

Giới thiệu Thiên Châu Thần Đế Convert

Vạn năm trước, Nhân, Yêu, Ma tam tộc tranh bá, Nhân Tộc Thần Đế "Nho" lấy một thân thần lực, cùng yêu ma hai tộc Ma Đế quyết chiến bất chu đỉnh phong.

Trận chiến ấy Thiên Bãng Địa Liệt, Nhân Tộc Thần Đế "Nho" cũng vì vậy vẫn lạc.

Vạn năm sau, yêu ma hai tộc muốn cuốn tới, Nhân Tộc lần nữa lâm vào tai hoạ.

Một thiếu niên, nhân duyên tế hội, được phải kỳ vật, tổ chân thân, siêu thoát bị ngạn, vận mệnh vương mặc bên trong, mang trên lưng Nhân Tộc phục hưng cuộc chiến.

Đệ nhất Thiên Châu Thần Đế, đột nhiên xuất hiện, muốn tảo yêu ma, phục nhân đạo, bình thiên hạ, đệ nhất bị ngạn thần đế thiên chương, liền triển khai như vậy.

Cvt: Cầu thanks, nguyệt phiếu và đánh giá.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Phương Nho

"Nho con a, người phải nhớ kỹ mẹ một câu nói."

"Nói cái gì a mẹ "

"Ừ, người hãy nghe cho kỹ a."

"Ta nghe lắm mẹ, người nói đi ahihi."

"Không muốn rất lợi hại mới đi khỏi đầu, muốn khỏi đầu đi trở nên rất lợi hại."

"Không muốn rất lợi hại mới đi khỏi đầu, muốn khỏi đầu đi trở nên rất lợi hại" một trương non nốt trên gò má mở một đôi nghi ngờ con mắt ngửa đầu nhìn mình mẹ nỉ non suy nghĩ những lời này hàm nghĩa, "Mẹ, Nho mà không nghe rõ."

"Ahihi, ta hảo Nho mà sẽ hiểu, người chỉ phải nhớ mẹ những lời này liền có thể, bây giờ người mới ba tuổi, người đương nhiên không nghe rõ, bất quá người phải đem những lời này nhớ đến trong xương đi biết chưa "

"Ừ, ta biết mẹ." Tiểu thí hài nghiêm túc một chút đầu.

Hồi tưởng câu này nhớ đến trong xương lời nói, ngồi ở trên hòn đá ngược nhìn bầu trời Phương Nho ánh mắt bi thương rừ rừ nói: "Mười lăm năm, mẹ, người rút cuộc ở phương nào ta không tin người ném xuống cha và ta, ném xuống cái nhà này cứ như vậy ra đi không từ biệt."

Ai!

Phương Nho nặng nề thở dài một hơi, ánh mắt từ trên bầu trời thu hồi lại.

Chợt Phương Nho chính là thân thể ngửa về sau nằm ở này tron nhẵn trên hòn đá, tiện tay trên đất kéo một cọng cỏ lằm bằm tại trong miệng, thanh sáp thảo vị tại răng cắn hợp xuống truyền tới vị lồi, nhưng hần cảm giác chút khổ sở.

Đen nhánh dưới bầu trời đêm vạn vật yên tĩnh, trầm muộn không khí thỉnh thoảng thấy chân trời có tựa như nhanh như tia chớp ánh sáng vạch qua.

"Xem ra tối nay sẽ có bão táp hạ xuống, ai, Từ Y lựa chọn thời gian thật là cùng người khác bất đồng, xem ra đến lúc đó làm không cẩn thận sẽ thêm cái ướt như chuột lột tựa như, hắc hắc bất quá ta trước đó tại trong khách điểm gói kỹ căn phòng, đến lúc đó" cảm nhận được trong không khí truyền ra ngoài trầm muộn khí tức, Phương Nho biết đây là mưa to khúc nhạc dạo, trong lòng có chút mừng thầm.

Nghĩ đến Từ Y, Phương Nho trong lòng u buồn trừu hơn phân nửa, khóe miệng cũng treo lên một vệt độ cong, người ngoài nhìn một cái này liền biết đây là đắm chìm trong trong luyện ái biểu tình.

"Hết thầy đều dựa vào người." Phương Nho từ trong ngực móc ra một hạt đại rương gỗ nhỏ, toàn cho dù là chậm rãi đem đá khai, tại bên trong hộp một viên tựa như lớn chừng quả trứng gà hạt châu biến ảo đủ loại mê người màu sắc.

"Nếu như dùng người có thể đủ để lấy ta cùng với Từ Y tư đặt cả đời, ta nghĩ rằng chính là người lại quý báu, cha cũng không nên sẽ trách cứ ta, huống chi Từ Y chỉ là hy vọng ta dùng người tới chắc chắn nằm ở trong lòng ta vị trí, cha chắc sẽ không biết." Nhìn trong hộp hạt châu Phương Nho ni non tự nói, "Nói không chừng, cha sẽ còn bởi vì ta cho nàng mang về một cái xinh đẹp như vậy con dâu mà cao hứng, nhưng phần này vui sướng tách ra mẹ ra đi không từ biệt ở trong lòng hẳn lưu lại lửa giận đây."

"Liên quyết định như vậy." Phương Nho cao hứng trong lòng suy nghĩ, "Chờ đến tối nay Từ Y nhìn thấy ta mang đến hạt châu, nhưng nàng nhìn thấy ta đối với nàng cam kết, ngày mai bà Từ Y lãnh về gia lại đem hạt châu này trả về, thật là nhất cử tam đắc a!"

"Mẹ, coi như người không ở, Nho mà cũng phải nói cho người, người lập tức sẽ có con dâu." Phương Nho đem hạt châu thu vào trong lòng rù rì nói: "Nói không chừng sang năm, ta cùng Từ Y liền có thể cho các người sinh bên trên một đại tiểu tử mập, hắc hắc."

Nghĩ tới những thứ này, Phương Nho trong lòng có chút kích động, lập tức đứng dậy cước bộ giống như bay hướng trong rừng núi chạy trốn.

Này sơn lâm, khoảng cách Thanh Thủy Trấn ba mươi dặm, là nổi danh bản địa phương, biết người ở đây ban ngày đều không thể nào nguyện ý tới nơi này, bởi vì nơi này là nổi danh bãi tha ma.

Nhưng là Phương Nho lại xem thường, bởi vì tối nay, hẳn lại không phải là tới không thể.

Đi tới một thân cây dưới chân, Phương Nho trên đất đào xuống hăm hăm, đem hộp gỗ chôn xuống, rồi sau đó chính là dựa vào trên tàng cây tĩnh tĩnh chờ đợi, ước chừng nửa canh giờ sau khi, đột nhiên xa xa truyền tới nhỏ nhẹ tiếng bước chân.

Theo tiếng bước chân nhìn, một cái cây đuốc đang chậm rãi đến gần.

"Từ Y là người sao" Phương Nho kinh hi hướng đến gần cây đuốc hô.

Cây đuốc tiếp tục tiếp theo, bất quá không trả lời Phương Nho lời nói, qua một cái chớp mắt, cây đuốc rút cuộc đi tới Phương Nho trước mặt, một trương tinh xảo mặt trái soan tại cây đuốc chiếu xuống càng lộ ra thiên kiều bách mị, nhưng Phương Nho nhìn đến nuốt nước miếng.

"Từ Y, người tới." Phương Nho cười nhạt cười hơi lộ ra chút ngưng ngừng như vậy hỏi rõ.

"Ừ, đồ vật mang đến sao" Từ Y đáp nhẹ nhìn Phương Nho hỏi.

"Ừ, mang đến." Phương Nho liếm liếm môi gật đầu nói: "Từ Y, đây chính là ta mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng, mạo hiểm Phương gia ta diệt tuyệt nguy hiểm mang đến đồ vật, nếu như ta giao nó cho người, có phải là thật hay không có thể như như lời người nói như vậy, cùng ta thành thân cộng kết Thần Tiên Quyên Lữ, tu trường sinh tốt."

"Dĩ nhiên, ta làm sao sẽ lừa người" Từ Y hơi cười cười đem bàn tay đến Phương Nho trước mặt nói: "Cho ta."

"Bây giờ" Phương Nho nhìn Từ Y tựa hồ có chút thận trọng nói: "Chúng ta có thể hay không về trước trong trấn khách điểm, ta đã tại khách điểm gói kỹ phòng, điểm hảo người ưa thích món ăn, chúng ta đến vậy đi, cái địa phương quý quái này không khí trầm lặng không có một chút bầu không khí, "

"Không, người trước đem đồ vật giao cho ta." Từ Y lắc đầu một cái: "Vật này như như lời người nói quá mức quý trọng, là người mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng cùng gia tộc diệt tuyệt nguy hiểm đem ra, chỉ có ở nơi này ngay cả quý đều lười phải đến địa phương giao cho ta mới bảo hiểm, bên ngoài người lắm mắt nhiều không an toàn."

"Không việc gì, Thanh Thủy Trấn không phức tạp như vậy." Phương Nho cười lắc đầu một cái đến gần Từ Y đưa tay liền muốn dựng đến Từ Y trên bả vai đi tỏ vẻ thân mật.

Từ Y trong nháy mắt cước bộ dờ dờ, né tránh Phương Nho cánh tay mất lộ ra không vui nhìn Phương Nho đạo: "Đừng không đứng đắn, nhanh đem đồ vật cho ta, chỉ cần cho ta, người nói thế nào đều được."

Nghe được Từ Y trong giọng nói vội vàng cùng cứng rắn, Phương Nho thở ra một cái nặng nề hơi thở nhìn Từ Y lắc đầu một cái: "Nhất định phải trở về khách điểm mới giao cho người."

Mất thấy Phương Nho tựa hồ một cái cắn không buông, Từ Y mất thấy Phương Nho một cái chớp mắt, rồi sau đó gật đầu một cái tựa hồ có hơi không vui nói: "Trở về khách điểm cũng được, bất quá người trước phải nhưng ta nhìn người đem đồ vật mang đến không có, bằng không không bàn nữa, sau này chúng ta liền cũng không gặp lại."

Quyết tuyệt như vậy lời nói, nghe vào Phương Nho trong tai ông ông tác hưởng, thấy Từ Y nghiêm túc nghiêm túc biểu tình, Phương Nho mặc coi một cái chớp mắt sau khi, xoay người hướng vừa mới đứng vị trí bước đi, "Chẳng lẽ hạt châu này tại trong mắt của nàng, còn trọng yếu hơn ta" Phương Nho ở trong lòng suy nghĩ.

Cúi người sau khi, Phương Nho trên đất đào một hõm, đem một cái tinh mỹ hộp gỗ đào đi ra.

Mất thấy Phương Nho động tác, thấy Phương Nho trong tay hộp gỗ, Từ Y cặp mắt đều sáng lên.

Tại Từ Y trước mặt, Phương Nho từ từ mở ra nắp hộp, trong nháy mắt một cổ sâu kín ánh sáng tại bên trong hộp một cây lớn chừng quả trứng gà trong hạt châu long lánh.

Tia sáng này không biết có bao nhiêu loại màu sắc, một hồi xanh, một hồi hồng, một hồi bạch, một hồi xanh, một hồi vàng không ngừng biến ảo, từ trong hạt châu từng cổ một không khỏi tức chậm rãi khuếch tán ra.

Từ Y nhìn thẳng được (phải) cặp mắt sáng lên xuất thần, loảng xoảng một tiếng, Phuong Nho bả cái hộp đắp lại nhìn Từ Y đạo: "Tin đi, ta đối với ngươi là thực sự, ngay cả ta lời nói ngươi cũng không tin, thật dễ cho ta thất lạc lại thất vọng."

"A, ta làm sao sẽ không tin ngươi thì sao" lúc này Từ Y trong miệng truyền ra một trận tiếng cười cời mở, trong giọng nói để lộ ra một tia nhượng Phuong Nho bội cảm âm lãnh ảo giác.

Cũng nhưng vào lúc này, cảnh giác Phuong Nho đột nhiên nghe được một cổ tiếng gió rít gào tới, tiếng gió này bên trong như cuồng phong gào thét lúc mưa to nghiêng trước khi như vậy mãnh liệt.

Trừ cái đó ra, tại này cổ trong tiếng gió, Phuong Nho còn cảm giác một cổ nồng nặc sát ý, này cổ sát ý nhượng Phuong Nho trong nháy mắt sợ hãi: "Chân Khí Cảnh cường giả "

"Hắc hắc, không sai, bất quá ngươi biết quá muộn, nhanh đưa cặp cho ta, ta còn có thể tha cho ngươi khỏi chết." Bên người Từ Y đột nhiên biến sắc mặt, giọng âm u bén nhọn ác độc, cây đuốc hắt tay một cái như xuất động rắn độc đột nhiên hướng Phuong Nho trong tay cái rương chộp tới.

"Tại sao có thể như vậy" Phuong Nho thật là không thể nào tin nổi đây là thật, bất quá lúc này hắn coi như dù chết cũng sẽ không thúc thủ chịu trôi mặc người chém giết.

Mắt thấy Từ Y tay cặp tốc hướng chính mình chộp tới, lập tức hắn thân thể ngã về sau cước bộ đạp một cái, cả người mượn nguồn sức mạnh này về phía sau ba trăm sáu mươi lăm độ xoay tròn né tránh Từ Y bắt.

Bất quá cũng nhưng vào lúc này, về này mãnh liệt tiếng gió rít gào tới, trực tiếp đụng vào Phuong Nho bả vai bên trong, nhượng cả người hắn liên đới trong tay cái rương cùng về phía sau lăn lộn, tới hậu nặng nề đập xuống đất khẩu chùy máu tươi.

Máu tươi phun giữa như sương máu bay lượn, nơi khoe miệng huyết dịch nhuộm giọt nhuộm giọt rơi vào trước người hắn hạt châu kia bên trong, trong nháy mắt nhượng viên này biến ảo màu sắc hạt châu màu sắc hơn nồng nặc lên.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Trở về

"Tại sao đây rốt cuộc là tại sao Từ Y ngươi gạt ta, nói tốt cộng kết trường sinh, Thần Tiên Quyển Lữ, bây giờ ngươi lại còn cùng tên hồn đản này liên thủ giết ta ngươi nói cho ta biết đây rốt cuộc là tại sao tên hồn đản này là ai" Phuong Nho cuồng loạn hướng Từ Y rống giận, thân thiết như vậy gương mặt vào lúc này lại có vẻ xấu như vậy lậu.

"Rác rưởi, Từ Y tên cũng là ngươi loại rác rưởi này gọi sao còn nữa, ngươi lại dám mắng ta khốn kiếp, được, rất tốt, đợi một hồi ta muốn một đao đao đem đầu lưỡi ngươi cắt thành mảnh vụn." Đứng ở Từ Y bên người tên này người mặc trắng xám áo dài, đầu bó buộc ngân mang kết thành búi tóc đàn ông trẻ tuổi đứng chấp tay, ngạo thị đến Phuong Nho âm lãnh nói.

"Kim Ngạo, không muốn nói nhảm với hắn, cầm Thiên Châu đi thôi." Từ Y mắt nhìn Kim Ngạo lạnh lùng nói.

"Cho dù chết, ta Phuong Nho cũng sẽ không khiến các ngươi được như ý, ha ha ha ha" đột nhiên nằm trên đất Phuong Nho hai hàng huyết lệ nghiêng xuống, nhượng người gặp đau lòng.

Lời hắn vừa dứt, trong nháy mắt đem Thiên Châu siết trong tay nhìn từng bước ép sát tới Kim Ngạo.

"Hừ, không muốn lại làm vùng vẫy giãy chết, đem Thiên Châu giao cho ta, có lẽ ta còn có thể lưu một mình ngươi toàn thân." Kim Ngạo cười lãnh lạnh đến: "Thiên Châu loại bảo vật này không phải là ngươi nghĩ hủy liền hủy, không nghĩ tới ngươi Phuong gia lại sẽ có loại này trên bảo hiểm thế, bây giờ tốt nhất ngoan ngoãn giao cho ta, đừng nữa làm vô vị giãy giụa."

"Thúi lắm, ngươi tên hồn đản này, ngươi chết không được từ tế." Phuong Nho siết chặt đến Thiên Châu, đến bây giờ hắn mới hiểu được, hạt châu này gọi là Thiên Châu, hơn nữa còn là Trần Bảo, này nhưng là bọn họ Phuong gia bảo vệ đồ vật, thế nào cái công dụng thế nào cái quý báu chỗ, đối với Phuong Nho mà nói, hắn đúng là không biết gì cả.

Bởi vì này đồ vật, phụ thân hấn Phuong Thiên căn bản không đề cập với hấn, hấn chỉ biết là cha đối với vật này nhìn so với tánh mạng mình, thậm chí so với gia tộc của chính mình còn trọng yếu hơn.

Mỗi ban đầu mười lăm, Phuong Thiên đều sẽ mang hấn đến gia tộc mật thất trong cấm địa tế bái, phảng phất tại tế bái liệt tổ liệt tông tại tế bái như thần.

Nhưng là Phuong Nho bây giờ cảm giác mình biết quá muộn, bởi vì hấn bị lừa, lừa gạt đến cha và tất cả mọi người đem tên này là trời châu gia tộc Trần Bảo mang ra ngoài.

Bởi vì hấn nghe Từ Y lời nói, hấn phải dùng viên này Thiên Châu làm thành tín vật tới cùng Từ Y tư nhất định cả đời, hấn thậm chí ước mơ hảo tương lai mình mỹ cuộc sống tốt.

Nhưng là thực tế luôn là như vậy tàn khốc, tàn nhẫn như vậy, bị chính mình thích nhất thương sâu nhất, lừa gạt chân thật nhất, thậm chí lập tức phải đánh đổi mạng sống giá, nhân báo hai vô ích.

Nghĩ tới đây hết thảy, Phuong Nho thậm chí ngửa mặt lên trời cười to, huyết lệ xuyên xuyên.

"Ta liền dù chết cũng sẽ không cho các ngươi được như ý, Từ Y ngươi gạt ta, kiếp này trước đó kiếp sau lại tìm ngươi trả lại." Phuong Nho chữ chữ như đao, hận không được đem người trước mắt mà tháo thành tám khối, nhưng là không làm gì được.

Trong nháy mắt, Phuong Nho há miệng một cái, đem Thiên Châu nhét vào trong miệng, cổ họng một nuốt ực một tiếng, đem Thiên Châu miễn cưỡng nuốt xuống.

Hô

Kết kết!

Ừng ừng!

Đột nhiên một tia chớp từ trên trời hạ xuống, theo sát cự lớn như trời băng như vậy sấm đánh âm thanh xé trời té.

Thiểm điện trực tiếp đem một cây đại thụ phách bóc lên khỏi, trong nháy mắt mưa rào xối xả, cây cối đều tại trong nước mưa thiêu đốt lên.

"Khốn kiếp, hấn lại đem Thiên Châu nuốt." Từ Y như điên cuồng như vậy phát ra bén nhọn kêu to.

"Rác rưởi, cho ta phun ra." Kim Ngao trong nháy mắt một tay bóp Phuong Nho cổ, đem cả người hấn đều giơ lên, rồi sau đó nặng nề nhích sang bên ném một cái, trực tiếp đem Phuong Nho thân thể vấy đập trên tầng cây.

Phuong Nho cả người cũng như bùn nát như vậy xụi lơ dưới đất không nhúc nhích.

"Ta muốn đem bụng hấn mổ xẻ, ta muốn giúp ngươi đem Thiên Châu lấy ra." Kim Ngao nghe được Từ Y thét chói tai quay đầu nói.

"Vô dụng, hết thảy đều muộn, Thiên Châu vào bụng nhuộm máu gần dung, bây giờ Thiên Châu đã trở thành thân thể của hấn không thể dứt bỏ một bộ phận, muộn, hết thảy đều muộn, sợ hãi phát sinh đúng là vẫn còn phát sinh, muộn a." Từ Y trong mắt không ánh sáng, tựa hồ như nhục chí bóng đá, ở nơi này hối hận không thôi, đầm ngực dậm chân.

"A " Kim Ngao kinh ngạc không thôi, hấn trong nháy mắt lần nữa đem Phuong Nho thi thể quăng ra thật xa, chạy tới lại vừa là cân nhắc chân đá vào Phuong Nho trên thi thể, lúc này Phuong Nho đoạn nhưng đã tuyệt sinh cơ.

"Y Y, cái này rác rưởi chết, có muốn hay không tháo thành tám khối tới trút giận một chút" Kim Ngao đối với Từ Y hỏi, hấn cặp mắt lộ âm độc ánh sáng.

"Chết coi như, ai, dầu gì ta cũng cùng hấn gặp trảng diễn trò lừa hấn một trận, hiện tại hấn người chết, thật sự có ân oán đều xóa bỏ." Từ Y lắc đầu một cái, tại trong óc năng còn hiện ra Phuong Nho đối với năng hết thảy được, bất quá đối với năng mà nói, đây chỉ là lừa gạt Phuong Nho Thiên Châu mà thôi.

"Chúng ta đi thôi, đi Yên Thành." Từ Y xa xa liếc mắt nhìn Phuong Nho thi thể, xoay người nói với Kim Ngao một tiếng, thân thể chính là mấy cái lên xuống gian tại chỗ biến mất.

Kết kết!

Một tia chớp xẹt qua chân trời, đem cây này gỗ chiếu trắng như tuyết, thiểm điện như mọc ra mắt như vậy đánh vào Phuong Nho trong thi thể, hấn thi thể vốn tưởng rằng sẽ ở tia chớp này bên trong bị đánh máu thịt be bét, bất quá đối với năng mà nói, đây chỉ là lừa gạt Phuong Nho Thiên Châu mà thôi.

Ừng ừng!

Cự đại tiếng sấm kèm theo mưa như thác lũ ở nơi này trong rừng cây phá lệ kinh sợ.

Thời gian không biết quá lâu dài, mưa như thác lũ vô tình trich đánh vào Phuong Nho trên mặt, hấn lúc này chính là một cỗ thi thể như vậy, nằm trên đất

không nhúc nhích,

Thời gian một lát nữa, đột nhiên ngón tay hấn không khỏi quý động, rồi sau đó cái kia hai mắt nhắm chặt cũng là chậm rãi khởi đầu chớp động.

Không biết sao đây đặc nước mưa đánh ánh mắt hấn căn bản không mờ ra được, hấn dứt khoát nhắm, mà hậu thân thân thể chặt vật phiến động, đem mặt hướng hoàng thổ lưng hướng lên trời tư thế để ngăn cản ở nước mưa tấn công.

"A! Đây là đâu Âm Tào Địa Phủ sao" Phương Nho dùng tàn sườn thanh âm cười khổ nói, "Ta thật vất vả với thâm miễn ba năm nữ thân biểu lộ, tối hậu vô tình bị cự tuyệt, sau đó sau đó ta không phải là uống rượu biết Thiên Sâu, một say sẽ say đến này Âm Tào Địa Phủ tới."

"Ha ha, Âm Tào Địa Phủ cũng tốt, có lẽ nơi này so với kia cái thương tâm phương tốt." Phương Nho lẩm bầm lầu bầu, "Nhưng là ta toàn thân cao thấp thể nào đau như vậy, chẳng lẽ uống rượu say chết đều phải xuống chảo dầu a "

Phương Nho đau đến không muốn sống, hấn chặt vật leo đến cây dưới chân tránh né nước mưa đánh vào, thấy chói mắt thiểm điện xẹt qua chân trời, dọa người tiếng sấm như Thiên Bổng Địa Liệt như vậy ở bên tai chấn động, lúc này hấn run lẩy bẩy, cô độc bất lực.

"Không đúng," Phương Nho đột nhiên cảm giác trong đầu mình trừ kia một chút xúu nhớ lại bên ngoài, khác tựa hồ chẳng có cái gì cả, cả đầu bên trong chứa đến nhân sinh việc trải qua đều tựa hồ bốc hơi hầu như không còn.

Đang lúc hấn nỉ non cửa ra, đột nhiên một cô cự đại tin tức như dòng lũ như vậy hướng trong đầu hấn đột nhiên nhét.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3:. Phương gia

Trong nháy mắt, Phương Nho cảm giác mình đầu đầu phải bị nguồn tin tức này nhét vào bể mắt vậy, quả thực thống khổ.

Toàn thân đau nhức đã quá Phương Nho uống một bầu, cái này đột nhiên tới khổng lồ lượng tin tức càng làm cho đầu hấn cảm giác đều phải nổ banh, ở này song trùng bị hành hạ, Phương Nho thật bất hạnh hai mắt vừa lộn ngất đi.

Đội Phương Nho yếu ớt khi tỉnh dậy, hấn phát hiện mình lúc này đang nằm ở một tấm lịch sự tao nhã trên giường lớn.

Mí mắt nặng nề chớp động gian, mơ hồ có thể chứng kiến một đôi thân thiết thêm từ ái nhân thân đang chăm chú nhìn mình.

"Nho nhi, ngươi có thể tỉnh tỉnh, thực sự là dọa hổng cha. " một người trung niên nam tử kích động giọng nói với vừa mới tỉnh lại Phương Nho nói rằng, "Bốn ngày ba đêm, cái này mấy ngày nhưng là đem cha tâm đều làm vỡ, trời xanh phù hộ, ngươi xem như tỉnh lại tới. "

"Cha. " Phương Nho suy yếu kêu một tiếng, lúc này Phương Nho đi qua khổng lồ kia lượng tin tức rốt cuộc biết mình không phải là đi âm tào địa phủ, mà là xuyên qua, từ Địa Cầu xuyên qua đến cái này thế giới khác.

Mà trước mắt vị này như vậy quan ái chính mình người đàn ông trung niên, chính là mình ở cái thế giới này phụ thân, tên là Phương Thiên.

"Cha, Nho nhi để cho ngài lo lắng. " Phương Nho yếu ớt nói rằng, "Nho nhi bây giờ sẽ không còn có sự tình, mời cha yên tâm đi. "

Đốc đốc đốc!

Đúng vào lúc này, môn ngoài truyền tới tiếng đập cửa, chợt Phương Thiên mở miệng nói: "Tiến đến. "

"Lão gia, ta trở về. " một gã so với Phương Thiên tuổi tác còn lớn hơn mười mấy tuổi lão giả đi tới, hấn làm áp khom người cùng đội Phương Thiên đáp lời.

"Phương Phúc, ngươi trở về vừa lúc, sự tình tra thế nào? Điều tra ra sao? Là ai đúng Nho nhi dưới đắc thủ? " liên tiếp câu hỏi từ Phương Thiên trong miệng truyền ra, Phương Thiên trong giọng nói tiết lộ ra nồng đậm lửa giận cùng sát khí.

"Lão gia, Phương Phúc xấu hổ, cái này mấy ngày không thu hoạch được gì, cũng xin lão gia giáng tội. " Phương Phúc lập tức bắt đắc dĩ quỳ xuống: "Vừa mới ở trước đường phố, ta nghe đến lời đồn nói thiếu gia hấn không được, lão gia đây không phải là thật a? "

"Cái gì? Không thu hoạch được gì? " Phương Thiên trừng điệp thờ dài, cắn cắn môi không biết như thế nào mở miệng, lập tức lắc lắc đầu nói: "Người đứng lên đi Phương Phúc, mấy ngày nay khổ cực người, người là Phương gia ta quản gia, Nho nhi cũng là người một tay xem lớn, Nho nhi mạng hần Trạch phong phú làm sao có thể biết không được, bên ngoài truyện đều là lời đồn. "

"Ta biết là đây là lời đồn, dọa ta một hồi. " Phương Phúc đứng dậy chứng kiến trên giường nhảy trảm mắt hai mí bất cứ lúc nào cũng sẽ ngủ mất Phương Nho thờ phào: "Thiếu gia phúc trạch phong phú, chính là Phương gia hy vọng, lão gia hy vọng, hẳn chắc chắn sẽ không có sự tình, chỉ là Phương Phúc xấu hổ, đối với thiếu gia bị người khác hại mất mới không thu hoạch được gì, thật vất vả tìm được một cái người xem, chờ chúng ta chạy tới tìm hần thời điểm, người chứng kiến này cũng chết bất đắc kỳ tử bỏ mình. "

"Cái này cũng không trách người, mấy ngày nay người khổ cực, bây giờ Nho nhi hần tỉnh, chuyện này tự nhiên sẽ được phơi bày, cái này suýt chút nữa đem Nho nhi hại chết hung thủ, ta Phương Thiên tuyệt sẽ không bỏ qua. " Phương Thiên cảm cảm nặng đầu trọng nói rằng: "Người trước xuống nghỉ ngơi đi. "

"Lão gia, chủ nhà họ Chu Chu Thạch cầu kiến. " đứng vào lúc này, một gã gia đình vội vã chạy vào thờ dài khom người bẩm báo nói.

"Chu Thạch, hẳn tới làm chi? Hần Chu gia cùng bên ta gia bởi vì trên phương diện làm ăn sự tình một mực không giao hảo, bây giờ đột nhiên đến thăm hẳn nhưng có nói là chuyện gì? " Phương Thiên xoay người nhìn gia đình hỏi.

"Lão gia, Chu Thạch hẳn cũng không có nói, bất quá hẳn nhưng lại hướng trong phủ chúng ta đưa tới thập đại rương đồ đặc. " gia đình hồi bẩm nói.

"Thập đại rương đồ đặc? Là vật gì? " Phương Thiên hỏi: "Nếu như là tặng lễ nói, chỉ sợ hẳn Chu Thạch không có tốt bụng như vậy, chúng ta giao tình cũng không phải là tốt. "

"Cái rương cũng không có mở ra, ta cũng không biết bên trong là cái gì. " gia đình lắc lắc đầu nói: "Lão gia có muốn hay không thấy, nếu như không thấy nói, ta có thể đi vào tiền khách. "

"Thấy, vì sao không thấy. " Phương Thiên vẫy vẫy ống tay áo thản nhiên nói: "Ta ngược lại muốn nhìn một chút cái này Chu Thạch đùa giỡn là cái trò gì, đi. "

Phương Thiên đi nhanh bước ra, Phương Phúc đám người theo sát phía sau hướng sau khi phòng khách đi.

"Tiểu Đào, người ở nơi này tốt tốt hầu hạ thiếu gia. " Phương Phúc thân làm Phương gia quản gia lập tức phân phó nói, "Có chuyện gì lập tức tới bẩm báo biết không? "

Nha hoàn lên tiếng trả lời gật đầu.

Nằm ở trên giường Phương Nho lúc này trầm nghĩ, "Ông trời đóng cửa ta một cánh cửa, lại mở ra cho ta một cánh cửa sổ, không nghĩ tới đi tới nơi này cái tu hành thế giới, ta kiếp trước lưu cho ta một bộ cường tráng khí lực, còn nữa, còn có một phần không đội trời chung huyết hải thâm cừu, yên tâm đi bạn thân, thù này, ta nhất định cho người báo, bây giờ bắt đầu người chính là ta, ta chính là người, người thù chính là ta thù, đôi câu nam nữ kia Kim Ngao, Từ Y, ta Phương Nho cùng các người không đội trời chung. "

Đi qua ký ức, Phương Nho biết thế giới này tu hành quy tắc.

Tỷ như Phương Nho hiện tại ở thân thể này tu vi, ở cái thế giới này cũng chính là khó khăn lắm tu luyện tới Bạo Khí Cảnh.

Bạo Khí Cảnh đang tu hành đẳng cấp bên trong thuộc về đẳng cấp thứ ba, ở Bạo Khí Cảnh trước còn có Ngự Khí Cảnh cùng tụ khí cảnh.

Chỉ có tu vi đạt được Bạo Khí Cảnh, mới xem như bước vào tu hành cánh cửa, trong sức mạnh ẩn chứa lực lượng cuồng bạo, cho nên xưng là Bạo Khí Cảnh.

Bạo Khí Cảnh phía trước hai cái cảnh giới đều là ma luyện thân thể đánh tốt trụ cột, cường thân kiện thể.

Mà Bạo Khí Cảnh đi xuống cảnh giới cao hơn, cũng là đấu khí cảnh, Chân Khí Cảnh, hóa khí cảnh cùng cường đại hơn cảnh giới.

"Không nghĩ tới ta bây giờ tu vi là ở Bạo Khí Cảnh. " Phương Nho kiểm nghiệm mình một chút thân thể này sau đó cảm thán: "Thảo nào ngày đó treo thâm như vậy, cái đó gọi Kim Ngao nhưng là đến Chân Khí Cảnh, mà nọ Từ Y tu vi ta nhưng không biết. "

"Hừ, ta phải nhanh tỉnh lại, sau đó tăng mạnh tu luyện, ta tin tưởng dùng không bao lâu, ta nhất định phải tìm nọ một đôi câu nam nữ báo thù huyết hận, coi như là ta đi tới nơi này muốn làm đệ nhất kiện đại sự. " Phương Nho cắn môi hung hăng nói.

"Đúng ngày đó không phải là đem nọ xưng là trảm bảo thiên châu cho nuốt vào sao? " Phương Nho đột nhiên nghĩ đến ngày đó ở treo trước đem thiên châu nuốt xuống bụng: "Nhớ kỹ cái đó Từ Y nói thiên châu vào bụng nhuộm máu tức dung, trở thành thân thể không thể dứt bỏ một bộ phận, nhưng là ta bây giờ làm sao không cảm giác được ngày đó châu tồn tại đâu? "

Phương Nho tỉ mỉ cảm ứng tìm kiếm nọ bị nuốt vào thiên châu, thế nhưng căn bản không - cảm giác bất kỳ khác thường gì lực lượng tồn tại, nhưng lại cảm giác được chính mình thân thể này đặc biệt cường tráng.

Không chỉ có huyết quản thô to, gân cốt kiên cường dẻo dai, ngay cả ngũ tạng lục phủ đều sinh cơ rất mạnh.

"Có một tốt như vậy thân thể, hơn nữa nuốt dung thiên châu, ta tin tưởng ta tu luyện tuyệt đối là làm ít công to. " Phuong Nho hơi cười cợt, trong lòng ý chí chiến đấu sôi sục đứng lên.

Mà lúc này, ở Phuong gia sau khi trong phòng khách, Phuong Thiên ngồi trên chủ tọa trên, ở bên cạnh gỗ đỏ ghế dựa lớn bên trong ngồi một vị tuổi tác cùng hần xấp xỉ trung niên nhân.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Lai giả bất thiện

Người này chính là Chu Thạch, Chu Thạch trên mặt có một vết sẹo, mắt to mày rậm tinh thần phản chấn, cả người thoát nhìn có một loại thô khoáng cùng táo bạo, bất chước là ác nhân.

Ở Chu Thạch bên người trên ghế dựa lớn còn ngồi một cái nhìn như so với Phuong Nho lớn hơn mấy tuổi thiếu niên, cái này nhân loại tướng mạo cùng Chu Thạch cùng loại, vừa nhìn chính là thân sinh.

"Chu gia chủ thực sự là khách ít đến, một buổi sáng sớm liền đi tới nơi này thật là khiến tặc xá sinh huy a. " Phuong Thiên khách khí hô.

"Phuong huynh khách khí, người biết ta Chu Thạch làm chuyện gì đều là trực lai trực vãng, không thích quanh co lòng vòng, ngày hôm nay đột nhiên đến thăm, ta cũng là vô sự không lên diện tam bảo. " Chu Thạch lập tức lập tức cho thấy tâm ý: "Ta nghe nói Phuong thiếu gia gần đây thân thể không tốt, đặc biệt ngày hôm qua ta càng là nghe nói Phuong thiếu gia chết bất đắc kỳ tử tin tức, Phuong huynh, đây sẽ không là thật a? "

Vừa nghe Chu Thạch một buổi sáng sớm nói ra lời như vậy tới, Phuong Thiên trong lòng một con tức giận thẳng vọt, lập tức bàn tay dồn sức hướng phù bàn vỗ một cái hừ lạnh nói: "Thối lắm, nhà của ta Nho nhi thân thể kiện khang, người nào tự truyền ra như vậy lời đồn, ta muốn xé miệng hần. "

Phuong Thiên ánh mắt trực bức Chu Thạch, tràng diện trong nháy mắt hàn quang nổi lên bốn phía, không gió dậy sóng bầu không khí trầm trọng.

"Ha ha, Phuong huynh không muốn động khí, ta biết là đây là lời đồn, Phuong thiếu gia hần khẳng định không sẽ đột nhiên chết bất đắc kỳ tử, đang ở mấy ngày trước ta còn nhìn hần sinh long hoạt hổ không thật không. " Chu Thạch chậm rãi nâng chung trà lên ah vừa cười vừa nói: "Phuong huynh, bớt giận. "

"Hanh, nếu là sau này còn có người dám ở trước mặt ta nói lời như vậy, ta cho người biết, ta bất kể hần là ai vậy, chỉ cần dám trở chú con ta, ta liền nhất định phải xé miệng hần. " Phuong Thiên lạnh lùng nói rằng: "Chu gia chủ, người hãy nói một chút, hôm nay người đột nhiên đến đây đến cùng vì chuyện gì a. "

"Ha ha tốt. " Chu Thạch uống một hớp trà để ly xuống, trong sắc mặt hiện lên vẻ dữ tợn, vừa mới Phuong Thiên lời mặc dù nghe là ở mắng những cái kia bịa đặt người, thế nhưng tại hần nghe tới cũng là đang chửi mình, hơn nữa Chu Thạch còn không tốt phản bác.

Ba ba ba!

Lập tức, Chu Thạch bàn tay vỗ vỗ, đứng ở Chu Thạch bên người một vòng người làm người lập tức đi tới mười cái rương lớn bên cạnh lần lượt mở ra.

Làm mười cái mở rương ra hoàn tất, nhất thời phục trang đẹp đẽ long lánh, còn có đan mùi thuốc tràn ngập, toàn bộ phòng ở đều trong nháy mắt oánh suốt đời huy đứng lên.

Cái này mười cái rương lớn, ngũ cái rương là vàng bạc tài bảo, mặt khác năm thanh rương lớn cũng là hạt hạt trong suốt dồi dào đan dược.

Những đan dược này ở Phuong Thiên xem ra đều là vật trân quý, có Tụ Khí Đan cũng có Luyện Khí Đan, thậm chí còn có càng cao phẩm cấp một điểm Từ Khí Đan.

Đan dược giá trị tại phía xa kia vàng bạc tài bảo trên, ở nơi này tu hành thế giới, đan dược nhưng là trân quý bảo bối, một cái người tu hành, thiếu nhất không là tiền tài, mà là đan dược.

Chứng kiến Phuong Thiên nhần thần, Chu Thạch rất là thoả mãn cười cười, lập tức hần mở miệng nói: "Phuong huynh, những thứ này từ giờ trở đi đều là người. "

Nghe được Chu Thạch nói, Phương Thiên hồi phục lại nhìn về phía Chu Thạch nói rằng: "Chu gia chủ, chỉ giáo cho? Bằng vào ta cùng Chu gia át chủ bài nhiều năm như vậy giao tế xem ra, Chu gia chủ cũng không giống như hào phóng như vậy người, sẽ vô duyên vô cớ tiễn ta nhiều như vậy vật quý trọng. "

"Ha ha ha, Phương huynh thật không lẫn nhau lừa gạt, kỳ thực giống chúng ta những người làm ăn này, chú ý liền là công bình giao dịch. " Chu Thạch uống trà bỗng nhiên dừng lại nói: "Thế nhưng lúc này đây, ta tình nguyện chịu thiệt một chút, hy vọng cùng Phương huynh làm khoản giao dịch. "

"Giao dịch? Giao dịch gì? " Phương Thiên cau mày một cái, đối với cùng Chu gia những năm gần đây đoạt mỗi làm ăn tranh đấu gay gắt, sớm thì không phải là kết giao người, hiện tại dĩ nhiên nghe được Chu Thạch nói muốn làm công bằng giao dịch buôn bán, cái này nhượng Phương Thiên trong lòng hơi hồi hộp một chút.

Cái này Chu Thạch đầu không sẽ là còn đang nhớ lấy ta thiết mộc trang a? Sớm vài năm thời điểm hẳn liền đăng môn qua một lần, cho tới hôm nay chẳng lẽ không hết hy vọng?

Phương Thiên ở trong lòng trầm nghĩ, đối với Chu Thạch tâm tư tính toán.

"Chúng ta ý tứ, liền là hy vọng dùng cái này thập đại rương trân bảo, đổi một lần mắt thấy người Phương gia một bảo vật cơ hội. " nói là Chu Thạch con trai Chu Vũ Điền, hẳn đứng đây trông coi Phương Thiên thần tình ngạo mạn, tựa hồ trong mắt hẳn căn bản coi thường Phương Thiên.

"Bảo vật? Phương gia ta có thể có bảo vật gì, Chu thiếu gia nhìn người tu vi dường như đến Đẩu Khí Cảnh a. " Phương Thiên cười lạnh một tiếng, trông coi Chu Vũ Điền hơi ngược lại.

"Không sai, bốn thiếu đã tu luyện tới Đẩu Khí Cảnh đỉnh phong, đang đang trùng kích Chân Khí Cảnh, muốn không mấy ngày trùng kích đến Chân Khí Cảnh là chuyện dễ như trở bàn tay. " Chu Vũ Điền cười lạnh nói.

"Chính là Đẩu Khí Cảnh người chính là thành thật ngồi, coi như là người tu luyện tới Chân Khí Cảnh, nơi đây cũng không có người nói chuyện phàn, đại nhân nói chuyện, tiểu hài tử tốt nhất không nên xen mồm. " Phương Thiên ngoài cười nhưng trong không cười nói rằng: "Chu gia chủ, người nói là a. "

"Khái khái, Vũ Điền người qua đây. " Chu Thạch trong lòng tuy là nộ khí trùng thiên, nhưng là lại cũng phản không khuôn mặt, Chu Vũ Điền đang muốn miệng vỡ phàn bác, lại bị Chu Thạch gọi về đi.

Chu Thạch đứng dậy mặt nhăn liếc trông mắt đứng (đối với) Phương Thiên nói rằng: "Phương huynh, gần đây ta nghe nói người Phương gia có một bảo bối, tên là thiên châu. . . "

"Làm càn, Chu Thạch, người là gan đủ mập a, ta vốn tưởng rằng người chỉ là thêm nhỏ dãi ta kia thiết mộc trang, hiện tại xem ra người là con mắt dài đến đỉnh đầu đi tới a. " Phương Thiên trong nháy mắt giận không kiềm được, lập tức vỗ án cắt đứt Chu Thạch nói: "Chu Thạch, người chính là mang theo người vàng bạc tài bảo nhanh lên trở về người Chu gia đi, Phương Phúc tiễn khách. "

"Phương huynh không nổi giận hơn, người trước hãy nghe ta nói hết. " Chu Thạch không chế được chính mình giọng nói, muốn chính mình làm sao bị như vậy khí đối xử như thế? Càng hơn nữa vẫn là đối mặt một mực cùng mình khắp nơi độ sức Phương Thiên.

"Không có chuyện gì để nói, mau rời đi. " Phương Thiên tay áo vung đã hạ lệnh trục khách: "Phương Phúc, tiễn khách. "

"Hanh, Phương Thiên người đừng cho thể diện mà không cần, ta cho người biết, người sẽ vì người quyết định này hối hận. " Chu Thạch lạnh rên một tiếng, khí thẳng giậm chân, sắc nhọn ngôn ngữ miệng vỡ ra: "Người sẽ vì hôm nay người ngạo mạn trả giá thật lớn. "

"Chu Thạch. " Phương Thiên nổi giận gầm lên một tiếng: "Ta cho người biết, Phương gia ta cùng người Chu gia nước giếng không phạm nước sông, cả đời không qua lại với nhau, về sau coi như là một phần một chút nào sinh ý ta Phương Thiên cũng tuyệt không sẽ lui nhượng, ta cho người biết, ta càng không sẽ hối hận, cũng không sợ trả giá cao gì, người người có bản lĩnh cứ việc tới thử xem. "

"Tốt, chờ xem. " Chu Thạch khí theo run rẩy, hàm răng cắn kêu lập cập, tròng diện không vui mừng mà tán.

Đội Chu Thạch đám người sau khi rời khỏi, Phương Thiên ngồi trên ghế dựa lớn rừ rì nói: "Nhiều năm như vậy đều đi qua, đối với bổ thiên châu một chuyện, Phương gia từ trên xuống dưới biết ngoại trừ ta bên ngoài chính là Nho nhi còn có Phương Phúc, hiện tại bổ thiên châu một chuyện là thế nào nhượng Chu Thạch người như thế biết? "

"Đây chính là nhà của ta tộc chí bảo, bất luận kẻ nào cũng đừng nghĩ nghĩ cách, nếu không thì là phần thân toái cốt, ta Phương Thiên cũng sẽ không tiếc. " Phương Thiên lãnh lạnh rên một tiếng, ánh mắt hàn quang lóe ra

Chương 5: Phương Thiên ấn

"Lão gia, " đưa xong khách Phương Phúc trở về làm một ấp, môi ngọc ngậy, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng lại không có nói ra.

Phương Thiên cau mày một cái trông coi Phương Phúc nói rằng: "Phương Phúc, ta biết ngươi muốn nói cái gì. " Phương Thiên chậm rãi tọa trong chỗ ngồi đứng lên ngưng trọng nói: "Nhiều năm như vậy đều đi qua, bỏ thiên châu một chuyện một mực đều là thủ khẩu như bình, lại không nghĩ rằng vào lúc này đột nhiên bị ngoại nhân biết, xem ra một hồi bão tố liền tới. "

"Lão gia, Phương Phúc tuyệt đối không có nói lộ ra miệng. " Phương Phúc lập tức đôi đầu gối xuống sắc mặt trinh trọng, "Ta biết ở trong nhà này, chỉ có ta là người ngoài, biết bỏ thiên châu một chuyện, cũng liền gần ta đây một ngoại nhân mà thôi. "

"Phương Phúc ngươi đứng lên. " Phương Thiên vội vàng đem Phương Phúc nâng dậy gật đầu nói: "A Phúc, ngươi ở đây Phương gia ta chính là ta người Phương gia, ta một mực không có đem ngươi làm ngoại nhân xem, bằng không cũng không sẽ nhượng ngươi biết bỏ thiên châu một chuyện, ta không có hoài nghi ngươi. "

"Là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi. " Phương Thiên khẽ cắn môi than thở.

"Lão gia, lão gia thiếu gia hẳn đứng lên. " đột nhiên nha hoàn Tiểu Đào vội vã chạy tới bẩm báo nói, "Thiếu gia hẳn muốn từ trên giường đứng lên, ta làm sao ngăn đều ngăn không ở. "

"Hài tử này, mới vừa tỉnh lại. " Phương Thiên thở dài, lập tức vội vàng hướng Phương Nho trong phòng bước đi.

"Cha, ngươi tới. " chứng kiến đôi nhân từ ái mang theo thân thiết Phương Thiên bước nhanh chạy vào trong phòng mình, Phương Nho mặt lộ mỉm cười, "Cha, ngươi xem, ta tốt, chỉ là Tiểu Đào nha hoàn này ngạc nhiên mà thôi. "

"Nho nhi, ngươi xem ngươi sắc mặt. " Phương Thiên thư một hơi thở, "Ngươi sắc mặt vẫn như thế tái nhợt, liền nghỉ ngơi trước vài ngày mới là. "

"Yên tâm a cha, tái nhợt chỉ là mặt ngoài mà thôi. " Phương Nho khoát khoát tay ý bảo mình quả thật rất khỏe mạnh, "Không phải vậy, cha ngươi xem ta đem ngươi dạy ta Phương Thiên ấn biểu thị một lần. "

"Không được chưa, ngươi hiện không nghỉ làm kịch liệt tính vận động, hôm nào tái diễn thị cho cha xem. " Phương Thiên thôi dừng tay, hai tay vịn ở Phương Nho đôi nơi cánh tay nhượng hẳn ngồi xuống cười nói.

"Ta biết là nói nhiều như vậy, cha vẫn là chưa tin ta. " Phương Nho chu chu mở một bả đứng lên, cước bộ giật mình, toàn bộ thân hình nhảy ra mấy bước có hơn, đứng ở trong phòng.

"Cha, xem ta. " Phương Nho không quản cha có đồng ý hay không, lập tức hai tay chuyển quyền không phải hình quả đấm, cước bộ một bước, trong nháy mắt một cái Phương Thiên ấn bắt đầu thủ thế lộ vẻ hiện ra.

Chứng kiến Phương Nho có ý như vậy, Phương Thiên cũng không thể tránh được, ngược lại là hơi hơi gật đầu.

"Phúc bá tiếp chiêu. " Phương Nho nhỏ bé mỉm cười một cái, cước bộ vút qua trong lúc đó toàn bộ thân hình như rời dây cung tiễn dồn sức hướng đứng ở một bên Phương Phúc đi.

"Nhân ấn. "

Phương Nho hai tay lúc này giống như một viên vĩ đại ấn, dừng động nòng nặc cuồng bạo khí độ dồn sức hướng Phương Phúc trên người oanh khứ.

Phương Phúc lông mi run lên, cước bộ lui về phía sau ba bốn bước xương gầy hai tay nhanh chóng xoay tròn ra, lúc này Phương Phúc hai tay như hai tờ mở kín không kể hồ vông thế tất yếu đem Phương Nho nhân ấn cuốn lấy.

"Không nghĩ tới Nho nhi tu vi dĩ nhiên đến Bạo Khí Cảnh đỉnh phong, chỉ kém như thế một chút có thể tấn thăng đến Đấu Khí Cảnh. " Phương Thiên ngồi ở một bên cảm thụ được Phương Nho thực lực hơi hơi kinh ngạc trong nháy mắt, "Xem ra lần này đại nạn không chết, đứng (đối với) hẳn có tăng lên rất nhiều cùng trợ giúp. "

Bành!

Phương Nho đôi ấn cùng Phương Phúc song chưởng một cái va chạm, trong nháy mắt Phương Phúc hai tay như một cái như kim xà hướng Phương Nho đôi cánh tay bên trong quán quanh.

"Phúc bá, ngươi kim xà triển ty thủ vẫn là sắc bén như vậy. " Phương Nho mỉm cười cước bộ đi phía trước một bước, trong nháy mắt vân tay biến ảo, "Địa ấn. "

Thoáng chốc, Phương Nho hai tay bên trong dâng lên một yếu ớt hào quang, một lực lượng khổng lồ ở tại đôi ấn bên trong bắt đầu khởi động, trong phút chốc đã đem Phương Phúc quán lên hai tay cho đánh văng ra.

Đôi mắt trực tiếp hướng Phụng Phúc trong lòng ngực đập đi, nếu như bị đánh trúng, sợ rằng không chết cũng sẽ bị thương nặng.

Phụng Phúc ở trong lòng cũng là nhỏ bé khẽ chấn động, "Thiếu gia chỉ có chính là Bạo Khí Cảnh đình phong, hấn lực lượng làm sao sẽ mạnh mẽ như vậy? Tuy là ta chỉ là dùng năm phần mười lực lượng, thế nhưng đôi ở trước đây thiếu gia là căn bản không có khả năng đem ta triển ty thủ đánh văng ra, huống hồ thiếu gia hiện tại mới vừa tỉnh lại, ước đoán hiện tại còn chưa phải là trạng thái toàn thịnh. "

Bành!

Đang ở Phụng Phúc chậm thân công phu, một cái không chú ý gian kế hồ trong nháy mắt bị Phụng Nho bắt lại, địa ấn thức đánh vào Phụng Phúc lòng ngực chỗ.

Bạch bạch bạch đập!

Liên lùi lại bốn bước Phụng Phúc mới đứng vững thân hình, chợt chính là ho khan kịch liệt vài tiếng.

"Phúc bá, không có việc gì a? " Phụng Nho cấp thiết chạy tới đỡ lấy Phụng Phúc quả thực không được tư nghị, "Phúc bá, tranh đấu phải tránh thất thân, đây chính là người dạy ta, người đi như thế nào thân, không có việc gì a? "

"Thiếu gia, Khái khái. " Phụng Phúc mặt lộ mỉm cười đứng (đối với) Phụng Nho gật đầu nói: "Thiếu gia, hoàn hảo người không có sử xuất toàn lực, bằng không a ta bộ xương già này đều thành mảnh nhỏ ha hả. "

"Nho nhi, tám tắc không sai. " Phụng Thiên đứng dậy rất là thoải mái trông coi Phụng Nho gật đầu nói: "Vi phụ tin tưởng người, không nghĩ tới người bây giờ đã đem Phụng Thiên ẩn tu luyện thuần thực như vậy, thật nhượng cha vui mừng. "

"Cha, ta gần nhất đang suy nghĩ lấy cái này Phụng Thiên ẩn nhân ấn địa ấn cùng tới cường cũng khó khăn nhất thì triển ra thiên ấn, dường như suy nghĩ ra như thế một ít đạo lý. " Phụng Nho cười cười hồi đáp.

"Ân, tu hành đường chính mình ngộ tính rất trọng yếu. " Phụng Thiên gật đầu hài lòng nói, "Phụng Thiên ẩn là chúng ta Phụng gia ẩn giấu chiến kỹ, nhân ấn cùng địa ấn chỉ là ở nhân cấp giai đoạn, thế nhưng đến thiên ấn, kia nhưng là có thể so với vương cấp chiến kỹ võ học, đương nhiên điều kiện tiên quyết là người muốn có đầy đủ lực lượng đi thi triển. "

"Cha, võ học chiến kỹ ngoại trừ nhân cấp cùng vương cấp bên ngoài, mặt trên cao cấp hơn là cái gì? " Phụng Nho nháy nháy mắt hỏi, đối với võ học chiến kỹ về phương diện này đồ đạc, Phụng Nho trong trí nhớ cũng chỉ có Phụng Thiên ẩn, cũng là Phụng Nho đòi trước tu luyện duy nhất.

Dù sao võ học chiến kỹ thứ này ngoại trừ gia truyền sư giáo bên ngoài, người muốn lời hữu ích, bên ngoài căn bản không có, hảo võ học chiến kỹ đều là đồ gia truyền giống nhau đòi đòi tương truyền, thế nhưng tuyệt không sẽ ngoại truyền.

Cho nên đưa tới Phụng Nho hiện tại muốn hỏi phụ thân, dù sao hiện tại Phụng Nho không là từ trước Phụng Nho, không hiểu hẳn phải đi hiểu.

Phụng Thiên ẩn võ học này chiến kỹ, chính là Phụng Thiên gia truyền cho Phụng Nho.

"Ha ha tới Nho nhi người ngồi xuống, cha chậm rãi nói cho người nghe. " Phụng Thiên vẫy tay, Phụng Nho ngồi vào bên cạnh cha, "Võ học chiến kỹ cấp thấp nhất làm người cấp, nhân cấp trên là vương cấp đều là không được tồn tại, ở vương cấp trên chính là càng lợi hại hoàng cấp, nếu có thể tu luyện tới hoàng cấp võ học chiến kỹ, kia thực sự là người tu hành tha thiết ước mơ sự tình. "

"Lẽ nào gần đến hoàng cấp sao? " Phụng Nho liếm liếm môi hỏi.

"Làm sao có thể? " Phụng Thiên lắc đầu, "Hoàng cấp võ học chiến kỹ ở hiện bây giờ lớn trong gia tộc vẫn có, thậm chí hoàng cấp trên địa cấp thậm chí càng thần bí cường đại thánh cấp đều có thể tồn tại, kia đều là đòi đòi tương truyền xuống tới nội tình chỗ, bất quá đúng (đối với) người tới nói cũng không xa xôi. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Chó săn

Phụng Thiên ngồi trọng tâm tràng trông coi Phụng Nho nói rằng: "Chỉ cần người nỗ lực, ta tin tưởng có một ngày người cũng có thể hưởng thụ được vì

phụ cùng lời người nói những thứ này. "

"Địa cấp, thánh cấp! " Phương Nho ni non một tiếng, nhìn cha mình nghi ngờ nói: "Cha nói kia câu ta chút nghe không hiểu. "

"Ha ha, không gấp gáp, có một ngày người sẽ hiểu, chỉ cần người đủ nỗ lực. " Phương Thiên thân tay tại Phương Nho trên vai vỗ vỗ đứng dậy, "Nho nhi người nghỉ ngơi trước lấy, cha còn có việc phải xử lý, liền tạm thời không cùng người, còn có mấy trời chính là mười lăm tháng bảy, đến lúc đó cha con chúng ta còn muốn đi tế bái. "

"Ân tốt, cha đi thông thả. " Phương Nho đứng lên từng bước đem phụ thân tiến ra khỏi cửa phòng, liền mang đem nha hoàn đều đưa đi, đem phòng cửa đóng lại.

"Thiên châu. " Phương Nho thở một hơi thật dài, "Mười lăm tháng bảy vừa đến, phụ thân liền sẽ phát hiện thiên châu đánh rơi sự tình, xem ra đến lúc đó chỉ có thể hướng cha thẳng thắn. "

Trong lòng đem việc này nhưng, Phương Nho gấp vội cảm thấy ung dung, hẳn ở trong tủ quần áo tìm được một thân trang phục, đem chính mình kia một thân trắng đồng phục bệnh nhân đổi, cả người lập tức khí vũ hiên ngang đứng lên.

Đứng ở Cỗ trước gương đồng chiếu chiếu, Phương Nho đứng (đối với) đã biết diện mạo tương đương thoả mãn tám tắc lưỡi cảm thán nói: "Người so với trước đây đẹp trai nhiều, hắc hắc. "

"Đợi ở chỗ này nhiều ngày như vậy, lãng phí như thế một bộ đẹp trai mặt, cũng nên đi ra lưu đem chim đi dạo ở nơi tĩnh mịch. " Phương Nho cười hắc hắc cười lập tức xoay người hướng cửa bước đi.

"Thiếu gia, người đây là muốn đi ra ngoài sao? " đứng ở cửa nha hoàn Tiểu Đào lập tức tâm thất kinh hỏi.

"Bằng không đâu? " Phương Nho gật đầu mỉm cười nói: "Tiểu Đào a, người xem một chút thiếu gia thế nào? "

Tiểu Đào chậm rì rì ngẩng đầu, xem Phương Nho liếc mắt giống như không không biết xấu hổ hay hoặc là trong lòng cảm giác hèn mọn, lại vội vàng đem cúi đầu đi không dám nói chuyện.

"Chứng kiến a, thiếu gia ta kiện khang hoạt bát rất, cho nên ta muốn đi ra ngoài lưu lưu, thế nhưng người không phải nói cho ta biết cha, ta không hy vọng hấn lo lắng. " Phương Nho nháy nháy mắt, "Tốt cứ như vậy, bầu trời tối đen trước đây ta sẽ trở về. "

Nói xong, Phương Nho cấp tốc cất bước lưu xa.

"Thiếu gia cái này là thế nào? Hoạt thoát thoát đại biến người sống a. " trông coi Phương Nho bóng lưng đi xa, Tiểu Đào nhàn nhạt nói thầm, "Trước đó, thiếu gia có thể chưa bao giờ như ngày hôm nay như vậy theo chúng ta những thứ này hạ nhân nói chuyện nhiều a, hiện tại thiếu gia cảm giác thực sự là quá thân thiết, dường như nhà hàng xóm đại ca ca. . . "

Hồ!

Giấu ẩn nấp tránh ra Phương gia phủ đệ, Phương Nho ngửa đầu trùng điệp thư một hơi thở.

Vì tránh né ở trong phủ dò xét gia đình hộ viện, Phương Nho mình cảm giác mình giống như đang làm tặc giống nhau lên lút, bởi vì ... này chút hộ viện cũng không giống như nha hoàn Tiểu Đào kia dạng dễ nói chuyện.

Di chuyển triệt liền sẽ đem mình xuất phủ tin tức truyền tới phụ thân trong tai, nếu như nhượng phụ thân biết mình phải ra khỏi tới chơi, kia còn có được chơi sao?

"Vẫn là không khí bên ngoài tốt. " Phương Nho quay đầu khắp nơi quan sát, hi hi nhưng nhưng dòng người xuyên qua, tùy ý đều truyền vào trong tai người bán hàng rong tiếng rao hàng, nhàn nhạt bay vào trong lỗ mũi bên cạnh ăn vặt mỹ thực hương vị.

Đối với lúc này Phương Nho trong mắt đều là đặc biệt mới mẻ, tuy là trong trí nhớ tiếp thu đời trước hết thảy, thế nhưng nhãn gặp xác thực là lần đầu tiên.

"Phương thiếu gia tốt. " một ít Phương Nho không nhận thức người từ Phương Nho bên người đi qua cá biệt sẽ đứng (đối với) hấn chào hỏi, Phương Nho cũng là mỉm cười gật đầu.

"Mau nhìn, kia không là Phương gia tiểu tử sao? " ở Phương Nho phía sau chừng mười bước địa phương, ba cái quần áo thanh bố áo xám, đầu đội gia đình mũ người làm nam người xoay người chỉ vào Phương Nho nói rằng.

"Khó trách ta mới vừa từ hấn bên người đi qua thời điểm là cảm thấy khá quen. " một cái khác tiếp lời nói.

"Ngày hôm nay lão gia chúng ta cùng thiếu gia từ Phương gia trở về liền quá độ lười nhàn. " một cái khác sinh động như thật nói rằng: "Liền mang kia mười thùng vàng bạc tài bảo đều lại đánh trở về, mười thùng ở đâu. "

"Đúng (đối với), ta không là nghe nói Phương gia tiểu tử này không là chết bất đắc kỳ tử sao? " một cái khác người làm đột nhiên cả kinh nói rằng.

"Đúng đúng đúng (đối với), ngày hôm qua đều truyền đi giống như thật giống nhau, tiểu tử này hiện tại làm sao sống cho thật tốt. "

"Đừng nói, chúng ta phải thừa dịp hiện tại. " một cái khác người làm tàn bạo cười nói: "Ta muốn tiểu tử này chính là không chết, kia cũng là bệnh nặng một hồi, hiện tại khẳng định đang suy yếu rất. "

"Chu Tam, ngươi là ý nói. . . "

"Không sai, ngươi suy nghĩ một chút, nếu như chúng ta có thể vào lúc này đem tiểu tử này đánh răng roi đầy đất, kia. . . "

"Đúng (đối với), lão gia cùng thiếu gia ngày hôm nay ở Phương gia bị khinh bỉ, nếu như chúng ta lúc này đánh phương này vợ con từ một trận nói, sợ là chúng ta thân phận địa vị sẽ lập tức biến hóa, rốt cuộc không cần làm cái này tạp dịch. "

"Không sai, hơn nữa có lão gia thay chúng ta chỗ dựa, chúng ta làm. "

Ba cái Chu gia người hầu quyết định kế hoạch, lập tức vội vã hướng Phương Nho chạy đi.

Hô!

Phương Nho đang chậm rì rì vừa đi vừa nhìn, phi ngựa xem đèn vậy cảm thụ được phần này tự do, đột nhiên lỗ tai hắn run run, cảm giác được một tiếng gió thổi chạy tới.

"Nhận lấy cái chết a Phương gia tiểu tử. " một đạo tàn nhẫn trải qua thanh âm ở Phương Nho quay đầu trong nháy mắt truyện tới.

Chợt, Phương Nho chính là chứng kiến một người làm trang phục nam tử bung bên cạnh một cái trên sạp nhỏ dầu rán bánh nôi chảo hướng trên người mình bắt tới.

Kia nóng hổi trong chảo dầu chứa nửa nồi sôi trào dầu sôi, cực nóng nóng ý nhượng trên đường hành tẩu người đi đường đều sợ đến chạy trốn chết.

Phương Nho nhãn gấp gấp chân nhanh, thân thể nhanh chóng nhích sang bên né tránh, bất quá khi hắn nhảy ra trong nháy mắt, hắn liền chứng kiến tại chính mình vừa mới vị trí trước người, một cái bốn năm tuổi tiểu Nam đồng đang sợ đến oa oa kêu to đứng ở kia khóc lớn không có chạy đi.

Nếu như không có ngoài ý muốn nói, cái này nửa nồi nóng hổi sôi trào dầu là sẽ trực tiếp tạt vào cái này tiểu Nam đồng thân lên, kia hậu quả đem không dám tưởng tượng.

Phương Nho hai mắt nhỏ bé trầm, lúc này hắn không có nửa phần do dự, cước bộ một bước trực tiếp chạy đến nam đồng trước mặt một tay lấy nam đồng ôm vào trong ngực, mà chính mình phía sau lưng còn lại là ngăn cản ở kia bắt tới dầu sôi trong.

Xích!

"A. . . " người qua đường từng cái chứng kiến cái này màn, có sợ hồn phi phách tán, bọn họ không dám tưởng tượng như thế một nồi dầu sôi bắt ở trên người mình là cảm thụ gì.

Dầu sôi bắt thân, kia nóng hổi nhiệt độ trong nháy mắt đem Phương Nho y phục hòa tan, lộ ra hắn rắn chắc phía sau lưng, dầu sôi dính vào người, phía sau lưng trong nháy mắt cút hồng như cháy.

Kia cái bị Phương Nho bảo vệ nam đồng cũng ngừng tiếng khóc, hắn không có chịu đến một chút xú thương tổn.

"Tiểu thiếu gia, tiểu thiếu gia ngươi không có việc gì a. " hai vị tuổi thanh xuân nữ tử từ kinh hách bên trong phục hồi tinh thần lại, thần tình bối rối hướng nam đồng chạy tới.

"Ha ha ha ha. " ba gã Chu gia người hầu lúc này đều nhếch miệng cất tiếng cười to, bọn họ tận mắt thấy Phương Nho bị chính mình dùng dầu sôi bắt thân.

"Chu Tam ca, mau nhìn, kia tiểu hài tử là Nhâm gia tiểu thiếu gia. " một vòng người làm người giật nhẹ cất tiếng cười to Chu Tam hoảng sợ nói rằng.

"A! Cái gì. " Chu Tam tiếng cười trong nháy mắt đình chỉ, như đột nhiên thê xương cá đầu vậy khó chịu, sắc mặt hắn đều sợ lục.

"Ba người các ngươi chó săn. " Phương Nho cắn răng xoay người ánh mắt hung ác độc địa trông coi ba gã Chu gia người hầu nói.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Nhâm gia phán Linh

Phuong Nho nhăn trán, lúc này xem ở cái này ba gã Chu gia người hầu trong mắt người nhất thời nhượng bọn họ sợ mất mật, bọn họ vốn tưởng rằng Phuong Nho bị dầu sôi bát bên trong, không chết cũng muốn mất đi chiến đấu lực, nằm úp sấp lẫn lộn trên mặt đất chỉ có đúng (đối với).

Nhưng là bây giờ Phuong Nho kia sát nhân nhăn trán cùng tàn bạo ngôn ngữ, nhượng bọn họ trong nháy mắt can đảm phá phát niệu lưu.

Cước bộ một bước, Phuong Nho trong nháy mắt đi tới nơi này ba gã người hầu trước mặt, hai tay chuyển hình quả đấm dồn sức đuổi.

Bành bành bành!

Ba tiếng nặng nề âm thanh lấy tấn loi tư thế ở ba gã người hầu bên trong vang lên. Liên tiếp phốc phốc phốc ba tiếng thổ huyết thanh âm liên tiếp vang lên, cái này ba gã Chu gia người hầu thân thể rời địa bị quăng, thuận thế trùng điệp đập xuống đất, lồng ngực lõm sâu, không chết cũng tàn phế.

Phuong Nho như ảnh tùy hành, một chân bước vào cửa đem kia vẫn còn ở hơi tàn lấy một gã người hầu đập trên mặt đất lạnh lùng nói rằng: "Các người là người nào ở chỗ đi ra chỗ sẵn? Lão tử với các người có thù gì cái gì oán?"

"Phuong. . . Phuong thiếu gia. . . Tha mạng, chúng ta là. . ."

"Phuong thiếu gia, cái này ba tên phế vật đã chịu đến nên được nghiêm phạt, nếu như người còn ngại bất quá ngại, ta ngược lại là có thể giúp người đoạn bọn họ khí như thế nào?" nhưng vào lúc này, một gã tính trắng thanh niên từ đoàn người đi tới, trầm trọng yên tĩnh mang theo tức giận thanh âm truyền tới.

Nghe được tiếng này thanh âm, Phuong Nho lộn lại nhăn trán trông lại, "Chu Hùng."

"Các người còn đứng ở cái này làm cái gì?" Chu Hùng cắn răng quát lạnh, "Còn không đem cái này ba tên phế vật mang xuống cho chó ăn."

Đứng ở Chu Hùng phía sau năm tên Chu gia gia đình sợ đến vội vàng chạy đi đem kia nằm trên mặt đất không tỉnh nhân sự ba người nâng dậy mang đi.

"Chu Hùng, người cố gắng." Phuong Nho khẽ cắn môi thân nhiên nói, "Đi qua bọn họ mặc, ta chính là không hỏi, kỳ thực ta cũng biết kia ba tên cầu nô tài là xuất từ các người Chu gia kia như chó ở."

"Câm miệng." Chu Hùng giận dữ, "Nói muốn có chừng mực Phuong thiếu gia, người nói là có ý gì? Còn người nữa lại dám nói Chu gia là ở chỗ?"

"Cái này là cái gì người không dùng quản, đồng thời ta đã nói Chu gia là ở chỗ làm sao? Lễ nào bị bốn thiếu gia bị kia vài cái chó sẵn đánh lên, vẫn không thể mắng?" Phuong Nho cười nhạt, kỳ thực đối với chữ này, Phuong Nho chính mình cũng không biết có ý tứ, dường như chính là tùy tâm mà phát, thuận miệng tự nhiên ngoài miệng.

Xem ra ta xuyên qua trước cũng rất thích nói cái chữ này, Phuong Nho ở thâm nghĩ nói.

"Chu Hùng, người thân là Chu gia hộ viện tổng quản, xem ra hôm nay chuyện này không đơn giản." Phuong Nho đi tới Chu Hùng trước mặt nhìn hán chăm chăm quát lạnh: "Có phải là người hay không giật dây kia ba cái nô mới đến công kích ta."

"Hanh, đúng (đối với) trả cho người, ta không cần như thế, cũng không cần phiền toái như vậy, chỉ cần lão gia nhà ta một câu nói." Chu Hùng trừng trừng mắt lác đác, "Ồ lão gia nhà ta cùng thiếu gia không có yêu cầu này trước, ta là không sẽ đứng (đối với) người động thủ."

"Nha, cũng là, làm câu tóm lại là muốn nghe chủ tử huyết sáo." Phuong Nho liên tục cười lạnh, "Ngày hôm nay món nợ này người cũng đừng nghĩ cứ như vậy coi là."

"Ah? Người còn muốn thế nào?" Chu Hùng tựa hồ hứng thú, "Chẳng lẽ người nghĩ cùng ta động thủ?"

"Bồi điểm tiền thuốc men cũng có thể, chúng ta là tư vấn nhân là a." Phuong Nho vươn tay cười lạnh nói, "Đưa tiền đây a, có tiền ta có thể không tính toán."

"Người. . ." Chu Hùng nuốt chút nữa thổ huyết, tại hán trong ấn tượng, Phuong Nho lúc này hán là hỗn hển đứng (đối với) hán động thủ, sau đó dựa vào hán Đẩu Khí Cảnh đỉnh phong thực lực, có thể có lý do đánh toi bởi Phuong Nho một trận.

Nhưng là bây giờ Phuong Nho tựa hồ thay đổi cá nhân, không gần không có đúng (đối với) hán động thủ, ngược lại đòi bắt đầu tiền thuốc men, nhìn nữa Phuong Nho phía sau lưng, kia hồng hỏa như phát sốt phía sau lưng, liền là mới vừa bị kia nôi dầu sôi tạt vào.

Chứng kiến này, Chu Hùng ở trong lòng nhỏ bé hấp cửa khí lạnh, bằng hán Đẩu Khí Cảnh đỉnh phong thực lực, nếu như vừa mới kia một nôi dầu sôi bát ở trên người mình, khả năng đều nóng da tróc thịt Mông đất, ít nhất cũng bắt đầu lớn ngâm nước.

Thế nhưng trái lại Phuong Nho, chỉ là phía sau lưng hỏa hồng một điểm, còn như phỏng gì căn bản không có.

Cái này cần có bao nhiêu cứng rắn da cùng cường đại trong cơ thể? Chu Hùng ở trong lòng nghĩ.

"Thường tiền a nhìn cái gì nghĩ gì thế? Bằng không ngày hôm nay ta liền lên người Chu gia tìm người tuấn chủ tử lý luận. " Phương Nho quát lên.

"Chu Hùng " cũng vào lúc này một đạo lẳng trái qua giọng nữ truyền đến.

Theo thanh âm truyền tới phương hướng nhìn lại, một vị ước chừng mười bảy mười tám tư thế hiên ngang nữ tử, nắm một vị tiểu Nam đồng, phía sau theo lưỡng tên nha hoàn đi tới.

"Nhậm Phán Linh! " Chu Hùng nỉ non một tiếng, sắc mặt câu thay đổi bất an đứng lên.

"Đại ca ca. " kia nam đồng chứng kiến Phương Nho, đột nhiên giãy dựa mở Nhậm Phán Linh tay ngay thơ cười hướng Phương Nho chạy tới, sau đó một cái giữ chặt Phương Nho chân ngừa đầu trông coi Phương Nho kêu lên: "Đại ca ca, cảm ơn người vừa rồi cứu ta. "

"Ha hả tiểu đệ đệ không khách khí. " Phương Nho một tay lấy nam đồng ôm lấy nói rằng, "Người tên là gì a. "

"Nhậm Phán Long. " nam đồng nháy mắt chỉ vào đi tới nữ tử nói rằng, "Cái này là chị của ta Nhậm Phán Linh. "

"Nhâm gia. " Phương Nho con mắt chớp chớp ở trong lòng ngược lại hít một hơi khí lạnh, vị này gia ở Thanh Thủy Trấn là nổi danh cường đại, hẳn chỗ cường đại không chỉ là ngón tay Nhâm gia là Thanh Thủy Trấn đệ nhất gia tộc, mà là Thanh Thủy Trấn đứng (đối với) Nhâm gia mà nói, chỉ là một điểm xuất phát, có người nói Nhâm gia đại bản doanh là ở vạn dặm có hơn "Phương phủ. "

Phương phủ mới là Nhâm gia khai chi tán diệt địa phương, mà Thanh Thủy Trấn còn lại là Nhâm gia cây, Nhâm gia mấy chục mấy trăm năm trước từ Thanh Thủy Trấn phát tích sau đó, gia tộc thế lực trực tiếp khai chi tán diệt đến Phương phủ, Nhâm gia người cũng chỉ là thỉnh thoảng trở về Thanh Thủy Trấn tới, trong một năm khó có được như thế mấy lần.

"Nhậm tiểu thư, Chu Hùng có mắt như mù, xin hãy tha lỗi. " gặp đến Nhậm Phán Linh tức giận phi lông mi đi tới trước mặt, Chu Hùng lập tức một gói lấy địa quỳ xuống bồi bắt đầu tội, "Kia vài cái không hiểu chuyện hạ nhân, ta đã phân phó tha cho chó ăn, cũng xin Nhậm tiểu thư người giận, chuyện này cùng Chu gia cùng lão gia nhà ta không có nửa điểm liên quan, cũng xin Nhậm tiểu thư tra cho rõ. "

Phương Nho trông coi Chu Hùng cái này hoảng sợ mặt, trong lòng không thoái mái, đối với Nhâm gia người, Chu Hùng chân chó này từ nào dám có nửa điểm quá phận, chủ yếu là Nhâm gia mạnh mẽ quá đáng, cường đại đến trong nháy mắt gian có thể nhượng Chu gia hôi phi yên diệt.

Nếu như hôm nay bởi vì chuyện này đem Chu gia nhập vào nói, không phải hẳn Chu Hùng gánh chịu được?

"Hanh, Chu gia mấy năm này thực sự là muốn bay ông trời đi. " Nhậm Phán Linh lạnh lùng hừ nói, "Vừa rồi nếu không phải là Phương Nho nói, đệ đệ ta sợ rằng gặp bất trắc, nếu như bị kịch phát sinh nói, người mười cái Chu gia chết một trăm lần cũng hoàn lại không. "

"Dạ dạ dạ. " Chu Hùng như gà mổ thóc vậy gật đầu, "Kia vài cái chết tiết là mới chiêu vào Chu gia hạ nhân, còn không hiểu chuyện, không có ai sai khiến nhóm làm như vậy, Nhậm tiểu thư bớt giận, nếu như Nhậm tiểu thư trong lòng còn có nói lầy, mời theo liền đứng (đối với) ta Chu Hùng ra, ta Chu Hùng tuyệt không hai lời. "

"Cút. " Nhậm Phán Linh nộ quát một tiếng, "Bản tiểu thư khí, há là người tên nô tài này gánh chịu được? Chuyện này ta sẽ phái người tìm Chu Thạch. "

"Cái này. . . " Chu Hùng tựa hồ có chút khó khăn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tạo hóa thiên thể

"Còn không mau cút đi. " Nhậm Phán Linh lạnh lùng vừa quát tức giận phi lông mi, "Quậy đến bản tính tiểu thư vừa lên tới, lập tức nhượng người đầu chó rơi địa. "

Chu Hùng vội vàng không ứng với diệt gạt đầu như chuột vọt ly khai đi.

"Nhậm Phán Linh, Nhậm tiểu thư người tốt. " Phương Nho vươn tay mỉm cười nhìn Nhậm Phán Linh nháy nháy mắt, "Bắt tay a, ban đầu lần gặp gỡ. "

"Cái gì? " Nhậm Phán Linh nháy nháy mắt, "Không muốn nghĩ đến người cứu đệ đệ ta, có thể dùng loại này lẳng tử hành vi tới khinh nhờn với ta, lẽ nào người không biết nam nữ trao nhận không nhẹ sao? "

"Quân hần là nhẹ vẫn là trọng. " Phuong Nho cũng không lời nói nhảm, trực tiếp một tay lấy Nhậm Phán Linh tay nắm trong tay ah cười nói, "Nắm tay chính là giảng hòa ý, hai cái cái nhau người nắm tay là giảng hòa, thế nhưng ta và người nắm tay chỉ là chúng ta ban đầu lần gặp gỡ, cũng xin Nhậm tiểu thư chiếu cố nhiều hơn hắc. "

"Người. . " Nhậm Phán Linh kia tinh xảo khuôn mặt trong nháy mắt xông lên hồng ngát, càng là nhượng hần mỹ sắc tăng kiêu mị.

"Ah, tỷ tỷ và Phuong Nho đại ca nắm tay. " Nhậm Phán Long về mặt ngây thơ cười lớn vỗ tay nói.

"Long Long người, xem chờ chút tỷ tỷ đánh cái móng người. " thu tay về Nhậm Phán Linh bản muốn nói cái gì, lại bị đệ đệ Nhậm Phán Long làm rối.

"Long Long, Phuong ca ca phải về nhà thay quần áo. " Phuong Nho chứng kiến Nhậm Phán Linh như say rượu sắc mặt, kiêu mị động nhân, cười nhìn lấy ôm Nhậm Phán Long nói rằng.

"Long Long xuống tới, nhượng hần đi. " Nhậm Phán Linh nói rằng, "Hai người các người đi đem thiếu gia ôm xuống tới. "

"Không, ta muốn cùng Phuong ca ca về nhà, hần là ta ân nhân cứu mạng, tỷ tỷ người còn không có cảm tạ Phuong đại ca đâu. " Nhậm Phán Long tát bắt đầu tiểu hài tử tính khí, "Hai người các người đi ra, ta không các người phải ôm. "

Lưỡng tên nha hoàn không nói đứng ở một bên không dám nhúc nhích.

"Tạ ơn. . . Cảm ơn người. " Nhậm Phán Linh biệt xuất vài trông coi Nhậm Phán Long, "Người có thể xuống tới a, chờ chút cha cần phải sốt ruột, chúng ta đi ra nửa ngày. "

"Hanh, người nói cảm ơn ta một phát đương nhiên có thể xuống tới. " Nhậm Phán Long rất là thoả mãn cười, "Phuong ca ca người đi về nhà thay quần áo a, hai ngày này nhớ kỹ muốn tới tìm ta chơi ah, bởi vì qua mười lăm tháng bảy, ta sẽ phải rời khỏi. "

"Ah tốt, người phải nghe lời. " Phuong Nho đem Nhậm Phán Long để xuống sờ sờ đầu hần, "Các người là trở về tế tự sao? "

"Ừ. " Nhậm Phán Long nghiêm túc một chút gật đầu.

"Nhậm tiểu thư lại gặp. " Phuong Nho đứng dậy đứng (đối với) Nhậm Phán Linh cười cười phát phát chính là xoay người đi.

"Phuong Nho. " trông coi Phuong Nho lóa lóa bóng lưng, mặc cho phán khỏe miệng hơi hơi trào hiện vẻ mỉm cười, "Ta lớn như vậy, dám sờ tay ta nam tử xa lạ, người là người thứ nhất, ta nhớ kỹ người. "

"Tỷ tỷ, nhân gia Phuong ca ca đều đi xa, người còn đang nhìn cái gì? " Nhậm Phán Long lung lay tỷ tỷ bấp dùi ngắt đầu hỏi.

"Gọi người lắm miệng. " Nhậm Phán Linh sắc mặt đỏ tươi hồng tự tay ở Nhậm Phán Long đầu nhỏ thượng phách phách, lập tức nắm tay hần cũng ly khai.

Về đến nhà, thiên dần dần đen xuống, đứng ở Phuong Nho cửa nha hoàn Tiểu Đào cũng dài thở một hơi dài nhẹ nhõm.

"Thiếu gia trở về. " Tiểu Đào khom người hô, "Ta cho người đi chuẩn bị nước nóng. "

Vào phòng, Phuong Nho cảm thụ được chính mình phía sau lưng hừng hực, hần dùng tay sờ một cái, cảm giác được chính mình phía sau lưng như một viên thiêu đốt cục than đá.

"Hoàn hảo, chỉ là nóng một điểm, cũng không có gì đáng ngại. " Phuong Nho thu tay về rù rì nói, "Dầu sôi bát thân, dĩ nhiên không có tổn hại đến ta, xem ra thân thể này thực sự là quá cường nhàn. "

"Thiếu gia thủy tốt. " Tiểu Đào đem nước đổ ở trong thùng gỗ to nói rằng, "Ta tới cấp cho người thay y phục a. "

"Không có cần hay không, Tiểu Đào người đi ra ngoài, ta tự mình tới là tốt rồi. " Phuong Nho vội vã xua tay, đem Tiểu Đào mời đi ra ngoài đóng cửa cho kỹ.

Y phục cởi sạch ngâm nước vào trong nước, toàn thân nằm ở thoải mái thả lỏng trạng thái.

Phuong Nho trường kip ngưỡng tựa ở Lâm trào sát biên giới, con mắt híp lại, không biết không thấy hần dĩ nhiên ngủ mất.

"Đây là đâu? " Phuong Nho đột nhiên cảm giác được tự mình tiến tới đến một mảnh tương đương địa phương xa lạ, "Ta không là đang tắm sao? Làm sao đi tới nơi này, đây là nơi nào? Có ai không? "

Phuong Nho hô to, vắng vẻ không có một chút hồi âm, hần ánh mắt nhìn lại, chỉ gặp phía trước tựa hồ có một viên quang, trông coi viên này quang, Phuong Nho nỗ lực chạy nhanh.

Quang mang phóng đại, tựa hồ đang ở trước mắt.

Xích!

Chỉ một thoáng, kia quang mang bỗng phóng đại, chói mắt như là mặt trời chói chang, chúc Phương Nho con mắt đều không mở ra được.

"Người tới. " một đạo già nua thêm tròn trịa thanh âm thoáng chốc vang lên, đạo thanh âm này phảng phất đến từ ngoài cửu thiên, vừa tựa như ở bên tai, như một mặt hồng chuông gỗ, vừa tựa như một đạo thiểm điện đoạt tâm thần người, "Ta đã các loại trăm lẻ tám ngàn năm, ai, chung quy vẫn là đến khi người. "

"Người. . . Người là ai? " Phương Nho có chút run rẩy hỏi, "Người không sẽ là đang chờ ta a, trăm lẻ tám ngàn năm? "

"Nguyên lai duyên sinh, Duyên đi Duyên diệt. " thanh âm vang lên lần nữa, "Trọn trăm lẻ tám ngàn năm. "

"Người chờ ta để làm chi? Ta lại xem không gặp người. " Phương Nho hí mắt không dám xem kia ánh mắt không tự nhiên nồng nhiệt gọi nói.

"Ha ha ha, người đương nhiên xem không gặp ta, người ta chênh lệch cách xa vạn dặm. " già nua thêm tròn trịa thanh âm truyền đến, "Cơ duyên vừa đến, chúng ta vẫn có khả năng, có cơ hội gặp mặt, chỉ là tương đối xa vời mà thôi a. "

"Thực sự là cổ quái. " Phương Nho nói thầm một tiếng, "Người kêu ta tới nơi này, lẽ nào chính là vì nói câu này lời nói nhảm? "

"Không. " trong thanh âm có chút thờ dãi, "Không là ta gọi người tới, là duyên sinh mà tới. "

"Ta và người hữu duyên? " Phương Nho dò xét tính câu hỏi định thần một chút nói: "Ta muốn đi ra ngoài. "

"Người tùy thời đều có thể đi ra ngoài. " thanh âm già nua truyền đến, "Thế nhưng người phải nhớ kỹ, người là tạo hóa thiên thể, người nhất định phải đem triệt để kích phát, bằng không đem cái gì cũng sai. "

"Cái gì tạo hóa thiên thể? " Phương Nho cả kinh, "Ta muốn thế nào triệt để kích phát? Bằng không vì sao sẽ cái gì cũng sai? "

"A. . . " chỉ một thoáng, Phương Nho kinh hô một tiếng, một cái giật mình tỉnh lại, lúc này thùng gỗ thủy đều lạnh lẽo, "Không nghĩ tới làm một cái như thể chân thực mộng, tạo hóa thiên thể? "

Phương Nho không rõ ràng cho nên, chân thật như vậy cảnh trong mơ, nhưng hắn không cảm suy tư.

Mà lúc này ở Chu gia trong đại sảnh, Chu Thạch quát to: "Chu Hùng, nếu như hôm nay chuyện này vạ lây Chu gia nói, coi như người chết mười lần trăm lần đều dễ không. "

"Lão gia thứ tội. " Chu Hùng quỳ trên mặt đất lạnh run, "Kia ba tên phế vật không là ta giật dây, bọn họ muốn đi công kích Phương Nho, sai sót ngẫu nhiên suýt chút nữa đem Nhâm gia tiểu thiếu gia hủy diệt, cái này có thể không quan chuyện ta a. "

"Hanh, kia ba tên phế vật không biết lượng sức, cho chó ăn đều làm lợi bọn họ. " Chu Thạch mặt theo rung động, "Hiện tại vô hình trung đắc tội Nhâm gia, hoàn hảo Phương gia kia tiểu tử bảo vệ Nhậm Phán Long, bằng không ta Chu gia đúng là đại họa lâm đầu a. "

"Hắc hắc hắc hắc, Chu huynh không cần sợ, hiện tại Nhâm gia tiểu thiếu gia không là không có chuyện gì sao. " một cái ngời ở một góc người đàn ông trung niên hắc vừa cười vừa nói.

Người đàn ông trung niên này, sắc mặt âm trầm, cái xô gầy khuôn mặt, giữ lại lưỡng nhiếp chòm râu, một cười lộ lên đầy miệng hàm răng đen thui không gì sánh được, nhưng người thoát nhìn tương đương ác tằm.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Không muốn vô niệm

"Hắc Nha tiên sinh, Nhâm gia người cũng biết, ta Chu gia ở trước mặt hắn chính là con kiến cùng voi phân biệt a. " Chu Thạch nhìn về phía Hắc Nha chớp mắt nói rằng, "Hoàn hảo không có tạo thành thương tổn, không phải vậy thực sự là họa diệt tộc trước mắt. "

"Chu huynh không cần lo lắng, Nhâm gia gia đại thế lớn, cái này Thanh Thủy Trần lại là hắn Nhâm gia cây, nếu không có xảy ra việc gì, ta muốn Nhâm gia cũng không sẽ đứng (đối với) người Chu gia thế nào. " Hắc Nha phát lấy râu mép phân tích nói, "Bằng không truyền đi, đúng (đối với) hắn Nhâm gia danh

tiếng cũng không tiện, ngược lại là người kia ba cái người làm một mình xuất thủ công kích Phuong Nho ngược lại cũng không gì đáng trách, nói rõ bọn họ đúng (đối với) người Chu gia trung tâm, chỉ tiếc cho chó ăn, không phải vậy có thể hảo hảo bồi dưỡng. "

"Hanh, này Phuong gia thực sự là không biết điều. " Chu Thạch nháy mắt mấy cái, "Hắc Nha tiên sinh, nếu Phuong Thiên không thức thời, kia bước tiếp theo người dự định như thế nào? "

"Hắc hắc, đây là theo dự liệu sự tình. " Hắc Nha cau mày một cái âm trầm trầm cười nói, "Tiền đều không để lộ ra, hơn nữa là hắc Phuong gia chỉ bảo thiên châu đầu, ta tới lúc giáo chủ cũng đã hạ tử mệnh lệnh, chỉ phải lấy được thiên châu, người Chu gia lập tức lên như điều gặp gió. "

"Ha ha, kia làm phiền Hắc Nha tiên sinh nhiều hơn thay ta nói ngọt. " Chu Thạch sắc mặt đại hi, "Phuong gia cùng ta Chu gia tranh đấu gay gắt nhiều năm, sinh ý bên trong độ sức đã ma sát nấu cơm, vừa lúc thừa dịp lúc này đây đưa hắc Phuong gia một lưới bắt hết, tốt lại ta một nỗi lòng. "

"Các người kia chỉ là tư lợi. " Hắc Nha khề cần môi, "Bước tiếp theo, chúng ta trước hết từ kia Phuong Nho hạ thủ, nếu mấy ngày hôm trước truyền ra hắc chết bất đắc kỳ tử tin tức, kia chúng ta không thể làm gì khác hơn là nhượng tin tức này trở thành sự thật. "

"Ah! " Chu Thạch nhướng mày, lập tức biết Hắc Nha kế hoạch bước kế tiếp.

Từ trong thùng nước đứng lên, Phuong Nho thay quần áo xong, Tiểu Đào từ phòng ăn bên trong bụng tới tu bổ thân thập toàn đại bổ thang, Phuong Nho sau khi ăn xong no căng ngủ một giấc

Dựng thẳng ngày, trời mới vừa tờ mờ sáng, Phuong Nho liền tỉnh, lúc này hắc lại không buồn ngủ, đơn giản rời giường

Sau khi mặc quần áo từ tế, Phuong Nho xuất môn thẳng đến phía sau núi đi.

"Tạo hóa thiên thể? Rốt cuộc là cái gì? " đi tới sau trong núi, Phuong Nho nhíu mày, từ kia cái chân thực trong giấc mộng, Phuong Nho biết mình là tạo hóa thiên thể sự tình.

Thế nhưng tạo hóa thiên thể rốt cuộc là cái gì quý, Phuong Nho cũng không thể nào biết được, ngay cả xuyên qua sự tình đều được hiện thật, đối với như thể chân thực cảnh trong mơ, Phuong Nho đương nhiên là tin tưởng.

"Kia đạo thanh thanh âm nói, nếu như không triệt để kích phát nói, đem cái gì cũng sai, ta muốn thế nào để kích thích đâu? " Phuong Nho tính tế ni non.

"Không quản, cái gì tạo hóa thiên thể, ta hiện muốn làm là được nỗ lực tu luyện đề thăng chính mình tu vi mới là chính sự. " Phuong Nho vầy vầy đầu đem này cỗ niệm tưởng đề xuống, "Chớ quên còn có Kim Ngạo cùng Tử Y kia đứng (đối với) cậu nam nữ vẫn còn ở nhon nhon ngoài vòng pháp luật. "

Nghĩ đến Kim Ngạo cùng Tử Y tồn tại, Phuong Nho trong lòng một khí xông thẳng ót, dù sao đây coi như là chính mình đi tới nơi này muốn làm đệ nhất kiện đại sự.

"Nhân ấn, địa ấn, thiên ấn? " Phuong Nho khoanh chân ngồi một tảng đá lớn lên, trong miệng ni non, "Thiên thời, địa lợi, nhân hòa? "

"Đúng đúng đúng (đối với), Phuong gia ta Phuong Thiên ấn ba thức này, hắc là trong chỗ u minh muốn cùng thiên thời địa lợi nhân hoà cộng hưởng. " Phuong Nho linh quang lóe lên, có điểm hưng phấn suốt chút nữa thì nhảy dựng lên.

"Nhân ấn, thức thứ nhất, chú ý nhân hòa. " Phuong Nho chậm rãi đứng dậy, bày một cái nhân ấn thức mở đầu, "Nhân hòa, nhân hòa. "

Phuong Nho lẩm bẩm, vẫn duy trì nhân ấn thức mở đầu vẫn không nhúc nhích, hắc đang suy nghĩ lấy như thế nào cá nhân cùng pháp tới phối hợp người này ấn ra đánh.

"Cùng thông suốt hợp, tâm bình khí hòa cũng, người cùng ấn hợp đâu (chỗ này). " Phuong Nho suy tư về, "Đầu tiên ta bản thân mình sẽ tâm bình khí hòa, tâm vô tạp niệm, ý chí vĩ ngạn, dĩ hòa vi quý. "

Nghĩ tới những thứ này, Phuong Nho hít sâu một hơi, chợt lại thở một hơi dài nhẹ nhõm, đem trong lòng đứng (đối với) Kim Ngạo cùng Tử Y sát ý gạt bỏ, nhượng toàn thân mình nội ngoại đều theo đuổi ở một loại không muốn vô niệm vô cầu thanh minh trạng thái.

Một lúc lâu, Phuong Nho cảm giác mình lúc này dường như thiên địa một phần tử, lại tựa như không tầm thường chút nào thổi qua gió, như sái trên mặt đất hạt cát, đem chính mình cả người đều chạy xe không.

Lúc này Phuong Nho loại trạng thái này, là trước đó chưa từng có trạng thái, hắc phảng phất cảm giác được mình không tồn tại, mình chính là cái này tự nhiên thiên địa một phần tử, theo sóng mà trực lưu, thanh tĩnh mà vô vi.

Thoáng chốc, Phuong Nho mở hai mắt ra, hắc di chuyển, chỉ gặp hắc chuyển nhân ấn trạng thái hai tay trong phút chốc bắt đầu khởi động bắt đầu một nồng nặc nồng nhiệt quang, quang mang đan vào như tuyến, theo hắc vũ động, tia sáng tựa hồ liên tiếp thành một cái to lớn "Cùng " chữ.

Cùng chữ tự mà không tán, trong lúc mơ hồ có một loại xé rách không khí tiếng nổ ồ ồ tác hưởng.

Hắc động tác càng lúc càng nhanh, tốc độ càng nhanh, kia thoáng qua rung động khí thanh âm còn sấm tạp từng đạo nhỏ bé bành bành bành tiếng, như từng cái nho nhỏ pháo ở nổ vang.

Từ nhân ấn thức biến ảo đến địa ấn, kia khí lăng cang là dồn sức liệt, phảng phất Cuồng Phong lớn đột nhiên, quyền được trên đất lá khô bay tán loạn không ngăn, trong tay hần quang mang cang phát ra lóng lánh, mà kia "Cùng" chữ cang là rõ ràng, như dùng kim nước son trên không trung viết ra.

Phương Nho lúc này đứng (đối với) đây hết thấy hoàn toàn không cảm kích, lúc này hần tiến vào một loại không hiểu cảnh giới, loại cảnh giới này là không muốn vô niệm, vô ngã không có hần, không một cái.

Phảng phất hần từng cái động tác ra tay, đều là tự nhiên mà vậy, dĩ hòa vi quý.

Bình gia có nói muốn ngừng chiến, trước phải cùng, cùng tất có phương.

Mà phương chính là phương pháp, phương pháp chính là cùng, dĩ hòa vi quý, nếu như cùng không, nhất định phải dùng chiến đấu tới cùng, người không nguyện cùng, tốt, kia liền chiến đấu, chiến đấu đến người chịu thua, cùng ta vì cùng mới thôi.

Quốc gia sự nghiệp thống nhất đất nước, vạn dân đại hòa, đầu tiên là là muốn chiến tranh, không có chiến tranh không nên hòa bình?

Mà chiến tranh chú ý chính là vũ lực.

Hiện tại Phương Nho chính là hiểu thấu đáo ra Phương Thiên ấn ba thức tinh túy, thiên thời, địa lợi, nhân hòa, mà cùng là bản, lợi cùng lúc chỉ là phụ nâng, hần dùng vũ lực ở viết "Cùng."

Nhân ấn lực công kích ở Phương Nho hiểu thấu đáo dưới, lúc này không ngăn đề thăng một cấp bậc, có cùng vương cấp võ học chiến kỹ cùng so sánh trình độ.

Nhân ấn cùng địa khắc ở Phương Nho trong tay diễn biến bắt đầu từng đạo huyền ảo, cùng chữ vừa ra, trực tiếp nhượng cái này Phương Thiên ấn uy lực nước lên thì thuyền lên.

Mà nhưng vào lúc này, Phương Nho khí tức bỗng phát sinh biến hóa, loại biến hóa này tương đương rõ ràng, hần vũ động bên trong kia khí tức cuồng bạo bỗng cái biến lên cao, biến thành một loại cường đại hơn khí tức.

Loại khí tức này, liền là một loại đấu khí độ, cũng chính là Đấu Khí Cảnh tu hành người sở đầy đủ tiêu chí.

Rất hiển nhiên, chỉ kém một chân bước vào cửa liền có thể tấn chức Phương Nho, tại loại này vô ngã không có hần không muốn vô niệm dưới trạng thái tự nhiên mà vậy tấn thăng đến Đấu Khí Cảnh.

Đấu Khí Cảnh tấn thăng đến sơ kỳ cũng không có đỉnh chỉ, mà là dừng treo cao son, từ đấu khí sơ kỳ bước vào Đấu Khí Cảnh trung kỳ mới dừng lại.

"Tổng quản người xem, Phương gia tiểu tử này ở nơi này." lúc này ở một thốc trong bụi cỏ lộ ra ba cái đầu tới, "Tiểu tử này từ kỳ thì sẽ đến, tổng quản giao cho chúng ta."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Kết thúc quá nhanh

"Không đúng, cái này tiểu Phương tu vi dường như đề thăng tới Đấu Khí Cảnh." dẫn đầu Chu Hùng đột nhiên cảm giác được Phương Nho trên người khuếch tán mà ra khí tức cau mày một cái, "Ngày hôm qua vẫn là Bạo Khí Cảnh, tuy là chỉ kém một lớp màng liền có thể đâm, lại không nghĩ rằng hần đâm nhanh như vậy."

"Coi như là Đấu Khí Cảnh cũng là mới vừa tấn chức đi lên." bên trái hộ viện căn rằng âm lãnh, "Tổng quản nhượng ta và vàng ba lên a, chỉ phải giải quyết tiểu tử này, cũng không cô phụ tổng quản người đối với chúng ta nhiều năm như vậy tài bồi."

"Tốt." Chu Hùng gật đầu, "Người và vàng ba lượng người là Chu gia hộ viện bên trong ta nhất bộ hạ đắc lực, ngày hôm nay gặp các người đồng hồ hiện, các người khỏe xấu ở Đấu Khí Cảnh trung kỳ cái giai đoạn này dừng lại mấy tháng, nếu như không dừng ta xuất thủ các người có thể đem này Phương gia tiểu tử bắt nói, ta cam đoan trùng điệp có thưởng."

Vừa nghe Chu Hùng nói, vàng ba lượng người lập tức từ trong bụi cỏ nhảy ra, cước bộ như bay đi diễn luyện lấy Phương Thiên ấn Phương Nho đi.

Nhân gặp hai vị bộ hạ đã đi vào bắt Phương Nho, Chu Hùng đơn giản chậm rì rì đi ra, tìm khối hòn đá ngồi xuống, hần dự định thưởng thức một hồi trò

hay.

"Phuong gia tiểu tử, hôm nay chính là người từ kỳ. " hung ác độc địa tiếng ầm ầm không có nhượng Phuong Nho có một tia ngôn ngữ đáp lại, đáp lại hai người này chính là Phuong Nho nắm tay.

Hai người này một tả một hữu chuyển tả hữu giáp công tư thế quơ quyền chưởng hướng Phuong Nho công tới, mà Phuong Nho lúc này đang trầm ngâm ở Phuong Thiên ấn diễn luyện bên trong không có thể mình, thế nhưng đối mặt cái này tàn nhẫn trải qua công kích, Phuong Nho địa ấn thức sở về ra âm bạo Ông Ông rung động.

Làm nhiều việc cùng lúc, một tay đã một ấn, cùng chữ phân lửa cửa.

Bành bành!

Hai tiếng nổ mạnh, Chu gia hai gã Đẩu Khí Cảnh trung kỳ hộ viện lồng ngực lồm sầm xuống, thân thể quảng miệng phun tiên huyết, như đường vòng cung vậy bị ném bỏ rơi.

Chu Hùng mục trừng khẩu ngốc, hấn ngay cả cái móng đều ngồi chưa nóng, làm trò còn chưa bắt đầu, thế nhưng đã kết thúc, kết thúc quá đột ngột, quá nhanh.

"Không đúng. " Chu Hùng đứng lên, "Phuong gia tiểu tử này dường như đúng (đối với) vừa rồi sự tình hoàn toàn không biết gì cả, hấn, hấn chính là trầm say ở trong võ học. "

Hấn đứng ở trên hòn đá xem một lúc lâu, sau đó như như phát điên hết lớn: "Hấn đây là vô ngã không có hấn không muốn vô niệm vong ngã cảnh giới, này Phuong gia tiểu tử này hấn là làm sao làm được? Hấn dĩ nhiên có thể đi vào đến loại cảnh giới này trong? Đây chính là người tu hành có thể gặp không thể cầu cảnh giới a, ta cố gắng cả đời cũng không có đã tiến vào như vậy cảnh giới. "

"Không đi, tuyệt đối không đi, ta nhất định phải cắt đứt hấn, không có thể nhượng hấn lại như thế tiếp tục nữa. " Chu Hùng hai mắt bởi vì đồ kị mà dính vào tơ máu, "Phuong gia tiểu tử, người ngừng cho ta ngăn. "

Chu Hùng nội tâm trong nháy mắt trở nên điên cuồng, bước chân hấn nhấn tới, thân thể như bay đi Phuong Nho oanh khứ.

Chu Hùng song chưởng thành đao, thân làm Đẩu Khí Cảnh đỉnh phong nhân vật, tay hấn ánh đao mang bắt đầu khởi động, đáng về bề vệ hô vang, trực bức Phuong Nho cổ, song bàn tay trực tiếp xuyên thấu cùng chữ, tựa hồ chớp mắt sẽ đem Phuong Nho một kích bị mất mạng.

Phuong Nho trầm ngâm ở vong ngã cảnh giới trung hành Vân tự nhiên cước bộ sau đạp, trong tay nhân ấn cùng địa ấn thức diễn luyện kéo dài vang lên khí mình.

Bồng địa, Phuong Nho đôi ấn giao hòa, thủ thế biến ảo, mười ngón tay như bắn như kéo lại tựa như bắt lại tựa như thả, một nồng nặc khí tức thoáng chốc cất cao.

Hai tay hấn đột nhiên lay động, chỉ một thoáng Chu Hùng trong đầu phảng phát chứng kiến nhất tôn vĩ đại con dấu ré mây nhìn thấy mặt trời vậy lộ về hiện.

Con dấu kim sắc lóng lánh, ở con dấu cuối cùng, thiên thời, địa lợi, nhân hòa sáu cái phù điều chữ to màu vàng truyen lộ ra từng cỗ một trầm trọng uy áp.

Cỗ uy áp này trực tiếp nhượng Chu Hùng cảm giác được một hít thở không thông, phảng phát không có thể nhúc nhích, nhân thần mê man trông coi kia vĩ đại con dấu hướng chính mình phủ xuống.

Bành!

"Phuong Thiên ấn. " đột nhiên Phuong Nho trong miệng phun ra ba chữ, huyền ảo thiên ấn dồn sức nện ở Chu Hùng lồng ngực chỗ, chợt Chu Hùng thân thể phía sau lưng cột sống chỗ như nổi bật một cây lớn lạt, thân thể xụi lơ, quảng chừng mười bước đạp ầm ầm té trên mặt đất vẫn không nhúc nhích.

Mà Phuong Nho cũng vẫn duy trì thiên ấn nện ra cái tư thế này vẫn không nhúc nhích.

Sau một hồi lâu, Phuong Nho hai mắt bên trong hai tia sáng mang chợt lóe lên, hấn mí mắt chớp chớp, sau đó thở ra một hơi thật dài, "Thiên ấn, Phuong Thiên ấn bên trong một kích mạnh nhất thiên ấn, lại bị ta tu luyện được. "

"A, đây là? " đột nhiên Phuong Nho từ trong vui mừng lấy lại tinh thần, hấn phát hiện ba cỗ thi thể vẫn không nhúc nhích loạn ngã vào bốn phía.

"Chu Hùng? " Phuong Nho thấy rõ phía trước chừng mười bước nằm trên mặt đất vẫn không nhúc nhích, nơi khoe miệng còn phun đầy huyết Chu Hùng, nhìn nhìn lại hai người khác, Chu gia hộ viện trang phục, "Không nghĩ tới vô hình trung, ta dĩ nhiên tại vong ngã cảnh giới dưới đánh chết cái này ba cái chỗ sẵn. "

"Vô ngã không có hấn, không muốn vô niệm, là vì vong ngã. " Phuong Nho liếm liếm môi, "Chết tốt, không nghĩ tới a không nghĩ tới, ngày hôm nay không gần tu luyện ra Phuong Thiên ấn tinh túy, quan trọng hơn là từ Phuong Thiên ấn lý giải cân nhắc bên trong tiến vào vong ngã cảnh giới, dưới loại trạng thái này lại vẫn diệt cái này ba cái cần phải gia hại ta bại hoại, hảo hảo hảo a, ha ha ha. "

Phuong Nho sang sảng cười to ra, hẳn kiểm nghiệm đến chính mình thành quả, Đầu Khí Cảnh trung kỳ, mơ hồ rào bước tiến lên đỉnh phong sắp tới.

Vỗ vỗ tay, Phuong Nho đến gần Chu Hùng thì thể ngồi xổm xuống trông coi Chu Hùng chó chết này đáng đáp tấm tắc lưỡi: "Chu Hùng a Chu Hùng, người chủ tử thổi một huyết sáo người liền tới, hiện tại chết 100, ngược lại người Chu gia đúng (đối với) Phuong gia ta một mực không hữu nghị, ngày hôm qua thù ngày hôm nay liền báo, cúi chào. "

Phuong Nho đứng dậy, một lưu yên chạy, hẳn nhanh chóng chạy về Phuong gia, cả người mồ hôi lâm ly, ước chừng nửa ngày, hẳn trầm say ở trong võ học.

Sau khi về nhà, Phuong Nho tắm rửa, Tiểu Đào tiếng đập cửa cũng vang lên: "Thiếu gia, lão gia gọi người đây. "

Phuong Nho ở bên trong trả lời một tiếng chính là mở cửa thẳng đến phòng khách.

"Phuong ca ca. " làm Phuong Nho đi vào phòng khách lúc, một thanh âm quen thuộc thân thiết truyền đến, là Nhậm Phán Long cười chạy tới, Phuong Nho cười một tay lấy hẳn ôm vào trong ngực, "Long Long, nguyên lai là người tìm đến ca ca chơi a. "

"Cha ta cũng tới, còn có ta tỷ. " Nhậm Phán Long chớp chớp ngây thơ con người nói rằng.

Phuong Nho nhìn lại, ở hồng mộc lớn trên mặt ghế ngồi một vị mặc đạm kim sắc áo dài, tóc kết thành búi tóc, búi tóc trên cắm tử kim ngọc, tướng mạo sạch sẽ uy nghiêm người đàn ông trung niên, này nam tử có không nộ tự uy chỉ tướng, nhưng hi vọng của mọi người mà tâm sinh ra sự kính trọng, người này chính là Nhậm Phán Long tỷ đệ phụ thân Nhậm Chính.

Mà Nhậm Phán Linh còn lại là ngồi trên Nhậm Chính bên cạnh, Phuong Nho tiến đến nàng liền trông coi Phuong Nho, làm cùng Phuong Nho mắt đối mắt lúc, nàng chính là đưa ánh mắt thu hồi đi.

"Nho nhi, ngồi đứng để làm chi, còn không gọi người? " Phuong Thiên ngồi trên Nhậm Chính đứng (đối với) mặt, trong nhà chiều dài nặng như thể lượng cấp tân khách, Phuong Thiên cũng không có ngồi vào mặt trên chủ tọa bên trong đi, mà là chiều dài tân khách ghế trên, "Gọi bá phụ. "

"Nhậm bá phụ tốt. " Phuong Nho ôm Nhậm Phán Long đi tới Nhậm Chính trước mặt buông Nhậm Phán Long thở dài, "Lanh canh, chúng ta lại gặp mặt, thật cao hứng lần nữa xem gặp người. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Nhâm gia nhóm ba người

"Ha ha Phuong diệt nhi tốt. " Nhậm Chính gật đầu thoải mái cười sang sảng một tiếng, "Ngày hôm qua ở trước đường phố sự tình ta đã biết được, hôm nay là đặc biệt mà qua đây đúng (đối với) Phuong diệt nhi ngộ ý cảm ơn. "

Phuong Nho sau khi ngồi xuống nghe được Nhậm Chính nói liền vội vàng cười khoát tay một cái nói: "Nhậm bá phụ không cần như vậy, ngày hôm qua sự tình chính là đổi lại bất luận kẻ nào, cũng không khả năng khoanh tay đứng nhìn, hơn nữa kia vài tên Chu gia người hầu cũng là nhằm vào ta, chỉ có sẽ suýt chút nữa suy giảm tới Long Long, Nhậm bá phụ không dùng nhớ. "

"Ha ha không nghĩ tới Phuong diệt nhi không chỉ tuân thủ lịch sự, ngay cả nội hàm cũng là như vậy khiêm tốn, thực sự là hậu sinh khả ỷ a. " Nhậm Chính khen ngợi đúng (đối với) Phuong Nho gật đầu, "Bất quá người đứng (đối với) Long Long ân cứu mạng cũng là sự thực, nếu như thảm họa một ngày phát sinh, liền không thể vấn hồi, ta Nhâm mạo tự mình đáng nên nói lời cảm tạ là hẳn là. "

"Tốt, kia uống trà, Nhậm bá phụ. " Phuong Nho tự biết đang từ chối xuống phía dưới liền sẽ có vẻ già mồm, lập tức giơ lên chén trà nói rằng, "Ta nghe Long Long nói, Nhậm bá phụ là trở về tế tự, tế tự xong sau muốn đi. "

"Ân. " Nhậm Chính uống một hớp trà gật đầu nói: "Ngày mai sẽ là mười lăm tháng bảy, Nhâm gia cây ở nơi này, trọng yếu như vậy thời gian hàng năm đều sẽ gặp trở về. "

"Nhậm lão gia, kia Chu gia người có dự định xử trí sao? " ngồi một bên Phuong Thiên mở miệng hỏi, đối với Phuong Nho ngày hôm qua sự tình, hẳn đã từ Nhậm Chính trong miệng biết được, trong lòng đúng (đối với) Phuong Nho là khen không dứt miệng.

"Phuong hiền đệ, ta so với người lớn hơn mấy tuổi, người liền gọi ta một câu Nhâm huynh, không dùng hết gia lão gia gọi, ha ha. " Nhậm Chính trông coi Phuong Thiên vừa cười vừa nói: "Còn như Chu gia, tốt xấu bọn họ cũng là Thanh Thủy Trần nhà giàu, chỉ cần Long Long không có xảy ra chuyện gì ta

Nhâm gia là sẽ không đứng (đối với) bọn họ thế nào, hơn nữa sáng sớm hôm nay Chu Thạch phụ từ liền tự mình tới cửa xin lỗi, ta cũng không còn truy cứu nữa bọn họ tâm tư, bằng không nhượng ngoại nhân nói ta Nhâm gia ý lớn hiệp nhỏ. "

"Mặc cho. . . Nhâm huynh thực sự là đại nhân có đại lượng. " Phương Thiên nghe xong gật đầu khen ngợi, "Ta còn có một cái vấn đề muốn hỏi thăm một chút. "

"Phương hiền đệ mời nói. " Nhậm Chính cam tâm tình nguyện gật đầu nói, "Chỉ cần ta biết, ta nhất định tri vô bất ngôn ngôn vô bất tẩn. "

"Ah cũng không có gì. " Phương Thiên cười nhìn về phía Nhậm Chính, "Nhâm gia hiện tại gia tộc đại bản doanh ở Phương phủ, hiện tại đất gia tộc thế lực hẳn là ở Phương phủ đệ nhất a? "

"Ha ha ha, ta nói là chuyện gì, Phương hiền đệ nguyên lai muốn biết cái này. " Nhậm Chính sang sang cười lớn một tiếng trông coi Phương Thiên nói: "Phương hiền đệ, ngươi có thể không biết, Phương phủ sở dĩ xưng là Phương phủ, là bởi vì trong Phương phủ chiếm cứ Phương gia cái này cự vô pháp lại tựa như mọi người tộc. "

"Phương gia. " Phương Thiên nỉ non một câu, Phương Nho lúc này chứng kiến cha mình vào lúc này sắc mặt biến thành khế biến thay đổi.

"Không sai. " Nhậm Chính gật đầu, "Phương phủ tên này căn nguyên, chính là lấy hấn Phương gia mệnh danh, xưng là Phương phủ, ta Nhâm gia ở Phương phủ thế lực tuy là không thấp, thế nhưng ở Phương phủ Phương gia trước mặt vẫn là bé nhỏ không đáng kể. "

"Nhậm bá phụ, Phương gia lại có mạnh như vậy oa. " Phương Nho nghe được xuất thần, "Thậm chí ngay cả một cái có thể dung nạp lên mười triệu nhân khẩu địa phương, lấy hấn Phương gia tới mệnh danh, xưng là Phương phủ, cái này rất khủng bố. "

"Ha ha là. " Nhậm Chính gật đầu cười nói: "Phương diệt nhị, tốt nam nhi chí tại bốn phương, giống như ngươi vậy thanh niên tuấn kiệt không hẳn là dừng lại ở Thanh Thủy Trấn loại này trong thôn trấn nhỏ, là Long nên nhất phi trùng thiên, là ngư cũng muốn xuống biển cao du, phải nhiều đi ra ngoài xông xáo mới là chính sự, đừng làm niên kỷ, làm lỡ chính mình. "

"Đúng vậy đúng vậy Phương ca ca. " Nhậm Phán Long vỗ tay trông coi Phương Nho ngây thơ cười nói: "Bằng không như vậy, ngươi cùng ta đi Phương phủ, đi nhà của ta, đến Phương phủ ta so với ngươi thực, ta dẫn ngươi đi chơi. "

"Ha ha Long Long, ca ca có cơ hội nhất định đi Phương phủ tìm ngươi chơi. " Phương Nho đem Nhậm Phán Long ôm ngồi trên đùi cười nói: "Nhưng không phải hiện tại, hiện tại ca ca ta thật còn không phân thân nổi. "

"Kia muốn từ lúc nào? " Long Long chăm chú trông coi Phương Nho hỏi.

Chứng kiến Nhậm Phán Long nghiêm túc như vậy biểu tình, Phương Nho nhỏ bé mỉm cười một cái nói: "Hẳn là muốn không bao lâu a. "

"Thời gian cũng không sớm, ta xem chúng ta hẳn là cáo từ. " Nhậm Chính đứng lên nói rằng, "Phương diệt nhị, cái này đồ bên trong mời nhận lấy, coi như là cảm tạ ngươi đứng (đối với) Long Long ân cứu mạng. "

Nói, Nhậm Chính đem một cái đậm kim sắc tơ lụa túi tiền cho Phương Nho đưa qua.

Cái này đậm kim sắc tơ lụa túi tiền trên xăm một cái kim sắc ngũ trảo kim long đang phun ra nuốt vào nhật nguyệt phi thường tinh mỹ, vừa nhìn liền có giá trị không nhỏ, càng hơn nữa còn có cái túi này trong không biết chứa cái gì.

Trông coi Nhậm Chính truyền đạt kim sắc túi tiền, Phương Nho đứng dậy cười lắc đầu không có đưa tay đón: "Nhậm bá phụ, vừa mới không phải nói xong sao, ngươi tự mình đáng môn liền là hướng ta vinh hạnh lớn lao, còn như quý trọng như vậy lễ vật, ta không thể thu. "

"Ah? " Nhậm Chính trầm ồ một tiếng chính là đi tới Phương Nho trước mặt nói rằng: "Chính là một cái quà nhỏ, không làm sao quý trọng, ngươi phải dùng tới, nhận lấy a, càng hơn nữa ngươi nhưng là cứu ta Long long tính mệnh, ngươi không thu chính là coi thường ta Nhậm Chính, coi thường ta Nhâm gia. "

Nhậm Chính lời vừa ra khỏi miệng, Phương Nho nhất thời cảm thấy tiến thoái lưỡng nan, chính mình cũng không muốn thu nhận quý trọng như vậy lễ vật, thế nhưng không thu, hiện tại Nhậm Chính lời đã cửa ra.

Phương Thiên đứng ở một bên nhìn tình huống, lập tức cười đứng (đối với) Phương Nho nói rằng: "Nho nhi, ngươi hãy thu a, Nhậm bá phụ hẳn nhìn như vậy đặc khỏi ngươi, ngươi hãy thu. "

"Nhậm bá phụ, ta muốn biết phương diện này trang bị là cái gì? " Phương Nho trông coi Nhậm Chính hỏi.

"Ha ha cũng không phải cái gì vật quý trọng chính là mấy viên thuốc. " Nhậm Chính một tay lấy túi tiền phóng tới Phương Nho trên tay, ở Nhậm Chính cầm lấy Phương Nho tay thời điểm, Phương Nho đột nhiên cảm giác được từ Nhậm Chính chuyển tay qua đây một cường liệt ám áp.

Loại này ám áp như là mặt trời chói chang cường liệt, thế nhưng không đã thương người, chính là ám áp, dị thường nhượng người cảm giác được thoải mái.

Phương Nho thoáng chốc cảm ứng Nhậm Chính tu vi, bất quá ở Phương Nho cảm ứng bên trong, Nhậm Chính khí tức tựa hồ thu liễm đến mức tận cùng, mặc cho hẳn làm sao cảm ứng đều cảm ứng không đi ra, cảm giác được chính là kia chừng đúng (đối với) tự mình tiến tới nói là cường đại vô biên

vô hạn, tựa hồ có thể dung nạp xuống chính mình một không gian khác, mà Nhậm Chính chính là như vậy uy nghiêm, không có tổn hại chi tâm.

"Phương ca ca ta cũng muốn tiễn người một món lễ vật. " một bên Nhậm Phán Long hi vừa cười vừa nói, chợt chính là đem một cái lệnh bài cử đi lên, "Đây là ta Nhâm gia lệnh bài, nếu như Phương ca ca đi Phương phủ, chỉ cần cầm lệnh bài này liền có thể tới nhà của ta tìm ta chơi. "

"Long Long a, ca ca đã thu cha người tặng quà, làm sao có thể lấy thêm người lệnh bài đâu? Chính người cất xong a. " Phương Nho ngồi xổm xuống cười nói, "Nếu như Phương ca ca đi Phương phủ nói, liền thì không cần lệnh bài kia cũng có thể đi nhà người tìm người a. "

"Kia không giống nhau, người nhất định cất xong, ta ngoài ra không vật gì khác, chỉ có cái này mang theo người lệnh bài, người nhất định cất xong. " Nhậm Phán Long chăm chú nói rằng.

"Ha ha Phương diệt nhi người hãy thu a. " Nhậm Chính đứng ở một bên sang sảng cười nói, "Long Long hẳn nhận định sự tình, nhưng là ngay cả chúng ta đều không dung cái biến. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Đặc biệt quý trọng tạ lễ

"Cái này. . . " Phương Nho cảm giác có chút khó khăn, một đứa bé tiễn chính mình lễ vật, hơn nữa còn là gia tộc lệnh bài, Phương Nho thực sự có điểm không dám cũng không muốn thu.

"Phương Nho, người muốn đệ đệ ta cử bao lâu a? " Nhậm Phán Linh tựa hồ có điểm nhìn không được, lâu như vậy liền cùng Phương Nho nói một câu nói này.

"Tốt a, ca ca nhận lấy. " Phương Nho tiếp nhận Nhậm Phán Long lệnh bài, chợt cũng từ cổ mình chỗ lấy kế tiếp vật trang sức, "Đây là Phương ca ca mang theo người bình an phù, hiện tại cũng tặng cho người a, hy vọng hẳn phù hộ người bình an, kiện khang trường thành. "

"Tốt tốt. " Nhậm Phán Long cười hoa chân múa tay vui sướng vỗ tay bảo hay, ở Phương Nho dưới sự trợ giúp đem bình an phù treo lên Nhậm Phán Long trên cổ.

"Tốt, Phương diệt nhi Phương hiền đệ, chúng ta liền cáo từ. " Nhậm Chính liền ôm quyền lập tức nắm Nhậm Phán Long tay hướng cửa bước đi.

Phương Nho phụ tử cũng bồi theo theo sau lưng, Phương Nho cùng Nhậm Phán Linh đủ đi, Phương Nho cười cười nói: "Linh Linh tiểu thư, như ta vậy gọi người người sẽ không gặp quái a? "

Nhậm Phán Linh nghe được Phương Nho nói, sắc mặt hơi hơi hiện lên hồng nộ tron lên giận dữ nhìn Phương Nho một cái nói: "Người thích làm sao gọi tại sao gọi, có đáp ứng hay không là ta sự tình. "

Phương Nho nhỏ bé mỉm cười một cái gật đầu: "Nếu như người mặt ngoài có thể cùng trong lòng người muốn giống nhau là tốt rồi. "

"Cái gì? " nghe Phương Nho vừa nói như vậy, thoáng chốc Nhậm Phán Linh sắc mặt xông lên đỏ tươi hồng như say rượu vậy mê người, "Người cũng không phải trong bụng ta giun dũa, làm sao người biết trong lòng ta muốn là cái gì? "

"Người sắc mặt nói cho ta biết người đang suy nghĩ gì. " Phương Nho điềm cười nói, không biết không phát hiện đưa đến ngoài cửa.

"Sau này còn gặp lại Linh Linh tiểu thư. " Phương Nho đứng (đối với) Nhậm Phán Linh nói một câu, trông coi Nhậm Phán Long nói: "Long Long, lại gặp. "

Đoàn người hàn huyên sau đó, Phương Nho phụ tử chính là trở về nhà, Phương Thiên ngồi ghế thái sư không nói chuyện, tựa hồ đang suy nghĩ chuyện gì, Phương Nho nhân gặp phụ thân đang suy tư điều gì cũng không còn quấy rối chính là trở lại gian phòng của mình.

"Lão gia, có tâm sự a. " Phương Phúc đứng ở một bên, chứng kiến Phương Thiên nói rằng.

"Phương Phúc, ta không biết là nên cao hứng hay là thần thương. " Phương Thiên ngón tay đập đập tay vịn thờ dài một hơi, "Phương gia hiện tại như mặt trời ban trưa, Phương phủ chính là lấy Phương gia mệnh danh chỗ, ta cả đời này cứ như vậy cũng không sao cả, chủ yếu là Nho con a. "

"Lão gia, không muốn nản lòng. " Phương Phúc híp híp mắt.

"Nói là như vậy. " Phương Thiên lắc đầu, "Mười tám năm, chuyện này ta đúng (đối với) Nho nhi là không nói tới một chữ, chính là sợ loạn tâm thần hấn, ảnh hưởng hấn tu luyện, chẳng lẽ bí mật này ta thật muốn mang vào trong quan tài đi? "

"Lão gia không muốn gấp gấp, sự do người làm nha. " Phương Phúc cũng hơi hơi thờ dãi nói rằng.

"Phương phủ mạnh, cùng ta nho nhỏ này Phương gia, có cách biệt một trời a. " Phương Thiên tỏ ra một hơi ngửa đầu ni non.

Về đến phòng, Phương Nho đóng cửa cho kỹ nửa tọa nửa nằm dài trên giường, hấn xuất ra Nhậm Chính đưa cho hấn lễ vật.

"Thật là tinh mỹ túi tiền. " Phương Nho cầm ở trên tay thưởng thức một sẽ, cái này túi tiền vào tay tơ lụa, mềm nhẹ, miệng túi chỗ có một cây kim sắc tiểu thường đem cái túi chặt lại tác dụng.

"Dì, cái túi này nhẹ như vậy, lẽ nào bên trong đúng như Nhậm bá phụ theo như lời chỉ chứa mấy viên thuốc? " Phương Nho thưởng thức thưởng thức một sẽ, hấn phát hiện cái túi này cầm trong tay như không vậy, giống như một cái lông chim nơi tay.

Đem miệng túi kéo ra, Phương Nho con mắt nhìn lại, chỉ gặp bên trong một mảnh đen nhánh, căn bản nhìn không thấy bên trong có vật gì, trong chớp nhoáng này nhượng Phương Nho cảm giác được kinh ngạc, ý niệm trong đầu bên trong một kinh hi hiện lên, "Cái túi này không phải vật bình thường? "

Phương Nho dựa vào đời trước ký ức biết, trong cái thế giới này còn có một loại mạng theo người cực kỳ thuận tiện trữ vật bảo bối.

Loại bảo bối này chia làm đại hình trữ vật cùng loại nhỏ không gian trữ vật.

Loại bảo vật này cùng loại Phương Nho trong tay cái này cái túi nhỏ, cầm ở trên tay khinh phiêu phiêu, nhưng bên trong có Càn Khôn, có thể mang đồ đặc chứa bên trong không gian.

Thế nhưng loại này có chứa không gian trữ vật bảo bối, sở dĩ xưng là bảo bối cũng là bởi vì quá mức quý trọng, không có tu vi cực cao người là không chế tạo được, bởi vì trong này liên quan đến rất nhiều huyền ảo trận pháp.

"Nhâm gia xuất thủ quả thực không giống người thường. " Phương Nho hô hấp nặng nề một ít, "Khả năng này chính là được gọi là thuộc về linh túi trữ dụng đồ. "

Phương Nho trong nháy mắt đem chính mình ý niệm trong đầu thâm nhập đến thuộc về linh trong túi, trong nháy mắt trong mắt hấn tự ra hiện bên trong túi đồ đặc.

"Oa! Cái này Nhậm bá phụ thực sự là quá tùy hứng. " Phương Nho con người đều suýt chút nữa rơi ra tới, thuộc về linh trong túi lễ vật đúng (đối với) Phương Nho mà nói, thật sự là quá mức quý trọng, quý trọng đến nhượng hấn hô hấp đều nặng nề.

"Trời ạ, trách không được có tiền chính là tùy hứng a, quý trọng như vậy lễ vật dĩ nhiên thuận tay liền đưa cho ta. " Phương Nho tra xét xong lễ vật sau đó kinh ngạc mục trừng khẩu ngốc, "Tất cả đều là tu hành chuẩn bị đan dược, hơn nữa cái này quý trọng thuộc về linh túi, ta muốn chính là ta Phương gia hết thấy sản nghiệp cộng lại cũng bắt quả như vậy a. "

Trả lại linh bên trong túi, lưu lại một phong cùng loại danh sách thư tín, đây là Nhậm Chính lưu cho Phương Nho, trong danh sách cận kề ghi lại thuộc về linh bên trong túi đan dược tên gọi cùng số lượng, mặt còn có một chút cảm tạ Phương Nho ân cứu mạng ngôn ngữ.

"Từ Khí Đan 500 miếng, Linh Khí Đan ba trăm miếng, Bảo Khí Đan 100 miếng, Tiên Khí Đan mười miếng, Thần Khí Đan một viên. " đọc cái này danh sách, Phương Nho cả người đều có chủng không biết làm sao kinh ngạc, "Ngay cả phẩm chất thấp nhất cấp đều là Từ Khí Đan, vẫn còn có Tiên Khí Đan cùng Thần Khí Đan, ta trời ạ, danh tác a. "

"Đặc biệt kia Tiên Khí Đan cùng Thần Khí Đan, tầm tãc. " Phương Nho phảng phất đang nằm mơ vậy, "Loại đan dược này quý trọng đủ để nhắc lên một hồi tinh phong huyết vũ, bất quá đúng (đối với) ở hiện tại ta tới nói ngược lại là không cần dùng, dược lực quá mức nồng nặc, sợ rằng một viên xuống phía dưới, ta phải bạo thể mà chết, mà Từ Khí Đan cùng Linh Khí Đan ngược lại là hiện tại ta cần. "

"Có không lẽ như vậy tài nguyên, ta tu vi tốc độ cam đoan có thể giống như cười tên lửa giống nhau. " Phương Nho liếm liếm môi trong lòng kinh hi, hấn không nghĩ tới một cái nho nhỏ cứu người cử động, dĩ nhiên đòi lại phong phú như vậy thù lao.

"Xem ra Nhâm gia thì không muốn thiếu ngoại nhân nhân tình. " Phương Nho phục hồi tinh thần lại suy tư, "Huống chi là ân cứu mạng, e rằng Nhâm gia là muốn dùng quý trọng như vậy lễ vật tới trả phần này mạng lớn với thiên ân tình a. "

Phương Nho thu hồi tâm tư, từ thuộc về linh trong túi xuất ra mấy viên Từ Khí Đan, người cũng khoanh chân ngồi ở trên giường, trong nháy mắt hấn liền đem cái này ba miếng Từ Khí Đan nuốt vào trong miệng.

Đan dược vào bụng, nhất thời không lẽ dược lực lan ra, nổi thẳng hấn tứ chi bách hải, hấn hết thấy té bào đều nhảy căng hoan hô đứng lên.

Phương Nho nhắm mắt trầm thần, mặc cho thân thể hấp thu cái này không lẽ dược lực, một tia vụ khí từ đỉnh đầu hấn bên trong chậm rãi phiêu đảng mà lên.

Mà lúc này ở Chu gia trong đại sảnh, một nặng nề bầu không khí đem bao phủ.

"Đây chính là ta Chu gia hộ tổng trong nội viện tối cường hộ viện, đặc biệt Chu Hùng, ta nhưng là khổ tâm tài bồi nhiều năm." Chu Thạch mặt thò run rẩy, "Hiện tại dĩ nhiên cũng làm chết như vậy, này Phương gia tiểu tử chẳng lẽ có mạnh như vậy sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Mưa xối xả tương lâm

"Cha, cái này sẽ sẽ không là Phương Thiên xuất thủ?" Chu Vũ Điền ngồi một bên mắt nhìn mở trên mặt đất ba cỗ thi thể, "Phương Nho kia tiểu tử cũng không như thế lợi hại."

"Cũng có thể." Chu Thạch cầm lấy cái ghế phù tử xích xích rung động, "Lúc đầu cho rằng giết hán Phương gia tiểu tử, phái ra Chu Hùng đều dư dả, hiện tại xem ra mất tiền đề."

"Hắc hắc hắc." ngồi trên một góc Hắc Nha phát sinh âm hiểm cười, "Chu thiếu gia, người dừng lại ở đầu khí đỉnh phong cảnh mây tháng, hiện tại ta tới giúp người một bà a."

Nghe được Hắc Nha nói, Chu Vũ Điền sắc mặt vui vẻ đứng lên trông coi Hắc Nha nói: "Nếu như Hắc Nha tiên sinh có thể giúp ta đột phá Đẩu Khí Cảnh, tấn thăng đến Chân Khí Cảnh, ta nhất định đem Phương Nho đầu người đem ra."

"Ta muốn chính là chỗ này câu." Hắc Nha âm trầm trầm cười đứng lên, từ trong lòng lấy ra một cái bình ngọc nhỏ đi tới Chu Vũ Điền trước mặt, "Phương diện này là ta lãnh huyết giáo bí chế Phá Khí Đan, có viên thuốc này ta cam đoan người đột phá Đẩu Khí Cảnh dễ dàng."

"Phá Khí Đan!" tiếp nhận bình ngọc nhỏ, Chu Vũ Điền nhãn thần đều nổi lên quang, "Đa tạ Hắc Nha tiên sinh."

Chu Vũ Điền đạt được Phá Khí Đan, cũng không dừng lại chính là ly khai, hán đi đột phá đi.

"Chu huynh, ta biết Phương gia có một chỗ sản nghiệp tên là Thiết Mộc trang." Hắc Nha nhìn về phía Chu Thạch nói rằng, "Thiết Mộc trang thừa thải chế tác vũ khí thiết mộc, đây chính là Phương gia tối trọng yếu sản nghiệp, cũng là kiếm lợi nhiều nhất."

"Không sai." Chu Thạch gật đầu, "Cái này Thiết Mộc trang ở Thanh Thủy Trấn bên ngoài hai mươi dặm chỗ, có cách gia trọng binh phòng thủ, năm đó ta từng muốn đoạt được này trang, bất quá lại gặp đến Phương Thiên cường liệt đánh trả, lẽ nào Hắc Nha tiên sinh. . ."

"Hắc hắc hắc, đương nhiên." Hắc Nha âm lãnh thần sắc lóe lên, "Lần này ta liền giúp người đoạt được này trang, đoạn Phương gia nhất trọng yếu kinh tế khởi nguồn."

"Cho là thật?" Chu Thạch sắc mặt vui vẻ, "Bất quá nếu như gần dựa vào chúng ta chút người này tay nói, khả năng sẽ liều cái lưỡng bại câu thương, đến lúc đó coi như đoạt được Thiết Mộc trang, ta Chu gia cũng sẽ nhân viên giảm đi, mất đi chiến đấu lực."

"Chu huynh điểm ấy người yên tâm." Hắc Nha gió nhẹ râu dê, "Trước sớm ta đã phi tin đạo Hồi phái, đem nơi đây tình hình bẩm báo cho giáo chủ, giáo chủ đã hồi âm, người xem một chút."

Chu Thạch trong lòng kích động một cái, tiếp nhận Hắc Nha truyền đạt tin vội vã mở ra, xem xong thư sau đó Chu Thạch sắc mặt vui mừng quá đổi.

"Hắc Nha tiên sinh, quý giáo thật là hướng ta Chu gia không mong." Chu Thạch lập tức trong nội tâm tồn cảm kích, từ trong thư Chu Thạch biết lãnh huyết giáo đã phái ra năm mươi tên đệ tử lao tới mà đến, "Xem ra đêm nay sẽ đến."

"Đương nhiên." Hắc Nha gật đầu âm trầm trầm cười, "Từ ô Huyện ra rồi thúc ngựa đêm nay là được chạy tới, đến lúc đó chúng ta có thể một lần hành động đánh hạ Thiết Mộc trang."

"Lẽ nào đêm nay còn muốn động thủ?" Chu Thạch trong lòng cả kinh, "Các huynh đệ lao tới một ngày đường trình, có muốn hay không nhượng bọn họ nghỉ ngơi thật khỏe một chút, ngày mai động thủ lần nữa cũng không trễ."

"Việc này không nên chậm trễ." Hắc Nha khoát khoát tay, "Ta lãnh huyết giáo đệ tử mỗi người như lang như hổ, cái này năm mươi tên đệ tử tu vi mỗi người đều ở đây Đẩu Khí Cảnh, thậm chí cá biệt là Chân Khí Cảnh nhân vật, Chu huynh, người cũng đã nhìn ra giáo chủ nổi khổ tâm."

"Đương nhiên đương nhiên." Chu Thạch cúi đầu khom lưng, "Từ đáp ứng cùng quý giáo hợp tác, ta Chu Thạch cũng đã bất cứ giá nào."

"Ân, nhìn ra được. " Hắc Nha gạt đầu.

Mà lúc này ở Phuong Nho trong phòng, Phuong Nho vẫn là vẫn duy trì khoanh chân tư thế ngồi trên giường.

Lúc này đỉnh đầu hần bên trong vụ khí đã tương đương nồng nặc, một viên tiếp nối một viên Tử Khí Đan bị Phuong Nho nuốt vào trong bụng, ngay cả Phuong Nho mình cũng cảm thấy không thể tưởng tượng được.

Hần lúc đầu chỉ là nuốt hai hạt tới luyện hóa, bất quá hai hạt Tử Khí Đan vào bụng, chỉ là trong nháy mắt đã bị trong cơ thể hần kia giống như đói thân thể cho hấp thu hầu như không còn.

Thân thể hần như quý đói thông thường hấp thu Tử Khí Đan được lực, thể nhưng hai hạt căn bản không đủ, lúc này thân thể hần như còn ăn chưa no đem cơm cho người, không ăn no hần toàn thân đều cảm giác được khó chịu.

Không có cách nào, Phuong Nho chỉ có thể lại một lần lại một lần dùng Tử Khí Đan đem luyện hóa.

Dược lực bàng bạc ở Phuong Nho luyện hóa dưới rất nhanh liền bị hấp thu, Phuong Nho tu vi đã ở thành thục đi tới.

"100 hạt. " Phuong Nho nhàn nhạt ni non một câu, làm 100 hạt Tử Khí Đan vào bụng, chỉ một thoáng Phuong Nho phía trên đỉnh đầu sở phiêu đăng sương mù màu trắng biến thành tử khí.

Mà hần cũng trong nháy mắt cảm giác được một vui sướng, hần tu vi bước vào Đẩu Khí Cảnh đỉnh phong.

Thân thể hần cũng vào lúc này phuong cảm giác được ăn no, thể lực tinh thần sự dư thừa đến một loại trước đó chưa từng có đỉnh phong.

"Đẩu Khí Cảnh đỉnh phong! " Phuong Nho mở mắt thờ một hơi thật dài, "Xem ra đan dược thực sự là tu hành người không được thiếu khuyết vật phẩm trọng yếu, cũng tốt ở ta hậu tích bạc phát, hơn nữa thân thể này cường đại. "

"Xem ra ta bộ thân thể này càng phát ra mạnh. " Phuong Nho giang hai tay ra lật qua lật lại nhìn, lúc này hần phát hiện mình da tầng ngoài có một loại nhạt đậm kim sắc hào quang đang dừng động, chỉ là không nhìn kỹ nói chứng kiến chính là làn da màu vàng như kim mạch vậy sáng bóng.

Phuong Nho từ trên giường xuống tới, hần thân thể vận vẹo, trong cơ thể bên ngoài hết thấy các đốt ngón tay đều ở đây tích trong ba rồi rung động, hần hơi hơi nắm tay liền cảm giác được quả đấm mình càng bành trướng một ít, đây là bàn tay thay đổi chiều rộng thay đổi dày kết quả.

Phuong Nho đem đầu khí nước vọt khắp toàn thân, hần thoáng chốc cảm giác được thân thể mình kiên cường dẻo dai tính đề thăng một cấp bậc, lúc này trong lòng hần tự nhiên mà sinh ra một loại cường đại tự tin.

"Kia Chu Vũ Điền cũng là Đẩu Khí Cảnh đỉnh phong. " Phuong Nho cất bước đi tới trên ghế ngồi xuống, "Nếu như bây giờ cùng chi giao thủ nói, phối hợp Phuong Thiên ấn, trong vòng năm chiêu ta tất bại hần. "

Phuong Nho suy tư về Chu Vũ Điền tu vi, lại cùng mình làm đúng (đối với) so với, hần phát hiện mình cái giai đoạn này tu hành người, có thể tự cường xưng mình là Chân Khí Cảnh lấy loại kém nhất người.

"Ngược lại là Chân Khí Cảnh không biết thực lực sẽ mạnh đi nơi nào? " Phuong Nho nhàn nhạt ni non, "Chân Khí Cảnh ngưng kết chân nguyên mầm móng đại kim đan, lực lượng càng thuần túy, hơn nữa võ học chiến kỹ lại toàn bộ đều ngưng tụ ở chân nguyên mầm móng đại kim đan bên trong, nghĩ đến không dễ đối phó. "

Tu vi đạt được Chân Khí Cảnh, chính là đem Đẩu Khí Cảnh trong đan điền sở ngưng kết đầu vòng xoáy ngưng tụ thành chân nguyên mầm móng đại kim đan, kim đan một thành, đầu khí chuyển hóa làm chân khí, thực lực ngưng kết thành một, lực lượng càng tập trung thuần túy, hơn nữa bình sinh học võ học chiến kỹ đều sẽ dung nhập vào chân nguyên mầm móng đại kim đan bên trong.

Chân Khí Cảnh chính là một cái đường ranh giới, Chân Khí Cảnh lực lượng trước kia như tán sa, mà Chân Khí Cảnh chính là đem hết thấy tán sa đều ngưng tụ thành một đoàn, bạo phát tính rất mạnh.

"Bất quá bằng ta bộ thân thể này mạnh, lực lượng yếu kém, võ học chiến kỹ hơi thấp Chân Khí Cảnh nhân vật, cũng có thể nhện ta không cần gì phải. " Phuong Nho tự nói, "Ngày hôm nay giết Chu gia hộ viện tổng quản Chu Hùng, còn có hai gã khác hộ viện, nghĩ đến hần Chu gia đã quyết định quyết tâm muốn tiêu diệt ta, hoặc người cùng bên ta gia giao chiến, xem ra bảo tố sắp xảy ra. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Mưa xối xả tương lâm (hai)

Phuong Nho chậm rãi đứng dậy, hần từ đó phân tích ra chính sự kiện đi hướng, đối với Chu gia một mực tới nay cùng mình gia tộc ở trên phương diện làm ăn ma sát càng ngày càng nặng.

Lúc này Chu gia đã bắt đầu phái người đến đây giết chết Phuong Nho, đối với loại sự tình này, Phuong Nho trong lòng như trăng sáng.

"Thiếu gia, ta có thể vào không?" môn ngoài truyền tới nha hoàn Tiểu Đào ân cần thăm hỏi, "Ta cho thiếu gia đưa cơm tới."

"Tiến đến a." Phuong Nho đáp một tiếng, môn chậm rãi bị đẩy ra, Tiểu Đào bụng nóng hỏi hỏi cơm nước đi tới, Phuong Nho lúc này mới biết nói thiên đô hắc.

"Thiếu gia buổi sáng cũng không ăn đồ đặc, ăn nhiều một chút." Tiểu Đào bụng ba món ăn một món canh nói rằng.

"Ha ha, thời gian tu luyện thực sự là qua được cực nhanh." Phuong Nho cầm đĩa lên đứng (đối với) Tiểu Đào cười cười, "Bất quá ta ngược lại là không cảm giác một tia đói ý, tùy tiện ăn một chút a."

Bóng đêm dần dần hắc trầm, lúc này đã đến giờ Tuất.

Mà ở Chu gia cửa phủ đệ, lúc này Chu Thạch cùng Hắc Nha đứng nơi này nhìn ra xa.

"Tính một chút thời điểm, cũng nhanh đến." Hắc Nha phát lấy chòm râu nói rằng, "Đám người mã vừa đến, nhượng cái này năm mươi người tất cả đều đổi thành người Chu gia người hầu hành trang."

"Tốt." Chu Thạch nhìn không được kích động trong lòng tình, "Xem ra lần này bắt Thiết Mộc trang là dễ dàng việc ha ha, Phuong Thiên người ngày tận thế phải đến đâu."

"Đến lúc đó một ngày giao chiến, có thể trước ở Phuong Thiên đám người tới rồi trợ giúp trước đây, bắt Thiết Mộc trang tốt nhất." Hắc Nha híp híp mắt một bộ giáo hoạt thần sắc, "Hắc hắc, đến lúc đó coi như Phuong Thiên tới rồi, Thiết Mộc trang đã bị chúng ta nắm giữ, ta có thể thừa này cơ hội đem Phuong Thiên bắt, buộc hắn giao ra thiên châu."

"Ân." Chu Thạch gật đầu nháy nháy mắt, "Hắc Nha tiên sinh, kia Phuong Thiên tu vi ở sớm vài năm đã đến Chân Khí Cảnh, thực lực cùng ta tương đương, bây giờ ta dừng lại ở Chân Khí Cảnh đỉnh phong đã có một... năm nhiều, không biết kia Phuong Thiên hiện tại có hay không cũng như ta cũng như thế."

"Chân Khí Cảnh cùng Hóa Khí Cảnh chỉ thua kém một cấp bậc, thế nhưng muốn trở lại nguyên trạng, luyện tinh hóa khí lại thật như cách biệt một trời." Hắc Nha gật đầu, "Không có như thế tốt đột phá, may là ta, bây giờ cũng không có đánh vỡ này đạo gông cùm xiềng xích, ta dừng lại ở Chân Khí Cảnh đỉnh phong đã có mấy năm dài, kia Phuong Thiên coi như đã tới Chân Khí Cảnh đỉnh phong cũng không phải đối thủ của ta."

Chu Thạch nghe xong thở phào gật đầu, con đường tu hành, đi ngược lên trời, đẳng cấp càng lên cao, càng là khó có thể tăng lên, nhất là Chân Khí Cảnh đột phá đến Hóa Khí Cảnh.

Cái này đã liên lụy đến luyện tinh hóa khí, đột phá không dễ, một ngày đột phá, Chân Khí Cảnh cùng Hóa Khí Cảnh thì có cách biệt một trời, nếu như nói Chân Khí Cảnh vẫn là một cái nhi đồng nói, kia Hóa Khí Cảnh chính là một cái người trưởng thành, giữa hai người lực lượng không được thường ngày mà nói.

Hóa khí hóa khí, luyện tinh hóa khí, đến Hóa Khí Cảnh nhân vật đều đã có thể được xem là cường giả.

"Mau nhìn, dường như tới." Chu Thạch trong lòng vui vẻ, bên tai truyền đến chinh tề tiếng vỗ ngựa, tiếng này thế lớn tiếng vỗ ngựa vang, không thể nghi ngờ là Chu Thạch trong lòng một đạo thuốc trợ tim.

"Đi gọi môn." ở Phuong Nho gia cửa phủ đệ, Nhậm Phán Long đứng (đối với) lấy phía sau lưng danh thiếp thân tùy tùng nói rằng.

"Là thiếu gia." mặc bó sát người màu ngân bạch áo dài nam tử cung kính gật đầu lên tiếng trả lời gõ Phuong gia đại môn.

Cửa bị mở ra, thủ vệ hộ viện gặp đến người tới là hôm nay tới qua Nhậm Phán Long, lập tức cung kính thờ dài khom người nói: "Nhậm thiếu gia trở như thế vẫn là tới tìm ta gia thiếu gia sao?"

"Ừ." Nhậm Phán Long gật đầu chân bó bước một bước đi vào, hai gã tùy tùng cũng theo sát mà vào.

"Ta dẫn đường, Nhậm thiếu gia mời đi theo ta." hộ viện ở phía trước dẫn đường, thoáng chốc liền tới đến Phuong Nho cửa phòng.

"Tiểu Đào, nói cho thiếu gia Nhậm thiếu gia tới tìm hắn." hộ viện chứng kiến nha hoàn Tiểu Đào mở miệng nói, "Nhậm thiếu gia, nơi này chính là nhà của ta thiếu gia gian phòng, ta lui xuống trước đi."

"Phương ca ca, ta tới tìm người chơi. " Nhậm Phán Long ở ngoài cửa hét lớn.

Cửa bị mở ra, Phương Nho đi tới, "Long Long, trẻ như thế người còn chưa ngủ à? Đến tới. "

Nhậm Phán Long chạy tới, Phương Nho ngồi xổm xuống đem Nhậm Phán Long ôm ở trên người, Nhậm Phán Long ngây thơ cười nói: "Đây là ta ở lại Thanh Thủy Trấn nhất thời gian ở không, ngày mai sẽ là mười lăm tháng bảy, ngày mai sẽ tự liền sẽ bề bộn nhiều việc, hậu thiên phải trở về Phương phủ, ta sợ không có thời gian tìm đến Phương ca ca chơi, cho nên đêm nay ta tới tìm người chơi hì hì. "

"Cha người cùng chị người biết người tới sao? " Phương Nho tự tay ở trên đầu hấn sờ sờ, "Không phải vậy bọn họ sẽ lo lắng. "

"Ừ, cha ta trả lại cho ta mạng hai gã tùy tùng bảo hộ ta. " Nhậm Phán Long gật đầu.

Mà lúc này ở Phương gia trong đại sảnh, Phương Phúc thần sắc bối rối chạy tới đứng (đối với) Phương Thiên nói rằng: "Lão gia, vừa mới có hộ viện hội báo, nói Chu gia mới vừa tới một nhóm người ngựa, ước chừng có bốn mươi, năm mươi người, theo sở gặp hộ viện hội báo, những cái kia nhân mã thất trong miệng phun bọt mép, làm như chạy rất xa đường tới rồi. "

"Có chuyện như thế? " Phương Thiên ngồi ở chủ vị trong, nghe gặp Phương Phúc nói đứng lên, "Hắn Chu gia thật chẳng lẽ sẽ có động tác gì hay sao? "

"Lão gia, không được không trở ngại. " Phương Phúc ứng tiếng nói: "Lấy Chu Thạch kia xấu xa tất báo bụng dạ hẹp hòi, ngày đó bởi vì bỏ thiên châu một chuyện ở chỗ này nói nghiêm túc, rất có thể là muốn đứng (đối với) Phương gia không lợi à. "

"Ân, ta đều có nghĩ qua. " Phương Thiên gật đầu cau mày, "Phương gia ta bỏ thiên châu một chuyện biết người rất ít, càng hơn nữa hắn Chu gia càng là không thể nào biết được, ngày đó Chu Thạch chỉ nói là "Thiên châu ", đối với "Bỏ thiên châu " tin tức nghĩ đến cũng không hoàn toàn cảm kích, ta cũng nghĩ thế có người ngoài ở đây phía sau màn sai khiến Chu gia. "

"Lão gia nói có lý. " Phương Phúc lập tức cảm thấy trong lòng sáng tỏ, "Nếu quả thật là như vậy nói, như thế đêm nay kia chạy suốt đêm tới nhân mã, xem ra chính là kia phía sau màn thủ thế lực. "

"Thiết Mộc trang. " Phương Thiên ngửa đầu ni non đột nhiên cả kinh, "Chính là mấy chục nhân mã, cộng thêm hắn Chu gia có thể cung cấp chiến đấu gia đình hộ viện, nếu như muốn đứng (đối với) Phương gia ta không lợi nói, cũng tuyệt đối là muốn đem chủ ý đánh tới Phương gia ta nhất trọng yếu kinh tế khỏi nguồn địa, nếu như ta không có đoán sai, bọn họ nhân chính là đánh Thiết Mộc trang. "

"A! Kia làm sao bây giờ? " Phương Phúc trong lòng cả kinh.

"Phương Phúc, người lập tức điều đi quý phủ 100 hộ viện đi trước Thiết Mộc trang báo phòng. " Phương Thiên lập tức hạ mệnh lệnh, "Nếu quả thật gặp chuyện không may, ta sau đó sẽ chạy tới, đương nhiên, ta cũng hy vọng là ta suy đoán sai. "

"Là. " Phương Phúc lập tức vái chào, hấn trong nháy mắt cảm giác được tình thế nghiêm trọng tính, "Nếu như những người này thực sự là tới đánh Thiết Mộc trang nói, hiện tại nếu như không chuẩn bị đầy đủ, đến lúc đó liền sẽ loạn đầu trận tuyến, bại một lần to địa. "

Phương gia phủ đệ trong nháy mắt bầu không khí náo nhiệt lên tới, dòng người cuộn cuộn, tập hợp, 100 danh binh thường bồi dưỡng huấn luyện hộ viện, vào lúc này đạt được xác minh, bọn họ ở Phương Phúc dưới sự chỉ huy chính tề đứng thành mấy hàng, chờ đợi mệnh lệnh.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Lãnh huyết giáo phái

"Bên ngoài xảy ra chuyện gì? " đang ở bên trong phòng cùng Nhậm Phán Long chơi chơi trốn kiếm Phương Nho nghe phía bên ngoài âm thanh, hấn mở cửa đi tới.

"Thiếu gia, ta cũng không biết. " đứng ở ngoài cửa Tiểu Đào gật đầu thấp thỏm lưng, "Ta chỉ xem gặp bọn họ đều đi ra ngoài tụ tập. "

"Hộ viện tập kết? " Phương Nho ni non một tiếng, "Đây chính là trong gia tộc có cái gì phòng bị sự tình chỉ có sẽ tập kết hộ viện, hiện tại như vậy muộn lẽ nào còn có chuyện gì phát sinh? "

"Phương ca ca, nhanh tới tìm ta a, ta giấu ở cái này. " phòng trong truyền đến Nhậm Phán Long thanh âm, hấn giấu lâu như vậy Phương Nho lại vẫn không tìm được hấn, hấn gấp gấp, qua một sẽ, Phương Nho còn chưa có đi tìm hấn, hấn thẳng thắn chính mình chạy đến.

"Thiếu gia, chúng ta về nhà a, Phương gia dường như xảy ra chuyện gì, chúng ta ra đến như vậy lâu, cũng không nên làm lỡ bọn họ thời gian. " Nhậm Phán Long tùy từng mở miệng nói.

Phương Nho nhìn lại, cái này hai gã tùy từng khí tức ẩn hời, thực lực được, Phương Nho ước đoán cái này hai gã tùy từng thực lực chỉ ít đến Chân Khí Cảnh.

Phương Nho không được không cảm khái Nhâm gia thể lực mạnh, tùy tiện hai gã tùy từng, đều là Chân Khí Cảnh, phải biết rằng Chân Khí Cảnh ngoại trừ tự thân nỗ lực, còn phải có phong phú tài nguyên không lồ cung cấp, một ít tiểu gia tộc là rất khó bồi dưỡng được loại này hạ nhân, một là tài nguyên, hai là còn phải nhường những thứ này bồi dưỡng người tuyệt đối trung không hai lòng.

Mà nhường những người này trung không hai lòng duy nhất điều kiện, chính là người phải có lưu được ở bọn họ tư cách, hoặc người tài nguyên.

Những người này nhưng khi từ sĩ tới bồi dưỡng, có thể vì chủ nhân đi tìm chết tồn tại, người nói một hán sẽ không nói hai, người gọi hán đi tìm chết, hán tuyệt đối sẽ không sống.

"Phương ca ca xảy ra chuyện gì? " Nhậm Phán Long nháy nháy mắt nhìn Phương Nho về mặt mê man.

"Ah, không có chuyện gì, người về trước đi a. " Phương Nho tự tay ở trên đầu hán vỗ vỗ, lập tức ôm hán hướng cửa bước đi.

Lúc này 100 Phương gia hộ viện tập kết hoàn tất, Phương Nho đi sang đây xem đầu lĩnh Phương Phúc mở miệng nói: "Phúc bá, xảy ra chuyện gì? "

"Thiếu gia, người tới. " Phương Phúc làm một tập, "Lão gia lo lắng Thiết Mộc trang gặp chuyện không may, cho nên suốt đêm nhường ta mang đám người đi vào bố phòng. "

"Ta cũng đi. " Phương Nho không có hỏi nhiều, hán buông Nhậm Phán Long mở miệng nói.

"Thiếu gia không cần. " Phương Phúc cười cười, Phương Nho nhìn ra được Phương Phúc nụ cười này là nặn đi ra, sắc mặt hán tương đối ngưng trọng.

"Không phải nói, liền cái này quyết định, ta cũng đi. " Phương Nho khoát khoát tay, ngồi xổm xuống đứng (đối với) Nhậm Phán Long nói rằng: "Long Long, người về nhà trước a, có thời gian nói ta sẽ tìm người chơi, ha ha. "

"Phương ca ca có cần giúp một tay hay không. " Nhậm Phán Long lúc này cũng biểu hiện ra một tiểu Nam tử đại nam nhân dáng dấp.

"Không dùng, người chiếu cố tốt chính mình là được, về nhà a. " Phương Nho vỗ vỗ hán đầu nhỏ cười nói.

"Thiếu gia, chúng ta về nhà a. " hai gã tùy từng đứng ở một bên mở miệng nói.

"Ngân y vệ nghe lệnh. " Nhậm Phán Long đột nhiên giọng nói biến đổi, non nót thanh âm trong nháy mắt trở nên có chút uy nghiêm, bên cạnh hai gã tùy từng chỉ một thoáng một gối lấy địa ứng tiếng nói: "Ồ. "

"Ta lệnh cho người nhóm hai người theo Phương ca ca cùng nhau đi vào, vô luận xảy ra chuyện gì, các người đều phải giống như bảo hộ ta cũng như thế bảo hộ Phương ca ca. " Nhậm Phán Long lập tức ra lệnh giống như núi phát ra ngoài.

"Cái này. . . " ngân y vệ tựa hồ có hơi làm khó dễ, hai mặt nhìn nhau.

"Không nghe được ta mệnh lệnh sao? " Nhậm Phán Long tựa hồ có điểm sức sống, quơ lên tiểu quả đấm nhỏ muốn gõ cái này hai gã trước một gối lấy địa tùy từng y vệ.

"Là. " hai gã ngân y vệ lập tức trăm miệng một lời đáp lại.

Chứng kiến tình cảnh này, nhường Phương Nho đám người hai mặt nhìn nhau, tức thì nhường Phương Nho gật đầu, không được không cảm khái Nhâm gia sở bồi dưỡng ra loại này từ sĩ giá trị.

Bọn họ nghe được chính là mệnh lệnh, mệnh lệnh là chết chính là chết, không thể có hai lời cùng chống cự.

"Hiện đang nghe ta mệnh lệnh, xuất phát đi trước Thiết Mộc trang. " Phương Phúc ra lệnh một tiếng, làm kế tiếp cái cầm trong tay nâng cao cây đuốc hướng trong chậu than châm lửa, trùng trùng điệp điệp chạy đi phủ dè.

100 người thanh thế, cây đuốc nâng cao như hàng dài, thẳng đến hai mươi dặm bên ngoài Thiết Mộc trang.

"Long Long, ta trước đưa người về nhà a. " Phương Nho ngồi xổm xuống trông coi Nhậm Phán Long nói rằng, "Hai người danh tùy từng đều giao cho ta, hiện tại người mất đi bảo hộ. "

"Phương ca ca người đi a, không dùng quản ta. " Nhậm Phán Long cười cười, "Ta không cần phải bảo vệ, không có việc gì, người đừng chậm trễ. "

"Nếu như vậy, kia ta phải người tiễn người trở về a. " Phương Nho trầm nghĩ trong lòng, ở nơi này Thanh Thủy Trấn là không người nào dám thương tổn Nhậm Phán Long, trừ phi không biết hán là người nhà họ Nhâm.

"Ân. " Nhậm Phán Long rất nghe lời một chút gật đầu, "Ta biết ta không bằng lòng ngươi nói, ngươi là sẽ không yên tâm ta. "

Phương Nho vẫy tay gọi hai gã gia đình sau khi phân phó, liền là theo chân đại bộ đội chạy đi phủ đệ.

Chừng trăm người đội ngũ, lại là ở buổi tối, một hàng dài cây đuốc như một con rồng lửa, Phương gia cái này 100 danh hộ viện, mỗi một người đều là thường ngày nhận lấy huấn luyện cùng bồi dưỡng tráng đinh, bọn họ sửa làm căn bản thuần một sắc Bạo Khí Cảnh, có số ít vẫn là Đấu Khí Cảnh tồn tại.

Nuôi binh ngàn ngày, dụng binh trong chớp lát, hiện tại thời khắc mấu chốt liền thể hiện ra những thứ này hộ viện giá trị.

Mà lúc này ở Chu gia, cũng đã tập kết một nhóm lớn hộ viện, hộ viện phân hai cổ, một năm mươi người, mỗi người tinh tráng lão luyện, khí tức so với hơi trầm ổn, cái này năm mươi người chính là lãnh huyết giáo phái tối, thuần một sắc Đấu Khí Cảnh, dẫn đầu một hai thậm chí có Chân Khí Cảnh khí tức, bất quá lúc này nhóm người này đều thay thống nhất Chu gia hộ viện trang phục.

Mà một cổ khác nhân số tương đối khổng lồ, là cái này năm mươi người gấp đôi chừng trăm người, cái này trăm người chính là Chu gia bồi dưỡng hộ viện.

"Phương gia có động tác, trùng trùng điệp điệp chừng trăm người đã ra thôn trấn. " một vòng gia hộ viện vội vã chạy tới bẩm báo nói.

"Xem ra chúng ta tiếng gió thổi cũng dễ lộ. " Chu Thạch khẽ cắn môi mặt thẹn lên hiện ra hết dữ tợn, "Hắc Nha tiên sinh, ngươi cho rằng như thế nào? "

"Không đủ gây cho sợ hãi. " Hắc Nha âm trầm trầm cười cười, "Này khoảng cách Thiết Mộc trang nhưng có hai mươi dặm lộ trình, nhưng bọn họ chạy trước một đoạn đường, các loại sẽ liền nhưng ta lãnh huyết giáo đệ tử gót sắt đạp đi, nửa đường chặn giết. "

"Tốt, cao chiêu. " Chu Thạch dữ tợn sắc mặt lộ xuất mẩn ý nụ cười, đứng (đối với) Hắc Nha giờ ngón tay cái lên, "Có này năm mươi đệ tử tinh anh sung mãn làm tiên phong, lần này cam đoan giết được kia Phương gia nô mới đến không Thiết Mộc trang liền sẽ trở thành thi thể, ha ha ha. "

"Người nào? " đột nhiên Hắc Nha ánh mắt hướng nóc nhà phía trên vừa nhìn, trong miệng quát lên một tiếng lớn, thoáng chốc hắc thân thể đằng địa dựng lên, thân thể một cái lên xuống chính là nhảy lên nóc nhà trên.

"Hắc Nha tiên sinh xảy ra chuyện gì? " Chu Thạch cũng trong nháy mắt nhảy lên tới, "Lẽ nào vừa mới có người ở này rình coi? "

"Chẳng lẽ là ta nhìn lầm? " Hắc Nha nhìn chung quanh một chút, đen kịt bốn phía, toàn bộ nóc nhà trên nào có bán cá nhân ảnh, "Ta vừa mới cảm giác được có người ở này rình coi, cái này một trong nháy mắt, người này hẳn là chạy không nhanh như vậy mới là. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Nửa đường chặn giết

"Có thể là Hắc Nha tiên sinh nhìn lầm. " Chu Thạch cũng nhìn chung quanh một chút cũng không có phát hiện cái gì, "Đi a, là thời điểm xuất kích. "

"Lãnh Phong. " Hắc Nha dẫn đầu mệnh lệnh, dẫn đầu một tên đệ tử đứng ra.

"Ngươi dẫn dắt các huynh đệ làm làm tiên phong, nửa đường chặn giết người Phương gia mã. " Hắc Nha quát lên.

"Là. " lãnh phong lên tiếng trả lời nhận lệnh xoay người nói: "Các đệ tử nghe lệnh, lên ngựa, chặn giết. "

Mệnh lệnh một cái, trong nháy mắt cho thấy những người này nghiêm chỉnh huấn luyện, từng cái đều là tả lên ngựa, một đường tuyết trần chạy đi Chu gia, chạy đi Thanh Thủy Trấn.

"Ta biết là Chu Thạch lão già chết tiệt này có hắc thủ sau màn ở giật dây. " toàn thân áo đen bóng người cùng bóng đêm hòa làm một thể, hắc nhàn nhạt nỉ non, "Dĩ nhiên là ở ô Huyện nổi tiếng xấu Lãnh Huyết Giáo, không nghĩ tới cái này tà ác giáo phái bàn tay đến Thanh Thủy Trấn, đưa đến Phương gia ta, mơ ước bắt đầu bỏ thiên châu, bọn họ là làm sao biết? "

"Hiện tại việc cấp bách là chặn đứng cái này năm mươi danh Lãnh Huyết Giáo ác ma. " hắc y nhân cúi mặt nạ màu đen là Phương Thiên, "Nếu như nhưng cái này năm mươi danh lãnh huyết ác ma chặn đứng ta kia đi vào bộ phòng hộ viện, chẳng phải là Hô vào bẫy dè? "

Phương Thiên nghĩ đến đây, cước bộ như bay, thân thể mấy cái lên xuống gian chính là tiêu thất trong bóng đêm, nguyên lai hẳn là đến đây dạ thám Chu gia.

Phương gia trăm người hộ viện đội ngũ, Phương Nho cũng thân ở trong đó, lúc này bọn họ đã chạy nhanh phân nửa lộ trình, còn có một nửa đường trình là được đến Thiết Mộc trang.

"Mọi người gia tăng kinh lực, có nữa hơn nửa canh giờ, là được đến Thiết Mộc trang. " Phương Nho ở trong đám người kêu gọi, có nhà mình thiếu gia tiếp khách, trong đám người nhanh chóng đạt được hưởng ứng, sĩ khí đại thăng.

"Đường như có một đại đội móng ngựa ở phía sau tiếp cận. " Phương Nho lỗ tai đầu đầu, hẳn dừng lại tiến lên cước bộ tí mĩ tới nghe, trong nháy mắt công phu đường như lại cái gì cũng không nghe được.

"Thiếu gia làm sao? " chứng kiến Phương Nho dừng bước lại, đồng hành Phương Phúc hỏi.

"Ta vừa vận giống như nghe được móng ngựa đạp tiếng vang âm, bất quá tí mĩ tới nghe ngược lại là đường như nghe không được. " Phương Nho cười như nói thật nói, "Vẫn là chạy đi a. "

"Tiếng vó ngựa vang? " Phương Phúc sắc mặt động động, "Thiếu gia, người dẫn dắt mọi người chạy tới Thiết Mộc trang, ta đi phía sau nhìn. "

"Đã như vậy, nhiệm vụ này hay là giao cho ta a. " Phương Nho hơi hơi cười cười, "Ta tuổi còn trẻ, để ta làm. "

"Thiếu gia, cái này. . . " không đợi Phương Phúc nói cho hết lời, Phương Nho đã quay đầu hướng tới phương hướng chạy đi, "Tạm thời trước tiên đem nhân mã mang tới Thiết Mộc trang lại nói. "

"Mọi người tăng thêm tốc độ. " Phương Phúc la lớn, chính hẳn tốc độ cũng tăng lên.

"Đường bị người chặn, chết tiệt. " lúc này ở này đi thông Thiết Mộc trang trên đường lớn, vài gốc bằng thùng nước đại thụ nhảy ngang qua giữa lộ, cành cây điệp còn tươi tốt rộng mở, đem đường cho chặn xuống tới.

Mà đúng (đối với) năm mươi người Lãnh Huyết Giáo kỵ binh, lại bị ngăn cản ở chỗ này, có cành cây ngăn cản, ngựa cũng là không bước qua được, "Xem ra là có người, trước giờ ở chỗ này bày chướng ngại vật trên đường. " dẫn đầu Lãnh Phong nói rằng.

"Mấy người các người xuống phía dưới đem cây mang ra. " Lãnh Phong ra lệnh.

4 5 cái đệ tử trong nháy mắt nhảy xuống ngựa, hợp lực đi chuyển lấy cây cối, Lãnh Phong ở trên lưng ngựa cẩn thận, lại phải vài cái đi vào mang cây, "Loại như thế tiếp tục trì hoãn, chặn giết nhiệm vụ đều sẽ thất bại, hạnh. "

Xích xích xích xích!

Đột nhiên từng đạo sắc bén âm thanh, như không khí bị cắt vậy vang lên, nhảy xuống ngựa cân nhắc tên đệ tử thẳm a một tiếng, thân thể ngã ngựa vào địa, ở dưới bóng đêm tăng trọng khủng bố bầu không khí cùng sát khí.

"Phòng ngự. " Lãnh Phong quát lạnh một tiếng, chân hẳn hướng mã đạp lên một bước, toàn bộ thân hình liền nhảy lên một cái, trong nháy mắt trên lưng ngựa đệ tử mỗi một người đều cấp tốc nhảy xuống ngựa, phòng bị lấy không biết tới người.

Hưu!

Một đạo càn sắc bén âm thanh như lợi kiếm bay tới vậy vang lên, đánh thẳng Lãnh Phong mà đến.

Ông!

Chỉ một thoáng, Lãnh Phong trên đỉnh đầu, một viên tròn trịa không gì sánh được, lớn chừng cái trứng gà chân nguyên mầm móng đại kim đan lộ vẻ hiện ra, cái này là Chân Khí Cảnh tượng trung.

"Vỡ núi tám quyền. " Lãnh Phong hét lớn một tiếng, nắm tay như sắt, kim đan lỏng lẻo, quang mang tựa như điện, nồng nặc chân khí ở trong quả đấm bắt đầu khởi động, không gian đều phát sinh khe kêu tiếng nổ, lấy quyền đứng (đối với) kia kéo tới không minh ám khí.

Bành!

Lãnh Phong rốt cục thấy rõ, kia cắt không khí vậy sắc bén thu gặt huynh đệ mình tính mệnh đồ đặc, dĩ nhiên là một mảnh khinh phiêu phiêu lá cây.

Lá cây bản không sắc bén, chủ yếu là đem lá cây làm vũ khí đánh phát ra ngoài người thực lực được.

Quyền cùng điệp một cái va chạm, ở Lãnh Phong trong mắt, một đạo hắc ảnh cũng liên tiếp tới, một tiếng hừ lạnh truyền vào hẳn trong tai, "Chính là Chân Khí Cảnh sơ kỳ, cũng dám ra đây mất mặt xấu hổ? "

Bành!

Phốc!

Nặng nề tiếng đánh đập âm phía dưới là Lãnh Phong trong miệng phụt lên tiên huyết thanh âm, chịu một đòn nặng ký Lãnh Phong, thân thể trực tiếp quảng hồi mã bối, lại từ lưng ngựa chỗ lặn xuống tới.

"Rình coi tặc muốn chết. " một đạo âm lãnh phần nộ tiếng từ Lãnh Huyết Giáo trong hàng đệ tử truyền ra, một đạo gầy yếu thân thể trong nháy mắt nhảy ra, hắc hắc sắc hàm răng cùng hắc sắc hòa làm một thể, là Hắc Nha.

Cái này vội vàng không kịp chuẩn bị tới người, nhưng Phung Thiên cả kinh, hắc không nghĩ tới cái này ngũ trong mười người, dĩ nhiên Hắc Nha đều hỗn tạp ở trong đó.

Phung Thiên ở chỗ này mai phục, lộng chưởng ngại vật trên đường ngăn cản cái này năm mười kỵ binh chặn giết nhà mình tộc phái đi Thiết Mộc trang hộ viện, hiện tại thu được hiệu quả, dựa vào bản thân Chân Khí Cảnh đỉnh phong thực lực, bản không thành vấn đề, nhưng là bây giờ Hắc Nha đột nhiên xuất kích, nhưng Phung Thiên cả kinh.

Chỉ gặp Hắc Nha trên đỉnh đầu, một viên càn khôn châu chân nguyên mằm móng đại kim đan nổi lên, này kim đan cùng vừa mới kia Lãnh Phong kim đan vừa so sánh với, Lãnh Phong chỉ có ánh sáng màu vàng, nhưng lại không đủ nồng nặc.

Mà Hắc Nha kim đan, lại là có thêm kim sắc, mộc sắc, thủy sắc, độ lửa cùng màu đất thuộc tính ngũ hành nhan sắc, đồng thời quang mang chói mắt, vừa nhìn liền là Chân Khí Cảnh đỉnh phong nhân vật, còn kém như thể một chút liền có thể luyện tinh hóa khí, bước vào Hóa Khí Cảnh.

Chân Khí Cảnh bao hàm nuôi chân nguyên mằm móng đại kim đan, chính là hấp thu trong thiên địa linh khí tới chuyển hóa khí ngũ hành, ngũ hành dồi dào, âm dương điều hòa, kim đan phá, sau đó lập, hóa khí mà luyện tinh, chính là bước vào Hóa Khí Cảnh.

Hiện tại Hắc Nha kim đan ngũ hành đã vô cùng dồi dào, tuy là còn không có bước vào Hóa Khí Cảnh, thế nhưng thực lực đã tương đối, là một cái nhân vật.

"Nguyên lai mọi thứ đều là người đang giờ trò. " Phung Thiên nộ quát một tiếng, "Ồ ô Huyện nổi tiếng xấu Lãnh Huyết Giáo Phó giáo chủ Hắc Nha, giáo chủ của các người Quỷ Tú Tài có phải hay không cũng đi ra? "

Phung Thiên nói vừa để xuống ra, chỉ một thoáng, một viên chân nguyên mằm móng đại kim đan cũng tự đỉnh đầu hắc nổi lên, Phung Thiên kim đan, khí ngũ hành còn chưa đủ dồi dào, quang mang không có Hắc Nha như thể nồng nặc, đây chính là khác biệt.

Một cái ở Chân Khí Cảnh đỉnh phong dừng lại mấy năm Hắc Nha, mà Phung Thiên còn lại là ở Chân Khí Cảnh đỉnh phong lúc trưởng còn không có Hắc Nha như thể lâu dài.

Tấn chức thứ này, vừa nhìn cơ duyên, hai xem tài nguyên, ba xem thiên phú, nhìn quanh nỗ lực cùng trả giá, cũng không phải là dừng lại càng lâu lại càng tốt, dừng lại lâu mà tấn không thăng nổi đi, một cái không hay khả năng sẽ ảnh hưởng tu hành người tâm chí, thất lạc lòng tin, kẻ từ đó liền sẽ thất bại trong gang tấc.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Đánh đêm Hắc Nha

"Phung Thiên, dĩ nhiên là người? " Hắc Nha âm lãnh cười "Ta lúc đó liền nghĩ đến là người đang rình coi, hiện tại, hắc hắc muốn chết a. "

Hắc Nha gay gắt ngôn ngữ truyền đến, hắc kia tay khô gầy chưởng bộc phát ra nồng nặc quang mang, như một đôi sắc bén ung trào, muốn trực tiếp đem Phung Thiên đầu bắt rơi.

"Nhân ân! "

Phung Thiên trong nháy mắt lật bàn tay một cái chuyển ẩn, thoáng chốc trong bàn tay quang mang bắt đầu khởi động, Xích như nhất tôn lớn ẩn trực tiếp cùng Hắc Nha chộp tới tay oanh khứ.

Mà Lãnh Huyết Giáo đệ tử còn lại là nhanh chóng đem chiến trường này vây quanh, phòng ngừa Phung Thiên chạy trốn.

Bành!

Nhân ấn cùng Hắc Nha kia không nổi danh chiến kỹ một cái va chạm, lập tức nổ truyền ra, Phung Thiên đôi chân đều hăm sâu xuống phía dưới, tay hắc ấn cấp tốc biến ảo thành địa ấn.

Hắc Nha Âm cười một cái, lần nữa kéo tới, "Phung Thiên, ngươi yên tâm, ta sẽ không giết chết ngươi, ta muốn bắt giữ ngươi, đưa ngươi giao cho giáo chủ, đến lúc đó hắc hắc, kia tư vị có ngươi hảo hảo mà chịu đựng."

"Hanh, ít nói nhảm, các ngươi đám người kia người được mà giết biết nhân loại bại hoại." Phung Thiên nộ quát một tiếng, thân thể giật mình địa ấn thức trực bức đánh tới Hắc Nha.

"Là cha." tới rồi Phung Nho đột nhiên nghe giảng đạo thanh âm này, hắc trong nháy mắt nghe ra đây là phụ thân thanh âm.

Lập tức Phung Nho như như phát điên kích động, hắc chứng kiến một đám người trong chiến tràng vây quanh, nhân ấn thoáng chốc tới động, đôi quyền chính là đôi ấn, một ngày thôi động, một cái kim sắc cùng chữ như kim nước sơn viết.

Phung Thiên ấn lực lượng cùng hiệu quả ở Phung Nho cùng Phung Thiên trên người, tựa hồ không phải cùng một cấp bậc, giữa hai người đều không được đánh đồng, đây là Phung Nho từ đó lĩnh ngộ tinh túy, hiển nhiên Phung Thiên cũng không có lĩnh ngộ được phần này tinh túy.

Bành bành bành bành!

Những thứ này chuyển vây quanh Lãnh Huyết Giáo đệ tử, căn bản không có mình bạch chuyện gì xảy ra, phía sau lại có người xuất thủ, trong nháy mắt chừng mười tên đệ tử, như thịt cá vậy bị Phung Nho xâm lược, trong chiến trường đánh ra một lỗ hồng.

"Công kích, phía sau có địch nhân." một gã Lãnh Huyết Giáo đệ tử nhanh chóng hô to, Hắc Nha ánh mắt瞥 tới, Phung Thiên vừa nhìn kinh hãi: "Nho nhi."

"Cha, ta tới giúp ngươi." Phung Nho hô to một tiếng.

"Nho nhi mau trở lại Thiết Mộc trang." Phung Thiên nóng ruột hô to một tiếng, "Cha không cần ngươi đề ý, cha có biện pháp ly khai."

"Hắc hắc hắc, thực sự là phụ tử tình thâm, đang dễ dàng một lưới bắt hết." Hắc Nha âm trầm trầm cười tiếng vang lên, "Người nào cũng đừng nghĩ chạy, các ngươi cho ta đưa hắc bắt."

Hắc Nha tốc độ càng là nói mau một chút, mà đổi thành một ít Lãnh Huyết Giáo đệ tử còn lại là đem Phung Nho gắt gao vây quanh, muốn dùng chiến thuật biến người đem Phung Nho bắt giữ.

"Hanh, khẩu xuất cuồng ngôn." đối mặt Hắc Nha công kích, Phung Thiên cũng là không sợ, "Nếu như hôm nay là Quý Tử Tài xuất thủ, nói không chừng bọn ta sẽ bị bắt giữ, nhưng chỉ là ngươi Hắc Nha, còn không có cái này năng lực."

Bành!

Địa ấn thức quang mang không che được Hắc Nha vô danh chiến kỹ, Phung Thiên cuộc đời cảm giác được cường địch không được chiến thắng, dù sao Hắc Nha ở chỗ này cảnh giới dừng lại đã lâu, tích súc không lỗ, lực lượng càng tốt hơn, mười sau mấy hiệp, Phung Thiên cảm giác được đôi cánh tay dao động tê dại, trong cơ thể khí huyết quay cuồng.

Mà trái lại Phung Nho bên này, cái này chừng ba mươi người như con kiến hướng ở vậy ong trào tới, mà Phung Nho cũng là như cá gặp nước vậy thành thạo, cước bộ xuyên qua trong lúc đó, trong tay Phung Thiên ấn cũng là thu bắt những người này tính mệnh.

Thế nhưng không ngoại lệ, Phung Nho trên người cũng hoặc nhiều hoặc ít kể đến công kích, đám người kia nhưng là Đấu Khí Cảnh nhân vật, mà Phung Nho cũng là ở Đấu Khí Cảnh đỉnh phong.

Tại loại này nhiều người hỗn chiến tràng diện dưới, Phung Nho từ đó lĩnh ngộ lấy võ học kỹ xảo, trong sinh tử chém giết, cái này nhượng hắc đúng (đối với) võ học lĩnh ngộ cũng càng thêm khắc sâu.

Địa ấn thức kia cường đại năng lực công kích, há là những người này chịu đựng được? Tuy là cùng là Đấu Khí Cảnh, thậm chí phần lớn Lãnh Huyết Giáo đệ tử, cũng chỉ là Đấu Khí Cảnh mới tới trung kỳ.

Mà bọn họ thân thể, cũng căn bản không có Phung Nho mạnh mẽ như vậy lớn, trên cơ bản địa ấn thức đánh trúng người, không một may mắn tránh khỏi trở thành thi thể.

Liên tiếp thu gặt mười mấy Lãnh Huyết Giáo đệ tử, thoáng chốc nhượng những người này trong lòng sản sinh không hiểu sợ hãi, bởi vì kế tiếp bọn họ không biết là không là mình.

A a a!

Lại là ba đạo kêu thảm thiết, ba gã Lãnh Huyết Giáo đệ tử nằm chết, bao vây này quay vòng trong nháy mắt tan rã, Phung Nho thân thể nhảy, trong tay Phung Thiên ấn cực tốc biến Huyền đứng lên.

"Sức sinh, tiếp ta một chiêu. " Phương Nho hô to một tiếng, lúc này hắc Phương Thiên ẩn mây bay nước chảy lưu loát sinh động bị hắc đánh phát ra ngoài.

"Thiên ẩn! " Phương Thiên vừa nhìn thì biết rõ, đây là Phương Thiên ẩn bên trong một chiêu mạnh nhất, "Không nghĩ tới Nho nhi dĩ nhiên lĩnh ngộ sâu như thế, hơn nữa kia nhân nhạ dừng động cùng chữ, dĩ nhiên là. . . "

"Hắc Nha lão thất phu, tiếp cha con ta hợp lực một kích a. " Phương Thiên trong nháy mắt thu hồi tâm thần, mừng rỡ trong lòng, lúc này hắc đã biết Phương Nho đã đứng (đối với) Phương Thiên ẩn tạo nghệ vượt lên trước chính mình.

Phương Thiên trong tay cũng là cực tốc biến Huyền, cũng tương tự kết thành cùng Phương Nho giống nhau như đúc vân tay, cũng là Phương Thiên ẩn bên trong một kích mạnh nhất, có thể so với Vương phẩm võ học chiến kỹ thiên ẩn.

"Kỳ quái, cái này Phương gia phụ tử đồng nhất võ học chiến kỹ, vì sao ta cảm giác được Phương Nho kia tiểu tử càng thuần túy, càng thêm dâng trào, hơn nữa chủ yếu là tiểu tử này tu vi ngược lại còn không có Phương Thiên cao. " chỉ một thoáng Hắc Nha liền ở trong lòng làm ra phán đoán, đối mặt Phương Thiên phụ tử liên thủ một kích, ngay cả hắc vị này dừng lại ở Chân Khí Cảnh đỉnh phong đã lâu nhân vật, đều sinh lòng một loại thối ý.

Bất quá vừa đến thời gian chỗ tốt liên thủ một kích, không được phép hắc lùi bước, lui cũng là một đao, vào cũng là một đao.

Hắc Nha cắn răng một cái hét lớn một tiếng: "Thiên ma hiển thân đại pháp. "

Chỉ gặp lúc này Hắc Nha, đột nhiên như trong chỗ u minh câu thông xa xôi lực lượng thần bí, hắc một cánh tay dĩ nhiên ngạnh sinh sinh bị chính hắc gạt tới, cánh tay gạt tới trong nháy mắt chính là biến hóa làm một khối đen phiêu tán, cả người hắc khí tức bỗng biến đổi, phảng phất với một cái tới từ địa ngục ác ma, nhưng người không hàn mà hạt dẻ.

Bành!

Phương Nho thiên ẩn, thoáng chốc như trong hư không trào hiện nhất tôn vĩ đại kim sắc con dấu, con dấu cuối cùng thiên thời, địa lợi, nhân hòa sáu chữ to lộ về hiện, mà Phương Thiên thiên ẩn một kích này lực lượng, lại như bị đến dẫn dắt vậy tràn vào con dấu trong.

Con dấu cực tốc biến lớn, như thực chất vậy lộ về hiện ở trước mặt mọi người, thấy Lãnh Huyết Giáo đệ tử cả đám trợn mắt há mồm, sùng sốt một chút.

Vĩ đại con dấu dồn sức hướng như biến thành ác ma vậy Hắc Nha đáp đi, kia tiếng vang cực lớn không thua kém thả một cái vỡ sơn pháo.

Hắc Nha thân thể như như đạn pháo trước sau quăng, đập xuống đất, mà Phương Nho lại cảm giác được một dị dạng lực lượng bắn ngược mà đến, cổ lực lượng này trực tiếp đánh vào trong thân thể của mình, sau đó như vô khổng bất nhập đồ đặc thông thường, nhắm trong cơ thể chui, chỉ một thoáng, Phương Nho cảm giác được một khó chịu cùng thân thể suy yếu.

Mà Phương Thiên cũng giống như vậy, thờ hồn hèn, so sánh với ngược lại là so với Phương Nho tốt hơn nhiều.

"Đi. " Phương Thiên cắn răng lạnh rên một tiếng, mang theo Phương Nho nhảy tốt nhất bên sâu Lâm, chớp mắt chui vào, mà Lãnh Huyết Giáo đệ tử còn lại là loạn tung tung phèo, vội vàng hướng Hắc Nha chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Thiên ma ý chí

Chiến đấu phát sinh quá nhanh, cũng kết thúc quá nhanh, trùng trùng điệp điệp Chu gia trăm người đoàn đội cũng trong nháy mắt đạt được.

Nhân gặp chút tràng cảnh, dẫn đầu Chu Thạch dọa cho giật mình, vội vàng nhảy xuống ngựa trông coi Hắc Nha hỏi: "Đến cùng xảy ra chuyện gì, Hắc Nha tiên sinh? "

Hắc Nha trong miệng tràn đầy tiên huyết giận không kiềm được nói: "Công. . . Đánh Thiết Mộc trang. . . Phương Thiên phụ tử đã thụ thương, mang ta lên nhân mã, nhất định phải đánh hạ Thiết Mộc trang. . . Nhất định. "

Chứng kiến Hắc Nha bộ dáng như thế, Chu Thạch đứng dậy phân phó nhân thủ đem Hắc Nha đuổi về Chu gia, còn hắc thì tiếp tục mang đám người thanh thế lớn chạy tới Thiết Mộc trang đi.

Mà lúc này, sắc trời dần dần lộ ra ngân bạch sắc, một đêm quang cảnh sắp trôi qua, ngảnh đón ánh bình minh.

"Lão gia, thiếu gia các người có thể tính trở về." Ở Thiết Mộc trang trong, Phung Nho cùng Phung Thiên cái mông vừa mới ngồi xuống, Phung Phúc lau đem mồ hôi lạnh trên trán, về mặt kính hải, "Ta vốn định dẫn dắt hộ vệ đi tới Thiết Mộc trang sau đó, liền phải đi về tìm các người, bắt quá một sắp xếp thời gian bố phòng, trên thời gian còn chưa kịp, hoàn hảo lão gia thiếu gia các người không có việc gì."

"Lão gia, không tốt, Chu Thạch dẫn dắt chừng trăm người, trùng trùng điệp điệp tới." cả người vải mềm giáp thanh niên nhân sắc mặt nghiêm túc chạy vào.

"Phung Danh, không muốn sốt sắng." Phung Thiên điều tức một hơi thở trông coi Phung Danh khoát khoát tay, "Công sự phòng ngự bố trí thế nào."

"Lão gia, tất cả sắp xếp." Phung Danh gật đầu, hẳn là Thiết Mộc trang tổng quản, Phung Thiên một tay tài bồi trợ thủ đắc lực, mấy năm trước ban cho họ phung, trở thành Thiết Mộc trang tổng quản.

Hơn nữa Phung Danh thực lực cũng không sai, là một gã Đẩu Khí Cảnh đỉnh phong nhân vật.

"Lão gia, tiền tháp đã bị đủ thép rỗng tiền, thậm chí chuyên môn tiếp đãi đại địch đá lấy lửa phóng máy móc cũng đã đúng (đối với) chuẩn ngoài cửa đánh địch nhân vị trí tốt nhất." Phung Phúc chấp tay nói rằng, "Lão gia cùng thiếu gia có thể an tâm ở chỗ này nghỉ ngơi, cũng không biết thiếu gia thương thế hẳn thế nào."

"Cũng chỉ có như vậy." Phung Thiên nghiêng đầu nhìn bên người khoanh chân ngồi điều tức Phung Nho, từng giọt mồ hôi lớn chừng hạt đậu từ hán cái trán lăn xuống xuống, "Hy vọng sớm đi kết thúc trận chiến đấu này, ngày hôm nay nhưng là mười lăm tháng bảy a, hơn nữa Nho nhi thương thế tựa hồ rất nặng."

"Lão gia yên tâm." Phung Danh khẽ cắn môi, "Chúng ta chính là dùng hết sở có sức lực, cũng muốn đem Chu gia ngăn cản ở ngoài cửa, nhưng bọn họ không thể vượt qua Lôi trì nửa bước."

"Ân, nhất định phải cẩn thận." Phung Thiên phân phó nói: "Chu Thạch tu vi cùng ta tương đương, sợ rằng đến lúc đó các người đều sẽ không là đối thủ của hắn."

"Phung lão gia yên tâm." lúc này Nhậm Phán Long hai gã tùy tùng ngân y vệ đứng ra thở dài nói: "Chúng ta có phụ ta gia thiếu gia nhắc nhở, không có bảo vệ tốt Phung thiếu gia, hiện tại chúng ta là mang tội thân, lần này coi như chết trận ở chỗ này, chúng ta cũng phải cấp nhà của ta thiếu gia một câu trả lời thỏa đáng."

"Ah." Phung Thiên mắt nhìn hai người bọn họ gật đầu: "Tuy là các người vâng mệnh với Nhậm thiếu gia, thế nhưng nếu như ta Phung gia có thể vượt qua cửa ải khó khăn này, các người chính là Phung gia ân nhân."

"Phung lão gia nói quá lời." hai gã tùy tùng ôm quyền xá, bọn họ sắc mặt nhìn không tốt, biết mình nhiệm vụ thất bại, bởi vì Phung Nho thụ thương, hơn nữa xem ra chịu bị thương rất nặng, đến lúc đó miễn không phải bị Nhậm Phán Long trách phạt.

Đúng (đối với) cho bọn hắn mà nói, mệnh lệnh chính là mệnh lệnh, chỉ có thể chấp hành, không được chống cự.

"Mọi người theo ta đi." Phung Phúc nói một tiếng, phòng này người trong lưu một hai chăm sóc Phung Thiên phụ tử bên ngoài, còn lại ong trào ra.

"Nho nhi, người cảm giác thế nào?" Phung Thiên trông coi nhắm mắt điều tức Phung Nho, trong lòng hơi lộ ra lo lắng hỏi.

Bởi vì cùng Hắc Nha trong quá trình chiến đấu, Hắc Nha kia nhất chiêu tà pháp quá mức quỷ dị, mà Phung Nho lại thành đứng mũi chịu sào cái khiên, lúc đó một cỗ lực lượng quỷ dị từ Hắc Nha trong thân thể bắn ngược trở về, mà Phung Thiên chỉ thừa nhận một đỉnh nửa điểm, thế nhưng Phung Nho cũng là thừa nhận toàn bộ.

Phung Thiên biết rõ kia cỗ quỷ dị lực lượng mạnh mẽ, hẳn không hiểu nổi vì sao lực lượng sẽ bắn ngược, Phung Thiên tỉ mỉ nghĩ lại, chính là nghĩ đến Hắc Nha một kích tới hậu lực, dường như sử xuất tà ác chiến kỹ năng.

"Thiên ma hiển thân đại pháp?" Phung Thiên tỉ mỉ nghĩ ra Hắc Nha cuối cùng kia nhất chiêu, "Hắc Nha dĩ nhiên dùng thân thể hiển thân cho tà ác, một cánh tay hiển thế, thu được tà ác lực lượng, cuối cùng cỗ tà ác này lực lượng bắn ngược trở về, bắn trúng Nho nhi?"

Phung Nho nháy mắt mấy cái da từ từ mờ mất, sắc mặt hẳn có chút khó coi, nhưng là vẫn hơi cười nói: "Cha, không dùng lo lắng, ta không vương bận, hiện tại có một dị dạng lực lượng chui vào trong cơ thể ta, ta hiện tại đang nghĩ biện pháp áp chế."

"A?" Phung Thiên cả kinh, "Như vậy còn nói không có việc gì? Đây là tà ác lực lượng, người có nắm chắc hay không?"

Phung Nho lắc đầu gạt lại gạt đầu, "Ân, cỗ lực lượng này tuy là tà ác, thế nhưng nếu như ta có thể áp chế cũng thêm vào luyện biến thành của bản thân nói, ta có lòng tin đột phá gông cùm xiềng xích, bước vào Chân Khí Cảnh đi lễ."

"Tốt, vì phụ giúp người." Phung Thiên khẽ cắn môi, "Cầu phú quý trong nguy hiểm, người không luyện hóa nó, nó liền phá hủy người, người ôm hảo tâm thần, cha con chúng ta đồng lòng, cùng nhau luyện hóa cỗ lực lượng này."

"Làm phiền cha." Phung Nho không có phản ứng (đối với), trong nháy mắt ôm lại thành đoàn, tâm thần trầm ngâm, tùy thời chuẩn bị cùng này cỗ chui

vào bên trong cơ thể tà ác lực lượng làm đầu tranh.

"Nho nhi chuẩn bị." Phương Thiên ngồi Phương Nho phía sau nói một câu, chợt hai tay hắn bắt đầu khởi động bắt đầu ngũ sắc quang mang, đây là ngũ hành chân khí lưu chuyển, nên vì Phương Nho âm dương điều hòa, đem chân khí chuyển vận đến Phương Nho trong cơ thể, trợ hắn luyện hóa.

Phương Thiên thoáng chốc đôi bàn tay như xoa đẩy vậy đặt ở Phương Nho phía sau lưng huyết vị chỗ, trong tay ngũ hành chân khí như nước Cừ mở công vậy dồn sức liệt hướng Phương Nho trong cơ thể chuyển vận.

Mà Phương Nho tâm thần trầm ngâm, cùng trong cơ thể tà ác lực lượng làm lên đầu tranh.

Có phụ thân chống đỡ, kia bằng bạc chân khí cuộn cuộn mà đến, kia cỗ tà ác lực lượng, như một tấm dử tợn, rít gào, tới từ địa ngục ma quỷ sắc mặt phát ra trận trận âm lịch cuồng tiếu.

"Không tự lượng lực người, người sẽ chịu đến chủ thẩm xử, người sắp sửa xuống địa ngục." tà ác lực lượng biến hóa nhần mặt phát ra âm thanh, phảng phất tới từ cách xa thế giới, nhưng là lại cũng vô cùng rõ ràng. "Không nếu làm vô lực gãy dựa, thần phục với ta, làm ta khôi lỗi, người còn có một chút hi vọng sống."

"Thối lắm, chính tà bất lưỡng lập." Phương Nho rống to hơn, "Từ xưa tà không thể thắng chính, xem ta khu trừ người ma tính, làm việc cho ta, giúp ta đột phá mới là người thiên đại công lao."

"Cuồng vọng." mặt quỷ mở miệng nuốt tới, Phương Nho thoáng chốc toàn bộ tâm thần, tinh lực, lực lượng đều tập trung một chỗ, như một tấm vĩ đại vòng, trong nháy mắt đem quỷ này khuôn mặt bao vây.

Phương Thiên thua đưa vào bằng bạc chân khí, lúc này như một đạo mưa đúng lúc, đem vốn là muốn gần đột phá Phương Nho bao vây đi ra mặt quỷ, cho lần nữa áp trở về.

Lưỡi cá càng co càng nhỏ lại, càng kéo càng chặt, mặt quỷ cũng ở bên trong gãy dựa rít gào, nhiều lần muốn muốn xông ra đi ra, thế nhưng có Phương Thiên chống đỡ, nó cũng là trốn không thoát sanh thiên.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Công thành chiến dịch

"Hoàn hảo có cha bên người, bằng không ta khả năng sẽ bị cỗ tà ác này lực lượng khống chế, trở thành hắn khôi lỗi, biến thành cái xác không hồn." Phương Nho ngẫm lại đều cảm thấy khủng bố, cỗ lực lượng này cũng may nói lớn không lớn, thế nhưng nói nhỏ không nhỏ, nếu có thể luyện biến thành của bản thân, kia là không thể tốt hơn, đột phá là vấn đề đã đóng thuyền sự tình.

Mà lúc này ở bên ngoài, Thiết Mộc trang kia xây lên cao trên tường, dòng người cuộn cuộn, hai bên tiền tháp cũng là chờ xuất phát, có thể lách đầu không lồ kinh nổ, một lần thượng huyền đạt hơn mười cái thép rồng tên dài, hơn nữa độ mạnh yếu tương đương, có thể trực tiếp đem một đầu trâu nước lớn bắn tới mấy bước có hơn trên cây khô.

Mà trong trang một cao trên đất, nhất tôn kinh người đá lấy lửa dần thân vào máy móc cũng là chuẩn bị ổn thỏa, bên cạnh một cái hồ to cũng đã bốc cháy lên ngọn lửa hùng lực, cự thạch cao thấp cục than đá đã là lợi khí giết người.

Này đá lấy lửa phóng máy móc, là ở trục nguyên lý, muốn hai cái tráng niên đồng thời xuất lực chuyển động công tác, kia vĩ đại phóng năng lực có thể đem gần trăm cân thiêu đốt đá lấy lửa đầu bắn ra, công kích khoảng cách mấy nghìn bước, đứng (đối với) chuẩn chính là Thiết Mộc trang nơi cửa chính không đương.

Trùng trùng điệp điệp tới người Chu gia, lúc này đã đến ngoài cửa trăm bước chỗ, liếc nhìn lại đông nghịt đoàn người.

"Phương Thiên, thức thời rút nhanh lên đi ra đầu hàng, bằng không nhượng người chết không toàn thây." Chu Thạch tàn nhẫn liệt ngôn ngữ truyền đến, hắn đắc ý vô cùng.

"Chu Thạch, người một cái lão vương bát, người có gan đi thử một chút." Phương Danh không yếu thế chút nào kêu gọi, "Gia gia tiền nổ và đá lấy lửa phóng máy móc đã vì người chuẩn bị lâu ngày, có gan người liền đi thử một chút."

"Tiền tháp chuẩn bị, nghe ta mệnh lệnh." Phương Phúc nhần thần hít lại lên tiếng ra lệnh, tất cả mọi người ngừng thở, cùng đợi cái này sống chết trước

mất, kinh tâm động phách nhất khác.

"Hanh, không nghĩ tới mấy năm trước một lần dã thảo kinh xà, dĩ nhiên nhượng Phung gia học thông minh. " Chu Thạch khẽ cắn môi, đối với loại này sức sát thương cực mạnh trang bị hẳn là biết, bởi vì hẳn trang viên cũng trang bị, "Lãnh Huyết Giáo tình anh các huynh đệ, lần này bắt Thiết Mộc trang tự xem các ngươi, các ngươi, chúng ta nên vì Hắc Nha tiên sinh lấy lại công đạo, muốn ăn miếng trả miếng, các ngươi nói có đúng hay không? "

"Là, chúng ta nên vì Phó giáo chủ báo thù. " Lãnh Huyết Giáo đệ tử mỗi người hăng hái đứng lên, ở Chu Thạch ngôn ngữ dưới như đánh như máu gà.

Chu Thạch sắc mặt lộ ra ý mừng, trong lòng cười thầm, lần nữa vung cánh tay hô lên nói: "Lãnh Huyết Giáo huynh đệ, xông lên a, bắt Thiết Mộc trang trùng điệp có thưởng, tróc nã Phung Thiên phụ tử vì Phó giáo chủ huyết si. "

"Xông lên a. . . " Lãnh Huyết Giáo phái đệ tử mỗi người nghẹn hồng nghiêm mặt, rút vũ khí ra đại đao hoặc kiếm, vung lên móng ngựa thẳng đến Thiết Mộc trang, kia thanh thế lớn xung phong tiếng, nhượng người vừa nghe ù tai chấn động.

"Thả. " Phung Phúc cánh tay vung lên, nhất thời tiền như mưa rơi, chim chíp không ngừng bên tai.

Cường xuyên thấu qua xuyên qua độ mạnh yếu, mũi tên xuyên thấu không khí phát sinh chim chíp tiếng, dẫn đầu vọt tới Lãnh Huyết Giáo đệ tử, thân thể trực tiếp từ lưng ngựa chỗ bị bắn tung.

Lớn ngựa hí mình, chịu tiền nằm trên mặt đất gào thét, trong nháy mắt thì có mười mấy Lãnh Huyết Giáo đệ tử thành thi thể, sợ đến có vài người quay đầu ngựa lại trở về chạy.

"Phế vật, chiến trường luống cuống mà chạy cũng chết tội. " Chu Thạch rút đao một đao kết quả trốn về tánh mạng người, "Chu Thông, ngươi dẫn dắt hai mươi người bên cạnh đi vòng qua, lên cho ta tường thành, tranh thủ được bên trong đi mở ra cho ta cái này Thiết Mộc trang môn. "

"Là. " Chu Thông lên tiếng trả lời gật đầu, thân làm Chu gia quản gia, thực lực của hắn cũng không yếu, đã là Chân Khí Cảnh nhân vật, hẳn tay khẽ vẩy dẫn dắt hai mươi hộ viện chấp hành nhiệm vụ đi.

"Ngươi dẫn dắt năm mươi người cho ta phối hợp Lãnh Huyết Giáo xung phong. " Chu Thạch mệnh lệnh một cái, dẫn đầu một cái hộ viện dẫn dắt năm mươi người ồ ào đi.

Mà kia như mưa tên vậy thép rồng tiền cũng là không lưu tình chút nào thu cắt xâm phạm người, lúc này Phung Phúc lần nữa mệnh lệnh một cái: "Đá lấy lửa phóng mấy móc chuẩn bị cho ta. "

Thoáng chốc, thiêu đốt lửa nóng hùng hực vĩ đại cục than đá thành vũ khí, bỏ thêm vào đến phóng ra bản, phóng nhân viên cùng đội Phung Phúc phóng ra mệnh lệnh.

Phung Phúc trên cao nhìn xuống nhìn chăm chăm chiến trường, trong lòng hẳn tính nắm lấy công kích khoảng cách, khi này nhóm Chu gia từ viên một ngày bước vào phạm vi công kích, Phung Phúc lập tức vung tay lên quát lên: "Phóng ra. "

Oanh!

Một cái thiêu đốt ngọn lửa hùng hực hỏa cầu khổng lồ từ bên trong trang như thiên thạch vũ trụ vậy bay tới, kia trầm trọng áp vội vã cùng chức ý, nhượng xung phong lấy người nhà họ Chu viên sợ đến chân mềm nhũn.

Bành!

A. . .

"Phóng ra. " Phung Phúc lần nữa mệnh lệnh, lại một cái hỏa cầu từ kia một mặt hướng cái này đoan bay tới, vừa mới kia một cái hỏa cầu đập chết người nhà họ Chu viên mười mấy, hiện tại lại tới một người, sợ đến Chu gia hộ viện chạy đi liền chạy ngược về, tâm sợ bị kinh khủng này hỏa cầu đập trúng, đồ chơi này quá dọa người.

Ở trong tường thành chiến đấu người Phung gia viên không một thương vong, đối mặt như vậy chiến đấu, bọn họ ngược lại đứng ở trên tường thành buồn cười.

"Mọi người không muốn phớt lờ. " Phung Danh sắc mặt nghiêm túc, "Tường thành đội, chuẩn bị xong cự thạch khối. "

Ở Phung Danh ra mệnh lệnh, đứng ở tường thành ở giữa phung nhân viên, làm kế tiếp cái ngọt thất lưng hai tay ôm tốt hòn đá, tùy thời cùng đội ném đá mệnh lệnh.

Cái này cự thạch nặng đến hơn mười cân, chuyên vì đến cửa trang cửa kia phá hư cửa trang xâm phạm người chuẩn bị, loại này góc chết nhanh như tên bắn không đến, đá lấy lửa đập không đến, chỉ có nhân lực đầu đập cự thạch có tác dụng, có thể nói Thiết Mộc trang lần này làm xong đầy đủ nghênh địch chuẩn bị.

"Cho ta nghiêm khắc đập. " Phung Danh lập tức vung tay lên, từng cục cự thạch bị đập dưới, trong nháy mắt liền đập chết mấy cái đến đây phá hư cửa trang Lãnh Huyết Giáo đệ tử, đập ồ ồ tràn ra tới.

"Ghê tởm." Chu Thạch cười con ngựa cao to ở phía xa quan vọng, đối mặt loại này nghiêng về - một bên tình cảnh, hẳn tức đau lòng chính mình bởi đường ra hộ viện, vừa giận nộ Thiết Mộc trang loại này thùng sắt lại tựa như phòng ngự.

Lập tức bước chân hẳn hướng mã đạp chỗ đạp một cái, mã tiên vừa kéo, con ngựa cao to cấp tốc hướng Thiết Mộc trang chạy tới.

"Chúng ta nhìn chòng chọc tốt hẳn là được." ngân y vệ tùy tùng đứng ở trên tường thành vẫn không nhúc nhích quan sát chiến đấu, Chu Thạch khẽ động, bọn họ nhìn nhau gật đầu.

"Trên tường thành có người đi lên." một giọng nói truyền đến, Phương Phúc tìm theo tiếng nhìn lại, là Chu Thông, lập tức Phương Phúc thân thể vút qua quát to: "Chu Thông cầu tặc, đối thủ ở chỗ này."

Nhân gặp Chu Thạch có động tác, Phương Danh sắc mặt nghiêm túc, hẳn cỡi mã đông chạy tây chạy, vũ tiễn cũng không có thương tổn được hẳn mấy may, Phương Danh biết, lấy Chu Thạch tu vi, hẳn là đang tìm cơ hội, một lần hành động nhảy lên tường thành đại khai sát giới.

"Cung tiễn không muốn đình, cho ta nhắm vào lão tặc này bắn." Phương Danh ra lệnh, mà tường thành kia một bên Phương Phúc đã cùng Chu Thông nộ lên tay, cũng là quân gia, hơn nữa thực lực đồng dạng tương đương, trong lúc nhất thời ai cũng thể nhưng không người nào.

Chu Thông mang đến nhân viên cùng phía trên tường thành người nhà viên ánh đao đụng nhau, vài cái muốn chạy dưới đi mở cửa người nhà họ Chu viên chết ở trong loạn đao.

"Uống." lúc này, Chu Thạch bắt lại cơ hội, bước chân hẳn đạp một cái, thân thể nhảy trong lúc đó liền lên tường thành, hai bóng người hình cùng một người, ngăn khuất Chu Thạch trước mặt, "Àn? Phương gia còn có ngoại viện?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Công thành chiến dịch (hai)

Chu Thạch trong lòng cả kinh, ngăn cản ở trước người mình hai người, mặc ngân sắc áo dài, khí tức ẩn hời, thực lực được, dĩ nhiên có là Chân Khí Cảnh trung kỳ nhân vật, hai người này Chu Thạch không nhận thức, hẳn có thể khẳng định đây không phải là người Phương gia.

Phương Danh cũng cùng ngân y vệ đứng thẳng, ba chọi một, nhìn chăm chăm, Chu Thạch mặt theo đang run rẩy, phần nộ quang mang lóe lên.

"Động thủ." Phương Danh dẫn đầu xuất thủ, cước bộ một bước thân thể vút qua trực bức Chu Thạch, mà ngân y vệ ăn ý như thường, ba người chuyển góc thức đem Chu Thạch bao làm.

Ông!

Một viên tròn trịa chân nguyên mằm móng đại kim đan tự Chu Thạch trên đỉnh đầu chỗ hiển hiện ra, khí ngũ hành lưu chuyển không hơi thở, hẳn là Chân Khí Cảnh đỉnh phong tồn tại, khoảng cách Hóa Khí Cảnh chỉ có một trang giấy khoảng cách,

Ngân y vệ đỉnh đầu cũng có kim đan lộ vẻ hiện, chỉ là khí ngũ hành còn chưa đủ nồng nặc, cảnh giới hay là đang Chân Khí Cảnh trung kỳ, mà Phương Danh chỉ là Đẩu Khí Cảnh đỉnh phong.

Ba chọi một, Chu Thạch phản mà không có ở hạ phong, một cái sơ sẩy, Phương Danh bị Chu Thạch một chưởng trừ ra mấy bước có hơn, khoe miệng tràn ra tiên huyết.

Mà ngân y vệ hai người, cũng là ăn ý như thường, hình cùng một người, trong cảnh giới không đủ, bị bọn họ lấy ăn ý phối hợp vừa đúng, hai người dĩ nhiên cùng Chu Thạch tạm thời đánh ngang tay.

"Chu Thông lão tặc, hôm nay chính là ngươi tử kỳ, cũng là ngươi Chu gia diệt tộc ngày." Phương Phúc hét lớn một tiếng, hai tay như kim xà xuất động thẳng cuốn lấy Chu Thông phân không thân.

Phương Phúc giờ trò, nhịp nhàng ăn khớp, linh hoạt hai tay ngoại trừ quần ở ngoài, như độc xà thổ tín vậy nện, nhượng Chu Thông hết sức nhức đầu, thể nhưng hai người cân sức ngang tài, ngời tới ta đi không lẫn nhau trên dưới.

Tràng diện trong lúc nhất thời khắp nơi đều là đao quang kiếm ảnh, sắt thép va chạm, kêu rên tiếng không lúc truyền ra, máu tươi chỗ, thi thể ngược lại địa, tình hình chiến đấu dị thường kịch liệt.

"Cũng nhanh muốn thành công. " lúc này ở trong trang phòng trong, Phuong Nho rút cục chứng kiến kia cỗ tà ác lực lượng gần bị triệt để luyện hóa, tới lúc cỗ lực lượng này có thể luyện vì đã có, trợ chính mình đột phá công cùm xiềng xiếc.

Phuong Thiên sắc mặt càng phát ra tái nhợt, cả người đều cho thấy một loại trạng thái vô cùng không thật là thần hình thái, hần chuyển vận chân khí cũng là càng phát ra yếu ớt, thế nhưng hần vẫn đang kiên trì.

"Xem ra cha lần này tiêu hao cực kỳ nghiêm trọng. " Phuong Nho biết mình phụ thân lúc này nhất định là cực khổ nhất người, những cái kia chuyển vận vào trong cơ thể mình chân khí đã cực kỳ bé nhỏ.

Bánh!

Nhưng vào lúc này, kia cỗ tà ác lực lượng cận tồn một tia tà ác ý chí, ở Phuong Nho cùng phụ thân dưới sự cố gắng một tiếng hét thảm rất cực tiêu tán, một không lồ thêm thuần túy lực lượng đan sinh ra, trong nháy mắt bị Phuong Nho thôn phệ.

Mà Phuong Nho phụ thân cũng bởi vì không nhịn được, thân thể lui về phía sau rồi ngã xuống, không biết là ngất, vẫn là ngủ mất.

Cỗ lực lượng này khổng lồ, vượt lên trước Phuong Nho tưởng tượng, hần thân thể lần đầu thể nghiệm đến loại này hấp thu ngoại giới lực lượng để bản thân sử dụng vui sướng.

Trong cơ thể hần tất cả lực lượng, lúc này cũng như chịu đến hấp dẫn vậy hướng một chỗ chạy trốn, cái chỗ này chính là đan điền.

Bảng bạc đầu lực số lượng, như một tòa đại dương mệnh mông, trong đan điền nổi lên Cuồng Phong, cuộn cuộn nổi lên vòng xoáy, Phuong Nho toàn bộ thân hình vào lúc này đều bốc lên khói xanh vậy mê huyền.

Phuong Thiên chớp chớp trầm trọng con mắt, hần hơi hơi chứng kiến Phuong Nho lúc này trạng thái, khỏe miệng hần treo lên một vui mừng nụ cười, hần biết thành công, cho nên cả người hần cảm giác tức ử oải lại có một ung dung, không ngừng nổi mí mắt, hần ngủ mất.

Mà Phuong Nho cả người đều bị bao vây ở trong sương mù, như ngày đó lên bỏ ra sương mù, nhưng người xem không gặp trước mắt sự vật.

Ở nơi này trong sương mù, chậm rãi tựa hồ có một vòng mặt trời mới mọc từ mặt biển đang chậm rãi mọc lên, đây là tấn chức Chân Khí Cảnh hiện voi (giống).

Chân nguyên mằm móng đại kim đan, như một vòng mặt trời mới lên ở hướng đông, kham phá sương mù dày đặc, rọi sáng thế gian.

Mà Phuong Nho tâm thần cảm thụ được cái này một phần vui sướng, hần trông coi cái này nước chảy thành sông tấn chức quá trình, khổng lồ tích súc, nhưng hần tấn chức dư dả.

Trong đan điền, tất cả lực lượng tất cả đều bị lôi kéo, ngưng tụ, trộn lẫn thành một, một viên chân nguyên mằm móng đại kim đan hình thức ban đầu chậm rãi hình thành sinh ra lấy.

Phuong Nho trong cơ thể tích súc quá mức khổng lồ, một là Phuong Thiên thua đưa vào chân khí, vốn là khí ngũ hành, một cỗ khác dị dạng lực lượng, chính là bị luyện hóa tà ác lực lượng, còn có hần tự thân khổng lồ tích súc.

Loại này khổng lồ như vậy tích súc, tạo nên hần tấn chức thiên thời, địa lợi, nhân hòa nước chảy thành sông.

Kim đan quang mang càng ngày càng chói mắt, ở chân nguyên mằm móng đại kim đan bên trong, chính mình duy nhất võ học chiến kỹ Phuong Thiên ấn cũng dung nhập trong đó, như một vòng mặt trời mới mọc ở bốc lên.

Kia chúng vui sướng, kia loại sức mạnh sự dư thừa tự tin, trong nháy mắt nước vọt khắp Phuong Nho toàn thân, hần chưa bao giờ có hiện vào giờ khắc này vui sướng.

Oanh!

Những cái kia bao vây lấy hần thân thể sương mù dày đặc đột nhiên tiêu tán, ré mây nhìn thấy mặt trời vậy, một viên chân nguyên mằm móng đại kim đan lộ về hiện ở trên đỉnh đầu hần lần, kim đan hào quang rực rỡ chói mắt, ánh sáng màu vàng long lánh tứ phương, ở chân nguyên mằm móng đại kim đan nội bộ, còn có một hạt gạo lớn quang điểm như ngôi sao trong nháy mắt.

"Ta đột phá! " Phuong Nho cảm thán một tiếng, hần hơi nhắm mắt, liền có thể chứng kiến chính mình chân nguyên mằm móng đại kim đan tản ra quang mang, vì hần chuyển vận lấy cực kỳ cường lực số lượng. "Di, kia là cái gì? "

Đột nhiên Phuong Nho chứng kiến chính mình trong kim đan bộ phận kia một quang điểm, tâm thần hần tiến nhập trong kim đan, trong nháy mắt nhưng hần mục trường khẩu ngọc kinh ngạc không thôi, "Đây là. . . Thiên châu. . . "

Phuong Nho mình cũng không dám tin tưởng sự thật này, kia bị chính mình đòi trước trước khi chết nuốt vào trong bụng thiên châu, lúc này dĩ nhiên huyền phù tại chính mình trong kim đan bộ phận, người ở bên ngoài xem ra, căn bản nhìn không ra trong kim đan sẽ có một vật như vậy, thế nhưng bản thân hần lại là có thể chứng kiến.

Thiên châu như một ngôi sao vậy trong nháy mắt, lóng lánh ánh sáng yếu ớt, Phương Nho tỉ mỉ cảm ứng, trong chỗ u minh, tựa hồ có một tia cảm ứng, nhưng là lại không là rất rõ lộ về.

"Coi là, thiên châu cuối cùng là tìm được, hiện tại Thiết Mộc trang vẫn còn trong dầu sôi lửa bỏng, cha tình trạng cũng không biết thế nào, hay là trước giải quyết trước mắt sự tình quan trọng hơn." Phương Nho trường thở một hơi dài nhẹ nhõm, tâm thần lui ra ngoài, thoáng chốc hẩn mở mắt.

Quay đầu nhìn lại, cha mình ngược lại ở một bên, sợ đến Phương Nho một cái trận kêu to, ở biết phụ thân chỉ là ngủ mất sau đó, Phương Nho chỉ có yên tâm lại, phòng trong bảo vệ hai người, sớm không biết từ lúc nào đi ra ngoài tham gia chiến đấu.

Phương Nho đem phụ thân thân thể đối một thoải mái tư thế nằm thẳng tốt, cước bộ một bước ra khỏi phòng.

"A. . ." một tiếng hoảng sợ kêu thảm thiết truyền tới Phương Nho trong tai, trên đỉnh đầu một đoàn bóng đen đập tới, Phương Nho thoáng chốc vừa nhìn, liền là một gã Phương gia đệ tử bị người từ trên tường thành đá xuống tới.

Phương Nho trong nháy mắt tay nâng lên một chút, đem cái này muốn đập thành trọng thương Phương gia đệ tử cho kẻ tiếp, từ chỗ cao bị đá xuống tới còn không bị thương chút nào, vừa nhìn là nhà mình thiếu gia xuất quan cứu mình, mừng đến đệ tử này nước mắt đều chảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Tiêu diệt hết nhớ

Lúc này, ở trên tường thành chiến đấu như kịch liệt, Phương Nho tại chiến trường bên trong liếc mắt liền chứng kiến Chu Thạch.

Chỉ một thoáng, Phương Nho cước bộ vừa nhấc, toàn bộ thân hình chạy nhanh dựng lên, mấy cái lên xuống gian nhảy lên tường thành, đối mặt với Chu Thạch.

Ngân y vệ hai người, lúc này cũng là khoe miệng tràn máu, nghĩ đến là thụ thương, mà Chu Thạch đối mặt ngân y vệ hai người, bởi ngân y vệ ăn ý, dù là cảnh giới thấp một bậc, bất quá cũng vẫn là nhượng Chu Thạch treo một điểm màu.

"Chu Thạch, ngươi một cái tội ác tày trời đồ tạp chủng, Phương gia ta cùng ngươi Chu gia đến cùng có thâm cừu đại hận gì, ngươi lại muốn đuổi tận giết tuyệt?" Phương Nho lòng đầy căm phẫn trừng mắt Chu Thạch, "Sự kiện phát sinh đến trình độ này, ngày hôm nay không phải ngươi chết, chính là ta vong, Thanh Thủy Trần có cách gia, liền không có ngươi Chu gia."

"Ah tiểu vương bát, ta Chu gia cùng ngươi Phương gia cái này một huyết chiến, từ bắt đầu liền đã định trước không được tránh cho." Chu Thạch cười lạnh một tiếng, "Nhất sơn không thể dung Nhị Hổ, ngươi Phương gia ở trên phương diện làm ăn khắp nơi cùng ta Chu gia đối địch, món nợ này ta đã sớm muốn coi là, ngày hôm nay ta liền diệt ngươi cái này tiểu vương bát, tuyệt ngươi Phương gia sau."

"Phương Thiên án." Phương Nho cước bộ một bước, trong thân thể một khí thể mệnh mông khuếch tán ra, chân nguyên mằm móng đại kim đan tự hấn trên đỉnh đầu chậm rãi bay lên, lúc này từng cổ một lực lượng hùng hồn tự toàn thân hấn tràn ngập ra.

"Chân Khí Cảnh?" Chu Thạch đều sợ cả kinh, "Không nghĩ tới tiểu tử này thực lực tiến triển nhanh như vậy, hơn nữa bằng ta nhiều năm tu hành trải qua xấu xí tới, tiểu tử này kim đan lực lượng hùng hồn, có một kiên cố vậy khí tức, hấn kim đan tốt đặc biệt."

"Thiên, thiếu gia dĩ nhiên tấn thăng đến Chân Khí Cảnh." Phương Phúc một cước đem Chu Thông đá văng ra, hấn ánh mắt xem ra chính là chứng kiến Phương Nho chân nguyên mằm móng đại kim đan lộ về hiện, trong lòng nổi lên một vui sướng.

"Thiếu gia thực lực thực sự là tiến triển cực nhanh." Phương Danh ở trong lòng cảm thán, hấn trong nháy mắt chạy đến Phương Phúc kia bên, cùng Phương Phúc liên thủ, hai chọi một Chu Thông, nhượng Chu Thông nhứ chặt mí.

"Tiểu tử nhận lấy cái chết a." Chu Thạch quát lạnh một tiếng, "Đừng tưởng rằng ngươi tấn thăng đến Chân Khí Cảnh liền sẽ thay đổi gì, ta cho ngươi biết, trong mắt của ta bất quá như vậy."

"Hanh, Chu Thạch, đừng thả cuồng ngôn." ngân y vệ hai người ăn ý như thường cùng Phương Nho chuyển thể chân vạc đem Chu Thạch khốn tại trung tâm, "Ta hai người liền đem ngươi cuốn lấy không phân thân ra được, bây giờ hơn nữa Phương thiếu gia, hiện tại ngươi nên biết sẽ là hậu quả gì."

"Thiên án."

Phuong Nho cũng không cùng hấn lòi nói nhảm, trong nháy mắt chính là thôi động chính mình võ học cực hạn, bây giờ tấn thẳng đến Chân Khí Cảnh, trong cơ thể lực lượng đã không được thường ngày mà nói.

Hơn nữa Phuong Thiên ấn tên này võ học đã dung nhập vào trong kim đan, trong nháy mắt Phuong Nho liền cảm giác được, hiện tại chính mình thi triển ra Phuong Thiên ấn bên trong một kích mạnh nhất, đã là tay tới bắt giữ, mây bay nước chảy lưu loát sinh động, hơn nữa ở lực lượng không lồ thôi động dưới, hấn thậm chí cảm giác Phuong Thiên ấn lực lượng đã cường đại đến tiếp cận hoàng cấp địa bước.

Tuy là hấn cũng không biết cũng không có tu hành hoàng cấp võ học, thế nhưng lúc này Phuong Thiên ấn bên trong hôm nay ấn thức lực lượng, đã nhượng Phuong Nho cảm giác được kia lực lượng hùng hồn.

Chỉ một thoáng, Chu Thạch chính là cảm giác được, hư không sâu xa bên trong một viên vĩ đại con dấu rế mây nhìn thấy mặt trời hiển hiện ra, kim sắc lớn ấn cuối cùng, thiên thời, địa lợi, nhân hòa sáu chữ to lộ về hiện.

Kia vĩ đại uy áp, nhượng hấn tên này Chân Khí Cảnh đỉnh phong nhân vật đều cảm giác được một hoảng sợ, "Hoàng. . . Hoàng cấp võ học?"

"Vô Cực Bá Hạ Kinh! "

Chu Thạch ngửa đầu vừa hô, chỉ một thoáng chính là tự quanh người hấn bên trong bắt đầu khởi động bắt đầu một thủy sắc quang mang, tự hấn trên đỉnh đầu trong kim đan, khí ngũ hành là tả chuyển vận xuống, trong nháy mắt liền đem hấn thân thể bao vây, ngưng tụ thành nhất tôn như thùng sắt cường hấn Khái giáp.

Oanh!

Thiên ấn dồn sức hướng Chu Thạch đỉnh đầu chỗ đập đi, mà ngân y vệ cũng là tả hữu giáp công, hai tay như đao, trên dưới bên ngoài áp.

Thoáng chốc, lấy Chu Thạch làm trung tâm tường thành dĩ nhiên đổ nát xuống, Chu Thạch thân thể cũng theo đứng vị trí đổ nát cùng nhau ngã xuống.

Trên tường thành gạch xôn xao rồi xôn xao rồi rơi xuống, Chu Thạch rớt tại dưới, trực tiếp bị gạch bị vùi lấp.

"Lão gia. " Chu Thông hai mắt huyết hồng, hô to một tiếng, bắt quả trong nháy mắt chính là bị Phuong Phúc cùng Phuong Danh hai người liên thủ đá xuống tường thành, miệng phun tiên huyết.

Người nhà họ Chu viên, lúc này quân lính tan rã, thụ thương thụ thương, gất gao, nhần gập như vậy, đều mất đi chiến đấu lực giờ tay lên.

"Xuống phía dưới bắt hấn cho ta trối lại. " Phuong Phúc lớn hô ra miệng, Chu Thông trong nháy mắt bị trối gô, không có ở làm vùng vẫy gãy chết.

"Các nguoi xuống phía dưới đem gạch mở ra. " Phuong Phúc liên tiếp mệnh lệnh phát sinh miệng, "Xem kia Chu Thạch lão tặc chết không có. "

"Thiếu gia. " Phuong Phúc đi tới, nhần thần nóng bỏng trông coi hấn, "Thiếu gia tiền đồ, đứng (đối với), lão gia đâu?"

"Phúc bá, cha ta hấn không có việc gì, chỉ là dụng công quá độ, đang nghỉ ngơi. " Phuong Nho cười hồi đáp, "Tất cả cuối cùng kết thúc. "

"Nhờ có thiếu gia ở chỉ mệnh treo chuông tích ngăn con sóng dữ. " Phuong Phúc gật đầu nói, "Bằng không lấy Chu Thạch thực lực, ngân y vệ vẫn là sẽ bại ở trong tay hấn, đến lúc đó hậu quả đem sẽ không là hiện tại như vậy. "

"Hai vị, cảm tạ. " Phuong Nho ôm quyền xá đứng (đối với) ngân y vệ nói rằng: "Nếu không phải là hôm nay có hai vị tương trợ, sợ rằng Thiết Mộc trang hiện tại đã là Chu gia, hơn nữa ta Phuong gia đệ tử cũng sẽ tử thương vô số. "

"Nơi nào Phuong thiếu gia. " ngân y vệ khoát khoát tay, "Chúng ta có phụ ta gia thiếu gia phó thác không có bảo vệ tốt nguoi, đây là chúng ta phải làm, ngược lại là Phuong quân gia nói đúng (đối với), nếu không phải là nguoi ở đây thời khắc mấu chốt xuất thủ, bằng không đến cuối cùng, hai người chúng ta cũng sẽ thua ở Chu Thạch trong tay, không chết cũng là bị trọng thương tràng. "

"Phuong thiếu gia, nguoi vừa mới đứng (đối với) Chu Thạch kia một kích, là hoàng cấp võ học a. " một gã khác ngân y vệ mở miệng nói, "Chỉ có đẳng cấp đạt được hoàng cấp võ học chiến kỹ, hoặc nguoi đẳng cấp cao hơn võ học chiến kỹ, chỉ có sẽ lộ về hiện thiên địa dị tướng, như nguoi vừa mới kia một kích sở hiển hiện ra vĩ đại con dấu. "

"Ah? " Phuong Nho cả kinh lắc đầu, "Ta bình sinh học võ học chiến kỹ cũng là gia truyền duy nhất, cũng không phải là cái gì hoàng cấp, chỉ là Nhân Cấp mà thôi. "

"Làm sao có thể? " ngân y vệ kinh ngạc trong nháy mắt lấy lại tinh thần, lại cũng không nói gì thêm, bởi vì hấn biết mình nên nói cái gì, không nên nói cái gì.

"Thiếu gia, Chu Thạch lão vương bát còn chưa chết. " phía dưới truyền đến thanh âm, Phuong Nho chờ chút chính là cất bước đi xuống.

Nhần gập nằm trên mặt đất toàn thân vết máu Chu Thạch, tàn thờ hỗn hển, dữ tợn sắc mặt đặc biệt dọa nguoi, hấn gián đoạn mở miệng nói: "Phuong. . . Phuong. . . "

"Chu Thạch, có chút đại giới sẽ dùng tánh mạng tới đờ ra. " Phuong Nho cắt đứt hấn nói, "Phuong gia ta một mực cùng nguoi Chu gia nước giếng không phạm nước sông, nhưng nguoi năm lần bảy lượt muốn đưa ta tới chết địa, ngày hôm nay ngược lại hưng sư động chúng phải nguoi đánh ta Thiết Mộc

trang, Phương gia ta hôm nay nếu không phải được quý nhân tương trợ, sợ rằng đã cửa nát nhà tan, người nói người có phải hay không chết tiệt? "

"Thiếu gia giết hân. " một đạo phần tiếng hét phần nộ từ Phương gia đệ tử bên trong truyền ra, ở cái này một giọng nói phía dưới, trong nháy mắt một viên đá làm đầy lên sóng lớn ngập trời, ở đây hết thấy Phương gia đệ tử đều đi theo kêu gào.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Võ học thảo luận

"Không giết người, không đủ để bình dân phần, không giết người không đủ để tắt Phương gia ta người lửa giận trong lòng. " Phương Phúc ở bên quát lạnh.

"Thiếu gia nhượng ta tới ra tay. " Phương Danh đứng ra cắn răng nhìn chăm chăm nằm trên mặt đất như chết cẩu Chu Thạch.

"Ô Huyện Lãnh Huyết Giáo, cái này người người phải trừ diệt tà ác giáo phái, người Chu gia lại vẫn cùng với cấu kết. " Phương Nho cau mày lạnh lùng nói rằng, "Giết người bản tay ta. "

Phương Nho xoay người hướng gian phòng đi tới, sau đó thanh âm truyền đến: "Phương Danh, người thân là Thiết Mộc trang tổng quản, tất cả người làm chủ, ta không tham dự. "

"Thiếu gia yên tâm. " Phương Danh trên mặt lộ ra tiểu ý, "Ta biết nên làm như thế nào. "

"Người đến, đem lão tặc này mang xuống cho ta. " Phương Danh lập tức phát lệnh, "Các người đem trong trận chiến đấu này hi sinh huynh đệ phong cảnh chôn. "

"Tổng quản đây là hi sinh huynh đệ danh sách. " một gã Phương gia đệ tử đem thống kê xong danh sách đưa tới.

"Cái này cho ta a. " Phương Phúc nhận lấy, "Trong những người này, cơ bản đều chuyển nhà, ta đem cái này danh sách cho thiếu gia cầm đi. "

Phương Phúc cầm danh sách đi, Phương Danh mang theo còn lại một hơi thở Chu Thạch đi, còn lại Phương gia đệ tử bắt đầu quét tước chiến trường, xây dựng tường thành.

Từng trải đại chiến Thiết Mộc trang, lúc này có chút tàn phá.

"Cha, Thiết Mộc trang bảo trụ. " ngồi Phương Thiên bên cạnh, Phương Nho khoe miệng hơi hơi hiện lên vẻ tươi cười, "Người nghỉ ngơi thật tốt, chuyện gì cũng không cần người quan tâm, bất quá đáng tiếc là, ngày hôm nay mười lăm, cha con chúng ta có thể có thể hay không đi tế tự. "

Phương Nho nói, lẳng lặng nói, Phương Thiên nằm ở trên giường lòng ngực hơi hơi phập phồng, sắc mặt hân có vẻ tái nhợt vô lực, xem ở Phương Nho trong mắt đặc biệt lòng chua xót.

"Nếu như nương ờ là tốt rồi. " Phương Nho giọng nói có vẻ khổ sáp, "Ba tuổi kia năm, nương liền không Từ chia tay, người một tay đem ta nuôi lớn, ta biết người khổ cực, có thể nương nàng có cái gì nổi khổ tâm a, ha ha. "

Phương Nho khoe mắt hơi hơi hiện lên hồng, Phương Phúc đi tới, nghe được Phương Nho nói, đứng ở nơi đó không hề động, hân xoay người muốn lạng lẽ đi ra ngoài, bất quá Phương Nho nói truyền tới.

"Phúc bá, tiến đến a. " Phương Nho quay đầu lại chứng kiến Phương Phúc nói rằng.

"A, thiếu gia. " Phương Phúc đi tới thở dài nói: "Thiếu gia, người có thể có một viên như thế thông cảm tâm thật tốt, phu nhân nàng có thể đúng như người nói kia dạng, có cái gì không được đã nổi khổ tâm a. "

"Phúc bá, không đàm luận cái này. " Phương Nho bài trừ mỉm cười lắc đầu, "Ngày hôm nay cùng Chu gia giao chiến, Chu gia bây giờ đã gieo gió gặt bão, bất quá Phương gia chúng ta cũng có tử thương đệ tử, hiện tại thống kê ra sao? "

"Thiếu gia mời xem qua. " Phương Phúc cầm trong tay danh sách đưa qua.

"Cái này hi sinh hai mươi lăm danh huynh đệ, mỗi gia đình tiền tử hoàng kim một trăm lượng. " Phương Nho chăm chú nhìn xong tử vong danh sách phân

phó nói, "Còn có tham dự lần chiến đấu này tất cả huynh đệ, mỗi người tưởng thưởng bạc trắng năm mươi lượng, thụ thương thêm năm mươi lượng, trọng thương bại liệt sinh hoạt không thể tự gánh vác, từ Phương gia ta nuôi nấng, nếu như là có gia đình người, cũng cùng tiền từ giống nhau. "

"Tốt. " Phương Phúc gật đầu, đối với Phương Nho lúc này làm phép, hẳn là rất là tán thưởng, đại trượng phu nhìn kỹ tiền tài là vật ngoài thân, trọng nhân tình lễ nghi, điểm ấy Phương Nho liền làm rất khá.

"Chuẩn bị xa mã, trở về Thanh Thủy Trấn, muốn đem cha đưa về nhà bên trong đi chiếu cố. " Phương Nho nói rằng, "Hiện tại cha thân thể phi thường suy yếu, chỉ có Về đến nhà, chúng ta mới có thể hảo hảo trị cho hắn điều dưỡng. "

"Tốt, ta lập tức đi làm. " Phương Phúc gật đầu lên tiếng trả lời đi, không lâu sau, xa mã chuẩn bị tốt, Phương Nho đảm người chính là đem phụ thân đưa đến trong xe ngựa, cùng Phương Phúc mang theo năm mươi hộ vệ hướng Thanh Thủy Trấn chạy đi.

"Lúc đó Chu Thạch tiếp ta một nhớ thiên án, hẳn thi triển ra hẳn Chu gia vương cấp phòng ngự võ học trứ danh Vô Cực Bá Hạ Kinh, theo lý thuyết hẳn không có khả năng sẽ không chịu nổi ta thiên án một kích. " Phương Nho ngồi ở trong xe ở trong lòng suy tư.

Cùng Chu Thạch chiến đấu hình ảnh rõ ràng trong đầu thả về lấy, "Chẳng lẽ hẳn là bị tường thành sụp xuống trong nháy mắt, bị ngã xuống tường thành cục gạch cho đập chết? "

Phương Nho tỉ mỉ nhớ lại lúc đó hình ảnh, "Lúc đó ngân y vệ giờ trò, trên công bên ngoài nơi gáy, hạ kích vào bụng nhỏ chỗ, thiên án ầm ầm tới, Chu Thạch rớt xuống tường thành. "

Phương Nho vầy vầy đầu, thực sự nghĩ không ra cái nguyên do, "Lẽ nào ta tấn thẳng đến Chân Khí Cảnh, thiên án một kích dĩ nhiên sẽ có mạnh mẽ như vậy? Cường đại đến có thể mạng Chu Thạch cái này Chân Khí Cảnh đỉnh phong nhân vật, nhất kích tất sát? Trong đó chắc chắn đáng giá cân nhắc địa phương, bất quá tường thành một suy sụp, kia trọng lượng tương đương tường cục gạch, một tia ý thức ngã xuống, đập trúng Chu Thạch đầu, nhượng hẳn vội vàng không kịp chuẩn bị cũng khó nói. "

"Thiếu gia đang suy nghĩ gì đấy? " một bên ngồi Phương Phúc mở miệng hỏi.

"Ah Phúc bá, ta là đang suy nghĩ lúc đó Chu Thạch ở ta thiên án một kích phía dưới, không sai biệt lắm sẽ chết. " Phương Nho như nói thật nói, "Ta hoài nghi ta chính mình kia một kích ứng với sẽ không phải là tạo thành Chu Thạch vết thương trí mệnh. "

"Cái này có gì thật là nhỏ. " Phương Phúc cười cười, "Thiếu gia Phương Thiên án tu luyện siêu phẩm nhập thánh, tạo nghệ cao đã vượt qua lão gia, vô ngân y vệ theo như lời, dẫn phát ra thiên địa dị tượng, nhưng là hoàng cấp hoặc ở trên võ học chiến kỹ chỉ có sẽ xuất hiện tình huống, người không biết điều này đại biểu là cái gì? "

"Cái gì? " Phương Nho không rõ ràng cho nên lắc đầu, "Chẳng lẽ đại biểu Phương Thiên án thực sự là hoàng cấp võ học? Điều đó không có khả năng. "

"Ta là ý nói, hoàng cấp võ học chiến kỹ cường đại. " Phương Phúc giải thích: "Hoàng cấp võ học lực lượng mạnh mẽ hẳn thì không cách nào dùng lời nói mà hình dung được. "

"Kia muốn lấy cái gì để hình dung? " Phương Nho hơi lộ ra nghi hoặc trông coi Phương Phúc.

"Ta đây sao nói cho người a thiếu gia. " Phương Phúc nháy nháy mắt trầm nghĩ một sẽ, "Một cây côn gỗ cùng một bả sắc bén đại đao, chúng nó khu chớ ở đó? "

Phương Nho lắng nghe, không cắt đứt Phương Phúc nói.

"Nếu như đem một cây tu người lớn cấp võ học nói, như thế sắc bén đại đao chính là hoàng cấp võ học. " Phương Phúc nói tiếp, "Mộc côn đánh vào trên thân người không đau không ngứa, thế nhưng sắc bén đến chém sắt như chém bùn đại đao chém vào trên thân người đau? Sẽ sẽ không nhượng bị chặt người bị trọng thương, hoặc người đi đòi nhà ma. "

"Ân, có đạo lý. " Phương Nho thở ra một hơi, đối với Phương Phúc sở nêu ví dụ từ, trong lòng hẳn rõ ràng, hoàng cấp võ học giá trị chỗ, người dùng một cây đập người, nhân gia không đau không ngứa, thế nhưng người lên mặt đao chém người, coi như sử xuất tương đồng độ mạnh yếu, nhưng tạo thành kết quả lại là không giống.

"Chẳng lẽ Phương Thiên án đã đề thăng tới hoàng cấp trình độ? " Phương Nho ở trong lòng cả kinh, "Coi như ta đem Phương Thiên án tinh túy lĩnh ngộ ra tới, lẽ nào có thể nhượng Phương Thiên án môn võ học này chiến kỹ nước lên thì thuyền lên đến hoàng cấp cảnh giới? Phụ thân từng nói thiên án thức một ngày thi triển ra, có thể cùng vương cấp võ học cùng so sánh, nhưng kia chỉ là sánh ngang mà thôi a, ăi, không muốn. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Bồ thiên châu

"Đúng (đối với), kia khóa gia tộc chỉ bảo thiên châu, hiện tại dĩ nhiên xuất hiện ở ta chân nguyên mầm móng đại kim đan bên trong. " Phương Nho trong lòng khẽ động, nghĩ đến chính mình tấn thăng đến Chân Khí Cảnh lúc, ở kim đan bên trong bản thân nhìn thấy cảnh tượng, "Bất quá thiên châu bên trong kia biển ảo nhan sắc tựa hồ không có, chỉ là như thế trong nháy mắt tinh thần ánh sáng đang lóng lánh, các loại có thời gian nhất định phải tốt tốt nghiên cứu một chút. "

"Lúc đó đòi trước nuốt vào trong bụng, một mực tìm không ra, còn tưởng rằng thật cùng huyết nhục dung hợp. " Phương Nho thầm nghĩ lấy hơi hơi cười cười, "Không nghĩ tới đem hết thầy tích súc ngưng tụ thành chân nguyên mầm móng đại kim đan sau đó, thiên châu cũng xuất hiện ở trong kim đan bộ phận, hiện tại thiên châu vĩnh viễn sẽ không ném, cũng không có ai có thể mang lừa gạt đi. "

"Thiếu gia, phía trước chính là Thanh Thủy Trấn, chúng ta nhanh đến. " đuổi mã hộ viện truyền đến thanh âm, Thanh Thủy Trấn đang nhìn.

"Nho. . . Nho nhi, chúng ta ở đâu? " Phương Thiên đột nhiên nháy mắt mấy cái da, nằm ở nửa ngủ nửa tỉnh trong lúc đó hỏi.

"Cha, người tỉnh, chúng ta về nhà, từ Thiết Mộc trang về nhà. " Phương Nho mở miệng trả lời.

"Thiết Mộc trang. . . " Phương Thiên sắc mặt thoáng chốc biến đổi, tràn ngập bất an.

"Cha yên tâm, Thiết Mộc trang bảo trụ. " Phương Nho cười nhẹ giọng nói, "Chu gia đại bại, Chu Thạch bị bắt, lúc này đây sợ rằng Chu gia sản nghiệp cũng phải bị chúng ta tiếp thu. "

"A! " Phương Thiên trong ánh mắt đột nhiên chảy ra một giọt nước mắt, "Nhân sinh biến hóa thực sự quá nhanh a! "

"Ân. " Phương Nho gật đầu, "Đây là Chu gia gieo gió gặt bão, cũng là bọn hắn báo ứng. "

"Thiếu gia, đến nơi đến chốn. " mã xe dừng lại, màn xích lên, Phương gia phủ đệ đại môn mở ra, hộ viện chạy ra, đem Phương Thiên mang đi.

"Cha, người cảm giác tốt một chút sao. " đem phụ thân an trí ở trên giường, Phương Nho ngồi bên giường nhẹ giọng hỏi.

"Cha không có việc gì, Nho nhi yên tâm. " Phương Thiên lộ ra vẻ tươi cười, "Nho con a, hôm nay là mười lăm tháng bảy a. "

"Ân, đúng vậy cha. " Phương Nho gật đầu, "Có chuyện ta muốn nói cho cha. "

"Tốt, người nói a Nho nhi. " Phương Thiên lên tiếng trả lời trông coi Phương Nho.

"Thiên châu ném. " Phương Nho trông coi phụ thân mở miệng nói.

"Cái gì, khụ khụ ho khan. . . " Phương Thiên sắc mặt trong nháy mắt trở nên không gì sánh được phức tạp, suy yếu thân thể lập tức trong nháy mắt kịch liệt ho khan đứng lên.

"Cha, không muốn gấp gáp. " Phương Nho trong lòng dọa cho giật mình, "Nói cho đúng, là thiên châu bị ta nuốt, nuốt đến trong bụng đi. "

"A! " Phương Thiên trợn mắt hốc mồm trông coi Phương Nho vẻ mặt không thể tin được, "Nuốt. "

"Cha còn nhớ rõ ta đoạn thời gian trước bị thương nặng suýt chút nữa chết sự tình a. " Phương Nho mở miệng nói, "Chuyện này liền cùng trời châu chặt chẽ không thể tách rời. "

"Đương nhiên nhớ kỹ. " Phương Thiên gật đầu, "Chuyện này lúc đầu muốn ngồi xuống hảo hảo nói chuyện, hỏi một chút người, bất quá cũng may Nho nhi người không có việc gì, kỳ thực thiên châu vốn tên là, là Bồ Thiên Châu, cha một mực không có nói người. "

"Bồ Thiên Châu? " Phương Nho nháy nháy mắt, đến bây giờ hắn mới biết được thiên châu này tên, dĩ nhiên là Bồ Thiên Châu.

"Hiện tại bị người nuốt cũng tốt, lời như vậy, Bồ Thiên Châu sẽ thấy cũng sẽ không vứt bỏ. " Phương Thiên thở một hơi thở, môi muốn động gian, tựa hồ có lời gì muốn nói, cuối cùng vẫn là cũng không nói gì.

"Nho nhi, kia lần là vì sao thụ thương, như thế nào sẽ nuốt Bồ Thiên Châu đâu? " Phương Thiên trông coi Phương Nho mở miệng nói.

"Cha, kia lần là Nho nhi lòng người chịu đến che đậy, bị người khác lừa dối. " Phương Nho giọng nói bất đắc dĩ ngược lại phần nộ, "Bất quá thù này ta nhất định sẽ báo, nuốt Bồ Thiên Châu cũng là bị buộc bất đắc dĩ, tới hậu quan đầu không làm như vậy nói, Bồ Thiên Châu không chỉ bị người cướp đi, ngay cả ta cũng bị mất mạng. "

"Rốt cuộc là người nào? " Phương Thiên nổi giận đùng đùng, nếu không phải là hiện tại thân thể suy yếu nằm ở trên giường, sợ rằng đều đã nhảy dựng lên.

Phuong Nho lắc đầu thần nhiên nói: "Ta chỉ biết là nàng gọi Tử Y, nàng tiếp cận ta chính là vì Bồ Thiên Châu a, rất nực cười, ta thậm chí ngay cả nàng một chút bối cảnh thân thể đều hoàn toàn không biết gì cả. "

"Nho nhi, đi qua liền nhượng nhượng đi qua a. " Phuong Thiên nhìn ra được Phuong Nho lúc này trên mặt thần hình thái, khổ sở, tự trách, phần nộ, hẳn biết con trai mình bị nữ nhân lừa dối, loại đau khổ này so với hẳn ai cũng hiểu.

"Cha, ta muốn biết Bồ Thiên Châu bí mật. " Phuong Nho nhìn về phía phụ thân mở miệng nói: "Vì sao những người này nghĩ như vậy đạt được Bồ Thiên Châu, ở tại bọn hắn trong miệng Bồ Thiên Châu là chỉ bảo, thế nhưng ta nhưng xưa nay không nghe người đề cập qua. "

"Bồ Thiên Châu a, khụ khụ. " Phuong Thiên lại kịch liệt ho khan đứng lên, Phuong Nho vội vàng cho ta bình khí.

"Cha, cùng ngày người giúp ta chuyển vận chân khí, ngày hôm nay cũng nhượng hải nhi vì người chuyển vận a. " Phuong Nho chăm chú nói rằng, trong nháy mắt đem Phuong Thiên phủ ngồi xuống.

"Không cần Nho nhi. " Phuong Thiên muốn cự tuyệt, bất quá Phuong Nho chăm chú không được phép hắn cự tuyệt.

"Cha, người đưa cái này nuốt. " Phuong Nho từ quy linh trong túi xuất ra một viên Tiên Khí Đan, đây là Nhậm Chính tặng cho dư.

"Tiên Khí Đan? " Phuong Thiên kinh ngạc lấy, "Nho nhi, cái này Tiên Khí Đan người từ nơi này đạt được? Đây chính là cực kỳ quý giá đan dược a. "

"Chính là ngày đó Nhậm bá phụ đưa cho ta. " Phuong Nho như nói thật nói, "Cha, người Chân Khí Cảnh đỉnh phong tu vi, bây giờ lại hợp với cái này Tiên Khí Đan, cha con chúng ta đồng lòng, giúp người đột phá gông cùm xiềng xích a. "

"Nhưng là đan dược này quá mức quý giá, vẫn là. . . " Phuong Thiên cảm đan dược thâm nghĩ lấy lưu cho Phuong Nho.

"Đối với cha mà nói, đan dược này giá trị không chống nổi cha. " Phuong Nho nói rằng.

Lúc này Phuong Thiên không nói gì, gật đầu một ngụm đem Tiên Khí Đan nuốt vào, lập tức nhắm mắt trầm thần, ôm lại thành đoàn.

Phuong Nho trong nháy mắt đem dừng động chân khí hai tay dán ở phụ thân phía sau lưng huyệt vị, bắt đầu trợ công Phuong Thiên tấn chức.

Mà lúc này, ở Chu gia phủ đệ, đoạn một cái cánh tay Hắc Nha đã biết hiểu Chu gia thảm bại, chính mình giáo phái năm mươi tên đệ tử toàn bộ chết trận tin tức.

Hắn toàn thân bởi vì tức giận mà run, Chu gia nô người hầu lúc này cũng như đại họa lâm đầu, bọn họ chủ tử Chu Thạch chết trận tin tức như ôn dịch vậy truyền khắp toàn bộ Chu gia, thậm chí truyền khắp toàn bộ Thanh Thủy Trấn.

"Ha ha ha ha, ta rốt cục đột phá gông cùm xiềng xích, tu vi đạt được Chân Khí Cảnh, Phuong Nho người từ kỳ thi sẽ đến. " Chu Vũ Điền từ bệ quan trong đi tới, hắn đắc ý vô cùng, hăng hái nói rằng.

"Chu Vũ Điền, người thật là một phế vật, cho người Phá Khí Đan, người dĩ nhiên dùng thời gian lâu như vậy chỉ có đột phá thành công. " Hắc Nha âm lãnh ngôn ngữ truyền đến, cắt đứt Chu Vũ Điền hưng phấn.

"Cũng mới một buổi tối mà thôi, thật lâu sao? " Chu Vũ Điền cau mày một cái, đối với Hắc Nha, hắn là không dám đắc tội, "Cha ta đâu hắc tiên sinh. "

"Hanh, cha người, cha người bị Phuong gia phụ tử giết. " Hắc Nha cắn răng rít gào, "Hơn nữa muốn không bao lâu, Phuong gia sẽ tới người Chu gia tiếp thu người Chu gia hết thảy sản nghiệp, người Chu gia đã cửa nát nhà tan. "

"Cái gì? " Chu Vũ Điền như bị sét đánh, không thể nghi ngờ một cái tình thiên phích lịch, "Người đến cùng đang nói cái gì? Ta không tin tưởng tuyệt đối không tin tưởng. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Thiên ma đại pháp

"Đù, có cái gì không tin tưởng. " Hắc Nha hét lớn một tiếng đứng lên, "Hiện tại việc cấp bách là thế nào bảo trụ Chu gia, người hiểu không có. "

"A. . . Phương gia phụ tử, súc sinh. " Chu Vũ Điền như như phát điên một cước đem một bả ghế bành đá cho vụn gỗ, "Ta muốn báo thù. "

"Thù nhất định phải báo. " Hắc Nha quát lên, "Thế nhưng bằng ngươi tu vi, nhất định chính là chịu chết, hiện tại biện pháp duy nhất chỉ có dựa vào ta Lãnh Huyết Giáo. "

"Hắc tiên sinh, đến cùng xảy ra chuyện gì? Ngươi nói cho ta biết, cha ta làm sao sẽ chết? " Chu Vũ Điền khóc không ra nước mắt, hắn làm sao cũng không tin tưởng mình phụ thân sẽ chết ở Phương gia phụ tử trong tay, càng Hà tổng còn có Hắc Nha ở.

Thế nhưng hắn vừa nhìn, Hắc Nha đã đoạn một cái cánh tay, hắn không thể không tin, đây là thật.

"Ài, sơ suất mất Kinh Châu a. " Hắc Nha cũng không có cách nào thờ dài một hơi, "Không nghĩ tới chúng ta vẫn là đánh giá thấp Phương gia, cũng hoặc người phương trong nhà có quý nhân tương trợ, ngay cả ta Lãnh Huyết Giáo năm mươi đệ tử tinh anh đều không còn một mống. "

"Chu Vũ Điền, ngươi là có hay không muốn bảo trụ phần này gia nghiệp? " Hắc Nha xem mấy thần tình buồn bã Chu Vũ Điền hỏi.

"Hắc tiên sinh, cầu ngươi giúp ta một chút. " Chu Vũ Điền lập tức như gà mổ thóc vậy gật đầu, "Coi như là hủy diệt hết thầy sản nghiệp, ta cũng sẽ không nhượng ta Chu gia sản nghiệp bị Phương gia đoạt đi. "

"Hủy? Ngươi lấy cái gì hủy? " Hắc Nha quát lạnh một tiếng, "Ngươi cho rằng ngươi Chu gia sản nghiệp chỉ là một trang giấy, muốn xé liền xé sao? Ngươi Chu gia điền sản, cây rừng, khoáng thạch, cửa hàng nhiều như vậy, ngươi làm sao hủy, thực sự là ngu muội. "

Nghe được Hắc Nha quở trách, Chu Vũ Điền không nói có thể nói, hắn tâm là bị thương tổn thương, khổ sở, không có gì so với trong một đêm cửa nát nhà tan càng khiến người ta thương tâm.

"Ta sẽ lập tức phi tin đạo Hồi phái. " Hắc Nha từ tốn nói, "Hiện tại chỉ có xem giáo chủ ý tứ. "

"Hắc phó giáo, ta nguyện ý gia nhập vào các ngươi. " Chu Vũ Điền lập tức ngôn ngữ một liệt, "Ta nguyện ý gia nhập vào các ngươi Lãnh Huyết Giáo, ta nguyện ý đem Chu gia hết thầy sản nghiệp đều chuyển thuộc về các ngươi danh nghĩa, thế nhưng ta có một cái yêu cầu. "

"Yêu cầu gì? " Hắc Nha trên mặt hơi hơi hiện lên một tia ý mừng, "Chỉ cần ngươi nói ra được, mà chúng ta làm được, nhất định sẽ thỏa mãn ngươi, đồng thời ngươi cũng có thể gia nhập vào chúng ta giáo phái. "

"Giúp ta diệt Phương gia. " Chu Vũ Điền nói ra bản thân yêu cầu, lúc này hắn biết dựa vào bản thân sức lực một người, lấy trải qua không có khả năng hoàn thành chuyện này, chỉ ít hiện ở không có có năng lực này.

"Tốt, chuyện này các loại giáo chủ tới bàn lại. " Hắc Nha đáp một tiếng, trong tay viết xong tin tức nhét vào ống trúc nhỏ bên trong, sau đó từ trong lòng lấy ra một cái thiên tới, hắn đem thư này đồng trời lên thiên trung tướng thiên cho phép cất cánh.

Cái này thiên đầu chừng lưỡng ngón tay cái to, không lại tựa như phổ thông thiên, đây là chuyên môn bồi dưỡng ra dùng để truyền tống tin tức, tốc độ cực nhanh.

"Chu Vũ Điền, ngươi thật quyết định sao? " Hắc Nha trông coi thần tình đòi bại Chu Vũ Điền hỏi: "Nếu như ngươi thật quyết định gia nhập vào ta Lãnh Huyết Giáo, ta có thể bằng ngươi vì giáo phái làm ra công hiến, trước phong ấn ngươi một cái "Huyết ma " xưng hô. "

"Phó giáo chủ, ta đã quyết định quyết tâm. " Chu Vũ Điền kiên định gật đầu trông coi Hắc Nha, "Còn như cái gì xưng hô ta không có vấn đề, chủ yếu là Phó giáo chủ phải đáp ứng ta vừa mới sở ra điều kiện là được. "

"Hanh, thực sự là ngu muội. " Hắc Nha trào phúng một tiếng lắc đầu, "Ngươi biết đạt được huyết ma xưng hô là bao lớn vinh quang sao? Kia nhất định chính là hai người phía dưới, trên vạn người tồn tại. "

"Có ý tứ? " Chu Vũ Điền nhân thần hơi hơi hiện lên quang, tại hắn nghe tới, đây là một cái phi thường có quyền lợi cùng chỗ tốt chức vị.

"Ngoại trừ ta và giáo chủ Quỷ Tử Tài ở ngoài, còn lại không có thu được xưng hô đệ tử, cũng có thể nghe ngươi mệnh lệnh. " Hắc Nha cười u ám cười, "Ngươi phải biết rằng, chúng ta giáo, có thể thu được này xưng hô đệ tử, cộng thêm ngươi cũng vền vẹn ba già mà thôi. "

"Kia trước nhiều Tạ phó giáo chủ đề bạt. " Chu Vũ Điền ôm quyền xá về mặt lửa giận, "Ta hiện tại chỉ muốn mượn Lãnh Huyết Giáo lực lượng, tiêu diệt Phương gia, ta muốn rõ ràng bá Phương gia phụ tử đa, quát bọn họ gân. "

"Tốt, hiện tại ngươi đã dưới gia nhập vào ta Lãnh Huyết Giáo quyết tâm, như thế dựa theo giáo quy, ta muốn ở trên thân thể ngươi ỉ lên ta Lãnh Huyết Giáo độc nhất vô nhị ấn ký. " Hắc Nha dùng không tron vẹn cánh tay gió nhẹ râu dê gật đầu nói: "Trừ cái đó ra, ngươi thu được huyết ma vinh quang xưng hô, ta còn có thể đem chúng ta giáo trung trân quý hoàng cấp võ học truyền thụ dư ngươi. "

"Cái gì? Hoàng cấp võ học? " Chu Vũ Điền trong lòng cả kinh sắc mặt đồ thay đổi, ngay lập tức quì một gối cao giọng nói: "Nhiều Tạ phó giáo chủ. "

"Tốt, kia chúng ta trước chấp hành ấn ký dấu vết a. " Hắc Nha gật đầu trên mặt hiện lên một tia Âm hiểm, "Bất quá ngươi cũng không cần vui vẻ quá sớm, ta muốn truyền thụ cho ngươi hoàng cấp võ học, tuy là uy lực không gì sánh được, thế nhưng cũng là đã thương địch thù một nghìn tổn hại tám trăm tồn tại, ngươi có muốn hay không học có thể suy nghĩ thật kỹ. "

"Học, ta đương nhiên muốn học. " Chu Vũ Điền đứng dậy đầu điểm như gà mổ thóc, "Không muốn nói tổn hại tám trăm, chính là liên lụy ta cái mạng này, ta cũng lại không tiếc, chỉ cần có thể nhượng Phuong gia phụ tử chết. "

"Tốt, đây chính là ta muốn nghe đến nói. " Hắc Nha gật đầu, thiên ma hiển thân đại pháp, trong thời gian ngắn phương pháp tốc thành, dùng đã thân đổi lấy thiên ma lực lượng, bắn ngược cho địch nhân, dường như thiên ma một kích, tà lực xâm lấn thụ lực người, nhượng thụ lực người tâm trí bị thiên ma thôn phệ trở thành hình thi đi thật khô lòi.

Hắc Nha ở trầm nghĩ trong lòng, đến lúc đó liền nhượng người phế vật này lợi dụng, nhất cử lưỡng tiện.

Thiên dần dần đen xuống, mà lúc này Phuong Thiên lại đến đột phá thời khắc mấu chốt.

Chỉ gặp lúc này hần, trên đỉnh đầu dừng động bằng bạc khí lưu, ở khí lưu này trung ương, hần kim đan lộ vẻ hiện.

Ngũ hành vẻ cuộn không lấy, trong không gian truyền đến từng đợt chấn động, tiếng gió thổi vù vù vang tai.

Mà Phuong Nho lúc này đã thu công, hần đứng ở bên giường, lẳng lặng trông coi một màn này phát sinh.

Có thể tận mắt chứng kiến một gã Chân Khí Cảnh người đột phá đến Hóa Khí Cảnh toàn bộ quá trình, đây là mười phần khó có được cơ hội, từng trải, đến lúc đó Phuong Nho tán chức thời điểm, liền có thể tham khảo đúng (đối với) so với.

"Hóa Khí Cảnh, luyện tinh hóa khí, kim đan lột xác. " Phuong Nho đứng ở một bên nhàn nhạt ni non, "Hy vọng phụ thân có thể một lần hành động thành công, có Tiên Khí Đan trợ công, cũng không thành vấn đề. "

Hồ hô hô!

Làm Phuong Thiên đỉnh đầu khí lưu càng ngày càng gấp rút, càng ngày càng mãnh liệt, đột nhiên kia thân ở chính giữa chân nguyên mằm móng đại kim đan bắt đầu chấn động đứng lên.

Chỉ một thoáng, quang mang bắn ra bốn phía, một nồng nặc khí tức bỗng cất cao, kim đan bắt đầu lột xác.

"Bắt đầu lột xác sao? " Phuong Nho mắt không hề nháy một cái nhìn chăm chăm đây hết thấy phát sinh, chỉ gặp kim đan như kia gần phá xác trứng gà vậy, cả khóa trên kim đan hiển hiện ra nói đạo liệt ngân, phảng phất sẽ phá hỏng.

"Chỉ cần kim đan phá xác, chính là biến hóa, lột xác ra một loại khác hình thái, đến cùng sẽ là cái gì hình thái? " Phuong Nho nhìn thật cẩn thận nhàn nhạt ni non, tâm sợ sai qua trong nháy mắt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Phuong Thiên tấn chức

Trên kim đan vết rách càng ngày càng dày, càng ngày càng nhiều, tựa hồ trong nháy mắt sẽ phá xác lột xác.

Đột nhiên kia bắt đầu khởi động bằng bạc khí lưu, kịch liệt hướng trong kim đan vọt tới, đây là Phuong Thiên chân khí, lúc này toàn bộ dồn sức hướng kim đan vết rách bên trong chui, kim đan thoáng chói bởi vì bành trướng mà trường đại, quang mang càng là chói mắt.

"Luyện tinh hóa khí. " Phuong Nho tâm tư cẩn mật, nhãn gặp đây hết thấy phát sinh, biết lúc này đến thời khắc mấu chốt, luyện tinh hóa khí, hết thấy chân khí đều dừng mãnh vào trong kim đan luyện hóa, nhượng kim đan lột xác trọng sinh.

Mà Phuong Thiên sắc mặt cũng bắt đầu hồng nhuận đứng lên, có điểm hồng quang đầy mặt mũi vị, hơn nữa hần tướng mạo bắt đầu trở nên uy nghiêm, thậm chí uy nghiêm trong nhượng người thoát nhìn tựa hồ đang phản hồi lão còn nặng hơn, ở tuổi còn trẻ.

"Xem ra cũng nhanh muốn thành công. " Phuong Nho ngừng thở, trong lòng có chút khẩn trương, thậm chí so với chính hần tấn chức đều khẩn trương, hần vị phụ thân đang khẩn trương, cùng là có chút kích động, hô hấp hơi hơi có điểm nặng nề.

Hết thấy chân khí đều sẽ phải toàn bộ dừng mãnh vào đến trong kim đan, kim đan cũng tựa hồ đến điểm tới hạn, rậm rạp vết rách tựa hồ trong chớp mắt kim đan sẽ phá xác.

Khi cuối cùng một luồng chân khí đều chui vào đến trong kim đan, toàn bộ kim đan bắt đầu dồn sức liệt xoay tròn, ngũ sắc quang mang lóng lánh liên tục, kia chuyển động tiếng gió thổi nghe vào Phuong Nho trong tai phảng phất lại tựa như một đứa con nít đang khóc lóc, oa oa tiếng không tuyệt.

Ồ oa!

Đột nhiên một tiếng như hải nhĩ rơi địa vậy tiếng thứ nhất khóc nỉ non vang vọng ở Phuong Nho trong tai, chỉ gặp Phuong Thiên đình đầu chỗ, một cái lại tựa như trẻ con phiến bản bỏ túi xuất hiện ở kia.

Thế nhưng này phiến bản bỏ túi hải nhĩ, cũng chính là một cái đại khái hải nhĩ hình thái, bởi vì hần không có nhãn, không có mũi, không có tai, không có miệng, không có cái này thất khiếu, thậm chí không có tay chân, đây vẫn chỉ là một cái hình thái mà thôi, cái này chính là Hóa Khí Cảnh bên trong, có "Đan Anh." danh xưng là.

"Thành công." Phuong Nho treo tâm cũng dễ xuống, hần thấy như vậy một màn liền đã biết phụ thân thành công.

Lúc này Phuong Thiên, thành công bước vào Hóa Khí Cảnh, bắt quá lúc này hần khí tức đã không được thường ngày mà nói.

Chân Khí Cảnh đỉnh phong cùng Hóa Khí Cảnh gần một tờ cách, thế nhưng muốn đâm tờ giấy này cũng là khó, có cách biệt một trời.

Hồ!

Phuong Thiên thờ ra một hơi thật dài, ánh mắt hần thoáng chớp mở, đỉnh đầu chỗ Đan Anh trong nháy mắt liền tiêu thất không thấy, đã ở Phuong Thiên trong đan điền uẩn dưỡng.

"Nho nhĩ, vì phụ thân công, ha ha ha." Phuong Thiên nhìn về phía Phuong Nho nói rằng, lúc này tâm tình của hần cực kỳ vui sướng, "Đa tạ ngươì Nho nhĩ, nếu không phải là ngươì, vì phụ không biết còn bao lâu nữa mới có thể đột phá gông cùm xiềng xích, có thể cả đời này đều sẽ vô vọng."

"Cha nói quá lời." Phuong Nho cười khoát khoát tay, "Chỉ cần cha thực lực cường đại, Phuong gia chúng ta chỉ có sẽ không bị ngươì khi dễ sao."

"Ân, Nho nhĩ, không nghĩ tới ngươì chính là cha tấn chức cơ duyên." Phuong Thiên từ trên giường xuống tới vỗ vỗ Phuong Nho bả vai, "Nếu không phải là đem chân khí hoàn toàn không có bảo lưu chuyển vận cho ngươì luyện hóa tà ác ý chí, lại tăng thêm ngươì xuất ra Tiên Khí Đan làm như cung cấp, cái này hai ngươì thực sự là đạt được thiên thời địa lợi nhân hòa, cũng liền tạo nên ta tấn chức cơ duyên, ngươì nói cha có phải hay không phải cảm ơn ngươì."

"Ha hã, cha thực lực tu vi đề thăng, ta so với cha cao hứng đâu." Phuong Nho ngồi xuống cười không khép miệng nói, "Ta có một cái vấn đề muốn thỉnh giáo cha."

"Ân, ngươì nói." Phuong Thiên gật đầu, "Có phải hay không Bồ Thiên Châu?"

"Là một vấn đề khác." Phuong Nho nói rằng, "Cha vừa mới luyện tinh hóa khí, kim đan lột xác, thành tựu Đan Anh, vì sao này Đan Anh không thất khiếu, không tay chân?"

"Ha hã Nho nhĩ, vấn đề này dính đến phía sau cảnh giới." Phuong Thiên ngửa đầu cười, "Hóa Khí Cảnh chính là luyện tinh hóa khí đỉnh phong, chân nguyên mẫm móng đại kim đan phá xác lột xác trở thành Đan Anh, này Anh không thất khiếu không tay chân, nhưng là lại muốn đi qua tu luyện, tăng tiến tu vi, Đan Anh liền vì sinh trưởng xuất thủ đủ, đôi tay chân lớn lên, Đan Anh trưởng thành đến viên mãn, liền sẽ đột phá đến cảnh giới tiếp theo."

"Ah, nguyên lai là như thế này." Phuong Nho nhúc đầu, "Kia một cảnh giới, là cảnh giới gì?"

"Vì phụ hảo hảo nói cho ngươì nói." Phuong Thiên kiên trì mười phần gật đầu nói tiếp: "Như vì phụ hiện tại, đã đem tu hành giai đoạn thứ nhất luyện tinh hóa khí tu luyện tới đỉnh phong, đột Hóa Khí Cảnh đột phá, cũng liền đến kế tiếp giai đoạn, kế tiếp giai đoạn quy tắc chung xưng là luyện khí hóa thần."

"Luyện khí hóa thần?" Phuong Nho rất có hứng thú mỉm cười gật đầu, "Luyện khí hóa thần phía sau lại có rất nhiều cảnh giới a."

"Ân." Phuong Thiên gật đầu, "Luyện khí hóa thần cảnh giới thứ nhất chính là thần nguyên cảnh, thần nguyên cảnh nguyên, có nguyên anh nói đến, nguyên anh sửa thất khiếu, tổng cộng có bảy cảnh giới giai đoạn, mở một Khiếu liền thần nguyên một Khiếu cảnh, cứ thế mà suy ra, như thất khiếu tu luyện viên mãn, thì nguyên anh thành, này cảnh giới nhân vật, đã không cần thực nhân gian pháp hoa, hấp thu thiên địa linh khí là được sinh tồn được, có nhân tiên danh xưng là."

"Nguyên là như thế." Phuong Nho gật đầu, phụ thân như vậy cận kề giới thiệu, nhượng hần đúng (đối với) cảnh giới cao cũng trước giờ có giải khai, trong lòng rất mong chờ.

"Bất quá phía sau cảnh giới, vì vì phụ liền tạm thời không trước đề cập với ngươì cùng, miễn cho mơ tưởng xa vời, quấy nhiễu tâm tư ngươì thần." Phuong Thiên ngữ trọng tâm trầm nói rằng.

Phuong Nho gật gật đầu nói: "Kia cha cho ta nói rằng Bồ Thiên Châu sự tình a."

"Cái này cùng ngươì kia không Từ chia tay nương dính lư quan hệ." Phuong Thiên sắc mặt âm trầm, hơi hơi thờ dài lắc đầu.

Chứng kiến phụ thân cái biểu tình này, Phuong Nho biết cha trong lòng khó chịu, chỉ cần kéo tới chính mình nương, Phuong Nho liền không nguyện ý lại

mở miệng nhiều, bởi vì hắn biết như vậy đúng (đối với) chính mình cha có bao nhiêu tàn nhẫn, đây là đang bóc trong lòng hắn vết sẹo.

"Bất quá ta tin tưởng nương có chính mình nỗi khổ tâm a. " Phương Nho nhìn cha mình nói rằng, "Mười tám năm, ta đúng (đối với) nương ấn tượng vẫn là dừng lại ở ta ba tuổi kia năm đáng vẽ, nương đúng (đối với) ta yêu ta tin tưởng không phải giả, là nàng nói cho ta biết không muốn rất lợi hại mới đi bắt đầu, mà là bắt đầu đi trở nên rất lợi hại, hắn đang khích lệ ta kiên cường. "

"Không quản có cái gì dạng nỗi khổ tâm, coi như muốn bỏ xuống hai người nhà ta đi, ít nhất cũng phải từ giả. " Phương Thiên giọng nói có vẻ hơi quá nặng, thân thể nhỏ bé hơi run rẩy, hắn trông coi Phương Nho thờ dài, "Có thể a, năm đó ta căn bản không xứng với nàng thiên kim khu, bất quá lại trời ban một cái người cho ta, đây coi như là nàng đúng (đối với) ta làm nhất một cái thật là tốt sự tình. "

"Cha, mỗi lần nhắc tới nương ta đều biết tâm tư người sẽ đau. " Phương Nho đứng dậy trông coi phụ thân, "Thế nhưng mời giống như tin tưởng ta giống nhau tin tưởng nương được không? Ta trực giác nói cho ta biết, nương nàng sẽ không là ngoan đắc quyết tâm ném phu khí tử người, một cái có thể dạy sẽ ta nhân sinh đạo lý lớn nương, tại sao có thể là không phân sự tình không phải, ném phu khí tử người đâu? Ta tin tưởng nàng tuyệt đối có bất đắc dĩ nỗi khổ tâm. "

"Tốt Nho nhi, cái vấn đề này chúng ta không phải qua nhiều quán quýt. " Phương Thiên phát tay một cái thở ra một hơi, "Ngược lại nàng rời nhà đã mười lăm năm, có thể ngay cả người hình dạng thể nào nàng cũng không biết, nếu quả thật có như thể một ngày đến, cha sẽ đem chính sự kiện nói cho người biết, Bồ Thiên Châu hiện tại đã bị người nuốt đi, ngược lại sẽ không lại ném, cha cũng yên lòng. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Chu gia sản nghiệp

"Cha. " Phương Nho còn muốn nói tiếp cái gì, Phương Thiên khoát tay một cái nói: "Nhượng ta yên lặng một chút a. "

"Ân, kia cha người sớm nghỉ ngơi một chút. " Phương Nho biết phụ thân trong lòng hiện tại nhất định là đau lòng không gì sánh được, hắn đi vài bước lại quay đầu nói rằng: "Cha, Chu gia hiện tại đã cửa nát nhà tan, duy nhất một khóa dòng độc đỉnh Chu Vũ Điền đã lật không nổi cái gì biển, ngày mai có thể chúng ta có thể đi tiếp thu Chu gia sản nghiệp, đến lúc đó Phương gia chúng ta đem sẽ trở thành Thanh Thủy Trần đệ nhất gia tộc, có thể còn có thể hướng ra phía ngoài phát triển, một ngày kia nhượng Phương gia giống như Nhâm gia giống nhau, khắp nơi khai chi tán diệp, trở thành thiên hạ đệ nhất gia tộc đâu ha hả. "

"Ân, tốt sáng mai chúng ta liền lên Chu gia a. " Phương Thiên quay đầu gật đầu, ở Phương Nho trong mắt, phụ thân viên mắt hơi hồng, hắn biết phát sinh cái gì.

Lập tức Phương Nho gật đầu ra khỏi phòng, thẳng đến chính mình nơi ở đi.

"Nho nhi thực sự là một cái kỳ tích. " Phương Nho đi rồi, Phương Thiên ngồi ghé trên ni non, "Đương nhiên ta tổ gia gia ở luyện khí hóa thần phá hư cảnh giới dừng lại mấy chục năm, một mực không phá nổi công cùm xiềng xích, cổ một đồ đem bên trong một viên bị Bồ Thiên Châu nuốt vào trong bụng, để cầu đồ sinh từ phá công cùm xiềng xích, đập phá đỉnh phong, cuối cùng lại lạc được cả nhân chết nói tiêu tan hạ tràng, thật không nghĩ đến Nho nhi đi nhiên nuốt vào Bồ Thiên Châu ngược lại tu luyện thần tốc, đây rốt cuộc là chuyện gì? "

"Theo ta được biết, Bồ Thiên Châu vào bụng, cùng huyết nhục hòa hợp trở thành một thể, linh hồn trong nháy mắt đem sẽ bị Bồ Thiên Châu thôn phệ, trong nháy mắt thân từ đạo tiêu. " Phương Thiên nhàn nhạt ni non nghĩ không ra cái nguyên do lắc đầu, "Lẽ nào Nho nhi linh hồn cường đại dị thường? Hoặc giả người Bồ Thiên Châu để đặt lâu lắm, trong đó Thiên chi Thánh khí tiêu tán? "

"Không có khả năng không có khả năng. " Phương Thiên mình cũng bách tư bất đắc kỳ giải, "Mỗi tháng ban đầu mười lăm ta đều tế bái, như vậy thành kính long trọng, hẳn là sẽ trên sự cảm ứng thương trong chỗ u minh đánh xuống Thiên chi thánh khí bị Bồ Thiên Châu hấp thu, lẽ nào Bồ Thiên Châu căn bản không hấp thu được Thiên chi thánh khí, cũng hoặc người trời xanh căn bản không đánh xuống Thiên chi thánh khí, đưa tới Bồ Thiên Châu trung thiên Thánh khí tiêu tán, cho nên Nho nhi nuốt sau đó cũng không có đúng (đối với) hắn tạo thành thương tổn? "

"Ai không quản. " Phương Thiên lắc đầu, "Chỉ cần Nho nhi không có chuyện gì xảy ra, chuyện này với hắn mà nói chắc là tạo hóa, là chuyện tốt, nuốt vào Bồ Thiên Châu chiếu nhìn trước mắt tới, Nho nhi tốc độ tu luyện, cùng võ học tạo nghệ, đã siêu việt ta, đây hết thảy hẳn là cùng Bồ Thiên Châu có không được phân cách liên quan, ha ha, ta thiên Dương gia chẳng lẽ còn nếu lần trọng chấn hưng phong? "

Trong nháy mắt, Phương Thiên tâm tình thật tốt, trong lòng hắn không được tiết lộ cho người ngoài bí mật chỉ có hắn tự mình biết.

Trở lại gian phòng của mình, Phương Nho đóng cửa phòng, Tiểu Đào giữ ở ngoài cửa đã thành một loại thói quen.

Khoanh chân ngồi trên giường, Phương Nho toàn bộ tâm thần trầm ngâm, hần sẽ đến chân nguyên mầm móng lớn trong kim đan.

Tâm thần ở trong kim đan, trong kim đan không gian phẳng phất là cái khác thế giới, cũng chính là cái gọi là lòng lớn bao nhiêu, thế giới sẽ lớn bấy nhiêu.

Nhân gặp trời nổi tại trung ương chỗ lóe chớp mắt như tinh thần ánh sáng Bồ Thiên Châu, Phương Nho toàn bộ tâm thần đều tới Bồ Thiên Châu bên trong chui vào, hần phải thử một chút, cái này Bồ Thiên Châu có hay không có "Kết cấu bên trong." xem tâm thần mình có hay không có thể chui vào trong đó.

"Đi?" "Phương Nho kinh ngạc một tiếng, "Không nghĩ tới cái này Bồ Thiên Châu vẫn còn có nội bộ thế giới, chỉ là cái này hần không suy nghĩ thế giới có ích lợi gì?" "

Phương Nho trong lòng tuy là kinh hi trong nháy mắt, thế nhưng chớp mắt lại là tương đối ừ ừ, hần phát hiện mình tâm thần thật chui vào đến Bồ Thiên Châu nội bộ, cẩn thận thần tiến vào Bồ Thiên Châu trong nháy mắt, hần phát hiện mình cùng thân thể cảm ứng đều biến mất hết, phẳng phất mình chính là một đạo cô hồn, tiến vào một cái đen kịt không gì sánh được, âm lãnh hàn sâm thế giới.

Thoáng chốc, Phương Nho tâm thần từ Bồ Thiên Châu bên trong chui ra ngoài, tâm thần vừa ra tới đang ở trong kim đan, trong nháy mắt kia cổ cùng thân thể cảm ứng âm áp cảm giác lại lần nữa xuất hiện.

"Không nghĩ tới Bồ Thiên Châu vẫn còn có cái này diệu dụng." Phương Nho tấm tắc lưỡi, "Vừa mới ta kia chắc là thuộc về linh hồn ký túc một loại, chỉ là vừa tiến vào đến Bồ Thiên Châu nội bộ, liền cùng thân thể mất đi cảm ứng, cũng không biết cái này Bồ Thiên Châu trừ cái đó ra còn có cái gì diệu dụng? Xem ra nó cũng không thôn phệ ta chân khí, nếu có thể nuốt Bồ Thiên Châu hấp thụ chân khí hoặc người cái khác linh khí là tốt rồi, ai."

Phương Nho ngẫm lại, trong lòng cảm thấy có điểm nuôi tiếc, hiện tại Bồ Thiên Châu đen kịt không ánh sáng, không lại lúc trước kia khóa nhiều loại nhan sắc biến ảo đáng về.

Chợt, Phương Nho tâm thần lui ra ngoài, hần nằm xuống, một ngày bốn ba cùng trợ lực cha mình tấn chức cũng có chút uể oải, mà ngủ bổ sung tinh lực, là lựa chọn tốt nhất, muốn luyện tinh hóa khí, mà tinh là không được hoặc thiếu.

Dừng thẳng ngày, bình minh sáng sớm, Phương Nho đã tại sau trong núi tu luyện võ nghệ, nghe thấy kê bắt đầu vỗ, thành Phương Nho thói quen, thậm chí so với kê bắt đầu còn sớm địa bước.

Tùy tiện ngủ lấy mấy giờ, Phương Nho sẽ thấy cũng ngủ không được, sự dư thừa tinh lực, nhượng hần rời giường tu luyện thành một loại thói quen.

Làm chân trời lộ ra một tia ngân bạch sắc, Phương Nho đã là mở hơi đầm đìa, hần mỗi một lần ra quyền xuất chương ra ấn, mỗi một cái động tác đều đã rèn luyện tự nhiên mà thành.

Hồ!

Chiều thức thu tất, Phương Nho thở một hơi thật dài, lau đem trên trán mồ hôi hột rù rì nói: "Ngày hôm nay muốn đi vào Chu gia tiếp thu sản nghiệp, xem kia Chu Vũ Điện như thế nào dựa vào nơi hiểm yếu chống lại."

Phương Nho giờ lên bước chân chậm rãi trở về gia đường bước đi, ngày hôm nay có thể nói là trọng yếu thời gian.

Về đến nhà, Phương Nho tắm thân, chịu chút sớm một chút, tới đến trong đại sảnh, phụ thân đã chuẩn bị xong, Phương Phúc cũng tập kết năm mươi danh hộ vệ thoáng chốc nối đuôi nhau ra, đi trước Chu gia.

Phương gia đội ngũ, nhượng Thanh Thủy Trần bên trong bách tính ghé mắt, bọn họ nhao nhao cảm khái châu đầu ghé tai, "Thanh Thủy Trần là phương độc chiếm thiên hạ."

Mà lúc này, một gã Chu gia người hầu thờ hồng học chạy đến Chu gia lấp bắp hướng Hắc Nha báo cáo: "Không. . . Không tốt. . . Phương gia tới."

"Đã vậy còn quá nhanh." Hắc Nha ngồi ở chủ vị trên một cánh tay vỗ, sắc mặt hơi lộ ra khản trương, "Giáo chủ tại sao còn không đến?" "

"Hắc phó giáo, nếu như giáo chủ lại không chạy tới nói, sợ là chúng ta ngăn cản không a." Chu Vũ Điện sắc mặt bả trắng bên trong thiêu đốt phần nộ hỏa quang, cái này là không làm sao được cảm giác vô lực.

"Đến lúc đó Phương gia phụ tử vừa đến, chúng ta tận lực dùng ngôn ngữ trước kéo dài một cái." Hắc Nha cắn cắn miệng đầy Hắc Nha trông coi Chu Vũ Điện, "Người nhất định không chế tốt chính mình tức giận, tại giáo chủ không có trước khi tới, tận lực trước không muốn nổi lên va chạm, có thể kéo dài một giây là một giây, biết không?" "

"Hắc phó giáo nói cái gì là cái gì." Chu Vũ Điện rất nhanh lấy nắm tay bắt đặc dĩ gạt đầu, "Nếu như không được tránh cho xung đột khởi xướng, ta tình nguyện dùng hắc phó giáo truyền thụ tuyệt học theo chân bọn họ liều mạng."

"Àn, ta đây sẽ không ngăn ngại." Hắc Nha gạt đầu trong mắt lóe lên một tia giảo hoạt, "Chúng ta liền trận địa sẵn sàng đón quân địch a, người đi giữ cửa miệng hết thấy hộ vệ tất cả đều rút về tới, không muốn lưu một chút xíu trở ngại, nhượng Phương gia phụ tử tiến đến, hiện tại tạm thời tuyệt đối không thể nổi lên va chạm, bằng không ta cũng không thể cam đoan kết cục, nhất định phải đến khi giáo chủ đến đây."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Chu gia sản nghiệp (hai)

Chu Vũ Điền lên tiếng trả lời đi, trong nháy mắt liền đem Chu gia từ trên xuống dưới hết thảy gia đình hộ viện người hầu trên trăm người tất cả đều gọi vào bên ngoài sảnh trông trái trông phải trên.

"Chu gia, ha ha, ta thật không nghĩ tới sẽ có một ngày như vậy đến. " Phuong Nho phụ tử mang đám người lúc này đứng Chu gia cửa phủ đệ, Phuong Thiên ngửa đầu trông coi Chu gia tám biển sắc mặt phức tạp bên trong dừng động một tia không nói rõ vui sướng.

"Cha, người xem này Chu gia đại môn mở rộng, cửa không một người thủ vệ, sẽ không phải là người đi lâu trông a. " Phuong Nho lúc này chứng kiến tình huống này mặt lộ hoài nghi thần sắc, "Nếu quả thật là lời như vậy, kia Chu Vũ Điền sợ rằng biết khó mà lui, tự biết đại thế lấy đi. "

"Thiếu gia, ta xem nhỏ hơn tâm, Chu gia hiện tại an tĩnh như thế, e rằng có mai phục, nói không chừng Chu Vũ Điền cầu kết Lãnh Huyết Giáo muốn một kích tối hậu. " Phuong Phúc ở bên nhắc nhở.

"Ân, Phuong Phúc nói có đạo lý. " Phuong Thiên gật đầu, "Đi a, liền coi như bọn họ có âm mưu quỷ kế gì, cũng không đủ vi lực. "

"Các người đầu lĩnh vọt vào. " Phuong Phúc phát tay đứng (đối với) hộ viện nói rằng, con mắt năm mươi hộ viện nối đuôi nhau mà vào.

Phuong Nho phụ tử chính là giam chân tại chỗ đi vào Chu gia, một đường thẳng đến phòng khách phượng hướng.

Ở kia trông trái trông phải trên, ngược lại là nhượng Phuong Nho cả kinh, trên trăm hộ viện người hầu tập kết ở chỗ này, trên mặt bọn họ không có phản kháng tức giận, tất cả đều như sương đánh cả đầu (chỗ này), đều là sợ thần tình.

"Phuong Nho. " Chu Vũ Điền vừa nhìn thấy Phuong Nho phụ tử xuất hiện, hần lập tức cắn răng nộ khí trùng thiên, một bộ muốn xông lên liều mạng đáng về, bất quá lại bị bên cạnh Hắc Nha bắt lại cánh tay lãnh xích: "Cho ta an tĩnh, người muốn chết sao? "

"Hắc Nha? " Phuong Thiên ánh mắt nhìn tới, chỉ gặp Hắc Nha ngồi ở trung ương ghế bành chỗ, một bộ ngồi nghiêm chỉnh đáng đáp, hần đứng bên cạnh Chu Vũ Điền, "Hắc Nha, không nghĩ tới người còn chưa có chết, đáng chết nhất chính là người, người lại vẫn sống? "

"Hanh, cũng vậy. " Hắc Nha chậm rãi đứng lên trông coi Phuong Thiên, "Ta chính là Chu Thạch mời đến phủ thượng khách, hần muốn đối với người Phuong gia không lợi không có quan hệ gì với ta, ta chỉ là ăn thịt người miệng ngắn, bắt người tay ngắn, càng hơn nữa Chu Thạch huynh còn lấy ta làm thượng khách, ta có thể khoanh tay đứng nhìn lý lẽ. "

Nghe được Hắc Nha lời vừa ra khỏi miệng, Chu Vũ Điền sắc mặt tối sầm, lập tức sẽ phát xích, lại bị Hắc Nha nhãn gấp gấp nhanh tay trừng qua đây, "Kể hoàn bình, người tốt nhất không nên nói. "

"Ah? Thượng khách? Ta không có nghe lầm a? " Phuong Thiên mặt lộ ra tinh quang trừng mắt Hắc Nha lạnh lùng nói: "Ta hôm nay tới không phải tới nghe người giải vây chịu tội, Chu gia sẽ có ngày hôm nay hạ tràng, ta dám nói cùng người Hắc Nha cùng người Lãnh Huyết Giáo có trực tiếp quan hệ, hiện tại được làm vua thua làm giặc, Chu gia đã gieo gió gặt bão, muốn phải chiếm đoạt người khác hạ tràng, thường thường sẽ bị người khác thôn phệ. "

"Chu Vũ Điền, hiện tại cút ra khỏi này Chu gia đại môn, ta có thể tha cho người một mạng. " Phuong Nho mở miệng trông coi Chu Vũ Điền tự tiểu phi tiểu. "Từ hôm nay trở đi, Chu gia mọi thứ đều thuộc về Phuong gia ta, hiện tại thấy người đáng thương, chỉ cần người không phản kháng, ra cánh cửa này, ta có thể không cùng người tính toán. "

"Phuong Nho, người một cái súc sinh. " Chu Vũ Điền sắc mặt khí phát xanh giận không kềm được, đưa tay chỉ Phuong Nho nói: "Coi như ta chết, ta cũng sẽ không đem ta Chu gia sản nghiệp chấp tay lẫn nhau nhượng. "

"Ha ha, người chết cũng cải biến không cái gì. " Phuong Nho ngược lại là lãnh tĩnh trông coi Chu Vũ Điền lắc đầu, "Từ người Chu gia kế hoạch mưu đồ Phuong gia ta sản nghiệp kia nhất khắc bắt đầu, liền đã định trước ngày hôm nay đến, Chu Vũ Điền, người tốt nhất không nên dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, bằng không người đem mệnh cũng không có. "

"Không muốn động thủ. " một bên Hắc Nha nắm thật chắc Chu Vũ Điền cánh tay lạnh lùng nói: "Kéo dài tận lực kéo dài, giáo chủ hần là cũng nhanh muốn tới. "

Chu Vũ Điền toàn thân run rẩy, đôi quyền nắm chặt run, toàn bộ sắc mặt nổi gân xanh, mặt lộ ra hung quang trừng mắt Phuong Nho, nếu không phải là

Hắc Nha nắm thật chặt cánh tay hắn, chỉ sợ hắn không quản mọi việc muốn đi cùng Phương Nho liều mạng.

"Hắc Nha. " Phương Thiên lớn tiếng vừa quát, "Lãnh Huyết Giáo nổi tiếng xấu, bên ngoài giáo chủ Quỷ Tú Tài càng là người người phải trừ diệt, lấy tà ác cực kỳ tàn ác tế tự phương pháp giết hại nhân loại, hấp tình khí hồn phách oán niệm luyện chế "Vạn hồn Phiến. " chính đạo tiên môn đều đã dưới lệnh truy nã, muốn lấy hắn thủ cấp còn thể gian thuần khiết, hiện tại ngươi lại vẫn dám ở đây ngênh ngang ta nói năng vô sỉ, hôm nay ta liền lấy ngươi mạng chó, đi ngươi viên này u ác tính. "

"Ha ha ha, ngươi biết cũng không ít. " Hắc Nha ngửa mặt lên trời cười dài, "Ngươi không muốn nói khoác mà không biết ngượng, ta cho ngươi biết cút tay thù ta sẽ nhượng ngươi đôi lần xin trả. "

"Phương Nho giao cho ngươi. " Hắc Nha nghiêng đầu đúng (đối với) Chu Vũ Điền phẫn phó một tiếng, đại chiến hết sức căng thẳng.

Nghe được Hắc Nha nói, Chu Vũ Điền cước bộ một bước, thân thể bạo xạ hướng Phương Nho lao đi.

"Ách. " Phương Nho vừa nhìn Chu Vũ Điền thân thể bạo xạ mà đến, đỉnh đầu hắn trong một viên chân nguyên mầm móng đại kim đan hiển hiện ra.

"Nho nhi động thủ. " Phương Thiên ở bên một tiếng nhắc nhở, thân thể đã lướt đi mấy trượng đi tới Hắc Nha trước mặt.

"Hóa Khí Cảnh? " Hắc Nha trong lòng cả kinh, lúc này hắn biết Phương Thiên tu vi, đã đạp phá gông cùm xiềng xích đến Hóa Khí Cảnh, đã đâm kia lớp màng, tu vi trên đã cao hơn chính mình, càng hơn nữa hiện tại Hắc Nha còn đoạn một cánh tay, cụt một tay khó chống.

Hơn nữa tu vi một ngày tấn thăng đến Hóa Khí Cảnh, Đan Anh đã sẽ không hiển hiện ra, mà là trong đan điền phát quang phát nhiệt, lực lượng sẽ không tiết ra ngoài, nâng cao một bước.

"Nâng ngươi phúc, ngày hôm nay tiễn ngươi về Tây thiên, trả lại ngươi phần ân tình này. " Phương Thiên quát lạnh một tiếng, trong tay Phương Thiên ẩn nhân ấn thể dừng động nồng nặc quang mang, Phương Thiên khắc ở Hóa Khí Cảnh thực lực tối động dưới, trong nháy mắt khí tức như Hồng, tuy là Phương Thiên không có lĩnh ngộ ra bên ngoài tinh túy, không hề giống Phương Nho kia vậy hiển hiện ra "Cùng " chữ, thể nhưng sự mạnh mẽ lớn, nhượng Hắc Nha khiếp sợ tim đập nhanh.

Trong nháy mắt, Hắc Nha một tay xoay tròn, như tại không gian bên trong vẽ ra vòng xoáy, khí minh vũ vũ rung động, một đạo tiếng nổ truyền ra, cùng Phương Thiên nhân ấn đụng vào nhau.

Phốc.

Hắc Nha miệng thổ tiên huyết thân thể quăng, ở Hóa Khí Cảnh thực lực trước mặt, Hắc Nha căn bản không chịu nổi, càng hơn nữa hắn còn mang thương thân.

Mà Phương Thiên căn bản không cho hắn cơ hội, thực lực tấn thăng đến Hóa Khí Cảnh, bàng bạc lực lượng cuộn cuộn phi nhanh, trong chớp mắt thân thể như điện chớp đến Hắc Nha trước mặt.

"Giáo chủ. " Hắc Nha phát sinh một tiếng tuyệt vọng kêu to, tại hắn cái này kêu to một tiếng phía dưới, Phương Thiên trong nháy mắt bị phân thân, "Quỷ Tú Tài lẽ nào tới sao? "

Ở Phương Thiên cái này vừa chậm thân công phu, Hắc Nha bắt lại một con đường sống, thân thể cấp tốc hướng bên cạnh lóe lên, cước bộ đạp một cái lên lầu.

"Quỷ Tú Tài tới cũng cứu không ngươi. " Phương Thiên lạnh rên một tiếng thân thể bắn mạnh tới.

"Làm sao có thể? Ngươi dĩ nhiên cũng tu luyện tới Chân Khí Cảnh? " Chu Vũ Điền khoe miệng bên trong tràn ra một tia tiên huyết, hắn biểu tình trở nên không được tin tưởng trông coi Phương Nho, hắn toàn bộ khuôn mặt lúc này đều tràn đầy một phần nộ thêm đố kỵ ngọn lửa.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Quỷ Tú Tài

Phương Nho đỉnh đầu chỗ lơ lửng chân nguyên mầm móng đại kim đan, cùng Chu Vũ Điền có chỗ bất đồng, vừa mới cùng Chu Vũ Điền giao thủ một cái, Phương Nho cũng cảm giác được Chu Vũ Điền lực lượng đúng (đối với) chính mình thật sự mà nói là quá yếu.

Cũng là Chân Khí Cảnh, bất quá lực lượng trên lại có khác biệt lớn.

"Ha ha, có cái gì không có khả năng? Lẽ nào chỉ cho phép người bước vào Chân Khí Cảnh, vẫn không thể nhượng ta tu luyện tới cảnh giới này? " Phuong Nho cười nhạt trông coi Chu Vũ Điền, "Nếu như ta không có đoán sai nói, người đột phá cảnh giới này vẫn là mượn trợ ngoại lực trợ giúp, người tự thân tu vi còn xa xa còn chưa đạt tới đột phá cực hạn, cho nên người cái này Chân Khí Cảnh ở trước mặt ta, còn không bằng ta không có tấn chức lúc lực lượng đâu, như người loại này nuông chiều cho hư cách làm, chỉ sẽ nhượng người ở trước mặt ta không chịu nổi một kích, bằng chính người căn bản đột phá không. "

"A . . . Thôi lắm, người cảm miệng cho ta. " Chu Vũ Điền tê tâm liệt phế rống to hơn, ở Phuong Nho trước mặt hần phảng phất chẳng là cái thứ gì, từng câu nói lật lẩy hần uy hiếp, nhượng hần tâm chí thất thủ tan vỡ, đạo tâm đều đánh sụp.

Đây chính là Phuong Nho muốn kết quả, một cái người tu hành tối trọng yếu chính là đạo tâm, tu đạo quyết tâm, tu đạo vốn là đi ngược lên trời, không có phần này thủ vững bản tâm, như thế nào tu hành?

Chu Vũ Điền trong nháy mắt lướt đến, hần trong quả đấm dừng động lực lượng hùng hồn, mà Phuong Nho liền đứng ở nơi đó lộ ra một vẻ cười khê trông coi hần, tựa hồ căn bản không đem Chu Vũ Điền để vào mắt.

Ở Chu Vũ Điền gần sát Phuong Nho năm bước lúc, Phuong Nho di chuyển, hai tay hần vừa mở, trong nháy mắt kết thành một cái Phuong Thiên ấn bên trong địa ấn thức, chỉ một thoáng, càn bằng bạc lực lượng tự Phuong Nho đôi ấn bên trong dâng lên.

Hai tay bình thân không có gì lạ hướng Chu Vũ Điền đẩy, một cái kim sắc "Cùng " chữ vô cùng rõ ràng xuất hiện, địa ấn thức tất cả lực lượng đều bao hàm ở nơi này cùng chữ trong, cùng chữ vượt rõ ràng, đại biểu cho một chiều này thức lực lượng càn vĩ đại.

Bành!

Cùng chữ ấn cùng Chu Vũ Điền một cái va chạm, Chu Vũ Điền trong nháy mắt cảm giác được chính mình một kích đánh lên cự thạch, một khối không được lay động cự thạch.

Phốc!

Chu Vũ Điền thân thể cao ném, trong miệng phun tiên huyết té ra vài chục bước chỉ có đập xuống đất gãy dựa, lúc này Chu Vũ Điền kim đan đều lùi về trong cơ thể.

Hô!

Đúng lúc này, một đạo tiếng vang truyền đến, một bộ đồ đen Hắc Nha đã ở lập tức bị Phuong Thiên oanh ra phòng ngoài, thân thể trên không trung quăng ném tới Chu Vũ Điền bên người.

"Chu Vũ Điền, ta đã cho người cơ hội, nhượng người ra cánh cửa này, ta có thể tha cho người một mạng. " Phuong Nho đi tới Chu Vũ Điền bên người cúi người trông coi hần lắc đầu, "Cần gì phải làm thành như vậy chứ? "

"Lãnh Huyết Giáo Hắc Nha? " Phuong Nho ánh mắt nhìn về phía ngược lại ở vừa giây giữa Hắc Nha tám tám lưỡi, "Như người loại này ác ma, cứ như vậy giết người, căn bản là quá tiện nghi người, như người loại này táng tận thiên lương ác ma, căn bản không xứng gọi là làm người. "

"Ha ha ha ha, chó đắc ý tiểu tử. " Hắc Nha té trên mặt đất học huyết còn cuồng vọng cười to, vẻ mặt dữ tợn, "Các loại giáo chủ tới rồi, chính là các người phụ tử từ kỳ. "

"Nho nhi, như loại này tà ma không cần lời nói nhảm, nhượng vi phụ trực tiếp kết thúc hần. " Phuong Thiên đặc bộ đi ra hừ lạnh nói, "Quý Tú Tài sợ là tới không, tiên đạo chính phái đã đúng (đối với) hần dưới lệnh truy nã, chỉ sợ hần hiện tại tự thân đều khó bảo toàn, coi như hần tới, bọn ta cũng là không sợ, cắt xong tâm tư người nghĩ. "

"Phải không? " đột nhiên một đạo bình thân không có gì lạ, lại lại khiến người ta nghe âm trầm thanh âm sắc nhọn truyền tới, ở nơi này nói bình thân thanh âm trong giọng nói, nhượng người nghe được cảm giác không hần mà hạt dẻ, ngay cả nổi da gà tất cả đứng lên.

Vừa nghe đạo thanh âm này, Phuong Thiên trong lòng đột nhiên căng thẳng, mọi người tìm theo tiếng mà trông, chỉ gặp ở kia trên nóc nhà, một đạo gầy yếu như sài, người khoác quần áo hắc sắc tú tài phục, đầu đội đỉnh đầu lại tựa như mũ cánh chuồn nam tử ngạo nghễ đứng chấp tay, ở bên cạnh hần, một thanh một người cao Âm tà quỷ Phiến dựng đứng, dừng động nòng nặc hắc sát khí.

"Quý Tú Tài! " Phuong Thiên đôi nhãn nhú một cái, vừa nhìn cái này tới người chính là Lãnh Huyết Giáo giáo chủ Quý Tú Tài, hần diện mục đen thui, môi tím bầm, tiêu hải tử vừa nhìn thấy bộ dáng này sợ đến khóc còn lớn hơn, buổi tối còn muốn thấy ác mộng.

Hần vừa đứng ở kia, từng đợt âm phong kéo tới, nhượng người cảm giác âm hàn không thôi, lạnh run.

"Giáo chủ, cứu ta. " Hắc Nha kích động lớn hô ra miệng, muốn đứng lên, Phuong Thiên nhãn gấp gấp nhanh tay, trong tay nhanh chóng ngưng tụ lại một cỗ lực hướng Hắc Nha vỗ tới, "Quý Tú Tài tới, người cũng muốn chết. "

"Ở trước mặt ta, còn muốn giết người? Ngụ muội. " âm trầm thanh âm lần nữa truyền đến, coi như Phuong Thiên một kích tất trúng lúc, đột nhiên một

hắc sát khí thoát chốc đem Hắc Nha bao vây, Phương Thiên nhất kích tất sát lực lượng nện ở nơi này hắc sát khí bên trong, nhất thời trong tai như nghe đến bách quỷ kêu oan, rít gào.

"Vạn hồn Phiên! " Phương Thiên trong lòng cả kinh quay đầu nhìn lại, Hắc Nha đã bị Quỷ Tú Tài hắc sát khí bao vây đến bên cạnh mình, chỉ gặp Quỷ Tú Tài trong tay múa một bả cao cỡ một người Phiên, cờ này dừng động hắc khí cuộn cuộn, ở trong hắc khí lấy mắt thường có thể thấy từng cái thống khổ, vận vẹo, rít gào, gãy dựa mặt quỷ, phẳng phát đến từ chính địa ngục ác ma ở chỗ này Phiên bên trong.

Chỉ cần Quỷ Tú Tài theo tay vung lên, vạn quỷ rít gào đem người thôn phệ.

"Giáo chủ, người tới chính là thời điểm, người nếu như trở lại chậm một chút, sợ rằng. . . Sợ rằng thuộc hạ liền muốn bị mất mạng. " Hắc Nha ho khan lấy huyết tổ khô nói.

"Bản giáo chủ bị vài cái tự xưng là tiên đạo con ruồi vướng víu một hồi, cho nên tới muộn. " Quỷ Tú Tài giọng nói vạn năm không thay đổi Âm trầm, "Người đem cái này đồng tử đan ăn, ở một bên chữa thương, hai cái này con kiến hôi bản giáo trong nháy mắt đưa bọn họ triển thành bột mịn. "

"Đứng (đối với), giáo chủ giết hân, nhất định phải cho chúng ta chết đi đệ tử báo thù. " Hắc Nha cắn răng gật đầu ngồi một bên.

"Đây chính là Quỷ Tú Tài. " Phương Nho ngửa đầu trông coi đứng ngạo nghễ với trên nóc nhà Quỷ Tú Tài, từng cổ một âm sâm sâm quỷ khí từ hân vạn hồn Phiên bên trong khuếch tán, Chu gia toàn bộ đại viện, trong nháy mắt đều có một loại âm khí âm u âm lãnh.

Những cái kia tu vi thấp tay hộ viện đều cảm giác được tay chân hàn lãnh, lạnh run.

"Nho nhi đi mau. " Phương Thiên thần tình khẩn trương trông coi Phương Nho, "Không nghĩ tới Quỷ Tú Tài thật tới, chúng ta không là đối thủ, người trước đi. "

"Muốn đi cũng là cha đi. " Phương Nho kiên định lắc đầu trông coi phụ thân, "Hài nhi đã lớn lên, hiện ở tình hình như thế ta trả thế nào có thể nói đi là đi? "

"Phúc bá. " Phương Nho nhìn về phía một bên Phương Phúc, "Người mang ta lên cha đi trước. "

"Thiếu gia, người chính là nghe lão gia nói đi trước a, ta và lão gia ở nơi này ngăn cản một hồi. " Phương Phúc thần tình nghiêm túc trông coi Phương Nho, "Người ở đây, hy vọng đang ở. "

"Nho nhi ngốc hài nhi, ha ha. " Phương Thiên lắc đầu, hân biết Phương Nho quật tính, "Đi a, lấy cha và Phương Phúc thực lực, có thể ngăn cản Quỷ Tú Tài một hồi, đến lúc đó lại vừa đánh vừa lui, chúng ta sẽ không có việc, nghe cha nói. "

"Người là Phương Thiên a. " Quỷ Tú Tài thanh âm âm lãnh truyền xuống tới, "Kỳ thực các người muốn sống rất dễ dàng, chỉ cần giao ra ta nghĩ muốn đồ đặc, các người một cái đều có thể không chết. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Vô lực chi chiến

"Quỷ Tú Tài, người chớ đắc ý, cũng đừng nghĩ từ trên tay ta được đến bất kỳ vật gì. " Phương Thiên trợn mắt nhìn đi qua, "Tiên môn chính đạo đã đối với người dưới lệnh truy nã, đây là mọi người đều biết sự tình, người tâng tận thiên lương, lạm sát kẻ vô tội, lấy người loại chi huyết nhục hồn phách oán niệm luyện chế trong tay người kia tà ác không gì sánh được vạn hồn Phiên, người vì thiên địa bất dung, người người phải trừ diệt, người ngày tận thế lập tức phải trước mắt. "

"Tiên môn chính đạo? Ô ha ha ha ha. " Quỷ Tú Tài ngửa mặt lên trời cuồng tiếu, tiếng cười kia nghe vào trong tai người so với khóc tiếng còn khủng bố, thoáng chốc hân tiếng cười đột nhiên ngừng lại, diện mục âm lãnh trùng mắt Phương Thiên, "Ta muốn người chết, thần tiên đều cứu không người, tốt nhất thức thời một chút, giao ra thiên châu, ta còn có thể tha cho người khỏi chết. "

"Nho nhi đi. " Phương Thiên đột nhiên hét lớn một tiếng, cước bộ đập một cái toàn bộ thân hình đã hướng Quỷ Tú Tài bắn mạnh tới, Phương Phúc cũng tại đồng nhất thời gian một vút đi.

"Không tự lượng lực. " Quỷ Tú Tài đứng ngạo nghễ với nóc nhà khinh miệt lắc đầu, kia lập ở bên cạnh vạn hồn Phiên trong nháy mắt bắt tay vào làm, bước chân hân điểm nhẹ toàn bộ thân hình liền khinh phiêu phiêu nhảy lên, vạn hồn Phiên vung lên trực bức Phương Thiên cùng Phương Phúc.

"Phuong Nho, ta muốn cùng ngươi đồng quy vu tận. " một đạo tàn nhẫn trải qua thanh âm truyền đến, Phuong Nho đang muốn nhảy lên một cái, đột nhiên một đôi tay đưa hấn chân ôm lấy, là Chu Vũ Điền, "Thiên ma hiển thân đại pháp. "

"Buông tay. " Phuong Nho trong lòng sốt ruột, hấn còn chưa kịp phản ứng, phụ thân đã vừa nhảy ra, nhưng chính mình chạy trốn chết, hiện tại vốn định đi vào một trợ phụ thân, lại bị Chu Vũ Điền ôm lấy chân.

Mà trong nháy mắt này, Chu Vũ Điền toàn bộ thân hình đột nhiên bốc lên một vĩ đại khói đen, hấn toàn bộ thân hình tại này cổ trong khói đen tiêu thất hầu như không còn.

"Thiên ma hiển thân đại pháp? " Phuong Nho trong lòng cả kinh, cái này tà ác công pháp hấn biết, lúc đầu Hắc Nha cũng sử dụng qua, bất quá Hắc Nha chỉ là hiển thân một cánh tay, mà Chu Vũ Điền hiển nhiên là không muốn sống, còn muốn kéo chính mình đệm lưng, cho nên hấn dùng trên chính mình toàn bộ, một tia không thừa lại hiển tế.

Này cổ hiển tế lực lượng bao lớn, Phuong Nho cũng không dám tưởng tượng, chỉ một thoáng, Phuong Nho phảng phất chứng kiến một bộ như vậy hình ảnh.

Ở xa xôi đến vô biên vô hạn không biết địa phương thần bí, một cái lớn lớn trên tế đàn, lơ lửng một tòa đen kịt không gì sánh được, vĩ đại như thuyền quan tài.

Trong quan tài mạo hiểm đen kịt khói báo động, tinh hồng huyết dịch từ tấm che trên không ngừng tràn ra, mà Chu Vũ Điền cả người như vùi đầu vào cối xay thịt vậy bị cắn nát, chợt chính là trong quan tài truyền ra một đạo đối bụng găm rú, tiếng thét này không giống như dã thú, càng không giống nhân loại, nghe nhưng tâm thần người co đầu rút cổ, sợ.

Thoáng chốc, liền có một vĩ đại tà ác lực lượng tự trong quan tài ba động ra, trực tiếp từ nơi này thần bí không biết lĩnh vực, truyền lại đến hiển tế người thế giới bây giờ.

"Ha ha ha, Phuong gia kia tiểu tử xong đời. " ngồi một bên chữa thương Hắc Nha chứng kiến Chu Vũ Điền hành vi, nhin không được đắc ý cười ha ha.

"Nho nhi. " Phuong Thiên cùng Phuong Phúc liên thủ cùng Quỷ Tú Tài đấu khó phân thắng bại, vào lúc này khắc hấn bệnh tâm thần reo hò Phuong Nho, thế nhưng đối mặt Quỷ Tú Tài loại này cầm trong tay vạn hồn Phiến, thực lực sửa vì còn cao hơn mình nhân vật, hấn thực sự không thể phân thân, một không chú ý tự thân đều có nguy hiểm đến tính mạng.

Nếu như không phải cùng Phuong Phúc liên thủ, sợ rằng đều đứng (đối với) trả không tới.

"Lại là loại lực lượng này. " Phuong Nho đứng mũi chịu sào, kia cổ khổng lồ tà ác lực lượng, như một cái đến từ kia thần bí không biết khu vực ác ma.

Hấn vô hình vô chất, thế nhưng tà ác lực lượng lại nhất là khổng lồ, hấn vô khổng bắt nhập, như gió, người đánh không lấy hấn, thế nhưng hấn lại vô tình hướng bên trong cơ thể người chui.

Ngươi căn bản không chế không cục diện này, loại cảm giác này ở Phuong Nho xem ra, giống như ngươi mạnh mẽ không có chỗ sử dụng, hấn như gió mát phất qua mặt vậy, thổi tới trên người ngươi, sau đó sẽ chui vào đến bên trong cơ thể ngươi, ở bên trong cơ thể ngươi thôn phệ ngươi tất cả, nhưng ngươi ý chí từ vong, trở thành cái xác không hồn, mặc cho tà ác bài bố khôi lỗi.

Chu Vũ Điền Chân Khí Cảnh nhân vật, dùng đã thân toàn bộ cho thiên ma hiển tế, thiên ma tặng lại qua đây tà ác lực lượng cùng ý chí, chui vào Phuong Nho trong cơ thể muốn đem Phuong Nho thôn phệ.

"Lão gia không tốt, thiếu gia hiện tại tình huống khẳng định không hay a. " Phuong Phúc trên người chịu đến Quỷ Tú Tài mấy kích, lực lượng đã theo không kịp, sợ rằng phải không mấy hiệp liền sẽ thua trận.

Thiên ấn.

Phuong Thiên phần nộ đến mức tận cùng, thay vào đó Quỷ Tú Tài xác thực mạnh mẽ quá đáng, lại có tà ác pháp khí vạn hồn Phiến, Phuong Thiên cảm giác được lực bất tòng tâm, căn bản không thể phân thân nhìn Phuong Nho tình trạng.

Chỉ một thoáng, Phuong Thiên hai tay chuyển ấn, quang mang chớp diêu, lực lượng hùng hồn ở đôi ấn bên trong cuộn, thiên ấn chém thẳng vào Quỷ Tú Tài, mà Phuong Phúc kim xà triển ty thủ, ở Quỷ Tú Tài trước mặt cũng mất đi quang mang.

Phuong Nho trong nháy mắt ôm lại thành đoàn, liền địa ngồi xếp bằng, hấn xem gấp từ kia tà ác lực lượng biến thành làm từng cái ác ma, như từng cây một chầm vậy đâm vào đến trong cơ thể mình, lại không làm gì được, bây giờ chỉ có thể tâm thần trầm ngâm đến trong cơ thể đi cùng đối kháng.

"Bách quỷ triển thân. "

Quỷ Tú Tài trong tay vạn hồn Phiến một cánh, nhất thời một vĩ đại hắc sát khí như khói báo động vậy tuôn ra, ở khói báo động trong từng cái vạn vẹo, phần nộ, thống khổ, không cam lòng mặt quỷ rít gào, vương vãi, toàn bộ hướng Phuong Thiên cùng Phuong Phúc trên người trào.

Phuong Thiên hoàn hảo chút, thực lực tương đối cường đại, thế nhưng Phuong Phúc lại vừa đối mặt liền từ nóc nhà bên trong lăn xuống, rơi trên mặt đất, toàn bộ sắc mặt biến thành màu đen, như trứng kịch độc, tứ chi co quắp, miệng sùi bọt mép, sống chết không rõ.

"Phương Phúc. " Phương Thiên đôi mắt huy vũ, toàn thân bốn phía đều có hắc sát như khói bão động hắc khí vương vãi, cái này trong hắc khí dừng động cường liệt oán niệm, là cực kỳ tà ác lực lượng, bị bên ngoài công kích được liền sẽ như Phương Phúc kia vậy.

Phương Thiên bệnh tâm thần rít gào, thể nhưng cái này bách quỷ triền thân quá mức tà ác, nồng đậm dày đặc, hơn nữa cái này hắc sát khí còn liên tục không ngừng tự Quỷ Tú Tài huy vũ vạn hồn Phiến bên trong tuôn ra, căn bản là vô cùng vô tận.

"Vạn quỷ hướng lên trời. "

Đột nhiên cái này hắc sát khí vừa chuyển, kia đêm cũng đêm không xuể vạn vạn mặt quỷ, toàn bộ ngưng tụ, ngưng tụ thành nhất tôn thân cao tám thước, âm u khủng bố ác quỷ Vương.

Quỷ Tú Tài vạn hồn Phiến chỉ một cái, thoáng chốc cái này ác quỷ Vương kia từ hắc sát khí dừng động cánh tay dồn sức hướng Phương Thiên điểm tới.

Thiên ấn cùng bàn tay oanh một cái, Phương Thiên thoáng chốc liền cảm giác được một cỗ cự lực không được lay động, toàn mặc dù có một như kim đâm vậy lực lượng quỷ dị tự bàn tay mình bên trong chui vào.

Phốc!

Phun ra một ngụm máu tươi, Phương Thiên cước bộ vài cái lao đảo thân thể rút lui, ở nóc nhà sát biên giới thân thể lộn mèo một cái xuống tới, chân hấn ở hơi hơi run, hồng nhuận trong sắc mặt nổi lên vài tia hắc khí.

"Phương Thiên, tuyệt vọng a. " Quỷ Tú Tài thanh âm truyền tới, hấn trên cao nhìn xuống trông coi Phương Thiên, trên mặt lộ âm hàn nụ cười giả tạo, "Bên trong ta oan hồn nguyên rủa, không ra năm canh giờ, các ngươi linh hồn đem sẽ bị cắn nuốt, đến lúc đó chính là một cái xác không hồn, a ha ha ha. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Tô Tiêu Tiêu

Phương Thiên không trả lời hấn nói, Phương gia hộ viện đều tới năm mươi, bây giờ chạy chỉ còn lại có mười mấy, cái này mười mấy hộ viện đều nhanh chóng run rẩy vây lại, đem Phương Thiên vây vào giữa, muốn dùng bọn họ thiếu lực lượng tới bảo vệ mình chủ tử.

"Đem quân gia cùng thiếu gia đưa về nhà nhanh. " Phương Thiên phản phó nói, lúc này hấn trong lòng có chút cho phép tuyệt vọng.

Đang nghe được Phương Thiên nói sau đó, những thứ này hộ viện bắt đầu chấp hành nhiệm vụ, đem Phương Phúc cùng Phương Nho công lên người, muốn rời khỏi.

"Muốn đi? " Quỷ Tú Tài nói truyền xuống tới, hấn đứng ở trên nóc nhà như xem cuộc vui vậy trông coi, tựa hồ tất cả tất cả nằm trong lòng bàn tay, căn bản không sợ bọn họ trốn.

Hừ!

Đột nhiên một đạo sắc bén tiếng xé gió từ xa đến gần truyền tới, cái này sắc bén phá không âm, nhưng Phương Thiên đều nhìn không được ghé mắt.

"Ách? " Quỷ Tú Tài sắc mặt một trầm, "Chết tiệt, cái này như con ruồi dòi đồ lại đuổi theo. "

"Kiểm tiên! " Phương Thiên trong lòng cả kinh, hấn xem ra cái này sắc bén phá không âm, dĩ nhiên là một thanh xẹt qua chân trời kiếm tiên, gặp tình hình này, Phương Thiên trong lòng vui vẻ, "Tiên môn chính đạo xuất thủ. "

Cái này phá không mà đến, chính là một thanh tiên kiếm, kiếm này một hiện, nhưng là tiên môn chính đạo tượng trưng.

Kiểm tiên trực bức Quỷ Tú Tài, Quỷ Tú Tài trong tay vạn hồn Phiến vung lên, cuộn cuộn hắc sát khí tuôn ra, trong nháy mắt chính là ngưng tụ thành một mặt cự thuẫn.

Bành!

Kiểm tiên tốc độ đột nhiên ngừng lại, cùng cái này cự thuẫn đứng (đối với) cầm, chọt chính là quần áo bạch y, xuất trần không nhiễm, siêu phàm thoát tục

một vị Như Lai tự trên chín tầng trời nữ tử, như tiên nữ nhân vậy theo sát mà đến, trong nháy mắt nàng như non hành vậy đầu ngón tay cầm chuỗi kiếm, từng cổ một sắc bén kiếm khí tự mũi kiếm bên trong phun ra ngoài.

"Quý Tú Tài, không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên điều hồ ly sơn, lại tới chỗ này làm tạo sát nghiệt, ngươi ma đầu kia, cái này nhìn ngươi chạy đằng nào. " nữ tử tóc dài phiêu nhiên, thanh âm thanh thúy như hoàng oanh kêu vang, mấy đạo kiếm quang rơi, dĩ nhiên hình thành một đạo vòng kiếm, muốn đem Quý Tú Tài chém xuống dưới kiếm.

"Hanh, con nhóc, nếu ta không có chuyện quan trọng trong người, há lại sẽ tha cho ngươi theo đuổi không bỏ? " Quý Tú Tài kỳ quái giọng nói âm u cười nhạt, "Càng hơn nữa ta có ta nói, ngươi có ngươi nói, dựa vào cái gì nói ngươi là chính đạo, mà ta chính là tà nói đâu? Tu hành chi đạo vạn vạn ngàn, các ngươi dựa vào cái gì tự xưng là chính đạo? "

Ngữ phong giao kích trong lúc đó, song phương đã giao thủ mấy chục hồi hợp, tiên môn chính đạo nữ tử lại không rơi vào hạ phong, lại vẫn ổn áp Quý Tú Tài một bậc.

"Khăng khăng một mực. " tiên môn nữ tử lãnh phi một tiếng, "Ngươi cái này táng tận thiên lương tà ma, cực kỳ tàn ác tàn sát bách tính tế luyện tà ác khí vạn hồn Phiến, vẫn còn có khuôn mặt nói ra nói khoác mà không biết ngược lời, ngày hôm nay ngươi đừng muốn chạy trốn, ta Tô Tiêu Tiêu đại biểu trời biến hóa môn, đã đem ngươi giải quyết tại chỗ, lấy vệ thể gian chính đạo. "

"A ha ha ha, Tô Tiêu Tiêu, ngươi giết ta bất quá là vì ngươi thiên biến hóa môn mấy viên thuốc ban cho mà thôi. " Quý Tú Tài âm u quý tiểu nói: "Ngươi đuổi giết ta ba tháng, ta nhưng có thiếu một cọng tóc gáy? Sách sách sách, ngươi chính là buông tha a, hoặc người để làm ta đạo lữ, ta cam đoan, ta cho ngươi chỗ tốt so với ngươi kia cái gọi là thiên biến hóa môn muốn nhiều hơn. "

"Phi, thôi lắm, vô si. " Tô Tiêu Tiêu phun một ngụm, kiếm trong tay thế càng tăng lên, ánh kiếm phừng phực trong lúc đó âm bạo trận trận, Quý Tú Tài lại có chút không đỡ được tư thế.

Mà thừa này cơ hội, Phương Nho đám người đã rời khỏi Chu gia, cấp tốc chạy tới nhà mình tộc, có tiên môn chính đạo xuất thủ, Phương Thiên mới tính thờ phào một cái, hiện tại Phương Nho mới là tối trọng yếu.

Trở lại nhà mình phủ đệ, Phương Nho bị an trí ở trên giường, hán hai mắt đóng chặt, hô hấp tương đối yếu ớt, mà Phương Thiên sắc mặt một tia hắc sắc hiện lên di chuyển, thế nhưng thân làm Phương Nho phụ thân, hán căn bản không có chính mình, mà là ý vị kêu Phương Nho tên.

"Lão gia không tốt, quân gia hán đường như nhanh không được. " một gã nha hoàn lo lắng hô lớn.

"Phương Phúc. " Phương Thiên trong nháy mắt hướng Phương Phúc chạy đi, lúc này Phương Phúc nằm ở trên giường tứ chi co quắp liên tục, trong miệng bọt mép tràn đầy, hán toàn bộ sắc mặt càng phát ra đen thui, hai mắt dần dần không ánh sáng.

"Phương Phúc, đứng (đối với) không bắt đầu, ta không có bảo vệ tốt ngươi. " chứng kiến Phương Phúc cái này thảm trạng, Phương Thiên lại có một tia nghẹn ngào, "Ngươi cả đời này vì Phương gia ta xử lý tất cả, chịu một nhọc, hiện tại lại vẫn vì Phương gia ta muốn bỏ mạng, ta. . . Ta dĩ nhiên bất lực. "

Phương Phúc nghe được Phương Thiên nói, hán dùng sức giật giật nghiêm mặt sắc biểu tình, muốn cố nặn ra vẻ tươi cười, thế nhưng dường như hán bấp thính không nghe hán không chế, nặn đi ra nụ cười xem ở Phương Thiên trong mắt càng nhượng Phương Thiên tim đập nhanh, dĩ nhiên nhượng Phương Thiên cái này nam nhi bảy thước nhìn không được tích xuất lệ tới.

"Lão. . . Gia, đảm bảo. . . Trọng. " Phương Phúc sử xuất toàn bộ khí lực yếu ớt nghe không rõ thanh âm nói, "Thiếu. . . Gia. "

"Nhà ngươi thiếu gia, hán không có việc gì ngươi yên tâm. " Phương Thiên thoải mái gạt đầu, "Ngươi phải kiên trì, kiên trì biết không. "

"Lão gia ngươi đến xem thiếu gia a. " kia bên trên giường nha hoàn thanh âm truyền đến, tràn ngập lo lắng.

Phương Thiên tâm tình lo nghĩ, cất bước chạy đến Phương Nho bên này, lúc này Phương Nho cả sắc mặt đều tràn đầy tái nhợt, mồ hôi lớn chùng hạt đậu lăn xuống xuống, toàn thân hán đều tản ra nhẹ nhẹ mồ hôi bốc hơi lên vụ khí.

Phương Thiên trong lòng sốt ruột, lại cũng không giúp được một tay, ở giường bên qua lại xoa tay đặc bộ.

"Nho nhi là bị Chu Vũ Điện dùng toàn thân hiến tế đổi lại tà ác lực lượng công kích được. " Phương Thiên nghĩ đến lúc đó tràng cảnh, "Lúc đầu Hắc Nha lấy một cánh tay hiến tế đổi lại tà ác lực lượng đánh vào Nho nhi trong cơ thể bị luyện hóa, lúc này đây không biết có thể hay không đi? "

Phương Thiên ở trong lòng nghĩ phương pháp, lúc này hán căn cứ một cái đem Phương Nho phủ tọa khoanh chân, hán trong nháy mắt ngồi vào hán phía sau, hai tay dùng động chân khí áp vào Phương Nho phía sau lưng huyệt vị chuyển vận đi.

Mà Phương Nho lúc này tâm thần đắm chìm trong cơ thể, vô hạ cố cấp tình huống bên ngoài.

Lúc này Phương Nho sờ đôi mắt là một bảng bạc không gì sánh được tà ác lực lượng ý chí.

Chu Vũ Điện lấy Chân Khí Cảnh thực lực hiển tế, thiên ma cho hán tặng lại tà ác lực lượng tương đương với một gã Chu Vũ Điện thực lực tà ác thiên ma.

"Tiểu tử, tốt khí tức quen thuộc. " kia dùng động tà ác lang yên thiên ma trông coi Phương Nho nói rằng: "Ở không lâu trước, ta rõ ràng nhớ kỹ hình như là ngươi đem ta hạ ý chí cho luyện hóa, dĩ nhiên đem ta tặng lại cho tử dân lực lượng luyện để bản thân sử dụng, ngươi thật là có thể. "

"Không sai chính là ta. " Phương Nho cũng không phủ nhận ở trong lòng nghĩ, không nghĩ tới hôm nay mà ý chí thật không ngờ cường liệt, mình làm ngày luyện hóa kia cô tà ác ý chí lực lượng, hiện tại đây càng vì không lồ cường đại tà ác ý chí lại vẫn nhớ kỹ, "Ta cho ngươi biết, ngươi hạ tràng vẫn là giống nhau, ta đồng dạng sẽ đưa ngươi luyện hóa làm việc cho ta. "

"Ha ha ha ha, đủ cuồng vọng. " thiên ma cười nhạt cuồng vọng cười to, "Ta hạ ý chí không được vi phạm, ngươi cái này con kiến hôi cũng dám luyện hóa ta, lần này ngươi sẽ không có đi như vậy vận, ta chỉ muốn đem ngươi kim đan thôn phệ, ta ý chí lại có thể thay thế thay ở nơi này trường tồn, nhưng ngươi trở thành ta phát ngôn viên, đây là ngươi vinh hạnh. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Thiên châu oai

"Phi. " Phương Nho phun một ngụm, đột nhiên hần liền cảm giác được từng cỗ một hùng hồn chân khí từ bên ngoài chuyển vận đến trong cơ thể mình, "Là cha? "

Rống!

Hóa thân thiên ma ý chí rít gào một tiếng, lập tức hướng Phương Nho đan bên trong chui vào, ở Phương Nho trong cơ thể, đây chính là Phương Nho thế giới, Phương Nho cấp tốc phát lực muốn đem vây khốn.

Thế nhưng cô tà ác này lực lượng quá mức khổng lồ, Phương Nho dĩ nhiên trời không được hần, chớp mắt lấy tà ác lực lượng ý chí chính là chui vào đến Phương Nho trong đan điền.

Ở chỗ này, chính là tu hành chỗ căn bản, chân nguyên mầm móng đại kim đan ở chỗ này uẩn dưỡng, thiên ma ý chí ý đồ rõ ràng, vỗ hần theo như lời chính là muốn thôn phệ Phương Nho kim đan, nhưng chính mình ý chí trường tồn, đem Phương Nho khiến cho cái xác không hồn khôi lỗi.

"Cha, không cần lại cho ta chuyển vận chân khí, vô dụng. " Phương Nho hơi hơi mở mắt, "Lần này chui vào trong cơ thể ta tà ác ý chí dĩ thường khổng lồ, linh trí khai ngộ, tất cả chỉ có thể dựa vào tự ta, cha không muốn đang lãng phí chính mình chân khí. "

Nghe được Phương Nho nói, Phương Thiên tâm thần rất gấp gáp thu công thân thiết trông coi Phương Nho hỏi: "Nho nhi, ngươi có nắm chắc không? "

"Cha yên tâm. " Phương Nho cố nặn ra vẻ tươi cười, "Ta tận lực, cha, ngươi sắc mặt làm sao hiện lên hắc khí? Quý Tú Tài đâu? "

"Trước không muốn xen vào những thứ này, cha không có việc gì. " Phương Thiên khoát khoát tay, "Ngươi trước chiếu cố tốt chính mình, hết thấy cái khác có cha ở, ngươi yên tâm. "

"Tốt. " Phương Nho đáp một tiếng chợt chính là nhắm mắt lại ôm lại thành đoàn, tâm thần trầm ngâm, cùng tà ác đứng (đối với) kháng đi.

"Kim đan, tám tắc, thật lâu chưa từng ăn qua thứ mùi này. " tà ác ý chí biến hóa làm thiên ma trông coi Phương Nho trong đan điền chân nguyên mầm móng đại kim đan liếm liếm nước bọt, "Đây chính là vô cùng tu bổ vật a. "

Lẽ nào ta Phương Nho cuộc đời này thật sự muốn gãy tiễn ở nơi này tà ác ý chí trong sao? Không, lẽ nào thật vất vả một lần trọng sinh, lại lại muốn lần tái diễn, lần nữa đi hướng tử vong sao?

Đối mặt cái này khổng lồ tà ác ý chí, Phương Nho ở trong lòng cảm giác được traten vô lực, hần tâm tư hàng vạn hàng nghìn, đã có chủng thúc thủ vô sách.

Thiên ma mở miệng to như chậu máu hút một cái, nhất thời trong đan điền hình thành một vĩ đại gió xoáy, sức gió cực đại chậm rãi đem Phương Nho chân nguyên mầm móng đại kim đan hướng hần miệng máu bên trong lôi kéo.

Phương Nho sử dụng ra tất cả vốn liếng nên lấy thiên ma, thế nhưng hần tựa hồ không đau nhức không ngứa, mặc cho Phương Nho công kích chính là không để ý sẽ, mà là tham lam, chậm rãi hấp xả lấy kim đan, hần muốn nhưng Phương Nho cảm giác được tuyệt vọng.

Kim đan đã tiếp cận hần miệng máu, hơi thở tiếp theo đem sẽ bị hần nuốt vào trong bụng, bị ý hần chí làm bản, thôn phệ, có thể dùng Phương Nho trong kim đan chứa tà ác thiên ma ý chí, nhưng Phương Nho vĩnh viễn trầm luân không được siêu sinh, hình cùng khôi lỗi, hình thi đi thịt.

"Không. " Phuong Nho rống to hơn, thế nhưng không làm nên chuyện gì, thiên ma thậm chí phát sinh đắc ý cười nhạo.

Ong ong ong!

Đột nhiên vào lúc này, tự Phuong Nho trong kim đan truyền lại ra từng cổ một cường hãn chấn động, cái này chấn động lực lượng như bình tĩnh giữa hồ ném dưới một tảng đá lớn, mặt hồ khuếch tán ra từng vòng vĩ đại sóng gợn.

Chợt một đạo tinh thần vậy quang mang trong nháy mắt lóe lên, tự trong kim đan bộ phận bắt đầu từ cạn tới sâu, từ yếu trở nên mạnh mẽ, trong nháy mắt đem Phuong Nho cả viên kim đan soi sáng.

Mà thiên ma ý chí lại cực nhanh rút lui, rút lui mấy chục bước mới dừng lại thân thể khiếp sợ ní non: "Bỏ thiên thạch? Làm sao có thể? Làm sao có thể sẽ có bỏ thiên thạch, đây chính là trấn áp tất cả tồn tại, làm sao sẽ xuất hiện ở đây nho nhỏ trong kim đan? Người này không đơn giản! "

"Bỏ Thiên Châu! " Phuong Nho khiếp sợ chuyển thành kích động, viên này dung nhập ở trong kim đan Bỏ Thiên Châu, dĩ nhiên tại lúc này phát quang phát nhiệt, tựa hồ đang lúc này tìm được môi giới, đúng (đối với) cái này tà ác thiên ma ý chí có hấp dẫn vậy hướng lên trời mà tà ác ý chí bay đi.

Trước còn uy phong bất phàm thiên ma ý chí, vào lúc này như chuột thấy mèo bốn phía né tránh, kim đan ở Bỏ Thiên Châu khu động dưới, trong đan điền không chỗ nào không có mặt, tốc độ như thiểm điện, chớp mắt liền bao trùm ở trên Thiên ma ý chí bầu trời.

Chỉ một thoáng một vĩ đại uy áp đánh xuống, nhượng thiên ma ý chí không thể động đây, trong nháy mắt thiên ma tà ác ý chí phát sinh thể lương mà không cam lòng kêu thảm thiết, trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi vô tung bị trong kim đan Bỏ Thiên Châu hấp thu đi vào.

"Thiên ma tà ác ý chí lại bị Bỏ Thiên Châu hấp thu? " Phuong Nho không được tin tưởng trông coi đây hết thấy, nhưng vào lúc này, vốn là đen kịt không ánh sáng Bỏ Thiên Châu lại bắt đầu biến ảo, từng đạo nhan sắc dâng lên, "Bỏ Thiên Châu dĩ nhiên có thể hấp thu hôm nay mà tà ác lực lượng ý chí để bản thân sử dụng? "

Đang ở Phuong Nho sững sờ công phu, đột nhiên từng đạo Phuong Nho mình cũng không nói rõ lực lượng tự Bỏ Thiên Châu trong tuôn ra, như từng cây ngân châm một vậy đâm vào hãn trong máu thịt.

Loại cảm giác này không chỉ không đau nhức, hơn nữa nhượng Phuong Nho cảm giác phi thường thoải mái, tuy nói như châm đang thắt, nhưng là lại ghim vừa đúng, như châm cứu vậy, đang vì Phuong Nho bị xua tan lấy kia tích ứ.

Hắn có thể thiết thân cảm thụ được chính mình thân thể tại loại này như châm cứu vậy trong cảm giác, rất nhanh tăng lên, thân thể mình dường như ở trong lò luyện nóng chảy, sau đó sẽ trọng tổ, luyện hóa lại, chui đã, nhượng bộ thân thể này trở nên càng cường tráng dẻo dai.

Mà Phuong Nho thực lực tu vi, cũng tại chính mình trong cảm thụ, đến một loại thủy mặc tự tràn đầy trạng thái, không biết không thấy gian tu vi bước vào Chân Khí Cảnh trung kỳ.

"Cái này. . . " ở phía ngoài lo lắng đặc bộ Phuong Thiên đột nhiên dừng bước, trông coi Phuong Nho, hãn chứng kiến Phuong Nho sắc mặt từ tái nhợt chuyển hóa thành hồng nhuận, khí tức cất cao, đây là thực lực đang tăng lên hiện voi (giống), "Nho nhi thành công? "

Giữa lúc Phuong Nho hưởng thụ loại cảm giác này lúc, đột nhiên loại cảm giác này đột nhiên ngừng lại, Phuong Nho vừa nhìn kim đan bên trong Bỏ Thiên Châu rút cuộc lại khôi phục lại nguyên lai đáng vẻ, trở nên đen kịt đứng lên.

"Xem ra tà ác thiên ma ý chí đã bị Bỏ Thiên Châu luyện hóa thành thuần túy lực lượng. " Phuong Nho như có điều suy nghĩ, "Sau đó Bỏ Thiên Châu sẽ đem này cổ thuần túy lực lượng thua đưa ra, luyện hóa ta thân thể, kia chứng như châm cứu vậy cảm giác? "

"Lẽ nào? " Phuong Nho làm như nghĩ đến cái gì trong lòng trào qua một cái khiếp sợ ý tưởng, "Tạo hóa thiên thể? Bỏ Thiên Châu? Tà ác ý chí? Luyện hóa? Đáp ẶẶ? "

Phuong Nho nghĩ tới những thứ này, ngay cả chính hắn đều cảm giác được khiếp sợ, không thể tin được.

"Thảo nào thảo nào, Bỏ Thiên Châu có nội bộ thể giới, hãn không hấp thu chân khí, nhưng là lại có thể hấp thu luyện hóa cái này cường đại tà ác ý chí. " Phuong Nho từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại tấm tắc lưỡi, "Cái này tà ác ý chí, ẩn chứa trong đó bằng bạc lực lượng, bị Bỏ Thiên Châu sau khi luyện hóa, lại đem cổ lực lượng này thua đưa ra, trui luyện ta thân thể, cuối cùng. . . "

Phuong Nho tự hành lĩnh ngộ, chính hắn cũng không biết là đúng (đối với) là sai, thế nhưng kết quả này đi hướng, nhượng hắn cân nhắc ra một tia sợi tơ nhện, đầu chân ngựa.

"Không xong, không biết phụ thân tình huống như thế nào. " Phuong Nho đột nhiên trong lòng giật mình, trong nháy mắt rời khỏi tâm thần.

Chương 32: Phương Phúc mất đi

Hắn thoáng chớp mở hai mắt ra, trong con ngươi như hai tia chớp xẹt qua, trong tai truyền đến ô ô tiếng khóc tí tê, là nha hoàn hộ viện.

"Cha. " Phương Nho quát to một tiếng, ánh mắt nhìn về phía bên kia một chỗ giường, ở nơi nào vậy đầy người, nha hoàn ở nơi nào khóc, Phương Thiên cũng trong nháy mắt quay đầu lại, viền mắt hơi hồng.

"Xảy ra chuyện gì? " Phương Nho chợt xuống giường, vội vàng chạy đi, chỉ gặp Phương Phúc nằm ở trên giường miệng há lấy, sắc mặt biến thành màu đen, chết không nhắm mắt, tử trạng vô cùng thảm, "Phúc bá. . . "

"Nho nhi, ngươi Phúc bá hắn đi. " Phương Thiên vỗ vỗ Phương Nho bả vai thanh âm nghẹn ngào, "Là Quý Tú Tài, cái này táng tận thiên lương súc sinh. "

"Phúc bá, ta nhất định báo thù cho huynh. " Phương Nho lau đem trong hốc mắt đảo quanh nước mắt nước nức nói.

"Cha, ngươi sắc mặt? " Phương Nho chứng kiến phụ thân hiện lên mặt đen sắc càng phát ra nồng nặc trong lòng cả kinh, "Ngươi trúng độc cha? "

"Không phải độc. " Phương Thiên lắc đầu, "Là Quý Tú Tài oan hồn nguyên rủa. "

"A! " Phương Nho trong lòng khiếp sợ, "Oan hồn nguyên rủa? "

"Ân, Nho nhi không tu lo lắng. " Phương Thiên không muốn nhượng Phương Nho lo lắng mở miệng nói: "Cha chết không. "

"Lão gia, bên ngoài có một vị cô nương cầu gặp. " đứng vào lúc này, một gã người làm chạy tới bẩm báo nói.

"Ah. " Phương Thiên trong lòng cả kinh, lập tức liền tưởng đến truy kích Quý Tú Tài mà đến tiên môn nữ tử, "Nho nhi, đi theo ta đi xem, các ngươi cho quần gia tắm thân, đổi bộ quần áo sạch, tùy ý phong cảnh lớn chôn cất. "

Phương Nho cùng phụ thân đến đại sảnh, vừa mắt là quần áo bạch y rơi địa, tóc dài tới eo, tinh tế cao gầy vóc người, nhìn không cái bóng lưng này, cũng làm người ta cảm giác được kinh diễm vô song, định lực cực kém đồ háo sắc còn sẽ ý nghĩ kỳ quái, muốn từ mặt sau này ôm lấy.

"Là Tô tiên nữ sao? " Phương Thiên mở miệng mang theo tôn kính giọng nói hỏi.

Chợt cô gái này chính là chậm rãi xoay người, nàng khuôn mặt thanh linh, sửa lông mày như diệp, một đôi tròng mắt trong hiện lên động từng luồng linh khí ánh sáng, xinh đẹp tuyệt luân, nhượng người xem một chút liền không nguyện ý đem ánh mắt dời.

"Ân, ngươi là này phủ đệ chủ nhân Phương Thiên a. " Tô Tiêu Tiêu gật đầu, nàng tướng mạo sòng nhỏ bé không sợ, "Trước ta cùng với Quý Tú Tài tranh đấu lúc, ngươi từ trong miệng hắn biết được tên của ta a? Vị này chính là con trai ngươi? "

"Tại hạ Phương Nho. " Phương Nho liền ôm quyền không kiêu ngạo không tự ti, "Gặp qua Tô tiên tử. "

"Tô tiên tử xin mời ngồi. " Phương Thiên vội vàng nhiệt tình chào mời, tâm sợ chính mình chậm trễ nàng, nha hoàn đã đem rót trà ngon bưng lên.

"Phương Thiên, ta xem ngươi sắc mặt biến thành màu đen, oán niệm vướng víu, ngươi là bên trong Quý Tú Tài oan hồn nguyên rủa. " bà người sau khi ngồi xuống, Tô Tiêu Tiêu trông coi Phương Thiên một lời bên trong địa, "Bên trong bùa này người, nếu như trong vòng năm canh giờ không đem hóa giải, đem sẽ hồn phi phách tán, biến thành si ngọc cái xác không hồn. "

"A! Cái gì? Cha. " Phương Nho cái mộng vừa mới ngồi xuống, vừa nghe đến Tô Tiêu Tiêu nói, toàn bộ thân hình đều nhảy dựng lên, "Cha, ngươi còn nói với ta không có việc gì, hiện trong quá khứ mấy giờ? Nhanh ngồi xuống, ta tới vì ngươi chuyển vận chân khí hóa giải cái này oan hồn nguyên rủa. "

"Bằng ngươi? " Tô Tiêu Tiêu lắc đầu trong giọng nói rất là coi thường, "Chiếu cha ngươi sắc mặt xem ra, tiếp qua hai canh giờ, hắn đem sẽ hồn phi phách tán. "

"Cái gì? Ngươi không muốn coi thường người. " Phương Nho trong lòng lo lắng vạn phần, sắc mặt khẩn trương, kéo mình phụ thân đứng lên.

"Nho nhi, không muốn cùng Tô tiên tử nói như vậy. " Phương Thiên vỗ vỗ Phương Nho cánh tay lắc đầu, "Sinh tử từ mệnh, chỉ cần Nho nhi ngươi không có việc gì, cha nên cái gì đều buông được. "

"Tô tiên tử, ngươi chính là tiên môn chính đạo, đúng (đối với) trả loại này tà dưới đường lưu thuật, ngươi nên có biện pháp hóa giải cái này oan hồn nguyên rủa đúng (đối với) không đúng? " Phương Nho đi tới Tô Tiêu Tiêu trước mặt giọng nói hạ thấp tôn kính bên trong mang theo khẩn cầu hỏi.

"Đương nhiên. " Tô Tiêu Tiêu không đưa có thể hay không gật đầu.

"Kìa tại hạ cầu người mau cứu cha ta. " Phương Nho thần thể một cung làm một tập, "Van cầu người mau cứu cha ta. "

"Chúng ta tiên môn chính đạo người, rất ít nhiễm phàm trần tục sự, mọi việc đều chú ý nhân duyên tể sẽ, nhân quả báo ứng. " Tô Tiêu Tiêu chậm rãi nói rằng: "Ta hôm nay tới chỗ này, là bởi vì Quý Tú Tài sự tình, ở ta truy kích hấn tới đây trước, phụ tử các người đã cùng chém giết khoảng khắc, hiện tại hấn lại từ trên tay ta đào tẩu, cho nên ta tới hỏi một chút, các người vì sao cùng với chém giết? "

"Hiện tại chúng ta tạm thời không quản Quý Tú Tài được không? " Phương Nho trong lòng lo lắng, phụ thân sinh mệnh ở trong thời gian lúc này có vẻ đặc biệt quý giá, "Van cầu người trước mau cứu cha ta. "

"Cứu người cha có thể. " Tô Tiêu Tiêu đứng lên trông coi Phương Nho, "Ta vừa mới nói, chúng ta tiên môn chính đạo sẽ không nhiễm phàm trần tục sự, mọi việc chú ý nhân duyên, nhân quả báo ứng, nếu như ta cứ như vậy cứu người cha, liền nhiễm nhân duyên, tiếp nhân quả, đến lúc đó tu hành đến thiên kiếp phủ xuống, báo ứng xác đáng, tuy là việc thiện, cũng sẽ gây giảm chính mình thọ nguyên, vì người để qua, rất có thể chết ở dưới thiên kiếp. "

"Làm sao có thể? Đây chính là cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp đại thiện sự tình a. " Phương Nho sắc mặt biến thành hơi có tức giận, nếu không phải là người trước mắt này có thể cứu mình cha, hấn sợ rằng phải chia về phía nàng mũi mắng to.

"Có thể nói thiên đạo vô tình. " Tô Tiêu Tiêu trả lời hấn nói, "Nếu như người thật muốn cứu người cha, chỉ có nhượng người tới gánh chịu cái này nhân quả, đạt được cái này báo ứng, ta chỉ có nguyện ý xuất thủ. "

"Tốt, không quản ngũ lôi oanh ta đỉnh, hay là muốn ta dưới mười tám tầng địa ngục, ta Phương Nho nguyện ý gánh chịu. " Phương Nho vỗ ngực một cái nói rằng, "Người hãy nói một chút, nhượng ta làm sao tới gánh chịu cái này báo ứng. "

"Biện pháp duy nhất chính là người gia nhập vào ta thiên biến hóa môn, trở thành ta thiên biến hóa môn đệ tử. " Tô Tiêu Tiêu sắc mặt không đổi nói rằng, "Chỉ có như vậy, người trở thành ta thiên biến hóa môn đệ tử tín ngưỡng ta thiên biến hóa tổ sư, người mới có thể gánh vác cái này báo ứng. "

"Gia nhập vào thiên biến hóa môn? " Phương Nho trùng điệp hít một hơi ở trong lòng nghĩ, gia nhập vào tiên môn, đây là chuyện tốt a, phải biết rằng tiên môn chọn đệ tử điều kiện cực kỳ nghiêm cách, hơn nữa cũng không phải là hàng năm đều sẽ đứng (đối với) bên ngoài chiêu thu đệ tử, mà là mấy năm, từng cái chiêu thu đệ tử đều là nghiêm cách chọn, trải qua trùng điệp khảo nghiệm chỉ có cuối cùng kết cục đã định.

Hiện tại Tô Tiêu Tiêu câu nói đầu tiên muốn nhượng chính mình gia nhập vào thiên biến hóa môn, cái này Tô Tiêu Tiêu địa vị có thể nói không nhỏ, chỉ ít ở trên Thiên biến hóa môn thân phận địa vị, cũng là cực kỳ cao thượng.

"Nho nhi, người bằng lòng nàng, bằng lòng Tô tiên tử, người phải biết rằng coi như không phải vì cha, liền vì chính người, người cũng muốn gia nhập a, đây chính là người nhân sinh kỳ ngộ a. " Phương Thiên càng thêm kích động, hấn giọng nói nặng nề khuyên lơn Phương Nho, tâm sự Phương Nho một không nhỏ tâm không gia nhập vào.

Người này xương cốt thần kỳ, tướng mạo phúc quang bốn phía, trong mơ hồ có dấu đeo sao chi tướng, trên người người này nhất định là có đại khí vận, ta như vậy hao tổn tâm cơ mời chào, cũng coi là thiên biến hóa môn ngàn dặm mới tìm được một đến một hạt giống, nếu như nhượng bên ngoài gia nhập vào trong môn phái, đến lúc đó cũng có thể trở thành ta tâm phúc tới bồi dưỡng, đến lúc đó một ngày thành thể, tranh thủ thiên biến hóa môn vị trí chương giáo lúc, ta liền nhiều mấy phần phần thắng, không ra một chiêu này, e là cho dù chiêu mộ được hấn, cũng là sẽ kéo thấp thân phận ta.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Tam Sơn Đỉnh

Tô Tiêu Tiêu đứng ở một bên thềm nghỉ trong lòng, kỳ thực nàng ra một chiêu này, cũng có chính mình đạo lý, cứ như vậy, nhượng Phương Nho căn bản không có thể cự tuyệt, nhưng lại cảm giác thiếu nàng một phần ân tình.

"Tốt ta đồng ý. " Phương Nho không chút suy nghĩ liền gật đầu bằng lòng, "Có thể cứu ta cha sao? "

"Đương nhiên có thể. " Tô Tiêu Tiêu trên mặt hiện lên một tia ý vị sâu xa nụ cười, nụ cười này có thể khuynh quốc, "Bất quá ta giúp người cha hóa giải cái này oan hồn nguyên rủa sau đó, người nhất định phải theo ta đi. "

"Lập tức? " Phương Nho trong lòng cả kinh lắc đầu, "Ít nhất phải diệt trừ Quý Tú Tài, ta nhất định phải giết hấn, thành phúc Bá báo thù. "

"Quý Tú Tài nhất định phải giết. " Tô Tiêu Tiêu gật đầu, "Đối với người mà nhượng giết hấn là thù riêng, thế nhưng đúng (đối với) thế gian mà nói, giết hấn này đây đang thanh thiên, vì kìa thiên thiên vạn vạn chết ở hấn vạn hồn dưới lá cờ oan hồn giải oan tuyệt hận. "

"Tốt, chỉ cần giết Quỷ Tú Tài, người nói đi là đi. " Phương Nho thở ra một hơi gật đầu, "Hiện tại xin cứu cha ta a, thời gian không thể trì hoãn tiếp nữa. "

"Ta trước nói cho người biết, Quỷ Tú Tài không có dễ giết như vậy. " Tô Tiêu Tiêu cau mày một cái, "Trong tay hắc vạn hồn Phiến quá mức tà ác, ba phen mấy bận từ trên tay ta chạy trốn thì ra là vì vậy nguyên nhân, hiện tại ta muốn cứu cha người, người muốn ở bên cạnh làm hộ pháp cho ta, ta lo lắng Quỷ Tú Tài đến đây. "

Phương Nho gật đầu, thoáng chốc Tô Tiêu Tiêu lật bàn tay một cái, nhất thời một kim quang trào hiện, toàn mặc dù có nhất tôn tay cỡ bàn tay đĩnh có ba chân lộ về hiện.

Cái này đĩnh có ba chân gấp gió liền phòng, một trong nháy mắt thì trở thành một tòa quái vật lớn ngất trong đại sảnh, nhất thời từng cỗ một cực nóng khí tức tự trong đĩnh toả ra tràn ngập.

Phương Nho nhìn tròn mắt hốc mồm, lần đầu tiên trong đời xem gặp loại thủ đoạn này, đây chính là tiên gia thủ đoạn, loại thủ đoạn này, hắc chi ở điển cổ trong sách thấy qua.

Chứng kiến Phương Nho thổ bào tử vậy biểu tình, Tô Tiêu Tiêu trên mặt hiện lên một tia ngạo ý, nàng chỉ vào đĩnh này nói: "Phương Thiên, hiện tại ta liền giúp người hóa giải cái này oan hồn nguyên rủa, vào đĩnh này trước, đem viên thuốc này nuốt vào. "

Ở Tô Tiêu Tiêu trong giọng nói, Phương Nho phụ tử lấy lại tinh thần, Phương Thiên vội vàng không ứng với diệt tiếp nhận Tô Tiêu Tiêu truyền đạt đan dược, một ngụm liền nuốt đi, hắc cũng không sợ đây là độc dược, đây là đúng (đối với) tiên môn chính đạo sĩ tuyệt đối tín nhiệm.

"Người cho ta cha ăn là cái gì? " Phương Nho trông coi Tô Tiêu Tiêu hỏi, "Đĩnh kia là? "

"Cái này người không cần quản, người cho ta bảo vệ cẩn thận pháp là được. " Tô Tiêu Tiêu giọng nói chớ dung hoài nghi trông coi Phương Thiên, "Hiện tại ta sẽ dùng ta đây Tam Sơn Đĩnh, đem bên trong cơ thể người oan hồn nguyên rủa luyện ra. "

"Làm phiền Tô tiên tử. " Phương Thiên ôm quyền xá, cũng không do dự trực tiếp tiến vào trong đĩnh, nhất thời chỉ bên trong đĩnh vang lên cô lỗ cô lỗ như nước sôi đang sôi trào thanh âm.

Mà Tô Tiêu Tiêu cũng vào lúc này di chuyển, chỉ gấp tay nàng thế tại không gian bên trong vẽ ra ưu mỹ độ cung, dần dần theo nàng vẽ ra độ cung, tại không gian bên trong hình thành một cái vĩ đại âm dương mỡ, thái cực bát quái.

Chợt cái này quá vô cùng bát quái dồn sức chấn động phát ở Tam Sơn Đĩnh trong, trong chớp mắt bên trong đĩnh mạo đẳng bắt đầu cuộn cuộn vụ khí, tự trong đĩnh truyền lại ra càng cuộn trào mãnh liệt cô lỗ tiếng.

Nghe được thanh âm này, Phương Nho tâm không hiểu khẩn trương, hắc hoài nghi đây là không muốn đem cha mình đang sôi trào nước sôi bên trong nấu, thế nhưng khẩn trương thuộc về khẩn trương cũng sẽ không biểu hiện ra nửa điểm đúng (đối với) Tô Tiêu Tiêu không tin tưởng, dù sao muốn cứu cha mình toàn dựa vào nàng, hơn nữa xem ra phụ thân thần sắc cũng không thống khổ, ngược lại có loại thoải mái hưởng thụ.

Trong chớp mắt, Tô Tiêu Tiêu khoanh chân ngồi dưới đất, hai tay dán tại Tam Sơn Đĩnh trong, từng cỗ một hùng hồn chân nguyên như rom củi vậy luyện hóa trong đĩnh Phương Thiên.

Chứng kiến Phương Thiên thần sắc, Phương Nho treo tâm cũng là để xuống, lúc này hắc chỉ có quan sát tỉ mỉ bắt đầu chỗ ngồi này lớn Đĩnh tới.

Cái này một quan sát tỉ mỉ, trong nháy mắt nhượng Phương Nho cả kinh, chỉ gặp đĩnh này ba chân mà đứng, thế nhưng cái này ba chân ở Phương Nho trong mắt, lại cùng bình thường sở gặp Phàm Đĩnh có thiên đại phân biệt.

Cái này Tam Sơn Đĩnh ba chân, phong cách cổ xưa như ba tòa hơi co lại bản ngọn núi, ba chân giống như là dùng ba ngọn núi chế tạo, mà ba trên bàn chân Đĩnh, còn lại là xảo thuật thiên công vậy như một mặt tròn nhẵn cự thạch bị đao tước riu đục, lại điều Long vẽ phượng, trung tâm đào ra Đĩnh tâm, lún vào ở ba chân trong.

Quan sát đĩnh này, nhượng Phương Nho trong lòng nhất thời cảm giác được một lâu đời, phong cách cổ xưa, rất nặng khí tức đập vào mặt, phảng phất chứng kiến đĩnh này, tựa như chứng kiến thượng cổ một vị cao nhân tinh vi tỉ mỉ, lấy đại thần thông luyện chế ra đĩnh này tình cảnh.

"Tam Sơn Đĩnh, thảo nào là tam sơn, đĩnh này ba chân chính là ba tòa núi a. " Phương Nho không cảm cảm thán, "Này pháp bảo nhất định là thượng cổ vật a. "

Nghe được Phương Nho cảm thán, Tô Tiêu Tiêu sườn ghé mắt khóe miệng hơi hơi di chuyển hiện một nụ cười, trong nháy mắt nụ cười liền thu liễm bình tĩnh, sắc mặt không sợ.

Phương Nho đối với những thứ này gặp giải khai, cũng không phải là không có lửa thì sao có khói, hắc đời trước đã từng cũng đọc qua rất nhiều điển cổ thư tịch, trong đó về loại pháp bảo này các loại cũng không phải số ít.

Thế nhưng pháp bảo sở dĩ xưng là bảo, cũng là bởi vì quý giá, nó là tu hành người tha thiết ước mơ cường đại trợ lực, một cái ủng hộ pháp bảo người, dù cho thực lực của hắc so với đối thủ của hắc thấp một tầng thứ, thế nhưng bên ngoài chiến đấu kết quả, có thể là kia cái thực lực yếu chút, nhưng có pháp bảo người thắng lợi.

Đây chính là pháp bảo chỗ cường đại, nó có thể chuyển bại thành thắng, hơn nữa pháp bảo còn có các loại nghĩ đều không nghĩ ra thủ đoạn.

Ngay như bây giờ Tô Tiêu Tiêu cái này Tam Sơn Đình, đứng (đối với) địch lúc đình này có thể làm công kích lợi khí, nhưng là bây giờ dùng tới cứu người, lại có thể giúp Phưong Thiên luyện hóa trong cơ thể hân oan hồn nguyên rửa.

Mà pháp bảo, cũng có mạnh có yếu, cũng có đẳng cấp chi tranh, bây giờ cái này đẳng cấp pháp bảo đại thể chia làm: Phàm khí, bảo khí, linh khí, hồn khí, tiên khí, thần khí, thượng cổ tiên khí, thượng cổ thần khí, thiên địa linh căn, tạo hóa thánh khí các loại (chờ đã) các loại cường đại hơn, cường đại đến bây giờ kia điển cổ trong sách chưa từng ghi chép đẳng cấp.

Phưong Nho quan sát một hồi, vây quanh chiếc đình lớn này đi một vòng mới dừng lại.

Lúc này hân phát hiện thân ở trong đình phụ thân, kia sắc mặt trong nổi lên hắc khí bắt đầu nồng nặc lên, cái này nhượng Phưong Nho trong lòng khiếp sợ, khẩn trương.

"Cha, ngươi có sao không a? " Phưong Nho mở miệng đứng (đối với) từ từ nhắm hai mắt phụ thân hỏi, "Làm sao ngươi trên mặt hắc khí càng ngày càng nồng đậm? "

"An tĩnh. " Tô Tiêu Tiêu nhàn nhạt mở miệng, "Oan hồn nguyên rửa du ly ở toàn thân hân, trước ta cho hân ăn biến hóa tà đan ở trong cơ thể hân hóa giải oan hồn nguyên rửa độc khí, lại trải qua Tam Sơn Đình luyện hóa, đem trong cơ thể hân oan hồn khí độ tất cả đều bức bách đến thiên linh, cuối cùng đứng hàng ra ngoài thân thể, ngươi không cần lo lắng. "

"Ah! " nghe được Tô Tiêu Tiêu nói, Phưong Nho yên lòng, "Không không biết xấu hổ, ta chỉ là lo lắng cha ta, cũng không là không tin ngươi. "

Tô Tiêu Tiêu nhắm mắt lại chuyển vận lấy chân nguyên, cũng không trả lời hân nói, Phưong Nho nhìn chăm chăm Tô Tiêu Tiêu cái này chăm chú biểu tình, chỉ gặp nàng kiều non nơi trán đã thấm thấu ra mồ hôi lâm lâm, có thể gặp lúc này nàng cũng là cực kỳ khổ cực.

Nhìn chăm chăm Tô Tiêu Tiêu xem lâu, Phưong Nho cảm giác được chính mình tại nơi đây không giúp được gì, mà thân làm ngoại nhân Tô Tiêu Tiêu lại như vậy tận tâm tận lực trợ giúp chính mình cứu cha mình, ở Phưong Nho trong lòng đột nhiên bắt đầu sinh ra giúp nàng xoa một chút hân ý tưởng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Luyện hồn đại trận

Chợt, Phưong Nho chính là tự đầu bên trong móc ra một khối khăn tay, hân ngồi xổm người xuống đi, cầm khăn tay chậm rãi hướng Tô Tiêu Tiêu cái trán xóa đi, đang ở khăn tay muốn dán lên Tô Tiêu Tiêu cái trán lúc, Tô Tiêu Tiêu đột nhiên mở mắt nhìn về phía hân.

Phưong Nho động tác dừng lại, nhảy nháy mắt hơi lộ ra lúng túng nói: "Ta chỉ là muốn giúp ngươi xoa một chút hân. "

"Không cần. " Tô Tiêu Tiêu thu hồi nhãn thần, "Cho ta bảo vệ cẩn thận pháp là tốt rồi, nếu như Quý Tú Tài lúc này đến đây, chỉ có thể dựa vào ngươi ứng phó một hồi, bằng không thất bại trong gang tấc, cha ngươi cũng sẽ xong đời. "

Phưong Nho thu tay về đứng lên, không có lại dám quấy rầy, tiên môn chính đạo bốn chữ phân lượng ở phạm thể mạnh mẽ quá đáng, đối với phạm thể mà nói, kia liền là tiên nhân.

Đối với loại này cao cao tại thượng như thần tiên hạ phạm tồn tại, không người nào dám khinh nhờn, Phưong Nho muốn làm điểm chính mình đủ khả năng sự tình cũng phải trải qua nàng đồng ý, nếu không thì sẽ là khinh nhờn,

"Nho nhi không cần lo lắng, cha cảm giác thật nhiều. " Phưong Thiên mở mắt trông coi Phưong Nho gật đầu, "Tô tiên tử sẽ không hại ta, ngươi yên tâm, ở nàng cái này Tam Sơn Đình bên trong, nàng không chỉ bang cha hóa giải cái này oan hồn nguyên rửa tà lực, hơn nữa cha rõ ràng cảm giác được thân thể mình đã ở cô động, ta có thể cảm giác được ta sức mạnh to lớn rất nhiều, mặc dù không có tấn chức, nhưng là lại càng thêm vững chắc. "

"Kia là tốt rồi. " Phưong Nho cười gật đầu, ánh mắt phiêu hướng Tô Tiêu Tiêu, "Ta tới hộ pháp, hiện tại cha ngươi trên mặt oan hồn khí độ càng ngày càng đậm, khả năng lập tức sẽ trải qua thiên linh gạt ra khỏi bên ngoài cơ thể. "

Phưong Nho ly khai Đình bên cạnh, đi tới phía trước khoanh chân ngồi dưới đất, hân toàn bộ tâm thần đều dùng ở hộ pháp trên, tâm sợ Quý Tú Tài đột nhiên đã tới.

Phuong Nho tai nghe bát phuong, tâm sợ Quý Tú Tài sẽ đột nhiên đến thăm làm tập kích, hiện tại chính là phụ thân luyện hóa oan hồn nguyên rủa thời khắc mấu chốt, không được phép nửa điểm lơ là.

Giương mắt nhìn hướng ngoài cửa, ngoài cửa sổ đầu cành chim nhỏ kêu sợ hãi bay loạn, đầu cành loạn chiến, đều nhượng Phuong Nho kinh thần.

"Đi, sắc trời làm sao đột nhiên đang biến ám?" Phuong Nho nhìn về phía ngoài cửa sổ, đột nhiên phát hiện bên ngoài sắc trời chậm rãi ở lại kéo tấm màn đen, "Chiếu hiện nay thời điểm tính ra, nhiều lắm là lúc xế trưa."

"Không xong, Quý Tú Tài bắt đầu bố trí luyện hồn đại trận." Tô Tiêu Tiêu đột nhiên mở mắt, không hề vết chút nào trên gò má đầy vẻ lo âu, "Thế gian này bại hoại, không nghĩ tới tà ác như thế luyện hồn trận dám sử dụng, ta xem hắn là triệt để điên."

"Cái gì luyện hồn đại trận?" Phuong Nho trong lòng cả kinh, biết vậy nên sự tình không hay.

"Luyện hồn đại trận chính là hấn hợp với trong tay tà ác vạn hồn Phiến làm là trận nhãn, muốn huyết tể toàn bộ Thanh Thủy Trấn." Tô Tiêu Tiêu hỏi đáp, "Hắn ba phen mấy bận từ trên tay ta chạy trốn, bây giờ hấn biết ta ở bên trong trấn, muốn một lưới bắt hết, tốt triệt để đưa hấn tà ác pháp khí vạn hồn Phiến luyện hóa đến một cái không bỏ trình tự."

"Súc sinh, ma quỷ." Phuong Nho đứng dậy mắng: "Thanh Thủy Trấn nhân khẩu tiếp cận mười vạn, hấn thật chẳng lẽ dám đảm đương một trăm ngàn này bách tính như con kiến hôi, như vậy không cố bách tính chết sống, đem Thanh Thủy Trấn biến thành nhân gian địa ngục?"

"Quý Tú Tài người như thế gian ma quỷ, có chuyện gì làm không được?" Tô Tiêu Tiêu thò ra một hơi, "Hiện tại hoặc là ta không cố cha người sinh tử đi vào ngăn cản Quý Tú Tài bố trí luyện hồn đại trận, hoặc là vì cứu cha người trước không quản Quý Tú Tài."

"A??" Phuong Nho trong lòng cả kinh, "Cha ta trong cơ thể oan hồn nguyên rủa còn cần bao lâu thời gian có thể hóa giải?"

"Ít nhất còn muốn nửa canh giờ." Tô Tiêu Tiêu nhíu chân mày là liễu trả lời, "Hiện tại xem ra không thể làm gì khác hơn là trước xin giúp đỡ sư môn, người đi ra ngoài trước ngăn cản một cái Quý Tú Tài, có thể ngăn cản bao lâu là bao lâu a."

Tô Tiêu Tiêu nói vừa xong, đột nhiên từ bên hông vừa kéo, nhất thời kia cái buộc ở nàng bên hông đeo ruybăng tăng một tiếng rút ra.

Cái này đại lưng chỉ một thoáng chính là một thanh hai ngón tay chiều rộng trường kiếm, thân kiếm lưu chuyển ngân quang, tay nàng rất nhỏ run lên, nhất thời phát sinh thanh thúy đinh đinh tiếng, như một cái còn nhỏ Long đang găm thét.

Tô Tiêu Tiêu đôi ngón tay chỉ một thoáng bị nàng bức bách ra cân nhắc giọt máu tươi, lấy huyết làm hắc ở nơi này trên thân kiếm cực nhanh viết cái gì, sau đó khẽ quát một tiếng: "Đi."

Nhất thời kiếm này dao động chuôi vừa bay, xuyên thấu qua cửa sổ như lưu quang biến mất ở trước mắt mọi người, Phuong Nho thấy kinh ngạc đến ngây người, cái này tiên gia một tay phi kiếm, có thể dùng vô cùng kì diệu.

"Người còn đứng ở chỗ này để làm chi? Nhanh đi ngăn cản Quý Tú Tài, ta đáp ứng cứu người cha, liền tự sẽ đối diện," Tô Tiêu Tiêu sắc mặt có vẻ hơi hơi tái nhợt trông coi Phuong Nho nói rằng, "Người phải tận lực ngăn cản kéo dài Quý Tú Tài, không muốn nhượng hấn đem luyện hồn đại trận mở thành công, ta đã hướng sư môn phát sinh xin giúp đỡ tín hiệu."

Phuong Nho lúc này không có hai lời, chạy đi lao ra khỏi phòng, lúc này Phuong gia người hầu hộ viện trông coi kia mây đen cuốn lên sắc trời, đều sợ đến bốn phía chạy, quý phủ loạn thành nhất đoàn.

"A ha ha ha ha, Tô Tiêu Tiêu, ta biết người ở đây Thanh Thủy Trấn bên trong, ngày hôm nay ta đem nhượng người cùng nhau chôn vùi ở ta luyện hồn trong đại trận, trọn đời không được siêu sinh." ở Thanh Thủy Trấn kiến trúc cao nhất từ lâu đình chớp, Quý Tú Tài cuồng vọng làm càn cười lớn, hấn kia vạn hồn Phiến lúc này lại là vô căn cứ huyền phù tại không trung xuyên xuyên hắc khí cuộn ra.

Mà ở đông nam tây cái này ba cái phương vị, lại có ba người khoanh chân ngồi kia, ba người này một cái Hắc Nha, mặt khác hai cái còn lại là một bộ đồ đen sắc mặt trắng bệch như được bệnh nặng người.

"Huyết ma hộ tổng vệ, hai người người không chế hướng tây nam vị đầu trận tuyến, Hắc Nha người phụ trách mặt đông phương vị đầu trận tuyến, bản giáo trấn thủ phía bắc phương vị, lấy vạn hồn Phiến là trận nhãn, chúng ta muốn làm nhất kiện kinh thiên di chuyển địa đại sự." Quý Tú Tài lên tiếng ra lệnh âm trầm cười, "Chỉ cần đem cái này Thanh Thủy Trấn tiếp cận mười vạn nhân khẩu đều luyện hóa, lấy bọn họ oán niệm cùng hồn phách đủ để nhượng ta vạn hồn Phiến đề thăng tới hồn khí cấp bậc, đến lúc đó a ha ha ha, thực lực ta nhất định đề thăng, chúng ta liền giết trên tự xưng là tiên môn đang Đạo Tông môn."

"Là giáo chủ." Hắc Nha cùng huyết ma hộ tổng vệ trăm miệng một lời trả lời, trong tay bọn họ bắt đầu vẽ ra tương đồng quỹ tích, từng đạo thật thờ phỉ hướng vạn hồn Phiến bên trong chuyển vận.

"Chết tiệt súc sinh, ma quỷ." Phuong Nho lúc này nằm rạp người ở một chỗ nóc nhà trong, hấn nghe được Quý Tú Tài ý đồ, trong lòng khẩn trương vạn phần.

"Xem ra muốn tiêu diệt từng bộ phận, phá hư bọn họ đầu trận tuyến ngăn cản cái này luyện hồn đại trận bày ra tới." Phuong Nho liếc xích lại gần mình nhất phương vị này huyết ma hộ tổng vệ, trong lòng kế hoạch.

Chỉ gặp bọn họ chuyển vận đến vận hồn Phiên trong chân khí, lại lấy một loại khác lực lượng hoàn trả cho những thứ này trong trận tuyến chuyển vận người, lòng vòng như vậy không hơi thở, mà kia luyện hồn đại trận hắc sát khí cũng là càng nồng nặc lên.

Phảng phất Thanh Thủy Trần lâm vào một loại ngày tận thế vậy cảnh tượng, bị những thứ này tà ác hắc sát khí cho bao phủ, trong trấn bách tính cũng không biết xảy ra chuyện gì, sợ chạy đông chạy tây chạy, về đến nhà cuối cùng đóng cửa không dám ra đây.

Phuong Nho rón ra rón rén đến gần kia cái cách gần nhất phía tây huyết ma đầu trận tuyến, đợi cho cách mình chừng mười bước xa lúc, Phuong Nho thoáng chốc đứng dậy, cước bộ một bước, thân thể như điện, dồn sức hướng máu này ma oanh khứ.

"Ách. " huyết ma hộ tổng vệ trong nháy mắt nghiêng đầu qua chỗ khác, một tay vừa chuyển dồn sức hướng Phuong Nho đánh tới tay dừng đi, "Muốn chết. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Luyện hồn đại trận (hai)

"Thiên ấn. "

Phuong Nho xuất thủ chính là mình tuyệt học mạnh nhất, nhất thời réo mây nhìn thấy mặt trời vậy một viên vĩ đại kim sắc con dấu lộ về hiện, thiên thời, địa lợi, nhân hòa sáu chữ ở con dấu cuối cùng lộ về hiện, trong chớp nhoáng này như máu này ma hộ tổng vệ tay dừng lại trong nháy mắt, phảng phất bị chấn nhiếp tâm thần.

"Hoàng cấp võ học? " xa xa Quý Tú Tài ánh mắt phiêu đến xem đến này cái lớn ấn nhất thời thán phục một tiếng, "Phuong Nho? Đây Phuong gia tiểu tử lại vẫn tu tập đến hoàng cấp võ học, đợi ta chớp tới bức bách ra môn võ học này phuong pháp tu luyện. "

Oanh!

Huyết ma phốt lờ phía dưới, bị Phuong Nho một cái thiên ấn oanh thân thể ở nóc nhà trong cuộn cuộn, trận này chân mất đi chân khí chuyển vận, trong nháy mắt như kia vận hồn Phiên hắc sát khí cuộn yếu ớt một tia.

"Phuong gia tiểu tử, ngươi là tại tìm chết. " Quý Tú Tài đột nhiên xuống đến Phuong Nho trước mặt lấy âm trầm thanh âm nói trùng mắt Phuong Nho, "Không nghĩ tới ngươi nhỏ Phuong gia, vẫn còn có như vậy tuyệt học, tám tấc, thực sự là xem người không thể chỉ xem tướng mạo, nước biển không được đầu lượng a, hắc hắc hắc. "

"Quý Tú Tài ngươi tên ma quỷ này. " Phuong Nho trợn mắt nhìn lấy Quý Tú Tài, "Ngươi cái này phát rò cực kỳ tàn ác súc sinh, Thanh Thủy Trần mười vạn lễ dân bách tính, ngươi thậm chí ngay cả mắt cũng không nháy một cái bày ra tà ác như thể luyện hồn đại trận, ngươi là muốn đem Thanh Thủy Trần biến thành nhân gian địa ngục, ta Phuong Nho dùng hết hết thấy, cũng muốn ngăn trở ngăn với ngươi. "

"Chỉ bằng ngươi sao? " Quý Tú Tài hí ngược trông coi Phuong Nho lắc đầu, "Sách sách sách, chỉ ngươi chút tu vi này ngươi có thể làm cái gì? Hôm nay nếu không phải là Tô Tiêu Tiêu xuất hiện, ngươi cho rằng ngươi còn có thể sống đến bây giờ đứng ở chỗ này nói chuyện với ta? Ngươi quá ngây thơ. "

"Giáo chủ nhượng ta đi đối phó hấn. " vừa mới bị Phuong Nho oanh lẫn xuống nóc nhà huyết ma hộ tổng vệ nhảy lên tới trùng mắt Phuong Nho nói rằng

"Ngươi tiếp tục đi làm ngươi sự tình, người này ta phải thật tốt vui đùa một chút. " Quý Tú Tài cũng không thèm nhìn hấn nói rằng, "Phuong gia tiểu tử, ngươi vừa mới kia võ học chiến kỹ, ta rất có hứng thú, ngươi thức thời liền nói cho ta biết phuong pháp tu luyện, ta có thể có thể lưu ngươi một cái toàn thấy. "

"Ah, nguyên lai ngươi nghĩ học ta vừa mới kia võ học a. " Phuong Nho cố tình kinh ngạc, trong mắt lộ ra một vẻ cười trào phúng lấy gật đầu, "Tới, quý xuống hạp ba cái khẩu đầu, tiếng kêu sư phụ, ta liền thu ngươi tên đồ nhi này, đem ta võ học dạy cho ngươi. "

"Muốn chết. " Quý Tú Tài nghe được Phuong Nho phía sau những lời này, tối tăm sắc mặt bỗng biến đổi, toàn bộ thân hình vút qua trực bức Phuong Nho đi.

"Thật nhanh. " Phuong Nho thâm nghĩ trong lòng một tiếng, Quý Tú Tài nói vừa xong, thân thể đã đến trước mắt, khô gầy như ung trào ngũ chi trực tiếp hướng cổ mình chỗ bóp tới.

Phuong Nho cước bộ thoáng chốc lui lại, hai tay biến ảo Phuong Thiên ấn chiêu thức, chân khí trong cơ thể vận chuyển, thiên ấn trực tiếp cùng Quý Tú

Tài oanh khứ.

Trong nháy mắt từ trong hư không một viên vĩ đại con dấu lộ vẻ hiện, mà Quỷ Tú Tài ngũ chỉ nhất tịnh như đao, trong nháy mắt hướng kia trong hư không con dấu điểm tới.

"Biến hóa ma đao. " Quỷ Tú Tài vừa ra tay chính là từ thân tuyệt học, nhất thời hấn kia bàn tay phảng phất biến ảo, biến ảo thành một thanh sắc bén thêm quỷ tà ma đao.

Bàn tay thành đao, hắc khí cuộn cuộn, vừa nhìn chính là chính tông hoàng cấp võ học, có thể dễ biểu hiện ra thiên địa dị tượng võ học chiến kỹ.

Mũi đao điểm ở con dấu trong, chỉ một thoáng đốm lửa bắn tứ tung, đỉnh tai nhưc óc.

Phốc!

Phương Nho như bị một cái chùy lớn đòn nghiêm trọng, trong cơ thể khí huyết sôi trào, một ngụm nóng cháy phụt lên ra, thân thể rút lui mấy chục bước, suýt nữa rớt xuống nóc nhà.

"Hanh, Phương gia tiểu tử, chỉ ngại chút thực lực ấy, cường thịnh trở lại võ học chiến kỹ cũng là không tốt. " Quỷ Tú Tài từng bước ép sát cười lạnh trông coi Phương Nho, "Đem ngại kia võ học phương pháp tu luyện nói ra, ta còn có thể lưu ngại toàn thân, đây là một lần cuối cùng cơ hội. "

"Quý xuống, hạp ba cái khẩu đầu, tiếng kêu sư phụ, a. " Phương Nho hét lớn một tiếng, thân thể nhảy nhảy xuống nóc nhà.

Quỷ Tú Tài lạnh lùng thanh âm truyền đến: "Là ngại tự tìm chết. "

"Nửa canh giờ, không sai biệt lắm a, Tô Tiêu Tiêu ngại làm sao còn chưa tới. " Phương Nho ở trong lòng nghĩ, lúc này hấn không trực tiếp cùng Quỷ Tú Tài chính diện giao phong, vừa mới cùng Quỷ Tú Tài thử một lần trong lúc đó, Phương Nho biết là Quỷ Tú Tài kia võ học, là chính tông hoàng cấp cấp bậc, hơn nữa Quỷ Tú Tài thực lực lại trên mình, chính mình căn bản không phải đối thủ.

Hiện tại duy nhất hy vọng, chính là đặt ở Tô Tiêu Tiêu trên người, kéo dài lâu như vậy, Phương Nho ước đoán Tô Tiêu Tiêu không sai biệt lắm bang cha mình hóa giải oan hồn nguyên rủa, cũng nên xuất hiện.

Quỷ Tú Tài thân ảnh như kiêu quý mị hư vô nhanh, cơ hồ là một cái hô hấp thời gian hấn liền xuất hiện ở Phương Nho phía sau, sau đó xòe năm ngón tay, hắc khí cuộn cuộn, trong nháy mắt đem Phương Nho cho bắt.

Như điều hâu vô gả con vậy đem Phương Nho nắm trong tay, trực tiếp nhảy lên nóc nhà, Phương Nho phản kháng bắt đầu không tác dụng, sau chuy cột sống lại bị Quỷ Tú Tài cho khu ở, căn bản là không thể động dấy.

Phương Nho hiện tại mới biết được cái này Quỷ Tú Tài khủng bố, chính mình căn bản không phải đối thủ.

"A ha ha ha, Phương gia tiểu tử, ta muốn nhượng ngại sống không bằng chết. " Quỷ Tú Tài đứng ở vạn hồn Phiên trước mặt âm u cười, "Ta muốn đem ngại vớt xuống luyện hồn trong đại trận, đem ngại khóa ở trong mắt trận, nhượng vạn hồn Phiên rút đi ngại hết thầy tình, khí, thần, huyết nhượng ngại trở thành một cỗ cây khô, a ha ha ha. "

"Ma quỷ, ngại tên ma quỷ này, có loại thả ta. " Phương Nho vô lực gầm hét lên, lúc này cảm giác được đặc biệt vô lực.

Hô hô hô!

Đột nhiên nhất đạo kỳ dị âm thanh truyền đến, thoáng chốc chỉ gặp nhất tôn vĩ đại đỉnh có ba chân gào thét mà đến, ở Đỉnh sau đó quần áo bạch y như tiên nữ nhân vậy Tô Tiêu Tiêu theo sát xuất hiện: "Quỷ Tú Tài, ngại cái này ác ma, thả hấn. "

Tô Tiêu Tiêu lạnh lùng rít gào truyền đến, Tam Sơn Đỉnh lấy cấp tốc hướng Quỷ Tú Tài đánh tới.

"A hắc hắc, rốt cục xuất hiện. " Quỷ Tú Tài không gấp gáp không chậm, nhanh chóng tay vung đem Phương Nho ném vào đến vạn hồn Phiên trong, trong nháy mắt Phương Nho thân ảnh bị kia cuộn cuộn dấy sóng hắc sát khí thôn phệ, bị ném vào đến trong mắt trận.

"Biến hóa ma đao. "

Quỷ Tú Tài hai tay hợp lại, hắc khí phi nhanh, trong nháy mắt hai tay biến hóa làm một thanh vĩ đại âm sát ma đao, chỉ một cái, nhất thời ma đao chém thẳng vào Tam Sơn Đỉnh.

Bành!

Đao cùng Đỉnh một cái va chạm, tia lửa văng khắp nơi, tiếng như sấm rền, Tam Sơn Đỉnh trên không trung chuyển mấy vòng thu nhỏ lại rơi xuống Tô Tiêu Tiêu trong tay, mà Quỷ Tú Tài thân thể cũng lui lại mấy chục bước.

"Không xong, Phương Nho bị cái này ác ma ném vào đến luyện hồn đại trận trong mắt trận. " Tô Tiêu Tiêu mạnh mẽ nhíu một cái, trong lòng cả kinh, "Kéo dài như thế, Phương Nho định sẽ bị cái này tà ác hồn Phiên hút khô hết thầy, trở thành cây khô không được, nếu như lúc này trong tay ta có điệp kinh thiên kia Ngũ nhạc lô là tốt rồi. "

"Hanh, Tô Tiêu Tiêu, ngươi có năng lực gì giết ta? Ta sẽ ở ngươi dưới mí mắt, giết sạch nơi đây mọi người. " Quỷ Tú Tài âm lãnh ánh mắt trừng tới cái tiếng cười to dựng lên, "Phương gia kia tiểu tử muốn không bao lâu, liền muốn trở thành một cỗ cây khô, ngươi lại có năng lực gì cứu hắn? A ha ha ha. "

"Quỷ Tú Tài ngươi cái này ác ma, súc sinh, tất bị trời phạt. " Tô Tiêu Tiêu quát lạnh, "Ta cho ngươi biết, hôm nay chính là ngươi tử kỳ. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Thân hãm luyện hồn trận

"Ah phải không? Những lời này ta nghe rất nhiều lần, bản giáo chủ còn chưa phải là sống hảo hảo. " Quỷ Tú Tài cười lạnh trừng mắt Tô Tiêu Tiêu lắc đầu, "Ta khuyên ngươi chính là nghe ta, làm ta đạo lỗi, chúng ta dặt tay đôi sửa, đến lúc đó ta diệt ngươi ngày đó biến hóa môn, cho ngươi cái chương giáo phu nhân vị trí ngồi một chút, so với ngươi bây giờ có tiền đồ. "

"Phi, thôi lắm, cầu tặc, bẻ tốt ngươi miệng thói. " Tô Tiêu Tiêu mạnh mẽ đưa ngang một cái, về mặt băng sương lướt đến, Tam Sơn Đình quang mang bạc xóa, trong nháy mắt trở nên lớn hướng Quỷ Tú Tài đánh tới.

Quỷ Tú Tài bàn tay một trào, nhất thời tự vạn hồn Phiến bên trong phi nhanh ra mệnh môn cuộn cuộn hắc sát khí, hắc sát khí trong nháy mắt ngưng tụ thành hình, hóa thành một Tôn vĩ đại phi nhanh lấy hắc sát khí ác quỷ Vương ngăn cản ở Quỷ Tú Tài trước người.

Ở Quỷ Tú Tài rút ra vạn hồn Phiến trong nháy mắt, Tô Tiêu Tiêu chứng kiến Phương Nho ở luyện hồn trong đại trận giãy dụa, trầm luân, biểu tình thống khổ đáng vẽ, "Nếu như ta không cứu hắn, hắn hẳn phải chết không nghi, tốt như vậy tư chất, lại có chứa đại khí vận đeo sao chỉ tương lúc đó tiêu vong, vô luận như thế nào cứu hắn một cứu, ngược lại ta lấy cho phép hắn gia nhập vào thiên biến hóa môn, đến lúc đó bồi dưỡng thành ta phải giúp sức lực. "

Tô Tiêu Tiêu ở trong lòng nghĩ, lúc này Tam Sơn Đình cũng đánh lên kia ác quỷ Vương.

Bành!

Tam Sơn Đình đụng vào hắc sát khí ngưng tụ ác quỷ Vương trên người, lớn tiếng truyền ra, Tam Sơn Đình lần nữa thu nhỏ lại trở lại Tô Tiêu Tiêu trên tay, mà ác quỷ Vương cũng biến hóa làm hắc sát khí trở lại vạn hồn Phiến trong.

Tô Tiêu Tiêu cắn răng, thân thể nhảy vào đến Tam Sơn Đình trong, chợt Tam Sơn Đình một cái xoay tròn, như lưu tinh trụ rơi tốc độ không có vào đến luyện hồn đại trận trong mắt trận, "Phương Nho, ta hôm nay lại cứu ngươi một lần. "

Tô Tiêu Tiêu thanh âm truyền đến, nằng cười Tam Sơn Đình khoan một cái vào đến luyện hồn đại trận trong mắt trận, nhất thời liền thấy Phương Nho ở nơi nào giãy dụa, trầm luân, như rơi đến hải lý người, sẽ không bơi, suýt chút nữa thì chết đuối.

Tô Tiêu Tiêu trong nháy mắt đem Phương Nho quăng vào đến Tam Sơn Đình trong không gian, bên trong đình lại là cái khác không gian, hắc sát khí lại là không thể xâm nhập.

Mà khi Tô Tiêu Tiêu muốn điều khiển Đình ra cái này luyện hồn đại trận lúc, nằng phát hiện mình đã bị phong tỏa, phảng phất bị cách ly đến cái khác trong không gian, căn bản phá không trận này.

"Tô Tiêu Tiêu, ngươi cho rằng ngươi lợi dùng trong tay pháp bảo, liền muốn từ luyện hồn trong đại trận cứu ra kia tiểu tử, ta cho ngươi biết, đơn giản là si tâm vọng tưởng. " Quỷ Tú Tài cuồng vọng tiếng cười truyền vào trong trận, "Ta biết là ngươi sẽ không gặp chết không cứu, ta cho ngươi biết, ngươi rút lui, ta chính là cầm Phương gia tiểu tử làm mồi, dẫn ngươi cắn câu, hiện tại không người đến quấy rối ta, ta có thể tâm vô bàng vụ bày ra cái này luyện hồn đại trận, huyết tể cái này mười vạn nhân khẩu, trợ bản giáo đem vạn hồn Phiến tế luyện đến một cái độ cao mới, a ha ha ha. . . "

"Ngươi tại sao muốn cứu ta? " ở Tam Sơn Đình nội bộ, Phương Nho trông coi Tô Tiêu Tiêu muốn nói lại thôi, "Ta thiếu ngươi quá nhiều, hiện tại nếu như còn đền trên chính ngươi nói, ta Phương Nho có tài đức gì? "

"Bởi vì ngươi còn thiếu ta một cái nhân quả. Một cái báo ứng. " Tô Tiêu Tiêu ánh mắt bình tĩnh, "Như Quỷ Tú Tài theo như lời, ta vốn là muốn khống chế Tam Sơn Đình đưa ngươi từ nơi này trong trận cứu ra, lại không nghĩ rằng cái này luyện hồn đại trận ra vào không được, đây là ta tính sai, xem nhẹ cái này luyện hồn đại trận. "

"Ai. " Phương Nho thờ dãi, "Cha ta hẳn, tốt a? "

"Yên tâm, ta đã giúp hấn hóa giải oan hồn nguyên rửa. " Tô Tiêu Tiêu không có trả lời hai lời, "Chỉ là oan hồn nguyên rửa vừa mới hóa giải, thân thể hấn suy yếu còn vận không hăng hái, cho nên không có nhượng hấn đến đây. "

"Ah, hấn tốt là tốt rồi. " Phương Nho thở phào, "Kéo dài như thế nói, toàn bộ Thanh Thủy Trấn sẽ trở thành địa ngục nhân gian, sợ đến lúc đó. . . "

"Ta đã phát sinh sư môn xin giúp đỡ tín hiệu, sư môn thu được sau đó sẽ tới rồi trợ giúp. " Tô Tiêu Tiêu trông coi Phương Nho trả lời, "Không nghĩ tới lần này tiếp thu tập nã Quỷ Tử Tài nhiệm vụ, ở chỗ này địa còn nhận lấy người tên đệ tử này, nếu như chúng ta được cứu trợ, người phải lập tức theo ta ly khai, đi trước sư môn tiếp được gột rửa, như vậy lại vừa trở thành ta thiên biến hóa môn đệ tử. "

"Mọi thứ đều nghe người. " Phương Nho ôm quyền xá, ánh mắt chỉ thành trông coi Tô Tiêu Tiêu, "Ta thiếu người, sợ rằng cả đời này cũng còn không sạch. "

"Không, người cũng không thiếu ta, đây chỉ là nhân duyên tế sẽ, nhân quả tuần hoàn. " Tô Tiêu Tiêu lắc đầu hơi hơi kiều kiều miệng, tự tiểu phi tiểu, sát là mê người, "Hiện tại chúng ta chỉ có thể chờ đợi đợi sư môn người đến, người cũng không nhất định tâm tồn đứng (đối với) ta cảm kích, người tu hành tâm tồn thiên địa, "Thiên nhược hữu tình Thiên diệc lão", người phải hiểu được. "

"Chúng ta ở nơi này trong đình có thể chống bao lâu? " Phương Nho quan sát chung quanh một cái này Tam Sơn Đình nội bộ hỏi, "Ta dần dần cảm giác được đình kia bên trong có thể hấp thu linh khí đang yếu bớt. "

"Một canh giờ a. " Tô Tiêu Tiêu mở miệng từ tốn nói, "Trước vì cứu cha người, ta ở trong đình thiêu đốt 100 miếng Tử Khí Đan, hiện tại hai chúng ta người tu hành ở chỗ này thô nạp số lượng vĩ đại, nơi đây linh khí tối đa đủ chúng ta hô hấp một canh giờ là cực hạn. "

"Nói cách khác, sau một canh giờ nếu như chúng ta không thể từ nơi này đi ra ngoài nói. . . " Phương Nho nghĩ đến sự tình nghiêm trọng tính, kia thì thật là vận kiếp bất phục, "Có phải hay không chỉ cần có đan được có thể ở nơi này bên trong đình thiêu đốt thành linh khí, cung ứng chúng ta hấp thu? "

"Ân. " Tô Tiêu Tiêu gật đầu, "Chẳng qua là ta mang theo người đan được đã tại giúp người cha hóa giải oan hồn nguyên rửa thời điểm tiêu hao hầu như không còn. "

"Cái này không thành vấn đề. " Phương Nho trong lòng nhẹ một chút thư một hơi thở, lập tức từ trong lồng ngực lấy ra Nhậm Chính tặng cho quy linh túi, từ túi bên trong đổ ra 100 miếng Tử Khí Đan trông coi Tô Tiêu Tiêu hỏi: "Đủ? "

"Quy linh túi? " Tô Tiêu Tiêu chứng kiến Phương Nho trong tay kia tinh xảo quy linh túi ni non một tiếng gật đầu, "Nếu có cái này 100 miếng Tử Khí Đan cung ứng, chúng ta ở trong đình hấp thu ba canh giờ đều sẽ không có ngoài ý muốn, không nghĩ tới nhà người cuối cùng đã vậy còn quá phong phú, ngay cả quy linh túi loại này bí bảo đều có, thực sự là xem nhẹ người ha hả. "

"Ah, cái này là người khác đưa cho ta. " Phương Nho nhức đầu cũng không giấu giếm, đem quy linh túi thu nhập trong lồng ngực.

Tô Tiêu Tiêu tay hướng kia chất đồng Tử Khí Đan duỗi một cái, nhất thời cái này trăm viên đan hên nhao nhao bay lộn dưng lên, ở trong đình từng viên một bành bành rung động, ở trăm viên Tử Khí Đan thiêu đốt phía dưới, nhất thời từng cỗ một linh khí không lồ ở trong đình bốc lên, tươi mát linh khí nhất thời nhượng Phương Nho trong lòng một hồi thư sướng.

"Sư tỷ, ta có thể xưng hô như vậy người sao? " Phương Nho trông coi Tô Tiêu Tiêu hỏi.

"Đương nhiên có thể. " Tô Tiêu Tiêu gật đầu, "Người bây giờ lấy đã là ta thiên biến hóa môn đệ tử, chỉ kém tiếp thu sư môn thánh giáo thanh tẩy, người bây giờ có thể xưng hô như vậy ta. "

"Sư tỷ ta có thể hỏi người một chuyện không? " Phương Nho mở miệng mỉm cười trông coi Tô Tiêu Tiêu, đợi Tô Tiêu Tiêu gật đầu, Phương Nho mở miệng hỏi: "Tiên môn chính đạo ở chúng ta phạm thế gian, là như tiên người thông thường tồn tại, rất nhiều người tha thiết ước mơ muốn gia nhập vào, thế nhưng có vọt nhọn đầu cũng không còn đi qua khảo hạch, vì sao sư tỷ lại nguyện ý chút nào không suy nghĩ nhượng ta gia nhập đây? "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Diệt Kinh Thiên

"Vấn đề này ở cứu người cha thời điểm không phải nói rõ ràng sao? " Tô Tiêu Tiêu phản hồi ra lời, "Điều này cũng có thể chính là người cơ duyên tạo hóa, người cùng ta thiên biến hóa môn hữu duyên a. "

"Ah. " Phuong Nho gật đầu tiếp tục hỏi: "Ồ mảnh này Thần Châu đại địa, có thật nhiều rất nhiều tự xưng là tiên môn đang Đạo Tông môn, bắt quá ta từ trong điển tịch có biết có tứ môn thanh danh lan xa, một là thiên biến hóa môn, mặt khác tam môn cũng rất có tiên gia màu sắc, sư tỷ ngươi có thể cho ta nói một chút sao? "

"Ân, tiên môn bốn mạch, tiên đạo chính thống, ta thương nam sơn thiên biến hóa môn nhất phái, sừng sững thương nam sơn, chiếm giữ nam diện phượng vị vạn dặm biển rừng núi mạch, quần phong giãy giụa chứng, linh khí nồng nặc, chính là tiên gia Thánh Địa đứng đầu. " Tô Tiêu Tiêu nói tiếp: "Ồ nghìn dặm bên ngoài "Đông thiên linh lại có tử dương Cung nhìn xa, phía tây, tây tới sơn có thái cực thần điện lẫn nhau thành góc, phía bắc, bắc thần sơn có thái sơ môn tên khu ngang hàng, " này ba tiên môn cùng ta thiên biến hóa môn cùng xưng tiên môn bốn mạch, tiên đạo chính thống. "

Nghe Tô Tiêu Tiêu vừa giới thiệu, Phuong Nho chợt như tỉnh, đối với mảnh này khắp mặt đất tiên môn thế lực có giải khai, trong lòng cũng là có điểm hướng tới đứng lên, dù sao tiên môn là thành Tiên khởi điểm, vô số truyền thuyết đều nguyên vu nơi đây.

"Không xong, Quý Tú Tài luyện hồn đại trận, cũng nhanh muốn trưng bày thành công. " đột nhiên Tô Tiêu Tiêu ngẩng đầu nhìn Đinh ngoại cảnh voi (giống), trắng nõn sắc mặt quái thượng về lo âu, "Làm sao sư môn vẫn chưa có người nào tới rồi? "

Nghe Tô Tiêu Tiêu nói như vậy, Phuong Nho cũng từ từ thế ngồi bên trong đứng lên, đi qua hiện lên động ký hiệu miệng đình nhìn ra phía ngoài, chỉ gặp bên ngoài cảnh tượng đen kịt hắc sát khí phi nhanh không nghĩ, hắc sát khí bên trong từng cái thống khổ giãy dụa vận vẹo mặt quỷ đang gặm thét.

"Sư tỷ, chúng ta liên thật không có cách nào nướng người pháp bảo này phá tan cái này ràng buộc sao? " Phuong Nho nhìn về phía Tô Tiêu Tiêu hỏi, "Nếu là có cũng đủ đan dược thiêu đốt đâu? "

"Không được. " Tô Tiêu Tiêu lắc đầu, "Tam Sơn Đình chỉ là ở linh khí cấp bậc, nếu như đình này là hồn khí cấp bậc nói, trận này căn bản là trời không được chúng ta, đáng tiếc, nếu như Diệp Kinh Thiên Ngũ Nhạc Lô là tốt rồi. "

"Diệp Kinh Thiên? Ngũ Nhạc Lô? " Phuong Nho nghi hoặc nỉ non, "Hắn là ai vậy? Ngũ Nhạc Lô là hồn khí sao? "

"Ân. " Tô Tiêu Tiêu gật đầu, đang muốn mở miệng, đột nhiên trong sắc mặt di chuyển hiện một động nhân sắc mặt vui mừng, "Ta cảm ứng được ta hóa bướm ba động, nghĩ đến là sư môn người đến, chúng ta có thể cứu chữa. "

"Hóa bướm? " Phuong Nho trong lòng vui vẻ, trong sắc mặt dừng động ý mừng, "Hóa bướm là người kia thanh kiếm sao? "

"Ân. " Tô Tiêu Tiêu gật đầu, một nụ cười hiện lên khóe miệng bên trong, thấy Phuong Nho thất thần, đây là Phuong Nho lần đầu tiên chứng kiến không câu trả lời cười Tô Tiêu Tiêu có thể cười lâu như vậy, cười đẹp như vậy, có cười khuyh nhân quốc phiêu dật khí chất.

"Ách, thời khắc mấu chốt lại có con ruồi tới quấy rối. " đứng vào lúc này, Quý Tú Tài ngẩng đầu nhìn phía thượng khung tinh tế nỉ non, ánh mắt tìm kiếm kia chùng khí tức nguy hiểm, sắc mặt bỗng biến đổi.

Đột nhiên một đạo chói mắt kim quang trong mắt hấn phóng đại, như lưu tinh trụ rơi vậy trầm trọng cùng tốc độ hướng hấn đập tới, Quý Tú Tài hét lớn một tiếng, đôi tay vô một cái, nhất thời tự luyện hồn trong đại trận bắt đầu khởi động bắt đầu cuộn cuộn khói đen, khói đen ở trên đình đầu hấn không ngưng tụ thành một khối vĩ đại cái khiên.

Bành!

Kim quang đụng vào cái này khói đen ngưng tụ trên tấm chắn, nhất thời hắc sát khí ngưng tụ cái khiên tiêu tán, mà khoanh chân ngồi Quý Tú Tài cũng là trực tiếp tọa mặc cái này nóc nhà. Thân thể ngã xuống.

Kim quang hưu vừa vang lên, biến hóa làm một đạo mặc kim sắc trường phục người ảnh, vác tay phải ở phía sau bối đứng ngạo nghễ với phòng linh trên, tại hấn trong tay trái, nhất tôn bàn tay lớn lư hương huyền phù, ở trong lò từng luồng hơi khói tự kia ba cái hương bên trong thẳng tắp lao ra, căn bản nhượng gió to thổi đều chém gió không khom, không thổi tan.

Nam tử mặc áo vàng, lạnh lùng nghiêm nghị khuôn mặt như đao got vậy, thâm thúy trong con ngươi toát ra từng cỗ một dày đặc sát khí, như đôi kiếm vậy lông mày rậm thêm ngăn nắp sạch sẽ, như như tiêu thương thân thể hướng kia vừa đứng, liền cho người một loại thâm bất khả trắc cảm giác.

"Hanh, Lãnh Huyết Giáo Quý Tú Tài như vậy tiền đồ, dĩ nhiên ban ngày ban mặt muốn huyết tể Thanh Thủy Trấn, đem cái này biến thành nhân gian địa ngục, thực sự là tội ác tày trời. " hấn mở miệng nói chuyện, ánh mắt trừng mắt xa xa ngồi trong trận tuyến chuyển vận chân khí Hắc Nha, sau đó trong tay hấn kia lơ lửng tiểu búp lơ vung lên, nhất thời cái lò này kim quang chợt hiện, nhanh như thiểm điện hướng Hắc Nha tránh đi.

Bành!

Chỉ nghe một thanh âm vang lên di chuyển, Hắc Nha ngay cả chạy trốn cũng không kịp, toàn bộ thân hình liền bạo tạc thành huyết vụ, cái lò này tốc độ không giảm, một cái xoay tròn hướng một gã khác huyết ma hộ tổng vệ đánh tới, chỉ là một trong nháy mắt, cái này hai gã huyết ma liền bước Hắc Nha rạp khuôn theo.

Mất đi tứ diện đầu trận tuyến chân khí chuyển vận, luyện hồn đại trận vận hành cực kỳ chậm chạp, chỉ lát nữa là phải phá trận.

Lúc này Quý Tú Tài tự kia rớt xuống nóc nhà bên trong vừa nhảy ra, đứng ở nam tử mặc áo vàng đứng (đối với) mặt chính.

"Diệp Kinh Thiên? " Quý Tú Tài chứng kiến nam tử mặc áo vàng trong nháy mắt, nhất thời biến sắc, toát ra một loại sợ hãi, "Thiên biến hóa môn cấp cao

nhất đại đệ tử, thiên tài Diệp Kinh Thiên? Dĩ nhiên là người? "

"Không sai, chính là ta. " Diệp Kinh Thiên trừng mắt Quỷ Tú Tài trên mặt lộ ra vẻ sát cơ, "Ta nhớ được năm đó ta nhất niệm Nhân tha cho người một cái mạng, không nghĩ tới tạo thành ngày hôm nay loại người như người giết chóc cục diện, ai, năm đó là ta sai, để cho chạy người chính là một cái lệch lạc nhân từ. "

"Hanh, người không muốn giả mù sa mưa. " Quỷ Tú Tài tàn bạo trả lời, "Năm đó người để cho chạy ta, đơn giản chính là vì đạt được. . . "

"Câm miệng. " Diệp Kinh Thiên rộng giận cửa ra, "Lần này ta sẽ không có nữa nhất niệm Nhân, đối với loại người như người tà ma, chỉ có ngoại trừ cho thống khoái. "

Nói vừa xong, Diệp Kinh Thiên chính là di chuyển, hần thân thể khẽ động, cước bộ đi phía trước hơi hơi một bước, không có ai thấy rõ tốc độ của hắn, chỉ là như thể một bước, chính là đi tới Quỷ Tú Tài trước mặt.

Quỷ Tú Tài bàn tay hướng vạn hồn Phiến một trào, vốn định đem vạn hồn Phiến bắt ở trên tay, nhưng hắn vừa nhìn, chỉ gặp nhất tôn lớn lồ ở vạn hồn trên lá cờ huyền phù, trong lò mùi thơm cuộn cuộn khuynh tiết xuống, hiển nhiên là đem vạn hồn Phiến cho trấn áp không thể động đậy, hơn nữa những cái kia nồng nặc hắc sát khí, còn bị cái lò này nhanh chóng hấp thu được bên trong lò.

"Ngũ Nhạc Lô, hồn khí? " Quỷ Tú Tài trong lòng cả kinh, lấy lại tinh thần trông coi Diệp Kinh Thiên, "Ngán ngùi mấy năm, người dĩ nhiên đem Ngũ Nhạc Lô đề thăng tới hồn khí cấp bậc, xem ra người tìm được. . . "

"Xuống địa ngục a. " Diệp Kinh Thiên nhàn nhạt ngôn ngữ truyền đến, "Người chỉ có xuống địa ngục mới có thể hoàn lại người tội nghiệt. "

Diệp Kinh Thiên bàn tay đánh tới, nhất thời Quỷ Tú Tài cảm giác được thân thể mình phảng phất bị một cỗ vô hình cự lực cho ràng buộc không còn cách nào nhúc nhích, cái này cỗ cự lực phảng phất như từng cây một vĩ đại dây thừng, từ đầu đến chân đem Quỷ Tú Tài cho trói không thể di chuyển mây may.

Hơn nữa cái này cỗ cự lực phía dưới, phảng phất như thiên đê xuống, muốn đem mình ép thành bột mịn.

"Thượng Thương Chi Thủ? " Quỷ Tú Tài thanh âm hoảng sợ truyền ra, "Thiên Thương Quy Khư động phủ thật bị người tìm được, địa cấp võ học Thượng Thương Chi Thủ? Làm sao có thể? "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Diệp Kinh Thiên (hai)

Quỷ Tú Tài chứng kiến, trong hư không một con bàn tay to lớn, từ trên trời giáng xuống, trực tiếp hướng đỉnh đầu của mình chỗ đánh tới, hần tâm linh thần sẽ, lập tức nghĩ đến mấy năm trước một lần cùng Diệp Kinh Thiên gặp nhau.

"Khó trách người thực lực đề thăng nhanh như vậy, Diệp Kinh Thiên, người không được chết từ tế. " Quỷ Tú Tài thê lương thanh âm truyền ra.

"Chết. " Diệp Kinh Thiên không tình cảm chút nào ba động hai mắt toát ra quang mang, một chương trực tiếp đem Quỷ Tú Tài vỗ không biết tung tích, Ngũ Nhạc Lô thoáng chớp bay tới, rơi vào Diệp Kinh Thiên trong tay.

Ông!

Đột nhiên một ánh hào quang tự vạn hồn Phiến bên trong lướt đi, là Tam Sơn Đỉnh.

"Tiêu tiêu. " Diệp Kinh Thiên ánh mắt nhìn tới, vừa nhìn Tam Sơn Đỉnh hần thì biết rõ tới người, trong nháy mắt hai đạo nhân ảnh tự Tam Sơn Đỉnh bên trong thoát ra, chính là Tô Tiêu Tiêu cùng Phương Nho.

Chứng kiến đứng ở Tô Tiêu Tiêu bên người Phương Nho, Diệp Kinh Thiên mày nhíu lại mặt nhăn, ngược lại khoe miệng quai thượng một khó có được lạnh lùng nghiêm nghị nụ cười trông coi Tô Tiêu Tiêu từng bước đi tới nói: "Tiêu tiêu, sư huynh tới chậm, người không có chịu khổ a? "

Tô Tiêu Tiêu hơi hơi gật đầu nói: "Không chậm, sư huynh tới là thời điểm, đa tạ sư huynh xuất thủ cứu giúp, ta thiếu người một phần nhân tình, ngày khác trả lại. "

Nghe Tô Tiêu Tiêu đông cứng giọng nói, Diệp Kinh Thiên cau mày một cái, ánh mắt phiếu phiếu bên cạnh nàng Phương Nho, ánh mắt dời đến Tô Tiêu Tiêu trên người nói: "Tiêu tiêu, Quý Tú Tài đã bị ta giải quyết tại chỗ, đợi ta thu cái này vạn hồn Phiến, chúng ta liền về sư môn a. "

"Sư huynh, ta hóa bướm đâu? " Tô Tiêu Tiêu nhìn về phía Diệp Kinh Thiên hỏi, "Ta cảm ứng được nó ba động, trả lại cho ta a. "

"Ta giúp ngươi bảo quản. " Diệp Kinh Thiên gật đầu, chợt một thanh hai ngón tay chiều rộng, hiện lên ngân quang bảo kiếm từ hán kia Ngũ Nhạc Lô bên trong thoát ra, lên đến Tô Tiêu Tiêu trên tay, Tô Tiêu Tiêu vung tay lên, kiếm này liền biến hóa làm một cái năm màu đai lưng buộc ở nàng tiêm trên lưng.

Trong chớp nhoáng này công phu, vạn hồn Phiến đã bị Diệp Kinh Thiên thu vào Ngũ Nhạc Lô trong, chứng kiến đây hết thảy, Phương Nho trợn mắt hốc mồm.

"Phương Nho, ngươi còn có cái gì không làm sự tình? " Tô Tiêu Tiêu nhìn về phía Phương Nho hỏi, "Nếu như không có chuyện khác, chúng ta liền về sư môn. "

"Phương Nho? Về sư môn? " Diệp Kinh Thiên sắc mặt lộ ra một vẻ khinh thường nhìn về phía Phương Nho, lúc này hán chỉ có nhìn thẳng vào bắt đầu Phương Nho, "Ngươi tên là Phương Nho? "

"Sư huynh, tại hạ Phương Nho, Thanh Thủy Trần người. " Phương Nho ôm quyền trông coi Diệp Kinh Thiên, "Lần này Quý Tú Tài trong sự kiện, nâng sự tự phúc, nàng nhượng ta gia nhập vào thiên biến hóa môn, trở thành thiên biến hóa môn đệ tử. "

"Chậm đã. " Diệp Kinh Thiên mạnh mẽ nhíu một cái khoát khoát tay, "Ngươi còn không có tư cách gọi sư huynh của ta, gia nhập vào thiên biến hóa môn cũng không phải tiêu tiêu nói coi là, ta cho ngươi biết, ngươi tốt nhất rời tiêu tiêu xa một chút, ngươi phạm nên làm chút người phạm nên làm việc. "

"Lẽ nào sư huynh là tiên nhân? " Phương Nho trong lòng một mạch lập tức hỏi lại, "Lẽ nào người phạm nên làm việc, thì không phải là tu hành thành Tiên, cùng trời địa cạnh tranh Thọ? Làm không bình thường người phạm sao? "

"Sư huynh, ta ý lấy quyết. " Tô Tiêu Tiêu trên mặt trào hiện băng sương năm trông coi Diệp Kinh Thiên, "Phương Nho là ta nhìn trúng nhân tài, không dám nói ngàn dặm mới tìm được một, thế nhưng dám nói ngàn dặm chọn một, có thể hay không nhượng hán gia nhập vào thiên biến hóa môn, đến lúc đó ta tự sẽ hướng chương giáo nói rõ. "

"Sư tỷ, ta đi xem cha ta. " Phương Nho ôm quyền xá, xoay người nhảy xuống nóc nhà, thẳng đến nhà mình phủ đệ.

"Tiêu tiêu, ngươi đối với ta lẽ nào liền nếu thực như thế sao? " Phương Nho đi rồi, Diệp Kinh Thiên trong mắt lộ ra vẻ tình cảm trông coi Tô Tiêu Tiêu hỏi, "Ta nguyện ý vì ngươi làm một chuyện gì, vì sao lại không thể Bác ngươi cười? Lẽ nào nhiều năm như vậy, ngươi vẫn còn đang trách ta? "

"Đi qua liền nhượng hán trở thành quá khứ a. " Tô Tiêu Tiêu xoay người, đứng quay lưng về phía Diệp Kinh Thiên thỏ ra một hơi, "Ngươi là thiên biến hóa trong môn nổi tiếng, trăm năm khó gặp một lần thiên tài, mà ta đâu? Ha ha " Tô Tiêu Tiêu lắc đầu tự tiếu phi tiếu.

"Ta biết ngươi vẫn còn đang trách ta. " Diệp Kinh Thiên đi vài bước đứng ở Tô Tiêu Tiêu thân vừa nhìn nàng tuyệt mỹ gò má đường nét, gió đem nàng sợi tóc thổi lác lác, "Hy vọng ngươi thông cảm ta, ở cái thế giới này, chỉ có cường giả chỉ có mới có thể bảo vệ được chính mình tất cả, ta vì ngươi, ta chỉ có nổi điên tu luyện, chỉ vì trở nên mạnh mẽ, bởi vì ... này dạng chỉ có mới có thể bảo vệ được ta nghĩ muốn bảo hộ, như vậy, chỉ có không người nào dám từ trong tay của ta đem ngươi cướp đi. "

"Đù. " Tô Tiêu Tiêu xoay người nhìn Diệp Kinh Thiên, "Ngươi cái gọi là nổi điên tu luyện, chính là không từ thủ đoạn, không chỗ nào không cần bên ngoài cùng sao? Nếu như nói ba năm trước đây ta còn tin ngươi nói xem như là ta si tình, mà ba năm sau ta, đã không lại là kia cái ta, chúng ta ở ba năm trước đây cũng đã kết thúc, cho nên về sau ngươi chính là đoạn đúng (đối với) ta ý niệm trong đầu, ta đối với ngươi đã tuyệt vọng, hơn nữa hết lòng quan tâm giúp đỡ. "

"Là không là bởi vì hán? " Diệp Kinh Thiên tay chỉ vừa mới Phương Nho tiêu thất phương hướng, "Kia cái gọi Phương Nho? "

"Ngươi thực sự là quá buồn cười. " Tô Tiêu Tiêu lắc đầu, trông coi trong mắt thiêu đốt lửa giận Diệp Kinh Thiên, "Hán chỉ là một hài tử, chúng ta sự tình, cùng hán không có một chút quan hệ, là ta nhìn thấu ngươi, chúng ta là không có khả năng, ngươi đi a, ngày hôm nay ngươi cứu ta, phần ân tình này ta sẽ còn. "

"Hanh. " Diệp Kinh Thiên tay áo vung xoay người đi vài bước lại dừng lại, "Tiêu tiêu, ta cho ngươi biết, ta sẽ không buông tha, nếu như kia cái gọi Phương Nho dám đối với ngươi có một chút xíu ý đồ không an phận, ta tuyệt đối nhượng hán sống không bằng chết. "

Nói vừa xong, Diệp Kinh Thiên thân thể phiêu nhiên nhi khứ (bay đi), một vệt kim quang lướt đi, người đã biến mất không gặp.

"Nho nhi, ngươi có thể tỉnh trở về. " Phương Nho vừa chạy vào trong đại sảnh, sắc mặt còn có vẻ tái nhợt vô lực Phương Thiên chính là tự ghé ngồi bên trong một bả đứng lên, vẻ mặt kích động trông coi Phương Nho, "Vì phụ muốn muốn đi ra ngoài trợ lực, cũng là có lòng không đủ lực, hoàn hảo ngươi không có việc gì. "

"Cha không có việc gì là tốt rồi. " Phương Nho đứng ở trước mặt phụ thân ngắm cha mình tiếp tục mở miệng nói: "Cha, Quý Tú Tài đã bị giải quyết tại chỗ, Tô tiên tử muốn ta lập tức cùng nàng trên thiên biến hóa môn. "

"Tốt, tốt. " Phương Thiên kích động gật đầu, "Con ta phải ra khỏi hơi thở, ngươi cứ việc yên tâm tùy theo nàng đi a, không muốn nhớ ta, ngươi nhất định phải ra đầu người địa. "

"Cha. " Phương Nho trong nháy mắt đôi đầu gối quỳ xuống, ngửa đầu trông coi phụ thân, nói rằng: "Lần này xuất môn, nghìn dặm xa xôi, về sau hài nhi liền không thể ở trước mặt ngài hầu hạ ngài, mời cha tha thứ hài nhi phần này không hiếu. "

"Ha ha, đứa nhỏ ngốc. " Phương Thiên vui mừng cười đem Phương Nho nâng dậy, trông coi hắn, "Cha cao hứng còn không kịp, làm sao sẽ trách, như Nhậm Chính huyênh theo như lời, là Long sẽ nhất phi trùng thiên, là ngư cũng muốn xuống biển cao du, Thanh Thủy Trần cái này tiểu Trần tử đối với người mà nói là ở lãng phí thời gian, hiện ở một cái nhất phi trùng thiên cơ hội đặt trước mặt, cha trong lòng miễn bàn lắm nhiều tâm. "

"Cha, người yên tâm, trên thiên biến hóa môn ta nhất định chuyên tâm khổ luyện. " Phương Nho viền mắt hơi có chút ướt át, lớn như vậy, cho tới bây giờ không có một mình ra khỏi nhà đi xa, trước đây đã đi ra ngoài cũng là đi huyện lý, còn có phụ thân cùng đi, bây giờ thậm chí tới có điểm không xa tư vị.

"Tốt, tốt lắm. " Phương Thiên gật đầu, tự tay ở Phương Nho khuôn mặt bên trong phủ một cái sờ, "Nho nhi người cũng không cần lo lắng, đi tiên môn, cũng không đại biểu cùng vì phụ sẽ không gặp lại, người xem kia Tô tiên tử, nàng còn không là xuất hiện ở nơi này sao. "

"Tốt, đi a. " Phương Thiên vỗ vỗ Phương Nho bả vai, "Phải cố gắng biết không? "

"Cha. " Phương Nho thật dài kêu một tiếng, "Lại thấy, người phải bảo trọng. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Thiên Hóa Môn Tiêu Tiên Phong

Phương Nho nói vừa xong, trong nháy mắt xoay người, hần cất bước chạy ra khỏi cửa phòng, tự tay dùng ống tay áo lau dưới con mắt ướt át, nước mắt vẫn là không tự giác chảy xuống tới.

Một mực chạy đi phủ đệ, ở phủ đệ ở ngoài, Tô Tiêu Tiêu đã đứng ở nơi đó đợi hắn.

"Giao phó xong sao? " Tô Tiêu Tiêu mắt nhìn Phương Nho kia hồng nhuận viền mắt quay đầu đi, "Người năm nay bao nhiêu tuổi? "

"Mười tám. " Phương Nho hơi hơi cúi đầu, "Chúng ta đi a, không đi nữa, ta sợ ta không yên lòng cha ta. "

"Mười tám. " Tô Tiêu Tiêu đáp một tiếng, "Không có thực lực người ở bên cạnh hắn cũng bảo hộ không hắn, người có thực lực, người không ở bên cạnh hắn cũng không ai dám đánh hắn chủ ý, hiểu chưa? "

Trầm mặc một lát chậm rãi thở ra một hơi mở miệng nói: "Nhà của ta thế cùng người khác không giống, ta ba tuổi kia năm mẹ ta liền không Từ chia tay, là cha ta một tay đem ta nuôi lớn, người không biết hắn khổ cực, cũng sẽ không hắn cô độc, bởi vì người không phải ta, người không giải khai. " Phương Nho trùng điệp thở phào, "Chúng ta lên đường a. "

Tô Tiêu Tiêu qua trong nháy mắt, xoay người tay khẽ vẫy, nhất thời Tam Sơn Đình ở bàn tay hắn phía trên di chuyển hiện, thoáng chốc đón gió gấp lớn, rơi vào địa bên trong, nàng nắm lên Phương Nho nhảy tiến nhập trong đình, hưu vừa vang lên, Tam Sơn Đình phá không đi.

Thân ở trong đình, Phương Nho ngồi dưới đất, cúi thấp đầu không nói một tiếng, Tô Tiêu Tiêu khoanh chân ngồi đối diện hắn nhắm mắt ngưng thần.

Mà Tam Sơn Đình thì như một vệt sáng trên không trung xuyên qua, lấy nhục nhãn phạm thai trên mặt đất chỉ nghe có tiếng vang, nhưng ngẩng đầu một cái tìm kiếm thanh âm đầu nguồn, cũng là không biết tung tích, còn tưởng rằng nghe lầm.

"Người tu hành, muốn thường xuyên tự xét lại, buông tâm tình, nếu không, tướng này sẽ trở thành trong lòng người một đạo không bước qua được chuyện khó. " Tô Tiêu Tiêu nói truyền đến, thanh thúy vờn quanh tai vừa tựa như xưng tội thiện ý, "E rằng ta không có thể hiểu được phụ thân người ở trong lòng người phân lượng, thế nhưng ta cần phải nhắc nhở người, người lập tức phải trở thành Thiên Hóa Môn đệ tử, không muốn nương người nghĩ thân tình kết thúc ảnh hưởng tâm tư người chí. "

"Ta không sao. " Phương Nho ngẩng đầu nhìn Tô Tiêu Tiêu hỏi đáp, "Ta chỉ là đang nghĩ làm sao thích ứng kế tiếp sinh hoạt. "

"Ah? " Tô Tiêu Tiêu hơi hơi cười cười lắc đầu, "Người lừa ta, lại không lừa gạt không chính người tâm a, hy vọng người nhớ kỹ ta nói chuyện, vào sư môn sau đó, hắn là rất nhanh hòa tan trong lòng người này cô tâm tình. "

"Thụ giáo sư tỷ. " Phương Nho ôm quyền xá hít sâu một hơi, lại thở dài một hơi, tựa hồ đem trong lòng phiền muộn khí độ thổ hết sạch, "Sư tỷ chúng ta

phải bao lâu mới có thể đến sư môn. "

"Bầu trời tối đen trước đây có thể đến. " Tô Tiêu Tiêu hỏi đáp, "Thanh Thủy Trán khoảng cách Thương Nam sơn trên ngàn dặm lộ trình, ta đây Tam Sơn Đình là ở linh khí cấp bậc, nếu như là hồn khí cấp bậc nói, cũng không cần nửa ngày, may mà có người kia trăm viên Tử Khí Đan linh khí cung ứng, bằng không nói đối với người mà nói sẽ là một đoạn gian khổ thêm xa xôi lộ trình. "

Phương Nho ngẩng đầu nhìn sang miệng đình kia cực nhanh hiện lên cảnh sắc biến ảo, trong lòng thầm nghĩ cái này tiên gia pháp bảo thực sự là ở nhà lữ hành chuẩn bị lương vật, bằng không lấy sức của đôi bàn chân hoặc người mã lực, còn muốn trèo đèo lội suối hạ thủy qua sông, ngẫm lại đều là gian khổ.

Một đường không nói chuyện, Phương Nho thu hồi tâm tư, khoanh chân nhắm mắt ngưng thần, tiêu hóa chính mình trong khoảng thời gian này tích lũy kinh nghiệm, cái này như huyễn tu vì càng củng cố.

Thời gian ở nơi này vậy xuyên qua bên trong vượt qua, làm Phương Nho trong tai truyền đến Tô Tiêu Tiêu thanh âm, hẳn chỉ có từ từ mở mắt, một ngụm trọc khí từ miệng bên trong nhỏ ra.

"Đến sao? " Phương Nho chậm rãi đứng dậy, Tô Tiêu Tiêu gật đầu chột vung tay lên, Phương Nho cảm giác trước mắt một hồi biến ảo, đã cùng Tô Tiêu Tiêu nhảy ra Tam Sơn Đình.

Mà Tam Sơn Đình còn lại là thoáng chốc thu nhỏ lại, huyền phù đến Tô Tiêu Tiêu trên lòng bàn tay, bàn tay nâng nắm chặt, lại mở, Tam Sơn Đình đã bị nâng thu.

Phương Nho ngưỡng nhìn chung quanh, kia dồn sức gió cấp chín thổi hất vạt áo lệ lệ rung động, lúc này thương khung đã kéo tấm màn đen, nhưng là mình vị trí địa phương, cũng là ở ánh mắt đến mức, có khí trời đất hòa hợp bốc lên.

Kia hấp thu mũi trong không khí, phảng phất như chính mình vẫn là thân ở Tam Sơn Đình bên trong thông thường, có một tinh thuần linh khí cảm giác.

"Nơi này chính là Thương Nam sơn, Thiên Hóa Môn? " Phương Nho thu hồi thần nhìn về phía đứng bên cạnh Tô Tiêu Tiêu hỏi, "Nơi đây linh khí phảng phất cùng vừa mới ở Tam Sơn Đình trong thông thường a! "

"Không sai, nơi này là Thương Nam sơn Thiên Hóa Môn. " Tô Tiêu Tiêu gật đầu, "Ngọn núi này tên là Tiêu Tiên Phong, là ta ở trong sư môn tu luyện địa. "

"Tiêu Tiên Phong? " Phương Nho ừ non một tiếng như có điều suy nghĩ, nhìn phía xa xa nói: "Những cái kia Lâm san sát lập, cao thấp không nhất sơn son, có phải là đại biểu hay không lấy từng vị sư huynh sư tỷ Thánh Địa chỗ? "

"Người ngộ tính không kém. " Tô Tiêu Tiêu vừa đi vừa nói chuyện: "Chỉ cần tu vi không kém, lại vì sư môn làm ra cống hiến đệ tử, đều sẽ đạt được tiên sơn ban cho, như hôm nay sắc lấy hắc, ta tạm thời lưu người ở nơi này qua một đêm, sáng mai, ta sẽ dẫn người đi tiếp thu thánh giáo thanh tẩy, thành vi đệ tử bản môn. "

"Tiêu tiêu tỷ, người trở về! " xa xa một đạo thanh thúy vui vẻ thanh âm truyền đến, tiêu tiêu tỷ, vị này chính là? Làm sao một cái thế tục phạm nhân cũng mang tới Tiêu Tiên Phong đi lên? "

Trông coi cái này chạy đến Tô Tiêu Tiêu bên người, trong mắt lộ ra một vẻ khinh thường đánh giá chính mình mặc áo xanh quần dài nữ tử, Phương Nho lập tức ôm quyền xá nói: "Tại hạ Phương Nho, gặp qua vị sư tỷ này. "

"Hiếu Đan, tại sao có thể dùng thế tục ánh mắt để đối đãi hử? " Tô Tiêu Tiêu mắt nhìn Thanh y nữ tử nói tiếp: "Hắn là ta lần này tập nã Quỷ Tú Tài lúc, ở trên đường gặp mấy thầy, sau này hắn đem sẽ trở thành chúng ta đệ tử. "

"Ah? " Hiếu Đan khẽ di một tiếng, tỉ mỉ trừng mắt Phương Nho trên dưới quan sát, sau đó chính là cười cười, lộ ra hai cái tiểu hồ nha tới nói: "Người tốt Phương Nho, ta gọi Tô Hiếu Đan, người có thể gọi ta là sư tỷ, cũng có thể gọi Đan Đan. "

"Gặp qua sư tỷ. " Phương Nho ôm quyền xá dò xét một lát Tô Hiếu Đan nói: "Đan Đan sư tỷ cùng tiêu tiêu sư tỷ là tỷ muội sao? "

"Đúng vậy, bất quá không phải thân sinh hi hi. " Tô Hiếu Đan gật đầu tiểu đáp, một tia ý thức tính trẻ con hơi thở, khoe miệng thông minh, "Thế nhưng, so với thân sinh còn thân hơn sinh, người coi là có phúc, ta cho người biết, tỷ tỷ của ta Tiêu Tiên Phong, chưa từng có một cái khác phái bước vào quá nửa bước, người dĩ nhiên trực tiếp bị tỷ tỷ mang vào. "

"Hiếu Đan. " Tô Tiêu Tiêu mở miệng, Tô Hiếu Đan lập tức le lưỡi trông coi Phương Nho, "Phương Nho, người tới nay trụ tại đây chỗ qua một đêm, thế nhưng phía trước nơi ở, người cũng không thể bước vào nửa bước, bằng không. . . "

"Bằng không, tỷ tỷ của ta sẽ đem người từ nơi này đỉnh núi ném xuống, hi hi hi. " Tô Hiếu Đan tiếp lời cười nói.

"Cái này, ta sẽ không. " Phương Nho nhìn phía trước kia như một tòa mô hình nhỏ cung điện kiến trúc thu hồi nhãn thần nói rằng: "Ta trụ tại đây đã tọa một đêm. "

Huru!

Đột nhiên, một đạo phá không kim quang từ xa đến gần truyền đến, ba người sáu mắt tìm theo tiếng nhìn lại, chỉ gặp một vệt kim quang lướt đến, thoáng

chốc cái này Tiêu Tiên Phong bên trong ồng ồng tiếng vang lên, nhất thời Phương Nho chứng kiến chân mình cuối cùng đứng trong đất lóng lánh ra quang mang

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Phương Nho bị tội (phần 2)

"Đây là hộ phong trận. " Tô Hiểu Đan chứng kiến Phương Nho kinh ngạc nhìn thần giải thích, "Diệp sư huynh lại tới. "

"Tiêu tiêu, người Tiêu Tiên Phong từ lúc sáng lập ngày bắt đầu, liền mình nói không cho phép trong môn nam đệ tử bước vào nửa bước, ngày hôm nay là chuyện gì xảy ra? " kim quang rơi ở cách Tiêu Tiên Phong phụ cận một chỗ cao trong đá, là Diệp Kinh Thiên, ánh mắt của hắn lóe ra không hiểu tức giận trông coi Phương Nho, "Cái này người phạm, lại bị người tự mình mang vào, hôm nay người là muốn phá chính người định ra quy củ không? "

"Đây là ta sự tình, không cần phải sư huynh người hao tâm a? " Tô Tiêu Tiêu nhìn về phía Diệp Kinh Thiên nói rằng: "Nếu như không có chuyện khác, cũng xin sư huynh trở về người thiên tiên sơn đi, làm người thiên tiên a. "

"Hanh. " Diệp Kinh Thiên lạnh rên một tiếng, ngược lại cười lạnh một tiếng nói: "Ta biết Tiêu Tiên Phong bị sư muội người bày lục mang tinh kiếm quang trận, gần đây ta đứng (đối với) trận pháp rất có nghiên cứu, không như nhường ta đến xem sư muội người cái này lục mang tinh kiếm trận, còn có chỗ nào không đủ, như vậy ta cũng tốt thay người cải thiện cải thiện. "

"Tỷ tỷ, không tốt, hắn vừa mở miệng gọi sư muội của người, liền có chuyện. " Tô Hiểu Đan sắc mặt xuất hiện ngưng trọng giật nhẹ Tô Tiêu Tiêu góc áo nói: "Hắn là muốn lấy sư huynh giáo dục phương thức, mạnh mẽ đánh vào Tiêu Tiên Phong. "

"Sư huynh, người chính là mời về a. " Tô Tiêu Tiêu tức giận phi lông mi, trên mặt trào hiện sương lạnh trông coi chấp tay với cao trên đá Diệp Kinh Thiên, "Ngày hôm nay nếu như người có ý muốn như vậy, ngày mai chương giáo trước mặt, ta tuyệt đối sẽ đủ số bẩm báo đi tới. "

"Ngày mai sự tình, ngày mai lại nói a. " Diệp Kinh Thiên lông mi nhú một cái, thoáng chốc cước bộ một bước, toàn bộ thân hình đã nhảy ra, bàn tay vung lên, nhất thời tự trong bàn tay hắn bắt đầu khởi động bắt đầu một lực lượng khổng lồ trực tiếp hướng Tiêu Tiên Phong đánh tới.

Ong ong ong.

Trong nháy mắt Tiêu Tiên Phong rung động dựng lên, một cái vĩ đại lục mang tinh đồ án lóng lánh ra, chỉ một thoáng, chỉ nghe huu huu huu huu âm thanh, Phương Nho liền chứng kiến từng chuỗi như thực chất vậy kiếm quang tự lục mang tinh trận bên trong xông lên trời.

"Ách, người cái này lục mang tinh kiếm trận quá yếu đuối, khiêm khuyết cường lực vũ khí áp trận. " Diệp Kinh Thiên mạn bất kinh tâm ngôn ngữ truyền đến, oanh vừa vang lên, phảng phất một cái chứa đầy nước vĩ đại thủy hang phá, bên trong thủy lấp bắp ra.

"Hóa bướm. " Tô Tiêu Tiêu ngón tay chỉ một cái, nhất thời kia buộc ở bên hông như đai lưng trường kiếm bay ra, lấy cực nhanh tốc độ đâm vào đến lục mang tinh trung trong.

Ông!

Lục mang tinh kiếm trận vào lúc này quang mang chói mắt, hữu hóa diệp phục vụ mắt trận, nhất thời cho cái kiếm trận này cường lực chống đỡ, nhất thời kia đầy trời mưa kiếm phóng lên cao, từng chuỗi kiếm đều sắc bén linh động một cấp bậc.

"Cái này đúng (đối với). " Diệp Kinh Thiên nếu như chỉ đạo vậy truyền đến thanh âm, "Nhưng là vẫn còn thiếu rất nhiều, phá cho ta. "

Oanh!

Phương Nho nhìn không chuyển mắt trông coi, chỉ gấp một con bàn tay to lớn vỗ xuống, ở dưới cái vỗ này, Phương Nho có loại ảo giác, chính là mình sẽ bị đánh thành một than bùn nhão.

"Tam Sơn Đỉnh. " Tô Tiêu Tiêu tay chỉ một cái, nhất thời Tam Sơn Đỉnh nhanh chóng bay ra, đón gió gấp đại để ngăn khuất Tiêu Tiên Phong trên.

Oanh!

Diệp Kinh Thiên cự chương vỗ xuống, lớn tiếng phía dưới, Tam Sơn Đỉnh rên rỉ một tiếng hoá thành bàn tay cao thấp Đỉnh mất đi sáng bóng rơi xuống ở

Tiêu Tiên Phong trong

Phốc.

Tô Tiêu Tiêu sắc mặt một hồi tái nhợt, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, suýt nữa đứng không vững, lực mang tinh kiếm trận cũng mất đi quang mang, hiển nhiên bị Diệp Kinh Thiên làm hỏng.

"Tỷ tỷ... " Tô Hiểu Đan trong lòng quỳnh lên đỡ lấy Tô Tiêu Tiêu kêu lên: "Người không có việc gì a. "

"Sư tỷ. " Phương Nho đứng ở một bên chứng kiến đây hết thấy, ánh mắt chợt trùng mắt về phía Diệp Kinh Thiên nói rằng: "Lòng tiểu nhân, đo bụng quân tử. "

"Tiêu tiêu người không có việc gì a? " Diệp Kinh Thiên trong sắc mặt trào hiện một lo lắng, hần chớp mắt đi tới Tô Tiêu Tiêu bên người nóng bỏng trông coi Tô Tiêu Tiêu nói rằng: "Đều tại ta, ta nói rồi ta vì người, ta cái gì cũng làm ra được. "

"Diệp Kinh Thiên, cắt cho ta. " Tô Tiêu Tiêu sắc mặt giận dữ, rống to hơn cửa ra, vươn người mới lái dồn sức hướng Diệp Kinh Thiên gương mặt đánh tới, bất quá chớp mắt bị Diệp Kinh Thiên bắt cổ tay lại, "Người nghĩ đánh ta? "

Diệp Kinh Thiên hai mắt bên trong dừng động vài luồng quang mang, lo lắng, điên cuồng, nghi hoặc đan vào một chỗ, nhượng người xem có điểm khủng bố.

"Người cái người điên này. " Tô Hiểu Đan đỡ Tô Tiêu Tiêu mở miệng mắng: "Tỷ tỷ của ta cùng người không có khả năng, người làm như vậy chỉ sẽ nhượng tỷ tỷ đáng ghét hơn người. "

"Không có khả năng? Ha ha ha. " Diệp Kinh Thiên tự nói cười to, nhượng người nghe kinh hãi, chợt hần chính là xoay người, hai mắt bên trong phun lửa giận trùng mắt Phương Nho, "Cũng là người, người cái này còn kiến hồi, người dựa vào cái gì tư cách xuất hiện ở nơi này? "

"Ta không biết ta dựa vào cái gì xuất hiện ở nơi này, thế nhưng ta biết người là như ác ma vậy, không từ thủ đoạn đứng ở chỗ này. " Phương Nho không kiêu ngạo không tự ti trông coi Diệp Kinh Thiên hồi đáp, "Như người vậy không từ thủ đoạn, phá hư tiêu tiêu sư tỷ kiếm trận, đôn nghiêm trọng tiêu tiêu sư tỷ khổ cực tế luyện Tam Sơn Đình, đưa tới tiêu tiêu sư tỷ thụ thương, cứ như vậy người còn dám nói người yêu nàng? Người loại hành vi này, ngay cả con kiến hồi cũng không xứng, con kiến hồi còn biết đoàn kết tự ái. "

"Câm miệng. " Diệp Kinh Thiên cước bộ một bước, trong nháy mắt liền đến Phương Nho trước mặt, tự tay trong nháy mắt bắt lại Phương Nho cái cổ lạnh lùng nói: "Người có tin ta hay không hơi chút dùng một chút lực, người đầu người này lập tức ở riêng? Đều là người biết không? Người không xuất hiện ở nơi này, chuyện gì đều sẽ không có, bất luận cái gì tới gần tiêu tiêu nam nhân, trong mắt ta đều đáng chết. "

"Dừng tay cho ta Diệp Kinh Thiên. " Tô Tiêu Tiêu lạnh lùng rít gào truyền đến, sau đó hóa bướm ở tay nàng chỉ huy di chuyển dưới, như một vệt sáng hướng Diệp Kinh Thiên phía sau lưng lạt đi.

Keng!

Hóa bướm tốc độ đột nhiên ngừng lại, bị Diệp Kinh Thiên đôi ngón tay kẹp lấy mũi kiếm, toàn bộ thân kiếm đều run rẩy, Phương Nho bị hần thuận tay vung, thân thể bị quăng ra mấy chục bước trên mặt đất lộn mấy vòng mới dừng lại.

"Người muốn giết ta? Liền vì hần? " Diệp Kinh Thiên ánh mắt dừng động băng lãnh trông coi Tô Tiêu Tiêu, "Người trả lời ta. "

"Ta không chỉ muốn giết người, còn muốn nuốt người đầu khớp xương. " Tô Tiêu Tiêu cắn răng trông coi Diệp Kinh Thiên, "Người hiện trong mắt ta chính là một cái ác ma, cùng tà ác không có phân biệt. "

"Ha ha ha ha, hảo hảo hảo. " Diệp Kinh Thiên trong tiếng cười khó có thể che giấu đi vẻ bi thương tuyệt vọng, "Người thừa nhận, ta nói rồi bất luận cái gì tới gần nam nhân người hết thấy chết tiệt, ta hôm nay trước hết làm thịt kia tiểu tử nhượng người xem một chút. "

"Người điên. " Tô Hiểu Đan trừng mắt Diệp Kinh Thiên hét lớn: "Người nàng này khúc yêu, dựa vào cái gì nhượng Phương Nho trở thành vật hi sinh? "

"Câm miệng. " Diệp Kinh Thiên cắn răng trừng mắt Tô Hiểu Đan hét lớn: "Nếu không phải là xem ở người là tiêu tiêu muội muội phân thượng, ta trong nháy mắt liền nhượng người trở thành bột mịn. "

"Tới a tới a, giết a, nhượng ta trở thành bột mịn a. " Tô Hiểu Đan hét lớn, "Người đã vào ma, nhượng người trở thành Thiên Hóa Môn đại sư huynh, nhất định chính là tai nạn. "

"Diệp Kinh Thiên, người lập tức cắt cho ta. " Tô Tiêu Tiêu nộ quát một tiếng, "Bằng không này cái ngọc giản truyền tin ta lập tức bóp nát, đến lúc đó chương giáo cùng tất cả trường lão nhất tịnh đến đây, người phải biết là hậu quả gì. "

Chương 41.: Tiêu Tiên Phong một đêm

Những lời này, nhưng Diệp Kinh Thiên sắc mặt run rẩy động một cái, Tô Tiêu Tiêu trong tay sờ cảm ngọc giản, chính là sự môn có trọng tại nạn lớn phát sinh lúc truyền tin công cụ, một ngày bốp nát, đem sẽ kinh động trong sự môn, từ chương giáo trưởng lão, cho tới toàn bộ sự môn các đệ tử.

Nếu quả thật bốp nát, kia sau quả thật là vĩ đại, Diệp Kinh Thiên trong lòng bắt đầu cân nhắc.

"Tỷ tỷ bốp nát hần. " Tô Hiểu Đan nói rằng, "Ta đi xem Phương Nho. "

Phương Nho đã đứng lên, vừa rồi kia ném một cái, cũng không có đúng (đối với) chính mình tạo thành cái gì tính thực chất thương tổn, tu luyện tới Chân Khí Cảnh, hơn nữa thể chất lại so với thường nhân cường tráng, cho nên Phương Nho cũng không có thụ thương.

Hần đứng ở đằng xa không có đánh trả, là bởi vì hắn biết hảo hán không ăn thua thiệt trước mắt, đối với Diệp Kinh Thiên làm khó dễ chính mình nguyên nhân, ở hiện tại hắn chính là rế mây nhìn thấy mặt trời.

"Cũng bởi vì phần này vận vẹo yêu, nhưng Diệp Kinh Thiên nhìn kỹ bất kỳ một cái nào tới gần Tô Tiêu Tiêu khác phái là địch nhân. " Phương Nho ở trong lòng cảm thán, chợt khẽ cắn môi, Phương Nho nghĩ thầm, "Một ngày kia, ta tuyệt đối phải ra khỏi khẩu khí này, Diệp Kinh Thiên phải không? "

"Phương Nho ngươi không có việc gì a? " Tô Hiểu Đan chạy đến xem Phương Nho thân thiết hỏi, "Nhưng ngươi chịu liên lụy, vừa mới đến cái này, sẽ đưa ngươi như thế một phần kinh hách đại lễ. "

"Ah không có việc gì. " Phương Nho khoát khoát tay, "Chỉ cần còn sống, liền có một ngày sẽ trả lại. "

Nghe xong Phương Nho nói, Tô Hiểu Đan trong lòng sợ cả kinh, quan sát Phương Nho ánh mắt cũng thay đổi biến hóa một ít.

"Tốt, Tiêu Tiêu, ngày hôm nay ta cho ngươi cái mặt mũi. " Diệp Kinh Thiên trong lòng phỏng đoán sự tình nghiêm trọng tính gặt đầu, chợt chính là xoay người nhìn về phía Phương Nho lạnh lùng nói: "Ồ chỗ này, ngươi sẽ không có cuộc sống tốt. "

"Đây không phải là ngươi nói coi là. " Phương Nho nhìn hắn chằm chằm trịnh trọng hồi đáp, sau đó Diệp Kinh Thiên thân thể nhảy, biến hóa làm một vệt kim quang phóng hướng xa xa kia cự phong đi.

"Phương Nho, ngươi không có việc gì a. " Tô Tiêu Tiêu đi tới, nàng trong tay cầm mắt đi sáng bóng Tam Sơn Đình, mềm mại trắng nõn sắc mặt có vẻ tái nhợt.

"Tiêu sư tỷ, ta không sao. " Phương Nho lắc đầu trông coi nàng, "Ngược lại là sư tỷ ngươi, hoàn hảo a? "

"Tam Sơn Đình là ta lấy tiên huyết tế luyện, cùng ta tâm ý tương thông, Diệp Kinh Thiên kia một kích gián tiếp thương tổn được ta. " Tô Tiêu Tiêu cau mày thờ khê U Lan, "Ta muốn hướng ngươi nói tiếng xin lỗi, vừa lên sự môn liền gặp gỡ loại sự tình này, là ta liên lụy ngươi. "

"Tiêu sư tỷ không muốn nói như vậy. " Phương Nho trịnh trọng nói: "Ta ngược lại là quái thực lực của chính mình quá yếu, không có thể vì ngươi làm điểm cái gì, ngược lại bởi vì ta đến, nhưng Diệp Kinh Thiên sinh lòng oán hận, phá Tiêu Tiên Phong lục mang tính kiểm trận, vừa nặng đánh Tam Sơn Đình, đây hết thảy đều là bởi vì ta a. "

"Tốt, chuyện này, ngày mai ta sẽ bẩm báo chương giáo sư tôn, nhưng bọn họ xử lý. " Tô Tiêu Tiêu khoát khoát tay chợt chỉ vào xa xa một chỗ điểm nhỏ gian phòng nói: "Đêm nay ngươi đến kia gian phòng đi nghỉ ngơi a. "

"Sư tỷ không cần, ta tựu tại này địa đã tọa một đêm. " Phương Nho khoát tay lia lia, hần nhớ kỹ vừa xong lúc, Tô Tiêu Tiêu liền giao cho không có thể vào phòng gian, tuy là không phải đồng nhất gian, thể nhưng Phương Nho vẫn là cự tuyệt.

"Tỷ tỷ cho phép ngươi đi ngươi phải đi, đừng lè mè. " Tô Hiểu Đan mở miệng nói, "Nam tử hán đại trượng phu, không câu nệ tiểu tiết nha. "

Vừa nghe nàng nói như vậy, Phương Nho ngược lại là không tốt như vậy cự tuyệt, chỉ phải gặt đầu, nhìn theo các nàng ly khai hướng kia loại nhỏ cung điện vậy kiến trúc bước đi.

Hiện nay các nàng vào kia như cung điện vậy phòng ở, Phương Nho ngửa đầu trùng điệp thư một hơi thở, chợt chính là mai khai bộ từ hướng cùng Tô Tiêu Tiêu chỗ ở kia liền nhau không bao xa phòng ốc bước đi.

Đứng ở Tô Tiêu Tiêu các nàng chỗ ở gian phòng ngẩng đầu nhìn liếc mắt, tám biển chỗ chữ to mạ vàng có khắc "Tiêu Tiên điện. " thu hồi nhãn thần, Phương Nho không chần chờ đi nhanh hướng kia tiểu phòng ốc.

Đi tới tiểu phòng ốc trước mặt, Phuong Nho chỉ có giặt mình, phòng ốc này là dựng ở đỉnh đầu đại thụ đỉnh chóp một cái xê tà vị trí, nói cách khác, một gốc cây đại thụ che trời từ sơn cuối cùng vừa được đỉnh, bị Tô Tiêu Tiêu lợi dụng, dựng phòng ốc, tương đương rất khác biệt.

Phuong Nho đẩy cửa vào, một cỗ hương phong tự phòng trong thối tới, nhưng người ngửi vào tinh thần phấn chấn, toàn bộ bên trong phòng, đều tràn ngập này cỗ hương vị, lại tựa như nhà giàu nữ tử khuê phòng.

Phòng trong, một viên dạ quang thạch chậm rãi sáng lên, cửa này phẳng phất là một cái mở ra dạ quang thạch cơ quan, chỉ cần có người tiến đến, hơn nữa lại là buổi tối nói, dạ quang thạch liền sẽ nở rộ sáng.

Nurong dạ quang thạch quang lượng, Phuong Nho quan sát một cái căn phòng này bố cục.

Trước mặt chính là một cánh cửa sổ, dưới cửa sổ là một tấm trúc sập, tay trái mặt vị trí là một cái để chỉnh tề thư tịch giá sách, bên tay phải là một cái bàn trang điểm, còn có lưồng cái ghế, cái khác ngoài ra không vật gì khác, ngược lại là đơn giản ngăn nắp sạch sẽ sạch sẽ.

Phuong Nho thuận tay đóng cửa lại, hẳn biết căn phòng này là Tô Tiêu Tiêu hưu nhân địa phương, kia cái giường có thể Tô Tiêu Tiêu ngủ qua, trong phòng này cỗ hương vị, cùng Tô Tiêu Tiêu trên thân thể toả ra hương vị tương đồng.

"Như vậy địa phương, nhưng là tiêu sư tỷ tư nhân nơi, làm sao sẽ cho phép ta ở nơi này ngủ lại. " Phuong Nho nỉ non một tiếng ngồi ghế trên.

Sau đó Phuong Nho chính là đứng dậy, đi tới trước kệ sách, cái giá sách có ba tầng, mỗi tầng đều chỉnh tề bài phóng không dưới hơn mười bộ sách.

Phuong Nho thuận tay quát ra một quyển đem ra quan sát, ó vàng thư trên da "Hô hấp thổ nạp. " bốn chữ vừa mắt, đây là một quyển trụ cột tu hành thư tịch, Phuong Nho thoáng trở mình xem vài lần sau đó, lại nhét đến giá sách trong.

Chợt Phuong Nho lại quát mấy quyển đi ra, trên cơ bản đều là một ít dưỡng sinh kiện thể cùng loại thư tịch, Phuong Nho liền không có lại trở mình đi chuyển, dù sao nơi đây đồ đạc là người khác, Phuong Nho biết tùy ý như vậy trở mình xem người khác đồ đạc không lễ phép.

Bá.

Giữa lúc Phuong Nho xoay người muốn ngồi xuống ghế thời điểm, phía sau vừa vang lên, một quyển tay cỡ bàn tay tập rơi trên mặt đất.

Phuong Nho ngồi xổm người xuống nhặt lên, gấp cái này sách nhỏ không có bìa sách, cũng chính là thuận tay nên giấy cửa hàng bên trong có thể mua được vật bình thường, Phuong Nho thuận tay trở mình ra.

Xem một sẽ, Phuong Nho biến sắc, vội vàng đem sách nhỏ khép lại nỉ non lẩm bẩm "Tiêu Tiêu sư tỷ nguyên lai ở ba năm trước đây, cùng Diệp Kinh Thiên là một cặp, mà bây giờ ba năm nay sau, xem ra trong này phát sinh kinh thiên biến hóa, hai người cảm tình chuyển biến xấu không được thu thập. "

"Đây chính là Tiêu Tiêu sư tỷ thuận tay nhật ký, nếu như bị nàng biết ta thấy nàng nhật ký nói. . . " Phuong Nho cau mày một cái vội vàng đem quyển nhật ký nhét vào trở lại giá sách bên trong, thế nhưng nhưng không biết cái này sách nhỏ vốn là đặt ở vị trí nào, "Ài, ta có thể cũng không phải là cố ý a, hơn nữa chỉ nhìn một chút. "

Phuong Nho ngồi xuống ghế, hồi phục hảo tâm tình, cũng không có đi ngủ trên giường thấy, tọa một lúc sau, hẳn thẳng thắn khoan khoái chân ngồi dưới đất đá khỏi tọa, tu luyện.

Dựng thẳng ngày sáng sớm, một hơi gió mát đi qua cửa sổ thổi vào phòng, Phuong Nho từ từ mở mắt nhìn ra ngoài cửa sổ.

Chỉ gấp ngoài cửa sổ, tầng tầng lớp lớp lục âu, thanh tú nhỏ rất đẹp núi cao, kia dày bốc lên vụ khí, còn có một tọa tiếp một tòa như mờ mịt ở trong sương mù cung điện lâu các.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42:. Thiên biến hóa điện

Chỉ xuyên thấu qua cái này một ít cửa sổ nhỏ sở chứng kiến thế giới, liền Nurong Phuong Nho kinh ngạc, cái này ở Phuong Nho trong mắt, phẳng phất chính là một cái tiên giới vậy thế giới.

Chợt, Phuong Nho đứng dậy mở cửa, trong tầm mắt chỗ, quần áo bạch y cùng thanh y bóng lưng yếu diệu đập vào mi mắt.

"Tiêu sư tỷ cùng Đan sư tỷ. " Phương Nho ní non một tiếng ra khỏi phòng đóng cửa phòng hướng nàng hai người bước đi.

Nghe được phương này âm thanh, Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu Đan xoay người.

Phương Nho vội vàng ôm quyền cười nói: "Hai vị sư tỷ sớm. "

"Phương Nho, ngày hôm nay ta liền dẫn ngươi trên thiên biến hóa điện bái gặp chưong giáo cùng các vị trưởng lão. " Tô Tiêu Tiêu sắc mặt hoà nhã trông coi Phương Nho nói rằng, "Bởi ngươi là ta trực tiếp mang theo sư môn, cho nên còn phải đi qua bọn họ tuệ nhãn khảo nghiệm, ngươi không phải gánh vác tâm. "

"Mọi thứ đều nghe sư tỷ. " Phương Nho gật đầu đáp, "Trở thành Thiên Hóa Môn đệ tử sau đó, ta có phải hay không có thể không cần ở tại sư tỷ Tiêu Tiên Phong? "

"Làm sao? Ngươi không muốn ở tại nơi này sao? " Tô Tiêu Tiêu trông coi Phương Nho hỏi, trắng nõn trong sắc mặt dừng động một ghi hoặc, "Có phải hay không ở chỗ này, nhưng ngươi rất không tự tại? "

"Không có phải hay không. " Phương Nho khoát khoát tay cười nói: "Ta chỉ là không muốn cho sư tỷ tăng thêm phiền phức. "

"Ah. " Tô Tiêu Tiêu gật đầu, "Ngươi thành vì đệ tử bản môn sau đó, sư môn tự sẽ có nơi ở cho ngươi, ngươi yên tâm. "

"Phương Nho, ngươi cái này nhân loại còn thực là kỳ quái. " Tô Hiểu Đan vỗ vỗ Phương Nho bộ ngực cười cợt nói, "Ngươi không biết sư môn có bao nhiêu nam đệ tử muốn bước vào Tiêu Tiên Phong một bước, ngươi khen ngược, còn ngại cái này ngại kia. "

"Nơi nào Đan sư tỷ, ta không có ngại a, không phải ý tứ này. " Phương Nho nhúc đầu phát không không biết xấu hổ cười nói.

"Tạm biệt a. " Tô Tiêu Tiêu mở miệng nói, chợt vươn non hành vậy ngọc thủ chộp vào Phương Nho cổ tay nhảy, nhất thời Phương Nho cảm giác mình bay lên.

Ở Tô Tiêu Tiêu đài động hạ, nàng đầu ngón chân như chuồn chuồn lướt nước(hời hợt) vậy ở nổi bật trên đá lớn điểm nhẹ, từ nơi này nhảy đến kia đoạn, nhắm kia tối cao ngọn núi cao nhất trong một tòa hùng ngất ở đỉnh núi điện to bên trong nhảy tới.

"Trong sư môn có tụ linh đại trận, linh khí bằng bạc, ta mới có thể mang theo ngươi tiến hành xa nhảy, bằng không, mang theo ngươi ta cũng làm không được. " Tô Tiêu Tiêu bên nhảy vừa nói, cái trán hơi hơi thấm thấu ra mồ hôi lấm tấm, có thể gặp rất tiêu hao thể lực.

Phương Nho gật đầu không có lên tiếng trả lời, mặc cho Tô Tiêu Tiêu mang cùng với chính mình thể nghiệm loại này phi một dạng cảm thụ.

Qua một sẽ, Phương Nho tựa hồ nghĩ đến cái gì liền mở miệng hỏi: "Tiêu sư tỷ, Diệp Kinh Thiên thân vì sư môn đại sư huynh, hẳn tu vi rất mạnh a? "

"Hắn là đến Hóa Khí Cảnh đỉnh phong a. " Tô Tiêu Tiêu hồi đáp, "Ngươi hỏi hắn để làm chi? Cái này nhân loại tên về sau không muốn ở trước mặt ta nhắc tới. "

"Tốt sư tỷ. " Phương Nho gật đầu vội vàng bằng lòng.

Hồ!

Tiếng gió thổi ở bên tai dừng lại, Phương Nho cùng Tô Tiêu Tiêu đứng ở nơi này tối cao đỉnh núi chính một tòa vĩ ngạn bằng bạc điện to trước mặt.

Phương Nho ngửa đầu trông coi chỗ ngồi này điện to, đứng ở này điện trước mặt, người, phảng phất đều bé nhỏ không đáng kể nhỏ bé.

"Thiên biến hóa điện. "

Ba cái chữ to mạ vàng rồng bay phượng múa vậy khắc vào cửa điện đỉnh, môn hai bên hai cây ba người ôm hết chỉ có ôm ở hồng mộc lớn trụ bên trong điêu khắc hai cái quần quanh lân quần ngũ trảo kim long trông rất sống động, lớn trụ phóng lên cao, phảng phất ghim vào trong tầng mây, như hai cây đỉnh thiên trụ.

Đồng! Đồng! Đồng!

Ba tiếng Thần chuông xa xa truyền đến, vang vọng thật lâu, nhưng người phát thiếu, Phương Nho cũng từ trong khiếp sợ lấy lại tinh thần.

"Đi a. " Tô Tiêu Tiêu nói một tiếng, dẫn đầu giẫm chặn tại chỗ hướng trong điện bước đi, Phương Nho theo sát phía sau.

Vào đại điện, Phương Nho chứng kiến này điện cực kỳ mênh mông, trong điện thấm vào ruột gan Vân hương khí độ tràn ngập, đi ở phía trước Tô Tiêu Tiêu đột nhiên quỳ xuống niệng bên trong tôn kính hô to, Phương Nho vội vàng nghe theo nói: "Đệ tử thân truyền Tô Tiêu Tiêu - Phương Nho gặp qua chưong giáo sư tôn, gặp quá dài lâu. "

"Đứng lên, ban thường tọa. " một đạo thanh âm già nua hồng lạng truyền đến, Tô Tiêu Tiêu cùng Phương Nho đứng lên, khoanh chân tọa ở trước người trên bô đoàn.

Phương Nho ngồi xuống, ánh mắt nhìn lại, chỉ gặp phía trên vị trí trung ương nhất chỗ, ngồi một cái hạc phát đồng nhan lão người, lão người ngồi xếp bằng, trong tay cầm phát một cái Trần, thù tới bộ ngực râu bạc căn căn chiếu sáng, lưỡng đạo trường thọ lông mi cũng là ngân bạch tán ra sáng bóng.

Ở lão người hai bên, đều ngồi đợi ba vị lão người, bốn nam hai nữ nhân, bọn họ cũng thống nhất mặc lấy ngân sắc quá thật dài bào, chỉ có trung ương chương giáo mặc đậm kim sắc âm dương trường bào.

"Chương giáo sư tôn, các vị trưởng lão, đệ tử Tô Tiêu Tiêu lần này tiếp thu sư môn nhiệm vụ tập nã Quỷ Tú Tài, ở dọc đường gặp phải một tư chất vô cùng tốt thanh niên tuấn kiệt. " Tô Tiêu Tiêu cung kính nói, thuận tay chỉ Phương Nho nói: "Người này không nói ngàn dặm mới tìm được một, nhưng theo ta thấy tới cũng được cho ngàn dặm chọn một, cho nên ta đem hắn mang theo sư môn tới, nhượng chương giáo sư tôn cùng các vị trưởng lão tuệ nhãn xem qua, nhượng hắn trở thành ta Thiên Hóa Môn đệ tử. "

"Ách. " ngồi ở trung ương chỗ chương giáo lúc này hai mắt mở ra tới, Phương Nho trông coi hắn, trong nháy mắt chứng kiến từ hắn hai mắt bên trong, lưỡng lâu nồng nặc quang mang đang long lánh, phảng phất chính mình ở trước mặt hắn, không có bất kỳ có thể giấu giếm đồ đạc vậy.

"Án, không sai. " chương giáo ánh mắt từ Phương Nho trên người thu hồi đi gật gật đầu nói: "Chân Khí Cảnh trung kỳ thực lực, đạo cơ trầm ổn cố, chân khí hùng hồn, là một mầm mống tốt. "

Sáu mặt khác đại trưởng lão cũng là gật đầu trông coi Phương Nho, xem ra rất hài lòng.

"Phương Nho, còn không cảm ơn chương giáo sư tôn cùng mỗi bên đại trưởng lão. " Tô Tiêu Tiêu nghiêng đầu trông coi Phương Nho mặt lộ duyệt sắc nói rằng, "Người đi qua tuệ nhãn khảo nghiệm. "

"Phương Nho bái gặp chương giáo sư tôn, bái gặp trưởng lão. " Phương Nho ôm quyền thờ dài cung kính nói.

"Chương giáo sư tôn, các vị trưởng lão, các người cảm thấy là đem Phương Nho thu làm nội môn đệ tử vẫn là đệ tử thân truyền? " Tô Tiêu Tiêu cung kính mở miệng hỏi, lập tức nằng là muốn vì Phương Nho tranh thủ một phần cảm tú tiền đồ.

"Chậm đã. " đứng vào lúc này, điện ngoài truyền tới một giọng nói, chợt một đạo thân ảnh cũng đi vào tiến đến.

"Đệ tử thân truyền Diệp Kinh Thiên, gặp qua chương giáo sư tôn, gặp qua các vị trưởng lão. " Diệp Kinh Thiên tiến nhập đại điện ôm quyền thờ dài cung kính hô.

"Là kinh thiên a, ban thương tọa. " chương giáo gật đầu, trong giọng nói về vui mừng khó có thể che đậy.

"Kinh thiên làm sao? " ngồi chương giáo bên cạnh lão người trông coi Diệp Kinh Thiên hơi lộ ra nghi hoặc hỏi: "Có chuyện gì, vừa mới lời người nói chậm đã là chỉ Tiêu Tiêu mang đến Phương Nho nhập môn sự tình a. "

"Chính là. " Diệp Kinh Thiên quay đầu mắt nhìn bên cạnh ngồi Phương Nho, ánh mắt lạc hướng này trưởng lão nói: "Trần trưởng lão, Tiêu Tiêu sư muội mang đến người, tuy là tu vi không sai, thế nhưng hắn vừa vào cửa, nếu như liền theo Tiêu Tiêu sư muội theo như lời, lập tức trở thành nội môn, hoặc người đệ tử thân truyền nói, chẳng phải là sẽ nhượng trong môn chúng đệ tử không phục? "

Diệp Kinh Thiên nói vừa xong, vỗ vỗ chính mình bộ ngực cao giọng nói: "Thân ta là Thiên Hóa Môn đại sư huynh, là mục đích chung, từ chúng sư đệ tuyên ra tới, ta muốn hơi lớn gia kêu bắt bính, dựa vào cái gì hắn Phương Nho nhất giới phạm tục, vừa lên sư môn ta, thân phận sẽ tại những khác sư đệ trên? Ta biểu thị không tán thành, cũng không đồng ý. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Ngoại môn đệ tử

Trần trưởng lão, tên là Trần Hùng Quan, là Thiên Hóa Môn nhập môn trưởng lão, trông coi nhập môn đệ tử, nắm quyền lớn, hơn vạn nhập môn đệ tử, đều ở đây bên ngoài quán hạt bên trong, nhập môn đệ tử muốn tấn chức trở thành nội môn đệ tử, đầu tiên phải qua chính là hắn cửa ải này.

Diệp Kinh Thiên nói vừa xong, tất cả trưởng lão trầm mặc trong nháy mắt, Diệp Kinh Thiên nhãn thần híp lại đứng (đối với) Trần Hùng Quan âm thầm gật đầu, nháy mắt.

"Kinh thiên theo như lời không kém. " Trần Hùng Quan lập tức mở miệng, nhìn về phía ngồi chương giáo bên tay trái vị thứ nhất Truyền Công trưởng lão

Cao Việt nói rằng: "Cao sư huynh, lấy người gặp như thế nào? "

"Ân, kinh thiên nói cực phải, ta đồng ý. " Cao Việt đứng (đối với) Diệp Kinh Thiên nhỏ bé mỉm cười một cái gật đầu nói: "Ta Thiên Hóa Môn không có tiền lệ này, tuy là thường lui tới đều là đến trong thế tục, chọn chọn hạt giống tốt thu nhập chúng ta, thế nhưng bây giờ Tô Tiêu Tiêu mang theo người đến, liền muốn khiến cho trở thành nội môn, càng hy vọng xa vời thân truyền, điểm ấy ta là không giống ý. "

"Không sai. " Trần Hùng Quan tiếp lời nói: "Nếu như mở ra như vậy tiền lệ, kia đến lúc đó ta Thiên Hóa Môn há lại không lộn xộn, các người tùy tiện mang một cái thực lực tu vi không kém hơn tới, đều phải thành nội môn đệ tử, càng sâu thành đệ tử thân truyền, kia ta Thiên Hóa Môn những thứ này nội môn đệ tử cùng đệ tử thân truyền uy vọng ở đâu? "

Diệp Kinh Thiên vẻ mặt cười nhạt nhìn về phía Phương Nho, môi nhúc nhích, Phương Nho mơ hồ nghe được hân châm chọc cùng lạnh lùng chế giễu, thế nhưng Phương Nho sát ngôn quan sắc, trong lòng hơi hơi nắm chắc, đối với Diệp Kinh Thiên ở Thiên Hóa Môn thế lực, cũng là có sở giải khai.

Liền hiện nay, Phương Nho kết luận cái này Trần trưởng lão cùng Cao trưởng lão, ít nhất là Diệp Kinh Thiên cường lực chỗ dựa vững chắc.

"Phương Nho. " lúc này phía trên truyền đến không có chút rung động nào, hồng lộng thêm tường và thanh âm.

"Phương Nho ờ. " Phương Nho nghe được thanh âm biết là chuông giáo đang gọi mình, lập tức lên tiếng trả lời.

"Người thiên tư không sai, tu vi cũng không kém, người bây giờ có cái gì muốn nói? " chuông giáo về mặt ôn hoà, trên mặt mang một thiện ý nụ cười trông coi Phương Nho chậm rãi nói: "Nhập môn, nội môn, thân truyền này ba loại, người nghĩ tuyển trạch loại nào, người nói cho ta biết? Nghe một chút người tâm suy nghĩ gì, người liền nói cái gì, chỉ cần hợp lý, người yên tâm, ta vì người làm chủ. "

Tô Tiêu Tiêu lời đến khóe miệng một mực nín không có mở miệng, trắng nõn sắc mặt biến thành hơi có chút trở nên trắng, hân trộn mắt trừng mắt Diệp Kinh Thiên, nghe được chuông giáo nói, vừa nhìn về phía Phương Nho, trong mắt tràn ngập chờ mong.

"Hồi bẩm chuông giáo, Phương Nho có tài đức gì a. " Phương Nho nhỏ bé mỉm cười một cái, lắc đầu, "Ồ trước khi tới đây, ta đứng (đối với) tiên môn chính đạo ý tưởng, một mực nằm ở kia chùng đứng (đối với) các người là cao cao tại thượng tiên nhân tồn tại, là Tiêu Tiêu sư tỷ, cho ta cái này cơ hội, đem ta mang đến nơi đây, nhượng ta trở thành cao cao tại thượng tiên nhân công và sản một phần tử, nói thật, ta cảm giác tựa như đang nằm mơ giống nhau, bây giờ Tiêu Tiêu sư tỷ cho ta, giúp giúp ta quá nhiều quá nhiều, hiện tại nàng còn giúp ta tranh thủ nội môn đệ tử, thậm chí đệ tử thân truyền cơ hội. "

"Phương Nho, tư chất người cùng tu vi, xứng đôi cái thân phận này. " Tô Tiêu Tiêu kiên định mở miệng nói, "Người không cần cảm ơn ta, ta chỉ là nói câu công đạo mà thôi. "

"Chuông giáo sư tôn, các vị trưởng lão, Phương Nho chờ đợi các người sung quân. " Phương Nho lập tức liền ôm quyền, "Không quản là nhập môn đệ tử cũng tốt, vẫn là nội môn đệ tử cũng được, đương nhiên đệ tử thân truyền ta hiện tại không dám hy vọng xa vời, chỉ cần nhượng ta trở thành Thiên Hóa Môn đệ tử, trở thành tiên môn chính đạo một phần tử, ta Phương Nho lại có cái gì bất mãn đâu? "

"Tốt. " chuông giáo lập tức phát trần hướng trên bàn tay vỗ nói: "Tốt một câu tiên môn chính đạo một phần tử, ta Thiên Hóa Môn cần chính là người loại này một lòng hướng thiện, lấy chính đạo thiếu tự thân người. "

"Chư vị sư đệ sư muội, các người cảm thấy nhượng Phương Nho trở thành loại nào đệ tử a? " chuông giáo nhìn về phía bên người ngồi sáu đại trưởng lão hỏi.

"Sư huynh, ta cảm thấy được nhượng một người, nhận đồng sư môn, tìm được chính mình lòng trung thành, đầu tiên muốn từ nhập môn bồi dưỡng. " Trần Hùng Quan lập tức mở miệng, "Thân ta là nhập môn trưởng lão, liền nhượng hân đến môn hạ của ta tu hành, lấy hân tư chất, quen thuộc nhập môn giai đoạn, lại bằng hân bản lĩnh, tấn chức nội môn đệ tử thân phận cũng là dễ dàng. "

"Ân, ta cảm thấy được Trần sư đệ nói có lý. " thân truyền trưởng lão cao siêu lập tức gật đầu lên tiếng trả lời, "Chỉ có từ nhập môn đệ tử làm lên, chỉ có có thể chân chánh cảm nhận được sư môn trách nhiệm nặng nề vĩ đại, chỉ có có thể để cho đứng (đối với) sư môn nhận đồng, tìm được lòng trung thành. "

"Các người thì sao? " chuông giáo vừa nhìn về phía thường phạt trưởng lão Lưu Khuê, công đức trưởng lão Trương Từ Vân, đan dược trưởng lão Dược San cùng nội môn trưởng lão Trương Lâm, "Các người cảm thấy thế nào? "

Tô Tiêu Tiêu lập tức sắc mặt hơi lộ ra khản trương nhần thần đứng (đối với) nội môn trưởng lão Trương Lâm nháy mắt mấy cái sắc, Trương Lâm âm thầm lắc đầu.

"Chúng ta không có gì ý gặp. " thường phạt trưởng lão Lưu Khuê một chòm râu dài rung động, sắc mặt trang nghiêm trả lời.

"Phương Nho, nếu tất cả trưởng lão ý gặp thống nhất, người liền gia nhập vào nhập môn đệ tử đi lệ a. " chuông giáo lập tức lên tiếng trông coi Phương Nho mỉm cười nói: "Lấy người tu vi, ở ngoại môn bên trong quả thực đã có chút ỳ khuất. "

"Sư tôn, nếu như vậy nói, ta ngược lại là có một phương pháp. " Diệp Kinh Thiên lập tức mở miệng, "Chuyện này từ ta dựng lên, thân ta là đại sư huynh, rất hoan nghênh Phương Nho cái sư này đệ gia nhập vào chúng ta, nhưng là hôm nay ta kể từ đó, khả năng sẽ ở Phương Nho sư đệ trong lòng lưu lại không ấn tượng tốt, vì tiêu trừ cái này không hiểu nhau, ta cảm thấy cho ta có thể phái một sư đệ, đi cùng Phương Nho sư đệ, cùng nhau đi ngoại môn lịch lãm, hơn nữa ta phái đi cái sư này đệ tu vi, cũng cùng Phương Nho sư đệ không lẫn nhau trên dưới, như vậy được không a? "

"Ta không giống ý. " Tô Tiêu Tiêu lập tức một lời phản đung (đối với), "Diệp sư huynh đề nghị này nhìn như là hấn vì vuốt lên Phuong Nho trong lòng ủy khuất, kì thực chương hiền hấn tự thân quyền thế, nhưng trên thực tế, ta cảm thấy phải là có dụng ý khác, Phuong Nho là ta dẫn tới, ta có trách nhiệm xem trọng hấn, coi như bây giờ nhượng hấn đi ngoại môn ta cũng không thể nói gì hơn. "

"Ta cảm thấy được kinh thiên đề nghị được không. " thân truyền trưởng lão Cao Việt lòng mỉ một chọn nói rằng: "Ngoại môn đệ tử phổ biến tu vi ở Đẩu Khí Cảnh, nhượng Phuong Nho Chân Khí Cảnh thực lực gia nhập vào ngoại môn, đúng là hạc giữa bầy gà nhất chi độc tú, đến lúc đó trong lòng hấn sẽ sinh ra ủy khuất chỉ tâm cũng có thể lý giải, bây giờ kinh thiên đề nghị quả thực vừa đúng, ta đồng ý. "

"Kia Phuong Nho bái tạ. " Phuong Nho lập tức hai tay gối trên mặt đất lập tức ứng với dư xuống tới, hiển nhiên nhượng Tô Tiêu Tiêu đến miệng bên nói đều nuốt trở về.

Nàng không biết Phuong Nho lúc này trong lòng suy nghĩ.

"Đã như vậy, kia Phuong Nho xin mời đi theo ta a. " ngoại môn trưởng lão Trần Hùng Quan lập tức đứng lên, đi xuống, trông coi Phuong Nho nói một tiếng, chính là hướng điện bước ra ngoài.

Phuong Nho vội vã đứng lên, đứng (đối với) Tô Tiêu Tiêu gật đầu, cũng theo nhập môn trưởng lão tiến độ hướng điện bước ra ngoài.

"Chương giáo, đệ tử còn có một trọng yếu sự tình bẩm báo. " Tô Tiêu Tiêu lập tức mở miệng, "Đêm qua, Diệp sư huynh xông vào ta Tiêu Tiên Phong, đại phá ta lục mạng tinh kiếm quang trận, đòn nghiêm trọng ta Tam Sơn Đình, mời chương giáo cho ta làm chủ. "

Tô Tiêu Tiêu liên tiếp ngôn ngữ châu bản liên tục lại tựa như, nhất thời nhượng bên người trên mặt còn treo móc vẽ đắc ý Diệp Kinh Thiên sắc mặt tối sầm

"Ách. " chương giáo hầu hừ nhẹ, ánh mắt nhìn về phía Diệp Kinh Thiên, "Kinh thiên, Tiêu Tiêu nói nhưng là thật? "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44:.. Cầm đoán Diệp Kinh Thiên

"Tiêu sư muội theo như lời thật giả trộn lẫn nửa. " Diệp Kinh Thiên lập tức cúi đầu ngẫm lại mở miệng nói: "Gần đây đệ tử đứng (đối với) trận pháp chỉ đạo khá có tâm đắc, cho nên mới sẽ chỉ điểm tiêu sư muội lục mạng tinh kiếm quang trận, chỉ bất quá tiêu sư muội không cảm kích mà thôi. "

"Diệp Kinh Thiên, dám làm không dám chịu sao? " Tô Tiêu Tiêu trắng nõn mỹ lệ khuôn mặt trào hiện sương lạnh trông coi Diệp Kinh Thiên tám tấc lưỡi, "Xem ra, ngươi đã cùng ba năm trước đây kia cái hoài bão rất cao, trong lòng còn có chính đạo thiên hạ Diệp Kinh Thiên càng chạy càng xa, ta vượt tới vượt khinh thường ngươi. "

"Ngươi chẳng lẽ không đứng giống nhau? " Diệp Kinh Thiên mày nhíu lại mặt nhăn trừng mắt Tô Tiêu Tiêu, "Ngươi có biết hay không, nói như ngươi vậy nhượng ta rất thất vọng, ta biến thành như vậy chẳng lẽ không được sao? Ta đều là người nào? "

"An tĩnh. " chương giáo hồng lượng thanh âm truyền xuống, "Diệp Kinh Thiên, ngươi là ta Thiên Hóa Môn đại sư huynh, nếu Tô Tiêu Tiêu hướng ta bẩm báo ngươi đêm qua làm, ngươi nên phải bị phạt, Lưu sư đệ. " chương giáo ánh mắt nhìn về phía bên người ngồi thường phạt trưởng lão kêu một tiếng.

"Diệp Kinh Thiên thân vì bốn môn đại sư huynh, nên làm gương tốt, cạnh tranh làm làm gương mẫu. " tình cảm không chút nào ba động ngôn ngữ tự Lưu Khuê miệng bên trong truyền ra, "Thế nhưng bây giờ có đệ tử thân truyền Tô Tiêu Tiêu thượng bảm, ngươi phá hư Tiêu Tiên Phong hộ phong kiếm trận, đòn nghiêm trọng bên ngoài pháp bảo Tam Sơn Đình, chính là ức hiếp đồng môn, vô bản môn quy cách vốn có dùng cách xử phạt về thể xác lệnh cường chế trách, hiện niệm tình ngươi vì bốn môn đại sư huynh, cho nên phạt ngươi ở đây suy nghĩ qua sơn nghĩ qua một cái tháng, ngươi nhưng có ý gấp? "

"Suy nghĩ qua sao? " Diệp Kinh Thiên nỉ non một tiếng, nhân thần rất là không cam lòng, hấn nắm chặt nắm tay trầm mặc khoảng khắc nhìn về phía Tô Tiêu Tiêu.

"Kinh thiên, ta đối với ngươi nhưng là ký thác kỳ vọng a. " chương giáo thanh âm truyền đến, trong giọng nói toát ra một thở dài, "Hy vọng một tháng này, ngươi có thể có đủ lĩnh ngộ, dừng lại ở Hóa Khí Cảnh đỉnh phong lâu như vậy, ở suy nghĩ qua sơn suy nghĩ thật kỹ, như thế nào đi đại phá này đạo gông cùm xiềng xích a. "

"Là. " Diệp Kinh Thiên không dám ở nhiều lời, chương giáo nói những câu trầm trọng, uy nghiêm trong toát ra quan ái, hấn liền ôm quyền trong lúc đó, Tô Tiêu Tiêu đã có thân đi ra thiên biến hóa điện.

... ..

Theo nhập môn trưởng lão Trần Hùng Quan ra thiên biến hóa điện, chỉ gặp Trần Hùng Quan tay trong một chiêu, tự xa xa núi cao bên trong một đạo thân ảnh không lộ gào thét mà đến.

Phuong Nho ánh mắt sở thấy, vừa mới Trần Hùng Quan trong tay tựa hồ cầm một cái cùng loại lệnh bài đồ đặc, chợt chính là một đầu vĩ đại sơn điêu bay tới.

Sơn điêu vĩ đại đôi cánh, một cánh đủ có một người lớn cao thấp, một cánh một gian cát bay đá chạy, như trâu nước lớn thân thể dừng lại ở Trần Hùng Quan bên người, một đôi đôi mắt ứng chuyển động, rất có linh tính trừng mắt Phuong Nho.

Trần Hùng Quan bước trên điêu bối nói: "Phuong Nho, mau mau đi lên, ta mang ngươi hướng tới ngoại môn."

Phuong Nho đáp một tiếng đáp xuống đi, trong nháy mắt sơn điêu nhanh chóng cất cánh, Trần Hùng Quan vác lấy tay liếc liếc mắt Phuong Nho, trên mặt hiện lên vẻ cười lạnh.

Quả thực, Phuong Nho vội vàng không kịp chuẩn bị dưới tình huống, thân thể theo sơn điêu chấp trùng kịch liệt lay động, tựa hồ sơn điêu đang lay động kịch liệt một điểm, Phuong Nho liền sẽ ngã xuống.

Trần Hùng Quan lập tức vác ở sau lưng tay khê vung, nhất thời sơn điêu một cái cấp tốc ngừng xông, kịch liệt gió thổi nó kia nồng đậm lông vũ tán ra.

Phuong Nho trong nháy mắt tay vò một cái, thoáng chốc thân thể nửa ngồi, ngũ chi chế trụ sơn điêu nồng đậm lông dài ổn định thân hình.

Hào!

Sơn điêu tựa hồ bị đau, phát sinh sắc nhọn kêu to, thật dài Ưng câu mở mở hướng Phuong Nho cắn tới.

"Phuong Nho ngươi làm gì? Như ngươi vậy sẽ đem sơn điêu lông vũ nhỏ." Trần Hùng Quan quát truyền đến có chút náo nộ.

Ba! .

Phuong Nho không có thời gian đáp lại Trần Hùng Quan nói, nồng nặc chân khí ở trong bàn tay vận chuyển, trực tiếp một bạt tai vỗ vào mai tới sơn điêu trên đầu, cũng đồng thời nói rằng: "Súc sinh không muốn cắn người."

"Ngươi. . ." Trần Hùng Quan mặt mo một hồng, khí không lời nào để nói, lạnh rên một tiếng cắn răng.

"Trần trưởng lão không không biết xấu hổ a, ngươi vừa mới chứng kiến, nếu như lúc đó ta không làm như vậy nói, ta ngã xuống chính là vực sâu vạn trượng, phần thân toái cốt cũng có thể a." Phuong Nho chậm rãi đứng dậy số mệnh toàn thân, đủ như mọc rễ vậy đứng vững ôn đáp đáp vác lấy tay nhật vừa cười vừa nói: "Cũng xin Trần trưởng lão thứ lỗi a, ta một cái mạng, cùng nó cái này mấy cây lông so với, ta muốn hay là ta mạng tương đối trọng yếu."

"Hảo hảo, cũng liền mấy cây lông mà thôi, ta sẽ không tính toán." Trần Hùng Quan khoát khoát tay, sắc mặt tuy là không duyệt, thế nhưng Phuong Nho nhưng trong lòng cười thầm.

Ta đã biết ngươi là Diệp Kinh Thiên chỗ dựa vững chắc, ngươi là chống đỡ Diệp Kinh Thiên, muốn nhượng ta ở súc sinh kia trước mặt ném mất mặt, tưởng ra oai phủ đầu sao? Ta liền thuận thế nhỏ nó mấy cây lông giải khai giải khai ngứa.

Phuong Nho trầm mặc không nói, trong lòng thầm nghĩ, liếc một cái Trần Hùng Quan sắc mặt, trong lòng có chút thư sướng, lúc này mặc cho núi này điêu như thế nào kịch liệt đong đưa, Phuong Nho cũng vững như bàn thạch, căn bản sẽ không trở tay không kịp.

Người ở trên không, nhìn xuống xuống, khắp nơi vụ khí dày, như tiên cảnh, cao gió gào thét, thổi vạt áo liệt liệt rung động, trong nháy mắt sơn điêu cúi xuống bắn xuống, hướng một tháp sơn bên trong đi.

Đứng ở chỗ cao, Phuong Nho chứng kiến ngọn núi này bên trong, kia ở trước mắt như là kiến hôi dòng người phóng đại, nối liền không dứt đệ tử vang lại đi lại, chọn thủy, gánh sải, làm ruộng, luyện võ, khai khẩn các loại (chờ đã) các loại (chờ đã), một bộ mọi người bận rộn liên tục cảnh tượng ở trong mắt phóng đại.

"Cái này, chính là ngoại môn?" Phuong Nho thấy khiếp sợ, nỉ non lên tiếng. "Bọn họ đang làm gì thế? Cái này. . ."

"Không sai, đây chính là ngoại môn đệ tử huấn luyện địa, từng cái gia nhập vào đệ tử bản môn, đều phải bắt đầu từ nơi này." Trần Hùng Quan thanh âm truyền đến, "Từ nhất cơ sở bồi dưỡng bắt đầu, ngươi cũng không ngoại lệ, bọn họ làm việc, cũng là ngươi muốn phải đi qua sự tình."

"Chọn thủy? Gánh sải? Làm ruộng? Khai khẩn đào Điền?" Phuong Nho mở to hai mắt không được tin tưởng trông coi Trần Hùng Quan, "Những thứ này ta đều phải trải qua một lần?"

"Bằng không đâu?" Trần Hùng Quan cười lạnh một tiếng, thần tình Ngạo theo ngưỡng ngửa đầu, "Ngươi cho rằng là nhượng ngươi tới tọa bảo tọa a?"

Hào!

Son điều mình kêu một tiếng, đáp xuống một ngôi đại điện ở ngoài, Phuong Nho dưới điều bối liếc mắt nhìn tấm biển, viết "Ngoài cửa điện. " ba chữ.

Phuong Nho không khỏi hỏi: "Trần trưởng lão, cái này vì sao gọi cửa bên ngoài điện, chợt vừa nhìn còn tưởng rằng là thường dân đâu. "

"Chớ có nói bậy. " Trần Hùng Quan trừng tới, "Này điện xưng là ngoài cửa điện, ý ngón tay thân tại ngọn núi này bên trong đệ tử, vẫn còn bản môn ngoài cửa, không được bên trong cánh cửa, không vào đình trong nội đường, ngươi bây giờ liền là như thế, tuy là ngươi tu vi không sai, lại là Tò Tiêu Tiêu tự mình mạng theo sư môn, nhưng ngươi cũng đừng tưởng rằng như vậy, chính là thấy người sang bắt quàng làm họ, có thể hay không nhập môn còn phải ta nói coi là. "

"Trần trưởng lão, ngươi là tay cầm quyền cao, tâm nạp nhật nguyệt, ý chí bao thiên địa tồn tại, đồng thời ngươi cũng là rõ là không phải, thông tình đạt lý trưởng lão, ta muốn lấy ngươi lòng dạ cùng trí tuệ, ta có thể hay không nhập môn trong lòng ngươi là có định đoạt. " Phuong Nho xảo thiết như hoàng, châu ngay cả đạn pháo, những câu khích lệ trong bao hàm nồng nặc ám chỉ, "Cho nên, mời Trần trưởng lão, an bài cho ta điểm thực tế tính đồ đạc a, như ta phải tới ở nơi nào? Nên đi làm chút gì? Các loại. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45:. Trịnh Kỳ Dương Hồ Vũ

"Ngươi cố gắng sẽ nói, đáng tiếc. " Trần Hùng Quan cười cười lại lắc đầu, "Tốt a, ta trước phân phó đồng tử an bài chỗ ở cho ngươi, sau đó hần sẽ an bài cho ngươi tu luyện nhật trình. "

"Đáng tiếc cái gì? " Phuong Nho trông coi nghiêng thân Trần Hùng Quan chớp mắt hỏi: "Có cái gì tốt đáng tiếc, ta theo nước chảy bèo trôi, nhưng cũng như nghịch lưu nhi thượng ngư, đợi. . . "

"Vô luận như thế nào, đến nơi này của ta, ngươi nghe ta liền đúng (đối với). " Trần Hùng Quan cau mày một cái kêu lên: "Vân đồng. "

Tại hần tiếng gọi này phía dưới, chợt một cái sáu bảy tuổi tiểu đạo đồng từ ngoài cửa điện chạy đến đứng (đối với) Trần Hùng Quan bái một cái, chờ phân phó.

"Hần gọi Phuong Nho, ngày hôm nay mới vào đệ tử bản môn, ngươi cho hần làm tốt tất cả nhập môn thân phận, cho sắp xếp chỗ cư trú, an bài tu luyện nhật trình. " Trần Hùng Quan mở miệng phân phó đạo đồng, đạo đồng gật đầu đáp một tiếng trông coi Phuong Nho.

"Đi theo ta. " đạo đồng đứng (đối với) Phuong Nho vẫy tay, hướng một cái đi thông nơi khác tiểu điện đường bước đi, Phuong Nho đuổi kịp.

Tiểu đồng ở phía trước dẫn đường, thỉnh thoảng quay đầu nhìn Phuong Nho, Phuong Nho bốn phía nhìn quanh, đi không bao lâu, chính là đi tới một mảnh quần cư địa.

Nơi đây từng gian phòng ốc nối liền đứng hàng, cổ kính kiến trúc như một đầu dài Long kéo xuống phía dưới, nối liền không dứt mặc xám lạnh áo dài đệ tử bận bịu không nghỉ.

Đồng tử đem Phuong Nho mang tới một gian nhà trước mặt, bên trong phòng truyền ra từng đợt đùa giỡn cười mắng tiếng, chợt đồng tử đẩy cửa ra đến xem Phuong Nho nói rằng: "Đây là ngươi dùng chân chỗ, các loại sẽ ta sẽ đem ngươi đệ tử lệnh bài và tập môn mặc cho ngươi đưa tới. "

Phuong Nho gật đầu đi vào trong nhà, nhất thời thân ở bên trong phòng lưỡng người thanh niên ánh mắt nhìn qua đây.

"Hai vị sư huynh tốt, ta gọi Phuong Nho, mới tới. " Phuong Nho hòa khí cười cười đứng (đối với) phòng trong hai người ôm quyền xá.

Phuong Nho nhìn quét một cái căn phòng này, ở giữa một cái phi đạo, đường băng hai bên bốn tờ giường ngủ, bốn tờ giường ngủ lúc này hai tờ có chăn giấy gấp chỉnh tề, khác hai tờ cũng là chất đồng các loại tạp vật.

Rất hiển nhiên, hai người kia ngủ hai tờ, mà đôi thành hai tờ cũng bị bọn họ chiếm lấy, lên tới đồ mình.

"Mới tới? "

Lưỡng người thanh niên đi tới Phuong Nho trước mặt quan sát, vóc dáng nhô cao, vóc người lộ vẻ gầy thanh niên ôm quyền xá cười nói: "Ta gọi Trịnh

Kỳ Dương "

"Ta gọi Hồ Vũ. " vóc dáng hơi thấp một ít, cùng Phương Nho thân cao không sai biệt lắm, thế nhưng so với Phương Nho mập đĩnh thanh niên ôm quyền xá nói rằng: "Ta tới đem trên giường đồ đặc sữa sang một chút, người phải ngủ cái nào một Trương? "

"Hồ Vũ. " Trịnh Kỳ Dương đột nhiên mở miệng gọi lại đang muốn đi chỉnh lý tạp vật Hồ Vũ, "Chính hẳn phải ngủ tờ nào sẽ không chính mình đi chỉnh lý sao? Đầu óc người có phải là không tốt hay không sử dụng? "

"Ách, kia cái. . . Ai nha, không quan hệ. " Hồ Vũ mình bạch Trịnh Kỳ Dương ý tứ khoát khoát tay thoáng hàm hậu cười, "Phương Nho sư đệ mặc dù là mới tới, nhưng là lại phân phối đến chúng ta nơi ở, về sau đi ra khỏi nhà, chúng ta chính là người một nhà, không có việc gì. "

"Chúng ta là sư huynh, hẳn là sư đệ, đầu óc người có phải hay không có chuyện? " Trịnh Kỳ Dương sắc mặt tối sầm chạy đến Hồ Vũ trước mặt cầm lấy lỗ tai hẳn nhỏ giọng nói: "Hẳn là mới tới, chúng ta phải có điểm sư huynh tôn nghiêm, loại này việc vặt vãnh nhượng hẳn đi làm, cũng tốt nhượng chúng ta lộ vẻ hiền uy phong, bằng không, về sau loại này việc vặt vãnh nhưng có người làm. "

"Tốt Vũ huynh Dương huynh, tự ta sự tình ta tới xử lý là tốt rồi. " Phương Nho cười cười, đem Trịnh Kỳ Dương nói nghe rõ, tu luyện tới Chân Khí Cảnh, hiểu biết thông tuệ, điểm nhỏ này thanh âm vẫn là nghe rõ ràng.

Phương Nho đi đến một tấm trước giường, chứng kiến bao lớn bao nhỏ đồ đặc thuận tay xốc lên vứt xuống mặt khác một cái giường trống trên, đột nhiên Trịnh Kỳ Dương nói.

"Uy Phương Nho, kia là ta đồ đặc, người không muốn loạn như vậy ném. " Trịnh Kỳ Dương có điểm tức giận ngôn ngữ truyền đến, "Tốt nhất cho ta thả chính tờ một điểm, như người vậy ném tới ném lui, nếu như đánh hư ta trong bao đồ đặc, kia. . . "

"Giải quyết. " Phương Nho không cắt đứt động tác của mình, thuận thực đem trên giường này đồ đặc vứt xuống kia trên giường lớn, sau đó vỗ vỗ tay cười nói một tiếng, "Kia tốt nhất chính người đi sửa sang xong. "

"Cái gì? " Trịnh Kỳ Dương sắc mặt tối sầm, trong nháy mắt rất nhanh quyền, một đạo nồng nặc tức giận tự trên mặt hẳn lan ra, "Người quá không hiểu quy cách Phương Nho. "

"Quy cách là cái gì? Có thể ăn không? " Phương Nho không đưa có thể hay không trông coi Trịnh Kỳ Dương mặt mang tiểu ý.

"Kỳ Dương, người đừng vọng động như vậy. " Hồ Vũ hiển nhiên cùng Trịnh Kỳ Dương quan hệ rất tốt, hẳn chứng kiến Trịnh Kỳ Dương cái mặt này sắc, lập tức biết kế tiếp sẽ phát sinh cái gì, hẳn trong nháy mắt bắt lại Trịnh Kỳ Dương cánh tay khuyên: "Đi ra khỏi nhà a, núi một sư môn, lại là đồng nhất gian nơi ở, đừng hư hòa khí. "

"Người buông ra. " Trịnh Kỳ Dương dồn sức cựa ra Hồ Vũ tay, cước bộ một bước đi tới Phương Nho trước mặt nói rằng: "Ta hôm nay sẽ nói cho người biết, quy cách có thể ăn, bởi vì ... này chính là quy cách. "

Trịnh Kỳ Dương trong tay nắm tay giường lên, nhất thời cuộn cuộn đầu khí trở mình đằng toàn bộ đều ngưng tụ ở trong quả đấm, một quyền hồ vừa vang lên, trực tiếp hướng Phương Nho kiểm môn đập tới.

"Đầu Khí Cảnh đỉnh phong, không sai. " Phương Nho trong nháy mắt cảm ứng được Trịnh Kỳ Dương thực lực chân thật, đã tới Đầu Khí Cảnh đỉnh phong, kém một bước liền có thể bước vào Chân Khí Cảnh, là một vị nhân vật.

Nhân gặp Trịnh Kỳ Dương nắm tay đập tới, Phương Nho đứng ở nơi đó không có động tác, mang trên mặt một nho nhỏ tiểu ý, môi nhẹ chọn, nắm tay ở trong mắt phóng đại, tựa hồ nháy mắt một quyền này phải đánh đến trên mặt mình.

"Mau tránh ra a Phương Nho. " Hồ Vũ đứng ở phía sau hét lớn.

Chợt, Phương Nho giờ tay lên một cái, ba ngón cũng trừ, hai ngón tay như cây kéo, lấy cực kỳ cường hãn lực lượng, lấy hai ngón tay chế trụ Trịnh Kỳ Dương cổ tay.

Nắm tay rời Phương Nho kiểm môn chỉ có một trang giấy khoảng cách, nhưng chính là tờ này giấy khoảng cách Trịnh Kỳ Dương cũng không thể vượt qua.

Lúc đầu sắc mặt đắc ý Trịnh Kỳ Dương đột nhiên ở lần này biến sắc, nhỏ bé hơi lộ ra một tia thống khổ, kia siết nắm tay cũng là chậm rãi buông ra.

"Thật là cường lực số lượng. " Trịnh Kỳ Dương ở trong lòng cảm thán, lúc này cổ tay hẳn bị Phương Nho hai ngón tay như cây kéo vậy kèm ở, kia cổ lực lượng không lộ phía dưới, nhượng Trịnh Kỳ Dương cảm giác có dừng khí, cảm giác mình cổ tay bị một tảng đá lớn ngăn chặn, hơn nữa ép tới huyết khí không thông suốt, không quy tắc chung đau nhức, muốn rút tay ra, cũng là không làm được gì, tương đương khó chịu.

"Làm sao có thể? " Hồ Vũ tròn mắt hốc mồm, hẳn đã từng thấy như vậy một màn, Trịnh Kỳ Dương kia dồn sức liệt một quyền, dĩ nhiên ung dung bị Phương Nho chế trụ tay, hơn nữa xem ra Phương Nho tương đương ung dung, không tổn sức chút nào vậy.

Đầu Khí Cảnh đỉnh phong cùng Chân Khí Cảnh, tuy là chỉ có một trang giấy khoảng cách, nhưng là có thể đâm cái này giấy, bước vào Chân Khí Cảnh, kia lực lượng hùng hồn trình độ là không được đánh đồng.

Huống hồ, lực lượng hùng hồn cao thấp, cũng cùng tự thân thể chất cùng nhiều phương diện nhân tố có quan hệ, người tu hành, tương đồng cảnh giới đều sẽ có ba bảy loại rõ ràng, tựa như người giống nhau, đều là người, lại có tam đẳng lục đẳng cửu đẳng người phân biệt giống nhau đạo lý.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46:. Chớ ban đầu tâm, phương đặc thủy chung

"Dương huynh, đắc tội. " Phuong Nho thoáng chốc buông ra Trịnh Kỳ Dương tay cười cười, đối với cái này Phuong Nho nắm chặt được đúng mực, hẳn biết mình nếu như lại không được buông ra Trịnh Kỳ Dương, thời gian dài, Trịnh Kỳ Dương huyết khí không được thông suốt, đến lúc đó rất có thể hẳn một bàn tay sẽ báo hống.

"Không dám không dám. " Trịnh Kỳ Dương thu tay về, dùng sức vẩy vẩy, bàn tay đã tê dại, trong lòng đứng (đối với) Phuong Nho có một chút kính nể tâm lý.

"Oa, Phuong Nho, ngươi có phải hay không nội môn sư huynh? " Hồ Vũ đột nhiên chạy tới trông coi Phuong Nho cười nói: "Trong nội môn, bình thường có sư huynh đi tới chúng ta ngoại môn lịch lãm, giáo dục chúng ta ngoại môn những đệ tử này một ít gì đó, hiện tại xem ra, Phuong Nho dường như ngươi là sư huynh, chúng ta là sư đệ mới đúng a, đắc tội a. "

Nghe Hồ Vũ vừa nói như vậy, Trịnh Kỳ Dương sắc mặt trào hiện sợ hãi, lập tức liền ôm quyền cung kính cười nói: "Phuong Nho sư huynh, ta là có mắt như mù, ngươi đừng gặp quái a, ta cũng không phải là có ý định, ta chỉ là. . . "

"Đúng vậy, Phuong Nho sư huynh, ngươi đừng nên trách. " Hồ Vũ ở bên nói rằng: "Kỳ Dương người khác không được sai, cũng không có tâm tư xấu, ta và hắn nhận thức lâu như vậy, ta giải khai hắn, hẳn là loại kia nhìn thấy cụ nhà ngã sắp xuống muốn gấp vội vàng đi đỡ người. "

"Ta không có trách hắn. " Phuong Nho cười khoát khoát tay lắc đầu nói: "Hai vị sư huynh suy nghĩ nhiều, ta thực sự là ngày hôm nay vào sư môn, cũng không phải là nội môn xuống tới, nhiều nhất, chẳng qua là ta tu vi so với các người cao như thế một chút mà thôi, các người không được muốn khách khí. "

"Thực sự là như vậy phải không? " Hồ Vũ nháy nháy mắt, ngược lại cười nói: "Quản hắn nhiều như vậy, ngược lại thực lực ngươi so với chúng ta cường, tu vi so với chúng ta cao, ngươi chính là sư huynh. "

"Thôi thôi. " Phuong Nho cười cười, "Chúng ta hãy gọi nhau là huynh đệ như thế nào? Như vậy không được muốn đẩy tới đẩy đi. "

"Tốt Phuong huynh. " Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người liền ôm quyền xưng hô một tiếng.

"Phuong Nho, ngươi tất cả thủ tục đã làm tốt. " ngoài cửa truyện tới đồng tử non nớt thanh âm, chợt hắn đi tới, trong tay nâng mấy bộ trang phục màu xám, đây là ngoại môn đệ tử mặc, xám lạnh áo dài, ở trên quần áo còn có một cái hình vuông lệnh bài, đây là ngoại môn đệ tử lệnh bài thân phận.

"Làm phiền Vân đồng tử. " Phuong Nho ôm quyền xá, tiếp nhận đồng tử đồ trong tay, chợt từ trong lòng quy linh bên trong túi lấy ra mười viên Từ Khí Đan đưa tới, "Không được muốn ghét bỏ. "

"Từ Khí Đan? " ở đây ba người đồng thời kinh hô một tiếng, Vân đồng lập tức liếm liếm môi một bả tiếp nhận đi cười nói: "Kia ta liền không được khách khí, về sau ở nơi này ngoại môn, nếu là có cái gì cần địa phương, ngươi cứ việc tìm ta. "

"Hào hảo. " Phuong Nho gật đầu hỏi: "Vân đồng tử, không được biết ta hiện tại hẳn là ở ngoại môn làm những gì? "

"Hỏi rất hay. " Vân đồng tử tiểu nam hài đại nam nhân dáng dấp nói một tiếng gật đầu nói: "Lúc đầu trưởng lão muốn ta an bài cho ngươi một cái đào ruộng sống, nhưng là bây giờ, ta quyết định nhượng ngươi đi làm ruộng, đây là nhẹ nhàng nhất thích ý sự tình, cũng có thể khi trông thực trong quá trình tìm hiểu một ít vài Văn thi vũ trận pháp nhỏ, đồng thời kia thành phiên lĩnh được trưởng thành đến thực trình độ nói, hắc hắc. . . Ngươi hiểu. "

"Oa, làm ruộng! " Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người trên mặt trào hiện ước ao thần sắc nhìn về phía Phuong Nho, "Đây thật là ngoại môn bên trong tốt nhất rồi, cũng là tốt nhất tu luyện sự tình, hơn nữa, những cái kia lĩnh được ngươi thái mấy bụi cây mặt trên cũng sẽ không truy cứu, thực sự là chuyện thật tệ. "

"Khụ khụ ho khan. " Vân đồng trùng Trịnh Kỳ Dương hai người liếc mắt, "Loại sự tình này, giấu ở trong lòng là tốt rồi, nói ra liền không được tốt, các ngươi ngày hôm nay chọn sai nhiệm vụ hoàn thành sao? "

"Hoàn thành hoàn thành. " Hồ Vũ hai người vội vàng không được ứng với diệt gặt đầu, trong chốc lát nói lộ ra miệng. Sợ chính mình giết mình.

"Tốt, ta muốn trở về báo cáo kết quả công tác. " Vân đồng tử cười nói một tiếng vừa đi vừa nói chuyện: "Phương Nho, chuẩn bị xong, đi làm ruộng a. "

Đội Vân đồng tử đi rồi, Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ nhìn về phía Phương Nho sắc mặt đều là ước ao đồ kỳ hạn, cung kính trong lộ ra một vẻ chờ mong.

Phương Nho trông coi hai người cười cười, mình bạch hai người ý tứ, lập tức lại lấy ra mười viên Tử Khí Đan, một người năm viên cho Hồ Vũ cùng Trịnh Kỳ Dương nói: "Cái này coi như là làm một điểm gấp mặt lễ. "

Cử động này, trong nháy mắt nhượng Trịnh Kỳ Dương hai người cảm động không thôi, ở trong lòng bọn họ đã nhận định Phương Nho là nội môn xuống tới sư huynh, bằng không nào có hào phóng như vậy, đây chính là Tử Khí Đan ở đâu, nhưng là thuộc về cấp thứ ba đan dược.

Phải biết rằng ở nơi này trong sư môn chọn thủy, đồn củi, chọn sai đều là thưởng cho phổ biến Tử Khí Đan, mà đào ruộng, làm ruộng còn có nuôi nấng linh thú lại cũng chỉ là thưởng cho cao cấp một điểm Luyện Khí Đan.

Còn như cái này cao cấp hơn nữa một điểm Tử Khí Đan, ở ngoại môn những nhiệm vụ này trong, cũng là căn bản không có.

Phương Nho thay xong một bộ ngoại môn đệ tử vải xám áo dài, cả người khí chất thượng phát sinh một tia cải biến, có điểm đạo môn bên trong mùi vị, Hồ Vũ hai người tán thán một phen, Phương Nho chuẩn bị xuất môn, dự định đi làm ruộng.

Trịnh Kỳ Dương hai người lập tức biểu thị không có chuyện gì, cũng cùng Phương Nho xuất môn, ba người hướng linh điện chỗ địa bước đi.

Phương Nho ở chính giữa, Hồ Vũ cùng Trịnh Kỳ Dương ở hai bên, dọc theo đường đi, Phương Nho sẽ hỏi một ít ngoại môn bên trong sự tình, mà Hồ Vũ hai người còn lại là tri vô bất ngôn, ngôn vô bất tấn.

"Kia trong là được làm ruộng địa phương a. " Phương Nho lúc này dừng bước lại, ở nơi này cao địa trên nhìn lại, ở kia xa xa một mảnh âu lục, như một mảnh trông không đến phần cuối lục hải.

Ở kia lục trong biển, có thể gặp như là kiến hôi đệ tử ở đi xuyên, bọn họ hiểu được trong tay điều động vật gì vậy, dĩ nhiên tại phía trên đỉnh đầu, hình thành khoảng một mẫu mây đen, mây đen bên trong mấy đạo thật nhỏ điện quang xẹt qua, chợt chính là rơi bắt đầu mưa, tưới vậy của bọn hắn quần hạt linh điện.

"Àn, là Phương huynh. " Trịnh Kỳ Dương gặt đầu lên tiếng trả lời cười nói: "Kia mảnh nhỏ lục hải, xưng là linh dược Điện, ước chừng hơn một nghìn mẫu, hàng năm từ nơi này sản xuất ra linh dược chế tạo thành đan thuốc, nhưng là một cái cực kỳ to lớn con số, cũng là chúng ta dựa vào sinh tồn tu hành tài nguyên a. "

"Phương huynh, nói thật, ta và kỳ Dương là thật rất hâm mộ ngoại. " Hồ Vũ hàm hậu cười sờ mũi một cái trông coi Phương Nho, "Giống chúng ta tiến nhập sư môn gần một năm, ngày hôm nay chọn sai, ngày mai chọn thủy, hậu thiên đồn củi, ngày kia đào ruộng, mỗi ngày biến đổi trò gian trá làm loại sự tình này, thưởng cho lại thiếu, tuy là cũng là tu hành căn bản, thế nhưng thật cùng đi trồng linh dược cách biệt quá xa. "

"Đúng vậy, thật ước ao. " Trịnh Kỳ Dương sắc mặt hơi tối ám lắc đầu, "Chỉ ít đi làm ruộng có thể ở linh dược thành thực lúc ngắt lấy vải cọng chính mình giữ lại, lại còn có thể học tập vài Vân thi vũ trận pháp, hơn nữa ở ngoại môn, chỉ có làm ruộng đệ tử chỉ có cày cấy trường lão ưu ái, nhượng cái khác đồng môn ước ao ủng hộ, sớm ngày tấn chức thành nội môn đệ tử cơ hội gia tăng thật lớn. "

"Hai vị huynh đệ không cần khổ sở. " Phương Nho hai tay vỗ vào hai người trên bờ vai cười cười, "Kỳ thực ở ngoại môn, làm cái gì đều giống nhau, chúng ta muốn làm là được chó ban đầu tâm, nhất định sẽ phương đắc thủy chung. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47:.. Linh Dược Điện

"Chó ban đầu tâm, phương đắc thủy chung? " Trịnh Kỳ Dương sắc mặt trào lên về suy tư, chợt hần nhớ tới chính mình một năm trước gia nhập vào Thiên Hóa Môn lúc mừng như điên cùng hưng phấn, loại kia không còn cách nào nói nên lời vui sướng, loại kia cảm giác thật lâu tràn ngập tại hần hai người trên mặt.

Xem ở Phương Nho trong mắt, hần biết, đây là một loại ánh sáng hy vọng, đúng (đối với) tương lai tràn ngập chờ mong tiểu ý.

"Tốt hai vị huynh đệ, ta muốn đi làm việc. " Phương Nho tay sẽ ở bọn họ trên vai vỗ vỗ, giẫm chặn tại chỗ đi xuống phương Linh Dược Điền bước đi.

"Kỳ Dương, ta cảm thấy được Phương Nho không giống. " trông coi Phương Nho bóng lưng, Hồ Vũ nói rằng: "Hắn tu vi phải rất cao, nhưng là lại ở trước mặt chúng ta không có gì giá đỡ, hẳn rồi cuộc là có phải hay không nội môn xuống tới sư huynh nhà ngươi nói? "

"Ta cũng không rõ sô. " Trịnh Kỳ Dương lắc đầu, "Trước ta trong cốc lát xung động đúng (đối với) hắn động thủ, vốn định cho hắn một hạ mã uy, lại không nghĩ rằng bằng vào ta Đầu Khí Cảnh đỉnh phong thực lực, ngay cả hắn hai ngón tay đều đánh không lại, thế nhưng hắn cũng chỉ là điem đến thì ngưng, cũng không có làm khó dễ ta, ta rất kính nể hắn, quả thực không có một chút giá đỡ, ngược lại. . . "

"Ngược lại còn không có chúng ta giá đỡ bùng được cao đúng không. " Hồ Vũ nhìn về phía Trịnh Kỳ Dương nháy nháy mắt tiếp miệng nói rằng: "Về sau, hai anh em chúng ta liền theo hắn làm a, lấy hắn tu vi tấn thăng đến nội môn là dễ dàng sự tình. "

"Đang có ý này. " Trịnh kỳ cười gật đầu, "Lại nói, ở ngoại môn bên trong, nhưng còn có "Thiên Kinh Minh " đám kia đồ quý sứ chán ghét tồn tại, hai anh em chúng ta không được nguyện ý gia nhập vào thời gian cũng không tốt hơn. "

"Đúng vậy, đám kia hỗn đản. " Hồ Vũ khẽ cắn môi, "Ta nghe nói Thiên Kinh Minh phía sau màn, chính là chúng ta trong sư môn xưng là đại sư huynh Diệp Kinh Thiên đại sư huynh, ở ngoại môn bồi dưỡng thể lực, không được biết là thật hay giả. "

"Ta nhô vào. " Trịnh Kỳ Dương tới luyện một miệng hung ác nói: "Chúng ta Thiên Hóa Môn đại sư huynh Diệp Kinh Thiên nhưng là một cái không được nhân vật, theo ta nghe tới tin đồn theo như lời, Diệp Kinh Thiên đại sư huynh, làm người chính khí, quan ái đồng môn, bảo vệ tiểu động vật, bình thường vô điều kiện giúp trợ đồng môn sư huynh đệ hoàn thành nhiệm vụ, tặng cho đan dược, thưởng cho vũ khí, chỉ đạo tu hành, nhưng là một cái thiên đại người tốt, đáng về này cái này Thiên Kinh Minh, ức hiếp đồng môn, đã kích không được nguyện ý gia nhập vào bọn họ đồng môn đệ tử. "

"Đúng (đối với), là được. " Hồ Vũ gật đầu tán thành, "Cái này rác rưởi, tai họa, Thiên Kinh Minh là được một đồng cốt, nhượng người ngửi vào nhượng bộ lui binh, nếu như bọn họ làm việc thiện tích đức, lấy giúp người làm niềm vui, ngươi nói chúng ta còn không đáng không được gia nhập vào bọn họ là a. "

"Tốt, đừng nói. " Trịnh Kỳ Dương nhỏ giọng nói một tiếng, giật nhẹ Hồ Vũ góc áo, "Rác rưởi mình Tà hộ pháp Lãnh Tinh tới, chúng ta đi. "

Hồ Vũ quay đầu liếc liếc mắt, phát hiện Lãnh Tinh ở 4 5 cái đồng dạng mặc ngoại môn trang phục thanh niên ung thốc đi tới, ở Trịnh Kỳ Dương ngôn ngữ phía dưới, hai người già bộ làm vô sự vắng lai lúc đường hành tẩu, nhưng là đột nhiên phía sau truyền đến Lãnh Tinh tiếng kêu.

"Phía trước kia hai người, đứng lại. " lạnh lùng cùng khinh thường tiếng kêu truyền đến, Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người đứng (đối với) cái ánh mắt, co giò chạy như bay mà qua, tâm sợ bọn họ đuổi theo lại tựa như.

"Tà hộ pháp, kia hai cái tiểu tử, nhìn thấy chúng ta giống như giống như chuột thấy mèo ha ha. " một gã thanh niên cười lớn đứng (đối với) Lãnh Tinh nói rằng, những người khác đều ở đây ngôn ngữ phía dưới cười ha ha.

"Chúng ta Thiên Kinh Minh ở ngoại môn, thậm chí nội môn, thậm chí lên tới thân truyền đều là sư môn cường đại nhất đoàn thể, chung quy lại có như thế đại cầu con mèo nhỏ hai ba con không biết điều, hanh. " Lãnh Tinh lạnh lùng nghiêm nghị khắp khuôn mặt là tức giận, lông mi đưa ngang một cái lạnh lùng nói: "Mấy người các ngươi đuổi theo cho ta đi tới, xem bọn hắn chạy đi đâu tránh. "

Ở Lãnh Tinh phân phó xuống, bên cạnh hắn năm người thanh niên gật đầu một cái, chạy đi hướng Trịnh Kỳ Dương hai người chạy nhanh phương hướng đuổi theo.

Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người chạy vội trở lại nơi ở, cài chốt cửa môn, ngồi ở trên giường thở phì phò, không được tiêu tan một hồi, ngoài cửa truyền đến trầm trọng gõ cửa tiếng.

Thanh âm này, đơn giản là dùng quả đấm ở phá cửa, Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người đứng (đối với) liếc mắt, sắc mặt biến thành đen.

... . .

Phương Nho đi tới tiến nhập Linh Dược Điền núi miệng, núi này miệng là được một tòa hình nửa vòng tròn cửa đá mở ra.

Phong tỏa núi này miệng là ba người cao cự thạch xây, như hai đạo cự thạch Trường Thành, ở môn miệng hai vị Người giữ cửa viên vẫn không nhúc nhích đứng thẳng, như hai cây đánh đỉnh pho tượng.

Phương Nho ngẩng đầu nhìn, ở nơi này núi miệng hai bên còn có bị sắc bén vũ khí gọt ra tới chữ viết.

"Thiên biến hóa Linh Dược Điền, đạo môn một tắc vương địa. " Phương Nho chậm rãi đọc lên tới, trông coi cái này phi long đi xà, rồng bay phượng múa vậy chữ viết, đã có năm tháng vết tích, từng chữ đều làm như bị sắc bén vũ khí trong nháy mắt gọt ra tới.

Phương Nho trong tay xuất ra lệnh bài, nhắc chân bước vào cửa đá, trong nháy mắt hai bên trái phải đứng thủ vệ tình cảm không chút nào ánh mắt nhìn qua đây.

Thoáng chốc, Phương Nho liền cảm giác cái này hai gã thủ vệ trong, tản mát ra hai cỗ nồng nặc hơi thở lạnh như băng, loại khí tức này là được sát khí, "Đứng lại. "

"Ta là phải tới nơi đây đức linh được. " Phương Nho trong nháy mắt cầm trong tay lệnh bài đưa lên, bên trái thủ vệ trong nháy mắt tiếp nhận đi, sau đó đem Phương Nho lệnh bàiich vào đến trong vách đá trong một cái động, sau đó xuất ra lệnh bài giao cho Phương Nho.

"Đi vào a, bên trong sẽ có người vì ngươi an bài sự vụ. " thủ vệ đưa lệnh bài giao cho Phương Nho tình cảm không chút nào nói rằng.

Phương Nho gật đầu đi vào, đi qua con đường hầm này vậy lộ trình, cao hơn địa, trong nháy mắt vùng đất bằng phẳng, trông không đến phần cuối Linh Dược Điền một mảnh âu lục.

Trong tai truyền đến xa xa kết kết âm thanh, là một ít đệ tử ở vài Vân thi vũ, Linh Dược Điền bên trong chỗ trồng linh dược tán mát ra trận trận hương khí, nhượng người ngửi vào thư sướng.

"Ngươi là mới tới? " giữa lúc Phương Nho cảm thụ lúc, một giọng nói ở bên tai vang lên.

Phương Nho trả lời một tiếng, liền thấy một vị thanh niên tuấn kiệt đứng bên cạnh nhìn chính mình.

"Ngươi đi theo ta. " thanh niên nói một tiếng cất bước hướng một cái phương hướng bước đi, Phương Nho đi theo phía sau hắn bốn phía nhìn quanh.

"Sur huynh, cái này Linh Dược Điền là ngươi quản lý sao? " Phương Nho vừa đi vừa hỏi.

"Hiện tại là. " thanh niên cũng không quay đầu lại đáp, "Bất quá mấy ngày nữa không phải ta. "

"Ah? " Phương Nho nghi hoặc một tiếng, "Sur huynh tại sao nói như thế? "

"Ngươi hỏi nhiều như vậy để làm chi? " thanh niên dừng bước lại xoay người lại trông coi Phương Nho, "Ngươi chỉ cần làm xong ngươi sự tình là tốt rồi, cái khác không cần hỏi nhiều. "

"Ah, ta chỉ là có chút hiếu kỳ mà thôi. " Phương Nho cười cười, "Dù sao ta là mới tới, đối với sur huynh theo như lời có điểm lý giải không được, ha ha đừng thấy lạ. "

"Ngươi tên là gì? " thanh niên xoay người tiếp tục tiến lên, nhiều hứng thú hỏi.

"Ta gọi Phương Nho. " Phương Nho hồi đáp.

"Phương Nho? " thanh niên đột nhiên dừng bước, lần nữa xoay người, quan sát tỉ mỉ bắt đầu Phương Nho tới, cái này nhượng Phương Nho có điểm không được tự tại ngưng ngừng cười.

"Tiểu tử ngươi cùng Tô tiên tử là quan hệ như thế nào? " thanh niên trong sắc mặt nụ cười cổ quái nổi lên, trông coi Phương Nho hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48:. Mặc Thiên Triều

"Tô tiên tử? " Phương Nho nháy nháy mắt, "Là Tô Tiêu Tiêu sư tỷ sao? "

"Đúng (đối với), là nàng. " thanh niên hồi đáp: "Ta cho rằng Phương Nho là một cái gì hùng tài đại lược đại nhân vật, nguyên lai là ngươi, dĩ nhiên người thứ nhất lên Tiêu Tiên Phong, hơn nữa còn là người thứ nhất ở Tiêu Tiên Phong qua một đêm nam nhân, ha ha, cũng chả có gì đặc biệt. "

"Sur huynh. . . Cái này. . . Ngươi. . . Ta. . . " Phương Nho sắc mặt một hồng trong chốc lát nghẹn lời, khoát khoát tay cười nói: "Sur huynh, kỳ thực chuyện này nói rất dài dòng, e rằng cũng không phải là như ngươi tưởng tượng kia dạng, có thời gian chúng ta ngồi xuống đàm luận, ta đã nói với ngươi nói, không được biết sư huynh tôn tính a. "

"Tốt. " thanh niên khoe miệng khẽ phồng lộ ra một nụ cười, "Ngươi rất đúng (đối với) ta tính khí, rất có lễ phép, không được làm ra vẻ, điểm ấy ta rất thưởng thức, ta gọi Mặc Thiên Triều, Thiên Tiên Phong đệ tử thân truyền. "

"A! " Phương Nho cả kinh, "Nguyên lai Mặc sư huynh là đệ tử thân truyền, thảo nào. "

"Thảo nào cái gì? " Mặc Thiên Triều hỏi, "Khó trách ta biết ngươi nhiều chuyện như vậy phải không? "

Phương Nho cười cười không có trả lời, hai người vừa đi vừa nói chuyện bên trong, đến gần địa Mạc Thiên Triều dừng lại chỉ vào trước mắt số mẫu Linh Dược Điền nói rằng: "Cái này ba mẫu linh địa, chính là ngươi, nơi đây chỗ trồng linh dược từ ngươi phụ trách. "

"Tốt Mặc sư huynh. " Phương Nho gật đầu lên tiếng trả lời, trông coi cái này Linh Dược Điền bên trong dài chừng vài linh dược, một mảnh thịnh vượng phồn vinh cảnh tượng tâm tình thật tốt.

"Đây là lời vân lệnh kỳ, dùng để kéo mây gọi mưa tác dụng, ngươi cất xong. " Mạc Thiên Triều truyền đạt một mặt lớn chừng bàn tay lệnh kỳ nói: "Ngươi phải nhớ kỹ, Linh Dược Điền một ngày muốn làm mưa ba lần, nhớ kỹ là ba lần. "

"Tốt ta nhớ kỹ Mặc sư huynh. " Phương Nho tiếp nhận lệnh kỳ bỏ vào trong ngực, "Nhiều một lần cùng thiếu một lần được chưa? "

"Ha ha ha, tùy ngươi, ta nói tấn nơi này. " Mạc Thiên Triều trên mặt trào hiện cười to, "Nhớ kỹ a, ta đi. "

Mạc Thiên Triều nói vừa xong, vác lấy tay đi xa, Phương Nho lấy ra lệnh kỳ nghiên cứu rù rì nói: "Ba lần, ba lần liền ba lần a, Mặc sư huynh nói hẳn là sẽ không sai. "

Chợt, Phương Nho đưa tay nâng cao, trong tay lời vân lệnh kỳ trong một chiều, nhất thời ở trên đỉnh đầu hân hình vuông số tròn mẫu cao thấp lời vân.

Lời vân trong kết kết lời điện chạy, Phương Nho quát một tiếng: "Xuống. "

Nhất thời cây đậu mưa to tích rậm rạp tự lời vân bên trong bỏ ra, đúc bắt đầu trước mặt Linh Dược Điền tới.

Đứng ở đằng xa chỉ còn mơ hồ một cái thân ảnh Mạc Thiên Triều trông coi bên này làm mưa Phương Nho, trong miệng di chuyển hiện trên tức tức ý: "Phương Nho không được muốn trách ta, ngươi làm bản trong lòng ta nữ thần, điểm nhỏ này tiểu nghiêm phạt coi như là một điểm gặp mặt lễ a, ha ha. "

Phương Nho thi hết mưa, thu hồi lệnh kỳ, cái này làm mưa thời gian cũng liền nửa nén hương thời điểm, trong nháy mắt Phương Nho cảm thấy có điểm không có việc gì.

Thế nhưng vừa nghĩ tới những cái kia mỗi ngày chọn thủy, chọn sai sư môn lịch lãm, Phương Nho mới hiểu được đến cái này trông giữ Linh Dược Điền ung dung cùng thích ý.

Cứ như vậy, Phương Nho thi hết Vũ chi sau khi, liền tìm một chỗ khô ráo địa liền địa đã tọa thổ nạp, cách mấy canh giờ lại làm mưa một lần, đề xuống Mạc Thiên Triều theo như lời, hẳn phải hoàn thành ba lần làm mưa.

Trải qua trong khoảng thời gian này tiêu hóa, Phương Nho đã đem những cái kia còn không được thông tích súc kinh nghiệm tiêu hóa hầu như không còn.

Vốn là Chân Khí Cảnh trung kỳ hân, lúc này tu vi vững vàng hướng về trung kỳ tới gần, khoảng cách tấn thăng đến Chân Khí Cảnh trung kỳ, cũng là có manh mối.

Mà Phương Thiên ấn môn võ học này chiến kỹ, đã tại Phương Nho vô ngã không muốn dưới trạng thái, hiểu thấu đáo tới đỉnh phong, uy lực như người khác theo như lời, như hoàng cấp cấp bậc.

Đối với ở chân nguyên mầm móng đại kim đan bên trong Bồ Thiên Châu, Phương Nho cũng nhiều lần đi quan sát qua, hiện tại cũng biết Bồ Thiên Châu thần bí cùng chỗ lợi hại.

Từ lần trước kia tà ác thiên ma ý chí chui vào trong cơ thể, suýt chút nữa đem chính mình chân đan thôn phệ, nhưng chính mình biến thành thiên ma tà ác khôi lỗi, trở thành cái xác không hồn, phản vì kích phát Bồ Thiên Châu lực lượng, ngược lại bị bồ thiên thôn phệ luyện hóa, đem kia luyện hóa lực lượng chuyển vận cho Phương Nho luyện hóa thân thể.

Từ nơi này trong quá trình, trong khoảng thời gian này linh ngộ hiểu thấu đáo phía dưới, Phương Nho dần dần đối với kia giấc mộng cảnh bên trong theo như lời tạo hóa thiên thể có một tia lý giải.

"Nếu có thể hấp thụ nhiều mấy phần thiên ma tà ác ý chí vào trong cơ thể, sau đó sẽ từ Bồ Thiên Châu đem hấp thụ luyện hóa là tốt rồi. " Phương Nho tự khoanh chân tọa trong mở hai mắt ra thổ miệng trọc khí, "Xem ra tạo hóa thiên thể, chính là một cái không đáy, không được biết phải được từ Bồ Thiên Châu hấp thụ bao nhiêu tà ác lực lượng luyện hóa thành có thể tự cho là đúng lực lượng, dùng cổ lực lượng này tới luyện hóa ta đây cụ nhục thân, cuối cùng thành tựu tạo hóa thiên thể. "

Phương Nho nỉ non tự nói, hẳn xem như là dần dần lý giải ra cái này Bồ Thiên Châu chỗ lợi hại, tựa hồ đối với kia tà ác lực lượng có đặc biệt tác dụng.

"Đúng (đối với), ngày đó ma ý chí từng ở trong cơ thể ta nhìn thấy Bồ Thiên Châu vạn phần hoảng sợ, bốn phía chạy trốn. " Phương Nho nhớ lại, con mắt híp lại, "Hắn nói, Bồ Thiên Châu là trấn áp tất cả tồn tại, xem ra tuyệt không đơn giản. "

Phương Nho ý niệm trong đầu thông suốt, chậm rãi đứng dậy, chứng kiến sắc trời sắp tạo nên tấm màn đen, hẳn lần nữa lấy ra lời vân lệnh kỳ, kéo mây gọi mưa ngày hôm nay lần thứ ba sai mưa.

Làm lần thứ ba làm mưa hoàn thành, Phương Nho thu lệnh kỳ hướng Linh Dược Điền ra miệng bước đi, ra Linh Dược Điền, Phương Nho hướng chính

mình nơi ở bước đi.

Trở lại nơi ở, trời đã tối xuống, mang mang lục lục ngoại môn đệ tử, cũng ba cái một đoàn, năm một người tụ chung một chỗ trò chuyện, nói cười.

Đứng ở ngoài cửa, phòng trong vẫn là tối như mực, Phương Nho nhẹ nhàng đẩy cửa ra, mở lượng khảm ở bên cạnh trên tường Nguyệt Quang Thạch, nhất thời phòng trong sáng lên, Phương Nho liền chứng kiến Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người dùng chân che tại ngủ trên giường thấy.

"Hai vị huynh đệ sớm như vậy liền nằm ở trên giường ngủ. " Phương Nho nói chuyện, đi tới trên giường mình ngồi xuống, "Ta còn tưởng rằng các người đi ra ngoài đầu. "

"Phương huynh trở về à. " trong chân truyền đến Hồ Vũ thanh âm, "Chúng ta không có chuyện gì làm, cho nên đơn giản ngủ coi là. "

"Đi? Hồ huynh, người thanh âm làm sao? " Phương Nho nghe được đồ thanh âm có một tia khàn giọng, đọc nhấn rõ từng chữ có điểm không rõ sờ, lập tức mày nhíu lại mặt nhăn.

"Ta, ta không sao. " Hồ Vũ trả lời.

"Có gì đó quái lạ. " Phương Nho ở trong lòng nói một câu, thoáng suy tư, ánh mắt của hắn không được chú ý ở giữa, chứng kiến đúng (đối với) mặt kia cái giường một cái giường chân dĩ nhiên đoạn, chỉ là hai đoạn lưỡng lấy gãy miệng từ chia vào.

"Cháy. " Phương Nho đột nhiên quát to một tiếng, nhất thời trong chân Trịnh Kỳ Dương hai người hoang mang vén chân lên ngồi dậy, vào giờ khắc này, Phương Nho thấy rõ hai người bọn họ kia máu ứ đọng sưng khuôn mặt.

"Các người làm sao? " Phương Nho có chút khiếp sợ, "Đánh lộn? "

"Ô ô ô. . . " Hồ Vũ chứng kiến Phương Nho nhăn nhăn, nhất thời trong lòng cảm giác một hồi ủy khuất, nghiêng đầu qua một bên che miệng khóc lên.

"Làm sao? " Phương Nho trợn to hai mắt hết lớn một tiếng trông coi Trịnh Kỳ Dương, "Đến cùng xảy ra chuyện gì? "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Thiên Kinh Minh

"Phương Nho huynh, người cũng đừng hỏi. " Trịnh Kỳ Dương chúi chúi khoe mắt bất đắc dĩ thờ dài, "Chuyện này quá mức phức tạp, chúng ta không thể đem người lôi xuống nước, như vậy sẽ liên lụy người. "

"Đúng (đối với), Phương Nho huynh, người cũng đừng quản, chúng ta không có việc gì. " Hồ Vũ đáp một tiếng, trông coi Phương Nho lắc đầu, "Người vừa mới vào sư môn, mà ta và kỳ Dương đã thói quen. "

"Đù. " Phương Nho trông coi Trịnh Kỳ Dương hai người nói: "Xem ra, các người cũng không có đem ta làm huynh đệ, cũng liền theo miệng nói một chút mà thôi, các người như vậy, thật nhượng ta rất thất vọng. "

"Không được không được không được. " Trịnh Kỳ Dương lắc đầu trông coi Phương Nho, "Cũng là bởi vì chúng ta coi người là huynh đệ, cho nên chúng ta chỉ có không được muốn nói, người phải biết rằng, chúng ta không thể đem huynh đệ lôi xuống nước, chúng ta không được muốn nhượng người cùng chúng ta giống nhau, mỗi ngày qua loại này bị người ức hiếp thời gian. "

"Rốt cuộc là người nào? " Phương Nho trong ánh mắt dừng động không hiểu tức giận trông coi Trịnh Kỳ Dương, "Nếu như ta mắt mờ trùng trùng trông coi các người bị người đánh mặt mũi bầm dập, mà ta rồi lại thờ ơ thờ ơ lạnh nhạt nói, kia ta Phương Nho vẫn xứng cùng các người xưng huynh nói đệ sao? Nói! Rốt cuộc là người nào? Ở nơi này ngoại môn bên trong, còn có như vậy ác nhân. "

Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ trầm mặc xuống phía dưới, cúi thấp đầu không lên một tiếng.

"Trịnh Kỳ Dương, Hồ Vũ, đã như vậy, ta xem chúng ta tình cảm huynh đệ dừng ở đây. " Phương Nho thờ dài một hơi, giọng nói có chút bất đắc dĩ nói: "Ta vốn tưởng rằng, ta mới đến, may mắn kết bạn hai vị huynh đệ, lại không nghĩ rằng, các người căn bản không coi ta là huynh đệ, coi là, cũng được, ta hiện tại liền rời đi cái phòng này, tìm vân động đòi cho ta nơi ở. "

"Phương Nho huynh, người làm cái gì vậy? " Hồ Vũ từ dưới giường nhảy xuống lôi kéo Phương Nho cổ tay, "Ta và kỳ Dương không được muốn nói cho

ngươi biết, là bởi vì ức hiếp người chúng ta, ở chỗ này mạnh mẽ quá đáng. "

"Đúng vậy Phương Nho huynh, chúng ta cũng không muốn đem ngươi lôi vào, loại cuộc sống này không được sống khá giả. " Trịnh Kỳ Dương cũng từ trên giường nhảy xuống nói rằng: "Ngươi phải hiểu. "

"Nói a, nói cho ta biết, lần ta huynh đệ người, chính là ta địch nhân. " Phương Nho trông coi Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ nói rằng: "Ta bất kể hấn có bao nhiêu cường đại, ở nơi này ngoại môn, ta liền sẽ không sợ. "

"Là Thiên Kinh Minh, ngoại môn bên trong ác bá thế lực. " Trịnh Kỳ Dương trông coi Phương Nho ánh mắt kiên định chậm rãi thổ ra một hơi nói ra, "Ta và Hồ Vũ hai người bởi vì nhìn không được quen Thiên Kinh Minh làm gây nên, bình thường ức hiếp đồng môn loại này tì bì hành vi, chỉ cần không được nguyên ý gia nhập vào bọn họ người, liền sẽ chịu đến bọn họ ức hiếp. "

"Ghe tòm. " Phương Nho rất nhanh nắm tay khẽ cắn môi cắn, "Không nghĩ tới tiền gia Thánh Địa chỗ, dĩ nhiên sẽ có như vậy sự tình phát sinh, sẽ có như vậy ác ôn vậy thế lực nảy sinh. "

"Ân. " Trịnh Kỳ Dương gật đầu, "Thiên Kinh Minh ba chữ này, ở ngoại môn bên trong như độc xà dã thú, nhưng những cái kia như ta cùng Hồ Vũ như vậy không được nguyên ý gia nhập vào bọn họ sư huynh đệ nhưng bộ lui binh, ngày hôm nay ta và Hồ Vũ bị bọn họ gặp thấy, bọn họ đuổi tới nơi đây, đem chúng ta đánh. "

"Phương Nho huynh, hy vọng ngươi không được nên vì chúng ta xuất đầu, cái này Thiên Kinh Minh không thể trêu vào a. " Hồ Vũ nhắc nhở nói rằng: "Nghe nói Thiên Kinh Minh thế lực, xuống đến ngoại môn từ thân truyền, khắp nơi có hấn thân ảnh, hảo hán không được ăn thua thiệt trước mắt a. "

"Ah! " Phương Nho khẽ đi một tiếng trông coi Hồ Vũ, "Các ngươi biết Thiên Kinh Minh minh chủ là ai chăng? "

"Không được biết. " Hồ Vũ lắc đầu đáp.

"Nghe đồn nhiều lắm, cũng không biết thật giả. " Trịnh Kỳ Dương nói rằng: "Ta từng nghe nói Thiên Kinh Minh Tổng minh chủ là Diệp Kinh Thiên đại sư huynh, thế nhưng Diệp Kinh Thiên đại sư huynh danh tiếng ở trong sư môn là nổi danh tốt, cho nên có thể bài trừ, cái khác thật là đồng nói một cái tây nói một cái, không được đâu có. "

"Diệp Kinh Thiên? " Phương Nho nghe được cái tên này, ở trong lòng nói thầm một tiếng nhìn về phía Trịnh Kỳ Dương nói: "Kia Thiên Kinh Minh ở nơi này ngoại môn bên trong, có những nhân vật nào? "

"Ngoại môn có tứ đại hộ pháp. " Trịnh Kỳ Dương nói rằng: "Tứ hộ pháp tên là Lãnh Tinh, Hữu hộ pháp Vương Thụy, thượng hộ pháp Phong Trần, xuống hộ pháp Bắc Hạo, đều là đấu khí cảnh giới đỉnh cao tu vi, chính là chỗ này bốn cái rác rưởi hộ pháp mang theo bọn họ rác rưởi mình sư huynh đệ, bình thường ở ngoại môn điều võ dương oai ức hiếp đồng môn. "

"Chỉ là Đấu Khí Cảnh giới phong tu vi, liền dám như thế làm. " Phương Nho khẽ cắn môi, "Kỳ Dương huynh, ngươi nói cho ta biết, ở nơi này ngoại môn bên trong, nhưng có nổi danh nhân vật. "

"Ta cái ngược lại là có. " Hồ Vũ tiếp miệng nói rằng: "Năm trước, chúng ta ngoại môn cử hành một lần thường cho phong phú thi đấu hoạt động, ở kia tràng trong hoạt động, có một vị sư huynh nhất chiến thành danh. "

"Đúng (đối với), hấn gọi Hoàng Huyền. " Trịnh Kỳ Dương gật đầu, "Hoàng Huyền sư huynh ở kia cuộc tranh tài bên trong, đoạt được đệ nhất thành tích, cho nên ở ngoại môn bên trong, hấn là nổi danh nhất, chỉ là hiện tại thật lâu không thấy được hấn thân ảnh, đoán chừng là tiến vào nội môn a, Phương Nho huynh, ngươi hỏi cái này để làm chi? "

"Hoàng Huyền! " Phương Nho ừ non một tiếng nói rằng: "Không có gì, ta chỉ là tùy tiện hỏi một chút, tốt từ đó thôi trác một cái, theo lời ngươi nói, cái này gọi Hoàng Huyền sư huynh tiến vào nội môn đi, ngược lại không có gì tốt thôi trác. "

"Kia không được nhất định. " Hồ Vũ nháy nháy mắt, nhẹ xoa trên mặt máu ứ động sưng tởn thương miệng, "Đoạn thời gian trước, ta còn giống như thấy qua Hoàng Huyền sư huynh, chỉ là vội vã một mặt, lướt qua người, không có nhìn kỹ sạch, nhưng ta dám xác định là hấn. "

"Ah! Lẽ nào hấn còn không có tiến vào nội môn sao? " Trịnh Kỳ Dương nghi hoặc một tiếng lắc đầu.

"Đi a, mang ta đi sẽ sẽ cái này Thiên Kinh Minh tứ đại hộ pháp. " Phương Nho thu hồi tâm tư nhìn về phía Trịnh Kỳ Dương hai người, "Ta ngược lại là nhìn cái này rác rưởi mình tứ đại hộ pháp, đến cùng ý vào cái gì. "

"Hiện tại sao? " Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ trông coi Phương Nho nói: "Muốn không được. . . "

"Ngay bây giờ. " Phương Nho trầm đình mang thiết trả lời, "Quân tử không có cách đêm thù, còn đợi khi nào? "

"Nhưng là có đôi lời không phải là quân tử báo thù mười năm không được muộn sao? " Hồ Vũ xoa tởn thương miệng nói rằng.

"Kia là người vô năng tạm thời an ủi mình chuyện ma quỷ. " Phương Nho tự tay đặt tại Hồ Vũ xoa tởn thương miệng trên tay ấn vào hỏi: "Đau không? "

"Ai nha đau. " Hồ Vũ ăn đau xót sắc mặt thống khổ.

"Nói cho một câu các ngươi một câu từ nhỏ theo ta lớn lên nói. " Phương Nho trông coi Trịnh Kỳ Dương hai người, nói: "Không được muốn rất lợi hại mới đi bắt đầu, muốn bắt đầu đi trở nên rất lợi hại. "

Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người đầu lằm bằm những lời này trông coi Phương Nho, "Những lời này, chúng ta cũng sắp ghi khắc cả đời, nhưng không biết Phương Nho huynh từ nhỏ đã chịu đến những lời này hun đúc, thảo nào. "

"Hô, những lời này là mẹ ta trước khi đi nói cho ta biết. " Phương Nho biểu tình trở nên bi thương trong nháy mắt, thoáng chốc hồi phục hảo tâm tình thổ ra một hơi, "Hi vọng các ngươi minh bạch, lý giải những lời này hàm nghĩa, được ích lợi vô cùng, hiện tại các ngươi không dám đối mặt Thiên Kinh Minh, lúc này thì đi đối mặt, các ngươi muốn bắt đầu đi trở nên rất lợi hại, đánh vỡ này đạo gông xiềng, giải phóng chính mình. "

"Các ngươi nhìn ta như vậy để làm chi? " Phương Nho chứng kiến Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người nhìn chính mình ánh mắt trở nên như thể hưng hực, lập tức hét lớn một tiếng, "Đẫn đường, tìm bốn cái rác rưởi hộ pháp tính toán sổ sách. "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50:. Đóng cửa đánh chó

Lúc này Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ không có lại phản đối, bọn họ một trước một sau mở cửa đi ra ngoài, ba người thành hàng, Phương Nho ở chính giữa, Trịnh Kỳ Dương hai người ở hai bên.

Ở tại bọn hắn hai người dưới sự hướng dẫn, Phương Nho đi theo đám bọn hắn tiến độ, hướng Thiên Kinh Minh tứ đại hộ pháp nơi ở bước đi.

"Các loại sẽ chúng ta liền tới cái đóng cửa đánh chó. " Phương Nho vừa đi vừa nói chuyện: "Chúng ta mục tiêu chỉ là kia tứ đại rác rưởi hộ pháp, cái khác Thiên Kinh Minh sư huynh đệ tuyệt đối không thể tham dự vào. "

"Ân. " Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ đáp một tiếng gật đầu.

Cái này ngoại môn bên ở một mảnh nơi ở phòng ốc, ở tính bằng đơn vị hàng nghìn đệ tử, thành phiên thành phiên nơi ở, nhìn không thấy cuối, mà Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ cước bộ cũng chậm rãi thả chậm tốc độ.

Phương Nho đi ở bọn họ trung gian, nhìn một cái bọn họ trong sắc mặt bắt đầu khởi động tâm thần bất định, lập tức hai tay ôm vào hán hai người trên bờ vai.

"Không được phải sợ, sợ ngươi liền thua. " Phương Nho chậm rãi nói rằng.

Ở Phương Nho ngôn ngữ phía dưới, Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người đứng (đối với) nhìn kỹ liếc mắt, gật đầu, dưới chân bước chân, thoáng chốc nói mau đứng lên.

Rốt cục, Phương Nho cước bộ theo Trịnh Kỳ Dương hai người cước bộ mà dừng lại, đứng ở nơi này gian phòng trước cửa phòng.

Phòng trong, truyền ra vui cười tức giận mừng vui đùa tiếng, hiển nhiên, phòng trong người, lúc này qua được rất vui vẻ.

"Chính là chỗ này? " Phương Nho nhìn bên cạnh Hồ Vũ hai người.

Trịnh Kỳ Dương hai người lập tức gật đầu, khê cần môi nhanh chóng đẩy cửa ra, sau đó ba người lóe lên mà vào, nháy mắt công phu, môn thoáng chốc bị đóng lại, động tác cực nhanh mây bay nước chảy lưu loát sinh động, đều nhường người không phản ứng kịp.

"Ách! " phòng trong đột nhiên tiến đụng vào ba người, phòng trong tứ đại Thiên Kinh Minh hộ pháp, đình chỉ chơi đùa động tác, ánh mắt đều là tả trùng qua đây.

"Trịnh Kỳ Dương Hồ Vũ? " Tả hộ pháp Lãnh Tinh nhượng mảy, tiện đà thư giãn lạnh lùng nhìn nói: "Nguyên lai là các ngươi, nghĩ thông suốt? "

"Ha ha, dám ở chúng ta Thiên Kinh Minh trước mặt cho khuôn mặt không được muốn, không biết điều, đánh đến hán không được phục không được. " Hữu hộ pháp Vương Thụy lưng hùm vai gấu, giọng khá lớn phất phất nắm tay trừng mắt Phương Nho ba người nói.

"Mau mau quý xuống tiếp thu vào mình nghĩ thức. " Thượng hộ pháp Phong Trần cốt sấu như sài, thoát nhìn yếu không được trải qua gió, sắc mặt âm u không gì sánh được, xua tay chỉ vào Phương Nho ba người nói.

"Có nghe thấy không, ở giữa kia cái tên gì? Cho tới bây giờ chưa thấy qua. " Hạ hộ pháp Bắc Hạo ánh mắt sắc bén trừng mắt Phương Nho nhú mày, ngón tay chỉ vào Phương Nho, "Nói người đó, người mẹ nó. . . "

Hồ!

Hắn lờ còn chưa nói hết, Phương Nho mạnh mẽ nhú một cái, thân thể như một cái bóng, vút qua liền đến Bắc Hạo trước mặt, trực tiếp một quyền thẳng oanh Bắc Hạo mặt: "Nhớ kỹ, lão tử gọi Phương Nho. "

Bành!

Một quyền đánh vào Bắc Hạo mũi chổ, trong nháy mắt nhượng hắn sống mũi đều dịch xuống phía dưới, trong lỗ mũi hai cái huyết trụ xông xao rồi rồi phi nhanh ra, Phương Nho lần nữa một chân, trực tiếp đem Bắc Hạo đá thân thể đập phải trên giường.

Sự tình phát sinh quá nhanh, ai cũng không nghĩ tới Phương Nho sẽ đột nhiên từ vẻ mặt cười nhạt dưới trạng thái, đột nhiên lấy cấp tốc biến sắc mặt xuất thủ, trong chớp mắt đã đem tứ đại hộ pháp một trong Bắc Hạo đá đảo trên mặt đất, huyết lưu như trụ.

"Mẹ nó, người cháu này là tôi đánh lộn. " Vương Thụy gào thét lớn giọng phẫn nộ bào kêu một tiếng, một quyền hướng Phương Nho oanh khứ.

Đầu khí hùng hồn tại hắn trong quả đấm bắt đầu khởi động, thế nhưng Phương Nho nhưng không được để vào mắt, khoe miệng bên trong di chuyển hiện một cười nhạt, một chương đánh tới.

Mà Trịnh Kỳ Dương vào lúc này hét lớn một tiếng, nói: "Lãnh Tinh, người cái này súc sinh, lão tử thù mới hận cũ, ngày hôm nay tìm người nhất tịnh tính toán rõ ràng. "

"Phong Trần quy tôn tử, gia gia ở chỗ này. " Hồ Vũ nhắm vào mục tiêu cuối cùng, thân thể bỏ nhào đi.

Lúc này Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người, như hai đầu mãnh hổ xuống núi, ở ngoại môn bên trong bị trước mắt ác nhân ức hiếp lâu như vậy, lúc này chính diện đối mặt bọn hắn, ở Phương Nho cổ vũ hạ, này cổ oán hận chất chứa đã lâu lửa giận, như núi lửa vậy bạo phát.

Bành!

Phương Nho một chương vỗ ở Vương Thụy đánh tới trong quả đấm, Vương Thụy trong nháy mắt cảm giác mình nắm tay nện ở một khối trên miếng sắt, căn bản không được lay động, kia cường đại chấn lực chấn động đến hắn nắm tay xương tay đều tê dại không gì sánh được, ngón tay đều run rẩy.

Bất quá hắn còn chưa kịp phản ứng, Phương Nho một bàn tay đã đem hắn nắm tay gắt gao nắm, ở Vương Thụy kinh hãi trong ánh mắt, Phương Nho tay lắc một cái, trong nháy mắt nghe thấy thanh thúy tiếng rắc rắc.

A. . .

Vương Thụy sắc mặt thành trư can sắc, toàn bộ cánh tay đều bị Phương Nho thay đổi nửa vòng, các đốt ngón tay đều bóc ra, vĩ đại thống khổ phía dưới, Phương Nho một chân bước vào cửa trực tiếp đem Vương Thụy thân hình khổng lồ đá bay, nện ở trên vách tường nát đi.

Mà một bên Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người, cũng cùng Lãnh Tinh cùng Phong Trần đánh khó phân thắng bại.

Tu vi trên, Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ cùng Lãnh Tinh Phong Trần không được lẫn nhau trên dưới, thậm chí còn có qua mà không được cùng về.

Chỉ là ở ngoại môn bên trong, cái này Thiên Kinh Minh hộ pháp dưỡng thành hung ác khí độ, bên cạnh lại có Thiên Kinh Minh thành viên sư huynh đệ theo, Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người cũng là bị đánh sợ.

Nhìn thấy những người này, như chuột thấy mèo vậy tránh né, trước đây bị ức hiếp, cho tới bây giờ chỉ biết là trốn, tránh, trốn không thoát tránh không khỏi là được chịu đòn.

Bị đánh nhiều, trong lòng chận, sinh ra sợ tâm lý, đứng (đối với) tu hành cực kỳ không được lợi.

Hiện tại có Phương Nho cầm đầu, này cổ vĩ đại oán khí tức giận, tựa như một tòa bộc phát ra hỏa sơn, kia cuộn cuộn tức giận hóa thành lực lượng khổng lồ.

Trong lúc nhất thời, Lãnh Tinh cùng Phong Trần đều hiển hiện ra hoảng sợ ý, chống đỡ lực cũng thay đổi yếu rất nhiều.

Mà Phương Nho, giải quyết hết Bắc Hạo cùng Vương Thụy sau đó, đứng ở một bên không có xuất thủ, vì Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ áp bắt đầu trận, bất quá chứng kiến Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ như vậy dũng mãnh, trong lòng cũng là gật đầu.

"Trịnh Kỳ Dương, có chuyện nói rõ ràng. " Lãnh Tinh vừa đánh vừa lui, thối lui đến không chỗ thối lui nói rằng.

"Nói người nương. " Trịnh Kỳ Dương trong sắc mặt dừng động kinh người phẫn nộ, vượt chiến đấu vượt dừng, trong lòng kia chận nỗi lòng chậm rãi bắt đầu thư sướng, chỉ bất quá Lãnh Tinh không được ngược lại, kia chận nỗi lòng liền sẽ không hoàn toàn thư sướng.

" chi. "

Trịnh Kỳ Dương đột nhiên hai tay mười ngón tay biến đổi, kết thành một cái kỳ diệu điều khiển, nồng nặc đầu khí ở trong ngón tay ngưng tụ trở thành một điểm, điểm này lực tại không gian bên trong nổi lên từng đạo rung động, hiển nhiên là sử xuất võ học chiến kỹ.

Ông!

Chỉ hướng Lãnh Tinh đánh tới, đầu ngón tay xuyên qua không gian một đạo yếu ớt sương mù màu trắng thẳng tắp kéo dài, phảng phất không gian đều bị hấn cái này điều khiển khoan một động đi ra.

"Vỡ núi tám quyền. "

Lãnh Tinh sắc mặt trong kinh hoảng trong nháy mắt vũ động ra mới vừa dồn sức quyền kỹ năng, đôi quyền như đại chuỳ dồn sức hướng Trịnh Kỳ Dương đầu ngón tay đánh tới.

Bành!

Trịnh Kỳ Dương điều khiển như sắc bén mũi kiếm, vô kiên bất tồi điểm ở Lãnh Tinh nắm tay trong, thoáng chốc Lãnh Tinh phát sinh một tiếng hét thảm, tại hấn trong quả đấm, trong nháy mắt dâng lên huyết dịch, vừa mới kia bị Trịnh Kỳ Dương điểm trúng vị trí, rõ ràng xuất hiện một cái lỗ máu.

Trịnh Kỳ Dương thở hổn hển, mồ hôi đầm đìa, tiêu hao cực kỳ nghiêm trọng, một chân bước vào cửa đem Lãnh Tinh đá ngã trên mặt đất ôm tay kêu thảm thiết.

Phương Nho chứng kiến đây hết thảy, gật đầu, trên mặt tiểu ý dạt dào, đứng (đối với) Trịnh Kỳ Dương cùng biểu hiện mười phần thoả mãn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

051. Hãnh diện

Mà Hồ Vũ bên này cũng chiến đấu cũng gần kết thúc, mắt thấy tứ đại hộ pháp, chỉ còn lại chính mình vẫn còn ở kéo dài hơi tàn Phong Trần, đã là một mối ứng phó, ác khí trong lòng cũng không có, có chỉ còn lại có sợ.

Trước đây, cáo mượn oai hùm, mang theo Thiên Kinh Minh thành viên nghênh ngang ức hiếp đồng môn, hiện tại trái lại bị người đánh, loại này đối so với cùng phản, để trong lòng hấn sinh ra tuyệt vọng.

"Thăng Long Giáo!"

Đúng vào lúc này, Hồ Vũ đem hết toàn lực, thân thể nhảy lên một cái, hai chân duỗi một cái, mãnh mẽ kẹp, kẹp lấy Phong Trần nơi cổ, sau đó Hồ Vũ toàn bộ thân hình như một cái xoay tròn cá sấu, như cắn thức ăn dùng sức xoay tròn.

Trong nháy mắt này, Phong Trần cái kia gầy như que củi thân thể đều bị Hồ Vũ cuốn lại, cuối cùng trực tiếp bị cuốn một đầu đụng vào trên giường, đem ván giường đều đụng ra một cái hang, thân thể vẫn không nhúc nhích, không biết sống hay chết.

Hô! Hô! Hô!

Hồ Vũ trùng điệp thở hổn hển, hai tay chống ở đầu gối bên trong, mồ hôi lớn chừng hạt đậu như nước mưa, tí tách rớt tại trước người trên sàn nhà.

"Tốt lắm các huynh đệ." Phương Nho khen lớn đưa lên ngón tay cái, một tay ôm vào Trịnh Kỳ Dương trên vai đi tới Hồ Vũ bên người, một tay bắt lại Hồ Vũ cánh tay đưa hấn đỡ dậy.

"Chúng ta dĩ nhiên hoàn thành như vậy hành động vĩ đại." Hồ Vũ thở hổn hển trông coi chiến trường này kích động hầu như muốn chảy ra nước mắt.

"Chúng ta bắt đầu đi trở nên rất lợi hại." Trịnh Kỳ Dương nhìn quét liếc mắt chiến trường về mặt kích động.

"Đối, hiện tại các ngươi, đã lột xác." Phương Nho gật đầu, nhìn cái kia té trên mặt đất, nghiêng đầu dùng độc ác ánh mắt nhìn mình lom lom mấy người Lãnh Tinh, cười nhạt một chút, "Đi, đánh xong kết thúc công việc."

Phuong Nho ba người tâm tình khoái trá mở cửa phòng, đi ra ngoài, trong nháy mắt phía sau truyền tới Lãnh Tinh nghĩ tư trong gầm rú: "Các ngươi sẽ hối hận, các ngươi tên, vĩnh viễn ở Thiên Kinh Minh số đen trong, thẳng đến các ngươi chết đi."

Nghe được Lãnh Tinh vĩ đại gầm rú, Trịnh Kỳ Dương hồi quá thân vốn định chạy vào trong phòng đi hết giận, lại bị Phuong Nho kéo lắt đầu, nói: "Sợ hấn chim, người như thế cũng chỉ sẽ ở ngoài miệng sinh cây mạnh, tất nhiên làm, sẽ không sợ hậu quả."

Nghe được Phuong Nho nói sau đó, Trịnh Kỳ Dương hồi quá thân, chứng kiến cánh cửa xúm lại mấy cái đệ tử, bọn họ trên cơ bản gia nhập vào Thiên Kinh Minh người, bất quá chứng kiến Phuong Nho ba người ánh mắt, những người này cước bộ đều lui lui.

Ở tại bọn hấn dưới ánh mắt, Phuong Nho ba người tùy ý đi, hướng chính mình nơi ở bước đi, trong nháy mắt những người này vọt vào tứ đại hộ pháp nơi ở.

Hồi đến nơi ở sau đó, Phuong Nho ba người tắm rửa, mỗi người ngồi ở trên giường mình trò chuyện.

"Thật không nghĩ tới sẽ có một ngày như vậy." Trịnh Kỳ Dương đầu tiên cảm khái, "Tiến nhập sư môn hơn một năm qua, có một phần ba thời gian là bị Thiên Kinh rác rưởi mình lần ép qua đến, mặt khác hai phần ba chính là gánh nước đốn củi đào ruộng ngày qua ngày tu luyện."

"Ngày này tới quá đột ngột, cũng quá đúng lúc." Hồ Vũ gật đầu nhìn về phía Phuong Nho, "Cái này Thiên Kinh Minh nhất định chính là trong lòng ta một đạo gông xiềng, đem ta gắt gao khóa lại, căn bản thờ không nổi, nổi lòng cũng bế tắc, tu hành căn bản là nửa bước khó đi, hiện tại khẩu khí này vừa phun hết giận, ta cảm giác được ta quả thực thu được tân sinh, thậm chí có một loại lập tức phải đột phá cảm giác."

"Ừm, Hồ Vũ nói có lý, ta cũng là loại cảm giác này." Trịnh Kỳ Dương lên tiếng trả lời, trên mặt dừng động vẻ hưng phấn, "Vào sư môn lâu như vậy, rác rưởi Thiên Kinh Minh như ác mộng giống nhau quấn quít lấy chúng ta, không phá ngoại trừ cái mộng yểm này, chúng ta căn bản cũng không sẽ tân chức đi tới."

"Hai vị huynh đệ hôm nay xem như là giành lấy cuộc sống mới đi." Phuong Nho trông coi hai người cười cười, "Chúng ta người tu hành, nghịch thiên cải mệnh, tranh đấu cùng trời Thạ, dựa chính là cái kia kiên cường quyết tâm, cái này tâm còn không có tranh đấu cùng trời, đã bị ác nhân bị long đong, thực ảnh, làm sao đi tranh đấu cùng trời đâu?"

"Phuong Nho huynh nói có lý." Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ lên tiếng trả lời gật đầu, "Nếu không phải là người, chúng ta sợ rằng cả đời này đều sẽ không ngóc đầu lên được, vĩnh viễn quá loại này chịu đủ ức hiếp thời gian, hoảng sợ không chịu nổi một ngày, người không chỉ là huynh đệ chúng ta, càng là ta và Hồ Vũ ân nhân."

"Không sai, Phuong Nho huynh, người chính là chúng ta tái sinh ân nhân." Hồ Vũ hưởng ứng nói rằng: "Người nói chuyện với chúng ta, người cho chúng ta báo bất bình, cái này tất cả mọi thứ, đều để ta và Kỳ Dương không cần báo đáp."

"Đình chỉ đình chỉ." Phuong Nho nhúc đầu xoa tay cười nói: "Là huynh đệ cũng không cần nói những thứ này có vẻ xa lạ nói, lại nói như vậy xuống dưới, ta đều cũng bị các người nói lên thiên, ha ha, về sau, chúng ta tự lấy mỗi người tục danh tương xứng đi, ta trực tiếp gọi các người tên, các người cũng như vậy."

"Được, đều nghe người." Trịnh Kỳ Dương gật đầu đáp: "Ta và Hồ Vũ đều là gọi như vậy, ngược lại cũng gọi thói quen."

"Ừm, sớm nghỉ ngơi một chút đi, ngày mai còn có sư môn nhiệm vụ muốn làm." Phuong Nho gật gật đầu nói: "Các người cũng nỗ lực, tranh thủ sớm ngày đột phá Đầu Khí Cảnh, bước vào Chân Khí Cảnh, nói chuyện cũng tốt sớm ngày tiến vào nội môn."

"Ừm, nhất định nỗ lực." Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ đối nhìn kỹ liếc mắt, nhìn nhau cười gật đầu đáp lời, nằm xuống.

Phuong Nho còn lại là khoanh chân ngồi ở trên giường, nhắm mắt lại, ôm lại thành đoàn, tiêu hóa tích lũy.

Từ tu vi đạt được Chân Khí Cảnh trung kỳ sau đó, Phuong Nho tu vi cũng là chậm rãi hướng phía Chân Khí Cảnh đỉnh phong thẳng tiến lấy, mà trông giữ linh dược, trông coi linh dược mỗi ngày càng trưởng thành, chính mình trả giá tâm huyết cùng lao động, cũng là một loại tu luyện, đồng dạng là tích lũy.

Thời gian trong nháy mắt ở giữa thoáng qua, một đêm quang cảnh lặng yên di chuyển, ngoài cửa sổ mưa lất phất mờ mờ sắc trời Phuong Nho hai mắt mở ra đến, hai đạo quang mang chợt lóe lên, hé miệng, Phuong Nho sinh sôi phun ra một đạo trọc khí, nhìn ngoài cửa sổ một chút.

Phuong Nho từ trên giường xuống giường, rửa mặt một phen sau đó, chính là xuất môn hướng Linh Dược Điện phương hướng đi tới.

Sắc trời sớm như vậy, Phuong Nho còn không có nhìn đến so chính mình còn phải sớm hơn người, lo lắng lắt lắt đi tới Linh Dược Điện, như cọc gỗ đánh vào cái kia vẫn không nhúc nhích thủ vệ cũng là mọi thời tiết không ngày sáng đêm tối luân thế.

Vào Linh Dược Điện, Phuong Nho vòng quanh chính mình chăm sóc cái này ba mẫu linh dược đi một vòng, chứng kiến loại linh dược này trưởng thành đáng mừng tư thế, trong lòng cũng là vạn phần mừng rỡ.

Bất quá trong tâm mắt chỗ, Phuong Nho liền chứng kiến xa xa xa xa mơ hồ có một đạo thân ảnh đang bận rộn.

"Vẫn còn có so với ta còn sớm, thật chăm chỉ." Phuong Nho lập tức thấy rõ, cái kia mơ hồ bận rộn thân ảnh là đồng môn sư huynh, lúc này hiển nhiên ở phía kia vài mây thi vũ một hồi, "Thực sự là bội phục vạn phần a!"

Phuong Nho trong nháy mắt xuất ra loi vân lệnh kỳ giờ qua đỉnh đầu, trong nháy mắt sở mẫu cao thấp loi vân ở trên đỉnh đầu không hình thành, từng đạo thật nhỏ loi xà kết kết kết kết ở trong loi vân du tẩu, ở Phuong Nho khẩu khiến cho dưới, rầm rầm nước mưa như cây đậu vậy rơi xuống.

Trận đầu mưa thì xong, sắc trời cũng sáng lên, lục tục đệ sắp tới đến Linh Dược Điền, đi tới chính mình quản lý chỗ bắt đầu bận rộn.

Phuong Nho thì hết mưa thu lệnh kỳ, chuẩn bị tìm một mảnh khô ráp chỗ đá tọa, ánh mắt thoáng nhìn, chính là chứng kiến cái kia đạo so với chính mình còn được sớm thân ảnh, đang đối chính mình hơi lộ ra tiểu ý, đi tới mình.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

052. Ta gọi Hoàng Huyền

Người này vóc người hơi gầy, tư thế oai hùng cao ngất, mi thanh mục tú như một vị thư sinh, trên mặt còn lộ ra một vẻ nhàn nhạt hiền lành tiểu ý trông coi Phuong Nho đi tới.

Phuong Nho nhìn ra một thân cùng mình đồng môn, hơn nữa khắp khuôn mặt là thiện ý, liền nhắc chân lên đi vài bước, hai người đứng (đối với) coi gặt đầu.

"Sur huynh sớm." Phuong Nho dẫn đầu mở miệng ôm quyền xá, "Ta làm mưa trước đó, liền chứng kiến sur huynh ở chỗ này bận rộn, sur huynh thực sự là chăm chỉ có thừa, bội phục."

"Sur đệ cũng sớm." thanh niên đồng dạng ôm quyền xá, phi thường lễ độ cân nhắc không có kiêu ngạo, mặt đứng (đối với) Phuong Nho gọi mình sur huynh, hẳn còn đồng dạng còn một lễ này, lập tức Phuong Nho trong lòng đứng (đối với) người này rất có hảo cảm.

"Ở ngoại môn bên trong, ta lần đầu tiên nhìn thấy giống như sur đệ sớm như vậy để làm sur môn nhiệm vụ." thanh niên cười cười chịu nổi tay gặt đầu nói: "Cho nên ta liền tới xem một chút."

"Ta thói quen." Phuong Nho lắc đầu, "Ở không có vào sur môn trước đây, ta liền theo thói quen thức dậy sớm, bệnh cũ ha hả, bất quá cùng sur huynh so với, ta ngược lại có vẻ lại."

"Người gia nhập vào sur môn còn không có bao lâu a." thanh niên quan sát liếc mắt Phuong Nho, "Ta trong ấn tượng chưa thấy qua người, tuy là chúng ta ngoại môn sơn đệ tử hơn vạn, bất quá như ta loại này ở ngoại môn sờ bơi lội hai ba năm lão du điều, cơ bản đều có ấn tượng."

"Sur huynh ở ngoại môn lâu như vậy a!" Phuong Nho tròn to hai mắt trông coi hẳn, "Vỡ sur huynh tư lịch cùng tu vi, ta muốn tấn thăng đến nội môn đệ tử đi lệ cũng là dư dả sự tình."

"Ah, như thế." thanh niên không có phủ nhận gặt đầu, lộ ra coi được tiểu ý chỉ vào viễn phượng khối kia Linh Điền nói: "Cái kia ngũ mẫu Linh Dược Điền, trông thực linh dược cũng là cái này vạn mẫu Linh Dược Điền bên trong số một số hai giống, một năm trước ta tiếp thu trọng trách này, muốn tự thân làm hôn là thúc, thu gặt, ta mới tính nhiệm vụ hoàn thành, thu được thưởng cho, tiến vào nội môn, trở thành nội môn đệ tử."

"Thì ra là thế!" Phuong Nho không khỏi thất kinh, trong nháy mắt đứng (đối với) hẳn dựng thẳng cái ngón tay cái: "Sur huynh nguyên lai là hung hoành rộng lớn, dĩ nhiên dùng thời gian một năm để hoàn thành một cái nhiệm vụ, thực sự là bội phục, lẽ nào từng cái muốn tiến vào nội môn đệ tử, đều phải hoàn thành như thế nghiêm trọng nhiệm vụ sao?"

"Đó cũng không phải." thanh niên lắc đầu mắt nhìn Phuong Nho, "Đây là ta tự nguyện, ta nhập môn tới nay liền phân phối ở nơi này Linh Dược Điền bên trong vì sur môn xuất lực, lịch lãm, đứng (đối với) mảnh này Linh Dược Điền có chút cảm tình đi, cho nên trước khi đi, cũng muốn làm chút đủ khả năng sự tình, cho rằng sau này một cái mỹ hảo hồi ức đi, chỗ này cuộc sống điền viên, dù sao ta rất thích."

Nghe được hẳn nói ra lần này nói đến, ánh mắt kia trong toát ra đứng (đối với) mảnh này Linh Dược Điền nồng nặc cảm tình, Phuong Nho cảm thấy hẳn không có nói láo, chỉ ít lộ ra chân tình, là cá tính tình người trong.

Huống hồ, chứng kiến cái này một mảnh vạn dặm Linh Dược Điền, ở trong gió phấp phồng như lục lãng cuộn cuộn, tươi mát hương khí thấm vào ruột gan, cái này làm ruộng vườn sinh hoạt, quả thật làm cho thích cuộc sống như thế dòng người yêu.

Phuong Nho nhớ kỹ đã từng có người từng nói như vậy, tốt nhất sinh hoạt đơn giản là được các loại hoa, câu câu cá, xem mặt trời chiều ngã về tây, bởi bạn già thường thức trà.

"Xin hỏi sư huynh tên gọi là gì? " Phương Nho mở miệng hỏi: "Đối với sư huynh lời nói mới vừa rồi kia, ta rất kính nể sư huynh làm người. "

"Ha ha ha, ta gọi Hoàng Huyền. " hần sững cười hỏi một câu, dù cho chịu nổi tay từng bước hướng chính mình Linh Dược Điền bước đi, cho Phương Nho lưu lại một đạo bóng lưng gầy yếu.

"Hoàng Huyền? " Phương Nho ni non một tiếng, "Hắn là được Hoàng Huyền? Quả thật là làm việc thiện người, nói nhã nhặn, đúng (đối với) cái này Linh Dược Điền cũng là ký thác cảm tình ở bên trong, dĩ nhiên không để ý chính mình tấn chức nội môn đệ tử sự tình, ngược lại lấy mảnh này Linh Dược Điền làm chủ, thực sự là bội phục, nhưng lại một cái có thể kết giao người. "

Phương Nho đang muốn giảm chặn tại chỗ hướng Hoàng Huyền Linh Dược Điền bước đi, phía sau một đạo thanh âm quen thuộc truyền đến.

"Mặc sư huynh. " Phương Nho hồi đầu vừa nhìn, là Mặc Thiên Triều chấp lấy tay chậm rãi đứng lên.

"Phương Nho, cố gắng chăm chỉ a, sớm như vậy liền làm mưa một lần, không sai. " Mặc Thiên Triều đi tới Phương Nho bên người, chứng kiến giọt kia tích giọt nước trong suốt ở linh dược trên phiến lá loạng choạng gập đầu, "Hào hảo nỗ lực, ta quân ngày hôm nay liền đến kỳ, ngày mai cũng không phải là ta. "

"Ah, Mặc sư huynh muốn hỏi thân truyền sơn sao? " Phương Nho nháy nháy mắt cười hỏi: "Không biết lại là người nào thân truyền sư huynh hạ xuống quản lý cái này Linh Dược Điền. "

"Người là muốn Tô tiên tử xuống đây đi ta xem. " Mặc Thiên Triều trên mặt mang giống như cười mà không phải cười biểu tình trông coi Phương Nho, "Ngược lại ta cho người biết, thân truyền đệ tử ở ngoại môn, nhưng là vô cùng uy nghiêm, như trưởng lão một dạng tồn tại, cũng không có như ta tốt như vậy nói, người cũng không nên đắc tội người khác. "

"Đa tạ Mặc sư huynh nhắc nhở. " Phương Nho ôm quyền xá, "Mặc sư huynh cũng đừng nghĩ oai, ta cũng không để cho Tiêu Tiêu sư tỷ tới nơi này, hơn nữa tới hay không cũng không phải ta muốn xem như thế đi, bởi vì ta căn bản không ý tứ kia. "

"Càng tô càng đen a. " Mặc Thiên Triều cười nhạt cười cười, "Người mới vừa rồi là không phải muốn đi cùng cái kia Hoàng Huyền thân cận một chút? "

"Là có cái ý nghĩ này. " Phương Nho từ chối cho ý kiến gập đầu, "Hoàng sư huynh người không tệ, người xem vì cái kia ngũ mẫu Linh Dược Điền linh dược, hắn dĩ nhiên buông tha trước giờ tiến vào nội môn dự định, nganh sinh sinh ở chỗ này lao khổ một năm, còn phải chờ đến hắn quân hạt cái kia ngũ mẫu linh dược thành thực thu gặt, hắn mới có thể tiến vào nội môn, cái này rất khó có được. "

"Ha ha ha, có một số việc kỳ thực không giống người thấy, nghe thế sao đơn giản đâu? " Mặc Thiên Triều cười gượng vài tiếng trông coi Phương Nho, "Làm việc a. "

"Ai, Mặc sư huynh người đừng đi a. " Phương Nho đang muốn đề hỏi tí mĩ, bất quá Mặc Thiên Triều một cái xoay người liền không để ý Phương Nho, tự mình chấp tay đi xa.

"Mặc sư huynh nói tới rốt cuộc là ý gì? " Phương Nho nhức đầu bách tư bất đắc kỳ giải, ánh mắt nhìn về phía xa xa Hoàng Huyền, hắn lại đang kéo mây gọi mưa.

Lúc này đây, Phương Nho không có đi Hoàng Huyền bên kia, hần ngồi vào ngày hôm qua tìm kỹ khô ráo chỗ, khoanh chân ngồi tĩnh tọa đứng lên.

Một ngày quang cảnh đối với Phương Nho mà nói cũng không buồn chán, một ngày phân ba lần kéo mây gọi mưa, còn lại thời gian, Phương Nho liền khoanh chân ngồi tĩnh tọa, luyện hóa trong cơ thể lắng đọng lấy tạp chất.

Hơn nữa qua một đoạn thời gian quan sát một chút linh dược sinh trưởng xu thế, thỉnh thoảng có nguy hại linh dược sinh trưởng côn trùng có hại xuất hiện, cũng là Phương Nho muốn tẩy rửa mục tiêu.

Đội lần thứ ba Phương Nho thi hết mưa, sắc trời đã âm đạm xuống, một ngày quang cảnh sẽ kết thúc, đứng ở cực xa chỗ, trông coi Phương Nho thật tình như thế làm mưa ba lần biểu hiện, hắc trưởng hướng trên mặt hiển hiện giáo hoạt tiểu ý.

"Đi, Hoàng Huyền sư huynh đã đi. " Phương Nho vỗ vỗ tay trên dính vào nước mưa, ở trên y phục lau một chút, nhìn phía Hoàng Huyền ở chỗ đó phương hướng, lúc này Hoàng Huyền đã đi.

Chợt, Phương Nho dù cho hướng ra miệng bước đi, ra Linh Dược Điền, thẳng đến chính mình nơi ở, trong lòng vẫn mơ hồ có chút lo lắng Trịnh Kỳ Dương bọn họ.

"Phương huynh người hỏi tới. " vừa đẩy cửa ra, Trịnh Kỳ Dương hai tiếng âm liền truyền đến, Phương Nho trong lòng thư một hơi thở đáp một tiếng.

"Phương huynh, đây là ta cho người lấy com. " Hồ Vũ mang sang một đại chén com, trong com còn rất nhiều đồ ăn đưa tới Phương Nho trước mặt cười nói: "Người xem, com nước Đồ Lương, ta và kỳ Dương nhìn người một ngày không có thiện đường, cho nên đặc địa chuẩn bị cho người. "

Trông coi Hồ Vũ đặt tại trước người mình, đã không có một tia nhiệt khí com nước, chứng kiến Hồ Vũ Trịnh Kỳ Dương hai người biểu tình, chủ Nho trong lòng chảy qua một dòng nước ấm.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

053. Tiểu Lăng Phong gặp

Mặc dù đang Linh Dược Điền bên trong chấp hành sự môn sự tình, thể nhưng đã tọa bên trong dùng mấy hạt đan dược luyện hóa, lấy không lồ dược lực tới cung cấp trong cơ thể cần thiết, tuy là không đói bụng, thể nhưng Hồ Vũ hai người hành vi, vẫn là để Phuong Nho cảm động.

"Tạ huynh đệ." Phuong Nho tiếp nhận Hồ Vũ trong tay truyền đạt chén và đĩa, xúc lên một miếng thịt nhai.

Thịt rất thô ráp, ăn thì không ngon, nhưng là lại là người tu hành nhất định phải ăn cơm món chính một trong, trừ phi có đan dược thay thế cơm canh, bằng không thứ này còn không phải ăn không được.

Bất quá ăn ăn thịt loại, đối với người tu hành mà nói, vẫn là không so được đan dược, đan dược là thuần túy lực lượng cung cấp, không có tạp chất, sẽ không ở trong cơ thể tích lũy vật vô dụng, đối với tu hành có chỗ tốt to lớn, mà cơm canh loại thịt ăn vào trong cơ thể, ở người tu hành trong cơ thể liền sẽ tích lũy ra tạp chất, tuy là có thể bài tiết ra ngoài thân thể, thể nhưng lâu ngày vẫn là sẽ bám vào trong máu thịt, trở ngại tu hành.

Bất quá đan dược quá mức quý giá, cũng không phải người nào đều có thể hưởng thụ nổi bỗng nhiên dùng lại ăn đan dược luyện hóa, nếu không phải là Nhậm Chính tạ ăn đại lễ, Phuong Nho cũng là một nghèo hai trắng.

Lang thôn hổ yết đem cái này một đại chén cơm ăn xong, Phuong Nho đánh ăn no cách buông chén đĩa xuống, đầu lưỡi một quyền đem một viên dính ở bên mép cơm cuốn vào bụng.

"Thiên Kinh Minh người không có tới gây phiền phức cho các ngươi đi." Cơm nước xong Phuong Nho trông coi Trịnh Kỳ Dương hai người cười hỏi.

"Không có." Trịnh Kỳ Dương cười lắc đầu, "Ngày hôm nay rất bình tĩnh, rác rưởi mình tứ đại hộ pháp, ngày hôm nay cũng không còn thấy, đoán chừng là nằm ở trên giường, xuống không giường ha ha."

"Không có tới là tốt rồi." Phuong Nho gật đầu, đứng lên nói: "Ta trước đi tắm, đợi chút nữa đang nói chuyện."

Tắm xong sau đó, Phuong Nho ngồi ở trên giường mình nói rằng: "Các ngươi nói Hoàng Huyền, ngày hôm nay ta gặp phải."

"Há, ở đâu?" Hồ Vũ kinh ngạc hỏi: "Ta đã nói sao, hắn còn không có tiến vào nội môn."

"Ngày hôm nay ta ở Linh Dược Điền chấp hành nhiệm vụ lúc, ở nơi nào gặp phải." Phuong Nho gật đầu cười cười, "Người này thật không đơn giản."

"Là không đơn giản." Trịnh Kỳ Dương tiếp lời nói: "Năm trước, hắn đoạt được ngoại môn trận đấu hoạt động đệ nhất thưởng cho, ta liền biết hắn lợi hại."

"Ta nói hắn không đơn giản không phải là bởi vì cái này." Phuong Nho lắc đầu, "Lúc đầu võ hắn nói, một năm trước hắn có thể tiến vào nội môn trở thành nội môn đệ tử, thể nhưng hắn nhưng bởi vì không bỏ xuống được trong tay hắn cái kia mảnh nhỏ Linh Dược Điền, mà cố ý ở ngoại môn lưu một năm, năm nay cái kia ngũ mẫu thành thực thu gặt lúc, hắn mới có thể tiến vào trong nội môn đi."

"A! Lại có người như vậy?" Hồ Vũ kinh ngạc há to mồm, "Nếu như đổi lại người khác, hoặc là tự ta, ta đều tình nguyện tuyển trạch tiến vào nội môn, trở thành nội môn đệ tử, cái này ngoại môn chính là làm cu li."

"Hồ Vũ, ngươi điểm này chỉ số IQ, thật là." Trịnh Kỳ Dương trêu ghẹo nói một tiếng, "Phuong huynh ý tứ ngươi nghe không hiểu sao?"

"Minh bạch cái gì?" Hồ Vũ vẻ mặt mê hoặc, "Hoàng Huyền sư huynh bày đặt nội môn không đi, muốn ở lại ngoại môn, liền vì cái kia vài mẫu Linh Dược Điền, đây không phải là ngốc à."

"Phuong huynh ý là Hoàng Huyền sư huynh làm người khác biệt a." Trịnh Kỳ Dương thán một tiếng, "Thật muốn nói rõ với ngươi trắng mới hiểu."

Hưu!

Đang nói chuyện, đột nhiên trong cửa sổ một đạo sắc bén âm thanh truyền đến, cửa sổ giấy dán bị lợi vật phá xuất một cái động lớn, keng một tiếng, cái này lợi vật đâm vào bằng gỗ trong vách tường phát sinh chấn động âm thanh, có thể thấy được độ mạnh yếu.

"Thứ gì." Hồ Vũ gọi một câu, trong nháy mắt chạy đi mở cửa, ngoài cửa tốp năm tốp ba đệ tử ở du tẩu, căn bản không biết là người nào đem thứ này bán vào.

Phương Nho đứng lên đem thứ này rút ra, là một cái lăng hình phi tiêu, ở Tiêu bên trong còn cột một tờ giấy.

Trong nháy mắt, Phương Nho đem tờ giấy lấy xuống.

"Ngày mai buổi trưa, Tiểu Lăng Phong gặp."

Tám cái đại tự sắc bén dị thường, không có lạc khoản người, chỉ có cái này tám chữ, Trịnh Kỳ Dương chậm rãi đi ra.

"Tiểu Lăng Phong?" Phương Nho nghi ngờ nói một câu, "Tiểu Lăng Phong ở đâu?"

"Đang ở sư môn phía sau núi, một cái nơi yên tĩnh." Trịnh Kỳ Dương nói rằng: "Nơi đó ta và Hồ Vũ đi qua, bắt quá là đi nơi nào bị kinh thiên minh người đánh a."

"Tiểu Lăng Phong ở ngoại môn bên trong, xem như là một cái ngoại môn đệ tử tự mình giải quyết ân oán mâu thuẫn địa phương." Hồ Vũ gật đầu, "Phương huynh, ta xem chúng ta cũng không cần đi, đây nhất định là lai giả bất thiện."

"Sợ, người liền thua." Trịnh Kỳ Dương tiếp khẩu trông coi Hồ Vũ, "Những lời này là Phương huynh nói cho chúng ta biết, người nghĩ thua cả đời? Hồ Vũ?"

"Ừm, không cần lo lắng, đi chúng ta là nhất định phải đi." Phương Nho gật đầu, "Lúc này đây có thể có thể gặp được Thiên Kinh Minh cái kia thần bí chuẩn bị ở sau."

"Đói, cái này nhân loại quá thần bí mật." Trịnh Kỳ Dương ứng với một câu, "Lại nói ở ngoại môn trong, ta còn chưa tin bọn họ dám đánh chết chúng ta."

"Phi phi phi, người nói những gì đấy." Hồ Vũ tới luyện một khẩu đàm, "Có cách huynh ở, hơn nữa hai chúng ta, đến lúc từ thù thủ còn cũng còn chưa biết."

"Ta chỉ là hướng xấu nhất địa phương muốn nha." Trịnh Kỳ Dương cười cười trông coi Phương Nho, "Phương huynh, chúng ta tất cả nghe người."

"Tốt, ngày mai buổi trưa ta sẽ từ Linh Dược Điện trở về." Phương Nho gật đầu nắm tay nắm chặt, trên mặt hiển hiện một hướng tới thần sắc, "Ta ngược lại rất muốn gặp gỡ vị này nhân vật."

Suốt đêm không nói chuyện, dựng thẳng Nhật Thiên mới vừa mộng lượng, Phương Nho tựa như thường ngày rời giường đi Linh Dược Điện vài mây thi vũ, sáng sớm hôm nay, ngược lại là không nhìn thấy Hoàng Huyền.

"Xem ra hôm nay không có so với ta sớm hơn." Phương Nho ánh mắt từ Hoàng Huyền cái kia mảnh nhỏ Linh Dược Điện bên trong thu hồi lại ni non một câu, lấy ra lời văn lệnh kỳ hướng thiên vung lên, lời văn thoáng chớp ngưng tụ.

Thi hết ngày hôm nay lần đầu tiên mưa, Phương Nho tọa hồi đến chính mình đã sớm dọn dẹp xong khô ráo chỗ khoanh chân đá khô tọa, sắc trời dần dần trắng bạch, mặt trời mới lên ở hướng đông dựng lên.

"Uy, tiểu tử kia người ở đây làm gì vậy?" Qua một lúc lâu, đột nhiên một đạo chói tai thanh âm truyền tới Phương Nho trong tai, chợt Phương Nho mở mắt, tìm theo tiếng mà trông.

Tại chính mình Linh Điện cạnh trên, đứng cả người trắng nõn áo dài, nộ lông mi khuôn mặt tuấn tú thanh niên, người này ánh mắt sắc bén như đao, trừng mắt Phương Nho, để cho Phương Nho trong nháy mắt biết hẳn chính là đang nói mình.

Thế nhưng Phương Nho vừa nhìn người này mặc, lập tức biết vị này cũng là đến tự thân truyền sơn thân truyền đệ tử.

"Mặc Thiên Triều ngày hôm qua bảo hôm nay liền hoàn thành nhiệm vụ muốn hồi thân truyền sơn, hiện tại vị này, phải là tân phái tới quản lý cái này vạn nẫu Linh Dược Điện thân truyền đệ tử." Phương Nho đứng dậy ở thâm nghĩ nói, nhắc chân lên hướng vị thanh niên này đi tới.

"Gặp qua sư huynh." Phương Nho đi tới thanh niên trước mặt ôm quyền xá cười nói: "Sư huynh là đang nói ta sao?"

"Hừ, không phải nói người, lẽ nào nơi đây còn có người khác?" Thanh niên lãnh thẳm khuôn mặt trừng mắt Phương Nho mắng: "Đề người ở Linh Dược Điện trông được quản lĩnh được, người khen ngược, dĩ nhiên tại nơi đó lười biếng đánh hờn, nhắm mắt ngủ, người tên là gì, báo lên cho ta."

054. Tri nhân tri diện bất tri tâm

"Tại hạ Phuong Nho. " Phuong Nho đáp một tiếng, trong sắc mặt dâng lên một vẻ giận dữ, chợt lắc đầu, "Sur huynh, ta trước đó vừa mới kéo mây gọi mưa, đúng (đối với) linh được đúc một lần, bây giờ sắc trời còn sớm, người xem một chút cái này Linh Được Điện trong, nhưng có so với ta tới trễ sớm người? Sur huynh nói như thế nào ta lười biếng đánh hôn đầu? "

"Làm càn. " thanh niên hét lớn một tiếng, tức giận xung quan, chỉ một ngón tay lấy Phuong Nho nói: "Người chính là Phuong Nho? Người lại vẫn dám nói sạo, có tin ta hay không lập tức để người cút ra khỏi sư môn? Ta nói người ở đây lười biếng người chính là đang lười biếng, người buồn ngủ, người đợi ở nơi ở là tốt rồi, nơi đây không phải để người ngủ địa phuong, người hiểu? "

"Sur huynh, ta cuối cùng Tôn người một câu sư huynh. " Phuong Nho thanh âm bỗng gia tăng trông coi thanh niên, "Người không cần người gây sự, sư huynh sư huynh, đã là sư cũng là huynh, nếu như người không phân thị phi khúc trực, phải trái đúng sai giống như này điên đảo sự tình không phải nói, như người vậy sư huynh, ta thà rằng không tuân theo. "

"Phuong Nho, người có cái gì tư cách gọi ta sư huynh? " thanh niên lạnh lùng chế giễu cười trông coi Phuong Nho, "Người cho rằng chỉ bằng người gia nhập vào bản môn, trở thành bản môn đệ tử, người thì có tuổi nghề gọi ta sư huynh sao? Ta nhô vào, ta không có thêm, người không có tư cách gọi ta sư huynh, người cũng dám lấy người như vậy ti tiện thân phận cùng ta nói như vậy, ta sẽ không bỏ qua người. "

Phuong Nho trợn mắt cùng với đúng (đối với) nhìn kỹ, chứng kiến hấn lớn như vậy rung xếp đặt, lớn lối như thế, như vậy không coi ai ra gì, như vậy coi thường ngoại môn đệ tử, lập tức cắn răng nói: "Ta Phuong Nho, đến cùng từ lúc nào đắc tội người tôn đại thần này? Mà ngoại môn sư huynh đệ thân phận, lại cho người như vậy coi thường, người lẽ nào là được một bước lên trời, thẳng lên thân truyền, người sẽ không có từ ngoại môn khỏi này địa phuong trải qua sao? "

"Câm miệng. " thanh niên hét lớn một tiếng, nghiêng răng nghiêng lợi, "Quái thì trách người gọi là Phuong Nho, người nhớ kỹ, người không sống yên lành được, ha ha ha. . . "

Nói vừa xong, thanh niên chấp tay cuồng tiếu rồi đi, một đường cuồng tiếu dẫn tới đã tới Linh Được Điện nhiệm vụ đệ tử ghé mắt, nhìn người nọ là thân truyền đệ tử, từng cái sợ đến thu tầm mắt lại, cúi đầu.

"Không sống yên lành được? " trông coi hấn đi xa bóng lưng, Phuong Nho ni non, đột nhiên trong đầu hiện ra mấy ngày trước một câu tương đồng nói, tuy là không phải xuất từ cùng một miệng, nhưng là lại là ký ức hầy còn mới mẻ.

Thoáng chốc, Phuong Nho trong lòng hơi hồi hộp một chút, tựa hồ nghĩ đến cái gì, ánh mắt nháy mắt.

Có lúc này đây đối chọi lẫn nhau đúng (đối với), cái kia thân truyền đệ tử nhưng lại tạm thời chưa có tới tìm Phuong Nho, Phuong Nho cũng không để ý hấn, tiếp tục tại chính mình dọn dẹp ra tới làm khô chỗ trung bàn đầu gối đã toa

Đợi lúc xế trưa tương lâm, Phuong Nho lần nữa xuất ra lời văn lệnh kỳ thi một lần mưa, trên thời gian không kém tiếp cận buổi trưa, chợt Phuong Nho dù cho cất bước hướng ra miệng bước đi, ngày hôm nay hấn có biết có một trọng yếu phó ước.

Ra Linh Được Điện, Phuong Nho đi tới nơi ở, Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người đều đã trong phòng cùng đợi Phuong Nho.

Chứng kiến Phuong Nho xuất hiện, Trịnh Kỳ Dương hai người cái kia nhú mày cũng là thư triển ra.

"Xem ra hai vị huynh đệ, cũng nhanh muốn đột phá công cùm xiềng xiếc, trước chúc mừng một chút. " Phuong Nho cảm ứng được Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ trên người hai người khí tức lực lợi không thôi, như sóng Đào cuộn trào mãnh liệt, kinh đào phách ngạn, loại cảm giác này như rõ ràng, hiển nhiên cũng nhanh muốn đột nhiên Đầu Khí Cảnh đỉnh phong, bước vào Chân Khí Cảnh hàng ngũ.

"Cảm tạ Phuong huynh. " Trịnh Kỳ Dương gật đầu từ chối cho ý kiến, "Các loại chuyện này bãi bình, hơi chút yên ổn một chút, ta và Hồ Vũ sẽ mượn Phuong huynh lần trước cho chúng ta năm miếng Tử Khí Đan, đem tảng này giấy đốt. "

"Ân, tốt. " Phuong Nho gật đầu, "Đan được yên tâm, ta chỗ này còn có, đến lúc đó tán chức lúc nếu như không đủ, ta sẽ ở các người bên người trông coi. "

"Vậy thì thật là. . . "

"Tốt, huynh đệ ở giữa không nói xa lạ lời nói. " Phuong Nho mở đoạn Hồ Vũ nói, "Đi thôi, đi trước tiểu Lăng sơn, nhìn người này rốt cuộc là lai lịch thế nào. "

Trịnh Kỳ Dương hai người gật đầu một cái, dẫn đầu ở phía trước dẫn đường, thẳng đến tiểu Lăng sơn.

Tiểu Lăng sơn ở ngoại môn sơn một tòa núi nhỏ sơn trong, ngọn núi này yên lặng, u nhiên, vốn là một chỗ thanh nhã chỗ, lại biến thành hiện tại loại này án oán mâu thuẫn giải quyết sần quyết đấu.

Ở Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ dẫn dắt dưới, Phương Nho đoàn người cũng không lâu lắm, dù cho đến tiểu Lăng sơn vào sơn miêng.

Một cái u hoang vắng hòn đá nhỏ kính thông hướng sơn bên trong, tảng đá tự nhiên xây đường nhỏ có một phen đặc biệt tự nhiên mùi vị.

Vào tiểu Lăng sơn, Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người cẩn thận từng li từng tí hết nhìn đông tới nhìn tây, tâm sợ đột nhiên từ cái này chỗ cao vút xuống cự thạch, thế nhưng loại tình huống này không có phát sinh, nhưng lại một giọng nói truyền đến.

"Quả nhiên có gan. " Lãnh Tinh tay phải quần quít lấy vải trắng xuất hiện ở Phương Nho đám người trong tầm mắt, hắc độc ác ánh mắt giống như rắn độc trừng mắt Phương Nho, sau đó dù cho thân thể vừa chuyển, chậm rãi hướng mặt trước bước đi.

Phương Nho ba người theo sát mà lên, biết hắc là dẫn đường, đi nửa nén hương thời điểm, càng ngày càng tiếp cận tiểu Lăng sơn sát biên giới, đột nhiên ở ánh mắt trống trải chỗ, một đạo bóng lưng xuất hiện ở Phương Nho đám người trong tầm mắt.

Ở nơi này Đạo Tiêu gây bóng lưng phía dưới, toát ra một loại cao ngạo, Thiên Kinh Minh tứ đại hộ pháp, mỗi người mang thương quần quít lấy vải trắng đứng ở hắc tả hữu, độc ác ánh mắt như từng thanh sắc bén đao, trừng mắt Phương Nho mấy người.

"Các hạ, nói vậy là được Thiên Kinh Minh minh chủ a? " Phương Nho trông coi kia đạo cao ngạo bóng lưng tựa hồ khá quen, chợt dù cho mở miệng, "Chúng ta đã tới, ngươi cũng không cần lại dùng kiêu ngạo như thế bóng lưng đứng (đối với) lấy chúng ta, có lời gì nói thẳng vào vấn đề a. "

"Minh chủ? Ta cũng không phải là. " thanh âm truyền đến, tao nhã nho nhã, như như thư sinh trong thanh âm xen lẫn một tia ôn nộ, "Nghe nói ngươi tên là Phương Nho, mới tới, khiêu khích ta Thiên Kinh Minh, đã thương ta minh bên trong tứ đại hộ pháp, ngươi rất có bản lĩnh a. "

"Người không phạm Ta, Ta không phạm Người. " Phương Nho hỏi nói: "Ta nghĩ ngươi Thiên Kinh Minh ở ngoại môn bên trong sở tỏ sở vì, ngươi so với ai khác đều biết. "

"Ah? Ta Thiên Kinh Minh, còn chưa tới phiên ngươi tới khoa tay múa chân. " trong thanh âm hiển nhiên là nộ, thoáng chốc hắc xoay người, trong ánh mắt dừng động cuộn trào mãnh liệt phần nộ quang mang, "Là ngươi? "

"Là ngươi? " Phương Nho thất kinh, "Hoàng Huyền? "

"Không nghĩ tới là ngươi? " Hoàng Huyền trong ánh mắt dừng động phần nộ phần nghìn tỷ thu liễm một chút, trong sắc mặt toát ra một không nói rõ tiểu ý.

"Ta càng không nghĩ tới lại là ngươi, Hoàng Huyền sư huynh. " Phương Nho tới gần mấy bước trông coi Hoàng Huyền, "Một cái miệng miệng nhiều tiếng vì vài mẫu trong lĩnh điền lĩnh được, liền tuyển trạch ruộng tha trước giờ tiến vào nội môn người, vậy mà lại là cái này như Tà Ác Tổ Chức Thiên Kinh Minh hắc thủ sau màn? Trời sập xuống ta đều có điềm không tin. "

"Dĩ nhiên là Hoàng Huyền sư huynh! " Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người đều tròn mắt hốc mồm, Hoàng Huyền ở tại bọn hắc trong lòng hình tượng, trong nháy mắt hình thành vĩ đại phản, loại này phản, trong nháy mắt gạt bỏ Hoàng Huyền ở Trịnh Kỳ Dương hai người trong lòng, cái kia thiện lương giúp người người tốt hình tượng.

Loại cảm giác này, như một cái chính mình tín ngưỡng thần linh, đột nhiên có một ngày biến thành một cái Sát Nhân Ác Ma.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

055. Mất quá một hiệp

"Một cái miệng miệng nhiều tiếng, nói thích cuộc sống điền viên, đứng (đối với) Điền Viên ký thác cảm tình người, dĩ nhiên sai khiến người khô ra loại này ức hiếp đồng môn sự tình. " Phương Nho từng bước ép sát, trông coi Hoàng Huyền, từng câu nói năng có khí phách, "Nguyên lai ngươi chính là cái này quân tử. "

"Đù. " Hoàng Huyền tay áo vung phần nộ quát: "Ngươi chỉ có vào sư môn vài ngày? Ngươi có cái gì tư cách đứng (đối với) ta chỉ trích? Ngươi không phải ta, làm sao ngươi biết ta sinh hoạt? "

"Ta vì sao không có tư cách đứng (đối với) ngươi chỉ trích? " Phương Nho trừng mắt Hoàng Huyền, "Là ngươi cái này Tà Ác Tổ Chức dẫn người đã thương hai ta vị huynh đệ, chỉ cần một ngày là ta huynh đệ, bọn họ liền cả đời cũng là huynh đệ của ta, lần huynh đệ của ta nhân, mặc dù xa tất giết. "

"Tốt, phi thường tốt. " Hoàng Huyền chau mày, trong ánh mắt bắt đầu khởi động bắt đầu lửa giận, "Ta cho ngươi biết, Thiên Kinh Minh không có đơn giản như vậy, cho tới ngoại môn nội môn, từ thậm chí thân truyền, đều có bản mình tồn tại, ngươi cho rằng ngươi là ai? Ngươi muốn giết người nào? "

"Đối với ta tới nói, các ngươi nhân cách mặc kệ ở nơi nào, đều là giống nhau. " Phuong Nho lạnh lùng nói một câu, trong lòng tuy là khiếp sợ Thiên Kinh Minh thế lực, nhưng là lại cũng nhưng, cũng không có sợ hãi, "Hôm nay hẹn chúng ta tới, ngươi là muốn phân cao thấp a? "

"Ta liền tới gặp gỡ ngươi, nhìn ngươi có cái gì Ngạo tư bản. " Hoàng Huyền lạnh lùng một tiếng, trong nháy mắt từ một cái thư sinh biến thành một cái Đồ Tê, trong hai mắt phún lên nồng nặc chiến ý chi hỏa, phần nộ ánh sáng.

"Các ngươi đều lui mở. " Hoàng Huyền phát tay một cái, tứ đại hộ pháp đứng (đối với) nhìn kỹ liếc mắt rời khỏi mấy chục bước, cho Phuong Nho cùng Hoàng Huyền lưu lại một tầng lớn phạm vi, hình thành một cái quyết đấu tràng.

Ông!

Một viên chân nguyên mầm móng đại kim đan từ Hoàng Huyền trên đỉnh đầu huyền phù ra, thuộc về khí ngũ hành kim sắc khí độ nồng nặc dị thường, cái khác bốn màu khí ngũ hành, tương đối yếu ớt, đã bắt đầu sinh sôi nảy nở, hần tu vi chính là ở Chân Khí Cảnh sơ kỳ thực lực.

Ông!

Cũng ở đây trong nháy mắt, một viên chân nguyên mầm móng đại kim đan từ hần trên đỉnh đầu hiển hiện, tròn trịa kim đan, cũng là kim sắc khí ngũ hành lập loè, mặt khác tứ hạnh tứ hạnh khí ngũ hành, lại lấy mắt thường xem ra, nếu so với Hoàng Huyền sinh sôi nảy nở nhiều, hiển nhiên là so với Hoàng Huyền cao hơn một cảnh giới, hiển nhiên Phuong Nho thực lực tu vi muốn tiến hơn một bước.

"Trời ạ, Phuong Nho thực sự là Chân Khí Cảnh trung kỳ nhân vật. " một bên Hồ Vũ kinh ngạc giật nhẹ Trịnh Kỳ Dương y phục cảm thán nói.

"Đúng vậy a, chúng ta đoán không sai. " Trịnh Kỳ Dương nhìn không chuyển mắt trông coi sà quyết đấu hồi ứng với.

Chứng kiến Phuong Nho hiển hiện ra thực lực, nhất thời bao quát Hoàng Huyền ở bên trong, cái kia tứ đại hộ pháp đều trợn mắt hốc mồm, bọn họ vạn vạn không nghĩ tới Phuong Nho thực lực dĩ nhiên là Chân Khí Cảnh trung kỳ.

Loại thực lực này đặt ở ngoại môn, là được một loại cường giả tương trung, bởi vì ở một dạng tu vi đến Chân Khí Cảnh đệ tứ, trên cơ bản đều tiến vào đến trong nội môn đi sửa đi.

"Không nghĩ tới ngươi nhưng lại có chút Ngạo tư bản. " Hoàng Huyền lãnh đạm nói một câu, trong sắc mặt hiện lên một tia không dễ dàng phát giác khiếp sợ, trong nháy mắt cước bộ một bước, toàn bộ thân hình như một cái bóng vậy cướp đến Phuong Nho trước mặt, hần một tay chuyển quyền, một tay chuyển chương, quyền phong hướng Phuong Nho đập vào mặt, mà như người cầm đao chương xảo quyết không gì sánh được, như độc xà thò tín, thẳng tham Phuong Nho nách.

Phuong Nho trong nháy mắt tay một vòng, song quyền tư thế, quyền hướng Hoàng Huyền đánh tới quyền đụng đi, mà đổi thành một quyền thì hướng hần chui tới chương kích đi.

Bành!

Hai quyền vừa đụng, Phuong Nho thoáng chốc cảm giác được Hoàng Huyền nắm tay cũng là cứng rắn như sắt, thế nhưng cái kia xảo quyết bàn tay, lại vô cùng linh hoạt, lau Phuong Nho quyền một bên, trực tiếp một lật, đánh vào Phuong Nho bộ ngực chỗ.

"Tốt xảo quyết chương pháp. " Phuong Nho ở trong lòng nói thầm một tiếng, biết Hoàng Huyền lúc này cũng không có dùng võ kỹ năng, thế nhưng vừa mới cái kia một chương lật đến, lần lượt quả đấm mình, lại như một con lươn vậy ở quyền bên vừa trượt, đánh tới chính mình bộ ngực chỗ.

Hoàng Huyền khẽ cau mày, vừa mới cùng Phuong Nho quyền đối quyền một cái va chạm, hần cảm thụ được Phuong Nho quyền kia đầu lực lượng, phảng phất là đại chùy cùng chùy nhỏ đánh một chút.

Hoàng Huyền tay phải phản nghìn tỷ tê đại, cản cản môi, Phuong Nho đã vừa sai bước qua, một quyền đánh tới.

"Xuất ra ngươi bản lĩnh thật sự. " Phuong Nho không thương không phải ngựa, một quyền thẳng oanh Hoàng Huyền mặt, mà chân phải nhấc tới, vung ra mãnh liệt kinh phong thẳng đá Hoàng Huyền xương bánh chè.

"Kiểm hợp chi. "

Hoàng Huyền đột nhiên khí thế bỗng biến đổi, hai tay có bốn ngón tay chuyển kiếm thức, bành bạc chân khí từ hần trong thân thể tràn ngập ra, mà cái kia chuyển kiếm thế ngón tay, vào lúc này phảng phất không phải ngón tay, mà là một thanh sắc bén kiếm.

Phuong Nho một liếm môi, một quyền tốc độ không giảm, ở trong không gian kéo một đạo ô âm thanh, đột nhiên, Hoàng Huyền cái kia chuyển kiếm hai ngón, chỗ đầu ngón tay bắt đầu khởi động bắt đầu nồng nặc chân khí ánh sáng, một điểm, trong nháy mắt ở trong không gian kéo một cái thật nhỏ bạch khí khí lưu.

Bành!

Hoàng Huyền kiếm hợp chỉ võ học, điểm ở Phuong Nho nắm tay trong, vô cùng tinh chuẩn, như một thanh lợi kiếm mũi kiếm, muốn đâm xuyên Phuong Nho nắm tay.

Võ học này cùng Trịnh Kỳ Dương chỉ có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, thế nhưng hiển nhiên, cái này Hoàng Huyền kiếm hợp chỉ, càng bộc lộ tài năng một tia.

Phuong Nho trên mặt hiển hiện một nụ cười, trong nháy mắt ngũ chỉ mở ra, ngón tay vừa chuyển, thoáng chốc kết thành một cái huyền diệu vân tay.

Hoàng Huyền sắc mặt bỗng biến đổi, hẳn trong nháy mắt cảm giác được từ Phuong Nho cái này kỳ quái vân tay bên trong bắt đầu khởi động ra một vĩ đại, lực lượng hùng hồn.

"Nhân ấn. "

Phuong Nho chân nguyên mằm móng đại kim đan bên trong, quang hoa chói mắt lóe lên, bàn bạc hùng hồn chân khí xuyên xuyên xuống.

"Tiếp ta một chiêu, ngươi bất bại, coi như ngươi thắng. " Phuong Nho thản nhiên nói một tiếng, Tốc Độ Chi Khoái, chợt lóe lên, nhân ấn đẩy, bành vừa vang lên, khắc ở Hoàng Huyền trong lồng ngực.

Phốc!

"Phó mình. . . " Thiên Kinh Minh tứ đại hộ pháp trợn to tròn mắt thật không thể tin hô to một tiếng, bọn họ chứng kiến Hoàng Huyền thân thể như đường vòng cung vậy vút lên.

"Phuong huynh. . . " Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ ngây người như gà gỗ đứng ở nơi đó cảm thán ni non lên tiếng.

Một ngụm máu tươi từ Hoàng Huyền miệng bên trong phụt lên ra, thân thể đập ầm ầm trên mặt đất vung lên một mặt đất lá khô.

"Phó mình ngươi không sao chứ. " tứ đại hộ pháp trong nháy mắt đem Hoàng Huyền phù ngồi xuống, sắc mặt hẳn tái nhợt, trong ánh mắt toát ra một nhàn nhạt cười nhạt, hoặc là tự giấu tiểu ý.

"Phuong huynh. " Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ chạy đến Phuong Nho bên người, vẻ mặt sùng bái trông coi Phuong Nho, khắp khuôn mặt là vẻ cung kính.

"Hoàng Huyền, tự giải quyết cho tốt. " Phuong Nho trông coi Hoàng Huyền nói một câu, "Trước đó ta Tôn ngươi là sư huynh, hiện tại, ngươi đã phá vỡ ta đối với ngươi ấn tượng, ngươi không xứng làm sư huynh của ta, về sau xin không cản trở lại quấy rầy chúng ta. "

Phuong Nho nói vừa xong xoay người thì đi, Trịnh Kỳ Dương hai người đi theo Phuong Nho tả hữu, đi chưa được mấy bước, Hoàng Huyền thanh âm truyền đến.

"Phuong Nho, ngươi không nên đắc ý. " Hoàng Huyền khàn khàn quát: "Đắc tội Thiên Kinh Minh, không có một là có kết cục tốt, ngươi càng không ngoại lệ, ngươi chờ xem. "

Phuong Nho không để ý tới hắn nói, cùng Hồ Vũ hai người biến mất ở bọn họ trong tầm mắt.

"Phó mình, hiện tại như thế nào cho phải. " Lãnh Tinh cau mày sắc mặt âm u, "Ngoại môn bên trong đột nhiên ra một cái như vậy chuyện xấu, hiện tại ngay cả ngươi cũng nhịn hẳn không phải cần gì phải, mặt trên một trách tội xuống nói. . . "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

056. Linh được tai ương

"Khụ khụ. . . " Hoàng Huyền ho khan vài tiếng, lắc đầu, "Xem ra ta muốn trước giờ tiến vào nội môn, ngày hôm qua ta đã nhận được tin tức, mặt trên đã phái người đến, hẳn đã đắc ý không vài ngày."

"Thật?" Tứ đại hộ pháp sắc mặt vui vẻ, "Cái này Phuong Nho đáng chết."

"Chúng ta về trước đi, các ngươi cũng không cần kêu nữa ta phó mình." Hoàng Huyền chậm rãi đứng lên lắc đầu, "Ngoại môn Thiên Kinh Minh phó mình

vị trí, hẳn là phải đóng thay', ngày mai ta liền sẽ xin tiến vào nội môn, nơi đây sự vụ ta đã bất lực, bị phạt cũng khó tránh khỏi."

"Phó. . . Phó minh, người một ngày không có lý khai, chính là chúng ta phó minh." Tứ đại hộ pháp trăm miệng một lời ứng với nói, "cái kia Phương Nho tu vi ở ngoại môn bên trong hạc giữa bảy gà, chúng ta không phải là đối thủ, người không có sai."

"Tốt, không nên nói nữa." Hoàng Huyền khoát khoát tay, "Đi thôi."

... ..

"Phương huynh, không phải tận mắt nhìn thấy, chúng ta đều không thể tin được a." Hồi đến nơi ở, Trịnh Kỳ Dương hai người trông coi Phương Nho chắc lưỡi cảm thán nói: "Không nghĩ tới ở ngoại môn bên trong, đoạt được đệ nhất Hoàng Huyền, ở trước mặt người không chịu nổi một kích."

"Cái kia ngược lại là, người cũng không nhìn một chút Phương huynh tu vi." Hồ Vũ gật đầu cảm thán, "Lại không nghĩ tới, Hoàng Huyền dĩ nhiên là một cái người như vậy, thực sự là khoác đa dê lang a."

"Kỳ Dương, Hồ Vũ, hai vị huynh đệ liền trực tiếp gọi tên ta đi." Phương Nho cười cười, "Phương huynh Phương huynh gọi không thân thiết, trực tiếp gọi ta Phương Nho."

"A. . . Phương Nho." Trịnh Kỳ Dương kinh ngạc một tiếng, "Được rồi, bằng không, ta thật muốn gọi Tôn người một tiếng Phương ca, ta và Hồ Vũ là đánh trong lòng tôn kính người, bội phục người, người cải biến chúng ta rất nhiều, hoặc có lẽ là vận mệnh đi."

"Nói bất bình có người giận, huống hồ chúng ta duyên phận rất thâm, kết giao trở thành huynh đệ, cũng không cần nói loại này xa lạ nói." Phương Nho tự tay vỗ vào bẹn họ trên bờ vai, "Tốt, ta muốn hỏi Linh Dược Điền, buổi tối đang nói chuyện, gần nhất Linh Dược Điền tân phái tới một vị thân truyền đệ tử, đối ta hình như có ác ý."

"Lại có như vậy sự tình?" Trịnh Kỳ Dương biến sắc, "Vừa mới chúng ta lý khai lúc, Hoàng Huyền nói xong tội Thiên Kinh Minh không có kết cục tốt, lẽ nào cái này Thiên Kinh Minh thế lực trải rộng toàn bộ sư môn? Bao quát thân truyền sơn? Lẽ nào vị kia mới tới thân truyền sư huynh cũng là Thiên Kinh Minh?"

"Trước mặt kệ những thứ này, chúng ta trước làm tốt chính mình chuyện bốn phận." Phương Nho suy tư dưới, "Đối kỳ Dương Hồ Vũ, các người tân chức sắp tới, chỉ cần bước vào Chân Khí Cảnh, tiến vào nội môn trở thành nội môn đệ tử liền có hi vọng, các người cũng muốn nắm chặt, tranh thủ ba chúng ta huynh đệ cùng nhau bước vào nội môn."

"Ừm." Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ đồng thời gật đầu, "Nếu như người trước chúng ta một bước tiến vào nội môn, chỉ sợ ta cùng Hồ Vũ ở chỗ này thời gian giống như tại địa ngục không có phân biệt, chúng ta nhất định đem hết toàn lực."

"Đúng vậy a." Hồ Vũ gật đầu, Trịnh Kỳ Dương một câu nói để cho hắn nghĩ tới, nếu như lúc này Phương Nho tiến vào đến nội môn, như vậy hai người mình liền sẽ ở ngoại môn bên trong, trở thành Thiên Kinh Minh chúng mất đi diệt.

"Tốt nỗ lực lên hai vị huynh đệ, ta đi Linh Dược Điền." Phương Nho cười cười đi ra cửa, thẳng đến Linh Dược Điền.

Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ đối nhìn kỹ liếc mắt, lẫn nhau cổ vũ gật đầu, chứng kiến Phương Nho bóng lưng, lúc này vô hạn đồ sộ, ở trong mắt bọn hắn, đây chính là một đạo che gió che mưa tường.

Đi tới Linh Dược Điền, đi vào bên trong, nhất thời Phương Nho chứng kiến, tại chính mình quản lý đệ ý Linh Dược Điền vị trí, đứng đầy hơn mười người đệ tử.

Chứng kiến loại tình cảnh này, Phương Nho trong lòng cả kinh, thoáng chốc một ánh mắt liếc qua đến, là tân phái tới quản lý Linh Dược Điền thân truyền đệ tử.

Phương Nho vội vàng cất bước hướng chính mình Linh Dược Điền chỗ đi tới, nhất thời hơn mười đạo ánh mắt nhìn qua đây, bọn họ khẩu bên trong truyền đến từng đạo thanh âm, Phương Nho trong lòng cảm giác có chuyện gì phát sinh.

"Phương Nho, cái này ba mẫu Linh Dược Điền là người quản hạt đi." Thân truyền đệ tử trong mắt hiện lên vẻ đắc ý cười nhạt, chấp lấy tay trông coi Phương Nho như xác nhận vậy hỏi.

"Đối, là ta quản lý." Phương Nho gật đầu ứng với nói, "sư huynh có nghi vấn gì?"

"Tốt, người thừa nhận là người quản lý là được." Thân truyền đệ tử gật đầu trong nháy mắt giọng nói biến đổi, "Phương Nho, người quản lý đệ ý cái này ba mẫu linh dược, lúc này căn bộ (phần gốc) bắt đầu hư thối, mắt thấy cái này ba mẫu linh dược sẽ có lẽ nhất, người có thể phạm sư môn tội lớn."

Nghe được hắn chỉ khí hùng hồn lại mang đắc ý ngôn ngữ, Phương Nho cau mày một cái, ngồi xổm người xuống đi, nhỏ mồm ra tốt rậm rạp linh diệp, quả thực chứng kiến linh dược căn bộ phận xuất hiện hư thối hiện tượng, Phương Nho trong lòng nhất thời cả kinh.

"Ta nói không sai đi." Thân truyền đệ tử thanh âm cười nhạt truyền đến, "Hủy hoại ba mẫu linh dược cái này tội, nhưng là đủ để lột bỏ người bản môn đệ tử thân phận, đưa người trục xuất khỏi sư môn, người còn có cái gì đầu có?"

"Không có khả năng." Phương Nho lắc đầu, "Ta là đệ tử Mạc sư huynh nói, toàn tâm toàn ý đang quản lý lấy cái này ba mẫu linh dược, làm sao lại

xuất hiện tình huống như vậy?"

"Ta đang cùng người nói chuyện, người có nghe thấy không." Thân truyền đệ tử sắc bén nhìn thần bắt đầu khởi động bắt đầu lửa giận, hẳn chứng kiến Phuong Nho đang lầm bầm lầu bầu, trong lòng tức giận chạy tới.

"Không, ta không có sai." Phuong Nho trông coi hần lúc đầu, "Ta ở nơi này Linh Dược Điện trong trả giá nhiều như vậy tâm huyết, toàn tâm toàn ý làm mỗi một việc, ta đều là đề xuống Mặc sư huynh nói tới rút lấy linh dược, ta nơi nào làm sai? Dựa vào cái gì đem ta trục xuất khỏi sư môn?"

"Câm miệng." Thân truyền đệ tử hét lớn một tiếng, "Làm sai, còn muốn đem trách nhiệm hướng trên người người khác đẩy, người vẫn xứng làm người tu hành sao?"

"Ha ha ha. . ."

Vậy xem đệ tử hơn mười đạo cười to truyền ra, từng cái hèn mọn mặt đánh giá Phuong Nho, từng cái châu đầu ghé tai nghị luận âm ỉ, đối Phuong Nho chỉ chỉ chỗ chỗ.

"Ồ Lãng sư huynh trước mặt, cái này Phuong Nho còn dám nói sạo."

"Đúng đấy, người xem một chút hần cái này tính tình, hiện tại còn đem trách nhiệm hướng trên người người khác đẩy."

"Người như thế nên trục xuất khỏi sư môn. . ."

"Linh dược này rẻ cây một hư thối, tiếp lấy thì sẽ là linh dược héo rũ, ba mẫu linh dược tan thành bột nước."

"Lần này hần phiền phức."

"Chúng ta xem kịch vui. . ."

Từng đạo khe khẽ bàn luận truyền vào Phuong Nho trong tai, chứng kiến chính mình tân tân khổ khổ đúc linh dược lúc này gặp phải hủy diệt, Phuong Nho trong lòng cảm giác đặc biệt khó chịu.

Loại này khó chịu, hần hình dung không ra, thành quả lao động là như thế này thành quả, hẳn là không tốt nhất chịu.

Phuong Nho ngồi xổm người xuống, trông coi cái kia thối rữa linh dược căn hành, trong hốc mắt, một không hiểu ảm uất ý đang đánh chuyển, rất nhanh nắm tay cũng cảm giác là như thế vô lực.

"Ta phải làm sao? Như thế nào cứu lại các người?" Phuong Nho nhàn nhạt nỉ non.

"Lãng sư huynh, ta xem cái này nhân loại, sẽ đem trục xuất khỏi sư môn." Một cái đệ tử đột nhiên đi tới trước, đứng ở thân truyền đệ tử trước mặt cúi đầu khom lưng nói rằng.

"Phuong Nho, người nghe được đi." Thân truyền đệ tử cười lạnh mạn điều tư lý nói: "Người còn có gì nói?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

057. Linh dược tai ương 《 hai 》

Phuong Nho chậm rãi đứng lên, vung lên ống tay áo ở trong mắt lau một chút, nhất thời những nghị luận kia đều ngưng, bọn họ chứng kiến Phuong Nho hai mắt hơi hồng.

"Làm sao? Muốn đem người trục xuất khỏi sư môn người luyến tiếc? Khóc? Muốn dùng người nước mắt tới để cho ta đồng tình sao?" Thân truyền đệ tử một câu tiếp một câu, trên mặt lộ ra nồng nặc hưng phấn cùng cười nhạo, "Vô dụng, đừng bảo là lưu vài giọt nước mắt, người ngay tại lúc này quy ở trước mặt ta, cũng không khả năng cải biến người bị trục xuất khỏi sư môn vận mệnh."

"Ha ha ha. . ." Tại hần này đạo ngôn ngữ phía dưới, nhất thời đứng xem sở hữu đệ tử đều phát sinh vĩ đại sảng cười.

"Câm miệng." Phuong Nho hai mắt thông hồng, phần nộ hét lớn một tiếng, "Người tên là gì? Người còn có phải hay không chúng ta sư huynh? Người vẫn

xúng làm sư huynh sao? Có như người vậy sư huynh sao? Có như người vậy bỏ đá xuống giếng không hỏi nguyên do, giống như này cắt cầu lấy nghĩa qua loa như vậy tự muốn đem ta trực xuất khỏi sư môn sư huynh sao?"

Phương Nho một câu tiếp một câu, như một đạo rít gào sấm sét lăn qua, hai mắt nhỏ bé hồng, hình như có tơ máu trùm mắt người này.

"Ta nói cho các người biết." Phương Nho ngẩng nhìn bốn phía, ánh mắt ở trước mặt mọi người từng cái đảo qua, "Ta khóc, cũng là vì mình này linh được, ta bỏ ra tất cả tâm huyết, lại đổi kết quả này, đổi lại các người, đây là các người Linh Được Điền, các người chẳng lẽ sẽ không đau lòng sao? Các người cảm thấy có cái gì tốt cười? Các người lẽ nào liền không thể cảm động lấy một chút? Pha trò lẫn nhau Hà Thái gấp gáp?"

Ở Phương Nho rống giận phía dưới, tất cả mọi người cúi đầu, đình chỉ nghị luận, Phương Nho chân thành tha thiết biểu lộ không bỏ sót.

"Làm càn." Thân truyền đệ tử sắc mặt hiện lên âm lãnh vẻ, nhú chặt mi, "Người dám dùng loại này khẩu khí nói chuyện với ta? Người lập tức rút cho ta ra nơi đây, rút ra khỏi bản môn."

"Xin người cho ta một chút thời gian." Phương Nho trông coi thân truyền đệ tử chân thành nói: "Nếu như đến lúc đó, ta bỏ ra tất cả tâm huyết cái này ba mẫu linh được, thật không thể cứu vãn, ta nguyện ý tiếp thu xử phạt, nhưng là bây giờ nói, ta làm không được, cũng có vẻ sư huynh đối ta bất công."

"Ồ?" Thân truyền đệ tử ồ một tiếng lớn tiếng nói: "Ta Lăng Thu Thần, tuy là thân truyền đệ tử, nhưng là cùng các người tốt xấu là đồng môn, đã người cảm thấy ta đối với người không công bằng, vậy thì tốt, ta cho người năm ngày thời gian, năm ngày sau đó, không phải linh được này khỏi từ hồi sinh ngày, chính là người Phương Nho rút ra khỏi sư môn lúc, ha ha ha, như vậy, người nói ta đối với người có công bình hay không?"

"Đa tạ." Phương Nho từ trong miệng nói ra hai chữ, trông coi Lăng Thu Thần đắc ý ngênh ngang mà đi, Phương Nho liền nghiêm mặt, đem ánh mắt thu hồi lại.

Chúng vây xem đệ tử bắt đầu tán đi, Phương Nho ngồi xổm xuống trông coi cái kia thối rữa linh được căn hành, hết đường xoay xở, thậm chí cùng với chính mình người nào bước(đi) làm sai, nhưng là nghĩ không ra đến, hết thấy đều là đề xuống Mặc Thiên Triều nói tới tiến hành.

"Tới chỗ nào xảy ra vấn đề?" Phương Nho nhàn nhạt ni non, "Năm ngày thời gian, nói dài cũng không dài lắm bảo ngắn cũng không ngắn lắm, ta phải làm sao?"

Phương Nho gãi đầu, nghĩ biện pháp giải quyết, thế nhưng đối với linh được ta trông thực, hấn tự nhận không vào đi.

"Lăng Thu Thần? Sợ rằng không nói hấn đối ta không công bằng nói, hấn căn bản sẽ không cho ta mấy ngày nay thời gian." Phương Nho thở dài một hơi, "Hấn thấy, hấn cảm thấy có cho hay không ta đây vài ngày thời gian cũng không đáng kể, hấn xác định vững chắc cho là ta nhất định hết cách rồi, lẽ nào liền thật không có biện pháp sao?"

"Sư đệ, người nhưng làm Lăng sư huynh đắc tội." Một giọng nói chậm rãi truyền vào Phương Nho trong tai, "Người như thế nói chuyện với hấn, tuy là để cho ta cảm thấy bội phục, nhưng là lại đem hấn đắc tội, đó cũng không phải chuyện tốt a!"

Phương Nho nghiêng đầu qua chỗ khác, chứng kiến một cái cùng mình mặc giống nhau trang phục đệ tử đứng ở phía sau, lập tức Phương Nho đứng lên.

"Ài, đây là không có biện pháp sự tình, người không rõ." Phương Nho lắc đầu giữa đầu thở dài một hơi, "Sư huynh cũng là ở nơi này Linh Được Điền bên trong chấp hành sư môn nhiệm vụ sao?"

"Ừm, một mực đang cái này." Hấn đáp một tiếng mở miệng nói: "Người cái này Linh Được Điền theo ta quan sát, đưa tới linh được căn hành hư thối nguyên nhân chỉ có một cái."

"Ồ? Sư huynh là nguyên nhân gì?" Phương Nho nghe được hấn những lời này, lập tức chấn động trong lòng, "Cầu sư huynh nói cho ta biết, tất có thâm tạ."

"Ah, chính là việc nhỏ, không cần phải nói tạ ơn, người xem người Linh Điền, mực nước quá sâu." Hấn ngồi xổm xuống chỉ vào trong linh điền thủy nói rằng: "Linh được căn hành thời gian dài ngâm ở trong nước, gây nên rễ cây ẩm, nhưng mà bắt đầu hư thối."

"A!" Phương Nho thất kinh, "Lẽ nào các người quản lý để ý Linh Điền, không phải một ngày thi ba lần mưa sao?"

"Ba lần?" Hấn tròn mắt hốc mồm lắc đầu, "Thảo nào sẽ hư thối, nguyên nhân nằm ở chỗ cái này, làm sao có thể thi ba lần đâu?"

"Lẽ nào sai?" Phương Nho không được tin tưởng lắc đầu, "Đây chính là trước một đời quản lý Linh Điền thân truyền sư huynh Mặc Thiên Triều sư huynh chính miệng nói cho ta biết, lẽ nào hấn sẽ còn gạt ta hay sao?"

"Hấn lừa gạt không lừa người ta không biết, ngược lại ta ở chỗ này chấp hành nhiệm vụ gần một năm, ta biết linh được mỗi ngày thi vũ số lần tới đa hai lần." Hấn nói rằng: "Có đôi khi bởi vì khí trời nhân tố, nếu như khí trời so với Âm, bệnh thấp nặng hơn, một lần đã đủ, mà giống như bây giờ khí trời, không ẩm ướt không nóng, mỗi ngày uống hai lần chính là cực hạn, quá nhiều hơi nước quá đủ, linh được cũng không dễ dàng hấp thu, đưa tới rễ cây bị ngâm, phát sinh người cái này Linh Điền tình huống như vậy."

"Thì ra là thế." Phương Nho thở một hơi thở, nghĩ đến Mặc Thiên Triều cái kia chăm chú dặn thân tình lắc đầu, "Hấn tại sao muốn gạt ta, hấn đây chính là đang hại ta à!"

"Sư đệ, hiện ở loại tình huống này, rất khó giải quyết a." Đồng môn đệ tử lắc đầu nói rằng: "Ta xem Lăng sư huynh cho người mấy ngày nay thời gian, cũng chính là ở trước mặt chúng ta làm dáng vẻ mà thôi, người muốn cứu lại hồi cái này ba mẫu linh dược, không thỉnh giáo chúng ta sư môn đan dược trưởng lão, sợ rằng đều vô lực hồi thiên."

"Đan dược trưởng lão?" Phương Nho trong nháy mắt nghĩ đến ngày đó ở trên trời biến hóa điện lúc, bản thân nhìn thấy lục đại trưởng lão, "Ta làm sao có thể mời được hẳn, huống hồ thân là ngoại môn đệ tử, ta căn bản ngay cả gặp hẳn một lần tuổi nghề cũng không có, hơn nữa không có cơ hội này."

"Ta có thể trợ giúp người nhiều như vậy, ta đi trước." Đồng môn sư huynh nói một tiếng, nhìn chung quanh một chút vội vàng cất bước đi, tựa hồ sợ bị người khác chứng kiến giống như.

"Sư huynh người tên là gì a." Phương Nho lớn hỏi một câu, thế nhưng đối phương không có trả lời, đã đi xa, "Xem ra Lăng Thu Thần đối ta không giỏi, những sư huynh này nhóm vẫn là thấy rõ, cùng ta đến gần, chính là gián tiếp cùng Lăng Thu Thần đang làm đối, thân là ngoại môn không người nào dám đắc tội thân truyền a."

"Đan dược trưởng lão nhưng là đang ở thân truyền sơn Thiên Hóa điện, ta làm sao đi cầu kiến hẳn?" Phương Nho suy tư, tâm tình hơi lộ ra phức tạp, có chút bất đắc dĩ, "Nếu như Tiêu Tiêu sư tỷ ở nói . . ."

Phương Nho không hiểu nghĩ đến Tô Tiêu Tiêu, chợt chính là lắc đầu, đứng dậy.

Mà lúc này, ở ngoại môn trong một gian nơi ở trong, cửa bị người gõ, phòng trong là Hoàng Huyền.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

058. Linh dược tai ương 《 ba 》

Tiến đến là một cái ngoại môn đệ tử, hẳn lễ độ cung kính đem một tờ giấy trong tay cái đưa cho Hoàng Huyền, Hoàng Huyền sau khi nhận lấy mở ra xem, biến sắc, trong nháy mắt đứng lên, giậm chân tại chỗ chạy ra ngoài.

Hoàng Huyền đi tới ngoại môn tiểu thiên phong, ngọn núi này, chính là chuyên môn cho thân truyền đệ tử chuẩn bị một ngọn núi, đỉnh núi trong kiến tạo một gian lịch sự tao nhã phòng ốc.

Này phòng đứng ở đỉnh núi, tứ diện núi cao quay chung quanh, lục âu sum suê, linh khí dạt dào, hoàn cảnh lịch sự tao nhã thanh tĩnh, chuyên môn cho thân truyền dưới đỉnh tới thân truyền đệ tử ở lại chỗ.

Lúc này một đạo ngạo nghễ thân ảnh đứng ở sơn một bên, đứng chấp tay, vạt áo bị gió thổi liệt liệt rung động.

"Hoàng Huyền gặp qua Lăng sư huynh." Hoàng Huyền lên tới tiểu thiên phong, tay vừa làm ấp, thân thể khom người cung kính nói.

"Hoàng Huyền." Lăng Thu Thần xoay người, trông coi Hoàng Huyền thân nhiên nói: "Khổ cực, lại cho người ở ngoại môn bên trong đợi thời gian một năm."

"Không khổ cực." Hoàng Huyền đáp một tiếng, sắc mặt cung kính nói: "Vì bản mình xuất lực, là ta vinh hạnh, chỉ là gần nhất ngoại môn trong mới tới một người tên là Phương Nho, thực lực tu vi như mạnh, ta không phải đối thủ của hắn, hắn ở ngoại môn bên trong, đã thương ta mình tứ đại hộ pháp, mời Lăng sư huynh trách phạt đi."

"Ta đều biết." Lăng Thu Thần gật đầu, "Người là ta một tay đề bạt đi lên, ta đối với người giải khai, còn như Phương Nho, chỉ là một chuyện xấu, người không phải đối thủ của hắn có thể lý giải."

"Lăng sư huynh, ta muốn tiến vào đến trong nội môn đi, trở thành nội môn đệ tử." Hoàng Huyền cung kính nói: "Ta ở ngoại môn dừng lại lâu như vậy, hiện tại thua ở Phương Nho trên tay, ta chỉ có tiến vào khu trong nội môn nỗ lực tu hành, ngày sau đợi hắn đi tới nội môn lúc, ta tốt rửa sạch hôm nay bại một lần sỉ nhục."

"Ngày sau? Ha ha ha, hắn còn muốn tiến vào nội môn sao?" Lăng Thu Thần cất tiếng cười to vài tiếng lắc đầu, "Đối với một cái gần bị trục xuất khỏi sư môn người, người không cần đem hắn để ở trong lòng."

"Trục xuất khỏi sư môn?" Hoàng Huyền nghi hoặc nháy nháy mắt, "Hắn phạm cái gì sai lầm lớn sao?"

"Ừm" Lăng Thu Thần gật đầu, "Hắn quản lý để ý cái kia ba mẫu linh dược, rễ cây toàn bộ bắt đầu hư thối, linh dược bị hủy, cái này chịu tội đủ để đưa hắn trực xuất khỏi sư môn."

"Thì ra là thế." Hoàng Huyền gật đầu, "Ở Linh Dược Điện lúc, có một lần ta đặc biệt lưu ý hắn một ngày dĩ nhiên vài mây thi vũ ba lần, lúc đó ta còn muốn đi nhắc nhở hắn một chút."

"Ha ha ha, xem ra tiểu tử này đắc tội với người nhiều lắm." Lăng Thu Thần lên tiếng vui sướng cười to nói: "Thiên Tiên Phong Mặc Thiên Triều, từ trước đến nay quý kẻ đa đoan, thù đoạn vô số, xem ra lần này Phương Nho tiểu tử này là muốn ngã xuống ở trong tay hắn, ngược lại là thay chúng ta làm một chuyện tốt."

"Làm sao Lăng sư huynh, hắn cũng đắc tội người?" Hoàng Huyền hỏi: "Chỉ bằng hắn một cái vừa mới gia nhập vào sư môn tiểu nhân vật, làm sao có thể đắc tội nhiều người như vậy? Ta còn tưởng rằng hắn chỉ là vì Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ can thiệp vào, tới tội chúng ta Thiên Kinh Minh, lại không nghĩ rằng, tiểu tử này lại có gan to như vậy, khắp nơi cùng người làm đối, thật là sống không kiên nhẫn."

"Ừm, hắn đắc tội với người nhiều lắm." Lăng Thu Thần gật đầu, "Hoàng Huyền, đã người muốn gia nhập nội môn trở thành nội môn đệ tử, như vậy ngày mai người liền có thể tiến vào nội môn đi, nơi đây sự tình đã an bài xong, ngày mai có thể sẽ từ trong cửa người, tiếp quản trong tay người sự vụ."

"Đa tạ Lăng sư huynh." Hoàng Huyền sắc mặt vui vẻ ôm quyền xá, "Sư huynh còn có chuyện phân phó sao?"

"Người đi xuống đi, ta hôm nay tìm người đến, nhất định người." Lăng Thu Thần đáp một tiếng, "Người chỉ cần nhớ kỹ, người là Thiên Kinh Minh người là được, phải xử chỗ vì bản mình suy nghĩ, mình chủ vẫn là đề cập qua người."

"Sư huynh yên tâm, ta nhất định đem hết toàn lực." Hoàng Huyền trong lòng cả kinh, "Còn hy vọng sư huynh ở mình chủ nơi đó thay ta nói tốt vài câu."

"Ừm, người đi đi." Lăng Thu Thần phát tay một cái, Hoàng Huyền xin cáo lui đi.

Ngẩng đầu nhìn lên lấy trời cao, Lăng Thu Thần nhàn nhạt rừ rừ nói: "Phương Nho, là một cái như vậy con kiến hôi tồn tại, dĩ nhiên để cho mình chủ tự mình hạ mệnh lệnh! Có mà đòi ăn thịt thiên nga, thực sự là si tâm vọng tưởng, muốn trách thì trách chính người có mắt không trông, không có tự biết mình đi!"

"Phương Nho! Đừng nói ta cho người năm ngày thời gian, chính là cho người mười ngày nửa tháng, người cũng không khả năng đem linh dược khôi từ hồi sinh." Lăng Thu Thần trên mặt hiển hiện lạnh lùng chế giễu tiểu ý, "Đám cùng ta Thiên Kinh Minh làm đối, thực sự là tự tìm đường chết."

Vào đêm, Linh Dược Điện bên trong sở hữu đệ tử đều từng cái hồi đến nơi ở, mà Phương Nho lúc này vẫn là ngồi xổm chính mình Linh Điện vị trí không có trở về.

Trường thờ dài một hồi, Phương Nho ngẩng đầu nhìn trời cao, lấp lánh vô số ánh sao, trắng rằm như cầu, chợt thu hồi ánh mắt ôm trong lòng tâm sự từng bước đi về phía cửa ra.

Ra Linh Dược Điện, Phương Nho kéo cước bộ hồi đến nơi ở, hắn ở trong lòng nghĩ, như thế nào đi thân truyền son, như thế nào đi cầu được đan dược trường lão báo cho biết cứu lại linh dược phương pháp.

Đẩy cửa ra, Phương Nho đi tới chính mình trước giường, thân thể một nằm ngửa ở trên giường, trong đầu suy tư về.

Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ đối nhìn kỹ liếc mắt, nhìn ra Phương Nho trên mặt bộc lộ ra ngoài một mối, trong lòng run nhẹ xuống.

"Phương Nho, làm sao?" Trịnh Kỳ Dương đứng lên đi tới Phương Nho bên giường ngồi xuống, "Nhìn người tâm sự nặng nề, vẻ mặt mệt mỏi, có phải hay không xảy ra chuyện gì?"

"Đúng vậy a Phương Nho, xảy ra chuyện gì sao?" Hồ Vũ cũng góp sang đây xem Phương Nho, "Có phải hay không cái kia mới tới thân truyền đệ tử làm khó dễ người?"

"Kỳ Dương, chúng ta ngoại môn đệ tử, có biện pháp nào có thể lên thân truyền son cầu kiến trường lão sao?" Phương Nho thở ra một hơi mở miệng hỏi.

"Thượng thân truyền son?" Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ đối nhìn kỹ liếc mắt, hai người lắc đầu, "Không biết, Phương Nho người nghĩ thượng thân truyền son tìm trường lão để làm chỉ, đến xảy ra chuyện gì, theo chúng ta nói một chút đi."

"Thật chẳng lẽ muốn tìm ngoại môn trường lão?" Phương Nho nghe được Trịnh Kỳ Dương hỏi đáp ở thầm nghĩ trong lòng một tiếng, chợt chính là ngồi chung tới nói: "Ta bị lừa gạt, ta quản lý ba mẫu linh dược hiện tại gặp phải héo rũ, hủy diệt, ta lại thúc thủ vô sách."

"A! Tại sao có thể như vậy?" Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ trầm miệng một lời, hai mặt nhìn nhau, "Tại sao có thể như vậy? Cái này ngược lại như thế nào cho phải?"

"Thượng thân truyền son liền có biện pháp không?" Hồ Vũ nháy mắt thân thiết hỏi: "Bằng không, ngày mai ba người chúng ta cùng nhau, đi cầu Trần trường lão, để cho hắn đến giúp đỡ."

"Ừm, Hồ Vũ nói đối." Trịnh Kỳ Dương gật đầu nói: "Nếu như ba mẫu linh dược héo rũ hủy diệt, cái kia Phương Nho huynh chẳng phải là. . ."

"Không được, vô luận như thế nào, ta và kỳ Dương đều phải tận nhỏ bé sức mọn đi cầu Trần trường lão." Hồ Vũ trong nháy mắt nghĩ đến sự tình nghiêm trọng, hần nhớ lại trước đây có một đệ tử, cũng là hủy hoại vài mẫu linh dược, kết quả bị trục xuất khỏi sư môn, cả đời không được mướn người.

Hiện tại Phương Nho tao ngộ cái này việc sự tình, trong nháy mắt để cho trái tim của hần nhảy lên kịch liệt đứng lên.

"Cầu hần sao?" Phương Nho nỉ non một tiếng lắc đầu, "Vô dụng, các người không biết trong lúc này khúc chiết, Trần Hùng Quan Trần trường lão, hần không đối ta bỏ đá xuống giếng là tốt rồi, đi tìm hần chẳng phải là càng làm cho hần tốt bắt ta khai đạo, vẫn là coi là."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

059. Huynh đệ tình thâm

"Ồ?" Đối với Phương Nho nói, Trịnh Kỳ Dương hai người trăm bề không được giải khai, "Vậy làm sao bây giờ? Hủy hoại linh dược chịu tội nhưng là rất nghiêm trọng, ta nhớ được trước đây có một vị sư huynh, chính là hủy diệt vài mẫu linh dược, kết quả bị trục xuất khỏi sư môn."

"Trục xuất khỏi sư môn sao? Ta còn có thể đi thi sao?" Phương Nho cười khổ một tiếng, liếm liếm môi, "Ta đối ta quản lý cái kia vài mẫu linh dược trả giá thời gian và tâm huyết, hơn nữa ta cũng không có làm gì sai, ta không thể cứ như vậy không công bị người hãm hại, hơn nữa nếu như ly khai sư môn hồi đến nơi đến chốn, ta sợ chứng kiến cha ta cái kia thất vọng nhân thân, hần đối ta kỳ thác nặng như vậy kỳ vọng."

Hồ Vũ dùng chân đá đá Trịnh Kỳ Dương, lờm hần một cái, nghe được Phương Nho nói, Trịnh Kỳ Dương cảm giác mình thực sự là na hồ bất khai đề na hồ, trong lúc nhất thời không biết nói cái gì cho phải, hai tay xoa lấy lấy có vẻ rất quẫn quýt.

Tràng diện trong lúc nhất thời rơi vào yên lặng, nghe được Phương Nho nói, để cho Hồ Vũ hai người nóng lòng không gì sánh được, nhưng là lại bất lực, không biết như thế nào cho phải, nếu như Phương Nho bị trục xuất khỏi sư môn, bọn họ nghĩ vậy, tâm liền nhắc đến cô hống, có loại hít thở không thông cảm giác.

Ở trong lòng bọn họ, lúc này cảm giác có dừng khí, tựa hồ chính là không thể rời bỏ Phương Nho, nếu như Phương Nho ly khai, cái kia đề ở bọn họ trên đầu ô sẽ không.

Lúc này, ba người bọn họ, tựa hồ có loại vận mệnh tương liên cảm giác, loại cảm giác này như tơ nhện vậy đan vào ở Trịnh Kỳ Dương Hồ Vũ trong lòng hai người, cắt không đứt, còn vương vấn.

Không có Phương Nho làm hậu thuẫn, Thiên Kinh Minh ở ngoại môn thế lực, tuyệt đối sẽ để Trịnh Kỳ Dương hai người không dễ chịu, thời gian kia đề cho Hồ Vũ hai người nghĩ lại mà kinh.

"Năm ngày thời gian, nếu như trong vòng năm ngày, ta cứu lại chẳng nhiều ba mẫu linh dược, ta sẽ rời đi nơi này." Phương Nho chậm rãi nói rằng: "Ồ Linh Dược Điền lúc, Lăng Thu Thần cũng đã nói, Hồ Vũ người cũng không nên trách kỳ Dương nói nhảm cái gì, không quan hệ, hiện tại ta còn có thời gian, hơn nữa ta cũng biết cái này hậu quả."

"Chỉ có năm ngày thời gian, quá ngắn." Hồ Vũ hồi nói: "Chính là cái này Lăng Thu Thần hần muốn cùng người làm khó dễ đi, những người này cao cao tại thượng, làm sao không thông cảm thông cảm chúng ta những thứ này ở cơ sở bên trong giãy dụa đồng môn? Ai."

"Các người trước tiên ngủ đi, không cần lo lắng ta." Phương Nho hơi lộ ra vẻ tươi cười thỏ ra một hơi, "Ngày mai ta liền sẽ nghĩ biện pháp, ta sẽ không ngồi chờ chết, hai vị huynh đệ tranh thủ sớm ngày đột phá đến Chân Khí Cảnh hàng ngũ, mau sớm tiến vào nội môn sơn, trở thành nội môn đệ tử, như thế ta liền yên tâm nhiều."

"Yên tâm Phương Nho, người nhất định không có việc gì." Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ gật gật đầu nói: "Ta và Hồ Vũ tu vi tương đương, chúng ta hần là sẽ ở mấy ngày gần đây tấn chức đi tới, chỉ kém một chút như vậy, hiện tại người vừa nói, chúng ta ngược lại có chút gấp."

"Phương Nho, không nên suy nghĩ bậy bạ, người không có việc gì." Hồ Vũ an ủi, khi có vẻ không đủ, chứng kiến Phương Nho trầm tư đáng đáp, hần dùng Cước Thích đá Trịnh Kỳ Dương chân, hai người hồi đến trên giường mình.

Một đêm này, Phương Nho cũng không có chợp mắt, đợi cho ngày mới mới vừa朦胧 lượng, Phương Nho liền ra khỏi phòng, thẳng đến Linh Dược Điền.

Đi tới chính mình quản lý cái kia ba mẫu Linh Dược Điền trong, Phương Nho nhắc ra rậm rạp linh điệp, hần phát hiện linh dược căn hành càng phát ra hư thối, cứ tiếp như thế, mấy ngày nữa khả năng cái này ba mẫu linh dược thực biết héo rũ hủy diệt, trở thành một mảnh nhỏ rom rạ.

"Mặc kệ, nếu muốn lên thân truyền sơn, xem ra còn cần phải cầu Trần Hùng Quan không thành." Phương Nho đứng dậy, lòng đang rỉ máu, thở một hơi thật dài, trông coi cái này ba mẫu linh dược mỗi ngày càng khô héo đi, lại bất lực, "Trước tìm xem mây đồng tử."

Phương Nho nghĩ đến cái kia được bản thân chỗ tốt tiểu đạo đồng, lập tức trong lòng chủ ý quyết định.

Phương Nho giờ lên bước chân hướng ra khỏi bước đi, hồi đến nơi ở ở chỗ đó, muốn đi ngoại môn trường lão nơi ở, phải trải qua này.

"Ngoài cửa điện." Ở chỗ đó, Phương Nho biết, hẳn từ thân truyền sơn tòa sơn điều đến lúc, chính là đình ở lại nơi đó, hiện tại quen việc dễ làm chạy tới nơi đó, sắc trời sáng choang, ngoại môn đệ tử đều đã đứng lên, bắt đầu một ngày nhiệm vụ.

Nghĩ đến trong linh điền linh dược mỗi ngày càng ở héo rũ, Phương Nho cũng không kịp cái gì, việc cấp bách chỉ có tìm được Trần Hùng Quan, khẩn cầu hẳn mang chính mình thượng thân truyền sơn tìm đan dược trường lão.

Ngoài cửa điện đang nhìn, đột nhiên hai đạo quen thuộc bóng lưng xuất hiện ở Phương Nho trong tầm mắt.

"Đó là?" Phương Nho cả kinh, "Kỳ Dương cùng Hồ Vũ? Bọn họ làm sao quỳ tại đó?"

Phương Nho trong lòng khiếp sợ trong nháy mắt, chợt rút lên cước bộ đại xung đi qua, ở ngoài cửa điện dưới thềm đá, chỉ gặp Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người quỳ gối trước cửa điện, ánh mắt thành kính nhìn chăm chú vào đồng đại điện cửa.

"Kỳ Dương, Hồ Vũ các người đây là để làm chi?" Phương Nho chạy tới, đứng trước mặt bọn họ nói rằng: "Mau đứng lên, ta biết các người nhất định là vì ta, tới nơi này cầu Trần trường lão thật sao?"

"Phương Nho. . . Người. . . Làm sao người tới?" Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ nháy nháy mắt ấp a ấp úng: "Thật tối hôm qua ta và Hồ Vũ chưa từng ngủ, ngày hôm nay người vừa ra khỏi cửa, chúng ta liền theo tới đây, người không phải đi Linh Dược Điền sao?"

"Phương Nho, chúng ta vào lúc này không thể giúp người bận rộn, khả năng giúp đỡ cũng chỉ có như vậy." Hồ Vũ đẩy ra Phương Nho tới tay vịn thờ dài nói: "Chúng ta nhất định phải dùng thành tâm đã động Trần trường lão, người đừng ngăn đón chúng ta."

"Đứng lên đi hai vị huynh đệ." Phương Nho rung động trong lòng, trông coi hai vị này huynh đệ quyết tâm cùng chân thành, tâm bởi vì cảm động mà rung động.

Kết kết.

Đột nhiên ngoài cửa điện cái kia nặng nề mở rộng cửa tiếng vang lên, Phương Nho ánh mắt nhìn lại, chỉ gặp mây đồng tử đi tới, ở mây đồng tử thân về sau, đã là Trần Hùng Quan Trần trường lão.

"Ách?" Trần Hùng Quan ánh mắt xem ra, "Một buổi sáng sớm không đi chấp hành sự môn nhiệm vụ, quỳ gối nơi đây làm gì?"

"Mấy người các người chuyện gì xảy ra? Quỳ gối nơi đây làm cái gì? Mau mau đứng lên." Mây đồng tử chạy tới trông coi Phương Nho ba người nói: "Là người Phương Nho?"

"Trần trường lão, đệ tử Hữu sự tình muốn nhờ." Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ đồng thời nằm rạp trên mặt đất chờ hồi ứng với.

"Phương Nho." Trần Hùng Quan đáp chậm rãi đi tới, trông coi Phương Nho sắc mặt không vui nói: "Chuyện gì xảy ra? Hai người các người lại là chuyện gì xảy ra? Có phải là hẳn hay không ức hiếp các người, các người muốn đến nơi này của ta cáo trạng?"

Trần Hùng Quan chỉ vào Phương Nho đối Trịnh Kỳ Dương hai người hỏi, trên mặt hẳn hiển hiện một nụ cười, nói: "Nếu như Phương Nho ức hiếp các người, các người đại khả nói cho ta biết, bản trường lão cho các người làm chủ."

"Không không không, Trần trường lão, chúng ta là tới thay Phương Nho cầu tình." Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ ngẩng đầu về mặt chân thành tha thiết trông coi Trần Hùng Quan nói rằng: "Phương Nho sư huynh bị người hãm hại, hẳn quản lý đệ ý ba mẫu linh dược hiện tại xuất hiện nguy cơ, gặp phải linh dược héo rũ hủy diệt nguy hiểm, đệ tử Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ ở chỗ này hướng trường lão cầu tình."

"Cái gì?" Trần Hùng Quan trong nháy mắt biến sắc trừng mắt Phương Nho, "Tốt người một cái Phương Nho, nhập môn chỉ có ngắn ngủi hơn mười ngày, bây giờ lại liền làm ra như vậy sự tình đến, ta xem người cùng ta Thiên Hóa Môn duyên phận sẽ tận, hạnh."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

060. Tô Hiểu Đan

"Trần trưởng lão, đây cũng không phải là ta nguyện." Phương Nho ôm quyền làm một tập, "Kỳ Dương Hồ Vũ, hai vị huynh đệ mau mau đứng lên."

"Trần trưởng lão, chúng ta cầu người, cầu người giúp Phương Nho một lần đi." Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ căn bản không chịu đứng lên, phủ phục ở Trần Hùng Quan trước mặt thanh âm nghẹn ngào, "Phương Nho hấn nhập môn tới nay, cùng chúng ta ở đồng nhất dưới mái hiên, trời còn chưa sáng hẳn phải đi Linh Điện chăm sóc linh dược, hấn như thế tận tâm tận trách, mong rằng Trần trưởng lão tra cho rõ, giúp Phương Nho một lần a!"

"Hai người các người đứng lên cho ta." Trần Hùng Quan gầm lên một tiếng, "Ta nói cho các người biết, Phương Nho lần này là phạm sự môn tội lớn, hủy hoại ba mẫu linh dược nhưng là phải trục xuất khỏi sư môn, người nào cầu tình đều vô dụng."

"Huynh đệ đứng lên, chúng ta không cầu hấn." Phương Nho cắn chặt hàm răng, trong mắt nổi lên một vụ khí, ngồi xổm người xuống đi lùi kéo Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ cánh tay, đem hai người bọn họ đỡ.

"Ô ô ô. . ." Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ lúc này dĩ nhiên khóc không thành tiếng, Trần Hùng Quan nói như một đạo thâm lí và phán quyết vậy, nện lấy ba người bọn họ tâm.

"Chúng ta đi thôi, khó khăn huynh đệ các người." Phương Nho thở dài một hơi, ở tại bọn hấn phía sau lưng vỗ vỗ, ba người vai đỡ lên đạp thông thả tiến độ hướng nơi ở đi tới.

Trông coi Phương Nho ba người cái kia thất hồn lạc phách bóng lưng, Trần Hùng Quan trên mặt lộ ra nồng nặc cười Âm đo tiểu ý.

Hào!

Đột nhiên một đạo sắc nhọn kêu to ở trên không vang lên, trong nháy mắt Trần Hùng Quan ngửa đầu nhìn phía bầu trời, Phương Nho ba người cước bộ cũng là dừng lại ngẩng đầu nhìn lại.

Một con Linh Thú Sơn điêu ở trên không xoay quanh, chợt chính là cấp tốc hạ xuống, trâu to bằng thân thể dừng lại ở ngoài cửa điện trên bình đài.

Núi điêu trên, một đạo thân ảnh yếu diệu đứng thẳng, quần áo thanh sắc áo dài bọc thân, mỉm cười bên trong lộ ra hai cái tiểu hồ nha, thấy Phương Nho chấn động trong lòng: "Tô Hiểu Đan, đan sư tỷ?"

"Tô Hiểu Đan gặp qua Trần trưởng lão." Tô Hiểu Đan nhảy xuống núi điêu đối Trần Hùng Quan thi lễ một cái, sau đó trông coi Phương Nho mỉm cười hét lớn: "Phương Nho sư đệ, nhìn ai tới? Còn chưa nghênh tiếp?"

"Đan sư tỷ." Phương Nho hô to một tiếng, cả người có một loại tựa như ảo mộng vậy ảo giác, "Làm sao người tới?"

"Khụ khụ, Tô Hiểu Đan." Trần Hùng Quan sắc mặt tối sầm lại, "Người không ở Tô Tiêu Tiêu bên người theo, làm sao chạy đến ta ngoại môn sơn tới?"

"Trần trưởng lão, ta ở Tiêu Tiên Phong đợi chán, muốn hạ xuống chơi vài ngày nha." Tô Hiểu Đan mở khẩu cười nói: "Ta đi trước chơi, đến lúc đó có thời gian ta lại tới thăm Trần trưởng lão."

Tô Hiểu Đan nói vừa xong, liền hướng Phương Nho chạy chậm mà đến, nhất thời Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ đều trợn mắt hốc mồm, nháy mắt về mặt vô cùng nghi hoặc trông coi Phương Nho.

"Đan sư tỷ, người làm sao. . ." Phương Nho nói còn chưa dứt lời, Tô Hiểu Đan ngón tay che miệng, nhất thời Phương Nho gật đầu, một nhóm bốn người hướng nơi ở bước đi.

"Hừ, xem ra nha đầu kia chính là Tô Tiêu Tiêu phái hạ xuống trợ giúp Phương Nho tới." Trần Hùng Quan cau mày trông coi Phương Nho bốn người đi xa, trong nháy mắt hấn chính là bước lên núi điêu bồi, núi điêu một tiếng kêu to chở Trần Hùng Quan nhất phi trùng thiên, "Kính thiên hiện tại đưa vào Tư Quá Phong suy nghĩ qua, tính toán thời gian còn có hơn mười ngày, tuyệt đối không thể để cho Phương Nho xoay người, đã người muốn cầu Dược San, ta liền lịch không cho người như nguyện."

Trần Hùng Quan đang ở điều bồi, tâm lại căn mật tính toán, trong nháy mắt công phu, biến mất ở trong bầu trời, hướng thân truyền son phương hướng đi.

"Đan sư tỷ, ta giới thiệu cho người một chút." Đi tới nơi ở, Phương Nho trên mặt nổi tiểu ý, nói: "Trịnh Kỳ Dương, Hồ Vũ, ta ở ngoại môn kết giao quá mệnh huynh đệ."

"A. . . Sư tỷ tốt." Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người không dám nhìn thẳng Tô Hiểu Đan, trong lòng mang theo tôn kính làm một áp.

"Hai vị sư đệ tốt." Tô Hiểu Đan gật đầu nhìn về phía Phương Nho nháy mắt.

"Đan sư tỷ không quan hệ, nơi đây không có người ngoài." Phương Nho xem hiểu Tô Hiểu Đan ý tứ lập tức khoát khoát tay, "Đan sư tỷ tại sao sẽ đột nhiên từ thân truyền dưới đỉnh tới?"

"Sư tỷ, Phương Nho, ta và Hồ Vũ còn có nhiệm vụ muốn làm, trước hết đi ra ngoài." Trịnh Kỳ Dương lập tức cười một cái đối Tô Hiểu Đan chào hỏi, chính là cùng Hồ Vũ ra khỏi phòng từ, còn giữ cửa tiện thể đóng lại.

Tô Hiểu Đan cau mày một cái, như trắng rằm vậy lông mày vẫn nói rằng: "Còn không phải là bởi vì ngươi."

"Bởi vì ta?" Phương Nho nhúc đầu trên ghẹo nói: "Lẽ nào đan sư tỷ biết ta có chuyện phát sinh, đặc địa từ Tiêu Tiên Phong hạ xuống."

"Xác thực nói, là Tiêu Tiêu tỷ để cho ta tới." Tô Hiểu Đan ngồi ở trên giường trông coi Phương Nho nói: "Ngươi không biết, Diệp Kinh Thiên bị Tiêu Tiêu tỷ ở chương giáo trước mặt cáo một hình, hiện nay bị giam vào Tư Quá Phong trong suy nghĩ qua, bất quá hẳn cũng là sắp xếp người đi tới ngoại môn sơn muốn gây bất lợi cho ngươi."

"Ta liền đoán được." Phương Nho trường thở một hơi dài nhẹ nhõm gật đầu, "Là Lăng Thu Thần đi."

"Các ngươi gặp gỡ?" Tô Hiểu Đan thần tình nghiêm một chút, "Hắn có hay không đối ngươi thế nào?"

"Có ngược lại là có, khắp nơi châm đối ta a." Phương Nho ở Tô Hiểu Đan đối mặt không ngồi trên giường xuống dưới cười, "Bất quá hẳn cũng không có ta chỗ này chiếm được tiện nghi gì, hắc hắc."

"Vây là tốt rồi." Tô Hiểu Đan gật đầu, "Lăng Thu Thần chỉ là Diệp Kinh Thiên an bài hẳn hạ xuống ngoại môn sơn một nhân viên trong, trừ cái đó ra, hẳn còn từ trong môn an bài một cái tên là phong độ Chân Khí Cảnh trung kỳ đệ tử đến đây, Tiêu Tiêu tỷ sau khi biết được, liền lập tức để cho ta hạ xuống trợ giúp ngươi."

"Thì ra là thế." Phương Nho trong lòng không hiểu run lên, "Tiêu Tiêu tỷ tại sao muốn đối ta như vậy chiều cố, ta thiếu nằng thật nhiều lắm."

"Còn không phải là bởi vì ngươi là Tiêu Tiêu tỷ mang theo sư môn." Tô Hiểu Đan chu chu mỏ ba cười nói: "Thật không biết đây là ngươi mấy đời đã tu luyện phúc khí, để cho Tiêu Tiêu tỷ đối ngươi quan tâm như vậy, ngay cả ta đều ăn dấm chua."

"Cái này. . ." Phương Nho nhất thời nghẹn lời, ngượng ngùng cười cười, "Ta thiếu tiêu sư tỷ tình cảm, khả năng thật muốn dùng cái mạng này chỉ có còn được, bất quá ta hiện tại đúng là gây chuyện lớn rồi, không cẩn thận, rất có thể bị trục xuất khỏi sư môn."

"Cái gì?" Tô Hiểu Đan trong nháy mắt đứng lên trông coi Phương Nho, "Trục xuất khỏi sư môn? Đến phát sinh đại sự gì? Nghiêm trọng như vậy? Nghiêm trọng đến muốn trục xuất khỏi sư môn cấp độ, có phải hay không Lăng Thu Thần bọn họ đối ngươi gài bẫy?"

Tô Hiểu Đan liên tiếp câu hỏi dừng dừng, xinh đẹp sắc mặt trong hiển hiện ra vẻ khẩn trương cảm giác, nằng nhìn Phương Nho cùng đợi hồi đáp.

"Đan sư tỷ trước đừng kích động." Phương Nho lắc đầu, "Chuyện này nói rất dài dòng, bất quá ta cũng đúng là to lớn tin với người, đưa tới ra như vậy sự tình, ai."

"Khác quấy rầy, đến là chuyện gì." Tô Hiểu Đan quả thực muốn nhảy dựng lên, "Ngươi là Tiêu Tiêu tỷ mang vào sư môn, nếu như ngươi cũng bị trục xuất khỏi sư môn, cái kia Tiêu Tiêu tỷ về sau còn có cái gì uy tín đặt chân ở bản môn đâu? Hiện tại chuyện này, ngươi phải biết, không chỉ có riêng là quan hệ đến chính ngươi, còn quan hệ đến Tiêu Tiêu tỷ cái kia."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

061. Khẩu thị tâm phi

"Ta quản lý để ý ba mẫu Linh Dược Điền, hiện tại gặp phải linh dược héo rũ hoàn cảnh." Phương Nho bắt đầu dĩ lắc đầu, "Ta đều là dè xuống Mặc Thiên Triều giao cho phương pháp thi vũ tưới, lại không nghĩ rằng, hẳn dĩ nhiên là đang hại ta, ta đến với hẳn có thù gì cái gì oán? Hẳn lại muốn như vậy hại ta!"

"Mặc Thiên Triều?" Tô Hiểu Đan khẽ nhíu mày, "Thiên Tiên Phong Mặc Thiên Triều? Thân truyền đệ tử, dĩ nhiên là hẳn."

"Ừm, hẳn là thân truyền đệ tử." Phương Nho gật đầu, "Bất quá hẳn hỏi thân truyền sơn, hiện tại Lăng Thu Thần hạ xuống tiếp nhận hẳn ở ngoại môn sự vụ, những người này làm sao mỗi một người đều giống như ăn thuốc diệt chuột giống nhau đúng (đối với) ta như vậy cừu thị, ta đến làm gì sai? Ta vừa không có cho bọn hẳn xuống thuốc diệt chuột, thật tà môn, mẹ nó."

"Phốc! Tà môn còn có nương sao?" Tô Hiểu Đan chứng kiến Phương Nho cái kia đã khí phẫn điên ung lại không thể làm gì đáng vẽ, lập tức buồn cười bật cười, "Ngươi vừa nói như vậy, ta ngược lại thật ra minh bạch."

"Người mình bạch cái gì? Đan sư tỷ nói nghe một chút." Phương Nho chứng kiến Tô Hiểu Đan cái kia muốn cười lại cố nén cười, khuôn mặt đều nghẹn hồng, lập tức than thở: "Đan sư tỷ, hiện vào lúc này, người cũng không cần lại pha trò ta, ta thật cười không nổi."

"Nếu là linh dược héo rũ, người thi vũ quá nhiều, linh dược cần hành hư thối đi." Tô Hiểu Đan nín cười nói rằng: "Xem ra ta lại muốn hỏi một chuyện thân truyền son tìm Tiêu Tiêu tỷ thay người đứng ra nghĩ biện pháp mới được."

"Ta cũng đi." Phương Nho lập tức trong lòng gấp gấp đứng lên, "Hồi thân truyền son tìm đan dược trưởng lão, ta muốn tự mình đi cầu lão nhân gia ông ta, không thể lại để cho Tiêu Tiêu sư tỷ thay ta xuất đầu, ta thiếu năng đã còn không rõ."

"Người? Không được." Tô Hiểu Đan chăm chú liếc mắt nhìn Phương Nho lắc đầu, "Đan dược trưởng lão ở bản môn, nhưng là uy nghiêm mười phần, tính cách quái dị, riêng là này vài năm đã qua, càng phải như vậy, người một cái ngoại môn đệ tử, căn bản là vào không lão nhân gia ông ta pháp nhãn, coi như là Tiêu Tiêu sư tỷ tự thân xuất mã, cũng không có một trăm phần trăm tự tin đây."

"Tại sao có thể như vậy?" Phương Nho lập tức trong lòng có chút bất đắc dĩ lắc đầu, "Những thứ này cao cao tại thượng người, thực sự là không biết chúng ta những thứ này ở cơ sở gây dựa người khó khăn a."

"Người là không biết, đan dược trưởng lão tên là Dược San, ở trong bản môn hẳn có một thân ca ca tên là Dược Trần." Tô Hiểu Đan mắt nhìn Phương Nho nói rằng: "Dược Trần ở bản môn được gọi là dược tôn người, một tay luyện đan kỹ năng thần hồ thần, bất quá ba năm trước đây Dược Trần xuất ngoại du lịch, lại truyền về hân tin dữ tin tức, từ cái này lúc bắt đầu, Dược San tính cách chính là trở nên vô cùng quái dị, không thích nói, rất khó tiếp cận, đối đãi đệ tử đan dược khen thưởng cũng là đề xuống quy cách đến, thậm chí nghe nói hân này năm đều chưa từng mở miệng nói câu nào."

"Nguyên lai là như vậy." Phương Nho bưng tỉnh đại ngộ gật đầu, "Hắn đây là chịu trừng kích, nhưng là cứ như vậy nói, nếu là hắn không giúp ta, vậy ta chẳng phải là thực biết bị trục xuất khỏi sư môn?"

"Người trước đừng nóng vội." Tô Hiểu Đan giậm chân một cái bật hơi than thở: "Ta so với người còn gấp gấp, hiện tại ta muốn nhanh lên hỏi Tiêu Tiên Phong tìm Tiêu Tiêu tỷ, chỉ có thể để cho hắn đứng ra, mà người còn lại là hảo hảo đợi ở nơi này, không cần loạn, nhất định phải ổn định."

"Ta biết." Phương Nho gật đầu, "Cộng thêm ngày hôm nay, ta cuối cùng cộng còn có năm ngày thời gian, năm ngày vừa qua, nếu như ta cái kia ba mẫu linh dược không thể khôi từ hồi sinh nói, ta liền có lỗi với các người, khả năng thật muốn bị mạnh mẽ rời đi nơi này!"

"Năm ngày!" Tô Hiểu Đan lập tức cảm giác sự tình khẩn trương cùng nghiêm trọng tính đã lửa sém lông mày, gật đầu sau đó còn lại là chạy đi gian phòng, một câu nói xa xa truyền đến: "Phương Nho, vững vàng, đừng hốt hoảng, an tâm một chút thông nóng"

Trông coi Tô Hiểu Đan tiêu thất bóng lưng, Phương Nho phát tay một cái, trong lòng dâng lên một cỗ hy vọng, "Tiêu sư tỷ, ta Phương Nho thiếu người, đã không cần báo đáp. . ."

Tô Hiểu Đan cấp tốc chạy hồi môn điện, tìm được mây đồng muốn một đầu Linh Thú Sơn điều, thoáng chốc bay đi thân truyền son.

Thiên Hóa Môn bầu trời, có bảy chướng nhãn cường lực kết giới đại trận, ngựa đầu chỉ thấy bầu trời cùng ngoại môn quần phong, không có vào trận phương pháp, căn bản không biết nội môn cùng thân truyền son vị trí.

Tô Hiểu Đan sắc mặt khẩn trương, trong lòng lo nghĩ, chẳng biết tại sao, năng lúc này cảm giác dưới chân núi này điều tốc độ rất chậm rất chậm, hận không thể mau nữa mấy lần.

Hào!

Núi điều mình gọi, nửa nén hương canh giờ ở Tô Hiểu Đan không chế dưới, đáp xuống Tiêu Tiên Phong trong, thoáng chốc tiêu Tiên điện điện cửa bị mở ra, quần áo bạch y rơi xuống đất Tô Tiêu Tiêu đi tới.

"Hiểu Đan, người không phải đi ngoại môn son trợ giúp Phương Nho sao? Làm sao nhanh như vậy lại trở về?" Tô Tiêu Tiêu gặp người tới là Tô Hiểu Đan, nhất thời khoe miệng hiển hiện một động nhân tiểu ý nói rằng.

"Tiêu Tiêu tỷ, việc lớn không tốt." Tô Hiểu Đan nhảy xuống điều bối lập tức tiểu bào hướng Tô Tiêu Tiêu chạy tới, "Phương Nho ra đại sự."

"Cái gì?" Vừa nghe Tô Hiểu Đan nói, nhìn nàng cái kia thần tình khẩn trương, Tô Tiêu Tiêu tiểu ý chớp mắt biến mất, "Lẽ nào hắn chết?"

"Không không không, cái này ngược lại không có." Tô Hiểu Đan chạy đến Tô Tiêu Tiêu bên người chúi chúi cái trán bên trong thăm ra tinh mịn đỏ mồ hôi lắc đầu, "Hắn phạm sư môn tội lớn, cũng nhanh cũng bị trục xuất khỏi sư môn."

"Dĩ nhiên phát sinh như vậy sự tình." Tô Tiêu Tiêu trắng nõn sắc mặt trong bắt đầu khởi động bắt đầu một lãnh tĩnh, "Hắn phạm sư môn đầu nào tội lớn, lại muốn bị trục xuất khỏi sư môn, có phải hay không Lăng Thu Thần đứng (đối với) hắn gài bẫy?"

"Cũng không phải là." Tô Hiểu Đan lắc đầu, "Phương Nho hẳn ở ngoại môn, phân phối trông giữ linh dược nhiệm vụ, ai biết Mặc Thiên Triều dĩ nhiên giao cho hắn muốn một ngày ba lần thi vũ, hiện tại hắn quản lý để ý ba mẫu linh dược cần hành hư thối, ba mẫu linh dược gặp phải hủy diệt nguy hiểm"

"Mặc Thiên Triều?" Tô Tiêu Tiêu sắc mặt trong trong nháy mắt bắt đầu khởi động bắt đầu một cỗ tức giận, điệp vậy lông mày vãn một cái, "Thiên Tiên Phong Mặc Thiên Triều."

"Đúng (đối với), chính là hần." Tô Hiểu Đan chu chu mỗ, "Năm đó hần truy Tiêu Tiêu tỷ người đuổi chết đi sống lại, hiện tại khả năng hần là đem này cổ khí tất đến Phương Nho trên người, hắc hắc, Phương Nho cũng thực sự là quá xui xẻo lại đủ may mắn."

"Hiểu Đan, nói cái gì đó!" Tô Tiêu Tiêu đứng (đối với) Tô Hiểu Đan hơi hơi trợn mắt một cái, chợt lắc đầu, "Mặc Thiên Triều làm người thật cũng không tệ lắm, chỉ là không biết lần này, làm sao lại đúng (đối với) Phương Nho xuống nghiêm trọng như vậy bộ, đây quả thực là đang hại hần."

"Đúng vậy a Tiêu Tiêu tỷ, Phương Nho nhưng là người mang theo sư môn tới." Tô Hiểu Đan gật đầu, "Nếu như lúc này đây cứ không hỏi cái kia ba mẫu linh dược, dựa theo sư môn quy cách, hần chính là thật muốn bị trục xuất khỏi sư môn, đến lúc đó. . ."

"Đến lúc đó thế nào?" Tô Tiêu Tiêu trông coi muốn nói lại thôi Tô Hiểu Đan nháy nháy mắt, khóe miệng hiển hiện một khuyên người cười ý, "Trục xuất khỏi sư môn liền trục xuất khỏi sư môn đi, ngược lại hần đợi ở nơi này cũng sẽ tự đứng chịu rất nhiều liên lụy, đi cũng tốt."

"Không thể nào, Tiêu Tiêu tỷ, người dĩ nhiên nói lời như vậy." Tô Hiểu Đan quả thực không được tin tưởng trông coi Tô Tiêu Tiêu, "Nếu như Phương Nho thật bị trục xuất khỏi sư môn, đến lúc đó Tiêu Tiêu tỷ người còn gì là mặt mũi? Hần chính là người dân tới, cái này há chẳng phải là làm trò cười cho người khác sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

062. Tranh chấp

"Nha, Hiểu Đan, người làm sao đột nhiên quan tâm như vậy bắt đầu người khác tới." Tô Tiêu Tiêu trông coi Tô Hiểu Đan biểu tình cô quái, "Người không phải là coi trọng hần a?"

"Tiêu Tiêu tỷ, người. . . Hừ, người yêu có cứu hay không, ta nhưng là suy nghĩ cho người, ta bất kể." Tô Hiểu Đan miệng một đô, chân bó giẫm một cái, chạy hướng tiêu Tiên điện chạy đi, nháy mắt vào tiêu bên trong tiên điện đi.

"Xem ra muốn đi tìm đan dược trường lão hỗ trợ." Trông coi Tô Hiểu Đan chạy vào tiêu Tiên điện, Tô Tiêu Tiêu sắc mặt trầm ngưng nhân nhậ nỉ non, "Bất quá từ dược tôn người tin dữ truyền đến, này thời gian mấy năm đan dược trường lão nổi lòng vẫn không thể tiêu tan, ta muốn mở thế nào khẩu?"

Tô Tiêu Tiêu đi qua đi lại, tâm tư cẩn mật, hai tròng mắt nhỏ bé trát, ký ức ở chỗ sâu trong hình ảnh tái hiện, để cho nàng dừng bước lại, trong hai mắt đầy nồng nặc phần nộ cùng một Chứng Đạo không rõ tự trách.

"Hô." Tô Tiêu Tiêu nhắm mắt lại thở một hơi thật dài, chợt mở, "Mặc Thiên Triều, hừ, người treu ra chuyện lớn như vậy, có thể nào để người ngồi xem tiêu dao?"

Tô Tiêu Tiêu nói vừa xong, cước bộ nhẹ nhàng đáp một cái, toàn bộ thân hình liền phiêu nhiên nhảy lên, như tiên nữ nhân vậy lên như điều gặp gió, thoáng chốc cước bộ như chuồn chuồn lướt nước (hời hợt), ở nổi bật cự thạch bên trong nhẹ nhàng điểm một cái, phảng phất tại không trung phiến phiến khỏi vũ giống như hướng một tòa Hùng Phong nhảy tới.

Hùng Phong cao vút, như vào đám mây, sơn bên trong "Thiên Tiên Phong." Ba chữ to hiển hiện, Tô Tiêu Tiêu hạ xuống Thiên Tiên Phong bên cạnh cự thạch trên, thanh âm lạnh lùng quát lên: "Mặc Thiên Triều, người đi ra cho ta."

Huru!

Ở Tô Tiêu Tiêu đạo thanh âm này phía dưới, nhất thời một luồng quang mang tự Thiên Tiên Phong trong thoát ra, quang mang như điện, Sí Bạch chói mắt, trong nháy mắt ở Tô Tiêu Tiêu đứng (đối với) mặt chính, quần áo thân truyền đệ tử bạch y trường bào trang phục Mặc Thiên Triều đứng chấp tay, trong mắt nổi lên một cổ không nói rõ vui sướng trông coi Tô Tiêu Tiêu.

"Tiên tử." Mặc Thiên Triều kim lòng không được kinh ngạc kêu lên hai chữ, "Tô. . . Sư tỷ, hôm nay là không phải mặt trời mọc ở hướng tây? Ta thượng thân truyền sơn hai năm, người tới ta Thiên Tiên Phong cũng là lần đầu a! Nếu không tiến đến ngồi một chút?"

"Không rảnh ở giữa." Tô Tiêu Tiêu mặt như băng sương, trong giọng nói cũng không có một tia cảm tình ba động, "Người biết, người ở đây ngoại môn đem Phương Nho hại chết, hiện tại hần gặp phải bị trục xuất khỏi sư môn nguy hiểm, mà người? Dĩ nhiên tại nơi đây rất khoái hoạt, tiêu điều tự tại."

"A! Làm sao có thể?" Nghe xong Tô Tiêu Tiêu nói, mặc ngàn hướng cái kia trần đầy tiểu ý biến sắc lắc đầu, "Tiêu tử kia thật khờ, lẽ nào hần liền sẽ không nhìn nó đồng môn một ngày thì mấy lần mưa sao? Thực sự là ngu xuẩn."

"Mặc Thiên Triều, chuyện cho tới bây giờ ngươi còn lại nói loại này nói mát?" Nghe được Mặc Thiên Triều đứng (đối với) Phương Nho đánh giá, Tô Tiêu Tiêu giọng nói một liệt, tức giận phiêu lông mi, "Đối với một cái vừa mới gia nhập vào sư môn người mà nói, ngươi thân là thân truyền đệ tử, lại là sư huynh, như sư như huynh trưởng, ngươi để cho hắn một ngày thì ba lần mưa, lẽ nào đối với hắn mà nói, sẽ còn hoài nghi hay sao? Ngươi lại vẫn nói hắn ngu xuẩn, ta xem là ngươi tâm hoài quỷ thai, một bộ cao cao tại thượng đáng ghét, coi thường những sư đệ này."

"Cũng không phải như vậy." Mặc Thiên Triều trông coi Tô Tiêu Tiêu, loại thời điểm này, thanh âm hắn đều là ôn nhu không hề phần nộ, chợt hắn chính là khẽ cắn môi lắc đầu, "Hắn không nên nói cho ta biết hắn gọi Phương Nho, nếu như không nói cho ta, chỉ ít ta không biết chính là hắn, là hắn người thứ nhất bước lên ngươi Tiêu Tiên Phong nam nhân, ta chỉ là muốn trên cột hắn một chút, cũng không phải là muốn cho hắn ly khai sư môn."

"Hắn là ta mang theo sư môn, ta để cho hắn bước vào Tiêu Tiên Phong, còn để cho hắn ở Tiêu Tiên Phong qua một đêm, chẳng lẽ còn Tu hướng ngươi thỉnh cầu? Đây, có liên quan gì tới ngươi?" Tô Tiêu Tiêu sắc mặt càng phát ra băng lãnh, hàm răng khẽ cắn trùng mắt Mặc Thiên Triều, "Hiện tại việc đã đến nước này, ngươi phạm phải sai, dựa vào cái gì để cho Phương Nho gánh chịu?"

"Cũng bởi vì ngươi này một động tác, ngươi để cho hắn trở thành công địch ngươi không biết sao?" Hắc ngàn rõ ràng sắc mặt toát ra một nhỏ bé phần nộ, thế nhưng nhãn thần vừa tiếp xúc với Tô Tiêu Tiêu trong nháy mắt, này lau phần nộ đảo mắt lại biến hóa làm bất đắc dĩ, "Đêm đó, Diệp Kinh Thiên đột nhiên đến thăm, phá ngươi Tiêu Tiên Phong lục mang tinh kiếm quang trận, còn nặng hơn đánh ngươi Tam Sơn Đình, lẽ nào đây hết thấy vẫn chưa thể nói rõ cái gì không? Là ngươi đang hại hắn, thậm chí vì hắn, Diệp Kinh Thiên đều bị bế quan, đến lúc đó hắn đi ra. . ."

"Im miệng." Tô Tiêu Tiêu đang nghe Diệp Kinh Thiên ba chữ trong nháy mắt, đột nhiên thân hình run lên, lạnh lùng giọng nói quát to một tiếng, "Mặc Thiên Triều, ngươi còn giống như trước đây, không dám đương, ở ngươi cường đại thể xác phía dưới, cùng ngươi cao cao tại thượng thân truyền đệ tử thân phận ở bên trong, bên trong cơ thể ngươi chứa, vẫn là lấy lúc trước cái ngươi, ta lúc đầu sẽ không nhìn lầm, ngươi chính là vô năng như vậy, không dám đương, ta đối với ngươi chỉ có một điểm hảo cảm, hiện tại cũng không còn sót lại chút gì, ngươi tự giải quyết cho tốt."

Tô Tiêu Tiêu nói vừa xong, toàn bộ thân hình nhảy, Tốc Độ Chi Khoái, giống như một đạo bạch quang lóe lên, trong nháy mắt hướng Thiên Hóa điện phương hướng đi.

"Còn không đều là bởi vì ngươi." Trông coi Tô Tiêu Tiêu đi xa quang mang, Mặc Thiên Triều tê tâm liệt phế hét lớn một tiếng, "Ngoại trừ ở trước mặt ngươi ta nói không ra lời, không động đậy khí, ai còn dám can rờ trước mặt ta?"

"Phương Nho, lại là ngươi." Trông coi sớm đã đi xa Tô Tiêu Tiêu, Mặc Thiên Triều cắn răng môi, chậm rãi nắm chặt bắt đầu song quyền, bành vừa vang lên, hắn một quyền trực tiếp đem dưới chân cự thạch đập ra một cái oa, mấy đạo vết rách tự cự thạch bên trong lan tràn.

Tô Tiêu Tiêu hàng ở trên trời biến hóa cửa điện bên ngoài, trù trừ, đi qua đi lại cho thấy trong lòng nàng sầu lo, khi nàng cước bộ thượng đẳng một nấc thang, chợt lại là lui về căn cứ yên hồng môi, con ngươi chuyển động, thở một hơi thật dài.

"Lúc này đan dược trưởng lão vẫn còn ở trong điện đã tọa, ta xem ta đến Đan phòng đi chờ đợi Hậu trưởng lão trở về." Tô Tiêu Tiêu âm thầm tự định giá một chút, gạt đầu, thoáng chốc cước bộ đập một cái, thân thể mạn diệu nhảy lên, hướng Đan phòng chạy trốn.

Đan phòng, chính là đan dược trưởng lão nơi ở Tu Hành Chi Sở ở chỗ, ngọn núi này trông coi toàn bộ Thiên Hóa Môn đan dược tài nguyên, sở hữu ngoại môn thành thực thu thập trở về linh dược, đều phải tại ngọn núi này bên trong, đi qua đan dược trưởng lão thủ, luyện hóa thành đan thuốc, làm như môn phái căn cơ vị trí.

Huru!

Tô Tiêu Tiêu vừa rơi vào Đan phòng trong, hai cái thủ sơn đồng từ ánh mắt liếc đến, khi thấy quần áo trắng duệ phiêu nhiên, miện như thiên tiên Tô Tiêu Tiêu lúc, hai cái đồng tử sắc mặt hiển hiện cao hứng bùng bùng tiểu ý.

"Tiêu Tiêu sư tỷ, ngươi làm sao lúc rảnh rồi tới chúng ta này a." Hai gã trông giữ Đan phòng đạo đồng cười đùa chạy tới, xem ra, này hai gã đạo đồng cùng Tô Tiêu Tiêu quan hệ không tệ.

"Kim Đồng một đồng, tỷ tỷ chuyên tới thăm các ngươi một chút đây." Tô Tiêu Tiêu chợt ngồi chồm hổm xuống, trông coi hai cái đầu cùng mình ngồi xuống sau đó ngang bằng đạo đồng mỉm cười móc ra phàm thể bên trong tiểu đồ chơi, nói: "Đến, đây là tỷ tỷ ở phàm trần trong mua được đồ chơi nhỏ, cố ý cho các ngươi mua, thích không?"

"Thích thích, Tiêu Tiêu tỷ, ngươi đối với chúng ta quá tốt." Kim Đồng một đồng vuốt vuốt trong tay dây dọi con rối món đồ chơi, vẻ mặt mừng rỡ, yêu thích không buông tay, tuổi này giữa đường đồng, ngăn cách, thuần khiết tâm linh vẫn là tràn đầy đúng (đối với) ngoại giới hướng tới.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

063. Vô tình cự tuyệt

Trông coi Kim Đồng mộc đồng lúc này bộc lộ ra ngoài này tuổi tác nên có thai hình thái, Tô Tiêu Tiêu sờ sờ bọn họ đầu, chậm rãi đứng lên.

"Tiêu Tiêu tỷ, người ở đây tọa một hồi, ta đi cấp người rót một ly Quỳnh nước ngọc dịch, uống rất ngon." Kim Đồng tuổi tác hơi lớn hơn một ít, hẳn hưng phấn hướng hùng tri phía trước Phương Thiên đan điện chạy đi.

"Quỳnh nước ngọc dịch?" Tô Tiêu Tiêu cười ngồi ở một bên một cái đôn đá trên, trông coi Kim Đồng bước nhanh tới thân ảnh lắc đầu.

Không lâu lắm, Kim Đồng cẩn thận từng li từng tí bụng ngọc thạch ngon đền ly cước bộ chậm rãi hướng Tô Tiêu Tiêu đứng lên, trong chén đựng một đại ly giống như màu trà dịch thể, từng luồng mùi thơm ngát hợp lòng người khí tức tự trong chén phát ra.

Kim Đồng cước bộ như Quy Tốc, con mắt trừng mắt trong chén dịch thể, tâm sợ không cẩn thận lấp bắp đi ra, lảng phí.

Rốt cục Kim Đồng bụng cái gọi là Quỳnh nước ngọc dịch cẩn thận từng li từng tí đi tới Tô Tiêu Tiêu bên người, hai tay chậm rãi cho Tô Tiêu Tiêu đưa tới, nói: "Tiêu Tiêu tỷ, người nếm thử, uống rất ngon."

Tô Tiêu Tiêu ừ tiếp nhận ly, đặt ở trong lỗ mũi vừa nghe, rất là hưởng thụ gật đầu, nói: "Thật là thơm, cùng lần trước lại khác biệt."

"Đúng vậy a Tiêu Tiêu tỷ, người không biết, đây là trưởng lão gần nhất luyện đan chiết xuất đi ra đồ tốt, ta và mộc đồng siêu thích uống." Kim Đồng nuốt nước miếng, vẻ mặt chờ mong trông coi Tô Tiêu Tiêu.

Tô Tiêu Tiêu đặt ở bên mép nhẹ ngửi một khẩu, trong nháy mắt quất ra mùi vị, trong lòng biết đây chỉ là linh dược đang luyện chế trước, nghiền ép đi ra linh dược nước, cũng không phải là Kim Đồng khẩu bên trong Quỳnh nước ngọc dịch, thế nhưng thứ này, đối với Kim Đồng mộc đồng nhỏ như vậy hài nhi mà nói, đã là Quỳnh nước ngọc dịch.

Dù sao tiểu hài tử tâm không có bị long đong, rất dễ dàng thỏa mãn, Tô Tiêu Tiêu chứng kiến trong mắt bọn họ chờ mong thần tình, cũng biết bọn họ hay là hi vọng chính mình uống sau đó, thất kinh, về sau, đứng (đối với) bọn họ khen không dứt khẩu.

"Có lẽ đối với Kim Đồng mộc đồng mà nói, đây chính là tốt nhất đồ vật." Tô Tiêu Tiêu ở trong lòng nghĩ, chậm rãi uống một chén này Quỳnh nước ngọc dịch, "Tiểu hài tử tâm tư chính là thuần khiết không nhiễm, luôn là đem mình cho rằng tốt nhất đồ vật cho người, tiểu tử kia."

Cô lỗ!

Rốt cục, Tô Tiêu Tiêu ở Kim Đồng mộc đồng chờ mong nhìn soi mói, đem cái ly này linh dược nước uống sạch gấp, thoáng chốc a một tiếng, một bộ rất thỏa mãn dáng dấp gật đầu thờ dài nói: "Kim Đồng mộc đồng, đây thật là uống quá ngon, thực sự là Quỳnh nước ngọc dịch a, hồi vị vô cùng."

"Oa oa, thật a, ta đã nói rồi, hi hi." Kim Đồng cùng mộc đồng trong nháy mắt vỗ tay nhảy nhót, vẻ mặt hài lòng cùng thiên chân.

"Tiêu Tiêu tỷ, đã người thích uống, ta liền đem ta cái kia phần cũng chia một ly cho người." Mộc đồng tiếp nhận ngọc thạch ly, lập tức trông coi Tô Tiêu Tiêu nói rằng: "Tiêu Tiêu tỷ, chờ lấy, ta lập tức tới ngay."

"Không. . . Không cần mộc đồng. . ." Tô Tiêu Tiêu trông coi hưng phấn chạy đi mộc đồng, trong lúc nhất thời ợ một cái.

Ở Kim Đồng cùng mộc đồng lần nữa nhìn soi mói, Tô Tiêu Tiêu lần nữa uống một chén "Quỳnh nước ngọc dịch." Lúc này đây Kim Đồng cùng mộc đồng còn dự định lần nữa bụng một ly qua đây, Tô Tiêu Tiêu đứng lên, chuẩn bị muốn đi.

Hào!

Giữa lúc Tô Tiêu Tiêu đứng lên, đột nhiên một đạo thanh thúy kêu to vang lên, Tô Tiêu Tiêu ngẩng đầu nhìn lại, là bên trong cánh cửa Linh Thú Sơn điều, điều bồi chỗ, đan dược trưởng lão đứng thẳng, ánh mắt trông lại.

"Trưởng lão trở về, nhanh thu." Kim Đồng cùng mộc đồng lập tức sắc mặt cả kinh, vội vàng đem ngọc thạch ly giấu ra sau lưng.

Trâu cao thấp núi điều đầy đất, đan dược trưởng lão đi xuống, liếc mắt nhìn Tô Tiêu Tiêu sau đó, chính là đưa ánh mắt chứng kiến hai cái đồng tử thân bên trên.

"Cầm trên tay cái gì? Còn giấu ra sau lưng, lấy ra." Đan dược trưởng lão nghiêm túc thanh âm truyền ra, vẻ mặt trang nghiêm trông coi Kim Đồng mộc đồng.

"Trưởng lão, không có gì, chỉ là một cái chén." Mộc đồng chậm rãi đem cái chén lấy ra chuyển ở đan dược trưởng lão trước mặt cung kính nói: "Tiêu Tiêu tỷ tới chúng ta Đan phòng làm khách, ta và Kim Đồng thỉnh một ly Quỳnh nước ngọc dịch cho nàng uống."

"Tốt, các người đi xuống đi." Đan dược trưởng lão phát tay một cái, Kim Đồng mộc đồng xoay người thở một hơi thật dài, vội vàng hướng trong điện bước đi.

"Ngươi tới nơi này làm gì?" Đan dược trưởng lão không tình cảm chút nào ba động nhìn về phía Tô Tiêu Tiêu hỏi: "Ngươi đi đi, Đan phong không tiếp đãi bất luận cái gì đệ tử, nếu như ngươi là tới bắt nhiệm vụ khen thưởng nói, liền đem khen thưởng lệnh bài cho ta, như không có nó sự tình, xin mời ly khai."

Chứng kiến đan dược trưởng lão một bộ lạnh như băng mặt, trong giọng nói đồng dạng băng lãnh vô cảm tình giọng nói, Tô Tiêu Tiêu sắc mặt đông lại một cái mở miệng nói: "Trưởng lão, đệ tử lần này tới, không phải tới lĩnh thưởng, mà là tìm đến trưởng lão giúp đệ tử một chuyện, coi như là giúp sư môn một chuyện."

"Cái gì?" Đan dược trưởng lão đang muốn giẫm chặn tại chỗ ly khai, vừa nghe Tô Tiêu Tiêu nói, lập tức dừng bước lại trông lại, "Ngươi là công và tư không phân, vẫn là công và tư trộn chung? Đến là chuyện gì? Cái gì gọi là giúp sư môn một chuyện?"

"Là như thế này trưởng lão." Tô Tiêu Tiêu cung kính nói: "Ngày đó ta tới tận cửa bên trong đệ tử Phương Nho, hấn ở ngoại môn lịch lãm, nhưng là tin lầm nhân ngôn, ở Linh Dược Điện trong, thi vũ quá nhiều, hiện nay đưa tới ba mẫu linh dược đổi mặt rễ cây hư thối ngoài ý muốn, nếu như không có trưởng lão báo cho biết cứu lại phương pháp nói, chỉ này ba mẫu linh dược đem hủy hoại chỉ trong chốc lát, đến lúc đó. . ."

"Tốt, ngươi không nên nói nữa." Đan dược trưởng lão cắt đứt Tô Tiêu Tiêu nói khoát khoát tay, "Ngoại môn sự tình, tự có ngoại môn xử lý, trong môn có quy, hủy hoại linh dược là tội lớn, đem vô tội chịu tội xử lý là tốt rồi, đây chỉ là ngươi tư tâm, cũng không phải là công, ngươi cũng không nên công và tư không phân, nói nhập làm một, ngươi đi đi."

"Trưởng lão, nhưng là nếu như ngươi không xuất thủ nói, theo chịu tội, Phương Nho nhưng là phải bị trục xuất khỏi sư môn." Tô Tiêu Tiêu sắc mặt hiện ra vẻ bất đắc dĩ, trong giọng nói nổi lên kích động, "Van cầu trưởng lão, báo cho biết cứu lại phương pháp đi, giống như Phương Nho loại này ngăm đậm chọn một tư chất, nếu như trục xuất khỏi sư môn, sẽ là sư môn một tổn thất lớn."

"Thiên hạ hữu tài chi sĩ như Cá diếc sang sông, vô số kể." Đan dược trưởng lão không hề bị lay động lắc đầu, "Huống chi hấn chỉ là ngăm đậm chọn một, những cái kia ngàn dặm mới tìm được một đều đếm không hết, phạm sư môn tội lớn, liền theo quy cách đến, nếu như hư quy cách nói, kéo dài như thế, người nào đệ tử trong lòng sẽ rõ Ngô đến sư môn môn quy chi thâm nghiêm? Vạn mẫu Linh Dược Điện chẳng phải là đều phải hủy hoại chỉ trong chốc lát?"

"Nhưng là. . ." Tô Tiêu Tiêu còn muốn mở miệng, chỉ là đan dược trưởng lão đã không cho cơ hội này, xoay người phẩy tay áo bỏ đi.

"Như thế nào cho phải?" Tô Tiêu Tiêu trắng nõn trong sắc mặt nổi lên một ưu sầu, như lá lông mày vãn cùng một chỗ, cắn môi suy tính, "Không được, thời gian cấp bách, ta phải tìm xem công đức trưởng lão."

Tô Tiêu Tiêu nỉ non một tiếng, trong nháy mắt thân thể nhảy lên, Tốc Độ Chi Khoái, như quang mang lóe lên, trực tiếp hướng công đức sơn lao đi.

Công đức sơn chính là Thiên Hóa Môn tuyên bố lịch lãm nhiệm vụ chỗ, như Tô Tiêu Tiêu tập nã truy sát Quý Tú Tài, chính là tại ngọn núi này tiếp thu nhiệm vụ này ắt, nhiệm vụ sau khi hoàn thành, sẽ vô nhiệm vụ tinh cấp, thưởng cho phong phú ban cho.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

064. Một lớp lại nổi lên

Tiên môn chính đạo, lấy hóa thân của đạo trời tự cho mình là, phàm trần tục thế có Tà Đạo yêu ma quỷ phá, tiên môn chính đạo liền sẽ xuất thủ.

Tô Tiêu Tiêu thân thể vừa rơi vào công đức sơn, cấp tốc hướng Công Đức điện bước đi, cửa điện khẩu, hai vị tiểu đạo cô đứng thẳng, chứng kiến Tô Tiêu Tiêu đều cười chào đón.

"Thanh Đồng, Liên Đồng, Trương trưởng lão có ở đây không?" Tô Tiêu Tiêu cười đúng (đối với) nghênh đón tiểu đạo cô hỏi.

"Ở đây, chúng ta tới dẫn đường Tô tỷ tỷ." Lưỡng đạo Cô cười đáp một tiếng, một tả một hữu đi ở Tô Tiêu Tiêu hai bên, đúng (đối với) Tô Tiêu Tiêu các nàng đặc biệt thân cận.

Công Đức điện bên trong, công đức trưởng lão Trương Từ Vân khoanh chân nhắm mắt ngồi trên trên bồ đoàn, Tô Tiêu Tiêu vừa tiến đến, ánh mắt nàng chính là mở tới.

Trương Từ Vân quý vì trưởng lão, người lại tuyệt không lộ vẻ già, mái tóc cao vãn thành kế, dung giống như đôi tám thiếu nữ, chỉ bất quá khí chất xuất trần, ôn trọng trang nghiêm cảm giác đập vào mặt.

"Tiêu Tiêu tới." Trương Từ Văn chứng kiến Tô Tiêu Tiêu, trong sắc mặt hiện lên một nụ cười, đứng (đối với) Tô Tiêu Tiêu vẫy tay, "Đến, qua đây tọa."

"Trường lão, ta có việc gấp làm phiền ngươi." Tô Tiêu Tiêu đi tới Trương Từ Văn bên người trên bờ đoàn ngồi xuống nói nói.

"Há, là chuyện gì?" Trương Từ Văn khẽ đi một tiếng trông coi Tô Tiêu Tiêu, "Tiêu Tiêu có chuyện gì, ngươi cứ việc nói chính là, chỉ cần ta giúp được việc, ta liền sẽ không cự tuyệt ngươi."

"Là như thế này." Tô Tiêu Tiêu hơi cười cợt thô ra một hơi, "Trường lão còn nhớ rõ Phương Nho sao? Chính là ta mang vào sư môn cái kia, ngày đó ở trên trời biến hóa điện, ngươi cũng thấy qua."

"Ừm, nhớ kỹ, cùng hắn có quan hệ sao?" Trương Từ Văn gật đầu, "Hắn không phải là bị an bài ra ngoài trong môn, từ cơ sở đệ tử làm lên sao?"

"Đúng (đối với), nhưng là bây giờ hắn ở ngoại môn bị người hãm hại, phạm sư môn tội lớn, sẽ bị trục xuất khỏi sư môn." Tô Tiêu Tiêu thở dài, sắc mặt bất đắc dĩ trông coi Trương Từ Văn, "Hy vọng trường lão mau cứu hắn."

"Phạm sư môn tội lớn?" Trương Từ Văn trầm ngưng chốc lát, "Ra sao tội lớn? Lại muốn bị trục xuất khỏi sư môn! Hắn chính là ngươi mang theo sư môn, nếu như hắn bị trục xuất khỏi sư môn, đứng (đối với) ngươi ảnh hưởng cũng không tiện, vì chuẩn bị chiến tranh sau này vị trí chương giáo, trên người ngươi tuyệt đối không thể có bất luận cái gì chỗ bần."

"Hắn ở ngoại môn trông giữ Linh Dược Điện, hiện tại hắn quản lý đệ ý ba mẫu Linh Dược Điện rễ cây hư thối." Tô Tiêu Tiêu gật đầu trông coi Trương Từ Văn, "Nếu như không tìm được cứu lại phương pháp, đem cái kia ba mẫu linh dược cứu lại trở về nói, theo sư môn quy cách, hắn sẽ bị trục xuất khỏi sư môn."

"Dĩ nhiên phát sinh như vậy sự tình!" Trương Từ Văn lông mày khẽ nhíu, "Tiêu Tiêu, cái kia Phương Nho ta ngày đó xem qua, tư chất quả thật không tệ, vì sau này chương giáo tổng tuyển cử, ngươi quả thực có thể bắt tay vào làm bổ cục bồi dưỡng mình tâm phúc, ta biết mang Phương Nho tới sư môn, ngươi chính là nghĩ tới chỗ này!"

Tô Tiêu Tiêu từ chối cho ý kiến gật đầu, nói: "Hiện tại ta tại nội môn son ngưng tụ thể lực, chọn người cũng là tình nguyện mảnh nhỏ chọn, nhưng cũng không thích hợp dùng để làm tâm phúc tả hữu bồi dưỡng, mà Phương Nho ta là nhất định phải bảo trụ, nếu như hắn bị trục xuất khỏi sư môn, ta còn gì là mặt mũi?"

"Ừm" Trương Từ Văn gật đầu, trông coi Tô Tiêu Tiêu, "Ngươi là để cho ta đi tìm Dược San sư huynh sao?"

"Ừm, ta đã đi tìm đan dược trường lão, ý hắn, tất cả võ sư môn quy củ tới." Tô Tiêu Tiêu trắng nõn trong sắc mặt nổi lên vẻ bất đắc dĩ, lắc đầu, "Lấy trường lão ngươi cùng đan dược trường lão quan hệ, ta muốn cái này đối với hắn mà nói, dễ dàng sự tình, hắn hẳn là sẽ không cự tuyệt."

"Cũng khó nói." Trương Từ Văn nháy nháy mắt, "Dược San sư huynh từ ba năm trước đây Dược Trần sư huynh tin dữ truyền đến sau đó, cả người trở nên trầm mặc ít nói, tâm như tử thủy, ca ca hắn tin người chết đứng (đối với) hắn đã kích rất lớn, đồng thời được tôn người ly khai, đứng (đối với) ta Thiên Hóa Môn cũng là một cái trầm trọng đã kích! Ai."

Nghe được Trương Từ Văn ngôn ngữ, Tô Tiêu Tiêu hơi hơi cúi đầu khẽ cắn hàm răng, như non hành vậy ngũ chỉ, chậm rãi nắm ở cùng nhau.

"Tiêu Tiêu, đi thôi, chúng ta bây giờ liền hướng Đan phong một chuyến." Trương Từ Văn thoáng chốc đứng lên, trọn ăn mặc nói nói, "hy vọng hắn xem ở ta phân thượng, báo cho biết linh dược cứu lại phương pháp đi."

"Trường lão, ta liền chờ ngươi ở đây đi." Tô Tiêu Tiêu cũng đứng lên thô ra một hơi, "Ta trước đi qua Đan phong, lúc này chỉ có trường lão một người đi vào, phản ngược lại cũng dễ nói một ít, ta ở nói, ngược lại càng sẽ không cải biến đan dược trường lão thái độ."

"Ừm, cái kia tốt." Trương Từ Văn gật đầu, nói: "Vậy ngươi liền chờ đợi ở đây, ta đi chuyển Đan phong."

Trương Từ Văn ra Công Đức điện, Tô Tiêu Tiêu nhìn theo nàng ly khai, đợi Trương Từ Văn đáp núi điều phá không đi, Tô Tiêu Tiêu đem ánh mắt thu hồi lại, nhẹ ngửa đầu, nhàn nhạt thô một hơi thở.

"Dược tôn người trường lão, nếu như có thể, một ngày kia, ta Tô Tiêu Tiêu chắc chắn vì ngươi kêu bất bình." Tô Tiêu Tiêu trắng nõn sắc mặt, một đôi mắt đẹp bên trong hiện lên phức tạp ba động, "Đây cũng là ta Tô Tiêu Tiêu một đại tâm nguyện!"

Lúc này, nửa ngày thời gian lặng lẽ trôi qua, Phương Nho từ Linh Dược Điện bên trong đi ra hướng nơi ở đi tới, lúc này hắn, coi như không có năng lực đem linh dược cứu lại trở về, nhưng là lại lòng đang Linh Dược Điện, mắt mở trừng trừng nhìn chính mình thay đổi tâm huyết linh dược, mỗi ngày càng khô héo đi.

Phương Nho cả người đều mất hồn mất vía vậy đi tới, vừa đi, trong lòng còn đang lo lắng Linh Dược Điện, tiến độ hơi chậm.

"Cũng không biết tiêu sư tỷ có thể hay không từ đan dược trường lão nơi đó bắt được cứu lại linh dược phương pháp." Phương Nho vừa đi vừa ở trong lòng nghĩ, "Đan sư tỷ nói đan dược trường lão tính cách cổ quái, rất khó thân cận, nếu như lấy không được nói. . . Ai!"

Phương Nho vừa nghĩ vừa đi, ở trong lòng thở dài, đến nơi đây tới nay, Phương Nho tự nhận không có sợ qua bất cứ chuyện gì, thế nhưng hiện nay đối mặt vấn đề, cũng là chính mình trả giá toàn bộ tâm huyết linh dược bị hủy, hơn nữa còn là chính mình tay mới hủy diệt, loại này khó chịu tư vị tràn ngập ở

Phuong Nho trong lòng lái đi không được.

Bánh!

Giữa lúc Phuong Nho đi tới, đột nhiên rắn chắc cùng tên còn lại đứng độ, Phuong Nho trong nháy mắt tâm tư thu hồi lại, ôm quyền xá nói: "Xin lỗi."

Làm nói vừa xong, Phuong Nho nhìn thấy, chính mình đứng phải người, ở bên cạnh hắn, có Thiên Kinh Minh tứ đại hộ pháp đứng thẳng, tứ đại hộ pháp đứng thẳng ở người này hai bên trái phải, hắn đứng ở chính giữa, hai tay ôm ở ngực khẫu, vẻ mặt khinh miệt đánh giá chính mình.

Ngay sau đó, Phuong Nho trong nháy mắt liên tưởng đến Tô Hiểu Đan báo cho biết tin tức, ánh mắt cùng với đứng (đối với) nhìn kỹ, phát hiện người này mặc cùng ngoại môn đệ Tử Hữu lấy rõ ràng phân biệt.

Ngoại môn đệ tử, như mình chính là mặc xám lạnh áo dài, mà trung ương tên này bị Thiên Kinh Minh tứ đại hộ pháp bao vây đệ tử, còn lại là nhạ trường bào màu trắng, đây là nội môn sơn đệ tử mặc.

So với việc thân truyền sơn trắng noãn như tuyết mặc, trong lúc này môn sơn mặc, chỉ là từng bước có tiếp cận thân truyền sơn.

Trắng, đại biểu cho thần thánh, đại biểu cho xuất trần không nhiễm, vô ô vô uế.

"Xem ra người này chính là đan sư tỷ nói tới phong độ." Phuong Nho đánh giá đồng dạng miệt thị cùng với chính mình người đang thâm nghĩ lấy, "Nội môn đệ tử, phong độ, Chân Khí Cảnh trung kỳ thực lực, Diệp Kinh Thiên an bài xuống đối phó ta, lẽ nào này Thiên Kinh Minh thực sự là Diệp Kinh Thiên sáng tạo?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

065. Ghét ác như cừu

Phuong Nho ở trong lòng vừa nghĩ, trong nháy mắt khẽ cắn môi, phong độ sẽ cùng ngoại môn này Thiên Kinh Minh tứ đại hộ pháp cùng một chỗ, cái này khiến Phuong Nho trong nháy mắt cùng Diệp Kinh Thiên liên tưởng đến nhau.

"Bất quá chỉ là Chân Khí Cảnh trung kỳ thực lực tu vi nói, ta ngược lại thật ra còn không đề tại mắt trong!" Phuong Nho ở trong lòng thâm nghĩ, thực lực của chính mình cũng là ở cái giai đoạn này, nhưng là lại có cường đại lòng tin.

Để cho Phuong Nho lo lắng sợ là ba mẫu trả giá tâm huyết lĩnh được bị chính mình tự tay hủy diệt, thế nhưng, cùng người tranh phong loại sự tình này, giống như hắn nhắc nhở Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ như thế, đừng sợ, sợ sẽ thua.

Người khác không hề lý do khiêu khích, Phuong Nho xưa nay sẽ không dễ dàng tha thứ, bởi vì hắn thùy chung nhớ kỹ mẫu thân câu nói kia.

"Người bước đi không có mắt đứng không." Mở miệng nói chuyện là Thiên Kinh Minh Hữu hộ pháp Vương Thụy, lúc này hắn, cái kia bị Phuong Nho đã thương tay còn cột căng vải, hắn trong ánh mắt dừng động phần nộ ngọn lửa từng mắt Phuong Nho.

"Chớ khôn không cản đường, những lời này ngươi nên nghe qua." Phuong Nho ánh mắt dờ dề không dờ dề trừng mắt ở giữa tên kia đệ tử hỏi nói, "các ngươi che ở đường này ở giữa, hình thành một bức tường, chẳng lẽ còn muốn ta đi vòng hay sao?"

"Người. . . Người nói ai là cầu đâu?" Lãnh Tinh tay chỉ một cái, cắn răng dậm chân, tựa hồ muốn xông về phía trước, "Ta cho ngươi biết Phuong Nho, ngươi lập tức liền sẽ giống một điều chó nhà có tang giống nhau bị trục xuất nơi đây, khác (đừng) cuồng vọng, ngươi cũng là mù loà cầu."

"Không sai, ha ha mù loà cầu." Hữu hộ pháp Vương Thụy lập tức phụ họa, vỗ bảp đùi cười đến không thể tự kiềm chế, nó Lưỡng Đại Hộ Pháp nhao nhao phụ họa.

Hồ!

Phuong Nho nhướng mày, cũng không có mở khẩu hỏi đánh, mà là dùng hành động hồi ứng với bọn họ, cước bộ một bước, thân thể trong nháy mắt sẽ đến Lãnh Tinh trước mặt, nắm chặt tốt nắm tay không lưu tình chút nào hướng Lãnh Tinh mặt ném tới.

"Ây." Hai tay ôm ở trước ngực, sắc mặt nổi cực độ nồng hậu cười nhạo nội môn mặc đệ tử, trong cổ họng phát sinh một tiếng hừ nhẹ, hai tay trong nháy mắt từ trước ngực quất trở về, một quyền trực tiếp hướng Phuong Nho đánh.

"Tiểu tử, không nghĩ tới ngươi thật đúng là cuồng vọng, không coi ai ra gì." Hắn trong giọng nói toát ra nồng nặc phần nộ, gần gũi một quyền mang theo một cỗ tiếng hô, mãnh mẽ hướng Phương Nho đầu người ném tới.

"Đối phó các ngươi loại này bại hoại, lão tử trong mắt cho tới bây giờ nào nặn không được hạt cát." Phương Nho một quyền hướng Lãnh Tinh ném tới, một quyền khác lấy khủy tay hướng người này nắm tay để đến, tựa hồ căn bản không đem trong lúc này môn đệ tử để vào mắt.

"nuông, bán." Vương Thụy hét lớn một tiếng, đẩy mình lửa giận muốn tìm Phương Nho ra, trong nháy mắt lấy năm đổi một ưu thế đem Phương Nho quấn ở bên trong.

Bành!

Phương Nho một quyền, Lãnh Tinh tránh cũng không thể tránh, trực tiếp bị đánh ngọc đầu, thân thể xụi lơ xuống dưới, mà khủy tay chỗ, lại cảm giác được một nguồn sức mạnh như chùy sắt vậy gõ một chút, cánh tay thoáng tê dại.

Thoáng chốc, Phương Nho liền chứng kiến trong lúc này môn đệ tử lấy cực nhanh tốc độ, song quyền lần nữa đánh tới.

Phương Nho sắc mặt bình tĩnh, ánh mắt cùng nội môn đệ tử đứng (đối với) nhìn kỹ, song quyền cùng nội môn đệ tử đụng đi, hùng hồn chân khí ở hai người nắm tay trong nổi lên ba động, quyền chưa tới, quyền phong vu vu vang mà thôi.

Bành!

Song quyền đụng nhau, như hai cái to lớn thiết chùy nện vào cùng nhau, hai người đều lui lại mấy bước, lúc này nội môn đệ tử xem Phương Nho ánh mắt đều nhìn thẳng vào đứng lên.

"Ngươi chính là phong độ đi." Phương Nho trông coi hần mở miệng nói: "Ngươi là hướng về phía ta tới, ta tùy thời đều phụng bồi, thế nhưng nơi đây không thích hợp đánh lộn, hôm nào Tiểu Lăng Phong gặp nhau đi."

"Tốt, ngươi dĩ nhiên biết tên của ta." Phong độ hai tay thả lỏng phía sau, lúc này hai tay thoáng tê dại, vừa mới cùng Phương Nho một quyền kia, hai người cũng chỉ là sức mạnh thân thể, điều động chân khí ở trong quả đấm, cũng không có hiển hiện ra chân nguyên mầm móng đại kim đan, không có sử dụng võ học chiến kỹ.

Thế nhưng này một cái va chạm ở giữa, liền để phong độ trong lòng giật mình vạn phần, trước đứng (đối với) Phương Nho vẻ khinh miệt đều thu liễm, đối với Phương Nho cái này ngoại môn đệ tử, hần rút cuộc mình bạch vì sao mặt trên lại phải tự mình tiến tới này.

Phương Nho không có không để ý đến hần nói, trực tiếp ly khai, nói những lời này, chỉ là xác nhận trong lòng mình ý tưởng, lúc này Phương Nho chứng thực ý nghĩ của mình, đứng (đối với) người này cũng không có quá nhiều để ý tới.

Ở bên trong môn phái tranh đấu, hiển nhiên càng là hư trong môn quy củ, hiện tại phiền phức triển thân, Phương Nho cũng không muốn sẽ ở trước công chúng phía dưới xúc phạm môn quy, hần biết, chính mình trên ra những phiền toái này, sẽ gián tiếp, biến thành mang chính mình vào sự môn người phiền phức.

"Hừ, Phương Nho, ở ngươi bị trục xuất khỏi sự môn trước, ta tuyệt đối phải cùng ngươi đo sức một phen, cũng không phụ mình bên trong nhờ vả." Phong độ trừng mắt Phương Nho dần dần biến mất bóng lưng căn rặng, trên mặt toát ra ngoan sắc.

"Phong sư huynh, Lãnh Tinh hần hiện tại là họa vô đơn chí, chịu Phương Nho súc sinh kia đòn nghiêm trọng." Vương Thụy ba người nâng dậy bất tỉnh nhân sự Lãnh Tinh căn rặng nói: "Ngươi nhất định phải cho chúng ta bảo thù a."

"Câm miệng." Phong độ lãnh quát lạnh một tiếng, "Còn không thay đổi khẩu?"

"A! Phò mình chủ." Vương Thụy ba người lập tức biến sắc, trong nháy mắt cúi đầu.

Phương Nho hồi đến nơi ở, đẩy cửa phòng ra, phòng trong một mảnh hỗn độn, mà Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người lúc này lại không ở bên trong phòng.

Hiển nhiên, chính mình nơi ở lọt vào người khác quấy rối, tất cả mọi thứ đều vứt đầy đất, thùng gỗ đều bị giẫm thành vài đoạn cục gỗ.

Giường chiếu cũng cho lật tung được ngã trái ngã phải, cả nhà quả thực giống như lọt vào Thổ Phi Cường Đạo cướp sạch một lần cảnh tượng.

Đứng ở cánh cửa, chứng kiến đây hết thảy, Phương Nho trong lòng phần nộ tận trời, song quyền nắm chặt đùng đùng rung động, hần trong nháy mắt biết đây là người nào làm.

Quay người lại, Phương Nho căn rặng sẽ phải hướng hồi đi tìm những người kia tính toán sổ sách, bất quá trong tầm mắt chứng kiến Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ xuất hiện, lúc này bọn họ hoàn thành sự môn nhiệm vụ trở về.

Chứng kiến Phương Nho đứng ở cánh cửa, Trịnh Kỳ Dương hai người bị kích động đã chạy tới, đi được gần, chứng kiến Phương Nho sắc mặt không đúng, bọn họ ánh mắt chứng kiến phòng trong một mảnh hỗn độn, lập tức mắng to một tiếng.

"Kỳ Dương Hồ Vũ, đi." Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ đang chuẩn bị dọn dẹp phòng ở, Phương Nho nói truyện tới, "Đám kia súc sinh, chỉ có thể Tiểu Lăng Phong gặp."

"Phương Nho, Hoàng Huyền hôm nay đã đi nội môn sơn, thành nội môn đệ tử." Trịnh Kỳ Dương thả ra trong tay dọn dẹp đồ vật, đi tới nói rằng: "Ngày hôm nay ta và Hồ Vũ ngoài ý muốn biết được, Thiên Kinh Minh đã từ trong môn sơn điều tới một gã Chân Khí Cảnh trung kỳ nhân vật, tiếp nhận ngoại môn sơn Thiên Kinh Minh sự vụ."

"Ta đã biết." Phương Nho gật đầu, "Vừa mới ta cùng với hắn đã giao thủ, xem ra không thể hữu nghị, chỉ có Tiểu Lăng Phong giải quyết những thứ này ân oán."

"Thật muốn hiện tại sao?" Trịnh Kỳ Dương hỏi: "Ta và Hồ Vũ gần tấn thăng đến Chân Khí Cảnh, loại cảm giác này hết sức rõ ràng, này một hai ngày chúng ta ước đoán liền sẽ tấn chức đi tới, nếu không muốn chờ chúng ta tấn chức hẹn lại Tiểu Lăng Phong, đến lúc đó thực lực chúng ta cũng lớn mạnh một chút."

"Không sao, ngay tại lúc này, khẩu khí này không thể nhịn." Phương Nho trông coi Trịnh Kỳ Dương hai người nói rằng: "Vừa mới cùng hắn thử nghiệm một chút, ta đã biết thực lực của hắn, ta sẽ không thua, càng sẽ không sợ, đi thôi."

Phương Nho nói vừa xong, cất bước đi về phía trước bước đi, Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ đứng (đối với) nhìn kỹ liếc mắt, chột đuôi kịp.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

066. Tức do tâm sinh

Phương Nho vừa đi vừa thở một khẩu thở dài, trong lồng ngực một cỗ nóng nực phần nộ khí độ, như một tảng đá lớn giống nhau đè nặng, lúc này không đem khối này cự thạch ra bên ngoài, toàn thân đều cảm thấy hỏa ở đốt.

Song quyền nắm chặt nổi gân xanh, toàn bộ quyền bối trong từng cái gân xanh huyết quản, như từng cái giao thoa tung hoành giun.

Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ đi ở Phương Nho hai bên trái phải, chứng kiến Phương Nho sắc mặt trong bộc lộ ra ngoài nộ hình thái, trong lòng đều sợ sợ.

Bọn họ cho tới bây giờ chưa từng thấy Phương Nho như bây giờ tức giận như vậy trạng thái.

Ngay sau đó bọn họ vừa nghĩ, cũng liền thoải mái, Phương Nho gần đây bởi vì Linh Dược Điền sự tình, đã rầu rĩ không vui, tâm tình phiền muộn, hiện tại lại đột nhiên đụng phải bọn họ ác ý khiêu khích, như Thổ Phi Cường Đạo vậy hành vi, đã châm lửa Phương Nho lửa giận trong lòng.

"Những cái kia vương bát đần phải xui xẻo." Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ đứng (đối với) nhìn kỹ liếc mắt, hai người khẽ cắn môi cây ở trong lòng mỗi người nghĩ.

Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ cứ như vậy đi theo Phương Nho cước bộ đi tới, bọn họ không biết Phương Nho muốn đi đâu tìm những người kia, thế nhưng cũng không còn hỏi, nhưng vào lúc này, Phương Nho khẩu bên trong truyền ra một tiếng vĩ đại phần nộ bảo gọi.

"Phong Độ." Phương Nho hét lớn một tiếng, chứng kiến phía trước chấp tay cao ngạo đi lại Phong Độ, sau lưng hắn, Thiên Kinh Minh tứ đại hộ pháp như nô tài theo, "Phong súc sinh, có dám hay không đi trước Tiểu Lăng Phong?"

"Phương nô tài, ngươi muốn chết." Chính vênh vào tự đắc hưởng thụ Thiên Kinh Minh lấy Phó mình chủ thân phận Phong Độ, ở Phương Nho một tiếng gầm gọi phía dưới dọa cho giật mình, thoáng chốc hồi quá thần trừng mắt Phương Nho, một tay chỉ vào Phương Nho khinh miệt lãnh, phần nộ gật đầu, "Ngươi nô tài kia, ai sợ ai?"

"Phó mình chủ, cơ hội tốt." Tứ đại hộ pháp đi tới trước cười lạnh, riêng là Tà hộ pháp Lãnh Tinh, lúc này đầu vẫn là ngất, chứng kiến Phương Nho, hắn cắn răng, hận không thể xông về phía trước đem Phương Thành tháo thành tám khối, "Phó mình chủ, xem ra súc sinh kia hồi đến nơi ở, chứng kiến bị chúng ta phá hư tràng cảnh, trong lòng khó chịu, hắc hắc."

Phương Nho ánh mắt nhìn quét một chút chu vi, vừa mới chính mình cái kia phần nộ vừa hô, để cho rất nhiều đệ tử đều dừng bước, một ít chứng kiến Thiên Kinh Minh tứ đại hộ pháp đệ tử, đều nghiêng đầu qua chỗ khác tâm sợ bị bọn họ phát hiện giống như, bước nhanh hơn đi đường.

Thế nhưng vừa mới Phương Nho cái kia vừa hô, trong nháy mắt để cho những cái kia đứng (đối với) Thiên Kinh Minh trong lòng còn có nghĩ mà sợ đệ tử

thân thể run rẩy run rẩy, cho rằng đang nói mình, bất quá hồi quá thân sau đó, những thứ này đệ tử lại phát hiện, là Phương Nho đang gầm thét Thiên Kinh Minh người.

Trong chớp nhoáng này, những cái kia đệ tử xem Phương Nho ánh mắt đều thay đổi.

"Hắn là ai vậy? Cũng dám gọi nhíp Thiên Kinh Minh người."

"Không biết, dường như chưa từng thấy."

"Cái này nhân loại ta biết, hắn gọi Phương Nho."

"Ừm, ta cũng biết, chỉ có tiến nhập sư môn không bao lâu."

"Hắn đang quản lý Linh Dược Điện đâu, bất quá đáng tiếc, ba mẫu Linh Dược Điện rễ cây hư thối, cũng nhanh muốn héo rũ."

"A . . . Tại sao có thể như vậy?"

"Linh dược héo rũ, đây chính là sư môn tội lớn, cũng bị trục xuất khỏi sư môn!"

"Chúng ta trong ngoại môn đệ tử, người thứ nhất nếu kêu lên bản Thiên Kinh Minh người, lại muốn bị trục xuất khỏi sư môn?"

"Bọn họ muốn đi Tiểu Lăng Phong, đi đi xem một chút, nhìn hắn làm sao đánh Thiên Kinh Minh cái kia cút chuột. . ."

Từng đạo nghị luận rất nhiều chịu đủ Thiên Kinh Minh ức hiếp đệ tử bên trong châu đầu ghé tai truyền bá, khi thấy Phương Nho đám người giẫm chặn tại chỗ hướng Tiểu Lăng Phong phương hướng bước đi thời điểm, nhất thời này một mảng lớn đến trên trăm đệ tử, đều giống như là thủy triều hướng cùng một cái phương hướng vọt tới.

"Phương Nho." Đúng vào lúc này, đột nhiên một đạo non nớt sột ruột lại có vẻ tức giận mười phần tiếng kêu truyền đến.

"Vân Đồng?" Phương Nho chính đi tới, nghe thế tiếng kêu, trong nháy mắt nghe ra gọi tên mình người đến, lập tức tất cả mọi người dừng bước lại, theo Phương Nho ánh mắt nhìn lại.

"Vân Đồng Tử!" Phương Nho chứng kiến thật cùng mình phán định giống nhau, lập tức kêu một tiếng, trên mặt bài trừ mỉm cười, mọi người thấy là trưởng lão tọa hạ Vân Đồng Tử, từng cái đều trở mắt nhìn nhau.

"Phó minh chủ, Vân Đồng Tử tới tìm hắn để làm chi?" Tứ đại hộ pháp trông coi tràng diện thấp giọng nói rằng: "Tiểu gia hỏa này đi ra khuấy tràng."

"Các ngươi mỗi một người đều đang làm gì?" Vân Đồng Tử chứng kiến tụ tập nhiều như vậy đệ tử, từng đôi mắt nhìn chính mình, lập tức tự tay tiểu nhân lớn đáng đáp rằng: "Còn không mau đi làm việc của mình, chẳng lẽ không muốn sớm ngày tiến vào nội môn sơn sao?"

Ở Vân Đồng quát lớn hạ, từng cái đệ tử cũng như đầu bại gà trống, ủ rũ mỗi người rời đi.

Vân Đồng ánh mắt trừng ở Phương Nho trên người, Phương Nho nhìn ra được, này Vân Đồng hiện tại rất tức giận, tựa hồ chính mình đắc tội hắn.

"Vân Đồng Tử, tìm ta có việc sao?" Phương Nho gạt ra nụ cười trông coi đi tới trước chân, sang bằng bấp đùi mình cao Vân Đồng hỏi nói, "nhìn ngươi, sức sống đáng đáp cũng thật đáng yêu."

"Không cho cười cười." Vân Đồng nhìn chung quanh một chút, phát hiện vẫn có rất nhiều đệ tử quan sát từ đằng xa, lập tức kéo kéo Phương Nho góc áo nói rằng: "Đi ngươi nơi ở, ta có lời nói cho ngươi."

Vân Đồng nói vừa xong. Dẫn đầu giẫm chặn tại chỗ hướng Phương Nho nơi ở bước đi, Phương Nho ánh mắt nhìn về phía Phong Độ, khẽ cắn môi, nhúng mày, liền đi theo Vân Đồng hướng chính mình nơi ở bước đi.

Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ đi theo Phương Nho bên người, nhìn Phương Nho vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, cũng không biết Vân Đồng tìm Phương Nho chuyện gì, bọn họ nhìn ra được, ngay cả Phương Nho bản thân cũng không biết.

Theo Vân Đồng cước bộ đi tới, đột nhiên Trịnh Kỳ Dương nghĩ đến chính mình nơi ở lúc này còn một mảnh hỗn độn, lập tức cùng Hồ Vũ đứng (đối với) cái ánh mắt, hai người gạt đầu một cái, cất bước hướng nơi ở chạy đi.

Vân Đồng cũng mặc kệ bọn hắn, chỉ là một cái tinh thần mại bước nhỏ tức giận vội vã đáng đáp đi ở đằng trước, Phương Nho chậm rãi đi theo hắn phía sau, thầm nghĩ lấy Vân Đồng tìm chính mình con mắt là cái gì.

Một đường không nói chuyện, nơi ở đang nhìn, Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người vỗ vỗ tay đứng ở cạnh cửa đứng (đối với) Phương Nho cười cười, Phương Nho lập tức minh bạch, Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người vừa mới bước nhanh chạy tới là tới để làm chi tới.

Vân Đồng Tử trong nháy mắt đi vào phòng ở, Phương Nho theo đuôi tiến đến, phòng trong, đã bị Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ chỉnh lý thoả đáng.

"Phương Nho, ngươi để cho ta nói ngươi cái gì tốt?" Vân Đồng vừa vào phòng, chính là trông coi Phương Nho cả giận nói: "Ta vi phạm trưởng lão ý

nguyện, hẳn cho người đi đào ruộng, ta cho người đi trông giữ linh dược, người khen ngược, lại đem ba mẫu linh dược rõ ràng xem rỏ cây hư thối, thậm chí lập tức phải héo rũ hủy diệt, ta bị người hại chết."

"Nguyên lai là chuyện này." Phương Nho trong lòng thoải mái, gạt đầu, ngồi xổm người xuống đi cùng Vân Đồng ngang hàng cười nói: "Hắn muốn đứng (đối với) người thế nào?"

"Người bây giờ vẫn là quan tâm hạ chính người đi." Vân Đồng giậm chân một cái, chứng kiến Phương Nho này lãnh đạm trạng thái nói: "Linh dược héo rũ, nhưng là sư môn tội lớn, là phải bị trục xuất khỏi sư môn, còn như ta, bất quá chỉ là vừa mới bị trưởng lão chửi mắng một trận."

"Ngược lại để người chịu ủy khuất." Phương Nho đứng lên, ngồi ở trên giường cắn cắn môi, "Ta còn có vài ngày thời gian, có thể hay không bị trục xuất khỏi sư môn, đến lúc đó xem đi."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

067. Huỳnh đệ đột phá

"Xem ra sáng sớm hôm nay, người và bọn họ đi ngoài cửa điện, chính là muốn cầu trưởng lão trợ giúp." Vân Đồng cũng nhảy đến ngồi trên giường hạ, trông coi Phương Nho ba người nói: "Chính là các người như thế nháo trò, mới khiến cho trưởng lão biết người đang xem quản linh dược sự tình, thật ta cũng không muốn người bị trục xuất khỏi sư môn."

"Ừm." Phương Nho cùng Trịnh Kỳ Dương Hồ Vũ gạt đầu, "Cảm tạ Vân Đồng Từ đứng (đối với) ta chiếu cố, trông giữ Linh Dược Điện thực sự là một phần thích ý Điện Viên sự tình, nhìn chính mình chăm sóc linh dược mỗi ngày càng đang lớn lên, đang biến hóa, cái loại cảm giác này, không làm người cũng không rõ ràng, hiện tại cái kia ba mẫu linh dược, lại bị ta tự tay bóp chết, lòng ta, so với ai khác đều khó chịu! Ai."

Chứng kiến Phương Nho khuôn mặt bên trong bắt đầu khởi động cái kia phần khó chịu vẻ, Vân Đồng gạt đầu, "Ta là giúp không người, ta phát hiện, trưởng lão đứng (đối với) người ý kiến rất lớn, người khả năng đắc tội trưởng lão, bằng không, chính là đắc tội trưởng lão người ủng hộ, hẳn không chào đón người."

Nghe được Vân Đồng nói ra lời này đến, Phương Nho sắc mặt động dung một chút, không nghĩ tới Vân Đồng vậy mà lại nói với tự mình lời như vậy.

Chứng kiến Phương Nho như vậy quan sát sắc mặt mình, Vân Đồng hừ hừ cười nói rằng: "Thật ta rất cảm tạ người, nếu không phải là người cho ta năm miếng Tử Khí Đan, chỉ sợ ta cũng không dám trùng kích Đầu Khí Cảnh, hiện tại ta rốt cục tu luyện tới Đầu Khí Cảnh hi hi."

"Ta sẽ cho người năm miếng." Phương Nho lập tức đứng lên, từ trong ngực quy linh bên trong túi xuất ra năm miếng Tử Khí Đan đi tới Vân Đồng trước mặt, đưa tới trên tay hắn, "Chúc mừng người Vân Đồng, còn tuổi nhỏ tu luyện tới Đầu Khí Cảnh, này năm miếng Tử Khí Đan, tựu xem như là người tu luyện tới Đầu Khí Cảnh lễ vật đi."

"Cái này. . ." Vân Đồng trông coi trong tay còn ầm áp lấy năm miếng Tử Khí Đan, trong lúc nhất thời tâm tình kích động, nói không ra lời.

Ngay sau đó Vân Đồng nhảy xuống giường, đứng (đối với) Phương Nho vẫy tay, Phương Nho lĩnh hội, cúi người đi, Vân Đồng tiến đến Phương Nho bên tai nhỏ giọng nói: "Trưởng lão là Diệp Kinh Thiên sư huynh người bên kia, hẳn là chống đỡ Diệp Kinh Thiên sư huynh, về sau tranh thủ chương giáo đại vị, người có thể không nên đắc tội Thiên Kinh Minh người a!"

Nghe được Vân Đồng lời nói nhỏ nhẹ sau đó, Phương Nho nhướng mày, rốt cục một trăm phần trăm chứng thực chính mình phỏng đoán, Thiên Kinh Minh dĩ nhiên thực sự là Diệp Kinh Thiên thể lực.

Hơn nữa này thể lực theo Phương Nho, cực đại, từ cơ sở ngoại môn, đến trung tầng nội môn, thậm chí rồi đến tầng chót thân truyền sơn, này thể lực trải rộng toàn bộ Thiên Hóa Môn.

Mà Phương Nho phỏng đoán, Trần Hùng Quan đứng ở Diệp Kinh Thiên phía bên nào, cũng nhận được xác minh.

Trong nháy mắt, Phương Nho cảm thấy này tiên đạo môn phái, thật cũng cùng thế tục giang hồ không khác nhau chút nào, chỉ là thiếu trên mặt nổi đao quang kiếm ảnh, lại sâu dày ngầm lục đục với nhau, chương khí mù mịt.

"Phương Nho, ta đã nói với người, người cũng không nên cùng người khác đi nói a." Vân Đồng lập tức mở miệng trông coi Phương Nho nói rằng: "Nhớ kỹ, ta muốn hỏi đi, có thời gian tìm người nữa."

Nhìn theo Vân Đồng ly khai, Trịnh Kỳ Dương đem cửa đóng lại, đối với Vân Đồng lời nói nhỏ nhẹ ở Phương Nho bên tai nói cái gì, Trịnh Kỳ Dương hai người cũng không tham dự vào.

"Thật cường liệt tấn chức cảm giác." Hồ Vũ đột nhiên kích động nói một tiếng, vội vàng khoanh chân ngồi vào trên giường, trong nháy mắt đem năm miếng tử khí lưu chuyển Tử Khí Đan giữ tại trên tay, "Kỳ Dương, ta có thể phải trước người một bước tấn chức, ha ha."

"Tốt, Hồ Vũ, người mặc dù an tâm tấn chức, năm miếng đan dược nếu như không đủ lời nói, hiện tại lại thêm năm miếng." Phương Nho chứng kiến Hồ Vũ lúc này trạng thái, tâm tình thật tốt, vì Hồ Vũ vui vẻ, lập tức đưa tới năm miếng Tử Khí Đan đến Hồ Vũ trên tay, lúc này Hồ Vũ có đỉnh đầu chỗ, bắt đầu tán mát ra từng tia từng tia vụ khí.

"Hồ Vũ, chúc mừng, bất quá ta lập tức sẽ đuổi theo." Trịnh Kỳ Dương cũng là vẻ mặt sắc mặt vui mừng trông coi Hồ Vũ, đánh trong lòng cao hứng dùm cho hắn, chợt, Hồ Vũ nhắm mắt lại, tâm thần đắm chìm, ôm lại thành đoàn.

Hồ hô hô!

Hồ Vũ đỉnh đầu chỗ ngưng tụ vụ khí, càng phát ra nồng nặc lên, như bắt đầu sương mù vậy.

Phương Nho biết, đây là Hồ Vũ bên trong đan điền Đẩu Khí Tuyền bắt đầu cấp tốc ngưng tụ, muốn trong đan điền dần sinh ra chân nguyên mầm móng đại kim đan.

Một khi chân nguyên mầm móng đại kim đan dần sinh ra, liền sẽ như mặt trời mới lên ở hướng đông, kham phá này sương mù dày đặc, chân chính tấn thăng đến Chân Khí Cảnh sơ kỳ thực lực.

Phương Nho cùng Trịnh Kỳ Dương hai người ở một bên trông coi, đứng vào lúc này, Trịnh Kỳ Dương đỉnh đầu chỗ, chậm rãi dâng lên nhàn nhạt vụ khí, đây là hắn hết sức chăm chú quan sát cảm thụ Hồ Vũ tấn chức, đột nhiên dẫn phát trong cơ thể hắn trong đan điền Đẩu Khí Tuyền cấp tốc ngưng tụ, hiển nhiên Trịnh Kỳ Dương ở nằm trong loại trạng thái này, cũng là đến tấn chức điểm tới hạn.

Phương Nho vừa nhìn thấy loại trạng thái này, trong nháy mắt minh bạch, Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người thực lực tương đương, đều là Đẩu Khí Cảnh đỉnh phong, đã đến điểm tới hạn, Hồ Vũ đột nhiên tấn chức, quá trình này, trong nháy mắt để cho Trịnh Kỳ Dương hiểu ra bên trong một tia đạo lý, dẫn động tấn chức cái kia một tia ngộ tính.

"Ha ha ta cũng muốn tấn chức." Trịnh Kỳ Dương đột nhiên kích động nói một tiếng, vội vàng khoanh chân ngồi vào trên giường mình, Phương Nho trong nháy mắt gạt đầu, đưa tới năm miếng Tử Khí Đan.

Phương Nho đứng ở cạnh cửa, như thủ vệ như thần canh giữ ở cái kia, lúc này Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ tấn chức, là ở mấu chốt kỳ, tuyệt đối không thể bị bất cứ chuyện gì quấy rối.

Nếu như lúc này Thiên Kinh Minh trước người đến, đến lúc đó sẽ có thể dùng Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ ở tấn chức trên đường bị cắt đứt, như một cái liều mạng lên lầu người, đầu đột nhiên đụng vào tường giống nhau, hậu quả nguy hiểm.

Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người, lúc này đều là nước chảy thành sông, tấn chức cơ hội đi tới, chợt, hai người bọn họ cấp tốc cảm trong tay Tử Khí Đan, phóng tới khẩu bên trong, làm như tấn chức lúc cung ứng.

Phương Nho lặng lẽ đứng ở cạnh cửa, chờ bọn họ tấn chức, thời khắc chú ý tất cả biến hóa, Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người, ở Phương Nho trong lòng, là rất trọng yếu.

Thái dương lặn xuống núi, màn đêm buông xuống hạ xuống, đột nhiên, Hồ Vũ đang ở nồng nặc tan không ra trong sương mù, từ đỉnh đầu chỗ, một viên chói mắt chân nguyên mầm móng đại kim đan, như mọc lên ở phương đông mặt trời mới mọc, chậm rãi dâng lên.

"Thành." Phương Nho chứng kiến đây hết thảy, lập tức thờ phào một cái, Hồ Vũ vào lúc này dẫn đầu đập phá công cùm xiềng xiếc, ngưng kết ra chân nguyên mầm móng đại kim đan, "Xem ra kỳ Dương cũng gần đột phá."

Ở Phương Nho ni non trong nháy mắt, quả thực, Trịnh Kỳ Dương trên đỉnh đầu, một viên chân nguyên mầm móng đại kim đan huyền phù dựng lên, đồng dạng như mọc lên ở phương đông mặt trời mới mọc chậm rãi bốc lên.

Như mặt trời mới mọc kim đan, phát ra quang thái, kham phá sương mù dày đặc, hai người vào lúc này bước vào Chân Khí Cảnh hàng ngũ.

"Ta rốt cục thành công bước vào Chân Khí Cảnh." Hồ Vũ mở mắt, nhìn chính mình đôi tay này chỗ dừng động cảm giác mạnh mẽ thán, "Ha ha, kỳ Dương vẫn là chậm ta một bước, lúc này đây ta vượt lên đầu."

"Chúc mừng chúc mừng, Hồ Vũ huynh đệ, rốt cục bước vào Chân Khí Cảnh, trở thành nội môn đệ tử, sắp tới." Phương Nho mỉm cười trông coi Hồ Vũ nói rằng: "Kể từ đó, ta liền yên tâm nhiều."

068. Được San cự tuyệt

Ông!

Đột nhiên Trịnh Kỳ Dương kim đan một hồi chấn động, chợt tiêu thất thu nhập trong cơ thể, hần mở mắt về mặt thần sắc kích động dật vu ngôn biểu: "Ta rốt cục thành. "

"Chúc mừng Kỳ Dương, một bước bước vào Chân Khí Cảnh. " Phương Nho đồng dạng chúc mừng một tiếng, "Hai vị huynh đệ tâm tính phi thường tốt, cũng không chỉ vì cái trước mắt, một bước một cái vết chân, tấn chức cơ hội nước chảy thành sông, đạo cơ vững chắc, ngày sau thành tựu khẳng định bất phàm. "

"Phương Nho, cảm tạ. " Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ nhảy xuống giường, chăm chú trông coi Phương Nho vừa làm ấp nói rằng: "Nếu không phải là gặp người, chúng ta bây giờ khẳng định còn trong nước sôi lửa bỏng gây dựa, làm sao như bây giờ bước vào Chân Khí Cảnh. "

"Đúng (đối với), không sai. " Hồ Vũ tiếp lời nói: "Người là giúp chúng ta mở ra trong lòng công xiềng, loại bỏ khúc mắc, chúng ta mới có ngày hôm nay, bằng không, chúng ta bây giờ còn như từ trước như thế, ở Thiên Kinh Minh ức hiếp hạ như chuột chạy qua đường, trốn đông trốn tây, hoảng sợ không chịu nổi một ngày. "

"Không có việc gì, đây đều là hai vị huynh đệ chính mình nỗ lực. " Phương Nho khoát khoát tay ngồi ở trên giường, "Đã các người đã tấn thăng đến Chân Khí Cảnh, cũng đã có tiến vào nội môn tư cách, ta hi vọng các người sáng mai, phải đi ngoài cửa điện tìm Trần Hùng Quan, xin tiến vào nội môn, trở thành nội môn đệ tử. "

"Không được. " Trịnh Kỳ Dương thoáng chốc tiếp khẩu lặc đầu, "Chúng ta nói xong, muốn ba huynh đệ cùng nhau tiến vào nội môn, người còn ở nơi này, chúng ta liên không có đi đâu cả, nhất định phải chờ đến người, "

"Đúng (đối với), Kỳ Dương nói không sai. " Hồ Vũ cũng là gật đầu nói tiếp: "Người ở đâu, chúng ta đang ở đâu. "

"Hai vị huynh đệ hãy nghe ta nói. " Phương Nho trông coi Trịnh Kỳ Dương hai người nói rằng: "Tình huống bây giờ khác biệt, các người cũng biết, ta chỉ có năm ngày thời gian, từ bỏ ngày hôm nay còn thừa lại bốn ngày, nếu như này trong vòng bốn ngày, ta cứu lại không hồi cái kia ba mẫu linh dược lời nói, ta là cũng bị trục xuất khỏi sư môn. "

"Cùng lắm chúng ta cũng ly khai sư môn. " Trịnh Kỳ Dương không chút suy nghĩ liền thốt ra, "Thiên hạ to lớn, cũng không chỉ có Thiên Hóa Môn một nhà, còn có mặt khác tam đại tiên môn cùng với chạy song song với. "

"Đúng. " Hồ Vũ nghiêm túc một chút đầu, "Mặt đông trời đông lĩnh tử dương Cung, phía tây Tây Lai núi thái cực thần điện, mặt phía bắc bắc Thần Phong thái sơ môn, này tam môn tiên gia Thánh Địa, cùng ta môn đồng dạng, nếu là thật đến cái thời khắc kia, ba chúng ta huynh đệ liền hướng này ba tiên môn đi. "

"Hồ đồ. " Phương Nho trong nháy mắt đứng lên, sắc mặt nghiêm túc, nói: "Tu hành tâm muốn kiên định như một, không cần thay đổi thất thường, đã từng có một người, đã nói với ta, Thiên Đạo Vô Tình, các người nên biết những lời này hàm nghĩa, không cần bởi vì nhỏ mất lớn, bị mất chính mình tiền đồ. "

"Ta coi như bị trục xuất khỏi sư môn, nếu quả thật đến một bước kia, rồi đi nơi này, các người hay là ta Phương Nho huynh đệ. " Phương Nho vỗ vỗ Trịnh Kỳ Dương hai người bả vai, "Nghe ta, sáng mai đi ngoại môn điện xin gia nhập vào nội môn. "

"Nhưng là. . . "

"Khác (đừng) nhưng là. " Phương Nho cắt đứt Trịnh Kỳ Dương lời nói, "Chỉ cần các người tiến vào nội môn, trở thành nội môn đệ tử, ta coi như rời đi nơi này, cũng không có cái gì không bỏ xuống được. "

Chứng kiến Phương Nho thái độ, nghe được Phương Nho nói tới lời nói, Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người yên lặng xuống dưới, nhưng trong lòng thì quần quýt vạn phần.

"Đúng (đối với) Phương Nho, ngày hôm nay không phải có một vị sư tỷ tự thân truyền dưới đỉnh tới tìm người sao? " Hồ Vũ đột nhiên nghĩ đến ngày hôm nay thật sớm lúc, Tô Hiểu Đan đến, lập tức hỏi: "Nàng có biện pháp nào không. "

"Đan sư tỷ hần hiện tại đang ở cho ta chuyện này bốn ba. " Phương Nho đáp, thở một hơi thật dài, "Ta Phương Nho, thực sự là có tài đức gì? "

"Phương Nho, đừng nói như vậy. " Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ ngồi xuống trông coi Phương Nho nói rằng: "Cùng người ở chung trong khoảng thời gian này tới nay, ta mới phát hiện, ta lớn như vậy, gặp qua nhiều người như vậy, ngoại trừ cha ta ở ngoài, người là ta kính nể nhất người kia, có thể cái kia đan sư tỷ bị nhân phẩm người tin phục đi! "

"Ta cũng thế. " Hồ Vũ gật đầu, "Ta và Kỳ Dương đều cảm giác được đây là chúng ta vinh hạnh, có thể nhận thức người, cũng cùng người kết xuống tình nghĩa huynh đệ, không biết là chúng ta mấy đời đã tu luyện có phúc. "

"Lời này ta cũng không thích nghe. " Phương Nho lắc đầu, "Đây là chúng ta duyên phận, ta cũng liền giống như các người, chính là chỗ này sao phổ thông, thế nhưng tuổi trẻ khinh cuồng, nhiệt huyết sôi trào, không quen nhìn cầu chiếm nhân thế hạ người ức hiếp đồng môn, trong mắt đều nhào nặn không được hạt cát, nếu như nói nhận thức ta cùng với ta kết giao, chính là các người mấy đời đã tu luyện có phúc, vậy thì có vẻ quá sanh phân cùng vô lý. "

"Ừm, chẳng qua là ta không biết rõ làm sao biểu đạt nha! Dù sao thì ý tứ này. " Hồ Vũ cười ngậy ngậy cười sờ mũi một cái, "Ta và Kỳ Dương nghe người, sáng mai đi ngoại môn điện xin tiến vào nội môn, chúng ta ở nơi này, ngược lại để người không yên lòng. "

"Ừm, được rồi. " Trịnh Kỳ Dương gật đầu, xem như là nghĩ thông suốt một điểm, "Ta tin tưởng đan sư tỷ sẽ có biện pháp. "

"Đúng đúng, đan sư tỷ là thân truyền đệ tử, đan dược trưởng lão ở thân truyền sơn, tuyệt đối không thành vấn đề. " Hồ Vũ cũng hơi lộ ra kích động nói rằng: "Chúng ta vào nội môn, sẽ chờ ở nơi đó đợi đãi người đến. "

"Tốt, quyết định như vậy. " Phương Nho đứng lên, thoáng chốc, Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người cũng đứng lên, ba người đánh quyền ra, ba cái nắm tay đụng nhau, "Nỗ lực lên. "

Lúc này, đang ở Công Đức điện bên trong Tô Tiêu Tiêu khoanh chân ngồi trên trên bờ đoàn nhắm mắt đã tọa, mềm mại trắng nõn sắc mặt trong hiện lên một tâm thần không yên mà mang đến khẩn trương.

Chợt, nàng hai mắt mở ra đến xem hướng chỗ cửa điện rì rì nói: "Lâu như vậy, Trương trưởng lão còn chưa có trở lại, không biết nói không thông a? "

Hào!

Đúng vào lúc này, ngoài điện truyền đến một tiếng thanh thúy núi điêu minh gọi, không lâu lắm, Trương Từ Vân thân ảnh xuất hiện ở cửa điện khẩu, hướng trong điện đi tới.

Chứng kiến Trương Từ Vân trong sắc mặt bộc lộ ra ngoài cái kia lau vè bất đắc dĩ, Tô Tiêu Tiêu cái kia như lá vậy lông mày cũng là vận vận, trong sắc mặt dừng động về bất an.

"Trưởng lão, như thế nào? " Tô Tiêu Tiêu trông coi đi tới trước mặt Trương Từ Vân thoáng lo lắng hỏi: "Đan dược trưởng lão hẳn không nguyện ý sao? "

"Đến, Tiêu Tiêu ngồi xuống nói chuyện. " Trương Từ Vân chậm rãi ngồi ở trên bờ đoàn, đứng (đối với) Tô Tiêu Tiêu nói một tiếng nói: "Không nghĩ tới Dược San sư huynh tính tình cổ quái đến trình độ như vậy, ải! "

"Hắn thật không có bằng lòng? " Tô Tiêu Tiêu trông coi Trương Từ Vân, trong sắc mặt toát ra thật không thể tin, "Ngay cả người đứng ra hẳn đều không cho điểm ấy tình cảm, tại sao có thể như vậy! "

"Có thể ta đi trễ một bước đi. " Trương Từ Vân nói rằng: "Ta ở Đan phong cùng Trần Hùng Quan sư đệ đánh đối mặt, ta chân trước vừa đến Đan phong, hẳn chân sau liền từ Đan phong ly khai. "

"Ngoại môn trưởng lão Trần Hùng Quan? " Tô Tiêu Tiêu lông mày hơi nhíu lại, nói: "Ta biết hắn là đứng ở Diệp Kinh Thiên phía bên nào, xem ra hẳn đi Đan phong cũng không phải là đi nói tốt. "

"Ừm, ta cũng nghĩ như vậy. " Trương Từ Vân gật đầu nói: "Dược San sư huynh một mực chắc chắn, Phương Nho phạm sư môn tội, tất cả theo quy củ đến, xem ra Trần Hùng Quan cũng nói không ít đi, khẩu khẩu nhiều tiếng theo quy củ làm việc, thù không biết quy củ là do người định, người là sống, quy củ là chết, ải, ta cũng bất lực! "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

069. Cho người một cái không thể cự tuyệt lý do

"Tiêu Tiêu, người cũng đã đem hết toàn lực, còn lại chột nghe thiên mệnh đi. " Trương Từ Vân chứng kiến Tô Tiêu Tiêu trong sắc mặt dừng động tức giận nói rằng: "Có thể Phương Nho cùng ta Thiên Hóa Môn duyên phận không đủ sâu, đến lúc đó rồi đến trong thế tục phạm trần tìm tư chất tốt bồi dưỡng đi. "

"Ta ngay cả người thứ nhất mang theo sư môn người bảo hộ không, tại sao có thể có thứ hai người thứ ba? " Tô Tiêu Tiêu tức giận bay lông mày, như liễu điệp vậy lông mày tập hợp thành một luồng, "Không được, ta còn muốn lại đi tìm xem đan dược trường lão, lúc này đây, ta tuyệt đối để cho hắn bằng lòng. "

"Tiêu Tiêu, ngươi còn có nắm chặt? " Trương Từ Vân trông coi đứng dậy Tô Tiêu Tiêu hỏi: "Được San sư huynh tự biết được tôn người rời đi sau đó, tính tình đã đại biến, không nói người lạ chó tới gần, ngay cả chúng ta những sư huynh này mười trong mắt hắn cũng không hề phân lượng, ngươi cần gì phải còn phải lại đi làm chuyện thừa đâu? "

"Trường lão yên tâm, ta còn có biện pháp. " Tô Tiêu Tiêu mắt nhìn Trương Từ Vân, con người đi dạo động, lông mày hơi nhíu, "Phương Nho là ta tự mình mang theo sư môn, đem hắn trực xuất đi, gián tiếp là đánh ta khuôn mặt, ta làm sao có thể để cho loại sự tình này phát sinh? "

Tô Tiêu Tiêu nói vừa xong, đứng (đối với) Trương Từ Vân cáo từ một tiếng, chính là ra Công Đức điện hướng Đan phòng lao đi.

"Ai! Hy vọng đi. " Trương Từ Vân trông coi Tô Tiêu Tiêu tiêu thất bóng lưng cảm thán một tiếng, "Tốt nhất vẫn là hy vọng ngươi không cần nhiễm trần duyên thế tục a! "

Tô Tiêu Tiêu đi tới Đan phòng, Kim Đồng cùng một đồng chứng kiến Tô Tiêu Tiêu hiển nhiên thật cao hứng, biết được Tô Tiêu Tiêu là tới tìm đan dược trường lão sau đó, Kim Đồng thì điên thì điên chạy đi thông cáo, Tô Tiêu Tiêu đứng ở đan ngoài điện mặt chờ.

Quá trong nháy mắt, Kim Đồng ừ rừ đi tới, trông coi Tô Tiêu Tiêu lắc đầu nói rằng: "Tiêu Tiêu tỷ, trường lão hắn nói không tiếp khách. "

"Không tiếp khách? " Tô Tiêu Tiêu lông mày hơi nhíu lại, "Cái kia chỉ có ta mạo phạm, ta đi gặp hắn! "

Tô Tiêu Tiêu nói vừa xong, cất bước đi vào đan điện, liền thấy đan dược trường lão khoanh chân ngồi trên trên bờ đoàn nhắm mắt đã tọa.

"Thân truyền đệ tử Tô Tiêu Tiêu bái kiến trường lão. " Tô Tiêu Tiêu lập tức vái chào, cung kính cao giọng nói rằng, mắt thấy đan dược trường lão vẫn là ngồi ở chỗ kia nhắm mắt lại, cho rằng không nghe thấy thờ ơ đánh tọa, Tô Tiêu Tiêu gia tăng thanh âm nói rằng: "Tiêu Tiên Phong thân truyền đệ tử, Tô Tiêu Tiêu bái kiến dược trường lão! "

"Tô Tiêu Tiêu, ta theo Kim Đồng nói không thấy, ngươi liền tự ý xông tới, có phải hay không to lớn mắt không sư trưởng? " đan dược trường lão nặng nề giọng nói chậm rãi truyền đến, "Niệm tình ngươi là thân truyền đệ tử, lại vì bốn môn lập được đại công, lúc này đây ta tạm thời không so đo, ngươi đi đi, từ đâu đến, hồi đi đâu. "

"Được trường lão, có một việc ta phải nói cho ngươi, ta nói xong đi liền. " Tô Tiêu Tiêu trông coi vẫn như cũ nhắm mắt lại đã tọa đan dược trường lão nói rằng: "Chuyện này, Ta tin tưởng dược trường lão tuyệt đối cảm thấy hứng thú. "

"Sai, ta đứng (đối với) bất cứ chuyện gì đều không có hứng thú. " đan dược trường lão con mắt chậm rãi mở đến, già nua trong hai mắt dừng động một không hiểu không kiên nhẫn tức giận trông coi Tô Tiêu Tiêu phát tay một cái, "Ngoại trừ tu trường sinh, cạnh tranh thiên mệnh, bây giờ, không có chuyện gì là có thể làm cho ta cảm thấy hứng thú, ngươi đi đi, không phải ở chỗ này cần quấy! Bằng không, coi như ngươi là thân truyền đệ tử, ta cũng nghiêm trị không tha. "

"Vậy được rồi, ta đi. " Tô Tiêu Tiêu cắn cắn nếm mại môi lắc đầu, xoay người sang chỗ khác đi hai bước dừng lại một chút nói rằng: "Năm đó dược tôn người trường lão tin dữ, dược trường lão còn nhớ phải là người nào mang hồi sư môn! "

Tô Tiêu Tiêu nói vừa xong, nhấc chân lên tiêu sái hướng cửa điện khải bước đi, đột nhiên đan dược trường lão thanh âm bỗng gia tăng rất nhiều: "Tô Tiêu Tiêu, lời ngươi nói là có ý gì? "

Nghe được đan dược trường lão trong thanh âm giọng nói, Tô Tiêu Tiêu trong sắc mặt hiện lên vẻ vui mừng, cước bộ cũng dừng lại, chậm rãi xoay người nhìn đan dược trường lão nói rằng: "Chỉ cần trường lão xuất thủ cứu Phương Nho, ta đem ta biết toàn bộ nói cho ngươi biết! "

"Làm càn. " Dược San đứng lên trông coi Tô Tiêu Tiêu từng bước đi tới, hắn trong hai mắt dừng động nồng nặc hùng hực, này lau hùng hực xem ở trong mắt Tô Tiêu Tiêu, đã là một loại đề cho người ta xem sợ tức giận, vừa giống như một loại đặc biệt vẻ chờ mong, loại vẻ mặt này xem ở trong mắt Tô Tiêu Tiêu có điểm điên cuồng cảm giác.

"Tô Tiêu Tiêu, ngươi bây giờ là đang uy hiếp ta sao? " Dược San trừng mắt Tô Tiêu Tiêu giọng nói trở nên sắc bén, hai mắt hiện lên kinh người quang mang, "Ba năm trước đây ca ca ta dược tôn người tin dữ truyền khắp toàn bộ sư môn, lúc đó ta liền không có tìm được truyền đến tin dữ này đâu nguồn, hiện tại xem ra, chuyện này cùng ngươi không thoát liên hệ! Nói, có phải là ngươi hay không? "

"Được trường lão, đừng kích động. " Tô Tiêu Tiêu trông coi Dược San trong sắc mặt dừng động vẻ kích động, lập tức làm một áp, nói: "Chỉ cần dược trường lão cho ta cứu lại linh dược phương pháp, đem Phương Nho quản lý cái kia ba mẫu linh dược cứu lại trở về, đến lúc đó ta tự sẽ đem ta biết rõ nói cho ngươi biết. "

"Hô! "

Dược San trừng điệp thờ ra một hơi, lúc này tâm tình của hắn là phiền giang đảo hải khó nói lên lời, đối với ca ca của mình sự tình, nhiều năm như vậy Dược San một mực canh cánh trong lòng, nổi lòng không khoải, bây giờ được nghe lại Tô Tiêu Tiêu lộ ra một điểm tiếng gió thổi, ở Dược San trong lòng, đây không thể nghi ngờ là như đang sôi trào trong chảo dầu ngã vào một chén nước, trong nháy mắt tạc.

"Tốt, ta đáp ứng ngươi, tựa xem như đây là một vụ giao dịch. " Dược San khó có thể che giấu kích động trong lòng, bình phục trong nháy mắt sau đó gật đầu, "Bất quá ta cũng đem nói rõ mất lòng trước được lòng sau, nếu như đến lúc đó bị ta biết ngươi là dùng điểm này tới lợi dụng ta lời nói, coi như ngươi là thân truyền đệ tử, ta cũng sẽ không có một điểm nhân từ nương tay, đồng dạng cũng bao quát cái kia Phương Nho. "

"Nếu như đến lúc đó ta trả lời thuyết phục không thể để cho trưởng lão thỏa mãn lời nói, ta mặc cho trưởng lão xử trí. " Tô Tiêu Tiêu lập tức làm một áp trịnh trọng nói: "Ngươi và dược tôn người đều là ta Tô Tiêu Tiêu tôn kính trưởng lão, ta không có khả năng cảm loại sự tình này nói đùa, hiện tại cũng xin trưởng lão báo cho ta biết cứu lại linh dược phương pháp đi! "

"Cứu lại linh dược không phải việc nhỏ, tuyệt không đơn giản. " Dược San gật đầu, qua nét mặt của Tô Tiêu Tiêu trông được đến chân thành tha thiết, "Ngày mai đi, ta hôm nay cần chuẩn bị một chút, hiện tại còn khiếm khuyết một viên trọng yếu đan dược, sáng mai ta và ngươi cùng nhau đi vào ngoại môn, hãy mau đem chuyện này kết. "

"Tốt, tất cả nghe trưởng lão. " Tô Tiêu Tiêu trên mặt lưu lộ vẻ vui mừng, mở miệng thờ khề U Lan, rốt cục xem như là thở phào một cái.

Chứng kiến Dược San trên mặt cái kia dừng động kỳ đài chỉ ý, Tô Tiêu Tiêu biết Dược San trong lòng, là cỡ nào muốn biết về dược tôn người tin dữ tất cả.

Còn nhớ ba năm trước đây một màn kia, Tô Tiêu Tiêu trong đầu như cười ngửa xem hoa vậy thoáng hiện, đối với cái kia một đoạn không muốn đề cập ký ức, lại như âm cốt thư vậy cùng Tô Tiêu Tiêu như ảnh tùy hành lấy.

Đối với Tô Tiêu Tiêu mà nói, ba năm trước đây cái kia đoạn ký ức, là một đoạn khắc cốt铭心 tâm ký ức, đã cải biến vận mạng mình, cũng cải biến người khác vận mệnh.

Đoạn này ký ức, đúng (đối với) Tô Tiêu Tiêu mà nói, là nghĩ lại mà kinh, thế nhưng, chuyện cho tới bây giờ, lại làm cho bánh răng vận mệnh lần nữa chuyển tới nơi đây, không thể không đề cập.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

070. Cho ngươi một cái không thể cự tuyệt lý do 《 hai 》

"Phương Nho coi như là chuyện này bên trong mỗi lần hòa đi, ba năm sau hiện tại, nhưng bởi vì hấn, không thể không lần nữa đề cập!" Tô Tiêu Tiêu trong sắc mặt trào lên lấy chừng tâm tình, tâm cũng thất thần, lâm vào một loại giãy dụa hồi ức bên trong, ở trong lòng ni non, "Nếu như không như thế, dược trưởng lão làm sao có thể xuất thủ cứu giúp? Huống hồ Phương Nho hấn cũng không có làm sai, hấn chỉ là bị người hãm hại, nhưng đều là cùng ta cùng một nhịp thở, ta Tô Tiêu Tiêu liền tuyệt đối không thể để cho những người này thực hiện được, hừ!"

"Tô Tiêu Tiêu, ngươi đi đi, sáng mai trở lại." Dược San cũng từ trong suy nghĩ hồi quá thần, hấn chứng kiến Tô Tiêu Tiêu còn đang mất thần, lập tức mở miệng nói: "Sáng mai ta tùy ngươi cùng nhau đi ngoại môn, trợ giúp Phương Nho cứu lại linh dược, đến lúc đó ta muốn biết, hy vọng ngươi đừng để ta thất vọng."

"Cáo từ." Tô Tiêu Tiêu ở Dược San ngôn ngữ hạ hồi thần, lập tức gật đầu một cái làm một áp lui xuống đi, đi ra đan điện, Tô tiêu ngửa đầu thờ phào một hơi thở nhàn nhạt rừ rừ nói: "Túi này phục bồi lâu lắm, là đến buông xuống thời điểm. . ."

Chợt, Tô Tiêu Tiêu chính là thân thể nhảy, biến hóa làm một vệt sáng hướng Tiêu Tiên Phong lao đi.

"Tiêu Tiêu tỷ, ngươi rốt cục trở về, hi hi." Tô Tiêu Tiêu vừa rơi vào Tiêu Tiên Phong, Tô Hiểu Đan chính là bị kích động chậm chậm đi tới trông coi Tô Tiêu Tiêu cười, "Tiêu Tiêu tỷ, thế nào?"

"Cái gì thế nào?" Tô Tiêu Tiêu cố tình nghi hoặc trông coi Tô Hiểu Đan hỏi.

"Lẽ nào Tiêu Tiêu tỷ không phải vì Phương Nho sự tình đi bên ba sao?" Tô Hiểu Đan chớp chớp sáng sửa hai tròng mắt hỏi.

"A! Ngươi nói là cái này a, hắc hắc." Tô Tiêu Tiêu đi vài bước mỉm cười, "Ta chỉ có chẳng muốn đi mặc kệ nó!"

"A. . ." Tô Hiểu Đan nhất thời một tiếng kinh ngạc chạy tới lôi kéo Tô Tiêu Tiêu cánh tay nói: "Tiêu Tiêu tỷ, lẽ nào ngay cả ngươi cũng thờ ơ sao? Phương Nho sẽ bị trục xuất khỏi sư môn a!"

"Mặc kệ hần, ta mệt!" Tô Tiêu Tiêu chứng kiến Tô Hiểu Đan trên mặt cái kia không được tin tưởng thần tình hơi cười cợt, chính là găm chặn tại chỗ hướng tiêu Tiên điện bước đi.

"Phương Nho lần này thực sự là chết chắc!" Tô Hiểu Đan trông coi Tô Tiêu Tiêu bóng lưng nỉ non lắc đầu, "Ngay cả Tiêu Tiêu tỷ đều khoanh tay đứng nhìn thờ ơ, còn có ai có thể cứu người?"

"Hiểu Đan, còn đứng ở cái kia để làm chi." Tô Tiêu Tiêu hồi quá mức nhìn đứng ở tại chỗ không nổi Tô Hiểu Đan kêu lên: "Mau tới, ta có lời nói cho người."

"Oh! Tới." Tô Hiểu Đan hồi quá thần tiêu bào hướng Tô Tiêu Tiêu đi.

Trời cao chậm rãi kéo tấm màn đen, bóng đêm hạ xuống, một ngày quang cảnh lặng yên trở.

Dựng thẳng ngày, trời mới vừa tờ mờ sáng, khoanh chân ngồi trên giường đá tọa Phương Nho hai mắt mở ra đến, lắc đầu mắt nhìn ngoài cửa sổ, Phương Nho từ trên giường hạ xuống, rửa mặt một phen, Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ cũng đứng lên.

"Kỳ Dương Hồ Vũ, sáng nay chính là các người xin vào nội môn thời gian, đợi lát nữa ta cùng các người cùng nhau đi ngoại môn điện đi." Phương Nho cười đứng (đối với) Trịnh Kỳ Dương hai người lên tiếng kêu gọi, "Bây giờ sắc trời còn sớm, ta đi trước Linh Dược Điện nhìn, các người chờ ta trở lại."

"Được." Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người gật đầu.

Phương Nho xuất môn, hướng Linh Dược Điện bước đi, nhưng trong lòng thì tâm thần bất định, chính mình quản lý ba mẫu linh dược tình trạng, ngày càng lụn bại, Phương Nho tâm sợ trong vòng một đêm, linh dược này liên toàn bộ héo rũ, không được văn hồi.

Đi tới Linh Dược Điện, đi tới chính mình quản lý để ý cái kia ba mẫu linh dược chỗ, Phương Nho phát hiện linh dược này linh diệu đều càng phát ra khô vàng, từng buổi đều không tức giận chút nào, như trời thu cỏ dại, cũng nhanh muốn héo rũ.

"Ai!" Trông coi tình huống này, Phương Nho thở dài một tiếng, sắc mặt bất đắc dĩ lắc đầu, "Cũng không biết đan sư tỷ sẽ có hay không có biện pháp, đây chính là ta mệnh thứ nhất Linh Điện."

Phương Nho tâm tình bất đắc dĩ ngồi xổm người xuống, nhắc ra thùy rơi linh diệu, linh dược căn hành hư thối trình độ cũng là càng ngày càng tăng, sợ rằng hai ngày sau, này ba mẫu linh dược liền sẽ toàn bộ héo rũ chỉ từ.

Phương Nho thở một hơi thật dài đứng dậy vỗ vỗ tay, trông coi này ba mẫu linh dược héo rũ mà bất lực, nội tâm quán quyết không cần nói cũng biết.

"Khác (đừng) phí công, vô dụng." Một đạo lạnh lùng chế giễu thanh âm truyền đến, Phương Nho nhìn lại, là Lăng Thu Thần chấp tay cười nhạt đi tới, "Như người loại này người, bị trục xuất khỏi sư môn là vấn đề đã đóng thuyền sự tình."

"Thời gian chưa tới, cũng còn chưa biết." Phương Nho trừng liếc mắt Lăng Thu Thần, thu hồi ánh mắt lạnh lùng nói: "Hôm nay mới là ngày thứ ba, ta còn có hai ngày thời gian, chỉ cần ta còn có thời gian, ta sẽ trả có hi vọng, ngược lại là người, đến lúc đó có thể sẽ để người nguyện vọng tan biến."

"Hừ, hai ngày?" Lăng Thu Thần lạnh rên một tiếng lắc đầu cười lạnh nói: "Ta cho người biết, linh dược văn hồi chu kỳ tối đa ba ngày, cũng chính là ngày hôm nay mới thôi, ta cho người năm ngày thời gian dụng ý e rằng người không biết, bất quá ta có thể nói cho người biết."

"Cái gì? Chỉ có ba ngày?"

Phương Nho nghe được Lăng Thu Thần lời nói, lập tức ở cả trái tim đều hơi hồi hộp một chút, "Thảo nào, thảo nào ngày hôm nay linh dược này héo rũ đến loại trình độ này, nếu như ngày hôm nay tìm không được cứu lại phương pháp, vậy cái này ba mẫu linh dược chỉ sợ cũng hóa thành khôi bại."

"Sợ đi, ha ha ha." Chứng kiến Phương Nho ngẩn người tại đó không có trả lời, Lăng Thu Thần cất tiếng cười to lấy, "Đừng để làm vô vị giãy dụa, khuyên người khác (đừng) ôm hy vọng gì, ngày hôm nay vừa qua, mảnh này linh dược đều héo rũ, còn dư lại hai ngày thời gian người cũng biết là kết quả gì."

"Lăng Thu Thần, ta cho người biết, ta Phương Nho đi tới nơi này sẽ không sợ qua." Phương Nho ánh mắt sắc bén liếc về Lăng Thu Thần trên người, "Chỉ cần ta Phương Nho còn có một hơi thở ở, liền sẽ không buông tha cho bất kỳ hy vọng nào, ta tự vấn ta Phương Nho không có đắc tội qua bất luận kẻ nào, người lại lập đi lập lại nhiều lần người gây sự, muốn đưa ta vào chỗ chết, ta cho người biết, một ngày kia người nhất định sẽ hối hận."

Phương Nho nói vừa xong, từ Lăng Thu Thần bên người sượt qua người, căn bản không để ý tới Lăng Thu Thần ngôn ngữ, trực tiếp hướng Linh Dược Điện ra khẩu bước đi.

"Nhìn người còn có thể điên cuồng vài ngày! Hiện tại người còn có sư môn cái chuỗi này ô dù bảo hộ, ta không thể bắt người như thế nào." Trông coi Phương Nho bóng lưng, Lăng Thu Thần chấp tay mắt lạnh nhìn, như kiếm vậy lông mi mặt nhăn hạ xuống, "Ngày hôm nay vừa qua, ngày mai sẽ lột bỏ người sư môn đệ tử thân phận, đến lúc đó nhìn người làm sao điên cuồng. . ."

Phương Nho ra Linh Dược Điện, thẳng đến chính mình nơi ở, bây giờ đang ở Linh Dược Điện bên trong chấp hành sư môn nhiệm vụ đệ tử, trên cơ bản đều biết Phương Nho.

Hiện tại Phương Nho ở Linh Dược Điện có thể nói là thành danh nhân, chỉ bất quá cái tên này cũng không tốt, ở trong lòng mọi người, Phương Nho là một cái gần bị trục xuất khỏi sư môn danh nhân.

Phuong Nho hồi đến nơi ở, xa xa chứng kiến Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người vừa mới xuất môn, Phuong Nho chạy chậm đi qua, cùng bọn chúng lên tiếng kêu gọi, chính là ba người cùng nhau hướng ngoài cửa điện phuong hướng đi tới.

"Hy vọng hai vị huynh đệ như nguyện như thường, ngày hôm nay tiến vào nội môn, trở thành nội môn đệ tử, khoảng cách thân truyền đệ tử lại gần một bước." Phuong Nho vừa đi vừa nói chuyện.

"Phuong Nho, thật chúng ta còn có không bỏ." Trịnh Kỳ Dương Hồ Vũ tâm tình tựa hồ cũng không vang dội, Phuong Nho đánh vỡ yên lặng, hần nhìn Phuong Nho nói rằng: "Chúng ta rất muốn cùng người cùng đi, cùng đi nội môn, nhưng là. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

071. Lấy nước thay rượu

"Đừng có gấp, ta sau đó liền tới." Phuong Nho hơi cười cợt gật đầu nói: "Các người đi trước nội môn, đến lúc đó ta đi, cũng tốt có người quen không phải, ha ha."

"Đúng (đối với) Phuong Nho, người xem quần cái kia ba mẫu Linh Dược Điền thế nào?" Hồ Vũ mở miệng hỏi: "Có hay không khỏi sắc?"

"Vẫn là như cũ." Phuong Nho trên mặt hiện lên một tia không muốn phát hiện về bất đắc dĩ lắc đầu, "Không cần lo lắng, các người yên tâm đi nội môn là được."

Nói nói, ngoại môn điện đang nhìn, ba người đi tới ngoài điện, Vân Đồng đi tới, chứng kiến Phuong Nho hơi cười cợt.

"Người còn bật cười a?" Vân Đồng đi tới Phuong Nho trước mặt ngửa đầu, vẻ mặt sầu lo trông coi Phuong Nho lắc đầu, "Người tình cảnh kham ưu a!"

"Trước mặt kệ cái này." Phuong Nho cong lên thất lưng trông coi Vân Đồng nói rằng: "Ta đây hai vị huynh đệ tu vi bước vào Chân Khí Cảnh, hôm nay là tới xin tiến vào nội môn, người xem một chút."

Vân Đồng đem ánh mắt nhìn về phía Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ, lập tức đi tới trước mặt bọn họ gật đầu nói: "Các người theo ta vào đi."

Chợt, Vân Đồng đem ánh mắt nhìn về phía Phuong Nho khoát khoát tay nói rằng: "Phuong Nho, người cũng không cần tiến đến, cách bọn họ xa một chút, đứng (đối với) bọn họ mới có lợi."

Phuong Nho nghe hiểu Vân Đồng trong lời nói có chuyện ý tứ, lập tức gật đầu, đưa mắt nhìn Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người theo Vân Đồng tiến nhập ngoài cửa điện.

Hồ!

Phuong Nho ngửa đầu thở ra một hơi nhàn nhạt ni non: "Hai vị huynh đệ, hi vọng các người thành công, như vậy, ta liền không có dính dáng gì."

Phuong Nho ánh mắt nhìn kỹ cửa điện khẩu trong nháy mắt, chợt chính là xoay người, hướng nơi ở phuong hướng bước đi, đi vài bước dừng lại, nghiêng đầu, nghiêng đầu qua chỗ khác ngưng mắt nhìn trong nháy mắt cửa điện, chứng kiến Trịnh Kỳ Dương hai người không có đi ra, chính là lần thứ hai giẫm chận tại chỗ hướng nơi ở bước đi.

"Phuong Nho!" Nhưng vào lúc này, một đạo thắm tạp lấy kích động tiếng kêu sau này phuong truyền tới.

Nghe thế nói tạp lấy kích động giọng nói tiếng kêu, Phuong Nho trên mặt hiện lên vẻ vui mừng, cước bộ dừng lại, xoay người, trông coi Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người chạy vội hướng chính mình chạy tới.

"Phuong Nho, chúng ta thành công." Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ chạy đến Phuong Nho trước mặt dừng lại kích động lớn tiếng nói: "Chúng ta đạt được tiến vào nội môn tư cách, ta và Hồ Vũ lập tức phải trở thành nội môn đệ tử một cái!"

"Hảo hảo, chúc mừng hai vị huynh đệ." Phuong Nho ôm lấy quyền, trên mặt trào tự nhiên tiểu ý chúc mừng: "Hiện tại, các người thành sư huynh của ta, ha ha."

"Phuong Nho!" Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ chứng kiến Phuong Nho cái kia thật tâm bộc lộ ra ngoài đúng (đối với) chính mình chúc mừng ý, kích động

qua đi, nội tâm nổi lên sóng lớn, "Tiến vào nội môn này trong chốc lát kích động, cũng không xông ra ta và Hồ Vũ đứng (đối với) người lo lắng."

"Đúng vậy a Phương Nho, ta và Kỳ Dương đã kích động đến đến tiến vào nội môn tư cách, lại khổ sở không có người ở đây bên người ử oài." Hồ Vũ sờ mũi một cái về mặt vô tình chán chường, "Thật cùng tiến vào nội môn so sánh với, ta và Kỳ Dương càng nguyện ở lại bên cạnh người, vì người chia sẻ một ít."

"Lại tới! Ha ha." Phương Nho hai tay ôm vào hai người trên vai lắc đầu cười nói: "Ngày hôm nay thực sự là một cái đáng giá ăn mừng thời gian, đáng tiếc không có rượu ngon, chúng ta liền hồi nôi ở lấy nước trà thay rượu uống một chén ăn mừng một cái đi, còn như ta, các người không cần lo lắng, ta sau đó sẽ đi nội môn tìm các người, các người đến lúc đó thay ta đón gió tẩy trần là được."

"Ừm, tốt." Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ gật đầu, "Ba chúng ta huynh đệ, đến lúc đó đang ở nội môn tái tụ hợp, Phương Nho, người có thể nhất định không thể nuốt lời."

"Ta từ lúc nào đã ăn nói!" Phương Nho vừa cười vừa nói: "Đi, uống nước rượu đi."

Ba người ôm vai, một đường trò chuyện bước nhanh hướng nơi ở bước đi, đi uống bữa này ngoại môn ăn mừng rượu nhạt, nói lời từ biệt tiệc rượu.

Hào!

Trong bầu trời truyền đến thanh thúy kêu to tiếng, đây là thuộc về Thiên Hóa Môn linh thú đặc biệt kêu to tiếng, Trịnh Kỳ Dương nghe được tiếng kêu quay đầu hồi xem, vẫn là chứng kiến một núi điều bóng đen ở trên trời xoay quanh, chợt chính là theo Phương Nho cước bộ thu tâm mắt lại, biến mất ở ngoài cửa điện chỗ.

Hình thể như trâu nước kích cỡ tương đương Linh Thú Sơn điều ở ngoài cửa trên điện không xoay quanh một vòng, chính là lao xuống rớt xuống, Vân Đồng vội vàng đi ra, liền chứng kiến từ điều trên lưng hạ xuống ba người.

"Vân Đồng bá kiến đan được trưởng lão, gặp qua thân truyền sư tỷ." Vân Đồng vội vàng khom người thở dài cung nghênh nói.

Người đến, chính là đan được trưởng lão Dược San cùng giống như tiên từ phiêu dật xuất trần Tô Tiêu Tiêu còn có thông minh tinh quái Tô Hiểu Đan.

"Vân Đồng người lại đứng dậy." Đan được trưởng lão phát tay một cái, "Mang chúng ta đi gặp Trần trưởng lão."

"Trưởng lão mời đi theo ta." Vân Đồng thẳng người lên, hai tay lễ độ cung kính hướng ngoài cửa điện một chiều, giẫm chặn tại chỗ về phía trước dẫn dắt đan được trưởng lão mấy người ra bên ngoài môn ngoài điện đi.

"Hiểu Đan, người đi tìm xem Phương Nho." Tô Tiêu Tiêu trông coi Tô Hiểu Đan nói rằng: "Người tìm được hần, dẫn hần tới Linh Dược Điện."

Tô Hiểu Đan khẽ dạ, tiểu ý nổi trên mặt, hai cái tiểu hồ nha hơi hơi hiện ra, cắn cắn môi gật đầu một cái, bước đi bước chân chạy chậm hướng Phương Nho nơi ở phương hướng chạy đi.

"Đến, này một chén nước trà, chúc các người tiền đồ như gấm." Phương Nho nâng lên tay nghe chén trà đứng (đối với) Trịnh Kỳ Dương hai người nói rằng, sau đó chính là uống một hơi cạn sạch.

Trịnh Kỳ Dương hai người cũng là nâng lên cái chén vừa quất đến, Hồ Vũ vội vàng nâng bình trà lên đem ba người cái chén rót đầy, chợt, Hồ Vũ bùng ly đầy nước trà đứng ở Phương Nho trước mặt.

"Phương Nho, tuy là chúng ta uống không phải rượu, nhưng ta uống so với bất luận cái gì rượu đều phải hương vị ngọt ngào." Hồ Vũ nghiêm túc nói: "Ta không biết nói chuyện, nhưng ta biết ta muốn nói cái gì, chỉ là biểu đạt không ra mà thôi, ta chỉ có thể đem ta sở hữu muốn nói với người lời nói, đều trút xuống ở nơi này chén nước trong rượu, ta uống trước rồi nói."

Hồ Vũ lời đến phía sau, thanh âm hơi lộ ra khàn giọng, giữa đầu một khẩu cô lỗ cô lỗ đem ly đầy nước trà uống được hướng lên trời, thoáng chốc một giọt trong suốt từ hần khóe mắt tràn ra, trượt xuống, rơi vào xiêm y bên trong, hần xoay người không muốn để cho Phương Nho cùng Trịnh Kỳ Dương nhìn thấy.

"Phương Nho, ta cũng mời người một ly." Trịnh Kỳ Dương vẫn là chứng kiến Hồ Vũ này muốn thêm che giấu biểu tình, lập tức nâng bình trà lên cho Phương Nho rót một ly tôn kính nói: "Ta so với Hồ Vũ sẽ nói một điểm, thế nhưng thiên ngôn vạn ngữ đều không nói bên trong, ta và Hồ Vũ tại nội môn chờ người, đến lúc đó chúng ta lại say một hồi!"

Trịnh Kỳ Dương uống một hơi cạn, thân thể run nhè nhẹ, Phương Nho nhìn ra được, trong bọn họ tâm giã dựa, cũng hơi hơi ở trong lòng thở dài, đem một chén này uống một hơi cạn sạch.

"Phương Nho, người ở đây a, quá tốt." Đột nhiên cửa phòng bị trùng điệp đẩy ra, Tô Hiểu Đan thân ảnh xuất hiện ở Phương Nho trong tầm mắt, chính là nghe được nàng thư một hơi thở ngôn ngữ, "Đi, các người đang uống rượu? Có rượu?"

"Đan sư tỷ! Làm sao người tới!" Phương Nho tọa giường đứng lên trông coi đi tới Tô Hiểu Đan trong lòng hiện lên một kích động, "Đây không phải là rượu, chỉ là thủy mà thôi, nếu là có rượu là tốt rồi, chúng ta lấy nước trà thay rượu, đang vì Kỳ Dương cùng Hồ Vũ tiệc tiễn biệt."

"Há, nguyên lai là như vậy." Tô Hiểu Đan gật đầu, "Tiệc tiễn biệt? Thì ra là thế, các người tán thẳng đến Chân Khí Cảnh, chắc là muốn tán thẳng đến nội

môn, chúc mừng chúc mừng!"

Tô Hiếu Đan trong nháy mắt liền cảm ứng được Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người tu vi ba động, lập tức cười chúc mừng hai tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

072. Cứu tinh đích thân tới

"Cảm ơn đan sư tỷ." Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người ôm quyền thờ dài rất là tôn trọng đứng (đối với) Tô Hiếu Đan thì lễ một cái, đối với thân truyền đệ một cái, hơn nữa Tô Hiếu Đan vẫn cùng Phương Nho rất tốt, Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ nhất thời trong lòng dấy lên nồng nặc hy vọng.

"Phương Nho có thể cứu chữa!" Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ trong lòng hai người đồng thời hiện lên cái ý nghĩ này, vội vàng mời Tô Hiếu Đan ngồi xuống.

"Phương Nho, người có thể cứu chữa." Tô Hiếu Đan nhìn về phía Phương Nho, trên mặt hiện lên tiểu ý, hai cái tiểu hồ nha hiển lộ ra dị thường khả ái tiêu sái, "Vi người sự tình, Tiêu Tiêu tỷ nhưng là nhọc lòng, thật khó cho Tiêu Tiêu tỷ."

"A! Cái gì? Thật!" Phương Nho nghe được Tô Hiếu Đan câu này, lập tức cái kia trái tim đều phác thông đập mạnh mấy cái, cả người từ trong ra ngoài đều tựa hồ hiện lên một đạo điện, toàn thân có loại tê tê đại đại cảm giác, "Người là nói, là tiêu sư tỷ vì ta sự tình bồn ba một nhọc nhọc lòng?"

"Bằng không đâu? Hừ!" Tô Hiếu Đan như trắng rầm vậy lông mày vẫn một cái, cổ tình sức sống trạng trông coi Phương Nho, "Chuyện này nói rất dài dòng, đến lúc đó người thì sẽ biết, bây giờ lập tức đi với ta Linh Dược Điện."

"Tốt!" Phương Nho lập tức gật đầu, hẳn biết mình thiếu Tô Tiêu Tiêu đã không thể dùng lời hình dung, "Đi thôi, ta thiếu tiêu sư tỷ, đã không cần báo đáp."

"Chúng ta cũng đi." Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người, lập tức mừng rỡ trong lòng, về kích động đặt vu ngôn biểu.

Bốn người chợt xuất môn, thẳng đến Linh Dược Điện đi.

Mà lúc này ở ngoài cửa điện, cũng là một màn này.

"Cái gì? Dược sư huynh, người chẳng lẽ muốn đưa sư môn quy củ với không để ý sao?" Ngoại môn trưởng lão Trần Hùng Quan trong sắc mặt lộ vẻ tức giận trông coi Dược San, "Hắn Phương Nho thân phạm sư môn tội lớn, trí ba mẫu linh dược căn hành hư thối, gần héo rữa, bất kỳ cái gì phạm này tội đệ một cái, giống nhau trục xuất khỏi sư môn phán đoán suy luận, ngày hôm nay người là một như vậy một cái đệ một cái, phải phá hư ta ngoại môn quy củ, ta đây không đồng ý."

"Sư đệ, quy củ cũng là người định nha." Dược San trông coi lộ vẻ tức giận Trần Hùng Quan nói rằng: "Cứu lại hồi ba mẫu linh dược, đứng (đối với) sư môn lợi nhiều hơn hại, lại nói, cái kia Phương Nho vẫn là Tô Tiêu Tiêu tự mình mang theo sư môn, Tô Tiêu Tiêu nàng muốn cầu cạnh ta, ta không thể khoanh tay đứng nhìn."

"Trần trưởng lão, ta và dược trưởng lão đến đây, liền đã quyết định quyết tâm." Tô Tiêu Tiêu sắc mặt không giận không vui trông coi Trần Hùng Quan nói rằng: "Mặc kệ người có đồng ý hay không, Phương Nho cái kia ba mẫu linh dược, chúng ta là cứu định!"

"Tốt! Tốt." Trần Hùng Quan khề cần môi, trong hai mắt phun phần nộ ngọn lửa trông coi Tô Tiêu Tiêu gật đầu, "Đã người đã cùng sư huynh của ta quyết định, làm sao cần phải tới tìm ta?"

"Sư đệ, bởi vì ngoại môn là người đất quản hạt." Dược San không nóng không lạnh, không hề tình cảm ba động hai mắt trông coi Trần Hùng Quan, "Đối với các người mỗi người tranh chấp, ta không tham dự, nhưng là bây giờ ta muốn đi Linh Dược Điện, cứu lại hồi cái kia ba mẫu linh dược liền rời đi."

Dược San nói vừa xong, xoay người hướng ngoài điện bước đi, Tô Tiêu Tiêu mắt nhìn Trần Hùng Quan cũng theo đi.

"Sư huynh." Trần Hùng Quan tiếng kêu truyền đến, để cho Dược San cước bộ dừng lại, "Lẽ nào người cũng đứng ở Tô Tiêu Tiêu phía bên nào đi? Người không phải nói, người chỉ làm chính mình sao? Bất kỳ bên nào, người cũng không được đứng sao?"

"Người nói không sai, ta ý kiến này." Dược San không quay đầu lại, hồi đáp một tiếng chính là giọng lên bước chân ra cửa điện, cùng Tô Tiêu Tiêu bước lên núi điều bói, núi điều một tiếng mình ăn, chờ hai người hướng Linh Dược Điện phương hướng bay đi.

"Xem, tới." Phương Nho đám người đứng ở Linh Dược Điện trong, Tô Hiểu Đan như non hành vậy ngón tay chỉ vào trên bầu trời xoay quanh mà đến núi điêu nói rằng.

Hào!

Núi điêu thanh thúy kêu to ở Linh Dược Điện bầu trời vang lên, từng đạo ở Linh Dược Điện bên trong bận rộn ánh mắt đều trông lại, chợt núi điêu rơi vào không còn khoáng chỗ, Tô Tiêu Tiêu cùng đan dược trưởng lão từ điêu bồi đáp xuống tới.

"Tiêu sư tỷ!" Phương Nho chứng kiến như trước siêu phẩm thoát tục Tô Tiêu Tiêu, cái kia trắng duệ phiêu phiêu, không được dính pháo hoa ngũ quan, thần phục một câu, lúc này chứng kiến Tô Tiêu Tiêu, Phương Nho trong lòng cảm giác được một cỗ thân thiết cùng kích động.

Thấy nàng, phảng phất thì có vô cùng hy vọng ở bốc lên, nàng mỗi một lần xuất hiện, đều mang đến cho mình vô cùng hy vọng, có thể đem mình từ bùn Trạch bên trong kéo, từ Địa Ngục mang hồi thiên đường.

Loại cảm giác này, để cho Phương Nho có loại lệ y phục ẩm ướt khâm xung động, loại cảm giác này Phương Nho nói không được, chính là như một dòng nước ấm chảy qua toàn thân mỗi một tế bào, để cho mỗi cái tế bào đều đang nhảy căng hoan hô.

Để cho tìm mình phác thông phác thông nhảy không ngừng, loại này hưng phấn, kích động, không lời nào có thể diễn tả được Hi Vọng Chi Hóa, cháy hừng hực dựng lên.

"Phương Nho, ngươi ngược lại là thực biết gây sự." Tô Tiêu Tiêu gió nhẹ phiêu vơi trên mặt trên trán tóc xanh trông coi Phương Nho nói rằng.

"Tiêu sư tỷ, giả chích quái ta to lớn nhẹ tin người." Phương Nho thu thập xong tâm tình mở miệng nói: "Tiêu sư tỷ, ngươi phải phạt ta, tùy tiện phạt."

Lúc này, ở Linh Dược Điện bên trong chứng đệ một cái, đều xúm lại, bọn họ ánh mắt toát ra các loại thật không thể tin quang mang, từng cái trợn mắt hốc mồm trông coi Phương Nho cùng Tô Tiêu Tiêu, càng ôm sùng kính ánh mắt nhìn đan dược trưởng lão.

"Không nghĩ tới, ngay cả đan dược trưởng lão đều kinh động!"

"Đúng vậy a này Phương Nho đến lúc đó lại lịch gì? Dĩ nhiên để cho đan dược trưởng lão tự mình đến đến Linh Dược Điện. . ."

"Còn có vị kia Tô tiên tử, chứng kiến đi, chúng ta trong sư môn cấp cao nhất đệ nhất mỹ nữ đại đệ tử, có tiên tử danh xưng là!"

"Đúng vậy a! Thật xinh đẹp a!"

"Ta cho ngươi biết, Tô tiên tử nhưng là chúng ta đại sư huynh đạo lữ, ngươi cũng không nên có ý đồ không an phận, bằng không hậu quả rất nghiêm trọng."

". . . Ta nào có."

"Các ngươi liền không được cảm thấy kỳ quái, này Phương Nho lại có năng lực như vậy, Tô sư thư không đề cập tới, nhưng là đan dược trưởng lão đều tự mình đi tới nơi này, hẳn đến lúc đó lại lịch gì?"

"Đúng vậy a cái này Phương Nho đến lúc đó lại lịch gì?"

Một đạo ngôn luận châu đầu ghé tai tiến hành, chỉ một thoáng, bọn họ ánh mắt đều tập trung vào Phương Nho trên người, tựa hồ muốn đem Phương Nho từ Ngoại đến Nội xem rõ.

"Ây." Dược San nhẹ ách một tiếng, ánh mắt nghiêm khắc quét về phía xúm lại đệ một cái quát lên: "Còn không mau mau rời đi, làm các ngươi trên đầu sự tình, ở cái này còn thể thống gì."

Dược San uy nghiêm dưới ánh mắt, chứng đệ một cái vội vàng rút lui khỏi, ở đạo thanh âm này phía dưới, càng là tan tác như chim muông hướng chính mình Linh Điện chạy đi.

"Gặp qua dược trưởng lão." Lăng Thu Thần xa xa chạy tới, trong ánh mắt toát ra không được tin tưởng quang mang, chứng kiến Dược San, hẳn lễ độ cung kính thờ dài hô to.

"Ừm, ngươi lại đứng đây." Dược San mắt nhìn Lăng Thu Thần vẫy tay, "Ta tới nơi đây, là vì cứu lại Phương Nho này ba mẫu Linh Dược Điện mà đến, ngươi không cần câu nệ, nơi đây không liên quan đến ngươi, ngươi rời đi thôi."

"Cái này. . ." Lăng Thu Thần sắc bén ánh mắt trừng mắt Phương Nho, hẳn phát hiện Phương Nho lúc này hân diện, chẳng thềm ngó tới trông coi hẳn cười nhạt, lập tức cắn răng một cái, trong lòng một đoàn lửa giận bốc lên, nhưng là lại không dám có bất kỳ ngôn ngữ, chỉ phải ôm quyền thờ dài nói: "Vâng!"

Lăng Thu Thần từ Phương Nho bên người đi qua, dừng lại trong nháy mắt, ánh mắt thiêu đốt lửa giận trừng mắt Phương Nho, môi nhúc nhích: "Ta thật hối hận cho ngươi mấy ngày nay thời gian, ta hận không thể hiện tại liền làm thịt ngươi."

"Yên tâm, sau này, ta nhất định sẽ hảo hảo cảm tạ ngươi." Phương Nho cười lạnh một tiếng, không sợ Lăng Thu Thần này sát nhân ánh mắt hồi nói: "Sư

huynh đi tốt, không tặng."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

073. Cứu lại Linh Dược Điền

"Hanh." Lăng Thu Thần cắn nha lạnh rên một tiếng, cảm giác có một đạo sắc bén dị thường ánh mắt như ra khỏi vỏ kiếm bàn ở trường tại chính mình, hắn tìm ánh mắt nhìn lại, phát hiện xa xa đứng giống như tiên tử Tô Tiêu Tiêu chính nhìn mình lom lom.

Ánh mắt đứng (đối với) nhìn kỹ trong nháy mắt, một cổ vĩ đại uy áp từ Tô Tiêu Tiêu trên người áp bách mà đến, trong nháy mắt để cho Lăng Thu Thần cảm giác được một cổ hít thở không thông cảm giác, trong nháy mắt cái trán đều thấm thấu ra mồ hôi lấm tấm.

Chỉ một thoáng, Tô Tiêu Tiêu thu hồi uy áp, Lăng Thu Thần lớn khẩu hít thở, vội vàng rời đi, đối mặt Tô Tiêu Tiêu tu vi, Lăng Thu Thần cảm giác mình đối mặt chính là một tòa không thể vượt qua cao sơn, áp bách không thở nổi.

"Phương Nho bái kiến dược trưởng lão!" Phương Nho đi tới Dược San trước mặt thở dài nói.

"Ừm." Dược San ánh mắt đầu đến Phương Nho trên người gật đầu, "Dựa theo sư môn quy củ, ngươi bây giờ chỗ phạm tội, đủ để trục xuất khỏi sư môn, thế nhưng có Tô Tiêu Tiêu vì ngươi cầu tình, cũng niệm tình ngươi tư chất không tệ, ta liền cứu ngươi một hồi."

"Đa tạ trưởng lão." Phương Nho cảm tạ một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Tô Tiêu Tiêu, Tô Tiêu Tiêu sắc mặt không giận không vui, đứng (đối với) Phương Nho hơi hơi Bò câu thủ, liền đem ánh mắt dời, trông coi Linh Dược Điền.

"Phương Nho, viên thuốc này là ta tỉ mỉ luyện chế mà thành, tên là Khô Mộc Đan." Dược San đem một viên cỡ quả nhãn đan dược bóp giữa ngón tay hướng Phương Nho truyền đạt, viên thuốc này nồng nặc như phi thủy Tử Mẫu, cả viên đan dược cũng như vật sống, bên trong bích lục trong suốt như ngọc lưu chuyển không thôi, giống như là có sinh mệnh đang vận chuyển.

"Khô Mộc Đan!" Phương Nho hai tay đón nhận, Dược San đem đan dược đặt ở Phương Nho trong tay, nhất thời Phương Nho liền cảm giác được, một cổ róc rách nhúc nhích, nhàn nhạt ấm áp, phẳng phất như tâm bản đang nhảy nhót thật nhỏ chấn động từ Khô Mộc Đan bên trong truyền ra.

"Trưởng lão, này Khô Mộc Đan ta muốn như thế nào dùng?" Phương Nho ở ngưng mắt nhìn trong tay Khô Mộc Đan vài giây, chính là mở miệng hỏi.

"Viên thuốc này chính là cứu lại này ba mẫu linh dược thuốc dẫn, trừ cái đó ra ngươi còn cần một bảo vật." Dược San trông coi Phương Nho nói rằng: "Ngươi cần nhất kiện có thể dung nạp linh khí pháp bảo, lại hợp với trăm viên đan dược điều hòa, đem điều hòa tốt linh khí rưới vào này ba mẫu Linh Dược Điền trong, mới có thể cứu lại này ba mẫu dược, đặt được cây khô gặp mùa xuân, khởi từ hồi sinh hiệu quả quá."

"A!" Nghe được Dược San nói ra cứu lại phương pháp, Phương Nho kinh ngạc một tiếng sắc mặt một khó, "Pháp bảo? Ta không có, đan dược, ngược lại là cần gì phẩm cấp đan dược?"

"Phẩm chất thấp nhất cấp Tự Khí Đan liền có thể, càng cao phẩm cấp càng tốt hơn." Dược San mặt không chút thay đổi trông coi Phương Nho nói rằng: "Còn như pháp bảo, ngươi có hay không, đó là ngươi việc của mình, ta giúp ngươi, giới hạn ở đây, đan dược đồng dạng ngươi tự nghĩ biện pháp."

"Đan dược ta có! Không nhọc trưởng lão hao tâm." Phương Nho ôm quyền nói rằng: "Chỉ là pháp bảo. . ."

Ông!

Đột nhiên từ Tô Tiêu Tiêu chỗ truyền đến một tiếng chấn động, Tam Sơn Đỉnh trôi nổi tại hắn xòe bàn tay ra bầu trời xoay chậm chậm, Tô Tiêu Tiêu đạp chậm rãi bước đi tới.

"Phương Nho yên tâm, pháp bảo ở đây." Tô Tiêu Tiêu trắng nõn trong sắc mặt nổi lên một nho nhỏ tiểu ý, như châm điểm hai cái lúm đồng tiền hiển hiện, thoáng là mê người, "Việc này không nên chậm trễ, bắt đầu đi."

"Tốt!" Phương Nho trong lòng dâng lên kích động, chợt từ trong ngực lấy ra quy linh túi, từ quy linh bên trong túi đồ ra từng viên Tử Khí Đan.

"Phương Nho, lẽ nào ngươi không có phẩm chất thấp cấp Tự Khí Đan Luyện Khí Đan sao?" Tô Tiêu Tiêu trong nháy mắt ngăn lại Phương Nho động tác nói rằng: "Này Tử Khí Đan nhưng là đệ tam phẩm cấp đan dược, đứng (đối với) chúng ta người tu hành mà nói dị thường quý giá, đến đó phẩm cấp đan dược, đã tình thuần không tạp, là đồ tốt, lẽ nào ngươi cần trăm viên Tử Khí Đan làm điều hòa tác dụng?"

Chúng kiến Phuong Nho động tác, một bên Dược San trong sắc mặt đều hiện lên vẻ khiếp sợ, này Tử Khí Đan chính là đối với sư môn mà nói, cũng là quý trọng tài nguyên, chỉ có đến thân truyền son thân truyền đệ một cái, mới có thể thường cho viên thuốc này làm như tu hành cần.

Mà ở ngoại môn cùng nội môn, thường cho đan dược chỉ là sơ cấp Tụ Khí Đan cùng cao hơn một chút Luyện Khí Đan, hiện tại Phuong Nho vì cứu lại linh dược, một tia ý thức gục hơn mười miếng Tử Khí Đan, bị Tô Tiêu Tiêu ngăn lại, thủ bút này để cho thân là đan dược trưởng lão Dược San đều chấn động.

"Này Phuong Nho đến lúc đó lại lịch gì?" Dược San ở trong lòng thầm nghĩ, "Đã đạt được Tô Tiêu Tiêu ưu ái mang theo sư môn, hiện tại vừa ra tay, lại là Tử Khí Đan, người này rất có thể có lai lịch lớn!"

"Tiêu sư tỷ, ở ta nơi này trả lại linh bên trong túi, Tử Khí Đan chỉ là phẩm chất thấp nhất cấp đan dược." Phuong Nho mỉm cười lắc đầu nói rằng: "Hiện tại chỉ cần có thể cứu lại này ba mẫu linh dược là được, hiện nay ta đây quy linh bên trong túi Tử Khí Đan còn có hơn hai trăm miếng, còn đủ."

"Thiên! Người này quy linh trong túi, thực sự là chứa trân bảo a, ngay cả Tử Khí Đan đều là phẩm chất thấp nhất giai." Tô Tiêu Tiêu đều cảm thán một tiếng trông coi Phuong Nho, nói: "Người phải biết, một viên Tử Khí Đan có thể đổi hai mươi miếng Tụ Khí Đan hoặc là mười miếng Luyện Khí Đan, người xem có muốn hay không tìm người khác thay đổi, như vậy quá lãng phí."

"Phuong Nho." Dược San thanh âm truyền đến, trong giọng nói hiện lên nhàn nhạt kích động, "Nếu như người đều dùng Tử Khí Đan làm như linh khí điều hòa lời nói, năm mươi miếng cũng đủ để, ta cho người biết, nếu như người dùng Tử Khí Đan hợp với Khô Mộc Đan, điều hòa ra tinh thuần bằng bạc linh khí dùng để cứu lại này ba mẫu linh dược, đến lúc đó người này ba mẫu linh dược, sẽ trở thành vạn mẫu Linh Dược Điền bên trong, số một số hai linh dược! Dùng này linh dược luyện chế được đan dược, cũng sẽ là sản lượng tối cao, phẩm cấp cũng không thấp đan dược."

"Thì ra là thế." Phuong Nho nghe xong Dược San lời nói gật đầu, lập tức xem nói với Tô Tiêu Tiêu: "Tiêu sư tỷ, cứ làm như vậy đi, dùng hết năm mươi miếng Tử Khí Đan, ta còn có 220 miếng đâu, hơn nữa theo trưởng lão nói, rất đáng giá."

"Tùy người đi." Tô Tiêu Tiêu nhìn ra được Phuong Nho tâm tình, lập tức không tiếp tục ngăn lại hắn, chợt Phuong Nho chính là lần thứ hai đổ ra hơn mười miếng, năm mươi miếng Tử Khí Đan không nhiều không ít ngã vào Tam Sơn Đình bên trong.

Thoáng chốc, Phuong Nho liền đem Khô Mộc Đan cũng ném vào đến Tam Sơn Đình bên trong.

Tất cả chuẩn bị ổn thỏa, cái kia trời nổi tại Tô Tiêu Tiêu trong bàn tay Tam Sơn Đình, ở Tô Tiêu Tiêu không chế hạ nghiêng không chấn động, thoáng chốc bay lên trên cao, đón gió mây phồng.

Trong nháy mắt, Tam Sơn Đình thể tích liền che khuất bầu trời vậy đem Phuong Nho này ba mẫu Linh Dược Điền cho phủ, vĩ đại tiếng ông ông từ Tam Sơn Đình bên trong chấn động ra, toàn bộ Linh Dược Điền em vợ một cái đều tròn mắt hốc mồm đứng xa xa trông coi một màn này.

"Trời ạ! Khán pháp bảo!"

"Sư môn cấp cao nhất nữ tiên tử, Tô sư thụ thủ đoạn thần thông a. . ."

"Này Phuong Nho địa vị quá lớn đi!"

"Đúng vậy a! Một là đan dược trưởng lão tự mình hàng lâm, hiện tại Tô sư thụ đại triển thần thông cứu lại linh dược!"

"Ta từ lúc nào có thể có như vậy thành tựu. . ."

"Ta từ lúc nào có thể giống như Phuong Nho như thế. . ."

Từng đạo thần phục nghị luận nỉ non từ Linh Dược Điền bên trong các đệ một cái khẩu bên trong truyền ra, bọn họ dùng hai mắt tỏa sáng, lại có vẻ khiếp sợ đại ra nhân thần ngửa đầu trông coi cái kia huyền phủ ở trên trời vĩ đại Tam Sơn Đình.

"Ghe tòm!" Xa xa chấp tay đứng Lăng Thu Thần nghiêng răng nghiêng lợi, nổi trận lôi đình, hẳn chứng kiến đây hết thầy phát sinh, dĩ nhiên chân tay luống cuống, không thể ngăn cản, mắt thấy Phuong Nho sẽ phải được cứu trợ, hẳn lại cải biến không được cái gì.

Loại kia cường đại mức nước chênh lệch của lòng sông so với mặt biển cảm giác, để cho Lăng Thu Thần khí tam thi nhảy loạn như sấm, thất khiếu đều phải khí lưu huyết.

"Thực sự là Tự gây nghiệt a! Ta căn bản không thể cho hắn hàm ngư phiên thân thời gian a!" Lăng Thu Thần ngửa đầu trông coi trời cao nỉ non, "Chuyện này, tuyệt đối không thể để cho mình chủ biết, bằng không. . ."

074. Linh khí thác nước

Ong ong ong!

Tam Sơn Đình tiếp tục xoay tròn, Phương Nho đám người đứng Linh Dược Điền ngửa đầu trông coi che khuất bầu trời Cự Đình, Tô Tiêu Tiêu chiêu thức ấy thần thông người xem tròn mắt hộc mồm.

Hồ!

Đột nhiên Tô Tiêu Tiêu bàn tay vung lên, nhất thời cái kia vĩ đại Tam Sơn Đình bắt đầu nghiêng, chợt, chuyển đứng chống ngược tư thế, lấy ba chân hướng lên trời, Đình khẩu hướng ruộng thể hình thái.

"Tam sơn Đình, nghe ta hiệu lệnh, tụ tam sơn chi hồn, luyện vạn vật chi linh, linh khí rưới vào!"

Tô Tiêu Tiêu đọc một chút có tiếng, bàn tay vung lên ở giữa, nhất thời mọi người thấy như vậy một màn.

Chỉ gặp từ Tam Sơn Đình Đình khẩu trong, từng đạo nồng nặc như mặt nước thác nước khuynh tiết mà xuống, rầm rầm âm thanh, nhắm mắt lại phảng phát mình lúc này đang đứng ở một chỗ cao sơn thác nước trước mặt, nghe được thác nước kia cuộn cuộn xuống.

"Linh khí thành thủy, hóa thủy kết vạn vật! Không sai!" Dược San chứng kiến Tô Tiêu Tiêu chiêu thức ấy thần thông lập tức ở trong lòng gật đầu, "Vạn Vật Chi Nguyên là thủy, vạn vật gặp thủy thì sinh, hóa linh Khí Ngưng nước thuốc, Thượng Thiện Nhược Thủy, đẹp thay!"

"Linh khí thác nước!" Phương Nho thấy như vậy một màn, cào là sớm có chuẩn bị tâm lý, cũng là bị khiếp sợ cảm thán ra khẩu, vĩ đại Tam Sơn Đình huyền phù ở trong bầu trời, đem bầu trời quang mang đều che đầy, Đình khẩu bên trong, một đạo nồng lực như phi thủy linh khí thác nước khuynh tiết mà xuống, rưới vào đến Linh Dược Điền trong.

Linh khí thác nước hướng Phương Nho Linh Dược Điền trong ước chừng rót hơn mười người hô hấp chỉ có từ từ yếu ớt, thẳng đến phía sau sở hữu linh khí thác nước đều biến mất.

Trong nháy mắt, Tam Sơn Đình hóa thành quả đám lớn nhỏ, lấy tốc độ ánh sáng độ huyền phù đến Tô Tiêu Tiêu xòe bàn tay ra trên, bàn tay nàng nắm chặt, Tam Sơn Đình đã biến mất không thấy gì nữa.

"Thành." Tô Tiêu Tiêu vỗ vỗ tay thoáng cười cười trông coi Phương Nho gật đầu nói: "Về sau, ngươi cũng đừng ở cho ta đám lớn như vậy lâu một cái, bằng không, ta cũng cứu không được ngươi, còn không mau cảm tạ được trưởng lão."

"Cảm ơn tiêu sư tỷ." Phương Nho thoáng chốc ôm quyền đứng (đối với) Tô Tiêu Tiêu cung kính một tiếng, chợt đứng (đối với) Dược San thờ dài, "Cảm tạ được trưởng lão xuất thủ tương trợ, Phương Nho khắc trong tâm khảm, suốt đời khó quên!"

"Tốt, không cần nhiều lễ ý." Dược San khoát khoát tay, không tình cảm chút nào ba động đem ánh mắt nhìn về phía này ba mẫu Linh Dược Điền trong gật đầu nói: "Tu hành, tu là tâm, ngươi làm cho này ba mẫu linh dược chỗ trả chỗ tâm huyết, sẽ nhận được hồi báo."

Dược San kể một ít Phương Nho cảm giác rất nghiêm cẩn lời nói, gật đầu, nói: "Nếu không phải là trưởng lão và tiêu sư tỷ xuất thủ tương trợ, sợ rằng Phương Nho vô duyên sư môn, sau này, Phương Nho ôn thỏa báo còn!"

"Tô Tiêu Tiêu, sự tình đã xong, nên đi đi." Dược San mắt nhìn Phương Nho gật đầu, liền đem ánh mắt đầu nói với Tô Tiêu Tiêu: "Ta ở Đan phong chờ ngươi, đừng để ta thất vọng!"

"Ừm." Tô Tiêu Tiêu nhìn ra Dược San trong mắt cái kia dừng động vẻ trông đợi, lập tức gật đầu đáp nhẹ một tiếng, liền thấy Dược San đạp Linh Thú Sơn điều bồi xông lên trời.

Trông coi Dược San đạp linh thú đi, không ngừng chạy chút nào, phía sau cùng Tô Tiêu Tiêu nói tới lời nói, để cho Phương Nho nghe không hiểu, trên mặt dâng lên nghi hoặc không chỉ sắc trông coi Tô Tiêu Tiêu.

"Tiêu sư tỷ, Phương Nho thiếu ngươi ân tình sợ rằng kiếp này đều không cần báo đáp!" Phương Nho nhìn về phía Tô Tiêu Tiêu, trong mắt trát động không hiểu sáng bóng nói rằng: "Mỗi lần đem ta từ Địa Ngục mang theo thiên đường người là ngươi, ta thiếu ngươi thực sự là. . ."

"Biết là tốt rồi." Tô Tiêu Tiêu mỉm cười, từ chối cho ý kiến gật đầu, "Về sau cần phải mọi chuyện tìm chứng cứ sẽ đi sự tình, cất không được nhẹ tin người, ta cứu được ngươi lần một lần hai, cứu không được ngươi một đời."

"Ta biết tiêu sư tỷ." Phương Nho gật đầu, đối với Tô Tiêu Tiêu lời nói cũng là tin tưởng không thôi, "Ta mới đến, không trải qua thế sự, cái gọi là ăn một hổ, khôn ngoan nhìn xa trông rộng đi, ý đề phòng người khác vẫn là không thể không."

"Ừm, hiểu là được." Tô Tiêu Tiêu gật đầu, đem ánh mắt nhìn về phía Linh Dược Điền bên trong, nói: "Đây ba mẫu linh dược xem như là cứu trợ về, Because It's you - bởi vì là người dùng Tử Khí Đan hợp với Khô Mộc Đan cứu lại, tốc độ sinh trưởng tăng lên rất nhiều, linh dược phẩm chất cũng là chất bay vọt, nếu không bao lâu liền sẽ thành thực thu gặt, đến lúc đó cũng là người tiến vào nội môn lúc."

"Ừm." Phương Nho nhìn về phía Linh Dược Điền gật đầu, hần ngồi xổm người xuống đi, nhắc ra linh điệp, liền thấy ở Tanaka mực nước chỗ, nổi một tầng âu lục như nước linh dịch.

Mà hư thối linh dược căn hành, cũng là đang liều mạng hấp thu linh dịch này, những cái kia hư thối rễ cây, cũng là lấy mắt trần có thể thấy tốc độ tại khôi phục lấy.

Lúc đầu dần dần vàng ô rũ xuống vô lực linh điệp, cũng bắt đầu ở toả ra sự sống, điệp tìm chỗ bắt đầu ở từ vàng hiện lên lục, rũ xuống linh điệp cũng dần dần bắt đầu ở ngẩng đầu kiên quyết.

Trông coi này một mảnh dần dần khôi phục sinh cơ trắng diện, Phương Nho cái kia uể oải bế tắc tâm tình cũng là thư sướng, trong nháy mắt đặt ở bả vai gánh nặng nhẹ một chút, cả người từ trong ra ngoài, có một loại nói không nên lời vui sướng.

Phảng phất như một đạo bể tắc lâu lắm kênh nước, đột nhiên có một ngày cái kia con đường bên trong nước bùn bị quét một cái sạch, phi nhanh nguồn nước cuộn cuộn chảy qua.

Trong chớp nhoáng này, Phương Nho đều thất thần, cả người có loại không hiểu không minh trạng thái, bên trong đan điền hùng hồn chân khí như vòng xoáy cuốn lên dựng lên.

"Ồ! Phương Nho dĩ nhiên mở ra trong lòng bế tắc kiềm nén, cường đại tích súc hạ, hần là muốn tấn chức a!" Một bên Tô Hiểu Đan đột nhiên mở miệng trông coi Phương Nho nói rằng: "Quá bất khả tư nghị."

"Đừng quấy rầy hần." Tô Tiêu Tiêu mở miệng khoát khoát tay nói rằng: "Hần hướng này ba mẫu linh dược trả giá rất nhiều tâm huyết, làm ruộng rèn đúc tâm tính, tôi luyện ý chí. Ba mẫu linh dược suất chút nữa héo rũ để cho tâm thần hần bế tắc, hiện tại một khi cứu lại trở về, hần toàn bộ cơ thể và đầu óc cũng như mở cống kênh nước, là nước chảy thành sông tấn chức, nói rõ hần tu luyện cực kỳ khắc khổ."

"Phương Nho thực sự là thật không thể tin a!" Một bên Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ từ trong khiếp sợ còn không có thêm qua thần, lại chứng kiến Phương Nho đang đột phá cảnh giới, nhất thời vui sướng trong lòng khiếp sợ không biết như thế nào hình dung.

Lúc đầu Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người là không thể tiến đến, bất quá ở có Tô Hiểu Đan vị này thân truyền đệ một cái dẫn dắt hạ, bọn họ vẫn bị mang vào.

Hiện tại Phương Nho tiến vào loại tâm cảnh này không hiểu trống trải, cả người nổi lòng cùng này Linh Dược Điền hòa làm một thể thư sướng bên trong, tu vi sớm đã là chân khí trung kỳ hướng về đỉnh phong thẳng tiến hần, lúc này thỉnh thích hưởng Chân Khí Cảnh đỉnh phong rào bước tiến lên.

Ngoại môn bên trong tất cả sư môn nhiệm vụ, đều là tu hành, làm ruộng, tu là kiên trì, tôi luyện ý chí, cảm thụ người như thế cùng vật cùng trưởng thành, cộng hô hấp vận mệnh tương liên.

Linh dược mỗi ngày đều đang lớn lên đều ở đây biến hóa, mà quản lý linh dược người, cũng theo linh dược trưởng thành cùng biến hóa, thay đổi chính mình tâm tính, cùng bị thương cùng vui, thẳng đến linh dược thành thực thu gặt, loại kia trùng mùa lớn Đại Hi Duyệt.

Đây cũng là một loại tu hành tích súc, tu hành như vậy, không giống với vũ lực chiến kỹ, mà là luận võ lực chiến kỹ năng càng tuyệt vời hơn tâm linh tôi luyện, loại này tích súc càng làm cho người tu hành nội tâm tu được viên mãn.

Tựa như trong thế tục bác nông dân, một năm mùa xuân truyền bá hạ hy vọng, trời thu thu được mùa thu hoạch, một nhà già trẻ, toàn dựa vào này truyền bá hạ hy vọng sinh tồn.

Trùng mùa lớn, để cho toàn bộ này toàn gia già trẻ vui sướng, com no áo ấm quá tốt năm, nếu như gặp gỡ hồng thủy nạn hạn hán khóa lập vô thu, một nhà già trẻ đều phải ai đồng chịu đói, sống một ngày bằng một năm, thậm chí đêm không có kết quả bụng chi thực.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

075. Tấn chức chi chiến kim thiên

Tu hành cũng là như vậy, Phương Nho hiện tại chính là tại chính mình linh được gần hủy diệt lúc, đúng lúc đạt được hữu hiệu cứu trợ, vốn đã khóa lập vô thu cục diện, trong nháy mắt ở Tô Tiêu Tiêu đám người trợ giúp hạ xoay Càn Khôn, để cho này Linh Dược Điền mùa thu hoạch càng là đưa lên mấy tầng lầu.

Loại này nội tâm thượng thỏa mãn cùng vui sướng, lại hợp với hần vốn là khắc khổ tu hành trả giá, chỉ kém lâm môn một cước bước vào Chân Khí Cảnh đỉnh phong hần, vào thời khắc này đạt được hồi báo, lấy hậu tích bạc phát tư thế tấn chức mà lên.

Phương Nho chân khí trong đan điền, như một đạo trên biển vòng xoáy càng lẫn càng liệt, đột nhiên, đỉnh đầu hần huyền phù ra chân nguyên mằm mống đại kim đan,

Kim đan tròn trịa như lớn chừng cái trứng gà, kim mộc thủy hỏa thổ khí ngũ hành bắt đầu lẫn nhau nảy sinh, ma sát, giao hòa, khí ngũ hành cuộn cuộn phi nhanh thay thế, mỗi bên thuộc về các nơi.

Ngũ hành về lưu chuyển không thôi, chân nguyên đại kim đan cũng lập loè ra càng tia sáng chói mắt, có muốn cùng mặt trời mới mọc cùng tranh nhau phát sáng vậy thể hình thái.

"Cũng nhanh muốn thành." Tô Tiêu Tiêu trông coi Phương Nho đỉnh đầu chỗ cái kia bắt đầu khởi động đi ra kim đan ni non một tiếng, nàng nhìn thấy Phương Nho trong kim đan ngũ khí độ nhanh chóng sinh sôi nảy nở ra, mỗi một đạo khí ngũ hành nhan sắc, đều ở đây từ cạn tới sâu lấy.

Chỉ cần này khí ngũ hành sinh sôi nảy nở viên mãn, Phương Nho sẽ phải bước vào đến Chân Khí Cảnh đỉnh phong, khoảng cách Hóa Khí Cảnh, cũng chỉ có một tầng cách.

Tô Tiêu Tiêu trông coi Phương Nho tấn chức, kì thực là ở vì Phương Nho hộ pháp, tấn chức lúc càng sợ ngoại nhân phá hư, nếu như đột nhiên bị người phá hư, này khó có được tấn chức cơ duyên liền sẽ sát bên người trốn, nặng thì, thậm chí kim đan nghiền nát, người cũng sẽ so như ngu ngốc.

Linh Dược Điền bên trong chúng đệ một cái, cũng là đem ánh mắt đều tăng tại Phương Nho trên người, bọn họ cũng còn không có từ Tam Sơn Đình che khuất bầu trời hóa linh khí thác nước cứu lại Linh Dược Điền trong trạng thái hồi quá thần.

Chính là trong nháy mắt chứng kiến Phương Nho đỉnh đầu bên trong huyền phù ra chân nguyên mằm mống đại kim đan, chứng kiến Phương Nho cả người đắm chìm trong loại này tự nhiên mà vậy, không thể tự kiềm chế tấn chức trong trạng thái.

"Thiên! Này Phương Nho dĩ nhiên là ở tấn thăng đến Chân Khí Cảnh đỉnh phong!"

"Ngoại môn bên trong, tại sao có thể có như vậy nhân vật số một? Lấy Chân Khí Cảnh trung kỳ thực lực tu vi, còn chưa lên nội môn?"

"Thảo nào, xem ra người này thực sự là không đơn giản."

"Đúng (đối với), có thể làm cho đan dược trưởng lão đích thân tới Linh Dược Điền, vì hần cứu lại linh dược cũng đã nói rõ, huống chi, còn có sư môn cấp cao nhất nữ tử tiên tử đệ một cái Tô Tiêu Tiêu sư tỷ thân lực thân vi hỗ trợ."

"Hần cùng Tô sư thư là quan hệ như thế nào? Nên không được lại. . ."

"Đúng (đối với) a! Tô sư thư cùng Diệp Kinh Thiên đại sư huynh giai thoại, không phải ở trong sư môn lưu truyền rộng rãi sao?"

Một đạo tiếp một đạo nghị luận cùng nghị hoặc còn có khiếp sợ ở Linh Dược Điền giữa dòng chuyển, bọn họ cảm giác mình may mắn chứng kiến kim thiên một màn này, trong lòng khiếp sợ đã không cách nào hình dung.

Xa xa Lăng Thu Thần chứng kiến này màn, phát hiện Phương Nho lại vẫn ở không hề người bên ngoài tấn chức tu vi, trong lòng cái kia tức giận quả thực đến hỏa sơn bạo phát trình độ.

"To lớn chết tiệt, Phương Nho." Lăng Thu Thần khí thẳng giậm chân, một cước xuống dưới, xộp bùn đất đem hần chân đều thôn phệ đến đầu gối, hần vội vàng rút chân ra đến, giày cùng trên quần tất cả đều là bùn, tức giận đến hần quả thực phát điên hơn.

Vừa mới cái kia mạnh mẽ giậm chân, nếu như là một tảng đá lớn, sợ rằng tảng đá cũng phải nát tứ phân ngũ liệt.

"Nếu như Tô Tiêu Tiêu không được ở nơi này lời nói, ta lập tức để người Phương Nho trở thành ngu ngốc." Lăng Thu Thần cắn răng, nhìn xa xa Phương Nho tấn chức, sẽ phải tấn chức đi tới, "Đáng tiếc a, thực sự là hối hận a! Sớm biết, ta liền không nên cho hần mấy ngày nay cơ hội, trực tiếp trục xuất khỏi sư môn là tốt rồi, hiện tại. . ."

"Không được, ta không thể liền nhìn như vậy hần tấn chức mà không hề hành động." Lăng Thu Thần hai mắt phun trào ra phần nộ đến Cực Hạn Hóa Diễm, "Tô Tiêu Tiêu ở nơi này thì thế nào? Hừ!"

Trong lòng cuồng liệt tức giận, trong nháy mắt để cho Lăng Thu Thần quên từ sở hữu, hần lúc này trong mắt bên trong, ý tưởng chỉ có một cái.

Thoáng chốc, Lăng Thu Thần động, tay chỉ trong một chiêu, một bả Tam Xích Trường Kiếm xuất hiện ở trong tay, thân kiếm thanh quang lưu chuyển, sắc bén khí tức để cho người ta thấy mà sợ.

Hừ!

Bước chân hần nhảy, toàn bộ thân hình liền nhảy lên một cái, Tốc Độ Chi Khoái như một đạo lao nhanh qua liệt mã, nhắm Phung Nho ở chỗ đó phương hướng đi.

"Ách!"

Tô Tiêu Tiêu liễu diệu vậy lông mày nhú một cái, hần hơi hơi vừa nghiêng đầu, liền thấy một đạo thân ảnh tràn ra nồng nặc sát ý mà đến.

"Lăng Thu Thần, người quả nhiên là ngồi không yên." Tô Tiêu Tiêu cười lạnh một tiếng, vẫy tay một cái, Tam Sơn Đình thoáng chốc hiện lên, chợt vung lên, Tam Sơn Đình đón gió gấp phồng, ông vừa vang lên, nhắm lướt đến Lăng Thu Thần đánh tới.

"Lôi đình vạn vật trải qua, nhất thức rung trời lôi!"

Lăng Thu Thần kiếm trong tay thoáng chốc từ kiếm tiêm chỗ ngưng tụ ra một đoàn quả đấm lớn nhỏ quang mang, trong ánh sáng ti ti thật nhỏ lôi điện du tẩu không ngớt, một cỗ khủng bố lôi đình kiếm ý tràn ngập ở Linh Dược Điện trong, trong nháy mắt để cho tu vi thấp đệ một cái sợ đến ngồi xổm người xuống, hoảng sợ ôm đầu run.

Hần mục tiêu quả thực đơn minh xác, kiếm ý phun trào, chính là muốn diệt Phung Nho chân nguyên mầm móng đại kim đan, để cho Phung Nho trở thành ngu ngốc.

Hư tiếng vừa vang lên, Tam Sơn Đình xuất hiện ở Lăng Thu Thần trước mặt, lấy nhanh chóng như sét tứ thế hướng Lăng Thu Thần đánh tới.

"Ghe tòm." Lăng Thu Thần phần nộ hầu như thất khiếu chảy máu, chính mình lấy Lôi Đình Vạn Quân tư thế, muốn trong nháy mắt diệt Phung Nho, lại không nghĩ rằng Tô Tiêu Tiêu sớm đã đề phòng.

Ông!

Tam Sơn Đình nhiều tiếng chấn động, vĩ đại tiếng sấm vang vọng ở Linh Dược Điện phía trên, lấy nhanh chóng như sét tứ thế hướng Lăng Thu Thần đánh tới.

"Sư môn lôi đình vạn vật trải qua, ở trên tay người nhất định chính là vũ nhục." Tô Tiêu Tiêu trông coi Lăng Thu Thần sử xuất tối cường sư truyền võ học, lập tức khẽ cười lắc đầu, tay đẩy, Tam Sơn Đình trong nháy mắt đánh lên Lăng Thu Thần.

Tỉ!

Lăng Thu Thần cắn răng thàn, đối mặt va chạm mà đến Tam Sơn Đình, cái kia cường liệt áp bách khí tức, để cho hần trong lòng sinh ra sợ hãi, mũi kiếm một điểm, lấy lôi đình vạn vật trải qua bên trong thức thứ nhất rung trời Lôi Kính cùng Tam Sơn Đình oanh kích.

Bành!

Đình!

Phốc!

Vang tai nổ trên không trung vang lên, liên tiếp một thanh âm thanh thủy phía dưới, chính là một đạo thổ huyết thanh âm.

Tam Sơn Đình cùng Lăng Thu Thần kiếm đụng vào nhau, oanh tiếng bốn vang, đối mặt pháp bảo cấp Tam Sơn Đình, hiển nhiên Lăng Thu Thần kiếm trong tay không chịu nổi một kích gào thét một tiếng cắt thành hai đoạn, lập tức, Tam Sơn Đình tốc độ không giảm đánh vào Lăng Thu Thần trong thân thể, có thể dùng hần khẩu thổ tiên huyết, thân thể trên không trung quăng.

"Không chịu nổi một kích." Tô Tiêu Tiêu thấy như vậy một màn phát sinh, lắc đầu, sắc mặt không hề bị lay động, hết thấy đều tận ở trong dự liệu.

"Linh Dược Điện bên trong dám tranh đấu!" Đột nhiên vào lúc này, một đạo vô cùng phần nộ gào thét ở Linh Dược Điện bên trong vang vọng dựng lên.

Thoáng chốc, Tô Tiêu Tiêu lông mày nhú một cái, ánh mắt nhìn lại, liền thấy một đạo thân ảnh như tàn ảnh vậy ở trong không gian phi nhanh mà đến.

"Trần Hùng Quan?" Tô Tiêu Tiêu ni non một tiếng, nghe được thanh âm nàng cũng biết người tới là ngoại môn trưởng lão Trần Hùng Quan, hơn nữa cái kia cuộn cuộn phi nhanh phần nộ ý, hiển nhiên để cho ở đây chúng đệ một cái sợ đến sắc mặt trắng bệch.

Tô Tiêu Tiêu chớp mắt sẽ phải thu hồi Tam Sơn Đình, bất quá trong nháy mắt, nàng liền thấy Trần Hùng Quan hàng lâm đến Tam Sơn Đình bên cạnh, bàn tay vung lên, một cỗ vĩ đại bàng bạc, để cho Tô Tiêu Tiêu đều cảm giác được lực lượng kinh khủng truyền ra.

076. Chân Khí Cảnh đỉnh phong

"Trần trưởng lão người. . ." Tô Tiêu Tiêu lời còn chưa nói hết, trong nháy mắt cũng cảm giác được một cỗ thiên toàn địa chuyển, một khẩu nhiệt lưu nhắm trong cổ họng vọt tới.

Bành!

Phốc!

Trần Hùng Quan một chương kia, bàn tay bắt đầu khởi động bắt đầu chói mắt sí bạch quang mang, quang mang như điện, như sấm, xì xì lời điện du tẩu không ngừng bên tai.

Hắn một chương này, bao hàm hắn rất mạnh tu vi lực lượng, hơn nữa còn là Thiên Hóa Môn bên trong trấn giáo kỹ năng: Lôi Đình Vạn Tượng Kinh.

Một chương này vỗ, vỗ vào Tô Tiêu Tiêu Tam Sơn Đỉnh trong. Tam Sơn Đỉnh ở nơi này một chương phía dưới, phảng phất như một cái vị thành niên tiểu hài tử chịu đến một cái thành niên đại nhân mãnh liệt một quyền.

Dưới một tiếng vang thật lớn, Tam Sơn Đỉnh phát sinh gào thét tiếng, vĩ đại thân đỉnh nhanh chóng thu nhỏ lại thu nhỏ hơn nữa, hóa thành quả đấm lớn nhỏ từ không trung vô lực rơi xuống phía dưới, rớt tại Linh Dược Điện trong.

Tam Sơn Đỉnh vốn là Tô Tiêu Tiêu bản mạng tế luyện chỉ pháp bảo, cùng Tam Sơn Đỉnh tâm huyết tương thông, trùng hợp trước đây không lâu mới vừa gặp gặp Diệp Kinh Thiên một kích, Tam Sơn Đỉnh vốn đang không có chữa trị, hiện tại lại gặp gặp thực lực tu vi cường đại hơn Trần Hùng Quan một kích.

Tam Sơn Đỉnh trong nháy mắt bị đánh từa hồ vỡ tan, pháp bảo bị hao tổn nghiêm trọng, vô lực rơi, đều không nhận Tô Tiêu Tiêu không chế, rớt tại Linh Dược Điện.

Mà Tô Tiêu Tiêu cũng vào giờ khắc này, sắc mặt trong nháy mắt bá trắng, một ngụm máu tươi không ngừng được phụt lên ra, thân thể ngã ra sau, nếu không phải là Tô Hiểu Đan ở bên cạnh đỡ một cái, sợ rằng Tô Tiêu Tiêu đều phải tê liệt ngã xuống.

Oanh!

Đã ở lúc này, Phương Nho chân nguyên mằm móng trong kim đan, ngũ hành hành trình dồi dào, ngũ sắc chói mắt lưu chuyển, chân nguyên mằm móng đại kim đan phát sinh tia sáng chói mắt, một thanh âm vang lên động, Phương Nho vào lúc này tu vi bước vào Chân Khí Cảnh đỉnh phong hàng ngũ.

Thoáng chốc hắn mở mắt, liền nghe được Trần Hùng Quan cái kia gào thét ngôn ngữ truyền đến.

"Tô Tiêu Tiêu, ngươi có biết tội của ngươi không?" Trần Hùng Quan không có bằng chứng không dựa vào đứng ở không trung, khí tức quanh người bắt đầu khởi động, phần nộ nhãn thần nhìn về phía sắc mặt bá trắng Tô Tiêu Tiêu, "Thân là thân truyền đệ một cái, dĩ nhiên cô tình vi phạm, đưa môn quy với không để ý, ở Linh Dược Điện bên trong tranh đấu, ngươi biết tội sao?"

"Khụ khụ. . ." Tô Tiêu Tiêu ho khan vài tiếng, phần nộ nhãn thần trừng mắt về phía Trần Hùng Quan, nói: "Ngươi thân là trưởng lão, với thân phận trưởng lão không để ý, đứng (đối với) ta đánh đập tàn nhẫn, ngươi có biết tội của ngươi không? Ta Tô Tiêu Tiêu nhất định sẽ đem chuyện hôm nay, bẩm báo chương giáo sư tôn, bắt ngươi định tội!"

"Ách! Minh ngoan bất linh." Trần Hùng Quan nghe được Tô Tiêu Tiêu lời nói lập tức tức giận không giảm, tựa hồ đang còn muốn xuất thủ.

"Tiêu sư tỷ, ngươi làm sao? Xảy ra chuyện gì?" Phương Nho không rõ ràng cho lắm lo lắng chạy đến Tô Tiêu Tiêu bên người trông coi nàng trắng nõn sắc mặt tái nhợt vô lực, khoe miệng có tơ máu, lập tức trong lòng căm giận.

Nghe được Trần Hùng Quan ngôn ngữ, Phương Nho chớp mắt vừa nghĩ, tựa hồ hiểu rõ một chút: "Lẽ nào ta tấn chức thời điểm, phát sinh đại sự? Ai, xem ra lần sau nếu như muốn tấn chức, tuyệt đối không thể qua loa như vậy."

"Còn có thể có chuyện gì, ngươi tấn chức thời điểm, Lăng Thu Thần muốn diệt giết ngươi, là Tiêu Tiêu tỷ thay ngươi hộ pháp, hiện tại đưa tới Trần Hùng Quan đã kích." Tô Hiểu Đan sắc mặt nhìn không tốt lấy Phương Nho nói rằng: "Ngươi nhanh đi đem Tiêu Tiêu tỷ pháp bảo thập đến, bị Trần Hùng Quan đánh rớt ở cái kia."

"A!" Nghe được Tô Hiểu Đan lời nói, Phương Nho tựa hồ minh bạch, trong lòng một đạo tức giận xông thẳng ốt, này phần nộ ngập trời tức giận, để cho Phương Nho tâm thần đều run rẩy, song quyền nắm chặt gân xanh huyết quản bại lộ.

Ở Tô Hiểu Đan chỉ điểm xuống, Phương Nho vội vàng chạy đến Tam Sơn Đỉnh rơi xuống vị trí, đem hãm ở trong bùn, đầy bùn đất Tam Sơn Đỉnh nhặt

lên.

"Tốt, ta liền cho ngươi một cái đến Chương Giáo Sư Huỳnh trước mặt lý luận cơ hội." Trần Hùng Quan mất thấy Linh Dược Điền bên trong rất nhiều đệ một cái trông coi, lập tức gật đầu, "Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi như thế nào để ý luận, dám ở Linh Dược Điền hành hung ầu ầu.""

Trần Hùng Quan nói vừa xong, tay áo vung, toàn bộ thân hình vút qua đi, biến mất ở Linh Dược Điền bầu trời.

"Trời ạ! Đến xảy ra chuyện gì?" Một cái ngời chồm hồm dưới đất đệ một cái không lời nào có thể diễn tả được nội tâm khiếp sợ, đứng lên kinh hô.

"Thần truyền sư huynh tỷ đánh lộn, trưởng lão hỗ trợ?"

"Tô sư tỷ dường như bị thương nặng."

"Đương nhiên, trưởng lão một kích toàn lực, sợ rằng Tô sư tỷ cái kia pháp bảo đều báo hỏng."

"Trưởng lão tâm cũng quá lệch đi, Tô sư tỷ không sai, sai là Lăng Thu Thần sư huynh đi."

"Đúng vậy a ta cũng là chứng kiến Lăng sư huynh xuất thủ trước tới tôn thương Phương Nho."

"Xem ra, việc này không đơn giản, chúng ta ngoại môn cơ sở đệ một cái, nhìn là tốt rồi."

"Đúng vậy a đúng vậy. . ."

"Bất quá trưởng lão dĩ nhiên có thể đánh đệ một cái, này làm lòng người rét lạnh, vu đánh hay là ta môn cấp cao nhất mỹ nữ tiên tử Tô sư tỷ."

Từng cái mất thấy cả sự kiện phát sinh đệ một cái, châu đầu ghé tai, nghị luận ầm ỉ, ai đúng ai sai, trong lòng bọn họ đều biết.

Thế nhưng này lại cái biến không được cái gì.

"Tiêu sư tỷ, ngươi Đình. . ." Phương Nho sắc mặt khổ sở bên trong để lộ ra phần nộ đi tới Tô Tiêu Tiêu trước mặt, đem Tam Sơn Đình bên trong bùn đất ở trong quần áo lau sạch, đưa tới Tô Tiêu Tiêu trước mặt, "Thật xin lỗi! Ta liên lụy ngươi, đều là ta."

"Chuyện không liên quan ngươi." Tô Tiêu Tiêu sắc mặt tái nhợt phát bất đầu tay áo ở khoe miệng bên trong lau sạch sẽ tơ máu, tiếp nhận Tam Sơn Đình, "Đây là thế lực tranh, ngươi không cần để ở trong lòng, ngươi không có liên lụy ta, đến lúc đó chương giáo trước mặt, ta xem hấn Trần Hùng Quan nói như thế nào."

"Thế lực tranh?" Phương Nho thở dài một hơi, trông coi có vẻ tiêu tụy Tô Tiêu Tiêu, "Nhưng là vẫn bởi vì ta, nếu không phải là ta, ngươi liền sẽ không cùng Lăng Thu Thần động thủ, Trần Hùng Quan cái kia lão cầu cũng sẽ không tìm được lý do ra tay với ngươi, ta nhất định phải trở nên mạnh mẽ, ta thiếu ngươi, để mà làm sau động để báo đáp!"

"Ừm, hảo hảo tu hành, không cần đàm luận báo đáp gì." Tô Tiêu Tiêu gật đầu mất nhìn Phương Nho, đem Tam Sơn Đình cầm trong tay thở dài: "Xem ra Tam Sơn Đình lần này bị hao tổn quá nghiêm trọng, trong thời gian ngắn đều khó chữa trị qua đây."

"Phương Nho, chúng ta lấy ngươi làm vinh." Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ trong sắc mặt có vẻ ngưng trọng đi sang đây xem Phương Nho nói rằng: "Kim thiên chuyện này, Trần. . . Trần Hùng Quan to lớn bất công, không hỏi nguyên do tự ra tay, dài như vậy lão, không đáng chúng ta tôn trọng."

"Hai vị huynh đệ, biết là tốt rồi." Phương Nho thở ra một hơi, hai tay ở Trịnh Kỳ Dương hai người trên vai vỗ vỗ, "Ngày mai hai vị huynh đệ liền phải rời đi nơi này đi nội môn, ở nơi nào nhất định phải nỗ lực, chờ ta!"

"Ừm." Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ gật đầu về mặt ngưng trọng, chứng kiến Tô Tiêu Tiêu bản thân bị trọng thương, mọi người trong lòng cũng không tốt quá.

"Phương Nho, ngươi đến lúc đó vào nội môn, đi tìm một người tên là Dụ Siêu, hấn là người chúng ta." Tô Tiêu Tiêu trông coi Phương Nho nói rằng: "Ngoại môn thế lực, Thiên Kinh Minh nhất gia độc đại, bất quá đến nội môn, cũng là trăm nhà đua tiếng."

"Dụ Siêu?" Phương Nho ni non một tiếng, "Tốt, bất quá tiêu sư tỷ, ta đây hai vị huynh đệ, lập tức phải vào nội môn, bọn họ. . ."

"Cầu tiêu sư tỷ thu lưu." Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ lập tức biết Phương Nho đang vì mình mưu phúc lợi, lập tức vừa làm áp cung kính nói.

"Ừm, các ngươi đồng dạng có thể đi tìm Dụ Siêu, gia nhập vào Hồng Trần Cự Mộng." Tô Tiêu Tiêu trông coi Trịnh Kỳ Dương hai người gật đầu.

"Đa tạ tiêu sư tỷ." Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ thở dài cung kính nói, trên mặt tràn ra vẻ vui thích.

"Hồng Trần Cự Mộng?" Phương Nho nghe được mấy chữ này nghi hoặc một tiếng.

"Hồng Trần Cự Mộng, chính là Tiêu Tiêu tỷ thế lực tên, thực gốc." Tô Hiểu Đan trông coi Phương Nho giải thích: "Về sau ngươi vào nội môn cũng biết."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

077. Hồng Trần Cự Mộng

"Hai người này, thực sự là quá có vấn đề."

Tô Tiêu Tiêu ở trong lòng cảm thấy một tiếng, chợt lắc đầu thở ra một hơi, nói: "Phương Nho, sớm muộn cũng là một tháng này thời gian, đối đãi người này ba mẫu lĩnh được thành thực, vào nội môn, người tự nhiên tất cả sẽ biết được, Trần Yêu tháp, nhưng là trong nội môn, có tầng mười tám Địa Ngục không bỏ danh xưng, quả thực suy tính cái tôi luyện tu hành một nơi tốt đẹp đáng để đến."

"A! Nghe các người vừa nói như vậy, ta ngược lại thật ra có điểm hướng tới." Phương Nho sách sách lưỡi, trong sắc mặt hiện lên một hướng tới thần sắc, "Hào nam nhi, nên hạ tầng mười tám Địa Ngục xông vào một lần."

"Người bận rộn đi, ta khắp nơi dò xét một chút." Tô Tiêu Tiêu đứng (đối với) Phương Nho nói một tiếng, chính là mang bước chân, cùng Tô Hiểu Đan đi xa.

Trông coi Tô Tiêu Tiêu hai người bóng lưng yếu điệu, cái kia thùy tới bên hông ba búi tóc đen theo gió đong đưa, Phương Nho thở ra một hơi, thu tầm mắt lại.

"Trần Yêu tháp? Tầng mười tám Địa Ngục?" Phương Nho nhàn nhạt mỉa mai, "Không nghĩ tới trong nội môn, lại có như vậy Tu Hành Chi Sở, sách sách, sau một tháng, sợ rằng Kỳ Dương cùng Hồ Vũ tu vi đều là trình độ cao vút, tiến hơn một bước."

Phương Nho đi tới khô ráo chỗ khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt đã tọa, tiêu hóa những thứ này mấy ngày nay tích lũy xuống kinh nghiệm, dùng cái này tốt hơn cùng có tu vi.

"Hiểu Đan, ngoại môn sự tình, mấy ngày nay chỉ có làm phiền người xử lý." Tô Tiêu Tiêu vừa đi, vừa cùng Tô Hiểu Đan trò chuyện với nhau, "Chương giáo sư tôn giấy phép đặc biệt ta đến Linh Dược Điện ở chỗ sâu trong Lôi Trì trong đại trận, tu luyện Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, ta muốn mượn chút cơ hội, đem tu vi đề thăng đi lên."

"Yên tâm đi thôi Tiêu Tiêu tỷ, ngoại môn tất cả có ta." Tô Hiểu Đan cười cợt cười, vỗ vỗ ngạo nhân bộ ngực nói rằng: "Lại nói, hiện tại ngoại môn cũng không có chuyện gì xử lý, người chỉ để ý ở Lôi Trì thả một vạn cái Tâm Tu luyện."

"Nói là như vậy, nhưng là lại là khổ cực người." Tô Tiêu Tiêu dừng bước lại trông coi Tô Hiểu Đan, mỉm cười nói: "Nửa tháng nữa, Diệp Kinh Thiên thì sẽ từ Tư Quá Phong đi ra, đến lúc đó ta sợ tình thế sẽ phức tạp."

"Hừ, cái kia nguy quân tử, trở thành đại sư huynh chính là sư môn tai nạn, sẽ đến chỗ gây sự." Tô Hiểu Đan giậm chân một cái, miệng một đồ, nói: "Người như vậy, sẽ phải nhốt cả đời cảm đoán mới tốt, miễn cho đi ra hại nhân, ngược lại là đã nghe người nói, một người tên là bệnh trùng tởm một thân thiên tài quái thai, vừa bệ quan, chính là mười năm lâu như vậy, bây giờ còn chưa xuất thế, thực sự là một cái quái dị người."

"Ừm, việc này trước hết không đề cập tới." Tô Tiêu Tiêu trong sắc mặt hiện lên mỉm cười, "Chúng ta đi thôi, đến ở chỗ sâu trong đi xem, Lôi Trì đại trận ẩn vào Linh Dược Điện trong, không có chương giáo ban cho ta pháp lệnh, ngược lại là tìm không được."

Hai người đạp bước chân, hướng Linh Dược Điện ở chỗ sâu trong đi tới, những nơi đi qua, Linh Dược Điện bên trong đệ một cái, đều trong hai mắt không dám có chút khinh nhờn, đều là lễ độ cung kính đứng (đối với) hai người hành lễ thờ dài.

Tô Tiêu Tiêu hai người cũng là khẽ gật đầu hồi ứng với, dần dần, Tô Tiêu Tiêu hai người càng chạy càng xa, đi tới Linh Dược Điện ở chỗ sâu trong.

Lúc này, Tô Tiêu Tiêu cảm trong tay một cái ngọc phù, bắt đầu tản mát ra nhàn nhạt hào quang.

Ngọc phù này, trình viên hình, ở giữa có một đạo thiểm điện đồ án, lúc này tia chớp này đồ án, bắt đầu phát sinh từng tia từng tia như điện quang mạng.

"Xem ra liền ở phụ cận đây." Tô Tiêu Tiêu trông coi ngọc phù nói rằng: "Bùa này, chính là đi vào Lôi Trì pháp lệnh, hiện tại ngọc phù có phản ứng, hẳn là liền không xa."

"Ừm, chúng ta tiếp tục." Tô Hiểu Đan mắt nhìn ngọc phù gật đầu nói: "Hẳn là đang ở phía trước, này Lôi Trì đại trận, ta cho tới bây giờ chưa từng nghe qua, xem ra ở Linh Dược Điện bên trong, lấy lời văn lệnh kỳ gọi mây thi vũ, toàn bằng này Lôi Trì đại trận ở chỗ này vận chuyển a!"

"Không sai." Tô Tiêu Tiêu gật đầu, "Lôi Đình Chi Lực, đại biểu cho thiên uy, chỉ dựa vào một mảnh lôi vân lệnh kỳ làm sao có thể hiệu triệu được thiên uy lực? Tất cả đều là cây vào này Lôi Trì đại trận, đem bầu trời chi thần lôi, dẫn vào trong trận, lấy Lôi Trì đại trận vận chuyển luyện hóa, chuyển hóa thành ôn thuận Lôi Đình Chi Lực, lấy lôi vân lệnh kỳ làm như khu sừ, mới có thể Dẫn Lôi biến hóa mưa, rót 施 Linh Dược Điện."

"Đi, ở nơi này." Đột nhiên, Tô Tiêu Tiêu dừng bước lại, nàng nắm ngọc phù tay, lúc này cảm giác được trong tay ngọc phù, có một loại tựa hồ muốn tránh thoát mở tay mình lực lượng đang quấy loạn.

Lúc này, Tô Tiêu Tiêu hai người chỗ đứng địa phương, đã đến Linh Dược Điện sát biên giới vài dặm, nơi này là một mảnh hoang vu đất chết, đã không có đệ một cái đi tới nơi này nhiệm vụ.

Tô Tiêu Tiêu lập tức mở miệng, trong miệng thì thầm "Thiên Lôi thần phù, nghe ta hiệu lệnh, Lôi Trì đại trận, mau mau mở rộng cửa! Đi."

Tô Tiêu Tiêu nói ra hoàng thiên máy móc chỗ báo cho biết phương pháp vận dụng, lập tức ngọc phù trong nháy mắt như bỏ đi giây cương mã, trong nháy mắt liền từ Tô Tiêu Tiêu trong tay vừa bay đi.

Ngọc phù như một vệt sáng chui lên bầu trời, chỉ một thoáng dừng dừng lôi điện âm thanh từ ngọc phù bên trong truyền ra.

Sau đó, một vệt ánh sáng hình môn hộ, xuất hiện ở không trung, môn hộ một người trong phảng phất lỗ chìa khóa hình dạng hiển hiện, ngọc phù trong nháy mắt không có vào đến này trong lỗ.

Ừng ừng!

Nặng nề âm thanh vang lên, đạo ánh sáng này hình môn hộ phảng phất nặng như vạn cân vậy từ từ mở ra, trong nháy mắt phun trào ra một đạo cường liệt quang mang, Tô Tiêu Tiêu thân thể trong nháy mắt này, bị đạo tia sáng này cuốn một cái, liền biến mất không thấy gì nữa.

Kể cả cái kia không trung tia sáng kia hình môn hộ cũng đồng thời tiêu thất.

Tô Hiểu Đan còn tốt, đứng ở Tô Tiêu Tiêu bên cạnh vài chục bước chỗ, ngơ ngác trông coi tại chỗ rỗng tuếch tràng diện.

"Lôi Trì đại trận, thật thần kỳ!" Tô Hiểu Đan kinh ngạc một câu, chợt mỉm cười hai cái tiểu hồ nha hiển hiện, "Hy vọng Tiêu Tiêu có thể mượn Lôi Trì đại trận lực lượng, đem tu vi tăng lên, hi hi!"

Tô Hiểu Đan xem sẽ vừa mới Lôi Trì trận môn lớn nhà hiển hiện không trung, chợt chính là mỉm cười, đem ánh mắt thu hồi lại.

Đạp khỏi bước một cái hướng Linh Dược Điện trung hành đến, cảm thụ được gió này thổi sóng lúa vậy thích ý, Tô Hiểu Đan nhắm mắt hít một hơi dài.

Linh Dược Điện trung khí hơi thở, đều là thấm hương không gì sánh được, ngửi vào thư thái, vạn mẫu Linh Dược Điện bên trong linh dược, chỗ phát ra mùi thơm ngát vị, có thể rửa toàn thân, lâu ngày, trong lỗ chân lông chảy ra tới mồ hôi, cũng sẽ không là mùi thúi.

"Phương Nho, người ở đây đã tọa a!" Tô Hiểu Đan đi tới Phương Nho Linh Dược Điện trong, chính là chứng kiến Phương Nho ngồi trên liên can khô chỗ, khoanh chân nhắm mắt đã tọa.

"Đan sư tỷ!" Phương Nho nghe được thanh âm mở mắt, thở dài một hơi, chính là chứng kiến Tô Hiểu Đan đứng ở đứng (đối với) mặt nhỏ bé mỉm cười nhìn chính mình.

Lập tức, Tô Hiểu Đan đạp khỏi bước một cái, hướng Phương Nho bước đi, Phương Nho lúc này đã đứng lên, bất quá, Tô Hiểu Đan lại ngồi xuống, ngửa đầu cười lộ ra hai cái tiểu hồ nha, nói: "Không cần câu thúc, ngồi xuống đi."

Phương Nho nhúc nhúc, vẫn là ngồi xuống, trong lòng đối với tới hôm qua sự tình, vẫn có chút không bỏ xuống được đi.

Phương Nho ngồi xuống, Tô Hiểu Đan yên lặng một hồi, tiện đà mở miệng nói: "Phương Nho a, có một số việc phát đầu phát sinh, người ta cũng không cần chú ý, tựa xem như không có phát sinh giống nhau đi, bây giờ nhìn người, dường như ở trong lòng vẫn là có chút ngưng ngưng đối mặt ta."

"A, sao lại thế." Phương Nho nghiêng đầu qua chỗ khác mắt nhìn Tô Hiểu Đan, hơi hơi thở ra một hơi, ở trầm nghĩ trong lòng: "Đúng vậy a thật ta ngược lại không có gì, chỉ là sợ để người khó chịu mà thôi."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

078. Có nhục cùng nhục

"Vây là tốt rồi!" Tô Hiểu Đan cười một tiếng, mắt nhìn Linh Dược Điền trong nói rằng: "Một tháng này, ta và Tiêu Tiêu tỷ đều phải ở ngoại môn, ngược lại là cùng ngươi có thể làm bạn, ta biết ngươi kết bạn hai cái bằng hữu đều đi nội môn."

"Đúng vậy a." Phương Nho gật đầu, thuận tay kéo một gốc cây rom rạ lăm bằm ở trong miệng, thân thể ngửa ra sau nằm xuống, hai tay làm gối ôm ở sau đầu, ánh mắt trông coi xanh thẳm bầu trời dờ ra, "Đúng (đối với), tiêu sư tỷ đâu, ngươi không phải cùng nàng cùng đi dò xét sao?"

"Nàng mấy ngày nay muốn ở Lôi Trì trong đại trận tu luyện vài ngày." Tô Hiểu Đan cũng không được giấu giếm, mở miệng nói: "Mấy ngày nay, này ngoại môn sự vụ, liền do ta thay mặt quản lý."

"Lôi Trì đại trận?" Phương Nho vừa nghe đến bốn chữ này, nhân thể ngồi xuống, trông coi Tô Hiểu Đan hiểu kỳ nói: "Này Linh Dược Điền trong còn có Lôi Trì đại trận tồn tại sao? Làm sao một mực không có phát hiện."

"Không có chương giáo sư tôn Lôi Trì pháp lệnh, ngươi đương nhiên nhìn không thấy." Tô Hiểu Đan trắng liếc mắt Phương Nho, ngửa đầu nhìn lên bầu trời nói rằng: "Ngươi cho rằng này Linh Dược Điền trong, cầm một cái lôi vân lệnh kỳ, có thể gọi lôi biến hóa mưa, này tất cả đều là ý vào Lôi Trì đại trận, lôi vân lệnh kỳ chỉ là một môi giới vật mà thôi."

"Thảo nào, ta đã sớm kỳ quái đây." Phương Nho gật đầu, từ trong ngực móc ra lớn cỡ bàn tay lôi vân lệnh kỳ, nói: "Ta còn cố ý nghiên cứu qua cái này khiến Kỳ, cũng không có chỗ gì đặc biệt, làm sao có thể triệu hoán thiên lôi, Tự Lôi biến hóa mưa, hiện tại ngươi vừa nói như vậy, ta ngược lại thật ra minh bạch."

"Ừm, ngươi cũng đừng xem nhẹ này lôi vân lệnh kỳ." Tô Hiểu Đan mở miệng đưa qua Phương Nho trong tay lôi vân lệnh kỳ, chỉ vào bên trong cái kia đạo rất sống động thiểm điện tiêu chí, nói: "Cái này khiến bên trong, nhưng có sư môn huyền ảo trận pháp phù trận ở chính giữa vận chuyển, bình thường người căn bản không có thực lực này ở nơi này một khối vài nhỏ bên trong, bố trí như vậy huyền ảo phương pháp trận."

Chợt, Tô Hiểu Đan đem lôi vân lệnh kỳ giao cho Phương Nho, Phương Nho đem thu vào trong lòng.

Cất xong lôi vân lệnh kỳ, Phương Nho mở miệng nói: "Này Lôi Trì đại trận, ngược lại là một cái thần kỳ trận a, nhưng không biết tiêu sư tỷ có thể mượn này Lôi Trì đại trận, như thế nào để thăng chính mình tu vi."

"Hi, này dính đến sư môn bảo vật trấn giáo." Tô Hiểu Đan mỉm cười một tiếng, mở miệng nói: "Bản môn bảo vật trấn giáo, chính là Vô Thượng Vô Học chiến kỹ, Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, tiến vào thân truyền sơn thân truyền đệ một cái, liền sẽ được truyền thụ tới, bất quá lại tu luyện gian nan, phải có nước chảy đá mòn công phu, lại hợp với cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực luyện vào trong cơ thể, tới lớn mạnh viên này lôi đình loại, nhưng cũng hung hiểm."

"Thì ra là thế!" Phương Nho đứng (đối với) Tô Hiểu Đan gật đầu, mỉm cười, Tô Hiểu Đan ở trước mặt mình, chính là chỗ này sao biết gì đều nói hết không giấu giếm, chỉ cần mình hỏi ra được, nàng phẳng phát không hề ần dẫu nói ngay.

"Thiên uy hạo đăng, cái này thiên lôi cuộn cuộn, phảng phất thiên kiếp, bất kỳ cái gì một cái người tu hành, không có tu luyện tới thiên kiếp phủ xuống cảnh giới, nhưng phải đi hấp thu này cuồng bạo đến, có thể trong nháy mắt đem một cái Tu Hành Giả oanh hồi phi yên diệt thiên lôi tới tu hành, đây quả thật là đề cho người ta tê cả da đầu." Chủ Nho thò ra một hơi, than thở: "Cho nên này Lôi Trì trong đại trận, thực sự là tu luyện Lôi Đình Vạn Tượng Kinh điều kiện tốt nhất nơi chốn, cuồng bạo Thiên Lôi Chi Lực, đã tại trong trận này, bị tiêu ma ôn thuận, cũng là cao chiêu."

"Ừm!" Tô Hiểu Đan gật đầu, "Lúc đầu những việc này, chỉ có đối đãi ngươi tấn thăng đến tương ứng giai đoạn sau đó, mới có thể biết được, bất quá ta hiện tại nói cho ngươi biết, ngươi lại không muốn cùng người khác đi nói a!"

"Yên tâm đi đan sư tỷ, ta biết." Phương Nho lập tức mở miệng gật đầu, đứng (đối với) Tô Hiểu Đan mỉm cười, "Không bằng đan sư tỷ, đem trong nội môn, cái kia Trấn Yêu Tháp sự tình cũng nói cho ta một chút đi."

"Nói cho ngươi biết cũng không sao." Tô Hiểu Đan mỉm cười một chút, hai cái tiểu hồ nha hiện hiện ra, vươn non hành vậy đầu ngón tay gió nhẹ phiêu với trên trán tóc xanh, nói: "Cùng ngoại môn khác biệt là, trong nội môn, đệ một cái tâm tính, đều là đặt ở tu luyện võ học, tôi luyện chiến kỹ, cùng địch giao phong hiện trường giao chiến tu hành."

"Mà Trấn Yêu Tháp, chính là nội môn chủ yếu Tu Hành Chi Sở." Tô Hiểu Đan bỗng nhiên dừng lại tiếp lấy mở miệng nói: "Trấn Yêu Tháp phân tầng mười tám, có tầng mười tám Địa Ngục khủng bố danh xưng, trong lúc này, là bởi vì này Trấn Yêu Tháp, một tầng so với một tầng hiểm yếu, mỗi một tầng đều sẽ có một cái thực lực tu vi mạnh mẽ yêu vật tọa trấn, ở chỗ này trong tháp, cùng yêu loại chiến đấu, tôi luyện sinh tử ý chí, lĩnh ngộ sinh tử biến đổi thất thường, sinh tử đều trong một ý nghĩ, hơn nữa ở Trấn Yêu Tháp bên trong chém giết yêu vật, có thể làm như điểm công hiến, trong cửa đổi lấy tương ứng thưởng cho, đây là hấp dẫn người ta nhất."

"Thật không ngờ." Phương Nho nghe Tô Hiểu Đan giới thiệu, liếm liếm môi, trong sắc mặt dừng động một hướng tới chờ mong thần sắc, "Lẽ nào cái kia Trấn Yêu Tháp yêu vật là cuộn cuộn không dứt sao? Còn có, ở bên trong nếu như chết đâu?"

"Vấn an." Tô Hiểu Đan gật đầu một cái, lông mi sắc bên trong hiện lên một suy tư thần tình, chợt mở miệng nói: "Trấn Yêu Tháp tồn tại, ta cũng không thể nào biết được, thế nhưng bên trong yêu vật, đúng là liên tục không ngừng, ta nghe nói, Trấn Yêu Tháp là một kiện có một không hai pháp bảo, bên trong trấn áp một cái viễn cổ lúc, mở ra Yêu Tộc thông đạo, thế nhưng Yêu Tộc trong, vẫn sẽ có yêu vật từ nay về sau trong thông đạo tiến nhập Trấn Yêu Tháp, cho nên trong nội môn đệ một cái, ở bên trong tôi luyện chém giết yêu vật, mới có thể là vì sư môn làm cống hiến sự tình."

"Về phần đang bên trong đệ một cái, có thể hay không bị yêu vật giết chết, cái này cũng là không cần lo lắng." Tô Hiểu Đan giải thích tiếp nói: "Từng cái tiến nhập Trấn Yêu Tháp đệ một cái, đều sẽ đạt được một viên ngọc phù, nếu như tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc ở giữa, đem này ngọc phù bóp nát, người kia, liền sẽ từ Trấn Yêu Tháp bên trong truyền tống đi ra, cho nên mới sẽ có sinh tử đều trong một ý nghĩ thuyết pháp."

"Thiên! Thật sự là nói xong để cho ta hiện tại đã nghĩ tiến vào nội môn đi." Phương Nho nghe xong Tô Hiểu Đan giới thiệu, huyết dịch trong cơ thể phảng phất đều bị châm lửa vậy, trở nên sôi trào, "Trước bất luận này Trấn Yêu Tháp có phải hay không nhất kiện có một không hai pháp bảo, cũng không nói Trấn Yêu Tháp có phải hay không trấn áp viên cổ lúc mở ra Yêu Tộc thông đạo, chỉ bằng ở bên trong tháp cùng chân thực Yêu Tộc sinh tử Bác giết, cũng đã để cho ta tràn ngập chờ mong!"

"Đúng vậy a coi như là hiện tại thân truyền son đệ một cái, cũng sẽ còn đi Trấn Yêu Tháp tôi luyện đây!" Tô Hiểu Đan mở miệng mỉm cười nói: "Trước đây tại nội môn lúc, ta tôi đã đi tới tầng mười lăm, đều là bóp nát ngọc phù chạy trốn chết đi ra ngoài, hiện tại ta đã không thích loại kia đánh đánh giết giết sinh hoạt, về sau chờ người đi nội môn, ta ngược lại thật ra lại nghĩ tới cái kia tầng mười tám Địa Ngục đi một lần, hi hi."

"Trong nội môn, lẽ nào trước đây không có đi quá tầng mười tám đệ một cái sao?" Phương Nho nhìn về phía Tô Hiểu Đan mở miệng hỏi: "Tỷ như, Diệp Kinh Thiên?"

"Cái kia nguy quân tử a!" Tô Hiểu Đan nghe được Phương Nho câu hỏi, giọng nói không vui nói một câu, "Thật vào lúc đó, cùng Diệp Kinh Thiên nổi danh còn có một vị, chỉ là mấy năm gần đây, Diệp Kinh Thiên tâm tính tựa hồ đại biến, đã càng ngày càng trở nên đáng sợ cùng đối trá, người này đã để cho Tiểu Tiêu tỷ sâu ghét cay ghét đắng tuyệt, để cho người ta khinh thường."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

079. Kiện cáo Trần Hùng Quan

"Ách!"

Chưởng giáo nhắm hai mắt, ở Tô Tiêu Tiêu ngôn ngữ phía dưới, trong nháy mắt mở đến, hai đạo như lời đình vậy quang mang tại hần linh động trong hai mắt chớp tắt, phảng phất hần đôi mắt này trong, chứa thiên địa Lôi Đình Chi Lực, lời đình đều ở đây hần trong ánh mắt sinh diệt lấy.

Hần hầu đáp nhẹ một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Tô Tiêu Tiêu gật đầu ôn hoà nói: "Tiêu Tiêu, người lại đứng dậy, người có chuyện gì cần ta vì người làm chủ, người cứ nói đừng ngại, chỉ cần người bẩm báo sự tình, ta làm được chủ, ta nhất định vì người làm chủ."

Nghe được chưởng giáo tường hòa giọng nói, Tô Tiêu Tiêu thẳng người lên trông coi chưởng giáo nói rằng: "Ngoại môn sơn Trần Hùng Quan Trần trưởng lão, thân là trưởng lão, nhưng ở ngày hôm qua đứng (đối với) ta đánh đập tàn nhẫn, đem ta pháp bảo Tam Sơn Đình phá huỷ linh khí, vỡ tan không trọn vẹn, cũng vì vậy, làm hại đệ tử bản thân bị trọng thương, đến nay suy yếu, đẳng cấp lui trở về Hóa Khí Cảnh sơ kỳ."

Tô Tiêu Tiêu trong lòng ủy khuất, bẩm báo lấy hiện nay Thiên Hóa Môn đệ nhất nhân, nói nói, nhu nhược trong thanh âm hiện ra nghẹn ngào thanh âm, vén lên cổ tay, ở khoeo mắt bên trong nhẹ lau một chút.

"Cái gì?" Tô Tiêu Tiêu lời nói nghẹn ngào bên trong, gián đoạn ập a ập ứng nói xong, chưởng giáo trong giọng nói, vền vền hai chữ, lại toát ra không gì sánh được uy nghiêm hừ nhẹ, để cho người ta vừa nghe, trong lòng đều có điểm run lên.

Đan dược trưởng lão Dược San, vừa nghe xong Tô Tiêu Tiêu lời nói, cái kia phần nộ sắc mặt cùng ánh mắt, cũng là lập tức biến hóa, chăm chú trông coi Tô Tiêu Tiêu, hần phát hiện, Tô Tiêu Tiêu sắc mặt quả thực tái nhợt vô lực, như bệnh nặng vậy.

"Thì ra là thế." Dược San thở ra một khẩu thở dài, thầm nghĩ trong lòng một tiếng lắc đầu, "Ta sau khi rời đi, lại vẫn phát sinh nhiều chuyện như vậy! Xem ra là ta trách oan nặng, không nghĩ tới hùng quan sư đệ, vậy mà lại ra tay với nàng, này đến lúc đó vì cái nào vậy?"

"To lớn ghê tởm, Trần Hùng Quan cũng dám đối đãi như vậy Tiêu Tiêu." Công đức trưởng lão Trương Từ Văn trong lòng cả kinh, ở trong lòng thầm nghĩ, ánh mắt liếc nhìn Trần Hùng Quan.

"Không nghĩ tới Trần Hùng Quan vì Diệp Kinh Thiên, đã đến phát rồ cấp độ, quả thực không xứng trưởng lão hai chữ." Nội môn trưởng lão Trương Lâm, không nỡ ánh mắt nhìn Tô Tiêu Tiêu, ở thầm nghĩ trong lòng một tiếng, liếc một cái gấp nguy không loạn, ngồi vững thái sơn Trần Hùng Quan, tựa hồ cũng không sợ.

"Ai, hùng quan ở đâu, thực sự là tính khí không thay đổi, tâm tính quá mau, tại sao có thể đứng (đối với) thân truyền đệ tử động thủ?" Truyền Công trưởng lão Cao Việt trong lòng một đạo, nhướn mày lắc đầu nghĩ thầm: "Nhỏ không Nhịn sẽ loạn Mưu lớn, tu hành cả đời, tâm tính vẫn là như thế, là nên bị

chút giáo huấn."

Ngược lại là thượng phật trưởng lão Lưu Khuê, nghe xong Tô Tiêu Tiêu lời nói sau đó, sắc mặt không có gì ba động, chỉ là sườn nghiêng đầu, liếc liếc mắt ngồi vững Trần Hùng Quan, chính là đem ánh mắt thu hồi lại, thần sắc không thay đổi.

"Trần sư đệ, Tô Tiêu Tiêu nói tới là thật hay không?" Chương giáo sắc mặt trong, toát ra mười phần khí tức uy nghiêm, loại khí tức này, sở hữu trưởng lão đều hiểu, đây là chương giáo nội tâm có chỗ tức giận lúc mới có thể hiển hiện ra trạng thái.

Chương giáo Hoàng Thiên Ky, tu hành cho tới bây giờ năm tháng, thực lực mạnh bao nhiêu, người khác không biết, thế nhưng cái kia cho tới bây giờ đều không hề bận tâm trên mặt, nhưng ở lúc này bắt đầu khởi động bắt đầu một cỗ tức giận.

Cái này khiến Trần Hùng Quan trong lòng sợ sợ, thế nhưng chợt, Trần Hùng Quan chính là ổn định tâm thần, mở miệng.

"Chương Giáo Sư Huynh, Tô Tiêu Tiêu nói, quả thực không giả." Trần Hùng Quan cũng không phủ nhận, lập tức gạt đầu, nói: "Bất quá, thân ta là ngoại môn trưởng lão, chương quản toàn bộ ngoại môn sơn vận hành, mà Tô Tiêu Tiêu hôm qua, nhưng ở Linh Dược Điện bên trong cùng đồng môn đệ tử Lăng Thu Thần tranh đấu, thân là thân truyền đệ tử, đại biểu cho bản môn vô thượng vinh quang ngấn nấp, nhưng ở chúng ngoại môn đệ tử trước mặt, như vậy mất mặt xấu hổ, ta muốn là không xuất thủ ngăn cản, sợ rằng không chỉ có hơn vạn mẫu Linh Dược Điện bị nâng tranh đấu chỗ hủy, càng là sẽ ở cơ sở đệ tử trong lòng, rơi xuống không thể xóa nhòa ấn tượng, ta làm như vậy, xin hỏi sư huynh, ta nhưng có sai?"

"Ách."

Chương giáo Hoàng Thiên Ky nghe xong Trần Hùng Quan nói tới gạt đầu, trong nháy mắt lại đem ánh mắt nhìn về phía Tô Tiêu Tiêu, nói: "Tô Tiêu Tiêu, Trần trưởng lão chỗ nói có đúng hay không thật?"

"Bẩm báo chương giáo sư tôn, Trần trưởng lão nói tới không giả." Tô Tiêu Tiêu gạt đầu, "Chỉ là, Trần trưởng lão thiên vị chi tâm rất nặng, lấy lấy việc công làm việc tư chi tâm, đi công nhiên đã kích sự tình, hẳn không hỏi xanh hồng đen trắng, bất luận ai đúng ai sai, vừa ra tay, chính là nhất kích tất sát lực, kim thiên, ta còn có thể ở nơi đây hướng dạy một chút sư tôn bẩm báo, đã xem như là vận khí, nếu như không có Tam Sơn Đình, ta hiện tại, sợ rằng chết ở Trần trưởng lão một chương kia phía dưới, hồi phi yên diệt!"

"Trần sư đệ làm như vậy, thực sự bị hư hỏng trưởng lão bộ mặt." Công đức trưởng lão Trương Từ Vân trong nháy mắt mở miệng nhìn về phía chương giáo, "Thân là trưởng lão, lấy thân làm thì, không thể công nhiên đứng (đối với) bản môn đệ tử xuất thủ, nghe Tiêu Tiêu lời vừa mới nói, lấy hùng quan sư đệ tu vi, một chương lực, cũng là đủ để đem Tiêu Tiêu đánh cho hồi phi yên diệt."

"Không sai, Trần sư đệ loại hành vi này, ta không dám gạt bừa." Nội môn trưởng lão Trương Lâm cũng tiếp khẩu lên tiếng trả lời, "Tiêu Tiêu chính là bản môn kiệt xuất đệ tử, vì sư môn giành vinh quang vô số, lại làm cho thân là trưởng lão Trần sư đệ nặng như thế đánh, Tam Sơn Đình bị phá vỡ mất đi linh khí, Tiêu Tiêu cảnh giới cũng theo đó rơi xuống, nghiêm trọng hơn là, Tiêu Tiêu thiếu chút nữa thì chết ở cái kia một chương phía dưới, nếu như Trần sư đệ chỉ là ngăn cản tranh đấu, tại sao muốn như vậy quá kích?"

"Hai vị sư muội nói có đạo lý, thế nhưng ta lại không được như thế nhận đồng." Truyền Công trưởng lão Cao Việt lập tức lên tiếng, nói: "E rằng lúc đó tình thế khẩn cấp, hùng quan sư đệ cũng là bị tình thế bất buộc, chúng ta đều biết, hùng quan sư đệ hẳn tính tình cương liệt, khả năng lúc đó là to lớn tức giận cùng gấp gáp, cho nên ra tay trọng điểm, bất quá bây giờ Tô Tiêu Tiêu không có việc gì, không là tốt rồi sao?"

"Thân là trưởng lão, đứng (đối với) đệ tử xuất thủ, chính là lớn sai lầm." Một mực không có mở miệng nói chuyện đan dược trưởng lão Dược San, đã ở lập tức mở miệng, "Ngày hôm qua Linh Dược Điện ta cũng đi, Tô Tiêu Tiêu lập đi lập lại nhiều lần khẩn cầu ta, đi ngoại môn cứu lại ba mẫu gần héo rễ linh dược, cứu lại sau đó ta liền rời đi, phía sau lại vẫn phát sinh nghiêm trọng như vậy sự tình, thật là khiến người ta thẹn thùng a!"

"Chương giáo sư tôn ở trên, mỗi bên trưởng lão ở trên, Tiêu Tiêu tỷ nàng, thực sự là bị oan uổng thật thê thảm a! Ô ô ô. . ." Phía dưới Tô Hiểu Đan đã ở lúc này nằm rạp xuống, khóc kể lể: "Ngoại môn đệ tử Phương Nho, hôm qua ở Linh Dược Điện bên trong có linh ngộ, đập phá gong cùm xiềng xích, tu vi dâng lên, tự động đột phá tấn thăng đến Chân Khí Cảnh cảnh giới đỉnh cao, trong quá trình này, quản lý Linh Dược Điện thân truyền đệ tử Lăng Thu Thần, tâm hoài bất quý, ôm nhất kích tất sát thế khí, muốn đem tấn chức bên trong Phương Nho một lần hành động gạt bỏ, Tiêu Tiêu tỷ đang ở bên cạnh, đối mặt Lăng Thu Thần này vậy hành động, lập tức vì Phương Nho hộ pháp, ngăn cản Lăng Thu Thần ý đồ, Lăng Thu Thần bị Tiêu Tiêu đẩy lùi, Trần trưởng lão đột nhiên xuất hiện, không phân nguyên do, lấy một kích toàn lực, suýt chút nữa đem Tiêu Tiêu tỷ gạt bỏ, sự tình chính là như vậy, mời chương giáo sư tôn, các Đại trưởng lão tra cho rõ a, nhất định phải trả Tiêu Tiêu tỷ một cái công đạo."

Tô Hiểu Đan một hơi thở, đem chuyện đã xảy ra nói nhất ngữ nhất thập, bên trong kinh tâm động phách chỉ tế nói lệ rơi đầy mặt, lê hoa đái vũ, để cho người nghe phần nộ.

"Dĩ nhiên là như vậy?" Chương giáo Hoàng Thiên Ky nghe xong Tô Hiểu Đan kể ra, lập tức không trở mặt sắc cũng là hai mắt hơi trầm xuống, uy nghiêm tức giận phát ra.

080. Suru tập chứng cứ

"Thực sự là to lớn ghê tởm." Công đức trưởng lão Trương Từ Văn vừa nghe, trong lòng giận dữ, tức giận bay lông mi.

"Thật là khiến người ta thôn thức, Trần Hùng Quan làm như vậy, thật là làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi." Thượng phạt trưởng lão Lưu Khuê sau khi nghe xong, cũng là thảm than trong lòng một tiếng, lắc đầu.

"Tô Hiểu Đan, người không cần vận vẹo sự thực." Trần Hùng Quan nghe xong Tô Hiểu Đan lời nói sau đó biến sắc, quát lớn một tiếng, "Người phải biết, như người vậy vận vẹo sự thực, là sư môn tội lớn."

"Ta không có." Tô Hiểu Đan gào thét hồi ứng với, nước mắt đọng trên mặt cùng Trần Hùng Quan tranh chấp, "Người thân là trưởng lão, dám làm sẽ phải dám đảm đương."

"Trần sư đệ, người còn có gì nói?" Hoàng Thiên Kỳ trông coi Trần Hùng Quan, tóc bạc mặt hồng hào trên mặt dừng động một ôn nộ, "Theo Tô Hiểu Đan nói, người làm như vậy, thực sự là làm ta đau lòng a!"

"Sư huynh, người đừng nghe nàng nói bậy." Trần Hùng Quan trên mặt hiện lên một vẻ bối rối, lại không thoát khỏi Hoàng Thiên Kỳ pháp nhãn, chợt, Trần Hùng Quan trấn định trong nháy mắt mở miệng, nói "Sư huynh, ta đều là vì sư môn, trừ cái đó ra, cũng không bắt luận cái gì thiên vị bất luận kẻ nào tâm tư a! Ta xuất thủ, ta thừa nhận là trọng điểm, thế nhưng như Cao sư huynh nói, đó là tình thế bất buộc a, ta là vì cái kia vận mẫu Linh Dược Điện."

"Người đây là thừa nhận sao?" Hoàng Thiên Kỳ thở ra một hơi, trong sắc mặt toát ra vẻ thất vọng trông coi Trần Hùng Quan, "Người nhưng là trưởng lão a! Nhưng là như trong thế tục phạm trần cái kia hài nhi trưởng bối giống nhau tồn tại, người làm như vậy, để cho ta rất thất vọng đau khổ nha!"

"Không phải như vậy sư huynh, người đừng nghe các nàng nói bậy." Trần Hùng Quan ngồi nghiêm chỉnh, trong sắc mặt bắt đầu xuất hiện hoảng loạn thần thái, "Người chẳng lẽ không tin tưởng ta sao?"

"Ta xem chẳng đem đương sự từng cái tìm đến đi." Thượng phạt trưởng lão Lưu Khuê mở miệng, trông coi Hoàng Thiên Kỳ nói: "Thấy là như thế nào, làm tiếp định đoạt a sư huynh "

"Vậy thì chấp hành đi." Hoàng Thiên Kỳ ánh mắt nhìn về phía phía dưới Tô Tiêu Tiêu hai người gật đầu, chợt nhìn về phía Lưu Khuê nói: "Chuyện này, giao cho ai đi làm?"

"Thân là chương quản thượng phạt người, chuyện này liền do ta đi làm đi." Lưu Khuê lập tức nói một tiếng, đứng dậy trông coi Hoàng Thiên Kỳ nói rằng: "Việc này sống ở Linh Dược Điện, cũng bởi vì Phương Nho tấn chức dựng lên, Lăng Thu Thần là nhất then chốt người, còn có mất thấy việc này rất nhiều Linh Dược Điện bên trong đệ tử, ta sẽ cùng nhau mang đến."

"Được." Hoàng Thiên Kỳ đứng (đối với) Lưu Khuê gật đầu, lập tức, Lưu Khuê đi xuống trưởng lão tịch, ra Thiên Hóa điện, đập Linh Thú Sơn điều một mình đi.

Thiên Hóa trong điện bầu không khí trong nháy mắt an tĩnh lại, các trưởng lão mặt thượng thần hình thái khác nhau, duy Trần Hùng Quan sắc mặt căng thẳng, con người chuyển động, không biết đang suy nghĩ gì.

Phía dưới Tô Tiêu Tiêu lúc này tự tay tay, tái nhợt vô lực trên gò má toát ra vẻ đau lòng trông coi Tô Hiểu Đan, vì chà lau rơi đọng ở gương mặt bên trong nước mắt, cười khổ cười, "Hiểu Đan, đừng khóc, chương giáo sư tôn còn có tất cả trưởng lão, sẽ cho ta một cái công đạo!"

"Ừm." Tô Hiểu Đan gật đầu, hồng môi khẽ cắn trông coi Tô Hiểu Đan tái nhợt vẻ, nước mắt lại không tự chủ được ngã xuống.

Hào!

Linh Thú Sơn điều một tiếng cao vút thanh thúy kêu to, ở ngoại môn Phong Môn Ngoại Điện bầu trời lo lắng truyền xuống, đứng trên bình đài Vân Đồng ngửa đầu, chợt núi điều hạ xuống, Lưu Khuê sắc mặt trang nghiêm, ẩn nói có ý tứ thần thái, để cho Vân Đồng vội vàng thân thể khom người cao giọng nói: "Cung nghênh thượng phạt trưởng lão!"

"Đồng tử đứng dậy." Lưu Khuê tay khẽ vẫy trông coi Vân Đồng, "Người đi thông tri cái kia từ thân truyền dưới đỉnh tới thân truyền đệ tử Lăng Thu Thần, để cho hần tới nơi này chờ."

"Vâng!" Vân Đồng nghe được Lưu Khuê lời nói, lập tức gật đầu một cái, xoay người đi.

Lưu Khuê phân phó Vân Đồng sau đó, chính là lần thứ hai bước lên núi điều bởi nhất phi trùng thiên, thẳng đến Linh Dược Điện.

Lúc này, ở Linh Dược Điện trong, Phương Nho nhìn chính mình này ba mẫu linh dược đáng mừng mọc, thật lâu đắm chìm trong loại vui sướng này trong quên hết tất cả.

"Suy nghĩ Linh Dược Điền, bây giờ ta đây ba mẫu linh dược, thực sự là này vạn mẫu Linh Dược Điền trong nhất chi độc tú!" Phương Nho chính mình sách sách lưỡi, hần phóng tầm mắt nhìn tới, vạn mẫu Linh Dược Điền, chỉ có mình này ba mẫu linh dược mọc càng xuất chúng.

Bình thường linh dược, đầu đều là cao cỡ nửa người, mà bây giờ Phương Nho này ba mẫu linh dược, lại ước chừng không sai biệt lắm một người cao, hầu như cùng Phương Nho hầu nơi cổ ngang bằng.

Hơn nữa, từ này ba mẫu Linh Dược Điền trong, chỗ phát ra thẩm hương, cái kia đều nồng nặc như ở trong trăm đóa hoa, từng mảnh một linh diệp trong, nhàn nhạt lưu chuyển từng tia từ sắc, bích lục tựa hồ muốn dầu mở.

"Xem ra Từ Khí Đan tác dụng ở chỗ này càng nổi bật a!" Phương Nho cảm thán một tiếng, chứng kiến này linh diệp trên nhàn nhạt lộ ra từ sắc, này tất nhiên là Từ Khí Đan linh khí phối hợp Khô Mộc Đan, bị linh dược này hấp thu.

Không hề tạp chất Từ Khí Đan, chính là một cỗ thuần túy bằng bạc linh khí, người tu hành hấp thu sau đó, cũng sẽ không ở trong người tích lũy bất luận cái gì tai hại tạp chất, rõ ràng, linh dược này hấp thu Từ Khí Đan linh khí sau đó, đồng dạng là phát sinh biến chất biến hóa.

Hơn nữa, này Từ Khí Đan linh khí, vẫn bị Tô Tiêu Tiêu lợi dụng Tam Sơn Đình luyện hóa thành linh khí thác nước, đem khí luyện hóa áp súc thành linh dịch, càng là bất phàm.

"Không nghĩ tới a, này ba mẫu gần héo rũ linh dược, bây giờ lại biến thành này vạn mẫu Linh Dược Điền bên trong nhất chi độc tú, đơn giản là hạc giữa bầy gà!"

"Đúng vậy a biến hóa thực sự quá nhanh."

"Có thể có được đan dược trường lão tự mình xuất thủ, còn có chúng ta trong môn cấp cao nhất nữ tử tiên từ Tô sư tỷ trợ giúp, này Phương Nho vô cùng không đơn giản."

"Bằng này ba mẫu linh dược, ta muốn sợ rằng ba mươi mẫu sản lượng cũng không chống đỡ được này ba mẫu."

"Đúng vậy a đúng vậy."

Thân ở Linh Dược Điền bên trong đệ tử, lúc này ánh mắt đều đưa lên ở Phương Nho này ba mẫu Linh Dược Điền trên, chứng kiến Phương Nho này ba mẫu linh dược tư thế, để bọn hần nội tâm vô cùng khiếp sợ, đúng (đối với) Phương Nho cũng là từ trước loại kia khinh thị chán ghét, đôi mắt đến bây giờ loại này kính phục có thừa.

Hào!

Đúng vào lúc này, Linh Dược Điền bầu trời truyền xuống một đạo thanh thúy kêu to tiếng, này một tiếng thanh thúy cao vút linh thú kêu to, để cho đám chìm trong vui sướng Phương Nho thu hồi tâm thần, ngẩng đầu hướng bầu trời nhìn lại.

Hình thể cùng trâu không khác nhau chút nào linh thú, ở Linh Dược Điền bầu trời xoay quanh vài vòng, chợt chính là ở Phương Nho trong tầm mắt chậm rãi đáp xuống.

Núi điều trên lưng người, xem ở trong mắt Phương Nho, là một cái phi thường nghiêm túc người, hần ăn nói có ý tứ, già nua khuôn mặt trong toát ra nồng nặc khí tức uy nghiêm, loại khí tức này, tương đương để cho người ta trông đã khiếp sợ, nhưng là lại không phải ác sát khí độ.

Phảng phất chính là một vị lão sư, cái kia nghiêm khắc mặt bên trong chỗ bộc lộ ra ngoài một loại để cho thân là đệ tử người cảm giác được một loại lòng kính sợ.

"Là trong bản môn, chương quản thưởng phạt Lưu trưởng lão." Có đệ tử mắt sắc, nhận ra Lưu Khuê, lập tức đúng (đối với) khác (đừng) đệ tử nói nhỏ một tiếng, lập tức tên này đệ tử quý lạy hô to, nói: "Cung nghênh thưởng phạt trưởng lão."

Ở nơi này một tiếng kéo phía dưới, sở hữu Linh Dược Điền bên trong đệ tử đều vội vàng chiếu tọa, Phương Nho biết lẽ nghi, hiểu quy củ, cũng vội vàng nghe theo.

"Mọi người đứng lên đi, không cần câu nệ." Lưu Khuê phát tay một cái nói rằng: "Các ngươi đều là ở Linh Dược Điền bên trong chấp hành sư môn nhiệm vụ đi."

"Đứng"

Chúng đệ tử sau khi thức dậy, chỉnh tề hồi đáp một tiếng.

Lưu Khuê ánh mắt nhìn quét, liền thấy Phương Nho này ba mẫu linh dược mọc khả quan, quả thực có một loại cây có mọc thành rừng trạng thái.

Lập tức, Lưu Khuê cất bước hướng Phương Nho này ba mẫu Linh Dược Điền chậm rãi đi tới.

081. Sư tập chứng cứ 《 hai 》

Đi tới Linh Dược Điện một bên, Lưu Khuê vươn tay, ở linh điệp trên sờ sờ, chợt dùng sức xé ra, kéo ra một mảnh dài mảnh linh điệp, chớp mắt đem này linh điệp chà xát ở trong lòng bàn tay nhào nặn một chút, đợi hần lòng bàn tay mở ra lúc, linh điệp đã không còn tồn tại, mà là đang hần trong lòng bàn tay, dành dụm một phần nhỏ bích lục như phi thủy, trong suốt giống như lục châu, còn chậm rãi lưu chuyển nhàn nhạt từ sắc linh dịch.

"Tốt!" Lưu Khuê trông coi trong lòng bàn tay từ linh điệp biến thành linh dịch, này như châu như ngọc vậy chất lỏng nồng nặc dị thường, hơn nữa ở linh dịch trong còn có từ khí nhàn nhạt lưu chuyển, cái này khiến Lưu Khuê mừng rỡ trong lòng, có chút cảm thán.

"Dĩ nhiên lấy tam cấp phẩm chất Từ Khí Đan chuyển hóa thành linh khí tâm bồ linh dược, ngoại môn bên trong lại có lớn như vậy thủ bút đệ tử!" Lưu Khuê cảm thán một tiếng, ánh mắt liếc ngắm mở miệng nói: "Này ba mẫu linh dược là ai quản lý?"

"Đệ tử Phương Nho gặp qua trưởng phạt trưởng lão." Phương Nho vội vàng đi tới Lưu Khuê trước mặt ôm quyền thờ dài khom người nói: "Hồi bẩm trưởng lão, này ba mẫu linh dược, là đệ tử quản lý đệ ý."

"Phương Nho? Người chính là Phương Nho!" Lưu Khuê trông coi Phương Nho, chăm chú đánh giá, "Tốt, quản lý không sai, xem ra ngày hôm qua đan dược trưởng lão, đích thân tới Linh Dược Điện, chính là vì người này ba mẫu linh dược, cũng khó trách!"

"Ừm, là." Phương Nho hồi đáp: "Nếu như không có đan dược trưởng lão và tiêu sư tỷ đứng lúc xuất thủ cứu giúp, này ba mẫu linh dược hiện tại sợ rằng đã hủy hoại chỉ trong chớp lát."

"Ừm, ta đã biết." Lưu Khuê gật đầu, "Đây cũng là ta hôm nay chuyển này Linh Dược Điện tầm nhìn."

Nghe được Lưu Khuê lời nói, Phương Nho trong lòng hơi hơi hộp một chút, nhìn Lưu Khuê cũng không có trả lời, mà là cùng đợi hần nói sau.

"Phương Nho, linh dược cứu lại trở về là chuyện tốt, thế nhưng người cũng biết, bây giờ có một người, bởi vì người sự tình, đang ở Thiên Hóa Điện gần rơi vào nhà tù trong." Lưu Khuê nhìn về phía Phương Nho mở miệng nói: "Hiện tại chương giáo cần đem việc này điều tra rõ ràng, can hệ trọng đại, người, còn có ngày hôm qua mất thấy chính sự kiện đệ tử, kim thiên đều phải theo ta đi một chuyến."

"A!" Phương Nho nghe xong Lưu Khuê lời nói sau đó, trong lòng trong nháy mắt hiện ra Tô Tiêu Tiêu đáng vẻ, nhất thời để cho Phương Nho chấn động trong lòng, trái tim mãnh liệt vừa vang lên, nói: "Có phải hay không tiêu sư tỷ? Nàng gần thân Ân nhà tù?"

"Ừm, là Tô Tiêu Tiêu." Lưu Khuê trông coi Phương Nho, từ Phương Nho trong mắt trong nháy mắt bộc phát ra loại kia bởi vì Tô Tiêu Tiêu tin tức mà xuất hiện hoảng loạn lo lắng thần thái, "Người cũng không nên gấp gáp, hiện tại chương giáo còn đang chờ các người, ai đứng ai sai, còn cần khảo chứng."

"Tiêu sư tỷ nàng không có sai." Phương Nho lắc đầu trông coi Lưu Khuê, lúc này trong lòng hiển hiện ra hoảng loạn, sốt ruột, trạng thái vô chủ, Linh Dược Điện bên trong vui sướng đều bị tách ra, trong lòng quan tâm Tô Tiêu Tiêu lúc này hoàn cảnh, "Trưởng lão, mang ta đi đi, ta có thể chứng minh tất cả, chứng minh tiêu sư tỷ sở hữu, là Lăng Thu Thần ý đồ giết ta trước đây, Tô Tiêu Tiêu vì bảo vệ ta phản kích ở phía sau, trọng yếu nhất cùng đáng trách là, Trần Hùng Quan trưởng lão, dĩ nhiên không để ý thân phận trưởng lão, một kích toàn lực, đánh rớt tiêu sư tỷ Tam Sơn Đỉnh, để cho tiêu sư tỷ bản thân bị trọng thương."

"Được." Lưu Khuê khoát khoát tay định chỉ Phương Nho lời nói, hơi hơi thờ dài, nói: "Những lời này lưu đến Thiên Hóa Điện, ở chương giáo trước mặt nói đi, ngoại trừ người ở ngoài, này Linh Dược Điện bên trong, sở hữu mất thấy ngày hôm qua sự tình đệ tử, đều sẽ cùng nhau đi vào, đương nhiên, cũng bao quát Lăng Thu Thần."

"Tốt!" Phương Nho thờ dài một hơi, song quyền hơi hơi rất nhanh, bình phục một chút hoảng loạn lo lắng tâm tình, lúc này như đứng đống lửa, như ngồi đống than.

"Sở hữu Linh Dược Điện bên trong đệ tử đều qua đây." Lưu Khuê hé mồm nói ra một tiếng, nhất thời thanh âm to như chuông, từng vòng phát tán ra, toàn bộ Linh Dược Điện sở hữu thanh âm đều trong nháy mắt bị thanh âm hần che giấu.

Chúng đệ tử trong tai, lúc này nghe được hần những lời này, bất kỳ cái gì thanh âm đều biến mất không thấy gì nữa, thậm chí ngay cả cái kia tiếng gió vùn vút đều tựa như bị đạo thanh âm này đè xuống dưới.

Phương Nho đứng ở bên cạnh hần, tay đưa ra phía trước, này to thanh âm, lâu đời mà sâu xa, phảng phất tại trong đầu của chính mình vang.

Sở hữu đệ tử lập tức đều tụ tập qua đây, lấy ánh mắt kính sợ trông coi Lưu Khuê, không biết xảy ra chuyện gì.

"Trưởng lão loại thực lực này, đúng (đối với) hiện tại ta mà nói, thực sự là mong muốn mà không thể thành." Phương Nho trông coi Lư Khuê ở trong lòng âm thầm khiếp sợ một tiếng, "Không biết đạt được tầng thứ gì."

"Ngày hôm qua ở Linh Dược Điện bên trong phát sinh nhất kiện khiếp sợ sự môn đại sự, nói vậy các người đều biết là chuyện gì đi." Lư Khuê trông coi tụ tập qua đây đệ tử mở miệng nói: "Chuyện này, kinh động chương giáo, kinh động sự môn, chương giáo muốn từ trong miệng các người, nghe một chút phát sinh ngày hôm qua sự tình, hiện tại mọi người cần theo ta lên thân truyền sơn, Thiên Hóa Điện một chuyến."

"A!" Vừa nghe Lư Khuê lời nói, sở hữu đệ tử sắc mặt đều toát ra khiếp sợ thần tình.

"Chúng ta dĩ nhiên có thể lên thân truyền sơn Thiên Hóa Điện đi xem!"

"Đây đối với chúng ta những thứ này ngoại môn đệ tử mà nói, là một kiện cỡ nào chấn động tâm sự?"

"Còn không được, đại biểu bản môn cao nhất thân truyền sơn Thiên Hóa Điện, là chúng ta nhập môn truy cầu a!"

"Ngày hôm qua sự tình, rõ ràng một trước mắt, ký ức hãy còn mới mẻ, nằm mơ đều quên không được. . ."

"Bất quá, chương giáo muốn nghe chúng ta nói, chúng ta phải nói như thế nào?"

"Tốt, an tĩnh." Lư Khuê trong tai hiện lên từng đạo khe khẽ bàn luận, lập tức mở miệng, nói: "Các người chỉ đem sự thực nói ra là được, hắc liên hắc, trắng liên trắng, ở chương giáo trước mặt chớ có vận vẹo sự thực, làm tạo thị phi ý đồ, bằng không, hậu quả vô cùng nghiêm trọng."

Lư Khuê lời nói, áp bách tính mười phần, ở chỗ này, cũng đã nói ra lời khuyên, tụ tập đệ tử mỗi một người đều ngừng nghị luận, ở trong lòng nghĩ.

Lư Khuê nói vừa xong, nhất thời bàn tay duỗi một cái, chính là nơi tay vỗ lên phương trong, một đạo tinh quang bay vọt mà hiện, thoáng chốc ở trong tay hắn, tự ra hiện một cái túi.

Này túi xem ở trong mắt Phương Nho cũng không thu hút, nhưng là từ trong túi lại dừng động từng cổ một thu hút tâm thần người ta ba động.

Này túi, chỉ có ống quần cao thấp, một mặt tuyết trắng mặt khác lại đen như mực, một đen một trắng, tổ hợp thành một cái túi, có một âm một dương hay ý.

Phương Nho vừa nhìn, cũng biết đây là Lư Khuê pháp bảo, so với Tô Tiêu Tiêu Tam Sơn Đình còn lợi hại hơn.

"Hiện tại trước ủy khuất mọi người một hồi, đến thân truyền sơn thiên cường điện, ta sẽ để cho mọi người đi ra." Lư Khuê túi bắt tay vào làm trông coi chúng đệ tử nói một câu, thoáng chốc túi ném đi dựng lên.

Tầm mắt mọi người theo túi nhìn lại, trong nháy mắt liền thấy này túi túi khẩu mãnh mẽ mở, toàn bộ túi thân như rút như gió bành trướng.

Hô hô hô!

Nhất thời, từ túi khẩu bên trong cuộn sạch ra một cổ mãnh liệt kinh phong, gió này mặc dù mãnh liệt, nhưng ôn hòa như gió xuân tắm rửa, chúng đệ tử còn không có hồi quả thân đến, thân thể nhẹ như hồng mao vậy bị hấp xả đến bên trong túi.

"Phương Nho, người cũng đi vào đi." Lư Khuê công chúng đệ tử thu nhập trong bao vải, nhìn về phía Phương Nho nói.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

082. Thiên Hóa Điện đối chất —— phiếu đề cử ném ra tới đi

"Thân truyền sơn đúng (đối với) ta cũng không thần bí, trưởng lão." Phương Nho trông coi Lư Khuê nói rằng: "Nhập môn lúc, ta liền ở Thiên Hóa Điện bên trong gặp qua chương giáo, cũng đã gặp tất cả trưởng lão."

"Được rồi, thân truyền sơn Thiên Hóa Điện đúng (đối với) người quả thực không được thần bí." Lư Khuê đáp một tiếng, trông coi Phương Nho gật đầu, lập tức, không trung túi như không vậy bị Lư Khuê thu hồi đến trong tay, "Người giống như ta cùng đạp linh thú đi trước đi."

Phương Nho gật đầu, theo Lư Khuê tiến độ hướng dừng lại lấy sơn điều bước đi, cùng Lư Khuê cùng nhau bước lên sơn điều bối.

Son điều một tiếng kêu to, chờ Phương Nho hai người nhất phi trùng thiên, không có vào trời cao.

Phương Nho biết Lưu Khuê đem ngoại môn đệ tử thu nhập pháp bảo trong, mang tới thân truyền sơn Thiên Hóa Điện công dụng ở chỗ đó.

Thân truyền sơn Thiên Hóa Điện, đối với ngoại môn đệ tử mà nói, là vô cùng thần bí tồn tại, tu vi không có đạt được tấn chức thân truyền tiêu chuẩn, thêm không giống Phương Nho như vậy, bị thân truyền sơn đệ tử mang theo đi lời nói, là không có khả năng bước lên thân truyền sơn.

Hào!

Son điều một tiếng kêu to, đáp xuống ngoại môn Phong Môn Ngoại Điện trên quảng trường. Phương Nho ánh mắt nhìn lại, liền thấy Vân Đồng bên người, đứng thẳng một bộ có vẻ bệnh, như loại người sắp chết cái kia trạng thái Lăng Thu Thần.

"Lăng Thu Thần, mau mau đi lên, theo ta hướng Thiên Hóa Điện đi một chuyến." Lưu Khuê đứng ở điều bói trông coi Lăng Thu Thần nói rằng.

Lăng Thu Thần mại thông thả suy yếu bước chân, hướng son điều đi tới, trong đi lại ho khan liên tục, sắc mặt tái nhợt lại có vẻ cực kỳ thống khổ, phảng phất mỗi tầng hắng một cái, đều dẫn động tới hần nội tạng, tựa hồ đã chịu bị thương cực kỳ nặng.

Đứng ở trâu kích cỡ tương đương son điều, Lăng Thu Thần cước bộ đập một cái, thân thể nhảy, lại không nghĩ rằng người còn không có nhảy lên điều bói lại tuột xuống, ngã nhào trên đất, cực kỳ chật vật, hiển nhiên, lúc này Lăng Thu Thần căn bản vận không được khí, đã bị thương nặng.

Phương Nho đứng (đối với) người này hận thấu xương, cắn răng mắt lạnh nhìn hần chật vật dạng, nhưng trong lòng thì không nghĩ cười tâm tình, có, chỉ là muốn trong nhảy mắt nhảy xuống, đập ở trên đầu hần, nghiêm khắc giảm, dùng sức giảm, dẫm lên chính mình hải lòng mới thôi.

Thế nhưng, Phương Nho lại không chế được chính mình, cũng không có như vậy đi làm, Lưu Khuê ở bên, hiện tại coi như mình ở nghĩ như thế nào hết giận, cũng phải nhịn nhẫn, Phương Nho muốn tận mắt thấy, người này bị sư môn như thế nào xử trí.

Giết chết đồng môn, trước cổng chúng phía dưới, vạn chúng nhìn trùng trùng, như vậy hành vi, nếu như sư môn cho không được chính mình một cái tha oán năn xử phạt, mình tới thời điểm lại trả thù cũng không trễ.

"Lên đây đi." Lưu Khuê nói một tiếng, vung tay lên, nhất thời Lăng Thu Thần thân thể như một cây hồng mao bị một nguồn sức mạnh nâng lên phóng tới điều bói trong.

Hào!

Son điều kêu vang, nhất phi trùng thiên, không có vào trời cao, thẳng đến thân truyền sơn đi.

Đang ở điều bói, Phương Nho ánh mắt như đao, sát khí凛冽 ngưng tụ thành tiêu trùng mắt về mặt bệnh trạng Lăng Thu Thần.

Phương Nho không có mở miệng nói bất luận cái gì lời nói, cắn răng, lấy phun hỏa ánh mắt nhìn hần chăm chăm, song quyền nắm chặt gân xanh huyết quản như điều điều giăng khắp nơi giun.

Mà Lăng Thu Thần ngồi ở điều trên lưng, đồng dạng lấy cừu hận ánh mắt cùng Phương Nho đứng (đối với) coi.

"Biết vậy chẳng làm, không nên cho súc sinh kia vẫn giữ lại làm vụ cơ hội a!" Lăng Thu Thần ở trong lòng cảm thán, tự trách, hối hận không thôi, "Hiện tại trộm gà không thành lại mất nắm thóc, ngay cả chính ta đều bồi đi vào, đáng hận hơn là, hiện tại súc sinh kia dĩ nhiên rõ ràng, không phát hiện chút tổn hao nào đứng trước mặt ta, mà ta. . . Ai!"

"Cừu nhân đang ở trước mặt, cái này súc sinh hiện tại bị thương nặng, chỉ cần ta tùy tiện động động tay, có thể dễ hần chết." Phương Nho trừng mắt Lăng Thu Thần ở thâm nghĩ trong lòng, "Nhưng là ta lại không thể làm như thế, ta muốn nhìn, nhìn sư môn xử trí như thế nào hần."

Lưu Khuê chứng kiến Phương Nho cùng Lăng Thu Thần song song cừu thị ánh mắt ho khan một tiếng, đưa bọn họ nổi lòng kéo trở về.

Hào!

Linh Thú Son điều một tiếng kêu to, ở Phương Nho trong tầm mắt, một tòa hùng vĩ điện to, phảng phất cao vút trong mây bung, đám mây chỗ hào quang vạn đạo, từ khí thiên điều quanh quẩn, nhất phái tiên khí dày đặc cảnh tượng.

Chợt, son điều một khi xoay quanh, cấp tốc đáp xuống, đáp xuống Thiên Hóa Điện trước cửa.

Lại một lần nữa đi tới Thiên Hóa Điện, đứng ngoài điện, ngửa đầu trông coi cái kia quen thuộc tám biển, Phương Nho tâm tư hàng vạn hàng nghìn.

Hồi muốn lần đầu tiên tới nơi đây, là bởi vì Tô Tiêu Tiêu mang tự mình tiến tới nơi đây tiếp thu chương giáo sư tôn cùng tất cả trưởng lão tuệ nhân khảo nghiệm.

Mà bây giờ lại một lần nữa đi tới nơi này, cũng là bởi vì Tô Tiêu Tiêu, lúc này đây đến, hiển nhiên không như trên lần như thế, lần trước trong lòng mang theo vui sướng cùng ước mơ, mà lần này, cũng là mang theo phần nợ cùng lo lắng.

Lần này là bởi vì Tô Tiêu Tiêu, lúc này đang ở trong điện, gần thân Âm nhà tù, mà lại cũng là bởi vì mình dựng lên.

"Đi thôi, chương giáo đã đợi chờ lâu ngày." Lưu Khuê nói một tiếng, đem Phương Nho tâm tư kéo trở về, dẫn đầu giảm chặn tại chỗ hướng Thiên Hóa Điện bước đi, Lăng Thu Thần bụng ngực khẫu, thần sắc ảm đạm không ánh sáng, một bộ có vẻ bệnh trạng thái, đập nặng nề mà thông thả tiến độ theo sau lưng.

Vào đại điện, Phương Nho trong nháy mắt chứng kiến hai đạo quen thuộc ánh mắt quăng tới.

"Tiêu sư tỷ, đan sư tỷ!" Phương Nho chứng kiến Tô Tiêu Tiêu tái nhợt vô lực sắc mặt trong bọc lộ ra ngoài suy yếu cùng điềm điềm đáng yêu đáng đáp, trong lòng không hiểu căng thẳng, cấp tốc chạy đi.

"Ngoại môn đệ tử Phương Nho, bái kiến chương giáo sư tôn, gặp qua tất cả trưởng lão." Phương Nho đi tới Tô Tiêu Tiêu bên người hai đầu gối chạm đất, khẫu bên trong hô to.

"Đứng dậy, ban thường tọa." Chương giáo Hoàng Thiên Ky nói một tiếng.

Phương Nho ngồi ở Tô Tiêu Tiêu bên người trên bò đoàn, trông coi Tô Tiêu Tiêu cực kém sắc mặt, vô cùng suy yếu khuôn mặt, nghĩ đến hôm qua ở Linh Dược Điện lúc, Tô Tiêu Tiêu tựa hồ cũng không có nghiêm trọng như vậy.

"Tiêu sư tỷ người không sao chứ." Phương Nho thoáng lo lắng hỏi.

Tô Tiêu Tiêu lắc đầu không có mở miệng, một bên Lăng Thu Thần cũng ngồi ở trên bò đoàn.

"Chương Giáo Sư Huynh, sở hữu Linh Dược Điện đệ tử, ta đều dẫn tới." Lưu Khuê nói với Hoàng Thiên Ky, Hoàng Thiên Ky gật đầu.

Chợt, Lưu Khuê bàn tay vừa mở, hắc pháp bảo túi hiển hiện ra, hắc trong nháy mắt đi lên nhất phương ném, như âm dương vậy túi túi khẫu mở, tiếng gió vun vút vang tai truyền đến.

Chỉ một thoáng, mấy trăm tên đệ tử từ túi bên trong nhỏ ra.

Những thứ này ngoại môn đệ tử, từ trong túi vải nhỏ ra, đứng ở Thiên Hóa Điện trong, còn không có hồi quá thần đến, từng cái sắc mặt mê hoặc, đông trưng tây vọng trứ.

"Còn không được bái kiến chương giáo sư tôn!" Trần Hùng Quan hừ lạnh giọng nói truyền đến.

Chúng đệ tử chấn động trong lòng, hồi quá thần, trong nháy mắt toàn bộ quỳ lạy, khẫu bên trong hô to: "Gặp qua chương giáo sư tôn, gặp qua tất cả trưởng lão!"

"Đều đứng lên đi!" Hoàng Thiên Ky bình tĩnh nói một câu, trong nháy mắt trong tay phát trần hướng phía dưới vung lên, nhất thời ở mỗi bên đệ tử xuất hiện trước mặt từng cái bò đoàn, "Ban thường tọa."

Sở hữu đệ tử trên mặt toát ra vẻ kích động, ngồi ở trên bò đoàn, chờ sau khi chương giáo lên tiếng.

"Hiện tại, sở hữu người tham dự, mắt thấy người toàn bộ đến đông đủ, chúng ta mà bắt đầu đi." Chương giáo Hoàng Thiên Ky mắt nhìn trong điện mấy trăm đạo đệ tử thân ảnh mở miệng nói một tiếng, ánh mắt chính là phóng đến Lăng Thu Thần trên người, nói: "Lăng Thu Thần, người có biết tội của người không?"

Lăng Thu Thần vừa nghe chương giáo mở miệng tựa lấy vô cùng uy nghiêm giọng nói đầu mâu nhắm thẳng vào chính mình, toàn bộ sắc mặt tái nhợt trong nháy mắt bắt đầu khởi động ra bối rối vô chủ vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

083. Phong ấn tu vi, trục xuất khỏi sư môn —— kim thiên

"Chương giáo sư tôn ở trên, đệ tử không biết thân phạm tội gì, khụ khụ. . ." Lăng Thu Thần đầu rạp xuống đất phủ phục, hơi hơi run, trong giọng nói rõ ràng có hoảng sợ, càng là tác động hắc thương thể trong cơ thể, ho khan không thôi.

"Người là muốn khẳng khẳng một mực sao?" Hoàng Thiên Ky trong thanh âm, trong nháy mắt toát ra một cổ dày đặc nghiêm khắc về, để cho Lăng Thu Thần vừa nghe, cả người đều thân thần nhất run rẩy, lạnh run.

"Tô Tiêu Tiêu, người tới đem sự tình nói một lần." Hoàng Thiên Ky đem ánh mắt đầu đến Tô Tiêu Tiêu trên người, giọng nói tường hòa hạ xuống nói: "Hiện tại mắt thấy hôm qua sự tình đệ tử, kim thiên tất cả đều ở đây, người cứ việc nói ra, là đúng hay sai, ai đúng ai sai, ở nơi này Thiên Hóa Điện bên trong, không người nào dám dối trá, đến lúc đó ta tự sẽ chủ trì công đạo cho người!"

Nghe được chuông giáo như vậy ngữ trọng tâm tràng giọng nói, Tô Tiêu Tiêu trong lòng cảm giác được một dòng nước ấm, ở sư môn đệ nhất nhân trước mặt, Tô Tiêu Tiêu cảm giác được trong lòng cái kia cổ uy khuất, đều phải hóa thành lệ nóng doanh trong.

Bình phục một chút tâm tình, Tô Tiêu Tiêu mở miệng nói: "Hôm qua, ở ngoại môn Linh Dược Điện trong, Phương Nho quản lý để ý ba mẫu Linh Dược Điện, khởi từ hồi sinh, ở đan dược trường lão trợ giúp hạ, cây khô gặp mùa xuân."

Toàn bộ Thiên Hóa Điện lặng ngắt như tờ, nghe Tô Tiêu Tiêu thanh thúy trong thanh âm, bộc lộ ra ngoài từng tia từng tia ghen ngào, rất rõ ràng, ở Thiên Hóa Môn đệ nhất nhân Hoàng Thiên Ky phía trước, năng kiên cường nữa cũng như một đứa bé con ở trường bối trước mặt giống nhau.

Nàng đầy bụng ủy khuất, cũng chỉ có thể ở nơi này đệ nhất nhân trước mặt, có thể kể ra, có thể để cho hắn vì tự làm chủ.

"Ừm, nói tiếp." Hoàng Thiên Ky ánh mắt ở Phương Nho trên người dừng lại trong nháy mắt, gật gật đầu nói.

"Ở linh dược cứu lại trở về trong nháy mắt, Phương Nho hậu tích bạc phát, tâm tính viên mãn, vui sướng, làm môn một cước đột phá nước chảy thành sông đã tới." Tô Tiêu Tiêu không chút hoang mang nói tường tận nói: "Ở Phương Nho không kìm lại được đột phá trong lúc đó, cũng là hấn yếu ớt nhất thời điểm"

"Ừm, không sai." Hoàng Thiên Ky điểm một cái đáp một tiếng, nói: "Ta người tu hành, đập phá gông cùm xiềng xích lúc, chính là thiên nhân hợp nhất cảnh, lúc này vong ngã mãi mãi tồn, thân cùng địa cộng hưởng, thân cùng trời cùng minh, thân thân cùng trời địa hợp nhất, lúc này cũng là nguy hiểm nhất thời điểm, như một không có tư tưởng, không có trí tuệ, không có bất kỳ phòng bị bảo vật, lúc này sợ nhất có lòng tặc mơ ước, nếu, lúc này bị có lòng kẻ cấp thừa lúc vắng mà vào, hậu quả khá là nghiêm trọng, một cái sơ sẩy, chính là thân tử đạo tiêu, hy vọng chư đệ tử, tấn chức lúc, muốn tìm tốt chỗ an toàn, có thể tìm bạn bè vì hộ pháp, đây là kiếp nạn vậy! Chính như cái kia lột da xà, lột da lúc, đã là sinh tử chuyển hoá lúc!"

Hoàng Thiên Ky trông coi trong điện mấy trăm đệ tử, lập tức cũng là mở miệng thụ trái qua, mượn cơ hội này đúng (đối với) quảng đại ở đây đệ tử khai ngộ khai ngộ, bởi vì tấn chức lúc, quả thực phải phòng bị, thực sự quá nguy hiểm.

Rất nhiều đệ tử, đang nghe Hoàng Thiên Ky giáo hóa sau đó, đều là thân thể phủ phục, khẩu bên trong xác nhận.

"Tô Tiêu Tiêu, người nói." Hoàng Thiên Ky nhìn về phía Tô Tiêu Tiêu ngoắc nói.

"Mắt thấy Phương Nho đang ở tình ngộ đột phá, ta liền ở bên vì hộ pháp." Tô Tiêu Tiêu tiếp lấy mở miệng nói: "Đội Phương Nho tấn chức tới lúc mấu chốt, đột nhiên đang ở Linh Dược Điện quản lý thân truyền đệ tử Lăng Thu Thần, dĩ nhiên xuất thủ, hơn nữa vừa ra tay, chính là bản môn bảo vật trấn giáo Điện, Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, hấn đây là trăm phương ngàn kế, chính là muốn đưa Phương Nho vào chỗ chết."

"Ta không có khả năng làm cho khoe khoang, cho nên quyết định thật nhanh, lấy Tam Sơn Đình ngăn cản Lăng Thu Thần hành động." Tô Tiêu Tiêu trong giọng nói toát ra tức giận, "Lăng Thu Thần tu vi ở ta phía dưới, ta cũng không có đúng (đối với) hạ sát thủ, hấn trăm phương ngàn kế một kích, lấy Lôi Đình Vạn Tượng Kinh bốn lời tinh thần, lại bị ta pháp bảo Tam Sơn Đình hóa giải, mà bị phản phệ, bị Tam Sơn Đình vỡ thành trọng thương."

"Đã ở lúc này, ngoại môn trường lão Trần Hùng Quan xuất hiện, không nói lời gì, lấy một kích toàn lực, đem ta Tam Sơn Đình đánh vỡ nát." Tô Tiêu Tiêu một hơi thở đem sự tình nói xong, sắc mặt tái nhợt trông coi Hoàng Thiên Ky, nói: "Mời chuông giáo sư tôn vì ta làm chủ, ta chỗ nói, ở đây các sư đệ đều có thể làm chứng! Chuyện đã xảy ra, chính là như vậy."

"Thực sự là quá làm cho ta đau lòng." Hoàng Thiên Ky trong sắc mặt hiện ra nồng nặc tức giận, nghe xong Tô Tiêu Tiêu lời nói sau đó, cái kia căn căn thù tới trước ngực râu bạc đều vênh lên vênh lên, "Các người ngày hôm qua đều ở đây Linh Dược Điện, hiện tại Tô Tiêu Tiêu lời nói, các người cũng nghe xong, nàng nói, nhưng có giả?"

P phía dưới chúng đệ tử, lúc này từng cái trong lòng run lên, nghe được Hoàng Thiên Ky lúc này ở hỏi mình, lập tức từng cái giao giao đầu, nhất thời toàn bộ phủ phục mà xuống, nói: "Sự tình quả thực như vậy, chính cái nào như Tô sư tỷ nói, một chữ không kém!"

Vừa nghe nghe thấy chúng đệ tử trăm miệng một lời hồi đáp, Hoàng Thiên Ky trong cổ họng phát sinh một tiếng uy nghiêm tức giận hừ tiếng.

"Lăng Thu Thần!" Hoàng Thiên Ky giọng nói nhất thời một liệt, "Người thân là thân truyền đệ tử, dĩ nhiên tâm hoài quý thai, làm ra như làm cho nhân thân cộng phần sự tình, người có lời gì nói?"

"Đệ. . . Đệ tử. . . Đệ tử cũng là trong chốc lát bị che đậy tâm chí. . ." Lăng Thu Thần toàn thân bắt đầu run, tay chân không kìm lại được run rẩy, "Mời chuông giáo tha thứ ta đây một lần, ta cũng không dám... nữa."

"Câm miệng." Hoàng Thiên Ky hiển nhiên là chân chính tức giận, "Người thân là thân truyền đệ tử, vốn nên làm gương tốt, bảo vệ đồng môn, người dĩ nhiên sử dụng bản môn trấn phái kỹ năng, Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, làm như tru diệt đồng môn dao mổ, người bức này đệ tử, lưu lại có ích lợi gì?"

"A. . . Chuông giáo sư tôn bớt giận a! Ta cũng không dám... nữa." Lăng Thu Thần toàn bộ thể xác và tinh thần, lúc này cũng như rơi vào trong hầm

bằng, nghe được Hoàng Thiên Ky lời nói, trong đầu của hắn hỗn loạn tung bùng, thậm chí có một loại từ kỳ đến ảo giác cùng hoang mang.

"Bản môn, thực sự là gặp người không quen, thu loại người như ngươi bại hoại." Hoàng Thiên Ky không để ý tới Lăng Thu Thần cầu xin tha thứ, thờ dài lắc đầu, "Hiện tại, ta liền đoạt đi ngươi Lôi Đình Vạn Tượng Kinh tu hành chi pháp, phong ấn ngươi tu vi ba năm, trục xuất bản môn, cách chức vào phạm trần tục thế, bản môn chung thân không được lại thu nhận ngươi."

Hoàng Thiên Ky vừa mới dứt lời, bàn tay đột nhiên giờ lên, hướng Lăng Thu Thần một trào, nhất thời một dải lụa liền hướng Lăng Thu Thần phóng tới.

"A . . A . . ." Lăng Thu Thần phát sinh thống khổ tru lên, một luồng nồng nặc như điện quang mang, từ Hoàng Thiên Ky trong bàn tay xẹt qua, vọt ở Lăng Thu Thần đầu người trong.

Một trong nháy mắt, Lăng Thu Thần đình chỉ hết thở, hai mắt không ánh sáng, hình như si ngốc vậy gục đầu xuống.

Chỉ một thoáng, Hoàng Thiên Ky bàn tay mạnh nữa lật một cái, trong nháy mắt ở trong bàn tay hắn ngưng tụ một cái quả đấm lớn Lôi Cầu.

Lôi Cầu dừng dừng dừng động kinh người quang mang, quang mang như sấm xà phi nhanh lấy, chỉ một thoáng, này lôi xà quang mang liền lẫn nhau đan vào quần quanh, hình thành một cái giống như lôi đình đan vào mà thành vòng, cái lưới này hình dạng vương vù như một gian lôi đình ngục.

"Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, phong ấn thân lôi, Lôi Ngục, đi!"

Hoàng thiên trong tay Lôi Ngục đẩy, trong nháy mắt như điện tốc độ chui vào đến Lăng Thu Thần phần bụng vùng đan điền.

"A!"

Lăng Thu Thần trong miệng thống khổ hừ ra một tiếng, cả người khí chất đột nhiên biến đổi, trong nháy mắt từ một cái thanh niên anh tuấn, biến thành một cái hồ tra rậm rạp bên mép, vẻ mặt tang thương, phảng phất trong thế tục lớn tuổi thanh niên, mỗi ngày ở đồng ruộng môn thủ công xuất ra hiện đáng đáp.

Rất rõ ràng, Lăng Thu Thần trọn đời tu vi, lúc này đều bị chương giáo Hoàng Thiên Ky cho phong ấn lại, không có chân khí trong đan điền vận hành cung cấp, hân huyết nhục đều ở đây chuyển biến, hiển hiện ra hân lúc này tuổi tác tướng mạo sẵn có.

Chỉ một thoáng, Lăng Thu Thần thân thể mềm nhũn, bất tỉnh nhân sự ngất đi.

"Đạo đồng!" Tại Hoàng Ky làm xong tất cả sau đó nói ra một câu, trong nháy mắt trái phải hai bên đạo đồng đáp một tiếng đứng ra, "Đem hắn kéo xuống, phân phó người sự tình, đưa hắn đưa tiễn phạm trần tục thế."

Hai gã tiểu đạo đồng gật đầu đáp một tiếng, chính là chạy xuống, một tả một hữu đem Lăng Thu Thần dẫn đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

084. Xử phạt Trần Hùng Quan

Thấy như vậy một màn, sở hữu ở đây đệ tử đều kinh ngạc đến ngây người, một gã thân truyền đệ tử, dĩ nhiên trong chớp mắt bị phong ấn tu vi, cách chức thành bình dân, trục xuất khỏi sư môn, này đúng (đối với) ở đây ngoại môn đệ tử mà nói, đều thật sâu học một khóa, bị Hoàng Thiên Ky thủ đoạn cho chấn động.

Chứng kiến Lăng Thu Thần tự thực quả, được báo ứng, Phương Nho thở ra một hơi thật dài, kết quả này, để cho Phương Nho rất hài lòng.

Ngồi ở trường lão chỗ ngồi Trần Hùng Quan, mắt thấy một màn này phát sinh, lúc này trên trán thấm thấu ra mồ hôi lấm tấm, hô hấp cũng là nặng nề, tâm tình vô cùng phức tạp, hiển hiện ra vẻ khản trương tới.

"Hùng quan sư đệ." Hoàng Thiên Ky tiếng kêu, trong nháy mắt để cho Trần Hùng Quan tâm thần run lên, vội vàng không đáp diết đáp một tiếng, vén tay áo lên, ở trên trán xoa một chút.

"Thật làm cho ta thất vọng đau khổ nha!" Hoàng Thiên Ky thở một hơi thở, trông coi Trần Hùng Quan lắc đầu, nói: "Ngươi nhưng là trường lão, lại làm ra chuyện như vậy, tự ngươi nói, nên xử lý như thế nào?"

"Ta thừa nhận, ta ra tay trọng." Trần Hùng Quan thở dài, ánh mắt không dám nhìn Hoàng Thiên Ky, "Trưởng lão phạm pháp, cũng cùng đệ tử cùng tội, ta cam nguyện đến điện bích nhai, điện bích một tháng."

"Một tháng sao?" Hoàng Thiên Ky giọng nói toát ra thất vọng nghi hoặc.

"Hai tháng." Trần Hùng Quan trong lòng khẩn trương vạn phần, vội vàng đổi lời nói chuyện.

"Điện bích nhai, đã thật lâu không có trưởng lão đi nơi nào điện bích." Hoàng Thiên Ky thở dài lắc đầu, "Tư Quá Phong là cho đệ tử tình tọa nghĩ đã qua chỗ, điện bích nhai là cho trưởng lão điện bích tình ngộ biết sai có thể thay đổi chỗ, người bây giờ thân phạm tội ảnh hưởng hại vô cùng, ta liền để người đến điện bích nhai, điện bích ba tháng đi."

"A. . ." Trần Hùng Quan trong lòng cả kinh, trong nháy mắt chính là hồi đa nghi thần gật đầu, "Tất cả nghe Chương Giáo Sư Huynh an bài, ta nhất định dùng ba tháng này thời gian, hảo hảo tĩnh lại tĩnh lại tự thân sai lầm."

Trần Hùng Quan cúi thấp đầu, ngôn ngữ chịu thua, thế nhưng ánh mắt cũng là lạnh thấu xương như đao hướng Tô Tiêu Tiêu cùng Phương Nho liếc tới.

Này một cái lơ đãng nhân thần, cũng là để cho chú ý Phương Nho chứng kiến, từ Trần Hùng Quan ánh mắt này bên trong, Phương Nho chứng kiến ngập trời phần nộ.

Nếu như nhân thần có thể sát nhân lời nói, Phương Nho tin tưởng, mình và Tô Tiêu Tiêu đã vừa mới chết ở Trần Hùng Quan dưới con mắt.

"Đi thôi." Hoàng Thiên Ky nhìn cũng không nhìn Trần Hùng Quan phát tay một cái, "Đến điện bích nhai đi, tôi luyện tôi luyện tâm tính, điều tu hành cả đời, người tâm tính vẫn là trước sau như một a!"

Trần Hùng Quan nghe ra được Hoàng Thiên Ky trong giọng nói đúng (đối với) chính mình thất vọng, lập tức đứng lên đáp một tiếng, đi xuống trưởng lão tịch, hướng ngoài điện bước đi.

Đội đi tới Phương Nho đám người bên người lúc, Trần Hùng Quan cước bộ dừng lại một chút, dùng lửa giận ngập trời dư quang liếc mắt Phương Nho cùng Tô Tiêu Tiêu, chính là giậm chân tại chỗ hướng cửa điện bước đi, thoáng chốc ra Thiên Hóa Điện, biến mất không thấy gì nữa.

"Tô Tiêu Tiêu, người đối với ta cái này kết quả xử lý, còn thỏa mãn?" Hoàng Thiên Ky nhìn về phía Tô Tiêu Tiêu mở miệng nói: "Người là bản môn kiệt xuất đệ tử, vì bốn môn giành vinh quang rất nhiều, bất kỳ cái gì đệ tử đều giống nhau, chỉ cần người là đúng (đối với), ta liền sẽ đại diện cho các người, coi như là trưởng lão phạm sai lầm, đồng dạng cũng sẽ không đặt được che chở, các người đều là bản môn tương lai, tương lai bản môn cần nhờ các người tới bắt nguồn xa, dòng chảy dài, phát dương quang đại!"

"Tô Tiêu Tiêu cảm tạ chương giáo sư tôn!" Tô Tiêu Tiêu trong nháy mắt nằm rạp xuống khấu bên trong kích động hô lớn.

"Này, mới là Thiên Hóa Môn đệ nhất nhân phong thái." Phương Nho chứng kiến Hoàng Thiên Ky nhanh chóng quyết đoán xử lý thủ đoạn, không hề tư tâm đại công thủ bút, Phương Nho ở trong lòng nhìn không được đúng (đối với) Hoàng Thiên Ky tán thán.

Sở hữu ở đây đệ tử, lúc này tâm thần đều chấn động đến cửu tiêu vân ngoại, tốt đỉnh.

Một cái thân truyền đệ tử Lăng Thu Thần, bị phong ấn tu vi, hiện tại càng là một trưởng lão đều bị phạt đi điện bích nhai điện bích.

Này một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng xử lý thủ đoạn, để cho Hoàng Thiên Ky cái này Thiên Hóa Môn chương đệ nhất nhân uy nghiêm, như thần tiên hạ phàm ẩn ở trong lòng bọn họ, mãi mãi cũng sẽ không na diệt.

"Tô Tiêu Tiêu, đưa người Tam Sơn Đỉnh trình lên." Hoàng Thiên Ky nhìn về phía Tô Tiêu Tiêu mở miệng nói: "Trần Hùng Quan thân là trưởng lão, đưa người pháp bảo đánh vỡ, trưởng lão phạm tội, sư môn có trách nhiệm gánh chịu, ta liền đại biểu sư môn, đưa người pháp bảo chữa trị, trả người một cái công đạo."

"Này!" Nghe được Hoàng Thiên Ky nói vậy, Tô Tiêu Tiêu chấn động trong lòng.

"Trình lên đi." Hoàng Thiên Ky nhìn ra được Tô Tiêu Tiêu khiếp sợ, hơi hơi ôn hoà cười nói rằng.

Tô Tiêu Tiêu lấy ra Tam Sơn Đỉnh, lúc này Tam Sơn Đỉnh, mất đi linh khí pháp lực, hiển nhiên không thể lấy đại thủ đoạn ẩn dấu, chỉ là bị Tô Tiêu Tiêu dùng hoàng bố bao vây, đặt ở trong lòng ngực.

"Phương Nho, làm phiền người một chuyện." Tô Tiêu Tiêu thân thể không còn chút sức lực nào, suy yếu phi thường, nằng nặng Tam Sơn Đỉnh đưa tới Phương Nho trước mặt nói rằng.

"Tốt!" Phương Nho gật đầu một cái, hai tay trịnh trọng tiếp nhận Tam Sơn Đỉnh, đứng dậy hướng trên bậc thang bước đi.

Hoàng Thiên Ky cùng tất cả trưởng lão chỗ đã tọa chỗ, khoảng cách điện phủ có chín thềm đá, Phương Nho đi lên thềm đá, cung kính đem Tam Sơn Đỉnh đưa tới Hoàng Thiên Ky trước mặt.

Hoàng Thiên Ky tiếp nhận Tam Sơn Đỉnh, trông coi Phương Nho gật đầu, trên mặt hiện lên hòa ái dễ gần nụ cười, nói: "Phương Nho sao, không sai, mười mấy ngày không thấy, người tu vi lại tăng tiến không ít, là thời điểm tấn chức nội môn đệ tử."

"Phuong Nho cảm ơn chương giáo sư tôn." Phuong Nho ôm thờ dài, nói: "Đệ tử bây giờ đang ngoại môn còn có một sự tình chưa, tấn chức nội môn đệ tử sự tình, khả năng cần đợi sự tình sau đó mới được!"

"A! Thì ra là thế." Hoàng Thiên Ky trông coi Phuong Nho gật đầu, nói: "Ngươi ở đây ngoại môn bên trong, lấy ngươi tu vi, ta trước cũng đã nói, là ủy khuất ngươi, bây giờ ngươi tu vi đã đạt được Chân Khí Cảnh đỉnh phong, một bước luyện tinh hóa khí, sắp tới, ngươi ở đây ngoại môn có thể còn có chuyện gì trọng yếu như vậy, dĩ nhiên so với tấn chức nội môn còn trọng yếu hơn?"

"Chương giáo sư tôn, thật không dám giấu giếm, thật chính là vì ta cái kia ba mẫu linh dược." Phuong Nho cũng không được giấu giếm mở miệng nói: "Ba mẫu Linh Dược Điền, ta trả giá toàn bộ tâm huyết, chứng kiến chúng nó từ sắp héo rũ khô sở, đến bị đan dược trưởng lão và tiêu sư tỷ cứu lại trở về vui sướng, bây giờ này ba mẫu linh dược cây khô gặp mùa xuân, mọc vừa lúc, không đợi chúng nó thành thực thu gặt, ta là không bỏ xuống được!"

"Tốt! Tốt! Tốt! Ha ha ha, thực sự là Nho một cái có thể - khiến cho, đại tài khả tạo a!" Hoàng Thiên Ky nghe xong Phuong Nho lời nói sau đó, liên tiếp ba câu tốt, lúc này đứng (đối với) Phuong Nho ấn tượng đã tới một loại tương đương thỏa mãn bước, "Ngươi ngộ tính tốt, tu hành tu hành, cũng là tu tâm tu tâm, đã muốn thân thể hành động, cũng muốn tâm linh viên mãn, thực sự cái nào đều là tu hành, trọng yếu là, có một viên tu hành tâm, ngươi đi đi, đối đãi ngươi cái kia ba mẫu Linh Dược Điền thu gặt sau đó, ngươi liền có thể đến nội môn sơn, tìm Trương Lâm trưởng lão đưa tin."

"Tốt, đệ tử thụ giáo!" Phuong Nho ôm quyền thờ dài nói một tiếng, chính là đi xuống, ngồi ở Tô Tiêu Tiêu bên cạnh trên bò đoàn.

Tô Tiêu Tiêu nghiêng đầu đứng (đối với) Phuong Nho đầu lấy khẽ phồng mím cười, nhẹ nhàng Bò câu Bò câu thủ, tỏ vẻ khẳng định vậy thần tình.

Tô Hiểu Đan trông coi Phuong Nho điểm một cái, trong nụ cười lộ ra hai cái tiểu hồ nha sát là khả ái.

"Cái này Phuong Nho muốn nhất phi trùng thiên."

"Dĩ nhiên đạt được chương giáo sư tôn như vậy đánh giá!"

"Đến Linh Dược Điền, chúng ta muốn cùng hấn giữ gìn mối quan hệ."

"Ai, hấn dĩ nhiên là Thiên Kinh Minh địch nhân, mà ta. . . Chính là Thiên Kinh Minh người. . ."

Từng cái đệ tử ở trong lòng cảm thán, đều có các ý tưởng, đối với lúc này Phuong Nho. Bọn họ phảng phát nhận thức lại một lần.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

085. Đề thăng hồn khí

Bởi vì bọn họ kim thiên có thể đến Thiên Hóa Điện bởi một cái, tất cả đều là bởi Phuong Nho ban tặng, tất cả mọi thứ nguyên nhân gây ra, đều là bởi vì Phuong Nho dựng lên.

Bây giờ lại bởi vì Phuong Nho, một cái thân truyền sơn thân truyền đệ tử Lăng Thu Thần bị phong ấn tu vi trực xuất khỏi sư môn, một thân phận khác càng cao quý trưởng lão Trần Hùng Quan bị phạt đến diện bích nhai diện bích ba tháng.

Này tất cả mọi thứ, bây giờ đang chúng đệ tử trong lòng đều nhưng trong tâm khám, đều là bởi vì Phuong Nho.

Coong coong coong coong!

Đúng vào lúc này, đột nhiên một tiếng chấn động tiếng vang từ phía trên truyền ra.

Phuong Nho đám người ánh mắt nhìn lại, liền chứng kiến Tam Sơn Đình lúc này trôi nổi tại Hoàng Thiên Ky trước mặt.

Tam Sơn Đình xoay chậm chậm, phát sinh từng tiếng chấn động thanh âm, Hoàng Thiên Ky trong tay phát trần phát một cái, nhất thời từng đạo nồng nặc bàng bạc lực lượng cuộn cuộn phi nhanh.

Phuong Nho lấy mắt thường đều có thể chứng kiến, từ Hoàng Thiên Ky cái kia phát trần trong chỗ bắt đầu khởi động đi ra ánh sáng màu vàng.

Nồng nặc ánh sáng màu vàng, toàn bộ rót vào Tam Sơn Đình trong, vốn là âm đậm vô quang Trạch Tam Sơn Đình, vào lúc này bắt đầu phát sinh yếu ớt

hào quang.

"Có chương giáo xuất thủ, Tam Sơn Đình chữa trị sau đó, có thể sẽ càng tốt hơn." Phương Nho nỉ non, trông coi Hoàng Thiên Ky một tay thần thông tạo hóa thủ đoạn này, trọn mắt hốc mồm.

Chúng đệ tử đều kinh ngạc trông coi đây hết thấy, miệng há có thể tắc hạ một cái trứng gà.

"Lôi đình vạn vật, xuân lôi sống lại, vạn vật thức tỉnh! Ngưng! Phệ!"

Hoàng Thiên Ky trong miệng nói lắm bầm, thoáng chốc ở nơi này nói ngôn ngữ phía dưới, chính là dùng phát trần trên không trung xoay tròn mà về, như bút lông trên không trung vậy mực, lấy không gian vì vải vẽ tranh sơn dầu, thoáng chốc kim quang đan vào thành một cái tròn trịa không gì sánh được Thái Cực Bát Quái, âm dương mờ.

Đùng ùng!

Như lôi điện vang lên âm thanh từ này Thái Cực Bát Quái bên trong chấn động ra, xoay chậm chậm, từng đạo phảng phất lôi đình quang mang du tẩu, phi nhanh.

Ông!

Hoàng Thiên Ky phát trần một điểm, Thái Cực Bát Quái mạnh mẽ dao động, một tiếng ở màng nhĩ mọi người bên trong chấn động âm thanh truyền ra, trực tiếp đem Tam Sơn Đình bao vây.

Phệ!

Hoàng Thiên Ky ngoác miệng ra, một đạo dòng máu vàng bay ra, trực tiếp không có vào đến Tam Sơn Đình trong.

Ừng ừng!

Không trung Tam Sơn Đình ở Hoàng Thiên Ky này đạo dòng máu vàng rưới vào hạ, nhất thời truyền ra nổ, phảng phất như ở chân trời đánh lôi, chấn đắc mọi người thân thể chấn động.

"Chương giáo thực lực siêu phàm nhập thánh!" Tô Tiêu Tiêu thấy như vậy một màn khiếp sợ nỉ non, "Huyết dịch đã hóa thành kim sắc, đây là tu thành Bát Phôi Kim Thân, khoảng cách bạch nhật phi thăng, đều chỉ có một bước ngắn!"

"A!" Phương Nho nghe được Tô Tiêu Tiêu thật nhỏ nỉ non, chấn động trong lòng, "Bát Phôi Kim Thân? Bạch nhật phi thăng?"

Tô Tiêu Tiêu sùnn nghiêng đầu mắt nhìn Phương Nho hơi hơi một Bò câu thủ, chính là đem ánh mắt nhìn về phía không trung Tam Sơn Đình.

"Lôi đình vạn vật, vạn vật sinh linh, xuân lôi vạn vật Tô, vạn vật đều có linh, biến hóa! Ngưng! Hồn!"

Hoàng Thiên Ky trong miệng nhắc tới mấy tiếng, bàn tay đi lên không một lần hành động.

Nhất thời ở trong mắt Phương Nho, phảng phất Hoàng Thiên Ky lúc này cái bàn tay này, chỉ lấy đem trọn cái trời cao giờ lên, bắt đầu chinh đồn và cái cách trời cao pháp tắc.

Ừng ừng!

Từ Hoàng Thiên Ky giờ bàn tay lên bầu trời, trong nháy mắt ngưng tụ thành một cái vĩ đại lôi đình vòng xoáy, vĩ đại tiếng sấm ở Thiên Hóa Điện bên trong vang lên.

Lúc này mọi người cảm giác được chính mình không được ở trong điện, mà là đang ngoài điện, nhìn trong bầu trời cuộn cuộn lôi vân phi nhanh, từng đạo lôi xà thiểm điện răng rắc răng rắc nổ vang.

Chỉ một thoáng, đếm một chút to bằng miệng chén lôi đình lấy nhanh chóng như sét tứ thế ừng ừng bỏ về phía không trung Tam Sơn Đình.

"Thiên! Chương giáo sư tôn là muốn vì Tam Sơn Đình tự hồn!" Tô Tiêu Tiêu thấy như vậy một màn trong lòng trong nháy mắt khiếp sợ, "Kể từ đó, Tam Sơn Đình không chỉ có sẽ khôi phục, thậm chí phẩm cấp trực tiếp tấn thăng đến hồn khí cấp bậc, ở trong đình dân sinh ra Khí Hồn tới!"

"A! Thi ra là thế." Phương Nho trong lòng cũng là vô cùng khiếp sợ, nghe được Tô Tiêu Tiêu lời nói sau đó, trên mặt toát ra khiếp sợ niềm vui duyệt.

Đăng cấp pháp bảo, từ nhất bình thường phạm khí đến bảo khí rồi đến linh khí này ba cái giai đoạn đều vẫn là phạm vật, thế nhưng một khi từ linh khí tấn thăng đến hồn khí, vậy thì không tầm thường, không thể so sánh nổi.

Pháp bảo phân tiên thiên hình thành cùng hậu thiên tự động luyện hóa, tiên thiên hình thành đều là thánh vật, mà ngày sau luyện hóa mà thành thì cần muốn từng bước trưởng thành.

Bây giờ, Tô Tiêu Tiêu Tam Sơn Đình bị Trần Hùng Quan đánh vỡ, hiện tại Hoàng Thiên Ky chính là lợi dụng chính mình thủ đoạn thần thông, nên vì Tam

Son Đình tụ hồn, hồn một thành, Tam Sơn Đình phẩm cấp liền sẽ đề thăng tới hồn khí cấp độ.

"Ừm, hiện tại chương giáo sư tôn, chính là đang lợi dụng bản môn bảo vật trấn phái, Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, Tụ Lôi Đình, vì Tam Sơn Đình độ lỗi kiếp." Tô Tiêu Tiêu nhìn về phía Phương Nho kích động giải thích: "Chỉ cần Tam Sơn Đình quá kiếp nạn này, liền sẽ đản sinh ra Khí Hồn, đến lúc đó, chính là Tam Sơn Đình thành tựu hồn khí thời điểm."

Nghe được Tô Tiêu Tiêu giải thích, Phương Nho hơi hơi thở ra một hơi, trong tai truyền đến ừng ừng lôi đình gào thét.

Loại này đại biểu trời uy thanh vang, chỉ ở Phương Nho trong lòng, cũng hơi có loại thể xác và tinh thần run rẩy uy áp.

Ừng ừng!

Khi cuối cùng một đạo gào thét lôi đình đánh vào Tam Sơn Đình bên trong sau đó, chỉ một thoáng, Tam Sơn Đình toàn bộ thân đình bắt đầu biến hóa.

Sáng bóng lóe lên lóe lên, như một cái cái gương ở dưới ánh mặt trời chiếu sáng chỗ chiết xạ ra tới quang mang, chói mắt không gì sánh được.

Hồ!

Hoàng Thiên Ky chợt thu công, trông coi không trung Tam Sơn Đình chậm rãi nói: "Tô Tiêu Tiêu, sư môn hiện tại cho ngươi một cái công đạo, sau này, ngươi cũng không nên đứng (đối với) sư môn trong lòng còn có ngăn cách nha!"

"Tô Tiêu Tiêu cảm tạ chương giáo sư tôn." Tô Tiêu Tiêu lập tức thân thể phủ phục cung kính nói.

"Đi!"

Hoàng Thiên Ky gật đầu, bàn tay vung lên, Tam Sơn Đình xoay tròn mà xuống, chậm rãi huyền phù đến Tô Tiêu Tiêu trước mặt.

Tô Tiêu Tiêu bàn tay duỗi một cái, Tam Sơn Đình liền huyền phù đến nằm trên lòng bàn tay, từng cỗ một bằng bạc lực lượng chính mình Tam Sơn Đình bên trong tản ra.

Tô Tiêu Tiêu cảm thụ được Tam Sơn Đình trong truyền ra ngoài lực lượng, lúc này, năng tin tưởng, chỉ cần mình lập tức cùng Tam Sơn Đình nhỏ máu nhận chủ, ở tiến hành thời gian tế luyện, chính mình tu vi liền sẽ trong nháy mắt tăng lên, thậm chí mượn Tam Sơn Đình lực lượng, bước vào Hóa Khí Cảnh đình phong cũng có thể.

"Tô Tiêu Tiêu, ta vì ngươi Tam Sơn Đình chỗ ngưng tụ, chịu là Đông Phương Thanh Mộc hồn." Hoàng Thiên Ky mở miệng nói: "Ngưng tụ này Hồn chỉ pháp bảo, nhưng là để khôi phục cùng phòng ngự lấy xưng, về sau thân nguyên Thất Khiếu Cảnh phía dưới thực lực người, liền không có năng lực đem đình này đánh vỡ."

Vừa nghe Hoàng Thiên Ky lời nói, Tô Tiêu Tiêu tâm thần run lên, trong lòng không thể không bội phục Hoàng Thiên Ky thần thông mạnh, hoàn toàn lấy tự thân thần thông, để cho pháp bảo Khí Hồn theo ý nghĩ của mình sinh ra.

Phải biết, pháp bảo từ linh khí đề thăng tới hồn khí cấp bậc, chính là phải kinh thụ thiên tai, cũng chính là thiên lôi chi kiếp.

Thế sự vạn vật, đều có linh tính, thế nhưng linh tính không có khai ngộ lúc, chính là như người phàm, một khi linh tính khai ngộ, siêu thoát thiên địa quy tắc, thượng thiên liền sẽ hạ xuống Lôi Phạt.

Chịu đựng được thiên lôi đánh xuống đầu, linh tính khai ngộ, sinh ra linh hồn, có thể tu hành.

Mà pháp bảo cũng càng phải như vậy, đản sinh ra Khí Hồn sau đó, trên lực lượng phòng, có thể tự động thôn nạp thiên địa linh khí bổ sung tự thân, chậm rãi tu hành.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

086. Tạm quán Linh Dược Điền

Như Tô Tiêu Tiêu trước đây, dùng Tam Sơn Đình phi hành cùng công kích, đều cần ở trong đình thiêu đốt đan dược, làm như khu sử Tam Sơn Đình lực lượng cung cấp, thế nhưng bây giờ, Tam Sơn Đình đản sinh ra Khí Hồn, liền không cần đan dược cung cấp, đều có thể tùy ý dùng để phi hành cùng địch

nhân công kích.

Đây chính là biến hóa, chất đề thăng.

"Tô Tiêu Tiêu, ta còn có một nhiệm vụ giao cho hấn làm người." Hoàng Thiên Cơ lập tức mở miệng nói: "Bây giờ, ngoại môn trưởng lão Trần Hùng Quan phạt đi diện bích nhai diện bích ba tháng, hiện tại ngoại môn trong cần một gã thân truyền đệ tử tạm làm quản lý."

"Tốt! Đệ tử hết thấy đều nghe theo chương giáo sư tôn an bài." Tô Tiêu Tiêu lập tức gật đầu.

"Tốt, ngoại môn sự vụ, cứ giao cho người tạm làm quản lý một tháng đi." Hoàng Thiên Cơ mở miệng nói: "Một tháng sau, ta liền sẽ an bài nó đệ tử đi trước quản lý."

"Lưu sư đệ." Hoàng Thiên Cơ nói vừa xong, liền nhìn về phía Lưu Khuê, nói: "Hết thấy đều đã xử lý thỏa đáng, người liền đem chúng đệ tử, tiễn hồi ngoại môn a!"

Lưu Khuê lập tức đứng dậy, lần nữa xuất ra túi pháp bảo, trong nháy mắt công chúng ngoại môn đệ tử bỏ vào trong bao vải.

"Phương Nho, người chính là cùng ta cùng nhau đạp linh thú đi trước đi." Lưu Khuê đi xuống trường lão tịch, đi tới Phương Nho bên cạnh nói một câu.

Phương Nho đứng dậy, cùng Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu Đan phát tay một cái, chính là cùng Lưu Khuê đi hướng ngoài điện, đạp linh thú nhất phi trùng thiên, ra bên ngoài môn sơn đi.

"Tô Tiêu Tiêu, ta còn có lời muốn nói với người." Hoàng Thiên Cơ bả ánh mắt nhìn về phía Tô Tiêu Tiêu.

Hào!

Linh Thú Sơn điều ở ngoại môn Linh Dược Điện bên trong cao vút ré dài, chột chính là hạ xuống.

Lưu Khuê cùng Phương Nho từ điều bồi bên trong đi xuống, Lưu Khuê cầm trong tay pháp bảo túi ném một cái, túi khẩu mãnh mẽ mở, từng cái ngoại môn đệ tử bị mềm nhẹ nhô ra.

"Hiện tại, các người mỗi bên ty chức, làm việc của mình đi thôi." Lưu Khuê đứng (đối với) chúng đệ tử nói một tiếng, phát tay một cái.

Chúng đệ tử cung kính đứng (đối với) Lưu Khuê làm một áp, khẩu bên trong đáp một tiếng, chính là ánh mắt ước ao ở Phương Nho trên người dừng lại mấy, chính là phần nộ hướng chính mình quản lý Linh Dược Điện bước đi.

"Phương Nho, người này Linh Dược Điện, trong mắt của ta, không kém nhiều nhất 1 tháng mới có thể thành thực a!" Lưu Khuê mắt nhìn Phương Nho cái kia ba mẫu nhất thu hút Linh Dược Điện nói rằng: "Theo chính người nói, người phải đợi này ba mẫu thành thực thu gặt mới tiến vào nội môn lời nói, nhưng còn có một thời gian ngắn."

"Ừm, lòng ta hiện tại toàn ở đây." Phương Nho đứng (đối với) Lưu Khuê cung kính gật đầu, "Nơi này sự tình không được, ta là không có tâm tình đi nội môn, như thế càng thêm đứng (đối với) tu hành bất lợi."

"Ừm, xem ra người đứng (đối với) tu hành kiến giải rất sâu." Lưu Khuê trong mắt dừng động một tán thưởng, nhìn Phương Nho gật đầu, nói: "Ta muốn hỏi thân truyền sơn, người tốt nhất tu hành, đi qua hôm nay đứng (đối với) người quan sát, ta rất xem trọng người, đừng để ta thất vọng!"

"Đệ tử cần tôn trưởng lão giáo huấn." Phương Nho trong nháy mắt liền ôm quyền thở dài, nói: "Ta sẽ nỗ lực, bởi vì ta càng không muốn để cho ta phụ thân thất vọng!"

"Ha ha, xem ra có hồ phụ thì không khuyến từ a!" Lưu Khuê nghe được Phương Nho hồi đáp, bình tĩnh không lay động sắc mặt trong nháy mắt hiện lên sượng cười, "Có rất ít đệ tử nghe ta tán thưởng nhận đồng lời nói sau đó, sẽ như người như vậy phản ứng, có cơ hội ngược lại muốn gặp người một lần phụ thân, quen biết một chút, là một cái dạng gì người, dĩ nhiên giáo dục ra như người như vậy ưu tú con trai đến, không tệ a!"

"Hấn là một cái vĩ đại phụ thân!" Phương Nho trên mặt trào lên một tướng niệm tiểu ý, nhìn Lưu Khuê, nói: "Trong lòng ta, không có ai so với hấn càng vĩ đại a!"

"Nhìn ra được." Lưu Khuê từ Phương Nho trong ánh mắt bắt được cái kia lau dừng động tình cảm, gật đầu, "Cố lên nha, thân truyền sơn chờ người đấy!"

Lưu Khuê mỉm cười nói xong, bước lên điều bồi, hai tay phụ về sau, ở Phương Nho phát tay bên trong nhất phi trùng thiên đi.

Làm Lưu Khuê vừa ly khai, chúng Linh Dược Điện đệ tử, chính là giống như là thủy triều hướng Phương Nho vọt tới.

"Phương Nho, ta gọi hạo thiên, trước đây có mắt như mù, chiếu cố nhiều hơn."

"Phương Nho, ta gọi Âu Dương Phong, trước đây có mắt không trông, hy vọng cùng người kết thành huynh đệ!"

"Phương Nho, ta gọi. . ."

Chỉ một thoáng, chen không ra đoàn người, mỗi một người đều hướng Phuong Nho vươn tay ra, nhiệt tình tặng vạt tự giới thiệu, muốn cùng Phuong Nho xưng huynh gọi đệ.

"Tất cả mọi người là đồng môn sư huynh đệ, ta Phuong Nho hôm nay có duyên cùng các người kết xuống phần này sư tình nghĩa huynh đệ, cảm thấy thỏa mãn." Phuong Nho mỉm cười hồi đáp lời, "Mọi người không nên chen lấn, đợi chút nữa linh dược bị giẫm đạp liền phiền phức."

Ở Phuong Nho ngôn ngữ xuống, tất cả mọi người bình tĩnh trở lại, có vài người, một cước giẫm ở Linh Dược Điền trong, đợi chân nhổ sau khi đi ra, đã là một cước nước bùn, ở nơi nào một mặt đau lòng.

"Chúng ta còn nhiều thời gian, mọi người chỉ cần hảo hảo nỗ lực tu hành là được." Phuong Nho bị chen ở giữa, chứng kiến nhiều như vậy Trương nhiệt tình đập vào mặt mặt nhìn chính mình, lập tức khoát khoát tay, "Về sau có thời gian, chúng ta cùng nhau nữa ngồi xuống chậm rãi trò chuyện."

Tại mọi người đều nhiệt tình sau đó, rốt cục mỗi người hồi đến chính mình Linh Dược Điền bên trong đi.

Phuong Nho lau bả cái trán mồ hôi hột, mỉm cười lắc đầu than thở: "Xem ra làm danh nhân cũng là một loại dằn vặt, ai, như ta, thực sự là ứng phó không được, bất quá ngược lại để ta vui mừng, đạt được mọi người khẳng định!"

Phuong Nho ở Linh Dược Điền bên trong, vẫn đợi đến hoàng hôn lúc mới đi ra khỏi Linh Dược Điền, hướng chính mình nơi ở bước đi.

Kết!

"Kỳ Dương Hồ Vũ, ta trở về." Phuong Nho đẩy cửa ra, theo thói quen kêu lên một câu.

Thế nhưng sau đó, mình cười khở một tiếng rì rì nói: "Ta ngược lại thật ra quên, Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hôm nay đã vào nội môn đi, bọn họ đi lần này, gian phòng kia ngược lại vắng vẻ không đáng rất nhiều."

Phuong Nho tọa hồi đến trên giường mình, cô đơn chiếc bóng nhìn không hạ xuống giường ngủ, trong lòng đã vì Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ vui vẻ, lại cảm giác được một tia vắng vẻ cô đơn.

Trước đây, Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ ở thời điểm, ba người tụ chung một chỗ, người một lời, ta một lời, trò chuyện hừng hực không chịu nổi, hiện tại đột nhiên này lập tức, gian phòng liền vắng vẻ, để cho Phuong Nho trong lòng cảm giác có chút lạnh tanh.

Phuong Nho thở một hơi thở, đứng lên, chạy đến phòng rửa mặt đi, cởi áo nới dây lưng, lộ ra rắn chắc thân thể, nguồn nước vừa mở ra, rầm rầm tiếng nước chảy đón đầu hạ xuống.

Thanh lương thủy, từ Phuong Nho đỉnh đầu chảy khắp toàn thân hần.

Hần nhắm mắt lại, mặc cho này thanh lương cảm giác trải rộng toàn thân, bận rộn một ngày, cũng chỉ lúc này, mới cảm giác toàn thân buông lỏng nhất.

Kết!

Phuong Nho gian phòng, cửa bị đẩy ra, một đạo đậm thanh sắc thân ảnh yếu điệu đi tới.

"Phuong Nho, người ở đâu?" Tô Hiểu Đan đi vào trong phòng, như non hành vậy ngón tay vuốt ve rừ đến dưới bờ vai mái tóc, "Ồ! Người đâu?"

Không nghe được hồi ứng với, Tô Hiểu Đan tự nói một tiếng, trong tai truyền đến bên trong rầm rầm tiếng nước.

"Hi, xem ra hần ở bên trong rửa mặt, ta liền trêu chọc hần một chút." Tô Hiểu Đan trên môi kiêu, lộ ra một nho nhỏ tiểu ý, theo sau chính là rón ra rón rén đạp nhẹ nhàng bước chân, hướng bên trong phòng rửa mặt đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

087. Lúng túng gặp gỡ

Tô Hiểu Đan miêu trên người, đi vào bên trong, trong góc có một cánh cửa, thế nhưng môn cũng là dùng một khối vải dài treo lên, đi qua phía dưới khe hở, có thể chứng kiến Phuong Nho trần chân đạp trên mặt đất, giọt nước mưa rầm rầm ngã xuống.

Chứng kiến Phuong Nho chân, Tô Hiểu Đan sắc mặt nổi lên hồng ngát, cước bộ dừng lại, ở thăm nghĩ nói: "Ta xem ta rồi đi vẫn là tốt hơn, người này tắm phải là không mặc quần áo đâu?"

Nghĩ vậy, Tô Hiểu Đan sắc mặt càng là hồng điểm ướt át, hô hấp cũng hơi nặng nề, hần không dám tưởng tượng Phuong Nho trần như nhộng trắng diện.

Trong nháy mắt, Tô Hiểu Đan cấp tốc xoay người, muốn phải rời đi nơi này.

Bánh!

Chết từ tế không sống một cái chậu đồng bị nàng đụng đổ, rơi trên mặt đất, trong nháy mắt vang lên một đạo thanh thúy dài âm thanh.

"A. . ."

Tô Hiểu Đan trong lòng căng thẳng, trái tim đều tựa như đều nhảy ra bên ngoài cơ thể, hai tay che miệng kinh ngạc nhẹ xuyt.

"Người nào?"

Phuong Nho ở bên trong nghe phía bên ngoài một tiếng này dị hưởng, chỉ một thoáng liền xóc lên cái kia màn vải hung ác độc địa chạy đến.

"A. . ."

"A. . ."

Đầu tiên Tô Hiểu Đan chứng kiến Phuong Nho cái kia trần trụi rắn chắc thân thể, phía dưới cái kia buồng xuống rơi lấy trần trường, toàn thân từng giọt bọt nước cuộn mà xuống, tình cảnh này, cả kinh Tô Hiểu Đan khuôn mặt đều hồng muốn chảy ra nước.

Nàng trong nháy mắt phát sinh kêu to.

Tận lực bồi tiếp Phuong Nho cùng Tô Hiểu Đan bốn mắt đứng (đối với) lúc, cái kia phảng phất Thời Gian dừng lại mấy, đang bị Tô Hiểu Đan kêu sợ hãi sợ tình hồn sau đó, Phuong Nho cũng phát sinh kinh ngạc kêu to.

Phuong Nho trong nháy mắt lấy sét đánh không kịp bưng tai tốc độ, trong tay bắt lại cái kia màn vải xé ra, xoẹt một tiếng, cả khối cửa vải bị giật xuống, trong nháy mắt bao lấy thân thể, vội vã xông vào phòng rửa mặt.

Tô Hiểu Đan một đường từ bên trong cấp tốc chạy đến, lấy thoát đi hiện trường tốc độ lao ra gian phòng, tiêu thất trong bóng đêm.

"Ta thiên, vừa mới phát sinh cái gì?" Phuong Nho đứng ở phòng rửa mặt, nghĩ đến vừa mới địa một màn, trong đầu không tìm lại được hiện ra vừa mới trắng diện, "Đan sư tỷ làm sao lại xuất hiện ở nơi này? Trời ạ! Ta quá mất đề ý, dĩ nhiên cái gì đều bị nàng xem quang! Về sau làm sao ở trước mặt nàng đối nhân xử thế?"

Phuong Nho tâm tình, lúc này loạn tới cực điểm, hần vừa mới nghe được chậu đồng rơi xuống đất âm thanh, không hề nghĩ ngợi liền chạy ra ngoài, tưởng những cái kia nhiệt tình sư huynh đệ, hoặc là Thiên Kinh Minh người, cũng hoặc là là con chuột.

Làm sao đều sẽ không nghĩ tới, dĩ nhiên là Tô Hiểu Đan, hiện tại thiên đô hắc, Tô Hiểu Đan hội xuất hiện ở đây, là Phuong Nho không kịp chuẩn bị chuyện.

"Loại sự tình này lại không tốt giải thích, xem ra không thể làm gì khác hơn là để cho hần nát vụn ở trong bụng tốt." Phuong Nho ở thăm nghĩ nói, chợt chính là thở dài một hơi, đem trên người bọt nước lau khô, mặc quần áo từ tế đi ra.

Mà Tô Hiểu Đan lúc này lại là một hơi thở, lấy thoát đi hiện trường tốc độ, chạy như điên đến tiểu thiên phong trong.

Phê hồng như say rượu vậy khuôn mặt, kiều điểm ướt át muốn chảy ra nước, lớn khẩu lớn khẩu thở hổn hển, chợt miệng vênh lên nói: "Đáng chết này Phuong Nho, hừ!"

Trong đầu không tìm lại được hiện lên vừa mới hình ảnh, Tô Hiểu Đan sắc mặt càng là hồng ngát tràn lan, tim đập rộn lên.

"Hi, cũng không nghĩ đến, không mặc quần áo nam nhân, thân thể cũng có thể đẹp như thế!" Tô Hiểu Đan suy nghĩ một chút không được cảm thụ cười ra một tiếng, "Cái kia động ở phía dưới vật kia, ghê gớm thật!"

"Hiểu Đan." Tiểu thiên phong bên trong gian kia lịch sự tao nhã gian phòng bị mở ra, Tô Tiêu Tiêu đi tới, kêu một tiếng.

"A!" Ở Tô Tiêu Tiêu tiếng kêu phía dưới, đắm chìm trong vừa mới trắng diện kia bên trong, mặt đỏ tim run ngượng ngùng không thôi Tô Hiểu Đan dọa cho giật mình, hồi quá mức, "Tiêu Tiêu tỷ. . ."

"Người làm sao?" Tô Tiêu Tiêu đi tới, vừa mới nghe được Tô Hiểu Đan cái kia không bình thường hồi ứng với, "Ồ! Người sắc mặt làm sao như thế hồng?"

Tô Tiêu Tiêu đi tới Tô Hiểu Đan trước mặt, trong nháy mắt liền thấy Tô Hiểu Đan cái kia hồng đánh đánh, hồng muốn chảy ra máu sắc mặt, lập tức vuron

người mới lái hướng Tô Hiểu Đan khuôn mặt sò tới, "Làm sao như thế nóng? Hiểu Đan, người vừa mới đi đâu."

"Ai nha nào có." Tô Hiểu Đan xoay quay đầu cười nói: "Ta chỉ là chạy quay vòng, xuất mồ hôi nha, ta đi tắm, để cho mình hạ nhiệt một chút."

"Uy, người không phải trước tắm sao? Còn muốn tắm." Tô Tiêu Tiêu nhìn Tô Hiểu Đan hướng trong nhà bước đi mở miệng hỏi.

Lập tức, Tô Hiểu Đan đã vào phòng một cái, không trả lời Tô Tiêu Tiêu lời nói.

"Hiểu Đan nha đầu kia hôm nay là làm sao?" Tô Tiêu Tiêu như liễu điệp vậy lông mày hơi hơi nhíu một cái rù rì nói: "Khăng định có cô quái, ai, cũng không để ý năng."

"Bây giờ, quản lý Linh Dược Điện một tháng, ta liền thừa dịp tháng này, đem tu vi tăng lên!" Tô Tiêu Tiêu ngược nhìn trời cao, tỉnh la khắp nơi bố trí, trắng rầm như cầu, mở miệng nhẹ xuất U Lan, "Chương giáo sư tôn phía sau theo ta nói tới lời nói, xem ra là hy vọng ta mượn Linh Dược Điện bên trong Lôi Trì đại trận, đem Lôi Đình Vạn Tượng Kinh tăng lên!"

"Lôi Trì chính là toàn bộ ngoại môn, thậm chí toàn bộ sư môn trọng yếu nhất." Tô Tiêu Tiêu như liễu điệp vậy lông mày hơi hơi vặn một cái, "Ồ Linh Dược Điện trong, có thể đủ lời văn lệnh kỳ hồ lô hoá vũ, toàn bằng Lôi Trì đại trận vận chuyển, hiện tại chương giáo dĩ nhiên cho ta giấy phép đặc biệt quyền, có thể ở Lôi Trì bên trong tu hành Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, xem như vậy, chương giáo sư tôn, đã có tâm cường điệu bồi dưỡng ta, ta nhất định không thể cô phụ."

Tô Tiêu Tiêu chậm rãi đập tiểu toái bộ, cẩn thận phân tích hôm nay mọi người sau khi rời khỏi, chương giáo đứng (đối với) chính mình nói tới lời nói.

"Chương giáo sư tôn bây giờ tu vi, đã là ngưỡng mộ núi cao y hệt." Tô Tiêu Tiêu dừng bước lại tỉnh tể suy nghĩ, "Hắn khả năng biết mình đại nạn đem đến, gần bạch nhật phi thăng, hóa Tiên đi, đến lúc đó vị trí chương giáo, rất có thể biến thành một hồi tàn khốc tranh đoạt chi chiến!"

Tô Tiêu Tiêu trong lòng tỉnh tể suy tư về những thứ này gần đến cực diện, thoáng chốc cảm giác được một cỗ lửa sém lông mày khẩn cấp cảm giác.

"Không có gì ngoài Diệp Kinh Thiên cái này hèn hạ nguy quân tử, còn có thần tiên son bên trong "Bệnh trùng tơ mộc thân." Cái này ở thần tiên son bên trong ngồi xuống từ quan mười năm không xuất thể quái thai thiên tài." Tô Tiêu Tiêu lông mày chặt vặn, trong lòng hiện lên từng đạo tính toán, "Mười năm trước, bệnh trùng tơ mộc thân ở đại sư huynh tranh đoạt chiến trong, thua ở Diệp Kinh Thiên phía dưới, hiện tại mười năm lễ mừng năm mới, cái này đúng (đối với) võ học si mê thành Cuồng Quỷ mới quái thai, hắn là sẽ ở chương giáo tranh đoạt chiến bên trong ra đi!"

Tô Tiêu Tiêu thở một hơi thật dài, mười năm trước ký ức, như trước ký ức hãy còn mới mẻ.

Chợt, Tô Tiêu Tiêu lắc đầu, "Hoàn hảo được trưởng lão hiện tại thông cảm ta, từ hôm nay ở Thiên Hóa Điện sự tình, hơi hơi tiêu trừ trong lòng hấn ngăn cách, chỉ là đối với được tôn người sự tình, xem ra chỉ có thể này một tháng qua đi, mới có thể ở thần truyền son tìm hấn báo cho!"

"Tiêu Tiêu tỷ, ta tắm xong." Tô Hiểu Đan thanh âm truyền đến, cắt đứt Tô Tiêu Tiêu suy tư, tiểu bào hướng Tô Tiêu Tiêu chạy tới.

"Giảm nhiệt a?" Tô Tiêu Tiêu nhìn chạy tới, cười lộ ra hai cái tiểu hồ nha Tô Hiểu Đan, "Ta nói Hiểu Đan, người có phải hay không làm chuyện gì đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

088. Phá Diệt Chi Thể

"A! Cái gì chuyện gì a? Tiêu Tiêu tỷ không nên cười ta!" Tô Hiểu Đan đánh chết không thừa nhận thái độ ngược ngạo ngừng cười, "Hi hi, không nghĩ tới chúng ta sẽ có rồi đến ngoại môn son dừng lại lâu như vậy thời gian, thực sự là thư giãn thích ý sự tình."

"Người nha, chỉ biết chơi." Tô Tiêu Tiêu bắt đắc dĩ cười cười, nhìn Tô Hiểu Đan, chợt trong sắc mặt hiện lên một khó có thể che đậy thần thương, nói: "Yên tâm đi Hiểu Đan, hết thấy đều hội tốt, vô luận như thế nào, tỷ tỷ đều sẽ một mực cùng người!"

Chứng kiến Tô Tiêu Tiêu trong sắc mặt bắt đầu khởi động cái kia lau khó có thể che đậy thần thương ý, Tô Hiểu Đan nụ cười trở nên tràn ngập khổ sáp lắc đầu, lại gật đầu.

Chợt nụ cười khổ sở bên trong thâm thấu ra nước mắt, nhìn không được để cho Tô Tiêu Tiêu phát tay vì chà lau, trong nháy mắt đem Tô Hiểu Đan ôm vào trong ngực, vuốt ve nàng tóc xanh nói: "Không cần khổ sở Hiểu Đan, người không có việc gì, đều tại ta không tốt, lại nhắc tới cái này tuyệt vọng sự tình, thế nhưng, người cũng không giống nhau, nhất định phải có hi vọng, hội phá rồi lại lập, người nhất định được, tỷ tỷ vĩnh viễn cùng người!"

"Ô ô ô. . ." Tô Hiểu Đan đem đầu chôn ở Tô Tiêu Tiêu trước ngực lớn tiếng khóc đi ra, "Ta chính là sống một ngày coi là một ngày, căn bản không suy nghĩ nhiều như vậy, phải biết, một đời trước bên trong, cô cô ta chính là phá mà không thể lập, lại như vậy ôm nỗi hận đi, nhiều năm như vậy, gia tộc bọn ta, còn không ai có thể phá rồi lại lập, đều là phá mà chết đi a! Vì sao, này đến lúc đó vì sao, ô ô ô. . . Tại sao muốn để cho gia tộc bọn ta đi truyền này vạn ác huyết mạch, dựa vào cái gì để cho ta tới trở thành một đời nhân trung cái này huyết mạch vật hi sinh? Ô. . ."

"Ai, khác (đừng) khổ sở, đừng nản chí a Hiểu Đan, đều do tỷ tỷ, là tỷ tỷ không tốt, vô duyên từ đi nhắc tới chuyện này!" Tô Tiêu Tiêu cũng không biết như thế nào bất an an ủi Tô Hiểu Đan, chỉ là ở trong lòng tự trách mình, vì sao lại đột nhiên đem đề tài kéo tới nơi này.

Thế nhưng vừa nhìn thấy Tô Hiểu Đan như thế ngây thơ hoạt bát, lạc quan hướng về phía trước, chơi trò chơi vô ưu tâm tính, đột nhiên, ở Tô Tiêu Tiêu trong lòng, liền sẽ hiện ra cái kia cực kỳ bi thảm một màn.

Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu Đan tình như ruột thịt tỷ muội, nàng thực sự không dám tưởng tượng, có một ngày, Tô Hiểu Đan cái kia cổ ở trong cơ thể nàng bắt đầu khởi động "Gia tộc thức đi truyền lại huyết mạch." Ngày nào đó bạo động đứng lên, nếu như Tô Hiểu Đan không chịu nổi, không đạt được phá rồi lại lập trạng thái, sẽ như Tô Hiểu Đan trong gia tộc tiền bối như thế.

Không phải phá rồi lại lập, chính là phá mà chết đi.

"Này Phá Diệt Chi Thể, đã đoạt đi trong ta gia tộc, mấy đời trước nhân trung nấy vị chí thân tính mệnh!" Tô Hiểu Đan ngẩng đầu, hai mắt đầm lệ, lệ hoa dài vũ khóc thút thít, "Hiện tại đến phiên ta, ta chỉ muốn vô ưu vô lự qua hết sống thời gian, sống ở lập tức, về sau coi như ly khai, ta cũng sẽ nhớ kỹ có người cái này tốt tỷ tỷ."

"Đừng. . . Đừng nói ngốc lời nói." Tô Tiêu Tiêu trong hốc mắt nhịn không được chảy ra trong suốt giọt lệ, cảm ra Lụa vì Tô Hiểu Đan lau chùi thuận thế xuống nước mắt, "Người không có việc gì."

"Ô. . ." Tô Hiểu Đan trong nháy mắt nhào vào Tô Tiêu Tiêu trong lòng lớn tiếng khóc, Tô Tiêu Tiêu nước mắt cũng là không ngừng được là chảy mà chảy.

Bóng đêm như nước, ánh trăng vẩy khắp ở nơi này tiểu thiên phong trong, tình cảnh này, để cho người ta nhìn đến thương thế.

Dừng thẳng trời oi..., ngày mới mờ sáng, Phương Nho chính là rời giường, rửa mặt một phen sau đó, chính là xuất môn thẳng đến Linh Dược Điện đi.

"Tiêu sư tỷ muốn tới ngoại môn quản lý một tháng, xem ra đan sư tỷ chính là đi cùng tiêu sư tỷ cùng nhau hạ xuống ngoại môn." Phương Nho vừa đi vừa nghĩ, nghĩ đến tối hôm qua trăng diện, trên sắc mặt hiện lên vẻ lúng túng.

Vào Linh Dược Điện, xa xa, Phương Nho liền thấy chính mình cái kia quản lý ba mẫu Linh Dược Điện, cái kia đặc biệt phong cảnh tuyến.

Này ba mẫu Linh Dược Điện bên trong linh dược, mỗi một bụi cây đều có một người cao, là nó linh dược hơn hai lần.

Linh điệp bên trong, lục âu chính nùng, tử khí lưu chuyển, từng viên một lớn chừng trái nhãn linh dược quả, treo đầy hoàn chỉnh linh dược, để cho người ta vừa nhìn liền sinh lòng vui mừng.

"Hiện tại có kinh nghiệm, ta tuyệt đối sẽ che chở tốt các người." Phương Nho tới lấy Linh Dược Điện, tự tay xoa bóp cái kia động ở trong linh dược linh dược quả, trên mặt hiện lên tiêu ý nói.

Quả này, chính là linh dược trong kết đi ra linh dược quả thực, đây cũng là luyện chế linh dược chỗ tinh hoa.

Hoàn chỉnh linh dược đều là bảo vật, như Kim Đồng mộc đồng cho Tô Tiêu Tiêu uống "Quỳnh nước ngọc lộ." Chính là dùng linh dược Diệp nhi, triển vờ, để luyện ra linh dược nước, dùng để uống cũng là thượng phẩm.

Lập tức, Phương Nho ngồi xổm người xuống đi, nhắc ra nồng đậm linh điệp, hần phát hiện, lúc này ở Linh Dược Điện trong, còn nổi một ít tầng nhân nhạ linh khí dịch.

"Xem ra, còn không dùng thi vũ." Phương Nho đứng dậy vỗ vỗ tay, "Chờ đến linh dược đem linh khí này dịch hấp thu hầu như không còn sau đó mới được."

"Phương Nho sớm!"

Từng tên một Linh Dược Điện chấp hành nhiệm vụ đệ tử lúc này có từ Phương Nho bên người đi qua, chính là mỉm cười lên tiếng kêu gọi.

Có một chút xa xa phát tay, nhiệt tình chào mời, Phương Nho hồi đáp lời, bả ánh mắt thu hồi lại.

Thoáng chốc, tầm mắt đạt tới chỗ, phát hiện hai đạo quen thuộc thân ảnh yếu điệu, xuất hiện ở cuối tầm mắt bên trong.

"Tiêu sư tỷ, đan sư tỷ!" Phương Nho phát hiện, Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu Đan xuất hiện ở xa xa, chính chậm rãi hướng bên này bước đi.

Ngay sau đó Phương Nho giờ lên bước chân hướng Tô Tiêu Tiêu phương hướng bước đi.

Phuong Nho đi tới Tô Tiêu Tiêu trước mặt, ánh mắt cùng Tô Hiểu Đan một đôi, nhất thời, Tô Hiểu Đan sắc mặt một hồng, vô ý thức cúi đầu, không dám cùng Phuong Nho đứng (đối với) nhìn kỹ.

Phuong Nho ngượng ngùng cười, một vò đầu nhìn Tô Tiêu Tiêu nói: "Tiêu sư tỷ sớm, đan sư tỷ sớm!"

Tô Tiêu Tiêu gật đầu, khoe miệng hơi hơi hiện lên một nho nhỏ tiểu ý, hai cái như châm chút rượu ở gần gũi thấy rõ, nói ". Phuong Nho, ta cuối cùng cảm giác người và Hiểu Đan hai người, có điểm không bình thường!"

"A. . . Không có chứ." Phuong Nho sắc mặt căng thẳng, nhất thời phảng phất có loại bị vạch trần lời nói dối vậy khẩn trương, "Thật không có, tiêu sư tỷ khác (đừng) nhìn ta như vậy. . ."

Phuong Nho nghiêng đầu qua một bên, ánh mắt đầu đến Linh Dược Điền trên nói rằng: "Tiêu sư tỷ người xem, ta Linh Dược Điền, thực sự là này vạn mẫu Linh Dược Điền bên trong một phong cảnh tuyệt."

Mất thấy Phuong Nho đem đề tài dời, Tô Tiêu Tiêu mắt nhìn sắc mặt không kìm lại được hiện lên phê hồng Tô Hiểu Đan, chợt lắc đầu, không có tiến thêm một bước truy vấn, lập tức gật đầu, nói: "Ừm, một tháng thời gian thành thực thu gặt, dư dã, đến lúc đó cũng là người bước vào nội môn thời điểm."

"Đúng vậy a Phuong Nho, lấy người tu vi, ở chỗ này dặm chân tại chỗ, thực sự là quá nhân tài không được trọng dụng." Tô Hiểu Đan cũng tới đến Tô Tiêu Tiêu bên người, nhìn Phuong Nho, mỉm cười lộ ra hai cái khả ái tiểu hồ nha, "Chỉ có vào nội môn, mới có thể học được thật bằng thực học, đến Trần Yêu Tháp tôi luyện, rất nhanh tăng cao tu vi thực lực."

"Trần Yêu Tháp?" Phuong Nho vừa nghe Tô Hiểu Đan lời nói, thoáng chốc bả ánh mắt đưa tới, cùng Tô Hiểu Đan vừa đối mắt, trong nháy mắt lại cảm giác được một cỗ không kìm lại được lúng túng ý, vội vàng đem vội vàng hơi hơi dời, "Trong nội môn có Trần Yêu Tháp?"

"Hi, đúng nha." Tô Hiểu Đan mất thấy Phuong Nho trạng thái, sắc mặt hiển hiện tiểu ý, vô ý thức nghĩ đến tối hôm qua hình ảnh, cái kia cỗ ngượng ngùng cảm giác, trong nháy mắt để cho Tô Hiểu Đan mặt đỏ tới mang tai, hơi hơi cúi đầu, không có ở mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

089. Lôi Trì đại trận

"Hai người này, thực sự là quá có vấn đề."

Tô Tiêu Tiêu ở trong lòng cảm thán một tiếng, chợt lắc đầu thở ra một hơi, nói: "Phuong Nho, sớm muộn cũng là một tháng này thời gian, đối đãi người này ba mẫu linh dược thành thực, vào nội môn, người tự nhiên tất cả hội biết được, Trần Yêu Tháp, nhưng là trong nội môn, có tầng mười tám Địa Ngục không bỏ danh xưng, quả thực suy tính cái tôi luyện tu hành một nơi tốt đẹp đáng để đến."

"A! Nghe các người vừa nói như vậy, ta ngược lại thật ra có điểm hướng tới." Phuong Nho sách sách lưỡi, trong sắc mặt hiện lên một hướng tới thần sắc, "Hảo nam nhi, nên xuống tầng mười tám Địa Ngục xông vào một lần."

"Người bạn rợn đi, ta khắp nơi dò xét một chút." Tô Tiêu Tiêu đứng (đối với) Phuong Nho nói một tiếng, chính là mang bước chân, cùng Tô Hiểu Đan đi xa.

Nhìn Tô Tiêu Tiêu hai người bóng lưng yếu điệu, cái kia buông xuống tới bên hông ba búi tóc đen theo gió đong đưa, Phuong Nho thở ra một hơi, thu tâm mắt lại.

"Trần Yêu Tháp? Tầng mười tám Địa Ngục?" Phuong Nho nhàn nhạt ni non, "Không nghĩ tới trong nội môn, lại có như vậy Tu Hành Chi Sở, sách sách, sau một tháng, sợ rằng Kỳ Dương cùng Hồ Vũ tu vi đều là trình độ cao vút, tiến hơn một bước."

Phuong Nho đi tới khô ráo chỗ khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt đã tọa, tiêu hóa những thứ này mấy ngày nay tích lũy xuống kinh nghiệm, dùng cái này tốt hơn cùng cố tu vi.

"Hiểu Đan, ngoại môn chuyện, mấy ngày nay chỉ có làm phiền người xử lý." Tô Tiêu Tiêu vừa đi, bên cùng Tô Hiểu Đan trò chuyện với nhau, "Chương giáo sư tôn giấy phép đặc biệt ta đến Linh Dược Điền ở chỗ sâu trong Lôi Trì trong đại trận, tu luyện Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, ta muốn mượn chút thời cơ, đem tu vi đề thăng đi lên."

"Yên tâm đi thôi Tiêu Tiêu tỷ, ngoại môn tất cả có ta." Tô Hiểu Đan cười cợt cười, vỗ vỗ ngạo nhân bộ ngực nói rằng: "Lại nói, hiện tại ngoại môn cũng

không có chuyện gì xử lý, người chỉ để ý ở Lôi Trì thả một vụn cái Tâm Tu luyện."

"Nói là như vậy, nhưng là lại là khổ cực người." Tô Tiêu Tiêu dừng bước lại nhìn Tô Hiểu Đan, mỉm cười nói: "Nửa tháng nữa, Diệp Kinh Thiên thì sẽ từ Tư Quá Phong đi ra, đến lúc đó ta sợ tình thế hội phức tạp."

"Hừ, cái kia nguy quân tử, trở thành đại sư huynh chính là sư môn tai nạn, sẽ đến chỗ gây sự." Tô Hiểu Đan giậm chân một cái, miệng một đỏ, nói: "Người như vậy, sẽ phải nhốt cả đời cảm đoán mới tốt, miễn cho đi ra hại nhân, ngược lại là đã nghe người nói, một người tên là bệnh trùng tơ mộc thân thiên tài quái thai, vừa bết quan, chính là mười năm lâu như vậy, bây giờ còn chưa xuất thế, thực sự là một cái quái dị người."

"Ừm, việc này trước hết không đề cập tới." Tô Tiêu Tiêu trong sắc mặt hiện lên mỉm cười, "Chúng ta đi thôi, đến ở chỗ sâu trong đi xem, Lôi Trì đại trận ẩn vào Linh Dược Điện trong, không có chương giáo ban cho ta pháp lệnh, ngược lại là tìm không được."

Hai người đạp bước chân, hướng Linh Dược Điện ở chỗ sâu trong đi tới, những nơi đi qua, Linh Dược Điện bên trong đệ tử, đều trong hai mắt không dám có chút khinh nhờn, đều là lễ độ cung kính đứng (đối với) hai người hành lễ thờ dài.

Tô Tiêu Tiêu hai người cũng là khẽ gật đầu hồi ứng với, dần dần, Tô Tiêu Tiêu hai người càng chạy càng xa, đi tới Linh Dược Điện ở chỗ sâu trong.

Lúc này, Tô Tiêu Tiêu cầm trong tay một cái ngọc phù, bắt đầu tản mát ra nhàn nhạt hào quang.

Ngọc phù này, có hình tròn, ở giữa có một đạo thiểm điện đỏ án, lúc này tia chớp này đỏ án, bắt đầu phát sinh từng tia từng tia như điện quang mạng.

"Xem ra liền ở phụ cận đây." Tô Tiêu Tiêu nhìn ngọc phù nói rằng: "Bùa này, chính là đi vào Lôi Trì pháp lệnh, hiện tại ngọc phù có phản ứng, hẳn là liền không xa."

"Ừm, chúng ta tiếp tục." Tô Hiểu Đan mắt nhìn ngọc phù gật đầu nói: "Hẳn là đang ở phía trước, này Lôi Trì đại trận, ta cho tới bây giờ đều không nghe qua, xem ra ở Linh Dược Điện bên trong, lấy lời văn lệnh kỳ gọi mây thi vũ, toàn bằng này Lôi Trì đại trận ở chỗ này vận chuyển a!"

"Không sai." Tô Tiêu Tiêu gật đầu, "Lôi Đình Chi Lực, đại biểu cho thiên uy, chỉ dựa vào một mảnh lời văn lệnh kỳ làm sao có thể hiệu triệu được thiên uy lực? Tất cả đều là cậy vào này Lôi Trì đại trận, đem bầu trời chi thần lời, dẫn vào trong trận, lấy Lôi Trì đại trận vận chuyển luyện hóa, chuyển hóa thành ôn thuận Lôi Đình Chi Lực, lấy lời văn lệnh kỳ làm như khu sử, mới có thể dẫn lời biến hóa mưa, rót 沍 Linh Dược Điện."

"Đi, ở nơi này." Đột nhiên, Tô Tiêu Tiêu dừng bước lại, nâng nắm ngọc phù tay, lúc này cảm giác được trong tay ngọc phù, có một loại tựa hồ muốn tránh thoát mở tay mình lực lượng đang quấy loạn.

Lúc này, Tô Tiêu Tiêu hai người chỗ đứng địa phương, đã đến Linh Dược Điện sát biên giới vài dặm, nơi này là một mảnh hoang vu đất chết, đã không có đệ tử đi tới nơi này nhiệm vụ.

Tô Tiêu Tiêu lập tức mở miệng, trong miệng thì thầm: "Thiên lôi thần phù, nghe ta hiệu lệnh, Lôi Trì đại trận, mau mau mở rộng cửa! Đi."

Tô Tiêu Tiêu nói ra Hoàng Thiên Cơ chỗ báo cho biết phương pháp vận dụng, lập tức ngọc phù trong nháy mắt như bỏ đi giây cương mã, trong nháy mắt liền từ Tô Tiêu Tiêu trong tay vừa bay đi.

Ngọc phù như một vệt sáng chui lên bầu trời, chỉ một thoáng dừng dừng lời điện âm thanh từ ngọc phù bên trong truyền ra.

Sau đó, một vệt ánh sáng hình môn hộ, xuất hiện ở không trung, môn hộ một người trong phảng phất lỗ chia khóa hình dạng hiển hiện, ngọc phù trong nháy mắt không có vào đến này trong lỗ.

Ừm ừm!

Nặng nề âm thanh vang lên, đạo ánh sáng này hình môn hộ phảng phất nặng như vạn cân vậy từ từ mở ra, trong nháy mắt phun trào ra một đạo cường liệt quang mang, Tô Tiêu Tiêu thân thể trong nháy mắt này, bị đạo tia sáng này cuốn một cái, liền biến mất không thấy gì nữa.

Kể cả cái kia không trung tia sáng kia hình môn hộ cũng đồng thời tiêu thất.

Tô Hiểu Đan còn tốt, đứng ở Tô Tiêu Tiêu bên cạnh vài chục bước chỗ, ngơ ngác nhìn tại chỗ rỗng tuếch trắng diện.

"Lôi Trì đại trận, thật thần kỳ!" Tô Hiểu Đan kinh ngạc một câu, chợt mỉm cười hai cái tiểu hỏ nha hiển hiện, "Hy vọng Tiêu Tiêu có thể mượn Lôi Trì đại trận lực lượng, đem tu vi tăng lên, hi hi!"

Tô Hiểu Đan xem hội vừa mới Lôi Trì trận môn lớn nhà hiển hiện không trung, chợt chính là mỉm cười, đem ánh mắt thu hồi lại.

Đạp khỏi bước một cái hướng Linh Dược Điện trung hành đến, cảm thụ được gió này thổi sóng lúa vậy thích ý, Tô Hiểu Đan nhắm mắt hít một hơi dài.

Linh Dược Điện trung khí hơi thở, đều là thẩm hương không gì sánh được, ngửi vào thư thái, vạn mẫu Linh Dược Điện bên trong linh dược, chỗ phát ra mùi thơm ngát vị, có thể rửa toàn thân, lâu ngày, trong lỗ chân lông chảy ra tới mồ hôi, cũng sẽ không là mùi thối.

"Phương Nho, người ở đây đã tọa a!" Tô Hiểu Đan đi tới Phương Nho Linh Dược Điện trong, chính là chứng kiến Phương Nho ngồi trên liên can khô chỗ, khoanh chân nhắm mắt đã tọa.

"Đan sư tỷ!" Phương Nho nghe được thanh âm mở mắt, thở dài một hơi, chính là chứng kiến Tô Hiểu Đan đứng ở đối mặt nhỏ bé mỉm cười nhìn chính mình.

Lập tức, Tô Hiểu Đan đạp khỏi bước một cái, hướng Phương Nho bước đi, Phương Nho lúc này đã đứng lên, bất quá, Tô Hiểu Đan lại ngồi xuống, ngửa đầu cười lộ ra hai cái tiểu hồ nha, nói: "Không cần câu thúc, ngồi xuống đi."

Phương Nho nhúc nhủ, vẫn là ngồi xuống, trong lòng đối với tối hôm qua sự tình, vẫn có chút không bỏ xuống được đi.

Phương Nho ngồi xuống, Tô Hiểu Đan yên lặng một hồi, tiện đà mở miệng nói: "Phương Nho a, có một số việc phát đều phát sinh, người ta cũng không cần chú ý, tựa xem như không có phát sinh giống nhau đi, bây giờ nhìn người, dường như ở trong lòng vẫn là có chút ngưng ngưng đối mặt ta."

"A, sao lại thế." Phương Nho nghiêng đầu qua chỗ khác mắt nhìn Tô Hiểu Đan, hơi hơi thở ra một hơi, ở thầm nghĩ trong lòng: "Đúng vậy a thật ta ngược lại không có gì, chỉ là sợ để người khó chịu mà thôi."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

090. Trấn Yêu Tháp bí văn

"Vây là tốt rồi!" Tô Hiểu Đan cười một tiếng, mắt nhìn Linh Dược Điền trong nói rằng: "Một tháng này, ta và Tiêu Tiêu tỷ đều phải ở ngoại môn, ngược lại là cùng người có thể làm bạn, ta biết người kết bạn hai cái bằng hữu đều đi nội môn."

"Đúng vậy a." Phương Nho gật đầu, thuận tay kéo một gốc cây rom rạ lằm bằm ở trong miệng, thân thể ngửa ra sau nằm xuống, hai tay làm gối ôm ở sau đầu, ánh mắt nhìn xanh thăm bầu trời dờ ra, "Đúng (đối với), tiêu sư tỷ đâu, người không phải cùng nàng cùng đi dò xét sao?"

"Nàng mấy ngày nay muốn ở Lôi Trì trong đại trận tu luyện vài ngày." Tô Hiểu Đan cũng không được giấu giếm, mở miệng nói: "Mấy ngày nay, này ngoại môn sự vụ, liền do ta thay mặt quản lý."

"Lôi Trì đại trận?" Phương Nho vừa nghe đến bốn chữ này, nhân thể ngồi xuống, nhìn Tô Hiểu Đan hiếu kỳ nói: "Này Linh Dược Điền trong còn có Lôi Trì đại trận tồn tại sao? Làm sao một mực không có phát hiện."

"Không có chương giáo sư tôn Lôi Trì pháp lệnh, người đương nhiên nhìn không thấy." Tô Hiểu Đan trắng liếc mắt Phương Nho, ngửa đầu nhìn lên bầu trời nói rằng: "Người cho rằng này Linh Dược Điền trong, cầm một cái lôi vân lệnh kỳ, có thể gọi lôi biến hóa mưa, này tất cả đều là ý vào Lôi Trì đại trận, lôi vân lệnh kỳ chỉ là một cái môi giới vật mà thôi."

"Thảo nào, ta đã sớm kỳ quái đây." Phương Nho gật đầu, từ trong ngực móc ra lớn cỡ bàn tay lôi vân lệnh kỳ, nói: "Ta còn cố ý nghiên cứu qua cái này khiến Kỳ, cũng không có chỗ gì đặc biệt, làm sao có thể triệu hoán thiên lôi, Tụ Lôi biến hóa mưa, hiện tại người vừa nói như vậy, ta ngược lại thật ra mình bạch."

"Ừm, người cũng đừng xem nhẹ này lôi vân lệnh kỳ." Tô Hiểu Đan mở miệng đưa qua Phương Nho trong tay lôi vân lệnh kỳ, chỉ vào bên trong cái kia đạo rất sống động thiểm điện tiêu chí, nói: "Cái này khiến bên trong, nhưng có sư môn huyền ảo trận pháp phù trợ ở chính giữa vận chuyển, bình thường người căn bản không có thực lực này ở nơi này một khối vài nhỏ bên trong, bố trí như vậy huyền ảo phương pháp trận."

Chợt, Tô Hiểu Đan đem lôi vân lệnh kỳ giao cho Phương Nho, Phương Nho đem thu vào trong lòng.

Cất xong lôi vân lệnh kỳ, Phương Nho mở miệng nói: "Này Lôi Trì đại trận, ngược lại là một cái thần kỳ trận a, nhưng không biết tiêu sư tỷ có thể mượn này Lôi Trì đại trận, như thế nào để thăng chính mình tu vi."

"Hi, này dính đến sư môn bảo vật trấn giáo." Tô Hiểu Đan mỉm cười một tiếng, mở miệng nói: "Bản môn bảo vật trấn giáo, chính là Vô Thượng Vô Học chiến kỹ, Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, tiến vào thân truyền son thân truyền đệ tử, liền sẽ được truyền thụ tới, bất quá lại tu luyện gian nan, phải có nước chảy đá mòn công phu, lại hợp với cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực luyện vào trong cơ thể, tới lớn mạnh viên này lôi đình loại, nhưng cũng hung hiểm."

"Thì ra là thế!" Phương Nho đứng (đối với) Tô Hiểu Đan gật đầu, mỉm cười, Tô Hiểu Đan ở trước mặt mình, chính là chỗ này sao biết gì đều nói hết không giấu giếm, chỉ cần mình hỏi ra được, nàng phảng phất không hề ần dẫu nói ngay.

"Thiên uy hạo đặng, cái này thiên lôi cuộn cuộn, phảng phất thiên kiếp, bất kỳ cái gì một cái người tu hành, không có tu luyện tới thiên kiếp phủ xuống cảnh giới, nhưng phải đi hấp thu này cuồng bạo đến, có thể trong nháy mắt đem một cái Tu Hành Giả oanh hồi phi yên diệt thiên lôi tới tu hành, đây quả

thật là để cho người ta tề cả da đầu." Chủ Nho thở ra một hơi, than thở: "Cho nên này Lôi Trì trong đại trận, thực sự là tu luyện Lôi Đình Vạn Tượng Kinh điều kiện tốt nhất nơi chốn, cuồng bạo Thiên Lôi Chi Lực, đã tại trong trận này, bị tiêu ma ôn thuận, cũng là cao chiêu."

"Ừm!" Tô Hiểu Đan gật đầu, "Lúc đầu những việc này, chỉ có đối đãi người tấn thăng đến tương ứng giai đoạn sau đó, mới có thể biết được, bắt quá ta hiện tại nói cho người biết, người lại không muốn cùng người khác đi nói a!"

"Yên tâm đi đan sư tỷ, ta biết." Phương Nho lập tức mở miệng gật đầu, đứng (đối với) Tô Hiểu Đan mỉm cười, "Không bằng đan sư tỷ, bả trong nội môn, cái kia Trần Yêu Tháp sự tình cũng nói cho ta một chút đi."

"Nói cho người biết cũng không sao." Tô Hiểu Đan mỉm cười một chút, hai cái tiểu hồ nha hiển hiện ra, vươn non hành vậy đầu ngón tay gió nhẹ phiêu với trên trán tóc xanh, nói: "Cùng ngoại môn khác biệt là, trong nội môn, đệ tử tâm tính, đều là đặt ở tu luyện võ học, tôi luyện chiến kỹ, cùng địch giao phong hiện trường giao chiến tu hành."

"Mà Trần Yêu Tháp, chính là nội môn chủ yếu Tu Hành Chi Sở." Tô Hiểu Đan bỗng nhiên dừng lại tiếp lấy mở miệng nói: "Trần Yêu Tháp phân tầng mười tám, có tầng mười tám Địa Ngục khủng bố danh xưng, trong lúc này, là bởi vì này Trần Yêu Tháp, một tầng so với một tầng hiểm yếu, mỗi một tầng đều sẽ có một cái thực lực tu vi mạnh mẽ yêu vật tọa trấn, ở chỗ này trong tháp, cùng yêu loại chiến đấu, tôi luyện sinh tử ý chí, linh ngộ sinh tử biến đổi thất thường, sinh tử đều trong một ý nghĩ, hơn nữa ở Trần Yêu Tháp bên trong chém giết yêu vật, có thể làm như điểm công hiến, trong cửa đổi lấy tương ứng thưởng cho, đây là hấp dẫn người ta nhất."

"Thật không ngờ." Phương Nho nghe Tô Hiểu Đan giới thiệu, liếm liếm môi, trong sắc mặt dừng động một hướng tới chờ mong thần sắc, "Lẽ nào cái kia Trần Yêu Tháp yêu vật là cuộn cuộn không đứt sao? Còn có, ở bên trong nếu như chết đâu?"

"Vấn an." Tô Hiểu Đan gật đầu một cái, lông mi sắc bên trong hiện lên một suy tư thần tình, chợt mở miệng nói: "Trần Yêu Tháp tồn tại, ta cũng không thể nào biết được, thế nhưng bên trong yêu vật, đúng là liên tục không ngừng, ta nghe nói, Trần Yêu Tháp là một kiện có một không hai pháp bảo, bên trong trấn áp một cái viên cổ lục, mở ra Yêu Tộc thông đạo, thế nhưng Yêu Tộc trong, vẫn sẽ có yêu vật từ nay về sau trong thông đạo tiến nhập Trần Yêu Tháp, cho nên trong nội môn đệ tử, ở bên trong tôi luyện chém giết yêu vật, mới có thể là vì sự môn làm công hiến sự tình."

"Về phần đang bên trong đệ tử, có thể hay không bị yêu vật giết chết, cái này cũng là không cần lo lắng." Tô Hiểu Đan giải thích tiếp nói: "Từ cái tiến nhập Trần Yêu Tháp đệ tử, đều sẽ đạt được một viên ngọc phù, nếu như tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc ở giữa, đem này ngọc phù bóp nát, người kia, liền sẽ từ Trần Yêu Tháp bên trong truyền tống đi ra, cho nên mới sẽ có sinh tử đều trong một ý nghĩ thuyết pháp."

"Thiên! Thật sự là nói xong để cho ta hiện tại đã nghĩ tiến vào nội môn đi." Phương Nho nghe xong Tô Hiểu Đan giới thiệu, huyết dịch trong cơ thể phảng phất đều bị châm lửa vậy, trở nên sôi trào, "Trước bất luận này Trần Yêu Tháp có phải hay không nhất kiện có một không hai pháp bảo, cũng không nói Trần Yêu Tháp có phải hay không trấn áp viên cổ lục mở ra Yêu Tộc thông đạo, chỉ bằng ở bên trong tháp cùng chân thực Yêu Tộc sinh tử bác giết, cũng đã để cho ta tràn ngập chờ mong!"

"Đúng vậy a coi như là hiện tại thân truyền sơn đệ tử, cũng sẽ còn đi Trần Yêu Tháp tôi luyện đây!" Tô Hiểu Đan mở miệng mỉm cười nói: "Trước đây tại nội môn lúc, ta tối đa đi tới tầng mười lăm, đều là bóp nát ngọc phù chạy trốn chết đi ra ngoài, hiện tại ta đã không thích loại kia đánh đánh giết giết sinh hoạt, về sau chờ người đi nội môn, ta ngược lại thật ra lại nghĩ tới cái kia tầng mười tám Địa Ngục đi một lần, hi hi."

"Trong nội môn, lẽ nào trước đây không có đi qua tầng mười tám đệ tử sao?" Phương Nho nhìn về phía Tô Hiểu Đan mở miệng hỏi: "Tỷ như, Diệp Kinh Thiên?"

"Cái kia ngụy quân tử a!" Tô Hiểu Đan nghe được Phương Nho câu hỏi, giọng nói không vui nói một câu, "Thật vào lúc đó, cùng Diệp Kinh Thiên nổi danh còn có một vị, chỉ là mấy năm gần đây, Diệp Kinh Thiên tâm tính tựa hồ đại biến, đã càng ngày càng trở nên đáng sợ cùng đối trá, người này đã để cho Tiêu Tiêu tỷ sâu ghét cay ghét đắng tuyệt, để cho người ta khinh thường."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

091. Ướt thân Linh Được Điền

"Há, hần trước đây cùng tiêu sư tỷ quan hệ, hình như là tiện sát người bên ngoài thần tiên quyền lữ a." Phương Nho hơi nhíu nhíu mở miệng nói, "Bất quá, bây giờ lại là diễn biến thành như vậy, cùng Diệp Kinh Thiên tiếp xúc mấy lần, ta ngược lại thật ra phát hiện Diệp Kinh Thiên người này tâm tính cuồng vọng tự đại, vô pháp vô thiên, có loại lấy mình làm trung tâm bành trướng cảm giác."

"Tốt, Tiêu Tiêu tỷ chuyện, người tốt nhất không nên quá nhiều với hỏi nhiều." Tô Hiểu Đan khoát khoát tay, miệng vênh lên, "Cũng không cần ở Tiêu Tiêu tỷ trước mặt, nhắc tới người này tên, bằng không, Tiêu Tiêu tỷ nóng giận, có thể đủ người uống một bầu."

"Ta đương nhiên biết." Phương Nho gật đầu nhận đồng, "Đúng (đối với), đan sư tỷ, người nói lúc đó có một vị cùng Diệp Kinh Thiên nổi danh nhân vật, là ai a?"

"Bệnh trùng tơ mộc thần." Tô Hiểu Đan lập tức nói ra một cái tên, "Người này bản gọi Lưu Mộc Thần, chỉ là tính cách bốc lửa, giống như hỏa được vậy, một điểm liền, cho nên tất cả mọi người cho hắn thêm một cái hỏa tự, người này chính là một cái quái thai thiên tài, đúng (đối với) võ học truy cầu như si như cuồng, hắn phảng phất từ nhỏ chính là vì truy cầu cảnh giới võ học."

"Há, lại có người như vậy!" Phương Nho thán phục một câu, nghe được Tô Hiểu Đan lời nói, trong đầu trong nháy mắt hiện lên một cái đúng (đối với) võ học truy cầu, mỗi đêm ngày, chăm chỉ Tu Luyện chi Nhân tràng diện, "Hiện tại bệnh trùng tơ mộc thần chẳng lẽ không ở sư môn?"

"Hi hi, nói ra càng hù chết người." Tô Hiểu Đan cười hai tiếng, nhìn Phương Nho trịnh trọng nói: "Mười năm trước, ở đại sư huynh tranh đoạt chiến trong, hắn cùng với Diệp Kinh Thiên đánh một trận, thua một chiêu, thua ở Diệp Kinh Thiên phía dưới, kể từ lúc đó, hắn đang ở chính mình thần tiên sơn bế quan không ra, cho tới bây giờ mười năm trôi qua còn chưa xuất thế, thực sự là một cái quái dị người."

"Thiên hạ lại có người như vậy!" Phương Nho nghe xong Tô Hiểu Đan lời nói sau đó, trong nội tâm cảm giác được khiếp sợ không gì sánh nổi, một người, dĩ nhiên có thể không hồi thế sự, tọa quan mười năm tìm hiểu võ học, tăng cao tu vi, hơn nữa đây không phải là mười ngày, là mười năm.

Người như vậy, theo Tô Hiểu Đan đánh giá mà nói, thật là quái thai thiên tài, có thể vì võ học buông tha tất cả tồn tại.

"Sợ rằng chờ hắn xuất thế lúc, lại là một hồi Kinh Thiên Chi Chiến." Phương Nho trầm nghĩ lấy, cảm thán một câu.

"Ta ngược lại thật ra hy vọng hắn sớm ngày đi ra!" Tô Hiểu Đan vẻ mặt chờ mong tiểu ý, "Kể từ đó, chỉ cần hắn vừa xuất quan, hắn khẳng định người sáng lập hội trước tìm Diệp Kinh Thiên phiền phức."

"Ừm, điều này cũng đúng." Phương Nho thâm dĩ vi nhiên tán thành gật đầu, nói: "Nếu như đổi lại là ta, xuất quan chuyện thứ nhất, cũng là tìm lúc đó đối thủ, phân cao thấp."

"Tốt, nói nhiều như vậy, thiên đô tối xuống, xem ra một hồi mưa xối xả tương lâm a! Ta muốn trở về." Tô Hiểu Đan đứng lên, hai tay ở ôm dịu bờ hông thượng phách đánh, đem dính ở chỗ này bụi đoạn điệp đánh rớt, nhìn Phương Nho, "Người cũng muốn trở về đi, nhìn sắc trời, lập tức phải trời mưa to."

"Ừm" Phương Nho cũng đứng lên, ánh mắt dời xem ở xa xa, "Không khí này như vậy nặng nề, sợ rằng ngoại trừ mưa to, sẽ có thiên uy phủ xuống, hiện tại tiêu sư tỷ đi Lôi Trì đại trận bế quan, một mình người cũng không bạn, chúng ta cùng đi a!"

"Vậy người buổi tối có thể tiểu thiên phong tìm ta a!" Tô Hiểu Đan lập tức tiếp khẩu nói ra một câu, vừa nói khẩu, sắc mặt nàng lại không tự chủ được hiện lên hồng, hơi hơi cúi đầu, phảng phất nói nhảm giống như.

"Ách, này, không tốt lắm đâu." Phương Nho nhúc nhúc đầu, ngượng ngùng cười nói, "ngược lại là đan sư tỷ nếu như một người ở tiểu thiên phong buồn chán, có thể tùy thời tìm ta nói chuyện phẩm giải buồn."

Hai người một trước một sau hướng Linh Dược Điện ra khẩu bước đi, chứng Linh Dược Điện đệ tử, chứng kiến Tô Hiểu Đan đều là cung kính thờ dài bất chuyện, ánh mắt xem ở Phương Nho trên người, cũng là rất là hâm mộ và ghen ghét.

"Từ nhỏ ta liền sợ sấm đánh." Một đường không nói chuyện đi tới, phía trước Tô Hiểu Đan kinh hãi toát ra một câu, hơi hơi quay đầu mắt nhìn Phương Nho, "Đêm nay có thể sẽ có đình tai nhức óc lôi đình thiên uy dò xét phía chân trời!"

Phương Nho ở trong mắt Tô Hiểu Đan nhìn ra do tâm mà bộc lộ ra ngoài loại kia đúng (đối với) tiếng sấm hoảng sợ, nghe được nàng lời nói, trong lòng hơi hơi sợ sợ.

Thật, đối với tiếng sấm cuộn cuộn, âm vang như tạc nổ, rất nhiều người đều sẽ tim đập nhanh.

Linh Dược Điện bên trong sở hữu đệ tử, lúc này đều ở đây đi ra ngoài rút lui khỏi, đông nghịt bầu trời, lúc này bất quá là ở giữa trưa, thế nhưng sắc trời lại đông nghịt như màn đêm buông xuống vậy.

Mãnh liệt gió vũ vũ thổi lên, vạn mầu linh dược như sóng lúa vậy theo gió thành phiến đảo qua, trong bầu trời mơ hồ truyền ra như lớn mải lần qua nặng nề oanh âm thanh, xa xôi chân trời, từng đạo bạch quang lóe lên lập tức biến mất.

Tình cảnh này, như đêm tối phủ xuống, mưa to buông xuống.

"Đừng sợ, đan sư tỷ, thiên uy dò xét phía chân trời, thăm tra nhân gian, chỉ sợ làm ác đa dạng người." Phương Nho an ủi, đối với sợ sấm đánh người, thật làm sao thoải mái đều là không làm nên chuyện gì.

Như rất nhiều nữ tử, có thực lực cường đại, thế nhưng đột nhiên nhìn thấy con gián, con chuột, hoa xà các thứ, vẫn là hội không kim lại được luống cuống tay chân, phát sinh kêu sợ hãi.

Kết kết!

Đột nhiên một đạo vĩ đại thiểm điện, như ở trước mắt lóe lên, trong nháy mắt đem chu vi tuần trắng lóa như tuyết, chói tai dọa người âm thanh trong nháy

mất để cho đi ở đằng trước Tô Hiểu Đan kêu sợ hãi một câu, cước bộ đều dừng lại.

Ừng ừng!

Trong chớp mắt, vĩ đại tiếng sấm, như ở trên đỉnh đầu của mình Phuong Cồn qua, màng tai chấn động, dao động tâm hồn người.

"A. . ."

Tô Hiểu Đan tâm linh, vào thời khắc này đột nhiên như bị chịu sợ nhất, hoảng sợ nhất sự vật vậy, phát sinh sắc nhọn kêu sợ hãi, thân thể vừa chuyển, trực tiếp đem vui đầu ở Phuong Nho trong lòng, toàn bộ nhỏ nhắn xinh xắn thân thể ở Phuong Nho trong lòng lạnh run.

"Đan. . . Đan sư tỷ đừng sợ, có ta đây!" Phuong Nho trong lúc nhất thời, hai tay không biết để ở chỗ nào tốt, mắt thấy sắc trời càng phát ra hắc chìm, mưa to cũng sẽ ở gần hạ xuống.

"Ta sợ. . ." Tô Hiểu Đan bẩm sinh đúng (đối với) thiên uy sợ, lúc này biểu lộ không bỏ sót, căn bản không để ý cái gì nam nữ thụ thụ bất thân các loại, đem đầu chôn ở Phuong Nho trong lòng, chính là không dám ra tới.

"Nhưng là, nhưng là lập tức phải trời mưa." Phuong Nho hai tay không chỗ sắp đặt, cứ như vậy uốn lượn giật mình trên không trung, "Không đi nữa, đợi lát nữa chúng ta sẽ phải biến thành ướt sũng."

Kết kết!

Thiểm điện như sấm xà, chiếu bốn phía trắng xóa như tuyết, ừng ừng tiếng sấm theo nhau mà đến, lúc này Tô Hiểu Đan đầu còn có được cái gì có được hay không ướt sũng, nhỏ nhắn xinh xắn ngạo nhân thân thể chôn ở Phuong Nho trong lòng, lạnh run, căn bản là không nhúc nhích một dạng.

"Đan sư tỷ, cái kia Phuong Nho đặc tội." Phuong Nho trong lòng sốt ruột, mắt thấy sở hữu đệ tử đều ôm đầu chạy vội hồi nơi ở đi, lúc này nơi đây, chỉ có hai người mình, còn giật mình ở chỗ này chờ đợi mưa tạnh.

Phuong Nho cắn răng một cái, bất chấp tất cả, một tay lấy Tô Hiểu Đan ôm, một tay nơi tay bồng, một tay ở hai chân, sau đó liền lấy chính mình tốc độ nhanh nhất chạy như điên.

Hoa lạp lạp lạp!

Đội Phuong Nho chạy như điên một đoạn đường, lại khoảng cách nơi ở đột mưa chỗ còn có một nửa lúc, thiên không tốt, lúc này mưa to mưa tầm tã xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

092. Ta phải ở chỗ này qua đêm - phiếu đề cử ở nơi nào

Cù lạp lớn bằng giọt mưa, rậm rạp từ trên trời giáng xuống, Phuong Nho cùng Tô Hiểu Đan trong nháy mắt hai người đều bị thêm thấu.

Phuong Nho con mắt đều bị nước mưa đánh cho không mở ra được đến, chỉ là ôm Tô Hiểu Đan chạy như điên, dựa vào chính mình ký ức lộ tuyến, cước bộ một bước ở giữa, đều là hết mình khả năng tối đa.

Nước mưa cảm quần áo ướt đầm, trong thân thể nhiệt độ phát ra, y phục dính ở trên người, như một tấm dính nước giấy dán tại thủy tinh lên.

Sấm chớp rền vang, Tô Hiểu Đan hơi hơi trợn trợn mắt, chứng kiến Phuong Nho ôm chính mình chạy như điên chăm chú thái độ, không khỏi ở trong lòng hiển hiện một cỗ cảm giác an toàn, nội tâm sợ, phảng phất đều suy yếu một tia.

Nàng nhìn thấy Phuong Nho con mắt đều là nhắm, như phủ đầu Lâm Thủy đồng dạng nước mưa, từ dưới đầu của hắn đổ xuống, đem Phuong Nho con mắt đều không mở ra được.

Thế nhưng, Phuong Nho cứ như vậy thỉnh thoảng trợn một chút, dựa vào chính mình đúng (đối với) dưới đường đường ấn tượng, một đường chạy như điên.

Hồ!

Rốt cục, Phương Nho đem Tô Hiểu Đan ôm đến nơi ở khu vực dưới mái hiên, khẩu bên trong học khí thô, đem Tô Hiểu Đan để xuống.

Phương Nho vươn tràn đầy ngâm thủy ổng tay áo hướng trong ánh mắt một, nháy nháy mắt, mở tới.

Trong nháy mắt Phương Nho liền thấy, quần áo thanh y Tô Hiểu Đan, lúc này toàn thân cũng bị nước mưa ướt đẫm, thiếp thân y phục, đưa nàng yếu đuối đáng người về bề ngoài nhìn một cái không sót gì.

Ngạo nhân hai ngọn núi cao ngất, không đủ một nắm eo nhỏ nhắn, hơi hơi hỗn độn tóc xanh theo tóc nhọn nhỏ giọt nước trong suốt, lúc này Tô Hiểu Đan, như một đóa hoa sen mới nở, để cho người ta xem thế là đủ rồi.

Phương Nho trong nháy mắt cời chính mình áo khoác áo dài, vội vàng khoác lên Tô Hiểu Đan trên người, bởi vì lúc này Tô Hiểu Đan, thân hình này, ở rơi xuống đất quần dài thấm ướt hạ, đã để người thấy như không như vậy.

Tô Hiểu Đan trong lòng ấm áp, dùng Phương Nho y phục đem thân thể mình bao vây kín, ánh mắt nhìn về phía Phương Nho đều có một tia nhu tình như vậy chuyển biến.

"Đan sư tỷ, hoặc là tới trước ta cái kia, tìm thân y phục đổi đi." Phương Nho hơi hơi bả ánh mắt tách ra mở miệng nói: "Nơi này cách rời tiểu thiên phong, còn muốn trải qua một đoạn gặp mưa lộ trình, đợi chút nữa bị cảm lạnh không tốt."

"Ừm, đều nghe ngươi." Tô Hiểu Đan cũng không có cự tuyệt, hai người dọc theo mái hiên, nhanh chóng hướng Phương Nho nơi ở bước đi.

Cũng may mưa rào xối xả, sấm chớp, chúng đệ tử đều ở đây chính mình nơi ở bên trong chưa ra, mà là có một chút trong phòng cửa sổ mở, chứng kiến Phương Nho hai người thân ảnh ướt sũng vọt qua.

Nếu là có chúng đệ tử ở đây, vừa mới Tô Hiểu Đan thân hình, liền sẽ không lưu tình chút nào bại lộ ở trước mắt bao người.

Hồi đến Phương Nho nơi ở bên trong, Phương Nho xuất ra một bộ chính mình ngoại môn trang phục, đưa tới Tô Hiểu Đan trước mặt nói rằng: "Đan sư tỷ, này trang phục là ngoại môn đệ tử mặc, ngươi ủy khuất một chút, đi trước bên trong đổi đi, nếu không cảm lạnh."

"Ừm!" Tô Hiểu Đan tiếp nhận Phương Nho truyền đạt trang phục, hơi hơi cấp thủ, chính là hướng bên trong phòng rửa mặt bước đi.

Cũng không lâu lắm, Tô Hiểu Đan đi tới, mặc Phương Nho đồng phục ngoại môn đệ tử già trang, này trang phục Phương Nho mặc vào vừa vặn, thế nhưng xuyên tới Tô Hiểu Đan trên người, nhất thời liền cùng lắm ngăn một vòng, dường như một đứa bé, phi nhất kiện thẳng bé lớn y phục ở trên người.

Hơn nữa, càng làm cho Phương Nho không nói là, Tô Hiểu Đan bên trong buộc ngực đều ướt đẫm, hiện tại nàng bên trong căn bản không có xuyên bất luận cái gì y phục, nhất thời, cái kia ngạo nhân núi non, chính là thẳng tắp đem này quý danh trang phục cho khởi động.

Phương Nho trong nháy mắt bả ánh mắt chuyển qua một bên, nói rằng: "Đan sư tỷ, ta đi tắm thân thể, ngươi tùy tiện a!"

Phương Nho nói vừa xong, cầm một thân sạch sẽ quần áo, chính là bước nhanh hướng bên trong phòng rửa mặt bước đi.

Cảm thụ được Phương Nho xui xẻo hình thái, Tô Hiểu Đan hơi hơi cúi đầu đầu, chứng kiến ưỡn ngực lên quần áo, nhất thời trong cảm giác lạnh lẽo, sắc mặt một hồng, hai tay ôm một cái ở trước ngực, nhìn ngoài cửa sổ mưa to phát sầu.

Tô Hiểu Đan chậm rãi ngồi ở trên giường, như trắng rằm như vậy lông mày phía dưới, một đôi trong suốt con mắt nổi lên một nhàn nhạt ba động, nhìn chính mình mặc trang phục, trang phục trên tản ra một tia thuộc về Phương Nho khí tức đặc biệt, Tô Hiểu Đan nội tâm cảm giác được ấm áp.

Đem một góc áo, dán tại trong lỗ mũi, thật sâu vừa nghe, Tô Hiểu Đan nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại, rất là hưởng thụ loại này thuộc về Phương Nho mùi vị.

"Lẽ nào, ta đúng (đối với) hắc Ám Tâm tình cảm sao?" Tô Hiểu Đan ở trầm nghĩ trong lòng một tiếng, trong đầu hiện ra cùng Phương Nho từ quen biết cho tới bây giờ các loại hình ảnh, sáng sủa hai tròng mắt, chậm rãi mở tới.

"Nhớ kỹ lần đầu tiên nhìn thấy hắc, là như vậy phổ thông." Tô Hiểu Đan trong đầu nhớ tới, lần đầu tiên ở Tiểu Tiên Phong lúc, nhìn thấy Phương Nho tràng diện, "Lúc đó, ta còn có điểm coi thường hắc, một cổ phẩm trần tục thể mùi vị, hi hi."

"Bất quá, nhưng bởi vì hắc, Diệp Kinh Thiên cái kia nguy quân từ đến đây." Tô Hiểu Đan ánh mắt Thần Du, trong đầu hiện lên lúc đó tràng cảnh, "Câu nói sau cùng kia, để cho ta cảm thấy cái này người phạm rất có ngạo khí, để cho ta cải biến đúng (đối với) hắc quan điểm."

Tô Hiểu Đan khoe miệng không kìm lại được hiển hiện một nụ cười, nghĩ vậy các loại, từ lần đầu tiên gặp mặt, đến mấy lần tiếp xúc.

Rồi đến tối hôm qua cái kia lúng túng một màn gặp gỡ, cho tới hôm nay ở Linh Dược Điện bên trong, sấm chớp, mưa to mưa to.

Là Phương Nho đem chính mình từ Linh Dược Điện, một hơi thở ôm đến nơi đây, còn cời quần áo ra, vì mình che đậy cái kia miêu tả sinh động kiều nhân thân thể.

Đến bây giờ, còn ăn mặc Phương Nho xuyên qua ngoại môn mặc.

Tô Hiểu Đan khoe miệng hơi nhếch lên, duyệt người cười dung nổi trên mặt, như lâm vào mỹ hảo sự vật bên trong, không thể tự thoát ra được.

"Đan sư tỷ. . . Đan sư tỷ." Phương Nho tấm xong thân, thay quần áo xong, ngồi ở trên giường, chứng kiến Tô Hiểu Đan ở phát ra ngáy người, khoe miệng còn lộ tiểu ý, lập tức gọi hai tiếng.

Thế nhưng Tô Hiểu Đan, cũng là không có phản ứng, vẫn không nhúc nhích, ở cái kia đắm chìm lấy.

Phương Nho gọi hai tiếng, chứng kiến Tô Hiểu Đan cái trạng thái này, cũng không có đi quấy rối, ánh mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ, mưa to vẫn còn tiếp tục rơi xuống.

Lập tức, Phương Nho đứng dậy, đi tới cửa vừa đánh mở rộng cửa, kệt kệt âm thanh, thức tỉnh Tô Hiểu Đan.

Lấy lại tinh thần Tô Hiểu Đan, nhìn trước mắt cái kia đạo có vẻ bóng lưng gầy yếu, thế nhưng trong lòng, lại cảm giác được một cỗ nồng nặc vui sướng, loại cảm giác này để cho nàng cảm thấy kiên định, một loại cảm giác an toàn.

"Xem ra mưa này hôm nay sẽ không ngừng." Phương Nho ở cạnh cửa, ngửa đầu nhìn như cắt đứt quan hệ nước mưa rậm rạp tới liên tục, nỉ non một câu, "Tiếp tục như vậy, đan sư tỷ làm sao hồi tiểu thiên phong?"

"Hồi không đi cũng không quan hệ a!" Tô Hiểu Đan thanh âm ở vang lên bên tai, lúc này nàng đứng ở Phương Nho phía sau, "Ngược lại ở tiểu thiên phong cũng là ta một người, người nơi đây giường nhiều, ta tùy tiện chấp nhận cả đêm là được, không cần phải để ý đến ta."

"Cái này. . . Không tốt a!" Phương Nho một vò đầu, trên mặt gương người cười, "Cô nam quả nữ, cùng tồn tại một phòng, hơn nữa còn phải qua đêm. . . Đan sư tỷ, chuyện này đối với người không tốt, người danh tiếng. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

093. Vì người giặt quần áo

"Chúng ta đi được chính, ngồi chính, có cái gì tốt không tốt." Tô Hiểu Đan lúc này khoe miệng một đồ, nghĩa chánh ngôn từ, nói: "Hon nữa này sấm chớp, Tiêu Tiêu tỷ lại không được ở, ta một người ở tiểu thiên phong, sẽ biết sợ, lại nói, người tu hành, chính là muốn suất tính làm, danh tiếng tính là gì, ai biết ta ở chỗ này qua đêm, người nào lại dám nói?"

"Ta ngược lại không có gì, chủ yếu là người danh tiếng." Phương Nho sắc mặt một hồng, chậm rãi đi vào trong nhà ngồi xuống, "Nếu như đan sư tỷ có ý muốn như vậy, vậy là tốt rồi đi, người sợ sét đánh, ta liền đêm nay không ngủ, ngồi ở chỗ này thủ hộ người, hơn nữa cánh cửa này, đêm nay mở ra, thẳng đến ngày mai hừng đông!"

"Vì sao? Môn muốn mở ra, vào con chuột làm sao bây giờ?" Tô Hiểu Đan không hiểu nhìn Phương Nho le lưỡi một cái, lông mày nhíu một cái, nói: "Ta cũng sợ con chuột, lại nói, mở cửa, nhân gia chứng kiến, làm sao còn ngủ? Chẳng lẽ muốn để cho người khác chứng kiến, ta ở chỗ này qua đêm sao? Xem ra, ta hồi tiểu thiên phong coi là!"

"Tốt, ta đưa người." Phương Nho trong nháy mắt đứng lên, sắc mặt vui vẻ, "Hiện tại hạ mưa lớn như vậy, chỉ đồ thừa nơi đây ngay cả cây dù đi mưa cũng không có."

"Đi thì đi, người nghĩ rằng ta muốn để lại a." Chứng kiến Phương Nho động tác, thần thái, Tô Hiểu Đan lông mày vận một cái, trong sắc mặt toát ra một tia tức giận, nói vừa xong, thân thể đã chạy tuôn ra ngoài.

Kết kết!

Một đạo thiểm điện hạ xuống, đem chu vi chiếu trắng lóa như tuyết, theo nhau mà đến, chính là ừng ừng thiên uy hạo đặng.

"A. . ." Tô Hiểu Đan đi ra ngoài vài chục bước, vừa nghe đến sấm sét nhìn thấy điện thiểm, sợ hãi quát to một tiếng, bịt lấy lỗ tai ở nơi nào kêu sợ hãi, toàn thân lẫn nữa bị đánh âm ướt.

Phương Nho trong nháy mắt lao tới, kéo nàng lại tay, cấp tốc hướng phòng trong vọt tới.

"Đan sư tỷ, người liền lưu lại nơi này a!" Phương Nho nhìn sợ hãi quá độ Tô Hiểu Đan, thỏ ra một hơi mở miệng nói: "Hiện tại y phục lại ướt nhẹp, ta còn có cuối cùng một bộ, nhanh lên đổi đi."

Phuong Nho nói vừa xong, xoay người xuất ra cuối cùng một bộ ngoại môn mặc, một cái ngoại môn đệ tử, chỉ có bốn bộ ngoại môn trang phục, đây đã là cuối cùng một bộ.

"Đi thôi đi." Phuong Nho đem giấy gấp chỉnh tề trang phục chuyển ở Tô Hiểu Đan trước mặt, "Ta cũng không phải là muốn đuổi ngươi đi, chỉ là sợ, sợ ủy khuất ngươi mà thôi."

Tô Hiểu Đan chăm chú nhìn Phuong Nho, qua nét mặt của Phuong Nho trông được tính ra chân thành tha thiết, tiếp nhận Phuong Nho truyền đạt trang phục, cũng không nói lời nào, mà hướng bên trong bước đi.

Hồ!

Phuong Nho ngửa đầu thở ra một hơi thật dài, đem cửa đóng lại, đi tới bên giường ngồi xuống, ở trầm nghĩ trong lòng: "Mở cửa ra, để cho người khác chứng kiến chúng ta là thuần khiết, thế nhưng để cho người khác chứng kiến, làm sao có thể chứng minh là thuần khiết đâu? Xem ra ta thực sự là rất đàn!"

Qua hồi lâu, Tô Hiểu Đan còn chưa có đi ra, Phuong Nho chính là gọi vài tiếng, thế nhưng Tô Hiểu Đan cũng không có trả lời.

Trong nháy mắt, Phuong Nho trong lòng ngược lại là có chút lo lắng cho tới: "Đan sư tỷ sẽ không phải vừa mới bị sợ hư a?"

Nghĩ tới đây, Phuong Nho cấp tốc đứng lên, vội vàng hướng phòng rửa mặt chạy đi.

Trong nháy mắt, Phuong Nho liền chứng kiến, Tô Hiểu Đan dĩ nhiên tại cần lao chà xát tắm hôm nay ướt nhẹp sở hữu quần áo, cũng bao quát Phuong Nho cùng nàng chính mình.

"A, đan sư tỷ, loại chuyện lật vật này không cần ngươi tới." Phuong Nho kinh ngạc xem trong nháy mắt đang nỗ lực chăm chú chà xát tắm y phục Tô Hiểu Đan mở miệng nói: "Ta tự mình tới là tốt rồi, đan sư tỷ."

"Ngươi đi ra ngoài, này ngươi sẽ không có việc gì." Tô Hiểu Đan phát tay một cái, tiếp tục làm chuyện mình, "Hiện tại, quần áo ngươi đều bị ta xuyên, những y phục này lại không tắm, ngươi nào có được đổi?"

"Nhưng là, ta tự mình tới là tốt rồi." Phuong Nho nhúc nhủ, có chút ngượng ngùng, nhìn như hiện thể lương mẫu như vậy Tô Hiểu Đan, chính ngồi thân dùng sức chăm chú chà xát tắm chính mình quần áo, cao ngất kia núi non đều bị nâng hai đầu gối đè ép trắng lóa như tuyết, miêu tả sinh động như vậy.

Phuong Nho vội vàng đem ánh mắt dời, chứng kiến Tô Hiểu Đan thật tình như thế chấp nhất làm, liền cũng không tiện nói cái gì nữa, vội vàng đi tới, ngồi ở trên giường.

Trong đầu không kịp lại được hiển hiện vừa mới hình ảnh kia, Phuong Nho vội vàng vẫy vẫy tay, hít sâu một hơi, lại đem khẩu khí này thở dài đi ra, nhắm mắt lại, khoanh chân ngồi vào trên giường, đem này cỗ tạp niệm gạt bỏ.

"Một chết ta." Tô Hiểu Đan tắm xong sở hữu y phục, đi tới, bỏ rơi trắng nõn như hành nhưng bởi vì chà xát giặt quần áo mà hiện lên hồng đầu ngón tay, nhìn khoanh chân nhắm mắt Phuong Nho, gia tăng thanh âm, nói: "Ai nha, một chết ta!"

"Khó cực ngươi, đan sư tỷ." Phuong Nho trong nháy mắt mở mắt nhìn Tô Hiểu Đan khẽ mỉm cười, "Ta nói, y phục của ta không làm phiền đan sư tỷ giúp ta tắm."

"Hừ, nghe ngươi một hơi này, là ta kiềm nén tìm chịu tội?" Nghe được Phuong Nho lời nói, Tô Hiểu Đan hai mắt lật một cái, trắng liếc mắt Phuong Nho, "Tốt, ta hiện tại liền đem quần áo ngươi, ném lên mặt đất giẫm hai chân."

"Không được, ta không phải ý tứ này." Phuong Nho trong nháy mắt từ trên giường đi xuống, "Đan sư tỷ thân phận so với ta tôn quý, hiện tại lại ủy thân nguyện ý ở ta nơi này ở lại bị trúng dừng lại nghỉ ngơi, bây giờ càng là buông xuống tôn quý tư thái, dĩ nhiên cho ta giặt quần áo, ai, ta Phuong Nho có tài đức gì đâu? Chẳng qua là cảm thấy như vậy quá ủy khuất ngươi."

"Hi hi, nhìn ngươi sợ đến!" Tô Hiểu Đan chứng kiến Phuong Nho chăm chú thần thái, lập tức che miệng cười, "Quần áo ngươi đều bởi vì ta, bị hôm nay này bất trắc phong vân cho ướt nhẹp, ta giúp ngươi giặt, chỉ là vì để tự ta dễ chịu một điểm mà thôi."

"Vậy cũng là ta tự nguyện, chỉ cần đan sư tỷ không chê." Phuong Nho hỏi nói: "Này ngoại môn mặc, cùng đan sư tỷ xanh duệ phiêu phiêu so sánh với, thực sự quá khó coi một ít."

"Tốt, dù sao cũng hơn không có xuyên tốt." Tô Hiểu Đan khoát khoát tay, ngồi vào một giường không trên giường, "Nếu như ngươi thật cảm kích ta rửa cho ngươi nhiều như vậy y phục, lại muốn báo đáp, sợ ta ủy khuất lời nói, ta hiện tại liền cho ngươi một cái cơ hội."

"Cơ hội gì?" Phuong Nho nhìn Tô Hiểu Đan hỏi: "Chỉ cần ta làm được, ta nhất định tận lực đi làm."

"Ngươi đương nhiên làm được." Tô Hiểu Đan lông mi sắc vừa bay, khóe miệng bên trong hiển hiện một giáo hoạt nộ cười, nói: "Ta cho tới bây giờ không có duy nhất tắm nhiều như vậy y phục, ngươi xem tay ta, đều giặt trắng, thực sự là mệt mỏi không nhẹ, ngươi giúp ta xoa xoa vai, theo theo chân, đâm bóp bóp, chúng ta liền thanh toán xong."

"A!" Nghe được Tô Hiểu Đan ngữ không kinh người chết không được thể ngôn ngữ, Phương Nho sắc mặt một hồng, khoát khoát tay, "Nam nữ trao nhận không nhẹ, đan sư tỷ, thật xin lỗi, chuyện này ta làm không được."

"Tốt!" Tô Hiểu Đan sắc mặt trong toát ra một ý vị sâu xa tiểu ý, gật đầu một cái, nói: "Coi như ta không thấy trông nhầm, nếu như ngươi vừa rồi gật đầu, đáp ứng ta yêu cầu, ta lập tức đánh liền đoạn chân ngươi!"

"Cái này. . ." Nghe được Tô Hiểu Đan lời nói. Phương Nho trong nháy mắt cảm giác lưỡng nhân mạo kim tinh, cả người đều bị Tô Hiểu Đan cho cả hồ đồ, "Ta là không có khả năng bằng lòng!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

094. Trong lòng tâm nguyện

"Ta mệt, trước nghỉ ngơi một hồi." Tô Hiểu Đan nhìn Phương Nho nói một câu, "Ngươi tự tiện đi, ta bả lỗi tai chặn đứng lên, nghe không được sét đánh sẽ không có như vậy sợ!"

Nói vừa xong, Tô Hiểu Đan hướng trong lỗ tai bỏ vào một chút đồ vật, chính là ngửa người lên nằm xuống, hai mắt nhắm lại, lồng ngực hơi hơi phập phồng, không biết phải chăng là nhắm một cái đi nằm ngủ.

Chứng kiến Tô Hiểu Đan thần tình kia, Phương Nho tọa hồi đến trên giường, khoanh chân nhắm mắt, trái tim nhảy loạn ở giữa, chậm rãi bị Phương Nho tĩnh hạ tâm đi, chậm rãi bình tĩnh trở lại.

Kết kết!

Ừm ừm!

Lôi điện vang lên. Mưa to mưa to mà xuống, màn đêm buông xuống hạ xuống, Phương Nho bị một tiếng này Cự Lôi thức tỉnh, hai mắt mở ra nhìn về phía nằm ở trên giường tựa hồ ngủ mất, cũng không có bị tiếng sấm quấy nhiễu đến Tô Hiểu Đan thở phào.

"Xem ra mưa này, một đêm này cũng sẽ không ngừng." Phương Nho nhìn về phía tối lại sắc trời ni non, "Hôm nay lớn như vậy thiên uy hạo đẳng, tiêu sư tỷ ở Lôi Trì trong đại trận tu hành Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, không biết sẽ có hay không có ảnh hưởng?"

"Nếu là Lôi Trì đại trận, có thể hay không đem này cuồng bạo Thiên Lôi Chi Lực, hấp dẫn đến trong trận, tiến hành tiêu ma luyện hóa thành ôn thuận lực?" Phương Nho như có điều suy nghĩ nghĩ, chợt lắc đầu, "Này đâu có chuyện gì liên quan tới ta? Đây không phải là hiện tại ta, có thể với tới."

Phương Nho thu hồi tâm tư, mắt nhìn nằm cái kia bày một cái tư thế mê người Tô Hiểu Đan, chợt bả ánh mắt dời, vội vàng nhắm mắt, áp chế xao động tim đập.

Thân là một cái nhiệt huyết sôi trào thiếu niên, lại cùng một cái xinh đẹp người tài nữ nhân cùng tồn tại một phòng, tình cảnh này, Phương Nho tự nhận chính mình tâm, vẫn có chút tâm viên ý mã.

Đồng thời, Tô Hiểu Đan mặc vật, còn chỉ là cái kia nhất kiện chính mình mặc, bên trong không đáng như đã, núi non cao ngất, trong y phục có thể thấy được rõ ràng đường nét.

Phương Nho con mắt nhắm lại trong nháy mắt, lập tức lại mở, trong nháy mắt ở trên giường mình, đem mình một giường phân phối đến chân ôm hạ, đi tới Tô Hiểu Đan trước giường, nhẹ nhàng đem chân mở ra, cho Tô Hiểu Đan cho đắp lên đi.

Khi bị một cái chạm được Tô Hiểu Đan trên người lúc, Tô Hiểu Đan cái kia sáng sủa hai tròng mắt chớp mắt trước mở tới.

Phương Nho chính cúi xuống lấy thân, nhẹ nhàng động tác, vốn là sợ đánh thức nàng, thế nhưng Tô Hiểu Đan đột nhiên mở mắt, lại làm cho Phương Nho dọa cho giật mình.

Vội vàng ấp úng nói: "Ta là cho ngươi đắp giường chăn, đan sư tỷ."

Chứng kiến Phương Nho thần thái, Tô Hiểu Đan cái kia đột nhiên mở cảnh giác nhãn thần, trong nháy mắt thư giãn hạ xuống, nhìn một chút trên người đang đắp chăn, nàng hai mắt lộ ra một cổ uể oải, thân thể hướng một bên một bên, cũng không trả lời Phương Nho lời nói, nhân thể ngủ mất.

Hồ!

Phuong Nho thờ phào một hơi, vội vàng hồi đến trên giường mình, tiếp tục khoanh chân ngồi tĩnh tọa, kịch liệt tim đập tiếng, để cho mình nghe được vô cùng rõ ràng.

Thời gian nhanh chóng trôi, ngoài cửa sổ tiếng mưa rơi cũng tí tách nhỏ rất nhiều, tiếng sấm đã sớm hành quân lặng lẽ, đông phương chân trời, bắt đầu nổi lên ngân bạch sắc.

Phuong Nho từ lúc tọa bên trong mở mắt, trong hai mắt hai đạo quang mang lóe lên mất đi, lập tức, hắt mồ hôi, thật dài phun ra một khẩu từ trong cơ thể nội luyện hóa tọc khí.

"Mưa đã tạnh, trời cũng nên phát sáng." Phuong Nho nhìn về phía ngoài cửa sổ, ní non một câu, ánh mắt nhìn về phía còn đang ngủ bên trong Tô Hiểu Đan, chợt chính là xuống giường, đến phòng rửa mặt rửa mặt một phen.

Tắm xong sau đó, Phuong Nho đi ra, nhẹ nhàng mở cửa, bên mở rộng cửa, còn vừa nhìn ngủ bên trong Tô Hiểu Đan, phảng phất tâm sợ đánh thức nàng giống như.

Cửa mở ra đến có thể dung chính mình chui ra đi thời điểm, Phuong Nho thân thể một bên, đi ra cửa phòng, ngửa đầu khán đầu hồi mộng mộng sắc trời, từ trên mái hiên, tí tách như cắt đứt quan hệ hạt châu bọt nước rơi xuống.

Mà bầu trời, lúc này đã không có mưa.

"Hay là chờ đan sư tỷ sau khi tỉnh lại, ta lại đi Linh Dược Điện đi." Phuong Nho ở thầm nghĩ nói, "Nàng một người ngủ ở nơi này, chờ sau đó vừa tỉnh lại, phát hiện ta không được ở, còn tưởng rằng ta đang gạt nàng."

Phuong Nho ngồi xổm người xuống đi, một tay chống cằm, buồn chán nhìn trên mái hiên bọt nước từng giọt chuyển đường nét như vậy tích lạc lấy.

Phía chân trời, chậm rãi trở nên trắng, trước đây lúc này, Phuong Nho đã tại Linh Dược Điện trong.

"Phuong Nho." Phòng trong đột nhiên truyền đến Tô Hiểu Đan tiếng kêu.

"Ta ở ta ở." Phuong Nho vội vàng đứng dậy, ở bên ngoài đáp ứng, nhanh chóng đẩy cửa ra đi vào, cười nói: "Đan sư tỷ buổi sáng tốt lành, ngroi tỉnh, tối hôm qua ngủ có ngon không?"

"Ta nghĩ đến ngroi chạy đây." Tô Hiểu Đan đánh một chút ngáp, xoa xoa thủy nhãn mộng lung con mắt, "Miễn bàn, làm một đêm ác mộng."

"Cái kia, ngroi ngủ tiếp sẽ đi." Phuong Nho chứng kiến Tô Hiểu Đan hai mắt hình như có tơ máu, mở miệng nói: "Có thể là ngày hôm qua tiếng sấm đem ngroi dọa hồng, cho nên mới thấy ác mộng."

"Trời còn đang mưa sao?" Tô Hiểu Đan nhìn Phuong Nho mặt không chút thay đổi hỏi.

"Không có hạ." Phuong Nho lắc đầu, "Chỉ là trên mái hiên bọt nước tích lạc thanh âm."

"Ừm, vậy ta hồi tiểu thiên phong." Tô Hiểu Đan xuống giường, gắt gao thân, "Cảm ơn ngroi Phuong Nho, hại ngroi cả đêm không ngủ đi."

"Ta thói quen." Phuong Nho mỉm cười, lắc đầu, "Ta nói rồi hội thủ hộ ngroi, há có thể trò đùa."

"Hi hi, tốt, ta đi." Tô Hiểu Đan đứng (đối với) Phuong Nho mỉm cười, vung tay lên, đi ra cửa phòng.

Lúc này đứng lên hoạt động đệ tử, cũng không nhiều, chỉ ít Phuong Nho còn không có chứng kiến.

Ở nơi này ngoại môn bên trong, đối với sở hữu đệ tử mà nói, đều quá đáng, so với trong thế tục phạm trần người tựa hồ còn muốn khổ, cho nên này khó có được lúc ngủ ở giữa, rất nhiều đệ tử đều là tình nguyện có thể dựa vào giường một chút, là hơn kém một chút, một khi đứng lên, liền lại muốn vui đầu vào gian khổ thể lực tu hành trong.

Theo sư môn sư huấn bên trong một cái nói tới: Ném trái trong khổ đau, mới là người trên người.

Người trên người là cái gì? Người trên người chính là tiên.

Nhìn Tô Hiểu Đan bóng lưng đi xa, Phuong Nho cũng là xuất môn, thẳng đến Linh Dược Điện.

Lúc này bầu trời, bởi vì hạ xuống cả đêm mưa, không khí trong lành, trong tai có thể nghe được thanh nhã róc rách tiếng nước chảy.

Đi tới Linh Dược Điện trong, Phuong Nho trong lòng căng thẳng, nói thầm một tiếng: "Ngày hôm qua trời mưa lớn như vậy, còn hạ lâu như vậy, không biết Linh Dược Điện bên trong linh dược, có hay không bị nước ngập hành."

Nghĩ tới đây, Phuong Nho sở hữu tâm tình cũng không có, cấp tốc hướng chính mình Linh Dược Điện chạy đi.

Bị mưa to đánh một đêm Linh Dược Điền, hiển nhiên từng buổi càng là như trên châu đồng dạng lập loè.

Phương Nho vội vàng nhỏ mở ra nòng đậm linh điệp, liền thấy mắt cá chân nước sâu vị bả linh dược căn hành ngâm ở nơi đó.

Này hạ, Phương Nho trong nháy mắt vội vàng mở, vội vàng đào ra Linh Dược Điền bên trong thoát nước con đường, đem trong ruộng nước sâu tổng ra đi.

Có lần đầu tiên kinh nghiệm, hiện tại Phương Nho vừa nhìn thấy nước này vị thì có bóng ma.

Mở ra Tiêu Thủy con đường, Phương Nho rửa tay, tâm tình mới buông lỏng.

Lục tục Linh Dược Điền đệ tử, đều từng cái thần sắc khẩn trương chạy đến chính mình quản lý Linh Dược Điền trong, làm cùng Phương Nho làm quá đồng nhất sự kiện.

Trước mắt, Phương Nho mắt thấy chính mình bình thường khoanh chân nhắm mắt đã tọa khô ráo chỗ, đều ướt sũng, đơn giản liền dọn dẹp.

Thuần thực bả nghi ngại chỗ chuẩn bị cho tốt, Phương Nho mừng rỡ thanh nhàn, khoanh chân ngồi tĩnh tọa xuống.

"Ta phát hiện, từ bị đan sư tỷ xem hết tron sau đó, nàng đứng (đối với) ta thái độ, dường như đều chuyển biến." Phương Nho tinh tế nỉ non, trong đầu để ý lấy một ít tâm tư, "Lại vẫn giúp ta giặt quần áo, cùng ta cùng tồn tại một phòng qua đêm! Cái này ở trước đây, căn bản là nghĩ cũng không dám nghĩ chuyện, tuy nhiên lại thật thật tại tại phát sinh!"

"Nàng sẽ không phải coi trọng ta đi?" Phương Nho sắc mặt ngẩn ra, chợt lắc đầu, trong ánh mắt tàn mát ra một phần nộ quang mang, "Từ Y? Ta đi tới nơi này, lập xuống người thứ nhất lời thề, chính là để cho này độc ác nữ nhân chết, bây giờ lại để cho này xú nữ nhân vẫn còn ở tiêu dao khoái hoạt, đến muốn một ngày kia, ta muốn đến đâu tìm được người? Tự tay làm thịt người."

"Lòng của nữ nhân biến tâm." Phương Nho hơi hơi thở ra một hơi, rất nhanh nắm tay, "Còn có ghê tởm hơn Kim Ngạo, kim rác rưởi, cho lão tử chờ đây, thù này không đội trời chung."

Phương Nho tâm tư đắm chìm trong cừ hận, hấn vĩnh viễn quên không được hai cái danh tự này, trừ phi bọn họ chết, có thể Phương Nho mới có thể quên mất không còn một mảnh.

Phương Nho kế thừa trước đây thân sở hữu, cũng bao quát hấn trước khi chết, đứng (đối với) đôi câu nam nữ này, ngập trời oán niệm.

Hiện tại Phương Nho vốn có tất cả, nói cách khác, đều là đòi trước cho, mà hấn cho đòi trước, chính là báo thù.

Đây là hiện nay ngăn ở Phương Nho trong lòng bên trong, lớn nhất một cỗ khí, trừ cái đó ra, để cho Phương Nho thần thương cùng tưởng niệm, còn có chính mình ba tuổi năm đó, liền không rên một tiếng, không chối từ đi mẫu thân.

Cùng cừ hận vừa lúc tương phản, một là cừ hận ngập trời, hai là trù tâm tưởng niệm tình.

Cả hai, ở Phương Nho trong lòng hình thành cường liệt so với, cũng thành hấn tâm nguyện.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

095. Tô Tiêu Tiêu xuất quan

"Mẹ! Người ở đâu đâu?" Phương Nho ngẩng đầu nhìn bầu trời dờ ra, trong ánh mắt toát ra nòng nặc tưởng niệm tình, "Hy vọng một ngày kia, ta có thể tận mắt thấy người, chính tai nghe được người báo cho ly khai nỗi khổ tâm."

Phương Nho thần tình buồn bã thu tâm mắt lại, chợt thở dài một hơi, nhìn trước mắt đã biết ba mẫu xuất chúng Linh Dược Điền, ở trong lòng bả này cỗ tưởng niệm tình đè xuống.

Hồ!

Thờ một hơi thật dài, Phương Nho đem tâm tình bình phục lại, nắm chắc quả đấm, trên mặt bắt đầu khởi động ra một kiên nghị.

"Chi cần này ba mẫu linh dược, một khi thành thực thu gặt, ta liền lập tức vào nội môn." Phương Nho ni non một tiếng, hướng tới thực lực đề thăng.

Ở Phương Nho trong lòng, lúc này có một cỗ cần gấp, chính là trọn cố gắng lớn nhất, đề thăng chính mình thực lực tu vi, chỉ có như vậy, mới có tư cách đi làm tự mình nghĩ làm việc của mình.

Khoanh chân nhắm mắt, tiêu hóa gần nhất tích lũy xuống kinh nghiệm, từng bước tăng lên chính mình tu vi.

Trong chớp mắt năm ngày thời gian đều ở đây nằm trong loại trạng thái này trong nháy mắt ở giữa trốn.

Mà ở trong năm ngày này, Tô Hiểu Đan cũng là không tiếp tục xuất hiện ở Phương Nho trước mặt, cái này khiến Phương Nho trong lòng có chút lo lắng, bất quá, Tô Hiểu Đan đang ở tiểu thiên phong, Phương Nho lại cũng chưa qua đi tìm nàng.

Thăng đến ngày thứ sáu, hôm nay, Phương Nho vẫn ở chỗ cũ Linh Dược Điện bên trong, xử lý tốt tất cả, trong tầm mắt, liền thấy Tô Hiểu Đan thân ảnh yếu diệu xuất hiện.

Chứng kiến Tô Hiểu Đan xuất hiện, Phương Nho đứng (đối với) nàng lo lắng cũng đảo mắt hóa thành mây khói.

"Đan sư tỷ, mấy ngày nay cũng không thấy ngươi, không có sao chứ." Nhìn Tô Hiểu Đan mỉm cười giẫm chân tại chỗ mà đến, Phương Nho mở miệng cười nói, "quần áo ngươi sớm đã hơi khô, bất quá, ngươi không có đi lấy."

"Ta đã vừa mới đi lấy đi." Tô Hiểu Đan đi tới Phương Nho trước mặt hơi cười cợt, hai cái tiểu hồ nha hiển hiện ra, nói: "Mấy ngày nay, ta mỗi ngày nằm ở trên giường ngủ, hôm nay ra xem một chút."

"A." Phương Nho nghe xong gật đầu, "Tiêu sư tỷ còn chưa có đi ra sao?"

"Không có." Tô Hiểu Đan lắc đầu, "Bất quá hôm nay đã là ngày thứ sáu, ta phỏng chừng tiêu sư tỷ cũng nhanh phải ra khỏi tới đi, cho nên mới tới xem một chút, hi hi, ngươi bận rộn đi."

Tô Hiểu Đan mỉm cười đứng (đối với) Phương Nho nói một tiếng, bắt đầu từ Phương Nho bên người đi qua, hướng Linh Dược Điện ở chỗ sâu trong phương hướng đi tới.

Ánh mắt từ Tô Hiểu Đan bóng lưng bên trong thu hồi lại, Phương Nho chính là vây quanh Linh Dược Điện nhìn kỹ một chút, phát hiện một ít phá hư linh dược tại hại trùng, thuận tay bóp chết.

Lúc này, Tô Hiểu Đan đi tới lần trước cùng Tô Tiêu Tiêu đến địa phương, đứng ở chỗ trống trải, nhãn thần nhìn trên không trung, lần trước mở ra Lôi Trì đại trận cửa địa phương.

Ông!

Đúng vào lúc này, Lôi Trì đại trận cửa, thoáng chốc hiển hiện, cái kia đạo đường như quang mang như vậy môn hộ phát sinh ừng ực nặng nề thanh âm.

Đùng đùng điện mang bên tai không dứt, đại môn từ từ mở ra, đột nhiên từ bên trong cánh cửa phun ra một ánh hào quang.

Quang mang vừa rơi xuống đất, trong nháy mắt chính là hiển hiện ra Tô Tiêu Tiêu này như cửu thiên tiên tử hạ phàm trần tuyệt mỹ tư thái.

"Tiêu Tiêu tỷ, ta ở chỗ này chờ ngươi tốt lâu." Tô Hiểu Đan vừa nhìn thấy Tô Tiêu Tiêu, trong nháy mắt một bả nhào tới, bả Tô Hiểu Đan ôm vào trong ngực, "Ngươi không biết, ngươi tiến nhập Lôi Trì đại trận ngày ấy, sấm chớp, mưa to mưa to, hù chết ta."

"Ừm!" Tô Tiêu Tiêu mỉm cười gật đầu, hai người một loạt liền phân ra, Tô Tiêu Tiêu mặt mang tiểu ý, chăm chú nhìn Tô Hiểu Đan gật đầu nói: "Ta biết, ngày đó vừa tiến vào Lôi Trì đại trận, mà bên ngoài lại lôi điện vang lên, Lôi Trì đại trận chính là mượn hấp thu này bên ngoài Lôi Đình Chi Lực, ở trong đại trận tiêu ma chuyển hóa đây."

"Hi hi, cái kia Tiêu Tiêu tỷ mấy ngày nay bả Lôi Đình Vạn Tượng Kinh tu luyện thế nào?" Tô Hiểu Đan vui vẻ nhìn Tô Tiêu Tiêu hỏi.

"Lôi Trì đại trận, thực sự là bất phàm." Tô Tiêu Tiêu trắng nõn trong sắc mặt hiện lên vui sướng, "Năm ngày thời gian, ta mượn Lôi Trì đại trận, đem Lôi Đình Vạn Tượng Kinh tu vi, tăng lên một trọng thiên, hiện tại đã đạt được tứ trọng thiên, hơn nữa, ta hiện tại tu vi, hoàn toàn không có mượn Tam Sơn Đình lực lượng, cũng đã đề thăng tới Hóa Khí Cảnh trung kỳ, trong cơ thể lôi đình loại, cũng là càng phát ra lớn mạnh."

"Thật quá tốt, chúc mừng tỷ tỷ!" Tô Hiểu Đan nghe xong Tô Tiêu Tiêu lời nói sau đó, trong sắc mặt tự nhiên mà sinh ra một loại vui sướng, "Nếu như tỷ tỷ nhiều ở Lôi Trì trong đại trận tu luyện một hồi, cái kia đột nhiên đến Hóa Khí Cảnh đỉnh phong, cũng là ở trong tầm tay!"

"Ừm, bất quá Lôi Trì trong đại trận tu hành, có lợi cũng có khuyết điểm." Tô Tiêu Tiêu gật đầu, "Tuy là bọn ta tu luyện sư môn Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, có thể hấp thu Lôi Đình Chi Lực, trạng thái lôi đình loại, đề thăng Lôi Đình Vạn Tượng Kinh tu vi, tự thân tu vi cũng sẽ đồng thời nước lên thì thuyền lên, thế nhưng này Lôi Trì trong đại trận Lôi Đình Chi Lực, cũng còn chưa phải là đặc biệt thuần túy, ở Lôi Trì đại trận lâu, nếu như những cái kia cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực không gặp được hữu hiệu luyện hóa, cuối cùng có thể sẽ thất bại trong gang tấc, tự chịu diệt vong."

"A! Vẫn còn có loại sự tình này." Vừa nghe Tô Tiêu Tiêu nói xong, Tô Hiểu Đan khiếp sợ trong nháy mắt, "Cái kia Tiêu Tiêu tỷ, ngươi nắm chắc bả trong cơ thể cái kia tia cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực luyện hóa đi, cũng không nên đẩy đưa."

"Tuy là từ Lôi Trì trong đại trận đi ra, bất quá khả năng lại sẽ ở tiểu thiên phong bế quan mấy ngày mới được." Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu Đan vừa đi vừa nói chuyện, nhìn Tô Hiểu Đan mỉm cười nói: "Hay là muốn khổ cực muội muội người a!"

"Tiêu Tiêu tỷ nói chỗ nào lời nói." Tô Hiểu Đan chu chu mỏ, "Chỉ cần có thể vì tỷ tỷ chia sẻ, có thể cùng tỷ tỷ cùng một chỗ, ta liền không khổ cực, lại nói, ở ngoại môn cũng không có việc gì, ta đều ngủ vài ngày không có xuất môn."

"Thật có người." Vừa nghe Tô Hiểu Đan lời nói, Tô Tiêu Tiêu nhìn Tô Hiểu Đan ah cười một tiếng.

"Tiêu sư tỷ xuất quan." Phương Nho trong tầm mắt, xuất hiện Tô Tiêu Tiêu hai người thân ảnh, lập tức ní non một câu, nhìn Tô Tiêu Tiêu hai người giẫm chân tại chỗ vừa nói vừa cười đi tới.

"Tiêu sư tỷ, đã lâu không gặp." Đi đến gần, Phương Nho mở miệng cười bắt chuyện nói, "ta nghe đan sư tỷ nói, người ở đây bế quan, thực sự là chúc mừng tiêu sư tỷ xuất quan, tu vi nước lên thì thuyền lên."

"Ừm." Tô Tiêu Tiêu nhìn Phương Nho mỉm cười gật đầu, chợt ánh mắt nhìn về phía Phương Nho ba mẫu Linh Dược Điện, "Khoảng cách tiến vào nội môn thời gian, lại ngắn vài ngày, tốt."

"Đa tạ tiêu sư tỷ nhớ." Phương Nho liền ôm quyền đáp một tiếng.

"Cố gắng lên, ta trước hồi tiểu thiên phong." Tô Tiêu Tiêu đứng (đối với) Phương Nho nói một tiếng, mỉm cười bên trong giẫm chân tại chỗ cùng Tô Hiểu Đan đi xa.

Nhìn Tô Tiêu Tiêu hai người đã đi xa, Phương Nho thu tầm mắt lại rù rì nói: "Mới mấy ngày không thấy, tiêu sư tỷ tu vi dường như rất có đề thăng, cả người đều có một loại nói không rõ cảm giác, dường như, dường như ở trong mắt năng, có lôi điện đang sinh diệt lấy."

"Xem ra Lôi Trì đại trận thực sự là tu hành thánh địa." Phương Nho suy tư trong nháy mắt ở trong lòng thầm nghĩ, "Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, sư môn bảo vật trấn phái, theo đan sư tỷ báo cho biết mà nói, xem ra tiêu sư tỷ trong cơ thể lôi đình loại đã lớn mạnh, Lôi Đình Vạn Tượng Kinh cũng càng phát ra lợi hại, ta cũng muốn tranh thủ sớm một ngày, tu hành này Lôi Đình Vạn Tượng Kinh!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

096. Lòng có tính toán

Phương Nho ngồi trở lại khô ráo chỗ, nôn một hơi thở, rù rì nói: "Ta chân nguyên mằm móng đại kim đan bên trong Bồ Thiên Châu, thiếu khuyết Tà Ác lực lượng cung cấp, nếu như đi nội môn, cái kia Trấn Yêu Tháp bên trong yêu vật, có thể được Bồ Thiên Châu hấp thu lời nói là tốt rồi, cũng không biết có thể thực hiện hay không?"

Phương Nho tâm tình lúc này đối nội môn là phi thường hướng tới, từ Tô Hiểu Đan ngày đó báo cho biết nội môn Trấn Yêu Tháp sự tình lúc, hấn ngay tại trong lòng cân nhắc qua.

Nghĩ đến Bồ Thiên Châu trước kia, có thể đem chui vào trong cơ thể mình, muốn đem chính mình thôn phệ cường đại Thiên Ma ý chí Tà Ác lực lượng, lại bị Bồ Thiên Châu trấn áp luyện hóa, đem cái kia cổ bàng bạc Tà Ác lực lượng, luyện hóa thành thuần túy lực lượng, cung cấp chính mình hấp thu, cường hóa nhục thân, tu vi cũng là chà xát tăng lên.

Khó lo không có càng nhiều tà ác Thiên Ma lực lượng khởi nguồn lúc, nhưng ở Tô Hiểu Đan trong miệng, biết được nội môn Trấn Yêu Tháp, trong tháp, nhưng là danh phò thật Yêu tộc yêu vật.

Tại Phương Nho nghĩ đến, cái này Yêu tộc Tà Ác lực lượng, phải cùng Ma tộc là một nhà, nếu như có thể mượn Trấn Yêu Tháp bên trong Yêu tộc lực lượng, đi qua Bồ Thiên Châu tới hấp thu, sau đó lớn mạnh tự thân lời nói.

"Sách sách." Nghĩ vậy, Phương Nho trên sắc mặt đều là hướng tới vẻ, nhìn không được sách sách lưỡi, "Nếu quả thật như ta nghĩ nói như vậy, vậy ta thực lực tu vi, tăng lên tốc độ, tuyệt đối sẽ nhất phi trùng thiên."

"Nếu như Bồ Thiên Châu không thể hấp thu Yêu tộc Tà Ác lực lượng lời nói. . ." Nghĩ vậy, Phương Nho chân mày không khỏi nhíu lại, chợt lắc đầu, thở dài, "Vậy cũng chỉ có thể một bước một cái vết chân, ta đã bắt đầu đi trở nên rất lợi hại, không có có cái gì có thể đã đảo ta, bao quát tự ta!"

Nghĩ tới những thứ này, Phương Nho sắc mặt trở nên nhiệt liệt lên, cả người, có một loại vận sức chờ phát động mặt trời mới mọc mạnh.

Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu Đan hai người, lúc này đi tới tiểu thiên phong, vào ở chỗ.

Tô Tiêu Tiêu khoanh chân ngồi trên trên bồ đoàn, Tô Hiểu Đan ngồi ở bên người nàng, như trắng rằm như vậy lông mày nhíu một cái, nói: "Tính toán thời gian, Diệp Kinh Thiên còn có cửu thiên thì sẽ thả đi ra, ngắm lại, trong lòng đã cảm thấy không thoải mái."

"Nhớ hán làm gì." Tô Tiêu Tiêu lông mi sắc cũng là hơi nhíu lại, "Tại trong sư môn, hán còn không dám thế nào, không cần lo lắng."

"Tiêu Tiêu tỷ người nghĩ a. Hán Diệp Kinh Thiên, nhưng là bị người cáo một hình, bị giam một tháng cấm đoán." Tô Hiểu Đan nhìn Tô Tiêu Tiêu nói rằng: "Hơn nữa, chuyện này nguyên nhân gây ra, lại là bởi vì Phương Nho, hán bị giam cầm một tháng, bằng hán tính cách, ta nghĩ sẽ không từ bỏ ý đồ."

"Điểm ấy ta nghĩ qua." Tô Tiêu Tiêu cũng là gật đầu, đồng ý Tô Hiểu Đan thuyết pháp, "Hiện tại Phương Nho ở ngoại môn bên trong, có sư môn cái chuỗi này ô dù bảo hộ, lượng hán cũng không có can đảm kia, dám tự mình đến ngoại môn tìm Phương Nho phiền phức, mà chúng ta đã có thời gian ở ngoại môn bên trong, chờ đợi Phương Nho tấn thăng đến nội môn đi, đến nội môn, chúng ta thế lực, cũng đủ để bảo vệ được Phương Nho một vòng toàn bộ!"

"Vẫn là Tiêu Tiêu tỷ nghĩ đến chu đáo." Vừa nghe Tô Tiêu Tiêu lời nói, Tô Hiểu Đan nhíu lên tới chân mày cũng là buông lỏng, "Ngoại môn bên trong, thân truyền đệ tử tới đây con mắt, là chịu sư môn nhiệm vụ, tới quản lý Linh Dược Điện, như Lăng Thu Thần, hiện tại được báo ứng, đã kích động môn, nhưng là tội lớn, riêng là thân truyền đệ tử, mà Diệp Kinh Thiên phái ra nội môn đệ tử, đầy đủ suy tính, cũng liền cùng Phương Nho tương xứng, đối phương Nho quả thực không tạo được cái gì tính thực chất thương tổn."

"Chờ Diệp Kinh Thiên đi ra, hán hội phát cuồng." Tô Tiêu Tiêu trong sắc mặt hiện lên vẻ đắc ý vui vẻ, "Một cái Trần Hùng Quan bởi vì hán chuyện, bị chương giáo sư tôn phạt đi diện bích nhai, diện bích ba tháng, hán phái hạ xuống đối phó Phương Nho Lăng Thu Thần, bị đoạt đi Lôi Đình Vạn Tượng Kinh tu hành chi pháp, phong ấn tu vi ba năm, trục xuất khỏi sư môn, hán đi ra biết việc này sau đó, ha ha, ta suy nghĩ trăng diện kia, liền phẫn chấn lòng người!"

"Nói không chừng, hán biết những thứ này sau đó, càng biết đem những này tức giận xuống đến Phương Nho trên người, làm ra cái gì chúng ta không nghĩ tới khác người sự tình tới đây?" Tô Hiểu Đan nhưng là nhãn châu xoay động, nghĩ sâu tính kỹ như vậy nói rằng: "Bằng Diệp Kinh Thiên hiện tại tâm tính, cũng là nói không chừng a!"

"Ừm, Hiểu Đan, ta phát hiện người bây giờ càng ngày càng có ý tưởng." Tô Tiêu Tiêu nhìn về phía Tô Hiểu Đan trên mặt lộ ra lau một cái nghiêng ngả vui vẻ, "Đường như, người đặc biệt quan tâm Phương Nho, khắp nơi đang vì hán đặt mình vào hoàn cảnh người khác suy nghĩ, lẽ nào, thật bị ta nói trúng?"

"Ai nha cái gì đó!" Tô Hiểu Đan sắc mặt một hồng, nghiêng đầu qua một bên, "Hiện vào lúc này, Tiêu Tiêu tỷ cũng không cần bắt ta nói đùa, chúng ta là đang thảo luận, tiếp đó, có thể sẽ phát sinh chuyện, lo trước khỏi họa nha."

"Hiểu Đan, bằng tâm mà nói, Phương Nho quả thật không tệ." Tô Tiêu Tiêu không trả lời thẳng Tô Hiểu Đan lời nói, ngược lại là nói ra nói một câu như vậy, "Bằng không, ta cũng sẽ không đem hán mang theo sư môn, cẩn thận bụng tới bồi dưỡng, nếu như người xem thượng hán, cũng không cần xấu hổ, thoải mái nói cho tỷ ты, tỷ ты vì người làm chủ, thế nào?"

"Không được nói cho người." Tô Hiểu Đan chu mỏ một cái, đứng dậy chạy ra bên ngoài, trên mặt tràn đầy không che giấu được vui sướng.

"Xem ra Hiểu Đan thật tình sinh tình cảm." Nhìn Tô Hiểu Đan đi ra ngoài bóng lưng, Tô Tiêu Tiêu khế miệng quai thượng một nụ cười, "Nếu như có thể tại Hiểu Đan sinh thời, có thể cho Hiểu Đan tâm tưởng sự thành, được như nguyện, cùng mình âu yếm người, nắm tay thiên quyền lời nói, vậy thì thật là quá tốt! Cũng không biết Phương Nho thái độ?"

Tô Tiêu Tiêu nỉ non một tiếng, chợt lâm vào suy tư, một lát nữa lấy lại tinh thần, rừ rừ nói: "Hôm nào thăm dò một chút Phương Nho khẩu khí, nếu như bọn họ thật hai phe đều có ý nguyện lời nói, ta nhất định phải vì Hiểu Đan tròn nàng một chút mộng!"

Nghĩ tới những thứ này, Tô Tiêu Tiêu trong sắc mặt, liền nổi lên lau một cái không nói rõ vui vẻ, trong lúc vui vẻ khó nén vẻ đau thương.

Nàng nghĩ đến Tô Hiểu Đan, như vậy tuổi dậy thì, đôi tám thiếu nữ, hoạt bát đáng yêu, cùng tình cảm mình thâm hậu như thế, thế nhưng loại này thời gian cùng trạng thái, đối Tô Hiểu Đan mà nói, không hề trường cửu.

Đối một người, tàn nhẫn nhất chuyện, không ai bằng Tô Tiêu Tiêu dạng này, nàng biết rõ Tô Hiểu Đan hiện tại loại này vui sướng thời gian, không hề trường cửu, không biết hội ở năm nào một ngày kia bên trong, đột nhiên trong cơ thể tan biến huyết mạch bạo động.

Tô Hiểu Đan có thể sẽ tại tan biến huyết mạch bạo động lúc, ôm nỗi hận mà đi, thế nhưng Tô Tiêu Tiêu lại biết, mình là lực bất tòng tâm, không thể cứu vãn.

Nghĩ tới những thứ này, Tô Tiêu Tiêu trong lúc vui vẻ, vậy mà nổi lên nước mắt, không kiềm lại được chảy xuống, sợ Tô Hiểu Đan chứng kiến, nàng vội vàng đem nước mắt xóa đi.

"Thời gian thực sự là như nước chảy." Tô Tiêu Tiêu cảm thán một câu, hơi có thổn thức, "Sợ rằng chờ ta đem trong cơ thể tồn lưu cái kia tia cuồng bạo Lôi Đình Chỉ Lực, luyện hóa hầu như không còn, Diệp Kinh Thiên sợ rằng đã đi ra, Lôi Trì trong đại trận hấp thu tại hại cũng hiển hiện ra, tại trong đại trận tu luyện năm ngày, ở bên ngoài, sợ rằng phải gấp đôi thời gian, mới có thể đem luyện hóa hầu như không còn."

"Bất quá một tháng này thời gian, ngoại môn tất cả sự vụ, đều là ta quản lý, như thế dễ xử lý rất nhiều." Tô Tiêu Tiêu tại thầm nghĩ trong lòng, "Đến lúc đó, ta ly khai ngoại môn lúc, Phương Nho cũng tiến vào đến nội môn, tất cả liền sẽ tốt hơn nhiều, nếu như Diệp Kinh Thiên thực có can đảm đánh vào, ta liền không tiếc bất cứ giá nào, đề thăng Phương Nho thực lực, dù là, dù là đem Lôi Đình Vạn Tượng Kinh truyền thụ cho hắn!"

Tô Tiêu Tiêu nghĩ vậy, liều diệp như vậy lông mày gắt gao vắn một cái.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

097. Diệp Kinh Thiên xuất quan

Thời gian, trong nháy mắt ở giữa lặng yên trôi.

Bất tri bất giác ở giữa, cửu ngày thời gian trôi qua, nghênh đón ngày thứ mười đến.

Đây cũng là từ Phương Nho từ Thiên Hóa Điện sau khi xuống tới, đi qua nửa tháng.

Nửa tháng này thời gian, Phương Nho tâm tư một tại Linh Dược Điện, hai chính là nỗ lực tu hành, tăng lên chính mình tu vi.

Từ Tô Tiêu Tiêu từ Lôi Trì đại trận xuất quan về sau, Phương Nho ở nơi này chín ngày thời gian bên trong, Tô Tiêu Tiêu ảnh cũng không nhìn thấy.

Phương Nho biết, Tô Tiêu Tiêu là ở tiểu thiên phong bên trong bế quan, đây cũng là mấy ngày hôm trước, cùng Tô Hiểu Đan gặp một lần, từ Tô Hiểu Đan trong miệng biết.

"Còn có nửa tháng, có thể không đến nửa tháng, ta đây ba mẫu Linh Dược Điện liền sẽ thành thực!" Sáng sớm ngày hôm đó, Phương Nho đi tới Linh Dược Điện trong, nhìn chính mình ba mẫu linh dược thầm nghĩ lấy.

Nhìn cái này động ở linh chi phía trên linh dược quả thực, Phương Nho trong lòng, nói không nên lời vui sướng, đây là một loại đối trùng mùa lớn chờ mong niềm vui duyệt.

Vốn là ngây ngô linh dược quả thực, cây long nhãn một viên cao thấp, lúc này, linh dược quả thực đã bắt đầu nổi lên một tia ô hồng sắc, dần dần thành thực.

Đợi đến những linh dược này quả thực đều thành thực, từng viên một biến thành tóc đỏ từ như ô mai như vậy nhan sắc, mới tính chân chính thành thực.

Nhìn chính mình ba mẫu linh dược quả thực, cùng nó đồng môn vừa so sánh với, nhất thời Phương Nho cảm thán.

Đều là linh dược, nhưng mình chính là không giống người thường, chính mình cái này ba mẫu, theo một cái đệ tử nói, có thể sánh ngang phổ thông ba mươi mẫu.

Mảnh liệt này trùng mùa lớn tâm tình vui sướng, tràn ngập tại Phương Nho trong lòng.

"Tính toán thời gian, hôm nay cũng là Diệp Kinh Thiên ra ngục thời gian." Phương Nho như rúng mảy, mấy ngày hôm trước Tô Hiểu Đan để lộ ra tới lời nói, lúc này còn ký ức hazy còn mới mẻ, "Tiêu sư tỷ một hình, đem hắn đưa vào Tư Quá Phong, hiện tại một tháng đi qua, tính một lần, ta nhập môn cũng vừa đầy một tháng."

Phương Nho ở trong lòng nghĩ đến chính mình nhập môn tới nay các loại, nhất ký ức khắc sâu, thuộc về trước mắt chính mình quản lý cái này ba mẫu Linh Dược Điện.

Trả giá toàn bộ tâm huyết ở nơi này ba mẫu Linh Dược Điện phía trên, quả cái này làm ruộng nam sơn hạ, thông thả gặp tình thần cuộc sống điền viên.

Trải qua linh dược héo rũ tai ương, nhưng ở thời khắc mấu chốt đạt được hữu hiệu cứu trợ.

Cẩn thận nghĩ tới những thứ này, Phương Nho bây giờ thấy cái này ba mẫu Linh Dược Điện, sắc mặt toát ra hiểu ý mỉm cười, như phạm thể bên trong bác nông dân, chứng kiến trùng mùa lớn thời gian, nụ cười trên mặt cũng là do tâm.

Phương Nho nghĩ, đi tới bị chính mình bình thường đã tọa, sửa sang lại địa phương, nhân thể khoan khoái chân ngồi xuống, ôm lại thành đoàn, toàn bộ tâm thần đắm chìm xuống dưới, bắt đầu chăm chỉ tu luyện.

Loảng xoảng!

Mà lúc này, tại thân truyền sơn, Thiên Tiên Phong trong, một chiếc tinh xảo ngọc thạch ly bị ngã trên mặt đất, nhất thời ngọc thạch văng khắp nơi, một cái tinh xảo cái chén, trong nháy mắt liền tứ phân ngũ liệt.

"Đơn giản là muốn chết, đơn giản là muốn chết a!" Thiên Tiên Phong chủ nhân, Diệp Kinh Thiên, lúc này khuôn mặt dữ tợn, trên mặt tức giận như lửa tại đốt, hân rất nhanh lấy song quyền găm hết lên: "Một tháng, vậy mà lại phát sinh nhiều chuyện như vậy, vậy mà không có nhất kiện là chuyện tốt, một đám vô dụng."

"Minh chủ, đừng nóng giận." Một gã vóc người cao ngất như môn ném lao, cả người khí chất, như một thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ, bộc lộ tài năng tại khỏe mắt thanh niên đứng Diệp Kinh Thiên một bên mở miệng nói: "Lăng Thu Thần cái này nhân loại, tâm tính quá mức lỗ mãng, suýt chút nữa hư minh chủ đại sự, mà Trần trưởng lão, bởi vì minh chủ bị giam cầm một chuyện, một mực đối Tô Tiêu Tiêu canh cánh trong lòng, hiện tại cũng bị chương giáo sư tôn xử là nghiêm phạt, minh chủ hôm nay xuất quan, cũng không cần bận vì những thứ này đi qua chuyện nổi giận."

"Hừ, nói đến, vẫn là cái kia súc sinh, Phương Nho." Diệp Kinh Thiên mở miệng thở dài một hơi, lạnh rên một tiếng, nói: "Lư Dương, ngươi cũng là bản minh Phó minh chủ, ta coi trọng nhất ngươi, ngươi nói một chút, hiện tại phải làm sao?"

"Lấy bất biến ứng vạn biến." Lư Dương hơi trầm tư chính là mở miệng, "Kể từ bây giờ chương giáo sư tôn, đối Tô Tiêu Tiêu trong thái độ xem ra, nói rõ chương giáo sư tôn đối Tô Tiêu Tiêu thấy rất nặng, có trọng bồi dưỡng ý đồ, ta nghe nói, nửa tháng trước đây, chương giáo sư tôn đọc tìm Tô Tiêu Tiêu nói chuyện, không biết nói cái gì đó, hiện tại chương giáo sư tôn tu vi, đã đạt được trong truyền thuyết không hồng chân thân cảnh, khoảng cách bạch nhật phi thăng thượng giới, cũng cách chỉ một bước, vị trí chương giáo, nhưng là có rất nhiều con mắt mắt nhìn chăm chăm, minh chủ ngươi nhưng là trọng yếu nhất chọn người, nhất định không thể vào lúc này, để cho chương giáo không vui."

"Hoàng Thiên Co! Hạnh." Diệp Kinh Thiên khẽ cắn môi, tay áo vung, cả người nhân thể ngồi vào một tấm tráng lệ trên ghế dựa lớn, bàn tay to mãnh mẽ tại trà trên đài gỗ, nói: "Một tháng này tình Ngô, để cho ta lãnh hội được Hóa Khí Cảnh đỉnh phong, bước vào Thần Nguyên Cảnh một tia linh quang, cơ duyên này hiện tại vụt sáng chợt diệt, ngược lại để ta không thể tách rời tâm đi làm nó sự vụ, bằng không, ta nhất định tự mình đem Phương Nho súc sinh kia chop tới, để cho hắn sống không bằng chết."

"Ừm! Tấn chức cơ duyên, có thể gặp không thể cầu a." Lư Dương Nhất nghe Diệp Kinh Thiên lời nói, lập tức đi tới cái kia trên ghế dựa lớn cùng Diệp Kinh Thiên xếp hàng ngồi xuống, nói: "Giết gà sao lại dùng dao mổ trâu? Đối phó hân loại này con kiến hôi, ta nhưng có một ngàn loại phương pháp, để hân chết, chỉ bất quá, bây giờ không phải là thời điểm."

"Ừm." Diệp Kinh Thiên cau mày gật đầu, "Hiện tại ta cần lại bề quan một thời gian ngắn, bắt lại cái này tia cơ duyên, một lần hành động đột phá Hóa Khí Cảnh, đến lúc đó, ta chính là Thiên Hóa Môn tất cả đệ tử bên trong đệ nhất nhân."

"Vậy mà không biết nói cái kia ngồi xuống từ quan mười năm không xuất thế Lư Hỏa Mộc Thần hiện tại như thế nào?" Lư Dương nhìn Diệp Kinh Thiên từ tốn nói: "Trước đây, cái này quái thai tại minh chủ trên tay một chiêu bại trận, trong con tức giận, an vị quan mười năm không xuất thế, sách sách, minh chủ có dạng này đối thủ, cũng là phước đức ba đời."

"Phi!" Diệp Kinh Thiên lạnh lùng đảo qua Lư Dương, trong miệng phun một khẩu, cười lạnh nói: "Người như thế, làm sao xứng làm đối thủ của ta? Đối thủ của ta là cùng bản môn nổi danh mặt khác tam đại tiên môn nổi tiếng kinh tài diễm diễm nhân vật, mười năm trước, Lư Hỏa Mộc Thần tại trên tay ta đánh một trận mà bại, mười năm sau hôm nay, ta tuyệt đối không chỉ để cho hân bại, nếu như hân dám khiêu chiến ta quyền uy, ta liền để hân chết!"

"Ừm!" Lư Dương chứng kiến Diệp Kinh Thiên sắc mặt bộc lộ ra ngoài kinh người âm hiểm cười, nhất thời trong lòng vọt qua một cỗ khí lạnh, "Thái Sơ Môn Phi Chấn Vũ, Từ Dương Cung Ngô Thanh Dương, Thái Cực Thần Điện Trần Phi, này ba trong tiên môn ba vị đệ tử, thân phận địa vị, quả thực cùng minh chủ không khác nhau chút nào, đều là đại danh鼎鼎 đại sư huynh, từng cái kinh tài diễm diễm, mà Lư Hỏa Mộc Thần, nhiều lắm coi như là một võ học quái thai, quả thực không xứng làm minh chủ đối thủ."

"Ừm." Diệp Kinh Thiên nghe được Lư Dương lời nói, sắc mặt biến thành nhỏ bé giãn ra một chút, nói: "Sang năm, tứ đại tiên môn, sẽ có một hồi luận kiếm thi đấu, đến lúc đó, ta muốn ba người này, quỳ ở trước mặt ta, để cho biết bản minh chủ lợi hại, ta muốn để bọn hân thể diện mất hết, trở thành bọn họ bên trong si nhục, ha ha ha. . ."

Chứng kiến Diệp Kinh Thiên cuồng vọng cười to, Lư Dương cái này bộc lộ tài năng thần thái, tại Diệp Kinh Thiên trước mặt đều chỗ thua kém không thôi, trong ánh mắt hiện lên lau một cái đối Diệp Kinh Thiên sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

098. Quỷ Tú Tài lại xuất hiện

"Minh chủ bây giờ trở nên thật đáng sợ!" Lưu Dương tại thâm nghĩ trong lòng một tiếng, cảm giác trước mắt Diệp Kinh Thiên trở nên có điểm xa lạ, "Đây là trước đây minh chủ sao?"

"Lưu Dương." Diệp Kinh Thiên đột nhiên ngưng cười âm thanh, ngôn ngữ truyền đến, "Ta đi Từ Quá Phong trước, để cho Lăng Thu Thần phái một gã nội môn đệ tử đi ngoại môn đối phó Phương Nho, ngươi biết phải là người phương nào?"

"Ừm, đương nhiên biết." Lưu Dương Nhất gật đầu, "Người này, tên là phong độ, là một gã Chân Khí Cảnh trung kỳ thực lực đệ tử, cũng là Lăng Thu Thần một tay đề bạt người, nghĩ đến, là Lăng Thu Thần âm thầm bồi dưỡng thế lực, chờ đợi một ngày kia, nhất phi trùng thiên, tốt thoát ly Thiên Kinh Minh đi."

"Hừ, con kiến hôi nhân vật bình thường, chỉ bằng hần?" Diệp Kinh Thiên nhàn thần lạnh lẽo, "Ta Thiên Kinh Minh, cây lớn, cành khô là hơn, có đôi khi, đem các loại cành khô chém rụng, mới có thể gọi phát cường đại hơn sinh cơ, những con kiến hôi này nhân vật bình thường, thể nhỏ lúc, đối ta Thiên Kinh Minh yêu thương nhưng nhỏ, cầu được một mảnh phù hộ, bất quá Bạch Nhân Lang quá nhiều, đang ở mình bên trong, tâm lại ăn cây táo, rào cây sung, cũng dám âm thầm bồi dưỡng thế lực, hơn nữa sẽ trả tại ta mình bên trong, thực sự là to gan lớn mật!"

Lưu Dương không có chen vào nói, nghe Diệp Kinh Thiên ngôn ngữ gật đầu, trong ánh mắt hiện lên lau một cái lạnh lùng.

"Lưu Dương." Diệp Kinh Thiên nhìn về phía Lưu Dương mở miệng nói: "Ngươi đi ngoại môn một chuyến, muốn bắt tri bắt giác, canh chừng độ tất cả thế căn cước vật cầm tới cho ta, đồng thời, liền để hần theo Lăng Thu Thần một chỗ tiêu thất a!"

"Minh chủ ý tứ ta minh bạch." Lưu Dương lập tức gật đầu một cái, đứng dậy, đối Diệp Kinh Thiên ôm một cái quyền tác áp, nói: "Ta biết phải làm sao!"

"Đi thôi." Diệp Kinh Thiên vung tay lên, bàn tay mở ra mở, trong nháy mắt Ngũ Nhạc Lô hiển hiện ra, bên trong lò, tam trụ Vĩnh Bất Tức Diệt hương, ba đạo sương mù trắng tấp tận trời, cái này ba đạo sương mù, chuyển một hồng, một đen, một sương mù sắc.

Lưu Dương liếc mắt nhìn, chính là cấp tốc rời khỏi thiên tiên điện, chợt thân thể vút qua, như một vệt sáng lóe lên, hiển nhiên đã đi xa.

Diệp Kinh Thiên nhìn thấy bàn tay bên trong Ngũ Nhạc Lô, trong ánh mắt toát ra lau một cái kinh người vui vẻ, sau đó Ngũ Nhạc Lô vung lên, nhất thời từ trong lò phun ra một cỗ nồng nặc vụ khí.

Ở trong sương mù, một bóng người hiển hiện ra.

Người này bị vút trên mặt đất, trên người giả trang một bộ tú tài giả trang, đầu đội giống như mũ cánh chuồn tú tài mũ, sắc mặt tái nhợt như một trang giấy, hai mắt trong vòng khoách tán một vòng hắc sắc, cả người thoát nhìn phảng phất không phải người, mà là một tử thi thể xác chết vùng dậy.

Ở trên người hần, từng đạo phù văn vút sáng chợt diệt, như từng cái thật lớn xiềng xích, đem hần cho buộc chặt, chỉ cần hần quăn quại, cái này phù văn liền sẽ bùng bùng lui lên ra từng đạo điện mang.

"Quý Tú Tài, tư vị này đã hoàn hảo chịu?" Diệp Kinh Thiên nhìn giống như chó chết Quý Tú Tài nhàn nhạt cười nhạt mở miệng nói: "Ta đối với ngươi, thực sự là hết lòng quan tâm giúp đỡ, đã là lần thứ hai thủ hạ lưu tình, để ngươi mạng sống."

"Phi, Diệp Kinh Thiên, ngươi một cái đối trá súc sinh." Quý Tú Tài trên mặt đất gãy dựa, độc ác oán hận nhàn thần trừng mắt Diệp Kinh Thiên, "Gia gia ta không cần ngươi đối trá đồng tình, thẳng thắn cho gia gia một cái thống khoái, ta thành quý đều sẽ cảm tạ ngươi!"

"Muốn chết? Ai da da." Diệp Kinh Thiên sách lấy lưỡi, chậm rãi đứng lên, cười nhạt nhàn thần nhìn Quý Tú Tài, nói: "Con kiến hôi còn sống tạm bợ, ngươi vậy mà muốn chết? Thực sự là cô phụ ta đối với ngươi một mảnh ưu ái."

"Ngươi đến muốn thế nào?" Quý Tú Tài nhìn Diệp Kinh Thiên nhàn thần, trong lòng tràn ngập sợ hãi, phảng phất Diệp Kinh Thiên chính là một cái Lão Ma quỷ, để cho hần cái này ma quỷ nhỏ sản sinh một loại không có sức chống cự cảm giác sợ hãi.

"Ta nghĩ để cho ta sống." Diệp Kinh Thiên từ tốn nói: "Ta đối với ngươi thủ hạ lưu tình hai lần, lưu lại ngươi này tính mệnh, cũng là bởi vì ngươi năm đó, đối ta có một điểm trợ giúp, ta Diệp Kinh Thiên cũng là biết nghĩ báo đáp người, lưu ngươi một mạng, chính là muốn thay đổi tạo ngươi, thì nhìn ngươi có nguyện ý hay không?"

"Ngươi nói cái gì?" Quý Tú Tài phảng phất không có nghe rõ Diệp Kinh Thiên lời nói, lời như vậy, từ Diệp Kinh Thiên trong miệng nói ra, để cho hần đều cảm giác có điểm không thể tin tưởng, lập tức tại thâm nghĩ trong lòng: "Trước đây ta được đến Thượng Cổ Tiên Nhân trời xanh một cái Quý Khư động phủ đồ, ta suýt chút nữa chết ở bên trong, lại không nghĩ rằng, trời xui đất khiến, muốn lợi dụng này Quý Khư động phủ cơ quan đem ngươi này gạt bỏ, kết quả là, vậy mà để cho hần đạt được cơ duyên, trong động phủ đạt được bảo bối, ta thực sự là tự gây nghiệt a!"

"Ta nói ta có thể để ngươi sống." Diệp Kinh Thiên chậm rãi, không mừng không giận nhìn sắc mặt biến đổi Quý Tú Tài, nói: "Tại ta Ngũ Nhạc Lô bên trong, bị ta hoàng tuyền luyện hồn hương luyện một tháng, trên người ngươi trong máu, đều đã cùng hoàng tuyền luyện hồn hương chặt chẽ không thể tách rời, chỉ cần ta động động ý niệm trong đầu, ngươi lập tức liền sẽ huyết quản phá mà chết."

"Súc sinh." Vừa nghe Diệp Kinh Thiên lời nói, Quý Tú Tài nội tâm trong nháy mắt kích động tan vỡ, thân thể mãnh liệt gãy dựa.

Đừng đừng!

Nhất thời, ở trên người hắn quán quanh như xiềng xích phù vân, mạo đảng lên cường liệt điện mang, phảng phất như từng cây một sắc nhọn lạt, ở trên người hắn mãnh liệt lạt.

Quý Tú Tài chỉ giãy dựa trong nháy mắt, chính là phát sinh thống khổ kêu thảm thiết, thân thể co đầu rút cổ thành một đoàn, không dám ở có bất kỳ động tác gì.

"Ghe tôm, ta thua bởi cái này so với quý còn người đáng sợ trong tay, cuộc đời này thật xem như là hủy, ta hận a!" Quý Tú Tài ở trong lòng gào thét, vô lực gào thét, "Vậy mà sử dụng hồn khí Ngũ Nhạc Lô bên trong hoàng tuyền luyện hồn hương, trui luyện ta linh hồn, ta hiện tại huyết dịch, ta toàn thân, đều cùng thứ này chặt chẽ không thể tách rời, sinh tử, thật tại hắn một ý niệm, lẽ nào ta chỉ có thể nhận mệnh?"

"Xem ra, ngươi thực sự là không muốn sống." Diệp Kinh Thiên nhướng mày, lạnh lùng ngôn ngữ như gió lạnh như vậy thổi tới, "Đã như vậy, cũng đừng trách ta đối với ngươi thù đoạn độc ác, ta đã nói đến thể thời, đối ngươi, cũng là một nhân lại nhân, bây giờ, chỉ có thể tiễn ngươi về Tây thiên." Diệp Kinh Thiên bàn tay, trong nháy mắt quang mang bắt đầu khởi động, trong nháy mắt nhắc tay, như một thanh dao mổ.

"Không được, ta nghĩ sống." Quý Tú Tài trong lòng lạnh lẽo, thân thể run rẩy một chút, nhìn về phía Diệp Kinh Thiên, "Chỉ cần có thể sống được, ta tất cả mọi thứ đều nghe ngươi, ngươi để cho ta làm trâu làm ngựa, làm cầu, ta đều nghe ngươi, chỉ cần để cho ta sống!"

"Nghĩ thông suốt?" Diệp Kinh Thiên buông xuống vừa mới giờ bàn tay lên, cười nhạt nhìn Quý Tú Tài, nói: "Đây chính là ngươi nói, ta cũng không có buộc ngươi."

"Đương nhiên, ta Quý Tú Tài, tung hoành thế gian mấy chục năm, cho tới bây giờ nói một không hai." Quý Tú Tài gật đầu như gà mổ thóc nói rằng: "Ngươi hai lần thù hạ lưu tình, chính là đối ta khăng định, lần này ta nhận tài, ta mệnh đều là ngươi, chỉ cần để cho ta sống, ta chính là ngươi nô bộc."

"Tốt, lời này ta thích nghe." Diệp Kinh Thiên đối lấy Quý Tú Tài gật đầu, sau đó chính là bàn tay vung lên ở giữa, những cái kia quán quanh ở Quý Tú Tài trên người như xiềng xích phù vân, chính là hóa thành điểm điểm tinh quang biến mất không thấy gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

099. Lừa dối

Quý Tú Tài nhất thời cảm giác toàn thân nhẹ một chút, huyết dịch trong cơ thể cũng cuộn cuộn phóng lên, cả người thì có một loại phiêu phiêu dục tiên vui sướng.

Cái kia như xiềng xích phù vân, đem Quý Tú Tài toàn thân khóa kín chết, để cho hắn huyết dịch trong cơ thể đều thông thả lưu động, hiện tại những thứ này phù vân xiềng xích vừa biến mất, cả người hắn đều toàn thân nhẹ một chút.

"Hiện tại, ta liền đem địa ngục này khóa quý liên cho ngươi giải, ngươi cũng đừng nghĩ có tâm tư gì." Diệp Kinh Thiên lạnh lùng nhắc nhở: "Chỉ cần ngươi tất cả nghe ta mệnh lệnh làm việc, ngươi cả đời này, sẽ còn lên như điều gặp gió, thậm chí so ngươi trước đây thời gian còn tốt hơn qua."

"Đương nhiên." Quý Tú Tài trong nháy mắt đáp một tiếng, trong mắt lóe lên lau một cái không dễ dàng phát giác vẻ ngoan lệ, lập tức cúi đầu khom lưng, nghe lời răm rắp.

"Trước đây Quý Tú Tài, đã chết, hiện tại ngươi, muốn thay hình đổi dạng, một lần nữa đổi nhân xử thế." Diệp Kinh Thiên chậm rãi đặc bộ, ngồi vào trên ghế dựa lớn nhìn Quý Tú Tài nói: "Ta sẽ cho ngươi một cái thân phận mới, để ngươi trở thành Thiên Hóa Môn đệ tử."

"Cái gì?" Quý Tú Tài cả kinh, khiếp sợ tột đỉnh, nhìn Diệp Kinh Thiên nói: "Để cho ta trở thành Thiên Hóa Môn đệ tử? Nơi đây, nhưng là đối ta ngoại trừ cho thống khoái tồn tại."

"Ngươi đây không cần phải để ý đến." Diệp Kinh Thiên lạnh rên một tiếng, cười lạnh một tiếng nói: "Ta tự có chủ trương."

"Minh chủ." Đứng vào lúc này, bên ngoài truyền đến Lưu Dương thanh âm.

Chợt, Lưu Dương thân ảnh cũng xuất hiện ở Diệp Kinh Thiên đám người trong tầm mắt.

Làm Lưu Dương tiến đến, vừa nhìn thấy như quý đồng dạng Quý Tú Tài, lập tức sắc mặt chấn động.

Diệp Kinh Thiên lập tức khoát khoát tay, nói: "Làm thỏa đáng sao?"

"Ừm, đây là phong độ lệnh bài thân phận." Luru Dương đem một cái đệ tử lệnh bài thân phận lấy ra, giao cho Diệp Kinh Thiên.

Diệp Kinh Thiên tiếp nhận lệnh bài cười ha ha một tiếng, gật đầu một cái, trong nháy mắt nhìn về phía Quý Tú Tài nói: "Quý Tú Tài, ngươi phải nhớ kỹ, ngươi đã chết, từ hôm nay trở đi, ngươi chính là này lệnh bài chủ nhân, tên ngươi gọi phong độ, là Thiên Hóa Môn nội môn đệ tử." Diệp Kinh Thiên lập tức bả lệnh bài hướng Quý Tú Tài ném một cái.

"Phong độ? Nội môn đệ tử?" Quý Tú Tài vừa tiếp xúc với lệnh bài khiếp sợ ni non, "Ta vậy mà thành Tiên Đạo tứ môn, Thiên Hóa Môn nội môn đệ tử? A ha ha ha, thực sự là tạo hóa trên ngươi nha!"

"Đừng cao hứng quá sớm." Diệp Kinh Thiên lập tức ngôn ngữ một liệt, "Ta là có nhiệm vụ giao cho ngươi."

"Nhiệm vụ gì?" Quý Tú Tài như chết người như vậy trong sắc mặt nổi lên lau một cái kích động nhìn Diệp Kinh Thiên, "Ta nhất định làm được."

"Nguyên lai này người không ra người quý không ra quý đồ vật, chính là tiếng xấu vang rền Lãnh Huyết Giáo giáo chủ, Quý Tú Tài." Một bên Luru Dương lập tức khinh thường ngôn ngữ lạnh lùng nói: "Thực sự là người như tên."

"Quá khen quá khen." Quý Tú Tài đối Luru Dương đối thái độ mình không dám có chỗ phẫn nộ, lập tức liền ôm quyền gật đầu, "Giống ta chủ nhân nói, Quý Tú Tài đã chết, về sau, ta chính là phong độ."

"Minh chủ, ta trước hết cáo từ." Luru Dương cũng không để ý tới Quý Tú Tài lời nói, cười nhạt nhìn tới, chính là đối Diệp Kinh Thiên liền ôm quyền, xoay người hướng thiên tiên cửa đại điện bước đi.

"Luru Dương, chờ một chút, ta còn có việc cần ngươi làm." Diệp Kinh Thiên vẫy tay nói rằng.

Luru Dương nghe được Diệp Kinh Thiên lời nói, dừng bước lại, đi về tới.

"Ngươi còn nhớ rõ Phương Nho sao?" Diệp Kinh Thiên ánh mắt nhìn về phía Quý Tú Tài hỏi.

"Phương Nho!" Một nghe được cái tên này, Quý Tú Tài trong sắc mặt nổi lên ngập trời như vậy oán niệm, nghiêng răng nghiêng lợi ở giữa, tay khô gầy chường nắm thành quả đấm, "Cái này súc sinh, coi như là hóa thành tro ta cũng sẽ không quên, ta có thể có hôm nay, tất cả đều là bái hán ban tặng."

"Tốt, nhớ kỹ là tốt rồi." Diệp Kinh Thiên lập tức lạnh rên một tiếng, nói: "Hiện tại cái này súc sinh, đã gia nhập vào Thiên Hóa Môn, trở thành ta Thiên Hóa Môn đệ tử, bây giờ đang ở ngoại môn."

"Chủ nhân, ý ngươi ta minh bạch." Quý Tú Tài gật đầu một cái, tiếp lời, "Đem hán giao cho ta đi, ta muốn đem hán toái thi vụn đoạn, để giải mối hận trong lòng của ta."

"Được." Diệp Kinh Thiên gật đầu một cái, đáp một tiếng, "Ta sẽ giúp ngươi đem ngươi tướng mạo sẵn có che đậy, để ngươi trở thành chân chính phong độ, tại bản môn, chỉ có ngươi mới là phong độ."

Diệp Kinh Thiên nói vừa xong, trong bàn tay bắt đầu khởi động lên lau một cái nòng nặc quang mang, trong nháy mắt, bàn tay hán hướng Quý Tú Tài cái kia giống quý giống nhau khuôn mặt bên trong lau một cái.

Đội hán động tác hoàn thành, thỉnh linh, Quý Tú Tài đã không còn tồn tại, mà là một cái thanh niên anh tuấn khuôn mặt, chính là phong độ dung mạo không hai.

Quý Tú Tài sờ mặt mình một cái, Diệp Kinh Thiên thuận tay quăng ra một bộ nội môn đệ tử bạch sắc mặc nói: "Thay bộ quần áo này, đi làm ngươi nên làm việc."

"Ừm." Quý Tú Tài gật đầu một cái, trong nháy mắt đem trên người tứ tài phục tứ tài mũ cỡi, thay nội môn mặc, cả người, đã phát sinh đại biến, không có ai nhận ra được, hán chính là Quý Tú Tài.

"Đi thôi." Diệp Kinh Thiên phát tay một cái.

"Chủ nhân, ta Vạn Hồn Phiến đây?" Quý Tú Tài hỏi nói, "Vạn Hồn Phiến chính là ta suốt đời tinh huyết bảo vật, có cờ này nơi tay, ta phần thắng lớn hơn."

"Chờ ngươi đem ta giao cho ngươi chuyện hoàn thành, ta tự nhiên sẽ bả Vạn Hồn Phiến cho ngươi." Diệp Kinh Thiên nhướng mày, nhìn Quý Tú Tài nói rằng.

"Luru Dương, đưa hán đưa đến ngoại môn đi, nhân tiện nói với ngươi một chút quy củ." Diệp Kinh Thiên nhìn Luru Dương mở miệng nói: "Hiện tại Quý Tú Tài chính là phong độ, cái kia thật phong độ, ngươi sẽ phải bị ta xử lý tốt!"

"Ừm, yên tâm đi minh chủ, đã xử lý tốt." Luru Dương gật đầu, nhìn về phía Quý Tú Tài, sắc mặt lạnh lùng nói: "Đi theo ta."

Nói vừa xong, Lưu Dương giẫm chặn tại chỗ mà đi, Quỷ Tú Tài mắt nhìn Diệp Kinh Thiên, vội vàng cất bước đuổi kịp.

Nhìn hai người ly khai, Diệp Kinh Thiên trên mặt hiển hiện nụ cười âm lãnh, nói: "Một hòn đá ném hai chim!"

Diệp Kinh Thiên chợt ngồi vào ghế dựa lớn phía trên, con người chuyển động, tản mát ra một tia âm hàn quang mang.

"Hừ, nếu không phải là Tiêu Tiêu lặp đi lặp lại nhiều lần cự ta từ ngoài ngàn dặm, ta làm sao có thể sẽ ở Hóa Khí Cảnh dừng lại thời gian dài như vậy?"
Diệp Kinh Thiên sắc mặt, đang nghĩ đến Tô Tiêu Tiêu thời điểm, đột nhiên chuyển biến thành lau một cái nhàn nhạt hưng phấn, "Thật không nghĩ tới, thần tiên quyền lực như vậy cảm tình, nói không có sẽ không, Tiêu Tiêu, ta nhất định phải đạt được ngươi, ngươi bây giờ chính là ta trong lòng một đạo gông xiềng!"

"Chẳng lẽ là ta thay đổi?" Diệp Kinh Thiên nghĩ đến đi cùng Tô Tiêu Tiêu thời gian, trong sắc mặt phun đầy lẳng lẳng an tường, đắm chìm trong đi qua loại kia trong vui sướng, không kềm chế được, chợt, hần chính là nhân thần một liệt, lắc đầu, "Thay đổi là nàng, nữ nhân chi tâm, Hải chi thâm, liền là một cái Dược Trần, nàng vậy mà đối ta như vậy vô tình, cuối cùng cũng có một ngày, ta sẽ đạt được ngươi, hoàn toàn đạt được ngươi, ngươi nghĩ che chở Phương Nho cái kia súc sinh, ta thuận tiện muốn để hần sống không bằng chết, khả khả khả khả, không có ai có thể đem ngươi cướp đi, ta cũng tuyệt đối không cho phép!"

Nếu như lúc này, có người chứng kiến Diệp Kinh Thiên thần tình trên mặt, chắc chắn cảm giác âm hàn lạt xương.

Răng rắc!

Trong tay hần nắm ngọc thạch ly, thanh thúy vừa vang lên, trong nháy mắt biến thành một đồng bột phấn.

"Chi cần đập phá Hóa Khí Cảnh này đạo gông xiềng xiề, tu vi bước vào Thần Nguyên Cảnh, Thiên Hóa Môn trong, tất cả đệ tử ở bên trong, ai cùng ta tranh phong!" Diệp Kinh Thiên khẽ nhếch miệng, lộ ra âm hàn vui vẻ, đắm chìm trong loại kia tự mình trong "Lưu Hòa Mộc Thần? Mười năm, bây giờ còn có người tại bên tai ta nhắc tới ngươi, ngươi tốt nhất không nên đi ra, bằng không. . ."

Diệp Kinh Thiên trong đầu, hiện ra mười năm trước một màn, Lưu Hòa Mộc Thần giọng nói và dáng điệu rõ mồn một trước mắt, chợt, hần hàm răng khẽ cắn, lạnh lùng nói: "Bằng không, ngươi liền chỉ có một con đường chết!"

"Còn có Phương Nho!" Diệp Kinh Thiên tâm tư, trong nháy mắt xuất hiện Phương Nho cùng Tô Tiêu Tiêu các loại hình ảnh, nhất thời khuôn mặt dữ tợn, "Cái này súc sinh, nếu không phải là hiện tại ta chạm tới Thần Nguyên Cảnh một tia cơ duyên, phân không được tâm, ta hiện tại liền muốn đưa ngươi toái thi vạn đoạn, hắc hắc, bất quá Quỷ Tú Tài, nhưng cũng có thể thay ta hoàn thành nhiệm vụ này, ngươi tử kỳ không xa!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

0100. Đại đạo lĩnh ngộ

Lúc này, đã qua nửa ngày, sáng sớm đến bây giờ, đã tới buổi trưa.

Phương Nho vừa mới thi hết hôm nay lần đầu tiên mưa, đứng ở Linh Điện canh trong, cất xong lời vãn lệnh kỳ, vỗ vỗ tay.

"Tiêu sư tỷ tại Lôi Trì trong đại trận, bế quan năm ngày, ở nơi này bên ngoài, nhưng phải luyện hóa còn sót lại ở trong người cái kia tia cuồng bạo Lôi Đình chi lực mười ngày, tu hành tốc độ cũng là nước lên thì thuyền lên a." Phương Nho ni non một tiếng, giữa đầu thở dài một hơi.

Trên bầu trời chói mắt quang mang, trong nháy mắt để cho Phương Nho nhìn không được một cái hắt hơi.

Ắt xì!

Phương Nho xoa xoa mũi, sắc mặt nổi lên một nụ cười khổ nói: "Xem ra là có người ở nhớ kỹ ta, cũng không biết niệm tình ta người, là đang suy nghĩ ta, hay là đang nguyên rủa ta!"

Vậy vậy đâu, Phương Nho đem này cổ tâm tư dứt bỏ, nhìn Linh Dược Điện rừ rì nói: "Hiện tại loại khí trời này, một ngày thi một lần mưa là tốt rồi, vẫn là tiếp tục đã tọa a!"

Phương Nho mỉm cười, đi trở lại chính mình đã tọa địa phương, khoanh chân nhắm mắt bắt đầu tĩnh tọa.

Nhoáng lên, nửa ngày quang cảnh lặng yên trốn, trong bầu trời, bắt đầu kéo tấm màn đen.

Hồ!

Phuong Nho mở mắt, thờ một hơi thật dài, ngẩng đầu nhìn vào buổi tối trời cao, chậm rãi đứng dậy.

Phuong Nho đạp khời bước một cái, hướng Linh Dược Điền ra khẩu bước đi, đi ở chính mình quản lý Linh Dược Điền canh một bên, Phuong Nho dừng bước lại.

Tự tay nhẹ nhàng tại linh dược quả thực bên trong xoa một chút, trong ánh mắt toát ra nồng nặc nhiệt tình yêu thương, này cô đối Linh Dược Điền cảm tình, như đối đãi chính mình hài tử đồng dạng.

Tuy là Phuong Nho hiện tại không có con, thế nhưng trong ánh mắt bộc lộ ra ngoài cảm tình, như trong thế tục phụ mẫu, xem chính mình hài tử như thế nhân thân.

"Nhìn các ngươi một ngày lại một ngày thành thực lớn lên, ta có thể chiếu cố các ngươi thời gian cũng không nhiều a!" Phuong Nho nhàn nhạt nỉ non câu, "Khả năng không có người có thể lý giải ta đối với các ngươi cảm tình, trước đây tại trong thế tục, ta cũng muốn không thấu những nông dân kia bách tính, đối với mình ruộng lúa quản lý, thay đổi toàn bộ tâm huyết, nhưng cũng không chối từ vất vả cực nhọc, sinh lòng vui sướng, hiện tại, ta hiểu!"

Phuong Nho nôn một hơi thở, nghĩ đến trước đây tại Thanh Thủy Trấn lúc, chứng kiến những cái kia mặt trời mọc thì làm, mặt trời lặn mà về, trên vai vác cuốc, mặt hướng đất vàng lưng hướng lên trời nông dân bách tính sinh hoạt.

Bọn họ trả giá, là toàn bộ, lại không chối từ vất vả cực nhọc, trên mặt tràn đầy hạnh phúc nụ cười, chỉ vì người một nhà no bụng thật, năm có thừa lương.

Hiện tại chính mình đến một bước này, mới tính chân chính lĩnh ngộ được, loại kia cuộc sống bình thường bên trong chân lý.

Vào giờ khắc này, Phuong Nho cảm giác được chính mình nội tâm, thậm chí toàn thân, cũng như hiện lên một đạo điện lưu như vậy run lên, cả người, có một chỗ không nói rõ được cũng không tả rõ được thăng hoa.

Vào giờ khắc này, Phuong Nho cảm giác mình đầu óc, diễn sinh ra một loại đối thế gian thương hải tang điền lĩnh ngộ, đối đại đạo vốn nên như vậy một loại lý giải, chính là, Dân Dĩ Thực Vi Thiên, tất cả vất vả cực nhọc, đều là cái kia người một nhà no bụng chi thực.

Lúc này nội tâm hần, như một viên vốn có góc cạnh đá nhọn, nhưng ở nằm trong loại trạng thái này, này đạo góc cạnh bị mài đi, trở nên trơn tru.

Tại Phuong Nho trong đầu, phảng phất dần sinh ra một bộ dạng này hình ảnh.

Trong hình, một cái trứng gà, tại gà mái ngày đêm ấp dưới vú, đột nhiên có một ngày, vỏ trứng răng rắc một tiếng, nứt ra một cái khe hở, lập tức mấy đạo khe hở đầy trứng gà.

Rốt cục trứng gà răng rắc một tiếng, một con lông mềm như nhung con gà con, phá xác ra.

"Trứng gà, từ bên ngoài mở ra là thức ăn, từ trong mở ra, nhưng là sinh mệnh!"

Phuong Nho theo bức tranh này mặt, không kìm lại được nói ra câu nói này, nhất thời, hần trong đan điền chân nguyên mằm móng đại kim đan, bắt đầu ong ong chấn động.

Trong đan điền bằng bạc như biển chân khí, bắt đầu như nổi lên long quyền phong như vậy cuốn lên dựng lên, chân khí hình thành một cái vòng xoáy khổng lồ, chân nguyên mằm móng đại kim đan, bắt đầu phát sinh tia sáng chói mắt, từ từ bay lên.

"Không tốt, vậy mà lại vào lúc này, dẫn phát tấn chức cơ duyên!" Phuong Nho thân hình run lên, cấp tốc lấy lại tinh thần, ánh mắt đảo qua, phát hiện Linh Dược Điền bên trong, đã vạn vật câu tĩnh, chỉ có gió thổi như sóng lúa như vậy tiếng vang.

Lúc này, Linh Dược Điền bên trong chúng đệ tử, đều đã nhưng khẩn cấp trở lại chính mình nơi ở, hưởng thụ một ngày ung dung thời khắc, lúc này Linh Dược Điền, chỉ có Phuong Nho mà thôi.

Phuong Nho biết mình, khắc khổ tu luyện, tại vừa mới, lĩnh ngộ được một loại đại đạo chí lý, tu vi đạt được một loại thủy mãn từ tràn đầy trạng thái, sinh mệnh sinh ra, là kỳ tích, mà sinh mệnh kéo dài, cần chính là thức ăn, không có thức ăn cung cấp sinh mệnh, không được xưng là sinh mệnh.

Nước chảy thành sông tấn chức cơ duyên, thoáng chốc đã tới.

Phuong Nho vội vàng chạy hồi tự khoanh chân đá tọa chỗ, trong nháy mắt ngồi xuống, từ trong ngực móc ra quy linh túi, đổ ra mười miếng Tử Khí Đan, làm như đợi chút nữa tấn chức lúc cung cấp.

Phuong Nho ngồi xuống, tâm thần chính là đắm chìm đến trong đan điền.

Lúc này, hần chứng kiến chính mình toàn bộ trong đan điền, tất cả chân khí, cũng như nấu nước, phát sinh sôi trào âm thanh.

Chân nguyên mằm móng đại kim đan, quang mang vạn trượng, đem trọn cái đan điền đều rọi sáng, tại Phuong Nho trong tầm mắt, chính mình đan điền,

mệnh môn vô bờ, như một tòa đại dương mệnh môn.

Mà chân nguyên mằm móng đại kim đan, lại như trên mặt biển dâng lên mặt trời mới mọc, tràn ngập hướng thái độ.

Ông!

Đột nhiên, tại Phụng Nho phía trên đỉnh đầu, chân nguyên mằm móng đại kim đan hiển hiện ra.

Tại Kim Đan xung quanh, cuộn cuộn phi nhanh chân khí lẫn nhau chấn động, ma sát, phát sinh ong ong ong âm thanh, như sấm âm chấn động.

"Không nghĩ tới, ngay hôm nay, ta vậy mà gần bước vào tu hành đệ nhất quy tắc chung, luyện tinh hóa khí mau chót nhất một bước, hóa khí." Phụng Nho trong đan điền cảm thán, nghĩ đến lần trước tận mắt chứng kiến cha mình tấn chức Hóa Khí Cảnh lúc tinh cảnh.

Chân nguyên mằm móng đại kim đan, sẽ ở luyện tinh hóa khí cảnh giới cuối cùng, Hóa Khí Cảnh, từ Kim Đan, hóa khí trở thành "Đan Anh."

Đan Anh luôn chỉ có một mình thể hải nhi phiên bản bỏ túi, cũng không thất khiếu, không tay chân, hóa khí hóa khí, luyện tinh hóa khí, Kim Đan hóa Đan Anh.

Chân Khí Cảnh cùng Hóa Khí Cảnh, tuy chỉ có một tờ cách, thể nhưng, rất nhiều Tu Hành Giả, nghèo trọn đời, đều kẹt ở chỗ này, luyện không tinh, hóa không được khí.

Không phải bọn họ không được nỗ lực, mà là thiếu khuyết cơ duyên, cùng linh ngộ.

Phụng Nho có thể vào lúc này bước vào cảnh giới này, cùng vừa rồi đối đại đạo một tia lý giải cùng linh ngộ là chặt chẽ không thể tách rời.

Ong ong ong!

Lúc này, Phụng Nho đỉnh đầu trung kim đan, đã bị nòng nặc không tưởng nổi chân khí gói, chân khí ô ô rung động, mãnh mẽ ma sát, phát sinh chấn động ông thanh.

Khi này bằng bạc chân khí, tụ tập tới đỉnh phong lúc, thanh âm nhất chuyển, từ chấn động ông thanh, hóa thành hai loại rõ ràng thanh âm.

"Hô! Hút!"

Cái này hai âm thanh, nghe vào trong tai, phảng phất như cá voi nuốt thủy, một khẩu có thể hút một cái Trường Giang và Hoàng Hà, ỏi nữa đi ra, chính là một khẩu giấu ở bụng trọc khí.

Mà hai âm thanh, đại biểu, chính là sinh mệnh sinh ra, chỉ có sinh mệnh, mới có thể hô hấp.

Chân nguyên mằm móng đại kim đan, lúc này bắt đầu luyện tinh hóa khí, đem chân khí đều hút vào trong kim đan bộ phận, sau đó "Hóa khí" đem chân khí chuyển hóa thành hóa khí, một lần hành động từ Kim Đan, lột xác thành "Đan Anh."

Đan Anh, có anh danh xưng, anh, đại biểu cho sinh mệnh lúc đầu, như phàm thể bên trong mới sinh ra hải nhi, chính là một loại sinh mệnh.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

0101. Tấn chức Hóa Khí Cảnh

Hô! Hút. . .

Hai âm thanh tuần hoàn thay thế, ở nơi này vắng vẻ Linh Dược Điền trong, thanh âm vô cùng vang tai, bằng bạc không gì sánh được chân khí, vô cùng vô tận như vậy bị Kim Đan hút vào.

Vốn là lớn chừng cái trứng gà Kim Đan bắt đầu chậm rãi bành trướng, một vòng một vòng trướng đại lấy, phảng phất tại trướng thành.

Phụng Nho trong nháy mắt thuận tay ném vào năm miếng Tử Khí Đan ở trong miệng, từng viên một đem Tử Khí Đan dùng, hùng hồn Tử Khí Đan được lực, hóa thành tinh thuần lực lượng, chuyển vận đến hần tử chi bách hải.

Linh Dược Điền, vốn là trồng linh dược bảo địa, nơi này trong không khí khắp nơi là linh dược thẩm hương, Phương Nho ở chỗ này tấn chức, cái kia cường đại hấp lực, đem xung quanh vài dặm linh dược hương thơm đều hấp xả tiến đến.

Hô! Hút!

Giống người đang hô hấp giống nhau thanh âm, bị phóng đại gấp trăm lần nghìn lần, nghe vào trong tai phảng phất có thể thiết thân cảm thụ được, một cái sinh mệnh đang sinh ra.

Tất cả chân khí, đều mãnh liệt như gió xoáy, bị Kim Đan hút vào nội bộ, quá trình này, kéo dài rất lâu, chỉ ít Phương Nho cảm thấy, so cha mình, lúc đó tấn chức lúc, cái này luyện tinh hóa khí, Kim Đan chuyển biến thành Đan Anh quá trình, liền trường hơn một nửa.

Nhưng là, coi như là trên thời gian vượt lên trước hơn một nửa lâu như vậy, có thể chính mình cái kia bằng bạc chân khí, lại vẫn là không có hoàn toàn bị Kim Đan hút xong.

Phương Nho tính toán, chỉ ít còn muốn một thời gian ngắn, Kim Đan mới sẽ đem chân khí toàn bộ hấp thu hầu như không còn, đến lúc đó, mới là chính mình Kim Đan, chân chính chuyển hóa thành Đan Anh thời điểm.

Cũng chỉ có đến lúc đó, mình mới thôi đi chân chánh bước vào đến Hóa Khí Cảnh, chỉ có đến cảnh giới này, chính mình tại Thiên Hóa Môn, mới cũng coi là, tiến vào thân truyền sơn tiêu chuẩn.

Chân Khí Cảnh vào nội môn, Hóa Khí Cảnh, chính là vào thân truyền sơn.

Bất quá coi như Phương Nho tấn thăng đến Hóa Khí Cảnh, hẳn cũng biết, chính mình không có khả năng lập tức có thể nhảy qua nội môn, trực tiếp thượng thân truyền sơn, bởi vì sự thực đặt nơi đây.

Chính mình dựa vào Chân Khí Cảnh tu vi, hay là đang ngoại môn đợi lâu như vậy.

Phương Nho lần nữa đem trên tay năm miếng Tử Khí Đan ném vào trong miệng, trong thân thể huyết dịch, tinh khí thần, đều muốn đúng lúc tiếp tế tiếp viện, tại tấn chức lúc, riêng là luyện tinh hóa khí cửa này kiện một bước, trong cơ thể tinh khí thần, đều sẽ đều bị rút ra, toàn bộ bị Kim Đan hút vào nội bộ, sinh ra có sinh mệnh danh xưng Đan Anh.

Thời gian duy trì liên tục nửa nén hương canh giờ, rốt cục, lúc này những cái kia bắt đầu khởi động chân khí dần dần yếu ớt.

Mà chân nguyên mằm móng đại kim đan, đã ở lúc này, đã từ lúc mới đầu lớn chừng cái trứng gà, liền thành quả đấm lớn nhỏ.

Cả viên Kim Đan hình dạng, bắt đầu ở biến ảo, biến ảo thành một cái phiên bản bỏ túi thân người hài nhi hình thái, tại Đan Anh ngoại bộ, lúc này phảng phất có một tầng như vỏ trứng như vậy vật chất, đem Đan Anh bao vây ở bên trong

Chỉ là này Đan Anh, không thất khiếu không tay chân, như vỏ trứng vật chất phía trên, đầy từng đạo nhìn thấy mà giật mình vết rách.

Yếu ớt chân khí, chỉ có nhàn nhạt từng tia, hướng những thứ này trong khe chui vào.

Răng rắc!

Răng rắc răng rắc!

Một đạo thật nhỏ âm thanh rõ ràng truyền ra, mỗi qua trong nháy mắt, những cái kia vết rách là hơn một tia, thẳng đến toàn bộ Đan Anh bên trong đều đầy, chờ đợi lấy long trời lở đất Đan Anh sinh ra.

Oanh!

Ô oa!

Khi cuối cùng một tia chân khí đều chui vào vết rách trong, đột nhiên Phương Nho trong đầu, phảng phất nghe được một tiếng nổ vang rung trời, sau đó cả người, đều có một loại đặc biệt thư sướng tư vị, tràn ngập ở trong lòng trong, theo nhau mà đến, chính là nghe được một tiếng thanh thủy như hải nhi oa oa rơi xuống đất lúc sinh mệnh giao hưởng.

Loại cảm giác này, để cho vốn là tuổi còn trẻ Phương Nho, đều có một loại cảm giác, loại cảm giác này chính là, phảng phất chính mình thu được tân sinh, lại một lần nữa thể nghiệm đến một loại từ cơ thể mẹ bên trong đản sinh ra vui sướng, đối thế giới hướng tới, đối sau này khát vọng, đối tất cả hiếu kỳ, đối thế giới này cầu tác cùng dò thám biết.

Chờ chút các loại không nói rõ tâm tình vui sướng, tràn ngập ở trong lòng, thật lâu lải đi không được.

"Hóa Khí Cảnh! Ta vậy mà bước vào Hóa Khí Cảnh!"

Phương Nho thần phục ni non tự nói, có loại mừng đến chảy nước mắt kích động, tại chính mình trong lòng bên trong, có một loại cường liệt tự tin, như như dòng điện dũng động.

Thoáng chốc, Đan Anh trong nháy mắt tiêu thất, uẩn đường đến Phuong Nho trong đan điền.

Phuong Nho mở mắt, giờ tay lên nhìn một chút hai tay mình, hai tay trong da thịt, tản mát ra một loại như hải nhi đặc biệt sáng bóng.

Hắn toàn bộ khuôn mặt, đều diễn sinh ra một loại đặc biệt khí chất, loại khí chất này, hào hiệp, phiêu dật xuất trần, cả người khí chất đều phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa.

Trong mắt mọi người xung quanh, có thể mê đảo vô số Hoài Xuân Thiếu Nữ, để cho trở nên động dung.

Loại khí chất này, trong mắt mọi người xung quanh, chính là một loại tiên khí, phảng phất có loại khí chất này người, không nên thuộc về giữa phàm thế, mà là thượng giới bên trong thiếu niên tiên nhân, ngọc thụ lâm phong, anh tuấn bất phàm.

Phuong Nho hai tay mình lẫn nhau xoa xoa, cái kia nhẵn nhụi da, đã có loại cứng cỏi đặc tính, hắn hơi hơi một nắm chặt quyền, đốt ngón tay bên trong trong nháy mắt liên vang lên đùng đùng âm thanh, toàn bộ trong quả đấm, tức thì liên dâng lên nồng nặc sóng sức mạnh.

Nhìn chính mình quả đấm, Phuong Nho thậm chí tin tưởng, một quyền này đánh ra, có thể mang một tảng đá lớn đánh cho tứ phân ngũ liệt, cái này ở Chân Khí Cảnh trước đây, một quyền tuy là cũng có thể đem cự thạch đánh nát, nhưng là lại không có khả năng đánh cho tứ phân ngũ liệt.

Phuong Nho khoe môi vênh lên, quả thượng lau một cái độ cong, quả đấm buông ra, chậm rãi đứng dậy.

Đùng đùng!

Trong nháy mắt, toàn thân từ trong ra ngoài, truyền ra thanh thúy như như rang đậu âm thanh, hắn các đốt ngón tay, gân cốt, hơi chút hoạt động, cảm giác toàn thân khí huyết phi nhanh cuộn cuộn, hắn toàn bộ thân hình, lại một lần nữa cất cao một ít, cả người vóc người tỉ lệ, đạt được hoàn mỹ cân đối.

Phuong Nho hơi hơi một quan sát bên trong thân thể, liền phát hiện mình huyết dịch trong cơ thể phi nhanh như Hoàng Hà, huyết quản thô to, ngũ tạng lục phủ càng là gọi phát ra cường đại sinh cơ.

Nhìn sắc trời một chút, trăng rằm như câu, tinh la gần đây, Phuong Nho biết mình tấn chức lúc dùng rất nhiều thời gian, so sánh cha mình một lần kia, trên thời gian ít nhất là gấp hai.

Thế xác và tinh thần vui sướng đập nhắc chân bước hướng Linh Dược Điền ra khẩu bước đi, Linh Dược Điền thủ vệ, hiển nhiên đối phuong Nho hành vi, đã chết lặng.

Tới sớm nhất là Phuong Nho, ly khai trẻ nhất, vẫn là Phuong Nho, những thứ này không tình cảm chút nào ba động thủ vệ, tuy là mỗi ngày đều tại luân thế.

Thế nhưng luân tới luân đi, vẫn là những người này, bọn họ vậy không có cảm tình ba động khuôn mặt, đối đãi Phuong Nho cũng là hòa hoãn không gì sánh được, đây là bọn hắn kính nể Phuong Nho biểu hiện.

Bọn họ biết, ở chỗ này thủ vệ lâu như vậy, Phuong Nho là người thứ nhất xem ở trong mắt bọn hắn, chăm chỉ nhất, đối Linh Dược Điền nhất phụ trách đệ tử.

Phuong Nho đáp vui vẻ tiến độ, trong miệng hừ không biết tên tiểu khúc, trở lại nơi ở.

Vừa đẩy cửa ra, phòng trong dạ quang đèn đã sáng lên, trước mắt một màn để cho hắn nhướng mày, trong lòng tức giận thẳng vọt ót, vui sướng cảm xúc đều bị cái này tức giận hòa tan.

Hắn song quyền trong nháy mắt nắm lại, phần nộ khí tức tràn ngập đến trên mặt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

0102. Hành hung tứ đại hộ pháp

Nhìn chính mình phòng trong tất cả bài biện, cũng như gấp qua cường đạo thô phi cướp sạch như vậy tràng diện, Phuong Nho hai mắt đều phần nộ muốn phun ra lửa.

Rất hiển nhiên, lúc này đây tình hình, so với lần trước bị gió độ các loại (chờ) Thiên Kinh Minh người quấy rối còn bết bát hơn.

Bốn tờ giường, có hai tờ là thành cục gỗ, khác hai tờ còn khá một chút, mà một ít thùng gỗ các loại đồ vật, trực tiếp chính là biến thành nghiêng nát tằm ván gỗ.

Roi là tã trên đất bừa bãi hình dáng, để cho Phương Nho giặt mình tại cánh cửa, sắc mặt đều khí như lửa tại đốt đồng dạng.

Bánh!

Một quyền, Phương Nho trực tiếp nện ở trên cửa, điều này hiển nhiên bị phá hư qua cửa gỗ, tại Phương Nho một quyền này phía dưới, một tiếng cột kẹt, ầm ầm ngã xuống đất.

"Thiên Kinh Minh, rác rưởi mình." Phương Nho nghiêng răng nghiêng lợi phun ra vài, nhả thần một liệt, "Phong độ, vẫn là cái này từ trong môn hạ người đến cận bã, lần trước Tiểu Lăng Phong không có đi thành, hiện tại lại tới gây sự, rất có thể là Diệp Kinh Thiên hôm nay ra ngục, lại từ phía trên sao hạ khẩu tin, gia gia cũng không phải là tốt như vậy làm cho."

Phương Nho lạnh lùng vừa quát, như rồng mây, đột nhiên phòng trong, một tấm giống như tờ giấy đồ vật trên mặt đất.

Phương Nho trong nháy mắt đi vào trong nhà, bả cái này tờ giấy nhặt lên, đem tờ giấy vừa mở ra, mấy dòng chữ đập vào mi mắt.

"Gia gia ta trở về, hôm nay coi như người tiểu tử gặp may mắn, không có để cho gia gia đụng với, ngày mai sáng sớm, Tiểu Lăng Phong gặp, gia gia chờ ở nơi đó người."

Nhìn hàng chữ này, Phương Nho khí phổi đều tắc, trực tiếp đem tờ giấy chà một cái, trở thành bột phấn.

"Tôn tử, không cần nói rõ thiên, chính là đêm nay, lão tử đều ngồi không yên." Phương Nho trong ánh mắt toát ra bởi vì cường liệt phẫn nộ, mà hiện lên sinh ra sát khí, này cổ nhả thần sắc bén dị thường.

Phương Nho trong nháy mắt xoay người chạy ra gian phòng, cước bộ như bay đồng dạng chạy qua, thẳng đến lần trước đi qua Thiên Kinh Minh tứ đại hộ pháp nơi ở.

Phương Nho lấy tốc độ nhanh nhất, trong lòng mang theo cường liệt tức giận, thân thể nhanh như như thiểm điện, không lâu lắm, chính là đi tới tứ đại hộ pháp nơi ở.

Bánh!

Nghe được phòng trong có nói âm thanh, Phương Nho trực tiếp một cước đã đem cái này yếu đuối cửa phòng đá bay lên.

Đột nhiên xuất hiện dạng này động tĩnh, cánh cửa kia cũng không phải là vào trong nhà, đánh vào trong vách tường, thành cục gỗ.

Bốn người bát mục trong nháy mắt đưa tới, tứ đại hộ pháp chứng kiến như Sát Thần đồng dạng xuất hiện ở cánh cửa Phương Nho, nhất thời sợ đến biểu tình động lại, thần sắc bối rối.

"Người. . . Làm cái gì." Lãnh Tinh nhìn Phương Nho nhả thần, cái kia nồng nặc đến mức tận cùng phẫn nộ, vào lúc này đã biến thành một loại sát khí.

Xem ở Lãnh Tinh đám người trong mắt, lúc này Phương Nho như một đầu vừa mới ra lồng giam Mãnh Hổ, muốn đem bọn họ xé nát.

"Là không phải là các người?" Phương Nho lời nói mang theo ý lạnh âm u, từ trong hàm răng nện đi ra, "Là không phải là các người đến ta nơi ở bên trong phạm tội."

Phương Nho thanh âm gần như gào thét, ngón tay chỉ vào tứ đại hộ pháp.

Nghe được Phương Nho gào thét ngôn ngữ, chứng kiến Phương Nho gần như nổ tung thần thái, tứ đại hộ pháp lần trước tại Phương Nho trên tay thiết thời lớn, hiện tại tâm lý cũng còn có bóng ma.

Lúc này, bốn người đều bị sợ đến xanh cả mặt, hoảng sợ nhìn Phương Nho không dám nói lời nào.

"Ta cuối cùng hỏi lần nữa, là không phải là các người?" Phương Nho lời nói lạnh như gió lạnh, con mắt lạnh lùng, lửa giận bức người, "Không nói lời nào chính là cam chịu, cũng chớ có trách ta."

"Đứng thì thế nào?" Lưng hùm vai gấu Vương Thụy hét lớn một tiếng, trong nháy mắt hấn liền thấy một đạo tàn ảnh đi tới trước mặt.

Bánh!

Được nghe lại Vương Thụy lời nói trong nháy mắt, Phương Nho như ảnh tùy hành, cước bộ vút qua ở giữa liền đến Vương Thụy trước mặt, lúc này tu vi đạt được Hóa Khí Cảnh hấn, ở nơi này mấy người trước mặt, như một thanh sắc bén dị thường đao, mấy người này căn bản cũng không đủ xem.

Trực tiếp một quyền, Vương Thụy còn chưa kịp phản ứng, toàn bộ thân hình cũng đã xụi lơ xuống dưới.

Sau đó, nháy mắt lại là hai đạo âm thanh, Thượng hộ pháp phong trần cùng hạ hộ pháp bắc hạo hai người, liền bước Vương Thụy rạp khuôn theo, xụi lơ ở trên giường vẫn không nhúc nhích.

Cạch!

Phương Nho bàn tay như quỷ mỵ, năm ngón tay vô lấy, liền chế trụ Lãnh Tinh cái cổ, trong tay vừa dùng lực, trong nháy mắt Lãnh Tinh nơi cổ liền truyền đến tiếng vang dòn giã.

Bị Phương Nho chế trụ cái cổ trong nháy mắt, Lãnh Tinh khê nhếch miệng, sắc mặt phát hồng, hai mắt hơi hơi trắng dã, hai chân vô lực trên mặt đất đập.

"Chỉ cần ta lại dùng một điểm lực, ngươi lập tức chết ngay." Phương Nho nhìn không có lực phản kháng chút nào Lãnh Tinh lạnh lùng nói rằng: "Tờ giấy kia, có phải hay không phong độ cái kia sức sinh lưu lại?"

"Ách. . . Ách." Bị Phương Nho chế trụ cái cổ, Lãnh Tinh trong cổ họng phát ra âm thanh, đầu cũng chậm rãi đốt, trong ánh mắt toát ra nồng nặc ý sợ hãi.

Thực lực tu vi đạt được Hóa Khí Cảnh Phương Nho, vào lúc này hiển nhiên đã có nháy mắt giết cái này bốn cái thực lực kém hơn chính mình quá nhiều miếu cầu.

Toàn thân hơi hơi vừa phát lực, sẽ có cuộn cuộn phi nhanh không ngớt lực lượng hùng hồn chuyển vận mà đến.

Chứng kiến Lãnh Tinh biểu hiện, Phương Nho chế trụ cổ hấn tay hơi hơi lắc một cái, Lãnh Tinh cũng đã hôn mê.

Phương Nho vỗ vỗ tay, nhìn cái này bốn cái không chịu nổi một kích rác rưởi, trong miệng lạnh lùng nói: "Phong độ, ngày mai sáng sớm, gia gia cùng ngươi không gặp không về!"

Phương Nho ra khỏi phòng, hướng chính mình nơi ở bước đi.

Hiện tại gian phòng hay là muốn thu thập, phong độ nơi ở, Phương Nho không biết, những thứ này nội môn đệ tử đi tới ngoại môn, chỗ ở chỗ, Phương Nho không biết rõ tình hình.

Một cái nữa, nơi này là ở bên trong cửa, làm ra chuyện lớn cũng không được, hơn nữa phong độ đã lưu tờ giấy, nói ước chiến địa điểm, Phương Nho vừa mới ra một ít khẩu ác khí, tạm thời đem mình nơi ở sửa sang xong mới được.

Trở lại nơi ở bên trong, Phương Nho bắt đầu chỉnh lý, liên tiếp hai lần tạo ngộ loại này đại phá hư, Phương Nho sớm đã không kiên nhẫn, lần trước lúc đầu muốn tại Tiểu Lăng Phong bên trong, cùng phong độ đại chiến một trận, để giải mối hận trong lòng, bất quá nhưng là bị Vân Đồng đột nhiên đến phá rối.

Thế nhưng lúc này đây, Phương Nho đã không thể nhịn được nữa, nếu không phải là chứng kiến lấy tờ giấy ghi hạ chiến thư, đêm nay, Phương Nho đều sẽ dẫn theo tứ đại hộ pháp, canh chừng độ tìm ra.

Trải qua hơn một canh giờ, Phương Nho mới rốt cục đem gian phòng sửa sang xong, càng là chỉnh lý, Phương Nho lửa giận trong lòng liền càng phát ra thịnh vượng, như tại lửa cháy đổ thêm dầu đồng dạng.

Sửa sang xong sau đó, Phương Nho ngồi ở trên giường, phần nộ tâm tình căn bản là không kiềm chế được.

Người khác đã lập đi lập lại nhiều lần khi dễ đến trên đầu mình, một hơi này, Phương Nho căn bản không nuốt trôi.

Tâm tình lúc này, hận không thể hiện tại liền lập tức trời sáng.

Hô!

Phương Nho ngửa đầu thở một hơi thật dài, trên mặt vẽ giận dữ chậm rãi thu liễm.

"Tâm tình tuyệt đối không thể bị cái này rác rưởi phá hư." Phương Nho âm thầm ni non, "Hắn phá hư nơi đây tất cả mọi thứ, lại không thể bị hấn hành vi, ảnh hưởng tâm trí ta, một hơi này, liền đến ngày mai sáng sớm, tại Tiểu Lăng Phong bên trong nhổ ra!"

Phương Nho hô hấp chậm rãi trở nên bằng phẳng, hấn biết mình nên.

Bị chó điên cắn một khẩu, tốt nhất hết giận phương thức, chính là bả đầu này chó điên đánh chết.

Phương Nho trong nháy mắt khoanh chân ngồi vào trên giường, vừa mới tấn thăng đến Hóa Khí Cảnh, hấn biết mình hiện muốn cần hảo hảo cùng cố một chút tu vi.

Ôm lại thành đoàn, tâm thần đắm chìm mà xuống, Phương Nho quan sát bên trong thân thể từ bản thân, đi tới trong đan điền.

Chứng kiến bên trong đan điền cảnh tượng, Đan Anh tản ra quang mạng, một cái phiên bản bỏ túi hải nhi hình thể, thiếu khuyết thất khiếu cùng tay chân.

"Ồ! Bồ Thiên Châu cũng vẫn là là Đan Anh nội bộ." Phương Nho tâm thần chấn động, chứng kiến Bồ Thiên Châu lúc này cũng cùng Đan Anh dung hợp, tại Đan Anh trong cơ thể, "Bồ Thiên Châu chỗ ở vị trí này, dường như chính là ta đan điền vị trí này, bụng dưới rốn ba tấc."

Phương Nho nỉ non tự nói, ước lượng hạ, phảng phất Bồ Thiên Châu, như một viên người tu hành chân nguyên mầm móng đại kim đan, xuất hiện ở Đan Anh bụng dưới đan điền vị trí kia.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

0103. Đấu đấu đấu

Bồ Thiên Châu lợi hại, Phương Nho đã kiến thức đến.

Có thể nói, không có Bồ Thiên Châu, liền không có hiện tại chính mình.

Liền Phương Nho biết rõ, một lần kia, Chu Vũ Điền lấy tự thân toàn bộ làm tế phẩm, hiến thân cho thần bí không biết Thiên Ma.

Cường đại tà ác Thiên Ma ý chí, chui vào trong cơ thể hắn, tại sắp vạn kiếp bất phục tình huống dưới, là Bồ Thiên Châu, đột nhiên bộc phát ra lệnh Thiên Ma ý chí sợ hãi lực lượng.

Đem Tà xấu Thiên Ma ý chí trấn áp, luyện hóa, luyện hóa thành thuần túy bàng bạc lực lượng, trợ giúp Phương Nho rèn luyện thân thể.

Nghĩ tới những thứ này, Phương Nho thần tình có điểm mê ly, nhìn Đan Anh bên trong Bồ Thiên Châu dờ ra.

"Ai, Bồ Thiên Châu, ở trên thiên ma ý chí trong miệng, là trấn áp tất cả tồn tại." Phương Nho nhàn nhạt nỉ non, "Lúc đó cái kia điên cuồng không có biên tà ác Thiên Ma ý chí, vốn là đại biểu cho cường hân không có biên Thiên Ma, nhưng là lại đối mặt Bồ Thiên Châu một khắc này, trở nên như lão chuột gặp miêu đồng dạng sợ, chạy trốn, cuối cùng miễn không bị trấn áp luyện hóa vận mệnh, mà ta, chính là chỗ này bên trong lớn nhất được lợi người, đây coi như là nhân họa đắc phúc a!"

Phương Nho nghĩ đến đi như ở trước mắt, bưng tỉnh hôm qua vừa mới phát sinh giống như.

"Còn có cái kia kỳ quái mộng cảnh." Phương Nho tâm tư trong nháy mắt liên tưởng đến cùng Bồ Thiên Châu có liên quan tất cả, cái kia như chân thực mộng cảnh, hiện tại mặc dù tốt lâu không tiếp tục xuất hiện qua, nhưng là lại tại Phương Nho trong đầu, như tự mình trải qua giống nhau.

"Tạo hóa thiên thể!" Phương Nho nghĩ trong giấc mộng, mãi mãi xa quên không nói gì ngôn ngữ.

Cái kia thanh âm già nua, to lớn mà dài, vui mừng cũng không nhịn như vậy khẩu khí, để cho lúc đó Phương Nho muốn thoát đi đi ra ngoài.

Mà bây giờ, tựa hồ muốn đi trong giấc mộng, lại không còn có cơ duyên đã tiến vào cái kia tương đồng mộng.

"Cũng không để ý, tất cả chỉ có thể nhìn được thời điểm vào nội môn, đến Trấn Yêu Tháp bên trong, cùng yêu vật đối kháng, thử xem Bồ Thiên Châu có thể hay không lại một lần nữa phát quang phát nhiệt." Phương Nho thu hồi tâm tư nói thầm một tiếng, "Tại phiến đại địa này phía trên, ta chỗ lý giải cùng biết được, đều quá ít quá ít, sau này, có lẽ sẽ tốt hơn giải Bồ Thiên Châu, có cơ hội được tìm cha hỏi rõ mới được a!"

Phương Nho rời khỏi tâm thần, không để ý Đan Anh bên trong Bồ Thiên Châu, mà là phun ra nuốt vào khí tức, cùng cố tu vi, tính hậu ảnh bình mình đến.

Một đêm thời gian, lặng yên trôi.

Làm đông phương chân trời nổi lên ngân bạch sắc, khoan chân nhắm mắt đã tọa bên trong Phương Nho, cũng là đúng giờ mở mắt.

Hai đạo quang mang tại hắc trong ánh mắt lóe lên liền biến mất, chợt, ngoác miệng ra, phun ra một ngụm trọc khí.

Ánh mắt hướng ngoài cửa sổ nhìn xem, Phương Nho nháy xuống giường đến, rửa mặt một phen, quả đấm một nắm chặt, lông mi sắc vậy một cái, chính là xuất môn, thẳng đến Tiểu Lăng Phong.

Đạp hướng Tiểu Lăng Phong đường, mơ hồ sắc trời hạ, càng là có vẻ yên lặng râm mát.

Có thể, nơi này là một cái máu tanh chi địa, lịch đại vô số ngoại môn đệ tử, tất cả mọi người ân oán cá nhân tình cừ, đều sẽ hẹn ở chỗ này làm hơn một trận.

Tới nơi này, cơ bản sẽ không chết, thế nhưng, bị thương nặng thậm chí rơi xuống tàn tật đều khó tránh khỏi.

Người tu hành, không nhả ra không thoải mái, một hơi thở giấu ở trong lòng lâu lắm, liền sẽ bế tắc tâm linh, đối tu hành cực kỳ bất lợi.

Cho nên đối với ngoại môn Tiểu Lăng Phong loại này ước giá chi địa, Thiên Hóa Môn cao tăng, cũng là biết được, nhưng là lại không can thiệp, chỉ cần không chết người, cũng không có ai đến Thiên Hóa Điện cáo trạng, Thiên Hóa Môn cao tăng, cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt.

Bất quá, có thể tại Thiên Hóa Điện cáo trạng người, lại có thể có mấy người?

Phương Nho Linh Dược Điện một chuyện, có thể đến tại Thiên Hóa Điện, trong lúc này nhất nguyên nhân chủ yếu, chính là Tô Tiêu Tiêu kiện cáo Trần Hùng Quan, nhưng mà cần thận thăm dò, từng tầng một, liền liên lụy đến Phương Nho cái này điểm ban đầu bên trên.

Nếu như không phải Tô Tiêu Tiêu, Phương Nho coi như ra đại sự, không có ai đến Thiên Hóa Điện chuông giáo Hoàng Thiên Cơ trước mặt cáo trạng lời nói, Phương Nho rất có thể lật không nổi biên đến, cuối cùng cũng chỉ có thể không biết.

Cho nên quy về kết quả, ở ngoại môn cơ sở bên trong giấy dựa đệ tử, chỉ có thể tự mình cố gắng mà không thôi.

Đi tới Tiểu Lăng Phong, cái này sơn cũng không lớn, thế nhưng ước giá sản quyết đấu địa, nhưng là quanh năm tháng dài tích lũy xuống, đã hình thành.

Một khối tron nhãn cự thạch phía trên, không có một ngọn cỏ, hình thành một cái lõi đài như vậy sản quyết đấu, chỉ là cái lõi đài này không có trọng tài, ngoại trừ bị đánh, cũng chỉ có thể đánh người khác.

Sắc trời chậm rãi chiếu sáng, Phương Nho trước giờ chạy tới nơi này, lặng yên không một tiếng động, chỉ nghe sáng sớm chim chóc lú lo sau đó đánh cánh bay loạn.

Một đêm thời gian, Phương Nho đều kiểm chế đi qua, hiển nhiên lúc này cũng không nóng nảy, tùy chỗ tìm một hòn đá khoan chân ngồi xuống, Phương Nho chờ hạ chiến thư người đến.

Thời gian đang chậm rãi vượt qua, Phương Nho hôm nay tới, cũng không gấp.

Hắn tin tưởng cái này nhân loại, tuyệt đối sẽ đến, xem ngày hôm qua tờ giấy kia thượng nội dung, Phương Nho cũng đã tức giận đến phổi đều muốn tạc, nếu không phải là Phương Nho có tại Linh Dược Điện bên trong, tuyệt đối kiên trì tu dưỡng, nhất định là muốn chọc giận được một đêm ngủ không được.

Đập đập đập!

Đúng vào lúc này, Phương Nho trong tai truyền đến xa xa một ít tiếng bước chân.

Thanh âm này từ xa đến gần, mỗi một bước đều vững vàng, nhưng là không nhanh không chậm, nghe tiếng bước chân này, liền khiến người ta cảm thấy, người tới là bình thân ung dung.

Phương Nho lập tức đứng lên, ánh mắt nhìn phía đường bên trong, dần dần, một đạo thân ảnh xuất hiện ở phạm vi tầm mắt bên trong.

"Phong độ, người quả nhiên tới." Phương Nho liếc mắt liền nhìn ra cái này người đến, chính là nội môn hạ xuống đệ tử, "Gia gia ở chỗ này chờ người tốt lâu."

Làm Phương Nho cắn răng phun ra vài, trong tầm mắt phong độ, cũng là ánh mắt quăng tới.

Hai người ánh mắt xa xa một cái đối nhìn tới ở giữa, tại hấn sắc mặt, hiển hiện lau một cái để cho Phương Nho cảm thấy đều rất nộ cười quỷ dị.

Nộ cười này, cùng hấn bản thân gương mặt này, có điểm không hợp nhau, tại Phương Nho trong mắt xem ra, cái này tựa như chính là quỷ tiếu.

Một tấm thanh niên anh tuấn khuôn mặt, hiển hiện ra nộ cười, đã có điểm dữ tợn, phảng phất là một người, cười quá mức, đem mình khuôn mặt đều cười đến vặn vẹo đồng dạng.

Nộ cười này xem ở Phương Nho trong mắt, đặc biệt không thoải mái, phảng phất hấn nộ cười này, sẽ đem hấn khuôn mặt đều cho cười ngã xuống.

Hồ!

Lưỡng mắt đối mắt trong nháy mắt, cách xa nhau mấy nghìn bước rộng rồi, phong độ nhưng là cước bộ đi phía trước một bước, thân thể trong nháy mắt giống như một đạo hiện lên điện, tại Phương Nho còn chưa kịp phản ứng hấn cái này ác tâm nộ cười lúc, hấn thân thể đã cướp đến Phương Nho trước mặt.

Xích!

Bàn tay như một thanh mài sắc bén đao, xuyên phá không khí, phát sinh một đạo tiếng nổ, nhắm Phuong Nho nơi cổ cắm tới.

Ngay cả lời cũng không có nói một câu, chỉ là khoảng cách mấy nghìn bước lúc đối nhìn kỹ liếc mắt, phong độ cũng đã bắt đầu phát động công kích, hơn nữa ra chiêu sắc bén, vỗ lên bắt đầu khởi động lực lượng hùng hồn, như một cây đao, muốn một đao bả Phuong Nho cái cổ xuyên thủng.

"Làm sao có thể? Tu vi của người này, từ lúc nào đạt được tầng thứ này?" Phuong Nho ở trong lòng khiếp sợ, trong nháy mắt liền thấy phong độ tầm kia khủng bố, cười biến hình khuôn mặt tại trước mắt mình phóng đại.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

0104. Thất kinh

Cái kia như người cầm đao chương, dừng động để cho không khí đều hư huyền lực lượng, bàn tay như đao, vô ích bất luận cái gì võ học chiến kỹ, chính là chỉ bằng vào lực lượng, có thể cho bàn tay hóa đao, nhất kích tất sát.

"Hóa Khí Cảnh!" Phuong Nho trong nháy mắt thì nhìn đi ra cái này phong độ thực lực, chỉ có thực lực đạt được Hóa Khí Cảnh, trong cơ thể lực lượng khí tức, đến có thể "Diễn biến." Vạn vật tồn tại.

Để bàn tay hóa thành đao, hóa thành kiếm, thậm chí hóa thành mãnh thú, lực lượng đều có thể cùng cùng so sánh.

Hồ!

Phuong Nho không cần nghĩ ngợi, siết quả đấm trong, trong nháy mắt bắt đầu khởi động lên hùng hồn bàng bạc lực lượng, một quyền đồng dạng ở trong không gian bóp cò ra tiếng nổ.

Đồng dạng không có sử dụng võ học chiến kỹ, chỉ có một bằng sức mạnh thân thể, lấy Hóa Khí Cảnh sơ kỳ thực lực, diễn biến quả đấm thành chùy lớn, cùng phong độ cái này như đao đồng dạng bàn tay, đến cái lấy thiết đao xếp.

Bành!

Quyền cùng chương một cái va chạm, phảng phát chính là hai thanh không lồ trọng khí đụng vào nhau, nhắc lên mặt đất vô số lá khô bay tán loạn.

Bạch bạch bạch!

Phuong Nho thân thể trong nháy mắt rút lui năm bước mới dừng lại, mà trái lại phong độ, nhưng là rút lui ba bước, thân hình liền ổn định như thái sơn.

Hai người một cái giao thủ, chính là lẫn nhau căm thù lấy đối phương, mỗi người quan sát.

"Hóa Khí Cảnh trung kỳ!" Phuong Nho trong nháy mắt liền ra kết luận, đối với người này trước mặt thực lực tu vi, đã nhưng trong tâm khảm, "Đan sư tỷ cũng đã nói cho ta biết, người này thực lực tu vi tại Chân Khí Cảnh trung kỳ, hơn nữa lần trước ta đã cùng với giao thủ một lần, thực lực của hắn cũng như đan sư tỷ nói tới giống nhau, hiện tại? Thực lực của hắn làm sao lại so với ta còn mạnh hơn? Lẽ nào hắn là tu hành thiên tài? Mới bao lâu, hắn tu vi có thể liên tục vượt hai cái giai cấp, luyện tinh hóa khí dễ dàng như vậy?"

"Mới một tháng, ta tại Diệp Kinh Thiên súc sinh kia Ngũ Nhạc Lô bên trong bị dẫn vật một tháng, Phuong gia tiểu tử này thực lực, vậy mà đã tu luyện tới Hóa Khí Cảnh, làm sao có thể?" Quý Tú Tài hóa thân phong độ, lúc này cầm thù lấy Phuong Nho, đã ở trong lòng gào thét, "Lúc đầu tại Thanh Thủy Trần lúc, cái này súc sinh ở trước mặt ta không chịu nổi một kích, ta giết hắn như giết chó, mới một tháng, hắn liền trưởng thành đến dạng này cấp độ? Tuyệt đối không thể để cho hắn sống, đều là cái này súc sinh đem ta hại thành hôm nay cái dạng này, cũng bởi vì Trương Tiên Lãnh để lộ ra tới một cái tin tức, ta vậy mà trả giá thâm trọng như vậy đại giới, đều là bởi vì Phuong gia, đều là bởi vì thiên châu, trước mặt cái này súc sinh, chính là Phuong gia người, ta muốn để hắn chết gắt gao! Ta không chỉ có không có được thiên châu, ta khổ tâm sáng tạo Lãnh Huyết Giáo một buổi sáng bị hủy, kể cả tự ta cũng không thể làm tự ta, ta còn phải khoác tấm mặt nạ này, làm Diệp Kinh Thiên súc sinh kia nô tài, ta hận a! Đều là trước mặt cái này súc sinh, Phuong gia cái này súc sinh đem ta hại thành dạng này, ta muốn báo thù."

"A!"

Phong độ hai mắt, lúc này đầy dề cho người ta nhìn đến sợ hãi tơ máu, một đôi mắt đều tựa như hồng đang chảy máu, như một cái từ trong địa ngục đi tới ác ma.

Hắn hai tay đang ra, ngửa mặt lên trời rít lên một tiếng, thanh âm to lớn chấn quanh thân trên cây, khô vàng điệp khắp bầu trời bay là tả mà xuống.

Chỉ một thoáng, Phuong Nho chính là động, hai tay kết thành một loại huyền ảo vân tay.

Vân tay một kết, nhất thời quanh thân không gian đều tựa như tại chấn động, tựa hồ có một cỗ lực lượng khổng lồ muốn từ không gian bên trong chui ra ngoài.

"Phuong gia súc sinh, gia gia bị ngươi làm hại thật thê thảm!" Phong độ huyết hồng hai mắt mãnh mẽ trừng mắt Phuong Nho trên người, miệng khẩu ngáp trời phẫn nộ như vậy hết lớn một tiếng, "Ta muốn để ngươi đánh đổi mạng sống đại giới, cần mạng ngươi tới hoàn lại."

"Thiên án!"

Phuong Nho cảm thấy trước mắt phong độ dị thường cổ quái, không chỉ có là từ hắn dung mạo thượng vận vẹo, vẫn là trong giọng nói kia đối chính mình ngáp trời như vậy oán hận, càng sâu hiện tại hắn thực lực tu vi, vậy mà so với chính mình cao hơn một tầng.

Nói chung, Phuong Nho cảm thấy trước mắt phong độ, phảng phất đã thoát thai hoá cốt, đã cùng trước đây chỗ nhận thức cái kia phong độ, chênh lệch cách xa vạn dặm.

Phuong Nho nghĩ thâm, mình mới là tức giận nhất người kia, nhưng là bây giờ xem ra, nhưng thật giống như thế nhân tài là tức giận nhất, có đối với mình ngáp trời oán hận, hơn nữa tại sự môn trong vòng, ước giả Tiểu Lăng Phong bên trong, biểu hiện ra ngoài nồng nặc sát khí.

Tại trong sự môn bộ phận, cũng dám thật sự biểu hiện ra sát khí, thật hạ sát thủ, không chút nào lưu thủ xuất kích, đây tuyệt đối là bị cừu hận ngáp trời che đầy tâm trí, bất chấp tất cả, vô luận giết đồng môn sau đó hội có cái gì hậu quả.

Ngược lại, chính là muốn giết lại nói.

Thế nhưng lúc này Phuong Nho, cũng không phải mặc hắn xâm lược tâm tếp, vừa mới hai người một cái tiếp xúc, tuy là về mặt cảnh giới, Phuong Nho so với hắn chỗ thua kém một bậc.

Bất quá về mặt sức mạnh, nhưng cũng để cho phong độ ăn một cái kinh hãi, hắn khiếp sợ Phuong Nho tại như vậy trong khoảng thời gian ngắn, tu vi tấn thăng đến Hóa Khí Cảnh, càng khiếp sợ Phuong Nho tại Hóa Khí Cảnh giai đoạn đầu, có thể bóp cò ra như vậy lực lượng hùng hồn.

Lúc này mắt thấy Phuong Nho đã súc thế ra một cái để cho hắn quen thuộc võ học chiến kỹ chiêu thức, hắn cũng không nhàn rồi, bàn tay như đao gió lên, bàn tay bắt đầu khởi động lên nồng nặc Hắc Sát khí độ, phảng phất một cây đao, bắt đầu hơi nước.

Chứng kiến phong độ chiêu thức này, Phuong Nho trong đầu tựa hồ chứng kiến giống như đã từng quen biết ảo giác.

"Thiên án!"

"Hóa ma đao!"

Oanh!

Phuong Nho đối mặt phong độ, cái này để cho mình tức giận không thôi người cận kề, thế nhưng tu vi lại cao hơn chính mình ra một cảnh giới, cường đại như vậy đối thủ, Phuong Nho đã không dám khinh thường.

Vừa ra tay, chính là mình tuyệt học mạnh nhất, võ học gia truyền chiến kỹ, Phuong Thiên án bên trong tối cường một ấn, thiên án.

Phuong Nho mặc kệ là trong mắt thấy, vẫn là suy nghĩ trong lòng, đều đã biết, người trước mắt này, đã đối với mình hạ sát tâm, ánh mắt hắn bên trong dừng động hận ý ngáp trời, đã nói rõ tất cả.

Mà lại nói đi ra lời nói, cũng làm cho Phuong Nho cảm thấy là lạ.

Thiên án đẩy ở giữa, những cái kia tại Phuong Nho quanh thân không gian bên trong chấn động lực lượng, rốt cục chui ra ngoài, trong hư không, nhất tôn thật lớn con dấu hiện ra.

Lúc này Phuong Nho, tu vi đạt được Hóa Khí Cảnh, trên lực lượng, cùng lúc đó cái kia Chân Khí Cảnh lúc so sánh, đã không thể so sánh nổi.

Lúc này Phuong Thiên án bên trong một kích mạnh nhất, thiên án, đã để cho vị này hiện ra thiên địa dị tượng con dấu, phát huy ra càng sáng chói quang thái.

Thiên thời, địa lợi, nhân hòa.

Sáu cái chữ to màu vàng tại con dấu đặc biệt hiện ra, như phạm thế bên trong, cái kia tiên hồng con dấu trong chỗ điêu khắc minh văn.

Oanh tiếng như lôi, khắp bầu trời lá khô rơi, xa xa một cây đại thụ, răng rắc một tiếng, tựa hồ chịu không được lực lượng này sức ép lên, trực tiếp từ đó thất lung gãy, Rầm rầm một tiếng ngã xuống đất, ép tới bên cạnh vài cây nhỏ đều khom lưng.

Đổi mặt lực lượng khổng lồ áp bách, phong độ cũng là nhìn thẳng vào, cái kia như tràn ngập huyết hai mắt hơi nhú lại, một đôi dừng động nòng nặc Hắc Sát khí độ tay trong nháy mắt hợp lại, hướng đánh tới thiên ấn chỉ một cái.

Xích!

Tại hần một chỉ này ở giữa, một đạo như mở ra không gian như vậy âm thanh truyền ra.

Nhất thời trong hư không, một thanh hắc khí cuộn cuộn phi nhanh quần quanh đan vào, như phá vỡ mở trên không thật lớn ma đạo hiển hiện ra.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

0105. Kỳ phòng địch thủ

Cái này ma đạo, trên chuôi đao là từng cái kinh người độc xà quần quanh, toàn bộ thân đao chuyển hình cung, từng cái đao hoàn phía trên, treo từng cái bộ xương khô đầu lâu, tổng cộng có chín cái đầu, chuyển đủ loại dữ tợn biểu tình.

Giống như cười, chế nhạo, giống như khóc, không phải là khóc, giống như gào thét, không phải là gào thét.

Chín cái biểu tình lẫn nhau biến ảo, như trong địa ngục Quỷ Môn quan mở rộng cửa, từng cái Mãnh Quỷ chạy đến.

Ừm ừm!

Mũi đao điểm tại con dấu trong, âm thanh lớn bốn vang, không gian đều tựa như bị cỗ lực lượng này trùng kích cho chấn vỡ đồng dạng.

Thiên ấn cùng hóa ma đạo, hai hai đụng nhau phía dưới, thật lớn sóng xung kích đem xung quanh mấy chục bước trong phạm vi cây cỏ cuộn sạch, đoạn chỉ bay loạn, đại thụ ngã xuống đất.

Mấy trăm bước những cái kia đứng ở đầu cành nhìn lên làm trò người chim, đều là sợ đến hoang mang vỗ cánh bay loạn, sợ hãi kêu thoát đi phương xa.

Hai đại Hóa Khí Cảnh thực lực tu vi nhân vật, đồng thời thi triển ra tuyệt học mạnh nhất một kích, theo Quỷ Tú Tài đối phương Nho võ học chiến kỹ Phung Thiên Ấn đánh giá, nhưng là hoàng cấp.

Mà Quỷ Tú Tài chiến kỹ, nhưng là hàng thật giá thật chân chính hoàng cấp võ học, hóa ma đạo.

Lấy Hóa Khí Cảnh thực lực, lại thi triển ra hoàng cấp võ học thủ đoạn, cái này Tiểu Lăng Phong trong, hôm nay mới xem như đụng phải lớn nhất phá hư.

Gây ra như thế đại động tĩnh, sợ rằng đội lát nữa sẽ có ngoại môn bên trong cao nhân chạy tới.

Ví như bây giờ đang ở ngoại môn sơn, chừng quân ngoại môn tất cả sự vụ Tô Tiêu Tiêu, cũng hoặc là Tô Hiểu Đan.

Ách!

Phung Nho trong nháy mắt cảm giác được cái kia lực lượng cường đại trùng kích phía dưới cường độ, trong cơ thể khí huyết quay cuồng, thân thể cũng là hơi hơi có vẻ hơi run rẩy, một khẩu nhiệt lưu nhắm trong cổ họng vọt tới.

Bất quá trong nháy mắt đã bị Phung Nho đè xuống, cước bộ đặng đặng đặng lui lại vài chục bước mới dừng lại.

Mà phong độ, nhưng là cũng không ví như Nho mạnh bao nhiêu, lúc này Phung Nho, đã cùng lúc đầu cái kia bị hần tiện tay trao một cái, như dẫn theo gà chó đồng dạng Phung Nho, không thể so sánh nổi.

Đã ở hôm nay, để cho hần chân chính xác nhận, Phung Nho võ học chiến kỹ, là chân chính hoàng cấp võ học, bất quá, con này là chính bản thân hần xác nhận, Phung Nho cũng không cho là mình sở học Phung Thiên Ấn là hoàng cấp võ học.

Bởi vì hần phụ thân, một mực nói cho hần biết, Phung Thiên Ấn một kích mạnh nhất thiên ấn, chỉ có thể cùng vương cấp võ học cùng so sánh mà thôi.

Còn như Phung Nho vì cái gì có thể đem Phung Thiên Ấn thi triển ra hoàng cấp võ học mới có thể có thiên địa dị tượng cử chỉ, ngay cả chính hần cũng không biết, hần đem những này tất cả thuộc về cây đến Bồ Thiên Châu phía trên, hoặc là về đến thể chất mình phía trên.

Dù sao trong mộng cảnh nói tới tạo hóa thiên thể sự tình, hẳn là để ở trong lòng, mặc dù cũng không rõ ràng, tạo hóa thiên thể đến cùng là cái gì.

"Không muốn a, ngăn ngại một tháng, ngươi vậy mà trưởng thành đến dạng này cấp độ, ta thật hận trước đây không có một chương kết liễu ngươi." Phong độ đứng tại chỗ, không có xuất thủ, mà là dùng tình hồng như máu hai mắt cừu thị lấy Phưong Nho, "Ta đây trọn đời, làm hối hận nhất một việc, ngay tại lúc này còn để ngươi rõ ràng đứng trước mặt ta."

"Câm miệng, ngươi không phải phong độ!" Phưong Nho lạnh lùng nhãn thần nhìn hắn chăm chăm, hét lớn một tiếng, "Ngươi quả thực cùng ta trong ấn tượng cừu nhân kia một phần không hai, nghe ngươi nói chuyện khẩu khí, ta với ngươi tựa hồ có huyết hải thâm cừu, mà ta cùng với phong độ, chỉ là va chạm gây gỗ, lông gà vỏ tỏi một điểm lập trường địch."

"A ha ha ha, ta chính là phong độ, phong độ chính là ta." Phong độ ngửa mặt lên trời cười dài, tựa hồ cũng không tính nói cho Phưong Nho dù là một đỉnh nửa điểm tin tức, cười tắt, tình hồng như hồng hai mắt trừng mắt Phưong Nho lạnh lùng nói: "Ngươi đắc tội Kinh Thiên Minh, ngươi cho rằng ngươi còn có thể sống bao lâu? Ta cho ngươi biết, coi như ngươi hiện khi trưởng thành tới để cho ta đó kỳ trình độ, ngươi kết cục vẫn là giống nhau, một con đường chết."

"Chỉ bằng ngươi?" Phưong Nho cười lạnh một tiếng, lắc đầu, nói: "Sợ rằng một hồi sẽ qua, ngươi kết cục, sẽ cùng ngươi nói giống nhau, muốn giết ta, ta trước hết để ngươi chết!"

Phưong Nho trong lòng một mạch, trong cơ thể lực lượng hùng hồn chuyển vận mà đến, thuận tay đem mới vừa vừa chuẩn bị xong mấy viên Tử Khí Đan ném vào khẩu khí, trong tay vận sức chờ phát động thiên ấn, đã oanh đến.

Oanh!

Tử Khí Đan hóa thành được lực bằng bạc chuyển vận đến tứ chi bách hài, vừa mới cùng phong độ chém giết một hồi, Phưong Nho trong lòng đã có, người trước mắt này tu vi tuy là cao hơn chính mình một cảnh giới, thể nhưng trên lực lượng, Phưong Nho đã cảm giác được, chính mình tựa hồ không kém hắn.

Chỉ là hắn võ học chiến kỹ, chuỗi này rạch ra trên không ma đạo, so với chính mình Phưong Thiên Ấn cường quá nhiều.

Phưong Nho biết mình Phưong Thiên Ấn cũng không phải thật sự là hoàng cấp võ học, mà mình có thể thi triển ra so như hoàng cấp võ học thiên địa dị tượng đến, cái này tất cả đều là ý vào trong cơ thể mình Bồ Thiên Châu.

Có thể Bồ Thiên Châu có đề cao diễn biến võ học chiến kỹ đẳng cấp cùng lực lượng, nhưng cái này chỉ là cái suy đoán.

Bất quá cái suy đoán này, Phưong Nho cho rằng, cũng không phải không có lý thì sao có khó.

Đồng dạng võ học chiến kỹ, cha mình, thi triển ra, liền hiển hiện không ra thiên địa dị tượng, mà chính mình thi triển ra, thiên địa dị tượng liền hiển hiện ra.

Hơn nữa trên lực lượng cũng là nước lên thì thuyền lên, đã có thể cùng hoàng cấp võ học cùng so sánh, thể nhưng chỉ là sánh ngang.

Bây giờ cùng cái này phong độ chân chính hoàng cấp võ học một cái va chạm, lập tức chỉ thấy kết quả cuối cùng.

Tuy là lúc đầu Phưong Nho đi qua không muốn vô niệm vô ngã trạng thái phía dưới, đem Phưong Thiên Ấn tinh túy linh ngộ ra đến, thể nhưng như thế vẫn chưa đủ, tất cả mạnh mẽ đều chỉ hướng trong cơ thể mình Bồ Thiên Châu.

Mất thấy Phưong Nho vậy mà thật không nói lời gì liền xuất thủ, vừa ra tay không gian bên trong lại là vàng óng ánh như ngọc Tỳ như vậy con dấu hiển hiện, phong độ trong lòng cũng là căng thẳng.

Như Phưong Nho vừa mới nói, sợ rằng một hồi sẽ qua, sẽ có trong cửa quản lý thân truyền đệ tử đến đây, dù sao, nơi đây động tĩnh quá lớn.

Mà phong độ cũng đã từ Lưu Dương trong miệng biết được, hiện tại quản lý ngoại môn thân truyền đệ tử, là che chở lấy Phưong Nho Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu Đan.

Nếu như đến lúc đó Tô Tiêu Tiêu hai người chạy tới lời nói, Quý Tú Tài hóa thân phong độ, tự biết là sẽ rất thảm.

Đúng vào lúc này, phong độ cảm ứng bên trong, có hai đạo khí tức nguy hiểm, đang ở hướng nơi đây chạy tới.

"Không xong, thật có cao thủ tới." Phong độ lấy trong lòng cả kinh, hắn cảm thụ được hai đạo thực lực tu vi khí tức cường đại, đang ở cấp tốc hướng nơi đây tới gần, "Có thể là cái kia che chở sức sinh kia Tô Tiêu Tiêu, nếu như Tô Tiêu Tiêu xuất hiện, đến lúc đó sợ rằng. . ."

Phong độ ở trong lòng cân nhắc hậu quả, thiên ấn âm âm tới.

Hóa ma đạo!

Phong độ lúc này đã là lòng có chạy trốn dự định, đối mặt Phưong Nho cắn chặt không thả công kích, lập tức cũng là tuyệt học mạnh nhất xuất thủ.

Trong hư không, một thanh hắc khí cuộn cuộn phi nhanh quán quanh ma đạo hiển hiện, như rạch ra trên không mà đến, mũi đao một điểm, mãnh mẽ

hướng thiên ấn đánh tới.

Mà phong độ lúc này, nhưng là thân thể nhảy lên, mấy cái lên xuống chui vào từng lâm, muốn chạy trốn.

Oanh!

Thiên ấn cùng hóa ma đao lần nữa một cái va chạm, lúc này đây, phong độ hiển nhiên là muốn chạy trốn, đã là vì ngăn cản Phung Nho một kích, trên lực lượng, đã không như trên một lần như vậy cường hãn.

Ở nơi này vừa đụng chạm ở giữa, chuỗi này ma đao trong nháy mắt liền tan rã, mà ở Phung Nho trong tai, lại truyền đến ở chỗ sâu trong bên trong, phong độ phốc một tiếng, hiển nhiên là vừa mới một kích kia, lay động hãn bốn nguyên, để cho hãn thụ thương, thổ huyết, chỉ lo chạy trốn.

Phung Nho đang định muốn hướng phong độ chạy trốn phương hướng đuổi theo, trong tầm mắt đã thấy quần áo áo trắng như tuyết, tay áo phiêu phiêu, như cửu thiên tiên tử hạ phàm trần như vậy Tô Tiêu Tiêu, đập kiếm mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

0106. Các người là chúng ta

Kiểm này, Phung Nho nhận thức, chính là Tô Tiêu Tiêu bảo vật một trong, tên là hóa bướm, là một thanh kiếm tiên.

Mà sau lưng Tô Tiêu Tiêu, thì là quần áo thanh y như lá, tóc xanh ghim thành mái tóc Tô Hiểu Đan.

"Phung Nho, dĩ nhiên là người!" Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu Đan một roi xuống đất, hãn hóa bướm chớp mắt nắm trong tay, trong nháy mắt hóa thành một cái đai lưng, buộc ở nàng không đủ một nắm eo nhỏ nhắn bên trên.

"Gặp qua Tiêu sư tỷ, Đan sư tỷ." Phung Nho lập tức liền ôm quyền, làm một áp, nói: "Ta ở ngoại môn, gặp phải cao thủ chân chánh."

"Cao thủ chân chánh?" Tô Tiêu Tiêu nhìn Phung Nho thần thái nghi hoặc một câu, chợt gật đầu, trên mặt hơi hơi hiển hiện một nụ cười, nói: "Không sai, không nghĩ tới, người vậy mà đột phá Chân Khí Cảnh công cùm xiềng xiếc, đã luyện tinh hóa khí, tu vi đạt được Hóa Khí Cảnh!"

"Phung Nho, người nói cao thủ, là ai?" Tô Hiểu Đan nghe được Tô Tiêu Tiêu đối Phung Nho đánh giá, lập tức quả thực cảm thụ được Phung Nho Hóa Khí Cảnh thực lực ba động, lập tức mỉm cười nhìn Phung Nho, nói: "Người thực sự là một thiên tài! Dĩ nhiên tại Tiêu Tiêu tỷ bề quan trọng khoảng thời gian này, tu vi đề thăng đến nước này, đây chính là tiến vào thân truyền sơn tượng trung a!"

"Đa tạ hai vị sư tỷ tán thưởng." Phung Nho gật đầu, thờ dài một hơi nói: "Người này, chính là phong độ, vị kia từ Diệp Kinh Thiên từ trong môn phái hạ xuống đối phó ta nội môn đệ tử."

"Đi, ta cho rằng cao thủ gì, nguyên lai là hãn." Tô Hiểu Đan vẻ mặt chờ mong sắc mặt, đang nghe Phung Nho lời nói sau đó, trong nháy mắt cười nhạt khoát khoát tay, "Cứ như vậy một cái Chân Khí Cảnh trung kỳ thực lực tu vi người, người vậy mà nói là cao thủ, người bây giờ nhưng là Hóa Khí Cảnh, cùng thân truyền sơn bên trong tân tu đệ tử, đều là bình thường không hai, làm sao lại đánh giá một cái Chân Khí Cảnh trung kỳ bởi vì cao thủ, người có phải hay không hồ đồ?"

"Hiểu Đan, người nghe Phung Nho nói xong." Tô Tiêu Tiêu nhìn Phung Nho chăm chú sắc mặt nói rằng: "Có thể trong này có chúng ta không biết nội tình cũng khó nói, Phung Nho người nói, hiện tại nơi đây bị các người chiến đấu liên lụy, động tĩnh quá lớn, không phải cao thủ, sẽ không có năng lực này cùng lực lượng."

"Cái này thực lực cá nhân tu vi, so với ta cao hơn một cảnh giới, đã là Hóa Khí Cảnh trung kỳ." Phung Nho nhìn Tô Tiêu Tiêu mở miệng nói: "Tuy là hãn mặt là phong độ, bất quá, ta lại đối người này dường như giống như đã từng quen biết, vô luận là giọng nói thần thái, vẫn là, hay là hãn võ học chiến kỹ, ta đều có loại kia ảo giác, chính là rất cảm giác quen thuộc."

"Làm sao có thể?" Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu Đan nghe xong Phung Nho lời nói sau đó trầm miệng một lời hồi đáp, "Một cái nội môn đệ tử, nếu như hãn tu vi đạt được Hóa Khí Cảnh trung kỳ lời nói, đã sớm xin tiến vào thân truyền sơn, không có khả năng hạ mình nội môn, hơn nữa ta tại nội môn tình báo cũng sẽ không sai lệch lớn như vậy, chiếu người nói như thế, ta tới chậm một bước, bằng không, ta ngược lại thật ra phải bắt được hãn, trước mặt hỏi một chút mới được."

"Ừm, trở về sau đó, ta sẽ hảo hảo xử lý, bả những vật này kết hợp lại, xem có thể hay không tìm được manh mối." Phung Nho gật đầu, ánh mắt nhìn về

phía phong độ chạy trốn phương hướng, nói: "Bất quá hấn tại thời khắc tối hậu, khả năng đã cảm giác được các người tiếp cận, cho nên cũng không lòng đang này dừng lại, tại một kích tối hậu trong, hấn hấn là bị ta lay động bốn nguyên, thụ thương."

"Làm được xinh đẹp." Tô Hiểu Đan trong nháy mắt đối phương Nho giờ ngón tay cái lên, nói: "Phương Nho người yên tâm, chỉ cần ta và Tiêu Tiêu tỷ ở ngoại môn quản lý, vô luận người làm cái gì, chúng ta đều là ủng hộ người, ai bảo người là chúng ta người."

"Cái gì. . ." Phương Nho nghe được thân thể run lên.

"Ta là ý nói, chúng ta là trên cùng một chiếc thuyền người, người đương nhiên là chúng ta người, người không cần nhớ oai." Tô Hiểu Đan khí giậm chân một cái, sắc mặt biến thành hơi hồng nhìn Phương Nho nói rằng.

"Ách. Ta là các người người, các người cũng là chúng ta, đối ta ân trọng như sơn ân nhân." Phương Nho mỉm cười mở miệng nói, lúc này Phương Nho, cảm giác mình nói chuyện đều tùy tâm một ít.

Dù sao hiện tại tu vi đã đạt được tầng thứ này, cả người tâm tính đã ở chậm rãi theo tu vi đề thăng mà thay đổi, trước đây tu vi thấp thời điểm, có mấy lời, căn bản sẽ không trong đầu bắt đầu khởi động, càng sẽ không tùy tiện nói ra khẩu.

Thế nhưng tu vi đề thăng, lòng người tính cùng trí tuệ còn có tính cách, cũng theo tu vi đề thăng mà tăng lên.

Nghe được Phương Nho lời nói, Tô Tiêu Tiêu mỉm cười, mắt nhìn Phương Nho, cảm giác hiện tại Phương Nho, ăn nói ở giữa đã tại cái biến.

"Đừng nói cái gì ân nhân, người tu hành, biết nghĩ báo đáp là tốt, thế nhưng nhất định phải đem những này coi nhẹ." Tô Tiêu Tiêu khuyên bảo: "Dù sao tu hành cùng thiên địa cạnh tranh Thọ, nghịch thiên cải mệnh, không phải trong thế tục phạm trần ân tình vương vãi, người tới ta đi, tốt vui vẻ, mất đi đạm nhiên mới được."

"Thụ giáo Tiêu sư tỷ." Phương Nho nghe xong Tô Tiêu Tiêu lời nói, lập tức gật đầu một cái, nhìn bị phá hư cây cối, nói: "Hiện tại nơi đây xử lý như thế nào?"

"Không tác dụng đề ý, nơi đây vốn chính là ngoại môn bên trong giải quyết mâu thuẫn địa phương." Tô Tiêu Tiêu tùy tiện liếc mắt nhìn chính là lắc đầu, "Ngoại môn Tiểu Lăng Phong, nội môn Trấn Yêu Tháp, thân truyền Lô Hình đài, cái này ba cái địa phương, đều là sư môn cho phép tranh đấu địa phương, người tu hành, không nhả ra không thoải mái, lòng có không khoái, phải dùng sức mạnh đi chinh phục, điều kiện tiên quyết là không muốn chết người, bằng không sư môn sẽ không nhúng tay."

"Thì ra là thế." Phương Nho gật đầu, lập tức cả kinh, nói: "Trấn Yêu Tháp bên trong, đều có thể tranh đấu?"

"Không sai, điều kiện tiên quyết là không được đem đối phương đánh chết, cho nên người đến lúc đó vào nội môn, cũng phải cẩn thận phía sau độc thủ." Tô Tiêu Tiêu gật đầu, liền đối phương Nho phổ cập vừa lên trong môn có thể giải quyết mâu thuẫn địa phương, nhằm sau này, sợ Phương Nho chết cũng không biết chết như thế nào.

Tô Tiêu Tiêu bây giờ chương quản ngoại môn tất cả sự vụ, vừa mới Phương Nho cùng phong độ tranh đấu, động tĩnh quá lớn, nếu như gây ra mạng người, hấn thân là Quản Lý Giả, đến lúc đó sợ rằng sẽ chịu liên quan trách nhiệm, cho nên vừa mới xuất quan năng, chính là cấp tốc chạy tới.

Cũng may cũng không có tai nạn chết người, để cho nàng giật mình là, cái này tranh đấu người, bên trong một trong đúng là Phương Nho.

"Tốt, trở về đi, tính toán thời gian, cũng không bao lâu nơi đây nhiệm vụ liền muốn hoàn thành." Tô Tiêu Tiêu đối phương Nho nói rằng: "Đến lúc đó người ba mẫu Linh Dược Điện cũng thành thực thu gặt, có thể cùng rời đi nơi đây, người đi trong nội môn, hảo hảo tu hành, tuy là bây giờ người đã tấn thăng đến Hóa Khí Cảnh, bất quá vẫn là từng bước đến, từ trong môn đến thân truyền, dù sao nội môn Trấn Yêu Tháp, là tu hành một nơi tốt đẹp đáng đề đến."

"Ừm." Phương Nho gật đầu, liền chứng kiến Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu Đan lần nữa đáp kiếm lăng không tới, nhìn tràng diện này, Phương Nho cảm thấy, có một thanh giống như Tô Tiêu Tiêu hóa bướm như thế kiếm tiên, là một kiện tốt bao nhiêu sự tình.

Thu tầm mắt lại, Phương Nho thân thể vút qua, mấy cái lên xuống ở giữa biến mất ở tại chỗ, thẳng đến Linh Dược Điện mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

0107. Phương Nho suy tính

Đi vào Linh Dược trong ruộng, Phương Nho nhìn xem Tanaka thủy vị, lập tức cũng không có làm mưa, chính là khoanh chân ngồi vào khô ráo chỗ, cẩn thận cân nhắc suy nghĩ khỏi sự tình tới.

"Này phong độ xem ra không phải phong độ." Phương Nho nỉ non một tiếng, trong đầu hiện ra lần thứ nhất cùng phong độ chạm mặt thời điểm trăng diện.

Lúc đó, Phương Nho còn tới giao chiến một hai cái hiệp, bằng lúc ấy cảm giác được suy đoán, Phương Nho cho là mình suy đoán sẽ không sai.

Nhưng là hôm nay cái này phong độ, hẳn thực lực lại là trọn vẹn đến hóa khí cảnh trung kỳ, còn cao hơn chính mình ra một cảnh giới.

Phương Nho đang nghĩ, nếu không phải mình ngày tiếp nối đêm chuyên cần khổ luyện, thêm nữa tại Linh Dược Tanaka tâm linh tu dưỡng, tại thịt thân cùng tâm linh song trọng dưới tu hành, tu vi cũng sẽ không tấn thăng nhanh như vậy.

Nếu không phải đêm qua, đụng chạm đến đại đạo bên trong một tia chí lý, phảng phất nhìn trộm đến mở ra đại đạo Chi chìa khóa cửa, lĩnh ngộ ra đại đạo bên trong, trời sinh vạn vật lấy nuôi người mình ngộ, mình tu vi là còn tăng lên không ngừng.

Nếu như tu vi không có tăng lên đi lên, như vậy hôm nay cùng phong độ gặp mặt, chỉ sợ sẽ là sẽ mất mạng.

"Ta cùng hân ân oán, vẹn vẹn giới hạn trong riêng phần mình lập trường khác biệt." Phương Nho phân tích nỉ non nói: "Hắn là Diệp Kinh Thiên phái hạ tới đối phó ta, nhưng là, hôm nay hắn nói những cái kia cổ quái lời nói, còn có biểu hiện ra ngoài đối ta ngập trời phần nộ, bây giờ nghĩ lại, ta tựa hồ giết cả nhà của hắn, mà lại hắn vô kỹ. . ."

Phương Nho trong đầu, vừa mới cùng phong độ chiến đấu trăng diện rõ mồn một trước mắt.

Trong đầu hắn hiện ra phong độ sử dụng đi ra võ học chiến kỹ, chuỗi này hắc sát khí cuộn cuộn lao nhanh Ma Đạo, để Phương Nho trong đầu tìm tới giống như đã từng quen biết cảm giác quen thuộc cảm giác.

"A!" Phương Nho tựa hồ nghĩ đến cổ này cảm giác quen thuộc cảm giác đến từ nơi đâu, đột nhiên chấn kinh một tiếng, chính mình cũng trợn mắt hốc mồm, trên mặt hiện lên không thể tin thần sắc, nói: "Quý tú tài?"

Phương Nho rốt cục nghĩ đến cùng hôm nay phong độ này võ học chiến kỹ giống nhau như đúc ký ức, cái này ức, đối Phương Nho tới nói là khác cốt mình tâm, nhưng là, chính hắn lại đều có chút không tin.

Hắn không tin quý tú tài sẽ còn sống, dù sao tại Thanh Thủy trấn thời điểm, quý tú tài đã bị Diệp Kinh Thiên diệt sát.

Phương Nho lắc đầu, thần sắc trở nên có chút mê mang, "Ngày đó phong độ, tu vi không có cao như thế siêu, như vậy có thể khẳng định là, hiện tại phong độ, không phải trước kia phong độ, này, lấy trước kia cái chân khí cảnh trung kỳ thực lực phong độ đi đây? Hiện tại cái này phong độ lại là nơi nào đến? Chẳng lẽ hắn hôm nay chỗ thi triển võ học chiến kỹ, vẹn vẹn cùng quý tú tài chỗ tập được giống nhau như đúc sao? Lại hoặc là, ngày đó Diệp Kinh Thiên, cũng không có đem quý tú tài diệt sát, hắn chỉ là đang lừa tất cả mọi người?"

Phương Nho muốn đến nơi này, cả người thân Thần chấn động, gật gật đầu, hắn nghĩ tới tờ giấy kia bên trên chỗ lưu lại lời nói, lại đến hôm nay cùng phong độ giao chiến thời điểm, từ trong miệng nói ra ngập trời oán hận lời nói.

Ba cái một kết hợp, Phương Nho toàn bộ thân hình trong nháy mắt đứng, "Nếu như ta đoán có hay không sai, hiện tại phong độ, liền là ngày xưa quý tú tài, nếu thật là như thế, như vậy Diệp Kinh Thiên đúng là điên, hắn đến cùng muốn làm gì?"

Phương Nho trong nháy mắt cảm giác được vấn đề này khẩn cấp tính cùng tính chất phức tạp, liên lụy quá nhiều quá xa, nhưng lại như bàn cờ bên trong quân cờ, thận trọng từng bước lấy.

"Hừ, nếu thật là quý tú tài lời nói, ta liền muốn đích thân chính tay đâm này Ma Quý, vì Phúc bá báo thù huyết hận." Phương Nho trong lòng trong nháy mắt dâng lên một cỗ mãnh liệt phần nộ, nghĩ đến phương phúc lúc sắp chết thảm trạng, Phương Nho có một loại xúc động, hiện muốn liền muốn đi tìm phong độ đem hắn giết.

"Chẳng cần biết người là ai, ta nhất định phải đưa người mặt nạ để lộ." Phương Nho thở dài một hơi, tạm thời đè xuống trong lòng rung động, song quyền chăm chú một nắm.

Mà lúc này, ở ngoại môn hợp thành bày phiên trụ sở bên trong trong đó một gian bên trong, phong độ thỉnh linh ngồi ở trên giường nhắm mắt điều tức.

Hắn lồng ngực kịch liệt đập trùng, khẽ nhếch miệng, hút mạnh, lập tức hắn phần bụng chính là như thổi phồng cầu, cấp tốc bành trướng, thoáng chốc hô một hơi phun ra, hắn phần bụng chính là cấp tốc co vào, co vào đến phảng phất như nhút chí cầu, trong nháy mắt xẹp xuống dưới, tính cả hắn quần áo, cũng đồng thời co vào, lúc này, phảng phất hắn phần bụng không còn tồn tại.

Dạng này động tác lặp lại mấy lần, rốt cục tại một lần cuối cùng, ánh mắt hắn mở ra tới.

Trong cặp mắt, phảng phất không có con mắt, màu hỗn độn trong hai mắt, tràn ngập nồng đậm màu đen, thâm thúy con mắt bên trong, tựa hồ có vô cùng vô tận khói đen tại nhấp nhô.

Một đôi dạng này con mắt, nhìn người nhìn tim đập nhanh, run rẩy.

Bất quá trong chốc lát, cái này cuộn cuộn màu đen Như Yên trạng thái liền biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó, chính là một đôi người bình thường con mắt, hiển nhiên, đây là một loại ma công uẩn dưỡng chi pháp.

Hồ!

Hắn thật dài ngửa đầu thở ra một hơi, ánh mắt bên trong đều là dữ tợn cùng không cam lòng, còn có hừng hực ghen ghét chi hỏa đang thiêu đốt.

"Thật là đáng chết, nếu không phải là bị Diệp Kinh Thiên cái kia súc sinh đem ta vây ở Ngũ Nhạc trong lò, dùng Địa ngục khóa quỹ liên, giam cầm ta tu vi một tháng, càng sâu sử dụng Hoàng Tuyền luyện hồn hương, đem ta huyết nhục sống sờ sờ luyện hóa lâu như vậy, thực lực của ta, sớm liền có thể nhẹ nhõm đem Phương Nho cái kia súc sinh gạt bỏ." Phong độ ngửa mặt lên trời gào thét, một quyền đập âm âm tại ván giường bên trên.

"Phương Nho cái này súc sinh, lại bị tô Tiêu Tiêu đưa vào trời hóa môn, ngăn ngại một tháng thời gian, vậy mà liền tu luyện tới hóa khí cảnh." Phong độ trong hai mắt dừng động dọa người hận ý chi hỏa, "Hôm nay nếu là có Vạn Hồn Phiến nơi tay, coi như cái này nhỏ Tử Tu luyện đến hóa khí cảnh, ta cũng đồng dạng có thể đem hắn gạt bỏ, đáng tiếc. . ."

Phong độ gương mặt bởi vì phẫn nộ, ghen ghét, cừ hận cùng không cam lòng mà vặn vẹo lên, một trương như thể tuấn lãng mặt, lại cùng hắn biểu lộ không hợp nhau, tựa như ngũ quan lệch vị trí, để cho người ta nhìn kinh hãi.

"Phương gia chí bảo Thiên Châu, thật sự là vật thần kỳ, đáng tiếc ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo, đem ta toàn bộ đều bồi tiến đến, ta làm sao có thể cam tâm?" Phong độ trong đầu, chỗ ngập nghé bỏ Thiên Châu, trở thành trong lòng hắn một cái tâm bệnh.

Hắn nghĩ tới Phương Nho hiện tại tu vi trưởng thành, lực lượng cường độ, đều cùng bỏ Thiên Châu liên hệ đến cùng một chỗ, nhưng là trong lòng hắn, hắn chỉ biết là Phương gia chí bảo tên là Thiên Châu, cũng không biết rõ ràng.

"Phương gia tiểu tử, tuyệt đối là dựa vào Thiên Châu bảo vật lực lượng, nếu không, hắn tu hành tốc độ không có nhanh như vậy." Phong độ phân tích, một đôi mắt nhắm lại, ngón tay nhẹ nhàng tại ván giường bên trên gõ lầy, "Huống hồ hôm nay đánh với hắn một trận, dù là thực lực của ta bị giam cầm một tháng, huyết nhục bên trong thâm thấu tiến Hoàng Tuyền luyện hồn khí, nhưng là ta tu vi, thể nhưng là cao hơn hắn ra một cảnh giới, bất quá Phương gia tiểu tử lực lượng, lại là hùng hồn vô cùng, như biển như dương, mà lại hắn còn có Hoàng Cấp võ học, Phương gia Phương Thiên ẩn, nội nội nó, trước kia như gà chó nhân vật bình thường, hiện tại ta vậy mà giết không hắn, hôm nay nếu không phải tô Tiêu Tiêu xuất hiện, ta tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, lại còn tại tối hậu quan đầu, bị hắn rung chuyển bản nguyên, khiến cho ta thụ bị thương, đây quả thực là vô cùng nhục nhã."

Bành!

Muốn đến nơi này, phong độ hai mắt cực độ không cam lòng, một quyền lần nữa nện ở ván giường bên trên, trong nháy mắt ván giường đều bị hắn một quyền ném ra một cái động lún.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

0108. Mạnh mới

"Diệp Kinh Thiên, Phương Nho, hai cái súc sinh." Phong độ tựa hồ như nổi điên, một đôi mắt cũng bắt đầu nổi lên huyết hồng vẻ, "Ta đây trọn đời, tung hoành thiên hạ mấy chục năm, dĩ nhiên cũng làm hủy ở hai cái này súc sinh trên tay, hiện tại ta chỉ có thể nén giận, thấp kém như cầu giống nhau tại Diệp Kinh Thiên trước mặt đối nhân xử thế, chỉ cần ta một ngày kia tìm được cơ hội, ta nhất định. . ."

Phong độ cắn răng, sắc mặt run rẩy, bởi vì cắn quá mức dùng sức, tựa hồ sẽ đem hàm răng đều cắn như vậy, như vậy cừ hận ngập trời ý, có thể cho biến thành tuyệt đối ma quỷ.

Lúc này ở tiểu thiên phong trong, Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu Đan ngồi trên ở vào tiểu thiên phong trong lịch sự tạo nhã phòng ốc bên trong.

"Tiêu Tiêu tỷ, người nói Phương Nho hôm nay cùng phong độ giao chiến, thể nhưng phong độ tu vi lại đến Hóa Khí Cảnh trung kỳ, đây là chuyện gì xảy ra? Ta thực sự muốn phá da đầu đều muốn không thấu." Tô Hiểu Đan nhìn khoanh chân nhắm mắt đã tọa Tô Tiêu Tiêu, rốt cục nhìn không được mở miệng hỏi.

Kể từ cùng Tô Tiêu Tiêu từ Tiểu Lăng Phong trở về, Tô Hiểu Đan ở trong lòng đang suy nghĩ chuyện này, chỉ là càng cân nhắc, lại càng thấy được thật không thể tin, dù sao đối với phong độ tất cả tin tức, Tô Hiểu Đan tất cả đều biết được.

Dù sao tại nội môn bên trong, Tô Tiêu Tiêu thế lực "Hồng Trần Cự Mộng." Cũng không sai, muốn điều tra rõ một thực lực cá nhân tu vi loại tình báo này tin tức, có thể nói là dễ như trở bàn tay sự tình.

Thế nhưng hôm nay Phuong Nho buổi nói chuyện, lại đem các nàng chỗ nhận thức phong độ tất cả tin tức, đều toàn bộ lật đổ, một gã Chân Khí Cảnh trung kỳ thực lực tu vi nội môn đệ tử, lại thành một gã Hóa Khí Cảnh trung kỳ thực lực tu vi.

Trong thời gian này chỗ chênh lệch cấp bậc thực lực, nhưng là có cách biệt một trời, một cái vẫn là dừng lại ở Chân Khí Cảnh, tụ khí tồn Chân Cảnh giới, mà đổi thành một cái, nhưng là đã luyện tinh hóa khí, lấy thực lực bản thân khí lực Diễn Hóa Vạn Vật tồn tại.

Điều này không khỏi làm cho Tô Hiệu Đan giật mình, lẽ nào lại là chính mình tình báo tin tức lắm?

Nghe được Tô Hiệu Đan ngôn ngữ sau đó, Tô Tiêu Tiêu từ từ mở mắt, một đôi trong đôi mắt đẹp, linh khí hiện lên động, hai đạo lôi điện như vậy quang mang tại nàng trong hai mắt lóe lên liền biến mất.

"Hiệu Đan, Phuong Nho nói, là thật." Tô Tiêu Tiêu nhìn Tô Hiệu Đan. Mím cười, hai cái như châm chút ít má lúm đồng tiền hiện lên, "Từ hiện trường chiến đấu phá hư trình độ đến xem, không có Hóa Khí Cảnh thực lực tu vi người, là sẽ không tạo thành cường đại như vậy lực phá hoại, hơn nữa, bọn họ cũng còn người mang hoàng cấp võ học chiến kỹ, đều là sinh tử bác giết, tận hết sức lực, như có thâm cừ đại hận."

"Thiên, hoàn hảo Phuong Nho tu vi cũng đến Hóa Khí Cảnh." Nghe được Tô Tiêu Tiêu lời nói sau đó, Tô Hiệu Đan trong lòng trào lên một vẻ khiếp sợ, vì Phuong Nho bóp đồ mồ hôi, nói: "Nếu như Phuong Nho tu vi, còn chỉ là Chân Khí Cảnh lời nói, cái kia hôm nay sợ rằng chúng ta chỉ là đi nhặt xác cho hắn, cái kia phong độ, quả thực quá ghê tởm, hừ!"

"Ừm, Phuong Nho tu vi, cũng là tiến triển cực nhanh, ta không thấy trông nhầm." Tô Tiêu Tiêu nhỏ bé khẽ gật đầu, trên mặt mang vẻ người nụ cười, nói: "Hắn không chỉ có tượng trưng thân phận quy linh túi, trong túi càng là trang bị trân quý thượng phẩm cấp đan dược, hơn nữa còn người mang hoàng cấp võ học, Phuong Nho thật không đơn giản."

"Tiêu Tiêu tỷ, ta xem ta có cần phải, điều tra nữa một chút phong độ." Tô Hiệu Đan nháy nháy mắt, nói: "Nếu như bây giờ đang ở ngoại môn phong độ, thực sự là Hóa Khí Cảnh trung kỳ thực lực tu vi lời nói, như vậy người này, khẳng định như Phuong Nho nói tới như thế, hắn cũng không phải là thật phong độ."

"Ta cũng có suy đoán này." Tô Tiêu Tiêu đồng ý gật đầu, "Hiệu Đan, hôm nay là Diệp Kinh Thiên đi ra Tư Quá Phong thời gian, ta nghĩ hắn đã bắt đầu bố cục hắc kế hoạch, người đi tìm Phuong Nho, nhìn hắn có hay không cân nhắc ra phong độ một tia khả nghi manh mối, điều tra người này nhiệm vụ, liên giao cho người, ta ngược lại muốn nhìn một chút, Diệp Kinh Thiên trong hồ lô bán là thuốc gì, cái này nguy hiểm tử, dụng tâm hiểm ác, không phải chúng ta có thể tính ra đến."

"Tốt, ta đây đi làm ngay." Tô Hiệu Đan lập tức từ bỏ đoàn bên trong đứng lên, "Hiện tại Diệp Kinh Thiên cái kia tai họa ra ngục, mọi chuyện, đều trở nên phức tạp, chúng ta nhất định phải từ đó tìm được có thể tìm ra điểm đột phá, tại hắc kế hoạch còn chưa kịp thành công thời điểm, một lần hành động đưa hắn dụng tâm hiểm ác phá hủy, dạng này có thể mới có thể bảo trụ Phuong Nho."

"Ừm, đi thôi, khổ cực người Hiệu Đan." Tô Tiêu Tiêu gật đầu, đứng dậy nhìn Tô Hiệu Đan nói: "Hiện tại Hiệu Đan, thực sự là mở miệng một tiếng Phuong Nho, ai, tỷ tỷ đều ăn đám chua, hi hi."

"Có không. . ." Tô Hiệu Đan nghe được Tô Tiêu Tiêu lời nói sau đó, sắc mặt một hồng, quay mặt qua chỗ khác, "Ta đi tìm Phuong Nho thương lượng, tỷ tỷ luôn là pha trò ta, hừ!"

Nhìn Tô Hiệu Đan chạy đi thân ảnh, Tô Tiêu Tiêu thu tầm mắt lại, ngửa đầu hơi hơi nôn một hơi thở.

"Phuong Nho, người quả nhiên ở đây." Xa xa, Tô Hiệu Đan thân ảnh tiểu bào hướng Phuong Nho đi tới.

Nghe được Tô Hiệu Đan thanh âm, Phuong Nho hồi quá mức, chợt chính là cười gật đầu, nhìn Tô Hiệu Đan nói rằng: "Đan sư tỷ, người đến, tìm ta có việc?"

"Đương nhiên, không có việc gì ta tìm người làm gì." Tô Hiệu Đan nghe được Phuong Nho lời nói, lông mày nhú một cái, tựa hồ có điểm không cao hứng, chính là đi tới cái kia khô ráo chỉ địa, ngồi xuống.

Phuong Nho đi tới nàng bên cạnh ngồi xuống, mở miệng ah cười nói: "Ta không phải ý tứ kia, Đan sư tỷ bỏ qua cho mới tốt."

"Phuong Nho, người nói đối hiện tại cái này phong độ tin tức, là hoài nghi, bất quá người cân nhắc đến một tia manh mối chưa vậy?" Tô Hiệu Đan khẽ lắc đầu, trên mặt hiện lên vui vẻ nhìn về phía Phuong Nho, "Nếu như không đem người này manh mối điều tra rõ ràng, chuyện này đối với người mà nói, tuyệt đối không phải chuyện tốt."

"Ừm, ta cân nhắc ra một điểm, thế nhưng tự ta cũng không phải rất khẳng định." Phuong Nho gật đầu, trong ánh mắt toát ra lau một cái nghi vấn, hơi hơi ngửa đầu đang nhìn bầu trời, nói: "Bất quá ta sẽ đem chuyện này tra rõ cái tra ra manh mối, nếu như đến lúc đó đúng như ta chỗ cân nhắc giống nhau lời nói, như vậy hết thấy đều hội tra ra manh mối."

"Há, người nói một chút, người bây giờ chất vấn là cái gì?" Tô Hiệu Đan nhìn Phuong Nho gò má hỏi: "Hiện tại chuyện này can hệ quá lớn, nhắm thẳng vào Diệp Kinh Thiên, chuyện này không phải một mình người chuyện, ta hiện tại chính là muốn hoàn toàn đem chuyện này điều tra rõ ràng, cái này phong độ tình báo tin tức, chính là điểm đột phá."

"Ta hoài nghi hấn chính là tội ác ngập trời Quý Tú Tài." Phương Nho đột nhiên ánh mắt nhìn về phía Tô Hiểu Đan, nói năng có khí phách nói rằng: "Đây chính là ta chỗ cân nhắc đi ra một tia manh mối."

"Quý Tú Tài, làm sao có thể!" Nghe được Phương Nho hỏi đáp, Tô Hiểu Đan sắc mặt trong nháy mắt hiện lên khiếp sợ cùng thật không thể tin thần tình, "Tiêu Tiêu tỷ nhưng là đón lấy tru diệt Quý Tú Tài nhiệm vụ, hiện tại cũng đã bắt được sư môn quest thưởng, người vậy mà lại hoài nghi hiện tại phong độ chính là Quý Tú Tài, cái này tuyệt đối không có khả năng."

"Cho nên ta mới không có hạ tuyệt đối định luận." Phương Nho mở miệng nói: "Chuyện này ta nhất định sẽ tra cái tra ra manh mối, nếu quả thật như ta chỗ cân nhắc giống nhau lời nói, ta tuyệt đối phải tự mình chính tay đâm tên ma quỷ này, hấn còn thiếu nợ ta một cái mạng."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

0109. Hạ chiến thư

"Lẽ nào Diệp Kinh Thiên phát rồ tới mức này?" Tô Hiểu Đan chứng kiến Phương Nho biểu tình biểu hiện ra ngoài vẻ nghiêm túc, nhân nhậ ni non, "Ta nghe Tiêu Tiêu tỷ nói, có thể tru diệt Quý Tú Tài, còn mượn Diệp Kinh Thiên lực lượng, lẽ nào Quý Tú Tài chết, chỉ là một cái lời nói dối sao? Nếu quả thật như vậy, cái kia Diệp Kinh Thiên đến muốn làm gì?"

"Đây cũng là ta hoài nghi phương." Phương Nho thở ra một hơi, "Ta hoài nghi, đều là đi qua cẩn thận cân nhắc, kể từ lúc này cái này phong độ nói chuyện khẩu khí, cùng hấn thực lực, còn có hấn chỗ thi triển võ học chiến kỹ, đều toàn bộ chỉ hướng Quý Tú Tài, đương nhiên, hấn thiếu khuyết tà ác pháp bảo Vạn Hồn Phiến, có chút tà ác lợi hại thủ đoạn, không thi triển được, nếu như hấn hôm nay có Vạn Hồn Phiến nơi tay, chỉ sợ ta hội nuốt hận tại chỗ."

"Bất kể thế nào dạng, đây hết thảy đều là Diệp Kinh Thiên chỗ an bài, nếu như đến lúc đó thật tra Thanh Phong độ chính là Quý Tú Tài, đó cũng là Diệp Kinh Thiên từ kỳ." Tô Hiểu Đan rằng trắng khê cần, trong sắc mặt nổi lên lên một cỗ vui vẻ, "Nếu như chương giáo sư tôn biết Diệp Kinh Thiên bả làm ác đa dạng Quý Tú Tài dẫn vào sư môn lời nói, cái kia Diệp Kinh Thiên tại Thiên Hóa Môn tất cả, sẽ như ảo ảnh trong mơ, đem không còn tồn tại, hấn đem thông minh quá sẽ bị thông minh hại, tự thực quả."

"Diệp Kinh Thiên, quả thực đã phát rồ." Phương Nho mắt nhìn Tô Hiểu Đan, ánh mắt nhìn trời trời cao, "Ta từng tại Phúc bá trước mặt phát hạ thề, muốn đem Quý Tú Tài giết chết, báo thù cho hấn huyết hận, tại Thanh Thủy Trấn lúc, ta đã biết hấn đã chết tại Diệp Kinh Thiên thủ, hiện tại xem ra, sự tình cũng không phải như vậy, ta tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, Quý Tú Tài trên người quá nhiều tư mật, ta nhất định phải toàn bộ móc ra, thẳng đến để hấn chết."

"Ừm, bất quá người phải cẩn thận." Tô Hiểu Đan chăm chú nhìn Phương Nho nói rằng: "Hiện tại người, tựa như một con cá mồi, hoàn hảo người tu vi đề thăng đi lên, bằng không, hôm nay người sợ rằng sẽ phơi thây Tiểu Lăng Phong!"

Nghe được Tô Hiểu Đan lời nói, Phương Nho không có trả lời, chỉ là gật đầu, Tô Hiểu Đan lời nói, Phương Nho rất tán thành.

Dù sao hiện tại cái này phong độ thực lực tu vi, đều cách khác Nho cao hơn một cấp bậc.

"Bất quá từ hôm nay giao thủ tình huống đến xem, hấn là giết không được ta." Phương Nho một lát nữa mở miệng nói: "Tuy là hấn tu vi cao hơn ta một cấp bậc, thế nhưng ta có thể cảm giác được, hấn lực lượng cũng không có mạnh hơn ta quá nhiều."

"Ừm, đây chính là người chỗ hơn người." Tô Hiểu Đan tán thành gật đầu, "Người có ba bảy loại phân chia, thực lực cũng thế như vậy, bất quá người chính là phải cẩn thận."

"Ta hiện tại ước gì hấn trở lại tìm ta, mặt khác, ta liền sẽ tìm hấn." Phương Nho nhãn thần một liệt lạnh lùng nói rằng: "Hôm nay hấn bị ta lay động bản nguyên, chịu một điểm tổn thương, cái này trong vòng hai ngày, ta sẽ lần nữa cho hấn hạ chiến thư."

"Được." Tô Hiểu Đan lập tức đồng ý một tiếng, nói: "Lúc này đây, chúng ta muốn tát vồng, đến, liền sẽ không để cho hấn đi."

"Ồ?" Phương Nho nghe xong, lòng đầy nghi hoặc nhìn về phía Tô Hiểu Đan, "Ý người là. . ."

"Ừm, không sai." Tô Hiểu Đan gật đầu, nhìn Phương Nho mỉm cười nhẹ giọng nói: "Người ngày mai buổi trưa hẹn hấn đến Tiểu Lăng Phong, đến lúc đó ta sẽ cùng Tiêu Tiêu tỷ trước giờ làm tốt bố trí, đem tám này vồng dặt ra."

"Tốt, chúng ta liền gây ông đập lưng ông, ha ha." Phương Nho vui sướng cười lớn một tiếng, "Thì nhìn cái này kẻ cấp có dám tới hay không."

"Tốt, tất cả liền theo kế hoạch hành sự." Tô Hiểu Đan đứng lên, phúi mông một cái thượng võ thảo, nói: "Ta về trước đi bà việc này nói cho Tiêu Tiêu tỷ, vô luận hần ngày mai tới hay không, ta và Tiêu Tiêu đều sẽ chuẩn bị sẵn sàng, lúc này đây, nhất định phải đem hần bắt, đem hần miệng cạy ra."

"Tốt!" Phương Nho cũng đứng lên, nhìn Tô Hiểu Đan cười, "Tình hậ giai âm ba."

"Ừm, ta đi trước." Tô Hiểu Đan vung tay lên, xoay người giẫm chân tại chỗ đi xa.

Nhìn Tô Hiểu Đan bóng lưng, Phương Nho thở một hơi thật dài, song quyền một nắm chặt, chột trên mặt hiển hiện vui vẻ nhàn nhạt nỉ non: "Phong độ, Quý Tú Tài."

Thời gian tại bất tri bất giác ở giữa trốn, trời cao bắt đầu kéo tấm màn đen, bận rộn một Thiên Linh Dược Điện đệ tử, đều rời rít hướng ra khẩu bước đi.

Phương Nho cũng không ngoại lệ, ra Linh Dược Điện, thẳng đến nơi ở.

Trở lại nơi ở, Phương Nho chính là xuất ra văn chương, viết xuống một phong chiến thư.

Viết xong chiến thư, Phương Nho đi tới Thiên Kinh Minh tứ đại hộ pháp nơi ở trong.

Chứng kiến Phương Nho xuất hiện, cái này tứ đại hộ pháp đều sợ đến xanh cả mặt, lạnh run, ngay cả thở mạnh cũng không dám, đối phương Nho, bọn họ hôm nay là sợ đến mức tận cùng.

Từng không nghĩ, trước đây vênh vào tự đắc, tại Phương Nho trước mặt ngu bực rầm rầm tứ đại hộ pháp, bây giờ đang Phương Nho trước mặt, đã cũng lại không trâu nổi, hiển nhiên Phương Nho trong lòng bọn họ, đã lưu lại không tiêu diệt bóng ma.

Phương Nho đem chiến thư cộng lại bàn tay, mãnh mẽ vỗ lên bàn, cười lạnh nhìn tứ đại hộ pháp nói chuyện, chính là xoay người nghênh ngang mà đi.

Trở lại chính mình nơi ở, Phương Nho rửa mặt một phen, chính là khoanh chân ngồi vào trên giường.

Hiện tại đã vạn sự đã chuẩn bị, chỉ thiếu gió đông.

Coi như Tô Hiểu Đan hôm nay không tìm Phương Nho báo cho biết kế hoạch, lấy Phương Nho tính tình, cũng sẽ cho phong độ hạ chiến thư.

Dù sao phong độ hiện tại chịu một điểm tổn thương, hơn nữa Phương Nho đã tại cùng phong độ đối chiến bên trong, tìm tòi Thanh Phong độ thực lực.

Trong lòng lại đối phong độ tin tức không gì sánh được hoài nghi, loại tình huống này, Phương Nho là không kèm chế được.

Bây giờ lại có Tô Hiểu Đan hai người phối hợp, Phương Nho tự tin, chỉ cần phong độ ngày mai dám đến ứng chiến, như vậy tất cả liền sẽ dễ xử lý.

Chỉ cần có Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu Đan xuất thủ, đem phong độ bắt, đến lúc đó thì sẽ từ trong miệng hần đạt được có lợi tin tức, thậm chí sẽ đem thân phận của hần điều tra ra cũng khó nói.

Mà lúc này, tứ đại hộ pháp đã xuất hiện ở phong độ nơi ở trong, đứng ở phong độ trước mặt, cúi đầu, nghe phong độ kinh người gào thét.

"Hừ, cũng dám đối ta hạ chiến thư, thực sự là muốn chết." Phong độ nhìn xong Phương Nho chiến thư, nhanh chóng đem chiến thư vò thành một cục, ở trên tay chà một cái, chiến thư liền thành bột phấn.

"Phó. . . Phó minh chủ, người nhất định phải giúp chúng ta hả giận a." Lưng hùm vai gấu Vương Thụy nom nóp lo sợ nhìn phong độ nói rằng.

"Mấy tên phế vật các ngươi, cút ra ngoài cho ta." Phong độ ánh mắt hung ác tại tứ đại hộ pháp trên người đảo qua, sau đó gầm hét lên: "Các ngươi tính là thứ gì? Ta vì sao phải cho ngươi nhóm hết giận? Ta muốn đối phó Phương Nho, là chịu mình chủ nhờ vả, đồng thời cũng là vì tự ta, các ngươi lập tức cút cho ta, tiêu thất ở trước mặt ta."

Tại phong độ ngôn ngữ phía dưới, tứ đại hộ pháp thân thể kinh dị, không dám theo tiếng, vội vội vàng vàng rời khỏi phong độ nơi ở, biến mất ở phong độ trước mặt.

"Phi, mẹ nó. , thứ gì?" Tứ đại hộ pháp ra phong độ nơi ở, đi ra thật xa, Vương Thụy liền về mặt tức giận nộ một khẩu nói rằng: "Vậy mà cầu chiếm nhân thế, hoàn toàn không đem chúng ta tứ đại Thiên Kinh Minh hộ pháp để vào mắt, dù nói thế nào, chúng ta vì Thiên Kinh Minh trả giá, coi như không có công lao cũng có khổ lao, vậy mà nhìn như vậy không tầm thường chúng ta, vẫn là vàng Huyền phó minh tốt, nội môn hạ xuống cái vật như vậy, nương."

"Vương Thụy, khác (đừng) oán giận." Lãnh Tinh thở dài một tiếng mở miệng nói: "Nếu như bị hần nghe thấy, có thể phiền phức, như thế nào đi nữa, hần chính là minh chủ tự mình phải tới, chúng ta mặc dù ở ngoại môn là minh bên trong hộ pháp, thế nhưng chúng ta đều biết, chỉ cần ly khai ngoại môn, đi nội môn lời nói, chúng ta liền cái gì cũng không phải."

110. Tâm tư kín đáo

"Lãnh Tinh nói có đạo lý." Khô gầy như củi Thượng hộ pháp Phong Trần đồng ý gật đầu, nói: "Trước đây Hoàng Huyền sư huynh làm như chúng ta ngoại môn phó minh, nhưng là chưa từng có kiêu ngạo, hiện tại cái này phong độ, quả thực không giống cá nhân."

"Ta cảm thấy đi, cái này hai ngày thời gian, cái này chó chết phong độ, dường như thay đổi cá nhân." Hạ hộ pháp Bắc Hạo mở miệng nói: "Các người có không có cảm thấy, liên cái này hai ngày thời gian, hắc trở nên tánh khí nóng nảy, không coi ai ra gì, căn bản là coi thường chúng ta, hắc lúc vừa tới, tuy là cao ngạo một điểm, bất quá lại cũng không giống như bây giờ, bất chúng ta làm cầu đối đãi giống nhau."

"Đi, Bắc Hạo, trải qua người vừa nói như vậy, ta ngược lại thật ra tràn đầy đồng cảm." Lãnh Tinh dừng bước lại gật đầu, "Trong lòng ta vốn có sự nghi ngờ này, chỉ là không tốt mở miệng, hiện tại cửa sổ ở mái nhà mở ra, chúng ta cũng không cần giấu giếm, hồi phòng nói."

Bốn người đối nhìn kỹ liếc mắt, nhanh chóng hướng nơi ở bước đi.

Bành!

Phong độ tại nơi ở bên trong bàn tay hướng trên bàn vỗ, dữ tợn trên mặt toát ra âm u vui vẻ.

"Nghĩ tới ta Quý Tú Tài tung hoành thiên hạ mấy chục năm, nghĩ đến người điểm nhỏ này thủ đoạn hội giấu giếm được ánh mắt ta?" Phong độ từ nói một tiếng, trên mặt đều là dữ tợn cười nhạt, "Muốn gây ông đập lưng ông sao? Ta căn bản không hơn sẽ lên cái này làm."

Quý Tú Tài hóa thân mà thành phong độ, đi qua cẩn thận cân nhắc, hắc là biết Phương Nho hạ chiến thư công dụng ở chỗ đó.

Nhớ hắc tung hoành thiên hạ mấy chục năm, sóng to gió lớn đi tới, thành tựu phạm trần ma quỷ đại danh từ, hoàn thành đứng tiếng xấu vang rền Lãnh Huyết Giáo, bởi vì làm ác làm bưng, lạm tạo sát nghiệt, bị tiên môn chính đạo phát lệnh truy nã.

Nếu không phải là tại Thanh Thủy Trấn bên trong, bị Diệp Kinh Thiên lấy pháp bảo đem Tà xấu pháp khí Vạn Hồn Phiến trấn áp, sợ rằng lúc đó, hắc còn có thể lợi dụng Vạn Hồn Phiến lực lượng, có một tia chạy trốn sinh cơ.

Chính là một bước đạp sai, tất cả mất hết, lật thuyền trong mương, thua bởi Diệp Kinh Thiên trong tay, hiện tại hắc là vì mạng sống, quỳ gối tại Diệp Kinh Thiên dưới chân vì cầu làm nô.

Theo hắc suy nghĩ, hắc là đang chờ đợi một ngày kia, thoát ly Diệp Kinh Thiên nắm giữ, chỉ là quái Diệp Kinh Thiên Ngũ Nhạc Lô quá lợi hại, bả trong lò tam trụ hương một trong hoàng tuyền luyện hồn hương luyện vào trong cơ thể hắc, lại dùng tam trụ hương trong Địa Ngục khóa quý liên hương, đưa hắc tu vi khóa một tháng, để cho hắc một tháng nhận hết không phải của mình dần vật.

Mà như Diệp Kinh Thiên nói, hoàng tuyền luyện hồn hương đã cùng hắc huyết nhục chặt chẽ không thể tách rời, chỉ cần Diệp Kinh Thiên động động ý niệm trong đầu, hắc lập tức sẽ chết, cái này nhược điểm trí mạng bị Diệp Kinh Thiên nắm trong tay, hắc trong thời gian ngắn là phản kháng không được, dù sao đại quyền sinh sát tại Diệp Kinh Thiên trên tay.

Kể từ đó ngược lại có vẻ Quý Tú Tài thông minh, Phương Nho bây giờ hạ chiến thư, hắc suy đoán lại là một cái gây bất lợi cho hắc âm mưu.

Cho nên hắc đã hạ quyết tâm, không đi ứng chiến.

Giống như hắc loại này Ma Đầu, vốn là sử dụng quỷ kế rõ ràng hợp lý, Phương Nho điểm ấy kế hoạch, hắc vẫn nhìn rõ.

Hắc biết mình ngày mai đi ứng chiến lời nói, chính là tự chui đầu vào lưới, bởi vì hiện tại Tô Tiêu Tiêu còn ở bên ngoài môn trông coi tất cả.

Nếu như ngày mai đi trước ứng chiến, Tô Tiêu Tiêu đám người đã ở nơi nào bố trí thiên la địa võng, lúc này hắc, tự biết căn bản không phải Tô Tiêu Tiêu đối thủ.

Hướng chi còn có một cái Tô Hiểu Đan, cộng thêm một cái Phương Nho, hắc căn bản dùng cái mông muốn, cũng nghĩ ra được, gặp phải loại tình huống này, ngay cả chạy trốn cũng không thể.

Nhưng là mình ở bên trong cửa, không đi ứng chiến lời nói, Tô Tiêu Tiêu cũng sẽ không bắt hắc thế nào, Tô Tiêu Tiêu cũng sẽ không đích thân tới cửa người tới bắt.

Hơn nữa Quý Tú Tài biết thân phận mình bây giờ là phong độ, nếu như Tô Tiêu Tiêu phát giác mình là Quý Tú Tài lời nói, chỉ sợ là vừa mới thu được một đường mạng sống cơ hội, chớp mắt cũng sẽ bị Thiên Hóa Môn oanh sát thành bột mịn.

Cần nhắc giữa hai bên lợi và hại, Quỷ Tú Tài lắc đầu, trên mặt lộ ra âm u nụ cười giả tạo, lẩm bẩm: "Phương Nho cái này súc sinh là nhất định phải chết, chỉ cần đạt được hấn Phương gia thiên châu, ta mới có cơ hội đem đây nên chết hoàng tuyền luyện hồn yên hoàn toàn từ trong cơ thể ta khu trừ, làm như Phương gia chỉ bảo, bằng ta suy đoán, thiên châu nhất định tại Phương Nho súc sinh kia trên người, ta nhất định phải đạt được!"

Quỷ Tú Tài liếm liếm môi, nghĩ đến Bồ Thiên Châu, hấn nhần thần trở nên mê ly lên.

Tuy là đối Bồ Thiên Châu nhận thức không được đầy đủ, thế nhưng hấn vì Bồ Thiên Châu đã đem chính mình toàn bộ tài sản, bao quát chính hấn đều được vật hi sinh, bồi tiến đến, đã là bồi phu nhân lại gây bình.

Chính là người chết vì tiền, chim chết vì ăn.

"Nếu như không phải Trương Tiên Lãnh nói cho ta biết Phương gia có thiên châu tin tức, ta vận mệnh không phải là dạng này." Quỷ Tú Tài khề cần môi rừ rừ nói: "Vì một cái như vậy ngay cả chính ta đều không xác định tin tức, ta vậy mà trở thành một con chó, ngay cả mạng đều nắm giữ ở trong tay người khác, trở thành Diệp Kinh Thiên dưới chân một con chó, bất quá có thể xác định là Trương Tiên Lãnh cũng không có gạt ta, chỉ là, ta hiện tại không lấy được gì cả, còn ngay cả sinh tử đều nắm giữ ở trong tay người khác con kiến hôi."

Quỷ Tú Tài biểu tình đắm chìm xuống dưới, trên mặt hiện ra một cổ lâm vào trong chuyện cũ vui vẻ.

Hấn nghĩ tới đã từng chính mình, hiệu lệnh một chút, sẽ có hơn mười trên trăm tử sĩ vì hấn mệnh lệnh người trước ngã xuống, người sau tiến lên, nghĩ đến đã từng trong vòng một đêm, đem một cái trên trăm nhà thôn trang huyết tề, trên trăm đầu mạng người trở thành không lồ ngập trời oán khí hồn niệm, trở thành hấn tề luyện Vạn Hồn Phiến tề phẩm.

Hấn nghĩ tới quá khứ bản thân các loại huy hoàng nhân sinh, nghĩ tới những người này thần cùng cảm phần tội ác ngập trời sự tình, hấn vậy mà trên mặt hiện ra vui vẻ, âm u vui vẻ, như trong địa ngục ma quỷ phát sinh dữ tợn.

Tuy là đã từng giết người vô số, làm nhiều việc ác, thế nhưng hấn thấy, vậy cũng là một sự hưởng thụ, một loại huy hoàng, mà trái lại hiện tại tình cảnh, hấn không nói gì thờ dài một tiếng, thần tình âm đạm xuống.

Đối với tự thân loại này Biến Thái Cuồng Ma Thủ đoạn cách làm, hấn sâu lấy làm vinh hạnh, vốn là người chết, hiện tại lần nữa thu được tân sinh, hấn gấp bội cảm thấy quý trọng, coi như làm Diệp Kinh Thiên cầu, hấn cũng thả xuống được tư thái, dù sao, hấn biết sống thì có hy vọng, cùng sống sót so sánh, làm nô vì cầu lại coi là cái gì.

Hồ!

Lúc này Phương Nho, hai mắt mở ra, thờ một hơi thật dài, ánh mắt nhìn ngoài cửa sổ, tối om sắc trời, hấn biết còn chưa trời sáng.

Hấn vừa mới đang ngủ, mơ tới từ nhỏ nhìn hấn lớn lên quân gia phương phúc.

Có lẽ là hôm nay bởi vì Quỷ Tú Tài duyên cớ, phương phúc một cái nhần này một tiếng cười rõ mồn một trước mắt, mơ tới phương Phúc Lâm trước khi chết thảm trạng, chết không nhắm mắt, cuối cùng, hấn chính là trọn tròn mắt không cam lòng đi.

Thậm chí ngay cả hấn tang lễ Phương Nho cũng chưa kịp tham gia, đã bị Tô Tiêu Tiêu mang đến Thiên Hóa Môn.

Từ nhỏ đến lớn, ngoại trừ cha mình, một cái khác thần nhất người, là thuộc phương phúc.

Phương Nho nhớ kỹ khi còn bé, phụ thân mang lý mang ngoại, vì Gia Tộc Sinh Ý, bình thường có lúc ba ngày hai ngày nhìn không thấy người, loại thời điểm này, chính là phương phúc hầu ở bên cạnh mình.

Cho nên đối đãi người quân gia này, Phương Nho đều là thân thiết gọi hấn là Phúc bá.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

111. Một đêm chưa chớp mắt

Trừ cái đó ra, Phúc bá vì hấn Phương gia chịu một nhục cả đời, kết quả là, còn vì gia tộc mình đánh đổi mạng sống.

Mà hết thấy này bắt đầu, đều là Quý Tú Tài, tại Phương Nho trong lòng, vì phương phúc báo thù cảm xúc, theo ngày đó tại Thanh Thủy Trần bên trong, biết được Quý Tú Tài đã bị Diệp Kinh Thiên giết chết mà có chỗ buồn lòng.

Lúc đó không có năng lực chính tay đâm Quý Tú Tài, đã để Phương Nho cảm thấy nuối tiếc, bắt quá tóm lại Quý Tú Tài là vẫn là chết, Người chết ân oán tiêu tan.

Nhưng là bây giờ xuất hiện phong độ, lại cùng lấy Quý Tú Tài có kinh người tương tự, nhất cử nhất động, giọng nói thần thái, võ học chiến kỹ tất cả mọi thứ, còn kém một cái Vạn Hồn Phiến.

Nếu như cùng phong độ giao chiến lúc, Phương Nho chứng kiến hấn Vạn Hồn Phiến, liền sẽ hoàn toàn bỏ đi nghỉ ngơi trong lòng, xác nhận hiện tại phong độ chính là Quý Tú Tài.

Bất quá bởi vì thiếu khuyết Vạn Hồn Phiến, Phương Nho trong lòng tuy là đã nhận định phong độ chính là Quý Tú Tài, bất quá vẫn còn không phải mười phần khẳng định.

"Phúc bá, người trên trời có linh, người cứ nhìn ta, ta sẽ không để cho người hi sinh vô ích." Phương Nho nỉ non một tiếng, biểu tình có vẻ bi thương, "Chỉ cần ngày mai hấn dám đến, hấn bỏ chạy không ra lòng bàn tay ta, nếu như hấn thực sự là Quý Tú Tài lời nói, ta nhất định phải đưa hấn toái thi vạn đoạn." Phương Nho nắm chắc quả đấm, sắc mặt trong bắt đầu khởi động lên chưa bao giờ có dữ tợn.

Loại vẻ mặt này, như cừu hận ngập trời chỉ hòa đang thiêu đốt, chỉ cần nghĩ đến Quý Tú Tài còn sống trên cõi đời này, Phương Nho liền không kiềm chế được nội tâm ba động.

Hồ!

Phương Nho thở một hơi thật dài, nội tâm chưa bao giờ có ba động.

Hắn ở trong lòng nghĩ, ngày mai, cái kia phong độ có thể hay không ứng chiến, có thể ứng chiến không còn gì tốt hơn nhất, nếu như hấn đoán tính tới nói cái gì, không đến ứng chiến, lại nên làm như thế nào?

Phương Nho trong lòng đã nghĩ kỹ ngày mai các loại biến hóa, xấu nhất không ai bằng hấn không đến ứng chiến.

Phương Nho tâm trạng, rốt cục tại tối nay có vẻ có điểm lo lắng.

Cào là tâm linh tôi luyện cho tới bây giờ hấn loại trình độ này, nghĩ đến Quý Tú Tài các loại, Phương Nho liền không thể bình phục lại.

Hai mắt nhắm lại lên, phương phúc sống lúc hiện lành dung mạo liền rõ mồn một trước mắt, khi chết thâm trọng, cái kia chết không nhắm mắt đáng vẻ, càng làm cho Phương Nho đau lòng, lái đi không được.

Trong đầu, những cái kia tại bình thường bị Phương Nho ấn dấu phong ấn sâu đậm ký ức, tại đêm nay như mở ra phủ đầy bụi đại môn như vậy, một cỗ não toàn bộ hiện ra tới.

Phương Nho nghĩ đến vận mạng mình gặp gỡ, từ cái kia Lôi Vũ nảy ra đêm mưa bắt đầu cái biến.

Một đêm kia, có thể nói là chết một lần, tiếp lấy lại từ Quý Môn quan cũng có thể nói là đi tới, thu được tân sinh.

Cũng bởi vì bây giờ viên kia chất chứa tại chính mình Đan Anh bên trong Bồ Thiên Châu bắt đầu.

Bởi vì ... này khóa bị phụ thân nhìn kỹ gia tộc chí bảo Bồ Thiên Châu, đầu tiên bị một cái liền mình cũng còn không có biết rõ bất kỳ tin tức gì nữ tử lừa gạt.

"Có thể, ngay cả nàng tên đều là giả cũng khó nói đi." Phương Nho nghĩ đến một đêm kia nhất mạc mạc, tâm linh như bị dao nhỏ hung hăng cắt một đao, máu me đầm đìa, "Từ Y? Dễ nghe như vậy tên, đẹp như thế thiên hạ, lại dài một bộ so rần rết còn độc hơn dụng tâm, cuối cùng cũng có một ngày, ta sẽ đem người tâm dùng dao nhỏ móc ra, ở trước mặt người từng đao từng đao đưa người tâm lạt cái thùng trăm ngàn lỗ, ta xem người có đau hay không."

Phương Nho tâm tư, trăm vòng ngàn hồi, đêm ấy nhất mạc mạc, hiện lên trước mắt.

Từ Y cái kia đột nhiên biến ảo sắc mặt, tại Phương Nho xem ra, loại kia sắc mặt, thực sự là trên cái thế giới này, xấu xí nhất sắc mặt, trước một giây vẫn là ngoan ngoãn phục tùng, vẻ mặt tươi cười, khi nhìn đến Bồ Thiên Châu trong tích tắc, lập tức hiện lộ nguyên hình, mất lộ ra hung quang, muốn đoạt Phương Nho tính mệnh.

Phương Nho nghĩ vậy tất cả, trong lòng oán hận tội đình tăng trưởng, so với việc đối tự mình động thủ Kim Ngao, Phương Nho ngược lại càng hận hơn người nữ nhân này.

Bởi vì vận mệnh chính là từ người nữ nhân này trên người bắt đầu phát sinh long trời lở đất cái biến.

Nói cách khác, Phương Nho đã chết, hiện tại Phương Nho tất nhiên không chết, vậy thì nhất định phải làm chút cái gì.

Trong đầu hình ảnh nhất mạc mạc hiện lên, từ một đêm kia đến bây giờ, quá khứ ký ức, giống như tái hiện một lần, tại Phương Nho trong đầu diễn dịch

một lần.

Thời gian tại bất tri bất giác ở giữa vượt qua, một đêm này, Phương Nho không có ngủ, phân căn bản ngủ không được, mà đông phương sắc trời cũng đã nổi lên ngân bạch sắc, một đêm sắp trôi qua, nghênh đón ánh bình minh.

Phương Nho đơn giản từ trên giường, xoa xoa con mắt, trên ánh mắt bài trí một tia tơ máu.

Đêm nay, là Phương Nho nhất ngủ không được ngon giấc một đêm, hẳn không chỉ có mất ngủ, hơn nữa đêm nay, hẳn ngay cả tu luyện cũng không có tu.

Tâm không an tĩnh được, người tu hành chú ý chính là tâm vô tạp niệm, ôm lại thành đoàn, thân thần đắm chìm, vạn sự không quấy nhiễu.

Bởi vì Quỷ Tú Tài chuyện, Phương Nho đêm nay, phảng phất đem mình cuộc đời tất cả, đều cười ngửa xem hoa xem một lần.

Đi tới phòng rửa mặt, Phương Nho rửa mặt một lần, chính là xuất môn, thẳng đến Linh Dược Điện.

Sáng sớm gió mai, vào lúc này tháng phân, đã có vẻ có một chút hơi lạnh.

Gió thổi tại sắc mặt, có cổ nhàn nhạt bệnh thấp đập vào mặt, thổi khẩu khí đi ra, đều sẽ chứng kiến nhàn nhạt vụ khí.

Phương Nho vẩy vẩy đầu, đem trong đầu cuộn một đêm tạp niệm chậm rãi đè xuống.

Đi tới Linh Dược Điện, kiểm tra cẩn thận một lần Linh Dược Điện tất cả, ngược lại để Phương Nho vui mừng.

Linh Dược Điện bên trong linh dược, cũng là một ngày một cái biến hóa.

Khôa khôa linh dược quả, càng phát ra hồng tươi đẹp, dường như muốn chảy ra nước đến, như thành thực hơn phân nửa ô mai, để cho người ta xem thèm chảy nước miếng.

Kiểm tra một chút mực nước, Phương Nho vỗ vỗ tay, như hôm nay khí, hiển nhiên đã không còn cần mỗi ngày càng thi vũ.

Bởi vì khí trời bắt đầu chuyển lạnh, đã tiếp cận thu hoạch vụ thu thời tiết, Linh Dược Điện bên trong bùn đất, đã là ướt át không gì sánh được, lại qua một thời gian ngắn, Phương Nho cái này ba mẫu linh dược, chính là hội hoàn toàn nghênh đón trúng mùa lớn.

Chứng kiến chính mình tại ngoại môn trong, trả giá toàn bộ tâm huyết cùng tinh lực quản lý để ý ba mẫu nhiều tai nạn Linh Dược Điện, bây giờ cái này chỉ lát nữa là phải trúng mùa lớn khuyên hướng, cũng là lệnh Phương Nho cái kia trong lòng bên trong nhanh giảm bớt hơn phân nửa.

Cái này ba mẫu linh dược, giống như Phương Nho hài tử giống nhau, để cho Phương Nho gấp bội cảm thấy đến từ không dễ tâm tình vui sướng.

Trải qua héo rũ, rồi đến bây giờ trở thành vạn mẫu Linh Dược Điện bên trong duy nhất cái này một nhà, cây có mọc thành rừng, trong lúc này khúc chiết cùng gian khổ, chỉ có Phương Nho biết, có thể, Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu Đan cũng biết.

Chính là, trong phúc có họa, Đứng là trong họa có phúc, cái này ba mẫu Linh Dược Điện trong cái được và mất, đã có thể dùng Phương Nho thăng hoa.

Loại này thăng hoa, không chỉ là tu vi lên, còn có đáng quý tâm hồn, ở nơi này ba mẫu Linh Dược Điện trong cái được và mất, đã để Phương Nho chạm đến lý giải đến một tia đại đạo chí lý.

Cái này tựa như giống như ré mây nhìn thấy mặt trời, để cho Phương Nho chứng kiến một cái thông hướng Đại Đạo Chi Môn cửa vào, tuy là này đi thông đại đạo phân cuối đường rất dài rất dài, thế nhưng Phương Nho chỉ ít tin tưởng mình hiện tại đã tìm được cửa vào, đợi một thời gian, chính mình khẳng định hội bước vào đường lớn này vào trong miệng, từng bước đi vào Đại Đạo Chi Môn, nhìn trộm đến đại đạo chân lý.

Có lẽ chỉ có cái thời gian đó, mình mới xem như là cường giả.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

112. Há miệng chờ sung

"Đại Đạo Chi Môn, có thể dòm ngó một người, đã là truyền thuyết thần thoại, ta có thể trở thành thần thoại? Trở thành truyền thuyết?" Phương Nho ngửa

đầu nhìn dần dần chiếu sáng trời cao, nhân nhật ni non.

Chợt chính là thu tầm mắt lại, trong ánh mắt hiện lên một vẻ kiên định, liền giơ lên bước chân, hướng đã tọa chi địa bước đi.

Sau khi ngồi xuống, Phương Nho chính là nhắm mắt ôm lại thành đoàn, đi qua một đêm trần trọc nhiều lần, vào ngay hôm nay Nho tâm trạng, nhưng là lần nữa bị bình tĩnh trở lại.

Đối với tấn thăng đến Hóa Khí Cảnh tích lũy, Phương Nho còn chưa kịp hào hào tiêu hóa, chính là liên tiếp sự cố nổi gót lấy.

Hiện tại, Phương Nho có cần phải hào hào tiêu hóa hết này cô tấn chức tích lũy, đem chính mình tâm tính đề thăng đi lên, không thể lại dừng lại ở Chân Khí Cảnh lúc loại kia trạng thái.

Có đôi lời gọi lập nghiệp thì dễ, thủ nghiệp thì khó, tu hành cũng là như vậy, tu vi đề thăng đi lên, thì cần muốn cùng cố tiêu hóa, đem thực lực hoàn toàn cùng cố sau đó, trên lực lượng, mới có thể càng thêm viên mãn cùng hùng hồn, sẽ không như tính tình một cô, lưu động bất ổn.

Sắc trời càng phát ra sáng choang, Linh Dược Điện bên trong chấp hành nhiệm vụ đệ tử cũng lục tục ai về vị trí người nấy, một đạo thanh y thân ảnh yếu diệu xuất hiện ở Linh Dược Điện trong, hướng Phương Nho đi tới.

"Phương Nho, chuẩn bị xong à." Tô Hiểu Đan đi tới Phương Nho trước mặt, chứng kiến Phương Nho khoanh chân nhắm mắt đã tọa, chính là mở miệng nói.

"Đan sư tỷ." Phương Nho mở mắt, chứng kiến Tô Hiểu Đan đứng ở trước mặt mình, chính là cười gật đầu, "Hôm qua ta đã cho hấn hạ chiến thư, hôm nay buổi trưa ước chiến Tiểu Lăng Phong, cũng không biết hấn có dám tới hay không."

"Ừm, chuẩn bị là được." Tô Hiểu Đan gật đầu, ngồi vào Phương Nho bên người, "Ta và Tiêu Tiêu tỷ đã chuẩn bị xong, liền tới cái bắt rùa trong hồ, thì nhìn cái này con ba ba, có dám tới hay không!"

"Nếu như người này thực sự là Quỷ Tú Tài lời nói, ta phỏng chừng hấn sẽ không tới." Phương Nho khẽ cau mày phân tích nói: "Quỷ Tú Tài đa mưu túc trí, hôm qua khi biết người và Tiêu sư tỷ chạy tới lúc, hấn liền chạy thực mạng, hiện tại ta lần nữa cho hấn hạ chiến thư, hấn có thể sẽ biết trong lúc này lợi hại."

"Đúng vậy a." Tô Hiểu Đan một tay chống cằm, chớp chớp hai tròng mắt, nói: "Chỉ có đem hấn hẹn đến Tiểu Lăng Phong, chúng ta mới có thể đối thực thi không chế, bởi vì có thể chiếm các người một mình tranh đấu lý do, đối hấn tiến hành phê phán, tiến thêm một bước đem hấn tin tức nghiêm gia khảo vấn đi ra, nếu như hấn không đến Tiểu Lăng Phong, chúng ta liền không có lý do gì trực tiếp đi trong môn bắt người, hấn cũng sẽ nói sạo."

Phương Nho đang nhìn bầu trời, theo nhỏ một cây rom rạ điều tại trong miệng, tâm trạng nhưng là hàng ngàn hàng vạn.

Chứng kiến Phương Nho đang ngẩn người, Tô Hiểu Đan đứng lên nói rằng: "Vô luận như thế nào, hôm nay ta và Tiêu Tiêu đều sẽ chuẩn bị xong, ta về trước đi nói cho Tiêu Tiêu tỷ."

"Ừm, tốt." Phương Nho thu hồi tâm tư cũng đứng lên, nhìn Tô Hiểu Đan cười, "Không lâu sau nữa ta đây ba mẫu linh dược liền muốn thành thực thu gặt, lúc kia cũng là đi nội môn thời điểm, ta đối Trần Yêu Tháp sinh lòng hướng tới."

"Ừm, cố lên nha!" Tô Hiểu Đan đối phương Nho cười, chính là phát tay một cái, "Ta đi trước."

Nhìn Tô Hiểu Đan bóng lưng đi xa, Phương Nho thở một hơi thật dài, quả đắm rất nhanh.

Thời gian cực nhanh trốn, khoảng cách buổi trưa đã đang ở trước mắt.

Phương Nho cũng từ Linh Dược Điện đi tới, thẳng đến Tiểu Lăng Phong mà đi.

Đi tới Tiểu Lăng Phong, khắp nơi vắng vẻ, có lẽ là tao ngộ hôm qua đại chiến phá hư duyên cố, phụ cận ngay cả chim hót tiếng đều không nghe thấy.

Phương Nho tùy thân ngồi trên một chỗ trên tảng đá lớn, nhân thần trùng mắt cuối đường đầu, về chờ mong có chút nồng nặc, hy vọng đối thủ mau sớm xuất hiện.

Phương Nho cũng không biết Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu Đan yểm thân nơi nào, thế nhưng Phương Nho tin tưởng Tô Tiêu Tiêu hai người, lúc này nhất định giống như một đầu con cú mèo giống nhau, ẩn dấu tại chỗ tối, chờ đợi lấy con mồi xuất hiện, tốt phát sinh một kích trí mạng.

Thời gian đang chậm rãi vượt qua, Phương Nho cau mày, quả đắm nắm chặt, loại này chờ mong đối thủ xuất hiện tâm tình, như đang chờ đợi nấu nước, có vẻ có điểm táo bạo.

Mà lúc này, tại Tiểu Lăng Phong một đám trong bụi cỏ, hai đạo duyên dáng thân ảnh ẩn thân ở đây.

"Đều quá ngọ lúc, Tiêu Tiêu tỷ, người nói người kia sẽ tới hay không?" Tô Hiểu Đan nhìn bên người Tô Tiêu Tiêu mở miệng nói: "Có thể Phương Nho suy tính không có sai, người này chính là Quỷ Tú Tài, hấn biết hôm nay có tới không hỏi, cho nên không dám tới."

"Nếu như Quỷ Tú Tài còn sống lời nói, cái kia Diệp Kinh Thiên liền thực sự là hết thuốc chữa, hoàn toàn trở thành yêu ma." Tô Tiêu Tiêu như liễu diệp

như vậy lông mày nhú một cái, một đôi trong đôi mắt đẹp nổi lên một cổ sát khí lấp lánh, "Nói thật, hồi nhớ ngày đó Thanh Thủy Trần sự tình, ta cũng không có tận mắt thấy Quý Tú Tài đền tội, chỉ là nghe Diệp Kinh Thiên lời nói của một bên, lẽ nào Quý Tú Tài thật không có chết?"

"A! Tiêu Tiêu tỷ, người lúc đó làm sao không có ở đây hiện trường sao?" Vừa nghe Tô Tiêu Tiêu lời nói, Tô Hiểu Đan kinh ngạc một tiếng, "Ta vốn là hoài nghi, bây giờ nghe người vừa nói, khả năng Quý Tú Tài thật sống cũng khó nói, dù sao mắt thấy mới là thật, tai nghe là giả, huống chi là xuất từ Diệp Kinh Thiên khẩu."

"Ừm." Tô Tiêu Tiêu thở ra một hơi, nói: "Lúc đó bởi vì Phương Nho bị Quý Tú Tài trấn áp tại Luyện Hồn Đại Trận trong, ta vì cứu Phương Nho, đã ở trong trận ra không được, chờ ta lúc đi ra, chỉ thấy Diệp Kinh Thiên, hắn nói Quý Tú Tài đã bị hắn gạt bỏ, xem ra trong lúc này xảy ra vấn đề."

"Vậy còn chờ gì, Tiêu Tiêu tỷ, chúng ta bây giờ liền chủ động xuất kích, đem Quý Tú Tài hóa thân phong độ đuổi bắt lại nói." Tô Hiểu Đan như trắng rầm như vậy lông mày nhú một cái, thân thể đứng, "Như vậy tội ác tày trời, đại tội ngập trời yêu ma, vậy mà ngụy trang thành ta Thiên Hóa Môn đệ tử, ngấm lại cũng làm người ta cảm thấy ghê mà sợ, hơn nữa, nguyên bản phong độ đi đâu? Lẽ nào không chết được? Thiên!"

Tô Hiểu Đan nghĩ đến sự tình nghiêm trọng tính, khiếp sợ một tiếng, cảm thấy sự tình nghiêm trọng tính, đã vượt qua tưởng tượng.

"Bình tĩnh chớ nóng!" Tô Tiêu Tiêu mắt nhìn Tô Hiểu Đan, chân mày nhú chặt chậm rãi giãn ra, "Tất nhiên Quý Tú Tài có thể ngụy trang thành phong độ đáng sợ, như vậy hắn người giết dây, phải là có nắm chắc, định không dễ dàng bị đơn giản vạch trần, muốn kéo xuống hắn tám mặt nạ này, không phải trong thời gian ngắn chuyện, như là đã có một tia manh mối, chúng ta liền tìm hiểu nguồn gốc, không thể rút dây động rừng, hay là muốn dẫn xà xuất động."

"Quả thực quá ghê tởm." Tô Hiểu Đan giậm chân một cái, cong miệng lên, "Diệp Kinh Thiên hoàn toàn nhập ma, hiện tại muốn xé rách Diệp Kinh Thiên tám mặt nạ này, hàng đầu chính là trước kéo xuống phong độ mặt nạ mới được, là ta nóng ruột."

"Ừm, đại cục làm trọng!" Tô Tiêu Tiêu đối Tô Hiểu Đan gật đầu, bên trong quan hệ lợi hại, Tô Hiểu Đan cũng là một điểm liền rõ ràng, lập tức vẫn là tính tâm xuống, cùng Tô Tiêu Tiêu một chỗ há miệng chờ sung.

"Hiện tại cũng quá ngoe lúc, hắn lại vẫn không." Tô Hiểu Đan các loại (chờ) trong lòng phiền muộn phát hỏa, bĩu môi oán giận nói: "Xem ra, hắn thật không dám tới."

"Chờ một chút." Tô Tiêu Tiêu sắc mặt bình tĩnh, trắng nõn không tỳ vết hoàn mỹ khuôn mặt hiện lên một tia màu đỏ nhàn nhạt, "Dù sao hôm qua hắn nhận biết chúng ta đến đây, liền chạy thực mạng, trong lòng có kiêng kị, sớm biết, hôm qua ta liền không chế Tam Sơn Đình đến đây, như thế, hắn liền trốn không được."

"Hai vị sư tỷ, ta đoán, hắn là sẽ không tới." Đúng vào lúc này, Phương Nho đứng lên, mở miệng lớn tiếng hướng phía sơn bên trong nói rằng: "Hai vị sư tỷ liền ra đi!"

Nghe được Phương Nho thanh âm, Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu Đan đối liếc mắt một cái, bắt đầu từ trong bụi cỏ đứng lên, cước bộ đạp một cái, thân thể mềm mại như hồ điệp bay lượn, mấy cái lên xuống ở giữa liền tới đến Phương Nho trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

113. Không dám ứng chiến

"Phương Nho, người thật hoài nghi hiện tại phong độ chính là Quý Tú Tài?" Tô Tiêu Tiêu đứng ở Phương Nho bên người, nhìn hắn, lông mày trói chặt, "Dù sao người hôm qua cùng hắn giao chiến, hơn nữa tại Thanh Thủy Trần lúc, người ta cũng không tận mắt thấy hắn đền tội, tất cả đều là dối tin Diệp Kinh Thiên lời nói của một bên, hiện tại Diệp Kinh Thiên, đã càng ngày càng đáng sợ, giống như mê muội, người nói cho ta nghe một chút đi, người ý tưởng?"

"Ừm." Phương Nho gật đầu, thở dài một hơi, "Người này cùng Quý Tú Tài tất cả tin tức, đều cực tương tự, ta phỏng đoán cũng là không rời mười, thế nhưng, nếu quả thật muốn nói có một trăm phần trăm nắm chắc, nhưng là không có, dù sao loại đại sự này, không thể lơ là."

"Hừ, quả thực quá ghê tởm." Tô Hiểu nhẹ nhàng giậm chân một cái, hai tay xiên ngực vây quanh, nói: "Lúc đầu hôm nay để cho hắn có tới không hồi, hắn vậy mà không dám ứng chiến, cũng là lòng có phòng bị, chỉ có thể tìm cơ hội."

"Chuyện này, để cho Phương Nho đi làm." Tô Tiêu Tiêu mắt nhìn Tô Hiểu Đan, chính là bà ánh mắt tăng tại Phương Nho trên người, nói: "Người có thể nói cho ta, lúc đầu Quý Tú Tài tại Thanh Thủy Trần sự tình sao?"

"Ách, cũng không có gì." Phương Nho trong lòng hơi hơi khựng một chút, ngấm lại mở miệng nói: "Quý Tú Tài loại này ác ma, người người phải trừ diệt, những nơi đi qua, đều biến thành nhân gian địa ngục, lúc đầu nếu không phải là người đứng lúc xuất hiện, sợ rằng hiện tại Thanh Thủy Trần đã không còn tồn tại, bất quá Diệt Kinh Thiên nhưng cũng đối với chuyện này, có một phần công đức."

"Ừm." Tô Tiêu Tiêu chứng kiến Phương Nho vừa mới lấp lóe nhãn thần, lập tức gạt đầu, hẳn biết Phương Nho có mấy lời, cũng không có đối với mình tình hình thực tế báo cho biết.

Thế nhưng Tô Tiêu Tiêu sẽ không để ý, dù sao đều biết, người nào trong lòng không có cái bí mật đâu, Phương Nho hiện tại không muốn nói, có thể chính là bí mật.

Đương nhiên, Phương Nho không có khả năng bả Bồ Thiên Châu sự tình nói ra, cái gọi là thất phu vô tội, mang bấu vật tội đạo lý, loại sự tình này, biết người càng ít càng tốt.

"Phương Nho, cái này đồ vật, hiện tại người trước cầm." Tô Tiêu Tiêu bàn tay vung lên, nhất thời trên lòng bàn tay không gian một con chấn động, chợt nhất tôn quả đấm lớn nhỏ Tam Sơn Đình, trôi nổi tại năng người mới lái phía trên.

"Tam Sơn Đình?" Phương Nho chứng kiến Tô Tiêu Tiêu trong tay huyền phù Tam Sơn Đình, trong lòng cả kinh, ngay cả vội vàng khoát tay, nói: "Tiêu sư tỷ, này pháp bảo, chính là người bảo vật, ta làm sao có thể cầm? Người chính là cất xong a! Người tâm ý ta xin tâm lĩnh, người đại ân, ta còn không tới kịp báo đáp, sao được bắt người đồ vật, huống chi, là quý trọng như vậy bảo vật, tuyệt đối không thể!"

Chứng kiến Tô Tiêu Tiêu cử động, Tô Hiểu Đan lập tức cũng là cả kinh, chợt chính là khôi phục thần sắc, sắc mặt hiện lên một cỗ vui vẻ, nhìn Phương Nho nói: "Tiêu Tiêu tỷ gọi người cầm, người sẽ cầm, dù sao hiện tại phong độ, thực lực mạnh hơn người, tu vi cao hơn người, huống hồ như người suy nghĩ, hẳn có thể là Quý Tú Tài hóa thân, có Tam Sơn Đình nơi tay, đến lúc đó coi như người sẽ cùng chi giao thủ, phần thắng liền sẽ lớn."

"Hiểu Đan nói không sai, cái này Tam Sơn Đình chỉ là tạm thời cho người mượn dùng một lát." Tô Tiêu Tiêu nhìn Phương Nho nói rằng: "Hiện tại thế cục hay thay đổi phức tạp, nếu như phong độ thực sự là Quý Tú Tài lời nói, người sẽ cùng chi giao thủ lúc, người liền có thể dùng đình này, đem bắt, đến lúc đó chúng ta cũng tốt khảo vấn, chỉ cần đem thu nhập đình này, bằng Tam Sơn Đình hiện nay hồn khí cấp bậc, đủ để đưa hắn trấn áp."

"Nhưng là, cái này sao được, đây chính là người khổ cực tế luyện bảo vật." Phương Nho có điểm thẹn thùng nhìn Tô Tiêu Tiêu, "Ta cùng với hắn giao chiến một lần, cũng đã thăm dò thực lực của hắn, hắn là giết không được ta, bất quá ta cũng giết không được hắn, nếu như muốn phải bắt hắn lại lời nói, sợ rằng hiện tại ta quả thực làm không được."

"Từ lần trước tại Linh Dược Điện trong, Tam Sơn Đình bị Trần Hùng Quan đánh vỡ sau đó, ta liền đem ta tinh thần lạc ấn từ trong đình mật sát." Tô Tiêu Tiêu nói rằng: "Hiện tại Tam Sơn Đình có thể nói là vật vô chủ, người cầm đi, tạm thời cho người mượn dùng một lát, đến khi đem phong độ đuổi bắt sau đó, người trả lại cho ta cũng không trễ."

"Tiêu Tiêu tỷ, người tại sao có thể để cho như vậy quý giá bảo vật, biến thành vật vô chủ?" Phương Nho nghe xong, thất kinh, "Ta đã từng đọc sách Tịch bên trong ghi chép, người tu hành tinh thần lạc ấn cùng pháp bảo ngăn sau đó, thực lực sẽ như thủy triều rút lui, lẽ nào. . ."

"Ừm, quả thực như vậy." Tô Tiêu Tiêu từ chối cho ý kiến gạt đầu, "Người cũng vĩnh viễn phải nhớ kỹ, bảo vật mãi mãi cũng là vật ngoài thân, ta trước đây chính là quá mức ý lại Tam Sơn Đình, mới sơ sẩy tự thân đề thăng, đi qua Linh Dược Điện một chuyện, ta đã thấy rõ lợi và hại, bây giờ đã đem Tam Sơn Đình trở thành vật ngoài thân, tu kỳ tự thân, tại Lôi Trì trong đại trận, ta đã đem rút lui tu vi đề thăng đi lên, thậm chí, bây giờ ta, so đã từng cái kia dựa vào Tam Sơn Đình ta, vượt qua mà không kịp."

"Thụ giáo!" Phương Nho chợt gạt đầu một cái, nghe Tô Tiêu Tiêu buổi nói chuyện, trong đầu có một tia hiểu ra, nói: "Tiêu sư tỷ buổi nói chuyện, cái biến ta rất nhiều nhận thức, ta sẽ hảo hảo cân nhắc."

Đã từng Phương Nho đi qua trong sách ghi chép, hiểu được giống như Tô Tiêu Tiêu dạng này, có cường lực pháp bảo Tu Hành Giả, như, như hổ thêm cánh.

Một đầu mọc cánh Mãnh Hồ, so không có mọc cánh Mãnh Hồ, hai cái này người, trong nháy mắt có thể thấy rõ ràng.

Thế nhưng mọc cánh lão hồ, hẳn ý tưởng đã là như thế nào cường hóa chính mình cánh, có thể bay được càng cao, mà lại sơ xuất tự thân đề thăng, lâu ngày, một ngày kia, gãy cánh sau đó, gãy cánh Mãnh Hồ liền sẽ như mèo bệnh, không có khả năng cùng trên mặt đất đề thăng tự thân lực lượng Mãnh Hồ tương đối.

Đây chính là pháp bảo ưu cùng kém, Tô Tiêu Tiêu bây giờ dĩ nhiên minh bạch trong đạo lý, thế nhưng không hề hàm hồ đem mình huyết kinh nghiệm nói cho Phương Nho, cái này ở tàn khốc Tu Hành Giới mà nói, đáng quý.

Tu Hành Giả mỗi một bước, đều là dùng huyết lệ đổi, thậm chí có một ít tu hành kinh nghiệm, càng là dùng tánh mạng đổi.

Có chút người tu hành, ráp tâm hại người, hội bẻ cong lẽ phải, dẫn đạo người khác đi hướng diệt vong, như trong cơ thể Kỳ Kinh Bát Mạch, huyết khiếu như thế nào tìm kiếm, như thế nào mở ra các loại, loại kinh nghiệm này, người có lòng ác ý dẫn đạo, liền sẽ có thể dùng người khác thụ hại, Khinh giả tu vi bị hủy, nặng thì biến thành tro bụi.

Giống như Tô Tiêu Tiêu dạng này, đối phương Nho không hề giấu giếm báo cho biết kinh nghiệm, đáng quý.

Cái này kinh nghiệm, cũng là Tô Tiêu Tiêu trải qua hai lần thụ thương kinh nghiệm, tài sở lĩnh ngộ được, đương nhiên, có thể giống như Tô Tiêu Tiêu dạng này, bả khổ cực tế luyện mấy năm pháp bảo, nhẫn tâm đem tinh thần mình lạc ấn mật sát, cũng là có thể thấy được đối tu hành quyết tâm.

Phần này quyết tâm, chính là đi ngược lên trời, đối nói chấp nhất truy cầu bản tâm, cũng là đạo tâm.

Người tu hành, cần chính là một viên đối nói chỗ truy cầu đạo tâm.

Bây giờ khối này vô ngàn trên đại lục, thành Tiên tu hành chi pháp, đều là lịch đại người, một đường lục lợi, một đường Cầu Chân, mới có như thế một bộ hoàn chỉnh tu hành thành Tiên hệ thống.

Thế nhưng bộ này hệ thống, cũng sẽ không có người biết, đây là vô số tiền bối, dùng tiên huyết tính mệnh chỗ đổi lại, Nikkei tháng lâu năm mệt, bộ này Tu Hành Hệ Thống, dần dần được hoàn thiện.

Thân là hậu đại người tu hành, nhưng là vạn hạnh người, chỉ cần đi theo những thứ này cước bộ từng bước đi lên, thành Tiên, có thể rất khó rất xa xôi, nhưng là lại sẽ không còn có hủy diệt nguy hiểm, thành Tiên cũng không ở là một cái xa không thể chạm mong.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

114. Nhỏ máu nhận chủ

"Tốt, cảm đi." Tô Tiêu Tiêu lập tức bàn tay vung lên, nhất thời Tam Sơn Đỉnh vây quanh Phương Nho quanh thân xoay tròn vài vòng.

Phương Nho bàn tay duỗi một cái, Tam Sơn Đỉnh liền rơi vào trong bàn tay hắn, Tam Sơn Đỉnh vừa đến tay, nhất thời Phương Nho liền cảm giác được, như một tòa núi lớn nặng như suy tính, đặt ở trên tay mình.

Hắn vội vàng đem tay vừa kéo, nhìn như quả đấm lớn Tam Sơn Đỉnh, liền bành vừa vang lên, ba chân rơi trên mặt đất, thật sâu rơi vào địa (mà) bên trong.

Chứng kiến Phương Nho quần thái, Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu Đan phốc xuy âm thanh, che miệng cười khẽ.

"Ách, quá nặng." Phương Nho vẫy vẫy tay, nhức đầu, vừa mới Tam Sơn Đỉnh rơi vào trên tay mình trong tích tắc, nhìn như quả đấm lớn nhỏ Tam Sơn Đỉnh, lại trọng tựa như là núi.

Hoàn hảo Phương Nho đã tu luyện tới Hóa Khí Cảnh, nếu như Chân Khí Cảnh lúc, vừa mới Tam Sơn Đỉnh vào tay trong nháy mắt, sợ rằng một bàn tay đều bị sẽ bị Tam Sơn Đỉnh áp tới đất đi tới.

Phương Nho nhớ kỹ trước đây Tam Sơn Đỉnh về Tô Tiêu Tiêu tất cả lúc, tự cảm ở trên tay cũng mềm mại không gì sánh được, bây giờ lại nặng như đòi núi, tí mĩ nghĩ lại, hắn liền ra kết luận.

Trước đây Tam Sơn Đỉnh là dựa vào Tô Tiêu Tiêu khổng chế, mà bây giờ Tam Sơn Đỉnh, đã không có Tô Tiêu Tiêu tinh thần lạc ấn ở bên trong, trọng lượng liền hiển hiện ra.

"Người đem tiên huyết nhỏ đến phía trên, cùng Tam Sơn Đỉnh tiến hành nhận chủ nghi thức, người có thể ung dung thao túng." Tô Tiêu Tiêu ngưng cười, nhìn Phương Nho nói, "nếu muốn từ phong độ trong miệng đạt được chúng ta muốn tin tức, liền muốn cạy vào Tam Sơn Đỉnh, bắt đầu đi!"

"Nhận chủ?" Phương Nho cả kinh, "Cái này không nên không nên, nhận chủ, nó thì trở thành ta, không được không được, quân tử không được đoạt thứ tốt của người khác, huống chi đây là Tiên sư tỷ người, ta không thể làm như thế."

"Nghe ta, không quan hệ." Tô Tiêu Tiêu khoát khoát tay, nhìn ra được Phương Nho lúc này nội tâm, nói: "Người không cùng Tam Sơn Đỉnh nhận chủ, người làm sao nhẹ nhàng như thường sử dụng đỉnh này?"

"Phương Nho, khác (đừng) lè mè, hiện tại không có gì so bất lợi phong độ quan trọng hơn." Tô Hiểu Đan nhìn ra được Phương Nho, là thật tâm không muốn cùng Tam Sơn Đỉnh nhận chủ.

Bởi vì ... này dù sao cũng là Tô Tiêu Tiêu bảo vật, Phương Nho làm người, Tô Hiểu Đan hiện tại coi như là biết cây biết.

Lúc đầu Phương Nho đối với mình thiếu Tô Tiêu Tiêu ân tình, đã không cần báo đáp, hiện tại còn để cho Phương Nho cùng Tam Sơn Đỉnh nhận chủ, cái

này khiến Phương Nho quả thực cảm giác tương đương làm khó dễ.

Phương Nho mắt thấy tự mình nói cái gì cũng là chuyện vô bổ, đơn giản cũng liền buông ra thể xác và tinh thần xem nói với Tô Tiêu Tiêu: "Tiêu sư tỷ, nhưng muốn nói tốt, chỉ cần ngày sau cầm xuống phong độ, ta liền giải trừ cùng Tam Sơn Đình nhận chủ quan hệ."

"Đương nhiên như vậy." Tô Tiêu Tiêu chăm chú đối phương Nho gật đầu, nói: "Bắt đầu đi."

Phương Nho trong nháy mắt gật đầu một cái, trong cơ thể phi nhanh cuộn cuộn khí huyết, bị bức bách một giọt hướng chỉ trong lòng vọt tới.

Nhỏ giọt!

Huyết dịch tại chỉ trong lòng tụ tập đến cây đậu cao thấp lúc, trong nháy mắt liền hướng Tam Sơn Đình trong rót xuống.

Roi vào Đình khẩu trong, bên trong truyền ra một thanh âm thanh thúy âm thanh, phảng phất tại bình tĩnh trên hồ nước vút xuống một viên cây đậu phát ra tới âm thanh.

Ong ong ong!

Tại Phương Nho huyết dịch nhỏ vào Tam Sơn Đình chốc lát, đột nhiên từ ba trong đình truyền ra từng đợt chấn động mãnh liệt.

Tam Sơn Đình bắt đầu chậm rãi từ mặt đất thượng bay lên, chấn động tiếng bên tai bên cạnh vang vọng.

Cùng lúc đó, Phương Nho trong đầu, đột nhiên tràn vào một cỗ bằng bạc tin tức cùng sống sức mạnh.

Nguồn tin tức này, là đến từ Tam Sơn Đình, dựa vào nguồn tin tức này, Phương Nho có một loại cảm giác, phảng phất chính mình dài hơn ra một cánh tay, mà cái dài hơn đi ra cánh tay, chính là Tam Sơn Đình.

"Chủ nhân, ta là đông phương Thanh Mộc chi hồn, ngươi có thể gọi ta Thanh Mộc, cũng có thể gọi ta Tiểu Mộc, thậm chí gọi ta đầu gỗ." Một đạo non nớt thanh âm tại Phương Nho trong đầu vang lên, đạo thanh âm này giọng nói, dường như từ một cái răng đều không có dài đủ tiểu mao hài trong miệng nói ra giống nhau, nghe, tương đương ngây thơ chất phác.

Chợt, một cái chỉ lớn chừng bàn tay người xuất hiện ở Phương Nho trong đầu.

Tên tiểu nhân này, không giống người, nhưng tựa hồ so với người có càng nhiều linh khí, hần tướng mạo như như tinh linh linh động sạch sẽ, toàn thân đều dừng động một cỗ lực âm sum suê quang mang.

Phảng phất tại cái này trên người tiểu nhân, có hùng hồn không gì sánh được sinh mệnh chi lực đang dừng động, hần mở miệng nói chuyện, để cho Phương Nho khiếp sợ.

"Chủ nhân? Ngươi ở đây gọi ta là chủ nhân?" Phương Nho hồi ứng với một câu, "Ta có thể gọi ngươi Tiểu Thanh sao? Ngươi là Tam Sơn Đình Khí Hồn? Đông phương Thanh Mộc chi hồn?"

"Không được, ta là thuần gia môn, không thể để cho ta Tiểu Thanh." Tiểu nhân rất tức tối nắm chặt nắm chặt quả đấm, vẻ mặt cả giận nói: "Tiểu Thanh tên này, vừa nghe chính là những cái kia để cho ta chịu không nổi nữ sinh tên, ngươi gọi ta là đầu gỗ đều được, ta nhưng là vốn có cường đại năng lực phòng ngự cùng cường đại năng lực khôi phục Khí Hồn vua, ngươi cũng không thể làm hư thanh danh của ta."

"Ách, được rồi, ngươi lý do rất đầy đủ, ta gọi ngươi đầu gỗ." Phương Nho nôn một hơi thở, mỉm cười, nói: "Đầu gỗ, hiện tại, ta tạm thời là ngươi chủ nhân, ngươi phải nghe theo ta lời nói, bằng không, bằng không ta gọi ngươi Tiểu Thanh. . ."

"Chủ nhân tốt." Đầu gỗ bắt đầu gật đầu, miệng đầy bằng lòng, tâm sợ Phương Nho đôi ý đôi khẩu giống như.

"Ồ! Đối chủ nhân, vì sao gọi tạm thời là chủ nhân ta?" Đầu gỗ chớp chớp ngây thơ mắt nhìn Phương Nho, nói: "Có đôi lời gọi một ngày làm thầy, Chung Thân Vi Phụ, hiện tại dòng máu của ngươi đã tại trên người ta chảy xuôi, ngươi chính là chủ nhân ta, trừ phi ngươi chết, bằng không ngươi mãi mãi cũng là ta chủ nhân, lẽ nào. . . Lẽ nào ngươi sắp chết? Trời ạ! Không thể nào, ta mới vừa có chủ nhân, dĩ nhiên cũng làm muốn chết. . . Ta nhưng là Khí Hồn vua, chỗ đến một mảnh sinh cơ, để cho ta nhìn ngươi một chút được bệnh gì, ta cam đoan để ngươi sống lại. . ."

"Đình chi đình chi." Phương Nho nhìn về mặt hồ thiên sắc Địa Mộc đầu, gấp gấp vội vàng khoát tay, "Đầu gỗ, ta nhờ vào a, ngươi làm sao như thế trở chủ ta đây, ta quyết tâm nhưng là phải tu luyện thành tiên, trường sinh bất tử tồn tại, ta làm sao lại chết? Làm sao có thể có bệnh? Ngược lại là ngươi nói, dòng máu của ta ở trên thân thể ngươi chảy xuôi, về sau, ta đều là ngươi chủ nhân, lẽ nào chúng ta liền không thể tách ra, giải trừ loại quan hệ này sao?"

"Ô ô ô. . . Chủ nhân nguyên lai là không thích ta, không quan tâm ta. . ." Đầu gỗ đột nhiên yểm khuôn mặt một thanh nước mắt một thanh lệ thương cảm dạng, phảng phất chịu thiên đại ủy khuất giống như, "Lẽ nào chủ nhân cứ như vậy không thích ta, liền muốn cùng ta giải trừ quan hệ sao? Nếu như vậy lời nói, liền để lời đem ta đánh chết thôi đi, dạng này, chúng ta quan hệ liền 100 ô ô. . ."

"Đầu gỗ, ngươi đừng khóc a, không phải ta không được ngươi, ngươi nghe ta giải thích. . ." Phương Nho bắt đầu dĩ nhiên nói rằng: "Sự tình là như thế này. . ."

Phương Nho đôi lấy đầu gỗ, nói nhất đại thông hiểu Thích, nói khẩu làm lưỡi khô, dùng tình sâu vô cùng, rốt cục để cho đầu gỗ ngừng tiếng khóc.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

115. Không thể cự tuyệt lễ vật

"Cái gì? Chủ nhân, người sợ cái gì, đây là cùng ta người hữu duyên a!" Đầu gối biết mình dĩ nhiên là Tô Tiêu Tiêu chuyển giao cho Phương Nho, lập tức ngược lại giáng giải lên Phương Nho, "Trong miệng người cái kia Tô Tiêu Tiêu, nàng như thể không yêu ta, đơn giản đem ta tặng cho người, đây là nàng và ta không có duyên phận, hiện tại người chính là chủ nhân ta, chúng ta duyên phận, là thiên quyết định, người yên tâm, về sau trừ phi người chết ta vong nếu không, không có ai có thể đem chúng ta tách ra."

"Vậy làm sao bây giờ?" Phương Nho vẻ mặt bất đắc dĩ, lắc đầu, nói: "Đầu gối, ta trước không được nói cho người, ta muốn đi ra ngoài cùng Tiêu sư tỷ nói một chút, ta thực sự là phạm sai lầm lớn, ai!"

Phương Nho nói vừa xong, tâm tư liền lui ra ngoài, vẻ mặt bất đắc dĩ.

"Tiêu sư tỷ, ta có lỗi với người." Phương Nho vừa ra tới, sắc mặt liền hiển nhiên bất đắc dĩ cùng thẹn thùng nhìn Tô Tiêu Tiêu nói rằng: "Ta thực sự là hận chết tự ta."

"Hi hi, ta đều biết." Tô Tiêu Tiêu vẻ mặt vui vẻ, tựa hồ cũng không để bụng đáng vẻ nhìn Phương Nho, nói: "Người cùng Tam Sơn Đình nhỏ máu nhận chủ, hiện tại nó là người, người không nên cảm thấy hổ thẹn, cái này coi như là ta tặng cho người một món lễ lớn a! So với việc ta, người càng cần nữa nó."

"A! Tiêu sư tỷ, nguyên lai người đã sớm biết!" Phương Nho nhìn Tô Tiêu Tiêu hai người một bộ cười hi hi biểu tình, lập tức thực sự là vô lực thở dài, "Quý trọng như vậy pháp bảo, người lại vẫn để cho ta nhỏ máu nhận chủ, người biết sau khi nhận chủ, cùng Khí Hồn đạt thành chung nhận thức, là không thể giống như không có Khí Hồn pháp bảo như vậy, đem tinh thần lạc ấn xóa đi là được, hiện tại người Tam Sơn Đình, vậy mà gián tiếp bị ta chiếm lấy, nếu như người lúc đó nói cho ta biết. . ."

"Nếu như ta cho người biết, người hội thu không?" Tô Tiêu Tiêu cắt đứt Phương Nho lời nói, nói: "Pháp bảo đạt được hồn khí phẩm cấp sau đó, bên trong liền sẽ dần sinh ra Khí Hồn, nhỏ máu nhận chủ sau đó, Khí Hồn trong cơ thể lưu động huyết dịch, chính là người, tiện đây, có thể có thể dùng Khí Hồn thức tỉnh, nó có thể cùng người Tâm Ý Tương Thông, điều khiển thuận buồm xuôi gió, hoặc là người chết, hoặc là khí linh bị gạt bỏ, bằng không, nó mãi mãi cũng là người, cái này coi như là làm là ta tặng cho người một phần kinh hi đi."

"Tiêu sư tỷ, ta thực sự là vô công bất thụ lộc a, huống hồ Tam Sơn Đình cũng là người pháp bảo." Phương Nho sắc mặt khá là bất đắc dĩ thẹn thùng vẻ, lắc đầu, "Nếu như người ở đây bắt đầu liền nói cho ta biết, ta tuyệt đối sẽ không cùng Tam Sơn Đình nhỏ máu nhận chủ."

"Ta đây Bính Hóa Điện, cũng là một thanh có Pháp Lực kiếm tiên, không có Tam Sơn Đình, ta mới có thể tốt hơn tu luyện tự thân, người cũng không nhất định cảm thấy thẹn thùng." Tô Tiêu Tiêu nhìn về phía Phương Nho khẽ cười nói: "Bất quá ta vẫn còn muốn nhắc nhở người, pháp bảo, chính là vật ngoài thân, cất không được đối pháp bảo quá mức ý lại, tu luyện tự thân cường hóa chính mình, mới là tối trọng yếu."

"Ta sẽ." Phương Nho đôi mắt hiện trạng, cái này cái biến không thực tế, chỉ phải tiếp thu, thể nhưng trong lòng lại rất khó vì tình, quả thật một nắm chặt, nói: "Vậy ta hay dùng Tam Sơn Đình làm kiện thứ nhất trọng yếu sự tình, chính là đem cái kia so như Quý Tú Tài hóa thân phong độ một lần hành động bắt."

"Ừm, dạng này mới đúng chứ, Phương Nho." Tô Hiểu Đan vẻ mặt vui vẻ nhìn Phương Nho gật đầu, nói: "Hy vọng người phải hiểu chúng ta dụng tâm lương khổ a, Tiêu Tiêu đối người, nhưng là không tệ."

"Ừm, ta đã không cần báo đáp!" Phương Nho nhìn về phía Tô Hiểu Đan nhỏ bé khẽ gật đầu, "Ta có thể làm, liền sẽ tận ta cố gắng lớn nhất đi làm, vô luận bất cứ chuyện gì, ta đều không muốn để cho các người thất vọng."

"Người cũng không để cho chúng ta thất vọng qua, hi hi!" Tô Hiểu Đan nhìn Phương Nho ánh mắt không được dời, trên mặt hiện lên hơi hơi hồng nhuận, vui vẻ mê người.

Để cho Phương Nho cảm thấy có chút ngượng ngùng nhức đầu, không biết nói cái gì là tốt.

"Hiểu Đan, người trước hồi tiểu thiên phong chờ ta." Tô Tiêu Tiêu đột nhiên mở miệng xem nói với Tô Hiểu Đan, ý bảo một cái ánh mắt, lập tức Tô Hiểu Đan sắc mặt một hồng, cúi người đến Tô Tiêu Tiêu bên tai, lời nói nhỏ nhẹ nói gì đó.

Tô Hiểu Đan sau khi nói xong, quay đầu mắt nhìn Phương Nho, hàm tình mạch mạch tối Thu nháy mắt, thấy Phương Nho tâm thần run lên, vội vàng đem

ánh mắt hơi hơi dờn dờn.

Tô Hiểu Đan loại ánh mắt này, đối với một người nam nhân mà nói, đều vốn có cường đại lực sát thương, đây là một loại làm cho nam nhân tâm thần run lên lực hấp dẫn.

Tô Hiểu Đan xinh đẹp, cùng Tô Tiêu Tiêu là khác biệt, thế nhưng hai người bọn họ, đều riêng bày đủ chính mình đặc sắc, đều là đẹp không sao tả xiết.

Tô Tiêu Tiêu người mặc sư môn thân truyền đệ tử, cái kia trắng nõn như tuyết, tượng trưng vô ô vô uế quần áo, nàng cao gầy tư thái, hợp với bộ này rơi xuống đất quần dài trang phục, cả người, giống như Cửu Thiên Tiên Nữ hạ phàm trần như vậy phiêu dật xuất trần, tiên khí dạt dào, phảng phất không dính khói lửa trần gian, cái kia như chân mày lá liễu đại nhũ một cái ở giữa, liền có một loại thần thánh trang nghiêm, không thể xâm phạm cùng khinh nhờn khí thế.

Mà nàng mỉm cười ở giữa, phảng phất như hoa sen nở, để cho người ta xem liền không muốn dời ánh mắt khuynh nhân khí chất, như châm điểm như vậy hai cái lúm đồng tiền, tại hai má ở giữa, càng là vẽ rỗng điểm mắt như vậy một bút.

Mà Tô Hiểu Đan, thì là có điểm một cách tinh quái như vậy thông minh khí chất, bình thường đem tóc xanh đan dệt hai cái mái tóc, mỉm cười, hai cái tiểu hồ nha hiển hiện ra, tinh xảo ngũ quan, trắng rằm như vậy lông mày, ngạo nhân tư thái, cũng không có lúc không có ở đây toát ra hấn kinh điểm.

Chỉ là cùng với Tô Tiêu Tiêu, nàng quang mang vẫn là cường bát quá Tô Tiêu Tiêu, nhưng là lại không thể bằng không Tô Hiểu Đan khí chất, cùng nàng thích màu xanh nhạt rơi xuống đất quần dài tuyệt phối, có loại thanh nhã cảm giác.

Chứng kiến Tô Hiểu Đan tại Tô Tiêu Tiêu bên tai không biết nói cái gì đó sau đó, dùng như vậy hàm tình mạch mạch nhãn thần xem chính mình liếc mắt, Phương Nho đều ở đây trong lòng cả kinh.

Phương Nho ở trong lòng nghĩ, có phải hay không vừa mới, mình cùng Tam Sơn Đình nhận chủ lúc, Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu Đan hai người thương lượng cái gì.

Để cho có mảy lông, lại muốn Tô Hiểu Đan không ở tại chỗ thời điểm, từ Tô Tiêu Tiêu đơn độc nói với tự mình.

Cái này khiến Phương Nho tâm tư bắt đầu khởi động, ở trong lòng suy đoán tiếp đó, Tô Tiêu Tiêu hội đối với mình nói cái gì.

"Lại muốn bà Đan sư tỷ đẩy ra, Tiêu sư tỷ đơn độc nói với ta, hội đến là chuyện gì? Lại muốn thần bí như vậy?" Phương Nho ở trong lòng nghĩ thầm, chợt nghĩ đến Tô Hiểu Đan cái kia vừa mới xem chính mình nhãn thần, "Sẽ không phải là. . ."

Phương Nho nôn một hơi thở, cũng không dám đồng ý ý nghĩ của mình, nhanh chóng lấy tay tại trên đầu mình vỗ nhẹ đánh.

Mà Tô Hiểu Đan thì là đang nhìn một hồi Phương Nho sau đó, chính là đi, hiện trường, chỉ để lại Tô Tiêu Tiêu cùng Phương Nho.

"Tiêu sư tỷ, chuyện gì thần bí như vậy, muốn để Đan sư tỷ ly khai mới nói?" Phương Nho nhìn Tô Tiêu Tiêu mở miệng hỏi.

"Phương Nho, ngươi cảm thấy Hiểu Đan thế nào?" Tô Tiêu Tiêu mỉm cười nhìn Phương Nho hỏi.

"Đan sư tỷ tốt a!" Phương Nho mở miệng đáp: "Nàng không chỉ có người xinh đẹp, tâm địa cũng đơn thuần thiện lương, giống như Tiêu sư tỷ người giống nhau, bất kỳ cái gì mỹ hảo hình dung từ, đều miêu tả không được."

"Ai, đúng a! Nàng rất đơn thuần thiện lương!" Tô Tiêu Tiêu ngửa đầu nhìn lên bầu trời thở dài một hơi, nói: "Hơn nữa nàng cũng rất kiên cường, tích cực lạc quan hướng về phía trước, có đôi khi, liền thân vì tỷ tỷ ta, đều mặc cảm, nhưng là chính là thiện lương như vậy đơn thuần người, lại bị lão Thiên mở một cái thiên đại trò đùa, ai!"

"Cái gì?" Phương Nho chấn động trong lòng, từ Tô Tiêu Tiêu trong lời nói, nghe ra một tia dự cảm bất tường, lắc lắc đầu nói: "Tiêu sư tỷ, có ý gì? Cái gì trò đùa?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

116. Tâm linh chấn động

"Phương Nho, ta hỏi ngươi một vấn đề, ngươi phải nghiêm túc hồi đáp ta." Tô Tiêu Tiêu ánh mắt nhìn về phía Phương Nho, một đôi mắt đẹp bên trong,

nổi lên một cổ chưa bao giờ có chấm chú.

Chứng kiến Tô Tiêu Tiêu lúc này nhân thần, Phương Nho trong lòng rung mình, chợt cảm thấy có một cổ lạnh ông lão ông lão lãnh khí trong lòng nhấm vọt lên.

Loại vẻ mặt này, Phương Nho cho tới bây giờ không có ở Tô Tiêu Tiêu trên mặt thấy qua, tựa như tình thế rất nghiêm trọng đáng sợ, cái này khiến Phương Nho biểu tình cũng thiếu thốn một tia.

"Tiêu sư tỷ, người hỏi đi, ta tuyệt đối chăm chú hồi đáp." Phương Nho nhìn Tô Tiêu Tiêu đáp.

"Nếu có một cô gái, đối người sinh lòng tình cảm, có ái mộ chi tình, hơn nữa cô bé kia, hấn tâm địa thiện lương, đơn thuần, hơn nữa rất kiên cường, người làm sao bây giờ?" Tô Tiêu Tiêu lông mày giãn ra một chút, bằng phẳng một chút nghiêm túc biểu tình nhìn Phương Nho hỏi: "Nói một chút đi, người biết về sau, sẽ như thế nào?"

"Ách. . ." Phương Nho vừa nghe Tô Tiêu Tiêu vấn đề, gương mặt không kìm lại được một hồng, nhưc đầu, trong lòng trong nháy mắt liền biết Tô Tiêu Tiêu dụng ý ở chỗ đó.

"Tâm địa thiện lương, đơn thuần, kiên cường, Tiêu sư tỷ nói, sẽ không phải là Đan sư tỷ nàng. . ." Phương Nho rung động trong lòng không gì sánh được, nghĩ vậy, toàn thân khẽ run lên, nháy nháy mắt, giật mình ở nơi nào không biết làm thế nào đáp.

Chứng kiến Phương Nho tại cái kia hơi hơi cúi đầu, tựa hồ trầm tư đáng đáp, Tô Tiêu Tiêu ngược lại là không có quấy rầy.

Dù sao, đối mặt loại đại sự này, nàng cũng biết, nhất định phải suy nghĩ thật kỹ một chút, nếu như Phương Nho tùy tiện tiện, thốt ra hồi đáp, ngược lại là sẽ để cho Tô Tiêu Tiêu cảm thấy Phương Nho lỗ mãng cùng qua loa.

Qua chốc lát, Phương Nho vẫn là giật mình ở nơi nào vẫn không nhưc nhích, Tô Tiêu Tiêu nhưng là mở miệng.

"Phương Nho, suy nghĩ lâu như vậy, có thể trả lời ta đi." Tô Tiêu Tiêu thanh âm, rất là êm tai truyền vào Phương Nho trong tai, trong nháy mắt để cho Phương Nho thân thể run rẩy run rẩy.

"Tiêu, Tiêu sư tỷ, ta, ta còn không có cân nhắc qua vấn đề này." Phương Nho mắt nhìn Tô Tiêu Tiêu, liền đem ánh mắt dời, nhìn về phía xa xa, biểu tình có vẻ có điểm buồn bã.

Lúc này, Phương Nho trong lòng là phiên giang đảo hải.

Tô Tiêu Tiêu vấn đề này, trong nháy mắt đưa hấn phủ đầy bụi ở trong lòng chỗ sâu nhất vết sẹo, lại một lần nữa vạch trần.

Trong đầu hấn, tại vấn đề này phía dưới, trong nháy mắt liền hiện ra, cái kia đau lòng như dao cắt như vậy nhất mạc mạc.

Đời trước, đã bị một nữ nhân chỗ lừa gạt, chết ở cái kia là Từ Y trong tay người, làm như hậu thân, hấn tiếp thu cái kia tất cả.

Tình đến nồng lúc, nhưng là bị mất mạng lúc, đối với cái này cừu hận ngập trời, Phương Nho là đem đóng cửa, che giấu trong lòng, nhưng là bây giờ, lại không tự chủ được hiện ra tới.

Tô Tiêu Tiêu mấy bước chạy đến Phương Nho chính diện, nhìn Phương Nho nói rằng: "Người đây là đang trốn tránh sao? Nhìn ta con mắt, hồi đáp ta! Vấn đề này, thật rất trọng yếu."

"Tiêu sư tỷ!" Phương Nho ánh mắt dời xuống đến, hai người chỉ cách xa nhau khoảng cách một bước nhìn nhau, khoảng cách gần như vậy nhìn nhau, cái này ở Phương Nho cùng Tô Tiêu Tiêu giữa hai người, còn thuộc lần đầu.

Cái này khiến Phương Nho, lần đầu như vậy thân cận thấy rõ Tô Tiêu Tiêu tuyệt mỹ ngũ quan, xảo đoạt thiên công như vậy ngũ quan, trong nháy mắt có thể phá trắng khuôn mặt, hơi hơi truyền đến U Lan.

Phương Nho vậy mà nhìn xuất thần, trái tim cũng nhảy lên kịch liệt, hô hấp hơi hơi nặng nề một tia.

Hồ!

Phương Nho rút cục tại một lát sau, tâm thần run lên, vội vàng nghiêng đầu qua một bên, thở một hơi thật dài, mà Tô Tiêu Tiêu, nhưng cũng vào lúc này, trong sắc mặt hơi hơi nổi lên lau một cái hồng ngát.

Vừa mới cùng Phương Nho gần gũi đối trong mắt, loại kia tựa hồ thời gian dừng lại, hình ảnh ngưng tụ trong nháy mắt, để cho hai trái tim, có rất nhỏ va chạm.

"Tiêu sư tỷ, nhất định phải hồi đáp sao?" Phương Nho không còn dám nhìn Tô Tiêu Tiêu, mà là ngửa đầu nhìn trên cây, hai con chim nhỏ lẫn nhau trêu đùa, "Nếu quả thật có một cái dạng này nữ tử đối lòng ta sinh mến mộ, vậy ta là không xứng với nàng!"

"Bây giờ không phải là xứng hay không vấn đề, hơn nữa người cũng không cần tự coi nhẹ mình." Tô Tiêu Tiêu đứng ở Phương Nho một bên, mở miệng hỏi nói: "Nếu như không phải có tình huống đặc biệt, ta cũng sẽ không hỏi người vấn đề này, mà là, để cho người kia, trước mặt hỏi người."

"Tiêu sư tỷ ý tứ, thật chỉ cần không phải kẻ ngốc, liền sẽ rõ ràng." Phương Nho nghiêng đầu qua chỗ khác nhìn về phía Tô Tiêu Tiêu, nói: "Ta Phương Nho không ngốc, chỉ là không biết đáp lại như thế nào."

"Ta nói với ngươi cái cố sự đi." Tô Tiêu Tiêu mắt nhìn Phương Nho, chột nhỏ bé khẽ thở dài một hơi, nói: "Có vài người, năng sinh mệnh rất ngắn, thể nhưng tại hữu hạn trong sinh mệnh, lại trán phóng loá mắt quang huy, như chân trời lưu tinh, thiêu đốt trong nháy mắt, chói lóa mắt, chớp mắt tan biến không còn dấu tích, thể nhưng, nhưng ở chân trời xẹt qua một khắc này, nàng là đẹp nhất, làm cho lưu lại vĩnh hằng ấn tượng."

Tô Tiêu Tiêu nói tới cố sự, kì thực chỉ là một câu nói, nhưng là lại để cho Phương Nho thân Thần nhất chấn, cường liệt dự cảm bắt tường nước vọt khắp toàn thân.

"Lẽ nào Đan sư tỷ?" Phương Nho nhìn về phía Tô Tiêu Tiêu, khẩn trương hỏi ra vẻ nghi hoặc, "Đan sư tỷ, giống như cái kia lưu tinh giống nhau?"

"Ài!" Tô Tiêu Tiêu mắt nhìn Phương Nho, chính là ngửa đầu thở dài một hơi, nói: "Nàng so lưu tinh còn chói mắt hơn, càng là như hoa quỳnh như vậy vừa hiện, ngươi biết Hiểu Đan đối ý ngươi, thể nhưng cho tới bây giờ, ta đây cái làm tỷ tỷ, thâm nghĩ thay nàng hỏi một chút ngươi, có thể hay không tại nàng sinh thời, để cho nàng cảm thụ được một tia như trong thế tục phạm trần yêu say đắm! Dạng này, nàng nhân sinh, có lẽ sẽ hoàn chỉnh một ít, đến lúc đó ly khai, cũng sẽ là hàm chứa cười mà đi!"

"Đan sư tỷ nàng đến làm sao?" Phương Nho cảm xúc lúc này có vẻ có điểm táo bạo, bởi vì trong lòng khẩn trương, vậy mà đối Tô Tiêu Tiêu nói tới nói cũng là bồng gia tăng vài phần, "Nàng xem ra thần thái sáng láng, không giống có ẩn tật người, tại sao có thể như vậy?"

Từ Phương Nho tiến nhập Thiên Hóa Môn tới nay, cùng Tô Hiểu Đan từ lần đầu gặp mặt, cho tới bây giờ, cũng có một bả tháng.

Tuy là Phương Nho là Tô Tiêu Tiêu mang theo Thiên Hóa Môn, thế nhưng Tô Hiểu Đan lại thành Tô Tiêu Tiêu cùng Phương Nho ở giữa truyền lời.

Tại thường xuyên qua lại trong, Phương Nho cùng Tô Hiểu Đan ở chung thời gian, cũng là nhiều lên, theo hai người tiếp xúc, Phương Nho phát hiện, Tô Hiểu Đan là một thiện lương đơn thuần, không hề kiêu ngạo, sẽ còn sử dụng chút ít hư tốt tính tình cô nương.

Từ Linh Dược Điền gặp chuyện không may, đến Tô Hiểu Đan cùng Tô Tiêu Tiêu tới ngoại môn quản lý sự vụ, sét đánh trời mưa hôm đó, là Phương Nho đem nàng từ Linh Dược Điền ôm hồi nơi ở, Phương Nho tám không cẩn thận bị xem hết tron, tất cả cất các loại ngày xưa ký ức, đều hiện lên tại Phương Nho trong đầu.

Bây giờ nghe Tô Tiêu Tiêu đột nhiên nói ra những lời này, trong nháy mắt liền để Phương Nho cảm giác được một cỗ không thể tin tưởng, quả thực thiên phương dạ đàm, ngược lại không nói rõ được cũng không tả rõ được khẩn trương.

Phương Nho cũng nói không ra loại tư vị này, đây không phải là đã từng loại kia lần đầu rơi vào cái kia bị lừa bẽ tình lúc loại kia mất hồn mất vía, hội lúc nào cũng nghĩ yêu nữ từ kia lúc vô duyên vô cớ cười ngây ngô, hội suốt ngày nghĩ nàng đang làm gì thế, hội thường thường muốn gặp đến nàng, các loại.

Đối Tô Hiểu Đan loại kia quan ái, theo Phương Nho, dường như không phải yêu say đắm tình, nhưng là lại cũng khắc cốt minh tâm, nghe được loại tin tức này, tâm linh hội không hiểu khẩn trương cùng lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

117. Không phải là ta không thể, cũng không phải ta nguyện

"Hiểu Đan trong cơ thể, triết phục lấy một cỗ cuồng bạo thần chi lực, xưng là Phá Diệt huyết mạch!" Tô Tiêu Tiêu lúc này không chút nào giấu giếm, nhìn Phương Nho nói rằng.

"Thần chi lực! Phá Diệt huyết mạch!" Phương Nho khẽ nhếch miệng, đặt được cái này trả lời thuyết phục, không rõ ràng cho lắm, nhưng là lại cũng từ trong lời nói giữa các hàng, đối mấy chữ này, có cường hãn chấn động.

"Không sai, thần chi lực, đã không thuộc về thế gian này lực lượng." Tô Tiêu Tiêu thở ra một hơi giải thích: "Hiểu Đan trong gia tộc, mỗi đời người sẽ xuất hiện một cái thân hoài Phá Diệt huyết mạch người, bây giờ thế hệ này, liền xuất hiện ở Hiểu Đan trên người, hơn nữa theo nàng tu vi đề thăng, thời gian trôi qua, này cỗ có thần chi lực danh xưng Phá Diệt huyết mạch, liền sẽ tại cái gì người không hề phòng bị tình huống dưới đột nhiên bạo động."

"Lẽ nào một bạo động, Đan sư tỷ liền sẽ bởi vì không chịu nổi mà chết sao?" Phương Nho nghe được cả người toát mồ hôi lạnh, trong lòng cũng là đột nhiên cảm giác được cường liệt khẩn trương cùng cấp bách tính.

Loại này huyết mạch sự tình, Phuong Nho từng tại trong sách cũng thấy qua cùng loại.

Theo trước đây Phuong Nho đoán trong sách ghi chép, viễn cổ lúc, Thần Ma Yêu tam tộc tranh bá, "Thần" chính là từ "Người" tu luyện mà thành, Nhân tộc chi thần, xưng là "Thần Đế."

Mà những tu luyện này thành thần Đế người, tại phạm thế trong, cũng là có gia đình có gia tộc, bọn họ tại thành tựu Thần Đế, Phi Thăng Thượng Giới nhất khắc, sẽ vì người hậu thế, lưu lại một vòng thần quang, cũng chính là thần chi lực.

Này thần lực, chính là thành thần hy vọng, thế nhưng Thần Đế thật tình không biết, người hậu thế trong huyết mạch, bị này thần lực uẩn dưỡng, tu vi cực nhanh đề thăng, chờ đợi một ngày kia, huyết mạch giác tỉnh, thần chi lực trải rộng toàn thân tứ chi bách hài, người hậu thế, căn bản trong nháy mắt liền thừa nhận không được này cỗ huyết mạch giác tỉnh, cuối cùng ngược lại bị này cỗ thần chi lực thôn phệ hóa thành khôi bụi.

Nếu như chịu đựng được này huyết mạch giác tỉnh, sau này thành tựu vô hạn đề thăng, tu luyện thành Thần Đế, Phi Thăng Thượng Giới đều có hi vọng.

Thế nhưng, trong sách ghi chép, có thể chịu đựng được, cũng là phượng mao lân giác y hệt, bình thường có này Huyết Mạch Gia Tộc, bây giờ cũng vì vậy đại bộ phận không hạ xuống, sớm đã không còn năm xưa chi vinh quang.

Loại này huyết mạch, không chỉ có không có trở thành gia tộc quật khởi bảo vật, ngược lại Thành gia tộc khác tình trối buộc, không người nào nguyện ý chứng kiến chính mình chí thân, sẽ ở này huyết mạch giác tỉnh lúc bạo động hạ, bị đoạt đi tính mệnh.

"Không sai, nếu như Hiểu Đan trong cơ thể Phá Diệt huyết mạch ngày nào đó thức tỉnh, cái kia. . ." Tô Tiêu Tiêu thanh âm có điểm khàn giọng nói không được, lắc đầu nhìn Phuong Nho, nói: "Hiểu Đan gia tộc thượng mấy đời vốn có Phá Diệt huyết mạch chí thân, đã tại huyết mạch giác tỉnh lúc, bởi vì không chịu nổi mà thân tử đạo tiêu, hiện tại đến phiên Hiểu Đan, người nói nàng còn có bao nhiêu ngày sống để chịu? Người cảm thấy nàng chịu đựng được sao?"

"Tại sao có thể như vậy? Vì sao bên cạnh ta người, đều từng cái xui xẻo như vậy?" Phuong Nho ngửa mặt lên trời thở dài, lớn tiếng gào thét, nội tâm có một cỗ vô lực phản nộ, "Cái này đến là vì cái gì?"

Trên cây chim, đã ở Phuong Nho lớn tiếng gào thét hạ, sợ đến đánh cánh bay loạn mà đi, giật mình một mảnh kêu sợ hãi chim hót tiếng.

"Cho nên, Phuong Nho người liệu có thể tác thành được Hiểu Đan, có thể cho một cái như vậy ưu tú thiên hạ, trong lúc vô tình đối người sinh lòng tình cảm, dùng thân người tâm, tại nàng hữu hạn sinh mệnh, nở rộ trong nháy mắt." Tô Tiêu Tiêu nhìn Phuong Nho, sắc mặt trong hiện lên lấy lau một cái thần thương.

Loại sự tình này, Tô Tiêu Tiêu cũng biết miễn cưỡng không được, thế nhưng không miễn cưỡng lời nói, như thế nào thành toàn Tô Hiểu Đan đây? Tô Tiêu Tiêu cũng là bị buộc bắt đắc dĩ, muốn nói, nên, không nên nói, nàng nói, thậm chí sắc mặt trong hiện lên một tia khẩn cầu.

"Ta. . ." Phuong Nho sắc mặt bị thương, không biết làm thế nào đáp, ngửa đầu thở một hơi thật dài, nói: "Nhưng là ta đối Đan sư tỷ cảm tình, như trong thế gian tỷ đệ tình, ta làm như vậy, không phải đang lừa gạt nàng sao? Dạng này đối nàng quá tàn nhẫn."

Xa xa một đám nồng đậm trong bụi cỏ, một đạo thân ảnh vào thời khắc này hơi hơi run rẩy run rẩy, nghe được Phuong Nho câu nói này, nàng hai hàng nhiệt lệ đều không ngừng được chảy xuống đến, thân thể cũng run nhẹ, người mỗi cái che miệng, nghẹn ngào.

Thân mang lực nhạt thanh nhả mặc Tô Hiểu Đan, lúc này vậy mà tránh trốn ở chỗ này, nghe trộm lấy tất cả, nàng cũng không trở về, chỉ là làm trở về giả tượng.

Tô Tiêu Tiêu cùng Phuong Nho đối thoại, nàng nghe vào trong tai, thế nhưng nàng không dám lộ ra, tâm sợ bị Phuong Nho hai người phát hiện.

"Người lẽ nào đối Hiểu Đan liền không có một chút ngoại trừ tỷ đệ tình yêu sao?" Tô Tiêu Tiêu nhìn Phuong Nho hỏi: "Người năm nay mười tám, Hiểu Đan năm nay hai mươi hai, chỉ so với người năm thứ tư đại học tuổi mà thôi, tối trọng yếu là, nàng thích người, cả ngày đem người động ở bên mép, khắp nơi suy nghĩ cho người, những thứ này người cũng không biết."

"Ta biết!" Phuong Nho thở ra một hơi, thần tình phức tạp, "Nếu như ta thật có thể tại Đan sư tỷ hữu hạn trong thời gian, cho nàng nhiều hơn chút vui sướng, để cho ta làm trâu làm ngựa đều được."

"Người! Người đáp ứng không!" Tô Tiêu Tiêu nghe được Phuong Nho lời nói, nháy nháy mắt nhìn hắn.

"Ta thiếu người nhóm đã không cần báo đáp, hiện tại tất nhiên chuyện này, còn không phải là ta không thể lời nói, ta lại có lý do gì cự tuyệt?" Phuong Nho nhìn Tô Tiêu Tiêu gần từng chữ: "Muốn ta làm như thế nào!"

"Ta sẽ đem người lời nói, chuyển cáo Hiểu Đan." Tô Tiêu Tiêu chân mày giãn ra, thở khê U Lan, "Bất quá, ta sẽ nói cho nàng biết, người yêu nàng! Giống như nàng yêu người giống nhau, tuy là loại chuyện như vậy miễn cưỡng không được, bất quá ta hy vọng về sau mỗi một ngày, người cũng dùng tới người toàn bộ, đối đãi Hiểu Đan, để cho nàng tại hữu hạn trong thời gian, cảm thụ được người đối nàng yêu, coi như ngày đó thật đến, chỉ ít, nàng hội nhớ kỹ, đã từng có một người, là như vậy yêu lấy nàng!"

Ẩn thân trong bụi cỏ Tô Hiểu Đan, che miệng nghẹn ngào, bạo vũ lệ hoa, nàng đã nghe rõ tất cả, lặng lẽ yểm lui thân đi, biến mất ở Tiểu Lăng Phong trong.

Nghe được Tô Tiêu Tiêu dùng tình sâu vô cùng lời nói, Phương Nho gật đầu, cũng không nói lời nào, mê mẩn nhìn xa xa phát ra ngây người.

"Cảm ơn người Phương Nho." Tô Tiêu Tiêu nhìn mê mẩn lấy Phương Nho nói tiếng cảm ơn, hơi hơi thở dài, nói: "Nếu như không có nếu như, như vậy hết thảy đều lại là hoàn mỹ không một tí vết, đáng tiếc, thiên ý trêu người!"

"Tiêu sư tỷ, để cho ta một người yên lặng một chút!" Phương Nho vô lực nói một câu, mắt nhìn Tô Tiêu Tiêu, chính là xoay người hướng Tiêu Lăng Phong ở chỗ sâu trong đi tới.

Nhìn Phương Nho bước có chút nặng nề tiến độ, bóng lưng gầy yếu, Tô Tiêu Tiêu thở dài lâm lâm: "Chúng ta là không phải quá ích kỷ?"

"Cái này, dù sao không phải là chuyện xấu, Hiểu Đan có thể đối Phương Nho ái mộ, đây cũng là cớ nào khó có được." Tô Tiêu Tiêu ở trong lòng nói nhỏ một tiếng, "Có thể hiện tại Phương Nho, chỉ là không dám thích Hiểu Đan, giống như hắn nói không xứng, đến lúc đó lâu ngày, cuối cùng sẽ sinh tình, ta chỉ hy vọng Hiểu Đan có thể đi không hề nuối tiếc, đây cũng là ta có thể vì nàng làm!"

Tô Tiêu Tiêu trầm tư một chút, chợt chính là lắc đầu, người mới lái tại khúc mắt bên trong nhẹ lau một chút, hai mắt thoáng hồng nhuận, hít sâu mấy hơi về sau, bình phục một chút tâm tình, chính là thân thể mấy cái lên xuống ở giữa, biến mất ở tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

118. Vô lực gào thét

Phương Nho nện bước nặng nề tiến độ đi một đoạn đường sau đó, chính là rút lên bước chân, như như phát điên chạy như điên.

Những nơi đi qua, phía sau cuộn cuộn nổi lên một đường lá khô, sắc mặt hắn bất đắc dĩ, khổ sở, tiện đà dừng động bất an cùng phần nộ.

Các loại tâm tình tiêu cực, tại hắn trên mặt biến ảo, tựa hồ để cho hắn thừa nhận đến cực hạn.

Tiêu Lăng Phong không lớn, hơn mười người hô hấp ở giữa, hắn liền chạy đến sơn biên giới, lấy thẳng gấp tốc độ, thân thể đứng lặng tại sơn bên phía trên.

Trước mắt, là một mảnh trăm trượng sơn, có thể chứng kiến như là kiến hôi đệ tử đang bận rộn.

"A!"

Phương Nho hai tay chống mở, ngửa đầu gào thét, cõi lòng tan nát rộng to, bao hàm bao nhiêu không muốn người biết tâm tình.

Thật lớn tiếng hô, thả ra nội tâm hắn bên trong kiềm nén cùng khó chịu, vang vọng thật lâu tại bốn phía, để cho trăm trượng phía dưới bận rộn đệ tử, cũng nghe được hắn tiếng hô, ngửa đầu trông lại.

Bành!

Sau khi phát tiết, hắn nắm chặt quả đấm, ngay tại chỗ đập một cái, đem sơn biên giới thạch cạnh cho đánh cho hòn đá, ào ào lăn xuống mà xuống.

"Vì sao? Đây hết thảy đến là vì cái gì?"

Phương Nho ở trong lòng gào thét, cái này một thung tiếp một thung sự tình, để cho tâm thần hắn đều có điểm ngán ngẫm, biểu tình buồn bã.

"Vì sao thiên ý trêu người, tạo hóa trêu người?" Phương Nho chán chường buồn bã đặt mông ngồi xuống, cúi đầu, nhìn trước mắt bận rộn con kiến hôi, suốt ngày vì thực vật, bận rộn không ngừng.

"Đan sư tỷ tốt như vậy người, vì sao sẽ có loại này vô lực chống lại vận mệnh, xuất hiện ở trên người nàng?" Phương Nho nhàn nhạt ni non, lắc đầu, "Vì sao hết lần này tới lần khác nếu như nàng, không phải người khác, thật chẳng lẽ là người tốt mệnh không dài, tai họa di nghìn năm sao?"

"Ta nghĩ để cho nàng chết, bây giờ lại sống cho thật tốt, ta nghĩ quý trọng bảo hộ, lại . . ." Phương Nho trong hai mắt, dính vào tơ máu, cả người, thoát nhìn có một chút dữ tợn, toàn thân hắn cũng không hiểu run nhè nhẹ lấy, một đôi quả đấm nắm chặt dùng dưng kêu vang.

Bởi vì quá mức dùng sức, đó cũng không phải rất dài móng tay, vậy mà hung hăng rơi vào trong thịt, hẳn đều không biết cảm giác.

"Quả thực quá buồn cười, ha ha, quả thực quá buồn cười!" Phương Nho ngửa đầu cười khở, trong đầu dừng động cùng Tô Hiểu Đan tất cả đoạn ngắn.

Nghĩ đến một cái đối giúp mình đến cẩn thận cô gái tốt, vậy mà còn lại không biết ngăn ngừa sinh mệnh, Phương Nho đã cảm thấy trong lòng trầm xuống, phẳng phát có một loại ra không được khí hít thở không thông cảm giác.

Trọng tình trọng nghĩa, là Phương Nho bản tính, tin tức này, đối Phương Nho mà nói, không phải tin tức tốt, như một tòa núi lớn đè xuống, áp ở trong lòng hắn, đem hắn ép tới thở không nổi.

"Ta bây giờ có thể làm, e rằng chỉ còn lại có Tiểu sư tỷ nói như thế." Phương Nho thần tình buồn bã cúi đầu nhàn nhạt ní non, thở dài một hơi, "Đã từng ta bị một cái bạc tình bạc nghĩa con bò cạp dụng tâm đáng ghê tởm nữ tử lừa dối, mỗi thù này còn chưa kịp đi tìm năng báo, hiện tại liền muốn ta giống như năng, cũng dùng gấp tràng diễn trò thủ đoạn, đi giành được chiếm được Đan sư tỷ niềm vui sao?"

Phương Nho lắc đầu: "Ta sẽ toàn tâm toàn ý, bởi Đan sư tỷ diễn một hồi năng nhân sinh cuối cùng đặc sắc! Chết tiết Phá Diệt huyết mạch, nên Từ Thần Chi Lực, vạn ác Phá Diệt Chi Thế, những cái kia đã hưởng Trường Sinh viễn cổ Thần Đế, tại sao phải lưu lại như thế tội đáng chết vạn lần đồ vật cho hậu nhân đây? Lễ nào bọn họ không biết cổ lực lượng này cuồng bạo sao? Cũng hoặc là, chỉ là vì bọn họ tư tâm?"

"Ta sẽ không giống Từ Y cái kia xú bà tám giống nhau, chúng ta con nết khác biệt!" Phương Nho trong đầu, cơn động từng bức họa, nghĩ đến Từ Y, cái này chỉ là lợi dụng chính mình, muốn đưa vào chỗ chết nữ nhân, Phương Nho liền hàm răng ngửa, mài đao xoèn xoẹt.

"Chết tiết Phá Diệt huyết mạch, cũng không biết hội ở năm nào một ngày kia người thời điểm, đột nhiên tại Đan sư tỷ trong cơ thể bạo động." Phương Nho thần thể té ngửa mà xuống, nằm trên mặt đất, vào lưng một hồi rầm rập, toàn thân cảm thấy có một cỗ thả lỏng. "Ai, nếu như ta không biết tin tức này tốt biết bao nhiêu, như thế, ta có thể không hề nhớ, không có tìm không có phổi cùng năng nói chuyện với nhau, bây giờ lại. . ."

"Ai, bất quá để cho ta biết cũng càng tốt, bằng không ngày đó đột nhiên đến, càng là khó chịu!" Phương Nho thở dài một tiếng, trong lòng quán quýt, phức tạp.

"Đan sư tỷ, ta có thể phải đối người đối khẩu!" Phương Nho trên mặt hiển hiện vẻ bất đắc dĩ cười khở, "Hiểu Đan, gọi người Hiểu Đan, ta Phương Nho có tài đức gì, vậy mà lại để người coi trọng, chẳng qua là ta không xứng với người! Cũng không biết đây là ta cái nào đời đã tu luyện có phúc, ah, vậy mà đạt được người ưu ái."

"Yên tâm đi Hiểu Đan, nếu như cuộc đời này người đã đã định trước, ta liền làm cái kia để người dựa sát vào nhau người, cùng người đi hết sau này còn thừa lại thời gian!" Phương Nho trên mặt hiển hiện vẻ mỉm cười, quyết định lời thề, cả nhân độc thoại, chỉ có cái kia ô ô thổi qua gió, như đang khóc.

"Hôm nay phát sinh chuyện, thực sự quá nhiều." Phương Nho nảo hải vô số tin tức cơn động, "Lại không nghĩ rằng, cái kia món lòng phong độ, vậy mà thật không dám tới ứng chiến, hẳn tuyệt đối chính là Quý Tú Tài hóa thân, "

Phương Nho trong đầu, vô hạn hận ý, đều tuôn hướng phong độ trên người, nghiêng rằng nghiêng lợi ở giữa, liền tưởng đến tất cả mọi thứ.

Nếu như hôm nay hắn tới ứng chiến lời nói, có thể thì không phải là hiện tại cái tràng diện này.

Tại Tiểu Lăng Phong bên trong, không có việc gì, Tô Tiêu Tiêu liền đem cái này về Tô Hiểu Đan tin tức nói cho Phương Nho.

"Đối!" Phương Nho trong đầu linh quang nhất thiểm, đột nhiên nghĩ đến một cái tin tức trọng yếu, "Bổ Thiên Châu! Quý Tú Tài lúc đầu tại Thanh Thủy Trấn lúc, liền đối phụ thân nói qua giao ra Bổ Thiên Châu, có thể không cần chết, hẳn chính là hướng về phía Bổ Thiên Châu tới."

Nghĩ vậy, Phương Nho thần thể trong nháy mắt ngồi xuống.

"Nếu như ta có ý định ở trước mặt hắn, để lộ ra Bổ Thiên Châu ngay tại trên người ta tin tức lời nói. . ." Phương Nho nghĩ vậy, cả người thân thể chấn động, trên mặt hiển hiện lau một cái giáo hoạt nộ cười, "Người chết vì tiền, chim chết vì ăn, Quý Tú Tài hội rơi xuống hôm nay tình cảnh như thế này, nguyên nhân gây ra chính là đối Bổ Thiên Châu tham lam, chỉ cần cái này mồi vừa ném ra, ta không tin hắn không mắc câu, đến lúc đó, cũng là lộ ra hắn lư sơn chân diện mục lúc."

Đối với tự mình nghĩ đi ra lớn mật kế hoạch, Phương Nho cũng là không có cách nào bên trong biện pháp.

Chỉ cần hắn không thừa nhận, cũng không nên chiến, vùi ở nơi ở không ra, liền không thể làm gì được hắn, tại nội bộ không thể so với Tiểu Lăng Phong, Tiểu Lăng Phong là ân oán mâu thuẫn giải quyết sà quyết đấu.

Mà ở nơi ở trong, nếu như hai cái Hóa Khí Cảnh nhân vật liệu mạng lời nói, cái kia sức mạnh mạng tính chất hủy diệt, trực tiếp sẽ ở bên trong cánh cửa gây ra đại sự, đến lúc đó cấp trên một trách tội xuống, hậu quả chính là khó có thể chịu đựng.

Phong độ chính là hiểu rõ một điểm, cho nên hắn cũng không sợ Phương Nho dám ở nơi ở trong dính vào.

Dù sao không phải là tu vi thấp tỷ thí, như Phương Nho hành hung Thiên Kinh Minh tứ đại hộ pháp, cũng là bởi vì tứ đại hộ pháp tu vi quá yếu, còn không có đạt được hủy diệt tính cấp độ.

Thế nhưng nếu như Phương Nho cùng Quý Tú Tài hóa thân phong độ tại nơi ở bên trong tranh đấu lời nói, cái kia không chỉ có sẽ đem tranh đấu nơi ở

hủy diệt, thậm chí hội vạ lây người vô tội, bả xung quanh nổi lên mảnh nhỏ nơi ở đều cho một cũng hủy diệt.

Thậm chí tổn thương người vô tội, đưa nó đệ từ rõ ràng đánh chết, đây chính là cao cảnh giới tu vi người kiêng kỵ vị trí.

Dù sao nơi này là Thiên Hóa Môn, tiểu đả tiểu nháo cấp trên không sẽ quản, thế nhưng một khi phát sinh đại sự, cái kia đúng là vô pháp chạy trốn tội nghiệt.

"Hừ! Cứ làm như vậy, Quý Tú Tài, ta thì nhìn ngươi có lên hay không câu." Phương Nho hạ quyết tâm, trên mặt hiển hiện lau một cái cười nhạt, vẻ giao hoạt bắt đầu khởi động, một cái kế hoạch bắt đầu nổi lên hạ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

119. Khí Hồn chi vương

Phương Nho đứng dậy, thu thập xong một chút tâm tình, chính là cấp tốc ly khai, thẳng đến Linh Dược Điền mà đi.

Đi tới Linh Dược Điền, chứng kiến chính mình quản lý đệ ý ba mẫu linh dược, cái kia mọc đáng mừng, liền muốn trúng mùa lớn khuynh hướng, ngược lại để Phương Nho gấp bội cảm thấy vui mừng.

Hiện tại cũng chỉ có cái này ba mẫu Linh Dược Điền, trở thành Phương Nho trong lòng chuyện tốt nhất.

Nhìn xem Linh Dược Điền ươm át địa phương, Phương Nho cũng không có thi vũ, chính là ngồi vào khô ráo chỗ, khoanh chân nhắm mắt, tâm thần trong nháy mắt sẽ đến uẩn đường Tam Sơn Đình địa phương.

"Chủ nhân, ngươi tới! Ngươi nói với Tô Tiêu Tiêu được rồi." Đầu gối vừa nhìn thấy Phương Nho xuất hiện, chính là thật cao hứng lại gần, vây quanh Phương Nho xoay quanh.

"Ừm, ta nói được." Phương Nho hồi đáp một tiếng, nhìn giống như một con không hiểu chuyện tiểu hài tử như vậy đầu gối thờ dài, nói: "Đầu gối, ngươi nói ngươi là lấy sinh mệnh sự khôi phục sức khỏe lấy xưng Khí Hồn chi vương, có phải hay không tất cả sinh mệnh, ngươi cũng có thể cứu lại?"

"Đó là đương nhiên, ta đây Khí Hồn chi vương nhưng là hoàn toàn xứng đáng." Đầu gối tự hào dựng thẳng giờ ngón tay cái, tự mình thỏa mãn nói khoác nói: "Lẽ nào chủ nhân không tin ta?"

"Vậy ngươi có thể đem người mang Phá Diệt huyết mạch, ẩn chứa thần chi lực người, tại năng huyết mạch giác tỉnh bạo động lúc, cứu nàng sao?" Phương Nho nhìn đầu gối, chăm chú hỏi.

"A! Cái này. . ." Đầu gối trong nháy mắt kiêu ngạo tự hào như bị bát một chậu nước lạnh như vậy lắc đầu, nói: "Chủ nhân, đây chính là thần chi lực a, huyết mạch sự tỉnh, quan hệ đến Thần Đế hậu duệ truyền thừa, không có ý tứ, ta da trâu thối lớn, đây không phải là ta có thể làm được chuyện, dù sao, đó là Thần Đế huyết mạch, cùng thần có quan hệ, trừ phi ta tấn thăng đến Thượng Cổ Tiên Khí cấp bậc, bằng không hiện tại ta, cũng bất lực."

"Thật? Vậy chính là có biện pháp!" Phương Nho trong lòng vui vẻ, nhìn đầu gối, "Ngươi tấn thăng đến Thượng Cổ Tiên Khí cấp bậc, phải cần bao nhiêu thời gian?"

". . ." Đầu gối sắc mặt có chút đau lòng cũng không nói nhìn Phương Nho thờ dài, nói: "Chủ nhân, Thượng Cổ Tiên Khí quá xa xôi, hiện tại ta, nếu như nếu muốn trưởng thành một cấp bậc, liền muốn tiếp thu mọi việc lần lỏi kiếp thanh tẩy, mới có thể từ hồn khí tấn thăng đến tiên khí, sau đó sẽ tiếp thu sáu sáu ba mươi sáu đạo lôi kiếp lại do tiên khí tiến hóa đến thần khí, thần khí sau đó là cần tiếp thu chín chín tám mươi một lần lỏi kiếp thanh tẩy, mới có thể tấn chức tiến hóa đến Thượng Cổ Tiên Khí, thiên! Nếu như hiện tại ta, sợ rằng một lần lỏi kiếp liền sẽ hội phi yên diệt, đây là ta hiện tại nghĩ cũng không dám nghĩ chuyện, chủ nhân, ngươi cũng đừng đánh ta chủ ý. . ."

"Quá xa xưa!" Vừa nghe đầu gối lời nói, Phương Nho bả ánh mắt dời, lắc đầu thờ dài, lúc đầu dâng lên một tia hy vọng, lại phá diệt.

Lại không nghĩ rằng đẳng cấp pháp bảo tấn chức, lại là như vậy biến thái, mỗi tấn chức một cấp bậc, đều muốn tiếp thu lỏi kiếp thanh tẩy.

Thế nhưng Phương Nho tỉ mỉ nghĩ lại, cũng thoải mái, dù sao pháp bảo bản thân liền là tạo thiên tạc tồn tại, hơn nữa đây là vạn vật đều có linh bên trong, pháp bảo chi linh.

Pháp bảo mở linh trí, sinh ra linh hồn, cũng đã là làm trái Thiên Đạo sinh linh, so với việc người tu hành, thật những thứ này mở linh trí, sinh ra linh hồn vạn

vật, càng gian nan hơn.

Hoặc là tại lõi kiếp Thiên Đạo hạ hóa thành khô bụi, hoặc là tại lõi kiếp thanh tẩy phía dưới, cao hơn một tầng, đây cũng là Thiên Đạo chi Hạ, đã là đối vạn vật triển áp, cũng là đối vạn vật ban cho.

Không có lõi kiếp tai ương, liền sẽ không có mới sinh ra, đây cũng là lẫn nhau tu bổ lẫn nhau tồn.

"Chủ nhân, làm sao. . . Ta xem ngươi thật giống như tâm tình không tốt, tâm sự nặng nề a!" Đầu gỗ nhìn ra Phương Nho trạng thái, lập tức bình tức tình khí, không dám tỏ mạnh, đáng thương nhìn Phương Nho, cho rằng Phương Nho đối hán thất vọng.

"Đúng vậy a ta tâm tình không tốt." Phương Nho nhìn đầu gỗ, đối đầu gỗ cười cười, nói: "Thế nhưng chuyện không liên quan ngươi, ngươi cũng không cần nhìn như vậy ta, bởi vì ta một cái hảo bằng hữu, nàng có mang Phá Diệt huyết mạch, còn thừa thời gian, phỏng chừng cũng không nhiều, cho nên rất khó chịu."

"Nguyên lai là dạng này a!" Đầu gỗ chớp chớp sạch sẽ linh động con mắt, nói: "Ngươi cũng không cần phải lo lắng như vậy a, ngươi muốn hướng địa phương tốt muốn, nếu như ngươi người bạn này, tại Thần Đế huyết mạch giác tỉnh thời điểm tiếp nhận được lời nói, cái kia nàng sau này thành tựu, là bất khả hạn lượng a!"

"Ah, lại vẫn muốn để đầu gỗ ngươi để an ủi ta." Phương Nho cúi người bả đầu gỗ nâng ở trên tay, nói: "E rằng đi, chúng ta đều ở đây hướng xấu nhất địa phương muốn, chỉ hy vọng ngày đó đến trễ một chút đi, đây là nàng số mệnh, có thể giống như ngươi nói, nàng có thể tại huyết mạch giác tỉnh lúc, tiếp nhận được đây."

"Ừm, nghĩ như vậy mới đúng mà chủ nhân." Đầu gỗ chân nhỏ một bước, nhảy lên liền nhảy lên Phương Nho đầu vai bên trong. "Đối chủ nhân, ta cho ngươi biết, ta nhưng là rất lợi hại."

"Ừm! Ngươi lợi hại chỗ nào, nói nghe một chút." Phương Nho hứng thú cười nói: "Trước đây ngươi, hay là đang linh khí giai đoạn, vẫn chưa sinh ra lúc, ta thì biết rõ ngươi lợi hại, hiện tại ngươi dẫn sinh ra, ngược lại là nói một chút, đến lúc đó ngươi nhưng là ta một sự giúp đỡ lớn."

"Hi hi, đó là đương nhiên." Đầu gỗ rất là tự hào vỗ vỗ nhỏ lồng ngực, nói: "Nhất quả thực trực tiếp, ngươi có thể giật dây ta, lấy một đường triển áp tư thế, đem người xấu đựng đồ, mặt khác, ta Thanh Mộc thần khí, có thể ở trên thân thể ngươi ngưng tụ thành Thanh Mộc Thần Giáp, đưa ngươi toàn thân vũ trang, có Thanh Mộc Thần Giáp trong người, chính là 'vạn pháp bất xâm', vạn pháp không phá."

"Thật! Vậy mà lợi hại như vậy! 'vạn pháp bất xâm', vạn pháp không phá sao!" Phương Nho nghe khiếp sợ, vui vẻ tán thưởng một câu.

"Ách, đương nhiên điều kiện tiên quyết là ngươi xấu không nên quá cường đại." Đầu gỗ nhúc nhúc, nhìn Phương Nho nhãn thần ngưng nói: "Nếu như ngươi xấu tu vi, đạt được luyện khí hóa thần cảnh giới thứ hai, nguyên thần cảnh lời nói, vậy thì không phải là vạn pháp không phá, khả năng một đầu ngón tay, ta liền phá."

Đầu gỗ trong miệng người xấu, Phương Nho là minh bạch, chỉ chính là mình địch nhân, song phương giao chiến, ngươi tới ta đi, tại Tam Sơn Đình vẫn là linh khí cấp bậc lúc, chính là bị Trần Hùng Quan đánh vỡ, điểm ấy, chính là đầu gỗ không nói, Phương Nho cũng biết.

"Cũng thật lợi hại, hơn nữa, hiện tại tiểu mộc đầu, có thể trưởng thành thành sau này Đại Mộc Đầu không phải." Phương Nho nhìn ra được đầu gỗ vẻ mặt vẻ lúng túng, lập tức vươn tay để cho hán nhảy tại bàn tay mình trong. "Tất nhiên ta trở thành ngươi chủ nhân, đầu gỗ ngươi cứ yên tâm đi, ngươi chủ nhân, nhưng là phải trở thành Thần Đế nam nhân, ngươi làm như sau này Thần Đế pháp bảo, làm sao có thể quá kém, ha ha."

"Ừm, chủ nhân chỉ cần bả thể xác và tinh thần đặt ở tự thân trên tu hành là tốt rồi." Đầu gỗ lập tức gạt đầu ngây thơ cười nói: "Ta lại sẽ tự động hấp thu thiên địa linh khí tu luyện, nên có một ngày ta trưởng thành đến giai đoạn nhất định, còn cần chủ nhân mang ta đi độ lõi kiếp đâu, như thế ta liền có thể cường đại hơn, hy vọng tại ta trở thành Thượng Cổ Tiên Khí thời điểm, bằng hữu ngươi trong cơ thể nàng Thần Đế huyết mạch còn không có bạo động như thế, ta e rằng có thể có năng lực, đưa nàng trong cơ thể Thần Đế huyết mạch điều hòa điều hòa."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

0120. Quỳ xuống nhận sai

"Ừm, đối đầu gỗ, ngoại trừ Thanh Mộc Thần Giáp bên ngoài, ngươi còn có thủ đoạn lợi hại gì." Phương Nho lập tức gạt đầu một cái, nhìn trong lòng bàn tay đầu gỗ hỏi.

"Đương nhiên còn có." Đầu gỗ tự hào cười, nói: "Cây khô gặp mùa xuân mọc lại thịt từ xương, khôi tử hồi sinh bé quý môn."

"Ừm! Lợi hại như vậy." Phương Nho vẻ mặt vui vẻ nói rằng: "Cây khô gặp mùa xuân mọc lại thịt từ xương, ý tứ này nhưng là có thể mang một viên hắc rử thụ cứu trở về, người chết trên đám xương trắng dài ra thịt đến, phía sau thì càng lợi hại a!"

"Hi hi đương nhiên." Đầu gỗ rất là tự hào vỗ lồng ngực nói: "Bằng không, ta làm sao tự xưng Khí Hồn chi vương, ta và những cái kia chủ quản chiến tranh giết chóc ngu xuẩn khí hồn là hoàn toàn khác biệt, khôi tử hồi sinh bé quý môn, ta là có thể mang một kẻ hấp hối sắp chết, từ Quý Môn quan kéo trở về, mà những cái kia ngu xuẩn chiến tranh âm hiểm độc ác khí hồn, nhưng không có bản sự này, ta là hoàn toàn xứng đáng Khí Hồn chi vương!"

"Tốt, ngươi là Vương!" Phương Nho không nói cười, nói: "Tốt, ta muốn đi, có thời gian ta sẽ cùng ngươi trò chuyện, đương nhiên, gặp phải người xấu thời điểm, chúng ta liền chủ tớ đồng tâm, tề lực đồng tâm"

"Khẳng định, ta đối người xấu nhưng là sâu ghét cay ghét đắng tuyệt." Đầu gỗ gật đầu, "Riêng là đối chủ nhân bắt lợi người xấu!"

Phương Nho gật đầu, tâm thần chính là rời khỏi uẩn đường Tam Sơn Đình địa phương, sau khi mở mắt, phát hiện thiên đô sắp hắc, chính là đứng lên.

Linh Dược Điện bên trong đệ tử, cũng bắt đầu lục tục ly khai Linh Dược Điện, hướng ra khẩu hành tẩu, Phương Nho vây quanh Linh Dược Điện lại kiểm tra một lần sau đó, chính là giờ lên bước chân hướng Linh Dược Điện ra khẩu bước đi.

Ra Linh Dược Điện, Phương Nho đi tới nơi ở trong, rửa mặt một phen sau đó, chính là khoanh chân ngồi vào trên giường.

Trong đầu suy nghĩ, như thế nào tự nhiên dẫn xà xuất động, thế nào đi tung trên người mình có Bồ Thiên Châu tin tức, cho hiện tại phong độ biết.

Hiện tại Bồ Thiên Châu, đã tại Phương Nho Đan Anh trong, cùng Đan Anh hòa làm một thể, Phương Nho cũng sẽ không sợ bị người khác đoạt đi, trừ phi mình chết, bằng không, không có ai có thể mang Bồ Thiên Châu cướp đi.

Nếu muốn để cho Quý Tú Tài lộ ra chân diện mục, chỉ có Bồ Thiên Châu có thể đối hấn có cảm dỗ trí mạng lực.

Đốc đốc đốc!

Đúng vào lúc này, ngoài cửa truyền đến ba tiếng rất nhỏ gõ cửa tiếng.

Tiếng đập cửa vang, bà Phương Nho tâm tư kéo trở về, nhìn về phía môn chỗ, nhảy xuống giường đến, kéo cửa ra xuyên, mở cửa.

"Ách, tại sao là các ngươi? Đến nơi này của ta làm gì?" Phương Nho vừa mở cửa ra, chứng kiến bốn cái Thiên Kinh Minh hộ pháp, vẻ mặt không có ý tứ thần tình đứng ở cái kia, lập tức Phương Nho không có sắc mặt tốt, liền muốn đóng cửa, "Ta và các ngươi không có giao tình, không có hảo cảm, mời trở về đi."

"Chờ một chút, Phương Nho đại ca, chúng ta có chuyện nói cho ngươi." Dẫn đầu Lãnh Tinh lúc này giọng nói cúi xuống, vội vàng dùng thân thể ngăn ở trên cửa, thương cảm nói rằng: "Lần này chúng ta bốn người một chỗ tới, thứ nhất là Hưởng đại ca ngươi bởi cái không phải, mặt khác, chúng ta có chuyện trọng yếu nói cho ngươi biết, chúng ta tuyệt vô ác ý, cũng là muốn người tài năng tới."

"Ồ?" Phương Nho ánh mắt tại hấn bốn người trên thân liếc một lần, phun ra nghi hoặc, trong lòng cũng không sợ bốn người này có cái trò gì dám ở trước mặt mình đùa giỡn, lập tức chính là xoay người đi vào, ngồi vào trên giường.

Thiên Kinh Minh tứ đại hộ pháp, lập tức cũng vội vàng đi theo đi vào, cuối cùng Vương Thụy cẩn thận từng li từng tí nói: "Phương đại ca, ta có thể đóng cửa lại sao?"

Không có đi qua Phương Nho cho phép, Vương Thụy không dám đóng cửa, hấn tựa hồ tâm sợ Phương Nho hội cho là bọn họ có cái gì con mắt.

Thế nhưng hiển nhiên Phương Nho cũng không có gì, nghe được lời hấn, Phương Nho chỉ là liếc một cái, gật đầu.

Đối với bọn họ phải đóng cửa, Phương Nho trong lòng cũng đoán đến, bốn người này, chính là Thiên Kinh Minh ở ngoại môn tứ đại hộ pháp, cùng Phương Nho bất hòa, liền tiếp đánh lộn, đã là mọi người đều biết chuyện.

Hôm nay bốn người bọn họ vậy mà lại tìm đến Phương Nho, theo Phương Nho ý tưởng, khả năng bốn người bọn họ là sợ bị người khác biết.

Môn quan tốt sau đó, tứ đại hộ pháp đứng ở Phương Nho trước mặt, tại Phương Nho còn chưa mở khẩu lúc, bốn người này, đột nhiên đều là tả hướng Phương Nho quỳ xuống.

"Phương đại ca, ta bốn người trước đây có mắt không trông, đắc tội ngươi, hôm nay hướng ngươi bồi tội." Tứ đại hộ pháp tề thân quỳ xuống đất, trăm miệng một lời, lộ ra chân tình.

"Ồi ta đi, có phải hay không các ngươi uống nhầm thuốc, vẫn là đi nhầm địa phương?" Phương Nho bị hấn bốn người hành vi dọa cho giật mình, mặt đen lại, "Ta không nhìn lầm đi, các ngươi vậy mà hướng ta xin lỗi, hơn nữa còn nhận sai, lại vẫn quỳ xuống, không phải dụng tâm kín đáo, chính là có mưu đồ khác."

"Phương đại ca, chúng ta biết, chúng ta tại ngươi trong ấn tượng, chính là người cặn bã." Làm như lĩnh đầu dương Lãnh Tinh phục vụ người gọi, nói:

"Trước đây chúng ta cũng là chịu tiểu nhân mê hoặc, bị che đậy tâm trí, làm ra không bằng heo chó sự tình đến, hiện tại chúng ta đã rút kinh nghiệm xương máu, quyết định thông cái tiền phi, cho nên hôm nay quyết định, tới xin lỗi người!"

"Đình chỉ, chúng ta không phải rất thuộc, đừng gọi ta đại ca." Phương Nho khoát khoát tay, nói: "Đứng lên đi, các người cái này từng cái quỳ ở trước mặt ta, không biết người, còn tưởng rằng là hiếu tử quỳ cha đâu, mau dậy, bằng không, ta liền muốn tiền khách."

Nghe được Phương Nho cũng không hề bị lay động khẩu khí, tứ đại hộ pháp đối liếc mắt một cái, nhanh lên đứng lên, cúi thấp đầu đứng ở Phương Nho trước mặt.

"Cái này bốn cái sài lang hồ báo, hôm nay trong hồ lô bán là thuốc gì?" Phương Nho ở trong lòng suy nghĩ, "Giang sơn dễ đổi, đánh chết cái nết không chữa, bốn người này, có thể ý vào Thiên Kinh Minh Cô giả oai vũ, ức hiếp đồng môn, còn bị dẫn Thành hộ pháp, tất nhiên là trong xương thì có thối bại bản tính, hôm nay đến tại sao đến đây?"

"Nói một chút đi, các người hôm nay tới tìm ta, đến cần làm chuyện gì?" Phương Nho nghĩ tới sau đó, chính là mở miệng hỏi: "Các người không phải là chuyên môn đến cho ta quỳ xuống, hướng ta xin lỗi nhận sai a? Nếu như chỉ là như vậy lời nói, các người có thể đi!"

"Trừ cái đó ra, chúng ta còn có chuyện phải nói cho người, phương, . . . Phương sư huynh." Lãnh Tinh lễ độ cung kính hồi nói.

"Vậy các người hãy nói một chút, nói xong cũng đi, ta không có thời gian rảnh rồi cùng các người." Phương Nho không kiên nhẫn nói rằng, đối với bốn người này, Phương Nho đánh tâm không có một chút hảo cảm, ngược lại đối cái này tứ đại hộ pháp, vẫn là sâu ghét cay ghét đắng tuyệt.

"Thật chúng ta sợ tới sợ vì, tất cả đều là từ nội môn hạ xuống phong độ giật dây." Lãnh Tinh mở miệng nói: "Người cũng biết, chúng ta cơ sở đệ tử gian nan, gia nhập vào Thiên Kinh Minh cũng là hành động bất đắc dĩ, không gia nhập lời nói, chúng ta liền mỗi ngày bị đánh, gia nhập vào sau đó, đạt được phù hộ, còn lẫn lộn đến bây giờ cái thân phận này, thế nhưng chúng ta ở ngoại môn làm ra tất cả, đều là do phong độ giật dây, hiện tại hẩn tự mình đến, chúng ta cũng biết sai."

"Đúng vậy a Phương sư huynh, mấy ngày hôm trước chúng ta nhận được hẩn nhiệm vụ, hẩn muốn chúng ta dùng hết tất cả thủ đoạn, muốn chúng ta đi đối phó người." Vương Thụy ở bên nói giúp vào: "Hẩn thậm chí trả cho chúng ta cầm cái này, muốn chúng ta tìm cơ hội, đặt ở người thức ăn hoặc là trong nước, chúng ta thực sự nhìn không được, cũng không nguyện ý làm, cho nên mới tới tìm người." Vương Thụy trong tay xuất ra một cái lớn chừng ngón cái bình ngọc nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

121. Mượn đao giết người

"Ừm! Đó là cái gì? Độc được?" Phương Nho chứng kiến Vương Thụy trong tay bình ngọc nhỏ, nhướng mày, nói: "Cho ta xem."

Wương Thụy gạt đầu một cái vội vàng đem bình ngọc nhỏ cho Phương Nho đưa tới, nói rằng: "Chúng ta cũng không biết trong cái chai này giả trang là cái gì, thế nhưng có thể nhất định là, tuyệt đối là độc được, nếu không, hẩn sẽ không để cho chúng ta tìm cơ hội đặt ở người trong thức ăn."

"Chê cười, các người đầu tiên cũng phải có cơ hội này mới được." Phương Nho khinh thường bêu môi một cái mong, tiếp nhận bình ngọc nhỏ, xịch một tiếng bả nắp bình rút ra.

Xèo xèo tí!

Phương Nho đem bình ngọc một cái nghiêng, nhất thời từ bên trong bình chảy ra chất lỏng trong suốt, này dịch thể sạch như nước, một roi trên mặt đất, nhất thời trên mặt đất toát ra như bị ăn mòn khối trắng, vang lên xèo xèo âm thanh.

Vừa nhìn chính là vật kịch độc, hơn nữa ăn mòn tính cực mạnh.

"Hóa Cốt Thủy!" Phương Nho trong nháy mắt liền nhận ra độc được này, loại độc này được vô sắc vô vị, một khi vào bên trong cơ thể, liền sẽ trong nháy mắt ăn mòn máu người thịt, đem toàn thân từ trong tới ngoài, hóa thành một vũng máu.

Đây là cực âm độc mà cao minh độc được, đang tu hành giới, tương đối nổi danh, bởi vì thuốc này thủy vô sắc vô vị, để cho người ta khó có thể phát hiện. Tu vi coi như đến Hóa Khí Cảnh người, chỉ cần dùng đến trong cơ thể, cũng chống cự không được cái này Hóa Cốt Thủy ăn mòn, nặng thì thân từ đạo tiêu, hóa thành một vũng máu, nhẹ thì cũng sẽ gần mạch đứt từng khúc, đầu khớp xương mềm yếu, trở thành người vô dụng.

"Tốt lắm, đọc tính toán." Phương Nho mạnh mẽ bỏ roi, trực tiếp đem cái này bình ngọc nhỏ đập xuống đất, nhất thời thanh thúy một tiếng, bình ngọc từ phân ngũ liệt, "Các ngươi coi như có điểm lương tri, có thể hối cải để làm người mới, một lần nữa đối nhân xử thế là tốt nhất, bất quá, các ngươi đột nhiên chuyển biến nhanh như vậy, ta đối với các ngươi chỗ nói, ngược lại không phải là tin hoàn toàn, có thể các ngươi có âm mưu gì cũng nói chuẩn."

"Chúng ta biết, cái này trong thời gian ngắn, để ngươi tin tưởng chúng ta là rất khó, thế nhưng chúng ta có thể đối thiên phát thề, chúng ta những câu là thật." Vương Thụy mở miệng nói: "Cái này phong độ, đơn giản là ma quỷ, trước đây hạ mệnh lệnh, cũng sẽ không để chúng ta thật tàn hại đồng môn, hiện tại hẳn nhưng là trực tiếp muốn để chúng ta đối ngươi hạ được, đây là chúng ta cực hạn, chúng ta vẫn có lương tri."

"Lẽ nào, các ngươi làm ra toàn bộ tất cả, đều là hấn giết đây?" Phương Nho xem thường, nhìn bọn họ nhãn thần, "Ta biết Thiên Kinh Minh, lớn nhất mình chủ, cũng không phải là một cái nhỏ nhỏ phong độ, hẳn vậy mà lại có lớn như vậy quyền lực? Để cho người ta hoài nghi."

"Phương sư huynh, chúng ta chỉ là Thiên Kinh Minh ở ngoại môn một con chó, nào có tư cách đạt được mình chủ phân phó a." Bắc Hạo chen vào nói nói tiếp: "Phong độ loại này cách làm quá âm độc, hẳn chính là nhờ ngươi chết, đương nhiên, chúng ta là không biết làm cái này đồng lõa, hôm nay chúng ta nói đến thế thôi, nên đều nói, không cần được đến Phương sư huynh ngươi tha thứ, chỉ hy vọng nhờ vào đó nhắc nhở Phương sư huynh, phải cẩn thận người này."

"Hả, nói ngược lại là móc tim móc phổi." Phương Nho lãnh cười lạnh một tiếng, nhìn về phía Bắc Hạo, nói: "Nếu quả thật như các ngươi nói tới dạng này, ta Phương Nho ngược lại là muốn đối các ngươi nhìn với cặp mắt khác xưa, hiện ở chỗ này của ta có một viên đồ vật, để cho các ngươi nhìn một chút."

Phương Nho nói vừa xong, từ trong ngực móc ra một viên châu bị xông hạt châu.

Hạt châu này, cùng Bồ Thiên Châu về ngoài ngược lại là có điểm giống, hơn nữa còn phát sinh một tia huỳnh quang nhàn nhạt, phảng phất dạ minh châu, ah sai, đây chính là một viên phổ thông dạ minh châu, tùy ý có thể thấy được loại kia.

Tứ đại hộ pháp hiếu kỳ đánh giá Phương Nho trong tay dạ minh châu, cười cười nói rằng: "Phương sư huynh, đêm nay minh châu tùy ý có thể thấy được, có cái gì tốt xem."

"Thối lắm! Đây là dạ minh châu sao? Thật là không có ánh mắt, thảo nào lẫn lộn đến phân thượng này." Phương Nho cười nhạt san mắng một tiếng, nói: "Còn đây là thiên châu, là ta tại một lần ngẫu nhiên cơ hội tìm được, cụ thể dùng như thế nào ta cũng không biết, bất quá, ta nhưng có thể nói cho các ngươi biết, các ngươi phong độ lão đại, ngược lại là đối này châu thêm nhỏ dãi chặt, các ngươi liền nói cho hắn biết, thiên châu tại trên tay ta, ta nghĩ muốn đưa cho hắn."

Phương Nho trong lúc nói chuyện, bắt đầu khởi động lên một cỗ lực lượng tại dạ minh châu trong, nhất thời dạ minh châu tại cỗ lực lượng này bao trùm lần này, thoáng chốc bắt đầu khởi động lên lau một cái thần bí quang mang, nhìn như, thực sự là bảo vật.

Tứ đại hộ pháp hai mắt tỏa sáng, nhìn chăm chăm Phương Nho trong tay dạ minh châu nuốt nước miếng.

"A!" Vừa nghe Phương Nho lời nói, tứ đại hộ pháp hai mắt nhìn nhau, không rõ ràng cho lắm, "Phương. . . Phương sư huynh, ngươi không phải là muốn bỏ hôm nay. . . Thiên châu đưa cho hắn a? Lẽ nào ngươi còn muốn nịnh bợ ác ma kia? Hẳn chính là trăm phương ngàn kế muốn giết chết ngươi!"

"Cái này các ngươi không cần phải để ý đến, các ngươi cứ việc nói cho hắn biết là được." Phương Nho trong nháy mắt tương dạ minh châu thu, vỗ vỗ tay, nói: "Nếu như các ngươi bỏ chuyện này làm tốt, ta liền tha thứ các ngươi, cũng tin tưởng các ngươi đã hối cải để làm người mới, bằng không, các ngươi đêm nay nói tới lời nói, hắc hắc, ta ngược lại còn muốn thêm mắm thêm muối nói cho hắn biết, đến lúc đó. . ."

"Chúng ta nhất định, nhất định nói cho hắn biết." Nghe được Phương Nho nói, nhất thời tứ đại hộ pháp người đỏ mặt hôi lạnh, bất luận Phương Nho nói tới thật hay giả, thế nhưng chỉ cần Phương Nho thật bỏ bốn người bọn họ nói tới lời nói, nói cho Phương Nho lời nói, sợ rằng hậu quả khó mà tưởng nổi.

"Ừm, còn như nói như thế nào, chính các ngươi nghĩ." Phương Nho gật đầu, nhìn ra bốn người lộ ra sợ thần tình rất là thỏa mãn, nói: "Bất quá, các ngươi nhất định muốn nói cho hắn biết, thiên châu tại trên tay ta."

"Hào hảo, nhất định nhất định." Tứ đại hộ pháp cúi đầu khom lưng đáp.

"Tốt, cho các ngươi hai ngày thời gian, bỏ chuyện này làm tốt, đến lúc đó nói cho ta biết." Phương Nho phát tay một cái, nói: "Các ngươi đi thôi, lui về phía sau thời gian, các ngươi là muốn làm người, vẫn là làm cầu, liền nhìn chính các ngươi."

Tại Phương Nho hạ lệnh trực khách sau đó, tứ đại hộ pháp ôm quyền xá, khách khí rời khỏi gian phòng.

Mất thấy bốn người đã đi, Phương Nho khoé miệng quái thượng lau một cái độ cong, nhàn nhạt rừ rừ nói: "Muốn cùng ta chơi, các ngươi còn mềm dẻo, cho rằng có thể mượn đao giết người? Bất quá ta cây đao này, chính là các ngươi bốn cái đồng cặn bả không mượn, ta cũng sẽ giết hắn, chỉ cần hắn là Quỷ Tú Tài, liền phải chết!"

Đối với tứ đại hộ pháp tâm tình, Phương Nho tâm là sáng như tuyết, trong lời nói giữa các hàng, Phương Nho cũng đã trắc thí ra cái này tứ đại hộ pháp dụng ý ở chỗ đó.

Bất quá chỉ là muốn mượn chính mình cây đao này, giết phong độ người kia.

Đối với Quỷ Tú Tài biến thành thần phong độ, Phương Nho một đoán cũng biết, nhất định là cho cái này tứ đại chó săn áp lực, coi bọn họ là cầu đồng dạng đối đãi.

Bây giờ, cái này tứ đại hộ pháp cũng cùng tự có ăn tết, mà Quỷ Tú Tài lại đem bốn người bọn họ làm heo cầu đồng dạng đối đãi, ở nơi này song phương áp lực dần vật phía dưới.

Cái này tứ đại hộ pháp, nhưng là tự mình tìm tới cửa, tìm được Phương Nho, ý đồ đơn trực tiếp, chính là muốn trước thêm mắm thêm muối châm ngòi ly gián, tiện đà kích khởi Phương Nho phản nộ, để cho Phương Nho cùng phong độ liều mạng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

122. Tính toán

Mà bốn người bọn họ, nhưng cũng có thể ngẫu nhiên cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi, một hòn đá ném hai chim, để cho hai cái này mang cho bọn hắn ức hiếp, sỉ nhục cừu nhân liều mạng.

Bọn họ ý tưởng, tại Phương Nho trong mắt, chính là không chịu nổi một kích, trực tiếp đã bị Phương Nho xem cái xuyên, không trách bọn họ quá ngu, chỉ đổ thừa bọn họ không biết Phương Nho đối với Thiên Kinh Minh giải quá sâu.

Đến cuối cùng, lại ngược lại bị Phương Nho phản kích một tướng, đem bọn họ hù dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, còn phải dán thiếp phục phục đè xuống Phương Nho ý tưởng, cho phong độ nhún nhu tin tức.

Nghĩ tới những thứ này, ngược lại để Phương Nho không ngừng được bật cười: "Bốn tên cận bã này, ngược lại là có thể hảo hảo phế vật lợi dụng, ừm!"

Đang ở khổ não, như thế nào cho phong độ nhún nhu Bồ Thiên Châu tin tức lúc, cái này bốn cái hộ pháp, liền tự đưa tới cửa, cái này đối Phương Nho mà nói, đơn giản là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, cơ bản trong đưa com, một thân vui sướng, còn rất tốt đối bọn họ tiến hành "Giáo dục."

Trong nháy mắt, Phương Nho từ trong ngực lấy ra cái kia viên dạ minh châu đến, cầm ở trên tay tinh tế thưởng thức.

"Tại trên tay ta, người coi như là một viên phổ thông dạ minh châu, cũng sẽ thân phận gấp trăm lần, nghìn lần, trở thành Bồ Thiên Châu." Phương Nho nhìn chăm chăm trong tay dạ minh châu, trên mặt hiện lên lau một cái giảo hoạt vui vẻ, "Quỷ Tú Tài, không thể không tin tưởng, người chính là Bồ Thiên Châu, đến lúc đó liền để hắn, vì người viên này không có chút giá trị nào dạ minh châu mà chết đi! Ha ha ha."

Mà lúc này, Thiên Kinh Minh tứ đại hộ pháp, đã trở lại chính mình nơi ở trong.

"Lãnh Tinh, đều là người, trở ra chủ ý xấu gì." Vừa về tới nơi ở, Vương Thụy liền gào thét, một quyền nện ở trên giường bành vừa vang lên, phát tiết trong lòng hắn oán khí, "Lại muốn chúng ta thấp kém, nhân mô cầu dạng quỷ gối Phương Nho súc sinh kia trước mặt, cho hắn nhận sai, ngấm lại liền tức lên."

"Không sai, nếu như chúng ta làm như thế, còn không đạt được chúng ta trước đó kế hoạch tốt tất cả, vậy thì thật là cái được không bù đắp đủ cái mất, thảo." Bắc Hạo cũng về mặt phản nộ, nhìn Lãnh Tinh nói rằng.

"Hai người các người an tĩnh một điểm." Phong Trần có vẻ tương đối vững vàng cùng âm u, hắn phất liếc mắt Vương Thụy hai người, chợt bả ánh mắt nhìn về phía bảy mưu tính kế tuồng vui này Lãnh Tinh, nói: "Lãnh Tinh, từ hôm nay sự tình xem ra, Phương Nho tiểu tử kia giống như cũng không vì mà thay đổi, chúng ta cái này Khổ Nhục thêm kích tướng kế sách, sợ là không được thấu hiệu a!"

"Hừ, ta xem chưa chắc." Lãnh Tinh khề cần môi, trên mặt lộ ra cười nhạt, nói: "So với việc Phương Nho súc sinh kia, đối chúng ta nguy hại lớn hơn nữa ngược lại là phong độ, hiện tại chúng ta khắp nơi bị quản chế cho hắn, còn mỗi ngày bị hắn làm câu giống nhau uống tới mắng đi, nếu như có thể để cho Phương Nho đi tìm phong độ súc sinh kia chó cắn chó, chúng ta hôm nay làm ra tất cả, đều là đáng giá, nhận thức cái sai, có cái gì cùng lắm, coi như là cho hắn quý xuống thì như thế nào? Chúng ta coi như là hắn chết, cho hắn quý một chút."

"Vấn đề chính là sợ cái này Phương Nho không được dính chiêu này a." Vương Thụy miệng lớn thỏ ra một hơi, tức giận nói: "Người xem Phương Nho súc sinh kia, từ đầu đến cuối chỗ biểu hiện ra ngoài bình tĩnh, thật giống như hai chúng ta đối hắn kích tướng ngôn ngữ, hắn căn bản không để ở trong lòng giống như, ngược lại tại cuối cùng, còn muốn mang chúng ta một câu, cái này ngấm lại thực sự là quá hắn Ma biệt khuất."

"Một câu cuối cùng là then chốt." Lãnh Tinh cau mày một cái, "Hắn nói để cho chúng ta bả cái gì thiên châu tin tức, nói cho phong độ, nghĩ đến, trong lúc này chắc chắn cái gì chúng ta chỗ không biết rõ tình hình sự tình, cho nên chúng ta có thể tại phong độ trước mặt, lấy thiên châu này làm hành động lớn, kích khởi phong độ đi tìm Phương Nho, kể từ đó, kế hoạch chúng ta cũng thành công hơn phân nửa."

"Đối, không sai, mẹ nó." Vương Thụy ra khẩu không rời chữ thô tục, càng nghĩ càng tức giận hắn, một quyền đập ầm ầm ở trên vách tường, tựa hồ muốn

đem vách tường này đều đập ra đến trong động. "Chúng ta muốn kết liễu, chính là để cho Phưong Nho cùng phong độ chó cắn chó, đánh người chết ta sống, chỉ cần chó này nuôi dưỡng phong độ tại một ngày, chúng ta thời gian liền như con chó nhiều một ngày, loại cuộc sống này, lão tử đã sớm. Chịu không được."

"Ừm." Tử đại hộ pháp trần đầy đồng cảm trao đổi một cái ánh mắt, bắt đầu dĩ gật đầu, "Việc này không nên chậm trễ, ngày mai chúng ta tìm phong độ, bà kia cái gì thiên châu chuyện, thêm mắm thêm muối nói cho hần biết, đương nhiên, chúng ta không thể cho hần biết, chúng ta đi tìm Phưong Nho."

"Vây chúng ta liền thương lượng một chút." Phong Trần đáp một tiếng, con người chuyển động, bốn người ngồi vây chung một chỗ, bắt đầu thương lượng.

Dừng thẳng ngày.

Trời mới vừa tờ mờ sáng, ở trên giường khoan chân ngồi tĩnh tọa một đêm Phưong Nho, đứng giờ mở mắt, trong cặp mắt, hai đạo quang mang chợt lóe lên.

Miệng hần mở, phun ra một khẩu thực khí, chợt nhảy xuống giường đến, vào phòng rửa mặt.

Rửa mặt xong sau đó, Phưong Nho chính là xuất môn, thẳng đến Linh Dược Điện, hiển nhiên loại này sáng sớm thói quen tốt, chắc chắn bạn hần trọn đời, giường mắt chung quanh, trong tầm mắt chỗ, còn không có nó đệ tử thân ảnh.

Đi tới Linh Dược Điện trong, Phưong Nho theo thói quen cùng chết lặng thủ vệ lên tiếng âm bắt chuyện, những thủ vệ này chỉ là mặt không chút thay đổi trên mặt, hơi hơi đối Phưong Nho gật đầu.

Từ Phưong Nho đi tới Linh Dược Điện, Phưong Nho thành trong mắt bọn họ, cái thứ nhất mới đến người, ngày ngày như thế, ở nơi này chút chết lặng thủ vệ trong lòng, Phưong Nho chịu khó, đáng giá bọn họ bội phục cùng coi trọng.

Phưong Nho đã từng suy nghĩ qua, những thủ vệ này vì sao giống như khôỉ lỗi giống nhau, cho tới bây giờ không nghe bọn hần nói câu nào, nếu như muốn nói có, cũng chính là mới vừa tiến vào sư môn, tới Linh Dược Điện lúc báo danh sau khi, nghe bọn hần nói qua.

Bất quá, lời kia cũng là đông cứng không được, hơn nữa thủ vệ này tu vi, tại Phưong Nho trong cảm giác, nhưng là phi thường cường đại, chỉ ít nhận biết bọn họ tu vi thời điểm.

Phưong Nho có một loại cảm giác, chính là những thủ vệ này trên người có khí tức kinh khủng, đây là một loại khí tức cường đại, cường đại đến để cho Phưong Nho cảm giác, chính mình tại trước mặt bọn họ, không chịu nổi một kích.

Đương nhiên, có thể thủ hộ sư môn trọng yếu nhất tài nguyên địa, tự thân tu vi thực lực nhất định phải mạnh, bằng không lấy cái gì thủ hộ?

Bất quá, hoàn hảo tại những thủ vệ này cũng không có ác ý, chỉ là kiên thủ sư môn trọng yếu chi địa, tài nguyên chỗ, bọn họ sẽ không đối đệ tử xuất thủ.

Cửa vào trên thạch bích cái kia hai câu đặc biệt tiên khí lời nói, cũng làm cho Phưong Nho nhíu mày hồi lâu.

"Thiên Hóa Linh Dược Điện, Đạo Môn một tác vương!"

Phưong Nho từ đó lĩnh ngộ, tổ hợp ý tứ, một chút đã cảm thấy cao thâm, có: Thiên Hóa Đạo Môn, Linh Dược Điện, một tác vương.

Một lý giải, đã cảm thấy Thiên Hóa Môn chi địa, vạn mẫu Linh Dược Điện cũng chỉ là một khối nhỏ một tác vương ở giữa địa phương, để cho Phưong Nho cảm thấy chấn động, không biết Thiên Hóa Môn đến lớn đến bao nhiêu.

Dù sao, toàn bộ sư môn, đều có hần nhìn không thấy đại trận phong tỏa, linh khí tụ tập, ngoại giới linh khí hội hấp thu được trong sư môn bộ phận, mà bên trong linh khí lại không biết xói mòn, đây là một loại cường đại Tự Linh Trận Pháp, Phưong Nho không biết trận pháp, thế nhưng cũng biết rõ bên trong lợi hại.

Đi tới chính mình quản lý ba mẫu Linh Dược Điện trong, Phưong Nho chuyện thứ nhất, chính là kiểm tra ruộng bên trong ướt át độ, hần cúi người, nhắc ra nồng đậm linh diệp, ngón tay ở trong bùn đất xoa bóp.

Ngay sau đó vỗ vỗ tay đứng dậy, hần đã biết, hôm nay có muốn hay không thi vũ, tại Linh Dược Điện bên trong, từ một cái dốt đặc cán mai tay mới, cho tới bây giờ quen thuộc trồng đại sư, hần trưởng thành, cũng là rõ như ban ngày.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

123. Bước ra bước đầu tiên

Ngồi trở lại đến khô ráo chỗ, Phương Nho khoanh chân ngồi xuống đi, rù rì nói: "Cũng không biết Tiêu sư tỷ cùng đan. . . Hiếu Đan ngày hôm qua nói như thế nào, tất nhiên ta đã quyết định, xem ra, nhất định phải đi tìm nàng, dù sao mỗi một ngày qua, hần thời gian thì ít một ngày!"

Phương Nho thở ra một hơi, bả Tô Hiếu Đan không khỏe trong người tin tức sâu đẽ xuống, trong lòng chỉ hướng địa phương tốt hướng muốn, quyết định phải bồi Tô Hiếu Đan diễn một hồi cuối cùng nhân sinh đặc sắc, Phương Nho biết mình phải làm

Cái kia chính là muốn bắt đầu biến thành hành động.

Nghĩ tới đây, Phương Nho chính là đứng lên, hần chứng kiến lục tục đệ tử, cũng bắt đầu hướng Linh Dược Điền bên trong đi tới, bắt đầu bọn họ một ngày nhiệm vụ.

"Phương Nho sớm!"

"Là Phương Nho!"

"Người quá chịu khó!"

"Cũng không cần ngủ a!"

...

Một đạo tiếng gọi âm, một tâm nhiệt tình mỉm cười mang theo kính ý khuôn mặt tươi cười, tại Phương Nho trước mắt xuất hiện, đối với Phương Nho, những thứ này đồng môn, đã sớm tôn kính có thừa.

Phương Nho từng cái hồi phục một câu, ôm lấy mỉm cười, chính là đập khởi bước một cái, hướng Linh Dược Điền ra khẩu phương hướng bước đi.

Hần quyết định muốn bước ra bước đầu tiên, làm tự quyết định sự tình tốt, đây là nghĩa vô phản cổ.

Dù sao, hần biết thời gian không đợi người, đi qua chính là đi qua, hiện tại mới là tối trọng yếu.

Hần muốn đi tìm Tô Hiếu Đan.

Bắt đầu thực hiện chính mình đối Tô Tiêu Tiêu hứa hẹn, cũng là đối với mình hứa hẹn, bắt đầu đi biến thành hành động.

Ra Linh Dược Điền, Phương Nho thẳng đến tiểu thiên phong mà đi.

Tiểu thiên phong, ở vào ngoại môn góc đông bắc, là một tòa ngọn núi nhỏ, Phương Nho cho tới bây giờ không có đi qua, thế nhưng hôm nay không thể không đi.

Dọc theo đường đi, Phương Nho nhiệt tình cùng gặp phải đồng môn chào hỏi, bây giờ Phương Nho nhưng là ngoại môn danh nhân, có thể nói ở nơi này hơn vạn trong ngoại môn đệ tử, Phương Nho tên đã như sấm bên tai, không ai không biết.

Thậm chí tại thân truyền sơn, Phương Nho tên cũng là khuếch tán ra, đương nhiên, đây hết thảy căn nguyên, Phương Nho biết là vì sao.

"Không được rất lợi hại mới đi bắt đầu, muốn bắt đầu đi trở nên rất lợi hại!"

Câu này làm bạn lớn lên, một mực khích lệ hần khích lệ hần lời nói, thành thất truyền, câu nói này thời thời khắc khắc đang nhắc nhở hần.

Nhắc nhở hần còn có một nương, nhắc nhở hần làm chuyện gì, đều muốn trước bước ra bước đầu tiên này.

Hiện tại tự thân lên tiểu thiên phong đi tìm Tô Hiếu Đan, chính là bước đầu tiên, hần bước ra đi.

Dừng nửa nén hương thời gian, Phương Nho đập cũng không vội vã tiến độ, rốt cục đi tới thượng tiểu thiên phong sơn khẩu.

Tiểu thiên phong, chính là thân truyền đệ tử đi tới ngoại môn chấp hành nhiệm vụ dừng chân chi địa, cũng không phải là tùy tùy tiện tiện mỗi người cũng có thể đi vào.

Ở nơi này sơn khẩu trong, còn có bày cấm chế, chính là một cái đối Phương Nho mà nói, huyền ảo trận pháp.

Không có vào trận lệnh bài, hoặc là đạt được vào sơn cho phép, nếu là muốn mạnh mẽ phá trận lời nói, trừ phi thực lực tu vi được, bằng không sẽ thân xông vào trận địa bên trong, chờ đợi bất sống, như rơi vào bẫy rập con mồi, không thể tránh được.

Đương nhiên, sư môn chỉ là bố trí một cái như bày rập, cũng không thật lớn công kích thương tổn trận pháp, cũng là vì những thứ này đệ tử có suy nghĩ, dù sao, nếu có không bình thường đệ tử, muốn chạy lên tiểu thiên phong đi, tại có công kích tính trận pháp trước mặt, tất nhiên sẽ người bị thương tổn.

Phuong Nho đứng ở vào son khẩu, chứng kiến cái này son trong miệng, từng đạo rung động ở trong không gian ba động, phảng phất tại cái này son trong miệng, dựng thẳng một khối thật lớn màn sân khấu.

Đây chính là son trong miệng trận pháp, Phuong Nho cũng không có tùy tiện miễn cưỡng xông vào, mà là đứng lặng tại son trong miệng, ngửa đầu nhìn phía đỉnh.

"Hiểu Đan, ta tới nhìn ngươi!" Phuong Nho lấy hết dũng khí, đem lực lượng bao hàm tại ngôn ngữ phía dưới, thật lớn thêm ôn nhu thanh âm bị phá vỡ hoàn vũ, xông thẳng đỉnh, to lớn thêm sạch sẽ, ôn nhu lại lộ ra nhiệt tình.

Đây là Phuong Nho lần đầu tiên đổi khẩu, từ Đan sư tỷ, đổi thành Hiểu Đan.

Điều này cần dũng khí, dù sao, từ hôm nay trở đi, Phuong Nho quyết định muốn bắt đầu nhân vật chuyển hoá, từ loại kia nam nữ thụ thụ bất thân như gần như xa bằng hữu quan hệ, cùng Tô Hiểu Đan chuyển hoá thành một loại trước đó chưa từng có giữa nam nữ nồng tình.

Cái này, thật cần dũng khí, sự tình tại hôm qua đã nói ra, Phuong Nho cũng không ở kiêng kỵ cái gì, dẫn đầu bước ra bước đầu tiên.

Tại Phuong Nho đạo thanh âm này phía dưới, đỉnh trong, rốt cục có hồi ứng với.

Một đạo thân mang lực nhật quần dài yếu diệu bóng hình xinh đẹp, như một đóa nở rộ Thanh Liên, đứng ở tiểu thiên phong biên giới, nàng cúi đầu, trên mặt hiện lên vui vẻ, lộ ra hai cái khả ái tiểu hồ nha, hàm tình mạch mạch nhìn dưới đỉnh Phuong Nho.

Chứng kiến Tô Hiểu Đan nghe thấy mình nói, đứng ở đỉnh nhìn chính mình, Phuong Nho mỉm cười phát tay một cái, nói: "Hiểu Đan, ta tới!"

Tô Hiểu Đan đứng cái kia đỉnh phong, lẳng lặng nhìn Phuong Nho mỉm cười, gió thổi mà qua, thổi bay hắc tóc xanh phát đến cái trán, hắc nhẹ tay gầy, trong nháy mắt kẻ cả bả khước mắt bên trong chảy ra nước mắt cùng nhau xóa đi.

Chợt, tay nàng vung lên, một đạo mắt trần có thể thấy hào quang vọt tới, trong nháy mắt liền tiến vào tại son khẩu trong trận pháp.

Sự bố trí này tại vào son khẩu trận pháp, tại Phuong Nho trong tầm mắt liền thấy tiêu thất, hiển nhiên là Tô Hiểu Đan vừa mới cái kia vọt tới lực lượng quang mang, đem trận pháp mở ra.

Phuong Nho nhanh chóng giơ lên bước chân, bước vào son khẩu, thân thể vọt nhảy, thẳng đến đỉnh núi.

Lên tới tiểu thiên phong đỉnh, Phuong Nho ánh mắt nhìn lại, liền thấy đã chờ đợi ở đây lấy Tô Hiểu Đan, con mắt ngậm kích động vui vẻ, hai mắt nhỏ bé hồng, giống như nổi lên nước mắt, nhìn chính mình.

"Hiểu Đan!" Phuong Nho mỉm cười, mềm nhẹ kêu một tiếng.

Tô Hiểu Đan ở nơi này âm thanh kêu to phía dưới, cặp mắt kia bên trong lệ ý, như vỡ đê thủy, nhịn không được tràn mi ra.

Nàng duyên dáng đáng người, như cất cánh hồ điệp, giang hai tay ra, hướng Phuong Nho chạy tới.

Vài chục bước khoảng cách, nàng trong nháy mắt liền nhào vào Phuong Nho trong lòng, đem đầu chôn ở Phuong Nho trong lòng, lên tiếng kích động khóc lớn lên.

Phuong Nho bày không trung hai tay, rốt cục chậm rãi ôm ở trên người nàng, mở miệng nói: "Khóc đi, khóc lên hội dễ chịu chút, về sau, ta sẽ không để cho ngươi lại xuống một giọt nước mắt!"

Tô Tiêu Tiêu quần áo tuyết trắng thân ảnh, xuất hiện ở Phuong Nho phía sau cạnh trụ sở, nàng thấy như vậy một màn, trên mặt hiện lên lau một cái không nói rõ vui vẻ.

Chợt ngón tay tịnh kiếm chỉ một cái, tầng vừa vang lên, cái kia buộc ở nàng eo nhỏ nhắn thượng tiên kiếm hóa bướm, chính là như một cái sống lại tiểu Long, trên không trung linh động bay lượn, vây quanh nàng hào hiệp linh động xoay tròn vài vòng.

Tô Tiêu Tiêu cước bộ một bước, thân thể liền đứng lặng tại hóa bướm phía trên, nàng xem liếc mắt Phuong Nho hai người, một tay phụ về sau, một tay chỉ một cái, hừ vừa vang lên.

Hóa bướm chở nàng, mặc vào trên cao, như kiếm tiên bay đi, lưu lại một đạo phiêu dật.

Phuong Nho ánh mắt chứng kiến Tô Tiêu Tiêu Ngự Kiếm đi xa thân ảnh, không nói gì nôn một hơi thở.

"Phuong Nho, ngươi thật tới!" Tô Hiểu Đan ngẩng đầu, về mặt bạo vũ lê hoa, lệ bên trong lộ vẻ cười nhìn Phuong Nho, một chút nước nờ nói: "Hi, ta cho rằng, ta sẽ là người thứ nhất bước ra bước này đi tìm ngươi người!"

"Vi ngươi, bước này ta bước ra tới lại ngại gì!" Phuong Nho tự tay vì nàng chà lau goánh mặt thượng nước mắt, mỉm cười, "Nếu như sớm đi biết ngươi đem ta Phuong Nho coi trọng như vậy, ta tuyệt đối sẽ không để ngươi chờ lâu như vậy! Về sau, liền để ta đây cái ngu phu chiếu cố ngươi đi!"

"Ừm!" Tô Hiểu Đan nghiêm túc một chút gật đầu, tựa như chim nhỏ nép vào người như vậy đem đầu cúi xuống tại Phuong Nho trong lòng, thật lâu không

muốn ly khai.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

124. Quan hệ chuyển biến

Tô Hiểu Đan tuy là đã đem Phuong Nho cùng Tô Tiêu Tiêu hai đôi lời nói, đều đã nghe được trong lòng đi, bất quá nàng nhưng là đem mình làm làm một cái kẻ ngu si giống nhau, cũng không biết để cho Phuong Nho biết.

Đối với nàng mà nói, có thể cùng chính mình ái mộ chỗ người yêu cùng một chỗ, dù là biết rõ đây chỉ là một lời nói dối, chỉ là Phuong Nho đối với mình bố thí, chỉ là tại thương cảm chính mình, nàng cũng không thêm quan tâm.

Trong lòng hần, Phuong Nho đã như một viên mầm móng, trong lúc lơ đãng, liền loại đến trong lòng nàng, trong lòng hần mọc rễ nảy mầm, hôm nay Phuong Nho bước ra bước này, đến đây tìm nàng, đã để Tô Hiểu Đan mừng không kể xiết, khóc không thành tiếng.

"Lui về phía sau trong cuộc sống, ta coi như một cái hồ đồ người, sống tại người trong thế giới, người trong khi nói dối, thẳng đến ta rồi đi." Tô Hiểu Đan rúc vào Phuong Nho trong lòng, tại thầm nghĩ trong lòng, "Coi như ngày đó đến, Phá Diệt huyết mạch bạo động lại ngại gì? Chí ít, cuộc đời này ta đã có yêu, bị người có yêu, oanh oanh liệt liệt có yêu, ta đã mất nuôi tiếc!"

Phuong Nho không dám đánh quấy nhiễu Tô Hiểu Đan cái này điểm tình thời khắc, làm một cái ôn nhu người, bả thân thể cấp cho nàng dựa sát vào nhau, bả bả vai cấp cho nàng dựa vào.

Hình ảnh phảng phất như dừng lại, sơ trắng mặt trời mới mọc. Đêm xuyên trời cao, roi xuống ấm áp, soi sáng tại trên người hai người, soi sáng tại phiến đại địa này phía trên.

"Phuong Nho, tỷ tỷ đều nói cho ta." Tô Hiểu Đan từ Phuong Nho trong lòng ngẩng đầu, nhìn Phuong Nho tình cười nói: "Ta thật rất vui vẻ, hi hi!"

"Ừm, Ta cũng thế." Phuong Nho mỉm cười, tự tay kéo ở nàng người mới lái, mềm nhẵn nếu như không có xương, Phuong Nho cùng nàng chậm rãi đặc bộ đi tới xa xa cái kia một ngôi đình nhỏ bên trong, ngồi xuống.

"Hiểu Đan, về sau ta liền mỗi ngày đều tới thăm người a!" Phuong Nho sau khi ngồi xuống, đối lấy Tô Hiểu Đan khẽ cười nói: "Hiện tại thân phận chúng ta địa vị cách xa, ta tại cơ sở bên trong gây dựa ngoại môn đệ tử, mà người đã là thân truyền đệ tử, e rằng ta chỉ có sớm ngày thượng thân truyền, mới có thể cùng người có càng nhiều khi ở giữa ở chung."

"Ngoại trừ người, ta cái gì cũng không ở từ." Tô Hiểu Đan nhu tình mặt ý hai mắt, nhìn Phuong Nho, sau khi ngồi xuống, hai người ngồi đối mặt nhau, nàng liền tâm sợ nhìn không đủ, ánh mắt dừng lại ở Phuong Nho trên người, chẳng bao giờ dời.

Hôm nay xác định quan hệ sau đó, Tô Hiểu Đan cũng là đem yếm giấu ở trong lòng rụt rè buông ra, hiện tại Phuong Nho, đã không phải là sư phụ nàng đệ, mà là nàng người yêu, nàng về sau đạo lộ.

"Người ở đây ngoại môn, ta có thể mỗi ngày cùng người tại Linh Dược Điện, các loại ruộng, thi thi vũ, nhìn một chút mặt trời mọc, nhìn một chút mặt trời lặn, đốc xúc người tu hành, dạy bảo người ta tất cả mọi thứ!" Tô Hiểu Đan trong giọng nói mang theo hướng tới, thanh âm rất chậm, những câu thích ý, "Đến nội môn, ta sẽ theo người đến Trấn Yêu Tháp bên trong, thượng mười tám tầng địa ngục đi một lần, hi hi."

"Ừm, dạng này có thể hay không quá cực khổ!" Phuong Nho nhìn Tô Hiểu Đan mỉm cười, nhân vật đột nhiên chuyển biến, Phuong Nho thật cho tới bây giờ, vẫn có chút không có thói quen đột nhiên này quan hệ chuyển biến.

Thế nhưng hần lại tận lấy toàn tâm toàn ý, để cho mình tâm cùng Tô Hiểu Đan tiếp xúc, đụng chạm, dù sao trước mắt động lòng người, là thật thật tại tại yêu mình, không có mảy may tâm hần.

"Trước đây, ta đối sau này trần ngập lo lắng cùng sợ hãi, dùng mặt ngoài kiên cường, nguy trang yếu đuối nội tâm." Tô Hiểu Đan chậm rãi đứng lên, nhìn Phuong Nho, từng bước đi tới bên cạnh hần, ngồi ở bên cạnh hần, đem đầu tựa ở Phuong Nho trên vai, "Cùng người gặp nhau, quen biết, cho tới bây giờ hiểu nhau, ta hiện tại đã đối sau này không có sợ hãi, chỉ có ước mơ, dù là rõ ràng Thiên Huyết mạch liền muốn thức tỉnh, liền muốn bạo động, ta đều đã không quan tâm, ta ngay cả chết còn không sợ, ta còn sẽ sợ khổ cực sao!"

Nghe được Tô Hiểu Đan lời nói, Phuong Nho nội tâm không hiểu run lên, kim lòng không được vươn tay, gát gao đưa nàng ôm vào ở bên trong thân thể.

Phuong Nho trong lòng dâng lên một cỗ cuồng đại Nguyên Vọng Chi Lực, chính là muốn hết mình tất cả, bảo vệ tốt cái này như vậy yêu người một nhà.

Trợn đời chỉ, có thể gặp phải mấy cái dạng này người? Có thể như vậy yêu chính mình, yêu đến ngay cả sinh tử đều không để ý, có thể liều lĩnh, nghĩa vô phản cố.

Dạng này người, một cái liền là đủ.

Loại này yêu một người tâm tình, Phuong Nho đời trước đã thử nghiệm qua, bất quá kết cục cuối cùng, là tình đến nồng lúc bị mất mạng, đó là một phần lừa dối yêu, phản bội yêu, cũng là trí mạng, vận vẹo, lợi dụng yêu.

Hiện tại Tô Hiểu Đan, những câu ngôn ngữ, lộ ra nhu tình, tràn ngập chờ mong, để cho Phuong Nho thể xác và tinh thần câu chiến, dâng lên cái kia cỗ muốn hết tất cả nỗ lực, đem năng bảo vệ tốt tâm tình cùng nguyện vọng, lúc này có vẻ càng rõ ràng.

Sắc mặt hần trong, cũng bắt đầu khởi động lên lau một cái chưa bao giờ có nghị lực.

Song song yên lặng, hình ảnh mỹ hảo, Phuong Nho ôm nàng, đầu nghiêng lệch tựa ở trên bả vai mình.

Nghĩ đến Tô Tiêu Tiêu ngự kiếm cưỡi gió, đạp kiếm mà đi cái kia đạo cô đơn bóng lưng, Phuong Nho nhìn phía nàng tiêu thất phương hướng.

Bích hải lam thiên, xanh thắm như tằm, nhiều đóa mây trắng nhân nhả phiêu di, tất cả ở trong mắt Phuong Nho, là sạch sẽ như vậy, như thể tươi mát, cùng hần tâm tình lại thành ngược lại.

Tại tiểu thiên phong dừng nửa ngày thời gian, Phuong Nho mới tại Tô Hiểu Đan lưu luyến không rời phía dưới, hai người vẫy tay từ biệt.

Phuong Nho đi Linh Dược Điền, mà Tô Hiểu Đan cũng biểu thị, tối nay sẽ đi tìm Phuong Nho.

Đi tới Linh Dược Điền trong, Phuong Nho thì một lần mưa, chính là ngồi vào khô ráo chỗ.

Như hôm nay khí, đã tới đầu thu, khí hậu tương đối khô mát, không khí cũng so với ướt át, hiện tại Linh Dược Điền, hai ba ngày thì một lần mưa liền thành, dù sao, trước mắt linh dược thì sẽ đến thu gặt lúc, hơi nước đã là ở vào một loại trạng thái bão hòa phía dưới.

Sau khi ngồi xuống, Phuong Nho liền nhắm mắt tu luyện, tiêu hóa trong cơ thể tích súc, hần muốn trở nên mạnh mẽ, không gì sánh được trở nên mạnh mẽ, bất quá con đường tu hành, nhưng là một bước một cái vết chân, hần cũng minh bạch.

Phuong Nho nghĩ thâm, nếu như chính mình tu vi hiện tại cao siêu không gì sánh được lời nói, khả năng này sẽ còn đối Tô Hiểu Đan cái kia trong cơ thể Phá Diệt huyết mạch thức tỉnh có một tia trợ giúp.

Nhưng là bây giờ chính mình tu vi, còn không có Tô Hiểu Đan cao thâm, mà nghe được Tô Hiểu Đan nồng lời tâm tình nói, Phuong Nho liền sẽ khản trương, lo nghĩ.

Chỉ có tự thân nỗ lực, mới có thể làm tự mình nghĩ làm việc.

Trong đầu, liền hiện ra tại Thanh Thủy Trấn, muốn cùng Tô Tiêu Tiêu đến đây Thiên Hóa Môn lúc, Tô Tiêu Tiêu tự nói với mình lời nói.

"Có thực lực, coi như không có ở đây thân nhân bên người, cũng mới có thể bảo vệ được muốn người giám hộ, nếu như không có thực lực, coi như mỗi ngày bởi bạn tà hữu, cũng là phí công, bảo hộ không được!"

Tô Tiêu Tiêu câu nói này, lúc này như hôm qua nói, ở bên tai hồi vang.

Thế nhưng Tô Hiểu Đan loại này, liên quan đến Thần Đế huyết mạch sự tình, Phuong Nho lại cảm giác đặc biệt vô lực, Tam Sơn Đình muốn tấn thăng đến Thượng Cổ Tiên Khí cấp bậc, mới có thể đối việc có trợ giúp, Phuong Nho đã không dám hy vọng xa vời.

Mà thực lực của chính mình, hiển nhiên càng không thể nào, lẽ nào tất cả thật muốn mặc cho số phận?

Phuong Nho nhắm mắt lại cũng là mở đến, những tạp niệm này, để cho hần tình không nổi tâm tính thiện lương tốt tu luyện, hần nhìn lam thiên dờ ra.

Vẫy vẫy đầu, Phuong Nho làm ba cái hít sâu, mọc lại thở dài ra mấy hơi thở, chậm rãi thả chậm hô hấp, để cho mình khí tức dần dần bình thản.

Phuong pháp này, đối Phuong Nho mà nói rất dùng được, cũng là hần trải qua dùng bình tĩnh phuong pháp.

Đội tâm bình khí hòa, hô hấp đều đều sau đó, Phuong Nho lần nữa nhắm mắt lại, tâm vô bàng vụ tu luyện.

125. Kinh hỉ bữa cơm

Thời gian ở nơi này như vậy dưới việc tu luyện, lặng yên vượt qua, làm Phuong Nho mờ mắt lúc, sắc trời đã tối xuống.

Hắn từ từ đứng lên, kiểm tra một lần linh dược sau đó, chính là hướng ra khẩu bước đi.

Khoảng cách linh dược thành thực thời gian, đã càng ngày càng gần, cũng liền tỏ rõ Phuong Nho khoảng cách bước vào nội môn thời gian, cũng càng ngày càng gần.

Đạp không lo lắng không lo lắng tiến độ, Phuong Nho hướng nơi ở bước đi.

Đi tới chính mình chỗ ở chỗ, Phuong Nho đẩy cửa ra, nhất thời trước mắt tất cả, để cho hắn thất kinh, giật mình tại cánh cửa, nhìn bên trong.

Chỉ thấy bên trong phòng, nhiều hơn một cái bàn nhỏ, trên bàn, nóng hôi hổi mấy món ăn, mùi thơm thức ăn xông vào mũi.

Thế nhưng, phòng trong nhưng không có bán cá nhân ảnh, chỉ thấy một bàn này đồ ăn đặt cái kia.

"Phuong Nho, hi hi!" Đột nhiên từ phía sau cửa, Tô Hiểu Đan gấp ló đầu ra, trên mặt hiện lên vui vẻ, xuất hiện ở Phuong Nho trước mặt, nói: "Có phải hay không rất giật mình!"

"Vâng!" Phuong Nho nhúc đầu, nhìn Tô Hiểu Đan mỉm cười nói: "Ta còn đang nghĩ, có phải hay không người làm chuẩn bị thịnh soạn như vậy bữa cơm, lại không chú ý, người vậy mà trốn phía sau cửa, cảm tạ, Hiểu Đan."

"Hừ, còn nói sao, người xử ở chỗ này lâu như vậy, làm hại ta không thể không trước giờ đi ra!" Tô Hiểu Đan chu chu mỏ, kéo lên một cái Phuong Nho tay hướng bên trong bước đi, nói: "Đều là mấy món thức ăn, cũng là buổi chiều tại sơn bên trong ngắt lấy, ta biết người ở đây ngoại môn không có đi thiện đường ăn xong một bữa cơm, đều dựa vào hấp thu Từ Khí Đan tới luyện hóa, hôm nay tất cả ta đặc biệt vì người cũng là vì chúng ta chuẩn bị, hi hi!"

"Ah, tới hồi ăn phiền phức, cho nên ta thừa dịp bây giờ còn có đủ đủ đan dược, liền lười chạy tới chạy lui." Phuong Nho cười cười, đi tới trước bàn, tự tay thì sẽ đến trong chén bắt đồ ăn, lập tức bị Tô Hiểu Đan bắt lại tay, sẵn giọng: "Rửa tay! Không được rửa tay không cho phép ăn."

"Tốt!" Phuong Nho ngượng ngùng cười, theo Tô Hiểu Đan tay, rút về, nói: "Không tệ a, đều là gió tự nhiên vị, măng, cái nấm, nhân sâm đồ ăn, di, đây là cái gì, ta làm sao không nhận ra?" Phuong Nho chỉ vào một bàn đồ ăn hỏi.

"Đây cũng là cái nấm một loại, tục xưng Lôi Gia Cô!" Tô Hiểu Đan đối Phuong Nho cười giải thích: "Cũng chớ xem thường cái này Lôi Gia Cô, loại này nấm không được thường có! Hơn nữa hương thú vô cùng tốt, lại đựng một tia Lôi Đình chi lực, là gắp lồi mà sinh."

"Ủm! Trong thế gian, lại có tốt như vậy đồ vật, thật là có khẩu phúc." Phuong Nho nhìn cái này được xưng là Lôi Gia Cô đồ ăn, chỉ thấy mỏng như cánh ve, ánh sáng màu u lục, nhân nhạt hương vị từ đó tràn ngập, vừa nhìn chính là tốt nhất ăn đáng về.

Phuong Nho chạy mau đến phòng rửa mặt đi rửa tay, vội vàng đi ra, Tô Hiểu Đan đã ngồi xuống.

"Ai, người nơi đây, thực sự là nhà chỉ có bốn bức tường, ngoại trừ một giường lớn, chẳng có cái gì cả, hi hi." Tô Hiểu Đan trêu đùa: "Bắt quá về sau thì bất đồng, chỉ cần người không chê có được hồi chạy, ta mỗi ngày làm cho người ăn ngon."

"Vây quá phiền phức, không cần Hiểu Đan." Phuong Nho cảm chén đĩa lên, chén này đĩa vẫn là Tô Hiểu Đan mang đến, chứng kiến Tô Hiểu Đan tấm lòng thành, đồ ăn lại làm được như thế hấp dẫn người dạ dày khẩu, Phuong Nho khẩn cấp nhâm nhi thưởng thức.

Từng cái thưởng thức một lần, Tô Hiểu Đan vẫn không nhúc nhích nhìn Phuong Nho, nháy nháy mắt lộ vui vẻ hỏi: "Thế nào thế nào, ăn ngon không? Đây chính là ta lần đầu tiên động thủ!"

"Ủm ừ, ta lại nếm thử cái này Lôi Gia Cô." Phuong Nho lập lại thức ăn ý vị gặt đầu, xóc lên cái này cái gọi là Lôi Gia Cô nhét vào trong miệng.

Nhất thời, Phuong Nho liền cảm giác được, một cổ nhẵn nhụi, tươi mới, nhu đầu cũng như thưởng thức được một loại cực hạn mỹ vị, đều đang nhảy cẫng hoan hô.

Phuong Nho cảm giác được, cái này Lôi Gia Cô, thật đúng là đựng một tia thuần túy Lôi Đình chi lực, ăn tại trong miệng, có thể cảm giác được loại kia toàn thân đều thoải mái, khí huyết đều ở đây phi nhanh, trong tai đều tựa như có thể nghe được một tia nhỏ bé âm thanh sấm sét.

Cái này, thực sự là một loại trong thức ăn kỳ vật!

"Hiểu Đan, không nghĩ tới người không chỉ có người như tiên nữ nhân, liên thủ nghệ cũng là rất tốt, ăn quá ngon, người cũng ăn mau, đừng chỉ xem ta ăn."

Phuong Nho khen không dứt khẩu, vội vàng cho Tô Hiểu Đan kẹp chút đồ ăn, "Ngươi lại không ăn, đợi lát nữa, có thể bị ta ăn sạch ánh sáng ha ha."

"Hi hi, ngươi thích là tốt rồi, ta còn lo lắng ta làm không hợp ngươi khẩu vị đây." Tô Hiểu Đan xúc lên một tia đồ ăn, chậm rãi nhai kỹ nuốt chậm, chứng kiến Phuong Nho ăn vui vẻ như vậy, nàng cũng hài lòng.

Một bữa cơm ăn đến, Phuong Nho sờ sờ cái bụng, than thở: "Ăn rất ngon lành, đây là ta tiến nhập trong sư môn, ăn đệ nhị bổng nhiên có ý nghĩa cơm, không thể không nói, Hiểu Đan tay nghề ngươi thật không phải là thấp!"

"Hi hi, cảm tạ khích lệ, ngươi thích là tốt rồi." Tô Hiểu Đan thoả mãn gật đầu cười nói: "Ngươi ở nơi này, còn ăn xong đệ nhất bổng nhiên có ý nghĩa cơm?"

"Ừm." Phuong Nho gật đầu nói: "Kỳ Dương cùng Hồ Vũ còn không có vào nội môn lúc, có một lần, ta từ Linh Dược Điện rất khuya trở về, bọn họ giúp ta lấy cơm, tuy là cũng lạnh, bất quá lại làm cho ta cảm giác thật ấm áp, cũng là rất ý nghĩa."

"Ừm!" Tô Hiểu Đan khẽ gật đầu một cái, nói: "Đi nhanh tắm đi, ta thu thập một chút."

Lúc này Tô Hiểu Đan, hiển nhiên như một cái trong thế tục tiểu tức phụ, bắt đầu ở quá cùng trong thế tục không khác nhau chút nào tiểu hai khẩu Cùi Gạo Dầu Muối sinh hoạt.

Bởi vì nàng đối Phuong Nho yêu, nàng tại Phuong Nho trước mặt, nói cái gì đều có vẻ đặc biệt tự nhiên, Phuong Nho nghe vào trong tai, cũng cảm giác được cực kỳ thoải mái, cũng không có loại kia không được tự nhiên.

"Ừm!" Phuong Nho đáp một tiếng, chính là đứng lên đi phòng rửa mặt, một ngày bận rộn, vào lúc này, là buồn lòng nhất.

Tắm xong sau đó, Phuong Nho chính là đi ra, Tô Hiểu Đan cũng thu thập xong tất cả, làm Phuong Nho ngồi xuống, nàng liền vào phòng rửa mặt bước đi.

"Hiểu Đan nàng sẽ không phải ở chỗ này qua đêm à?" Phuong Nho ở trong lòng thầm nghĩ, "Tuy là cùng Hiểu Đan quan hệ minh xác, thế nhưng ta sẽ không coi đây là lý do, sảm sờ nàng, chỉ ít, ít nhất cũng phải trước cho nàng một cái danh chính ngôn thuận thân phận, cũng không biết từ lúc nào có thể về nhà một chuyến, như thế có thể mang nàng đi gặp cha! Như là đã quyết định phải bởi nàng diễn một hồi nhân sinh còn thừa không có mấy đặc sắc, ta liền muốn bả nhân vật này bên trong nên đều có cho nàng, chỉ ít sau này, nàng thật thừa nhận không được Thần Đế huyết mạch giác tỉnh bạo động, cái kia nàng nhân sinh, cũng là hoàn chỉnh!"

Phuong Nho trong lòng tâm tư hàng ngàn hàng vạn, hần toàn lực ứng phó, toàn tâm toàn ý phần diễn nhân vật này, nàng không muốn dùng dối trá giả ý tới có lẽ Tô Hiểu Đan.

Muốn làm, hần liền muốn làm rõ ràng, làm hoàn mỹ không một tí vết, đương nhiên, cũng là đối Tô Hiểu Đan có cảm tình, tuy là thứ tình cảm này, Phuong Nho đã nói rõ qua, bất quá đến là lộ ra chân tình.

"Hiểu Đan, ngươi ở đây làm gì?" Phuong Nho tâm tư thu hồi, phát hiện Tô Hiểu Đan còn chưa có đi ra, chính là mở miệng trong triều hỏi.

"Ngươi không cần phải để ý đến ta, ngươi nên làm cái gì làm cái gì à!" Tô Hiểu Đan thanh âm từ bên trong truyền đến.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

126. Ta là ngươi cái gì

Phuong Nho đứng lên, hướng phòng rửa mặt bước đi, liền chứng kiến Tô Hiểu Đan đang ở bận rộn vì mình tẩy trừ hôm nay bị thay thế y phục.

"Hiểu Đan! Việc này, không cần ngươi tới." Phuong Nho ngồi xổm người xuống đi, ngồi xổm Tô Hiểu Đan bên cạnh mở miệng nói: "Ngươi lại làm cơm nấu ăn, còn giúp ta tẩy trừ quần áo dơ, trong lòng ta làm khó dễ à, đến, ta tự mình tới, ta tùy tiện giẫm hai chân là được!"

"Cũng nhanh tắm xong, ngươi bây giờ nhưng là ta ngu phụ, ta là ngươi cái gì à?" Tô Hiểu Đan dừng lại trong tay động tác, vẻ mặt vui vẻ nhìn Phuong Nho hỏi: "Nói mau, ta là ngươi cái gì?"

"Ách. . . Ngươi, ngươi là. . ."

"Đừng có đông dài, nói mau nha." Tô Hiểu Đan nhìn trên mặt hơi hơi nổi lên một tia khuôn mặt hồng Phuong Nho, hướng dẫn từng bước nói, "Người là ta ngu phu, ngu phu cái kia, gọi cái gì đây!"

"Nương tử, người là vợ ta!" Phuong Nho mở miệng nói: "Có đẹp như vậy như tiên nữ nhân, lại như thế chịu khó săn sóc nương tử, ta quả thực giống như tại giống như nằm mơ, ah, khổ cực!"

"Hi hi, người ra ngoài đi, ta nhanh tắm xong, phu quân!" Tô Hiểu Đan nghe được Phuong Nho hồi đáp, trên mặt hiện lên một tia không dễ dàng phát giác đáng chất, theo Phuong Nho, trên mặt hẳn luôn là treo hạnh phúc nụ cười, " "

Phuong Nho chỉ phải đứng đây, trong lúc vô tình chứng kiến Tô Hiểu Đan trước ngực bị nàng đè ép tuyết trắng, gấp gấp vội vàng chạy ra ngoài.

"Nương tử!" Phuong Nho ngồi vào trên giường, ngửa đầu nỉ non một tiếng, trên mặt hiển hiện vui vẻ.

Tô Hiểu Đan tắm xong y phục sau đó, đi tới, ngồi vào Phuong Nho bên người.

"Mệt chết ta!" Tô Hiểu Đan thở khê U Lan, nhìn Phuong Nho nghịch ngợm cười, như mềm hành như vậy tay, tại các đốt ngón tay thượng véo nhẹ lấy, nói: "Phu quân! Hi hi giúp ta xoa bóp đi, người nếu như cảm thấy ta khổ cực lời nói."

"Lần này sẽ không đánh đoạn ta chân ta đi! Hắc hắc." Phuong Nho nhìn Tô Hiểu Đan trêu đùa: "Ta có thể nhớ kỹ, lần trước, cũng là câu nói này, ta muốn là bằng lòng lời nói, nhưng là lại. . ."

"Đưa ngực!" Tô Hiểu Đan đưa ra đầu ngón tay, tại Phuong Nho trên trán điểm một chút, mỉm cười đem đầu tựa ở Phuong Nho trên vai, nói: "Thật ta cũng không mệt, ta hiện tại xem như là tâm tưởng sự thành, có thể cùng người công bằng lấy tâm thổ lộ tình cảm cùng một chỗ, vô câu vô thúc, ta rất cảm tạ Tiểu Tiểu tỷ, nàng giúp ta muốn đổi người nói chuyện, thay ta nói."

Tô Hiểu Đan kéo Phuong Nho tay, ôm vào chính mình eo nhỏ nhắn lên, đem đầu tựa ở Phuong Nho trong bả vai, hưởng thụ cái này khó có được hai người thời gian, vô câu vô thúc chân tình biểu đạt.

"Ủm!" Phuong Nho thở khê một hơi thở, cảm thụ được Tô Hiểu Đan ôn nhu mềm mại, trong mũi tràn ngập nàng mùi tóc cùng để cho Phuong Nho rục rịch đặc biệt mùi thơm của cơ thể, Phuong Nho mở miệng nói: "Hiểu Đan, các loại (chờ) có thời gian, ta dẫn người đi nhìn một chút cha ta a!"

"Tốt!" Tô Hiểu Đan đem đầu từ Phuong Nho trên vai nâng lên, nhìn Phuong Nho cười nói: "Ta đến lúc đó cũng dẫn người đi ta Tô gia, cha mẹ ta nhất định sẽ thích người! Hi hi."

"Ủm." Phuong Nho cười cười, ánh mắt nhìn về phía cửa sổ, nói: "Hiểu Đan, hoặc là ta trước đưa người hồi tiểu thiên phong đi, hiện tại nơi đây giường, đã chỉ có tờ này tốt, lần trước phong độ thừa dịp ta không có ở đây lúc, đã đem nơi đây phá hư một lần."

"Được rồi!" Tô Hiểu Đan minh bạch Phuong Nho tâm ý, chợt từ từ từ đứng lên.

Phuong Nho lập tức đứng lên, kéo Tô Hiểu Đan tay xuất môn, hướng tiểu thiên phong phượng hướng bước đi.

Như hôm nay sắc tuy muộn, nhưng là vẫn có đệ tử quần tam tụ ngũ tụ ngồi chung một chỗ nói chuyện phiếm.

Mất sắc người, vẫn là chứng kiến Phuong Nho cùng Tô Hiểu Đan so như tình lữ, nhân nhĩ đặc bộ, tay nắm tay, vẻ mặt vui vẻ, nhất thời khiến cái này người, cảm thấy không thể tưởng tượng được cùng hâm mộ và ghen ghét.

Cái này một hình ảnh, phỏng chừng đến ngày mai liền sẽ là ngoại môn bên trong bạo tạc tính chất tin tức, một truyền mười truyền một trăm trăm truyền nghìn vạn lần, ngoại môn người người đều sẽ biết.

Phuong Nho cái này giờ lên, cũng là cao điệu, hẳn quyết định phải bởi Tô Hiểu Đan diễn một hồi sinh mệnh thất truyền, liền muốn lấy hành động nói thiên hạ biết người: Ta Phuong Nho, cùng Tô Hiểu Đan, là một đôi, kết thành đạo lữ.

Không chút nào kiêng kỵ, dùng hành động nói chuyện, dùng hành động chứng minh.

Hai cái nhân nhĩ bước chậm tại dưới ánh trăng, ánh trăng đem hai người họ thân ảnh kéo rất dài, tay nắm, một đường nói tí mỉ, bất tri bất giác sẽ đến tiểu thiên phong vào sơn khẩu.

Đứng ở sơn khẩu, Tô Hiểu Đan tại Phuong Nho trong lòng ôm dựa sát vào nhau một chút, chính là lưu luyến không rời ly khai, cùng Phuong Nho vẫy tay từ biệt.

Thẳng đến nhìn theo Tô Hiểu Đan vào sơn khẩu, nàng còn ba bước vừa quay đầu lại hồi hi vọng Phuong Nho, thẳng đến Tô Hiểu Đan thân ảnh, hoàn toàn biến mất ở ánh mắt của mình đi tới chỗ, Phuong Nho mới đáp khởi bước một cái, hướng chính mình nơi ở bước đi.

Này tiểu thiên phong, chính là ngoại môn góc đông bắc vị trí, cũng coi như phải là một mảnh đẹp và tĩnh mịch chi địa, khoảng cách ngoại môn đệ tử nơi ở, nhưng có năm dặm có thừa lộ trình.

Thân truyền đệ tử phái xuống ngoại môn, nơi ở tại tiểu thiên phong, nhất định phải thanh tĩnh không quấy nhiễu, lúc này mới tốt tâm vô bàng vụ chuyên tâm tu hành.

Mà năm dặm có thừa lộ trình, lại là mở ở một tòa so tiểu thiên phong còn nhỏ một vòng son một bên, này từ ngoại môn đệ tử nơi ở đi thông tiểu thiên phong đường, nhưng là bị không phải của mình thủ đoạn, miễn cưỡng từ nơi này son bên trong mở ra tới.

Ánh trắng như nước, Phương Nho đạp tiến độ chậm rì rì hướng nơi ở bước đi.

Để cho Phương Nho ngoài ý muốn là, Tô Hiểu Đan rất nghe lời, lúc đầu cho rằng Tô Hiểu Đan sẽ ở chính mình nơi đó qua đêm, vẫn còn ở tâm thần bất định mở miệng đưa nàng tiến hồi, có phải hay không hội không ổn, dù sao quan hệ đã xác nhận.

Thế nhưng, để cho Phương Nho buông xuống tâm thần bất định là, Tô Hiểu Đan rất là nhu thuận đồng ý.

Ti mi nghĩ lại, Phương Nho cũng từ đó lý giải, Phương Nho đã nói, muốn dẫn nàng gặp cha mình, có thể mang một cô gái gặp gia trưởng, đây đều là cho thấy thái độ.

Dần dần trong suy tính, Phương Nho đã tại cái này năm dặm có thừa trên đường đi phân nửa, dưới ánh trăng, đột nhiên một thanh âm quen thuộc, đánh vỡ đêm này muện vắng vẻ, truyền tại Phương Nho trong tai.

"Không nghĩ tới tiểu tử nguoi, nhân họa đắc phúc, tả unction hữu bảo, diễm phúc còn không cạn sao!" Âm u mang theo sát ý thanh âm, yếu ớt truyền tới Phương Nho trong tai, trong nháy mắt để cho Phương Nho dừng bước lại, trong lòng không kinh sợ mà còn lấy làm mừng.

Chính mình hạ chiến thư, cũng không dám ứng chiến rửa đen rút đầu, lại vào lúc này, tìm tới cửa, xem ra kế hoạch kia đã thất hiệu.

Phương Nho chấp lấy tay, ánh mắt nhìn về phía trước đường bên trong, dưới ánh trăng mơ hồ một đạo thân ảnh, nghe thanh âm này, không nhìn tướng mạo, trong nháy mắt liền để Phương Nho xác định một cái tín tức.

Người này, không phải Quỷ Tú Tài vẫn là người phương nào? Quỷ Tú Tài thanh âm, Phương Nho là vô luận như thế nào cũng sẽ không quên.

Hơn nữa ở nơi này dưới bóng đêm, nhìn không thấy hấn khuôn mặt, hấn ngược lại đem chính mình lúc đầu thanh âm, không che giấu chút nào biểu đạt ra ngoài.

Đây mới là Quỷ Tú Tài, chân chính Quỷ Tú Tài.

"Quỷ Tú Tài, quả nhiên là nguoi." Phương Nho đứng tại chỗ, nhìn về phía trước mấy trăm bước các loại cái kia đạo mông lung thân ảnh, giọng nói một liệt: "Ta quả nhiên không có đoán sai, nguoi chết, chỉ là một cái lời nói dối, nguoi cái này táng tận thiên lương ác ma, ta muốn thay Phúc bá báo thù, ta muốn dùng nguoi huyết, tế điện Phúc bá, tế điện những cái kia chết ở trên tay nguoi oan hồn trên trời có linh thiêng!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

127. Đại chiến Quỷ Tú Tài « »

"A ha ha ha ha, nguoi bây giờ quả thật có khả năng đó." Quỷ Tú Tài cũng không phủ nhận, cũng không thừa nhận, lạnh lùng Âm U thanh âm truyền tới: "Bất quá, nguoi cho rằng là chỉ bằng nguoi một điểm này bản lĩnh, là có thể giết được ta? Đơn giản là quá buồn cười, thức thời mà nói, liền đem ta nghĩ muốn đồ vật, cho ta, có lẽ, ta còn có thể không cùng nguoi so đo!"

Hồ!

Phương Nho không trả lời hấn mà nói, trong cơ thể lực lượng như mở cống hồng thủy, trong nháy mắt toàn thân hấn từng cái vị trí.

Bước chân hấn đi phía trước một bước, thân thể cơ hồ giống như một đạo thoáng qua điện, nhanh đến cực hạn, chớp mắt sẽ đến cái này mông lung bóng người trước mặt.

"Thiên Ân!"

Sớm lấy súc thế đãi phát duy nhất tuyệt học, Phương Thiên Ân bên trong một kích mạnh nhất, Thiên Ân, trong nháy mắt như tại trong hư không đánh văng ra một cái khe, một người kim quang sáng chói to lớn con dấu, lấy Hám Thiên Động Địa thể hiện lên.

Thiên Thời, Địa Lợi, Nhân Hòa!

Này sáu chữ to, vào lúc này như Lục đạo Chân Ngôn, dừng động để cho tâm linh người rung động ánh sáng.

Quý Tú Tài trong lòng cả kinh, hấn rung động là, Phương Nho thực lực tu vi, lực lượng mỗi một ngày đều ở tầng vọt, mấy ngày trước tranh đấu lúc, Phương Nho lực lượng còn không có hiện tại ở đây sao hùng hồn.

Ngày đó, Phương Nho lực lượng mặc dù cũng hùng hồn, nhưng lại còn có trôi lơ lửng, mà bây giờ, cũng đã để cho Quý Tú Tài mới cảm giác được, Phương Nho bây giờ lực lượng, là thật thật tại tại trầm ổn đi xuống, như một tòa vị nhưng bất động Thái Sơn, lấy thể thái sơn áp đỉnh, ôm nhất kích tất sát lòng tin mà tới.

Ong ong ong!

Quý Tú Tài một tay chỉ một cái, một thanh Ma Khí cuộn cuộn lao nhanh Bá Đạo rạch ra hư không hiện ra đến, thân đao đen sát khí quán quanh, cuộn cuộn lao nhanh, như một cái dòng sông màu đen, ở chân trời bên trong cuộn.

"Hóa Ma đao!"

Hiển nhiên, lần này, Quý Tú Tài càng là toàn lực ứng phó, này chính tông Hoàng Cấp võ học Chiến Kỹ vừa thi triển ra, so với ngày đó còn cường đại hơn một phần.

Ầm!

Phương Nho một cái Thiên Ấn cùng hấn Ma Đao một cái va chạm, phảng phất không gian đều bị đang chấn động, như một khối thủy tinh như vậy chia năm xẻ bảy.

Phương Nho kìm nén một hơi thở cường đại tức giận, tức giận chuyển hóa thành cừu hận ngọn lửa, sau một kích, lấn người về phía trước, quả đấm đập mạnh đi.

Quấy nhiễu là bây giờ đối mặt đến Quý Tú Tài, Phương Nho cũng không thấy rõ hấn diện mục, bởi vì Quý Tú Tài trên mặt, tựa hồ có cái gì mục đích, đeo lên một tấm dử tợn nước sơn mặt nạ màu đen, đúng như một cái ác quỷ một dạng dưới ánh trăng tăng thêm kinh khủng ý.

"Giấu đầu lòi đuôi đồ vật, ngươi nghĩ rằng ta còn không biết ngươi hóa thân là ai chăng?" Phương Nho một quyền thẳng hướng hấn mặt đánh tới, thế tất yếu ở một quyền này bên dưới đưa hấn mặt nạ đánh thành bụi phấn, "Phong độ chính là ngươi! Ngươi chính là Quý Tú Tài."

Quý Tú Tài lạnh lùng a cười một tiếng, bước chân sau dặng, hai tay như đao, Mãnh hướng Phương Nho quả đấm bổ tới.

Quyền Chưởng đụng nhau, không khí vang lên vo ve tiếng nổ, trong lúc nhất thời, hai người lại cân sức ngang tài, cái này làm cho Quý Tú Tài trong lòng trầm xuống.

Phương Nho tính đúng đến thời gian, lấy quyền cước mãnh liệt đánh đang lúc, tìm kiếm nhất kích tất sát thời cơ, uẩn dưỡng ở trong người trong linh đài Tam Sơn Đỉnh, đã tùy thời chờ Phương Nho điều khiển, chợt phát động một kích trí mạng.

"Hóa Ma đao!"

Quý Tú Tài trong nháy mắt chấp hai tay, hướng Phương Nho một chút.

Ầm!

Hư không lần nữa bị rạch ra, cái kia như một cái Giang Hà cuộn màu đen Ma Đao, xuất hiện lần nữa, lao nhanh đến như Giang Hà đen sát khí, mũi đao Bách Quỷ gầm thét, hướng Phương Nho bổ tới.

"Thiên Ấn!"

Cũng vào lúc này, Phương Nho Thủ Ấn kết thành, một ấn bùng nổ tia sáng chói mắt, hướng Quý Tú Tài đẩy đi.

Ừng ừng!

Thiên Ấn hiện ra, hư không chấn động, lấy kim sắc tường hòa ánh sáng, muốn quét sạch bóng tối này.

Ầm!

Thiên Ấn cùng Hóa Ma đao vừa đụng, nhất thời không gian đều run rẩy, đây là một kích mạnh nhất, song phương tận hết sức lực.

Bạch bạch bạch!

Phương Nho cũng ở đây một chút chỉ xuống bước chân quay ngược lại mười tới bước, trong cơ thể khí huyết sôi trào, hai tay có chút chết lặng, xem xét lại Quý Tú Tài, cũng giống như vậy, ở đó nhiều chút quỷ dị dưới mặt nạ, trong cặp mắt kia, tràn đầy một cỗ không tưởng tượng nổi vẻ mặt.

"Mộc Đầu" Phương Nho ở trong lòng một tiếng rống to, trong chớp mắt một ánh hào quang tự Phương Nho trong bàn tay vừa vọt ra, ánh sáng như điện càn vọt qua điện, sắp đến không thể tưởng tượng nổi bước.

Như một đạo đột nhiên từ hư không bên trong chém ra tới kiếm quang, phải đem Quỷ Tú Tài đầu trong nháy mắt chém với đạo tia sáng này bên dưới.

Quỷ Tú Tài ở lần này, quý dĩ dưới mặt nạ, rốt cuộc có một tí xúc động cho, xuất hiện vẻ kinh hoàng về sợ hãi.

"Đây là cái gì?" Quỷ Tú Tài không phản ứng kịp, liền thấy cái này phảng phất từ hư không bên trong đột nhiên chém ra tới như kiếm trông tròn mang, trong nháy mắt ở trong lòng găm thét nghi ngờ một tiếng, hai tay vội vàng ở trước người một chút.

Ao ào ồn ào!

Tại hán một điểm này bên dưới, từng đạo như đại thủy gió cuốn tiếng sóng vang truyền ra, phảng phất trước người hán trong không gian không khí, vào lúc này biến thành một cỗ thủy triều, bị hán ngưng tụ thành một mặt bên chắc không thể gãy tằm thuận.

"Hư không Hóa Phù!"

Ở nơi này mười triệu một trong cái chớp mắt, một cái nhìn như bên chắc không thể gãy tằm thuận xuất hiện, Quỷ Tú Tài ngón này hư không Hóa Phù vỡ học Chiến Kỳ, lúc này thành hán thủ đoạn bảo vệ tánh mạng.

Tam Sơn Đình như một đạo kiếm quang, là cực nhanh biểu hiện, có Gõ ăn ý phối hợp, hán liền chờ đợi giờ khắc này đến, lấy nhất kích tất sát triển áp thế, tựa muốn đem Quỷ Tú Tài xóa bỏ.

Đột nhiên xuất hiện một cái hộ thân tằm thuận, cũng làm chứng Quỷ Tú Tài thực lực, ở nơi này trong chớp mắt, liền phản ứng đi ra.

Ầm!

Tam Sơn Đình vừa va chạm ở này trên tằm chắn, nhất thời oanh âm thanh quán nhĩ, không gian cũng dâng lên từng đạo rung động, như bình tĩnh hồ đập hạ một tòa núi lớn, đem hồ cũng san bằng.

Tiếp đó, tằm thuận vang lên răng rắc răng rắc thanh thúy tiếng, trên tằm chắn trong nháy mắt phủ đầy nhìn thấy giạt mình vết rách, tựa hồ sắp liền muốn bẻ tan tành, tiêu tan.

Phốc!

Quỷ Tú Tài khí huyết quay cuồng, một búng máu phun phun ra, dưới mặt nạ sắc mặt cũng dâng lên tái nhợt.

Bất quá, này một ngụm máu tươi, hán phun ở nơi này sắp bẻ tan tành trên tằm chắn sau khi, này phủ đầy nhìn thấy giạt mình vết rách tằm thuận, bắt đầu phát động hào quang, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ, tu bổ lại.

Những thứ này vết rách, lại bắt đầu tu bổ, tằm thuận bắt đầu trở nên lớn, phát ra từng trận phong cách cổ xưa như vỏ rùa như vậy ánh sáng.

"Thiên Án!"

Phương Nho cũng vào lúc này, vừa nhảy ra, Tam Sơn Đình Khí Hồn Mộc Đầu, cũng ở đây Phương Nho tâm linh câu thông hạ, một lần nữa Mãnh phun trào ra một đạo hào quang màu xanh đen.

"Thanh Mộc Thần Chú!"

Mộc Đầu chính là Đông Phương Thanh Mộc Hồn, cường đại phòng ngự cùng sinh cơ là bản năng, mà trừ lần đó ra, vẫn còn có một đạo thuộc về nó nguyên rủa.

Thanh Mộc Thần Chú, lấy sinh mệnh cơ hội, nguyên rủa hết thảy sinh mệnh, để cho khô héo, diệt tuyệt.

Đây là Phương Nho không biết, cũng là Mộc Đầu không có nói cho Phương Nho, đây là Mộc Đầu thủ đoạn.

Cái này hào quang màu xanh đen, chính là Thanh Mộc Thần Chú nguyên rủa khí, trong nháy mắt giống như một cây châm một loại đâm vào đến cái này phòng vệ đến Quỷ Tú Tài tằm thuận bên trong.

Xi xì xì!

Trên tằm chắn, nhất thời mạo dâng lên một trận khói đen, phảng phất như băng như gặp đến hỏa, bắt đầu ở tan rã.

Mà Tam Sơn Đình chợt triển áp, nổ ầm tứ vang, Mãnh hướng tằm thuận đánh tới.

Không phá tan này lá chắn, Quỷ Tú Tài Uyển Như núp ở trong vỏ rùa con rùa đen rúc đầu, đây chính là hán xác.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

128. Ngũ Quỷ chuyên chở

Ừng ừng!

Ầm!

Làm liền một mạch liên tiếp công kích, như Bạo Vũ Lê Hoa, chọt tới.

Thanh Mộc Thần Chú như châm như lửa đem tám thuấn hòa tan, Tam Sơn Đỉnh lấy thể thái sơn áp đỉnh cự lực đung, mà Phương Nho Thiên Ân, cũng vào lúc này một đòn đánh tới.

Quý Tú Tài quý dị kia dưới mặt nạ cặp mắt, rút cuộc vào lúc này, lộ ra đối với (đúng) Từ Vong vẻ sợ hãi.

Trong chớp mắt, mí này do hấn lấy tự thân bản mệnh huyết nguyên mà Gia Trì như vỏ rùa như vậy tám thuấn, trong phút chốc tan thành mây khói.

Tiếp theo lực lượng cường đại, đánh vào đến hấn trong thân thể.

Phốc!

Như đường parabol như vậy, Quý Tú Tài thân thể bị quăng đi, trong miệng phun huyết dịch, như một cái tách ra huyết sắc chi hoa.

"Chờ đó cho ta." Tại thân thể quăng đi đến không trung, như điều đứt dây một sát na kia, một đạo thanh âm phần nộ, tự trong miệng hấn truyền tới.

Ở Phương Nho sắp dậm chân mà ra, câu thông Tam Sơn Đỉnh phải đem đem trấn áp lòng bất lúc, đột nhiên, hấn thân thể biến hóa làm một cỗ khói đen, nhanh chóng hướng bốn phương tám hướng phi vọt.

Thấy như vậy một màn, Phương Nho lòng căng thẳng.

Cái này không biết là Quý Tú Tài cái gì võ học, đơn giản là chạy thoát thân cần thiết thủ đoạn.

Thân thể hóa thành một Cỗ khói đen, hướng bốn phương tám hướng phiêu tán, người căn bản không biết vậy một Cỗ khói mù mới là bản thân hấn chỗ.

"Đáng chết, lại để cho hấn trốn." Phương Nho nắm lại quả đấm ngang nhiên giận dữ, chau mày, tay khế vẩy, Tam Sơn Đỉnh liền trôi lơ lửng đến trên lòng bàn tay.

"Chủ nhân, hấn dùng để cho người không đoán được thân pháp trốn." Mộc Đầu thanh âm ở Phương Nho trong đầu vang lên, "Theo ta xem đến, cái tên xấu xa này là một thập ác bất xá đại bại hoại, hấn dùng chết tại trên tay hấn người oan hồn oán khí, luyện thành cái này chạy thoát thân thủ đoạn, nếu như ta nhớ không nói bậy, cái này gọi là Ngũ Quỷ chuyên chở!"

"Ồ! Mộc Đầu người lại biết nhiều như vậy.

"Phương Nho đáp lại: "Không sai, người này được đặt tên là Quý Tú Tài, là một người đang lúc Ác Ma, giết người vô số, vốn cho là hấn chết, lại không nghĩ rằng, hấn lại còn còn sống, người nói một chút, cái gì gọi là Ngũ Quỷ chuyên chở?"

"Há, nguyên lai hấn thật là một cái Ma Đầu." Mộc Đầu đáp lại: "Hấn chính là đem những thứ kia chết tại trên tay hấn nhân loại oan hồn oán khí, ngưng tụ Tế Luyện thành rūi một dạng oan hồn quỷ khí, trong ngày thường ở trong người uẩn dưỡng lớn mạnh, chạy thoát thân lúc, đem này năm đám oan hồn khí thả ra ngoài, bản thể hấn liền che giấu ở trong đó chạy trốn, rất khó bắt được, trừ phi thực lực tu vi mạnh mẽ người, mới có thể trong nháy mắt đem cái kia năm đám oan hồn quỷ khí trấn áp, hấn liền chạy không."

"Thì ra là như vậy." Phương Nho gật đầu một cái, đạo: "Mộc Đầu người biết thật đúng là nhiều, đúng người cho rằng là không nên gọi ta chủ nhân, ta không muốn làm người chủ nhân."

"A... Tại sao? Chẳng lẽ chủ nhân không quan tâm ta sao? Ô ô ô..." Mộc Đầu trong nháy mắt ứa nước mắt khóc lên.

"Không phải là a Mộc Đầu." Phương Nho vội vàng nói: "Ta nhớ người gọi ta kêu ca ca, hoặc là đại ca đều được, chính là không nên gọi ta kêu chủ nhân, chúng ta không có chủ tớ phân chia, chỉ có như huynh đệ như vậy cảm tình."

"Ca ca! Đại ca!" Mộc Đầu nghi ngờ một câu, toàn cho dù là hưng phấn kích động hết lớn: "Chủ nhân nói cái gì là cái gì, ta sau này liền kêu ca ca ngươi!"

"Ừm." Phương Nho gật đầu một cái, bàn tay nắm chặt, Tam Sơn Đình liền uẩn đường đến trong cơ thể.

Trong nháy mắt Phương Nho cũng đã nhận ra được, có người chính chạy tới đây.

Tầm mắt nhìn lại, là tiểu Thiên đình phương hướng, một đạo lãnh đạm bóng người màu xanh lục, dưới ánh trắng nhẹ nhàng tới, như không bên trong Tiên Từ, siêu phàm tục tục.

"Hiếu Đan!" Phương Nho trong nháy mắt liền nhìn ra người, không tránh khỏi kêu một tiếng.

Tô Hiếu Đan vừa rơi xuống đất, liền thấy Phương Nho còn đứng ở chỗ này, nhất thời trong lòng căng thẳng, đạo: "Phương Nho, vừa mới là không ngươi và người khác gặp gỡ."

"Hiếu Đan, ngươi tới vừa vặn.

"Phương Nho khẽ gật đầu, lộ ra một nụ cười châm biếm, đạo: "Vừa mới, ta cùng với Quý Tú Tài đại chiến một trận, bắt quá rất đáng tiếc, cuối cùng bị hấn lấy Ngũ Quý chuyên chờ phương pháp chạy thoát."

"Quý Tú Tài? Ngũ Quý chuyên chờ phương pháp?" Tô Hiếu Đan nhíu một cái lông mi, nhìn Phương Nho lo lắng hỏi "Ngươi có bị thương không?"

"Không có, không cần lo lắng." Phương Nho mỉm cười nói: "Ngược lại Quý Tú Tài, lần này ở ta cùng Tam Sơn Đình ăn ý bên dưới, bị thương nặng."

"Vậy thì tốt." Tô Hiếu Đan thở phào, đạo: "Ta cảm ứng được nơi này có ba động, Tiêu Tiêu Tỷ lại không có ở đây, cho nên liền chạy tới, lại không nghĩ tới Quý Tú Tài thật không có chết, như thế Ác Ma lại còn Tiềm Tàng ở đường đường trong tiên môn, đúng là mỉa mai, lần này nhất định phải đem hấn bắt tới."

"Bất quá, này lão gian cự hoạt Ác Ma, lại đến có chuẩn bị." Phương Nho nhỏ khí, "Hắn lại giấu đầu lòi đuôi, mang trên mặt mặt nạ, bất quá hấn thanh âm lại không hề che giấu, đúng là Quý Tú Tài."

"Việc này không nên chậm trễ, bây giờ chúng ta phải đi tìm phong độ." Tô Hiếu Đan mở miệng nói: "Nếu như hấn đã bị thương nặng, coi như hấn đem mặt nạ hái, hóa thân thành phong trào độ, hấn cũng che giấu không."

"Hiếu Đan, chuyện này, để ta làm!" Phương Nho nhìn Tô Hiếu Đan nói: "Trai qua hôm nay đánh một trận, Quý Tú Tài dưới, ta đã sờ thấu, hiện tại ở đây sao muộn, ngươi đi nghỉ trước, ta đối phó."

"Ừ, được rồi, ngươi phải cẩn thận một chút!" Tô Hiếu Đan kéo Phương Nho tay, nhu tình nhìn Phương Nho nói: "Bây giờ Tiêu Sư Tỷ đã nhập Lôi Trì đại trận bế quan tu hành, đối phó Quý Tú Tài chuyện, ta sẽ cùng ngươi cùng đi làm."

"Hiếu Đan, tại sao ta cảm giác, ngươi tu vi, so với Tiêu Sư Tỷ còn cao cường hơn!" Phương Nho nói ra trong lòng từ xưa đến nay nghi ngờ, nhìn Tô Hiếu Đan nói.

"Hi hi, hay lại là tan biến huyết mạch duyên cớ." Tô Hiếu Đan như trắng tuyết như vậy lông mi đại nhíu một cái, có chút thờ dãi, đạo: "Có mang Thần Đế huyết mạch là chuyện tốt, bất quá nhưng là tốt tới cực điểm biến thành chuyện xấu, không cần như người khác như vậy liều mạng tu luyện, ta tu vi cũng là đi từ từ tăng lên, mỗi một ngày qua, tu vi liền lên phòng một tia, khoảng cách huyết mạch giác tỉnh ngày giờ cũng đẩy tới một tia, cho đến huyết mạch hoàn toàn giác tỉnh, ở trong người bạo động!"

"A! Thì ra là như vậy.

"Phương Nho công khai, có chút nhỏ khí, nhìn Tô Hiếu Đan nói: "Hiếu Đan, yên tâm đi, ngươi không có việc gì, đi về nghỉ trước, ta sẽ đi gặp phong độ, hôm nay ta muốn bỏ đá xuống giếng, hoàn toàn đem Quý Tú Tài mặt nạ đâm thủng, thân phận vạch trần, báo thù huyết hận."

"Được ! Chính ngươi cẩn thận một chút." Tô Hiếu Đan lỏng ra Phương Nho tay, ở Phương Nho đưa mắt nhìn xuống bước chân đạp một cái, thân thể tung người lên, mấy cái lên xuống đang lúc, liền biến mất ở Phương Nho trong tầm mắt.

Thu tầm mắt lại, Phương Nho chính là rút lên bước chân, nhanh chóng hướng trụ sở phương hướng chạy đi.

Đi tới trụ sở nơi, Phương Nho thẳng đến Thiên sợ mình Tứ Đại Hộ Pháp chỗ ở, đến đến Tứ Đại Hộ Pháp trụ sở bên trong, lúc này đêm đã khuya, chúng đệ tử, cũng đã sớm thiết đi.

Bành bành bành!

Phương Nho lần này không có trực tiếp dùng chân đá tung cửa ra, từ này Tứ Đại Hộ Pháp, cho Phương Nho quý xuống nhận sai sau khi, Phương Nho cũng tạm thời chưa cùng bọn họ so đo.

Tay tại trong môn cấp tốc mà dùng sức gõ mấy cái, bên trong truyền tới nôm nốp lo sợ đáp lại.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

129. Thừa thắng xông lên « »

Cũng vậy, ở nơi này đêm hôm khuya khoác thời điểm, ngoài cửa đột nhiên truyền là như thế cấp tốc, phảng phất như đập cửa như vậy âm thanh, làm sao có thể sẽ không để cho mấy cái này ở ngoại môn bên trong tiếp tay cho giặc tứ Đại Ác Ôn sợ hãi.

Câu thường nói: Bình sinh không làm chuyện trái lương tâm, nửa đêm không sợ quỷ gõ cửa.

Nhưng là này tứ Đại Ngoại Môn ác ôn, chuyện trái lương tâm làm quá nhiều, vừa nghe đến tiếng gõ cửa này, nhất thời liền hù dọa có phải hay không.

"Mở cửa." Phương Nho ở ngoài cửa nói một câu.

Nghe một chút là Phương Nho thanh âm, này Tứ Đại Hộ Pháp càng là sợ hãi, người nhìn ta, ta nhìn người, ai cũng không dám cũng không muốn đi mở cửa.

Cho đến Phương Nho kêu lần thứ hai, Tứ Đại Hộ Pháp một trong bên trên hộ pháp Lãnh Tinh mới nơm nớp lo sợ tới mở cửa.

"Ta hỏi các người, phong độ ở nơi đó?" Phương Nho thấy mở cửa Lãnh Tinh, sắc mặt không vui, trực tiếp mở miệng hỏi.

"Người muốn tìm hần?" Lãnh Tinh thờ phào, vốn tưởng rằng, chính mình bốn người đem Phương Nho lời muốn nói Thiên Châu chuyện, thêm dầu thêm mỡ ở phong độ trước mặt bẩm báo, bây giờ Phương Nho tìm đến mình bốn người, sẽ là lai giả bất thiện.

Bây giờ nghe một chút Phương Nho mà nói, lập tức, Lãnh Tinh vội vàng trả lời: "Phương sư huynh yên tâm, người muốn tìm hần, chúng ta Tứ huynh đệ dẫn người đi."

Bên trong nhà bọc chắn khác Tam Đại Hộ Pháp, lập tức gạt đầu, vội vàng xuống giường mặc quần áo, đêm khuya mang theo Phương Nho thẳng đến phong độ trụ sở.

"Chính là chỗ này!" Mang theo Phương Nho đến đến chỗ này trụ sở trước, Lãnh Tinh tứ người nói.

Đang nghe được bọn họ mà nói sau khi, Phương Nho phấn thân một cước, bành vừa vang lên, trực tiếp đem cánh cửa này cho đập bay lên, thoát khỏi khung cửa, đập về phía bên trong nhà.

Trong phút chốc, Phương Nho thân thể cũng tránh vào trong nhà.

Thấy Phương Nho hành vi động tác, Tứ Đại Hộ Pháp đầu tiên là dọa cho giật mình, theo sau chính là bốn người liếc nhau một cái, trên mặt lộ ra cười âm hiểm.

"Quý Tú Tài, người đi ra cho ta!" Phương Nho tránh vào bên trong nhà, phát hiện bên trong nhà cũng không có nửa cái bóng người, chạy vào phòng rửa mặt, các loại (chờ) có thể chỗ ẩn thân Phương nhìn một lần, cũng không thấy người, lập tức gầm hét lên: "Thật là một con rùa đen rúc đầu."

"

"Phương sư huynh, hần không có ở đây không?" Tứ Đại Hộ Pháp nghe được Phương Nho thanh âm, thấy Phương Nho tìm khắp cái nhà này, cũng không có tìm được phong độ, lập tức đi tới, thấy Phương Nho lạnh lùng ánh mắt, vội vàng nói: "Hần chính là ở tại nơi này, chúng ta không có lừa người."

"Cái này súc sinh, khả năng bị thương nặng, biết ta sẽ không bỏ qua hần, tất nhiên là không dám trở lại, trốn!" Phương Nho ở thầm nghĩ trong lòng một tiếng, đem tầm mắt nhìn về phía Tứ Đại Hộ Pháp, đạo: "Ta giao cho các người nhiệm vụ, các người hoàn thành sao?"

"Dĩ nhiên dĩ nhiên!" Tứ Đại Hộ Pháp ở Phương Nho này lạnh lùng dưới con mắt, đều vội vàng cúi đầu, điểm đối với (đúng) cúi người.

Phương Nho liếc về liếc mắt, chính là xoay người đi ra khỏi phòng, trong nháy mắt biến mất trong bóng đêm, thẳng đến chính mình trụ sở đi.

Thấy Phương Nho biến mất bóng lưng, Tứ Đại Hộ Pháp trên mặt đều là lộ ra âm hiểm giảo hoạt nụ cười.

"Xem ra, kế hoạch chúng ta có hiệu quả! Hắc hắc." Lãnh Tinh nhìn ngoài ra ba vị hộ pháp, cười giả dối.

Ba người đều là gạt đầu, trên mặt lộ ra vẻ chờ mong.

"Hi nhìn chúng ta mong đợi thời gian, com sáng đến, để cho bọn họ chó cắn chó, cắn cái nguoi chết ta sống." Vương Thụy to giọng oang oang hét lớn.

"Ta nhớ được vừa mới, Phuong Nho thật giống như kêu cái quỷ gì Tú Tài?" Một bên không nói Phong Trần âm lãnh cười một tiếng, đạo: "Quý Tú Tài, các vị huynh đệ ứng phải biết đi."

"Ừ, quả thật như thế! Hẳn là kêu Quý Tú Tài?" Lãnh Tinh cẩn thận một lần nghĩ, liền gật đầu một cái, "Quý Tú Tài này tiếng xấu lan xa nhân gian Ác Ma, người nào không biết a, chẳng lẽ, Phuong Nho tiểu tử kia muốn tìm là Quý Tú Tài? Nhưng là nơi này là phong độ căn phòng a!"

"Trong này nhất định sẽ có nhất định sẽ có kỳ hoặc." Bắc Hạo nói: "Chúng ta rời khỏi nơi này trước đi, nếu là không tìm đường chết thì không phải chết, chờ chút phong độ trở lại, chúng ta đây coi như xong."

Ở Bắc Hạo lời nói bên dưới, ba người khác, đều là trở mắt nhìn nhau, vội vàng gật đầu rời đi.

Phuong Nho trở lại chính mình trụ sở nơi, ngồi xếp bằng ngồi vào trên giường.

"Phong độ quả nhiên chính là Quý Tú Tài." Phuong Nho ni non một tiếng, mặt hiện lên một tia ý mừng rõ, "Đúng như dự đoán, Ta đoán không có sai, bây giờ này Ác Ma người bị thương nặng, cũng là biết ta sẽ cả đêm truy kích, đã thành như tang gia chi khuyến như vậy tồn tại, không dám trở lại, chẳng qua là Ngoại Môn lớn như vậy, muốn đem hán moi ra, cũng là mò kim đáy biển chuyện!"

Thật ra thì Phuong Nho cả đêm truy kích đến phong độ trụ sở, cũng chính là vì chứng minh một chuyện.

Đó chính là chứng minh chính mình suy đoán rốt cuộc là thật hay giả, mặc dù Phuong Nho đã suy đoán chín phần không rời mười, nhưng là cũng không phải là mười phần chắc chín 100%.

Bây giờ truy kích đến phong độ chi trụ sở, quả nhiên phong độ không có ở đây, cũng đã chắc chắn phong độ chính là Quý Tú Tài sự thật, dù là tối nay, hán mang quỷ dị diện mục, là che giấu tai mắt người, che giấu thân phận, cũng thì không được.

"Lại dám khinh thị cho ta, bây giờ nhìn nguoi có thể tránh đến khi nào?" Phuong Nho lạnh hơn lộ ra cười lãnh lạnh ý, đối với Quý Tú Tài lại còn muốn mang mặt nạ, cũng là hiểu.

Nơi này cũng không phải là bên ngoài Thiên cao mặc chim bay thế giới, nơi này chính là tứ đại Tiên Môn một trong, một cái thập ác bất xá Ác Quán Mãn Doanh nhân gian Ác Ma, lại sẽ Tiềm Tàng ở trong tiên môn, đây nếu là bị trong môn biết, nhất định chính là lập tức phải bị tòa cốt dương hồi.

Mà hán đeo lên mặt nạ, cũng là một loại từ đối với chiến thắng Phuong Nho, không có tất thắng lòng tin cứ chỉ, nếu như thua, hán còn có thể đem mặt nạ tháo xuống, tiếp tục lấy phong độ thân phận, ở trên trời Hóa Môn trung sinh tồn.

Nhưng là hán thiên toán vạn toán, hán không tính tới Phuong Nho vẫn còn có hán thật sự không biết chuyện thủ đoạn ẩn giấu, Tam Sơn Đình trong lần chiến đấu này, có thể nói là phát huy đến một loại Lôi Đình Nhất Kích thể.

Quý Tú Tài càng không nghĩ tới là, cuối cùng lại sẽ dùng Ngũ Quỷ Chuyên Chở thủ đoạn, chặt vật tiến hành chạy thoát thân.

Nếu là không có Tam Sơn Đình nơi tay, tối nay Phuong Nho tin tưởng chính mình cùng Quý Tú Tài, sẽ là một trận huyết chiến, chiến đấu đến cuối cùng, rốt cuộc là ai ngã xuống trước cũng còn chưa biết.

Cho nên ở tối nay trong một trận đánh, Phuong Nho mới hoàn toàn lĩnh ngộ được, pháp bảo tầm quan trọng, còn để cho Mộc đình đổi lời nói, gọi mình là ca ca, mà không phải có sang hèn chủ tớ phân chia.

"Xem ra Quý Tú Tài ở điệp kinh Thiên trước mặt, ngay cả Ngũ Quỷ Chuyên Chở này chạy thoát thân kỹ năng cũng không thi triển được a!" Phuong Nho ni non một tiếng, sắc mặt hiện lên một vệt lạnh lùng, khẽ nhíu mày, "Như Mộc Đầu từng nói, ở thực lực cường đại trước mặt, coi như thi triển Ngũ Quỷ Chuyên Chở, cũng là uống công."

Phuong Nho vậy vậy đầu, phun một ngụm khí, đem những tạp niệm này bỏ đi, tâm thần trong nháy mắt sẽ đến uẩn đường Tam Sơn Đình địa phương.

Phuong Nho vừa xuất hiện, Mộc Đầu liền cao hứng vây lại, Phuong Nho duỗi tay ra, hán chính là nhảy một cái đứng ở Phuong Nho trong lòng bàn tay.

"Chúa... Ca ca, nguoi tới rồi." Mộc Đầu le le lưỡi, gấp vội vàng đổi lời nói, linh động không chút tạp chất trên gò má trào cao hứng nhìn Phuong Nho.

"Ừ, Mộc Đầu, ta thừa thắng xông lên, trực đảo Quý Tú Tài chi trụ sở, đáng tiếc hán đi suốt đêm không về, đã trốn." Phuong Nho cười đối với (đứng) Mộc Đình gật đầu nói: "Thật là xem thường hán, lại có nhiều như vậy thủ đoạn ẩn giấu, không hổ là nhân gian Ác Ma, thủ đoạn đa đoan."

Chương 130. Thanh Mộc Thần Chú, hư không vẽ bùa

"Ai, nếu là ta thành cường lớn một chút liền có thể." Mộc Đầu lại thờ dài, như một đứa bé Đồng đại nhân dạng phiên muộn nói: "Ta bây giờ sinh ra không lâu, năng lực có hạn, ta tiềm năng còn không có hoàn toàn mở mang kích hoạt, nếu là ta bây giờ cường lớn một chút, ta liền có thể đem hắc trần áp, để cho hắc không trốn thoát được."

"Ừ, cái này cũng không trách ngươi, chúng ta còn có cơ hội." Phương Nho gật đầu một cái, mỉm cười nói: "Mộc Đầu, ngươi lớn lên có phải hay không cùng chúng ta tu luyện như thế?"

"Ca Ca, thật không dám giấu giếm, chúng ta những thứ này tự linh trí bên trong dần sinh ra, vốn là là thiên địa bất dung tồn tại." Mộc Đầu bất đắc dĩ nói: "Chúng ta lớn lên so với các ngươi tu luyện khó khăn nhiều, như bây giờ ta đi, bây giờ giống như nhân loại các ngươi thế giới mao hại, tiềm năng là có, chính là từ thân quá nhỏ quá yếu, còn không phát huy ra được, đối đãi với ta lớn lên đến nhân loại các ngươi người trưởng thành giai đoạn, lại muốn đi tiếp nhận thiên đạo lễ rửa tội, chống nổi bỏ tới là lễ rửa tội Tán trắng lên, không chống nổi bỏ tới là Thẩm Phán hóa thành khôi màu xám đấy!"

"Vậy ngươi, phải như thế nào lớn lên?" Phương Nho nghi ngờ hỏi "Chẳng lẽ phải dựa vào mỗi ngày phun ra nuốt vào thiên địa linh khí, tới lớn mạnh tự thân sao?"

"Ừ, chính là như vậy." Mộc Đầu gật đầu kêu: "Còn có một loại rất là nhanh chóng lớn lên phương thức, chính là tương đối tàn bạo tàn nhẫn, đó chính là chiếm đoạt đồng loại, chứa đồng loại, lớn mạnh đã thân, đây cũng là Thiên Đạo Pháp Tắc, ưu thắng liệt thái, Ca Ca, ngươi có thể phải bảo vệ tốt ta à! Ta cũng sợ bị khác (đồng) đồng loại chiếm đoạt."

"Lại còn có thể như vậy!" Phương Nho trong lòng cả kinh, khước miệng treo lên một vệt độ cong, đạo: "Yên tâm đi Mộc Đầu, Ca Ca ta nhất định sẽ bảo vệ tốt ngươi, ai dám chiếm đoạt ngươi, ta tìm hắc liên mạng."

"Ân ân." Mộc Đầu nhảy một cái, nhảy lên Phương Nho bả vai, ngồi ở hắc khoan hậu trên bờ vai cười nói: "Đây là ta cùng Ca Ca lần đầu tiên cặp tay làm chiến đấu, thật là ra quân bất lợi, để cho bại hoại trốn, lần sau ta nhất định đem cái kia bại hoại trấn áp, hừ, dám ở Mộc gia ta dưới mắt chạy trốn, quả không nể mặt ta!"

"Đừng, quá không cho ta Mộc Đầu em trai mặt mũi, lần sau trấn áp hắc." Phương Nho phụ họa nói: "Đối với (đúng) Mộc Đầu, đang cùng Quý Tú Tài trong đại chiến, ta thật giống như phát hiện ngươi thi triển ra một đạo thần bí sức mạnh công kích, đó là cái gì?"

"Ca Ca, ngươi là đang nói Thanh Mộc Thần Chú sao?" Mộc Đầu trong nháy mắt mình bạch nói: "Đó là ta trời sinh có một đạo thủ đoạn công kích, chẳng qua là ta bây giờ quá nhỏ, không thi triển được bùa này 0,1%."

"

"Thanh Mộc Thần Chú!" Phương Nho nghe một chút danh tự này liền cả người rung một cái, "Còn không có phát huy ra bùa này 0,1%? Lúc ấy ta xem cái kia Quý Tú Tài cái kia như vô rùa một loại tám thuấn, đều tại đây nguyên rửa ăn mòn, vang lên xì xì thanh âm, còn bốc lên khói a!"

"Ai, còn không phải là không có đem hắc cái kia vô rùa phá hư." Mộc Đầu thờ dài nói: "Thanh Mộc Thần Chú uy lực lớn nhất, có thể là có thể đem ngàn dặm sinh linh trong nháy mắt diệt tuyệt tồn tại, ở chỗ này nguyên rửa nguyên rửa hạ, có thể để cho vạn vật mất đi sức sống, ngàn dặm một mảnh hoang vu."

"Như thế này mà lợi hại!" Phương Nho nghe một chút tâm thần run lên, "Bất quá bùa này sát cơ quá lớn, ngược lại cũng không phải tốt nhất chọn."

"Đến lúc đó chờ ta có cái năng lực kia thời điểm, Ca Ca ngươi liền sẽ rõ ràng." Mộc Đầu lắc đầu một cái, biết không giải thích được, "Thanh Mộc Thần Chú, cũng không phải là là sát hại mà sống."

"Được rồi, ta đây liền mong đợi ta Mộc Đầu em trai, sớm ngày đạt tới cái đó tiêu chuẩn." Phương Nho mỉm cười nói: "Ngược lại Quý Tú Tài cái kia thi triển ra, như vô rùa một loại cứng rắn phòng ngự Chiến Kỹ khá tốt, lại còn có thể phối hợp hắc Bồn Nguyên máu, vô hạn vững chắc cái đó vô rùa, ngược lại một cái hảo vô học."

"Ca Ca, vậy kêu là hư không vẽ bùa." Mộc Đầu giống như một Vạn Sự Thông, lập tức liền giải thích: "Theo ta ấn tượng, hắc loại võ học này Chiến Kỹ, chính là thời đại thượng cổ, "Phù môn" bên trong Trần Phái Chi Bảo, trừ có thể tại trong hư không vẽ ra phòng ngự tính như vô rùa như vậy tám thuấn trở ra, còn có thể vẽ ra đao kiếm, chim muông, vạn vật đều có thể vẽ, là đặc biệt lợi hại, cũng may hắc tựa hồ cũng không phải rất tinh thông, chẳng qua là một chút da lông."

"Ta nói Mộc Đầu, ngươi ấn tượng? Làm sao ngươi biết nhiều như vậy?" Phương Nho đều cảm giác được khiếp sợ, hắc không nghĩ tới Mộc Đầu biết đồ vật như thế này mà rộng rãi, liền lụy đến Thượng Cổ Môn Phái, thượng cổ võ học, hắc đều đang biết.

Điều này không khỏi làm cho Phương Nho giật mình, một cái Khí Hồn, làm sao biết nhiều như vậy.

"Ta cũng không biết, ngược lại ta chính là có ấn tượng, có lẽ là tạo hóa đem ta tạo ra thời điểm, cũng đã ở trong ấn tượng của ta lưu lại những thứ này đi!" Mộc Đầu mặt đầy vô tội nhìn Phương Nho, "Ca Ca, ta còn ngại ta biết ít đâu rồi, ta sợ đến lúc đó, người hỏi ra nhiều chút, ngay cả ta cũng không trả lời được vấn đề, đây chẳng phải là thật mất mặt."

"

"Được rồi, người là giỏi nhất." Phương Nho cười cười, cho Mộc Đầu dựng thẳng cái ngón tay cái, đạo: "Không nghĩ tới thượng cổ, Viễn Cổ, lại sẽ có nhiều như vậy không tương tượng nổi đồ vật, hán Quỷ Tú Tài thể nào có nhiều như vậy thứ tốt bằng thân đây? Nhất định là làm người đang lúc Ác Ma thời điểm, khắp nơi cướp đoạt mà tới."

"Ừ, có đạo lý." Mộc Đầu phụ họa nói: "Ca Ca, nếu là bắt Quỷ Tú Tài cái đó bại hoại, ta nhất định giúp người thăm vấn ra hư không Hóa Phù Tu Luyện Chi Pháp, chỉ cần tu luyện được, tuyệt đối là đồ tốt."

"Có thể không?" Phương Nho nở nụ cười.

"Dĩ nhiên không thành vấn đề, điều kiện tiên quyết là hán phải bị ta trấn áp." Mộc Đầu mặt đầy kiêu ngạo nói.

"Tốt Mộc Đầu, người hảo hảo tu luyện, ta cũng phải đi tu luyện." Phương Nho cười cười, phát tay một cái, tâm thần lui ra ngoài.

Phương Nho tâm thần một khi thối lui ra, chính là đi tới chính mình Đan Điền trong khí hải, hán nhìn mình Đan Anh, để cho hán có chút vui mừng.

Hóa khí cảnh cảnh giới, Chủ Tu chính là cái này Đan Anh.

Bây giờ, Phương Nho phát hiện, chính mình Đan Anh, đã có tứ chi có chút mọc ra một chút hình dáng.

Thật giống như một viên quang ngọc ngóc ngóc cây lực lượng chủ yếu, bắt đầu ở sinh trưởng ra cành cây.

Mà hóa khí cảnh, liền đem Đan Anh tứ chi tu luyện được, đợi tứ chi hoàn toàn sinh trưởng mà thành, như người tứ chi như thế, chính là đạt tới này cảnh giới viên mãn.

Tiếp theo mở thất khiếu, thành Thần nguyên, cũng muốn "Nguyên Thần." Chính là đến Tu Hành Giới đệ nhị đại Tổng Cương: Luyện Khí Hóa Thần, chi cương bên trong.

Tu Hành Giới, Tổng Cương có tứ, vào ngay hôm nay Nho chỗ tu vi vẫn còn đệ nhất cương, Luyện Tinh Hóa Khí bên trong chí cao, hóa khí cảnh.

Khi hán đem Đan Anh tu luyện viên mãn, thành tựu tứ chi, sẽ gặp đột phá những ràng buộc, bước vào đệ nhị cương, Luyện Khí Hóa Thần chi cương bên trong.

Ở Luyện Khí Hóa Thần sau khi, còn có đệ tam cương, thứ tư cương, mỗi một Tổng Cương bên dưới, còn có rất nhiều Phương Nho bây giờ cũng không biết cảnh giới.

Mỗi một cảnh giới, đều là từng bước lên trời, từng bước một đến gần "Thiên" vị trí, thành tựu tối cao Thần Đế.

Đương nhiên, đang tu hành điều này đi ngược lên trời con đường bên trong, hung hiểm tự không cần phải nói, một bước đạp sai, chính là Thân Tử Đạo Tiêu, Thiên Đạo Chi Hạ, vạn vật đều là con kiến hôi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131. Cùng người nhìn mặt trời mọc « »

Nhìn Đan Anh biến hóa, Phương Nho tâm là vui duyệt, mà ở Đan Anh bên trong Bồ Thiên châu, nhưng là chút nào không động tĩnh.

Phương Nho biết Bồ Thiên châu thiếu như Thiên Ma như vậy và ác ý chí lực lượng tiếp tế, đã đắm chìm hồi lâu, cho nên Phương Nho hay là đối với Nội Môn Trấn Yêu Tháp tràn ngập chờ mong.

Tâm thần thối lui ra Đan Điền trong khí hải, Phương Nho chính là ôm lại thành đoàn, bắt đầu tiêu hóa trong cơ thể tích góp.

Tôi nay cùng Quý Tú Tài đánh một trận, trong đó tích lũy sinh tử Bắc giết, chiến đấu lĩnh ngộ chỉ kinh nghiệm, có thể nói là quý báu nhất.

Trận chiến này, đối phương Nho mà nói, mới là cuộc sống bên trong trận chiến đầu tiên, dù sao, này là người thứ nhất đối thủ cường đại, chiến đấu niềm vui tràn trề, liều mạng toàn lực ứng phó.

Trong này kinh nghiệm, chỉ cần Phương Nho thật tốt tiêu hóa, lấy tinh hoa, vứt bỏ cảm ngộ, đối với chiến đấu kinh nghiệm võ đạo, cũng sẽ là một cái chất tăng lên.

Thời gian, ngay tại Phương Nho như vậy dưới việc tu luyện nhanh chóng chạy đi, Đông Phương chân trời, bắt đầu dâng lên màu trắng bạc.

Hồ!

Phương Nho mở mắt, hai tia sáng mang ở ánh mắt hấn nội bộ lóe lên một cái rồi biến mất, khẽ nhếch miệng, phun ra một cái trọc khí, tầm mắt mất nhìn mơ hồ ngoài cửa sổ, chính là nhảy xuống giường đến, đi tới phòng rửa mặt.

Lấy tốc độ nhanh nhất, rửa mặt xong, Phương Nho chính là cấp tốc ra ngoài.

Bước chân hấn, cũng không phải là hướng Linh Dược Điện đi, mà là hướng góc đông bắc Tiểu Thiên Đình đi.

Hắn nhớ Tô Hiểu Đan mà nói, phải bồi hấn nhìn mặt trời mọc, xem mặt trời lặn, hiện tại ánh ban mai còn chưa đi ra, Phương Nho chính là dự định, phải bồi Tô Hiểu Đan nhìn một chút.

Phương Nho cấp tốc chạy băng băng, so với ngựa còn nhanh chóng hơn độ, hướng Tiểu Thiên Đình chạy trốn, lấy hấn tốc độ nhanh nhất, đến Tiểu Thiên Đình, gần muốn lên trăm cái hồ hấp.

Sắc trời hay lại là mơ hồ, Húc Nhật còn chưa mới lên, Phương Nho sợ hãi chính mình chuẩn bị kinh hi, sẽ bởi vì trì hoãn mà phá hư.

Đến đến Tiểu Thiên Đình cửa vào, Phương Nho đã tại hôm qua lúc, lấy được Tô Hiểu Đan vào đình công nhận, cho nên đình trong miệng trận pháp, đã trở ngại không Phương Nho bước chân.

Vào Tiểu Thiên Đình, Phương Nho cấp tốc hướng đình núi chạy trốn, quan trên trên đình, để cho Phương Nho giật mình là, một bộ màu xanh nhạt quần dài rơi xuống đất Tô Hiểu Đan, đang đứng ở đình bên bờ, tầm mắt mỉm cười nhìn lại mà tới.

"Phương Nho!" Tô Hiểu Đan nhu tình mỉm cười bên trong lộ ra hai cái tiểu hổ nha, thân mật kêu một tiếng.

"Hiểu Đan!" Phương Nho dậm chân đi qua, đi tới Tô Hiểu Đan bên người, cười nói: "Nhìn mặt trời mọc, đây là một tuyệt cao vị trí!"

"A!" Tô Hiểu Đan than thở một tiếng, trong mắt dâng lên không nói rõ vui vẻ, hiển nhiên là bị Phương Nho một câu nói này cho làm rung động, "Người thật đem ta nói chuyện nhớ ở trong lòng, đi theo ta nhìn mặt trời mọc!"

"Xem đi! Triều Dương lập tức phải từ bên kia núi dâng lên." Phương Nho khẽ mỉm cười, kéo Tô Hiểu Đan tay, tại chỗ ở trên hòn đá ngồi xuống, chỉ Đông Phương mặt chỗ kia núi, "Ta có thể cùng người nhìn mặt trời mọc, lại không thể cùng người xem mặt trời lặn, cũng là nuối tiếc."

"Có thể để cho người phụng bồi nhìn mặt trời mọc, ta cũng vui." Tô Hiểu Đan tựa hồ hiểu đến Phương Nho trong lời nói có lời ý tứ, đem đầu có chút tựa vào Phương Nho trong bả vai nói.

Phương Nho tay, bị Tô Hiểu Đan kéo, thả tại chính mình tiêm trên lưng, Phương Nho đưa nàng ôm, hai người tầm mắt cũng lộ ra có chút mê mang nhìn phía đông bên cạnh ngọn núi, chờ đợi Húc Nhật bay lên.

Một câu có thể cùng người nhìn mặt trời mọc, lại không thể cùng người xem mặt trời lặn, bao hàm bao nhiêu thâm lương!

Từ từ Húc Nhật, chậm rãi từ bên kia núi bay lên, như một vòng to cái gương lớn, tản ra cũng không chói mắt ánh sáng.

Phương Nho hai người lẳng lẳng nhìn mặt trời mới mọc, hương thụ này hiếm thấy rồi rảnh cùng thân cận.

Ngày đó ánh sáng dần dần có vẻ hơi chói mắt, Phương Nho mới thu tầm mắt lại.

"Muốn là lúc sau, cũng có thể như hôm nay như vậy, tốt biết bao nhiêu." Tô Hiểu Đan hơi than thở nói.

"Biết." Phương Nho trả lời.

"Ừ!" Tô Hiểu Đan ngẩng đầu lên nhìn, nhu tình nhìn Phương Nho khẽ mỉm cười, đạo: "Bây giờ Tiêu Tiêu Tỷ đi Lôi Trì đại trận bế quan, hôm qua ta nhìn thấy nàng lưu lại thư mới biết, lần này có thể sẽ bế quan lâu một chút, Tiêu Tiêu Tỷ muốn đem lời đình Vạn Tượng trải qua, tu luyện tới Ngũ Trọng Thiên cảnh giới, tốt nhất cứ đem đột phá tu vi đến biến hóa khí cảnh tột cùng!"

"Ừ, vậy bây giờ Ngoại Môn hết thấy trách nhiệm, vừa cực khổ người." Phương Nho chậm rãi đứng dậy cười nói: "Hiểu Đan, ta muốn đi Linh Dược Điện."

"Được, đúng tới hôm qua ngươi còn tìm được Quý Tú Tài à." Tô Hiểu Đan gật đầu một cái, chợt nhìn Phuong Nho hỏi "Gió kia độ thật là Quý Tú Tài?"

"Ừ, ta dám xác định hẳn là được." Phuong Nho gật đầu nói: "Tối hôm qua đi tìm phong độ trước, ta liền suy đoán hẳn nhất định là không có ở đây, bởi vì hẳn chính là Quý Tú Tài hóa thân, Quý Tú Tài ý mình rất cao, hẳn khả năng không ngờ tới chính mình cuối cùng lại bị bức bách đến sử dụng ra Ngũ Quỷ Chuyên Chở thủ đoạn, ở dưới tay ta chạy thoát thân, hết thấy các thứ này nhờ có Tam Sơn Đình, vội vàng không kịp chuẩn bị cho Quý Tú Tài một kích trí mạng, bây giờ Quý Tú Tài bị thương nặng, cũng không biết sẽ tránh ở cái góc nào chữa thương, cũng là phiền toái."

"Chắc chắn liền có thể." Tô Hiểu Đan mỉm cười gật đầu một cái, đạo: "Ngươi đi làm việc trước đi, bởi vì Tiêu Tiêu Tỷ không có ở đây, chuyện ta vụ cũng bắt đầu nhiều, nếu không, ta muốn cùng ngươi ở Linh Dược Điện cùng ngươi làm ruộng."

"Ta đây đi." Phuong Nho khẽ mỉm cười, đối với (đúng) Tô Hiểu Đan phát tay một cái, chính là ở Tô Hiểu Đan lưu luyến dưới ánh mắt rồi đi.

Hạ Tiểu Thiên Đình, Phuong Nho thẳng đến Linh Dược Điện đi, Tô Hiểu Đan đứng ở đình một bên, trong mắt chứa nhu tình đưa mắt nhìn Phuong Nho rồi đi, cho đến Phuong Nho bóng người hoàn toàn biến mất ở trước mặt nắng, nắng mới thu hồi nhãn thần, ngửa mặt lên trời khe khẽ thở dài.

Đi tới linh trong ruộng thuốc, Phuong Nho phát hiện, trong linh dược bận rộn đệ tử, ít nhất có hơn mười đạo ánh mắt liếc qua tới.

Phuong Nho xem thường, có lẽ ở những đệ tử này trong lòng, hôm nay thế nào chính mình phản mà làm đến trễ như vậy, lúc trước, Phuong Nho có thể là linh dược Điện bên trong thứ nhất sớm đến.

"Ngươi xem, Phuong Nho đến, hẳn điểm phúc thật là không cạn kiệt, lại cùng đệ tử thân truyền bên trong tiên nữ cấp bậc đệ tử, Tô Hiểu Đan lấy đồng thời!"

"Đúng a! Khó trách hôm nay tới trễ như vậy, xem ra là tới hôm qua cùng Tô Hiểu Đan đại chiến mấy trăm hiệp đây!"

"Đi, ngươi xem Phuong Nho này thể trạng, mấy trăm hiệp? Ta không tin, ta xem hẳn nhiều nhất liền một hai hiệp, liền muốn ở Tô Hiểu Đan như vậy đầy đặn ngạo nhân, đẹp như Thiên Tiên như vậy trên người, thua trận, nếu là ta mà nói, hắc hắc..."

"Phi, ngươi, cũng không nhìn một chút chính mình dáng dấp ra sao? Người ta Tô Hiểu Đan Sư tỷ, nhưng là nhìn liền cũng sẽ không nhìn ngươi liếc mắt, tự mình giải quyết đi đi."

"

"Ngươi ngươi ngươi, nói cái gì vậy? Có tin ta hay không quát ngươi."

"Nhỏ tiếng một chút, hẳn tới!"

"Sợ cái gì, Lão Tử nhưng là Thiên sợ mình người, trên đầu ta có thể là có Thiên sợ mình đỡ lấy." Cái này đầu mập tai to, vóc người như Hùng đệ tử, ngược lại gia tăng thanh âm, nhìn hướng linh trong ruộng thuốc đi tới Phuong Nho.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 132. Đánh mặt « »

Từng người đệ tử, châu đầu ghé tai, bản thủ tư tưởng ở tại bọn hắn trong đầu xuôi ngược không nghĩ, nhìn Phuong Nho, bọn họ trong ánh mắt tràn đầy ghen tị ghen lửa.

Hắn Phuong Nho, dựa vào cái gì có thể đem Tô Hiểu Đan cái kia đẹp như Thiên Tiên như vậy nữ tử theo là đã có?

"Ách!"

Phuong Nho đi tới chính mình Linh Dược Điện, cảm giác những thứ kia đầu ở trên người mình, không có có lòng tốt ánh mắt, trong tai nghe được một đạo hình như là nhắm vào mình lời nói, lập tức nhẹ rên một tiếng, tầm mắt liếc về đi.

Liền thấy cái đó đầu mập tai to, vóc người không lồ như một con đứng Hùng đệ tử, chính lấy hăm mộ và ghen ghét ánh mắt nhìn chính mình.

"Thiên Kinh Minh?" Phuong Nho cười lạnh một tiếng, ni non một tiếng, nâng lên bước chân hướng này cách mình khá gần, mắt lộ ra bất thiện đệ tử đi tới.

Đối với những ánh mắt này, Phương Nho vốn là khinh thường, nhưng là bọn hắn vừa mới cái kia xì xào bàn tán, lại có một ít để cho Phương Nho nghe vừa vặn.

Thân là hóa khí cảnh thực lực tu vi, tai mắt thông minh, mặc dù không thể mùi dậm xem kiến đấu nhau, trầm dậm người chim hót, nhưng là bọn hắn những thứ này không hề che giấu nghị luận, hay lại là chạy không khỏi Phương Nho lỗ tai.

Phương Nho vốn cũng không nghĩ (muốn) sinh sự, dù sao nhân quan lĩnh trong ruộng thuốc, phải tìm được một cái đối thủ, thật là không tìm được, những người này, mỗi một người đều chẳng qua là ở đấu khí cảnh tốt cùng dừng lại, có một ít thậm chí ngay cả đỉnh phong đều không phải là, chẳng qua là tranh hơn thua với cảnh trung kỳ.

Đương nhiên, nếu như có tu luyện tới chân khí cảnh, cũng thật sớm xin vào nội môn, căn bản sẽ không nghĩ (muốn) dừng lại ở Ngoại Môn bên trong được này khổ.

"Hắn đến, Ngô Hùng, người thăm." Vóc người không lồ như gấu như vậy người, người cũng như tên, hắn bên cạnh một cái nhìn như cùng hắn muốn bạn tốt, nom nớp lo sợ nhắc nhở một câu, vội vàng bước chân di động, cùng hắn vạch rõ giới hạn như vậy đứng xa.

"Ngô Hùng, người xui xẻo, người không biết Phương Nho cùng Thiên Kinh Minh chuyện? Hay là muốn giả bộ?" Một tên khác ở Ngô Hùng bên người đệ tử, vội vàng nhỏ giọng nhắc nhở một câu, cũng đi nhanh lên.

Ngô Hùng vóc người mặc dù không lồ như đứng lên Cầu Hùng, nhưng là chân chính đợi đến Phương Nho hướng hắn đi tới thời điểm, cái loại này bên trong tim run rẩy sợ hãi ý, nhưng là để cho hắn này mấy trăm cân thân thể, cũng hơi phát run, hai chân sốt.

Phương Nho thân hình, từ tản thẳng đến hóa khí cảnh, Luyện Tinh Hóa Khí sau khi, cũng đã như Mỹ nam tử, vóc người đều đều, ngũ quan không chút tạp chất anh tuấn, có chút phiêu dật xuất trần mùi vị.

Từng bước một đứng lên, trên mặt lộ nhàn nhạt vẻ mỉm cười, lại xem ở Ngô Hùng trong mắt, có một loại không khỏi khủng hoảng.

Ở Ngô Hùng trong mắt, trước mắt này một cái từng bước từng bước đi tới người, phẳng phất như một tòa sẽ phải đè xuống Đại Sơn, đem hắn ép không thở nổi.

Đây là một loại trên thực lực chèn ép, tu vi uy áp.

Giống như sách vở điển cổ Trung Hoàng Đế xuất tuần, mặc dù cũng là cái kia chín phần phạm thân, tuổi còn trẻ, cũng không có ba đầu sáu tay, nhưng có thể để cho vô số người, thấy bên dưới quý.

"Người... Người... Người muốn làm gì?" Thấy đi tới cùng phía trước Nho, Ngô Hùng sợ hãi ánh mắt toát ra kinh hoàng, lắp ba lắp bắp nói: "Ta... Ta nhưng là Thiên Kinh Minh nhiệm kỳ kế hộ pháp, người..."

Ba!

Phương Nho trực tiếp một bạt tai liền rút ra ngoài, tiếng vang dòn giã ở Ngô Hùng tám kia nhìn trần đầy dơ bẩn trên mặt vang lên, năm đạo máu đỏ dấu tay cũng trong nháy mắt như lạc như sắt thép rơi ở trên mặt hắn.

Phi!

Ngô Hùng ở Phương Nho một tát này bên dưới, ngoe đầu, miệng không tự chủ được một tấm, một viên vàng ó lại hiện lên đen răng phun ra, khoe miệng lưu lên tia máu.

Ở Phương Nho trước mặt, hắn mới biết rõ mình thậm chí ngay cả trả đũa tâm tư cũng không có, cả người đều có loại rơi vào trong sương mù tĩnh tĩnh, run sợ trong lòng, thân thể phát run, tay chân đều cảm giác vô lực.

"Không lựa lời nói, đến lượt được chút dạy dỗ." Phương Nho lạnh lùng nhìn hắn, trên mặt dâng lên một vết như có như không nụ cười, đạo: "Thiên Kinh Minh có bao nhiêu cân lượng, ta không quan tâm, cũng không sợ hãi, đừng nói người muốn trở thành hạ nhiệm rác rưởi hộ pháp, chính là hiện tại Nhâm hộ pháp, cũng phải ở trước mặt ta quỳ xuống, cúi đầu, nếu như sau này, người còn dám ở trước mặt ta thuyết tam đạo tứ, miệng đầy phun phàn mà nói, liền không chỉ là một bạt tai, có thể sẽ đem người miệng đầy răng vàng khè cũng từng viên rút ra.

"

Ngô Hùng che miệng, đầy mắt tất cả đều là tức giận, lại không dám nhìn thẳng Phương Nho, Phương Nho ánh mắt hắn thấy, giống như hai cây châm một dạng lạt cho hắn sợ hãi.

Thấy Phương Nho cử động, hiện trường người, từng cái không dám thở mạnh, có một ít bị Ngô Hùng lấn ép qua đệ tử, ngược lại thể xác và tinh thần sung sướng, có chút đại khoái nhân tâm.

Mà có một ít thuộc về Thiên Kinh Minh đệ tử, nhưng là sắc mặt khó coi, lộ ra sợ hãi vẻ mặt, sợ run ở nơi nào không biết như thế nào cho phải.

"Người nghe được sao?" Phương Nho hỏi ra một câu.

"Ta... Ta nghe đến." Ngô Hùng không dám kháng cự, vội vàng gật đầu trả lời, "Sau này ta không biết."

Phuong Nho gật đầu một cái, tầm mắt nhìn vòng quanh một chút, những đệ tử kia, có một ít vừa tiếp xúc với Phuong Nho ánh mắt, liền gấp vội vàng cúi đầu, mà có một ít chính là trên mặt lộ sùng bái kính ý nụ cười, đối phuong Nho giờ ngón tay cái lên.

Phuong Nho thu tầm mắt lại, hướng chính mình Linh Dược Điền bước đi, cũng không để ý những người này phản ứng, đối với cái này nhiều chút, Phuong Nho cũng không để bụng.

Chẳng qua là Ngô Hùng lời muốn nói ô ngôn uế ngữ, quả thực để cho Phuong Nho nhẫn không.

Đối với mình cùng Tô Hiểu Đan Thành đôi vào đứng tay nắm tay, cái này rất hiển nhiên tin tức, Phuong Nho biết, tin tức này hẳn đã truyền khắp toàn bộ Ngoại Môn.

Bây giờ toàn bộ Ngoại Môn Đệ Tử, hẳn đều biết, mình và Tô Hiểu Đan đã là tiện sát người bên cạnh thân tiên Đạo Lữ, trong này, khẳng định sẽ để cho những thứ kia đối với chính mình không có hảo ý đệ tử, đồ con mắt, ghen tị.

Đối với đàn ông mà nói, không có gì so với nữ nhân còn có lực sát thương, cùng ghen tị lực.

Có đôi lời kêu lõ lừa bên trong đốt, chính là chỉ được (phải) nam nhân là nữ nhân phuong diện này.

Bây giờ Phuong Nho đối với (đúng) Ngô Hùng một điểm nhỏ giáo huấn, cũng là để cho nó những thứ kia không có hảo ý biết đến, tốt nhất không nên chạm đến chính mình ranh giới cuối cùng, nếu không hậu quả liền cùng Ngô Hùng như thế, thậm chí thảm hại hơn.

Thấy Phuong Nho đi xa, Ngô Hùng che cái kia nóng bỏng mặt mũi, thấy những thứ kia cười nhạo ánh mắt, nhất thời hét lớn một tiếng: "Cười cái gì cười, có tin hay không Lão Tử làm thịt các ngươi!"

Ác độc oán hận ánh mắt, đầu xạ đến Phuong Nho bóng lưng trên, nhưng là cảm giác từng trận cảm giác vô lực.

Vừa mới đối mặt Phuong Nho một khắc kia, hẳn cảm giác mình như bị một tòa núi lớn ngăn chặn, ngay cả khí cũng không kịp thở, Phuong Nho cường đại, đã không phải là hẳn chính là tranh hơn thua với cảnh thực lực, có thể sánh bằng, đó là ngưỡng mộ núi cao tồn tại.

Thấy Phuong Nho cái kia hơi lộ ra bóng lưng gầy yếu, lại cho những thứ này bị Thiên Kinh Minh thường thường lần áp đệ tử, một cái vô cùng kiên cường lòng tin, để cho bọn họ cảm thấy kính nể.

Phuong Nho đi tới chính mình Linh Dược Điền, kiểm tra cẩn thận một chút Linh Dược sinh trưởng, cái kia từng chuỗi Linh Quả, đã thực nổi lên như điều gặp gió, chỉ lát nữa là phải chân chính thành thực.

Lại xem xét lại những người khác Linh Dược, cùng Phuong Nho này Tam Mẫu Linh Dược một so với, thật là giống như bị hại trùng phá hư qua tựa như, căn bản không thể so sánh.

Trương đương với một người lùn, cùng một cái Cự Hán đứng chung một chỗ, loại cảm giác đó nhìn một cái liền biết.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 133. Người đáng thương nhất định có chỗ đáng hận

Đưa tay ở Linh Dược chi quả trên, khẽ vuốt một chút, Phuong Nho có thể cảm giác, tự Linh Dược chi quả bên trong, dừng động thuần túy lực lượng.

Đây là thuộc về Linh Dược lực lượng, đến lúc đó những linh dược này chi quả, đem bị thu gặt, đưa tới thân truyền đỉnh bên trong, do đan dược trưởng lão thuốc san tiến hành luyện hóa, chế tác thành tốt đẹp đan dược.

Đối với Phuong Nho này Tam Mẫu linh trong ruộng thuốc Linh Dược, như thuốc san từng nói, đến lúc đó chế tạo thành đan dược, đem phẩm chất cùng số lượng, đem là phi thường khả quan.

"Tính toán thời gian, các ngươi cũng lập tức phải thành thực, ta là nhìn các ngươi lớn lên, thân lực thân vi tài bồi các ngươi, tâm huyết ta, ở ngoại môn toàn bộ tâm huyết, cũng trút xuống ở trên người các ngươi, đôi mắt vạn mẫu Linh Dược Điền, các ngươi nhưng là độc nhất vô nhị." Phuong Nho ở trong lòng

nỉ non, trên mặt trào nụ cười, nhìn mình này Tam Mẫu Linh Dược Điền Linh Dược, này vui vẻ tình cảnh, trong lòng cũng là suy nghĩ ngàn vạn.

"Ngày hôm đó, cũng là ta tiến vào nội môn thời điểm." Phương Nho thu hồi suy nghĩ, chấp tay ngưỡng nhìn bầu trời, mặt hiện lên hướng tới nụ cười, "Kỳ Dương, đồ vũ hai vị huynh đệ, cũng không biết các ngươi trải qua như thế nào? Ở Trấn Yêu Tháp bên trong xông đến tầng thứ mấy?"

Phương Nho một bước hướng không rảo chỗ đi tới, chợt ngồi xếp bằng, cũng không để ý tới những thứ kia đối với chính mình quăng tới nhiệt tình ánh mắt.

"Xem ra, ta cùng với Hiểu Đan chuyện, đã mọi người đều biết." Phương Nho ở trong lòng nói thầm một tiếng, mặt hiện lên nụ cười, "Này, chính là ta muốn kết quả!"

Vậy vậy đâu, Phương Nho đem những ý nghĩ này đè xuống, nhưng trong lòng thì đang suy nghĩ Quý Tú Tài sẽ trốn ở Ngoại Môn bên trong cái nào không muốn người biết trong góc chữa thương.

Nhưng là Ngoại Môn lớn như vậy, như muốn bắt tới, cũng là khó lại càng khó hơn.

Này toa thuốc Nho trong lòng một tảng đá, khó khăn lắm tọa thực Quý Tú Tài thân phận chân thật, cũng sắp đem đánh cho trọng thương, nhưng ở thời khắc mấu chốt để cho hấn chạy.

Đến miệng Áp Từ Phi, chính là chỗ này cảm giác.

Bây giờ Phương Nho khỏi phải nói có nhiều tức giận, chẳng qua là không biểu lộ ra, nhưng là hấn lại cũng không buông tha, bây giờ Quý Tú Tài thân ở trong bóng tối, tự mình ở chỗ sáng, hấn ở Phương Nho trên tay ăn từ đại thua thiệt, suýt nữa mất mạng, này nhất thời bán hội, phỏng chừng cũng như bị hù dọa con chuột, nhất thời bán hội không dám lú đầu.

Đem những tạp niệm này đè xuống, Phương Nho thở khà khí, chợt nhắm mắt, ôm lại thành đoàn, tâm thần đắm chìm, bắt đầu tiêu hóa trong cơ thể tích lũy.

Mà lúc này, ở ngoại môn bên trong một nơi u tĩnh đỉnh núi bên trong, một đạo diện mục khả tăng bóng người, chính ngồi xếp bằng ngồi trên nơi này nhắm mắt chữa thương.

Người này, không phải gió độ hay lại là ai.

Chẳng qua là bây giờ phong độ, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, thật giống như đem người chết, từng vòng hắc khí từ hấn trong thân thể khuếch tán mà ra.

Hắc khí tụ mà không tiêu tan, vây quanh ở quanh người hấn bên trong, một sẽ nhanh chóng chui vào trong cơ thể hấn, một hồi lại từ trong cơ thể hấn khuếch tán ra.

Nếu để cho người thấy tràng diện này, còn tưởng rằng có quý ở nơi này hô hấp.

Hút!

Đột nhiên, hấn ngoác miệng ra, nhất thời quanh người hấn hắc khí, mệnh môn cuộn cuộn hướng trong miệng hấn chui vào.

Hắc khí như xà, như một con rắn, tìm tới động, chính liều mạng hướng trong động khẩu chui.

Làm toàn bộ hắc khí đều bị hấn hút với trong miệng, chỉ một thoáng, hấn hai mắt mở ra tới.

"Đáng chết Phương Nho, không nghĩ tới, ngươi lại lớn lên đến như vậy mức độ." Quý Tú Tài hóa thân phong độ, siết khô gầy như que củi quả đấm, phi nhích sang bên một viên to cỡ miệng chén đại thụ đập một cái, nhất thời cây này tự nội bộ vang lên tiếng rắc rắc vang,

Rào!

Một trong nháy mắt, viên này xui xẻo cây, liền tại chỗ mà ngã, vang lên một trận tiếng ngã xuống đất vang.

"Lại đang này hoàng mao tiểu tử trên tay, bị bức bách đến sử dụng ra Ngũ Quỷ Chuyên Chở thủ đoạn, đơn giản là vô cùng nhục nhã." Phong độ cắn răng nghiêng lợi, giấy mặt trắng bên trên tất cả đều là phù đầy nồng nặc hận ý, "Ta tung hoành thiên hạ mấy chục năm, tàn sát hết mấy ngàn như con kiến hôi nhân loại, lấy không lồ oan hồn oán khí một bộ phận Tế Luyện Vạn Hồn Phiến, một bộ phận ngưng luyện Ngũ Quỷ Chuyên Chở, lại không nghĩ tới, Vạn Hồn Phiến phá ở Diệp Kinh Thiên súc sinh kia tay, mà bây giờ lại ngay cả Ngũ Quỷ Chuyên Chở, cũng tiêu hao ở Phương Nho súc sinh kia trong tay, đây quả thực là vô cùng nhục nhã a, vô cùng nhục nhã! "

Quý Tú Tài hóa thân phong độ, lúc này như cử chi điên rồ như vậy điên cuồng, cặp mắt cũng máu đỏ vô cùng, thật là đến tan nát tâm can trình độ.

Nếu như nói thua ở Diệp Kinh Thiên trong tay, còn để cho hấn cảm thấy có chút sắc mặt cầu hoạt vu thể, kéo dài hơi tàn, nhưng là bây giờ nhưng ở Phương Nho trong tay, cũng thua trận, còn chặt vật chạy thoát thân, đem nhiều năm qua hành hung đạt được giết hại sinh linh tánh mạng, thật sự đối để chạy trốn chết thủ đoạn, Ngũ Quỷ Chuyên Chở cũng tiêu hao hết, đây quả thực để cho hấn có chút không chịu nhận.

Phải biết, ở hơn một tháng trước, Phương Nho ở trên tay hấn, đơn giản là không chịu nổi một kích.

Nhưng là bây giờ, hắn nhưng phải ở Phuong Nho trên tay, sử dụng ra ẩn giấu chạy thoát thân thủ đoạn, mới có thể đem mệnh giữ được, cho dù ai cũng được không, huống chi vẫn có nhân gian Ác Ma danh xưng là Quỷ Tú Tài.

Khô tâm cả đời làm ác đời lấy hết thầy, bây giờ Vạn Hồn Phiến Bị Diệp Kinh Thiên Thu lấy, mà uẩn dưỡng ở trong người Ngũ Quỷ Chuyên Chở phương pháp, cũng ở đây Phuong Nho thủ hạ tiêu hao.

Sự đã kích này, không thể bảo là không lớn.

"Xem ra Thiên Châu thật là ẩn ẩn giấu thủ đoạn." Quỷ Tú Tài hóa thân phong độ, nghĩ đến tối hôm qua cùng Phuong Nho trong một trận đánh, đạo kia phảng phất như trong hư không chém xuống tới ánh sáng. "Chẳng lẽ, đó chính là Thiên Châu lực lượng?"

Quỷ Tú Tài đến bây giờ, cũng nghĩ không rõ lắm, đạo kia lực lượng cuộn cuộn, như kiếm quang trảm tới ánh sáng, lúc ấy chỉ cảm thấy, cái kia dừng động lực lượng càng sự mạnh mẽ, trong nháy mắt liền đem hắn hư không về bùa bức họa đi ra tám phần cho đánh nát.

"Nếu là ta có thể có được Thiên Châu, cái kia hết thầy đều là đáng giá." Quỷ Tú Tài liếm liếm môi, trong lòng chắc chắn đạo ánh sáng kia, liền là tối từ ở Thiên Châu lực lượng, "Xem ra, được (phải) tìm Diệp Kinh Thiên súc sinh kia, đem Vạn Hồn Phiến bắt vào tay mới được, không có Vạn Hồn Phiến, thực lực của ta ngay cả Phuong Nho súc sinh kia đều không địch, Ngoại Môn xem ra là không thể đợi."

Quỷ Tú Tài suy nghĩ đường lui, chợt từ trong ngực móc ra một cái lớn chừng ngón cái ống trúc.

Mở ra ống nắp, từ bên trong bò ra ngoài một cái Ngân Sắc Thiên tới.

Đây là ngày đó theo Lưu Dương tới Ngoại Môn lúc, Lưu Dương giao cho hắn truyền tin công cụ, xưng là: Ngân Quang Thiên.

"Xem ra chỉ có thể dùng vật này, cho Lưu Dương truyền tin." Quỷ Tú Tài thở dài, trong sắc mặt dữ tợn rất là bất đắc dĩ, "Chỉ cần phong độ thân phận không bị vạch trần, ta vẫn là phong độ, a ha ha ha ha, Phuong Nho người chờ ta, mạng người là ta, Thiên Châu cũng là ta, chỉ cần ta được đến Thiên Châu, ta liền có thể đem Diệp Kinh Thiên súc sinh kia luyện hóa ở trong cơ thể ta Hoàng Tuyền Luyện Hồn thơm tho xóa sạch, đến lúc đó, hắc hắc..."

Quỷ Tú Tài trong miệng lộ ra tham lam nụ cười, chợt tích tích huyết ở đó Ngân Quang Thiên bên trong, máu tươi trong nháy mắt bị Ngân Quang Thiên hấp thu, nhất thời ánh bạc này Thiên thể tích, do lớn chừng ngón cái, thu nhỏ lại đến chỉ có tiểu lớn chừng ngón cái trình độ, chính là vo ve vừa vang lên, cánh rung một cái, trong chớp mắt xông lên trời, biến mất ở trong bầu trời.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134. Âm Kỳ Trứ Thập Yêu « »

Đội Quỷ Tú Tài đem ánh bạc này cánh thả bay sau khi, hắn chính là ở chữa thương chờ đợi.

Bây giờ thân phận của hắn, đã tại Phuong Nho trước mặt không có chút nào che giấu giá trị, nhưng là lại cũng may gương mặt này da, hay lại là phong độ, hắn cũng không biết rõ, là Diệp Kinh Thiên khiến cho lấy cái gì thủ pháp, thật là so với thuật dịch dung còn thần kỳ hơn.

Bây giờ bị thương nặng, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, chỉ có thể tránh ở chỗ này, tham sống sợ chết đến, nếu như bị Phuong Nho biết mà nói, hắn tin tưởng chính mình sẽ tổng táng ở Phuong Nho trong tay.

"Xem ra ta phải nghĩ biện pháp, ở Diệp Kinh Thiên trước mặt ngu dốt đi qua mới được, nếu không cho hắn biết ta lại thua ở Phuong Nho súc sinh kia trong tay mà nói, chỉ sợ ta giá trị lợi dụng..." Quỷ Tú Tài cặp mắt hí lại, trong lòng dừng động từng đạo ý tưởng.

Vừa nghĩ đến đây, hắn mặt mũi đều không sợ nháy nhót, nếu để cho Diệp Kinh Thiên cảm thấy hắn ngay cả Phuong Nho cũng đối phó không, sợ rằng lập tức thì sẽ mất đi giá trị lợi dụng, cho đến lúc này, Diệp Kinh Thiên chỉ sợ sẽ không lại lưu hắn con chó này mệnh.

Quỷ Tú Tài người thế nào, tung hoành thiên hạ mấy chục năm nhân gian Ác Ma, Diệp Kinh Thiên giao phó hắn làm được chuyện, nếu như không chế không tốt, thậm chí như như bây giờ, ở Phuong Nho thủ hạ chặt vật chạy thoát thân, đây nếu là để cho Diệp Kinh Thiên biết, Quỷ Tú Tài cũng không dám nghĩ tiếp chính mình tình cảnh.

"Có!" Quỷ Tú Tài trên mặt hiện lên một vết gào hoạt nụ cười, linh quang chợt lóe, như là nghĩ đến có thể đi thông biện pháp.

Thời gian đang lặng lẽ chạy đi, một ngày quang cảnh ở trong lúc vô tình liền đi qua.

Phuong Nho ở lĩnh trong ruộng thuốc đội một ngày, cũng tu hành một ngày, thấy Thương Khung kéo màn đen, Phuong Nho cũng là tự khoanh chân ngồi tĩnh tọa bên trong đứng lên.

Lại kiểm tra một lần Linh Dược sau khi, Phuong Nho chính là hướng cửa ra phuong hướng bước đi.

Trên mặt mang nụ cười, Phuong Nho trong lòng có chút mỹ, hẳn đang suy nghĩ, Tô Hiểu Đan có phải hay không lại vì chính mình chuẩn bị xong bữa ăn tối.

Nói thật, tối hôm qua cái kia một hồi mỹ thực bữa ăn tối, đã để cho Phuong Nho đến cái điểm này, liền có chút mong đợi, thật giống như trong thế tục nam nhân, một nhọc một ngày trở lại. Có mỹ thực đã xử lý tốt hết thảy, chính mình ngồi lên no căng ăn xong một bữa, liền có thể hóa giải một ngày một nhọc.

Nghĩ tới những thứ này, Phuong Nho bước chân cũng không khỏi thêm mau một chút, đối với Quý Tú Tài chuyện, hẳn tạm thời để qua một bên, đối với cái này loại hạng người giấu đầu lòi đuôi, Phuong Nho cũng không muốn đem mình toàn bộ tâm tư đặt ở trên người hắn.

Phuong Nho tin tưởng, nên tới tổng hội đến, nếu không thể nào niệm tưởng đều là dư thừa.

Trở lại trụ sở bên trong, đẩy cửa ra, quả nhiên, một bàn thức ăn thịnh soạn, đã mang lên bàn, bốc hơi nóng, mùi thơm thức ăn xông vào mũi.

Mà Tô Hiểu Đan nhưng là mỉm cười nói một tiếng: "Trở về á! Đi nhanh rửa tay, ta chuẩn bị cho ngươi đồ ăn ngon (ăn ngon), hi hi!"

Phuong Nho lĩnh mệnh đi, chạy đi rửa tay, vội vàng ngồi xuống, cầm đũa lên nhìn kỹ trên bàn thức ăn.

Hôm nay thức ăn, hay lại là gió tự nhiên vị rau củ đại, nhưng là lại cùng ngày hôm qua bất đồng, nhìn cũng rất cảnh đẹp ý vui, ăn nghĩ đến cũng không kém.

"Ăn nhanh đi! Ngươi ban ngày thờ ơ chạy tới chạy lui, ta cũng chỉ có thể ở buổi tối làm một hồi!" Tô Hiểu Đan xốc lên một ít thức ăn thả vào Phuong Nho trên chén nói.

"Hiểu Đan, ta dạ dày hoàn toàn bị ngươi chinh phục." Phuong Nho nhai kỹ này mỹ vị, nhìn Tô Hiểu Đan nói: "Đến một cái cái điểm này, ta chỉ muốn đến này phong phú bữa tiệc lớn, liền có chút không kịp chờ đợi nghĩ (muốn) trở lại, mùi vị thật không tệ, đáng khen một cái!"

"Ồ! Chẳng lẽ ngươi người không có bị ta chinh phục sao?" Tô Hiểu Đan như trắng khuyết như vậy mặt mũi đại nhú một cái, trên mặt nổi tựa như cười mà không phải cười nụ cười nhìn Phuong Nho, đạo: "Bây giờ ngươi là phu quân ta, ta là vợ ngươi, chúng ta mặc dù không bằng trong thế tục vợ chồng son như vậy, còn không có tiến hành vợ chồng chi lễ, bất quá, lòng ta nhưng là ngươi, nếu như ta chỉ là chinh phục ngươi dạ dày mà nói, ta đây nhiều thất bại!"

"Được, nương tử, ta nói nhanh, nói nhanh." Phuong Nho liền vội vàng gật đầu giải thích.

"Vậy mau ăn không, hi hi." Tô Hiểu Đan cũng động khởi đũa, mảnh nhỏ trở nuốt chậm ăn.

Nói thật, như như bây giờ sinh hoạt, Tô Hiểu Đan ở lúc trước, cũng không như vậy qua qua, nhưng là bây giờ cùng Phuong Nho đi chung với nhau, nàng liền muốn qua điểm như vậy sinh hoạt, mặc dù to thức ăn cơm nhạt, nhưng là lại để cho nàng cảm giác một loại thỏa mãn, một loại chân thực, hơn nữa có thể thấy Phuong Nho ăn vui vẻ như vậy, nàng cảm thấy hết thảy đều là đáng giá.

"Hiểu Đan, như vậy ngươi có hay không quá mệt mỏi." Phuong Nho ăn sờ một cái cái bụng, nhìn Tô Hiểu Đan nói: "Như vậy quá cực khổ ngươi."

"Hi hi, ta thích." Tô Hiểu Đan xuất ra một khối Khăn Lụa, chùi chùi miệng ba cười nói: "Thật ra thì, đây chính là ta muốn sinh hoạt, ít nhất chúng ta ăn cơm khoảng thời gian này, ta cảm giác là buông xuống Tu Hành Giới toàn bộ quy tắc, toàn bộ ý tưởng, như trong thế tục phạm trần người như thế, ta rất vui lòng!"

"Bất quá, Linh Dược lập tức phải thành thực, ta cũng lập tức phải Tần vào nội môn." Phuong Nho nói: "Bây giờ để cho ta tức giận một chuyện, chính là Quý Tú Tài vẫn còn ở nhón nhơ ngoài vòng pháp luật, ở trong tiên môn, lại ẩn thân đến như vậy một con Ác Ma, hơn nữa ta cùng với hắn cừu hận còn không đội trời chung, thật là làm cho lòng ta buồn."

"Sau lưng của hắn, chính là Diệp Kinh Thiên." Tô Hiểu Đan gật đầu một cái, đạo: "Diệp Kinh Thiên cái kia nguy quân tử, tiểu nhân, hắn bây giờ lại dám đem Quý Tú Tài mang vào sư môn, hơn nữa đem vốn là kêu phong độ đệ tử, cũng không biết là bị hắn xóa bỏ, hay là thế nào dạng, hắn dám làm như vậy, liền nhất định có nắm chắc, khả năng Quý thân phận tú tài, không dễ dàng như vậy vạch trần, lần này có lẽ cũng là một lần vạch trần Diệp Kinh Thiên này tiểu nhân thân phận một cơ hội, cơ hội này, ngay tại Quý Tú Tài trên người."

"Ha ha, có lẽ đi." Phuong Nho cười hai tiếng, nhướn mày một cái, đạo: "Cho nên Quý Tú Tài phải chết, tại hắn trước khi chết, cũng phải để cho hắn trở thành diệp kinh thân bại danh liệt đạo, đến lúc đó tức là Quý Tú Tài Tử Kỳ, cũng đồng dạng là Diệp Kinh Thiên Mạt Nhật, coi như như Trần Hùng đóng như vậy đứng ở hắn cái kia Biên trường lão, đến lúc đó phỏng chừng cũng sẽ đối với hắn tránh xa, khịt mũi coi thường!"

"Ân ân." Tô Hiểu Đan cười gật đầu một cái, nhìn Phuong Nho nói: "Đi nhanh tắm, đem quần áo bẩn đổi lại."

"A! Hiểu Đan, không cần, ta muốn xuyên hai ngày." Phuong Nho lắc đầu một cái cười nói: "Ngươi xem, còn rất sạch sẽ, nhiều mặc một ngày, không cần"

ngươi tắm rửa."

"Nương tử mà nói ngươi cũng không nghe?" Tô Hiểu Đan nhú lên lông mi đại nhìn Phương Nho.

Phương Nho có khổ khó nói, đem chính nó chỉ là không muốn để cho Tô Hiểu Đan giúp đỡ tắm rửa, lại không nghĩ rằng phương pháp kia căn bản không dùng.

Thấy Tô Hiểu Đan Thần tình, Phương Nho ngượng ngừng cười một tiếng, đứng lên cười nói: "Được rồi, có như ngươi vậy nương tử, thật là bên ta Nho này đời đã tu luyện phúc phận, ta đi tắm rửa."

Phương Nho xoay người đi vào phòng rửa mặt, quần áo cởi sạch, tùy ý văng lạng nước thêm trên người, toàn thân cũng vào thời khắc này rất là buông lỏng.

Mà cởi ra quần áo, Phương Nho nhưng là đã đem chi đặt ở trong thùng gỗ, một cái chân đã có tiết tấu đi lên, này là tự mình giặt quần áo phương pháp, ở đại lực giẫm đạp lên hạ, cái này cũng không quần áo bẩn, nhưng là sẽ bị giẫm đạp sạch sẽ, dĩ nhiên, còn muốn đem chính mình cường độ nắm chặt được, nếu không không cẩn thận, quần áo chưa giặt được, thùng gỗ ngược lại tan vỡ sẽ không tốt.

Nghe được bên trong truyền tới có tiết tấu đạp âm thanh, hòa lẫn tiếng nước chảy thùng thùng vang, Tô Hiểu Đan ở bên ngoài cũng là nghe chân thiết, lập tức kéo cao giọng thanh âm hô: "Phương Nho, ngươi lại đang dùng chân giặt quần áo."

"A! Ta không có a." Ở bên trong Phương Nho cũng là nghe được Tô Hiểu Đan mang theo tức giận thanh âm, tâm hoảng hốt, chân vừa dùng lực, ba vừa vang lên, vậy cũng thương thùng gỗ tại hần một cước này bên dưới, trong nhảy mắt liền tan vỡ, chia năm xẻ bảy.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135. Thẳng Thắn Gặp Nhau

Thấy như vậy một màn, Phương Nho tâm là tan vỡ, bị Tô Hiểu Đan này một giọng bên dưới, Phương Nho cái này bản liền lực lượng mười phần cước lực, một cái tim đập rộn lên không khống chế xong, đem thùng gỗ cũng phá hư.

"Làm sao rồi!" Đột nhiên, cái kia màn vải bị vén lên, Tô Hiểu Đan nghe được bên trong âm thanh, đem đầu thăm dò tới.

Vậy để cho nàng mặt đỏ tới mang tai một màn, bày ở trước mặt hần.

Nàng và Phương Nho bốn mắt nhìn nhau, tầm mắt nhỏ đi xuống dưới một cái, ngưng mắt nhìn cái kia trần trường mấy giây, trong chớp mắt, Phương Nho sắc mặt một trận huyết sắc, gấp vội vàng hai tay sợ thối đi xuống thân che, sắc mặt cực kỳ lúng túng.

Tô Hiểu Đan trong sắc mặt ửng đỏ, một mực tràn ra đến trắng như tuyết nơi cổ, sắc mặt có chút nóng lên, toàn thân hơi lộ ra khô ý, chậm rãi đem đầu lùi về.

"Khắc, khắc, phu... Quân, ta không phải cố ý..." Tô Hiểu Đan lộ ra lúng túng thanh âm từ bên ngoài truyền tới Phương Nho trong tai, chợt liền nghe được nàng tiếng bước chân đi ra ngoài bước đi.

Phương Nho trong lòng cái đó lúng túng, thật là đạt tới không thể tự kiềm chế trình độ, chớp chớp mê muội con mắt, Phương Nho ngẩng đầu lên phun một ngụm khí, tâm tình nhưng là ngủ vị tạp trần.

Mà cái kia trần trường, lại cũng ở đây không cẩn thận tạo thành nhạc đệm bên trong, lại cứng đứng lên.

"Chẳng lẽ, Hiểu Đan là có ý?" Phương Nho ở trong lòng thầm nói một câu, nghĩ lại tới vừa mới cái kia lúng túng tình cảnh, nhớ Tô Hiểu Đan nhìn chính mình nơi đó nhìn một cái chớp mắt, cùng lần trước so với, đơn giản là lần này, đã thấy rất rõ ràng, "Ài, Hiểu Đan đang dùng com lúc nói thể tục vợ chồng chi lễ, vừa mới lại trải qua một màn kia, chẳng lẽ là đang ám chỉ ta cái gì?"

"Bần thiù!" Phương Nho hung hăng trong lòng khinh bỉ chính mình một phen, "Phương Nho, ngươi chỉ có thể thủ hộ hần nàng, không thể có ý tưởng khác."

Phương Nho hung hăng đem những tạp niệm này đè xuống, mặc quần áo từ té đi ra.

Thấy ngồi ở trên giường mặt đỏ tới mang tai, hô hấp còn có rối loạn Tô Hiểu Đan, Phuong Nho gài đầu một cái ngồi xuống cười nói: "Hiểu Đan, thật không tiện a, ta nhưng thật ra là không nghĩ ngươi như vậy mệt nhọc, cho nên liền thuận tiện dùng chân đem quần áo giẫm đạp giặt sạch, bất quá không đề ý, ta lực lượng quá lớn, cái kia thùng cũng báo hỏng."

"

"Ừ, ta cũng không phải cố ý..." Tô Hiểu Đan sắc mặt như say rượu, kiều diễm ướt át sắc mặt, phảng phất có thể bóp ra nước, nàng chợt đứng lên, đạo: "Sau này nhưng không cho không nghe lời ta, quần áo ta tới tắm rửa liền có thể, lúc trước ngươi thế nào tắm rửa ta bất kể, bây giờ liền để ta làm đi!"

Tô Hiểu Đan vừa dứt lời, chính là đi vào phòng rửa mặt, Phuong Nho ngượng ngùng cười một tiếng, cũng là không có biện pháp chuyện.

"Đây thật là một phương diện thăng thần gặp nhau!" Phuong Nho thổ khẩu khí, hậm hực cười nói: "Ồ trước mặt nàng, thật là vô bí mật có thể nói... Có lẽ, có một ngày, có lẽ vậy..."

Phuong Nho phun một ngụm khí, đầu rũ xuống đến, Tô Hiểu Đan mà nói, đáng giá hần suy nghĩ.

Bây giờ Tô Hiểu Đan đã ở cùng với chính mình, còn có rất trọng yếu một chuyện song phương lại không có làm, chuyện này, chỉ có nam nữ song phương thiếu một cũng không thể làm chuyện, hôm nay Tô Hiểu Đan mà nói, tựa hồ cố ý đang ám chỉ Phuong Nho.

Phuong Nho không ngốc, nhưng là lại chỉ có thể giả bộ ngu.

Tô Hiểu Đan giặt sạch quần áo sau khi đi ra, thấy Phuong Nho cúi thấp đầu, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì.

Nàng ai thân ngồi ở Phuong Nho bên người, vầy vầy tựa hồ mệt nhọc trắng nõn tay, khẽ mỉm cười nói: "Đang suy nghĩ gì đấy?"

"Không." Phuong Nho ngẩng đầu lên mỉm cười nhìn Tô Hiểu Đan, lúc này nàng sắc mặt khôi phục một tia, đã không nữa như vậy ửng đỏ hai gò má, nhưng là lại cũng sát là mê người.

"Phuong Nho, cảm ơn ngươi!" Tô Hiểu Đan tay cầm tựa vào Phuong Nho trong bả vai, nhẹ nhàng phun ra những lời này.

Phuong Nho có chút bất minh sờ dĩ, lắc đầu một cái khẽ mỉm cười nói: "Làm sao rồi! Là ta phải cảm ơn ngươi thì sao."

"Ngươi muốn cảm ơn ta cái gì?" Tô Hiểu Đan khẽ mỉm cười, hỏi nhỏ.

"Cảm ơn ngươi cho ta hết thấy!" Phuong Nho trả lời: "Bây giờ chúng ta công bằng chung một chỗ, lúc trước ngươi cho ta yên lặng bỏ ra, nhưng bây giờ hay lại là bỏ ra đến ngươi hết thấy, cùng ngươi so với, ta đối với ngươi bỏ ra là nhỏ nhất không đáng kể."

"

"Hi hi, vậy cũng không nên nói lời như vậy." Tô Hiểu Đan ngẩng đầu lên, cặp mắt ẩn tình nhìn Phuong Nho, mềm mại môi khẽ nhúc nhích, "Cuộc đời này có ngươi đi theo, ta không có gì nuối tiếc, chỉ hy vọng này thời gian, tràn đầy lâu một chút!"

"Ừm" Phuong Nho gật đầu, ôm vào nàng eo nhỏ nhấn vào tay vừa dùng lực, đem nàng ôm vào trong ngực, muốn thương yêu cả đời, tâm linh không khỏi sợ hãi.

Cảm nhận được Phuong Nho chuyển tay tới cường độ, Tô Hiểu Đan có chút một tiếng kiều. Thở gấp, thân thể thiếp ở Phuong Nho trong ngực, hương thụ này hiếm thấy thời gian.

Đây là Phuong Nho lần đầu tiên, chủ động dùng sức ôm nàng eo nhỏ nhấn, cái kia lực đạo để cho Tô Hiểu Đan toàn thân một trận tê dại.

Hai người tĩnh tọa chốc lát, Phuong Nho có chút thổ khẩu khí, nhìn về phía ngoài cửa sổ đen chìm bóng đêm, nhàn nhạt nói: "Hiểu Đan, ta đưa ngươi trở về Tiểu Thiên Đình đi."

"ừ!" Qua một cái chớp mắt, Tô Hiểu Đan tựa như vô cùng không tình nguyện đáp một tiếng, Phuong Nho lỏng ra ôm tay nàng, nàng mới lười biếng đứng lên, kéo Phuong Nho tay, hai người hướng môn bước ra ngoài.

Thời gian ở hai người trong khi chung, luôn cảm giác qua thật nhanh, cái này không, nhìn một cái bóng đêm, cũng biết lúc này đêm đã khuya.

Nhưng là Phuong Nho hai người bước chân lại hơi nhàn nhã, có lẽ là Tô Hiểu Đan bước chân không thể nào muốn đi nhanh như vậy, như tản bộ như vậy tốc độ, hai người dắt tay, từng bước một hướng Tiểu Thiên Đình bước đi.

Mà lúc này, ở ngoại môn một nơi u hoang vắng trong ngọn núi, một đạo mặc trắng tinh vô nhuộm, tinh khiết không tỳ vết bóng người, đi tới nơi này.

Dưới ánh trăng, có thể thấy rõ người này dung mạo, chính là ngày đó đưa Quỷ Tú Tài đi tới Ngoại Môn Lưu Dương.

Lúc này, trong bàn tay hắn, một cái lớn chừng ngón cái Ngân Quang Thiên tản ra ngân quang nhàn nhạt.

Hắn nhìn chăm chú trong bàn tay Ngân Quang Thiên, ánh tuấn trong sắc mặt hiện lên mấy phần tức giận.

"Chịu khổ nhiều năm như vậy, ở Diệp Kinh Thiên tay bước kế tiếp bước leo lên Phó Minh Chủ vị trí, nhưng là an bài cho ta một ít, cùng Quý Tú Tài loại rác rưởi này tiếp xúc sự vụ.

"Luu Dương trong sắc mặt dừng động mười phần tức giận, dưới ánh trắng hơi dữ tợn, chợt, bàn tay hắn nắm chặt, ngửa đầu nhìn về tinh la mặt bố Thương Khung thờ dài một tiếng, đạo: "Một ngày nào đó, thời cơ chín muồi lúc, ta nhất định tự lập làm Vương, hoàn toàn cùng Diệp Kinh Thiên cái kia phát điên người quyết liệt, Hừ!"

Luu Dương Tu là cao thâm, đã là thân truyền đỉnh bên trong lão bài đệ tử thân truyền, không biết sao đã từng làm một lúc chỉ che chở, gia nhập vào Thiên Kinh Minh, Diệp Kinh Thiên thù hạ.

"Sớm vài năm Diệp Kinh Thiên tính tình ôn văn nho nhã, có đại sư huynh làn gió phong phạm, đối đãi người xử sự, cũng là để cho ta nhìn ở trong mắt, rất là kính nể, mà bây giờ lại biến thành bây giờ cái bộ dáng này, lại đem nhân gian Ác Ma Quý Tú Tài, cũng dẫn vào sự môn, thật là biết người biết mặt nhưng không biết lòng a!" Luu Dương tại chỗ ngồi xuống, tựa hồ cũng không vội, con mắt híp lại, đạo: "Nghĩ tới ta người mang một thân chính khí, thế phải sửa Trường Sinh, nhưng bây giờ thân bất do dĩ, lại đi theo Diệp Kinh Thiên đồng thời làm cầu kết với nhau làm việc xấu chuyện, lại còn phải giữ vững cùng này nhân gian ma quỷ liên lạc, nếu không phải thân phận trời buộc, ta thật muốn một đao kết Quý Tú Tài này Ác Ma mạng chó, ai!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Giận không chỗ phát tiết « canh hai »

Luu dương nghĩ tới những thứ này, nhưng trong lòng thì vô cùng phẫn nộ, buồn nôn buồn nôn, nhưng lại bất lực, Song Quyền nắm gắt gao, trong nháy mắt ngay tại chỗ nện dưới, một khối to bằng đầu người hòn đá, tại hắn cái này phát tiết dưới, vậy mà một quyền thành mảnh đá khắp nơi bay loạn.

"Tô Tiêu Tiêu Sư Tỷ cũng tại ba năm trước đây tới quyết liệt, một đoạn vốn có thể trở thành Thần Tiên Quyền Lữ giai thoại, lại đột nhiên ngừng lại, xem ra lá kinh thiên đúng vậy tại ba năm trước đây tính tình đại biến, mới tạo thành đây hết thảy đi!" Luu dương tại cái này bóng đêm dưới, lại là tự hỏi, "Lá kinh thiên lại cừu thị hết thảy tiếp cận Tô sư tỷ khác phái, gần đây cái kia gọi Phương Nho Quý Xui Xèo, ngược lại thật sự là là chạm hắn rủi ro, đụng trên họng súng Ha-Ha."

"Tuy nhiên?" Luu dương nhíu nhíu mày, "Một cái Ôn Văn nho nhã người, làm sao lại đột nhiên tính tình đại biến đâu? Biến hóa cho tới bây giờ vậy mà để cho ta cảm giác được một loại kinh khủng vị đạo, đồng thời sẽ cùng quý tú tài loại người này ở giữa ma quỷ quấy hòa vào nhau? Ở trong đó nhất định có đáng giá suy nghĩ sâu xa địa phương."

Luu dương lắc đầu, hắn căn bản nghĩ không ra cái như thế về sau, hắn chợt thủ chương mở ra, trong miệng phun ra một cái đi chữ, lập tức trong tay Ngân Quang ve cánh chấn động, lấy mất thường thấy không rõ tốc độ, một chút liền biến mất không thấy gì nữa, tránh vào đến phong bên trong.

"Đợi chút nữa, tìm quý tú tài hỏi một chút!" Luu dương chậm rãi đứng dậy, mắt thấy Ngân Quang ve biến mất phương hướng.

Hiển nhiên, Ngân Quang ve đã đi tìm quý tú tài.

Ào ào!

Cũng không lâu lắm, tại Luu dương trong tầm mắt, phía trước cái kia đám Tùng Lâm liền vang lên lác lác tiếng vang, thoáng chốc, một bóng người đi ra.

Hắn bước nhanh hướng Luu dương chạy tới, đứng ở Luu dương trước mặt.

Chính là quý tú tài hóa thân phong độ.

"Luu phó minh, đợi lâu!" Quý tú tài vừa xuất hiện tại Luu dương trước mặt, chính là trong ánh mắt hiện lên một tia ngạo mạn, làm làm bộ dáng ôm quyền, nói: "Xin mang ta bên trên Thân Truyền phong, ta muốn tìm lá kinh thiên."

Đối với Luu dương, quý tú tài đối với hắn cũng không có cảm tình gì, chủ yếu là Luu dương cũng không đem hắn khi người nhìn, mà lại tại quý tú tài trong mắt, Luu dương luôn là một bộ nhìn hắn như nhìn chó như vậy ánh mắt, cái này thực sự để trong lòng của hắn khó chịu, nhưng là nhưng lại không thể không lấy lòng khách sáo.

Mà lại tại quý tú tài xem ra, Luu dương thực lực tu vi, rõ ràng trên mình, trọng yếu là, cùng lá kinh thiên liên hệ, Luu dương đúng vậy một đầu trung xu mối quan hệ, không có Luu dương làm Tiếp Dẫn, quý tú tài căn bản lên trời không đường, xuống đất không nhóm.

"Hừ, ngươi để cho ta tới tìm ngươi, khó nói ngươi đã đem mình chủ cho nhiệm vụ của ngươi hoàn thành?" Lưu dương lạnh hừ một tiếng, hai tay thả lỏng phía sau, khinh thường nhìn lấy quý tú tài, nói: "Lại nói, hiện tại mình chủ đang lúc bế quan, trùng kích Thần Nguyên cảnh, há lại ngươi mà đầu kia nói gặp liền có thể gặp?"

"Lưu phó mình chủ, ta biết nói ngươi đối với ta quý tú tài thành kiến rất sâu, nhưng là ngươi tốt nhất đem ngươi tự thân thành kiến đối với ta trước để một bên, chúng ta bây giờ quan hệ, không là cừu nhân, ngươi ta đều là vì lá kinh thiên người, đều đang vì hấn làm việc, ngươi không cần như thế đối với ta địch ý." Quý tú tài ngữ khí hơi một liệt, trong sắc mặt hiện lên bất mãn thần sắc nhìn lấy Lưu dương, nói: "Ta hiện tại có việc gấp cần hướng hấn bẩm báo, còn mời Lưu phó mình không nên làm khó ta, còn mời mang ta bên trên Thân Truyền phong một chuyến."

"Thành kiến? Địch ý?" Lưu dương khinh thường cười lạnh, nhẹ gật đầu nói: "Ngươi nói không sai, ngươi quý tú tài nổi tiếng thời điểm, ta vẫn là trong bản môn một tên Nội Môn Đệ Tử, ngươi làm tạo Sát Nghiệt, đồ sát vô tội, nơi ngươi đi qua, trăm dặm không có người ở, từng đầu hoạt bát sinh mệnh, chết thảm tại trên tay của ngươi, đừng bảo là thành kiến, ta hận không thể hiện tại liền Nhất Dao làm thịt ngươi, như ngươi loại này cặn bã, lại còn nói khoác mà không biết ngượng đứng trước mặt ta cùng ta giảng đạo lý, nếu không phải mình chủ có nhờ vả ta, ngươi đã sớm chết mấy trăm hơn ngàn lần, đáng hận chính là, ta hiện tại có bản lĩnh đưa ngươi chém giết, lại không thể ra tay với ngươi, nếu không..."

Lưu dương tức giận gào thét vang vọng tại bên trong ngọn núi này, câu câu nói phong mang tất lộ, trong cặp mắt dừng động mãnh liệt Sát Ý.

Quý tú tài Xú Danh, người qua đường đều biết, trong thế tục Phàm Phu, nghe được cái tên này, đều muốn dọa đến Hồn Phi Phách Tán, đã từng hấn trong vòng một đêm, liền đem trên trăm nhân khẩu Thôn Trang đồ sát hầu như không còn, những này chết ở trên tay hấn oan hồn, đều là hàng trăm hàng ngàn hơn vạn, đều thành tựu hấn một thân Âm Tà bản sự, cùng cái kia quý đệ Vạn Hồn Phiến.

"Kẻ muốn giết ta nhiều vô số kể, bất quá ta tính không để ý." Quý tú tài cười hắc hắc, giang tay ra, nói: "Trọng yếu là, ta hiện tại còn sống, còn lấy Tiên Môn bốn nói một trong Thiên Hóa nhóm Nội Môn Đệ Tử thân phận sống trên cõi đời này, cái này là đủ rồi, hai đạo chính tà, đều có ta quý tú tài thân ảnh, a ha ha ha..."

"Muốn chết!" Lưu dương giận không kềm được, nghe được quý Tú mới mang theo khiêu khích, khi bên dưới bàn tay hấn duỗi ra, lập tức ầm ầm một vang, như đánh một cái lòi.

Trong lòng bàn tay hấn, lập tức phun trào lên một cỗ ánh sáng như lôi điện, trực tiếp liền hướng quý tú tài vỗ.

"Lôi đình Vạn Tượng trải qua!"

Quý tú tài căn bản không nghĩ tới Lưu Dương Hội không nói lời gì liền xuất thủ, hấn kinh hãi một tiếng, trong nháy mắt liền thấy Lưu dương chỗ thi triển ra võ học là cái gì.

Thiên Hóa nhóm Trần Giáo Chi Bảo, lôi đình Vạn Tượng trải qua, vừa ra tay đúng vậy nhất kích tất sát lực lượng.

Phốc!

Vốn là có trọng thương trong người quý tú tài, ngay cả phản ứng đều không kịp phản ứng, một ngụm máu tươi liền phun phun ra, thân thể như đường vòng cung như vậy bị đánh bay, trùng điệp đập vào một gốc bên trên, mới rớt xuống, trên mặt đất gãy dựa.

Hắn còn không có kịp phản ứng thời điểm, Lưu dương thân ảnh đã đi vào trước mặt hấn, nhất cước liền đạp ở bộ ngực của hấn chỗ, Lãnh Lãnh nói: "Ta đối với ngươi lập đi lập lại nhiều lần nhắc nhở, ngươi vậy mà trở thành cuồng ngạo tư bản, dám ở trước mặt ta nói khoác mà không biết ngượng, mở miệng khiêu khích, nếu không phải nể tình mình chủ nhắc nhở tại mức của ta, vừa mới một chương kia, ta liền muốn mạng chó của ngươi."

"Khục khục..." Quý tú tài ho kịch liệt vài tiếng, như một con chó chết như vậy bất lực phản kháng, trong ánh mắt dừng động ác độc oán hận nhìn lấy Lưu dương.

"Hừ!" Lưu dương lạnh hừ một tiếng, đem chân thu hồi lại, "Về sau ở trước mặt ta tốt nhất giống con chó khiêm tốn một điểm, nếu không ta không biết Đạo Ngã lần sau, có thể hay không còn nhớ rõ lá kinh thiên nhắc nhở, lần này, coi như số ngươi gặp may."

Quý tú tài toàn thân từ bên trong ra ngoài đều đau đau đến không muốn sống, vừa mới Lưu dương một chương kia, đã là lôi đình Vạn Tượng trải qua bên trong lực đạo, lực lượng cường đại quán xuyên toàn thân của hấn, trong cơ thể hấn chấn động mạnh, kém chút đem ngũ tạng lục phủ của hấn đều muốn chấn vỡ.

Nếu không phải như Lưu dương nói, đã thủ hạ lưu tình, chỉ sợ vừa mới một chương kia, liền đã đem mệnh của hấn đều cho thu đi rồi, nhưng là vừa vặn một chương kia, đối với bản thân bị trọng thương quý tú tài tới nói, cũng là tuyệt thượng gia sương.

Hắn đau toàn thân run rẩy, chật vật bò đứng lên, đứng tại Lưu dương bên người, không có nói câu nào.

Lưu dương lấy ra một cái Linh Thú lệnh bài, hướng lệnh bài bên trong chuyển vận lực lượng, lập tức đêm khuya trên bầu trời, vang lên một nói thanh thúy tiếng kêu to.

Không bao lâu, thể tích Bằng Đại như trâu nước Linh Thú Sơn Điều huynh liền xuất hiện tại Lưu dương cuối tầm mắt, cực dương nhanh hướng mình bay tới.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137: Trấn Yêu bảng

Gào!

Núi điêu đáp xuống Lưu dương bên người, hần một bước nhảy lên, quý tú tài nhần thụ lấy đau đón vội vàng chặt vật bò lên, núi điêu trong nháy mắt chở hai người Nhất Phi Trùng Thiên, không vào đêm sắc bên trong biến mất không thấy gì nữa.

Hồ!

Ngồi trên giường khoan chân ngồi tĩnh tọa Tu Luyện đường thần Phương Nho, thoáng chốc mở mắt, trong hai mắt hiện lên một tia mê hoặc.

Hần há mồm hơi phun ra một ngụm trọc khí, quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ.

"Đêm hôm khuya khoắt, lại còn có Linh Thú kêu to thanh âm." Phương Nho ni non một tiếng, vừa mới cái kia một tiếng kéo dài mà thanh thúy Linh Thú kêu to thanh âm, đem hần từ lúc ngồi bên trong bưng tĩnh.

Đêm hôm khuya khoắt thời điểm, đã ở vào một loại vạn vật An Nhiên hoàn cảnh, tại cái này đêm khuya yên tĩnh bên trong, linh thú kêu to liền còn vì cái gì vang tại .

Phương Nho biết nói, trong sư môn Linh Thú, chỉ có hai loại người có thể hưởng dụng.

Một là trưởng lão cấp nhân vật, một loại khác đứng vậy thân truyền đệ tử.

Mà lại thân truyền đệ tử cũng giới hạn tại trong sư môn bộ hưởng dụng linh thú quyền lợi, một khi ra sư môn, bên ngoài chấp hành sư môn nhiệm vụ, liền vô pháp hưởng dụng linh thú.

Đối với sư môn tới nói, Linh Thú quá mức quý giá, trừ phi là coi trọng môn phái phổ trương thời điểm, có lẽ sư môn mới có thể để thân truyền đệ tử, tại những khác trường hợp bên trong lộ ra khoe khoang.

Trừ cái đó ra, tuyệt không ngoại dụng, đây cũng là để Phương Nho lý giải địa phương, dù sao bồi dưỡng một đầu Linh Thú, tương đương không dễ dàng, từ nhỏ đến lớn, sau cùng có thể mang người Phi Thiên, cái kia đều không phải là chuyện một sớm một chiều.

"Trưởng lão cũng sẽ không có thời gian rồi bên dưới Ngoại Môn tới." Phương Nho ở trong lòng tưởng tượng, lắc đầu, "Chẳng lẽ còn có thân truyền đệ tử vào lúc này phái xuống ra ngoài nhóm?"

"Cái này tuyệt đối không thể có thể!" Phương Nho khi bên dưới phủ định ý nghĩ của mình, hiện tại Ngoại Môn hết thầy, thế nhưng là từ tô Tiêu Tiêu phụ trách, Tô Hiểu đan từ bên cạnh hiệp trợ, thời gian một tháng còn chưa tới, cái khác thân truyền đệ tử, không có khả năng xuống tới.

"Chẳng lẽ?" Phương Nho chấn động trong lòng, tựa hồ liền nghĩ tới điều gì, "Có thể hay không cùng quý tú tài có quan hệ?"

Bay vọt hiện ý nghĩ này, Phương Nho có loại phải lập tức nhảy xuống giường đến, lập tức chạy đi ra xem một chút xúc động.

Nhưng là trong nháy mắt liền để hần ép xuống.

Coi như đi thì thế nào đâu? Thân Truyền phong xuống Đệ Tử, tùy tiện tới một cái, Phương Nho đều biết mình có thể sẽ không chịu đựng nổi, huống chi, còn cùng quý tú tài cùng một chỗ.

Mà lại, cũng không biết nói điều phỏng đoán này có phải là thật hay không là như thế.

"Lá kinh thiên tại thân truyền đệ tử bên trong, có thể nói một tay che trời, quý tú tài hiện tại bản thân bị trọng thương, đoán chừng nhất thời bán hội là không dám đi ra." Phương Nho nôn nhất phẩm khí, ép bên dưới xung động trong lòng, nắm nắm Quyền Đầu, "Nghĩ nhiều như vậy làm gì, dù sao lúc này còn lén lút từ Thân Truyền phong xuống tới, khẳng định là làm một số nhận không ra người hoạt động, mục tiêu của ta là quý tú tài."

Phương Nho thu hồi ánh mắt, lắc lắc thủ lĩnh, đem những tạp niệm này ném đi, cả người lần nữa nhắm mắt lại, Bảo Nguyên Thủ Nhất, Tu Luyện mà đi. Thăng đến Đông Phương chân trời nổi lên ngân bạch sắc, một đêm quang cảnh lặng yên chạy đi, Phương Nho cũng ở thời điểm này, đứng giờ mở mắt. Từ trên giường nhảy xuống tới, Phương Nho đi phòng rửa mặt rửa mặt một phen, chính là ra nhóm.

Bước tiến của hắn vẫn là hướng phía Tiểu Thiên phong mà đi, đã nói xong bởi Tô Hiểu đan nhìn mỗi ngày Nhật Xuất, coi như về sau không đạt được yêu cầu này, chỉ ít hiện tại vẫn là muốn sống ở khi dưới, nhất định phải làm đến.

Đi vào Tiểu Thiên phong bên trong, Tô Hiểu đan đã ý cười đạt đảo đứng tại phong một bên, đối phương nho ném nhu tình mặt ý mỉm cười, chợt chạy nhanh hướng Phương Nho chạy tới, trong nháy mắt một thanh nhào vào Phương Nho trong ngực, cho nàng một cái mềm mại ôm ấp.

Phương Nho nắm tay đặt ở nàng phía sau lưng vỗ nhẹ nhẹ tay, hai người tách ra, lời kéo tay nhân nhả hướng phong bên cạnh bước đi.

Ngồi tại trên tảng đá lớn, Tô Hiểu đan đem đầu tựa ở Phương Nho trên bờ vai, hai ánh mắt nhìn lấy đối diện sườn núi kia bên trong, sẽ phải dâng lên Triều Dương.

"Hiểu Đan, tối hôm qua nửa đêm thời điểm, ta bị một tiếng linh thú kêu to cướp nhiễu, ngươi đã nghe chưa?" Phương Nho mở miệng hỏi nói.

"Ừm, nghe được ." Tô Hiểu đan ứng nói: "Lúc ấy ta còn chạy đến, chuẩn bị truy kích một chút , nhưng là đã đi xa."

"Đi xa?" Phương Nho nghi hoặc một tiếng, "Ngươi nói là, đó là lúc rời đi thanh âm sao?"

"Ừm." Tô Hiểu đan nói ra: "Hiện tại ta cùng Tiêu Tiêu tỷ chương quản Ngoại Môn hết thấy sự vụ, tối hôm qua từ Ngoại Môn người rời đi, lái Linh Thú hướng Thân Truyền phong phương hướng mà đi, muốn đến không phải trường lão, có thể là thân truyền đệ tử đi! Sâu thâm thiết hơn đêm lên kút, nhất định là làm lấy không thể lộ ra ngoài ánh sáng hoạt động, hừ! Chỉ đồ thừa hắn chạy quá nhanh, nếu không ta nhất định phải hỏi thăm rõ ràng, nhìn xem là người phương nào."

"A, đi liền đi đi, chúng ta cũng không cần để ở trong lòng." Phương Nho nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: "Có thể là ta quá nóng lòng, tổng đem những này cùng quý tú tài liên hệ đến cùng một chỗ, nhìn Nhật Xuất đi, bắt đầu bay lên!"

"Ngươi phỏng đoán cũng không phải là không có đạo lý." Tô Hiểu đan lên tiếng, "Quý tú tài tại trên tay ngươi bị trọng thương, nhất thời bán hội là không dám xuất hiện nữa tại trước mặt chúng ta , nói không chừng, tối hôm qua cái kia rời đi Linh Thú, đúng vậy là kinh thiên người, đạt được quý tú tài tin tức, mới có thể nửa đêm xuống tới, đem hắn lên kút tiếp đi, đây cũng là có khả năng ."

"Ừm, mặc kệ, nhìn, mặt trời mọc!" Phương Nho mặt lộ vẻ ưa thích, cái kia ức nói Hà Quang từ Húc Nhật bên trong rơi xuống, chiếu sáng phiến đại địa này, như tắm rửa tại Hà Quang sắc trong hải dương.

Nhất là ở chỗ này, mờ mịt như vậy Tiên Khí bốc lên, lại để cho cái này vạn đạo Hà Quang một cái chiếu rọi, lập tức đúng như Thiên Thượng Nhân Gian, Nhân Gian Tiên Cảnh.

Trên mặt của hai người đều mang vui mừng, ánh mắt theo Nhiễm Nhiễm bốc lên Húc Nhật mà di động, chậm rãi nhìn lấy Triều Dương bốc lên, từ sườn núi kia bên trong thẳng lên chân trời.

Tô Hiểu đan thủ lĩnh tựa ở Phương Nho bả vai bên trong, hai tay kéo Phương Nho cánh tay, đắm chìm trong loại hạnh phúc này cùng trong sự thỏa mãn, bờ môi khẽ nhếch, răng trắng tinh tuyết trắng, khẽ nhả U Lan.

Khi Húc Nhật bay lên đi lên, Tô Hiểu đan biết nói Phương Nho lại muốn rời đi, Linh Dược ruộng sự vụ còn đang chờ hắn đi xử lý.

"Hiểu Đan, ta phải đi." Phương Nho nhẹ nhàng nói ra: "Mất thấy Linh Dược ruộng liền sắp chín rồi, khoảng cách tiến vào Nội Môn thời gian cũng tiếp cận."

"Ừm!" Tô Hiểu đan buông lỏng ra Phương Nho cánh tay, cùng Phương Nho đứng lên, nói: "Tiêu Tiêu tỷ ở bên trong nhóm thế lực, hiện tại chính là do dự siêu tại làm đầu lĩnh, ta gặp qua hắn, là một cái thật thú vị người, ngươi đến lúc đó đi Nội Môn, liền đi tìm hắn đi! Đến lúc đó ta cũng sẽ đi Nội Môn tìm ngươi."

"Ừm, dụ siêu à, tốt." Phương Nho mỉm cười gật đầu, nói ". Cũng không biết Đạo Ngã cái kia hai vị huynh đệ thế nào, phân biệt một tháng, bọn hắn thân ở Nội Môn, lại là chăm chỉ hiểu học người, không biết nói bọn hắn tại Trần Yêu Tháp xông đến tầng thứ mấy!"

"Hi hi, ta sẽ nói cho ngươi biết một sự kiện đi!" Tô Hiểu đan mỉm cười nói: "Trần Yêu Tháp chỗ, có một cái Trần Yêu băng, nhân vật lợi hại, đều tại cái kia trên băng. Ta tin tưởng ngươi đến lúc đó trở thành Trần Yêu băng đệ nhất nhân, hi hi!"

Chương 138: Ghét ác như cừu « canh hai »

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Ghét ác như cừu « canh hai »

"Trần Yêu băng!" Phương Nho kinh ngạc một tiếng, chợt nhẹ gật đầu, mình bạch cái này Bảng danh sách giá trị chỗ, đây chính là một cao thủ Bảng xếp hạng.

"Tốt, Hiểu Đan, ta đi trước! Người cũng phải chiều cổ kỹ lưỡng mình!" Phương Nho hồi thần lại, nhìn lấy Tô Hiểu đan nói nói.

"Tốt người đi đi, ta, người cứ yên tâm đi, ngược lại là người, để cho ta không yên lòng, một ngày cũng không trở lại ăn cơm, ngược lại là cho ta tiết kiệm được không ít phiền phức, ta lại có thể bớt làm một bữa cơm, hi hi." Tô Hiểu đan che miệng cười khê, lời tuy như thế, kì thực Phương Nho nghe được, là tại quan tâm mình.

Phương Nho gãi đầu một cái, ngược ngừng cười một tiếng đối với Tô Hiểu đan nhẹ gật đầu, chính là cất bước xuống núi, hạ Tiểu Thiên phong về sau, tại phong ở dưới đây, ngựa đầu đối với Tô Hiểu đan phát phát tay, chính là cấp tốc hướng Linh Dược ruộng mà đi.

Đi vào lĩnh trong dược điền, trong nháy mắt liền có vài chục trên trăm đạo ánh mắt hướng Phương Nho liếc đến, nhưng là Phương Nho ánh mắt quét qua, những ánh mắt này liền lộ vẻ tức giận cúi đầu, cũng không có khó nghe nghị luận truyền đến Phương Nho trong tai.

Trải qua hôm qua sự tình, sợ hãi Phương Nho đệ tử tử, đã không dám hồ ngôn loạn ngữ, mà tôn kính Phương Nho những người kia, ngược lại là càng thêm kính nể Phương Nho.

Tinh tế kiểm tra một lần Linh Dược, Phương Nho phát hiện, bây giờ lĩnh dược này cũng là một ngày một cái dạng, mỗi một ngày đều tại càng phát hồng điểm, thành thực, khóa khóa Linh Dược chỉ nếu cũng sung mãn kiểu nọ, để cho người ta nhìn tâm tình thật tốt.

Trong tay trong đất bùn dề lên, Phương Nho đã hai ba ngày không có thi qua mưa, nhưng là thổ địa vẫn là tương đối ướt át, bây giờ đã là Mùa thu hoạch thời tiết, Linh Dược đối với trình độ nhu cầu, lộ ra nhưng đã hướng tới bão hòa trạng thái.

Phương Nho phui tay, đi tới khô ráo chỗ khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu không biết ngày đêm khổ tu.

Tu hành ý tứ đúng vậy một cái "Khô." Chữ.

Như sư môn quy huấn một đầu nói tới: Ném trái trong khổ đau, mới là Nhân Thượng Nhân.

Nhân Thượng Nhân đúng vậy tiên, trước đó, người liền phải chịu khổ, nếu không, hết thấy đều là phù vân, mà Phương Nho lại lấy Thân Thể thực tiễn lấy.

Cái gọi là tu hành nổi khổ, tại ngày sau thành tựu vô thượng thần tiên, trở thành Thần Đế thời điểm, cái này hết thấy nỗ lực hết thấy, đều là đáng giá.

Tuy nói Thần Đế quá mức xa xôi, nhưng là cái này tu hành nổi khổ, nhưng cũng tại mang cho lấy niềm tin của hắn cùng thành tựu, cùng quý tú tài một trận chiến, đã hoàn mỹ thuyết minh cùng đã chứng minh.

Ngẫm lại một tháng trước kia, tại quý tú tài trước mặt, ngay cả sức hoàn thủ đều miễn cưỡng, mà bây giờ, cũng đã đem quý tú tài đã bị đánh trọng thương, đây hết thấy, đúng vậy nỗ lực hồi báo.

Không khổ, làm sao thành Nhân Thượng Nhân? Dễ chịu là lưu cho người chết !

Những cái kia mơ tưởng xa vời, tu hành khổ đều ăn không xuống Tu Hành Giả, hiện tại cũng dễ chịu , bởi vì bọn hắn tại đối mặt địch nhân thời điểm, đối thủ đã tiến hấn đến thoải mái địa phương, mãi mãi cũng không cần khổ.

Cho nên Phương Nho tình nguyện ăn bên dưới phần này khổ, điểm ấy khổ cùng mình không hoàn thành sự tình so ra, lại đáng là gì đâu?

Chịu được nhàm chán, chịu được dụ hoặc, chịu được dày vò, ăn đến Khô Trung Khô, người chính là Nhân Thượng Nhân, nếu không, hết thấy đều là hư ảo.

Phương Nho tâm vô tạp niệm, Bảo Nguyên Thủ Nhất, tâm thần đắm chìm mà xuống, trong miệng ngậm một khóa Từ Khí đan, chuẩn bị chậm rãi hấp thu cái này bảng bạc dược lực, cũng là đối với thân thể cung cầu có chuẩn bị.

Thời gian tại Phương Nho không biết ngày đêm Tu Luyện dưới, lộ ra đầy đủ trân quý, tu vi của hắn, sớm đã cùng có tại Hóa Khí cảnh sơ kỳ, vững vàng vàng hướng về Trung Kỳ rào bước tiến lên.

Nhất là cùng quý tú tài một phen Đại Chiến Chi Trung, hắn từ đó hấp thu luyện hóa hết chiến đấu kinh nghiệm, sinh từ bên trong bác giết chi kinh nghiệm,

còn có đối với võ học thôi động đến cực hạn biến hóa , chờ một chút, đều như một lần nữa đổi một lần máu.

Trước kia chút không có Khai Khiếu đồ vật, cũng chậm chậm tại hán suy nghĩ luyện hóa phía dưới, thời gian dần trôi qua có linh ngộ mới, tu vi của hán thực lực, đan điền khí hải bên trong Đan Anh, cũng trưởng thành tương đối nhanh chóng.

Đây là Công Phu không phụ lòng người, đây hết thấy hồi báo tiền đề, đều là cùng Phung Nho cần tu khổ luyện chặt chẽ tương liên .

Mà lúc này tại Thân Truyền phong dương tiên phong dương bên trong tiên điện, quý tú tài khoanh chân ngồi tại một trên bồ đoàn, nơi này là thân truyền đệ tử Lưu dương ngọn núi, lúc này toàn bộ như hoa lệ như cung điện nhưng lại tràn ngập thần thánh trang nghiêm Đạo Ý đại điện, chỉ có quý tú tài một người.

Sắc mặt của hán vẫn là trắng bệch như tờ giấy, hiển nhiên tại Phung Nho trong tay bị trọng thương về sau, lại tuyết thượng gia sương thụ Lưu dương lời đình Vạn Tượng trải qua một kích, cả người nhìn như người sắp chết.

Kết!

Đại điện nhóm, lúc này bị từ bên ngoài đẩy ra, Lưu dương thân ảnh đi vào trong điện, một mặt khinh bỉ nhìn thoáng qua Tọa Thiên bên trong quý tú tài, chính là nhanh chân hướng trong điện Long Đầu trên ghế dựa lớn đi dưới, chột ngồi xuống.

Quý Tú mới chậm rãi mở mắt, một đôi hiện đầy Hỗn Độn Sắc như không có Nhân Châu hai mắt, để cho người ta nhìn hoảng sợ, nhưng là Lưu dương lại nhìn cũng không nhìn hán, ngồi ở chỗ đó ngón tay gõ lấy lan can, vang ra có tiết tấu keng keng âm thanh.

"Lưu phó minh, thế nào?" Quý tú tài khẩu khí cúi xuống mấy phần, nhìn lấy Lưu dương hỏi: "Lá kinh thiên hán nguyên ý gặp ta sao?"

"Lá kinh thiên đang lúc bế quan, hán có nguyên ý hay không gặp người, ta làm sao biết nói?" Lưu dương tức giận rống lên một câu, chính là khinh thường cười nói: "Tung Hoàn Thiên Hạ hơn mười năm quý tú tài, nguyên lai chỉ thường thôi, ta đã thủ hạ lưu tình, người vậy mà bị thương không nhẹ, chắc chắn, nếu là lúc ấy ta mới hạ thủ nặng một chút, chỉ sợ ta liền Khoái Ý Ân Cừu , Ha-Ha!"

"Lưu phó minh, người không phải đi tìm lá kinh thiên sao?" Quý tú tài trong mắt lóe lên một tia không dễ dàng phát giác hận ý, nhưng là tại Lưu dương trước mặt, hán nhất định phải còn muốn nén giận, căn bản không dám có chỗ tâm tình bất mãn xuất hiện, đối với mình tại Phung Nho trên tay thụ thương phía trên, quý tú tài nhưng cũng không cùng Lưu dương đề cập.

Hán cũng không dám cùng bất luận kẻ nào xách, chuyện như vậy, nói ra đúng vậy trò cười cùng sỉ nhục, hiện tại Lưu dương lại đem mình trọng thương tình huống, toàn bộ xem như là hán tới hôm qua một chương kia chỉ uy, quý tú tài cũng lười tranh luận, cùng bị người biết mình là bị Phung Nho đã thương phía trước, Lưu dương bỏ đao ở phía sau, còn không bằng liền ngầm thừa nhận cái này tất cả đều là bị Lưu dương tạo thành tới thống khoái.

Chỉ ít hán cảm thấy thua ở Lưu dương trên tay không mất mặt.

"Đúng rồi, lá kinh thiên ba chữ này, là người có thể gọi sao?" Lưu dương đột nhiên tựa hồ như nghĩ tới điều gì, ánh mắt một liệt, nói: "Nên và mệnh, không có tôn ti phân chia, người là cái thứ gì, cũng dám đem mình chủ tặc danh hô đến gọi đi."

Ba!

Lưu dương nói vừa xong, cùng quý tú tài cách xa nhau tầm mười bước, lại là cách không đối quý tú tài hung hăng một cái, lập tức tại điện này bên trong, vang lên một nói thanh thúy tiếng vang.

Chỉ một thoáng, quý tú tài mà phải bên trên, một nói năm ngón tay Huyết Ân hiển hiện, khoe miệng của hán đều đã phủ lên tơ máu, tức giận ánh mắt cơ hồ khiến quý tú tài điên cuồng bạo tẩu, tựa hồ liền muốn đứng lên, tìm Lưu dương liều mạng.

Nhưng là trong nháy mắt, hán liền đề xuống mình cảm giác kích động này, vươn tay ra đem trong miệng tơ máu một vòng mà chỉ toàn.

"Ồ! Cái này Ác Ma vậy mà thật không đơn giản." Lưu dương quan sát đến quý tú tài cử động, nhưng trong lòng thì cực kỳ chờ mong quý tú tài tại bị mình đánh một bàn tay về sau, lập tức bạo khiêu mà lên, cùng mình liều mạng.

Nhưng là trong nháy mắt, Lưu dương cái này chờ mong liền thất bại , bởi vì quý tú tài vậy mà nhịn được.

Chương 139: Khó cực phong độ

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Khổ cực phong độ

"Tính người thức thời, nếu là người vừa mới thật bị khơi dậy nộ khí, chỉ sợ lập tức người liền muốn trở thành bột mịn, dạng này ta giết người, đã đã thoải mái thân tâm của ta, lại tốt tại lá kinh thiên trước mặt có câu trả lời." Lưu dương thở ra một hơi, ở trong lòng ám đạo.

Đối với Lưu dương cử động hành vi, quý tú tài vẫn là nhìn thấu, nhưng là hiện tại chỗ này cảnh, có thể nói là trên thớt thịt cá, mặc cho Lưu dương xâm lược, trong lòng của hắn tuy có hận ý ngập trời, lại cũng không dám có tư cách.

"Lưu phó mình dạy phải, là ta nói sai, đánh thật hay, một tát này đem ta đánh cho thanh tỉnh!" Quý tú tài liền ôm quyền, đối Lưu dương ngược lại lấy lòng một tiếng, nói: "Về sau, lá kinh Thiên mình chủ liền là chủ nhân của ta, ta chính là hần chó, cái gọi là Đả Cầu cũng phải nhìn chủ nhân, về sau ai dám đánh ta, đúng vậy xem thường chủ nhân của ta, đối với những này, ta nhất định sẽ chi tiết nói cho ta biết chủ nhân!"

"Tốt! Tốt một con chó." Lưu Dương Mãnh tại trên lan can vỗ, thân thể trong nháy mắt đứng lên, nhìn lấy quý tú tài cười lạnh lạnh nói: "Thật không hổ là nhân gian Ác Ma, cũng không hổ đối với người Tung Hoành Thiên Hạ hơn mười năm giang hồ chỉ nói, nhần nhục chịu đựng, nhần nhục phụ trọng sao? Ta cho người biết, người khí hậu đã qua, cũng đừng nghĩ đến có cái gì Tương Lai, chỉ là mấy câu, liền muốn đem mình làm chó, dùng lá kinh thiên tới dọa ta, ta cho người biết, đối với như người loại này Đả Cầu, đánh rồi thì thôi, chủ nhân của người cũng sẽ không đối với ta như thế nào, người tốt nhất đem tâm tư thả chính nhất điểm, nếu không ta để người chết không có chỗ chôn."

Quý Tú mới không nói gì, chỉ là nhìn chăm chú lên Lưu dương, nhìn thấy quý tú tài loại ánh mắt này, Lưu Dương Tâm bên trong rất khó chịu, vung tay lên, lại là cách không một cái bàn tay đập vào quý tú tài trên mặt.

Lộ ra nhưng cái này bàn tay đập càng mạnh mẽ hơn nói, trực tiếp đem quý tú tài cái này thân thể bị trọng thương phiến té xuống đất.

"Cát kỹ mắt chó của người, ta không thích người dùng loại này chó mắt thấy ta." Lưu Dương Đại tay áo hất lên, lạnh hừ một tiếng, tức giận trừng mắt bỏ ngời xuống quý tú tài.

"Lưu phó mình, người khí ra đủ chưa? Như nếu trong lòng người đối với ta còn có khí, mời tiếp tục hướng ta ra." Quý Tú mới không dám đang nhìn Lưu dương, mà là cúi thấp đầu nói ra: "Ta chỉ muốn gặp chủ nhân của ta, ta thật có chuyện quan trọng bẩm báo."

"Hừ!"

Lưu dương nhưng trong lòng đủ kiểu cảm giác khó chịu, coi như cho lá kinh thiên làm việc, Lưu dương cũng là ba tâm hai ý, cũng không phải là khẳng khẳng một mực, nhưng là bây giờ lại còn không có lá gan kia thoát ly lá kinh thiên, thoát ly Thiên Kinh mình.

Lạnh lùng hừ một tiếng, quay người ngồi xuống Long Đầu lớn trên mặt ghế, Lãnh Lãnh nói: "Nên để người gấp thời điểm, ta tự nhiên sẽ dẫn người đi, hiện tại mình chủ đang lúc bế quan, như nếu người thật có trọng yếu sự tình muốn bẩm báo, nhưng nói cho ta biết, ta có thể thay người truyền đạt."

"Không được, chuyện này ta nhất định phải ở trước mặt nói với hắn, can hệ trọng đại!" Quý tú tài khi bên dưới cự tuyệt, nói: "Cảm tạ Lưu phó mình ý tốt, ngày sau ôn hòa báo đáp."

"Thôi đi, báo đáp?" Lưu dương cười lạnh một tiếng, khịt mũi coi thường nói: "Người lập tức chết tại trước mặt của ta, đúng vậy đối với ta tốt nhất báo đáp, cái khác báo đáp ta khinh thường, người cũng không xứng!"

Lưu dương chậm rãi đứng lên, như nhìn chó một loại nhìn thoáng qua quý tú tài, chính là cất bước hướng điện cửa ra vào bước đi, trong chớp mắt ra đại điện, lưu bên dưới quý tú tài một người ở đây.

"Lưu dương, một ngày nào đó người sẽ hối hận người sờ sờ vi." Nhìn qua Lưu dương biến mất phương hướng, quý tú tài tức giận cả gương mặt đều dữ tợn bắt đầu vận vẹo, "Người chỗ cho ta nhục nhã, một ngày nào đó, ta muốn người gấp trăm lần nghìn lần hoàn lại!"

Trương này thuộc về phong độ mặt, trên mặt của hắn, phảng phất muốn đến roi xuống, như một trương mặt nạ, đang vận vẹo, biến hình, rất là khủng bố.

Lưu dương ra dương Tiên Điện, dạo bước đi vào phong bên trong một chỗ phong vách tường trước đó, hắn quay đầu nhìn bốn bề nhìn, phảng phất tại cẩn thận kiểm tra, nhìn có cái gì phong thanh, biểu lộ rất là buồn cười, phảng phất tại làm tặc.

Nơi này vốn là hần tiên phong, chỗ tu hành, hắn đều muốn biểu hiện ra vẻ mặt như vậy, rất là để cho người ta không hiểu.

Lập tức, hắn thu hồi ánh mắt, bàn tay nắm chắc bên trong một đám mờ, tại trong lòng bàn tay của hắn, một thanh cùng loại chìa khoá đồ vật bày ở cái kia.

Hắn nhanh chóng cầm lấy cái này chìa khoá cắm vào vách đá này bên trong một cái lỗ bên trong, uốn éo.

Oanh ô ô!

Một cái thạch môn từ Thạch Bích bên trong chậm rãi mở ra, nặng nề âm thanh như xoa đẩy.

Khi thạch cửa mở ra đến một cái có thể dung một người thông qua độ rộng, thân thể của hắn lóe lên mà vào, bành một vang, thạch môn thiên y vô phòng khép lại.

Từ bên ngoài nhìn, vách đá này giống như thiên nhiên, căn bản để cho người ta nhìn không ra, nơi này vậy mà lại có một cái mật thất.

Thân truyền đệ tử tiên phong, từ sư môn ban thưởng xuống tới thời điểm, liền thuộc về cá nhân đất lành để tu hành, nhưng một mình cải tạo, nhưng là giống Lưu dương như vậy, tại tiên phong bên trong làm ra một cái mật thất tối, ngược lại là tại số ít, hoặc là có, cũng là không muốn người biết.

Trong thạch thất không gian cũng không lớn, chỉ là một cái phòng lớn nhỏ như vậy, đây là đem phong bên trong nội địa móc sạch mà thành, bên trong Thạch Bích bên trong, lại là khám vào lấy vụn vật lẻ tẻ Dạ minh châu, đem cái này Thạch Thất cho chiếu lên tối tăm, pha tạp.

Tại cái này tối tăm sắc sở tia sáng bên trong, lại là nhìn thấy, ở thạch thất trung ương một cái ụ đất mà đúc thành chỗ ngồi bên trên, ngồi một người, gương mặt người này, ngược lại là có chút quen mặt.

Hắn nhìn thấy thạch cửa mở ra, trong nháy mắt liền đứng lên, nương tựa theo trong thạch thất tối tăm sắc sở Quang Tuyến, thấy rõ người này dung mạo, không phải phong độ vẫn là ai.

"Lưu đại ca, ngươi đã đến!" Chân chính phong độ, lúc này sắc mặt tiêu tụy, tinh thần chán nản, cả người mặt ủ mày chau, phảng phất như một cái đã mất đi hi vọng thế tục người.

Hắn chào hỏi một tiếng, trên mặt gạt ra bất đắc dĩ nụ cười khó coi, chính là lại ngồi xuống, không nói một lời.

"Phong độ a, ngươi hẳn là phải giống như tên của ngươi, tĩnh lại một điểm, như thế mới có phong độ." Lưu Dương Vi hơi thở hắt ra, chậm rãi đi đến phong độ trước mặt ụ đất bên trên ngồi xuống, nhìn lấy phong độ, nói: "Lá kinh thiên từ bỏ ngươi, nhưng là ngươi không thể buông tha mình, ngươi dạng này cả ngày uể oải suy sụp, ý chí tinh thần sa sút, thế nhưng là Tu Hành Giả tối kỵ a!"

"Hắn vì cái gì phải đối với ta như vậy? Từ khi gia nhập Thiên Kinh mình về sau, ta thế nhưng là toàn tâm toàn ý là trời kinh mình phục vụ lấy, vì cái gì?" Phong độ hai mắt đột nhiên trừng lên, như ech xanh như vậy nhìn lấy Lưu dương, "Vì cái gì kết quả là, hắn lại muốn Chỉ Ngã vào chỗ chết? Nếu không phải Lưu đại ca ngươi, ta hiện tại khả năng đã chết, cũng sẽ không cả ngày trốn ở chỗ này, hoảng sợ không chịu nổi một ngày, một ngày bằng một năm, tham sống sợ chết."

"Ài, kỳ thực liền xem như ta, đến bây giờ ta cũng đoán không ra tâm tư của hắn!" Lưu dương thở dài một hơi, lắc đầu nhìn lấy phong độ, nói: "Giết hại đồng môn, trợ Trụ vi ngược loại này táng tận thiên lương sự tình, ta Lưu dương là không biết làm, ta bảo đảm hạ ngươi, ngươi liền không thể khiến ta thất vọng, ngươi phải biết, chỉ cần ngươi sống sót, liền sẽ có cơ hội đứng trước mặt của hắn, lớn tiếng chất vấn hắn, thậm chí vạch trần diện mục thật của hắn, mới tốt còn chính ngươi một cái công đạo, cũng tốt còn sư môn một cái công đạo."

Chương 140: Nhà cảm giác « canh hai »

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Nhà cảm giác « canh hai »

"Thật sao?" Phong độ ánh mắt bên trong toát ra mê ly thần sắc, "Thật sẽ có ngày đó sao? Nếu quả như thật có ngày đó, ta sẽ không đi chất vấn hắn, ta là muốn vạch trần hắn, Thiên Kinh mình mình chủ, lại chính là Đại sư huynh của chúng ta, lá kinh thiên! Cái này không bằng heo chó súc sinh."

Phong độ như phát điên như vậy Bệnh tâm thần (sự cuồng loạn) gào thét, nhưng mà, trong nháy mắt liền bắt lực xuống dưới, lần nữa trở nên bất đắc dĩ lắc đầu.

Lưu dương cũng không biết nói như thế nào an ủi hắn, gặp được loại chuyện này, hắn biết nói mặc cho ai đều chịu không được.

"Ta nguyên lai coi là, đạt được sống thu Thần sư huynh chỉ điểm cùng ưu ái, vào năm ấy, gia nhập Thiên Kinh mình, ta là rất muốn tại mình bên trong, là trời kinh mình làm chút gì." Phong độ hăm đang nhớ lại bên trong, ni non thì thầm, bất đắc dĩ trong sắc mặt cũng khi thì hiện lên một nụ mỉm cười.

Hắn trương này nguyên bản tuần lẳng gương mặt, lúc này cũng là lộ ra già đi rất nhiều, gốc râu cằm cũng dày đặc khóe miệng, cả người, đã đòi phế như trung niên.

"Trước kia, ta cũng đã làm không bằng heo chó sự tình, giúp đỡ Thiên Kinh mình ức hiếp đồng môn làm vui, bây giờ suy nghĩ một chút, thật sự là buồn

cười đến cùng. Ha-Ha." Phong độ cười khỏ, cười khóc ra nước mắt đến, hẳn cũng hào không có cảm giác, "Không nghĩ tới, lần này, sống thu Thần sư huynh ủy một cái lấy trách nhiệm cho ta, tôi đối phó Phuong Nho, lại là diễn biến thành hiện tại cục diện này, ngược lại ta, thành Thiên Kinh minh Thế Tử Quý, ở chỗ này sống được người không giống người, quý không giống quý, ta hận đây này."

Lưu dương lẳng lặng ngồi đối diện với hắn, nghe hắn kể ra, cũng là âm thầm thờ dài, không biết làm thế nào an ủi.

Ngẫm lại mình những năm gần đây, đi theo lá kinh thiên bước chân, đi thẳng đến bây giờ vị trí này, Lưu dương cảm thấy, mình có phải hay không trong lúc vô tình, đã đi theo lá kinh thiên càng chạy càng xa, cùng nguyên bản đạo tâm, đi ngược lại.

Thậm chí hiện tại còn giúp lấy lá kinh thiên, cùng quý tú tài cái loại người này ở giữa Ác Ma làm bạn.

Nghe tới những thứ này, Lưu dương liền cảm giác đến lồng ngực của mình đè ép một tảng đá lớn, có chút không thở nổi.

"Phong độ, chuyện quá khứ liền để hắn tới đi, trọng yếu là hiện tại." Lưu dương thở ra một hơi, đứng dậy, chợt móc ra một cái cùng loại Quy Linh túi trữ vật, từ đó lấy ra mấy cái Tử Khí đan cho phong độ chuyển tới, nói: "Tình lại đi, tương lai biến đổi bên trong, có lẽ chỉ có ngươi, có thể đứng ra, vạch trần lá kinh thiên chân diện mục, đem hắn từ đại sư huynh vị trí bên trên kéo xuống, để hắn vì mình sờ tở sờ vì, trả giá đắt."

"Lưu đại ca, mệnh của ta là ngươi cứu, ngươi nói, ta đều tin." Phong độ ngừng đầu nhìn Lưu dương con mắt nhẹ gạt đầu, khi bên dưới nhận lấy Lưu dương đưa tới Tử Khí đan, "Ta sẽ tỉnh lại, coi như không phải là vì chính ta, vì ân cứu mạng của ngươi, ta cũng phải tỉnh lại, ta chờ ngày đó đến."

"Tốt! Đây mới là Nam Tử Hán Đại Trượng Phu, cơ được dẫn được." Lưu dương mỉm cười tán thưởng một câu, nói: "Ta đi ra ngoài trước, ngươi tốt nhất Tu Luyện, ta sẽ đem hết toàn lực, để ngươi sớm ngày rời đi nơi này, đi ra bên ngoài làm người chuyện phải làm."

"Ừm." Phong độ nhẹ gạt đầu, trong hai mắt tràn đầy hướng tới.

Lưu dương quay người cất bước hướng lối ra bước đi, dùng chìa khoá mở ra thạch môn, thân thể vừa vọt ra, thạch môn lần nữa chặt chẽ hợp ở.

"Lá kinh thiên, ngươi chờ đó cho ta, ngươi muốn mạng của ta, ta liền muốn ngươi chết." Phong độ diện mục dữ tợn ni non nói.

Lưu dương đi ra Thạch Thất ngửa mặt lên trời thờ dài, đối với quý tú tài hóa thân thành phong độ sự tình, hắn cũng không có nói cho phong độ, sợ hắn càng chịu không được.

Lá kinh thiên giao phó hắn canh chừng độ xử lý sạch, ý tứ rất rõ ràng, nhưng là Lưu dương cũng không có làm như thế, mà là đem phong độ, giấu đến mình dương tiên phong bên trong.

"Lá kinh thiên có thể hay không tại có một ngày, cũng sẽ an bài ta đi đối phó Phuong Nho?" Lưu dương ở trong lòng thầm nghĩ, hết thấy tất cả mâu thuẫn điểm, tựa hồ cũng chỉ hướng Phuong Nho, "Nếu quả thật có ngày đó, ta ngược lại rất muốn gặp biết một chút cái này gọi Phuong Nho, là thần thánh phương nào, cũng bởi vì một cái tô Tiêu Tiêu, lại bị lá kinh thiên lẹ vào đến danh sách phải giết bên trong, cũng có thể gặp lá kinh thiên đúng là điên."

"Xem ra ta muốn đi tìm tìm lá kinh thiên." Lưu dương dạo bước mấy bước, chính là ni non một tiếng, "Quý tú tài tên chó chết này, miệng ngược lại là cứng rắn, cái kia chút nhận không ra người, chỉ mặt gọi tên muốn cùng lá kinh thiên nói, ta phải trước đi tìm một chút lá kinh thiên, đem quý tú tài tên chó chết này ném cho hắn, lưu tại ta dương tiên phong, quả thực là điểm ô ta dương Tiên Điện."

Lưu dương bước chân đạp một cái, thân thể nhảy lên một cái, tại sư môn cái này Bảng Đại Linh Khí trong thế giới, hẳn như tu hành cao siêu, nhưng cách mặt đất bay lên không trung cao nhân, Đạp Không mà đi, thẳng lướt lá kinh thiên tiên tiên phong mà đi.

Mà lúc này, một ngày quang cảnh, liền muốn chạy đi, Nhật Lạc Tây Sơn, Thương Khung bắt đầu kéo tấm màn đen.

Tại Linh Dược ruộng khoanh chân ngồi tĩnh tọa tu hành một ngày Phuong Nho, cũng là vào lúc này mở mắt, hai mắt như điện quang lóe lên, khẽ nhếch miệng, phun ra một thanh luyện hóa đi ra trọc khí, chậm chậm đứng lên.

Loại này ngày qua ngày khổ tu, Phuong Nho đã thói quen, hắn kiểm tra một lần Linh Dược về sau, chính là cất bước hướng lối ra bước đi, thẳng đến Trụ Sở.

Tô Hiểu đan, đã vì hai người bọn họ, chuẩn bị xong ngon miệng bữa tối.

Trở lại Trụ Sở, Phuong Nho mỹ mỹ ăn một bữa Tô Hiểu đan tỉ mỉ chuẩn bị xong bữa tối, lại là rửa mặt một phen, đương nhiên, có vết xe đổ, Phuong Nho cũng không lay chuyển được Tô Hiểu đan, bị thay thế y phục, cũng chỉ có thể để Tô Hiểu đan đến rửa.

Hiện tại Phuong Nho sinh hoạt, tựa hồ bắt đầu cùng trong thế tục ân ái phu thê sinh hoạt gần sát tiến đến.

Tô Hiểu đan bây giờ thành một cái ôn nhu, mỹ lệ, hiền thực nương tử, mà Phuong Nho lại thành đi sớm về trễ bận rộn phu quân.

Loại này như thế tục Tiểu Phu Thê như vậy sinh hoạt, nói thật, để Phuong Nho cảm giác được một loại chưa bao giờ có an tâm, loại cảm giác này hẳn nói không nên lời, chẳng qua là cảm thấy, trong lòng ẩn ẩn có một phần không giống nhau lo lắng.

Loại cảm giác này thật ám áp, để Phuong Nho cảm thấy, mình tại cái này trong sư môn, giống như có một cái "Nhà!" Cảm giác, tuy nhiên cái này Trụ Sở là sư môn cung cấp, diện tích cũng không lớn, nhưng lại là để Phuong Nho cảm giác được loại cảm giác này.

"Có lẽ là bởi vì Hiểu Đan đi, đây coi như là tương cứu trong lúc hoạn nạn sao?" Phương Nho ở trong lòng suy nghĩ ngàn vạn, nhàn nhạt ni non một tiếng.

Nghe được phòng rửa mặt, truyền đến Tô Hiểu đan chậm rãi xoa tắm quần áo âm thanh, Phương Nho cảm giác được một loại khác tư vị.

Một lát sau, Tô Hiểu đan đi ra, nàng vung lấy như non hành như vậy ngón tay nhỏ nhắn, đem trên tay Thủy Châu vứt bỏ, chính là ngòi ở Phương Nho bên người.

"Đề ta xem một chút." Phương Nho mỉm cười nhìn về phía Tô Hiểu đan nói nói, tay đưa ra ngoài.

"Cái gì?" Tô Hiểu đan chớp chớp linh động con ngươi nhìn lấy Phương Nho khẽ nhả U Lan, "Ngươi muốn nhìn?"

"Tay của ngươi." Phương Nho trả lời nói: "Thiên Thiên cho ta giặt quần áo, lại tiếp tục như thế, một đôi như thế mềm nhẵn kiều nộn tay, đoán chừng đều muốn dài trút từ ."

Tô Hiểu đan hơi thở ra một hơi, cười đưa tay ra tới.

Chương 141: Bắt đầu đi trở nên rất lợi hại

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Bắt đầu đi trở nên rất lợi hại

Phương Nho sờ lấy tay của nàng, đặt ở lòng bàn tay của mình, nhìn thấy này đôi bởi vì giặt quần áo mà trắng bệch tay, tuy nhiên vào tay vẫn là trơn mềm như lụa, nhưng là ở trong nước phao đến lâu, vẫn là nổi lên một vòng.

"Thật sự là vất vả ủy khuất ngươi Hiểu Đan." Phương Nho nắm lấy tay của nàng, một thanh nắm ở lòng bàn tay, mở miệng nói ra: "Ngươi lại muốn làm cơm, còn muốn giặt quần áo, ta..."

"Xuyt!" Phương Nho nói còn chưa dứt lời, Tô Hiểu đan một cái tay khác, đã che đập tại Phương Nho bên miệng, nhẹ xuyt một tiếng, mỉm cười, nói: "Về sau ta không cho phép ngươi nói lời như vậy nữa, hi hi, ta vì ngươi làm chút chuyện này, chỉ là một điểm đủ khả năng sự tình, ai kêu ngươi chính là của ta phu quân, Tu Hành Giới đạo lữ đâu!"

Tô Hiểu đan tựa ở Phương Nho trong ngực, trong tai nghe Phương Nho bịch bịch nhịp tim, loại cảm giác này, để Tô Hiểu đan cảm giác được một loại an tâm.

"Đúng rồi Hiểu Đan, tiêu Sư Tỷ muốn lúc nào mới xuất quan." Phương Nho mở miệng hỏi nói: "Nàng lần này tiến về Lôi Trì đại trận bế quan, đã nhiều ngày như vậy, đến lúc đó vừa xuất quan, lại muốn tìm gấp đôi thời gian đến luyện hóa những cái kia lưu lại tại trong cơ thể nàng cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực, lôi đình Vạn Tượng trải qua, cũng là kỳ lạ a!"

"Ừm, không phải vậy làm sao xưng là Trần Giáo Chi Bảo!" Tô Hiểu đan hơi đáp lại, nói: "Tuy nhiên Tiêu Tiêu tỷ lần này, có thể sẽ bế quan lâu một chút, bởi vì nàng nói muốn đem lôi đình Vạn Tượng trải qua, tăng lên tới Ngũ Trọng Thiên Cảnh Giới, khi đó, Tiêu Tiêu tỷ tu vi, cũng sẽ đột phá đến Hóa Khí cảnh đỉnh phong."

"A! Thì ra là thế." Phương Nho giạt mình Nhất Ngộ nhẹ gạt đầu, "Hiểu Đan, ngươi tu luyện lôi đình Vạn Tượng trải qua sao?"

"Ừm, mỗi một cái thân truyền đệ tử, tại vì sư nhóm hoàn thành nhất định nhiệm vụ lượng, đạt tới sư môn Điểm Công Hiến, liền sẽ truyền thụ lôi đình Vạn Tượng trải qua ." Tô Hiểu đan đáp lại nói: "Bất quá ta hiện tại rất chán ghét tu hành, mà tu vi lại từng ngày tăng trưởng xuống dưới, ai, thật sự là nằm cũng tại tấn thăng, cái này đáng chết Phá Diệt huyết mạch, thật là một thanh kiếm hai lưỡi."

Lời này từ Tô Hiểu đan miệng bên trong nói ra, ngược lại để Phương Nho thờ dài một tiếng, cũng không vì Tô Hiểu đan cảm giác được cao hứng, mà làm ầm ầm vì nàng lo lắng đến.

Người khác như Phương Nho mình, mỗi ngày không biết ngày đêm tu Luyện, tu vi cũng là chậm rãi dâng lên, so với Tô Hiểu đan loại này người mang Thần Đế huyết mạch người, nhưng bởi vì thể nội Thần Đế huyết mạch duyên cớ, căn bản cũng không cần tu hành, tu vi của nàng cũng là sẽ càng ngày càng tăng.

Thần Đế huyết mạch, cùng trong truyền thuyết những cái kia đã phiêu nhiên mà đi, Bạch Nhật Phi Thăng thành tựu Thần Đế người chặt chẽ tương quan, căn bản không thể dùng phạm thể bên trong nhân quang đến đối đãi.

Thể nội Thần Đế huyết mạch, tại toàn thân của nàng trong máu một cái Đại Luân Hồi, chẳng khác gì là một loại Tiên Thiên cấp thối luyện, để cho nàng mỗi thời mỗi khắc, đều đang tiếp thụ lấy Thần Đế huyết mạch thối luyện, thẳng đến có một ngày, này huyết mạch tại trong cơ thể nàng giác tỉnh, như một đầu triết phục lấy Cự Long, đang thức tỉnh ngày đó, muốn Nhất Phi Trùng Thiên.

Mà khi đó, liền là chân chính bạo động thời điểm, như nếu Tô Hiểu đan vào lúc đó, chịu không được huyết mạch này giác tỉnh bạo động, liền sẽ như gia tộc của nàng trung thượng mấy đời chí thân, Thân Tử Đạo Tiêu.

Nhưng là như nếu chịu đựng lấy, vậy thì thật là tiền đồ bất khả hạn lượng, Tương Lai bùng sáng.

Nhưng là, có thể thừa nhận được, tại bây giờ thật sự là tìm không ra mấy cái, chỉ ít Phương Nho trong nhận thức biết, đối với Thần Đế huyết mạch, vẫn là mơ hồ hồ hồ, chỉ là tại trong thư tịch thấy qua.

Cho nên Phương Nho lý giải Tô Hiểu đan tâm tình, Tô Hiểu đan hiện tại đối với tu hành sự tình, đã cho rằng một nói Quỷ Môn Quan, căn bản Vô Tâm Tu Luyện, bởi vì nàng biết nói, giống nàng loại này người mang Thần Đế huyết mạch người, không dùng tu luyện, tu vi đều tại thỉnh thoảng dâng lên, như nếu cố gắng nữa tu luyện, sợ rằng sẽ gia tốc huyết mạch trong cơ thể giác tỉnh thời gian.

Mặt đối với Huyết Mạch Giác Tỉnh, Tô Hiểu đan là không có nắm chắc chịu được.

Cho nên hiện tại Tô Hiểu đan cũng tựa hồ coi nhẹ sinh tử, chỉ muốn trước khi chết, làm một điểm trong đời có ý nghĩa sự tình, thích Phương Nho, nàng liền quyết định muốn cùng Phương Nho cùng một chỗ, chỉ ít trước khi chết, cũng để nhân sinh của mình hoàn chỉnh một số.

Dù là nàng ngày đó nghe trộm được Phương Nho cùng Tô Tiêu Tiêu hết thảy đối thoại, nhưng là nàng cũng giả ngu, giả bộ làm cái gì cũng không biết, cùng Phương Nho qua lên loại này nhìn bình thường, nhưng lại để cho nàng thỏa mãn sinh hoạt.

Nàng tin tưởng, mình có một ngày nhất định có thể đã động Phương Nho tâm, để Phương Nho cải biến đối với tình cảm của mình, nếu quả thật đến Huyết Mạch Giác Tỉnh bạo động vào cái ngày đó, mình vẫn không thể nào đã động Phương Nho.

Vậy ít nhất cũng có được hôm nay như vậy nhiệt liệt yêu hân, chỉ ít cũng cùng Phương Nho quang minh chính đại cùng một chỗ qua, Tô Hiểu đan liền cũng cảm thấy mình không còn gì nuối tiếc đời này.

Nhìn thấy Tô Hiểu đan trầm mặc xuống, tựa hồ như ngủ thiếp đi, Phương Nho đem trong lòng lo lắng ép dưới, ho nhẹ một tiếng.

"Hiểu Đan, yên tâm đi! Hết thảy đều sẽ sẽ khá hơn." Phương Nho nắm tay ôm vào trên người của nàng, ngữ khí mang theo ý cười, nói: "Thần Đế huyết mạch, đúng là một thanh kiếm hai lưỡi, nhưng là Ta tin tưởng, thanh kiếm này sẽ không đối với người có thương tổn, mà là sẽ trở thành tương lai của người, người cầm tú tiền đồ, bất khả hạn lượng tiền đồ, tin tưởng mình, người có thể!"

"Ừm, ta cũng hi vọng như thế." Tô Hiểu đan không hăng hái lắm, có chút bất đắc dĩ ừ ừ ngữ khí nhẹ nhàng đáp lại nói.

"Tại ta lúc còn rất nhỏ, mẹ của ta, liền dạy cho ta một câu, người muốn nghe xem sao!" Phương Nho nhẹ giọng thì thầm nói nói.

"Ừm ừ, ừ." Tô Hiểu đan về nói: "Người hết thảy, ta đều muốn biết nói, chỉ cần người nguyện ý mở miệng nói cho ta biết."

"Ba tuổi năm đó, chính là ta tỉnh tỉnh mê mê bắt đầu hiểu chuyện niên kỷ." Phương Nho mở miệng nói nói, vẻ mặt hiện lên không kềm chế được thần thương, "Một năm kia, nương nói cho ta biết một câu, câu nói này khích lệ ta, như trong buổi tối Minh Đăng, chỉ dẫn lấy chân của ta bước, chiếu sáng lấy đường xá của ta."

Tô Hiểu đan nghe được Phương Nho trong giọng nói lưu lộ ra ngoài sâu não, cái kia cổ chân tình bộc lộ thật tình, để Tô Hiểu đan tâm hơi xiết chặt, nhưng là nàng không có chen vào nói, nàng biết nói Phương Nho còn chưa nói xong.

"Không cần rất lợi hại mới đi bắt đầu, muốn bắt đầu đi trở nên rất lợi hại!" Phương Nho ngữ khí trong nháy mắt trở nên kiên cường, nói ra câu nói này về sau, ngửa đầu thật dài thở ra một hơi, "Đây có lẽ là mẹ ta tại trước khi đi, đưa cho ta lễ vật trân quý nhất, đây cũng là nàng dặn đi dặn lại, muốn để ta nhớ đến thực chất bên trong một câu."

"Thời điểm đó ta còn nhỏ, nghe không hiểu ý tứ của những lời này, nhưng là hiện tại ta, câu nói này đã nương theo ta mười lăm năm, ba tuổi đến mười tám tuổi, cái này mười lăm cái năm tháng, ta một mực dùng hành động thực tế lấy ý tứ của những lời này!" Phương Nho kiên cường ngữ khí, để Tô Hiểu đan nghe được tâm linh khẽ run, "Ta khi đó không biết, nguyên lai nương là muốn đi, muốn rời khỏi cái nhà này, ném hạ cha cùng ta, cứ như vậy đi không từ già, nàng không chỉ có cho ta thân thể này, cho ta linh hồn, cho ta sinh mệnh, trả lại cho ta lưu lại câu này cốt nhục phân biệt chi ngôn, đây đều là nhất quý báu nhất đồ vật!"

Chương 142: Thiên Hoang! Lão, người ta đều không lão « canh hai »

Chương 142: Thiên Hoang! Lão, người ta đều không lão

"A! Phương Nho, người... Người không phải thương tâm." Tô Hiểu đan ngừng đầu lên, thân thể rời đi Phương Nho ôm ấp, mắt nhìn thẳng lấy Phương Nho, phát hiện Phương Nho biểu lộ lộ ra thương cảm, "Nương... Nương có lẽ có cái gì bất đắc dĩ nỗi khổ tâm trong lòng đi, nàng rời đi, có lẽ cũng là bị bất đắc dĩ đây này, người đang trách nàng?"

"Thân là con của người, ta làm sao có tư cách trách nàng đâu? Ta không trách nàng." Phương Nho lắc đầu, thở ra một hơi, nói: "Những năm gần đây, chỉ là khổ cha ta, Ta tin tưởng mẹ ta có bị bất đắc dĩ nỗi khổ tâm trong lòng, nhưng là cha lại không nghĩ như vậy, ta nhìn ra được, cha ta vẫn là rất yêu ta nương, có một thứ tình yêu chi sâu, hận chi cắt cảm giác đi!"

"Phương Nho, không nghĩ tới người còn có như thế lòng chua xót thân thể." Tô Hiểu đan duỗi ra đầu ngón tay, tại Phương Nho gương mặt bên trong vuốt ve một chút, trên mặt gạt ra ý cười, nói: "Phương Nho, mẹ người để lại cho người câu nói này, ta cũng hưởng thụ, người cũng không cần Thương Tâm a, mẹ người chỉ là rời đi mà thôi, có một ngày, người cùng mẹ người vẫn là sẽ đoàn tụ, người... Chúng ta người một nhà vẫn sẽ có cơ hội đoàn tụ mà!"

"Hiểu Đan, cảm ơn người!" Phương Nho trong nháy mắt một thanh chủ động đem Tô Hiểu đan ôm vào trong ngực, đem nàng ôm một cái thật chặt, nội tâm gọn sóng, bởi vì chính mình nương mà phạm phùng.

Tô Hiểu Đan Tâm bên trong ấm áp, đây là Phương Nho lần thứ nhất chủ động đem mình ôm như thế gấp, từ quan hệ xác định đến nay, Phương Nho cho tới bây giờ không có giống hiện tại thời khắc này dạng này, chủ động đem mình ôm vào trong ngực, loại cảm giác này, để Tô Hiểu đan cảm giác toàn thân run lên, như điện lưu tại toàn thân bên trong du tấu.

Tô Hiểu đan vừa mới, để Phương Nho toàn thân cảm giác được một cỗ chưa bao giờ có cảm động.

Liên quan tới chính mình gia thế sự tình, đây là Phương Nho lần đầu hướng người ngoài nói ra, có lẽ lúc này Tô Hiểu đan, tại Phương Nho tâm lý, không là người ngoài đi.

"Phương Nho, ta... A... Người ôm quá chặt!" Tô Hiểu đan hơi cảm giác có chút không ra được khí, bị Phương Nho vuốt ve như thế gấp, hơi thở lộ ra to khỏe, hơi nổi lên kiều. Thở, tiêm non như hành năm ngón tay, dùng lực tại Phương Nho phía sau lưng một trào.

"Không có ý tứ, Hiểu Đan." Phương Nho vội vàng đem tay nói lỏng ra, mang trên mặt vẻ lúng túng ý cười, gãi đầu một cái, nói: "Ta vừa mới ôm dùng quá sức, người không sao chứ."

"Hi hi, ngược lại là có một chút sự tình, tuy nhiên nha..." Tô Hiểu đan sắc mặt phê đỏ, thân thể một nghiêng liền dựa vào tại Phương Nho trên bờ vai, nói: "Tuy nhiên không nói cho người, hi hi."

"Phương Nho, cha người cùng nương đều thật vĩ đại." Tô Hiểu đan nói ra: "Mẹ người để lại cho người câu nói này, ta cũng nhớ kỹ, thân làm một cái mẫu thân, cũng thân làm một cái thê tử, mẹ người lúc rời đi, chỉ sợ lòng của nàng, so với các người càng lòng như đao cắt, Phương Nho đáp ứng ta, người không thể trách mẹ người, cũng không phải là ngoài miệng nói một chút mà thôi, có một ngày, như nếu tìm tới mẹ người, thật như thế, vậy người hẳn là có thể tưởng tượng đến, nàng những năm này, một người là làm sao qua được."

"Ừm, ta đối với mẹ ta chỉ có Tư Niệm cùng tôn trọng, ta nghĩ sao nói vậy, người không cần lo lắng." Phương Nho đáp lại nói: "Tại bắt đầu trở nên rất lợi hại đầu này Tu Hành Chi Lộ bên trong, chân của ta bước, nhất định sẽ tại một ngày nào đó, đi đến nương trước mặt, đến lúc đó ta sẽ đem những năm gần đây, muốn nói với nàng, từ từ nói cho nàng nghe."

"Ừm, ta hi vọng ngày đó, ta có thể bồi ở bên cạnh người, cùng người cùng một chỗ gấp nàng." Tô Hiểu đan mỉm cười, thân mật ngừng đầu nhìn chăm chú lên Phương Nho.

Nhìn lấy Tô Hiểu đan ánh mắt, Phương Nho chăm chú gật đầu một cái.

"Tốt, ta phải đi về." Tô Hiểu đan nhìn một chút sắc trời ngoài cửa sổ, có chút lưu luyến không rời nói nói, đối với cùng Phương Nho chung đụng thời gian, nàng cảm giác quá mức ngắn ngủi, một cái nháy mắt, tựa hồ liền đêm đã khuya.

Nàng mình bạch Phương Nho dụng tâm, cho nên cũng không làm khó Phương Nho, nhưng là sắc mặt của nàng bên trong lại dừng động một vòng không tên chờ mong, đang mong đợi Phương Nho lại đột nhiên mở miệng, đem nàng lưu dưới.

Nhưng là.

"Tốt a, Hiểu Đan ta đưa người trở về." Phương Nho gật đầu một cái, kéo Tô Hiểu đan tay đứng lên.

Tô Hiểu đan hơi phun một cái khí, nhẹ gật đầu cùng Phuong Nho đứng lên, hướng nhóm bước ra ngoài.

Hai người như tản bộ như vậy nhàn nhã, tay nắm, lại là song song trầm mặc.

Tô Hiểu đan bước chân đi được có chút chậm chạp, tựa hồ có chút dòi không động cước bước, Phuong Nho nhưng cũng là minh bạch.

Phuong Nho biết nói, Tô Hiểu đan muốn mình mở miệng, đem nàng lưu dưới.

Nhưng là một khi lưu dưới, Phuong Nho liền biết nói, mình sẽ làm ra một số mình bây giờ hẳn vốn không muốn đối với Tô Hiểu đan làm sự tình tới.

Cho nên, đem Tô Hiểu đan đưa về Tiểu Thiên phong, tại Phuong Nho xem ra, là tốt nhất bất quá.

"Hiểu Đan, ngươi có tâm sự a!" Phuong Nho phá vỡ trầm mặc, mở miệng mỉm cười, giả vờ ngây ngô mà hỏi.

"Không có a!" Tô Hiểu đan hi hi cười một tiếng, lắc đầu, nói: "Con đường này quá ngắn, ta sợ ta đi được nhanh, liền lập tức sẽ cùng ngươi tách ra, hi hi."

"Đứa ngốc." Phuong Nho nội tâm run lên, lôi kéo tay của nàng, cũng gấp một chút, "Ta cũng hi vọng con đường này lâu một chút."

"Hi hi, vậy ngươi nói cho ta biết, ngươi hi vọng con đường này dài bao nhiêu?" Tô Hiểu đan cào có hào hứng nghiêng đầu nhìn lấy Phuong Nho hỏi.

"Ta hi vọng, không có cuối cùng." Phuong Nho nhìn lấy Tô Hiểu đan chăm chú đáp nói: "Dạng này, chúng ta liền có thể đi thẳng xuống dưới."

"Thật sao!" Tô Hiểu đan sắc mặt bên trong hiện lên một cổ phức tạp biểu lộ, tại Phuong Nho câu nói này phía dưới, phảng phất để nội tâm của nàng trong nháy mắt giống như cút ngay đầu, trở nên sôi trào lên, trong hốc mắt nổi lên không tên ảm ướt ý.

"Thật !" Phuong Nho tại bóng đêm dưới, nhìn thấy Tô Hiểu đan khóe mắt bên trong nổi lên sương mù, nhẹ nhàng nâng tay, nhẹ nhàng tại khóe mắt của nàng bên trong nhẹ lau một chút, "Ta thật hi vọng con đường này không có cuối cùng, ngươi cũng vĩnh viễn không nhận cái kia Phá Diệt Thần Mạch chỉ làm phức tạp, tại hắc giác tình thời điểm, thành tựu ngươi vô thượng Trương Lai!"

"Phuong Nho, ta hi vọng chúng ta con đường này, có thể đi đến Thiên Hoang, đi đến lão, mà ngươi ta, đều không lão!" Tô Hiểu đan một thanh nhào vào Phuong Nho trong ngực, nhẹ nhàng khóc thút thít.

Tô Hiểu đan câu nói này, hàm nghĩa trọng đại, Thiên Hoang mà lão, chỉ có nàng cùng Phuong Nho Bất Lão.

Phuong Nho nghe xong liền minh bạch, đó là đại biểu cho "Trường Sinh." Ý Cảnh, cái gọi là trường sinh bất lão, Tô Hiểu đan đối với người yêu của mình, Phuong Nho minh bạch, đây là một loại Đại Ái.

Yêu đến Thiên Hoang Địa Lão, yêu đến sông cạn đá mòn, yêu đến chung kết Trường Sinh Phi Thăng đi, chỉ ao ước uyên ương không ao ước tiên.

"Tốt!" Phuong Nho khẽ vuốt nàng tóc xanh, thật lâu lên tiếng, nội tâm phiến giang đảo hải.

Bóng đêm dưới, hai người gần bó thắm thiết, thề non hẹn biển, dài đằng đẳng, thật lâu Tô Hiểu đan mới từ Phuong Nho trong lồng ngực tách ra, cùng Phuong Nho nắm tay, chậm rãi hướng Tiểu Thiên phong bước đi.

Đem Tô Hiểu đan đưa đến Tiểu Thiên phong, lại tự mình đưa đến chỗ ở của nàng, tại Tô Hiểu đan lưu luyến không rời bên trong, Phuong Nho hạ Tiểu Thiên phong, trở lại Trụ Sở, đã là đêm hôm khuya khoát.

Trở lại Trụ Sở bên trong, Phuong Nho khoanh chân ngồi trên giường, trong đầu Tô Hiểu đan tới nay nói tới lời nói, để Phuong Nho nội tâm như lao nhanh cuộn cuộn thủy triều, một đợt nổi một đợt trùng kích, rung động.

Thở một hơi thật dài, Phuong Nho phát hiện, mình đối với Tô Hiểu đan cảm giác, giống như đang thay đổi, từ lúc mới đầu cái chủng loại kia tỷ lệ như vậy cảm tình, vào lúc này, Phuong Nho trong lòng, lại cảm giác được loại cảm tình này, tại cùng Tô Hiểu đan chung đụng quá trình bên trong, đã đang thăng hoa.

Thăng hoa đến lúc này, để Phuong Nho cảm thấy, có chút trở tay không kịp như vậy cảm giác.

"Thiên Hoang! Lão! Ngươi ta đều không lão!" Phuong Nho ngồi trên giường, ni non Tô Hiểu đan nói tới câu nói này, thật dài thở ra một hơi tới.

Chương 143: Bề cong sự thật

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 143: Bể công sự thật

Một đêm này, Phuong Nho suy nghĩ, xuất hiện chưa bao giờ có ba động, một chữ, đứng vậy loạn.

Tô Hiểu đan, để tim của hắn, không an tĩnh được, mà lại cái này bắt đầu thăng hoa cảm tình, từng bước một tại biến chuyển.

Phuong Nho biết nói, Tô Hiểu đan yêu mình, nhưng là đến cùng có bao nhiêu yêu? Thăng đến tối nay, nghe được Tô Hiểu đan, mới hoàn toàn minh bạch, Tô Hiểu đan đối với người yêu của mình, đã có thể nói là Đại Ái không Vô Cương.

Trước kia, Phuong Nho luôn cảm giác mình không xứng với Tô Hiểu đan, cô Tiêu Tiêu tìm mình thời điểm, biết được đến Tô Hiểu đan tình huống, vốn cho rằng, Tô Hiểu đan cũng chỉ là hơi ưa thích mình, muốn tại còn thừa không nhiều thời giờ bên trong, viên mãn một chút nhân sinh của mình.

Nhưng là hiện tại từng ngày ở chung, Phuong Nho bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai Tô Hiểu đan là như thế không hơn không kém đem mình yêu đến chết đi sống lại.

Tại loại này trong suy nghĩ, Phuong Nho tâm nổi sóng chập trùng, Lý Thanh lấy trải qua mấy ngày nay, cùng Tô Hiểu đan ở chung thời gian, thậm chí còn một mực ngược dòng tìm hiểu đến cùng Tô Hiểu đan sơ lần gặp gỡ.

Nhưng là từng bước một, Phuong Nho triệt để Lý Thanh, minh bạch Tô Hiểu đan đối với người yêu của mình, từ đã từng không có tiếng tăm gì nỗ lực, đến bây giờ quang minh chính đại nỗ lực.

Đây là một loại yêu thăng hoa, Phuong Nho không rõ mị lực của mình ở đâu, lại từng bước một để Tô Hiểu đan đối với mình như thế cảm mến.

Đây có lẽ là một loại duyên phận đi, Phuong Nho ở trong lòng tự mình cảm thán, cũng hoặc là là mình mấy đời đã tu luyện phúc phận.

"Nếu có một ngày, Hiểu Đan thể nội Thần Đế Huyết Mạch Giác Tỉnh bạo động, ta có thể hay không mất đi năng?" Phuong Nho dùng một đêm thời gian, Lý Thanh những này hết thấy xen lẫn về sau, mở to mắt ánh mắt trống rỗng ni non một câu.

Chợt, Phuong Nho chính là hung hăng lắc lắc thủ lĩnh, nói: "Sẽ không, năng nhất định sẽ không có chuyện gì! Đúng, năng nhất định sẽ tại Thần Đế Huyết Mạch Giác Tỉnh thời điểm, tại Huyết Mạch Giác Tỉnh bạo động phía dưới, hàng phục cổ này Huyết Mạch Chi Lực, thành tựu vô thượng Tương Lai." Phuong Nho tự mình an ủi nói, đối với Tô Hiểu đan có thể hay không hàng phục lại trong cơ thể năng Thần Đế huyết mạch, hắn cũng là không có nắm chắc .

Phuong Nho hai mắt tỏa ánh sáng, nhìn một chút sắc trời ngoài cửa sổ, hiển nhiên liền muốn tiếp cận hừng đông, một đêm quang cảnh đã chạy đi.

Phuong Nho thu hồi ánh mắt, từ trên giường xuống tới, tiến nhập phòng rửa mặt, rửa mặt .

Rửa mặt xong về sau, Phuong Nho chính là ra nhóm, lần nữa tiến về Tiểu Thiên phong.

Mỗi một ngày Nhật Xuất, Phuong Nho đều muốn tại khi bên dưới bởi Tô Hiểu đan cùng một chỗ quan sát, đây là hiện tại có thể cho Tô Hiểu đan .

Nhiệm Nhiệm bay lên Húc Nhật, chiếu rọi bên dưới hào quang, chiếu rọi tại Phuong Nho cùng Tô Hiểu đan trên mặt.

Hạnh phúc nụ cười thỏa mãn, tại Tô Hiểu đan trên mặt hiển hiện, hai người gần bó thắm thiết, nhìn lấy cái này bốc lên Húc Nhật, đây là một loại đối với tương lai hướng tới chi sắc.

Cùng lúc đó, tại Thân Truyền phong thiên tiên phong bên trong, lá kinh thiên thiên tiên điện bên trong.

Lúc này chính nhất mặt Nộ Hỏa đang thiêu đốt như vậy lá kinh thiên ngồi tại Long Đầu lớn trên mặt ghế, trong tay hắn vuốt vuốt Ngọc Thạch chén, răng rắc một tiếng, tại hắn vô thanh vô tức Nộ Hỏa dưới, vỡ thành Ngọc Tiết.

"Quý tú tài, người tốt nhất là hoàn thành ta giao cho người nhiệm vụ, nếu không!" Lá kinh thiên tức giận như lửa ni non, "Nếu không đem ta tự bế Quan Trung quấy nhiễu, mạng chó của người đem đừng vậy."

Nghĩ đến hôm qua, đang lúc bế quan đánh thắng vào Thần Nguyên cảnh thời điểm, Lưu dương trước tới quấy rầy, mới biết là quý tú tài trước tìm đến mình, nói là có cực kỳ trọng yếu sự tình bẩm báo.

Từ bế quan bên trong bị quấy nhiễu, lá kinh thiên Nộ Hỏa đã có thể đem hết thấy đều thiêu đốt, bắt đắc dĩ, đành phải xuất quan nhìn quý Tú mới đến đây là muốn bẩm báo chuyện gì.

Hiện tại lá kinh thiên tại mình trong đại điện , chờ đợi lấy Lưu dương đem quý tú tài mang đến, cái kia lửa giận trên mặt, để người bên ngoài nhìn đều muốn dọa đến không dám thở mạnh.

"Khục... Khục "

Lúc này, ở trên trời Tiên Điện bên ngoài, truyền đến ho kịch liệt thanh âm, nghe xong cái này ho khan thanh âm, phảng phất ho khan người, tựa hồ muốn đem phổi đều ho ra tới.

Không bao lâu, hai bóng người xuất hiện ở lá kinh thiên trong tầm mắt, chính là Lưu dương cùng quý tú tài hóa thân phong độ.

Lưu dương ánh mắt, mang theo vẻ đắc ý ý cười, nhìn thấy lá kinh thiên cái kia muốn đem người ăn biểu lộ, hơi lườm liếc sau lưng quý tú tài.

Đem lá kinh thiên tự bế Quan Trung quấy rầy, Lưu dương biết nói lá kinh thiên lúc này lửa giận trong lòng, cào là mình đang bế quan bên trong bị người quấy rầy, vậy cũng là sẽ nổi trận lôi đình, huống chi là lá kinh thiên.

"Minh chủ!" Lưu dương đi vào lá kinh thiên trước mặt, trong nháy mắt liền ôm quyền khách sáo nói một tiếng, chính là đứng qua một bên.

Bịch!

Quý tú tài hơi mất nhìn lá kinh thiên cái kia phảng phất muốn đem mình sinh ăn biểu lộ, sắc bén kia đến muốn phun lửa hai mắt, phảng phất như hai Đạo Hỏa rồng, muốn đem mình quét sạch.

Quý tú tài trong nháy mắt không dám nhìn lá kinh thiên, vội vàng hai chân vừa quỳ, thân thể phủ phục mà xuống, quỳ gối lá kinh thiên trước mặt.

"Quý tú tài, người tốt nhất cho ta một cái hài lòng đáp án." Lá kinh thiên lạnh lùng phun ra mấy chữ, áp chế trong cơ thể mình nộ khí, trừng mắt quý tú tài nói ra: "Quấy rầy ta bế quan, nếu như ta nghe không được ta muốn nghe được đồ vật, người hẳn là sau khi biết nếu."

"Chủ... Chủ nhân tra cho rõ." Quý tú tài run rẩy đáp lại nói: "Phương Nho súc sinh kia, ngay tại chết không có chỗ chôn thời điểm, vậy mà đạt được Tô Tiêu Tiêu chiếu cố..."

"Cái gì!" Lá kinh thiên lông mày nhướn lên, khi bên dưới liền cắt ngang quý tú tài, thủ chương vung lên, trong nháy mắt lấy mất trần có thể thấy một dải lụa hướng quý tú tài bắn mạnh tới.

Bành!

Cái này nói tám lụa, như một nói như thực chất thủ chương. Nhất Chương liền đập vào quý tú tài trên thân, đem hắn đập té xuống đất, ho kịch liệt không thôi.

"Phế phẩm, một nghe lời người, liền biết nói người khiến ta thất vọng." Lá kinh thiên run lên ống tay áo, cả người Nộ Hỏa phảng phất tới cực điểm, "Phương Nho có phải hay không không chết?"

"Chủ... Chủ nhân, không phải ta vô năng, mà là Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu đan hai người đột nhiên xuất hiện, trong tay ta, đem Phương Nho cứu lại." Quý tú tài oa một tiếng, phun ra một ngụm máu, ánh mắt thương hại nhìn lấy lá kinh thiên nói ra: "Nếu là có Vạn Hồn Phiến nơi tay, Phương Nho đã tại Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu đan chạy đến thời điểm, chết trong tay ta, đáng tiếc, chủ nhân mình xét a!"

"Tiêu Tiêu!" Lá kinh thiên ánh mắt bên trong hiện lên một cổ cùng hắn cái kia lửa giận ngút trời mặt bên trong, không hợp nhau nhu tình, chợt, hắn ánh mắt đột nhiên một liệt, trừng mắt quý tú tài, nói: "Coi là thật như thế?"

"Tuyệt vô hư ngôn." Quý tú tài thống khổ sắc mặt, chảy xuống đại hãn gạt đầu nói: "Thiên Hóa nhóm lôi đình Vạn Tượng trải qua, quả nhiên bá nói, ta lúc ấy kém chút liền chết tại Tô Tiêu Tiêu trong tay, tới hậu quan đầu, bị ta may mắn đào thoát, đại nạn không chết, chính là muốn dùng đến giết chết Phương Nho súc sinh kia, là chủ nhân biểu trưng tâm, ra ác khí."

Lá kinh thiên tay tìm tới, trong nháy mắt liền nhẹ gạt đầu, hắn xác thực cảm ứng được quý tú tài thể nội, có cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực tại du tảo, đây là trúng lôi đình Vạn Tượng trải qua tiêu chí.

Mà một bên Lưu dương, nghe được quý tú tài, liền nhướn mày, "Ác ma này, vậy mà tại ta trước đó, liền bị Tô Tiêu Tiêu công kích, kém chút thân tử, nguyên lai thương thế của hắn, cũng không phải là ta một chương kia chỉ uy, thật là đáng chết!"

Lưu dương trong nháy mắt có loại bị quý tú tài đùa nghịch cảm giác, nhưng là tại lá kinh thiên trước mặt, Lưu dương lại chỉ là nghe, cũng không có động tác.

Chương 144: Nguyên Huyết Đan

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Nguyên Huyết Đan

"Tiêu Tiêu ra tay, ngươi chưa hoàn thành nhiệm vụ, cũng là không thể tránh được." Lá kinh thiên rất là thông cảm nhẹ gật đầu, nói: "Ta cho ngươi Vạn Hồn Phiến, ngươi có phải hay không liền có thể như lời ngươi nói, đem nhiệm vụ hoàn thành?"

"Nếu như ta không thể hoàn thành nhiệm vụ, giết không được Phương Nho súc sinh kia, ta liền xách đầu của mình đến gặp nhau." Quý Tú mới cần rằng, khi bên dưới ứng nói: "Chỉ là ta hiện tại thụ lỗi đình Vạn Tượng trải qua Lôi Đình Nhất Kích, bị trọng thương."

"Cái này một chút vết thương nhỏ, chỉ cần ngươi có thể hoàn thành nhiệm vụ, ta có thể cho ngươi lập tức khôi phục." Lá kinh thiên lớn tay vừa lộn, thân thể dựa vào phía sau một chút, một bộ cư cao lâm bên dưới chi dạng, Ngũ Nhạc lộ trong nháy mắt tại bàn tay hắc phía trên lộ ra hiện ra.

Hồ!

Chỉ một thoáng, một đạo quang hoa từ Ngũ Nhạc trong lò phun ra, Quang Hoa rơi xuống đất, một thanh một người cao tà ác chi cò, đứng đứng tại quý tú tài trước mặt.

"Vạn Hồn Phiến!" Nhìn thấy cái này quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn nữa pháp bảo, quý tú tài song trong mắt lộ ra kích động.

Đây chính là hắc suốt đời tinh huyết chỗ, hao tổn suốt đời nỗ lực Tế Luyện đồ vật, hiện tại mất mà được lại, quý tú tài tâm tình có thể nghĩ, kích động tựa hồ muốn chảy ra nước mắt tới.

Hai tay của hắc run rẩy vuốt ve Vạn Hồn Phiến cái kia cột, như nhìn lấy con của mình.

"Quý tú tài, đây là ngươi cơ hội cuối cùng." Lá kinh thiên thanh âm lạnh lùng truyền đến, "Ngươi nói cảm tới Vạn Hồn Phiến, ngươi liền có lòng tin làm đến ta giao cho ngươi nhiệm vụ, như nếu lần này ngươi thất bại nữa, ngươi sau nếu, liền đứng như chính ngươi nói tới!"

"Đương nhiên đương nhiên." Quý tú tài ánh mắt không hề rời đi qua Vạn Hồn Phiến, vội vàng đáp lại nói.

"Bất quá ta cũng phải nói cho ngươi, tô Tiêu Tiêu ngươi không động được." Lá kinh thiên lạnh lùng âm thanh truyền đến, "Nàng nếu là tại trên tay ngươi thiếu một cái lòng to, ngươi sẽ chết không có chỗ chôn, ngươi nhưng rõ chưa?"

"Minh bạch, chủ nhân giao phó, ta nhất định làm được." Quý tú tài vâng vâng như vậy như vậy gật đầu, "Lần này, ta nhất định trước đó Thiết Kế tốt, đem Phương Nho dẫn vào trong trận, để tô Tiêu Tiêu đến trước khi đến, đem sự tình giải quyết."

"Tốt nhất như thế." Lá kinh thiên lạnh hừ một tiếng, nói: "Ta hi vọng ta xuất quan thời điểm, ngươi có thể đem Phương Nho đầu chó làm hạ lễ, đưa đến trước mặt ta, nếu không liền là của ngươi đầu chó!"

Quý tú tài toàn thân run rẩy một chút, vội vàng phủ phục mà xuống, lá kinh thiên lời nói, để hắc cảm giác được thấy lạnh cả người bốc lên.

"Ngươi đứng lên đi." Lá kinh thiên phát phát tay, quát to một tiếng, "Ta hiện tại liền giúp ngươi đem thể nội Lôi Đình Chi Lực luyện hóa, giúp ngươi khôi phục."

Quý tú tài chật vật đứng dậy, cúi thấp xuống tay, trong tay nắm lấy Vạn Hồn Phiến, trong chớp mắt cái này Vạn Hồn Phiến liền Hóa làm một nói hắc khí, bị hắc thu nhập đến thể nội.

Lá kinh thiên nói vừa xong, thân thể hướng quý tú tài một trào, lập tức chỉ gặp một cổ lực lượng vô hình, tại hắc cùng quý tú tài không gian trong khoảng cách nổi lên ba động.

Phảng phất như bình tĩnh mặt hồ, bắt đầu nổi lên gợn sóng.

Xi xì xì!

Một nói nói như điện lưu như vậy tiếng vang, tại quý tú tài thân thể bên trong vang lên, khi bên dưới có thể thấy dọa người Điện Mang tại quý tú tài thân thể bên trong lớp lớp bốc lưu thoát.

Đây chính là lá kinh thiên lực lượng, hắc vậy mà sinh sinh đem quý tú tài thể nội Lôi Đình Chi Lực, bắt lại đi ra.

Lá kinh thiên thủ chương một nắm, lập tức những này tại quý tú tài thân thể trung lưu vọt, tựa hồ còn muốn chui vào trong cơ thể hắc Lôi Đình Chi Lực, cho nhỏ tận gốc như vậy, bị hắc hấp thụ đi qua.

Quý tú tài trong nháy mắt cũng cảm giác được toàn thân đầy ánh sáng, thể nội phá hư hắc Lôi Đình Chi Lực, giống như độc trong người lưu, hiện tại trong chớp mắt bị lá kinh thiên cho giúp mình cắt bỏ.

Kỳ thực những này Lôi Đình Chi Lược, chỉ là Lưu dương đem đó Nhất Chương chỉ uy, lưu tại quý tú tài thể nội, hần không luyện hóa được, giống như từng cây châm, mỗi thời mỗi khắc đều ở trong cơ thể hần ghim hần.

Hiện tại Lôi Đình Chi Lược khu trừ, chính là bị Phương Nho đập nên trọng thương, vẫn còn y nguyên tồn tại.

"Đem đan dược này ăn." Lá kinh thiên tiện tay ném ra ngoài một cái tròn trịa đan dược nói.

Quý tú tài một thanh tiếp được, mắt nhìn lá kinh thiên, lại nhìn một chút trong tay đan dược, có chút do dự, lá kinh thiên đồ vật, hần còn là có kiêng kỵ.

Nhưng là tại lá kinh thiên ánh mắt dưới, hần không thể không ăn, trong nháy mắt chính là một thanh ném vào trong miệng, lộc cộc một tiếng nuốt xuống.

"Đây là nguyên Huyết Đan, ngươi phải biết, ta đối với ngươi bỏ hết cả tiền vốn, nếu là ngươi y nguyên khiến ta thất vọng, mạng chó của ngươi sẽ vĩnh viễn biến mất tại trong trời đất này." Lá kinh thiên hừ lạnh nói.

Nghe xong nguyên Huyết Đan, một bên Lưu dương đều mặt lộ vẻ chán kinh chi sắc, nguyên Huyết Đan ba chữ này phân lượng, quả thực để hần chán kinh.

Đây chính là Thần Nguyên cảnh trở lên Tu Hành Giả huyết dịch làm chủ dược tài, lại phối hợp mấy chục loại Danh Quý hiếm thấy dược tài luyện chế mà thành, viên thuốc này có "Mệnh đan." Danh xưng.

Có viên thuốc này, ý tứ nói đúng là, nhiều một cái mạng ý tứ, viên thuốc này vừa vào bụng, mới biết mệnh ta do ta không do trời, bất luận cái gì thương thế, đều là thuốc đến bệnh trừ.

Là khó được đồ tốt, nhưng là lá kinh thiên lại tùy tiện liền ném cho quý tú tài, có thể thấy được thật sự là bỏ hết cả tiền vốn.

Lưu dương sắc mặt cũng là co lại, lớn có cảm giác đau lòng đáng tiếc chi ý, dạng này đan dược, vậy mà liền nhẹ nhõm tùy tiện cho quý tú tài.

Quý tú tài trong nháy mắt liền ngồi xếp bằng, lập tức một cỗ sương mù bắt đầu ở hần trong thân thể mạo đẳng mà lên, cái kia trắng bệch như tờ giấy sắc mặt, cũng là bắt đầu ở hiện hiện tại huyết sắc.

Cái này nguyên Huyết Đan dược lực, hiệu quả, trong nháy mắt liền hiện ra.

Mà lá kinh thiên trên mặt, lại là lộ ra một vòng giao hoạt âm trầm ý cười, cái này ý cười để Lưu dương nhìn thấy, nhưng trong lòng thì phát lạnh, khi bên dưới tựa hồ có chút minh bạch, cái này nguyên Huyết Đan, rất có thể bị lá kinh thiên làm ra tay chân.

Thời gian tại quý Tú mới khôi phục bên trong đi qua thời gian nửa nén hương, đợi quý tú tài mở hời đầm đìa, sắc mặt cũng khôi phục được trạng thái bình thường thời điểm, hần miệng hơi mở, phun ra ra một cỗ dòng máu màu đen, cả người trạng thái nhìn thần thái sáng láng.

Hần trong nháy mắt nhân thể quỳ xuống đất, đối lá kinh thiên một cái cúi đầu, nói: "Cảm tạ chủ nhân ban thưởng, ta toàn tốt, lần này, không phải Phương Nho chết, chính là ta vong, ta nhất định không cô phụ chủ nhân đối với kỳ vọng của ta, chờ chủ nhân xuất quan ngày, ta nhất định dẫn theo Phương Nho đầu chó đến đây chúc mừng."

"Tốt, ngươi." Lá kinh thiên vung tay lên, nói: "Ngươi không chết, đúng vậy Phương Nho chết, chính ngươi tốt lựa chọn tốt, nếu không phải đọc lấy ngươi còn hữu dụng chỗ, ngươi Vạn Hồn Phiến, sớm đã bị ta Ngũ Nhạc lô thôn phệ, ngươi cũng không nên cô phụ ta đối với kỳ vọng của ngươi, đi xuống đi!"

"Lưu dương, đem hần đưa bên dưới Ngoại Môn." Lá kinh thiên nhìn về phía một bên Lưu Dương Khai miệng nói ra: "Lần này ta bẻ quan, bất cứ chuyện gì đều không chuẩn lại tới quấy rầy, Thần Nguyên cảnh cánh cửa, ta đã đụng chạm đến, rất nhanh, ta liền trở thành Bản Môn Đệ Tử bên trong đệ nhất nhân, không hề chỉ là về mặt thân phận, càng là thực lực tu vi bên trên, ngươi tốt nhất đi theo ta, chỗ tốt của ngươi vô cùng!"

"Ta biết đến mình chủ." Lưu dương liền ôm quyền đáp lại nói: "Minh chủ yên tâm, hiện tại lão Nhị lão Tam cũng đang bế quan, Lão Tam lão tứ thì là tiếp nhận sự môn nhiệm vụ, tiến đến tru sát sự môn truy nã nhân gian ác ma, ta sẽ đem hết thấy làm tốt."

Chương 145: Quý tú tài tính kế

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: Quý tú tài tính kế

"Ừm, người thân là Bản Minh ngũ đại phó minh đứng đầu, người hần là biết nói người là ta coi trọng nhất tâm phúc." Lá kinh thiên sắc mặt khề biến thành hơi hoà nhả gật đầu nói: "Bản môn chưởng giáo chi vị, Trương Lai thuộc về ta, đến lúc đó chỗ tốt của các người đem không thể tưởng tượng, về phần lão Nhị lão Tam bọn hần, đến lúc đó thân phận địa vị tuyệt đối không có người cao."

"Đa tạ minh chủ." Lưu dương sắc mặt vui vẻ làm một tập, "Ta biết phải làm sao."

"Tốt, người đem hần đưa đi xuống đi!" Lá kinh thiên gật đầu một cái nói nói.

Lưu dương mắt nhìn quý tú tài, phát hiện lúc này quý tú tài nhìn mình ánh mắt tựa hồ tràn đầy một tia khinh thường khiêu khích chi sắc, rất hiển nhiên, khôi phục như lúc ban đầu, thậm chí thực lực còn chỗ đáng lên quý tú tài, lúc này đối với Lưu dương có loại nóng lòng muốn thử trạng thái.

Nhìn thấy quý tú tài cái trạng thái này, Lưu dương khịt mũi coi thường lạnh hừ một tiếng, tại lá kinh thiên trước mặt, hần cũng không có động tác, tuy nhiên quý Tú mới khôi phục thương thế, nhưng là Lưu dương cũng cần bản không có để hần vào trong mắt.

Mà lúc này, nửa ngày lặng lẽ trôi qua, tại Linh Dược ruộng khoanh chân ngồi tĩnh tọa thủ hộ Linh Dược ruộng Phương Nho con mắt mở ra.

Nhìn lấy Linh Dược càng ngày càng thành thực, Phương Nho nội tâm có thể đạt được vô hạn thỏa mãn.

Thực lực hôm nay tu vi, đã tại Hóa Khí cảnh sơ kỳ bên trong bước giai đoạn, cũng chính là mang ý nghĩa khoảng cách Hóa Khí cảnh Trung Kỳ, có một nửa khoảng cách.

Trong cơ thể hần Đan Anh cũng là Thiên Thiên đang trưởng thành, tứ chi cũng hiển hiện đến trình độ nhất định.

Phương Nho biết nói, chi cần cái này Đan Anh sinh trưởng ra song chi, liền sẽ đột phá đến Hóa Khí cảnh Trung Kỳ, đợi tứ chi trưởng thành mà thành, chính là Hóa Khí cảnh đỉnh phong, trùng kích Thần Nguyên cảnh, mở thất khiếu thời điểm.

Nhưng là Tu Hành Chi Lộ, một bước so một bước gian nan, mỗi một cảnh giới, đều có một trời một vực phân chia, hơn nữa còn muốn cơ duyên, ngộ tính, khí vận cùng nhiều phương diện nhân tố đan vào một chỗ.

Nhất là cùng quý tú tài sau khi giao thủ, cái kia sinh tử bên trong bác giết, chiến đấu lĩnh ngộ, đã để Phương Nho từ đó tìm được chiến đấu kỹ xảo.

Lúc này Phương Nho tin tưởng, như nếu lần nữa cùng quý tú tài giao thủ, chi sợ cũng lại so với lần đầu lúc giao thủ lợi hại rất nhiều.

Phương Nho đứng dậy, vây quanh Linh Dược ruộng dạo qua một vòng, nhìn thấy viên kia khóa sung mãn Linh Dược chi nếu, đem Linh Dược đều treo loan liễu yêu, cái này một mảnh rất tốt bội thu chi thể, để Phương Nho nội tâm vui sướng đến tột đỉnh.

Cũng bởi vậy có thể cảm động lay đến, cái kia trong thế tục bách tính, tại bội thu thời điểm, nhìn thấy nỗ lực hết thảy tâm huyết cùng mệt nhọc, chỗ đổi lấy bội thu hồi báo, mặt kia bên trên lộ ra ý mừng.

"Thu hoạch lớn ngày, đứng vậy tiến vào Nội Môn thời điểm." Phương Nho dừng chân lại bước nhàn nhạt ni non, "Xem ra quý Tú mới sẽ không cho ta vui mừng, bên ngoài nhóm hần là không dám lộ diện, cũng là nuôi tiếc, chẳng lẽ lại hần muốn tới Nội Môn rồi?"

Phương Nho bước đi thông thả lên chậm rãi bước, đi đến khô ráo chỗ ngồi xuống, trong lòng thạch đầu, đứng vậy quý tú tài, hần muốn nhẹ nhàng thoải mái tiến vào Nội Môn, đem Ngoại Môn mọi chuyện, đều giải quyết tốt.

Nhưng là quý tú tài hiện tại phảng phất từ bốc hơi khỏi nhân gian, Phương Nho cũng là không có cách, chỉ có thể để hần tìm đến mình, mình là tìm không ra hần.

"Quý tú tài, người lần sau tốt nhất chớ xuất hiện ở trước mặt ta, nếu không ta để người có đến mà không có về." Phương Nho hung hăng cắn răng một cái, Quyền Đầu một nắm, nghĩ đến cái này mang cho mình hết thảy tai nạn bắt đầu Ác Ma, lần trước tại trên tay mình, để hần đào thoát đi, Phương Nho đã cảm thấy cực không thoải mái.

Lần nữa nhắm mắt, chậm rãi dài thở ra một hơi, Phương Nho chậm chậm đem tâm tình bình phục lại, thời gian tại hần như vậy Tu Luyện dưới, chậm rãi chạy đi.

Thẳng đến Thương Khung kéo tấm màn đen, hần mới mở to mắt, đứng lên, nhìn lấy Linh Dược Tanaka đệ tử tử, lần lượt hướng lối ra bước đi, trong tai cũng nghe đến những cái kia kính nể mình đồng môn nhiệt tình chào hỏi, Phương Nho cũng là về cứ thế ý, đập lên bước chân hướng lối ra bước đi.

Trở lại Trụ Sở, vẫn là ẩm áp Tiểu Oa, cơm nóng món ăn nóng mỹ nhân vờ.

Tô Hiểu đan đã chuẩn bị kỹ càng hết thảy, Phương Nho tâm lý ẩm áp, mệt nhọc một ngày trở về, nhìn thấy cái này một cái cảnh tượng, mệt nhọc trên người đều có thể quét sạch sành sanh.

Mà lúc này, tại phong độ Trụ Sở bên trong, quý tú tài hóa thân phong độ, lúc này vậy mà ngồi ngay ngắn trong phòng.

Hần lật bàn tay một cái, lập tức cái kia quán quanh lấy đen sát khí Vạn Hồn hồn cờ liền xuất hiện trong tay.

"Nếu không phải Lưu dương súc sinh kia Nhất Chương, chi sợ ta, còn không thể để lá kinh thiên như thế tin tưởng." Quý tú tài trong sắc mặt toát ra đắc ý

về giáo hoạt, "Một chương này nằm cạnh giá trị, nếu không phải hơi thi điểm ấy Khổ Nhục nhớ, ta làm sao có thể bức bách Lưu dương súc sinh kia ra tay với ta? Kể từ đó ta mới có thể tốt hơn tại lá kinh thiên trước mặt, đem hết thầy trách nhiệm từ chối đến tô Tiêu Tiêu trên thân, bằng không hôm nay mặt đối với lá kinh thiên chỉ sợ cũng là dữ nhiều lành ít, khắc khắc..."

"Lôi đình Vạn Tượng trải qua quả nhiên lợi hại, nếu là Lưu dương súc sinh kia ra tay lại nặng một chút, chỉ sợ bằng vào ta thân thể bị trọng thương, đã chết tại hán một chương kia chi hạ." Quý tú tài bây giờ suy nghĩ một chút còn có chút nghĩ mà sợ, xoáy cho dù là cần răng một cái, "Nghĩ không ra tô Tiêu Tiêu đối với lá kinh thiên trọng yếu như vậy, muốn muốn đối phó lá kinh thiên, chỉ sợ cái này tô Tiêu Tiêu liền là trọng yếu nhất một quân cờ a! Khắc khắc, mà lại hán vậy mà cùng Phương Nho súc sinh kia có như thể khổ đại cừu thâm, vậy mà muốn một hòn đá ném hai chim, để cho ta giết Phương Nho, ngay cả nguyên Huyết Đan vật quý giá như vậy đều cho ta, tuy nhiên coi như hán không giao ra, Phương Nho cũng phải chết, ta nhất định phải đoạt bên dưới trên người hán Thiên Châu..."

Quý tú tài trong đầu, từng đầu tính toán nhấp nhô, từ khi Lưu dương đem hán đưa bên dưới Ngoại Môn về sau, hán chính là bé nhóm không ra, không để cho bất luận kẻ nào biết mình trở về.

Hán đang nổi lên, muốn cho Phương Nho một kích trí mạng chuẩn bị, mưu kế, mà lại nhất làm cho hán thêm nhỏ dãi, vẫn là Phương Nho trên người Bỏ Thiên châu.

"Chỉ cần ta lấy đến Bỏ Thiên châu, đến lúc đó, hắc hắc..." Quý tú tài mắt lộ ra vẻ tham lam, "Ta đối mặt hết thầy phiền phức cùng khó khăn đều đưa giải quyết dễ dàng, lá kinh thiên tại thời điểm này đều không là cái thứ gì, ta nhất định phải trước tiên đem tô Tiêu Tiêu Thái Bỏ sạch sẽ, lại ném đến lá kinh thiên trước mặt, khắc khắc khắc..."

"Lá kinh thiên người cái này súc sinh, người cho ta hết thầy, coi ta là chó, đến lúc đó, người liền sẽ biết nói." Quý tú tài hai mắt toát ra hung ác tức giận, nhàn nhạt nỉ non, nói: "Người như thể quan tâm tô Tiêu Tiêu, ta liền phải đem tô Tiêu Tiêu theo vì đã có, vô tận chà đạp nằng, đem nằng một thân Thuần Âm Chi Khí Thái Bỏ sạch sẽ, ta muốn để người ném thư loại tư vị này, "

Quý tú tài liếm môi một cái, bộ dáng rất là hưởng thụ toát ra thêm nhỏ dãi chi sắc.

"Bất quá, đây hết thầy tiền đề, tại kiến lập tại Phương Nho súc sinh kia trên thân." Quý tú tài như rồng mây trầm tư nói: "Ta phải sớm tại Tiểu Lăng phong lợi dụng Vạn Hồn Phiến vài bên dưới Mê Hồn Trận, đến lúc đó tái dẫn Phương Nho đến đây, ta muốn để hán tại Mê Hồn Trận bên trong mất tích tự mình, trở thành ta con rối, đến lúc đó Thiên Châu sự tình, đúng vậy dễ như trở bàn tay dễ như trở bàn tay, khắc khắc..."

Quý tú tài nghĩ đến đây, phảng phất đã nắm chắc thắng lợi trong tay, tại hán trong tính toán, Phương Nho đã cách Từ Vong không xa, mà lại Phương Nho trên người Bỏ Thiên châu, đã là vật trong túi của hán.

Hán nhìn phía ngoài cửa sổ, lúc này đã đêm tối, hán cắn răng một cái chính là đứng lên, Vạn Hồn Phiến chợt bị hán thu nhập thể nội uẩn dưỡng, hán bắt đầu muốn đi áp dụng kế hoạch của mình.

Quý tú tài chợt ra nhóm, tại bóng đêm bên dưới như một cái bóng, trong nháy mắt chui vào trong bóng tối, biến mất không thấy gì nữa.

Chương 146: Có thực lực mới có thể thủ hộ

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Có thực lực mới có thể thủ hộ

Mà lúc này Phương Nho, cũng tại cùng Tô Hiểu đan vuốt ve an ủi về sau, hai người song song ra nhóm, Phương Nho lần nữa đưa Tô Hiểu đan hướng Tiểu Thiên phong mà đi.

Loại này ngày qua ngày thời gian, ngược lại không cảm thấy không thú vị, nhất là Tô Hiểu đan, nằng hiện tại mỗi ngày cùng Phương Nho trải qua loại cuộc sống này, cũng là cảm thấy thỏa mãn, duy nhất để cho nằng cảm thấy không được hoàn mỹ, có chút thiếu sót chính là, cảm giác cùng Phương Nho chung đụng thời gian quá mức ngắn ngủi.

Nằng rất muốn cùng Phương Nho cứ như vậy, không cần tách ra, một gian phòng, một cái bàn, một cái giường, cùng ngủ.

Lần trước ám chỉ Phương Nho phu thê chi lễ, nằng cũng biết nói Phương Nho là đang giả ngu.

Nhưng là đối với Phương Nho tâm tư, nằng cũng thấu hiểu được, hiện tại Phương Nho còn không có đối nằng cho đến lúc đó, cái này Lôi Trì, Phương

Nho không có vượt qua, nàng biết nói Phương Nho cần thời gian, lẫn nhau thời gian.

Đem Tô Hiệu đan đưa về Tiểu Thiên phong, Phương Nho trở lại trụ sở của mình, khoanh chân ngồi trên giường.

Đối với cùng quý tú tài chiến đấu kinh nghiệm, đã tại những này ngày bên trong bị hấn tiêu hóa không sai biệt lắm, thậm chí quý tú tài võ học Chiến Kỹ hấn đều rõ ràng tại tâm.

Thậm chí, đối với quý tú tài cái kia chính tông Hoàng Cấp võ học, một thanh mở ra hư không hiển hiện Ma Dao, uy lực như thế nào, Phương Nho cũng làm quá phận tích, Phương Nho đang mong đợi quý tú tài lập tức xuất hiện, mình tốt lần nữa tới giao chiến, dựa vào những ngày này phân tích cùng tích lũy, Phương Nho có nắm chắc lần tiếp theo cùng quý tú tài trong giao chiến, để hấn có đến mà không có về.

Thời gian tại Phương Nho trong tu luyện qua cực nhanh, một đêm quang cảnh liền muốn lặng yên chạy đi, Đông Phương Thiên vừa bắt đầu nổi lên ngân bạch sắc.

Từ lúc ngồi bên trong Phương Nho, cũng vào lúc này mở to mắt, khẽ nhếch miệng phun ra một ngụm trọc khí.

Một ngày nhật trình lại phải bắt đầu, rời giường, rửa mặt, ra nhóm thẳng đến Tiểu Thiên phong.

Đây là đang Ngoại Môn vì số không nhiều thời gian bên trong, có thể bồi Tô Hiệu đan nhìn Nhật Xuất, Phương Nho cũng không biết, mình vào Nội Môn về sau, có phải hay không còn có thể giống bây giờ bên ngoài nhóm như vậy, có thể bồi Tô Hiệu đan nhìn mỗi ngày Nhật Xuất.

Dù sao, lần này cũng coi là cơ hội tốt, Trần Hùng quan bị phạt đi diện bích phong diện bích ba tháng, mà tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiệu đan có thể bên ngoài trong môn quản lý một tháng thời gian.

Hiện tại một tháng đã đi hơn phân nửa, lập tức liền muốn tới kỳ, như Phương Nho quản lý ba mẫu Linh Dược ruộng, lập tức liền muốn thành thực thu hoạch, đến lúc đó Tô Hiệu Đan Hội cùng tô Tiêu Tiêu tiến về Thân Truyền phong, mà Phương Nho mình cũng là muốn tiến vào Nội Môn.

Suy nghĩ một chút, Phương Nho cũng cảm thấy có thể cùng Tô Hiệu đan như thế thân mật thời gian chung đụng, đã là còn thừa không có mấy.

Nhưng là sống ở khi dưới, mình có thể làm được, Phương Nho liền sẽ dốc toàn lực ứng phó đi làm.

Đi vào Tiểu Thiên phong, cùng Tô Hiệu đan gần bó thăm thiết lấy, chờ đợi lấy Húc Nhật bốc lên, đợi Triều Dương Nhiễm Nhiễm từ sườn núi bên trong dâng lên, nhìn lấy cái này tràn ngập ánh sáng hi vọng rơi xuống, tình cảnh này, cũng là một loại hưởng thụ.

Mà lúc này, tại Tiểu Lăng phong bên trong, quý tú tài hóa thân phong độ, lại là trên mặt dào dạt ra Âm Tà ý cười.

Hắn phui tay, ni non nói: "Ta hao tổn tâm cơ, một đêm thời gian bố trí bên dưới cái này Mê Hồn tuyệt sát trận, liền đợi đến dẫn Phương Nho súc sinh kia tự chui đầu vào lưới, lần này, ta nhất định khiến súc sinh kia chết nguyên nơi táng thân, khắc khắc."

"Hết thầy chuẩn bị sẵn sàng, xem ra cần tìm Lãnh Tinh cái kia bốn cái phế vật, giúp ta đem Phương Nho đưa tới." Quý tú tài suy nghĩ một chút, chính là có kẻ sách, khi bên dưới quay người hướng Tiểu Lăng phong cửa ra vào tiêu lộ bước đi, trong chớp mắt biến mất hình bóng.

Cùng Tô Hiệu đan nhìn qua Nhật Xuất, Phương Nho cũng là về tới Linh Dược ruộng, bây giờ Linh Dược ruộng, đã không còn cần làm mưa, thủ hộ Linh Dược chi nếu, phong ngừa đồng môn ăn cắp, lại thành trọng yếu nhất.

Nhưng là do ở Phương Nho thực lực bày ở chỗ này, dám động thổ ở trên đầu của hắn người ngược lại là ít, chỉ ít cho đến trước mắt, Phương Nho còn không nhìn thấy mình Linh Dược chi nếu, có bị người đánh cắp hái dấu vết.

Quản lý Linh Dược ruộng, ngoại trừ làm mưa bắt trùng, đến trước mắt cái này thành thực giai đoạn, hiển nhiên trọng yếu nhất đúng vậy phòng trộm.

Đây cũng chính là Phương Nho vừa mới nhập môn thời điểm, Trịnh kỳ dương hai người vừa nghe đến Phương Nho muốn tới quản lý Linh Dược ruộng thời điểm, liền tiết lộ ra ngoài tin tức.

Tại Linh Dược thành thực thời điểm, có thể hái như vậy một số, bỏ vào trong túi, theo vì đã có, cái này tại lúc ấy Trịnh kỳ dương hai người trong miệng, đây chính là một cái mỹ soa.

Nhưng là hiện tại Phương Nho, lại đối với biến thủ sự tình rất là phản cảm, hấn cẩn thận kiểm tra một chút mình Linh Dược ruộng, tại xác nhận Linh Dược chi nếu hoàn hảo không chút tổn hại về sau, mới yên tâm đến chỗ khoanh chân ngồi tĩnh tọa.

Linh Dược mỗi một ngày qua, liền thành quen mấy phần, thẳng đến chân chính thành thực, vẫn còn kém một đoạn thời gian, tại Phương Nho xem ra, mình cái này ba mẫu Linh Dược khoảng cách thành thực đã tới gần.

Hiện tại sợ nhất đúng vậy hữu tâm người, đối với mình Linh Dược ruộng đuổi ra bắt thủ tay, dù là trộm như vậy một khóa hai khóa, cũng sẽ để Phương Nho sinh khí.

"Chờ xem, cái kia Linh Dược lớn lên tốt như vậy, chỉ phải cho ta một cái cơ hội, ta nhất định sẽ không bỏ qua, hắc hắc!" Nơi xa bận rộn Ngô gấu, cái này thể to như đứng vững Cầu Hùng người, trên mặt toát ra vẻ tham lam, liếc nhìn Phương Nho Linh Dược ruộng âm hiểm cười nói.

Cái này lần trước bởi vì không lựa lời nói, chịu Phuong Nho một bàn tay Ngô gấu, tuy nhiên mặt đối phương nho thực lực uy áp, đã sợ đến không thể tự điều khiển, nhưng lại là canh cánh trong lòng, thời khắc nghĩ đến trả thù một chút Phuong Nho.

Hiện tại Phuong Nho Linh Dược mắt thấy là phải thành thực, viên kia khóa sung mãn mượt mà Linh Dược chỉ nếu, xem xét đúng vậy ả chứa linh khí nồng nặc, để cho người ta nhìn liền muốn ăn được một thanh giải thêm một chút.

Nếu không phải Phuong Nho uy vọng danh tiếng thực lực tu vi, đã bên ngoài nhóm có tiếng, chỉ sợ căn bản thủ không bảo vệ được cái này ba mẫu Linh Dược, như thế mỗi ngày đều sẽ có bản thù tay, vuron hướng cái này ba mẫu Linh Dược, sau cùng sẽ bị trộm đến còn thừa không có mấy, đây cũng là trong sự môn cho Đệ Tử ma luyện.

Có năng lực trông trọt ra tốt Linh Dược, còn nhất định phải có thực lực bảo vệ cẩn thận mình một mảnh thổ địa, đây cũng là bồi dưỡng đệ tử nặng muốn năng lực một trong.

"Ngô gấu, ta khuyên ngươi tốt nhất đừng có ý đồ với hắn." Cùng Ngô gấu giao hảo một tên đệ tử, tất nhiên là nghe được Ngô gấu cái này thật nhỏ lời nói, khi bên dưới đụng ghé vào lỗ tai hắn nhắc nhở nói: "Ngươi không được quên lần trước giáo huấn, như nếu ngươi động hắn Linh Dược, chỉ sợ đến lúc đó hắn đứng tại sự môn đại nghĩa góc độ, ngươi coi như chết ở trên tay hắn, cũng là không có người sẽ thay ngươi ra mặt."

"Phi phi phi, muốn làm, đương nhiên liền muốn không cho hắn biết nói!" Ngô gấu tựa hồ rất không cam tâm nói ra: "Ngươi xem một chút, cái kia Linh Dược chỉ nếu, cùng chúng ta so ra, chúng ta những này đơn giản cùng phát dục không tốt dị dạng không sai biệt lắm, mà hắn Linh Dược chỉ nếu, chắc chắn, cùng Tử Khí đan đều rất cùng loại, chúng ta nếu là đạt được rất nhiều lời nói..."

"Ngươi đừng kéo lên ta, ngươi là ngươi, ta là ta, ta cũng không muốn bởi vì nhỏ mất lớn." Người này khi bên dưới khoát tay áo, cách xa Ngô gấu, thuyết phục vô hiệu, hắn dám lười nhác đang khuyên, dù sao sự tình không liên quan đã treo lên thật cao.

Dù sao hắn biết nói, trộm cướp Linh Dược Tanaka Linh Dược, cái này chịu tội cũng là rất lớn, như nếu bị quản lý Linh Dược người biết nói, cái kia chính là đem trộm cướp người giải quyết tại chỗ, sự môn cũng sẽ không nói cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 147: Mê Hồn tuyệt sát trận

Đương nhiên, như nếu quản lý Linh Dược người Linh Dược, bị người khác trộm cướp, mà thực lực mình tu vi không được, cũng chỉ có thể nhẫn nhịn khí thôn âm thanh, sự môn coi như muốn ra mặt xử phạt trộm cướp người, cũng chỉ là trên miệng.

Đây thật ra là một loại hỗn loạn ma luyện, như xoa đẩy, tất cả hạt đậu đều tiến lên đi cùng một chỗ mãi, có hạt đậu thành đậu hũ, có hạt đậu lại thành bã đậu.

Cái gọi là Đại Lăng Đào Sa, trong cát kiếm tiền, lấy ưu thái kém.

Hết thầy căn bản, đều xây dựng ở thực lực tu vi bên trên, không có thực lực hết thầy đều là nói suông.

Phuong Nho nhắm mắt Tọa Thiền mà đi, trong lòng đối với mình quản lý Linh Dược ngược lại là yên tâm, đây là đối với thực lực của mình lấy có cường đại lòng tin.

Đang lúc Phuong Nho ngồi một cái chớp mắt, đột nhiên một bóng người, vội vã đi tới trước mặt hắn.

Hắn trong tay cầm một trương cuộn lại tờ giấy, đi vào Phuong Nho trước mặt, trong sắc mặt lộ ra vẻ khẩn trương.

Phuong Nho trong nháy mắt mở mắt, nhìn thấy cái này xa lạ đồng môn, hiển nhiên có thể tiến vào Linh Dược ruộng, đều là tại Linh Dược Tanaka chấp hành sự môn nhiệm vụ Đệ Tử.

Nhìn thấy cái này đi vào trước mặt mình, lại trong sắc mặt lộ ra khẩn trương cùng bất an đồng môn, Phuong Nho hơi khẽ cau mày, nhìn lấy hắn, đang muốn mở miệng, hắn lại mở miệng trước.

"Phuong... Phuong sư huynh, có người để cho ta đem thứ này cho ngươi." Nói, hắn cầm trong tay cuộn lại tờ giấy cho Phuong Nho chuyển tới.

Phuong Nho một thanh tiếp nhận, nhìn thấy Phuong Nho nhận hắn giao đến đồ vật, người này chính là cũng không quay đầu lại quay người chạy.

Phuong Nho cũng mặc kệ hần, chợt đem tờ giấy mở rộng ra đến, nhìn thấy tờ giấy bên trong nội dung, Phuong Nho không khỏi vui vẻ.

"Thật sự là đập phá thiết hại vô mệnh xử a! Ha-Ha." Phuong Nho không kìm được vui mừng đứng dậy, nhìn thấy tờ giấy bên trong chỗ viết nội dung, cái này không thua gì một cái đối với mình tới nói, tin tức tốt nhất.

"Quý tú tài đã vậy còn quá nhanh liền hiện thân." Phuong Nho thủ chương nhất chà xát, trong nháy mắt đem tờ giấy xoa thành bột phấn, "Tiểu Lăng phong, để cho ta Đon Dao đi gặp, ta còn đang lo lắng người không đến, người vậy mà đưa mình tới cửa, Ha-Ha tốt!"

Phuong Nho khi bên dưới giờ chân lên bước, cấp tốc hướng Linh Dược ruộng cửa ra vào bước đi.

Vuông nho vừa đi, lập tức Ngô gấu một tiếng quát lớn đem cho Phuong Nho đưa tám giấy đệ tử từ từ kêu lên tới.

Người này, cũng là Thiên Kinh minh thành viên, bởi vì thân ở Linh Dược ruộng chấp hành nhiệm vụ, hần là bị Thiên Kinh minh Tứ Đại Hộ Pháp nhắc nhở, cho Phuong Nho đến đưa tin.

Mình đề tin, kì thực là quý tú tài thân bút viết Chiến Thư.

"Người vừa mới cho hần đưa cái gì?" Ngô gấu mặt buồn rầu, thịt mỡ run run, nhìn lấy cho Phuong Nho đưa tin đệ tử Từ Vấn Đạo.

"Ta... Ta cũng không biết là cái gì, là hộ pháp để cho ta giao cho Phuong Nho." Người này lắp bắp, rất là sợ hãi nhìn lấy Ngô gấu nhỏ giọng đáp lại nói.

"Hộ pháp để người cho hần?" Ngô gấu tay đẩy, đem đưa tin người đẩy ra, hai mắt toát ra vẻ tham lam nhìn về phía Phuong Nho ba mẫu Linh Dược, "Có lẽ hôm nay đúng vậy một cơ hội!"

Phuong Nho bước chân như bay, cấp tốc hướng Tiểu Lăng phong vọt tới, lúc này tâm tình của hần không nhưng mà dụ, quý tú tài vậy mà viết hạ chiến thư, mời mình một trận chiến, loại cơ hội này, đối phương nho tới nói, tựa hồ rất khó được.

Từ khi đêm hôm ấy, cùng quý tú tài đánh một trận xong, quý tú tài liền đã mất đi tin tức, mấy ngày sau vậy mà xuất hiện lần nữa, trả lại cho mình viết Chiến Thư, cái này khiến Phuong Nho huyết dịch trong nháy mắt sôi trào lên.

Đi vào Tiểu Lăng phong, hoàn toàn yên tĩnh, chỉ nghe được hơi phát qua phong thanh, đem lá cây thổi vang sáo sạt, trừ cái đó ra, ngay cả một tia chim gọi thanh âm đều không có.

Phảng phất tất cả chim chóc, đều trốn đi, bị một số kinh khủng sự vật cho hù chạy.

"Quý tú tài, gia gia tới, người con rùa đen rúc đầu, đi ra cho ta." Phuong Nho đi vào Tiểu Lăng phong, bốn bên dưới quét mắt một phen, lại là ngay cả nửa cái Quỷ Ảnh cũng không thấy, khi bên dưới lớn tiếng gào thét nói: "Đi ra! Đi ra, gia gia tới, đừng như cái Vương Bát giấu đầu lộ đuôi."

Hò!

Tại Phuong Nho tiếng nói phía dưới, đột nhiên từ Phuong Nho quanh thân, bốn phương tám hướng bên trong, lập tức liền hiện ra nồng đậm khói đen.

Này khói đen cuộn cuộn lao nhanh, như từng cái từng cái Hắc Xà ở trong không gian lẫn lộn, chỉ một thoáng liền đem Phuong Nho thân thể đều bao khóa mà tiến, Phuong Nho lúc này chỗ đứng, lúc này không gặp lại Phuong Nho, chỉ gặp khói đen tràn ngập.

Mà tại khói đen trên không, lại là một thanh một người cao ta ác chi còi rơi xuống Mười triệu đầu đen sát khí.

"Khắc khắc, Phuong Nho người cái súc sinh, tiến nhập ta Mê Hồn tuyệt sát trận, người chỉ có một con đường chết." Quý tú tài thân ảnh lộ ra hiện ra, hần vậy mà xuất hiện ở Vạn Hồn Phiến bên cạnh, dường như mượn Vạn Hồn Phiến lực lượng, vậy mà chân đạp hư không, như Ma Thần giáng lâm.

"Mê Hồn tuyệt sát trận?" Phuong Nho thân ở trong trận, lại là rõ ràng nghe được quý tú tài âm thanh truyền đến mình trong tai.

Phuong Nho phát hiện, mình lúc này phảng phất đã không phải là đặt chân ở Tiểu Lăng phong vùng đất kia phía trên, mà là tiến vào một mảnh vô cùng âm trầm trong khu vực.

Chân bên dưới chỗ giẫm đạp chính là chồng chất như núi xương trắng chất đống, ánh mắt chỗ đến, một mảnh tuyệt vọng vẻ lo lắng chỉ khí bao phủ.

Ngẩng đầu nhìn lên, Thiên không còn là Thiên, mà là một nói nói vụn vụn gào thét thống khổ sắc mặt ở trên trời lao nhanh, đối với mình giương nanh múa vuốt.

Trừ cái đó ra, trong tai nghe được rầm rầm như dòng chảy tiếng vang, tìm theo tiếng mà trông, chỉ gặp một đầu huyết sắc thác nước khuynh tiết mà dưới.

Liên đơn giản đứng vậy một mảnh như Địa ngục cảnh tượng.

Nghe được quý tú tài lời nói, Phuong Nho mới biết nói, mình lúc này đã lấy quý tú tài bộ, tiến vào hần bố trí Mê Hồn tuyệt sát trong trận.

"Phuong Nho, người cái này súc sinh, ta biết nói Thiên Châu ở trên thân thể người, người là muốn ngoan ngoãn đem hần giao cho ta, đòi lấy người một

cái mạng chó, còn là muốn chờ ngươi biến thành ta con rồi, để ta tự mình tới cầm?" Quý tú tài âm thanh Âm Lệ truyền vào Phuong Nho trong tai, trong giọng nói tràn đầy vẻ tham lam, "Ta cho ngươi biết, tiến vào ta Mê Hồn tuyệt sát trong trận, linh hồn của ngươi sẽ tại này trầm luân, Vĩnh Bất Siêu Sinh, thức thời tranh thủ thời gian giao ra Thiên Châu, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, gia gia ta còn có thể suy nghĩ một chút."

"Quý tú tài, gia gia ngươi há lại ngươi cái này nhỏ nhỏ rác rưởi trận có thể vây được ." Phuong Nho vừa nghĩ biện pháp, một bên không yếu thế chút nào đáp lại nói: "Hắc hắc, ta cho ngươi biết, Thiên Châu ngay tại gia gia trên thân, liền sợ ngươi mất mạng hưởng thụ."

"Súc sinh, ngươi đừng mạnh miệng, ngươi thừa nhận Thiên Châu ở trên thân thể ngươi liền tốt." Quý tú tài trên mặt toát ra nồng đậm vẻ tham lam, khi bên dưới trong tay Vạn Hồn Phiến vung lên, chỉ một thoáng mắt bên dưới toàn bộ Mê Hồn tuyệt sát trận, bắt đầu như vòi rồng như vậy quyền bắt đầu chuyển động.

Cái kia dọa người khói đen, quét sạch cùng một chỗ, như một đầu tượng trưng cho tai nạn vòi rồng, phảng phất muốn đem mảnh này sơn phong đều hủy diệt.

Nhưng là hiển nhiên, khí thế kia dọa người như vòi rồng Mê Hồn tuyệt sát trận, chỉ là giao đấu bên trong đưa đến hủy diệt tính thương tổn, phía ngoài hết thảy, đều tựa hồ như bị đến một cổ gió mạnh thổi đến, cũng không lo ngại.

Cũng vào lúc này, Phuong Nho đột nhiên nhìn thấy, mình chân bên dưới chỗ đậm trên Bạch Cốt, bắt đầu răng rắc răng rắc rung động, chỉ một thoáng, nhất tôn chừng tầng một phòng ốc cao như vậy Bạch Cốt Ác Ma xuất hiện tại trước mắt của mình.

Chương 148: Phá Trận

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 148: Phá Trận

Tồn này chỉ có thể ngưỡng vọng độ cao Bạch Cốt Ác Ma, lại chính là những này chồng chất như núi Bạch Cốt sống tới như vậy tổ hợp mà thành.

Bạch Cốt Ác Ma hai mắt, thăm thẳm như vực sâu, hàm răng cắn vào ở giữa, vậy mà phun ra nồng đậm hắc khí, hân nâng lên to như một tòa mô hình nhỏ Sơn Khâu xương đủ hướng mặt đất đập mạnh, lập tức những bạch cốt kia liền biến thành bột phấn.

"Khắc khắc, để ngươi ném thử Cốt Ma nuốt thì tự vị." Quý tú tài âm hiểm quái khí cười ra một tiếng, trong tay Vạn Hồn Phiến đột nhiên một cái, lập tức Mê Hồn tuyệt sát trong trận Cốt Ma trong nháy mắt đối phương nho phát động công kích.

Cốt Ma nâng lên Cự lớn như núi đồi xương đủ, lấy cự đại áp bách chi thế, đột nhiên hướng Phuong Nho thân thể giẫm đi.

"Thiên Ân!"

Phuong Nho khi bên dưới cũng không lui tránh, trong tay vận sức chờ phát động Phuong Thiên ấn một kích mạnh nhất Thiên Ân, âm vang hướng đập tới Cốt Ma đánh tới.

Tại Mê Hồn tuyệt sát trong trận, Phuong Nho Thiên Ân một kích phát ra tới, lập tức Phuong Nho vẫn là nhìn thấy tại mảnh này như Địa ngục trong trận, vẫn là thấy được thuộc về Thiên Ân Dị Tượng hiển hiện.

Kim Quang chiếu rọi, quét ngang hết thảy Ô Uế, một cái kim quang lóng lánh cự đại Ân Chương từ trên không trung hiện lên, phảng phất là phá vỡ hư không, giáng lâm đến này trong trận.

Oanh!

Thiên Ân đột nhiên hướng Cốt Ma Cự Túc đánh tới, một tiếng vang thật lớn, Phuong Nho Kết Ấn tay, đứng vậy cái viên kia cự đại Ân Chương, một kích này phía dưới, oanh âm thanh bốn vang, Cốt Ma cái kia một cây đại cước chi, bị sinh sinh đập gãy, oanh thành mấy trăm khối gãy xương khắp nơi bay loạn.

"Rống!"

Cốt Ma phi thường có tính người gào thét một tiếng, bàn tay khổng lồ như một tòa núi lớn đột nhiên hướng như là kiến hôi lớn nhỏ Phuong Nho quét tới.

Cái kia mãnh liệt chường phong, đem Phương Viên số lượng Bạch Cốt đều quét đến bay lên trên trời hóa thành xương phấn.

Phương Nho vừa mới tới thử một lần, nhưng trong lòng thì chấn kinh một cái chớp mắt, mình Thiên Ân một kích, nhưng là có thể cùng chính tông Hoàng Cấp khai giảng sánh ngang một trận chiến .

Nhưng lại tại vừa mới, vèn vèn đem này Cốt Ma một cây như đại thụ che trời như vậy ngón chân cắt đứt, nhìn thấy cái này Cốt Ma bị đau, vậy mà còn sinh long hoạt hổ, càng là quét ra như bài sơn đảo hải Nhất Chường, Phương Nho khi bên dưới biết nói, cái này chỉ sợ rất khó đối phó.

Phương Nho vội vàng nhân thế lăn một vòng, lập tức lăn bên dưới trong nháy mắt, cũng cảm giác được Cốt Ma cái kia cấp tốc quét tới lực lượng, như một nói nói Lợi Nhận thiệp lấy phía sau lưng của mình xẹt qua.

"Rống!"

Cốt Ma một kích này không có đối phương nho tạo thành thương tổn, hiển nhiên rất tức tối, hấn cự đại Bạch Cốt cánh tay duỗi ra, nắm đạo bạch xương chi trào hiện ra âm trầm quang mang hướng Phương Nho chộp tới.

"Thiên Ân!"

Phương Nho khi bên dưới cũng không còn lui tránh, Thiên Ân lần nữa hướng Cốt Ma chộp tới thủ chường đánh tới.

Cự đại kim hoàng Ân Chương phá vỡ hư không hiển hiện, đây là một loại lực lượng Dị Tượng, toàn bộ đều tại Phương Nho Thủ Ân bên trong phun trào.

Oanh!

Ân Chương từ trên trời giáng xuống, theo Phương Nho nhẹ đi Thủ Ân hướng Cốt Ma Bạch Cốt thủ chường đánh tới.

Âm thanh lớn bốn vang, đình tại nhứt óc, tại cái này lấy lực đối với lực Vô Hạn bộc phát bên trong, Phương Nho chỉ cảm giác mình đầu này cánh tay đều run lên, thể nội khí huyết đều đang lẫn lộn lao nhanh, phiên giang đảo hải .

Nhưng là một kích này, cũng làm cho Phương Nho tương đối hải lòng, Cốt Ma một cái cự đại Bạch Cốt thủ chường, đều tại một kích này phía dưới, từ chỗ cô tay đứt gãy, thành không có thủ chường Cốt Ma.

Nhưng là Phương Nho cao hứng còn chưa kịp, chỉ thấy xương ma cái này ném bàn tay cánh tay hướng đồng kia tích như núi đồng xương trắng bên trong cắm xuống, lại nhỏ lúc đi ra, đứt gãy thủ chường đã mọc ra.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Phương Nho tâm phát lạnh, mắng to một câu, vội vàng cấp tốc chạy, trong nháy mắt ý niệm cùng một đầu câu thông.

"Một đầu, ta gặp phải phiền toái, sa vào đến Mê Hồn tuyệt sát trong trận." Phương Nho vội vàng cùng một đầu câu thông, bước chân dùng quy tắc chạy, tránh né lấy Cốt Ma công kích, "Người nhưng có biện pháp Phá Trận."

Mặt đối với cái này tựa hồ không chết Cốt Ma, Phương Nho cảm thấy dạng này đánh xuống, mình sẽ bị tươi sống mài chết tại cái này, bởi vì Cốt Ma vậy mà có thể tái sinh, cái này không dễ chơi.

"Khắc khắc, nhìn người có thể rất đến khi nào, ta chính là muốn người tại xương Mê Hồn tuyệt sát trong trận, cảm thấy tuyệt vọng, tại nhất cử đem linh hồn của người giam ngăn hạn, trở thành ta con rối." Quỷ Tú mới nhìn Mê Hồn tuyệt sát bên trong hết thấy, nhìn thấy Phương Nho chặt vật tránh né bộ dáng, lộ ra ánh mắt đặc ý.

"A! Ca Ca, người làm sao lại sa vào đến loại này trong trận." Một đầu đang Phương Nho uẩn đường Tam Sơn đình chỗ tu luyện, nghe được Phương Nho kêu gọi khi lần sau ứng, nói: "Để cho ta ngắm lại, Ca Ca trước không cần lo lắng, ta trước ban thưởng người Thanh Mộc Thần Giáp! Dù sao Ca Ca yên tâm, có ta ở đây, người coi như bị thương cũng không có gì đáng ngại, ta có thể lập tức để người khỏi hẳn, mà lại coi như người lực lượng trong cơ thể khôi phục theo không kịp đến, ta cũng có thể nhanh chóng để người khôi phục, đừng lo lắng, có một đầu tại, vạn sự Vô Ưu."

"Một đầu, người liền đừng nói nhiều, tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp, Thanh Mộc Thần Giáp tạm thời không cần, ta còn ứng phó được đến, người phải biết, người là át chủ bài của ta." Phương Nho bên cạnh chạy tránh né lấy Cốt Ma truy kích, cấp tốc đáp lại nói: "Quý tú tài cái lão quỷ này xuất hiện, lần này, chúng ta muốn đem hấn cái này tà ác chi trận phá mất, nhất định phải nhất cử đem quý tú tài đuổi bắt trấn áp, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, người không thể lộ diện, nếu không để quý Tú mới phát hiện, liền sẽ để hấn có đề phòng"

"Dạng này a! Tốt Ca Ca người chịu đựng, ta đến nghĩ biện pháp." Một đầu đáp lại một tiếng, chính là không có âm thanh, khả năng nghĩ biện pháp đi.

"Rống!"

Cốt Ma thân thể cự đại, bước chân bên trên liền không linh hoạt, mà Phương Nho lại thân thể nhỏ bé, cùng Cốt Ma lượn vòng bên trong, năm lần bảy lượt từ Cốt Ma ma chường chỉ bên dưới như con lươn chạy đi.

Lộ ra nhưng đã để Cốt Ma động giận dữ, hấn đình chỉ truy kích Phương Nho bước chân, ngửa mặt lên trời rống to một tiếng, cái kia bốn máu như vậy há to miệng rộng, lập tức trận này bên trong những cái kia trên không trung lao nhanh gào thét vận vẹo thống khổ hắc khí mặt quỷ, đều bị hấn cuộn cuộn hút nhận được trong miệng.

Những hắc khí này biến ảo mà thành mặt quỷ, lúc này đều thống khổ gào thét, nhưng là bất lực giãy dụa bị Cốt Ma hấp thu mà tiến.

Cốt Ma thân thể bắt đầu phát sinh cải biến, thân thể khổng lồ bắt đầu thu nhỏ, những cái kia trắng hếu khung xương bắt đầu nổi lên điểm điểm quang trạch, phảng phất những này Bạch Cốt bên trong muốn mọc ra thịt đến .

Phuong Nho nhìn thấy cái này cảnh tượng, khi quyết tâm thủ lĩnh cảm thấy không ổn, như nếu Cốt Ma thân thể thu nhỏ, cái kia ở trong trận này, hẳn đúng vậy Chúa tể, tốc độ đến trình độ linh hoạt đều sẽ tăng lên một cái cấp bậc.

Mà lại trên người hắn trắng hếu khung xương, bắt đầu nổi lên quang trạch, hiển nhiên là nuốt trong trận những cái kia quỷ khí, tại tăng cường lấy thực lực.

"Mộc đầu, ngươi nghĩ đến biện pháp không có." Phuong Nho vội vàng hỏi, chợt bước chân đạp một cái, thân thể như điện, cấp tốc hướng nuốt lấy quỷ khí Cốt Ma lao đi.

Thiên Ấn Thủ Ấn kết thành, đột nhiên hướng Cốt Ma đánh tới.

"Ca Ca, ta nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có thể dùng Thanh Mộc thần chú!" Mộc đầu yếu ớt âm thanh truyền đến.

"Nhưng là nhất định phải nhanh, mộc đầu, ngươi một kích tức lui, muốn làm đến Lai Vô Ảnh, Khử Vô Tung." Phuong Nho phân phó nói: "Nhất định không thể tại phá mất trận này trước đó, để quỷ Tú mới phát hiện ngươi tồn tại, ngươi làm được sao?"

"Làm được, yên tâm đi Ca Ca, Xuất Thần Nhập Quỷ thủ đoạn, ta vẫn là rất lành nghề , hi hi." Mộc đầu rất là cao hứng đáp lại nói.

"Tốt! Nhìn đúng thời cơ, ta vừa ra tay, ngươi cũng xuất thủ, một kích tức lui!" Phuong Nho nói vừa xong, thân thể đã curop đến Cốt Ma bên người, sáng chói Thiên Ấn lần nữa hiện lên, hư không phá vỡ, cự đại kim hoàng Ấn Chương hiển hiện.

Chương 149: Kích Chiến « ba canh »

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Kích Chiến

Oanh!

Xi xì xì!

Thiên Ấn đột nhiên đánh vào Cốt Ma trên thân, trong nháy mắt này, một đạo quang mang như điện từ Phuong Nho thân thể bên trong vừa vọt ra, tại cái này một phần ngàn nháy mắt, đạo tia sáng này phối hợp Phuong Nho công kích, đạt đến thiên y vô phòng trình độ.

Không có người có thể thấy rõ, đạo ánh sáng này hoa là đến từ một khác địa phương, phảng phất đây chính là thuộc về Phuong Nho lực lượng, đến từ Phuong Nho.

Mà đạo ánh sáng này hoa, đúng vậy mộc đầu trong nháy mắt xuất hiện, thoáng chốc phối hợp Phuong Nho Thiên Ấn một kích, phát ra Thanh Mộc thần chú đập nện tại Cốt Ma trên thân.

Thiên Ấn cùng Thanh Mộc thần chú đồng thời oanh ra, Cốt Ma thân thể như bị một tòa núi lớn va chạm một chút, mà lại Thanh Mộc thần chú, mang theo mộc đầu Đông Phuong Thanh gỗ hồn nguyên rửa, như một cây thật nhỏ châm, đâm vào đến xương cốt của hắn bên trong, nguyên rửa hắn chết không có chỗ chôn.

"Ách, Phuong Nho súc sinh kia biết cái này thứ mạnh? Vừa mới đạo ánh sáng kia? Khó nói Thiên Châu..." Quỷ Tú mới nhìn trong trận hết thấy, như một chiếc gương lộ ra hiện tại trước mắt của hắn, vừa mới cái kia đột nhiên hiện lên quang mang, tất nhiên là bị hắn bắt được.

Tuy nhiên quang mang kia lóe lên liền biến mất, tuy nhiên lại làm cho hắn có ấn tượng khắc sâu, đêm hôm đó cùng Phuong Nho giao chiến thời điểm, cũng là cái kia nói khắc cốt minh tâm quang mang, như trong hư không bỏ xuống một đạo kiếm quang, để hắn vội vàng không kịp chuẩn bị.

Cái kia nói quen thuộc quang mang lại một lần nữa từ Phuong Nho trên thân hiện lên, khi bên dưới hắn lập tức liền tưởng đến Bồ Thiên châu.

"Hóng hét!" Quỷ tú tài đột nhiên tâm thần chấn động, cảm thấy một tia chẳng may.

Ầm ầm!

Cốt Ma tại thụ Phuong Nho cùng mộc đầu liên thủ sau một kích, Phuong Nho lần nữa oanh kích mấy chục lần Thiên Ấn, tại cái này cường lực oanh kích phía dưới, nuốt lấy quý khí thuật biến tự thân Cốt Ma, như thế nào cũng không nghĩ đến, một cỗ dị dạng lực lượng, tại xương cốt của hắn bên trong hủ thực toàn thân của hắn.

Tại Phuong Nho cường lực oanh kích dưới, rốt cục trong ngoài bị hao tổn, nhận nhận lấy cực hạn, trong nháy mắt này Cốt Ma thân thể nổ tung chia năm xẻ bảy.

Tại Cốt Ma nổ tung phía dưới, mảnh này như như Địa ngục Mê Hồn tuyệt sát trận, âm vang tan rã, Phuong Nho trong nháy mắt liền Bát Vân Kiến Nhật như vậy thấy được nguyên bản Thanh Thiên thế giới.

Khi bên dưới chính là biết nói, mình đã đem cái này Mê Hồn tuyệt sát trận cho phá.

Trong tầm mắt, trong nháy mắt liền thấy quý tú tài thân ảnh đứng thẳng ở trên cành cây, chính nhất mặt Nộ Hỏa cùng vẻ mặt không thể tin nhìn mình lom lom.

"Quý tú tài, ngày đó tại Thanh Thủy trấn thời điểm, ngươi bày bên dưới cái kia tà ác vô cùng Luyện Hồn Đại Trận, gia gia đều có thể bình yên vô sự đi ra, hôm nay cái này rác rưởi Mê Hồn Trận liền muốn vây khốn tuyệt sát ta, quả thực là trò cười!" Phuong Nho ánh mắt tập trung vào quý tú tài thân ảnh, nhanh chóng đem một cái Tử Khí đan ném trong cửa vào, đèn bủ vừa mới ở trong trận tiêu hao, lực lượng toàn thân đều đang điên cuồng vận hành, điều động, chuẩn bị phát động Lôi Đình Nhất Kích.

"Mộc đầu, chuẩn bị xong, chờ đợi Lôi Đình Nhất Kích, lần này tuyệt không thể để cái này Ác Ma chạy." Phuong Nho suy nghĩ trong nháy mắt cũng cùng mộc đầu câu thông, làm tốt lấy chuẩn bị đầy đủ.

"Ta chuẩn bị xong, Ca Ca." Mộc đầu âm thanh mang theo vẻ hưng phấn đáp lại nói: "Lần trước để tên bại hoại này Ác Ma tại trên tay của ta chạy trốn, lần này ta cũng phải tìm về một chút mặt mũi, tuyệt đối với đem hắn trấn áp, hừ."

"Ngươi cái Tiểu Súc Sinh, cho đến ngày nay, ta không thể không đối với ngươi lau mắt mà nhìn." Quý tú tài đứng trên cành cây, hai mắt phun lửa trừng mắt Phuong Nho Âm Lệ nói ra: "Đã từng chết tại ta Mê Hồn tuyệt sát trong trận tự xưng là Tiên Môn chính đạo con cháu, nhiều vô số kể, thậm chí một số thực lực tu vi còn mạnh hơn ngươi người, cũng có nấy cái như vậy, hôm nay lại không nghĩ rằng, Mê Hồn tuyệt sát trận sẽ phá tại trong tay của ngươi, Thiên Châu quả nhiên là không tầm thường bảo vật, nếu không phải Thiên Châu mang theo, ngươi cho rằng bằng ngươi có thể phá được ta Mê Hồn Trận? Ta quý tú tài Tung Hoành Thiên Hạ hơn mười năm, giết người vô số, nhưng cho tới bây giờ không có hối hận qua, bây giờ để cho ta hối hận, đứng vậy ngày đó tại Thanh Thủy trấn thời điểm, không có kịp thời đưa ngươi diệt sát, hiện tại ngược lại để ngươi thành một chút khí hậu, nhưng là..."

"Phi! Ngươi thế gian này Ác Ma, ngươi có thể sống đến giờ này ngày này, đã là đến tiểu nhân che chở." Phuong Nho xì một tiếng khinh miệt, chỉ quý tú tài hét lớn nói: "Nhưng là, mạng chó của ngươi cũng giới hạn nơi này, sau ngày hôm nay, thế gian liền lại không quý tú tài!"

Phuong Nho nói vừa xong, bước chân đột nhiên đạp một cái, toàn bộ thân hình giống như đột nhiên cất cánh Đại Điều, đột nhiên hướng trên cành cây đứng đây quý tú tài đánh tới.

"Thật sao?" Quý tú tài lạnh lùng đáp lại một tiếng, chớp mắt nhìn thấy Phuong Nho đã oanh đến, hắn chột trong tay Vạn Hồn Phiến vung lên, như một cây đao như vậy hướng Phuong Nho bổ tới.

Hô hô hô! Ô ô ô!

Phong như vậy âm thanh, hỗn tạp thể lương như Quý Khóc Lang Hào dọa người tiếng vang, lập tức từ hắn Vạn Hồn Phiến bên trong truyền ra.

Từng đầu hắc khí như rắn, từ Vạn Hồn Phiến bên trong lao nhanh cuộn cuộn mà ra, những này lẫn lộn lao nhanh đen sát khí, trong nháy mắt liền diễn biến thành từng trường thống khổ, gãy dựa, vặn vẹo, trầm luân, gào thét mặt quỷ.

Những này, đều là bị quý tú tài giết chết dùng để Tế Luyện Vạn Hồn Phiến người, lúc này những người này hồn phách oán niệm, đã không được siêu sinh, thành tựu hắn Vạn Hồn Phiến, bị Vạn Hồn Phiến sai sử, thành làm bản Nhân Linh hồn tà ác chi pháp.

Phuong Nho nhớ kỹ, Phúc bá đứng vậy bị những này tà ác quý khí điểm ô linh hồn, sau cùng ôm hận rời đi, đây là Oán Hồn chú!

"Ca Ca không cần lo lắng, những vật này ở trước mặt ta không đáng giá nhắc tới." Mộc đầu âm thanh truyền đến, "Nhìn ta ban thưởng ngươi Thanh Mộc Thần Giáp, Thần Giáp gia thân, Vạn Pháp Bất Xâm!"

Ông!

Tại mộc đầu cái này âm thanh lời nói tại Phuong Nho trong đầu vang lên, lập tức từ Phuong Nho thân thể bên trong liền hiện ra một nói nói bích lục như Phi Thúy như vậy Ngọc Quang.

Tại Ngọc Quang phía dưới, một kiện Như Ngọc chất khải giáp như thực chất như vậy khoác ở Phuong Nho trên thân, này khải giáp, bích lục Như Ngọc, hiện ra từng tia từng tia xanh mơn mơn ngọc mang, phảng phất đúng vậy một kiện Quý Phủ Thiên Công tạo hình, lại lấy Đại Thần Thông đem mỹ ngọc rèn đúc mà thành mỹ ngọc khải giáp.

Chỗ hai vai, hai đầu như muốn ở chỗ này bay lên mà đi Ngọc Long bá khí miệng rồng Thổ Châu, lồng ngực chỗ, một cái uy nghiêm Long Đầu há mồm, trong miệng ngậm lấy một khóa còng thêm chói mắt Ngọc Châu, phảng phất muốn phun ra .

Cái này Thanh Mộc Thần Giáp tại Phương Nho trên thân, lập tức để Phương Nho Văn Sinh chỉ khí vì đó cải biến, cải biến thành một loại như chinh chiến sa trường đại tướng quân.

Đây cũng là một lần đầu vì Phương Nho phủ thêm chiến giáp, đây là Vạn Pháp Bất Xâm Vạn Pháp không phá chỉ thần giáp.

"Ách!"

Quý tú tài trong nháy mắt liền thấy biến cố, Phương Nho trên người Thanh Mộc Thần Giáp bay vọt hiện, lập tức từ hán cái kia Vạn Hồn Phiên dừng mãnh tiến ra, muốn đem Phương Nho linh hồn làm bản Oán Hồn quý chủ, vừa tiếp xúc với Phương Nho trên người Thanh Mộc Thần Giáp, chính là phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn, cùng toát ra xì xì yên khí.

Phảng phất như bay nga nhào tới trên lửa, Thanh Mộc Thần Giáp đứng vậy lửa, mà những này Oán Hồn quý khí đứng vậy buồm bướm, căn bản xâm phạm không được Phương Nho một tơ một hào.

"Thiên Ân!"

Tại quý tú tài vội vàng không kịp chuẩn bị kinh ngạc trong nháy mắt, Phương Nho Tối Cường Vô Học một kích, ngang nhiên mà tới, đột nhiên hướng quý tú tài đánh tới.

"Hóa Ma đao!"

Quý tú tài tâm thần run lên, hai chân tại trên cành cây đập một cái, toàn bộ thân hình liền hướng sau nhanh lùi lại, nhưng là một tay như đao, dâng lên lên lực lượng hùng hồn, đột nhiên hướng Phương Nho một bổ.

Chương 150: Thanh Mộc Thần Giáp

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 150: Thanh Mộc Thần Giáp

Àm àm!

Hư không phảng phất bị bọn hán cái này hai đạo lực lượng cho sinh sinh chấn khai, nhất tôn cự đại kim hoàng Ấn Chương hiển hiện, mà tại Ấn Chương mặt đối lập, lại là cái kia Ma Khí cuộn cuộn xen lẫn lao nhanh Ma Đao từ trong hư không mở ra, ánh đao màu đen kéo lên một nói thật dài hắc khí cái đuôi, như một đầu Hắc Xà.

Đây chính là Hoàng Cấp võ học hoặc so Hoàng Cấp cao cấp hơn chi võ học thiên địa dị tượng, có thể hiện ra thiên địa dị tượng võ học, đã không bàn mà hợp Thiên Địa Chi Đạo.

Tục truyền càng cường đại hơn cao cấp võ học một khi kích phát ra tới, đã vô thanh vô tức, cùng thiên địa cộng hưởng, cùng minh, mây trời nước chảy, lại nhưng dời non lấp biển.

Nhưng đây không phải hiện tại Phương Nho có khả năng với tới, trước mắt ý nghĩ duy nhất cùng mục tiêu, chính là muốn đem quý tú tài diệt sát.

Thiên Ân cùng Ma Đao song song một cái va chạm, không gian đều tại chấn động, phảng phất như một mặt cự đại tấm gương bị phá.

"Ồ! Cái này sức sinh lực lượng lại mạnh mẽ, thực lực của hán tu vị, thật sự là càng ngày càng tăng, cái này còn cao đến đâu, đáng chết." Quý tú tài trong lòng vì kinh, cùng Phương Nho một cái cường lực va chạm, liền thấy Phương Nho tốc độ không giảm, bước chân tại hán vừa mới đứng yên trên cành cây một mụon lực, thân thể như đằng không mà lên điệu, lại một lần nữa như mãnh hổ như vậy đánh giết mà đến.

Hồ hồ hồ!

Quý Tú vừa mới cùng Phương Nho Thiên Ân đối oanh bên trong, không xuống mười lần giao thủ, cường đại chấn lực, chấn động đến trong cơ thể hán

khí huyết lưu động lẫn lộn, đối phương nho ghen ghét chỉ ý, đã như lửa tại đốt.

Khi dưới, trong tay hấn Vạn Hồn Phiến hướng đánh tới Phuong Nho một điểm, lập tức từ Vạn Hồn Phiến bên trong phun trào ra nồng đậm khói đen, khói đen tụ mà không tiêu tan, đột nhiên ngưng kết thành một cái xoay tròn như chùy như vậy chui vào.

Không gian đều phẳng phát muốn bị hấn cái này chui vào, chui phá.

"Ca Ca, để cho ta ra tay đi, ta không chờ được nữa ." Một đầu có thể thông qua Phuong Nho con mắt, nhìn thấy đây hết thấy, hấn nóng lòng muốn thử, lo lắng mở miệng nói nói.

"Một đầu, đừng có gấp, ta để ngươi xuất thủ thời điểm, muốn làm đến một đòn trí mạng nhất, ngươi thế nhưng là ta đòn sát thủ." Phuong Nho vội vàng tới câu thông, khi phía dưới đối với cái này như như con quay hướng mình chui tới Vạn Hồn Phiến thủ đoạn, Phuong Nho như rồng mây.

"Tốt, Thanh Mộc Thần Giáp Vạn Pháp Bất Xâm, quý tú tài cái này vật trong tay, căn bản không đáng để lo, Ca Ca để trong lòng." Một đầu ủng hộ nói nói.

Thanh Mộc Thần Giáp gia thân, Phuong Nho cũng không sợ, tuy nhiên quý tú tài chỗ kích phát ra tới cái này nói từ đen sát khí ngưng kết mà thành, như như con quay công kích thủ đoạn, tại một đầu xem ra, là không phá được Thanh Mộc Thần Giáp .

Oanh!

Cao tốc xoay tròn như như con quay đen sát khí, đột nhiên chui tại Phuong Nho lồng ngực chỗ.

Thanh Mộc Thần Giáp Long Đầu há mồm, trong miệng Thổ Châu, cùng cái này chui tới đen sát khí một cái va chạm, chỉ một thoáng cái này dọa người như con quay đen sát khí, như một thanh phạm đánh chế tạo đao, bỏ vào thần binh lợi khí phía trên, khi bên dưới liền đã mất đi quang mang.

Quý tú tài tựa hồ dự liệu được là như vậy một cái kết quả, thân thể của hấn rơi xuống mặt đất, đứng thẳng tại chỗ, mắt lộ ra hung quang trừng mắt cũng rơi xuống đất, tới đối mặt Phuong Nho trên thân.

"Ngươi quả nhiên có mấy phần thực lực!" Quý tú tài nhìn Phuong Nho, lúc này trong lòng hấn đã có một loại bị ghen ghét chỉ hỏa tại đốt cháy.

Một cái tại một tháng trước kia, ở trước mặt hấn vẫn là như con kiến hôi một y hệt Phuong Nho, bây giờ lại đã đem hấn ép liên tục bại lui, bất kỳ thủ đoạn nào tại Phuong Nho trước mặt đều phẳng phát đã cấu bất thành uy hiếp.

Cái này khiến quý tú tài tâm tư nổi giận vô cùng, mà lại đang ghen tỵ tâm tình phía dưới, quý tú tài toàn bộ mặt biểu lộ đều trở nên cực kỳ dữ tợn.

Hấn cẩn thận quan sát Phuong Nho trên thân Sở Phi Như Ngọc chất chế tạo Thanh Mộc Thần Giáp, mấy hơi thở về sau, hấn tựa hồ nhìn ra một tia bụng dị.

"Súc sinh, trên người ngươi đồ tốt thật đúng là nhiều." Quý tú tài gương mặt hiện lên lấy nồng đậm ghen ghét chỉ hỏa, cả gương mặt đều trở nên vặn vẹo dữ tợn, "Bất quá, sau ngày hôm nay, bao quát mệnh của ngươi ở bên trong, ngươi hết thấy tất cả đều đưa thuộc về ta, khắc khắc..."

"Quý tú tài, ngươi cái này súc sinh Ác Ma Vương Bất Dẫn, ngươi cũng đừng sinh ngoài miệng mạnh, gia gia kìm nén một hơi cái này lâu, hôm nay rốt cục muốn phun một cái hết sạch." Phuong Nho hét lớn một tiếng, bước chân hướng phía trước đạp mạnh, toàn bộ thân hình như một nôi bắn ra Cung Tiền, thoáng chốc liền đi tới quý tú tài trước mặt.

"Một đầu chuẩn bị!" Phuong Nho trong nháy mắt dùng suy nghĩ cùng một đầu trao đổi một tiếng.

Thiên Ân lần nữa bộc phát ra hào quang sáng chói hướng quý tú tài đánh tới.

Hư không chấn động, cự đại kim hoàng Ân Chương hiện lên, đột nhiên đập một cái, như một tòa núi lớn đè ép, thẳng bức quý tú tài.

Cùng lúc đó, một thanh Ma Đao cũng từ trong hư không tuôn ra, hướng Thiên Ân bổ tới.

Đối với quý tú tài lực lượng cùng chiêu số, Phuong Nho phẳng phát đã hiểu rõ như tâm, trong khoảng thời gian này đối với quý tú tài thủ đoạn, đã bị Phuong Nho hiểu rõ đến nhịp nhàng ăn khớp cấp độ.

Ầm ầm!

Không gian đều tại chấn động, quý tú tài thân hình vậy mà tại Phuong Nho như mưa rơi công kích dưới, từng bước từng bước lui về.

"Cái này súc sinh nếu là lại để cho hấn trưởng thành mười ngày nửa tháng, vậy ta còn lại là đối thủ của hấn sao?" Quý tú tài tâm tư lại là vào lúc này trở nên kín đáo lên, hấn chấn kinh Phuong Nho tiến bộ sẽ như thế nhanh chóng.

Nhưng là hấn cũng không biết nói Phuong Nho nỗ lực cùng nỗ lực, tại Phuong Nho hùng hồn bàng bạc lực lượng phía dưới, quý Tú mới rốt cục cảm thấy một tia không thể địch lại cảm giác bị thất bại.

Loại này cảm giác bị thất bại là tới từ về mặt tâm linh của hấn , một cái tại tháng trước vẫn là như con kiến hôi một loại người, bây giờ lại trưởng thành đến

như Đại Tượng trình độ, mình ngược lại thành con kiến hôi.

Dạng này so sánh bên trong, quý tú tài trong lòng sinh ra cường đại ghen ghét cùng chênh lệch cảm giác.

Lúc này, quý tú tài trong lòng, vậy mà Âm Sinh ra một tia thoái ý.

Nhưng là, Phương Nho căn bản sẽ không lại cho hắn cơ hội này.

Tại quý tú tài Âm Sinh thoái ý, chống đỡ không kịp thời điểm, bành một vang, Phương Nho một kích Thiên Ấn chỉ lực, rốt cục tại tâm ý của hắn tán loạn phía dưới, đánh trúng vào lồng ngực của hắn.

Bành!

Quý tú tài thụ Phương Nho một kích, Thiên Ấn một kích, lập tức trong cơ thể hắn khí huyết quay cuồng không nghỉ, một thanh Nhiệt Lưu thẳng bức cổ họng.

Phốc!

Quý tú tài miệng há ra, một chùm huyết vụ phun ra mà ra, cả người đều xuất hiện một loại thần sắc kinh hoàng.

"Mộc đầu!"

Cũng vào lúc này, Phương Nho tâm thần đột nhiên một tiếng hò hét, trong nháy mắt cùng mộc đầu câu thông.

Tại câu này hò hét phía dưới, đã sớm kìm nén không được mộc đầu, đã như một đạo lưu quang từ Phương Nho thân thể bên trong lóe lên mà ra.

Ong ong ong!

Quang mang như điện lại nhanh hơn điện, trực tiếp đang ở trước mắt lóe lên, trong nháy mắt đã đến quý tú tài trước mặt.

Rốt cục tại thời khắc này, quý tú tài cái kia Âm Sinh thoái ý, hóa thành hành động thực tế, trong ánh mắt phun trào ra một cỗ nhàn nhạt vẻ tuyệt vọng.

Bành!

Quang mang hóa thành Tam Sơn đỉnh, bành lớn như núi, tại quý tú tài liền muốn chạy trốn thời điểm, ngang nhiên mà tới, từ miệng đỉnh bên trong, từng đầu màu xanh dây leo quét sạch mà ra.

Thời gian một hơi thở, quý tú tài toàn thân liền bị cái này đếm cũng đếm không xuể, như từng đầu rắn như vậy dây leo cho buộc chặt.

"A! Tam Sơn đỉnh?" Quý Tú mới rốt cục thấy rõ cái này nhanh như thiểm điện quang mang là cái gì, "Tô Tiêu Tiêu Tam Sơn đỉnh, làm sao lại ở trên thân thể người..."

Chương 151: Linh Dược ruộng tai nạn

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Linh Dược ruộng tai nạn

Tại hắn câu này hoảng sợ mà không thể tin lời nói về sau, hắn toàn bộ thân hình đã trong chớp mắt bị những cái kia buộc chặt ở trên người hắn dây leo vừa thu lại, chớp mắt bị kéo vào đến Tam Sơn trong đỉnh bộ.

Trong nháy mắt liền bị mộc đầu cho trấn áp.

Nhìn thấy dây cơ hồ là mấy hơi thở liền hoàn thành sự tình, Phương Nho đều nhìn mà than thở, mộc đầu lần này biểu hiện ra hết thảy, đã để Phương Nho cảm thán.

"Ca Ca, ta hiện tại muốn toàn lực trấn áp tên bại hoại này." Tam Sơn đỉnh hóa thành một đạo quang mang trong nháy mắt chui vào đến Phương Nho trán

trong nội tâm, tiếp theo một thanh âm truyền đến Phương Nho trong đầu.

"Mộc đầu người yên tâm trấn áp , đợi lát nữa ta tới giúp người." Phương Nho trong nháy mắt đáp lại một tiếng, lúc này đột nhiên có loại cảm giác, Phương Nho cảm giác được chính mình toàn bộ thể xác tỉnh thần, đều vào lúc này có một loại vô cùng Thư Sướng, Thư Sướng đến cơ hồ muốn rên rỉ cảm giác.

Quý tú tài tàng đá kia, rốt cục vào lúc này rơi xuống, loại này để Phương Nho cảm thấy sướng nhanh đến mức cực hạn thoải mái cảm giác, đã là không cần nói cũng biết.

Phương Nho phát hiện, mình lúc này lại có một loại muốn nhảy lên Phi Thiên đi phiêu nhiên, thể nội huyết dịch lao nhanh như Giang Hà, tâm hồn không vui, đã vào lúc này quét sạch sành sanh.

Phương Nho thậm chí có thể bản thân cảm giác được, mình Đan Anh vào lúc này, vậy mà là tả trưởng thành, phảng phất lập tức liền muốn trưởng thành ra tứ chi, thành tựu Hóa Khí cảnh Trung Kỳ.

Phương Nho lúc này trạng thái, giống như chán quá lâu Thủy Cừ, đột nhiên tại cái này một chút cho khơi thông, cuộn cuộn lao nhanh nguồn nước, trùng trùng điệp điệp Bôn Lưu mà đi.

Quý tú tài là Phương Nho trong lòng một khối bệnh, hiện tại bệnh này đã trừ, để Phương Nho tâm linh vô hạn viên mãn cùng thoải mái.

Loại cảm giác này kéo dài mấy giây, chính là thời gian dần trôi qua bình phục xuống tới, mà Phương Nho cũng cảm giác được, mình Đan Anh còn kém một chút như vậy, liền muốn chân chính trưởng thành ra song chi tới.

Cái này chính là cách Hóa Khí cảnh Trung Kỳ, còn thiếu một chút hỏa hầu, một điểm tích lũy.

"Hô!"

Phương Nho ngửa đầu nhắm mắt, thật dài thở ra một hơi, toàn bộ thể xác tỉnh thần đều vô cùng vui vẻ.

"Ta rốt cục bắt sống quý tú tài, thế gian này Ác Ma, cũng là cá nhân ta cừu địch, ta rốt cục làm được!" Phương Nho nhàn nhạt nỉ non, trên mặt vui mừng không kìm được vui mừng phun trào.

Nhìn lên trời sắc, trời đều sắp tối, cùng quý tú tài một trận chiến, vậy mà tốn mất nhiều thời gian như vậy, nhưng là Phương Nho lại cũng không cảm thấy lãng phí cùng đáng tiếc.

Hôm nay thu hoạch, không thể bảo là không lớn, bắt sống quý tú tài là thu hoạch lớn nhất, mà cùng quý tú tài đại chiến, Kỳ Bảo quý sinh tử kinh nghiệm, chiến đấu kỹ xảo thủ đoạn, nhưng cũng là khó được.

Phương Nho đạp cát bước từ, thân thể mấy cái lên xuống ở giữa liền biến mất ở Liễu Nguyên, thẳng đến Linh Dược ruộng.

Phương Nho đi vào Linh Dược ruộng lối vào chỗ, lúc này sắc trời thời gian dần trôi qua kéo đen, lục tục Đệ Tử cũng bắt đầu hướng lối ra đi tới, một ngày lao động cũng đem kết thúc.

Kết thúc Chiến Đấu, Phương Nho nhất nhớ chính là mình Linh Dược ruộng .

Bởi vì Linh Dược sắp thành thực, sợ nhất như lão thử như vậy hữu tâm người, lại đột nhiên xuất thủ trộm cắp.

Đi vào mình linh trong dược điền, Phương Nho cẩn thận dò xét một phen, tại xác định mình Linh Dược hoàn hảo không chút tổn hại về sau, Phương Nho mới yên tâm rồi đi Linh Dược ruộng, hướng lối ra bước đi.

"Hắc hắc, ôm cây đợi thỏ lâu như vậy, rốt cục có thể an tâm!" Một nói tham lam ý cười, xuyên thấu qua một chỗ Linh Dược ruộng nồng đậm Linh Diệp, nhìn lấy Phương Nho bóng lưng rồi đi liếm môi một cái.

Tại Phương Nho thân ảnh triệt để biến mất tại trong tầm mắt của hắn, người này chính là từ Linh Dược Tanaka đứng dậy.

Cái này hình thể dài rộng cường tráng như đứng vững Cầu Hùng, lúc này Linh Dược Điền Chân là không có một ai , hắn hai mắt lộ ra nồng đậm tham lam chi ý, hướng Phương Nho Linh Dược ruộng đi đến.

Đi vào Phương Nho Linh Dược ruộng một bên, người này hai mắt, lưu lộ ra ngoài quang mang, phảng phất như heo Ca, thấy được xinh đẹp cô nương, loại kia cực độ thèm nhỏ dãi cùng vẻ tham lam, nồng đậm lộ ra.

"Tốt như vậy Linh Dược, lại có người sợ chết, không dám ra tay với người, thật sự là người vô năng." Hắn nỉ non, đưa tay chậm rãi tại một khóa Linh Dược chỉ nếu bên trên vỗ về chơi đùa lấy, chỉ một thoáng đột nhiên vừa dùng lực, một khóa Linh Dược chỉ nếu liền bị hắn hái xuống.

"Dám đắc tội ta Hùng gia, Lão Từ cũng mặc kệ người hắn MA là ai, cái này nguyệt hắc phong cao chi dạ, Lão Từ cũng phải thỏa thích tận hứng cầm." Trên mặt hắn dữ tợn hơi run lên một cái, toát ra khí tức phẫn nộ, trong nháy mắt hắn chính là nhanh chóng hai tay đủ dưới, đem cái này một góc treo đầy không dưới trăm hạt Linh Dược chỉ nếu đem hái xuống.

Vốn là Linh Dược chỉ nếu treo đến hoàn toàn, ép cong Linh Diệp đầu cành Linh Dược, lúc này ở tay của hắn dưới, thành trụ lữ quang can tư lệnh.

Trên trăm hạt một gốc Linh Dược, chỉ có một mấy hơi thở liền bị hắn trộm hái một hạt không dư thừa.

Hắn tiện tay đem bốn năm khóa ném vào trong miệng từng ngậm từng ngậm bắt đầu nhai nuốt, cái kia đã bao hàm linh khí nồng nặc Linh Dược chỉ nếu, ẩn chứa tinh khiết Linh Dược nước, tại trong miệng hắn bắn tung tóe mà ra.

"Thoải mái." Hắn ăn đến miệng đầy bắn tung tóe lấy Linh Dược nước, lộc cộc một tiếng nuốt vào trong bụng, sáng khoái hô to một tiếng, vội vàng đem trên tay Linh Dược chỉ nếu, toàn bộ nhét vào trong ngực.

Đạp phía dưới nho Linh Dược ruộng, hắn tăng nhanh trong tay tốc độ, càng hái vượt qua nghiền, vền vền số thời gian mười hơi thở, liền có tám mươi gốc Linh Dược bị hắn hái được một khóa không dư thừa.

Tay của hắn đã cảm không xuống, trong ngực cũng nhét không xuống, trên trăm hạt Linh Dược lần nhập Tanaka, tại chân hắn bên dưới bị giẫm thành mảnh vụn.

Lúc này, hắn đã phát hiện, mình đã không có chỗ có thể giấu bộ bên dưới Linh Dược chỉ nếu.

Nhìn thấy mình trộm trộm thành quả, trên mặt hắn mặt nhon nhót dữ tợn lộ ra trả thù về sau khoái cảm chi ý.

"Dám đắc tội ta Hùng gia, ta liền để ngươi khóc không ra nước mắt, Ha-Ha." Hắn lớn cười vài tiếng, mất đi mấy khóa Linh Dược chỉ nếu tại trong miệng nhai nuốt lấy, nhìn đến tay đều cầm không được.

Hắn dứt khoát cắn răng một cái, trực tiếp đi lên không hát lên, cái này trên trăm hạt Linh Dược chỉ nếu trong nháy mắt như mưa dưới, lớp lớp rơi xuống tại Linh Dược ruộng các cái vị trí.

"Ha ha ha ha, thoải mái, thoải mái a!" Hắn cuồng vọng vui sướng cười lớn, lối trả thù này khoái cảm, để hắn cảm giác không thấy một tia trộm cắp cùng chà đạp đáng xấu hổ, ngược lại là dễ chịu vô cùng.

Hắn nghĩ tới buổi sáng ngày mai, Phương Nho đi vào Linh Dược ruộng thời điểm biểu lộ, trong nháy mắt cũng cảm giác quá hắn MA sướng rồi.

"Ta để ngươi hoành, để ngươi hoành!" Hắn cấp tốc nâng lên bước chân, mấy trăm cân thân thể như một đầu lợn rừng tại Phương Nho Linh Dược Tanaka Cuồng Loạn chạy.

Từng cây Linh Dược đổ vào hắn Tiến Đạp phía dưới, vô số Linh Dược chỉ nếu nhao nhao rơi xuống.

Hắn bên cạnh chạy, trong miệng còn bên cạnh sáng khoái như phát điên như vậy đại hồng, ngay tại cái này một mảnh khác, Phương Nho cái này ba mẫu Linh Dược, chỉ ít có một mẫu bị hắn Phá Hư không còn hình dáng.

Hắn chạy mệt mỏi, thở hồng hộc, thở không ra hơi, nhìn thấy kiệt tác của mình, hắn mới thu tay lại.

"Đây chính là khi dễ Hùng gia hạ tràng." Hắn nhìn lấy bị mình Phá Hư đến rồi tình rồi mù Linh Dược ruộng, khoe mắt bên trong nổi lên nồng đậm khoái cảm, "Tiên Nữ một loại Tô Hiểu đan bị ngươi chơi, ngay cả Linh Dược cũng bị ngươi trồng tốt như vậy, thậm chí ngay cả ngươi Hùng gia ngươi cũng dám đánh, đây chính là hạ tràng, đúng vậy báo ứng. Ha ha ha..."

Chương 152: Trấn áp! Trấn áp

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 152: Trấn áp! Trấn áp

Hắn nỉ non một tiếng, khí cũng ra đủ rồi, Linh Dược cũng bị phá hư nhiều như vậy, khi bên dưới rất là há giận nâng lên bước chân hướng lối ra bước đi.

Hai tên Linh Dược ruộng thủ vệ con mắt ánh sáng, không tình cảm chút nào quăng tới, tại cái này hai tên thủ vệ ánh mắt phía dưới, hắn trong nháy mắt cúi đầu, tâm sợ bị phát hiện cái gì.

Nhưng là thân hình của hắn thể lớn thân rộng, y phục lại rộng rãi, hai tên thủ vệ nhìn hắn một cái về sau, chính là đem ánh mắt thu về, không để ý đến hắn.

Ra Linh Dược ruộng, hần thở dài thở ra một hơi, nhanh chóng hướng Trụ Sở phương hướng chạy tới, biến mất trong bóng đêm.

Mà lúc này, Phương Nho cũng mới vừa vận cùng Tô Hiểu đan ăn xong bữa tối, khoan chân ngồi trên giường, đối với Linh Dược ruộng sự tình, lúc này Phương Nho cũng không biết rõ tình hình.

Tô Hiểu đan tại phòng rửa mặt tắm y phục, loại này nhìn như thế tục Tiểu Phu Thê như vậy sinh hoạt, nhìn tựa hồ rất bình thường cũng lộ ra bình thản, tựa như cùng cái này tu hành thế giới không hợp nhau.

Nhưng lại để Phương Nho cảm giác được một cổ chân thực, càng làm cho Tô Hiểu đan cảm giác được một loại an tâm cùng thỏa mãn.

Phương Nho tâm thần lúc này lại là tại uẩn đường Tam Sơn đỉnh địa phương.

"Mộc đầu, quý tú tài còn dám phản kháng sao?" Phương Nho tâm thần đi vào Tam Sơn đỉnh vị trí, khi bên dưới mở miệng đối với mộc đầu hỏi.

"Ca Ca yên tâm, tiến nhập bản thể của ta bên trong, ta chính là Chúa tể." Mộc đầu cao hứng hả ra một phát thủ lĩnh, nói: "Tuy nhiên tên bại hoại này mới đầu lực phản kháng ngược lại là cường hãn, nhưng là tại ta Mộc gia địa bàn, hần liền phải thành thành thật thật tiếp nhận trấn áp, hi hi!"

"Tốt mộc đầu." Phương Nho khi bên dưới duỗi tay ra ra, đem mộc đầu nâng ở lòng bàn tay, "Mang Ca Ca đi xem một chút, đối phó cái này ma quỷ, Ca Ca thể nhưng là khổ đại cừu thâm."

"Được." Mộc đầu gật đầu một cái, trong nháy mắt liền đem Phương Nho đưa vào đến Tam Sơn đỉnh bên trong.

Tam Sơn đỉnh đúng vậy mộc đầu bản thể chỗ, giống như người huyết nhục chi khu, mộc đầu đúng vậy Tam Sơn đỉnh Khí Hồn, như linh hồn của con người.

Phương Nho vừa tiến vào đến Tam Sơn đỉnh bên trong, chính là nhìn thấy quý tú tài toàn thân, quần quanh lấy chặt chẽ dây leo, phảng phất như từng đầu xích sắt, đem quý tú tài trôi không thể động nó mây may.

"Thả ta ra ngoài..." Trong tai truyền đến quý tú tài phần nộ Âm Lệ gào thét, những cái kia dây leo nổi lên xanh mơn mơn quang trạch, chỉ cần quý tú tài quần quai, chính là như Vạn Xà xen lẫn, thật chặt cuốn lên mà lên.

"Quý tú tài, tử kỳ của ngươi đến ." Phương Nho đi vào quý tú tài trước mặt, lạnh lùng hai mắt nhìn hần chăm chăm, cười lạnh, nói: "Ta nói qua, sau ngày hôm nay, trên đời lại không quý tú tài, ngươi cho ta hết thấy tai nạn, hết thấy cừu hận, đều muốn dùng chó của ngươi máu đến Tể Tự."

"Phương Nho ngươi cái này súc sinh..."

Ba ba ba!

Quý tú tài giọng điệu cứng rắn nặng một câu, mộc đầu hai mắt một liệt, lập tức không trung một nói dây leo như rắn, đột nhiên co lại, trong nháy mắt liền quật trên mặt của hần, chỉ một thoáng liền có mấy Đạo Huyết khắc ở quý tú tài trên mặt xuất hiện.

"Bại hoại, nhất thật là thành thật điểm, tại ta chỗ này còn dám nặng ca ca ta, ngươi là chán sống." Mộc đầu hung hung hăng hăng nhìn lấy quý tú tài nói nói.

"Ta thật sự là tính sai, khắc khắc." Quý tú tài khuôn mặt đáng ghét trừng mắt Phương Nho, "Không nghĩ tới tô Tiểu Tiêu ngay cả Tam Sơn đỉnh đều đưa cho ngươi, ta càng không có nghĩ tới Tam Sơn đỉnh tấn thăng đến Hồn Khí, đã dân sinh ra Khí Hồn, đem đó một trận chiến, đạo ánh sáng kia, đúng vậy đỉnh này, Thiên Châu có phải hay không không ở trên thân thể ngươi."

"Thiên Châu? Cái gì Thiên Châu?" Phương Nho mang theo một vòng treu tức mà cười cười nhìn lấy quý tú tài, Phương Nho cảm thấy quý này tú tài cũng quá **** ** buồn cười.

Hiện tại vẫn không rõ Sở tình huống, có còn hay không là hần nào từ hồng, bây giờ lại còn bản khoản Bồ Thiên châu, thật là làm cho Phương Nho cảm thấy buồn cười tới cực điểm.

"Cổ lời nói tốt, người chết vì tiền, chim chết vì ăn, quả thật như thế." Phương Nho cười lạnh nhìn lấy quý tú tài, "Một kẻ hấp hối sắp chết, lại còn đối ta Bồ Thiên châu nhớ mãi không quên, từ ngươi nghĩ cách vào cái ngày đó bắt đầu, cái chết của ngươi, liền đã đã chú định, như ngươi loại này nhân gian Ác Ma, làm nhiều việc ác, sớm đã Ác Quân Mãn Doanh, ngươi nói, là kinh thiên có phải hay không có cái gì mưu kế phát, tên rác rưởi kia lại đem mạng chó của ngươi lưu đến hôm nay, tuyệt đối với có tính toán."

"Bồ Thiên châu? Bồ Thiên châu?" Quý tú tài ánh mắt một liệt, ni non, "Lại là Bồ Thiên châu, ta vậy mà cho tới bây giờ mới biết nói, ta đối với cái này đồ giải như thế nông cạn... Khắc khắc kiệt."

Nhìn thấy quý tú tài từ nói lấy, như cử chỉ điên rồ điên cuồng trạng thái, Phương Nho hét lớn một tiếng: "Mau nói."

Quý Tú mới cười quái dị lấy, toàn bộ mặt mũi nhìn để cho người ta phát lạnh, hần đối với Bồ Thiên châu hiểu rõ, ngay cả tên đều biết đến không được đầy đủ, hiện tại vừa nghe đến Phương Nho nói ra Bồ Thiên châu ba chữ, hần lại có điểm không thể tự kiềm chế cảm thấy mình tốt thật đáng buồn thật là buồn cười.

"Mộc đầu." Phương Nho nhìn về phía mộc đầu, nháy mắt, khi bên dưới Mộc đầu linh sẽ, thoáng chốc số nói như trên không trung cuốn lên như rắn dây leo đột nhiên hướng quý tú tài trên thân quật.

Thanh thúy chặt chẽ tiếng vang, quật đến quý tú tài thể lương thống khổ kêu to, tại cái này quật phía dưới, quý tú tài mới hồi thần lại, ánh mắt đòi phế trừng mắt Phương Nho.

"Người yên tâm, ta sẽ để cho người chậm rãi chết, ta muốn để người chết có ý nghĩa, bị chết có giá trị." Phương Nho trên tức nhìn lấy quý tú tài cười lạnh nói: "Lá kinh thiên có thể lưu bên dưới người tới đối phó ta, ta liền có thể dùng người tới đối phó hân, ha ha ha!"

"Bỉ ỏi, vô si." Quý tú tài cắn răng phun ra mấy chữ, nhìn lấy Phương Nho nói: "Các người những này tự xưng là chính đạo chi Đệ Tử, cái gọi là chính đạo, kỳ thực bất quá là so với chúng ta còn muốn tà ác tồn tại, các người mới là Ác Ma, phi."

"Liên loại người như người cận bã, cũng xứng cùng ta biến Chính Tà?" Phương Nho nhướn mày cười lạnh nhìn hân chăm chăm, "Vi Tế Luyện người tà ác pháp bảo Vạn Hồn Phiến, có bao nhiêu vô tội bách tính chết tại trong tay của người? Như người loại này tất bị trời phạt súc sinh, còn dám ở chỗ này Nói bocc Nói phét, người cũng xứng?"

"Ca Ca, ta hiện tại đem hân tà ác pháp bảo rút ra." Mộc đầu gật đầu một cái, khi bên dưới chu cái miệng nhỏ, lập tức một tia điện quang mang, như một nói châm ánh sáng, đột nhiên đâm vào quý tú tài chỗ trán.

"A..." Trong nháy mắt này, quý tú tài phát ra một tiếng thống khổ tiếng kêu thảm thiết đau đớn, phảng phất mộc đầu chiêu này đoạn, như tại khoét hân xương, cắt thịt của hân.

Ong ong ong!

Trong chốc lát, một nói nói khói đen bắt đầu từ quý tú tài cái trán bên trong chui ra, số cái hô hấp về sau, một thanh một người cao tà ác chi cò bị mộc đầu bức bách đi ra.

Vạn Hồn Phiến vừa xuất hiện, trong nháy mắt liền bị mấy cái dây leo cho buộc chặt rắn rần chắc chắn, mộc đầu thân thể nho nhỏ như một mảnh lên nhảy múa lá cây, trong chớp mắt đến trước Vạn Hồn Phiến phía trên.

"Ca Ca, ghé góp a, tên bại hoại này thật là Ác Ma đầu, ta xem xét cò này, bên trong liền ẩn chứa không xuống mười vạn người tinh hồn oán khí, thật sự là đại tội ngập trời a!" Mộc đầu nhìn về phía Phương Nho chắc lưỡi nói: "Ta lại tìm kiếm, nhìn hân nhưng có trừ vật loại đồ vật."

Mộc đầu khi bên dưới lần nữa đối quý Tú mới ra tay, những cái kia buộc chặt lấy quý tú tài dây leo giống như mộc đầu tay, chớp mắt liền có một cái Quy Linh túi từ quý tú tài trên thân bị lực soát đi ra.

"Không, Phương Nho người cái này súc sinh." Quý tú tài tê tâm liệt phế kêu to, nhìn cùng với chính mình tất cả mọi thứ, đều đang bị Phương Nho cướp bóc, cặp mắt của hân đều đỏ, ra sức giãy dụa, nhưng là không làm nên chuyện gì.

Chương 153: Thủy Lục đại trận

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Thủy Lục đại trận

Hân càng giãy dụa, những cái kia quấn quanh như xích sắt dây leo liền giao càng chặt, tựa hồ muốn đem hân xoắn thành một vũng máu thịt.

Phương Nho tiện tay vừa tiếp xúc với, thuộc về quý tú tài trừ vật chỉ bảo, Quy Linh túi liền rơi vào Phương Nho trong tay.

Nhìn thấy quý tú tài loại thống khổ này đến sắc mặt đều vận vẹo trạng thái, Phương Nho cảm giác trong lòng cực kỳ dễ chịu, loại tư vị này, để hân thụ thụ là không còn gì tốt hơn.

"Ca Ca, cái này tà ác Vạn Hồn Phiến, quá mức bị Thiên Khiển, nhưng là cũng tại cái này Ác Ma giết chóc dưới, dùng nhiều như vậy tính mệnh đem cò này Tế Luyện đến loại trình độ này." Mộc đầu mở miệng nói chắc chắn lưỡi nói: "Chỉ thiếu chút nữa, cái này Vạn Hồn Phiến liền sẽ dẫn tới thiên tai Lôi Kiếp, từ đó đản sinh ra Khí Hồn, nếu là cò này đã đản sinh ra Khí Hồn, cái kia sức mạnh mạng tính hủy diệt, thật sự là không dám tưởng tượng!"

"Cái này súc sinh giết người làm vui, dùng nhiều như vậy người vô tội linh hồn oán niệm tế luyện được đồ vật, ở trong đó khẳng định đã bao hàm những

cái kia chết đi người toàn bộ oán niệm, cỗ lực lượng kia xác thực cường đại." Phương Nho khi bên dưới gạt đầu một cái, hung tợn trừng mắt quý tú tài, "Bất quá bây giờ hân không có cơ hội này, chờ này nhất định phải hủy diệt."

Phương Nho từng tại trong thư tịch nhìn thấy, những này pháp bảo, nhất là như Vạn Hồn Phiến loại tà ác này pháp bảo, vốn là dùng mấy chục ngàn linh hồn của con người oán niệm chỗ tế luyện mà thành.

Mấy chục ngàn người oán niệm xen lẫn thành một cỗ, đúng vậy một cỗ không thể kháng cự oán niệm chi lực, có được này lực tà ác pháp bảo, có thể nói là cùng cấp bậc chính đạo pháp bảo bên trong cao thủ.

Nếu Vạn Hồn Phiến cũng là Hồn Khí Cấp Bậc, Phương Nho tin tưởng bằng vào Vạn Hồn Phiến, mình cùng một đầu phối hợp cũng sẽ không là quý tú tài đối thủ, bởi vì đã đàn sinh ra Khí Hồn Vạn Hồn Phiến, đã có Khí Hồn, thao tác nhưng hô phong hoán vũ, quét qua phía dưới, cường đại oán niệm chi lực, có thể trong nháy mắt đem linh hồn của con người làm bản, như Phúc bá chết như vậy đi.

Theo Phương Nho tại trong thư tịch nhìn thấy nhận biết, pháp bảo có thể thông qua nhiều loại lực lượng thần bí đến Tế Luyện, Như Quý tú tài loại này lấy giết người tích lũy linh hồn oán niệm, chính là oán niệm chi lực.

Còn có càng thêm thần bí hương hỏa Tế Luyện Tín Ngưỡng Chi Lực, đúng vậy Hương Khói Chi Lực, này lực Tế Luyện pháp bảo, tích lũy càng thêm Băng Đại, là vô số người Thiên Thiên triệu bá, cung phụng, cầu nguyện cầu phúc chi lực.

Như trong thế tục đèn miếu, mỗi ngày đều có nối liền không dứt dòng người xách hương bên trên bái, cầu tử, cầu tài, cầu quan cầu học cầu mưa thuận gió hoà, cầu một nhà Lão Tiểu bình an các loại.

Các loại đèn miếu, cầu các loại phúc nguyện, Phương Nho từng tại Thanh Thủy trấn, liền đi trong trấn một cái đèn miếu trải qua hương, Phương Nho đều là từ trong thư tịch nhìn thấy, lại từ trong hiện thực cảm thụ.

Bây giờ đối với quý tú tài Vạn Hồn Phiến Tế Luyện chi nói, ngược lại là có thể từ biết trong phạm vi hiểu rõ.

Cầu phúc bên trên bái là Hương Khói Tín Ngưỡng chi lực, mà quý tú tài cái này giết người hấp thụ linh hồn oán niệm đúng vậy thậm không người nói.

"Hi hi, Ca Ca yên tâm giao cho ta." Một đầu liếm môi một cái, nói: "Tuy nhiên chờ này là tà ác chỗ, nhưng là chúng ta cũng có thể rèn đúc công đức một kiện."

"A! Như thế nào rèn đúc công đức?" Phương Nho lập tức hứng thú nhìn về phía một đầu hỏi.

"Thiên Địa có Lục Đạo, cổ xưng vì luân hồi." Một đầu giải thích nói: "Bây giờ cái này Vạn Hồn Phiến bên trong linh hồn oán niệm tụ mà không tiêu tan, chỉ cần Ca Ca ngươi bày bùa tiếp theo Thủy Lục đại trận, đem những linh hồn này thả vào trong trận, để bọn hân thông qua Thủy Lục đại trận, tiến vào Lục Đạo Luân Hồi, người nói có đúng hay không công đức một kiện, ta cũng nghĩ thể thiên đại công đức."

"Thủy Lục đại trận! Được không? Thế nhưng là ta sẽ không Bối Trận." Phương Nho lông mày hiện lên vẻ vui mừng, xoáy cho dù là lặc đầu, "Trận Pháp Chi Đạo, ta cho tới bây giờ không có học qua, trong thư tịch có giảng cũng nhìn, cũng chỉ là lý luận suông, như thế nào áp dụng."

"Ca Ca yên tâm đi, có ta ở đây, một cái nho nhỏ Thủy Lục đại trận, ta vẫn là sẽ, nên biết Đạo Ngã thế nhưng là Một gia." Một đầu một vỗ ngực ngẩng đầu nói.

"Tốt, thật quá tốt rồi." Phương Nho trong lòng vui vẻ, nói: "Nếu quả thật có thể thông qua Thủy Lục đại trận, đem những này chết tại quý tú tài trong tay, không thể siêu sinh sinh linh, có thể siêu sinh, giải trừ sau khi chết thống khổ, coi như không có bất kỳ cái gì công đức, ta cũng như cũ nguyện ý làm."

"Ừm, có công đức, Thiên Đạo tuy không tình, lại thắng hữu tình." Một đầu hơi cảm thán nói: "Chỉ cần đem cái này chờ bên trong linh hồn toàn bộ phóng thích, đến lúc đó cái này Vạn Hồn Phiến liền không tại tà ác, ta liền có thể đem thôn phệ, thành tựu tự thân, đây chính là thức ăn tốt nhất."

"Thiên Sát Phương Nho, cái này Tiểu Súc Sinh, người không thể làm như thế, đây chính là ta suốt đời tinh huyết a!" Quý Tú mới nghe được Phương Nho lời của hai người, tê tâm liệt phế gào thét.

Nhưng là đáp lại hân, là một đầu dây leo quật, đối phó loại cận bã này Ác Ma, nếu không phải trước mắt còn có giá trị, Phương Nho hận không thể ngay lập tức đem kỳ toái thi vụn đoạn.

Phương Nho biết nói, muốn vạch trần lá kinh thiên chân diện mục, quý tú tài có thể nói là mạnh mẽ nhất chứng minh, quý tú tài dù sao là muốn chết, nhưng là Phương Nho lại muốn để hân chết đến có giá trị, trước khi chết, cũng nên làm chút gì mới được.

Đến lúc đó, cá nhân cừ hận đến để phát tiết, liền ngay cả một mực muốn đưa mình vào tử địa lá kinh thiên, cũng sẽ nhận được báo ứng, đây là Phương Nho suy nghĩ.

Thế này tâm mà nói, hiện tại quý tú tài ở trước mặt mình, đã là trên thớt thịt cá, chỉ cần mình động động ngón tay, liền có thể đem trong lòng ngực tích lũy cừ hận oán khí, trong nháy mắt giải quyết, Phúc bá chết ở trên tay hân, nếu không phải là Tiểu Tiêu, mình cha cũng thiếu chút chết ở trên tay hân.

Bao quát hiện tại nhân sinh của mình, Phương Nho đều cảm thấy từ khi quý tú tài xuất hiện, liền sinh ra long trời lở đất cái biến, đương nhiên, ở trong đó trọng yếu nhất, Phương Nho biết nói, vẫn là là Tiểu Tiêu.

Nhưng là đây hết thấy bắt đầu, lại là Bồ Thiên châu, phảng phất tất cả Vận Mệnh dây dưa, đều là từ Bồ Thiên châu bắt đầu.

Mà cái này mang cho mình tai nạn kẻ cầm đầu, đúng vậy quý tú tài.

Phuong Nho cũng không lỗ mắng, mà là ngay ngắn rõ ràng phi thường lý trí xử lý, cừu hận của mình cố nhiên là trọng yếu nhất, nhưng là bây giờ lại có một cái Lực sát thương càng cường đại hơn, cường đại đến đối với mình tới nói, càng thêm trí mạng U ác tính tồn tại.

Lá kinh thiên đối với địch ý của mình đã đến giết chỉ cho thống khoái cấp độ, tại ngày này Hóa Môn, lá kinh thiên nhân khí, uy vọng, quyền lực thế lực đối phuong nho tới nói, không thua kém một tòa núi lớn.

Mình muốn từ trong núi này mở ra một đầu đường ra, một con đường sống, biện pháp tốt nhất, đúng vậy đem ngọn núi này tiêu diệt.

"Mộc đầu, Thủy Lực đại trận sự tình, gần đây sẽ làm, ta đi ra ngoài trước một hồi." Phuong Nho nhìn về phía mộc đầu nói ra: "Đối với tên cận bã này bại loại Ác Ma, ngươi liền lấy ra thủ đoạn của ngươi, chỉ cần đánh không chết, tùy ngươi làm sao tra tấn."

"Được rồi Ca Ca, ngươi đi đi, tuy nhiên ta không phải ngược vật cuồng, nhưng là mặt đối với loại này Ác Ma cấp cận bã, ta vẫn là hạ thủ được ." Mộc đầu mỉm cười, đối phuong nho phát phát tay.

Phuong Nho gật đầu một cái, hơi trong lúc cười chính là tâm thần vừa lui, thối lui ra khỏi nơi đây, hai mắt cũng mở ra, một cái thuộc về quý tú tài trữ vật bảo bối Quy Linh túi xuất hiện trong tay.

Chương 154: Quý tú tài bảo tàng

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 154: Quý tú tài bảo tàng

"A, Hiểu Đan lại ngủ thiếp đi." Phuong Nho ánh mắt thoáng nhìn, lập tức liền thấy Tô Hiểu đan đã tại trên giường của mình ngủ thiếp đi.

Nhìn một chút sắc trời ngoài cửa sổ, Phuong Nho phát hiện, đêm đều rất sâu, tự biết vừa mới cùng mộc đầu nói chuyện với nhau thật lâu sau, khả năng Tô Hiểu đan mất thấy mình tại tu luyện, cũng không có quấy rầy.

Phuong Nho đem chăn cho Tô Hiểu đan đắp kín, khoanh chân ngồi tại một bên, thở một hơi thật dài.

"Quý tú tài hiện tại đã bị ta bắt sống, chuyện này, xem ra tạm thời đừng nói cho Hiểu Đan các nàng!" Phuong Nho ở trong lòng nói thầm một tiếng, nhìn một chút ngủ thiếp đi Tô Hiểu đan, "Bây giờ sự tình đã đánh nhịp định dưới, muốn đối phó lá kinh thiên, tuyệt đối với không thể đánh cô kinh là rắn, còn có rất nhiều thứ, muốn bao nhiêu quý tú tài trong miệng này ra đến mới được."

Đi qua trùng điệp suy nghĩ, Phuong Nho có lo nghĩ của mình, hiện tại quý tú tài rơi vào trong tay của mình, còn không có người thứ hai biết nói, như nếu đem việc này cáo tri Tô Hiểu đan, đoán chừng nàng sẽ kìm nén không được.

Mà lại càng quan trọng hơn, Phuong Nho còn có rất nhiều rất muốn biết đến đồ vật, đều nhất định muốn từ quý tú tài trong miệng móc ra, tỷ như quý tú tài là như thế nào biết mình gia tộc, có Bồ Thiên châu .

Đây chính là Phuong Nho chuyện muốn biết nhất, Phuong Nho vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên cái kia gọi Từ Y , vì Bồ Thiên châu, mà lừa gạt mình, để tiền thân bị mất mạng.

Nhưng là Từ Y ở chỗ nào, Phuong Nho không biết, mà quý Tú mới có thể biết mình gia tộc có Bồ Thiên châu, như vậy Phuong Nho đang nghĩ, hắn có thể hay không cùng Từ Y có liên quan gì.

Có lẽ có thể từ quý tú tài trong miệng, tìm tới manh mối, nếu như có thể từ quý tú tài trên thân, tìm tới cái kia Xú Bà Nương manh mối, cái kia Phuong Nho mới có thể thật đang cảm giác đến vui mừng cùng cao hứng, không cần mò kim đáy biển như vậy gian nan.

Mảng đại lực này Vô Ngân, phương thế giới này rộng lớn, muốn tìm tới một cái liên thân phận tin tức đều không phải là hiểu rõ vô cùng người, Phuong Nho biết nói rất khó, giống như mò kim đáy biển.

Mà quý Tú mới có thể vì Bồ Thiên châu mà đến, chắc hẳn, hắn cũng không phải mình biết được, tại Phuong Nho xem ra, tất nhiên là có người nói cho

hắn biết, để hắn đến làm chim đầu đàn, để hắn đến Phá Hư gia tộc của mình.

Mà cái kia cho quý tú tài lộ ra tin tức này người, Phương Nho cảm thấy, mới là tai hoạ ngầm, cũng là đại địch.

"Cũng không biết nói tiêu Sư Tỷ khi nào xuất quan, Linh Dược lập tức liền sắp chín rồi, đoán chừng khi đó tiêu Sư Tỷ không sai biệt lắm muốn xuất quan đi!" Phương Nho ở trong lòng nghĩ đến, khi bên dưới chính là lắc lắc thủ lĩnh, lấy ra quý tú tài Quy Linh túi, "Hiện tại, ta thật là có thể tâm vô bàng vụ đi Nội Môn, Ha-Ha."

Phương Nho thu hồi tâm tư, đem ánh mắt ném tới trong tay Quy Linh trong túi.

"Ta ngược lại muốn xem xem ác ma này, có bao nhiêu Tài Phú." Phương Nho ni non một tiếng, trong nháy mắt đem suy nghĩ hướng Quy Linh trong túi dùng mãnh lao tới.

Lúc này Quy Linh túi, còn thuộc về quý tú tài, có quý tú tài Tinh Thần lạc ấn ở bên trong, giống như một cái lấy nhóm, Phương Nho suy nghĩ bị ngăn cản tại ngoài cửa.

"Chủ nhân của ngươi, đều đã giống như chó chết, chỉ bằng ngươi điểm ấy lạc ấn còn muốn thủ được?" Phương Nho nói thầm một tiếng, cường đại Tinh Thần Ba Động ngưng tụ thành một cái cự đại Quyền Đầu, đột nhiên hướng cái này phiến tinh thần chỉ nhóm đánh tới, "Phá cho ta!"

Quý tú tài lưu tại Quy Linh trong túi Tinh Thần lạc ấn, tại đã nhận lấy Phương Nho tám mươi lần oanh kích về sau, cái này phiến tinh thần chỉ nhóm, rốt cục âm vang sụp đổ.

Hiển nhiên, quý tú tài lưu tại Quy Linh trong túi Tinh Thần lạc ấn đã bị Phương Nho cho mật sát, hiện tại Phương Nho suy nghĩ có thể nói tới lui tự do, trong nháy mắt liền thấy Quy Linh trong túi hết thấy.

Thượng vàng hạ cám đồ vật tán loạn đầy đất, phăng phất như một gian cho tới bây giờ đều chưa từng quản lý phòng, đồ vật bên trong đều hỗn loạn không tưởng nổi.

Phương Nho suy nghĩ quét qua qua, liền thấy những này tán loạn đồ vật, đều là quý tú tài thu ở bên trong, giống to cỡ miệng chén Đào Mộc thân cây, hình thù kỳ quái tảng đá lớn, phong cách cổ xưa tang thương bình hoa Đồ Cổ, vết rỉ loang lỗ trường đao Thiết Kiếm khoan khoan khoan khoan.

Đây quả thực là một cái Tạp Vật chất đông thất, thậm chí có một ít vật lý kỳ cổ quái, ngay cả Phương Nho đều không gọi nổi tên, dù sao đúng vậy bị quý tú tài ở đây.

Hắn Tung Hoành Thiên Hạ hơn mười năm, khả năng những vật này, ngay cả chính hắn cũng không biết nói có làm được cái gì, cướp bóc tới tay, liền nhét vào Quy Linh trong túi, hiện tại Phương Nho vừa được đến cái này Quy Linh túi, biến thành chủ nhân mới, nhìn thấy đây hết thấy, không khỏi nhủ mảy.

Theo tầm mắt đảo qua, Phương Nho phát hiện, tại trong khắp ngõ ngách, có một cái to lớn cái rương, loại này cái rương tại tục bên trong rất phổ biến, đều là dùng để chôn vàng bạc Tài Bảo.

Nhìn thấy cái rương này, Phương Nho tâm thần mới vui vẻ, vội vàng đem mở rương ra.

"Chắc chắn, đây mới là quý tú tài mệnh căn từ chỗ a!" Phương Nho nhìn thấy mở rương ra trong nháy mắt, lập tức sắc mặt vui vẻ, sách chắc lưỡi thủ lĩnh.

Chỉ gặp trong rương, chuyên chở chừng nửa rương Tử Khí đan, lớn như vậy một cái rương, lấp nửa rương, nói ít cũng có hơn ngàn mai, đây chính là quý tú tài Tung Hoành Thiên Hạ, suốt đời tích lũy được tu hành tư nguyên.

Mà tại Tử Khí đan bên trên, vẫn còn có một cái dùng hoàng bố bao vây lại cái túi, Phương Nho trong nháy mắt đem cái túi này mở ra, vào mắt càng làm cho Phương Nho giật mình, đây chính là so Tử Khí đan còn cao cấp hơn Linh Khí đan trên trăm mai, và mấy chục mai so Linh Khí đan còn cao cấp hơn Bảo Khí đan.

Hiển nhiên, quý tú tài suốt đời tư nguyên tích lũy, hiện tại toàn bộ thành tựu Phương Nho, những đan dược này tư nguyên, đúng vậy quý tú tài trừ cất ở đây bên trong, bình thường tiêu hao cùng tấn thăng thời điểm cung cấp.

Mà trừ cái đó ra, để Phương Nho càng thêm động tâm đồ vật lại là mấy quyển chôn ở đan dược bên dưới sách vở.

Sách này tịch cùng sở hữu năm bản, đều là đặt ở đây hòm, bị quý tú tài dùng Tử Khí đan cho che giấu, nhưng lại tại Phương Nho lấy đại hải vớt nguyệt chi thế, trong nháy mắt liền từ đan dược dưới đây bắt đi ra.

Cầm tới mấy quyển sách, Phương Nho trong nháy mắt liền lui đi ra, hai mắt sáng lên nhìn trong tay năm bản thư tịch.

Có thể bị quý tú tài đặt ở cái rương dưới đây, hiển nhiên có áp đáy hòm danh xưng, Phương Nho trong nháy mắt liền nghĩ đến quý tú tài chiều kia hư không vẽ bùa võ học.

Ngay cả một đầu đều nói muốn bức bách quý Tú mới nói ra Tu Luyện Chi Pháp, hiện tại sách vở nơi tay, Phương Nho hi vọng trong đó có một quyển là thuộc về "Hư không vẽ bùa." Tu Luyện chi thư.

Dù sao một đầu nói, cái này võ học thế nhưng là ngược dòng tìm hiểu đến Thượng Cổ Thời Kỳ "Phù môn." Tuy nhiên Phương Nho không biết Đạo Phù

nhóm đến cùng thế nào, nhưng là từ một đầu trong miệng nói ra, cũng là quái vật lớn tồn tại, để Phương Nho sinh lòng hướng tới, dù sao hiện tại bản thân sở học võ học Chiến Kỳ, quá mức duy nhất, chỉ có gia truyền Phương Thiên ẩn.

"Hóa Ma đao!"

Phương Nho nhìn thấy quyền sách đầu tiên tịch, bìa là một thanh kim quang long lánh Bá Đao, lấy bá nói chi thế, từ trên trời giáng xuống, thế muốn đem hết thầy Ma Đầu, tại một đao kia chi bỏ xuống thành bụi phấn.

"A, quý tú tài kích phát ra tới này võ học, thiên địa hỗn độn, một mảnh Ma Khí, đây không phải cùng cái này rất thật Bá Đao cách biệt quá xa sao!" Phương Nho khi bên dưới khẽ đi một tiếng, đem còn lại bốn bản thư tịch để ở một bên, nhìn lấy cái này Hóa Ma đao Tu Luyện Chi Pháp, "Xem ra quý tú tài ác ma này, quá mức tà ác, bất luận cái gì võ học tại trên tay hắn, cùng cùng bản tính của hắn là giống nhau!"

Chương 155: Ngũ đại võ học Tu Luyện Chi Pháp

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 155: Ngũ đại võ học Tu Luyện Chi Pháp

Phương Nho trong nháy mắt liền minh bạch, quý tú tài vốn là lấy Sát Sinh vì Tu Luyện chi chủ, thể nội dần dà, đã tới gần tại "Ma." Liền cùng bản tính của hắn.

Cái này Hóa Ma đao, vốn là Hạo Nhiên Chính Khí chính phái tu tập kỹ năng, đến quý tú tài trên tay, lại thành một phen khác cảnh tượng, loại cảm giác này, tựa như đồ phụ cầm lấy đao, thành Đồ Đao, mà những người khác, cầm lấy đao, lại cũng không là Đồ Đao đạo lý giống nhau.

"Nếu là có thể hiển hiện thiên địa dị tượng võ học, vậy thì do ta đến đem đây vốn là Kim Quang bá đạo Đao Kỳ, phát triển một phen đi!" Phương Nho mỉm cười, trong nháy mắt liền lật ra trang bìa, lập tức câu câu giọng điệu bá đạo, chiếu tại tầm mắt.

"Trong tay vốn không đao, trong lòng Tàng Phong mang, đao quang Bá Thiên, nâng đao Hóa Ma Thần..."

Hóa trong ma đao lời nói, cái này Tu Hành Chi Pháp, lập tức để Phương Nho đắm chìm xuống dưới, đối với cái này chính tông Hoàng Cấp võ học, như nếu phóng tới trong thế tục, đây quả thực là Đồ gia truyền bảo bối.

Cảo là Phương Nho cho tới bây giờ, cũng tài học đến gia tộc truyền thừa xuống Phương Thiên ẩn, hơn nữa còn không phải Hoàng Cấp, bây giờ được quý tú tài suốt đời Tài Phú, trong nháy mắt liền có loại thành nhà giàu mới nổi cảm giác.

Đối với sách võ quan sát yêu thích, Phương Nho là vui này không kia, Hóa Ma đao Tu Hành Chi Pháp, bên trong ghi lại từng chữ từng câu, Phương Nho đều nhìn thật cẩn thận, tại từ đó phỏng đoán sáng tạo này võ học tiền bối, vì sao sáng tạo.

Cái này đều là của người khác nói, vô số võ học Chiến Kỳ, đều là vô số cao nhân tiền bối suốt đời tinh huyết chỗ, những cái kia tiền bối đem mình nói, còn sót lại ở phía sau thế, hậu nhân tập phía trên tiến, nhưng là đến cùng là của người khác nói.

Phương Nho đã từng nhìn Cổ Điển sách võ, đối với sáng tạo mình nói, cũng là hướng tới, nhưng là Phương Nho biết nói, cái kia vền vẹn hướng tới mà thôi, mình bây giờ, ngay cả người khác nói cũng khó cầu, bây giờ căn bản không có cái năng lực kia cùng thực lực đến nghĩ những thứ này lâu dài đồ vật.

Thời gian tại Phương Nho xem xét cẩn thận Hóa Ma đao cái này võ học bên trong vượt qua, nửa đêm thời gian đi qua, Phương Nho mới ngừng đầu, hai mắt hơi lóe ánh sáng, sắc mặt vui sướng gât đầu.

"Thì ra là thế!" Phương Nho dường như đối với Hóa Ma đao Tu Luyện Chi Pháp, đã có hiểu biết, khi bên dưới nhẹ gạt đầu duỗi ra hai tay, "Trong thư tịch nói, muốn thành đao, trước Hóa Ma, khí mặc ngũ tạng, lực du lịch Nê Hoàn, Khí Lực Hóa đao mà Phá Ma."

Phương Nho nỉ non một tiếng, khi bên dưới hít sâu một hơi, trong nháy mắt liền không chế thể nội hùng hồn khí lực tại quanh thân bên trong du tẩu.

Dựa theo Hóa Ma đao Tu Hành Chi Pháp, Phương Nho một tia không kém, thời gian dần trôi qua, bàn tay của hắn bắt đầu nổi lên một tia yếu ớt hào quang.

Quang mang thời gian dần trôi qua nồng đậm, phảng phất, Phương Nho đôi tay này chừng không còn là thủ chương, không còn là huyết nhục, mà là hai thanh đao sắc bén, đao nhận Thanh Quang hơi hột.

Phuong Nho nhìn cùng với chính mình đôi tay này, lúc này phảng phất không còn là tay, đúng vậy hai thanh sắc bén Bá Đạo, chỉ cần mình lúc này Nhất Đạo bỏ dưới, Phuong Nho tin tưởng, một mình ở căn phòng này, đều lập tức sẽ chia hai nửa.

Hô!

Phuong Nho thở một hơi thật dài, bình phục một chút trong lòng ba động, đem cổ này Đạo Khí thu nhập thể nội.

Hiển nhiên, Hóa Ma đao đã bị Phuong Nho thành công tu luyện thành công, đợi một thời gian, tiến hành Tu Luyện, này chính tông Hoàng Cấp võ học uy lực, tuyệt đối sẽ tại Phuong Nho trên tay rực rỡ hào quang.

"Phuong Thiên ẩn cũng không phải là Hoàng Cấp võ học, đều có thể hiện ra thiên địa dị tượng, cái này Hóa Ma đao chính là chính tông Hoàng Cấp võ học, như vậy tại trên tay của ta, có thể hay không cũng giống Phuong Thiên ẩn, tăng lên một cái cấp bậc?" Phuong Nho như có điều suy nghĩ ni non nói: "Nếu quả thật như thế, vậy ta trăm phần trăm có thể khẳng định một việc, cái kia chính là... Bồ Thiên châu có tăng lên võ học đẳng cấp Nghịch Thiên Chi Lực..."

Phuong Nho liếm môi một cái, mắt nhìn sắc trời ngoài cửa sổ, lúc này đã trời đều sắp sáng.

Phuong Nho vội vàng cầm lấy để ở một bên mặt khác bốn bản thư tịch, nhanh chóng quét qua một chút trang bìa, lập tức cái kia Phuong Nho mong đợi đồ vật rốt cục trong này.

"Hừ không vẽ bùa! Thật sự có này nhóm võ học Tu Luyện Chi Pháp, Ha-Ha..." Phuong Nho từ trong đó một quyển sách bên trong, nhìn thấy bản này viết hư không vẽ bùa bốn chữ lớn sách vở, lập tức cười không thể tự kiềm chế, "Hào hảo tốt, tốt đồ vật, một đầu nhãn quang sẽ không kém"

"A, Thiên Ma hiển thân Đại Pháp, Tế Ma thiên, âm dương song hợp pháp..." Phuong Nho nhìn thấy mặt khác ba quyển sách tịch, lập tức khịt mũi coi thường, "Nguyên lai quý tử tài đem Thiên Ma hiển thân Đại Pháp truyền thụ cho bây giờ đã hủy diệt Lãnh Huyết dạy thành viên, Chu Vũ ruộng đúng vậy Hắc Nha truyền thụ cho, một đầu cánh tay tăng thêm Chu Vũ ruộng suốt đời tu làm huyết nhục, từ cái kia thần bí kinh khủng không biết lĩnh vực triệu hoán xuống tới Thiên Ma ý chí, hắc hắc, tuy nhiên lại thành toàn ta, Bồ Thiên châu ngược lại là thiếu khuyết loại này chất dinh dưỡng, tà ác như thế Tu Luyện Chi Thuật, nên hủy diệt, không nên tồn lưu tại thế."

Phuong Nho khi bên dưới không chút do dự, đem bản này Thiên Ma hiển thân Đại Pháp sách vở xoa thành bột phấn, như thế tà thuật, Phuong Nho là sâu ghét cay ghét đắng tuyệt.

"Còn có loại này **** không chịu nổi, tàn nhẫn không người nói âm dương song hợp pháp, cũng nên biến mất." Phuong Nho tiện tay lật ra bản này âm dương song hợp pháp, ngừng lại trong thời gian sinh động như thật vẽ phác thảo lấy nam nữ giao. Hợp chỉ hình ảnh, còn có từng hàng chữ rõ ràng giải thích, như thế nào Thái Âm Bồ Dương, đem nữ tử xem như Lô Đình đến Thái Bồ các loại.

Loại này **** tà ác tu hành chi thuật, thấy Phuong Nho mặt đỏ tới mang tai, trong nháy mắt liền đem sách khép lại, trong chớp mắt, bản này tà ác âm dương song hợp pháp, lần nữa tại Phuong Nho trên tay thành bột phấn.

Mặt khác một bản "Tế Ma thiên." Phuong Nho tùy tiện nhìn thoáng qua, chính là không có hứng thú lại nhìn, trực tiếp ném vào đến mình Quy Linh trong túi.

"Trời đều sắp sáng, Hiểu Đan cũng nhanh tỉnh, hôm nay còn muốn đi nhìn Nhật Xuất đâu!" Phuong Nho nghiêng đầu mắt nhìn ngủ bên trong Tô Hiểu đan khi bên dưới căn môi một cái, "Xem ra muốn trước đem quý tử tài suốt đời tích lũy được đan dược, chuyển dời đến ta Quy Linh trong túi."

Nghĩ đến đây, Phuong Nho chính là hành động, từng mai từng mai Từ Khí đan như mưa bên dưới như vậy hướng Phuong Nho Quy Linh trong túi chứa vào

Sau cùng đem tất cả Phuong Nho cho rằng vật có giá trị, thu sạch nhập mình Quy Linh túi về sau, Phuong Nho cũng thanh điểm ra quý tử tài tích lũy.

Tổng cộng là Từ Khí đan: 1,260 mai, Linh Khí đan một trăm hai mươi mai, Bảo Khí đan ba mươi hai mai.

Con số này nhất thanh điểm ra đến, Phuong Nho đều cười đến không ngậm miệng được, bây giờ những đan dược này, lại phối hợp mình hiện hữu, đơn giản liền thành nhà giàu mới nổi, đây chính là quý tử tài suốt đời Tài Phú, con số này cũng xứng đáng quý tử tài thể gian này Ác Ma danh xưng.

Phuong Nho tự tin tại ngày này Hóa Môn bên trong, mình đan dược tư nguyên, tuyệt đối là thuộc một loại hai.

Làm tốt hết thảy về sau, Phuong Nho nhìn thấy sắc trời đã đến mình bình thường rồi giường cái điểm kia, khi bên dưới mắt nhìn Tô Hiểu đan còn không có tỉnh, chính là chính mình chạy đến phòng rửa mặt rửa mặt.

Phuong Nho rửa mặt xong về sau, từ bên trong đi ra, liền thấy đã từ trên giường bò lên, tại xoa vuốt mắt, ngáp Tô Hiểu đan.

"Hiểu Đan, người đã tỉnh!" Phuong Nho trên mặt hiển hiện ý cười, khi bên dưới đứng ở Tô Hiểu đan trước mặt nhìn lấy nàng nói ra: "Tôi hôm qua ngủ có ngon không?"

"Hi hi, có người tại, ngủ ngon." Tô Hiểu đan đứng dậy, một thanh nhào vào Phuong Nho trong ngực, hai tay vây quanh ở Phuong Nho phần gáy, đem đầu chôn ở Phuong Nho trong lồng ngực, nói: "Tôi hôm qua ta nhìn người tu luyện mê mẩn, ta liền không có quấy rầy người, nằm ở trên giường bất tri bất

giác liền ngủ mất , người tối hôm qua đã ngủ chưa?"

"Ta, ta đang thủ hộ người, tu luyện một đêm." Phương Nho trả lời nói: "Lập tức Húc Nhật liền muốn bay lên, đừng bỏ qua a, ha."

"Đúng." Tô Hiểu Đan Phương nho cái này âm thanh lời nói phía dưới, rồi đi Phương Nho ôm ấp, vội vã hướng phòng rửa mặt chạy tới.

Tô Hiểu đan nhanh chóng rửa mặt xong về sau, chính là đi ra, tâm sợ bỏ qua Nhật Xuất thời gian, lời kéo Phương Nho tay, cấp tốc ra nhóm, hai người hướng Tiểu Thiên phong mà đi.

Chương 156: Người này hẳn phải chết

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 156: Người này hẳn phải chết

Phương Nho cùng Tô Hiểu đan đi vào Tiểu Thiên phong, hai người tại trên đá lớn ngồi xuống, Tô Hiểu đan rúc vào Phương Nho bả vai bên trong, ánh mắt ném chỉ đối diện sườn núi bên trong.

Triều Dương Nhiễm Nhiễm bốc lên, quang mang ngượng ngịu Phá Thương Khung rơi xuống, song song đắm chìm trong loại này liếc nhìn Húc Nhật dâng lên, mộ về bữa tối cùng lúc chỉ riêng hải lòng trong sinh hoạt.

Khi Húc Nhật bốc lên đến độ cao nhất định, Phương Nho đứng dậy, tại Tô Hiểu đan lưu luyến không rời bên trong, Phương Nho vẫy tay từ biệt, hướng mình Linh Dược ruộng bước đi.

Trước kia Phương Nho, Thị Linh Dược Điền đến sớm đệ nhất nhân, hiện tại bởi Tô Hiểu đan nhìn Nhật Xuất, nhưng cũng thành đến chậm người .

Hiện tại Linh Dược liền sắp chín rồi, ngoại trừ thủ hộ Linh Dược phòng trộm vì trọng yếu nhất bên ngoài, còn lại ngược lại là không có việc gì , như làm mưa, hiện tại cũng là không cần .

Đi vào lĩnh trong dược điền, Phương Nho bước chân một bước vào cửa vào, ánh mắt ném chỉ đến mình xa xa Linh Dược ruộng, lập tức đã thấy một đám người, quay chung quanh tại mình Linh Dược ruộng vị trí, chỉ trỏ lấy.

Mà mình Linh Dược ruộng, đã có một mảng lớn tại trong tầm mắt của mình, đồng ngược lại đỉnh lệch ra, bị tao đập không còn hình dáng.

Oanh!

Phương Nho nào hải, trong nháy mắt cũng cảm giác được một cỗ Không Minh một vang, phảng phất có loại Thiên Bãng Địa Liệt như vậy cháy bỏng tâm tình trong đầu lẫn lộn.

Phương Nho bước chân bỗng tăng tốc, thân thể như tên rời cung, mấy hơi thở liền chạy tới mình Linh Dược ruộng nơi ở.

Nhìn thấy Phương Nho thân ảnh xuất hiện, lập tức những cái kia quay chung quanh tại Phương Nho Linh Dược ruộng, quay chung quanh chặt như ném cối đệ tử tử, vội vàng cho Phương Nho nhường ra một đầu nói tới.

Đi vào mình Linh Dược ruộng, Phương Nho mới thấy rõ ràng, mình cái này ba mẫu Linh Dược, chỉ ít có một mẫu có thừa diện tích, bị tao đập không ra dáng .

Từng cái dấu chân thật to, hỗn loạn Tiễn Đạp, đem Linh Dược từng cây đều thật sâu dẫm lên bùn trong đất, vô số Linh Dược chi nếu, rơi tại Linh Dược Tanaka, như một trái một mảnh tím Linh Dược nếu Vũ.

Còn có bị lấy xuống Linh Dược phía trên, chỉ còn bên dưới trụ lụi Linh Dược, đây hết thảy cảnh tượng, để Phương Nho thấy cả người đều tựa hồ muốn thiêu đốt.

Vì cái này ba mẫu Linh Dược, vốn là một đường khó khăn trắc trở cùng long đong, mình kém chút bởi vì cái này ba mẫu Linh Dược ruộng, đều muốn bị trục xuất sự môn.

Hiện tại thật vất vả tại cố gắng của mình cùng tô Tiêu Tiêu đám người trợ giúp dưới, Linh Dược trưởng thành đến bây giờ trình độ này, mắt thấy lập tức

liền muốn thành thực thu hoạch, vui lấy được thu hoạch lớn , nhưng lại xuất hiện chuyện như vậy.

Cái này như thế nào để Phương Nho không vì chi nổi giận, hiện tại Phương Nho, trên mặt biểu hiện ra trạng thái, đã tới gần tại đến lửa giận điên cuồng trạng thái.

"Đến cùng là cái nào tạp chủng?" Phương Nho tức giận hét lớn một tiếng, ánh mắt tại vậy quanh mình cái này ba mẫu Linh Dược ruộng đệ tử từ trên thân đảo qua.

Những người này, vừa tiếp xúc với Phương Nho ánh mắt, tuyệt đại đa số đều trong nháy mắt đem đầu thấp xuống, nội tâm run lên, căn bản không dám nhìn thẳng Phương Nho cái này Đạo Nhân Thân.

Phương Nho suy nghĩ, trong nháy mắt liền nghĩ lại tới hôm qua mình rời đi lúc, cái này ba mẫu Linh Dược còn rất tốt, căn bản cũng không có xuất hiện bất kỳ tình huống.

Phương Nho phỏng đoán, đây là có tâm chi tặc nhân, đã trăm phương ngàn kế tại chỗ này chờ đợi, đợi mình rời đi về sau, chính là mới bên dưới đắc thủ.

Thay đổi toàn bộ tâm huyết ba mẫu Linh Dược, bây giờ lại bị tặc nhân tự dung hủy hoại một phần ba, loại này sau nếu, để Phương Nho cả người đều ở vào một loại Nộ Hỏa thiêu đốt trạng thái.

Mà cỗ lửa giận này, đã để Phương Nho có đem này tặc nhân, chém thành muôn mảnh tâm thái.

Người như thế, lúc này nếu là bị Phương Nho nắm chặt đi ra, chắc hẳn hạ tràng lại là thê thảm vô cùng.

"Ngô gấu cái này gấu con non, lần này thật sự là gây ra đại họa , vốn cho là hẳn đúng vậy trộm mấy khóa giải giải hận, hiện tại xem ra, lại là đã trộm lại hủy hoại, nhìn Phương Nho trạng thái, nếu là cho hẳn biết, Ngô gia khả năng đều muốn tuyệt hậu ." Cùng Ngô gấu giao người tốt, lúc này ở trong lòng run rẩy trầm nghĩ.

Hôm qua Ngô gấu mới nói ra khỏi miệng lời nói, không nghĩ tới đến sáng nay bên trên, thật thực hiện , hẳn vậy mà thật hạ thủ, đem Phương Nho Linh Dược ruộng chà đạp thành cái dạng này.

"Là ai ác tâm như vậy đâu, trộm hái mấy khóa không gì đáng trách, nhưng là như thế này..."

"Đúng vậy a, đây quả thực dù ai trên thân đều nhìn không được."

"Thật sự là trên đầu thái tuế dám động thổ , cũng dám tại Phương Nho sư huynh trên đầu động, cũng thật sự là lợi hại."

"Xem đi, lần này khẳng định sẽ chết người!"

"Đúng vậy a, các người nhìn Phương Nho sư huynh sắc mặt..."

"Các người nói, có phải hay không là Thiên Kinh mình cái kia đồng cốt làm?"

"Có đạo lý, Phương Nho sư huynh một mực cùng trời kinh lâm đúng, rất có thể là những cái kia thân mạng ý xấu rác rưởi làm."

"Các người còn nhớ rõ trước mấy ngày, Phương Nho sư huynh sự kiện đánh người sao?"

"Người nói là đánh Thiên Kinh mình cái kia Ngô gấu?"

"A, giống như có liên quan."

"Tám chín phần mười, các người nhìn cái kia Quy Nhi Tử còn chưa tới, ý vào Thiên Kinh mình làm hậu thuẫn, đúng vậy ức hiếp chúng ta."

Một nói nói Đệ Tử khe khẽ bàn luận, tại bọn họ châu đầu ghé tai bên trong tiến hành, những nghị luận này, trên cơ bản là không có gia nhập Thiên Kinh mình, thường thường bị Thiên Kinh mình lần ép qua đệ tử từ.

Những này không có gia nhập Thiên Kinh mình đệ tử từ, nội tâm của bọn hắn, là hướng thiện , giống Trịnh kỳ dương cùng Hồ vũ , có loại tà chết chứ không chịu khuất phục ngạo cốt, biết rõ không gia nhập Thiên Kinh mình liền sẽ bị ức hiếp, nhưng là cũng không có cúi đầu đi gia nhập Thiên Kinh mình.

Mà một bên khác, thuộc về Thiên Kinh mình thành viên, lại là đại khí không ra, cũng không thảo luận, tại Phương Nho ánh mắt dưới, đều sợ hãi hậm hực rời đi, tâm sợ Phương Nho giận dữ phía dưới, tìm bọn họ để gây sự giống như .

"Dám làm không dám chịu thật sao? Không ai đứng ra thật sao?" Phương Nho đem những nghị luận này nghe vào trong tai, nhìn thấy cả đám lộ vẻ tức giận rời đi, khi bên dưới hét lớn một tiếng, "Phát sinh trọng đại như thế sự tình, ai cũng chạy không được, nhất là đối với ta Linh Dược ruộng hạ thủ súc sinh, bên ta nho hôm nay liền ở đây ở trước mặt tất cả các người thề, người này hẳn phải chết!"

Phương Nho gần như gào thét lời nói, khi bên dưới liền biểu lộ trạng thái, lấy thể khẩu khí, nói ra tự mình xử lý chuyện này thủ đoạn.

Người này hẳn phải chết!

Này bốn chữ vừa ra, lập tức để hiện trường tất cả nghị luận đều ngừng lại, kinh ngạc nhìn Phương Nho ánh mắt, lộ ra vẻ run rẩy.

Ngay cả những cái kia vừa mới giờ chân lên bước đi vài bước để từ từ, cũng là ngừng bước chân, tựa hồ không dám nhúc nhích.

"Ngô gấu lần này thật là chết chắc, đến lúc đó xem ra chỉ có thể từ ta đi thay hân, chuyển cáo cha hân tin dữ này!" Tên này cùng cùng Ngô gấu xem ra là đến từ cùng một địa phương để từ từ, đang nghe Phương Nho lời nói về sau, chính là ở trong lòng vô lực nỉ non một tiếng.

Đối với chuyện này kẻ đầu tiên, chỉ có người này rõ ràng nhất, hiện tại Ngô gấu còn chưa tới Linh Dược ruộng, nhưng là hân lại đem Phương Nho Linh Dược ruộng Phá Hư đến gần như hủy diệt trạng thái.

Như thế ác khí, Phương Nho đã đến không giết người này, thế không bỏ qua xu thế.

Sư môn đối với chuyện này, là sẽ không hiểu, dù sao trộm cắp Linh Dược chỉ nếu đúng vậy đại tội, nhưng là Thẩm Phán cái này tội ác người, chính là Linh Dược chỉ ruộng Quản Lý Giả.

Như Ngô Hùng Tướng Phương Nho Linh Dược ruộng hủy hoại thành cái dạng này, gián tiếp bên trên là Phương Nho Linh Dược bị tổn hại, mà trực tiếp, lại là sư môn thu nhập bị hủy diệt một phần ba.

Đã trộm cắp lại Phá Hư, loại hành vi này, đúng vậy tại sư môn Pháp Lệnh bên trong, cũng là đại tội, hiện tại Phương Nho muốn vì mình Linh Dược Điền Thảo về công đạo.

Cái này công đạo, chính là muốn đem Phá Hư mình Linh Dược ruộng tặc nhân chém thành muôn mảnh.

Chương 157: Hấp dẫn cực lớn (sáu chương

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Hấp dẫn cực lớn (sáu chương

"Kỳ thực, đối với dám đối ta Linh Dược ruộng người hạ thủ, trong tim ta nhiều ít vẫn là có chút ngọn nguồn." Phương Nho nói tiếp nói: "Cái này đã không đơn thuần là trộm cắp đơn giản như vậy, cái này đã tạo thành nghiêm trọng xâm phạm, nghiêm trọng khiêu khích, trong các người, ta biết nói trong đó nhất định có người biết nói là ai làm"

Phương Nho, để cùng Ngô gấu giao hảo người, như ngồi bàn chông, toàn thân đều bất an, hân trong đám người, cũng không dám nhìn Phương Nho con mắt, Phương Nho, nghe vào trong tai của hân, giống như ngay tại nói hân như vậy.

Mà Phương Nho, kỳ thực đối với dám đối với mình Linh Dược ruộng bên dưới nặng tay như thế người, vẫn là có một chút rõ ràng, như vừa mới những cái kia nhỏ giọng nghị luận, Phương Nho cũng là nghe vào trong tai .

Mình vài ngày trước, mới ra tay dạy dỗ một chút cái kia không lựa lời nói ngu xuẩn, sự tình cách mới mấy ngày, mình Linh Dược ruộng liền đã lọt vào nghiêm trọng như vậy Phá Hư.

Mà lại Phương Nho nhìn thấy Linh Dược Tanaka dấu chân, cái kia dấu chân thật to, cùng giẫm đạp đi xuống chiều sâu, đều thuyết minh lấy người này Thể Trọng tương đương, một bước đúng vậy một cái dấu chân thật sâu, đem Linh Dược đều đạp đến Tanaka, cùng Bùn Đất đứt gãy cùng một chỗ.

Mọi phương diện phán đoán phân tích, Phương Nho lúc này phỏng đoán, Phá Hư mình Linh Dược ruộng người, đúng vậy bị mình tát một cái Ngô gấu.

Nhưng là Phương Nho ánh mắt, trong đám người quét mấy lần, lại là không nhìn thấy Ngô gấu thân ảnh, muốn đến bây giờ còn chưa đến, có lẽ hân hôm nay sẽ không tới cũng khó nói.

Chúng đệ tử, nghe Phương Nho, đại khí không ra, đều đang mong đợi Phương Nho lời kế tiếp, lúc này Phương Nho lộ ra nhưng đã thành cái này Ngoại Môn người thứ nhất.

Vô luận là trên thực lực , vẫn là khí độ bên trên, Phương Nho ghét ác như cừu, cùng trời kinh mình làm đúng lỗi làm việc, đã sớm để những cái kia thường thường bị Thiên Kinh mình lấn ép Đệ Tử đại khoái nhân tâm.

Mà lại từ khi Phuong Nho đến về sau, hành hung Tứ Đại Hộ Pháp, cũng làm cho Thiên Kinh mình Tứ Đại Hộ Pháp phách lối khí diễm thu liễm rất nhiều, cái này trực tiếp, liền khiến cái này thường thường Thiên Kinh mình lần ếp Đệ Tử, đạt được chỉ chốc lát thời gian thờ dốc.

Phuong Nho danh tiếng, có thể nói tại những đệ tử này trong lòng, là cấp tốc ẩm lên, mà ở trên trời kinh mình thành viên Đệ Tử trong lòng, Phuong Nho hiển nhiên thành ác mộng của bọn họ.

Hiện tại Phuong Nho Linh Dược ruộng bị phá hủy một mẫu có thừa, nghiêm trọng như vậy sự tình phát sinh, tất cả mọi người đang mong đợi, cũng đoán trước lấy sẽ phát sinh cái gì.

"Hiện tại, ta cho các ngươi một cái cơ hội." Phuong Nho âm thanh làm chậm lại một chút, nói: "Các ngươi chỉ cần biết nói là ai làm, chỉ muốn nói cho ta biết, ta lợi dụng một trăm mai Tử Khí đan làm khen thưởng!"

Phuong Nho khẩu khí trong nhảy mắt kéo dài, thoáng chốc liền ném ra ngoài một cái hấp dẫn cực lớn.

"Oa! Một trăm mai, vẫn là Tử Khí đan!"

"Thiên, ta hiện tại liền phải đem ta suy đoán nói ra..."

"Ngươi có chứng cứ sao? Ngươi khó nói không có nghe Phuong Nho sư huynh nói, hán kỳ thực trong lòng cũng có chút ngọn nguồn, biết là ai làm."

"Đương nhiên, chúng ta đều có thể đoán được một điểm, Phuong Nho sư huynh không có khả năng đoán không được."

"Hán hiện tại là khi tìm thấy ngôi vững chứng cứ, đáng tiếc ta chỉ đoán được, lại không thấy được, bằng không cái kia một trăm mai Tử Khí đan khen thưởng liền là của ta."

"Sư môn đều không Phuong sư huynh hào phóng như vậy!"

Một nói nói nghị luận, tại Phuong Nho ném ra ngoài cái này khen thưởng tin tức về sau, lập tức như tạc thiên nôi, tại những đệ tử này bên trong sôi trào lên, ai không hướng tới cái này khen thưởng? Đây chính là so sư môn còn hào phóng hơn phần thưởng.

Một trăm mai, đã không ít, có thể làm rất nhiều chuyện, mà lại bây giờ đang đệ tử ngoại môn, căn bản cũng không có từng chiếm được dù là một cái Tử Khí đan khen thưởng, đều là Tử Khí Đan hòa luyện Khí Đan, đồng thời lượng còn không nhiều.

Nếu là đạt được Phuong Nho cái này một trăm mai Tử Khí đan, bọn hán giấu lại mình bằng vào cái này một trăm viên thuốc, có thể tâm vô bàng vụ Tu Luyện, tấn thăng thời điểm, lại có thể làm vi Bàng Đại tiếp tế, có thể trong nhảy mắt liền ở lúc tu hành hàng bắt đầu bên trên.

"Không xong!" Cùng Ngô gấu giao người tốt, lúc này trong lòng nói thầm một tiếng không tốt, bởi vì Phuong Nho ném đi ra cái này dụ hoặc, thực sự quá dụ hoặc người, cũng dụ mê hoặc lòng người.

Bởi vì vì người nọ biết nói, Ngô gấu lúc ấy để lộ ra muốn trộm cắp Phuong Nho Linh Dược chỉ nếu tin tức, vẫn là có bên cạnh người hơi nghe ngửi thấy một điểm.

Như nếu những người này, đang nghe Phuong Nho ném đi ra cái này dụ hoặc phía dưới, chịu không được dụ hoặc, tìm Phuong Nho lĩnh khen thưởng, cái kia Ngô gấu thật sự là khó thoát vận rủi.

Cho dù là mình nghe được Phuong Nho cái này dụ hoặc tin tức thời điểm, cũng là có mãnh liệt Tâm Động, dù sao một trăm mai Tử Khí đan dụ hoặc, thực sự quá Bàng Đại.

Cực lớn đến giống như trong thế tục nghèo rách mừng toi người, đột nhiên có một ngày, có một trăm vạn lượng Hoàng Kim bày ở trước mặt hán, để hán cầm.

"Một trăm mai Tử Khí đan a! Đã đáng giá ta ruộng bỏ người này người phi nhỏ tổ chức." Tại Phuong Nho lời nói về sau, một tên đệ tử nội tâm bắt đầu phiến giang đảo hải, "Ngô gấu lúc ấy cùng Ngô Phàm lúc nói, ta là nghe được, hiện tại hán đem Phuong Nho Linh Dược ruộng Phá Hư thành cái dạng này, Phuong Nho đã hạ quyết tâm để hán chết, chỉ cần ta nói cho hán biết, đây là Ngô gấu làm, vậy ta liền có thể đạt được một trăm mai Tử Khí đan, hưởng hồ Ngô gấu vừa chết, hán cũng không thể tìm ta trả thù, đúng!"

Phuong Nho biết nói, trọng thưởng phía dưới, tất có dừng phu, một trăm mai Tử Khí đan đối với mình tới nói, tính không được cái gì.

Hiện tại mình chỉ cần một cái đáng tin thật lòng chứng cứ, đến vào chỗ suy đoán của chính mình, chỉ cần hiện tại có người đứng ra, hô to một tiếng, đây là Ngô gấu làm, như vậy Phuong Nho liền sẽ cho hán một trăm mai Tử Khí đan.

Đến lúc đó, cũng chính là Ngô gấu Tử Kỳ.

"Ta cho các ngươi một chút thời gian cân nhắc, nhưng là cũng không nhiều, các ngươi cũng cần phải rõ ràng, chỉ cần ta tìm tới Linh Dược ruộng thủ vệ hỏi một chút, ta cũng có thể trong nhảy mắt biết nói đáp án." Phuong Nho bắt đầu có chút kiên nhẫn thúc giục một câu, cũng là đang tăng nhanh lấy bọn hán nội tâm giây dựa.

Như Phuong Nho nói, cũng xác thực như thế, hôm qua mình rời đi Linh Dược ruộng thời điểm, đã muộn, cái kia Phá Hư mình Linh Dược ruộng người,

hắn là càn khôn .

Chỉ có Linh Dược ruộng thủ vệ, mới có thể biết nói cái kia sau cùng rồi đi người diện mạo, đặc thù.

Nhưng là Linh Dược ruộng thủ vệ, cũng là như một đầu một loại tựa hồ không có cá nhân cảm tình, Phương Nho cũng không xác định mình có thể hay không từ bọn hắn trong miệng hỏi ra.

Quả thật, tại Phương Nho cái này âm thanh lời nói phía dưới, trong đám người rốt cục bắt đầu rối loạn lên, đặc biệt là những cái kia biết nói là ai làm Đệ Tử, như nếu Phương Nho thật đi tìm thủ vệ, đến lúc đó chỉ sợ thật hỏi ra cái gì tới.

Đây chẳng phải là đến miệng con vịt cũng bay rồi?

"Phương sư huynh, ta suy đoán có tính không?" Một tên đệ tử lỗ mãng đứng ra nhìn lấy Phương Nho áp a áp ứng nói.

"Đoán thiếu khuyết chứng cứ, tuy nhiên ngươi dám cái thứ nhất đứng ra nói chuyện, ta cũng khen thưởng ngươi một cái Tử Khí đan." Phương Nho nhìn lấy tên này đứng ra đệ tử tử, trên mặt lộ ra bối rối.

Khi phía dưới nho chính là liền một cái Tử Khí đan tiện tay cho hắn ném đi mà đi, trong nháy mắt liền chính xác ném ở trong tay của hắn, lấy đó khen thưởng hắn dám cái thứ nhất đứng ra.

Đây chính là Phương Nho xử lý thủ đoạn, ân uy tịnh thi, dám cái thứ nhất đứng ra người, đạt được khen thưởng, mới tốt tốt hơn khích lệ những cái kia trong lòng người biết, đem tự mình biết nói nói ra.

"A! Cảm ơn Phương sư huynh, Ha-Ha cảm ơn cảm ơn, ta chỉ là suy đoán một chút, không nghĩ tới đều để ngươi phá phí, cảm ơn Phương sư huynh." Tên này đạt được một cái Tử Khí đan đệ tử tử, khi bên dưới nhảy cẫng hoan hô, nói lời cảm tạ không ngừng, nói: "Phương sư huynh làm người, mọi người rõ như ban ngày, hiện tại Phương sư huynh Linh Dược ruộng gặp tiểu nhân Phá Hư, chúng ta hi vọng biết nói việc này người, to gan đứng ra, vì Phương sư huynh đòi lại một cái công đạo a!"

Nghe được người này lời nói, Phương Nho khóe miệng hiện hiện một vòng ý cười, đây chính là Phương Nho muốn nghe được, cũng là muốn nhìn thấy, tóm lại phải có người đứng ra, thay người khác tăng thêm lòng dũng cảm.

Chương 158: Tất có dũng phu (bảy chương

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 158: Tất có dũng phu (bảy chương

Tại người này hồ hào phía dưới, trong đám người bạo động càng rõ ràng hơn , có chút Đệ Tử, nhìn lấy trong tay hắn tròn trịa, hiện ra Tử Khí đan dược, cũng là nóng lòng muốn thử, muốn học người này đứng ra, nói mình là đoán.

Cũng vào lúc này, đột nhiên Thiên Kinh minh thành viên bên kia Đệ Tử, lại tại đột nhiên, có một tên đệ tử, vệt đám người ra, đứng ở người trước.

"Phương Nho sư huynh, ta biết là ai phá hủy linh dược của ngươi ruộng!" Tên đệ tử này, sắc mặt đỏ như nhiễm máu, hiển nhiên là nội tâm từng có mãnh liệt giãy dụa, rốt cục vào lúc này nhịn không nổi, muốn đem tự mình biết nói lớn tiếng nói ra.

Tại một trăm mai Tử Khí đan khen thưởng cùng ruộng bỏ Thiên Kinh minh ở giữa, hắn lựa chọn cái trước, đây cũng là Thiên Kinh minh xác thực không được ưa chuộng hiện tượng.

Những này gia nhập Thiên Kinh minh đệ tử tử, có rất nhiều, nhưng thật ra là chịu không được Thiên Kinh minh ức hiếp, đang ức hiếp phía dưới, bắt đắc dĩ gia nhập vào .

Mà lúc này, người này tại ích lợi thật lớn dụ hoặc phía dưới, rốt cuộc kiềm chế không được, hắn đứng dậy, nhìn lấy Phương Nho.

"Tốt! Chỉ cần ngươi nói ra đến, lại vô cùng xác thực có thể tin, một trăm mai Tử Khí đan liền là của ngươi." Phương Nho nhìn lấy hắn, trên mặt hiển hiện ý cười, người này là thuộc về Thiên Kinh minh cái kia một khối , hắn có thể vào lúc này đứng ra, nhìn sắc mặt hắn lại là huyết hồng vô cùng, Phương Nho đã kết luận hắn đã giãy dụa đã lâu.

"Phương sư huynh làm người, ta vẫn tin tưởng." Hân nhẹ gật đầu nói ra: "Nói thật, Phương sư huynh cái này ba mẫu Linh Dược tại cái này vạn mẫu Linh Dược Tanaka, cũng là Mộc Tú Vu Lâm, nhưng lại bị người khác Phá Hư, để cho chúng ta những này vì Linh Dược ruộng nỗ lực nỗ lực đồng môn cảm giác được trái tim băng giá, mấy ngày trước đây Phương sư huynh xuất thủ dạy dỗ một Ngô gấu, hân ghi hận trong lòng, đúng vậy hân tới hôm qua tìm phục tại nơi này, chờ Phương sư huynh người rồi đi về sau, hân mới động thủ."

Người này lời nói vừa nói ra khỏi miệng, lập tức tất cả Đệ Tử, đều âm thanh ầm ầm đun nước thịnh, như nổ tung nổi, từng cái Đệ Tử kêu, mình cũng là phỏng đoán đến Ngô gấu gây nên.

Phương Nho nghe xong hân, sắc mặt khi bên dưới trầm xuống, mình phỏng đoán không có sai, hiện tại có người này đi ra chỉ chứng, chính là trong nháy mắt để Phương Nho thể nội Nộ Hỏa tìm được chỗ tháo nước.

Cái này Nộ Hỏa như Sát Ý, trong nháy mắt liền muốn đem Ngô gấu thôn phệ, mặt sát, mới có thể giải mối hận trong lòng.

"Quả nhiên cùng ta suy đoán." Phương Nho nhàn nhạt nỉ non một tiếng, nhìn về phía người này, nói: "Người nhưng còn có chứng cứ sao? Nếu như ta đem Ngô gấu tạp chúng kia chop tới, người là có hay không dám cùng chi đối chất?"

"Cái này..." Hân hơi cúi đầu, hai tay năm ngón tay xoa lấy lấy, tựa hồ trong lòng rất là xoắn xuýt, qua một cái chớp mắt, hân ngẩng đầu lên, quay đầu hướng sau lưng nhìn thoáng qua, chính là nhìn về phía Phương Nho gật đầu một cái nói: "Phương sư huynh trước người phát ra chỉ Lôi Thê có phải hay không coi là thật như thế?"

"Đương nhiên, Phá Hư ta Linh Dược ruộng người, hân phải chết không nghi ngờ." Phương Nho gật đầu một cái, trong nháy mắt liền hiểu hân khó xử, như nếu Ngô gấu không chết, hân sợ hãi Ngô gấu sẽ trả thù hân.

"Người không cần lo lắng, chỉ cần người dám cùng Ngô gấu tạp chúng kia đối chất, ta nhưng bảo vệ cho người bình an, hân chỉ có một con đường chết, cũng trả thù không được người." Phương Nho trong nháy mắt liền cho hạ một viên thuốc an thần, "Mà lại, ta sẽ ngay trước nơi này mặt của mọi người nói cho bọn hân, người là bên ta nho huynh đệ, ai dám động đến người, trả thù người, đúng vậy đối địch với ta! Người tên là gì?"

"Oa! Cái này đãi ngộ, ta thật sự là hận mình không dám sớm một chút đứng ra đi, đem chính mình hiểu rõ nói ra."

"Cái này Kiều gia chồng chất muốn xoay người, xem ra hân là muốn triệt để thoát ly Thiên Kinh mình."

"Phương Nho nói ra những lời này đến, bên ngoài nhóm, Thiên Kinh mình còn dám động đến hân sao?"

"Ai, nếu là Phương Nho nói che chở ta, ta cũng lập tức thoát ly cái này cái** ** tổ chức, đáng tiếc a."

Một nói nói thuộc về Thiên Kinh mình thành viên đệ tử từ cảm thán tại nội tâm nhấp nhô, lúc này những đệ tử này ánh mắt đều hâm mộ về ghen ghét nhìn lấy Kiều gia chồng chất.

Đạt được Phương Nho một cái hứa hẹn, bên ngoài nhóm đúng vậy đạt được một mảnh che chở, động đến hân đúng vậy cùng Phương Nho là địch, hiện tại Ngoại Môn, không người nào dám cũng không có muốn cùng Phương Nho là địch.

Phương Nho lời đình thủ đoạn, sớm đã chấn kinh Kê xấu, Thiên Kinh mình người nói chuyện đại biểu Tứ Đại Hộ Pháp đã thu liễm khí điểm, ngay cả đã từng chứa Người tốt Hoàng Huyền, làm Ngoại Môn Thiên Kinh mình phó mình, cũng thua chạy Nội Môn.

Hiện tại Phương Nho, có thể nói là một thanh chỉ Thiên Kinh mình đao, chỉ ít bên ngoài trong môn, cây đao này còn Vô Nhân Năng Địch.

Mà Kiều gia chồng chất nghe được Phương Nho lời nói về sau, cả người thân thể run lên, có loại tựa hồ kích động muốn khóc lên như vậy thần sắc hiện lên.

"Ta... Ta gọi Kiều gia chồng chất." Kiều gia chồng chất nhìn lấy Phương Nho khẩn trương kích động nói ra: "Giống ta loại này tại cơ sở đau khổ giãy dụa người, cho tới bây giờ không nghĩ tới có một ngày có thể cùng Phương sư huynh người xưng huynh gọi đệ, ta hôm nay liền hạt đi ra, liền vì Phương sư huynh người câu nói này, ta cũng nhất định phải đem Ngô gấu chân diện mục vạch trần."

Quả thật, Kiều gia chồng chất vui mừng tại hình, lời nói cũng chân thành tha thiết vô cùng, vỗ bộ ngực một bộ không sợ trời không sợ đất thần sắc.

"Tốt, Ngô gấu tạp chúng kia bây giờ không có ở đây cái này, vậy thì nhất định tại Trụ Sở, ta hiện tại đem hân chop tới, giải quyết tại chỗ hân." Phương Nho đối với Kiều gia chồng chất gật đầu một cái, khi bên dưới liền xoay người, bước chân đạp một cái, toàn bộ thân hình vậy mà phiêu nhiên nhô khỏi, phảng phất như bay lên trời thân truyền đệ tử phong thái.

Nhìn thấy Phương Nho triển hiện ra chiêu này đoạn, chỗ Đệ Tử ánh mắt chỉ tiêu điểm đều tại cái kia phiêu nhiên mà đi Phương Nho trên thân, Phương Nho mạnh bao nhiêu, bọn hân không rõ ràng, nhưng là hiện tại Phương Nho triển hiện ra chiêu này, đúng vậy chứng minh tốt nhất.

Cũng để bọn hân chân chính mình trọn nhìn chính bọn hân cùng Phương Nho chênh lệch, trong lòng bọn họ lúc này đều có một cái khiếp sợ ý nghĩ, cái kia chính là Phương Nho thực lực đã đạt tới một cái để bọn hân cao sơn ngưỡng chỉ cấp độ, cái kia chính là Hóa Khí cảnh.

Chỉ có tu vi đạt đến Hóa Khí cảnh đệ tử từ, mới có thể như thân truyền đệ tử như vậy, mượn nhờ trong sự môn Bảng Đại Linh Khí, Hóa Khí bay tứ tung, lăng không hư đạp.

Đây chính là Phương Nho muốn kết quả, mình nói muốn che chở ở Kiều gia chồng chất, không ở trước mặt những người này thể hiện ra một chút thực lực, làm sao chán nhứt bọn hắn.

Hiển nhiên, hiện tại Phương Nho muốn hiệu quả đã đạt tới, Kiều gia chồng chất nhìn lấy Phương Nho phiêu nhiên đi xa thân ảnh, trên mặt dừng động mãnh liệt về kích động.

Tiếp theo ánh mắt nhất chuyển, ném đến sau lưng một tên đệ tử trên thân.

"Ngô Phàm, ngươi so ta biết đến hắn là càng nhiều!" Kiều gia chồng chất nhìn lấy tên đệ tử này khóe môi vênh lên, lộ ra một vòng Tà Mị ý cười.

"Kiều gia chồng chất, ngươi ruộng bỏ tổ chức ta không trách ngươi, nhưng là ngươi cũng đừng hòng để cho ta đi ra hại Ngô gấu." Ngô Phàm mở trừng hai mắt, nhìn lấy Kiều gia chồng chất nói ra: "Ngô gấu tuy nhiên bản tính hư hỏng một chút, nhưng là ta cùng hắn tốt xấu là từ nhỏ một khối chơi đến lớn huynh đệ, hắn hôm nay làm ra chuyện như vậy, xem như hắn gieo gió gặt bão, tuy nhiên ta sẽ không nói câu nào, tốt, hỏng, ta cũng sẽ không nói, hắn chết, ta sẽ thay hắn đem tin dữ chuyển cáo cha hắn, chỉ thế thôi."

Nghe được Ngô Phàm, Kiều gia chồng chất cũng không nói gì nữa, mà là đạp cát bước từ, hướng một chỗ khác đi đến, nơi này là Thiên Kinh minh thành viên Đệ Tử một đoàn, bên kia nhân số ít lại là tà chết chứ không chịu khuất phục, không có gia nhập Thiên Kinh minh đệ tử từ, hắn hiện tại liền muốn cho thấy lập trường, triệt để thoát ly khỏi Thiên Kinh minh.

Tất cả mọi người lẳng lặng cùng đợi Phương Nho trở về, đến lúc đó, mới có thể là chân chính Hào Hí trình diễn thời điểm.

Bọn hắn thử nghĩ lấy, Ngô gấu cái kia mấy trăm cân như Cầu Hùng như vậy thân thể, Phương Nho sẽ là như thế nào đem chộp tới, tràng diện kia muốn một chút, bọn hắn đã cảm thấy rất đã.

Chương 159: Nghịch lân (tám càn)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 159: Nghịch lân (tám càn)

Phương Nho ra Linh Dược ruộng, chính là thân thể hạ xuống, vừa mới tại chúng đệ tử trước mặt, cũng chỉ là dựng nên một cái hình tượng cường đại, tốt che chở Kiều gia chồng chất.

Kỳ thực coi như trong sự môn, có đại trận bao phủ, Linh Khí nồng đậm không tiết ra ngoài, nhưng là lấy trước mắt tu vi, muốn thời gian dài trên không trung hư độ, vẫn là rất mệt mỏi.

Như nếu không phải trong sự môn có linh khí nồng nặc trên không trung cuộn cuộn không nghỉ, Phương Nho tin tưởng mình là không thể nào từ Linh Dược ruộng một đường hư độ đến cái này bên ngoài tới.

Phương Nho một roi xuống đất, trong nháy mắt liền xa xa nhìn thấy, một nói mập mạp to con thân ảnh, chính thành thoi thành thoi chậm rãi hướng Linh Dược ruộng phương hướng đi tới.

Nhìn thấy đạo thân ảnh này, Phương Nho tức giận trong lòng thân nhiên mà thẳng, phảng phất như tại dầu bên trong ném hạ một cái bó đuốc, trong nháy mắt liền đốt.

Phương Nho bước chân đạp mạnh, toàn bộ thân hình nhanh đến mức cực hạn, như một nói lóe lên điện, thẳng đến thành thoi mà đến Ngô gấu.

"Đoán chừng Phương Nho tiểu tử kia lúc này đang thu thập Tàn Cục đi! Ha-Ha, dám đắc tội ta Hùng gia, hạ tràng..." Ngô mặt gấu bên trên dữ tợn run run, vừa đi bên cạnh cười đắc ý nỉ non.

Nhưng là hắn còn không có nỉ non xong, đột nhiên trước mặt cảm giác được một luồng kinh phong như vậy thổi đến mà đến, loại cảm giác này để hắn toàn thân run lên, "Thật cường đại sát khí..."

Ánh mắt của hắn thoáng nhìn, lập tức một nói tức giận gào thét, bí mật mang theo một cỗ lực lượng hùng hồn tại hắn phản ứng đều phản ứng không kịp thời điểm, đột nhiên hướng hắn Nỗ Môn đánh tới.

"Cầu Hùng, ngươi cái này tập chúng, đến rất đúng lúc." Phương Nho tức giận gào thét như ghé vào lỗ tai hắn nổ qua một nói lời, trong nháy mắt một

quyền thăng bức mà đi.

Hồ!

Không Khí đều vang lên bạo ở giữa, đây là thuần Nhục Thân Chi Lực một quyền, một quyền này, đủ nát tảng đá lớn.

Bành!

Hào không ngoài suy đoán, Phương Nho một quyền này, trực tiếp liền nện đánh vào Ngô gấu trên ót, tại một quyền này phía dưới, Ngô gấu cái này mấy trăm cân Thân Thể, đều là trên không trung xoáy đạo qua một vòng, nặng hơn nữa nặng đập xuống đất, tứ chi co quắp.

Phương Nho cắn răng, nhìn lấy Ngô gấu ngay cả một quyền của mình chi lực đều có chút không chịu nổi đáng về, thật sự là cảm thấy đáng hận lại buồn cười.

"Đứng lên cho ta." Phương Nho trong nháy mắt đi qua, ôm đồm lấy hán tráng kiện cánh tay, trong nháy mắt liền nhấc lên.

Như thế mập mạp to con thân thể, thế nhưng là tại Phương Nho trước mặt, phảng phất giống như một con chó, dễ dàng bị Phương Nho nhấc lên mà lên.

"Người biết nói không biết, người hôm nay sẽ vì người sờ sờ vớ, nỗ lực mạng chó đại giới." Phương Nho trợn lên giận dữ nhìn lấy bị mình nhấc lên Ngô gấu, tức giận uống nói: "Người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta cái này nghịch lân, ta tất phải giết, mà người, đã triệt để chạm vảy ngược của ta!"

"A! Ta... Tha mạng... Tha mạng a..." Còn tại Phương Nho một quyền kia bên trong, không có tỉnh táo lại, cái mũi khóe miệng chảy máu Ngô gấu, đang nghe Phương Nho, nhìn thấy Phương Nho phần nộ thần thái thời điểm, lập tức thanh tỉnh hơn phân nửa, cái này có thể quan hệ đến sinh mệnh đại sự, hán hiển nhiên bị hù dọa, còn kém tề ra quần.

"Tha mạng? Người chó này mệnh, đã là chán sống, tự tìm đường chết mà thôi." Phương Nho Lãnh Lãnh vừa quát, khịt mũi coi thường, nói: "Mệnh, đều là mình trần quý đi ra, người đối với mạng chó của chính mình toàn không trân quý, hôm nay cũng liền chết không có gì đáng tiếc, người xem sư môn quy củ tại không để ý, ác ý Phá Hư ta lao động thành quả, cái này tội trạng, có thể để người chết."

"A... Tha mạng a, không phải ta à... Phương... Phương gia." Ngô gấu lúc này đã sợ đến mất hồn mất vía, không lựa lời nói. Vội vàng ngụy biện, "Không phải ta làm, linh dược của người ruộng thế nào? Ta hôm nay ngủ một giấc đến bây giờ, ta cái gì cũng không biết nói a." Bên cạnh vô lực giãy dụa, từ chối, rậm rậm, quần của hán đã ướt một đại khối, hiển nhiên, hán lúc này đã cảm thấy đối từ vong sợ hãi, dọa đến nước tiểu đầy đất.

"Như nếu vèn vèn suy đoán, người còn sống được đến bây giờ?" Phương Nho bên cạnh kéo lấy hán, như kéo lấy như chó chết hướng Linh Dược ruộng đi, tức giận một bên đáp lại, "Ta đã sớm đoán được là người gây nên, nhưng là ta không sẽ bởi vì vì chính mình suy đoán liền muốn đoạn sinh tử của người, ta cho người biết, hiện tại nhân chứng đều có, đều chỉ hướng người cái này tạp chủng, dám làm không dám chịu, cũng phải khi, hôm nay người phải chết."

"A... Ta sai rồi, Phương gia, Phương sư huynh, Phương đại ca, phương..." Ngô gấu ba hồn bảy vía, đều đã bị dọa đến toàn máu xụi lơ, tay chân bất lực, bị Phương Nho nhẹ nhàng kéo lấy hướng Linh Dược Tanaka chạy nhanh, trên đường đi, cái kia bị hán nước tiểu ướt nhẹp quần, dính vào Bùn Đất, trở nên ô. Uể không chịu nổi, giống như lỏi ra tới hiểm vậy ở phía trên.

Phương Nho không cùng hán nói nhảm, một đường phi nước đại, kéo lấy hán một đầu cánh tay, nhanh chóng hướng Linh Dược ruộng chạy đi.

Rốt cục vào Linh Dược ruộng lỏi vào, hai tên thủ vệ thấy được bị Phương Nho kéo lấy cầu xin tha thứ vô lực Ngô gấu, cảm thấy có ấn tượng.

Khi Phương Nho đem Ngô gấu kéo vào Linh Dược ruộng, mấy trăm nói chờ đợi ánh mắt đều là tà nhìn sang.

"Thiên, mau nhìn, Đại Cầu Hùng bị Phương sư huynh giống kéo chó kéo đến đây, Ha-Ha."

"Không không không, người nói sai, hán là Cầu Hùng, cái nào gặp qua lớn như vậy chó."

"Tốt, hà giận, cái này Đại Cầu Hùng, cầm cùng với chính mình giống Cầu Hùng thân thể, lại là rác rưởi Thiên Kinh mình thành viên, luôn luôn ức hiếp chúng ta, bây giờ nhìn hán làm sao phách lỏi."

"Hán còn có thể phách lỏi sao? Phương Nho sư huynh đã phát ra lời thề, hán chỉ có một con đường chết, Ha-Ha."

"Sớm biết hôm nay, sao lúc trước còn như thế, loại hàng này, chết chưa hết tội, đại khoái nhân tâm"

Không thuộc về Thiên Kinh mình đệ tử, nhìn thấy Phương Nho kéo lấy Ngô gấu trắng diện, trong nháy mắt cũng cảm giác được một cỗ khoái cảm, đã từng ức hiếp mình ác nhân, có một ngày tại trước mắt của mình, bị người khác lần ép cảm giác, tự nhiên là không cần nói cũng biết.

Bọn hán nói nói nghị luận bình phẩm từ đầu đến chân, hiển nhiên Ngô gấu này chủng loại giống như căn bã loại hình người, vừa được đến báo ứng, trong nháy mắt không giữ quy tắc hồ Dân Ý, quá nhanh nhân tâm.

Mà Thiên Kinh mình đệ tử thành viên, nhìn thấy bộ này trắng diện, lại là để bọn hán cảm giác được một cỗ không lời nào có thể diễn tả được hoảng sợ cùng nhục nhã.

Có một ít vốn không muốn gia nhập Thiên Kinh mình lại bắt đắ dĩ gia nhập vào Thiên Kinh mình đệ tử từ, lúc này đều ảm sinh ra thoái ý, bọn hấn đều tưởng tượng Kiều gia chồng chất như thế, triệt để cùng trời kinh mình quyết liệt.

Nhưng là suy đi nghĩ lại về sau, lại vẫn là không dám, bởi vì bọn hấn biết nói, mình không thể giống Kiều gia chồng chất như thế, đạt được Phương Nho một cái hứa hẹn, một mảnh che chở.

Như nếu rời khỏi Thiên Kinh mình, không có người che chở, đến lúc đó có thể sẽ rất thảm, nhưng là trong lòng của những người này, nhưng cũng là thoải mái, mặc dù mình người là Thiên Kinh mình một viên, nhưng là tâm lại không phải, có thể nhìn thấy Ngô gấu tại Phương Nho trên tay như một đầu như chó chết, cũng là để bọn hấn rất là dễ chịu.

Ngô Phàm nhìn thấy Ngô gấu lúc này tình cảnh, lại là thở dài một tiếng, lắc đầu, hấn hiện ở trong lòng ngược lại là có chút trách tự trách mình, vì cái gì lúc ấy không gát gao ngăn cản Ngô gấu, để hấn phạm vào sát thân sai lầm lớn.

Chương 160: Phế người tu vi

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Phế người tu vi

Bánh!

Ngô gấu bị Phương Nho kéo tới Linh Dược ruộng, một thanh vút trên mặt đất, nhìn về phía Kiều gia chồng chất.

Kiều gia chồng chất hiểu ý, trong nháy mắt liền đi tới, nhìn trên mặt đất giống như chó chết, lộ ra tuyệt vọng thần sắc Ngô gấu nói ra: "Phương sư huynh, hôm qua, có người cho người đưa tin tới về sau, người liền rời đi, ta nghe Thiên Ngô gấu lúc ấy nói ra muốn trộm hái người linh dược lời nói, lại không nghĩ rằng hấn không chỉ là trộm Linh Dược đơn giản như vậy, còn đem linh dược của người Phá Hư nhiều như vậy."

"Cầu Hùng, người còn có lời gì nói?" Phương Nho tức giận trừng mắt Ngô gấu lạnh lùng vừa quát, "Phạm vào sai lầm lớn, liền dùng mạng chó của người đền hoàn lại đi."

"Không... Không phải ta, kiều cái này chồng chất người cái này súc sinh, người không nên ngấm máu phun người." Ngô gấu bứt lên thanh âm tuyệt vọng đối với Kiều gia chồng chất gào thét nói: "Ồ trên trời kinh mình, ta không xử bạc với người, người tại sao có thể bỏ đá xuống giếng ngấm máu phun người, người cái này vong ân phụ nghĩa tiểu nhân."

"Tại đại nghĩa trước mặt, cá nhân ân tình đáng là gì?" Kiều gia chồng chất chút ít nhũ mảy nhìn lấy Ngô gấu Lãnh Lãnh nói ra: "Ta nói câu câu là thật, hôm nay ta cho người biết, ta đã triệt để thoát ly Thiên Kinh mình, ta với các người phân rõ giới hạn."

"Hôm qua đưa tin cho ta cái vị kia, làm phiền người đứng ra một chút." Phương Nho đột nhiên mở miệng Cao Thanh nói nói.

Tại Phương Nho cái này âm thanh lời nói phía dưới, qua một cái chớp mắt, một tên đệ tử lộ ra vẻ khấn trương, chậm rãi đứng dậy.

Phương Nho xem xét, liền nhìn ra, đây chính là hôm qua cho mình đưa tin người kia.

"Người không cần khấn trương, chắc hấn chó này gấu, người cũng cần phải nghe được, người liền to gan nói ra, ta thưởng người 50 mai Tử Khí đan." Phương Nho lớn tiếng nói nói, tiện tay liền lấy ra 50 mai Tử Khí đan.

Tên này hôm qua cho Phương Nho đưa tới Chiến Thụ đệ tử từ, nhìn thấy Phương Nho trong tay Tử Khí đan liếm môi một cái, cổ họng lợc cộc một tiếng, nuốt hạ một hộp nước miếng.

Ngô gấu hôm qua, hấn tự nhiên là nghe được rõ ràng, hấn nhớ đến lúc ấy Ngô gấu đem mình kêu to đi qua, hỏi mình một vài vấn đề về sau, liền đem mình đẩy ra.

Sau đó không coi ai ra gì cùng Ngô đan nói đến trộm cắp sự tình, lúc ấy hấn đứng vậy ở bên cạnh, làm sao lại không biết nói đây.

Hiện tại Phương Nho liền cho hấn một cái thành nhà giàu mới nổi cơ hội, chỉ cần hấn như thật nói ra, lập tức liền có thể lấy đạt được 50 mai Tử Khí đan khen thưởng.

Loại này khen thưởng, đơn giản không thua kém cho một cái nghèo khó cả đời người, lập tức đưa hơn trăm vạn Hoàng Kim, lập tức để hắn thăng chức rất nhanh .

Dụ hoặc tính thực sự quá lớn, để bất luận kẻ nào đều có chút cự không dứt được.

Bịch!

Đang đưa tin người, liền muốn mở miệng thời điểm, đột nhiên từ sau lưng của hắn, một người đệ tử xốc lên hắn, đi lên phía trước, trực tiếp quỳ gối Phương Nho trước mặt.

"Phương sư huynh, ta tới nói đi, đây hết thấy, đều là Ngô gấu làm , ta hận ta lúc ấy không có kịp thời ngăn cản hắn, hiện tại việc đã đến nước này, ta khẩn cầu người, có thể tha hắn một đầu sinh lộ, dù là đem hắn trục xuất sư môn, phế đi tu vi của hắn đều được, chỉ cầu người lưu hắn một mạng đi." Ngô đan quỳ trên mặt đất, trong nháy mắt đối phương nho dập đầu ba cái, nói: "Ngô gấu hiện tại phạm vào ngập trời sai lầm lớn, nhưng là hắn bên trên có cần chiếu cố Lão Phụ Lão Mẫu, trong nhà hắn, chỉ có hắn một cây dòng độc đinh a!"

Mắt thấy cái này đột nhiên xông ra người, một thanh nước mũi một thanh nước mắt kể ra, Phương Nho cũng nghe được tâm linh hơi rung động, nghe hắn như thế nói đến, ngược lại để Phương Nho nghĩ đến mình cha.

"Ngô Phàm, người chuyện gì xảy ra, trước người không phải còn luôn miệng mà nói, sẽ không nói câu nào sao? Bây giờ lại tại Phương sư huynh trước mặt vì hắn cầu lên tình tới?" Một bên Kiều gia chồng chất khi bên dưới đứng dậy, nhìn lấy quỳ trên mặt đất Ngô Phàm nói ra: "Ngô gấu hắn phạm vào tội, là không thể tha thứ, Phương sư huynh những linh được này bây giờ đều đã mất đi thu hoạch, khó nói người van nài là được rồi hay sao?"

"Ngô Phàm, ô... Người đừng nói nữa." Ngô gấu đầm ngực dậm chân khóc lớn nói: "Nếu như ta thật đã chết rồi, mời người đến lúc đó chuyển cáo cha mẹ ta một tiếng, liền nói ta bất hiếu, cũng nhờ người giúp ta chăm sóc một hai."

Ngô Phàm nhìn lấy Phương Nho, mang theo khẩn cầu ánh mắt nháy mắt cũng không nháy mắt, hắn mặt lộ vẻ chân thành, phi thường hi vọng Phương Nho có thể mở một mặt lưới, có thể lưu Ngô gấu một cái mạng.

"Nha, hát lên Khổ Nhục Kế tới." Kiều gia chồng chất ở một bên, trong lòng có chút khản trương nói ra: "Phương sư huynh, người thế nhưng là dựng lên Lôi Thê, cũng không thể nghe hắn mấy câu liền cái biến tâm ý của mình a, bọn hắn đây là hát đôi đây."

Phương Nho mắt nhìn Kiều gia chồng chất, trong nháy mắt xuất ra một trăm mai Từ Khí đan giao cho hắn, gật đầu nói: "Ta đã nói muốn che chở người, liền sẽ làm đến, đây là đưa cho người khen thưởng."

Kiều gia chồng chất ở một tiếng, chính là nhận lấy Phương Nho đưa tới trăm viên Từ Khí đan, trong chớp mắt xuất ra một cái Quy Linh túi, ném vào đến trong túi.

Phương Nho nhìn thấy Kiều gia chồng chất Quy Linh túi, khi bên dưới cũng là đối với Kiều gia chồng chất có một chút hiểu rõ, có thể có được Quy Linh túi loại này vật bảo bối , gia thế của hắn, hắn là sẽ không rất kém cỏi.

Cào là Phương Nho mình, hiện tại Quy Linh túi cũng là đảm nhiệm chính lúc ấy xem như Lễ Vật đưa tặng cho mình .

"Người gọi Ngô Phàm? Người cùng chó này gấu ca môn?" Phương Nho nhìn lấy quỳ trên mặt đất nhìn cùng với chính mình Ngô Phàm nói ra: "Người đứng lên trước đi."

Ngô Phàm gật đầu một cái, cũng không có nhấn nhó chính là đứng lên, nói: "Phương sư huynh, người có thể đáp ứng ta cái này yêu cầu quá đáng sao? Coi như vì hắn Lão Phụ Lão Mẫu."

"Nhân tâm đều là nhục trường, ta cũng không ngoại lệ." Phương Nho nhìn lấy Ngô đan gật đầu nói: "Các người đều hắn là biết nói, vì cái này ba mẫu Linh Dược, ta cũng là một đường khó khăn trắc trở, một đường long đong, thậm chí vì cái này ba mẫu Linh Dược ruộng, ta kém chút bị trục xuất sư môn không nói, liền ngay cả Tô sư tỷ, vì ta cái này ba mẫu Linh Dược ruộng, cũng ở chỗ này bị thương, càng sâu có thân truyền đệ tử sóng Thu Thần, cũng bởi vì cái này ba mẫu Linh Dược ruộng, bị phong ấn tu vi, trục xuất sư môn, những việc này, các người đều là biết đến."

"Hiện tại cái này ba mẫu Linh Dược ruộng, thật vất vả khỏi từ hoàn sinh, mắt thấy ngay tại thành thực, lại bị loại này bại loại ác ý Phá Hư." Phương Nho chỉ còn bò trên mặt đất khóc rờn rờn Ngô gấu, nói: "Thân Thê Lỗ chân lông, thụ cha mẹ, mình không hiểu được trân quý chính mình tính mệnh, cầm lấy sinh mệnh của mình nói đùa, bản đáng chết, cái gọi là chơi với lửa có ngày chết cháy."

Phương Nho, để mọi người ở đây đều nghe được rõ ràng, bọn hắn nghĩ đến thẳng phía trước Thiên Hóa điện tình cảnh, hiện tại một liên hệ tới, đều cảm thấy Phương Nho không dễ dàng.

Bởi vì cái này ba mẫu Linh Dược ruộng, phát sinh sự thật tại nhiều lắm, mà nghĩ tới những thứ này đệ tử tử, lại là càng thêm đối với Ngô gấu hận ý làm sâu sắc, hận không thể mình thân thủ đến làm thịt hắn.

"Nhưng là, người lại đem hắn cha mẹ đòi đi ra." Phương Nho nhìn lấy Ngô Phàm, thờ hất ra, phảng phất đem ở ngực đè ép nộ khí, đều muốn phó chư vu khẩu khí này bên trong phun ra, "Các vị đồng môn, không có một cái nào là Thiên sinh ra tới , đều là có cha có mẹ , các người ở chỗ này, trong nhà cha mẹ liền hi vọng các người Thành Long, nhưng là các người hỏi hỏi mình, các người thật không có có phụ bọn họ chờ đợi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 161: Vô lực hồi thiên

Phương Nho, để hiện trường lâm vào hoàn toàn tĩnh mịch, tại Phương Nho lời nói dưới, bọn hắn đều đang tự hỏi, mà Ngô gấu lại là lớn tiếng ô ô khóc lớn lên.

Phảng phất Phương Nho, như một thanh đao sắc bén, Nhất Dao liền đâm vào nội tâm của hắn mềm mại chỗ, để hắn không thể tự kiềm chế lên tiếng khóc lớn.

"Hôm nay, ta không vì bất luận kẻ nào, liền vì hắn cha mẹ, ta nguyện ý ruộng bỏ ta lập hạ lời thề, tha cho hắn một mạng, cho hắn một cái hối cải để làm người mới, tận người Từ Hiếu tâm cơ hội." Phương Nho lớn tiếng nói ra: "Nhưng là, tội chết có thể miễn, tội sống sống tha, ta chỉ có thể phế bỏ tu vi của hắn, xin đem hắn trực xuất sư môn, đưa về trong nhà hắn, tôn kính song thân của hắn."

"Tốt! Phương Nho sư huynh tốt."

"Phương Nho sư huynh, chúng ta yêu ngươi..."

"Phương Nho sư huynh, chúng ta muốn đi theo ngươi!"

Tại Phương Nho cái này nói lời nói phía dưới, lập tức hiện trường đệ tử từ từ, đều vang lên tiếng vỗ tay như sấm, một nói nói kích tình bốn phía khẩu hiệu hỗn loạn vang lên.

Lúc này Phương Nho, trong lòng bọn họ dựng nên lên một cái vô cùng hình tượng cao lớn, loại này hình tượng vô cùng cất cao, sẽ để bọn hắn ghi khắc một đời một thế.

Vô luận là Phương Nho, vẫn là Phương Nho xử lý thủ đoạn, đều chiếm được bọn hắn tán thành cùng kích động.

"Ngô Phàm thay Ngô bá phụ Ngô bá mẫu, cảm tạ Phương Nho sư huynh." Ngô Phàm cũng tại lần này, trong nháy mắt đối phương nho quỳ xuống, cung kính cúi đầu mà dưới.

"Ngô gấu, hôm nay ta liền phá đan điền khí hải của ngươi, phế bỏ ngươi tu hành chi nền tảng, tha cho ngươi một mạng, ngươi nhưng phục?" Phương Nho nhìn về phía Ngô gấu uống hỏi.

"Phục, phục, ta phục." Ngô gấu khi bên dưới vội vàng quỳ lên, trong miệng hô to, "Ta nguyện ý rời đi nơi này, ta tự biết không phải tu hành liệu, ta nguyện ý về nhà lấy vợ sinh con, tôn kính song thân, tới đi!"

Phương Nho nhìn ra Ngô gấu lúc này, tựa như đã chịu qua tẩy lễ, trên mặt ngang ngược chỉ khi đều biến mất, biết nói hắn là trải qua cái này Sinh Từ Kiếp Nạn, đã tại trên bản chất phát sinh cái biến, có lẽ từ đó về sau, cách làm người của hắn sẽ khác biệt.

Phương Nho khi bên dưới lật bàn tay một cái, lập tức trong lòng bàn tay phun trào lên một cỗ lực lượng hùng hồn.

Hô!

Cách không Nhất Chương, trực tiếp hướng hai tay mở rộng, toàn thân buông lỏng nhận lấy Thẩm Phán Ngô gấu vùng đan điền vỡ tới.

Răng rắc!

Một chương này chỉ lực, Phương Nho nắm chắc thỏa đáng, mà Ngô gấu cũng hoàn toàn không có bất luận cái gì phòng ngự, chỉ ở một chương này phía dưới, từ Ngô gấu vùng đan điền truyền ra một tiếng như trứng gà đánh vỡ tiếng vang.

Tại cái này nói tiếng vang về sau, Ngô gấu khí chất đã kinh biến đến mức cùng phạm thế bên trong lớn tuổi thanh niên không khác nhau chút nào, đan điền của hắn khí hải bị phá, tu hành nền tảng hủy đi, từ đó hắn đã lại không tu hành cơ hội.

"Ngươi đi đi, về Trụ Sở đi chỉnh lý ngươi đồ vật, ta sẽ cho quản lý Ngoại Môn thân truyền đệ tử vì ngươi trình báo, đưa ngươi trực xuất sư môn sự tình."

Phuong Nho đối với Ngô gấu phát phát tay, nhìn về phía các đệ tử nói: "Các người đều tán đi đi, làm chuyện của mình đi."

Tại Phuong Nho lời nói về sau, chúng đệ tử đều nhiệt tình đối phuong nho phát phát tay, hướng mình Linh Dược ruộng bước đi, mà Ngô Phàm đem Ngô gấu đỡ dậy, từng bước một hướng lối ra bước đi.

Cái kia thể lương bóng lưng, để Phuong Nho thở dài một hơi, nhìn lại mình một chút bị phá hư Linh Dược ruộng, Phuong Nho lắc đầu.

Những này bị phá hư Linh Dược, lộ ra nhưng đã vô lực hồi thiên, Phuong Nho tại mình cái này một mẫu có thừa Linh Dược Tanaka do dự bồi hồi thật lâu.

Mình thật sự là xấn cứu không trở lại, dù sao đây đã là liên sắp thành quen Linh Dược, những linh dược kia chi nếu, cũng phần lớn từ Linh Dược phía trên rơi rơi xuống, giống như Mưa thu Phiêu Linh lá cây, lại cũng không trở về được trên cây.

Tuy nhiên cũng may còn có hai mẫu ruộng Linh Dược hoàn hảo không chút tổn hại, nếu là Ngô gấu lại phát rồ một điểm, đem ba mẫu Linh Dược đều Phá Hư, Phuong Nho tuyệt đối sẽ không nhớ tới song thân của hắn, cũng sẽ đem chỗ hắn chết.

Hiện tại đem đan điền của hắn khí hải đánh vỡ, hủy đi hắn tu hành nền tảng, đời này hắn chỉ có thể làm thế tục hút người, từ đó cùng tu hành cách biệt, cử động lần này Phuong Nho cũng coi như tha hắn một mạng, liền xem như vì song thân của hắn lưu bên dưới huyết mạch.

Phuong Nho trở lại khô ráo chỗ ngồi xuống, trong lòng về lo lắng cũng tán đi, từ khi đáp ứng buông tha Ngô gấu một ngựa, lưu hắn một đầu sinh lộ, phê bỏ tu vi của hắn, lửa giận của mình cũng coi như lắng xuống.

"Ban đêm liền để Hiếu Đan ra mặt, đem hắn trục xuất sư môn đi." Phuong Nho ở trong lòng nói thầm một tiếng, chính là khoanh chân nhắm mắt, tâm thần đắm chìm xuống dưới.

Thoáng chốc, Phuong Nho tâm thần liền đến đến uẩn đường Tam Sơn đỉnh địa phương, một đầu vừa nhìn thấy Phuong Nho xuất hiện, chính là cao hứng bùng bùng vây quanh.

"A, Ca Ca, người thật giống như nhìn không vui a!" Một đầu mắt sắc nhìn lấy Phuong Nho nói ra: "Ta cho người biết một tin tức tốt, hi hi, quý tú tài tên bại hoại này, đã bị ta tra tấn gọi gia gia."

"Háo lợi hại!" Phuong Nho khi bên dưới lông mày thả lỏng giương, đem một đầu nâng trên tay, nói: "Hôm nay phát sinh một kiện chuyện tình không vui, người biết Đạo ca Ca, quản lý ba mẫu Linh Dược, nỗ lực toàn bộ tâm huyết, lại có một mẫu bị người Phá Hư, người nói Ca Ca làm sao lại cao hứng đây."

"Nguyên lai là dạng này a!" Một đầu nhếch miệng lên, khí đồ đồ đích nói: "Cái kia tìm tới cái tên xấu xa kia sao? Cũng dám dạng này đối với Ca Ca, hừ, ta muốn trấn áp hắn."

"Ha ha, đương nhiên tìm được." Phuong Nho nhìn lấy một đầu biểu lộ, mỉm cười, nói: "Hiện tại hắn cũng nhận nên được trừng phạt, trấn áp thì không cần, hắn còn chưa xứng để cho ta một đầu đệ đệ xuất thủ."

"Há, quên đi." Một đầu khoát khoát tay, một thanh ngồi tại Phuong Nho trong lòng bàn tay, nói: "Ca Ca có thể nói cho ta biết, linh dược của người có hay không bị nhỡ tận gốc? Còn có hay không cứu vãn chỗ trống, phải biết, ta thế nhưng là sinh cơ Chi Vương, Khô Mộc Phùng Xuân mộc lại thịt từ xương tồn tại, nhìn ta có biện pháp nào không?"

"Đừng a! Ta suýt nữa quên mất cái này gốc rễ, ta một đầu đệ đệ thế nhưng là Khí Hồn Chi Vương a, Ha-Ha." Phuong Nho trong lòng đột nhiên một trận đại hi, lắc đầu nói: "Linh Dược ngược lại là không có bị nhỡ tận gốc, chỉ là sắp thành thực Linh Dược chi nếu, đại bộ phận từ Linh Dược phía trên tróc ra rơi mất, đây không có biện pháp."

"Xác thực khó làm." Một đầu nghe xong thở dài một tiếng, lắc đầu, "Nếu như là tại Linh Dược trưởng thành thời điểm, còn không có bị nhỡ tận gốc, thậm chí coi như nhỡ tận gốc, chỉ cần còn lưu lại sinh cơ, ta đều có thể ta tận hết khả năng, để nó Khô Mộc Phùng Xuân, nhưng là, hiện tại Linh Dược đều sắp thành quen, mà lại Linh Dược chi nếu cũng tróc ra, đây thật là khó đến ta."

"Không sao một đầu, người có thể để cho Khô Mộc Phùng Xuân, đã là vô cùng lợi hại, hiện tại Thị Linh thuốc chi nếu tróc ra, giống mùa thu Lạc Diệp, đã thoát ly nhánh cây, hoàn toàn chính xác không thể lại để cho nó dài trở lại." Phuong Nho vuốt ve một chút một đầu cái đầu nhỏ mỉm cười nói: "Hiện tại Ca Ca ta khoảng cách tiến vào Nội Môn thời gian càng ngày càng gần, đến lúc đó chúng ta liền đến Nội Môn Trấn Yêu Tháp, tranh đoạt Trấn Yêu băng quán quân đi!"

"Há, nghe chơi rất vui, hi hi." Một đầu gật đầu cười một tiếng, "Tuy nhiên Ca Ca, người định xử lý như thế nào quý tú tài cái kia bại hoại, còn có Thủy Lục đại trận sự tình, cũng phải nhanh một chút mới được."

Chương 162: Đưa vào danh sách quan trọng

Chương 162: Đưa vào danh sách quan trọng

"Quý tú tài sự tình, ta sẽ kỹ càng nói cho ngươi." Phương Nho gật đầu nói: "Về phần Thủy Lục đại trận sự tình, ta nhìn liền cái này trong vòng vài ngày đi, ngươi nói một chút làm sao làm."

"Ừm, Thủy Lục đại trận, nhất định phải tại đêm khuya Cực Âm thời điểm thần tiến hành, mới được." Mộc đầu khi bên dưới mở miệng nói ra: "Cũng chính là giờ Tý, lúc này thần chính là giữa thiên địa Cực Âm thời điểm, cũng là Hoàng Tuyền đại môn mở ra, oan hồn Tiếp Dẫn đi vào, tốt nhất canh giờ."

"Tốt, hai ngày này chúng ta liền tiến hành cái này Đại Công Đức sự tình đi!" Phương Nho gật đầu một cái mỉm cười, "Những này không được siêu sinh oan hồn, là thời điểm giải phóng."

"Ừm, Ca Ca, loại này tạo Đại Công Đức sự tình, là sẽ đến Thiên Đạo chiếu cố." Mộc đầu mỉm cười nhìn lấy Phương Nho, nói: "Hiện tại ta biết Đạo ca Ca, tu vi, đã đạt tới một loại thủy mẫn từ trần trạng thái, còn thiếu khuyết đứng vậy một tia tấn thăng cơ duyên cùng khí vận, có lẽ Thủy Lục đại trận, đứng vậy một lần nhất cơ duyên tốt cùng khí vận, sẽ để cho Ca Ca thành tựu đi lên đâu, hi hi."

"A! Như thế càng tốt hơn, coi như không phải vậy, ta cũng sẽ không có oán niệm." Phương Nho mỉm cười nói: "Những cái kia bị quý tú tài sống sờ sờ giết chết, sau cùng ngay cả linh hồn đều bị Tế Luyện người, thực sự quá thảm rồi, có thể giúp đỡ siêu sinh, coi như không có bất kỳ cái gì hồi báo, ta cũng là nguyện ý."

"Ừm, tin tưởng ta a Ca Ca, có hồi báo." Mộc đầu rất là tự tin nói ra: "Thế gian chi lực thần bí khó lường, tuyệt đối Thiên Thiên, tà ác, tín ngưỡng, hương hỏa cung phụng cũng không sánh nổi rền đức Vô Thượng Công Đức chi lực vĩ ngạn, công đức lực lượng là Thuận Ứng Thiên Ý, hợp Dân Ý tồn tại."

"Ha-Ha, mộc đầu thật sự là một cái học thức uyên bác Đại Học Văn nhà rồi." Phương Nho cao hứng tán thưởng một tiếng, kỳ thực mộc đầu như chính hắn nói, hắn chỉ là còn không có trưởng thành, nhưng lại có cự đại tiềm năng, hiện tại mộc đầu còn giống như trong thế tục Tiểu Hải Đồng, từng bước một trưởng thành, một bước khai quật khai phát lấy thể nội tiềm năng.

Mộc đầu biết, ngay cả Phương Nho cũng không biết, đây chính là mộc đầu tiềm năng chỗ.

Phương Nho tin tưởng đợi một thời gian, chờ mộc đầu vượt qua Lôi Kiếp, trưởng thành, cái kia tất nhiên sẽ là một cái nhân vật lợi hại.

Dù sao Khí Hồn Chi Vương không phải chỉ là hư danh, mộc đầu dám lấy này tự xưng là, đó chính là có đạo lý của hắn.

"Đúng rồi mộc đầu, quý tú tài hiện tại thủ đoạn của ngươi dưới, đã cầu xin tha thứ gọi gia gia sao?" Phương Nho nhìn lấy mộc đầu mở miệng hỏi nói.

"Hi hi, đừng nói hắn quý tú tài, liền là Quý Vương, tại thủ đoạn của ta bên dưới cũng phải gọi gia gia." Mộc đầu rất là tự hào cười nói: "Hiện tại hắn ở trước mặt ta thành thành thật thật, nhìn thấy ta liền sợ hãi, đã thiếp thiếp phục phục, Ca Ca ngươi có muốn hay không đi xem một chút."

"Có ngại là được rồi, cái kia đáng ghét sắc mặt, ta lười nhắc nhở." Phương Nho khi bên dưới khoát tay áo, nói ra: "Có một việc, mộc đầu ngươi muốn thay ta từ quý tú tài trong miệng móc ra."

"Ừm, Ca Ca nói đi, có phải hay không hư không vẽ bùa?" Mộc đầu trong nháy mắt liền nghĩ đến trước kia mình đối phương nho nói qua lời nói, chỉ cần trấn áp quý tú tài, liền là muốn ép bách hắn nói ra hư không vẽ bùa Tu Hành Chi Pháp.

"Không phải, hư không vẽ bùa Tu Luyện bí tịch, ta đã tại quý tú tài Quy Linh trong túi lấy được." Phương Nho nhướn mày, nói: "Chuyện này, so bất cứ chuyện gì đều trọng yếu, liên quan đến Phương gia ta tồn vong."

"Nghiêm trọng như vậy, Ca Ca nói đi, là chuyện gì." Mộc đầu cũng là cả kinh, nghe xong Phương Nho nói ra lời này, khi bên dưới nghiêm túc, "Chỉ cần cùng quý tú tài có quan hệ, ta liền có thể làm được, vô luận lời gì ta đều để hắn cầu xin nói với ta."

"Chuyện này nói đến phức tạp, ta liền nói ngắn gọn." Phương Nho nhìn lấy mộc đầu nói ra: "Ngươi chỉ cần để quý Tú mới nói ra, hắn là như thế nào biết được Bồ Thiên châu sự tình."

"Cái gì? Bồ Thiên châu?" Mộc đầu trong nháy mắt rung động, không thể tin nhìn lấy Phương Nho, nói: "Ca Ca ngươi cũng biết nói Bồ Thiên châu?"

Nhìn thấy mộc đầu như thế biểu tình khiếp sợ, Phương Nho không rõ ràng cho lắm nháy nháy mắt, gật đầu một cái, nói: "Biết nói, làm sao rồi? Mộc đầu ngươi cũng biết nói?"

"Trong ấn tượng của ta giống như có Bồ Thiên châu tin tức." Mộc đầu đưa tay tại mình cái đầu nhỏ vỗ một cái, nói: "Nếu là ta lại thành lâu một chút, vượt qua Lôi Kiếp thiên tai, Ta tin tưởng những này ấn tượng liền sẽ rõ ràng hơn, bây giờ lại làm sao cũng nhớ không nổi tới."

"Không sao, ngày sau người vượt qua Lôi Kiếp, lại đem biết đến nói cho ta biết đi." Phương Nho tại cái đầu nhỏ của hắn bên trên vuốt ve một chút, "Hiện tại người chỉ cần theo ta nói, từ quý tú tài trong miệng, đào ra ta muốn tin tức là được."

"Tốt! Yên tâm đi Ca Ca, nhất định làm được." Một đầu khi tiếp theo cười, rất là chăm chú nhẹ gật đầu.

"Tốt một đầu, ta chờ tin tức tốt của người, ta đi ra ngoài trước." Phương Nho đứng dậy, nói: "Mặt khác cái này trong vòng hai ngày, ta liền sẽ chuẩn bị Thủy Lục đại trận sự tình, đến lúc đó chúng ta liền rèn đúc cái này công đức đi!"

"Ca Ca đi thôi." Một đầu mỉm cười phát phát tay, trong chớp mắt Phương Nho tâm thần lui ra ngoài.

Phương Nho tâm thần vừa lui ra, hai mắt cũng là thoáng chớp mở ra, hai đạo quang mang lóe lên liền biến mất, hắn nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Hiện tại nên giao phó, Phương Nho đã giao phó xuống dưới, nhưng trong lòng thì có chút mong đợi.

Có một đầu xuất mã, một cái đỉnh hai, Phương Nho tin tưởng một đầu là nhất định có năng lực, từ quý tú tài trên thân tìm tới tin tức mình muốn.

Bổ Thiên châu sự tình, liên lụy quá lớn, chỉ là một cái quý tú tài không có khả năng vô duyên vô cớ liền sẽ biết mình gia tộc có Bổ Thiên châu.

Nếu là có thể đào ra cho quý tú tài lộ ra Bổ Thiên châu tin tức người, đó mới là đối với gia tộc uy hiếp lớn nhất người.

Có lẽ quý tú tài biết đạo từ theo là ai, biết nói năng ở đâu cũng là nói không chừng.

Chỉ cần tìm được một tia dấu vết để lại, Phương Nho liền tin tưởng mình có thể tìm hiểu nguồn gốc, đem cái này tai hoạ ngầm thanh trừ, thậm chí Đại Cừ cũng có thể đến báo.

Như nếu Bổ Thiên châu tin tức, không phải Từ Y tiết lộ cho hắn, cái kia càng nói rõ gia tộc mình có càng thêm tiềm ẩn mạnh đại nguy hiểm, mình cha tại Thanh Thủy trấn kinh doanh gia tộc, như nếu bởi vì Bổ Thiên châu, bị những này hữu tâm người nhớ thương, tìm tới cửa, cái kia sau nếu cũng làm cho Phương Nho ra mồ hôi lạnh.

Phương Nho không phải mình sợ chết, mà là sợ mình cha lại bởi vì Bổ Thiên châu sự tình thụ hại.

Nghĩ như thế, Phương Nho tâm ngược lại là có chút bất an, nhưng là mình lúc này người tại sư môn, cách rời gia tộc rất xa, Phương Nho đành phải Cầu Nguyên hết thảy bình an.

"Chỉ có thực lực cường đại, mới có thể thủ hộ mình muốn bảo vệ người." Phương Nho đột nhiên ni non một câu, bên trong trong lòng dâng lên vô cùng đối với cường đại hướng tới, "Cha, người nhất định phải thật tốt!"

Phương Nho thở hắt ra, nắm chặt Song Quyền buông lỏng, chậm rãi đứng dậy.

Nhìn lấy chiếu xuống Linh Dược Tanaka, khóa khóa sung mãn tròn trịa Linh Dược chi nếu, Phương Nho đi bên dưới Linh Dược ruộng, từng khóa nhặt lên, từng khóa để vào đến Quy Linh trong túi.

Cái này là mình toàn bộ tâm huyết, bây giờ coi như tróc ra, Phương Nho cũng không muốn để chúng nó hư thối ở đây, để vào Quy Linh trong túi, chỉ ít sẽ không hư thối, bởi vì đó là mặt khác một vùng không gian.

Phương Nho hành vi, trong nháy mắt xem ở chúng đệ tử trong mắt, từng người từng người Đệ Tử, không có dấu hiệu nào đi đến Phương Nho Linh Dược Tanaka, giúp đỡ Phương Nho nhặt những này tản mát tại các nơi Linh Dược chi nếu.

Bọn hắn nhặt tốt thối hỏng, lại giao cho Phương Nho, đều tận cùng với chính mình đủ khả năng năng lực, cái này khiến Phương Nho rất là cảm động.

Chương 163: Phương minh

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Phương minh

Có chúng đệ tử hỗ trợ nhặt, cũng dùng gần nửa canh giờ, mới đem mất thường có thể nhìn thấy Linh Dược chi nếu nhặt xong.

Phuong Nho thô sơ giản lược tính một cái, những này bị Ngô gấu phá đi rơi Linh Dược chỉ nếu, đã có mấy vạn mai nhiều.

Gần một mẫu còn có thừa Linh Dược ruộng, những này còn chưa tới triệt để thành thực ngày, chính là tróc ra , tồn thất này, ngoại trừ sư môn tồn thất nặng nề, đau lòng nhất đúng vậy Phuong Nho .

Nhưng là việc đã đến nước này, Phuong Nho cũng không có biện pháp, dù sao Ngô gấu đã được đến nên được xử phạt, mặc dù mình động lòng trắc ẩn, không có đem hấn xử tử, nhưng là phá đàn điền của hấn, phế đi hấn tu hành nền tảng, cũng coi là vì hấn Ngô gia lưu bên dưới huyết mạch hương hỏa.

Cùng là người tử, Phuong Nho cũng không muốn đuổi tận giết tuyệt.

"Cảm tạ mọi người hỗ trợ." Phuong Nho trong nháy mắt nhắc Thủ Bảo Quyền, đối với giúp mình nhặt Linh Dược chỉ nếu đồng môn cảm tạ nói: "Nếu không phải mọi người ra tay giúp đỡ, ta có thể muốn bận bịu một ngày."

"Phuong sư huynh không cần khách khí , đây là chúng ta đủ khả năng sự tình, rất cảm giác vinh hạnh!"

"Phuong sư huynh, chúng ta có thể vì ngươi làm , cũng liền chút chuyện nhỏ này , không nên khách khí."

"Phuong sư huynh, ngươi khí độ cùng hung hoài, nên thành vì Đại sư huynh của chúng ta!"

"Đúng, ngươi đúng vậy Đại sư huynh của chúng ta, chúng ta vĩnh viễn ủng hộ ngươi!"

"Ủng hộ ngươi..."

Một nói nói tiếng gọi âm ỉ, ngưng tụ thành một cỗ, thanh thế hạo đại âm thanh, đem mây trên trời đều hòa tan, bọn hấn quơ cánh tay, hô hào khẩu hiệu, cái này đầu đường hào, để Phuong Nho đều không kịp chuẩn bị.

"Đại sư huynh!" Phuong Nho trong lòng run lên, cho tới bây giờ giờ khắc này, hấn mới bắt đầu đối với cái thân phận này, có một tia hướng tới, "Thời cơ có nhiệt huyết thất phu, liều mạng một thân róc thịt, dám đem thái tử kéo xuống ngựa, bây giờ sư môn đại sư huynh, là kinh thiên, đã người không giống người, quý không giống quý, làm xằng làm bậy, cùng quý tử tài cấu kết với nhau làm việc xấu, khó Đạo Ngã thật có cơ hội đem hấn lôi xuống ngựa, thay thế hấn sao?"

Phuong Nho đang tự hỏi, tại cái này chúng đồng môn la lên dưới, tâm linh chấn động theo, trong lòng suy nghĩ, như xông mở áp nhóm hồng lưu, tại trong đầu của hấn cuộn cuộn lao nhanh lấy.

"Phuong Nho!"

"Đại sư huynh!"

"..."

Chúng đệ tử khẩu hiệu bắt đầu có tiết tấu quy luật la lên, nghe vào Phuong Nho trong tai, như một nói nói chờ đợi ánh mắt, từng đôi hữu lực hai tay, muốn đem Phuong Nho đẩy hướng vị trí này.

Rất hiển nhiên, Phuong Nho lúc này ở Ngoại Môn bên trong, đã thành chúng đệ tử trong suy nghĩ "Đại sư huynh!" Bọn hấn càng hy vọng Phuong Nho trở thành Thiên Hóa nhóm đại sư huynh.

Phuong Nho suy nghĩ lẫn qua về sau, chính là khoát tay áo.

Tại Phuong Nho ra hiệu dưới, chúng đệ tử nhiệt liệt ánh mắt nhìn lấy Phuong Nho, trong nháy mắt đều yên tĩnh trở lại.

"Các vị đồng môn, ta đáp ứng các ngươi, một ngày nào đó, thành cho các ngươi đại sư chân chính huynh, Thiên Hóa nhóm đại sư huynh!" Phuong Nho trong nháy mắt hào tình vạn trượng vung cánh tay lên một cái.

Tại Phuong Nho cái này âm thanh lời nói phía dưới, tất cả Đệ Tử lần nữa sôi trào, khẩu hiệu vang lên.

Có Phuong Nho đáp lại, đối bọn hấn mà nói, không thể nghi ngờ là một loại khẳng định.

Tình cảnh này, để Phuong Nho nội tâm nổi sóng chấp trùng, nhìn lấy những này như thể tín nhiệm ủng hộ mình đồng môn, Phuong Nho cảm giác được một cỗ sức mạnh bí ẩn khó lường, phảng phất tại Thiên Ngoại Chi Thiên bên trên, trong cõi u minh rót vào đến trong người chính mình.

Trong nháy mắt này, Phuong Nho có một loại cường đại tâm huyết dâng trào cảm giác, loại cảm giác này, tựa như mình bây giờ chỉ cần tùy tiện dùng ngón tay, hướng cái kia phiến tu hành đại môn một điểm, liền có thể đem cái này phiến tấn thăng chỉ nhóm cho đầy ra.

"Tấn thăng cơ duyên! Khí vận! Lại tới?" Phuong Nho kích động ở trong lòng nói thầm một tiếng, "Khó nói, đây chính là Tín Ngưỡng Chi Lực? Vừa mới trong cõi u minh, tựa như từ thiên ngoại Thiên rót bên dưới một cỗ lực lượng, nói thẳng ta Tử Chi Bách Hải, cái này mấy trăm đồng môn sư đệ, tín nhiệm như vậy tại ta, đối với ta sinh ra một tia tín ngưỡng, kính phục ta làm đại sư huynh!"

Phuong Nho trong nháy mắt liền ở trong lòng suy nghĩ, đối với những này lực lượng thần bí, Phuong Nho từng tại trong thư tịch hiểu qua, gần đây lại từ một đầu trong miệng nghe nói, hiện tại cái này đột nhiên rót vào mà đến thần bí lực lượng, tuy nhiên hư vô mờ ảo, nhưng lại thật sự để Phuong Nho cảm nhận được.

Chỉ là mấy trăm người tín ngưỡng ngưng tụ thành một cỗ, tuy nhiên không phải rất nhiều, nhưng là đối với chỉ kém lắm nhóm nhất cước, liền muốn tấn thăng đến Hóa Khí cảnh Trung Kỳ Phuong Nho tới nói, hiển nhiên là đủ rồi, đây chính là cơ duyên khí vận.

Mà lại, đây là Phuong Nho lần đầu nếm thử đến cái này Tín Ngưỡng Chi Lực Quán Đỉnh, trong nháy mắt liền để hắn đến loại kia chính mình cũng sắp không khống chế được, liền muốn tấn thăng trạng thái bên trong.

"Ta thành đại sư huynh thời điểm, ta hi vọng các người người người như rồng!" Phuong Nho trong nháy mắt lớn tiếng nói ra: "Bên ta nho cảm tạ mọi người đối với tín nhiệm của ta, hi vọng mọi người có thể mang bản tâm, nỗ lực tu hành, ta hi vọng ta thành đại sư huynh vào cái ngày đó, còn có thể các người trên mặt, nhìn thấy như hiện tại vẻ mặt như vậy!"

"Chúng ta thề chết cũng đi theo Phuong Nho đại sư huynh!"

Tại cái này nói lời nói phía dưới, tất cả mọi người hưởng ứng, trên mặt toát ra vô cùng chân thành tha thiết thần sắc, lúc này thì bọn hắn, tuyệt đối là chân thành bộc lộ, bằng không cũng sẽ không đối phuong nho sinh ra một tia Tín Ngưỡng Chi Lực.

"Những cái kia gia nhập Thiên Kinh minh sư huynh đệ, lúc này còn không thoát ly khổ hải, còn đợi khả thi?" Kiều gia chồng chất trong nháy mắt liền Cao Thanh một hồ.

Tại hắn cái này nói lời nói phía dưới, lập tức hưởng ứng nhân số kịch liệt đạt được đáp lại.

Những cái kia đã gia nhập vào Thiên Kinh minh đệ tử từ, vào lúc này lộ ra nhưng đã từ bỏ hết thảy nhìn trời kinh minh e ngại, cả đám đều đứng dậy, nói ra cùng trời kinh minh quyết liệt lời nói.

Mà Phuong Nho đã có loại không khống chế được liền muốn tấn thăng xu thế, trực tiếp đứng vậy quay người chạy, tại Kiều gia chồng chất giúp đỡ dưới, Phuong Nho cấp tốc đã chạy ra Linh Dược ruộng.

Đang chạy ra Linh Dược ruộng thời điểm, hắn liền nghĩ kỹ mình muốn tìm một cái địa phương an toàn tấn thăng, Hóa Khí cảnh tấn thăng không thể coi thường, chính là Đan Anh trưởng thành ra song chỉ thời điểm.

"Yên lặng Tiểu Lăng phong, là lựa chọn tốt nhất!" Phuong Nho ở trong lòng nói thầm một tiếng, thân thể nhanh như thiểm điện, thẳng đến Tiểu Lăng phong mà đi.

Mà lúc này tại linh trong dược điền, Kiều gia chồng chất dĩ nhiên đã thành Phuong Nho đại ngôn nhân giống như .

Hắn Cao Thanh nói ra: "Hôm nay, phuong minh sinh ra, minh chủ đứng vậy Đại sư huynh của chúng ta Phuong Nho, gia nhập phuong minh sư huynh đệ có thể tại vị này báo danh, ta sẽ thống kê xong, vào ngày mai thời điểm, mỗi vị phuong minh thành viên, cấp cho một cái thuộc tại chúng ta Phuong Nho huy chương, chỉ cần là phuong minh thành viên, liền có minh chủ che chở, ủng hộ minh chủ thành vì đại sư chân chính huynh, chúng ta đứng vậy hắn nền tảng!"

"Tốt! Ta gia nhập!"

"Ta cũng gia nhập!"

"Ta ta ta..."

Trong nháy mắt hưởng ứng nhân số, đơn giản bao gồm toàn bộ Linh Dược Tanaka đệ tử từ, bọn hắn từng cái sắc mặt huyết hồng vô cùng, vẻ mặt kích động phảng phất tâm sợ mình bỏ qua cơ hội này.

Mà Kiều gia chồng chất lại là đem tên của bọn hắn từng cái ghi chép xuống tới, hắn lúc này, lộ ra nhưng đã lấy Phuong Nho huynh đệ danh nghĩa, tại Phuong Nho không biết rõ tình hình tình huống dưới, vì Phuong Nho mở rộng lãnh thổ, sáng lập hạ thuộc về Phuong Nho thế lực: "Phuong minh!"

Chương 164: Hóa Khí cảnh Trung Kỳ

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 164: Hóa Khí cảnh Trung Kỳ

Bất luận cái gì tại trong sự môn có thủ lĩnh có có mặt đệ tử tử, đều có thể lực của mình, hoặc là đã gia nhập vào thể lực bên trong, đến đồ thể lực chi chủ.

Như là kinh thiên thể lực "Thiên Kinh minh."

Tô Tiêu Tiêu thể lực "Hồng trần cũ Mộng."

Mực ngàn hướng thể lực "Thủy Mặc giang sơn." Khoan khoan khoan khoan.

Mà bây giờ Phương Nho thể lực, lại trong lúc vô tình đã được sinh ra đời, còn không phải Phương Nho mình sáng tạo, hắn cũng không nghĩ tới muốn sáng tạo thuộc tại thể lực của mình, cào là vào lúc này, ý nghĩ của hắn cũng vẫn là đến trong nội môn gia nhập tô Tiêu Tiêu thể lực bên trong.

Nhưng là bây giờ lại vào lúc này Kiều gia chồng chất ý nghĩ bên trong, sinh ra xuống dưới, "Phương minh!" Thuộc về Phương Nho thể lực.

Phương Nho lúc này đã chui vào đến Tiểu Lăng phong bên trong, chỗ sâu đến Tùng Lâm tương đối tươi tốt chỗ, hắn trong nháy mắt khoanh chân ngồi xuống, Bảo Nguyên Thủ Nhất, tâm thần cấp tốc đắm chìm xuống dưới.

Thể nội bên trong, cái kia cổ tấn thẳng tâm huyết dâng trào cảm giác, đã càng ngày càng mãnh liệt, mãnh liệt đến như sắp phát ra nguồn nước.

Trong chớp mắt, Phương Nho tâm thần liền đi tới đan điền khí hải bên trong, hắn trong nháy mắt liền thấy mình Đan Anh lúc này đã tới gần tại sung mãn trạng thái.

Từng tia từng tia kim sáng long lánh lẩy, cái kia mọc ra tứ chi, đại biểu cho tay chân.

Lúc này Đan Anh hai tay, cái này một đôi tay cánh tay lộ ra nhưng đã sinh trưởng hoàn thành, chỉ là cái kia mũm mĩm hồng hồng Song Quyền còn siết chặt, còn kém một chút như vậy, cái này Đan Anh bên trong một đôi tay cánh tay, Quyền Đầu giương ra, chính là tấn thẳng đến Hóa Khí cảnh Trung Kỳ.

Hô hô hô!

Từ Phương Nho Đinh Đầu chỗ, từng sợi sương mù bay lên, sương mù Như Yên, quanh quẩn tại hắn quanh thân bên trong tự mà không tiêu tan.

Chỉ một thoáng, từ trên đỉnh đầu hắn, cái kia hư huyền Như Yên trong sương mù, một cái kim quang long lánh phiên bản bỏ túi hải nhi hình thái hiện ra.

Đây chính là tấn thẳng chi Dị Tượng, cũng là Phương Nho trong đan điền Đan Anh.

Này anh, không thất khiếu, chỉ gặp tứ chi hình thái, mà cái này tứ chi, lại lấy cái kia một đôi tay cánh tay vì tăng trưởng, cái này một đôi tay cánh tay lúc này lộ ra nhưng đã sắp sinh trưởng hoàn thành.

Mà hai chân, vẫn còn không có sinh trưởng đến viên mãn trạng thái, như thanh quả đào, còn không thành thực.

Đan Anh hai tay chậm rãi duỗi thẳng, nắm chặt lấy Quyền Đầu, bắt đầu từ tay phải chỗ ngón tay cái chậm rãi mở ra.

Cái thứ nhất ngón tay cái, rút cục trương ra, tiếp lấy chính là ngón trỏ, ngón giữa, ngón áp út cùng ngón út toàn bộ đều trương ra, một tay nắm toàn bộ mở ra.

Trong lòng bàn tay, từng đầu trong lòng bàn tay đường vân rõ ràng lộ ra hiện ra, như địa lý sơn hà.

Sau đó, chính là Đan Anh tay trái bắt đầu sinh trưởng, ngón tay của hắn như là trước đó tay phải mở ra chi thể, từng cây chậm chậm mở ra lấy.

Mấy chục cái hô hấp về sau, Đan Anh cái bàn tay này năm ngón tay cũng toàn bộ trương ra.

Lúc này, Phương Nho Đan Anh, đã viên mãn sinh trưởng ra hai đầu cánh tay.

Ầm ầm!

Chỉ một thoáng, Đan Anh song chưởng đột nhiên hợp lại, lấy chưởng đối chưởng.

Nhất thời, phảng phất như tại Phương Nho trong đầu đánh một cái lôi, khi Đan Anh Song Hậu chấp tay trước ngực, phảng phất là Thiên Địa hợp nhất, loại kia khiến Phương Nho cảm giác tâm thần rung động, toàn thân cũng vì đó đầy ánh sáng sáng khoải, nước vọt khắp toàn thân của hắn.

"Đây chính là Hóa Khí cảnh Trung Kỳ!" Phương Nho kích động ni non, hắn chứng kiến mình Đan Anh thâm mẩn tấn thẳng toàn bộ quá trình.

Nhìn cùng với chính mình Đan Anh lúc này rút cục sinh trưởng ra hai tay, đợi một thời gian, tái sinh mọc ra hai chân, đến lúc đó liền là chân chính Hóa Khí mở thất khiếu, bước vào Thần Nguyên cảnh thời điểm.

Phương Nho tinh tế cảm ứng bên dưới lực lượng của mình, lúc này lực lượng của mình, hiển nhiên không thể so sánh nổi.

Mình hơi một nắm quyền, Phuong Nho liền phát hiện Đan Anh Song Quyền cũng trong nháy mắt nắm lên, lúc này phảng phất có hai cái mình điệp gia ở cùng nhau.

"Thì ra là thế!" Phuong Nho nhìn thấy biến hóa này, khi bên dưới chính là hiểu rõ Đan Anh trưởng thành ra tứ chi tầm quan trọng, "Có Đan Anh lực lượng điệp gia, đơn giản đúng vậy hai cái ta, song trọng lực ngưng tụ thành một cỗ, gấp bội lực lượng tăng trưởng."

Phuong Nho nắm quyền, Đan Anh cũng nắm quyền, liền sẽ có cuộn cuộn lao nhanh lực lượng truyền tổng đến của mình tứ chi bách hại, một quyền vung ra, Phuong Nho tin tưởng, một quyền này chỉ lực, có thể đem một ngọn núi rung chuyển.

Đây chính là đối với mình lực lượng tự tin, tuy nhiên cũng không biết nói có thể hay không đem một ngọn núi rung chuyển, nhưng là thể nội cái kia hùng hồn bàng bạc lực lượng, lại là thật sự.

Tại Đan Anh bên trong, Phuong Nho lại nhìn thấy Bồ Thiên châu, lúc này ở Đan Anh bên trong lơ lửng, mặc dù không có quang mang, nhưng lại thần bí khó lường.

Mà mình bây giờ chỗ tập được võ học Chiến Kỹ, Phuong Thiên ấn cùng Hóa Ma đao, cũng là lấy hình thái phương thức tại Đan Anh bên trong chớp động.

Phuong Thiên ấn hóa thành một cái kim quang lóng lánh cự đại Ấn Chương, quang mang bắn ra bốn phía, mà Hóa Ma đao, lại là một thanh nho nhỏ Bá Đao, mặc dù là chính tông Hoàng Cấp võ học, nhưng là nó quang mang nhưng không có Phuong Thiên ấn chói mắt như vậy.

Phuong Nho biết nói, cái này Hóa Ma đao, mình còn là vừa vận học được, bây giờ còn chưa có thời gian thật tốt đem cái này chính tông Hoàng Cấp võ học Tu Luyện một phen.

Mà Phuong Thiên ấn, Phuong Nho lại là đã tu luyện đến mức lô hỏa thuần thành, uy lực của nó lộ ra nhưng đã siêu việt Liễu Nguyên bản lực lượng.

Võ học Chiến Kỹ, từ chân nguyên hạt giống sinh ra thời điểm, chính là đã dung nhập đi vào, theo lấy thực lực tu vi tăng lên, đạt tới Chân Khí Cảnh, chân nguyên hạt giống Đại Kim Đan, chính là lột xác thành Đan Anh.

Chỉ cần Phuong Nho vừa sử dụng võ học Chiến Kỹ, Đan Anh cũng là sẽ cùng Phuong Nho tâm thần như một, làm nó lực lượng đại tăng.

"Hô!"

Phuong Nho tâm thần vào lúc này lui đi ra, hần thật dài thở ra vừa thăng cấp thời điểm luyện hóa hết trọc khí, hai mắt cũng theo đó mở ra, hai đạo quang mang chợt lóe lên.

Mà vào mắt, lại là đen thui một mảnh, hiển nhiên tấn thăng thời điểm đã trong lúc vô tình, trời đã tối rồi.

Mà lúc này, Phuong Nho cũng vượt qua tấn thăng hư nhược kỳ, lực lượng toàn thân lao nhanh như Hoàng Hà cuộn cuộn.

Lộp bộp!

Hần một đứng dậy, lập tức từ trong cơ thể hần truyền ra một trận như như rang đậu giòn vang, lúc này khí chất của hần đã phiêu dật xuất trần, càng như không dính khói lửa trần gian thế ngoại Tiên Nhân, có một loại mê đảo ngàn vạn Hoài Xuân Thiếu Nữ khí chất.

"Thoải mái!" Phuong Nho duỗi cái eo, trong miệng nhàn nhạt phun ra một chữ, nắm chắc quả đấm, lập tức liền lực lượng phóng lên, cái này một đôi Quyền Đầu phảng phất đều không phải là huyết nhục, mà là Tinh Thiết.

Quyền Đầu buông lỏng, Phuong Nho lại trong nháy mắt vận hành Hóa Ma đao Chiến Kỹ, chỉ một thoáng, đôi bàn tay kia, lại như sắc bén đến chém sắt như chém bùn Bảo Đao.

Hần có thể bản thân cảm nhận được, mình quanh thân không gian đều đang hơi chấn động, phảng phất có tại mình quanh thân trong không gian, ẩn giấu một đầu Mãnh Thú, liền muốn đi ra.

"Hóa Ma đao quả nhiên bá nói!" Phuong Nho lập tức triệt hồi Hóa Ma đao vận hành chỉ lực, chỉ cần mình vừa mới thủ chương như đao một bộ mà xuống, vậy mình quanh thân trong không gian lực chấn động, liền sẽ hiện ra thiên địa dị tượng.

Đây là Hóa Ma đao thiên địa dị tượng, như Tiềm Tàng ở trong không gian Mãnh Thú, một khi kích phát, liền sẽ xuất lồng.

Phuong Nho mỉm cười, bước chân đạp một cái, toàn bộ thân hình liền phiêu nhiên nhi khởi, trong chớp mắt biến mất tại nơi đây, nhanh như như thiểm điện hướng Trụ Sở lao đi.

Chương 165: Anh hùng bắt nguồn từ Thảo Mãng

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 165: Anh hùng bắt nguồn từ Thảo Mãng

Phuong Nho đi vào Trụ Sở chỗ, chính là hàng hạ thân thân thể, bước chân chậm dần, nhân nhả thái độ hướng trụ sở của mình đi đến.

Xa xa, Phuong Nho ánh mắt liền nhìn thấy, tại trụ sở của mình chỗ, lúc này người người nhón nháo, đen ngịt đám người như dòng người.

"Xảy ra chuyện gì rồi?" Phuong Nho trong lòng giật mình, xa xa nhìn thấy đếm cũng đếm không xuể đệ tử từ từ, quay chung quanh tại trụ sở của mình bên cạnh, khi bên dưới chính là tăng nhanh bước chân.

Một bóng người, đạp trên bước nhanh hướng Phuong Nho chạy tới, Phuong Nho nhìn thấy, là Kiều gia chồng chất.

"Xảy ra chuyện gì, nhà chồng chất?" Phuong Nho bước chân dừng lại, nhìn lấy chạy đến trước mặt mình, trong sắc mặt lộ ra ý cười Kiều gia chồng chất hỏi nói, "tại sao có thể có nhiều người như vậy, vậy ở chỗ nào?"

"Minh... Phuong sư huynh, đợi lát nữa người sẽ biết." Kiều gia chồng chất tận lực che dấu cảm giác vui sướng trong lòng, nụ cười trên mặt dạt dào, nói: "Ta hàm đi qua, người từ từ sẽ đến!"

Kiều gia chồng chất nói vừa xong, chính là nhanh như chớp như vậy trở về chạy tới.

Phuong Nho khăn trương trong lòng cũng là biến mất không thấy gì nữa, biết nói cũng không có xảy ra chuyện gì, ngược lại là từ Kiều gia chồng chất trên nét mặt, Phuong Nho dự cảm có phải hay không có chuyện tốt gì.

Ánh mắt nhìn lại, Phuong Nho phát hiện cái kia Đạo Thân lấy nháy váy dài yếu điệu thân ảnh, chính là Tô Hiểu Đan Phuong phuong vững vàng ngồi tại cửa ra vào, trên mặt ngậm lấy ý cười đứng xa xa nhìn mình, mà Kiều gia chồng chất, lại là đứng ở trước mặt mọi người, tựa hồ đang đợi cái gì.

Phuong Nho không rõ ràng cho lắm lúc đầu, bước chân tăng tốc hướng Trụ Sở bước đi, ngược lại là muốn xem bọn hắn đang giờ trò quỷ gì.

"Minh chủ giá lâm!"

Ngay tại Phuong Nho đi đến cách Trụ Sở mấy chục bước khoảng cách lúc, Kiều gia chồng chất Cao Thanh cung kính một tiếng.

"Phuong minh toàn thể thành viên, gặp qua minh chủ!"

Chỉ một thoáng, hàng trăm hàng ngàn nói tiếng âm, chính tề nhất trí Cao Thanh cung kính một tiếng, không lồ như thế chính tề âm thanh, đem trên trời Hắc Vân đều cho hòa tan.

"Cái gì? Phuong minh? Minh chủ? Tình huống như thế nào?" Phuong Nho bước chân hơi dừng lại, khẽ chau mày, trong lòng hải nhiên, không hiểu.

Tô Hiểu đan mặt mang ý cười chậm rãi đứng lên, nhìn lấy Phuong Nho khẽ mỉm cười, từng bước một hướng Phuong Nho đi tới, trong nháy mắt đi vào Phuong Nho trước mặt thân mật vén lên Phuong Nho cánh tay, nhìn lấy mang theo vẻ nghi hoặc Phuong Nho, trên mặt lộ ra nhân nháy ý mừng, nói: "Thần Thiếp gặp qua Phuong minh chủ, hi hi!"

"Hiểu Đan, người thế nào?" Phuong Nho đuổi tay ra ra, sờ tại Tô Hiểu đan trên trán lúc đầu nói: "Không có phát sốt a..."

"Phuong minh toàn thể thành viên, gặp qua minh chủ!"

Lại một tiếng chính tề nhất trí khẩu hiệu từ phía trước hàng trăm hàng ngàn người trong miệng truyền ra, cự đại mà nhất trí âm thanh, truyền khắp cả tòa Ngoại Môn, xa xa từ phong bên trong truyền đến quanh quần thanh âm.

"Hi hi, Phuong Nho khó lường a, người vẫn chưa hay biết gì đi, ta thế nhưng là toàn bộ biết nói." Tô Hiểu đan kéo lại Phuong Nho tay, nói: "Nhìn thấy không? Cái này liền là của người thế lực, thuộc về người thế lực, tên của hắn gọi phuong minh, người chính là minh chủ!"

"A! Phuong minh?" Phuong Nho chấn kinh một tiếng, cảm thán một câu, "Chuyện khi nào? Ta xác thực cái gì cũng không biết, ta lúc nào có thể lực của mình? Vẫn là minh chủ, ta hôm nay tại Linh Dược ruộng đạt được cơ duyên, tấn thăng cơ hội tiến đến, hiện tại đã là Hóa Khí cảnh Trung Kỳ thực lực, Ha-Ha!"

"Thật !" Tô Hiểu đan chớp chớp con ngươi nhìn lấy Phuong Nho, trong nháy mắt vừa cảm thụ, chính là vui mừng vu biểu nhẹ gật đầu, "Tốt tốt tốt, vậy hôm nay thật sự là Song Hi Lâm Môn, người đuổi mau tới thôi, đừng để tùy tùng của người chờ lâu."

Phuong Nho gật đầu một cái, nâng lên bước chân cùng Tô Hiểu đan thành song thành đôi hướng người phía trước triều đi đến.

Kiều gia chồng chất đứng trước mặt người khác, nhìn thấy Phuong Nho đi tới, khi bên dưới cung kính một tập, nói: "Phuong minh toàn thể thành viên, chung 1,256 tên, cung kính bồi tiếp minh chủ giá lâm."

"Cung nghênh minh chủ giá lâm!"

1,256 tên đệ tử, lúc này cũng là tự nguyện gia nhập vào phuong minh bên trong thành viên, trong nháy mắt nhất trí la lên mà ra.

"Nhà chồng chất, đây đều là người làm?" Phuong Nho trong lòng chấn kinh một cái chớp mắt, chính là nhìn lấy Kiêu gia chồng chất hỏi: "Người làm sao lại muốn đến vì ta thành lập một cái thế lực, đây chính là ngay cả chính ta đều không nghĩ tới sự tình! Nói thật, ta cũng không muốn thành lập thế lực, thời gian của ta cũng không muốn lãng phí ở thế lực chỉ tranh lên!"

"Minh chủ, đây là Dân Ý Sở Quy, Thiên Ý sở hướng, nguyện ý đi theo minh chủ đồng môn, như Quả cầu tuyết một loại càng lăn càng lớn, bọn họ đều là tự nguyện gia nhập, thậm chí rất lớn một bộ phận đều là triệt để cùng trời kinh minh đóng băng nứt vỡ, gia nhập phuong minh!" Kiêu gia chồng chất khi bên dưới câu câu phế phủ, nói: "Minh chủ cùng trời kinh minh làm đúng, trợ giúp bị lấn ép đồng môn tìm về mình, bây giờ Ngoại Môn Thiên Kinh minh một nhà độc đại, khắp nơi ức hiếp đồng môn sư đệ làm vui, hiện tại chính là minh chủ quật khởi thời điểm, thành lập thế lực bắt buộc phải làm, minh chủ nói tới muốn che chở tại ta, ta muốn lấy minh chủ hung hoành cùng năng lực, đủ để che chở thiên hạ! Mà ta cũng là ngày này bên dưới một phần tử."

"Nhà chồng chất, tài ăn nói của người rất tốt!" Phuong Nho nghe được Kiêu gia chồng chất, vậy mà đều không nói gì lấy đúng, nói cũng đúng không có kẻ hở, chân tình bộc lộ, đối với trước mặt Ngoại Môn tình huống cũng là như xem vân tay trên bàn tay, xác thực như thế, "Tuy nhiên phuong minh nha... Tên bên trên quá mức tự lợi một điểm, không bằng liền thay cái tên!"

"Tốt! Hết thảy đều nghe minh chủ." Kiêu gia chồng chất trong lòng vui vẻ, khi bên dưới biết nói Phuong Nho đã đáp ứng, nói: "Lúc ấy gọi phuong minh, là lấy minh chủ Tính Thị mệnh danh, hiện tại xin mời minh chủ ban thưởng bên dưới Bản Minh tên đi!"

"Ta ngẫm lại!" Phuong Nho ngẩng đầu suy tư một cái chớp mắt, chính là gật đầu nói nói: "Vậy thì gọi 'Đế Minh!' Đi, ta hi vọng mọi người người người như rồng, từng cái là đế, thành tựu vô thượng chi thần Đế!"

"Đế Minh... Đế Minh!" Kiêu gia chồng chất ngạc nhiên nỉ non hai tiếng, khi bên dưới gật đầu một cái khen lớn một tiếng, trong nháy mắt xoay người sang chỗ khác, đối mặt với cái này 1,256 người thành viên, nói: "Minh chủ lời nói, ngôn xuất pháp tỳ, hiện tại mời minh chủ cho chúng ta nói hai câu."

Kiều gia chồng chất nói vừa xong, chính là trong nháy mắt đứng ở Phuong Nho sau lưng, Phuong Nho một bước tiến lên trước, nhìn lấy cái này từng tương chân thành tha thiết, kính nể, sùng bái khuôn mặt của mình, trong lòng cũng là phiền giang đảo hải.

Phuong Nho cho tới bây giờ không nghĩ tới có một ngày muốn sáng tạo thuộc tại thế lực của mình, nhưng là bây giờ lại thật sự có nhiều như vậy đồng môn, chân tình thực lòng nguyện ý đi theo mình.

Cái này không khác là một phần vinh diệu, một phần đến từ cái này 1,256 vị thành viên đối với tín nhiệm của mình cùng chờ đợi.

Phuong Nho cũng biết nói, bây giờ Ngoại Môn tình hình, giống như Kiêu gia chồng chất vừa mới nói tới, Thiên Kinh minh bên ngoài nhóm một nhà độc đại, không nguyện ý gia nhập bọn hắn, liền lại nhận ức hiếp.

Mà trong nội môn, thế lực trên cơ bản khả năng đã định hình, như tô Tiêu Tiêu nói, Nội Môn thế lực là Bách Gia Tranh Minh, mỗi người mỗi vẻ, đến Nội Môn đệ tử từ, trên cơ bản không phải Tán Nhân, đều là có thế lực che chở.

Hiện tại thế lực của mình, giống như Khôi Nghĩa Quân, vì phản kháng Thiên Kinh minh ức hiếp, mà Khôi Nghĩa Vũ Trang, như thế thế lực, phảng phất như bắt nguồn từ Thảo Mãng, nhưng là trong tương lai biến đổi bên trong, có thể sẽ là đánh đâu thắng đó thế lực.

Chương 166: Đế Minh

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 166: Đế Minh

Bởi vì những này gia nhập minh thế lực đồng môn, đều là cam tâm tình nguyện, hào không hai lòng, thậm chí đại bộ phận là thật tâm thật ý kính nể mình.

Phuong Nho suy nghĩ rất nhiều, dù có bụi ngủ mãi thôi, nhưng là cũng không thể vào lúc này thao thao bất tuyệt.

Khi dưới, Phuong Nho ho nhẹ một tiếng, mở miệng nói ra: "Nơi nào có áp bách, chỗ nào liền sẽ có phản kháng, chúng ta ngao cốt không dung khuất phục, chúng ta hào tình tráng chí không dung chèn ép, Như Gia chồng chất nói, ta có che chở chúng sinh Nguyên Vọng, bây giờ lại không che chở chúng sinh năng lực, nhưng là, chúng ta cũng bắt đầu đi trở nên rất lợi hại, các người có thể tin tưởng ta, đi theo ta, bên ta nho đúng vậy dùng hết hết thảy, cũng sẽ không để các người thất vọng, hôm nay ta liền giao phó Bản Minh một cái tên, tên của chúng ta chỉ có một cái, cái kia chính là Đế Minh, người người như rồng, từng cái thành Đế, thành tựu vô thượng chi thần Đế!"

"Đế Minh!"

"Đế Minh..."

Tại Phuong Nho lời nói phía dưới, cái này 1,256 người huyết dịch đều sôi trào, trong miệng âm thanh càng là hóa thành kích động hò hét, Đế Minh hai chữ vang vọng cả tòa Ngoại Môn phong, trải qua không thời, hồi âm không dứt.

"Ta tuyên bố, Đế Minh từ hôm nay trở đi, liền triệt để cùng trời kinh minh tuyên chiến!" Phuong Nho vung tay lên, âm thanh bình phục, lần nữa hào tình tráng chí hô to một tiếng, "Không phải lấy người vì bản thể lực, lâu dài không được, ta cũng chân thành hi vọng gia nhập Thiên Kinh minh Sư Đệ, có thể khí Âm đầu Minh, Đế Minh đại môn, vĩnh viễn vì lòng mang chính nghĩa, một lòng hướng thiện cùng cửa mở ra, Thiên Kinh minh dám can đảm lại ức hiếp, chúng ta nhóm cho bọn hắn điểm nhan sắc nhìn một cái! Bởi vì cái gọi là anh hùng bắt nguồn từ Thảo Mãng, Đế Minh người người như rồng!"

Phuong Nho, từng câu không thể nghi ngờ là một tề tề thuốc trợ tim, hết thảy gia nhập Đế Minh đệ tử từ, đều điên cuồng, vì đó kích động.

Nhìn lấy Phuong Nho, nghe Phuong Nho, liền cho bọn hắn vô cùng cường đại lòng tin.

Bên ngoài trong môn, bị Thiên Kinh minh ức hiếp lâu như vậy, rốt cục tại tối nay, Đế Minh hoành không xuất thế, bắt nguồn từ Thảo Mãng, nhưng lại nhân tâm ngưng tụ, như vạn thành một cổ dây gai, rất nhiều thế không thể đỡ chỉ xu thế.

Phuong Nho, để bọn hắn vung tay vung chân, nóng lòng muốn thử, đơn đã độc đầu, bọn hắn không dám cùng Thiên Kinh minh là địch, hiện tại bọn hắn là Đế Minh thành viên, 1,256 cá nhân, Tâm Ý Tương Thông, ý hợp tâm đầu, bọn hắn liền sẽ không lại sợ hãi Thiên Kinh minh.

Mà lại bọn hắn tin tưởng, Đế Minh thành viên sẽ cấp tốc bạo tăng, có lẽ đến ngày mai, cái này thành viên số lượng, liền sẽ gấp bội đi lên, dù sao hiện tại Đế Minh được lòng người, thuận ý người.

Phuong Nho lại giao phó vài câu về sau, chính là từ Kiều gia chồng chất mở ra khang, Phuong Nho tin tưởng Kiều gia chồng chất năng lực, chỉ ít tại thế lực kinh doanh phương diện, Phuong Nho liền có chút đau đầu, hắn đem mình tất cả thời gian đều đặt ở cá nhân tu luyện phía trên, như chính hắn nói, không có bao nhiêu thời gian tới quản lý cái thế lực này.

Sau cùng tại Phuong Nho ra hiệu dưới, tất cả mọi người tán đi, rất nhiều Đế Minh Đệ Tử thành viên, đều chạy tương hô cáo, muốn đem mình phải tốt bằng hữu gọi tới, cùng mình, trở thành "Đế Minh." Một viên.

Chúng đệ tử tán đi về sau, Phuong Nho đem Kiều gia chồng chất lưu lại, Phuong Nho đối với Tô Hiểu đan chào hỏi một tiếng, chính là cùng Kiều gia chồng chất chậm rãi dạo bước, vừa đi vừa nói chuyện.

Hai người mờ mịt không căn cứ đi tới, Phuong Nho vừa đi vừa đối với hắn nói liên quan tới quản lý Đế Minh sự tình.

Đối với Đế Minh sáng tạo, Phuong Nho biết nói đây là Kiều gia chồng chất vì chính mình tại đệm nền tảng, cho nên hiện tại cũng toàn quyền giao cho Kiều gia chồng chất quản lý, đồng thời giao phó Kiều gia chồng chất Phó Minh Chủ quyền lực.

Mà Kiều gia chồng chất cái này Phó Minh Chủ vị trí, cũng không phải là giống Thiên Kinh minh bên trong Ngoại Môn Phó Minh Chủ như thế, Đế Minh Phó Minh Chủ, là thực sự quyền lực nắm chắc, không lại bởi vì thân phận của hắn vấn đề mà có lâm thời cùng vĩnh cửu phân chia.

Đối với Phuong Nho quyết định này, Kiều gia chồng chất tự nhiên là cao hứng chi tình lộ rõ trên mặt, tuy nhiên Đế Minh sáng tạo, là hắn cư công lao lớn nhất, nhưng là hết thảy gia nhập Đế Minh đệ tử từ, đều là chạy Phuong Nho mà đến.

Phuong Nho hai chữ, bên ngoài trong môn, đã là một khối nổi tiếng băng hiệu, chỉ cần hắn vung cánh tay hô lên, liền sẽ có được nhiều người ủng hộ ngàn ủng tiếng vang.

Nhưng là Phuong Nho chế ước Kiều gia chồng chất, không được lợi dụng quyền lực trong tay, làm xằng làm bậy, như Thiên Kinh minh loại kia không gia nhập liền lấn ép tác pháp, Phuong Nho cũng là liên tục nhắc nhở.

Dù sao đối với Kiều gia chồng chất, Phuong Nho cũng không phải hiểu rất rõ, hiện tại Phuong Nho bên ngoài nhóm, tự nhiên là không sợ Kiều gia chồng chất lợi dụng sự nổi tiếng của chính mình, đánh lấy vì chính mình thành lập thế lực nguy trang làm cái khác để Phuong Nho không tưởng tượng được chuyện xấu, nhưng là Phuong Nho biết rõ mình cũng nhanh muốn tiến vào Nội Môn, đến lúc đó mình vừa đi, liền sợ Kiều gia chồng chất làm loạn.

Cho nên hiện tại Phuong Nho cũng là đặc biệt nhắc nhở, một bên cùng hắn nhân nhả đi tới, một bên cùng hắn trong lúc nói chuyện với nhau từ từ giải thích cách của hắn.

Tại trong lúc nói chuyện với nhau, Phương Nho phát hiện, Kiều gia chồng chất hàm dưỡng tính không tệ, ăn nói ở giữa liền có một cỗ cơ trí quang mang chớp động, nhất là đối với Đế Minh sự phát triển của tương lai, cùng lúc bên dưới kinh doanh, hẳn cũng là trật tự rõ ràng, nói đầu lĩnh là nói.

Phương Nho cũng nghe được vì thế mà choáng váng gật đầu, trong lòng kết luận, Kiều gia chồng chất gia thế phải rất khá, chỉ ít đến từ trong thế tục danh môn đại tộc, có chút thông kim bác cổ trí tuệ vững vàng.

Hai người vừa đi vừa tán gẫu, bất tri bất giác liền đi ra thật xa, sao thưa thảng nhạt, Phương Nho ngừng bước chân.

"Nhà chồng chất, ta liền để người chồng chất từ đi, cùng người một đường đàm lâu như vậy, ta cảm thấy đem Đế Minh giao cho người quản lý, là cử chỉ sáng suốt, ta rất yên tâm." Phương Nho nghiêng đầu đối với Kiều gia chồng chất cười một tiếng nói ra: "Đế Minh có thể thành lập, tất cả đều là công lao của người, nhưng là hiện tại Đế Minh phát triển cùng lớn mạnh, ta đồng dạng giao tại trên tay của người, người cũng biết nói, ta bên ngoài nhóm thời gian không lâu, đến lúc đó ta vào Nội Môn, cái kia hết thảy gánh nặng liền sẽ rơi vào trên vai của người, người sợ sao?"

"Minh chủ yên tâm..."

Kiều gia chồng chất lời còn chưa nói hết, Phương Nho liền khoát tay áo, ngắt lời hẳn, cười nói: "Người ta đơn độc nói chuyện, cũng không cần mình chủ minh chủ xưng hô, có thể cùng ta xưng huynh gọi đệ là được."

"Ha ha, Phương huynh, tốt." Kiều gia chồng chất cũng không có xoắn xuýt, khi bên dưới mỉm cười nói: "Ta trong nhà, cha mẹ của ta, Ca Ca Tỷ Tỷ, đều để ta chồng chất từ hoặc là chồng chất đệ, Phương huynh có thể thân thiết như vậy gọi ta, để cho ta nghĩ đến bọn hắn, đương nhiên, cũng mời Phương huynh thả 10 ngàn cái tâm, ta nhất định đem Đế Minh bên ngoài nhóm hết thảy đều phát triển tốt, ta có lòng tin để Đế Minh bên ngoài nhóm làm điểm xuất phát, trở thành cả tòa sư môn thế lực lớn nhất!"

"Tốt! Vậy thì hết thảy làm phiền người." Phương Nho khi bên dưới đưa tay trên vai của hắn vỗ vỗ, nói: "Chúng ta Đế Minh phải có thân phận của mình tiêu chí, như huy chương."

"Ừm, Phương huynh nói cũng đúng ta muốn nói." Kiều gia chồng chất tán thưởng nói: "Chỉ là huy chương đồ án, vẫn phải người đến định đoạt."

"Nếu là Đế Minh, đó chính là người người như rồng, từng cái thành Đế!" Phương Nho tự hỏi, trong nháy mắt chính là nói ra: "Huy chương của chúng ta đồ án chỉ dùng một chữ, cái chữ này, đúng vậy 'Đế!'."

Chương 167: Tín Ngưỡng Chi Lực

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 167: Tín Ngưỡng Chi Lực

"Tốt, hết thảy liền theo Phương huynh nói xử lý, ta ngày mai liền sẽ chuẩn bị." Kiều gia chồng chất khi hạ điểm thủ lĩnh, ý cười hiển hiện.

"Liền quyết định như vậy, chúng ta trở về đi, vừa đi vừa nói." Phương Nho xoay người đạp cát bước từ, vừa đi vừa nói chuyện lấy, đối với tại thế lực của mình hiện tại đã sáng tạo lên, chính là phải dùng hơn mấy phần tâm.

Bất tri bất giác cùng Kiều gia chồng chất liền cho tới Trụ Sở chỗ, Phương Nho lại giao phó một lúc sau, Kiều gia chồng chất xuống dưới chuẩn bị huy chương công việc, mà Phương Nho cũng tiến vào trụ sở của mình bên trong, Tô Hiểu đan đã chuẩn bị xong đồ ăn.

"Đàm tốt a!" Tô Hiểu đan trong nháy mắt một thanh nhào tới, giữ chặt Phương Nho hai tay mỉm cười nhìn hắn, "Đi rửa tay, sau đó tới ăn cơm, thức ăn này ta đều nóng lên một lần, mất đi vị đạo."

"Tốt!" Phương Nho khi bên dưới cười gật đầu một cái, buông lỏng ra Tô Hiểu đan tay, "Chỉ cần là người làm đồ ăn, vĩnh viễn sẽ không mất đi vị đạo."

Phương Nho để lại một câu nói, chính là đến phòng rửa mặt rửa tay, đi sau khi đi ra, Tô Hiểu đan đã giúp hắn thịnh tốt cơm.

Từ khi quen thuộc Tô Hiểu đan bữa tối, Phương Nho đã không tại như lúc trước như thế, toàn bộ nhờ đan dược hấp dẫn luyện hóa, hẳn hiện tại dùng nửa ngày hấp dẫn đan dược luyện hóa thành thân thể cung cầu, mà còn lại phía dưới nửa ngày, liền giữ lại khẩu vị, ăn Tô Hiểu đan tỉ mỉ chuẩn bị bữa tối.

Kể từ đó, Phương Nho vào lúc này quả thật có chút đói bụng, hẳn ăn như hổ đói, say sưa ngon lành ăn cái này phong phú bữa tối.

Sở dĩ nói phong phú, là bởi vì đây đều là Tô Hiệu đan tí mĩ chuẩn bị, không có thịt cá, có là thanh đạm đường sinh Thiên Sinh Thiên Dưỡng tự nhiên rau dại.

Những này rau dại không thể so với Thú Loại huyết nhục, loại thịt sẽ càng nhiều người tu hành thể nội tích lũy bên dưới vô dụng Tạp Vật, khó mà triệt để sắp xếp ra ngoài thân thể, dần dà, đối với tu hành người không tốt.

Mà những này rau dại lại khác, vốn là tiếp nhận lấy Thiên Địa linh khí tự nhiên mọc ra, từ này sinh một khắc này bắt đầu, rau dại liền đang tiếp thụ lấy Thiên Địa linh khí tưới nhuần sinh trưởng, ăn loại này rau dại, ngược lại đối với người tu hành tu hành, không có quá lớn trở ngại, trọng yếu đúng vậy sẽ không ở thể nội tích lũy xuống nhiều Tạp Vật.

Đây cũng là Tô Hiệu đan nuôi Sinh Chi Đạo, hẳn hiểu được Phương Nho không nguyên ý ăn thịt ăn nguyên nhân, mà lại nàng cũng không thích lạc, cái này thanh đạm đường sinh hoang dại thức ăn, vừa vận hợp hai người khẩu vị cùng lựa chọn.

Một bữa cơm tại Phương Nho Phong Quyển Tàn Vân phía dưới, ăn đến úp sấp, ợ một cái, Phương Nho sờ lên cái bụng, nhìn lấy Tô Hiệu đan mỹ nhân vợ bạn trước bạn sau bắt đầu thu thập bữa tiệc, đồng thời cũng thúc giục Phương Nho đi tắm rửa, nàng tốt giặt quần áo.

Phương Nho bắt đắc dĩ, đành phải làm theo, dù sao hiện tại Tô Hiệu đan đã triệt để dung nhập vào cuộc sống của mình bên trong, chính là mình hiện thể một loại tồn tại.

Phương Nho tắm xong đi ra, Tô Hiệu đan chính là đi vào giặt quần áo đi, loại cuộc sống này, để Phương Nho có chút quen thuộc tới.

Khoanh chân ngồi trên giường, Phương Nho nhưng trong lòng thì có một cỗ hào tình vận trượng.

Mình bây giờ, đã trở thành Ngoại Môn bên trong thực lực tu vi lớn nhất cường đại đệ nhất nhân, mà cùng cái này đệ nhất nhân tương xứng đôi chính là, thanh danh của mình bên ngoài nhóm cũng là như sấm bên tai, không ai không biết không người không hay, hơn nữa còn là cực tốt danh tiếng.

"Đế Minh! Thuộc về ta thể lực, kể từ đó, ta đến Nội Môn cũng không thể lại thêm vào tiêu Sư Tỷ thể lực đi." Phương Nho ni non một tiếng, "Hi vọng một ngày nào đó, Đế Minh hai chữ, có thể vang vọng phương này đại lục! Ha-Ha."

Phương Nho mỉm cười cảm thán một tiếng, Song Quyển không tự chủ được một nắm, thể nội huyết dịch có chút sôi trào.

Ngẫm lại, Phương Nho còn cảm thấy có chút kích động, làm làm một cái không muốn đem thời gian đặt ở thể lực chi tranh bên trên người, hiện tại nhưng lại không thể không gánh vác bên dưới trọng trách này.

Nhìn lấy cái kia hơn một ngàn song chờ đợi ánh mắt tín nhiệm, Phương Nho cảm giác tại loại ánh mắt này phía dưới, mình căn bản không có khả năng cự tuyệt, bởi vì hẳn không muốn để cho bất luận kẻ nào thất vọng.

Dù sao tại Linh Dược ruộng thời điểm, cái kia số vài trăm người đối với tín nhiệm của mình cùng chờ đợi phía dưới, sinh ra Tín Ngưỡng Chi Lực, loại này lực lượng thần bí, còn tại Phương Nho thăm dò ở trong.

Bây giờ Đế Minh thành lập, những cái kia nghe tiếng mà đến đồng môn, mặc kệ là có không có gia nhập Thiên Kinh mình, càng sâu bị Thiên Kinh mình lấn ép, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội này, gia nhập vào thể lực của mình bên trong tới.

Đến lúc đó nhân số kịch liệt trào dâng lên, cái này Ngoại Môn liền có hơn vạn tên tiếp cận 20 ngàn Đệ Tử, đây là sư môn nền tảng, cũng là mình thể lực nơi phát nguyên.

Như nếu những người này đều gia nhập Đế Minh, đối với mình sinh ra Tín Ngưỡng Chi Lực, cái kia Phương Nho không dám tưởng tượng, mình có thể hay không dựa vào cỗ này Tín Ngưỡng Chi Lực, để tu vi của mình lại đề thăng một cái cấp độ.

Dù sao loại này lực lượng thần bí, nhìn như hư vô mờ ảo, nhưng lại là thật sự, như Thiên Đạo ban cho tiếp nhận người khác tín ngưỡng người cơ duyên, khí vận.

Mà trọng yếu nhất, Phương Nho kết luận, đây là một lần để Ngoại Môn Thiên Kinh mình tan rã suy yếu tuyệt hảo cơ hội, chỉ cần thể lực của mình được lòng người, thuận dân ý, đến lúc đó Đế Minh chính là sẽ trở thành Ngoại Môn thể lực lớn nhất.

Những người này sớm muộn là muốn đi vào nhóm, giống như máu mới không bao giờ ngừng nghỉ rót vào, Đế Minh phát triển, cũng không phải là vọng tưởng.

"Người đang suy nghĩ gì?" Tô Hiệu đan rửa sạch y phục đi ra, nhìn lấy chính nhất mặt suy nghĩ bộ dáng Phương Nho cười hỏi: "Ta Đại Minh Chủ, người có phải hay không nghĩ đến làm sao phát triển Đế Minh?"

Tô Hiệu đan đặt mộng ngồi tại Phương Nho bên người, kéo lại Phương Nho cánh tay, đem đầu dựa vào ở trên người hắn.

"Đúng vậy a!" Phương Nho lấy lại tinh thần, đưa tay ôm vào Tô Hiệu đan eo nhỏ nhắn bên trên, mềm mại phảng phất không xương, Phương Nho không khỏi dùng lực ôm sát một số.

Tô Hiệu đan hơi cảm giác có chút ngứa, thân thể vận vẹo một chút, chính là không đang gây dựa.

"Không nghĩ tới người bên ngoài nhóm như thế được lòng người, thật là làm cho ta mở rộng tầm mắt, hi hi!" Tô Hiểu đan mỉm cười nói ra: "Nên biết nói thành lập một cái thế lực, khó khăn nhất đúng vậy để đồng môn cam tâm tình nguyện, một lòng một ý gia nhập vào, bởi vì cái gọi là Thiên Nhân Thiên Diện, suy nghĩ trong lòng các có khác biệt, nhưng là người nhưng không có tự mình ra tay, thuộc về người thế lực, giống như Húc Nhật như vậy Nhiệm Nhiệm bay lên, thật là làm cho ta rung động!"

"A, kỳ thực ta cũng không nghĩ tới muốn thành lập cái gì thế lực, có thế lực liền sẽ có thế lực chi tranh." Phương Nho cười nhạt một tiếng về nói: "Trước đó, ta ý nghĩ đúng vậy tấn thăng đến Nội Môn về sau, gia nhập tiêu Sư Tỷ thế lực bên trong, nhưng là hiện tại ý nghĩ này có thể muốn hủy bỏ, mà ta đối với Đế Minh quản lý sự tình, cũng là toàn bộ giao cho chồng chất tử, hôm nay cùng hắn nói chuyện với nhau thật lâu sau, ta phát hiện hắn thật là một người mới, đối với quản lý cùng phát triển hắn đều nói đầu lĩnh là nói, cũng là một cái khó được người, tới trong lúc nói chuyện với nhau, ta kết luận gia thế của hắn bất phàm, nhất định xuất thân từ Đại Thế Gia bên trong."

"Ừm, Kiều gia chồng chất thật sao?" Tô Hiểu đan khi bên dưới nỉ non một tiếng, nói: "Người này xem ra là không đơn giản, tuy nhiên người đối với hắn giải có bao nhiêu đâu? Trước kia cho tới bây giờ không nghe người đề cập qua, hiện tại đột nhiên toát ra một người như vậy, giúp người thành lập thế lực, không cần dụng ý khó dò mới tốt, bằng không sẽ đem người Hâm Thiên chỗ vạn kiếp bất phục ! Loại sự tình này vẫn là muốn cẩn thận mới có thể chạy nhanh đến Vạn Niên Thuyền."

"Ta biết, ta bên ngoài nhóm thời gian không nhiều lắm, ta sẽ lợi dụng những thời giờ này, thật tốt quan sát." Phương Nho khi bên dưới ứng nói: "Về phần cùng hắn nhận biết, là như vậy..."

Chương 168: Huyết khí phương cương

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 168: Huyết khí phương cương

Phương Nho kỹ càng đem Linh Dược ruộng sự tình nói cho Tô Hiểu đan nghe, từ Linh Dược bị phá hư đến mình xử sự thủ đoạn, một tia không lọt toàn bộ nói cho Tô Hiểu đan.

"Quá ghê tởm!" Tô Hiểu đan đôi bàn tay trắng như phấn một nắm, nhếch lên kiêu diễm ướt át môi đỏ, nói: "Linh Dược bị phá hư nhiều như vậy, cái kia Ngô gấu đơn giản tội không thể hoán, nhưng là người xử lý thủ đoạn cũng xác thực nhân từ, lớn như thế tội, đúng vậy tại chỗ xử tử hắn, người cũng sẽ không phải chịu xử phạt, ta trở lại Tiểu Thiên phong về sau, liền sẽ trình báo sư môn, đem hắn trục xuất sư môn."

"Nhân tâm đều là nhục trường nha, a." Phương Nho bất đắc dĩ cười một tiếng, nói: "Phá đan điền của hắn khí hải, hủy đi hắn tu hành nền tảng, lưu tính mạng hắn, để hắn về nhà tôn kính song thân của hắn, đây cũng là thân là con của người, cảm động lấy cách làm đi!"

"Hi hi!" Tô Hiểu đan hơi cười một tiếng, không nói gì, chính là đem Phương Nho ôm càng chặt hơn một số.

Tô Hiểu đan mềm mại phảng phất không xương thân thể, dán chặt lấy Phương Nho, để hắn nhiệt huyết Phương Cương tuổi tác, cảm thấy một cỗ thể nội xao động, trái tim cũng gia tốc, huyết dịch lao nhanh, vậy mà không có dấu hiệu nào có phản ứng.

Tô Hiểu đan khi bên dưới chính là cảm thấy một tia dị dạng, đến từ Phương Nho giữa hai chân trần truồng, lập tức, Tô Hiểu đan hơi đỏ mặt, hô hấp cũng hơi to khỏe một tia.

Tượng tượng đến hai lần trong lúc vô tình nhìn thấy Phương Nho Xích Thân trần. Thể trạng diện, cái kia trần truồng hình tượng rõ ràng xuất hiện tại Tô Hiểu đan trong đầu.

Phương Nho bởi vì vì biến hóa của mình, cảm giác được vẻ lúng túng, ho nhẹ một tiếng, bởi vì hắn phát hiện, lúc này Tô Hiểu đan, cũng toàn thân nóng hổi vô cùng.

Tại bên trong nghe nói đến từ Tô Hiểu đan to khỏe hơi thở, Phương Nho cảm thấy tiếp tục như vậy nữa, rất có thể sẽ "Xảy ra chuyện."

Khi dưới, Phương Nho ôm vào Tô Hiểu đan eo nhỏ nhắn bên trên tay vịn vàng buông ra, ngượng ngùng nói: "Hiểu Đan... Ta, ta đi ngồi xổm cái hố, hôm nay ăn quá đã no đầy đủ."

"A!" Tô Hiểu đan không thôi nhẹ a một tiếng, chậm rãi buông lỏng ra ôm Phương Nho tay, Phương Nho vịn vàng đứng người lên hướng phòng rửa mặt đi đến.

"Thật đáng chết!" Phương Nho bên cạnh hướng phòng rửa mặt đi, vừa từ mắng một câu, bởi vì hạ thể trần truồng cứng rắn lợi hại, dính lấy quần cộc lại khó chịu, tâm lý rất cảm giác khó chịu.

Rầm rầm!

Phương Nho đi vào phòng rửa mặt, cởi sạch y phục, mở nước nguyên, mặc cho cái này lành lạnh nước xối trên người mình, để cho mình tỉnh táo lại.

Nhìn thấy đồ vật của mình Nhất Trụ Kinh Thiên, không có quần cộc trói buộc, tại mắt bên dưới run lên một cái như đang thị uy phản kháng, Phương Nho bất đắc dĩ cười một tiếng.

Dù sao hiện tại chính là huyết khí phương cương tuổi tác, có mỹ mạo như Tiên Ban hiện thể trong ngực, làm sao lại ngồi trong lòng mà vẫn không loạn, nhưng là Phương Nho bây giờ căn bản không muốn cùng Tô Hiểu đan phát sinh loại chuyện đó.

Trừ phi thật có một ngày như vậy đến, Phương Nho mới có thể toàn tâm toàn ý làm chuyện này, nhưng là hiện tại, hiển nhiên không có cho đến lúc đó.

"Phu quân, ngươi tại sao lại tắm rửa?" Tô Hiểu đan ở bên ngoài nghe được phòng rửa mặt tiếng nước, khi bên dưới âm thanh truyền đến.

Nghe được Tô Hiểu đan âm thanh, Phương Nho luống cuống tay chân vội vàng đem nguồn nước đóng lại, cầm quần áo lên liền xuyên, tâm sợ Tô Hiểu đan một lần nữa, nên biết nói đã tại Tô Hiểu đan trước mặt lúng túng hai lần, Phương Nho tâm lý đều có chút bóng tối.

"Không có..." Phương Nho vội vàng mặc quần áo từ tề, đáp lại một câu, đi ra phòng rửa mặt.

Đứng tại Tô Hiểu đan trước mặt, Phương Nho sắc mặt đỏ lên, cũng không có ngồi xuống, quay đầu mắt nhìn ngoài cửa sổ, Phương Nho thu tầm mắt lại, nói: "Hiểu Đan, ngươi nói tiêu Sư Tỷ lần này làm sao bề quan lâu như vậy, nếu là hẳn biết Đạo Ngã sáng lập thế lực của mình, ngươi nói nàng sẽ có ý kiến gì không?"

"Tiêu Tiêu tỷ tại sao có thể có ý kiến, hi hi!" Tô Hiểu đan hơi cười một tiếng, chính là đứng dậy, "Sắc trời cũng không sớm, ngươi đưa ta trở về đi!" Tô Hiểu đan rất là thông cảm hướng đi Phương Nho, vừa mới Phương Nho động tác nàng mình bạch.

"Tốt, chúng ta vừa đi vừa nói." Phương Nho khi bên dưới vươn tay, giữ chặt Tô Hiểu đan duỗi tới tay, hai người ra nhóm, nhân nhả hướng Tiểu Thiên phong phương hướng mà đi.

"Hiểu Đan, tiêu Sư Tỷ nàng Không ý kiến tốt nhất." Phương Nho lời kéo Tô Hiểu đan tay đi tới, nhưng trong lòng thì suy đoán, dù sao mình hiện tại là sáng lập thế lực, tuy nhiên thế lực của mình không sẽ cùng tiêu Tiêu thế lực lên xung đột, nhưng là vẫn đề Phương Nho có chút lo lắng, ngay cả chính hẳn cũng không biết là đang lo lắng cái gì.

"Cái này ngươi không cần lo lắng, nhiều nhất để Đế Minh cùng hồng trần cũ Mộng sát nhập." Tô Hiểu đan mở miệng nói ra: "Đương nhiên, ta biết nói dạng này ngươi sẽ không nguyện ý, ta cũng không hy vọng dạng này, ngươi cứ yên tâm đi, Tiêu Tiêu tỷ sẽ không đối với chuyện này chú ý, hi hi! Đế Minh là thuộc về ngươi, cũng thuộc về đi theo ngươi người, tín ngưỡng của bọn họ tại ngươi nơi này."

Phương Nho bước chân trong nháy mắt ngừng lại, gật đầu một cái, nói: "Sát nhập, có lẽ..." Phương Nho lắc đầu, nhìn về phía phương xa, không nói gì.

Tô Hiểu đan nhìn ra được Phương Nho tâm tình, khi bên dưới mỉm cười lắc lắc tay của hắn, nói: "Ngươi sẽ không cam lòng đúng không! Yên tâm đi, ta sẽ toàn lực ủng hộ ngươi."

"Đi thôi, đêm nay tháng lượng ngược lại là ẩn vào tầng mây bên trong đi, sợ là minh trời cũng muốn mưa." Phương Nho nâng lên bước chân, quan sát Thiên, Nguyệt Quang thừa thốt, một mảnh đen nhánh, Tinh Thần cũng là hiếm tán bố tại trong bầu trời.

"Không sét đánh là được rồi." Tô Hiểu đan cũng nhìn sắc trời một chút, đáp nói: "Hiện tại chính là nghĩa khí phấn chấn thời điểm, ngươi chỉ phải nỗ lực tu hành liền tốt, Đế Minh sự tình, ngươi cũng đã nói giao cho Kiều gia chồng chất quản lý, cũng không cần lại suy đoán Tiêu Tiêu tỷ ý nghĩ, ta nhớ nàng cũng là sẽ ủng hộ ngươi."

"Ừm, ta đã biết." Phương Nho gật đầu một cái, sắc mặt mỉm cười, hai người chậm rãi hướng Tiểu Thiên phong bước đi.

Trên đường, Phương Nho còn cùng Tô Hiểu đan hàn huyên rất nhiều, liên quan tới Ngô gấu trực xuất sư môn sự tình, cũng là muốn mau chóng định xuống tới, bất tri bất giác liền đến Đảo Tiểu Thiên Phong, Phương Nho cùng Tô Hiểu đan vẫy tay từ biệt, chột chạy bên dưới Tiểu Thiên phong, hướng trụ sở của mình bước đi.

Trở lại trụ sở của mình bên trong, Phương Nho khoanh chân ngồi lên giường, tự hỏi Thủy Lục đại trận sự tình.

Tâm thần chính là trong nháy mắt đi tới uẩn đường Tam Sơn đỉnh địa phương.

Một đầu vừa nhìn thấy Phương Nho xuất hiện, trong nháy mắt chính là bộ mặt tức giận nhảy lên Phương Nho bả vai.

Nhìn thấy một đầu cái biểu tình này, Phương Nho cảm giác có chút buồn cười, nhưng lại cười không nổi, hỏi: "Một đầu, làm sao rồi? Nhìn ngươi một mặt không đáng về cao hứng, ai chọc giận ngươi, nói cho Ca Ca."

"Ca Ca, ngươi tới thật đúng lúc, ta vừa muốn tìm ngươi đây." Một đầu tức giận nói: "Không nghĩ tới ta còn thực sự là đánh giá thấp quý tú tài tên bại hoại

này, hần tình nguyện thụ ta Thanh Mộc Thần Châm vạn kim đâm tâm nỗi khổ, cũng không nguyện ý nói cho ta biết là ai nói cho hần biết Bồ Thiên châu tin tức, còn nói nhất định muốn gặp đến người, mới bằng lòng nói sao."

"Vậy mà có chuyện như vậy?" Phương Nho nhướn mày, nói: "Thanh Mộc Thần Châm? Là cái gì, người còn có thủ đoạn lợi hại như vậy a!"

"Chỗ nào, chính là ta dùng để tra tấn trấn áp người." Mộc đầu hơi ngang thủ lĩnh, thờ dài nói: "Xem ra quý tú tài tên bại hoại này, biết nói tin tức này đối với người rất trọng yếu, cho nên muốn muốn dùng cái này đến bức hiếp Ca Ca đâu!"

Chương 169: Thanh Mộc Thần Châm

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169: Thanh Mộc Thần Châm

Mộc đầu rất là có trí tuệ phân tích ra được, hần cho rằng dựa vào bản thân tra tấn người thủ đoạn, quý tú tài lúc trước liền đã bị tra tấn gọi gia gia.

Nhưng là hiện tại vừa đến cực kỳ trọng yếu cái vấn đề bên trên, chính là tình nguyện tiếp nhận không phải người tra tấn, cũng không nguyện ý thổ lộ tình hình thực tế, cái này khiến mộc đầu cảm thấy đây là quý tú tài kẻ sách.

"Đã hần muốn nhìn thấy ta mới nói, vậy thì đi thôi!" Phương Nho trong nháy mắt đứng dậy, sắc mặt lạnh lẽo, nói: "Ta ngược lại thật ra muốn nhìn, hần muốn đùa nghịch trò quỷ gì."

"Ừm" Mộc đầu gật đầu một cái, chính là mang theo Phương Nho trong nháy mắt đi vào trấn áp quý tú tài địa phương.

Chỉ gặp quý tú tài lúc này hoàn toàn mất đi Bạo Lệ chi Khí, cả người đều như hấp hối cũng nhanh muốn chết phong chúc người.

Cũng bởi vậy có thể thấy được mộc đầu thủ đoạn, quả thật không tệ, chỉ ít quý tú tài hiện tại cái bộ dáng này, liền rất tốt chứng minh.

Nhìn thấy Phương Nho xuất hiện, quý tú tài cái kia nửa chết nửa sống trên mặt, lộ ra dọa người dữ tợn nụ cười, khắc khắc kiệt Âm U tiếng cười, như sắt cái xẻng trên mặt tảng đá chói tai xẹt qua.

"Câm miệng cho ta!" Mộc đầu trong nháy mắt liền nhẫn nhịn không được loại này tiếng cười, giận quát to một tiếng, lập tức Phương Nho nhìn thấy từng cây như Tú Hoa Châm như vậy Thanh Khí, lưu số vang, trong nháy mắt đâm vào đến quý tú tài toàn thân mỗi cái bộ vị.

"A..." Quý tú tài tại cái này một chút, tiếng cười đột nhiên ngừng lại, thay vào đó lại là thống khổ rú thảm.

Mộc đầu phui tay, tức giận nói: "Sớm bảo người ngậm miệng, còn dám tại Mộc gia trước mặt cười đến khó nghe như vậy, quả thực là sống được rất thư thái."

"Quý tú tài, nói đi, lộ ra Bồ Thiên châu tin tức đưa cho người hậu trường hắc thủ, là người phương nào?" Phương Nho lạnh lùng mắt quý tú tài uống nói: "Người tốt nhất thức thời, không phải vậy ta lập tức để mộc đầu ngưng nghu mù mắt chó của người."

"Phương Nho, khắc khắc, cái này quan hệ đến người vừa nhà sinh tử tồn vong tin tức, người cho rằng bằng người vài câu đe dọa, ta liền sẽ nói cho người biết sao?" Quý tú tài chói tai cười, đắc ý nhìn lấy Phương Nho, nói: "Đây cũng là ta trước mắt, đối với người mà nói, nhất tin tức có giá trị, dùng ta cái mạng này, cùng cái tin này làm trao đổi như thế nào?"

"Si tâm vọng tưởng!" Phương Nho cười lạnh, nói: "Sắp chết đến nơi, người lại còn có ý nghĩ thế này, người cho rằng người còn có thể sống được không? Mạng chó của người đã liền ngừng ở đây."

Phương Nho trong lòng, trong nháy mắt liền vô cùng phẫn nộ, quý tú tài lúc này vậy mà lợi dụng cái này đối với mình nhất tin tức có giá trị, muốn cùng mình đến cái trao đổi.

Nhưng là hiển nhiên Phương Nho là sẽ không đồng ý, bây giờ quý này tú tài đứng vậy trên thớt thịt cá, đảm nhiệm mình xâm lược, nhưng là trong lúc nhất thời, cũng quả thật làm cho Phương Nho có chút không hạ thủ được.

"Khắc khắc, mệnh của ta là không đáng giá, nhưng là người suy nghĩ một chút, cùng người vừa nhà so ra, có phải hay không trao đổi giá trị a!" Quý Tú mới nhìn Phương Nho mỗi chữ mỗi câu nói ra: "Người không biết nói, cái kia đem người Phương gia Bồ Thiên châu tin tức, tiết lộ cho ta người, thực lực

của hắn có bao nhiêu chí sợ, sau lưng của hắn lại có bao nhiêu đáng sợ! Như nếu đến lúc đó hắn chậm chạp không gặp được ta, hắn giận dữ phía dưới, giết đến tận người vừa nhà, chắc chắc..."

"Im miệng." Phương Nho khi bên dưới Nộ Hòa đã bốc lên đến mức đáng sợ, nhân thể lật bàn tay một cái, đột nhiên hướng quý tú tài vồ qua.

Hô!

Một nói lấy khí lưu ngưng tụ thành thủ chương, mang theo gào thét tiếng vang, đột nhiên một bàn tay đập vào quý tú tài trên mặt.

Phốc!

Tại Phương Nho một tát này phía dưới, quý tú tài ngọ đầu, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, liền đối nước cờ cái răng cùng nhau theo huyết dịch phun phun ra.

"Nhìn ta đâm chết người." Mộc đầu cũng nổi giận vừa quát, trong chớp mắt trong không khí mấy chục nói Thanh Khí ngưng tụ thành mấy chục bạc thanh châm, cấp tốc lôi kéo thật dài phá không cái đuôi, hướng quý tú tài ngưng nghu đi.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Mấy chục cây từ Thanh Khí chỗ ngưng tụ mà thành Thanh Mộc Thần Châm, đột nhiên đâm vào đến quý tú tài toàn thân mỗi cái bộ vị, lập tức để quý tú tài thống khổ rú thảm, toàn bộ dữ tợn mặt mũi đều đau bắt đầu vận vẹo.

Cái này Thanh Mộc Thần Châm, chính là mộc đầu bản thể Tam Sơn đỉnh nội bộ thanh Mộc chi khí, tại mộc đầu thủ đoạn dưới, cái này thanh Mộc chi khí ngưng tụ thành châm, đâm vào đến quý tú tài trong cơ thể, sau đó toàn bộ nổ tung, ở trong cơ thể hắn tra tấn hắn, đem hắn tra tấn đau đến không muốn sống.

"Ca Ca, thấy được chưa, tên bại hoại này liền là muốn dùng cái này đến bức hiếp người đây." Mộc đầu một mặt tức giận trừng mắt rú thảm lấy quý tú tài, nói: "Ca Ca, ta nhìn không cần thiết cùng hắn lãng phí thời gian, xem ra ta đối với hắn quá tốt rồi, từ giờ trở đi, ta phải tăng gấp bội dùng Thanh Mộc Thần Châm, ngày thứ 2 hơn trăm lần hầu hạ hắn, nhìn là xương cốt của hắn cứng rắn, hay là của ta Thanh Mộc Thần Châm cứng rắn, ta còn không tin."

Nghe xong mộc đầu, quý tú tài dọa đến sắc mặt đều tái rồi, nhưng là cắn răng một cái, hung ác oán hận ánh mắt lại là mãnh liệt trừng mắt Phương Nho, loại về mặt này, phảng phất muốn đem Phương Nho ăn sống.

"Tốt, mộc đầu, đối phó loại này Ma Đầu, cũng không cần nhân từ nương tay." Phương Nho khi bên dưới tán thưởng một câu, nhìn thấy quý tú tài như thế ác độc không cam lòng oán hận ánh mắt, trong lòng cực độ không thoải mái, khi bên dưới lại bên trong vồ tới một chương, "Đem mất chó của người đòi điếm, bằng không, lập tức ngưng nghu mù mắt chó của người."

Ba!

Tại lời nói phía dưới, Phương Nho một chương này lại mạnh mẽ đập tại quý tú tài trên mặt, tại cái kia cũng không huyết sắc trên mặt, vẫn là lưu lại năm nói thật sâu chỉ ấn.

"Hừ!" Phương Nho lạnh hừ một tiếng, nhìn lấy mộc đầu nói: "Về sau hắn liền giao cho người, ta không sẽ trở lại thăm tên chó chết này một chút, hắn là muốn nói hay là không, ta cũng sẽ không để ý tới, đối với cho hắn lộ ra Bồ Thiên châu tin tức hậu trường hắc thủ, ta là sớm muộn có một ngày sẽ bắt tới."

Hiển nhiên, Phương Nho cử động lần này là có ý nói cho quý tú tài nghe, đây là muốn kích thích trong lòng của hắn tuyệt vọng tâm tình, chính như Phương Nho nói, chắc chắn sẽ có một ngày, hắn sẽ đem màn này sau lộ ra tin tức người bất tới.

Quả thật, vừa nghe đến Phương Nho nói ra những những lời này, quý tú tài Bệnh tâm thần (sự cuồng loạn) quát lên, hắn điên cuồng la Phương Nho tên, lấy giọng khàn cầu, hi vọng Phương Nho tạm thời chớ đi.

"A! Người là nghĩ thông còn là thế nào?" Phương Nho dừng chân lại bước, xoay người qua, trên mặt hiển hiện vẻ đắc ý cười lạnh, "Hiện tại người nguyên ý nói ra, còn có thể ít thụ điểm tra tấn, nếu không, liền trách không được ta, Thanh Mộc Thần Châm tư vị, đã hoàn hảo thụ?"

"Ta có thể nói cho người, nhưng là ta hi vọng, mời về sau không dùng lại loại này bỉ ổi vô sỉ thủ đoạn đối phó tra tấn ta." Quý tú tài hiển nhiên là chịu đủ Thanh Mộc Thần Châm khổ, hắn kìm nén một hơi, chịu đựng loại này tra tấn, chờ đến Phương Nho xuất hiện.

Đúng vậy hy vọng có thể coi đây là áp chế, muốn cùng Phương Nho dùng Bồ Thiên châu tin tức, đòi mình một cái mạng.

Nhưng là không nghĩ tới, Phương Nho đến đã tới, nhưng căn bản không ăn hắn một bộ này, Phương Nho vừa mới, để tâm hắn sinh tuyệt vọng, nghe được mộc đầu nói muốn mỗi ngày gấp bội dùng Thanh Mộc Thần Châm hầu hạ hắn, hắn càng là cảm giác toàn thân thịt đều đang sợ co vào.

Không có nhận qua Thanh Mộc Thần Châm tra tấn người, căn bản không có thể hiểu được cùng trải nghiệm quý tú tài thống khổ, hắn thật sự là thụ đủ rồi, không chịu nổi, bằng không cũng sẽ không tại Phương Nho lúc sắp đi, phát ra khàn cầu.

Chương 170: Tin tức tới tay

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 170: Tin tức tới tay

"Vây thì tốt, ngươi nói cho ta biết, chỉ cần ngươi nói là thật, ta cam đoan để mặc đầu về sau sẽ không ở tra tấn ngươi." Phương Nho khi bên dưới hai tay một phụ đến phía sau, nhìn lấy quý Tú mới lộ ra cười lạnh, "Cái gọi là Kẻ thức thời là tuân kiệt, ngươi quý tú tài tuy nhiên không thành được Tuấn Kiệt, ít nhất cũng phải thành quý kiệt."

"Nếu không phải là bị cái này đáng chết Thanh Mộc thần khí phong tỏa ta quanh thân Đại Huyết, khiến cho lực lượng của ta vận hành không được, nếu không ta chính là sử dụng Thiên Ma hiển thân Đại Pháp, cũng phải cùng cái này súc sinh liều cái Ngọc Thạch Câu Phần." Quý tú tài ở trong lòng gầm thét, hần nhìn lấy Phương Nho trong ánh mắt toát ra thống khổ đáng thương chi dạng, nhưng trong lòng thì một loại khác cừu hận ý nghĩ, "Chỉ phải cho ta một cái cơ hội, ta tuyệt đối với lấy mạng đổi mạng, súc sinh!"

"Mau nói, thời gian của ta rất quý giá, không muốn lãng phí ở loại người như ngươi căn bã trên thân." Phương Nho lộ ra có chút không kiên nhẫn, quát to một tiếng, "Như nếu không muốn lại thụ tra tấn, hiện tại đứng vậy cơ hội tốt nhất."

"Tốt, ta nói." Quý tú tài gạt đầu một cái.

"Nói trước đây tốt nhất nghĩ rõ ràng, đừng ngoáy hư làm giả, như nếu ngươi gan dám gạt ta, sau nếu ngươi có thể nghĩ." Phương Nho nhắc nhở lần nữa hần một câu, ánh mắt lạnh lẽo như hai thanh đao sắc bén, lóe để quý Tú mới sợ quang mang.

Hần sợ hãi chính là Thanh Mộc Thần Châm tra tấn nổi khổ, loại này tra tấn, để hần sống không bằng chết, để hần loại này hoành hành thiên hạ, thủ đoạn dùng hết nhân gian Ác Ma đều cam bái hạ phong.

"Ngươi vừa nhà có được Bồ Thiên châu tin tức, là Trương Tiên lạnh nói cho ta biết." Quý tú tài vô lực nói ra câu nói này, sau khi nói xong, cả người đều như đã mất đi hi vọng, đôi phẩy cúi đầu xuống, lộ ra nhưng cái này đối phương nho tới nói, cực kỳ giá trị tin tức, đã không còn là bí mật, hần cũng tự biết đã mất đi cùng Phương Nho trao đổi cơ hội.

Chủ yếu là Phương Nho không cho hần cơ hội này.

"Trương Tiên lạnh?" Phương Nho nói ra cái tên này, uống nói: "Người phương nào, là tu vi thế nào?"

"Ta Lãnh Huyết dạy vị trí, Danh Môn Trương gia." Quý tú tài vô lực trả lời một tiếng, "Tu vi khủng bố, chỉ ít tại trên ta, mà lại sau lưng của hần, còn có nhưng cùng các ngươi Tiên Môn bốn nói sánh vai quái vật không lồ tồn tại, ta nói câu câu là thật, hi vọng ngươi phụng thủ hứa hẹn, có thể hay không giúp ta đem trên thân buộc chặt tại ta dây leo buồng lông một điểm, về sau cũng không dùng lại Thanh Mộc Thần Châm tra tấn ta, ta không chịu nổi."

"Thanh Mộc Thần Châm tra tấn có thể miễn, nhưng là buộc chặt ngươi Thanh Mộc Thần dây leo không sẽ dao động." Mặc đầu một thanh tiếp lời thủ lĩnh, nói: "Ngươi cho rằng ngươi có ý đồ mưu lợi, tại địa bàn của ta sẽ giấu giếm được ta? Thanh Mộc Thần dây leo chính là phong tỏa ngươi quanh thân Đại Huyết vị trí, chỉ phải có điều buồng lông, bằng thực lực của ngươi, muốn liều cái Ngọc Thạch Câu Phần cũng không phải là không được, ngươi cho rằng ngươi điểm ấy tiểu thống minh, có thể lừa qua ta sao? Đơn giản quá buồn cười."

"Không sai, ngươi cái này Công Tâm Kế, không có hiệu quả." Phương Nho khi bên dưới hiểu ý, quý tú tài âm mưu quỷ kế tại mặc đầu trước mặt, đơn giản không chịu nổi một kích, "Ta sẽ triệt để thanh tra như lời ngươi nói hết thảy, tốt nhất ngươi nói là sự thật, nếu không... Hắc hắc."

"Mặc đầu, chúng ta đi thôi!" Phương Nho cười lạnh hai tiếng, nhìn về phía mặc đầu, mặc đầu gạt đầu một cái, trong nháy mắt liền biến mất ở Liễu Nguyên địa.

Nhìn lấy Phương Nho hai người biến mất không thấy gì nữa, quý tú tài rằng đều cắn nát, hần không nghĩ tới mình Công Tâm Kế, lại là như thế không chịu nổi một kích, tại Phương Nho trước mặt căn bản không có đưa đến nửa điểm hiệu quả.

Như mặc đầu nói, quý tú tài ý nghĩ xác thực như thế, hần muốn lấy chân tình bộc lộ thật chí, đem tin tức nói cho Phương Nho, sau đó thừa cơ hội này, đánh cược một lần, cực kỳ Phương Nho hơi mềm lòng, liền sẽ đáp ứng hần cái này yêu cầu nho nhỏ.

Dù sao chỉ là để buộc chặt lấy hần Thanh Mộc Thần dây leo buồng lông một tia, nhưng là vẹn vẹn buồng lông cái này một tia, đối với quý tú tài tới nói cũng đã đầy đủ, hần liền có thể vận hành lực lượng trong cơ thể, võ học, trong nháy mắt lấy tự thân làm tế phẩm, sử dụng ra Thiên Ma hiển thân Đại Pháp, lấy hần Hóa Khí cảnh Trung Kỳ thực lực tu vi, làm tế niệm hiển tế ra ngoài, hần xác định có thể cùng Phương Nho liều cái Ngọc Thạch Câu Phần.

Hắn đánh giá thấp Phương Nho, lại không ngờ tới một đầu trí tuệ vậy mà Thông Thiên như vậy, trong nháy mắt liền biết nói tâm tư của hắn, đương nhiên đây cũng là một đầu thủ đoạn, đối với Thanh Mộc Thần đây leo trèo trấn áp chi diệu dùng, không có người càng so một đầu rõ ràng.

Một đầu cũng là tính tới chỉ cần mình Thanh Mộc Thần đây leo có chỗ buông lỏng, trấn áp lực lượng có chỗ yếu bớt, mặt đối với trấn áp so một đầu so Mãnh Thú còn mạnh hơn thú quý tú tài, khả năng trong nháy mắt liền sẽ gặp phải quý tú tài Từ Vong trước giờ phản công.

Điều ấy, một đầu là tuyệt đối với không thể để cho nó phát sinh, dù sao quý tú tài tuy nhiên bị trấn áp hành hạ, nhưng là thực lực của hắn tu vi vẫn là bày ở cái này.

Một cái Hóa Khí cảnh Trung Kỳ người, như nếu phản công, cái kia sau nếu cũng là rất nghiêm trọng, huống chi còn là không muốn sống sao quý tú tài, vậy đơn giản càng kinh khủng.

Phương Nho cùng một đầu rời đi trấn áp quý tú tài địa phương, Phương Nho trên mặt hiển hiện ý cười, thân thể ngồi xuống.

"Trương Tiên lạnh!" Phương Nho nhận nhặt ni non ra cái tên này, khẽ chau mày, nói: "Lãnh Huyết dạy Xú Danh tại ô huyện lời đồn, chiếu quý tú tài nói, ô huyện Danh Môn Trương gia, đúng vậy Trương Tiên lạnh vị trí."

"Ca Ca, quý tú tài có thể hay không nói lời nói dối a." Một đầu một thanh nhảy lên Phương Nho trên bờ vai, ngồi trên vai của hắn, nói: "Như Nếu đây là cái Trương Tiên lạnh, là quý tú tài nhiều năm hảo hữu, hắn cho người đi tìm hắn, có lẽ sẽ là một cái âm mưu gì cũng khó nói."

"Vô luận thật giả, cái này ô huyện ta muốn đi định." Phương Nho hơi nắm quyền, cười lạnh, nói: "Chỉ là trước mắt ta còn đi không xuất sư nhóm, nhưng là ta sẽ đem hết khả năng, mau chóng đi điều tra chuyện này, vô luận quý Tú mới nói thật giả, hắn có thể nói ra tên của người nọ, định sẽ không không liên hệ chút nào, mà lại theo ta vừa mới đối với quý tú tài quan sát, ta ngược lại thật ra có chút tin tưởng hắn theo như lời nói."

"Ừm, cũng là có khả năng." Một đầu khi bên dưới thở dài một hơi, cười nói: "Bất quá hắn cho là hắn điểm này tính toán nhỏ nhất sẽ giấu giếm được pháp nhãn của ta, ta Thanh Mộc Thần đây leo đem hắn Đại Huyết phong bế, khiến cho hắn lực lượng trong cơ thể như bị ngăn chặn Thủy Cừ, hắn căn bản là vận hành không được, dù là một tơ một hào lực lượng, nhưng là như nếu vừa mới Ca Ca nhất tâm mềm, đáp ứng thỉnh cầu của hắn, sợ rằng sẽ ra đại sự, cho nên ta vội vàng liền cắt ngang hắn ý nghĩ này."

"Ừm, Mộc đệ bông bông!" Phương Nho khi bên dưới đối với một đầu tán thưởng nói: "Nói thật, vừa mới quý tú tài điều thỉnh cầu kia, đối với ta mà nói, ta xác thực cũng nguyện ý đáp ứng hắn, tuy nhiên cũng may người dẫn theo mở miệng trước, ta biết nói quý tú tài nhưng tu luyện Nhất Môn tà ác quý đệ võ học, tên là Thiên Ma hiển thân Đại Pháp."

"Thiên Ma hiển thân Đại Pháp!" Một đầu nghe xong, đều trong nháy mắt rung động nhìn lấy Phương Nho, nói: Chính xác tà ác quý đệ, nếu như ta nhớ kỹ không sai, này tà kỹ, đơn giản dễ học, toàn bằng tự thân Huyết Nhục Sinh Mệnh, cùng cả đời chi tu vi làm tế phẩm, cùng Vực Ngoại Thiên Ma trao đổi, hiển tế người tu vi càng cao, Thiên Ma chỗ phản hồi về tới Thiên Ma ý chí chính là càng cường đại, chắc chắn, nếu để cho quý tú tài cái kia bại hoại sử dụng ra cái này tà ác hiển tế chi pháp, vậy đơn giản là tai nạn!"

Chương 171: Thủy Lục đại trận

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 171: Thủy Lục đại trận tranh ba

"Ah, vậy cũng không nhất định!" Phương Nho mỉm cười, lắc đầu, vẻ mặt thần bí hình dáng, tựa như căn bản cũng không e ngại Quý Tú Tài hiển tế Thiên Ma.

"Ca ca, người thật giống như căn bản không quan tâm a!" Đầu gối nháy nháy mắt nhìn Phương Nho nói rằng: "Quý Tú Tài nhưng là Hóa Khí Cảnh trung kỳ thực lực, nếu như hắn dùng tự thân làm thành tế phẩm hiển tế, chỗ tặng lại trở về Thiên Ma ý chí, quả thực không thua gì một cái Thần Nguyên Cảnh mở mấy khiếu người tu hành, đồng thời tên Thiên Ma này ý chí lại cực độ tà ác, nhưng là sẽ thôn phệ tu hành giả Đan Anh, rất khủng bố!"

"Yên tâm đi đầu gối, có người trấn áp, Quý Tú Tài không có cơ hội này hiển tế." Phương Nho mỉm cười đối đầu gối gật đầu, nói: "Còn nữa nói, coi như hắn thật lấy tự thân hiển tế đi ra ngoài, ta ngược lại thật ra còn có chút chờ mong!"

Phương Nho, để cho đầu gối không rõ ràng cho lắm, nhưng nhìn đến Phương Nho cái kia tự tin biểu tình, lập tức cũng là mỉm cười, có thể chính hắn một ca ca thật có chỗ dựa gì cũng khó nói.

Đã từng hắc nha cùng Chu Vũ Điền, sử dụng Thiên Ma Hiến Thân đại pháp, cái kia cường đại lại tà ác thiên ma ý chí hạ xuống, thiếu chút nữa thì muốn đem chính mình thôn phệ, cuối cùng tại Bồ Thiên Châu phía dưới, ngược lại bị Bồ Thiên Châu trấn áp luyện hóa, có thể dùng chính mình tu vi mãnh mẽ vọt, nặng hơn là, có thể thiết thân cảm thụ được thể chất mình, vô hạn trở nên mạnh mẽ.

Phương Nho nhưng là nhớ kỹ, đã từng cái kia thần bí trong giấc mộng, thanh âm thần bí báo cho biết chính mình "Tạo Hóa Thiên Thể." Chuyện, điều này không khỏi làm cho Phương Nho chờ mong.

Nhưng là vừa có chút lo lắng, bây giờ không phải là để cho Quý Tú Tài khi chết sau khi, Quý Tú Tài đối với mình giá trị quá lớn, trừ cực kỳ trọng yếu tin tức đã tới tay bên ngoài, còn có vạch trần lật đổ Diệt Kinh Thiên kế hoạch, đã ở Quý Tú Tài trên người.

Hiện tại Quý Tú Tài, chính là nhắm vào Diệt Kinh Thiên một mũi tên, một cây đao, Phương Nho còn không bỏ được để cho hắn đi chết.

"Ca ca, Quý Tú Tài nói, Trương Tiên Lãnh phía sau, có có thể cùng tiên môn bốn đạo sánh vai quái vật lớn tồn tại." Đầu gối mở miệng nói: "Cái kia quái vật lớn, rất có thể chỉ chính là những cái kia, có tông môn của mình, thế nhưng không có bị tán thành tán tu môn phái, mặc dù những môn phái này không có được tán thành, được gọi là tà môn ngoại đạo, thế nhưng thực lực cùng sức tích vẫn có, không thể khinh thường!"

"Ừm, ngươi nói không sai, ta cũng cho rằng như thế." Phương Nho gật đầu một cái, thở ra một hơi, nói: "Tiên môn bốn đạo vì chính đạo bốn thống, ở nơi này vô ngần trong thế giới, quá nhiều môn phái vô số kể, những môn phái này không giống tiên môn bốn đạo, bọn họ tại trong thế tục quảng thu môn đồ, lớn mạnh tự thân, ta nhớ được ta tuổi tác còn nhỏ thời điểm, thì có một ít tự xưng nào đó một cái tiên môn trưởng lão nói muốn thu ta làm đồ đệ, thế nhưng bị cha ta uyển chuyển cự tuyệt, ngươi suy nghĩ một chút, những người này đều tự xưng là tiên môn, không phải bàn cãi."

"Ừm, quả thực như vậy." Đầu gối gật đầu nói: "Bây giờ được công nhận vì tiên đạo chính thống chỉ có tứ môn, bất quá đây đều là được thiên đạo tán thành đi, mà hơn những cái kia quá nhiều tông môn, thực lực sức tích vẫn có, chỉ là không có tiếng tăm gì, vừa chính vừa tà."

"Tốt, trước không thảo luận những thứ này." Phương Nho khoát khoát tay, lập tức đã đào ra cho Quý Tú Tài tiết lộ Bồ Thiên Châu tin tức người giật dây, ngược lại là cảm thấy thở phào, nói: "Đầu gối, hiện tại chúng ta việc cấp bách, chính là bả Thủy Lục đại trận sự tình làm quan trọng hơn."

"Ừm, vậy ca ca nói lúc nào." Đầu gối mỉm cười hỏi.

"Việc này không nên chậm trễ, liền đêm nay đi." Phương Nho đứng dậy, nói: "Ta sẽ đưa đến Tiểu Lăng Phong, đến lúc đó ngươi ở đây nói cho ta biết Thủy Lục đại trận bố trí phương pháp, giờ tý vừa đến, lập tức hành động!"

"Được." Đầu gối hưng phấn tay nhỏ bé vỗ, nói: "Bất quá ca ca, Thủy Lục đại trận mở ra, đến lúc đó có thể sẽ xuất hiện một ít dự liệu không đến tình huống, vì phòng ngừa loại này tình huống ngoài ý muốn phát sinh, cho nên đến lúc đó liền do ta tới áp trận, làm thành mất trận."

"Sẽ có dự liệu không đến tình huống sao?" Phương Nho khề cau mày, lắc đầu, nói: "Liền theo ngươi nói làm đi, ta đi trước chuẩn bị."

Phương Nho phát tay một cái, tâm thần chính là lui ra ngoài, hai mắt mở to.

Phương Nho chột xuống giường, mở cửa, nhìn sắc trời một chút, hiển nhiên khoảng cách giờ tý còn có một bả canh giờ.

Giờ tý chính là ban đêm âm khí nồng nặc nhất lúc, cũng là như đầu gối nói, dưới đất hoàng tuyền đại môn mở ra một tia thời điểm, trừ giờ tý, bất kỳ cái gì canh giờ hoàng tuyền đại môn đều đóng chặt như một, vô luận bên trong quỹ hồn ra không được, bên ngoài du đảng oan hồn cũng là không vào được.

Vào không hoàng tuyền đại môn oan hồn, xưng là cô hồn dã quỷ, vào không Lục Đạo Luân Hồi, không chiếm được siêu sinh cơ hội.

Cho nên giờ tý là âm tào địa phủ, dành cho những thứ này cô hồn dã quỷ luân hồi cơ hội thời khắc, cũng là đem những cái kia nghiệp chương nặng nề, đánh vào mười tám tầng địa ngục thời điểm.

Hoàng tuyền đại môn mở ra một tia khe hở, có thể đem những cái kia phải đánh vào mười tám tầng địa ngục tội nghiệt chi hồn phụt lên đi ra, trong nháy mắt rơi vào trong địa ngục.

Phương Nho ngẩng đầu nhìn sắc trời một chút, ánh trăng vào chắc trong tầng mây, tinh thần cũng là lựa thừa tản ra tản ra vẩy mấy hạt tại trên trời cao.

Lúc này khoảng cách giờ tý cũng liền còn có một bả canh giờ, Phương Nho cũng có thể cảm thụ được một cỗ dần dần hàn ý vọt tới, loại này hàn ý có thể ăn mòn đến người trong linh hồn, khiến người ta cảm thấy run rẩy.

Phương Nho bả cửa đóng lại, chột chính là rút lên bước chân hướng Tiểu Lăng Phong chạy trốn.

Trừ đến Tiểu Lăng Phong đi mở Thủy Lục đại trận, Phương Nho thực sự không nghĩ tới ở ngoại môn, còn có chỗ nào có thể làm chuyện này.

Thủy Lục đại trận không phải chuyện đùa, chính là câu thông hoàng tuyền trận pháp, Phương Nho không cần nghĩ cũng biết, loại trận pháp này đến lúc đó nhất định là sẽ có động tĩnh.

Hơn nữa Vạn Hồn Phiên bên trong tiếp cận mười vạn oan hồn, chỉ sợ đến lúc đó ra đại động tĩnh, chỉ ít tại yên lặng Tiểu Lăng Phong, khoảng cách nơi ở chỗ có một khoảng cách.

Đây đều là Phương Nho cân nhắc qua, lúc này hắn thân ảnh dung nhập ở dưới bóng đêm, nhanh như thiểm điện, cũng không lâu lắm, chính là đi tới Tiểu

Lăng Phong bên trong.

Tại Tiểu Lăng Phong bên trong, đi tới mâu thuẫn giải quyết chi địa, nơi này là Phong bên trong nhất bằng phẳng địa phương, quanh năm tháng dài đệ tử đánh trận chỗ, đã không có một ngọn cỏ, xung quanh tán loạn hòn đá hỗn loạn dựng ngược.

"Đầu gối, ta đến." Phương Nho trong nháy mắt cùng đầu gối câu thông, "Cái này Thủy Lục đại trận như thế nào mở?"

Trong nháy mắt, đầu gối hồi ứng với truyền đến, nói: "Ca ca, ta tới nói cho người, người theo ta nói làm."

Phương Nho trong đầu truyền đến đầu gối thanh âm, nghe được đầu gối đối với Thủy Lục đại trận trung bày, Phương Nho lập tức hành động.

"Lấy hòn đá làm trận cơ, mở Thượng Thiện Nhược Thủy vì sông, hạ thạch vì Lục cầu, lấy thương hại chúng sinh nỗi khổ vì thuyền con, độ vô tội oan hồn siêu độ sông, truyền đạt mệnh lệnh hoàng tuyền, vào Lục Đạo Luân Hồi, hưởng siêu sinh chi nhạc quả!"

Phương Nho nghe hiểu đầu gối đối với Thủy Lục đại trận hạch tâm ý nghĩa, trong nháy mắt liền đem xung quanh tán loạn tạp nhiều hòn đá mang tới, đè xuống đầu gối báo cho trung bày phương vị, từ bắc phương vị trí làm khởi điểm, thượng bắc vì thượng thiện nước, một đường kéo dài tới đông, nam, hội tụ tới phía tây phương vị.

Phía tây phương vị, chính là Thủy Lục đại trận điểm kết thúc, cái này phương vị chính là có đem oan hồn siêu độ tây phương Cực Lạc Thế Giới, đưa vào sáu đạo hoàng tuyền đại môn vị trí.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172: Linh hồn thuyền con canh tư

Trong nháy mắt, cái này mệnh môn địa phương, chính là tại Phương Nho dùng hòn đá trung bày hạ, bày ra một cái "Thuyền!" Hình.

Vô số hòn đá ngay ngắn có thứ tự khối khối tương liên, phẳng phát tại ở nơi này địa phương phía trên, bày ra một chiếc thuyền con, cần cái này thuyền con, độ oan hồn tại bên kia, xuống hoàng tuyền, vào sáu đạo.

Khi cuối cùng một khối hòn đá, bỏ vào Thủy Lục đại trận bên trong cuối cùng một cái ghế trống vị lúc, chỉ một thoáng, oanh vừa vang lên.

Nhất thời toàn bộ Thủy Lục đại trận, những thứ này từ hòn đá theo quy tắc trung bày đi ra trận pháp, nhất thời như sống lại.

Những thứ này lúc đầu không có chút giá trị nào hòn đá, nhưng ở lúc này phát quang phát nhiệt.

Cái này như "Thuyền." Hình Thủy Lục đại trận, lúc này hiển nhiên chính là một con thuyền đặt âm hà bên trong thuyền con, âm hà bên trong, tinh hồng như sông máu thủy chạy chạy cuộn cuộn, nổi thẳng ánh mắt đến không phân cuối hoàng tuyền vong tinh xuyên.

Thế nhưng tại Phương Nho ánh mắt vô tận phần cuối chỗ, bỗng nhiên chứng kiến một tòa âm u thêm uy nghiêm cự đại môn hộ, tại phần cuối bên trong đứng vững dựng lên.

Mơ hồ trong đó, có thể thấy cái kia câu nhân tâm hồn tám biển bên trong, dùng huyết sắc viết năm chữ: Hoàng Tuyền Quỷ Môn Quan.

Oanh!

Đột nhiên ở chỗ này, Phương Nho cảm giác trong tai một tiếng vang thật lớn, cái này như long trời lở đất tiếng vang, để cho Phương Nho linh hồn đều sợ hãi run rẩy.

Chỉ một thoáng, cái này như thuyền hình Thủy Lục đại trận, bỗng nhiên một cỗ âm u không gì sánh được khí âm hàn phóng lên cao, phẳng phát như vạn quỷ gào thét, hò hét, thê khóc.

Tiếng này động tĩnh, Phương Nho biết cũng không phải tới từ ở ngoại tại, mà là một đạo đối linh hồn có câu ảnh hưởng to lớn thanh âm, đây chính là cái kia xa xa như ảo ảnh đứng vững Hoàng Tuyền Quỷ Môn Quan.

Phương Nho trong nháy mắt ngừng đầu, nhất thời liền thấy cái này phóng lên cao âm u hàn khí, như từng đạo muốn phóng lên cao quỷ hồn.

Vù vù!

Chỉ một thoáng, sư môn trên không trung, nhất thời hiển hiện ra hàng tỉ ánh sáng lưu chuyển không thôi phù vân, phù vân như điều điều kim sắc xiềng xích, hình thành một cái lớn vô cùng dẫn màn hình quang trảo.

Phương Nho cho tới bây giờ mới nhìn đến, đây là phong tỏa sư môn linh khí không tiết ra ngoài Tụ Linh Đại Trận, trận này bình thường chính là ẩn ở trong hư không, từ trong hư không đem linh khí liên tục không ngừng tiếp đón được trong sư môn bộ phận, mà bên trong linh khí lại bị cái này đại trận cho phong tỏa không chút nào tiết ra ngoài đi ra ngoài.

Cái kia lóe hào quang màu vàng óng huyền ảo phù vân, hình thành từng cái lớn vô cùng xiềng xích, phảng phất như một cái con hoàng kim cự long, đầu đuôi giao nhau, quấn quýt lấy nhau, chỉ một thoáng, những thứ này phóng lên cao âm hàn quý khí, vừa tiếp xúc với trận này liền vang lên đùng đùng âm thanh.

Từng đạo kim quang lập loè, những thứ này nồng nặc quý khí, phảng phất đều bốc lên yên, nghe vào Phương Nho trong tai đều cảm giác vô số kêu thê lương thảm thiết đang vang lên.

Trận này chỉ hiển hiện ra xung quanh sở mẫu cao thấp, thế nhưng kim quang lại đem xung quanh hơn mười dặm đều soi sáng.

Mặc dù bây giờ là đêm khuya, nhưng nhìn đến động tĩnh này, cũng làm cho Phương Nho trong lòng khẩn trương.

Phong Sơn đại trận có như thế động tĩnh, không biết có thể hay không kinh động đến thân truyền Phong?

Phương Nho ở trong lòng nghĩ đến đây, nhất thời nội tâm căng thẳng, dù sao phong tỏa sư môn linh khí đại trận, chính là cùng thân truyền Phong, cái này rút giây động rừng đại trận, đến lúc đó kinh động trưởng lão, hoặc là chuông giáo, hậu quả kia thật là làm cho Phương Nho không tưởng tượng nổi.

Mặc dù mình là ở làm việc tốt, đức công đức, thế nhưng gây ra như thế đại động tĩnh, không thể không khiến Phương Nho bất an.

Vù vù!

Đột nhiên một đầu ánh sáng từ Phương Nho mi tâm lóe ra, là Tam Sơn Đình đi ra.

"Ca ca, tiếp được!" Đầu gỗ thanh âm truyền tới Phương Nho trong tai, Phương Nho lấy lại tinh thần, trong nháy mắt liền thấy Vạn Hồn Phiến hướng chính mình đến, Phương Nho tay vỗ một cái, trong chớp mắt liền đem Vạn Hồn Phiến nắm trong tay.

Từng đạo dây như từng cái xiềng xích bả Vạn Hồn Phiến buộc chặt bất động nhúc nhích, đây là đầu gỗ trấn áp thủ đoạn.

"Ca ca, Thủy Lục đại trận đã thành, ta tới áp trận." Đầu gỗ thanh âm truyền đến, chỉ một thoáng, Tam Sơn Đình chính là nghênh không chấn động, vừng vàng trời nổi tại Thủy Lục đại trận bắc phương vị trí.

Lúc này đưa chính là thủy bộ đại lực mất trận vị trí, đây là thủy điểm, chính là chỗ này thuyền con thuyền đầu, Tam Sơn Đình một trấn áp mất trận, nhất thời, chiếc này ở nơi này như hoàng tuyền sông vong xuyên bên trong tả điều hữu hoàng thuyền con, lập tức bình ổn hạ xuống, mặc cho cái này sóng gió phát, đều vững vàng tại thái sơn, không nhúc nhích chút nào.

Phương Nho như cái này giữa sông người đưa đò, thân thể đứng ở cái này trong đại trận, đứng cái này thuyền con phía trên, muốn đem Vạn Hồn Phiến bên trong oan hồn, đưa về nơi cuối cùng Hoàng Tuyền Quý Môn Quan.

Từ Thủy Lục đại trận trưng bày thành công nháy mắt, Phương Nho thì dường như đưa thân vào trong huyết hà, đứng cái này một chiếc thuyền con phía trên, như một cái người đưa đò, tiếp dẫn oan hồn đến bên kia.

"Ca ca bắt đầu đi, có ta áp trận, vạn sự không lừa bịp." Đầu gỗ thanh âm truyền đến, nói: "Nếu như chuẩn bị xong, ta liền muốn thu hồi Vạn Hồn Phiến trấn áp lực lượng, đem Phiến bên trong oan hồn thả ra ngoài!"

"Tốt, bắt đầu đi." Phương Nho hồi đáp một tiếng, trong tay cầm Vạn Hồn Phiến, chỉ một thoáng, cái này từng đầu buộc chặt tại Vạn Hồn Phiến bên trong Thanh Mộc dây, hóa thành một cổ thanh mộc khí biến mất không thấy gì nữa.

Ầm ầm!

Phảng phất tại lần này, Vạn Hồn Phiến bên trong như đánh ra một cánh thật lớn môn, chỉ một thoáng, không gì sánh được thê thảm, không gì sánh được âm u, để cho người ta nghe nổi da gà quỷ gào tiếng từ Vạn Hồn Phiến bên trong truyền ra.

Phương Nho trong nháy mắt liền thấy, tính bằng đơn vị hàng nghìn oan hồn, từ Vạn Hồn Phiến chạy vừa đi ra.

Bọn họ vừa chạy đi ra, liền toàn bộ đứng ở Phương Nho cái này thuyền lá nhỏ phía trên, từng cái sắc mặt dữ tợn, vạn vẹo, thống khổ, khóc rống, đều là không gì sánh được bi thương thần tình.

Phương Nho chứng kiến, cái này tính bằng đơn vị hàng nghìn oan hồn, phảng phất tựa muốn đem cái này thuyền con chặt ních, thuyền đầu thuyền đuôi, hồn đây là mối họa.

Thế nhưng Tam Sơn Đình chấn động, vù vù vừa vang lên, cái này thuyền lá nhỏ trong nháy mắt liền mở rộng mấy lần, từ thuyền con phải đổi đội thuyền.

"Quả nghiệp chương, Quý Tú Tài cái này súc sinh." Phương Nho trong lòng bắt đầu dĩ tức giận mắng một tiếng.

Hắn chứng kiến những thứ này từ Vạn Hồn Phiến bên trong chạy nhanh đi ra oan hồn, đại bộ phận là trong thế tục bách tính, có nam, nữ, lão, thiếu, thậm chí còn có một hai tuổi, ba năm tuổi, tám chín mười tới tuổi nhi đồng, còn có mang thai mấy tháng phụ nữ.

Chứng kiến những thứ này oan hồn, Phương Nho trong lòng cũng không sợ, trong lòng hắn có là bất đắc dĩ, cùng thương cảm.

Những người này, quá phổ thông thời gian, vì sanh kế tại cơ sở đau khổ giãy dụa, lại không nghĩ rằng chịu khổ nhân họa, trong vòng một đêm chết thảm tại Quý Tú Tài trong tay.

Giống như cái kia còn vượt ve chính mình thật to cái bụng phụ nữ có thai, trong miệng còn ní non tự nói bảo bảo không sợ, mẫu thân ở đây. . .

Chứng kiến những cảnh tượng này, Phương Nho cảm giác được một cỗ nộ khí trùng thiên, có một loại trong nháy mắt tự muốn đem Quý Tú Tài giết chết một trăm lần một ngàn lần kích động.

Trước đây, chỉ biết là hắn cực kỳ tàn ác, giết người vô số, tế luyện Vạn Hồn Phiến, nhưng là bây giờ chứng kiến những thứ này chết ở trong tay hắn, dùng để tế Vạn Hồn Phiến nhân loại vô tội bách tính, thảm trạng như vậy, Phương Nho trong nháy mắt liền vô hạn lửa giận ngút trời dựng lên.

Làm Vạn Hồn Phiến bên trong, tất cả oan hồn đều chạy sau khi đi ra, cái này diệp thật lớn thuyền con, rốt cục chen lấn tràn đầy oan hồn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: Linh hồn người đưa đò

Đột nhiên, những thứ này oan hồn ánh mắt đều là tả nhìn về phía Phương Nho, trong chớp mắt, những thứ này oan hồn đều hiểu cái gì, đều là tả đối Phương Nho quỳ xuống.

Thành phiến kêu rên vang lên, trong tai nghe được bọn họ cảm ơn.

"Mọi người đứng lên đi!" Phương Nho mở miệng nói: "Hy vọng kiếp sau, các người đều thoát ly khổ hải, ta có thể làm, chính là đem hết khả năng, đem các người đưa vào hoàng tuyền đại môn, có vào Lục Đạo Luân Hồi, siêu sinh cơ hội!"

Mà lúc này, tại vô thượng trên trời cao, một đạo tiên phong đạo cốt thân ảnh ngạo nghễ mà đứng.

Hắn ngân phát râu bạc, cầm trong tay phát trần, trong ánh mắt toát ra vẻ vui mừng, nhìn lần này phương phát sinh tất cả, nếu như Phương Nho nhìn người nọ, chính là sẽ khiếp sợ, bởi vì cái này tiên phong đạo cốt lão già, hắn nhận thức, hắn tại Thiên Hóa Điện gặp qua mấy lần, chính là Thiên Hóa môn chương giáo, Hoàng Thiên Cơ.

Thế nhưng, lúc này cái này Hoàng Thiên Cơ thân thể, lại phảng phất không phải chân chính huyết nhục chi khu, tại trong mắt xem ra, có một loại hư huyền, giới hồ vu chân thực cùng mờ ảo ở giữa.

"Ta Thiên Hóa môn, lại có như vậy cơ duyên, thu được như vậy lòng mang thiên hạ thương sinh đệ tử." Hoàng Thiên Cơ vui mừng gật đầu than thở: "Nếu không phải là cái này Thủy Lục đại trận khí âm hàn trùng kích Tỏa Linh Đại Trận, phỏng chừng ta sẽ bỏ qua tràng hảo hỉ này! Người này ta biết, không phải là Tô Tiêu Tiêu dẫn tới Phương Nho à."

Ánh mắt của hắn thâm thúy, phảng phất có thể xem thấu tất cả, lóe từng tia từng tia quang mang, nhìn phía dưới Phương Nho tất cả, vui mừng cười nói, nói: "Lúc đầu lần đầu chứng kiến người này, liền có một luồng sức mạnh thần bí, đưa hắn thiên cơ cho che giấu, đây là thiên cơ lực lượng, ta cũng không thể hỗn loạn thiên cơ, chứng kiến hắn sau này bản chất, mặc dù cuối cùng người này nguyện ý từ cơ sở đệ tử làm lên, cũng không có minh bạch ta tâm ý, trực tiếp thành tựu thân truyền đệ tử thân phận, bất quá bây giờ xem ra, người này tất nhiên bất phàm a! Đây là ta Thiên Hóa môn phúc, ha ha ha."

Hoàng Thiên Cơ rất là vui mừng vui vẻ, vẻ kích động dật vu ngôn biểu, "Thế nhưng, hắn bày xuống cái này Thủy Lục đại trận, chẳng lẽ không biết bên trong hung hiểm? Phải biết rằng Hoàng Tuyền Quý Môn Quan trấn thủ người, "Không" cùng "Thường" hai đại quý tướng thực lực siêu nhiên, đến lúc đó sợ rằng cái này Phương Nho, hội thân ân nhà tù! Cũng được, ta liền thù hận người một lần!"

Chúng oan hồn nghe được Phương Nho, thật lâu không nguyện ý tiến đến, tại Phương Nho nhiều lần khuyến cáo hạ, bọn họ mới dậy, bọn họ biết, mình

đã chết thảm tại Quỷ Tú Tài trong tay, hôm nay là không được siêu sinh oan hồn đã quý.

Mà Phuong Nho lúc này, chính là muốn đem bọn họ đưa về đối mặt Hoàng Tuyền Quỷ Môn Quan bên trong, chỉ cần đi vào cánh cửa kia, là được vào sáu đạo, được siêu sinh.

Cái này cùng bọn họ tại Vạn Hồn Phiến bên trong giấy dựa, không được siêu sinh tình cảnh vừa so sánh với, quả thực có thể cho bọn họ lệ rơi đầy mặt, mang ơn.

Hồ hô hô!

Ngay sau đó, cái này bình ổn pháp phĩnh tại cái này trong huyết hà thuyền con, tại Phuong Nho cùng Tam Sơn Đỉnh điều khiển, bắt đầu chậm rãi hành sử, hướng cái kia phần cuối bên trong Hoàng Tuyền Quỷ Môn Quan chạy tới.

"Ngô Mạnh Phi, cảm tạ các hạ luân hồi chi ân." Đang ở Phuong Nho mắt nhìn phần cuối bên trong Hoàng Tuyền Quỷ Môn Quan, khu chạy lấy thuyền con hướng phần cuối chạy tới lúc, đột nhiên một giọng nói ở bên tai mình rõ ràng vang lên.

Phuong Nho trong nháy mắt ánh mắt xem ra, liền thấy đạo thân ảnh, đồng dạng là chết thảm tại Quỷ Tú Tài Vạn Hồn Phiến bên trong oan hồn, thế nhưng đạo này tự xưng Ngô Mạnh Phi oan hồn, thân mạng cùng nó những cái kia người trong thế tục oan hồn hoàn toàn khác nhau.

Cào là hiện tại là oan hồn, thế nhưng bọn họ thân mạng, vẫn là chết trước đáng vẽ, cái này Ngô Mạnh Phi, tuổi trẻ tuổi già, có một cỗ cùng trong thế tục khác biệt khí chất, vừa nhìn người này, cũng biết hẳn trước khi chết, nhất định là một người tu hành.

Chỉ thấy Ngô Mạnh Phi quần áo, là quần áo màu vàng nhạt áo dài trường bào, bào bên trong có một cái giống như rồng mà không phải là rồng, rất là uy nghiêm bá khí hình vẽ hiển hiện.

"Ngô Mạnh Phi? Không cần khách khí, chỉ có thể cảm thán thế sự bất đắc dĩ, ta có thể giúp các ngươi, cũng chỉ có nhiều như vậy." Phuong Nho nhìn hẳn cười khổ một tiếng, nói: "Ta xem thân ngươi lấy tựa như người tu hành, thực sự là đáng tiếc, gặp Quỷ Tú Tài cái kia ma quỷ nói."

"Ai, quả thực như vậy." Ngô Mạnh Phi bất đắc dĩ chán chường thở dài một tiếng, lắc đầu, nói: "Ta là Tiên Đạo tứ môn bên trong, Đông Thiên lĩnh Tử Dương Cung đệ tử, hai năm trước tiếp thu sư môn nhiệm vụ xuống núi tru diệt Quỷ Tú Tài, không nghĩ tới lấy hẳn nói, tiến nhập hẳn mê hồn tuyệt trong sát trận, bị tưới sống dây đưa đến chết tại trong trận, cuối cùng ngay cả linh hồn cũng bị Quỷ Tú Tài súc sinh kia tể vào Vạn Hồn Phiến bên trong, vốn tưởng rằng ta là không thể siêu sinh, lại không nghĩ tới hôm nay được cái này cơ duyên, bị ngươi cứu ra, bây giờ còn bày xuống Thủy Lục đại trận, tiến chúng ta đi trước Hoàng Tuyền Quỷ Môn Quan vào Lục Đạo Luân Hồi, ân này, chỉ phải Đầu Thai Chuyển Thế sẽ đi báo đáp!"

"Tử Dương Cung đệ tử!" Phuong Nho vừa nghe hơi chấn động một chút, nghĩ đến Quỷ Tú Tài đã từng nói, có tu vi còn cao hơn chính mình người, đều chết tại hẳn mê hồn tuyệt sát trong trận, hiện tại xem ra, cái này Ngô Mạnh Phi chính là trong lúc này một trong.

Phuong Nho hồi nghĩ đến mê hồn tuyệt sát trận, cái kia bắt từ Cốt Ma quả thực có thể đem người sống sờ sờ dây đưa đến chết, nếu không phải mình có hồn khí cấp bậc Tam Sơn Đỉnh nơi tay, sợ rằng hiện tại chính mình tình cảnh cũng sẽ là như cái này Ngô Mạnh Phi.

"Ngô huynh, báo đáp sự tình không được nói, mười tám năm về sau, lại là một trang hảo hán, ngươi cũng bắt tất tại khổ sở." Phuong Nho nhìn Ngô Mạnh Phi ním cười, nói: "Đối, ta có thể bắt được Vạn Hồn Phiến, đem mọi người giải cứu ra, ngươi nên biết, Quỷ Tú Tài đã bị ta giết chết, cho nên, ngươi thù, mọi người thù, đều bị ta cùng nhau báo, ngươi liền an an trong lòng đường, sớm ngày vào luân hồi, kiếp sau lại báo hùnh tâm trắng chí a!"

"Thật! Tốt." Ngô Mạnh Phi mạnh mẽ kích động, hầu như muốn nước mắt trào ra, "Xin hỏi ân nhân tôn tính đại danh?"

"Phuong Nho, Thiên Hóa môn ngoại môn đệ tử!" Phuong Nho lập tức tự giới thiệu một tiếng.

"Phuong Nho!" Ngô Mạnh Phi nỉ non một tiếng, dường như muốn đem tên này nhớ đến chính mình đạo này linh hồn chỗ sâu nhất, tốt sau này chuyển thế lại vì người, có cơ hội để báo đáp.

"Đại ân nhân, ngươi cũng là Tiên Đạo tứ môn, Thương Nam sơn Thiên Hóa môn đệ tử, vẫn là ngoại môn đệ tử?" Ngô Mạnh Phi bỗng nhiên cả kinh, nhìn Phuong Nho, nói: "Có thể giết chết Quỷ Tú Tài nhân vật, làm sao vẫn ngoại môn đệ tử?"

"Ừm, ta đúng là ngoại môn đệ tử." Phuong Nho từ chối cho ý kiến gật đầu, nói: "Bất quá lập tức ta liền muốn tấn chức nội môn, cho nên cái này Thủy Lục đại trận sự tình, ta mới có thể nắm chặt hoàn thành."

"Đại ân nhân, Mạnh Phi có một chuyện muốn nhờ." Ngô Mạnh Phi đột nhiên khẩu khí kích động một cái, một gối chạm đất quỳ xuống, "Ta biết kiếp này, ta đã vô pháp đang hoàn thành những cái kia ta vẫn chưa xong sự tình, khả năng vào cái kia hoàng tuyền chi môn, kiếp sau trở ra, cũng sẽ không nhớ kỹ kiếp này bất cứ chuyện gì, ta hy vọng thừa dịp ta hiện tại còn nhớ rõ, ở nơi này mình lưu thời khắc, ta hy vọng đại ân nhân đáp ứng ta một cái yêu cầu quá đáng."

"Mạnh Phi huynh ngươi nói." Phuong Nho nghe được trong lòng chấn động, lập tức vội vàng muốn đi đưa hẳn nâng dậy, thế nhưng Ngô Mạnh Phi đạo này linh hồn, nhưng là hư huyền như không, Phuong Nho lấy tay lại không bắt được hẳn, phảng phất như một đạo không khí, "Chỉ cần ta có thể, ta nhất định thay ngươi làm, ngươi đứng lên mà nói đi."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 174: Thê mỹ cố sự cạnh hai

Phương Nho một bên cùng đầu gối khu chạy lấy thuyền con đi về phía trước, một bên cùng ngô Mạnh tập trò chuyện với nhau, thuyền con phía dưới sông máu, huyết quang lãn tãn, thỉnh thoảng có thể thấy được xa xa trên mặt sông, phun ra từng đạo một người cao tuổi phun Huyết Trụ, sau đó từng cái như cá mà không phải cá, như sắt mảnh nhỏ Lân Giáp, âm u rặng dài quái vật, nhảy ra mặt sông, rầm một tiếng lại đâm vào giữa sông, không gì sánh được chân thực.

Phương Nho lúc này bày xuống Thủy Lục đại trận, đang ở trong trận, trận pháp thành linh hồn đưa đồ thuyền con, mà chính mình thành người đưa đồ, tựa như mình đã không ở Thiên Hóa môn Tiểu Lăng Phong, mà chân thực ở nơi này cái trong huyết hà khu chạy lấy thuyền con đi về phía trước.

Đây hết thầy trình độ chân thật, đã cùng hiện thực không khác nhau chút nào, đây chính là trận pháp diệu dụng, riêng là lần đầu bày xuống loại trận pháp này, hoàn hảo có đầu gối làm thành áp trận thần khí, bằng hấn hồn khí cấp bậc năng lực, có thể cho những cái kia giữa sông phun máu loãng, nhảy ra mặt sông quái vật không dám đến gần.

Bằng không, Phương Nho biết mình cái này thuyền con có thể sẽ ở nơi này trong huyết hà trong nháy mắt bị lật tung, nói như vậy, khả năng không nói đem những này oan hồn đưa vào Hoàng Tuyền Quỷ Môn Quan, cào là mình đều có thể sẽ ở huyết hà này bên trong trầm luân.

Ngô Mạnh Sinh lập tức đứng lên, hấn thờ dài nói rằng: "Hai năm trước, sư môn ban bố rất nhiều tiên đạo lệnh truy nã, một người trong, chính là tru diệt nhân gian ác ma Quỷ Tú Tài, lúc đó ta, Ngô Thanh Dương còn có sư tỷ diệu như tiên, ba người cùng nhau lĩnh mệnh, chuẩn bị một chỗ xuống núi, đem Quỷ Tú Tài tru diệt."

Phương Nho lắng lắng thêm lắng nghe, hấn biết Ngô Mạnh Sinh chết lâu như vậy, trong lòng rất nhiều lời muốn nói, bây giờ có việc muốn cầu cạnh chính mình, hấn khẳng định sẽ đem chuyện này có liên quan tất cả tin tức, đều nói đúng sự thật.

Ngô Mạnh Sinh dường như nghĩ đến đã từng cái kia hăng hái chính mình, thỏa thuê mãn nguyện chính mình, trên mặt hấn hiện ra đã lâu mỉm cười.

"Bất quá ngay tại ba người chúng ta, chuẩn bị xuống núi lúc, đột nhiên Thanh Dương trong cơ thể "Thần Hoàng." Huyết mạch, nhưng ở lúc này, có thức tỉnh bạo động dấu hiệu." Ngô Mạnh Sinh nhủ mảy, trên mặt xuất hiện một tia khăn trương, hấn nghĩ tới đã từng sự tình, nói: "Bởi vì liên quan đến huyết mạch chuyện trọng yếu, Thanh Dương tại lần kia xuống núi, lại không hạ thành, hấn nhất định phải thời khắc chuẩn bị trong cơ thể huyết mạch giác tỉnh, xuống núi ngày ấy, hấn hướng chúng ta vẫy tay từ biệt, lúc đầu Thanh Dương hạ không núi, ta là nhiều lần khuyên bảo diệu Như Tiên sư tỷ cũng không cần đi cùng ta một chỗ xuống núi, thế nhưng Thanh Dương lại lo lắng ta một người ứng phó không được, hấn vẫn đem hấn tình cảm chân thành, bà Như Tiên sư tỷ giao cho ta, để cho sư tỷ theo ta một chỗ xuống núi, tới diệt trừ Quỷ Tú Tài."

"Thần Hoàng huyết mạch?" Phương Nho trong lòng khiếp sợ, nói thầm một tiếng, về loại này huyết mạch sự tình, Phương Nho đã là nghe lần thứ hai đến, những huyết mạch này, đều là quan hệ đến viễn cổ thần đế di lưu.

Một là Tô Hiểu Đan Phá Diệt huyết mạch, bây giờ lại là nghe được Ngô Thanh Dương Thần Hoàng huyết mạch, hai năm trước, thì có huyết mạch giác tỉnh dấu hiệu, bây giờ hai năm trôi qua, hấn là hay không tiếp nhận được huyết mạch giác tỉnh, hay hoặc là tại huyết mạch giác tỉnh bạo động lúc thừa nhận không mà thân tử đạo tiêu đây?

"Ừm, sau đó thì sao?" Phương Nho kéo hồi tâm tư, nhìn rơi vào tại bị thương cùng tự trách bên trong Ngô Mạnh Phi hỏi, "Trên đường xảy ra chuyện gì sao? Còn có, người nói diệu như tiên, có phải hay không cũng ở nơi đây?" Phương Nho đưa mắt nhìn bốn phía.

Ngô Mạnh Phi lắc đầu, nói: "Như Tiên sư tỷ cùng Thanh Dương sư huynh, nhưng là trời đất tạo nên một đôi, bọn họ vốn có thể cộng kết Trường Sinh, làm thần tiên quyền lực, thế nhưng ta đã có trả Thanh Dương phó thác, ta chết không sao, lại làm hại Như Tiên sư tỷ cũng bị tã môn người bắt đi, cũng không biết sinh tử."

"Tại sao có thể như vậy?" Phương Nho chấn động trong lòng, nghe được Ngô Mạnh Phi, cả người đều tâm tình không tốt, "Đến là xảy ra chuyện gì? Mà cùng người muốn cầu cạnh chuyện ta, lại có liên quan gì? Đều nói cho ta đi."

"Ừm!" Ngô Mạnh Phi gật đầu một cái, biểu tình rất là tự trách bị thương nói rằng: "E rằng ta chết hai năm qua, Thanh Dương nhất định cho rằng, ta phản bội hấn, mạnh mẽ mang theo Như Tiên sư tỷ chạy, hấn hiện tại nhất định rất giận ta, đã cho ta tránh ở cái góc nào, qua cuộc sống mình."

"Đại ân nhân, ta cầu người thượng Đồng Thiên lĩnh Tử Dương Cung một chuyến, tìm được Thanh Dương, nói cho hấn biết ta tất cả." Ngô Mạnh Phi chân thành tha thiết nhìn Phương Nho nói rằng: "Đang đuổi giết Quỷ Tú Tài trên đường, Như Tiên sư tỷ bị "Sơn Hải tông Lạc Quân Ly" tên hỗn đản kia bắt đi, mà ta lúc đó lại bị Quỷ Tú Tài mê hồn tuyệt sát trận khốn ở, cuối cùng chết bởi Quỷ Tú Tài thủ, mà bây giờ hai năm trôi qua, ta không biết Như Tiên sư tỷ còn hay không sống ở nhân gian, thế nhưng tin tức này, mời đại ân nhân nhất định phải thay ta chuyển cáo Thanh Dương, ta! Ta không có phản bội

hắn, chẳng qua là ta cô phụ hắn, không có bảo vệ tốt như tiên, ngược lại làm hại Thanh Dương cùng tiên như sư tỷ không thể dắt tay kết Trường Sinh! Ta thật đáng chết, ta đều không thể tha thứ tự ta, ta cũng không khẩn cầu Thanh Dương tha thứ ta, xin cứ Thanh Dương nhất định phải tìm Sơn Hải tông Lạc Quân Ly tên hỗn đản kia tính toán sổ sách."

"Thì ra là thế." Phương Nho nghe xong, trong lòng vô cùng rung động, đoạn chuyện xưa này, nghe chính là thể mỹ không gì sánh được, cảm động sâu vô cùng cố sự.

Phương Nho có thể muốn lấy được, Từ Dương Cung Ngô Thanh Dương, tại hai năm trước bởi vì trong cơ thể huyết mạch muốn thức tỉnh bạo động bất đắc dĩ, không thể đi cùng Ngô Mạnh Phi một chỗ xuống núi nuôi tiếc.

Mà Ngô Thanh Dương hiển nhiên cùng cái này Ngô Mạnh Phi quan hệ không phải bình thường, tại mình không thể xuống núi tình huống dưới, còn lo lắng Ngô Mạnh Phi lại đối phó không Quý Tú Tài, cho nên đem mình rất điều như tiên giao cho Ngô Mạnh Phi, đi cùng hắn một chỗ xuống núi, hy vọng tại tru diệt Quý Tú Tài trong nhiệm vụ, để cho Ngô Mạnh Phi không có nguy hiểm đến tính mạng.

Hai năm trước vẫy tay từ biệt, đối Ngô Thanh Dương mà nói, một cái chính mình rất nữ tử, một cái chính mình hảo huynh đệ, cái kia một lần từ biệt, lại thành cuối cùng cáo biệt.

Có thể Ngô Thanh Dương còn không biết, Ngô Mạnh Phi đã tại hai năm trước chết bởi Quý Tú Tài thủ, càng không biết rất điều như tiên bị Sơn Hải tông Lạc Quân Ly bắt đi.

Như Ngô Mạnh Phi nói, Ngô Thanh Dương ở tại bọn hắn xấp không tin tức hai năm qua ở giữa, nhất định là không tốt nhất qua một cái người, có thể còn như Ngô Mạnh Phi nói, cho rằng Ngô Mạnh Phi mang theo điều như tiên chạy.

Phương Nho hoàn chỉnh bá Ngô Mạnh Phi nói tới chuyện kết hợp một lần, lập tức cảm giác được, ba người bọn họ ở giữa cố sự, thực sự cảm động lòng người.

Ngay cả Phương Nho suy nghĩ một chút, đều cảm thấy chuyện này, thực sự làm cho người rất thổn thức, nếu như mình là Ngô Thanh Dương, vậy mình khẳng định ở nơi này hai năm ở giữa, sẽ sống được đặc biệt tâm phiền ý loạn, lo nghĩ bất an, nóng ruột nóng gan, thậm chí oán niệm rất sâu.

"Mạnh Phi huynh, chuyện này ta nghĩa bất dung từ!" Phương Nho thu hồi tâm thần, nhìn chính nhất khuôn mặt chờ đợi nhìn chính mình Ngô Mạnh Phi, gật đầu đáp ứng, "Chẳng qua là ta thân phận bây giờ, người cũng biết, vẫn là ngoại môn đệ tử, còn không có xuống núi tư cách, có thể sẽ trễ một chút."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Vô và Thường canh ba

"Tốt! Đa tạ người, nếu có kiếp sau, ta nhất định nhớ kỹ người." Ngô Mạnh Phi cảm động thần tình ở trên mặt chân thành tha thiết hiển hiện, hầu như muốn lệ trào ra, nói: "Đại ân nhân nhất định phải mau sớm, bởi vì ta không biết Như Tiên sư tỷ hiện tại còn sống hay không, nếu như nàng còn sống, hiện tại cũng là thân hãm Ma Quật, nhất định phải sớm ngày để cho Thanh Dương đi cứu nàng đi ra."

"Ta nhất định sẽ hầy mau đem chuyện này nói cho Ngô Thanh Dương." Phương Nho gật đầu một cái, chăm chú đáp: "Chỉ là người là có hay không có tín vật gì bằng thân, nếu có, ngược lại có thể làm cho Ngô Thanh Dương trăm phần trăm tín nhiệm ta."

"Vốn là có, chỉ là. . ." Ngô Mạnh Phi thờ dài lắc đầu, nói: "Sau khi ta chết, Quý Tú Tài đem ta tất cả mọi thứ đều cướp đoạt hầu như không còn, ta đi nơi nào tìm tín vật này đây."

"Vậy người ngược lại là nói một chút, người có tín vật gì." Phương Nho lập tức nghĩ đến chính mình đạt được Quý Tú Tài quy linh túi, bên trong quá nhiều đồ vật, có thể bên trong sẽ có Ngô Mạnh Phi tín vật cũng là nói không chừng.

"Ta cùng với Thanh Dương là thiết ca môn, gia nhập vào Từ Dương Cung trước đây, chúng ta tại thế tục bên trong, cũng là từ nhỏ một cái cái quần xuyên tới lớn." Ngô Mạnh Phi nói rằng thượng: "Đã từng ta và Thanh Dương nâng điêu khắc sư, chế tạo một viên ngọc phù, phù bên trong có khắc một cái ngô chữ, ngọc phù phân hai nửa, phân nửa vì miệng, phân nửa là trời, ta cái kia nửa khối ngọc phù là một cái miệng chữ, cùng Thanh Dương cái kia nửa khối xác nhập một chỗ, chính là một cái hoàn chỉnh ngô chữ, chỉ là, tìm không được a!"

"Ừm!" Phương Nho gật đầu, thở ra một hơi, nói: "Yên tâm đi, mặc kệ có hay không cái này nửa khối ngọc phù, ta đều sẽ lên Từ Dương Cung, đem người sự tình chính miệng nói cho hắn biết."

"Cảm ơn." Ngô Mạnh Phi liền ôm quyền, đối Phương Nho vô cùng cảm kích thần tình toát ra bất đắc dĩ, "Đại ân nhân, nếu như ta Ngô Mạnh Phi còn có kiếp sau, ta nhất định nhớ kỹ người."

"Không được đàm luận loại này báo đáp sự tình, ta làm ra cũng là ta phải làm." Phương Nho hơi cười cợt, ánh mắt nhìn về phía trước, lúc này phát hiện cái kia Hoàng Tuyền Quỷ Môn Quan thật lớn uy nghiêm môn hộ đang ở trước mắt, "Xem, nhanh đến!"

Lúc này Phương Nho khoảng cách cái này Hoàng Tuyền Quỷ Môn Quan gần như vậy, đứng thuyền con phía trên, muốn ngẩng đầu nhìn lên, đều tựa như nhìn không thấy cái này Hoàng Tuyền Quỷ Môn Quan đỉnh đầu.

Chỗ này cự đại môn hộ, từ nơi này trong huyết hà phóng lên cao, lún vào tại cái kia âm u trong hư không, từng đạo âm u thêm uy nghiêm, người khác linh hồn sinh lòng ra kính ngưỡng khí thế từ đó lan tràn ra.

Nhìn cái này cự đại môn hộ, thuyền con phía trên mấy vạn oan hồn, trên nét mặt đều lộ ra hướng tới, đây mới là bọn họ cuối cùng chốn trở về, cũng là tân khởi điểm.

Vừa vào Quỷ Môn quan, hồi thủ đoạn hồng trần, sáu đạo chúng sinh hướng, chớ có hỏi kiếp sau tình.

"Ca ca, cũng nhanh phải đến." Đầu gỗ thanh âm mang theo một tia nhân nhật hưng phấn truyền tới Phương Nho trong đầu, "Ca ca, hiện tại hoàng tuyền đại môn còn có một tia khe hở, người muốn những thứ này thương cảm linh hồn nhỏ bé chuẩn bị xong!"

"Tốt!" Phương Nho lập tức hồi đáp một tiếng, nhìn về phía Ngô Mạnh Phi, nói: "Mạnh Phi huynh, chuẩn bị xong, người liền phóng tâm thượng lộ đi."

Ngô Mạnh Phi cảm kích đáp một tiếng, sau đó Phương Nho mở miệng đối thuyền con phía trên tất cả oan hồn thông báo một tiếng, những thứ này oan hồn đều gật đầu, đối Phương Nho cảm kích không thôi.

"Lập tức phải đến hoàng tuyền đại môn, xem ra ta cũng phải chuẩn bị một chút!" Lúc này trong hư không, Hoàng Thiên Cơ như tiên người đứng ngao ngễ ở không trung, trong tay phát trần ngăn, trên mặt lộ ra nhân nhật hiền lành vui vẻ, nói: "Cái kia Vô và Thường lưỡng tại trấn thủ hoàng tuyền đại môn quỷ tướng, khả năng lập tức phải xuất hiện!"

Ừm ừm!

Ngay tại Hoàng Thiên Cơ lời nói phía dưới, nhất thời để cho Phương Nho tâm thần run lên âm thanh từ Hoàng Tuyền Quỷ Môn Quan bên trong truyền đến.

"Không xong!" Đầu gỗ thanh âm đã ở lúc này, có chút vô lực truyền tới Phương Nho trong đầu, "Tình huống ngoài ý muốn vẫn là xuất hiện, ca ca cẩn thận a!"

Phương Nho nghe được đầu gỗ, trong lòng cũng là biết, lúc này có thể phải phát sinh không tưởng được đại sự.

Nhất thời dưới chân thuyền con đã đột nhiên đình chỉ, như bị định trụ, ngay cả cái kia huyết hồng Hoàng Hà đều tựa hồ đình chỉ lưu động.

"Trấn thủ hoàng tuyền đại môn Vô và Thường, lưỡng tại quỷ tướng đã phát hiện chúng ta!" Đầu gỗ khiếp sợ thanh âm truyền tới Phương Nho trong đầu, nói: "Ca ca, lần này khả năng chúng ta sẽ có nguy hiểm!"

"Vô và Thường?" Phương Nho trong sắc mặt hiển hiện ra nghi hoặc thần tình, nghe được đầu gỗ giọng nói, Phương Nho cũng biết, đối mặt loại này quỷ tướng, ngay cả đầu gỗ đều thúc thủ vô sách.

Ừm ừm!

Chỉ một thoáng, như ở chân trời đánh lôi, đình tai nhức óc âm thanh tại Phương Nho trong đầu vang lên, linh hồn đều tựa như muốn ở nơi này đạo thanh vang phía dưới co đầu rút cổ, chấn vỡ.

Phương Nho ở nơi này một chút, đều có loại muốn ngắt đi cảm giác, thế nhưng trong nháy mắt, đột nhiên từ Đan Anh bên trong xao động ra một cỗ không gì sánh được âm áp lực lượng, trong chớp mắt, Phương Nho liền cảm giác linh hồn mình như đắm chìm trong ánh nắng âm áp hạ, vừa mới loại kia để cho mình linh hồn co đầu rút cổ sợ cảm xúc đều biến mất không thấy gì nữa.

"Bồ Thiên Châu!" Phương Nho trong lòng kinh hi một tiếng, hần phát hiện, Đan Anh bên trong Bồ Thiên Châu, đối mặt loại này đối linh hồn có kinh sợ chèn ép lực lượng khổng lồ, ngược lại có tuyệt đối trấn áp ưu thế, bình thường vẫn không nhúc nhích Bồ Thiên Châu, vào thời khắc này lại phát quang nóng lên.

Phương Nho lúc này có một loại cảm giác, phảng phất chính mình linh hồn, phủ thêm nhất kiện như Thanh Mộc Thần Giáp "vạn pháp bất xâm" chiến giáp, trong nháy mắt liền đem cỗ lực lượng kia cho nát sứt, để cho Phương Nho linh hồn không còn chịu ảnh hưởng cùng e ngại.

Thế nhưng tại thuyền con bên trong oan hồn, nhưng ở vừa mới tiếng nổ kia phía dưới, đều phát ra tiếng kêu thảm, mỗi một người đều ôm đầu ngồi chồm hổm xuống, có đến thì là ghé vào thuyền con phía trên, toàn thân đang phát run.

"Vô và Thường, quả nhiên đi ra!" Hoàng Thiên Cơ chứng kiến biến hóa này, lập tức vẻ râu dài, ánh mắt híp lại, "Vô luận như thế nào, ta đều sẽ giúp người một lần, chề tạo cái này Vô Thường Công Đức."

"Lớn mặt tặc nhân, dám sử dụng Thủy Lục đại trận, đem các loại cô hồn dã quỷ nhập cư trái phép tới, mau mau nhận lấy cái chết!" Đột nhiên hai đạo kỳ quái thanh âm, tổ kẹp vào nhau, chính tề vừa tới một đạo như nam một đạo giống như nữ, nghe vào trong tai đặc biệt khó nghe.

Thế nhưng trong thanh âm nổi giận khí độ, nhưng là nghe được Phương Nho màng tai đều ở đây chấn động.

Thanh âm sau đó, trong nháy mắt Phương Nho liền thấy hai đạo cuộn cuộn phi nhanh quang mang, từ Hoàng Tuyền Quỷ Môn Quan bên trong nhất phi trùng thiên, cái này hai đạo cuộn cuộn phi nhanh quang mang, một Trắng một Đen, hóa làm hai bóng người, đập lộp trong hư không, lấy ở trên cao nhìn xuống nổi giận thần tình, trùng mắt thuyền con bên trong Phương Nho.

"Đây chính là Vô và Thường? Hai đại trấn thủ Hoàng Tuyền Quỷ Môn Quan quỷ tướng?" Phương Nho nhìn cái này hai đạo lấy nổi giận ánh mắt nhìn mình lom lom thân ảnh ni non một tiếng.

Chỉ thấy bọn họ, thật cao mũ, thật dài áo choàng, trừ mặc nhan sắc một đen một trắng bên ngoài, cái này Vô và Thường tướng mạo lại phảng phất song sinh huynh đệ, giống nhau như đúc.

Hơn nữa trong tay bọn họ, chỗ cầm vũ khí, nhưng lại như là chôi lông gà đồ vật.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 176: Hoàng Thiên Cơ xuất thủ

"Hai vị thay đổi luôn đại tướng, tại hạ cũng không phải là tặc nhân, mà là không thấy quá cái này mấy vạn nhân loại đồng bào oan hồn, chịu không phải của mình tàn hại, không được siêu sinh, cho nên bày xuống Thủy Lục đại trận, đưa bọn hắc đoạn đường." Phương Nho lập tức ôm quyền, đối Vô và Thường làm một ấp, nói: "Cái gọi là nhân sinh vì sống, Người chết vì an, mong rằng hai vị đại tướng thương cảm bọn họ, cho bọn hắc đoạn đường một cái chốn trở về, tiếp dẫn vào hoàng tuyền bên trong, được luân hồi quả!"

"Câm miệng!" Kỳ quái hai âm thanh hỗn hợp thành một đạo vang lên lần nữa, Vô và Thường hai đại quỷ tướng lời nói nhất trí, chỉ vào Phương Nho, nói: "Sáu đạo bên trong, chỉ tiếp thu tuổi thọ đã hết, linh hồn bị câu đến từ người, chỉ có bị câu đến từ quỷ hồn, mới là ta mình giới Lục Đạo Luân Hồi quả, người lại tùy tiện đem nhiều như vậy cô hồn dã quỷ nhập cư trái phép tới, cũng đã xúc phạm ta mình giới mình quy, hiện tại liền để người đi cùng bọn họ một chỗ ở nơi này trong mình hà trăm luân a!"

Vô và Thường căn bản không hòa hoãn chỗ trống, nói vừa xong, Vô và Thường lưỡng động tác nhất trí, trong tay cái kia như chôi lông gà vũ khí, đối lấy Phương Nho chính là một điểm.

Ừng ừng!

Nhất thời, hai đạo như nước sơn Hắc Tỏa Liên quang mang, từ đám bọn hắc vũ khí bên trong như hai cái hắc xà xuất động thoát ra, trong chớp mắt hướng Phương Nho phi nhanh mà đến.

Ở nơi này một chút, Phương Nho trong nháy mắt cũng cảm giác được, thân thể mình đều tựa như bị một cỗ không gian chi lực, cho rằng buộc, tay chân mình đều có vạn cân nặng, chính mình muốn động dậy một chút, cũng không có một tia khí lực có thể động.

Thậm chí ngay cả ngón tay muốn động một chút, cũng cảm giác mình ngón tay đã không thuộc về mình, căn bản là không động dậy, toàn thân mình, đều có một loại bị vô pháp phản kháng lực lượng cho rằng buộc, buộc chặt.

Phương Nho chỉ có thể nhìn cái kia cuộn cuộn phi nhanh mà đến, như hai cái cự xà xiềng xích, hướng chính mình đánh tới, ở nơi này khác, Phương Nho thậm chí có một loại mạng ta xong rồi cảm giác, ngay cả phản kháng đều mất đi lực lượng, thành mặc người chém giết thịt cá.

"Ca ca! Thật xin lỗi!" Đầu gối mang theo bất đắc dĩ cùng khổ sở đến muốn tiếng khóc âm truyền tới Phương Nho não hải, "Là ta hại người, đối mặt hắc bạch vô thường cái này hai đại quỷ tướng, ta cũng không có cách nào, bọn họ tu vi ít nhất là luyện khí hóa thần quy tắc chung bên trong, đệ ngũ đại giai đoạn, Động Thiên Cảnh cường giả, đã đem không gian Họa Địa Vi Lao, bả chúng ta độc lập ở tại bọn hắc lòng giam không gian bên trong, mặc cho bọn họ xâm lược, ô ô ô. . . Ca ca, là ta hại người. . ."

"Không, đầu gối đừng sợ, người không có hại ca ca." Phương Nho mang theo một tia thoải mái giọng nói an ủi đầu gối, "Nếu như chúng ta hôm nay chết thật ở nơi này, cái kia chúng ta cũng là công đức nhất kiện, chúng ta là làm cho này mấy vạn chúng sinh mà chết, chúng ta bị chết chỗ, bị chết có giá trị, người không có hại ca ca, người đừng khóc, giống như một gia môn một điểm."

"Ô ô ô. . ." Đầu gối nghe được Phuong Nho sau đó, ngược lại khóc lớn hơn, mặc cho Phuong Nho làm sao thoải mái cũng không làm nên chuyện gì.

Mà cái kia phi nhanh mà đến, như hai cái cự xà nước sơn Hắc Tỏa Liên, chớp mắt liền đến trước mắt mình, ở trước mắt vô hạn phóng đại, tựa hồ một giây sau, chính mình sẽ chết ở nơi này xiềng xích phía dưới, phần thân toái cốt.

Giờ khắc này, Phuong Nho trong suy nghĩ, hiện ra ly khai chính mình mười lăm năm nương, cái kia thương yêu chính mình khuôn mặt, rõ mồn một trước mắt, cái kia tự nói với mình lời nói, vô cùng rõ ràng.

"Nương, Nho mà khả năng sẽ không còn được gặp lại ngươi, vĩnh biệt!" Phuong Nho mở miệng, bất đắc dĩ thêm không gì sánh được tưởng niệm nói ra một câu nói, chứng kiến cái kia đen kịt như xà xiềng xích vô hạn ở trong mắt chính mình phóng đại, sau một khắc liền muốn đem chính mình đánh thành bột mịn, đối mặt loại tu vi này thực lực, đến động thiên cấp không gian Trói Buộc Chi Lực, Phuong Nho thật sự là hữu tâm vô lực.

Đối mặt loại này ngay cả phản kháng đều phản kháng không sức mạnh, Phuong Nho thậm chí câu thông Bồ Thiên Châu, cũng không có một tia hồi ứng với, Bồ Thiên Châu, đều tựa như không có năng lực không có cách nào, giúp mình giải trừ loại trói buộc này.

Như đầu gối nói, Vô và Thường tu vi cảnh giới, chỉ ít đến luyện khí hóa thần quy tắc chung bên trong đệ ngũ đại giai đoạn trung, "Động Thiên Cảnh." Cảnh giới.

Động Thiên Cảnh, danh như ý nghĩa, liền đã có xé rách trên không, lấy pháp tướng tiến hành không gian toát ra, đem không gian Họa Địa Vi Lao, đem địch nhân cầm cố tại trong không gian, tiến hành ràng buộc xâm lược các loại.

Hiện tại Phuong Nho hay là tại luyện tinh hóa khí quy tắc chung bên trong cảnh giới đỉnh cao, Hóa Khí Cảnh, vẫn là Hóa Khí Cảnh trung kỳ, mà đối Vô và Thường loại này đến luyện khí hóa thần, chỉ ít Đại cảnh giới thứ năm Động Thiên Cảnh cường giả, chỉ có thể mất mở từng từng nhìn bọn họ đối với mình đánh tới, nhưng không có năng lực phản kháng.

Bởi vì Phuong Nho lúc này chính là bị Vô và Thường cầm cố lại, kể cả dưới chân thuyền con đều cùng nhau cầm cố, thuyền con không thể đi về phía trước, Phuong Nho cũng không thể động.

"Nương, vĩnh biệt, hải nhi bất hiếu!" Phuong Nho cuối cùng gào thét gào một tiếng, trong ánh mắt có nuối tiếc quang mang đang dừng động.

Ừng ừng!

Cũng ở đây thế ngàn cân treo sợi tóc, đột nhiên một đạo càn chấn động tiếng vang, như long trời lở đất truyền đến, tại Phuong Nho bên tai sắp vỡ, trong nháy mắt để cho Phuong Nho cảm giác được, thân thể mình khôi phục tự do, trở nên mềm mại không gì sánh được, phảng phất cái kia cổ đem mình ràng buộc không thể động chút nào không gian chi lực, ở nơi này tiếng nổ hạ, như một cái đem mình vây khốn thật lớn thủy hang, bị phá vỡ, chính mình từ trong thủy hang, rơi ra tới.

Mà dưới chân thuyền con, cũng bắt đầu chậm rãi hành sử.

"Chuyện gì xảy ra?" Phuong Nho trên người Trói Buộc Chi Lực vừa biến mất, hần cảm giác kinh ngạc không gì sánh được, trong tầm mắt, trong nháy mắt liền thấy một đạo tiên phong đạo cốt thân ảnh, đứng ngạo nghễ trên không, cầm trong tay phát trần, cùng thay đổi luôn hai đại quý tướng đối lập.

"Chưởng giáo sư tôn!" Phuong Nho chứng kiến đạo này tiên phong đạo cốt thân ảnh, chân đạp trên không, vạt áo liệt liệt rung động, thần tình uy nghiêm nhìn đối mặt Vô và Thường, "Chưởng giáo sư tôn tại sao sẽ đột nhiên xuất hiện?"

Hoàng Thiên Cơ ánh mắt, chợt mang theo một tia hiền lành ôn hoà vui vẻ, nhìn về phía Phuong Nho, đối Phuong Nho gật đầu, thoáng chốc, hần ánh mắt thu hồi, đối nhìn kỹ đến Vô và Thường bên trong.

"Chưởng giáo sư tôn tu vi thật là khủng khiếp!" Phuong Nho trong lòng trong nháy mắt hiện lên vẻ mừng như điên, "Vô và Thường cầm cố chi lực, trong chớp mắt đã bị sư tôn phá vỡ, có thể cứu chữa!"

"Ca ca! Chúng ta có thể cứu chữa!" Đầu gối mừng đến chảy nước mắt thanh âm truyền tới Phuong Nho trong đầu đến, nói: "Ca ca! Ta đối cái này nhân loại thật quen thuộc, dường như, dường như hần chính là Tạo Vật Chủ, ta chính là bị hần sáng tạo!"

"Không sai, đầu gối, ngươi chính là sư tôn sáng tạo ra!" Phuong Nho vui sướng hồi đáp một câu đi qua, lúc đó Tam Sơn Đỉnh bị Trần Hùng Quan đánh vỡ, là Hoàng Thiên Cơ lấy đại thần thông, đại lực lượng, miễn cưỡng đem Tam Sơn Đỉnh đề thăng tới hồn khí cấp bậc, cũng lấy hần thủ đoạn thần thông, đem đầu gối dẫn sinh ra.

Trực tiếp một điểm nói, đầu gối chính là Hoàng Thiên Cơ sáng tạo ra.

"Đúng vậy a ta thấy hần cũng rất thân thiết." Đầu gối thanh âm lộ vẻ kích động truyền tới Phuong Nho trong đầu, "Ta thậm chí cảm thấy được, hần chính là cha ta, loại cảm giác này thật quen thuộc, lại thích xa lạ!"

Chương 177: Vô Thường Công Đức chỉ lực canh hai

"Hai vị Vô Thường đại tướng, ta đệ tử mạo muội đem cái này mấy vạn oan hồn, đưa tới nơi này, thân ta là hán sư tôn, ở chỗ này cho hai vị đại tướng bồi cái không phải!" Hoàng Thiên Cơ lập tức đối lấy Vô và Thường rất là thành tâm mở miệng nói: "Mong rằng hai vị đại tướng, giờ cao đánh khê, không cần làm khó dễ với ta đệ tử, chính là cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp, hán bây giờ nhưng là bả cái này mấy vạn không thể siêu sinh oan hồn, mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng đưa về hoàng tuyền, vừa mới hai vị đại tướng xuất thủ liền đã biết, hán tu vi thấp, thể nhưng chính là tu vi như thể cúi xuống hán, nhưng là mệnh lấy tính mệnh đang vì cái này chúng sinh bốn ba a!"

Vô và Thường kinh ngạc đứng ở Hoàng Thiên Cơ đối lập mặt, nghe Hoàng Thiên Cơ, bọn họ thân là hoàng tuyền đại môn trấn thủ người, vừa mới ngay lúc sắp đem Phuong Nho chém giết.

Thế nhưng Hoàng Thiên Cơ lại lặng yên không một tiếng động xuất hiện, trong chớp mắt liền phá bọn họ động thiên, đem Phuong Nho cấp cứu đi ra, trong nháy mắt đã đem bọn họ công kích hóa giải thành vô hình bên trong.

Hoàng Thiên Cơ thực lực, đã để bọn họ hoảng sợ, đối mặt Hoàng Thiên Cơ, Vô và Thường đều cảm giác được vương tay chân cùng không thể đối kháng.

Có thể dễ dàng, đưa bọn họ động thiên phá hỏng, cũng đã nói rõ trước mặt Hoàng Thiên Cơ, thực lực mạnh hơn bọn họ quá nhiều.

Vô và Thường nhìn Hoàng Thiên Cơ, không chút biểu tình cùng cảm tình khuôn mặt, cũng xuất hiện vẻ kinh hãi.

"Dĩ nhiên là pháp tướng xé rách trên không đến đây!" Vô và Thường kỳ quái song thanh vang lên, bọn họ rốt cục thấy rõ Hoàng Thiên Cơ lúc này trạng thái, chính là lấy pháp tướng xé rách trên không, tiến hành không gian toát ra.

Luyện khí hóa thân quy tắc chung cảnh giới thứ nhất, chính là Thần Nguyên Cảnh, chính là Đan Anh tứ chi sinh trưởng viên mãn, bắt đầu mở thất khiếu, thất khiếu viên mãn sau đó, chính là đột phá gông cùm xiềng xích đến cảnh giới thứ hai, nguyên thay đổi cảnh.

Nguyên thay đổi sau đó chính là pháp tướng cảnh, pháp tướng cảnh sau đó chính là Thần Thông Cảnh.

Thần Thông Cảnh xuống chút nữa chính là Động Thiên Cảnh, so Động Thiên Cảnh cao hơn nữa cảnh giới, đã tới Phá Hư Cảnh, Phá Hư Cảnh phía dưới, còn có cường đại hơn cảnh giới.

Đây là luyện khí hóa thân quy tắc chung bên trong tu hành cảnh giới, bất kỳ cái gì một cảnh giới, đều từng bước như lên thiên gian nan, nhưng là từng cái cảnh giới khủng bố.

Đối mặt Hoàng Thiên Cơ pháp tướng hiển hiện đến, Vô và Thường nhìn không thấu Hoàng Thiên Cơ thực lực, nhưng là lại có một cỗ làm bọn họ cảm giác được lực lượng kinh khủng, từ Hoàng Thiên Cơ trên người tràn ngập ra.

Thậm chí Vô và Thường cảm giác có dừng khí, hiện tại Hoàng Thiên Cơ lời nói, còn những câu hòa khí không gì sánh được, chỉ cần mình hai người dám phản kháng, đang lúc trở tay, Hoàng Thiên Cơ liền sẽ lấy Lôi Đình Chi Thế, đem hai người mình đánh thành bột mịn.

"Người tự xưng là hán sư tôn, người đệ tử, xông ra đại họa, xúc phạm ta mình giới quy định, lẽ nào liền không nên chịu đến nghiêm phạt sao?" Vô và Thường kỳ quái thanh âm truyền đến, nói: "Các người nhân gian giới, hữu nhân gian giới giới quy, nếu như yêu giới, Ma Giới, càng sâu ta mình giới đều không tuân thủ người nhân gian giới quy định, đến người nhân gian giới, làm xằng làm bậy, người nhân gian giới có hay không cũng sẽ thờ ơ?"

"Đương nhiên, đương nhiên!" Hoàng Thiên Cơ gật đầu, thâm biểu đồng cảm nói rằng: "Hai vị Vô Thường đại tướng nói có đạo lý, đương nhiên ta cũng sẽ không để các người chịu thiệt, điểm nhỏ này lễ vật, coi như nhận, xin hãy nhận lấy."

Hoàng Thiên Cơ nói vừa xong, đột nhiên tay hán hướng trong hư không một trảo, nhất thời thì có hai khóa như đan dược đồ vật tới tay, trong chớp mắt hướng vô thường hai đại quý tướng ném tới.

Phuong Nho chứng kiến, cái này như đan dược đồ vật, tổng cộng hai khóa, khóa khóa dồi dào êm dịu, tản ra hào quang năm màu, vừa nhìn sẽ bắt phạm.

Vô và Thường trong chớp mắt đem Hoàng Thiên Cơ quăng ra đồ vật tiếp ở trong tay, không tình cảm chút nào ba động trên mặt, xuất hiện ý mừng.

"Nhân Quả Đan!" Vô thường hai đại quý tướng đối nhìn kỹ liếc mắt, trên mặt toát ra vui sướng thần tình, trong chớp mắt một người một khóa thu.

Đối mặt tu vi so hai người mình liên thủ, mạnh hơn Hoàng Thiên Cơ, hắc bạch vô thường cũng không dám tùy ý làm bậy, bây giờ Hoàng Thiên Cơ chẳng

những không có ý vào thực lực của chính mình cao thâm, cùng bọn chúng làm khó dễ, ngược lại còn đưa tới hai khóa vô giá Nhân Quả Đan, làm thành lễ vật, hai đại quý tướng lập tức biết có bậc thang liền muốn hạ, hơn nữa còn được chỗ tốt to lớn, cái này tính thế nào cũng là chiếm tiện nghi, được ưu thế.

"Đã như vậy, chúng ta liền cho người một bộ mặt, đem người đệ tử đưa tới cô hồn dã quỷ, thu nạp đến hoàng tuyền đại môn bên trong, tiến nhập Lục Đạo Luân Hồi!" Vô và Thường lập tức cải biến khẩu khí, song song hóa làm hai đen Bạch Quang mang dừng mảnh vào đến Hoàng Tuyền Quỷ Môn Quan bên trong.

Rầm rầm rầm!

Chỉ một thoáng, cái kia thật lớn hoàng tuyền đại môn nặng nề thêm chậm rãi mở ra.

Thuyền con phía trên mấy vạn oan hồn, vào thời khắc này điên cuồng, kích động kêu gào, bởi vì bọn họ biết, bọn họ rốt cục vào giờ khắc này được cứu trợ, có thể tiến nhập hoàng tuyền bên trong, được hưởng siêu sinh quả.

Hút hút hút!

Cũng vào giờ khắc này, làm hoàng tuyền đại môn mở ra tới trình độ nhất định, từ hoàng tuyền trong cửa lớn bộ phận, phun trào ra từng cỗ một nồng nặc hấp lực, thuyền con thượng oan hồn, vào thời khắc này như bị đến dẫn dắt, lóc lên phiêu thượng không trung, hướng hoàng tuyền trong cửa lớn bộ phận thối đi.

"Cảm ơn người Phương Nho!" Mấy vạn oan hồn cảm tạ tiếng từ đám bọn hân trong miệng truyền ra, bọn họ trên không trung cảm kích đối lấy Phương Nho vậy tay từ biệt, "Kiếp sau nếu như nhớ kỹ người, chúng ta làm trâu làm ngựa cũng muốn báo đáp người!"

"Chúc phúc các người!" Phương Nho kích động thêm vui vẻ đối bọn họ hò hét, hướng bọn họ phát tay, lớn tiếng nói: "Nói suông báo đáp sự tình."

Trong chớp mắt, mấy vạn oan hồn, đều bị hút vào hoàng tuyền bên trong, cũng vào giờ khắc này, Phương Nho đột nhiên cảm giác, trong chỗ u minh, có một cỗ bàng bạc không gì sánh được, như biển như Dương mệnh môn lực lượng thần bí, từ trên chín tầng trời được hạ xuống.

Sau đó, này cỗ thần bí bàng bạc lực lượng, như bỗng nhiên hiểu rõ, nhắm chính mình Thiên Linh chỗ rớt vào đến bên trong thân thể của mình.

"A!" Vào giờ khắc này, Phương Nho kim lòng không được rên rỉ một tiếng, đạo này thần bí lại bàng bạc lực lượng, quá cân bạc, như biển như Dương, thao thao bất tuyệt rớt vào trong cơ thể mình, vào giờ khắc này, Phương Nho thiết thân cảm thụ được, chính mình tu vi, dường như không ngừng nghỉ hướng về phía trước mãnh mẽ vọt lấy.

Trong chớp mắt, tu vi liền lên đến Hóa Khí Cảnh đỉnh phong, Đan Anh hai chân đã ở lúc này như măng mọc sau cơn mưa, đột ngột từ mặt đất mọc lên.

"Thật là mệnh môn Công Đức Chi Lực!" Hoàng Thiên Cơ đang ở trên không, chứng kiến Phương Nho lúc này trạng thái, cảm thán một câu, "Dựa theo này xuống dưới, hân tu vi, rất có thể sẽ trực tiếp đột phá Hóa Khí Cảnh đỉnh phong, bước vào luyện khí hóa thần quy tắc chung bên trong Thần Nguyên Cảnh, thần nguyên mở thất khiếu, lấy cái này Công Đức Chi Lực bàng bạc trình độ, phỏng chừng đủ hân trực tiếp đề thăng tới thần nguyên song khiếu cảnh, khai ra lưỡng khiếu, cái này không được a! Như vậy đề thăng, lực lượng phù phiếm, cũng không vững chắc, đối sau này tu hành mà nói, có hại vô lợi, ta phải giúp hân một chút."

Hoàng Thiên Cơ liếc mắt một liềm thấy xuyên Phương Nho lúc này biến hóa, lập tức trong tay hân phát trần vùng lên, nhất thời rơi vượt trời cái tử khí, trong nháy mắt tử khí như điều điều tiểu Long, lóng lánh đùng đùng lòi đình quang mang chạy về phía Phương Nho.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 178: Hóa khí đỉnh phong cảnh canh ba

Trong chớp mắt, cái này như điều điều tiểu Long lòi quang tử khí tiểu Long, chính là không có vào đến Phương Nho trong cơ thể.

Cũng trong nháy mắt này, Phương Nho tu vi dừng lại tại Hóa Khí Cảnh đỉnh phong bên trong đỉnh phong, tự đình chỉ tiếp tục trào cao.

Mà cái kia liên tục không ngừng thần bí Công Đức Chi Lực, lại vẫn còn tiếp tục từ trên chín tầng trời tiếp dẫn hạ xuống, bỗng nhiên hiểu rõ rớt vào đến Phương Nho trong cơ thể.

"Ồ! Làm sao đình chỉ!" Phương Nho trong nháy mắt cũng cảm giác được, loại kia để cho mình cảm giác được rên rỉ thoải mái cảm giác, đột nhiên liền

biến mất không thấy gì nữa, phẳng phai như đang làm việc của người nào đó vô pháp nói vui sướng sự tình, đột nhiên bị thứ gì cho miễn cưỡng cắt đứt, trong lòng tự nhiên mà sinh phiền muộn khí độ là thiếu không.

"Phương Nho, tu hành sự tình, không thể chỉ vì cái trước mắt." Hoàng Thiên Cơ đang ở trên không, như cảnh tỉnh thanh âm như cảnh báo gõ truyền đến: "Vi sư đã ở trên thân thể ngươi hạ một đạo phong ấn, đưa ngươi Vô Thượng Công Đức chỉ lực, phong nơi này ẩn bên trong, đối đãi ngươi sau này tấn chức lúc, từng bước đem phong ấn cởi ra, mới là tu hành vị trí a!"

"Đệ tử đa tạ sư tôn đúng lúc nhắc nhở cùng trợ giúp!" Phương Nho lập tức hiểu được, trong nháy mắt thanh tỉnh, vội vàng đối Hoàng Thiên Cơ cúi đầu, vừa mới bởi vì quá thoải mái, cái gì đều quên, nhất muội tấn chức, cuối cùng rất có thể hội đưa tới đạo của chính mình cơ bất ổn.

Đạo cơ nhưng là đối sau này thành tựu cao thấp, có tính quyết định tác dụng, như một tòa phòng ở nền tảng, kiên cố nền tảng, lên 100 tầng ngàn tầng lầu đều sẽ không có việc gì, mà từng khoa nền tảng, xây cái mười tầng tầng tám thì có thể hội phòng ở sụp đổ.

Đạo cơ càng phải như vậy, vừa mới Phương Nho đắm chìm trong loại kia tấn chức thoải mái cảm giác bên trong không thể tự thoát ra được, mặc cho cái này bằng bạc Công Đức Chỉ Lực nghi thức xối nước lên đầu, đem mình tu vi vô hạn đề thăng, cứ như vậy, liền sẽ đề thực lực của chính mình phụ phẩm, lực lượng không đủ hùng hồn.

Nghĩ đến tại sao mình có thể đang so Quý Tú Tài thấp một cảnh giới thời điểm, đem Quý Tú Tài đánh bại, trong lúc này liên quan hệ đến đạo cơ.

Rất hiển nhiên, Quý Tú Tài đạo cơ cùng Phương Nho so với, Quý Tú Tài chính là bã đậu công trình, mà Phương Nho dĩ nhiên chính là kiên cố không gì sánh được, không thể lay động đạo cơ.

Rốt cục, cái kia trên chín tầng trời tiếp dẫn hạ xuống Công Đức Chỉ Lực tiêu thất, toàn bộ đều bị Hoàng Thiên Cơ, lấy đại thần thông phong ấn tại Phương Nho trong cơ thể, đợi sau này từng bước giải phong, luyện biến thành của bản thân.

"Phương Nho, ta rất xem trọng ngươi, chuyện hôm nay cũng chỉ có trời biết, địa (mà) biết, ngươi biết, ta biết, ngươi tốt nhất tu hành." Hoàng Thiên Cơ vui mừng truyền đến, nói: "Hiện tại, ta lại giúp ngươi rời khỏi cái này Thủy Lục đại trận!"

Hoàng Thiên Cơ nói vừa xong, trong tay phát trần vung lên, Phương Nho trong nháy mắt liền cảm giác mình cảnh tượng trước mắt tại vô hạn nhảy, mấy hơi thở ở giữa, chính mình liền xuất hiện ở Tiểu Lăng Phong bên trong, mà trước mắt cái kia dùng hòn đá bày ra "Thuyền!" Hình Thủy Lục đại trận, cũng không thấy.

Vô số hòn đá hỗn loạn đông một khối tây một khối, hiển nhiên Thủy Lục đại trận cũng bị Hoàng Thiên Cơ cho hủy, đương nhiên, tiền oan hồn hưởng hoàng tuyền đại môn trọng trách đã xong, chính là Hoàng Thiên Cơ không đem trận này hủy diệt, Phương Nho mình cũng sẽ ra tay hủy diệt.

Một lần nữa làm đến nơi đến chốn đứng ở Tiểu Lăng Phong, Phương Nho có loại ảo giác, dường như vừa mới tại Thủy Lục đại trận bên trong phát sinh tất cả, đều giống như làm một cái không gì sánh được chân thực mộng.

Thế nhưng Phương Nho biết, đó không phải là mộng, chỉ là lấy mình bây giờ tu vi, lại tiếp xúc được về một cái khác cấp độ đồ vật, trong nháy mắt để cho hần nhân giới mở rộng ra, lòng dạ cũng càng rộng lớn hơn.

Riêng là mình bây giờ thực lực, đã đến Hóa Khí Cảnh đỉnh phong, chỉ cần mình tìm chút thời giờ, hảo hảo cùng cố, luyện hóa những thứ này không lồ tích lũy, trong chớp mắt có thể luyện khí hóa thần, mở thất khiếu, đạt được Thần Nguyên Cảnh cấp độ.

Phương Nho ngửa đầu nhìn bầu trời một chút, phát hiện thiên đô mau sáng, mà chướng giáo Hoàng Thiên Cơ thân ảnh, sớm đã biến mất không thấy gì nữa, cảm thụ được đan điền phần bụng bên trong, có một đoàn ấm áp khí độ tại chìm nổi, Phương Nho khoe miệng bên trong treo lên một cái độ cong, hẳn biết đó là bằng bạc Công Đức Chỉ Lực, bị Hoàng Thiên Cơ giúp mình phong ấn tại cái này.

"Đầu gối!" Phương Nho trong nháy mắt trong đầu hô hoán một tiếng, "Ngươi ở đâu?"

"Ca ca ta tại! Hi hi!" Đầu gối thanh âm kích động hưng phấn truyền đến, "Ca ca, chúng ta là khởi tử hoàn sinh a! Sự kiện lần này, để cho ta trưởng thành không ít, thậm chí, ta vừa mới còn hấp thu được một tia Công Đức Chỉ Lực, ta khả năng thôn phệ Vạn Hồn Phiến, tại hảo hảo sau khi luyện hóa, sắp tới bên trong, có thể sẽ có tấn chức cơ duyên đã tới, đến lúc đó liền muốn phiền phức ca ca mang ta đi độ Lôi Động."

"Thật! Quá tốt!" Phương Nho vui vẻ hồi đáp một tiếng, nói: "Gỗ kia ngươi tốt nhất tu luyện, chỉ cần ngươi đến cấp bậc kia, liền nói cho ta biết, ta nhất định dẫn ngươi đi độ lôi kiếp, giúp ngươi tấn chức!"

"Ừm, tốt, hi hi." Đầu gối vui vẻ thanh âm truyền đến, sau đó sẽ không thanh âm.

Phương Nho cước bộ đập một cái, toàn bộ thân hình liền lóe lên nhảy lên, mấy cái lên xuống ở giữa biến mất ở tại chỗ, hướng nơi ở phương hướng lao đi.

Phương Nho trở lại chính mình nơi ở, mắt thấy lập tức phải trời sáng, vội vội vàng vàng đến phòng rửa mặt tắm rửa.

Đêm nay mở ra Thủy Lục đại trận, bận rộn tiếp cận nửa ngày thời gian, đối mặt cái chết uy hiếp cùng áp bách, toàn thân sớm là mồ hôi đầm đìa, tại trong treo nhưng lạnh lùng nguồn nước tắm vòi sen phía dưới, cả người đều cảm giác được một loại không gì sánh được thoải mái.

Tắm xong sau đó, Phương Nho chính là chứng kiến lúc này canh giờ, đã đến chính mình theo thói quen canh giờ.

Đông phương chân trời nổi lên ngân bạch sắc, Phuong Nho ra khỏi phòng, đóng cửa cho kỹ sau đó, chính là hướng tiểu thiên phong bước đi.

Đến tiểu thiên phong bên trong, quần áo lục nhật thanh nhả sắc Tô Hiểu Đan đã thân ảnh yếu diệu đứng thẳng ở Phong một bên, chứng kiến Phuong Nho đến, hồi con mắt cười, trong chớp mắt như hồ điệp bay lượn hướng Phuong Nho chạy nhanh mà đến.

Trong nháy mắt nhào vào Phuong Nho trong lòng, cho Phuong Nho ôm một cái, mùi thơm ngát mùi tóc đến từ Tô Hiểu Đan, dẫm mạnh vào Phuong Nho trong mũi, sát là dễ ngủ.

Trước ngực mềm mại, kề sát tại trên người mình, Phuong Nho vội vàng kéo Tô Hiểu Đan tay, hướng xem mặt trời mọc vị trí bước đi.

Hai người gần bó thắm thiết mà ngồi, ánh mắt nhìn về phía đôi mặt sườn núi, chờ đợi lấy mặt trời mới mọc bốc lên.

Phuong Nho biết, cùng Tô Hiểu Đan xem mặt trời mọc loại này thích ý thời gian đã không nhiều, chính mình Linh Dược Điền lập tức phải thành thực, đến lúc đó chính mình liền sẽ tiến vào nội môn.

"Xem, đi ra! Hi hi!" Tô Hiểu Đan đưa ra mềm hành đầu ngón tay, chỉ vào đôi mặt sườn núi bên trong từ từ bay lên mặt trời mới mọc hạnh phúc cười nói: "Mặt trời mọc mà làm, hoàng hôn mà về, nam canh nữ chúc, chăn ngửa chăn dề, thông thả nam son hạ, vài lần gặp khói bếp!"

Nghe Tô Hiểu Đan, Phuong Nho tâm linh run lên, đây là Tô Hiểu Đan lúc này tiếng lòng, đây cũng là nàng hướng tới sinh hoạt, giống như trong thế tục phạm trần người, quá loại này Cùi Gạo Dầu Muối, cơm rau dưa dương dương tự đắc, không tranh quyền thế sinh hoạt.

"Hiểu Đan, về sau nếu có cơ hội, ta nguyện ý cùng ngươi đi cảm thụ một chút, lời ngươi nói cuộc sống như thế!" Phuong Nho nháy nháy mắt nhật vừa cười vừa nói: "Hiện tại chúng ta, một bước bước vào Tu Hành Giới, một đời cách ly phạm thế bên trong a!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 179: Đế Minh quật khởi

"Đúng vậy a! Bước này chính là cả cuộc đời." Tô Hiểu Đan đem đầu nương đến Phuong Nho trên vai, hơi lộ ra thương cảm thở ra một hơi, "Bất quá, ngươi nhưng là đáp ứng ta ah, sau này nếu có cơ hội, ngươi cần phải theo ta cảm thụ một chút loại cuộc sống đó."

"Ừm, thông thả nam son hạ, vài lần gặp khói bếp!" Phuong Nho rất là nghiêm túc một chút đầu, hồi đáp một tiếng, tay mình, trong nháy mắt bị Tô Hiểu Đan cái kia mềm nhẵn như không có xương người mỗi cái nắm trong tay.

Tô Hiểu Đan tay, tại Phuong Nho trong cảm giác, một mực thì có một loại ôn lương, cùng nàng nhiệt độ cơ thể có điểm tương phản.

Nàng tựa ở Phuong Nho trên người nhiệt độ cơ thể, tại Phuong Nho trong cảm giác, nhưng là có một tia nóng rực, như một đoàn thịnh vượng ngọn lửa, thanh tú để cho người ta ấm áp, lại không chúc người.

Ngày đó ra bốc lên đến độ cao nhất định, Phuong Nho ho nhẹ một tiếng, lúc này đến chính mình nên đi Linh Dược Điền thời điểm.

Đối với tối hôm qua Thủy Lục đại trận sự tình, Phuong Nho nhưng không có cùng Tô Hiểu Đan đề cập.

Bởi vì chương giáo sư tôn tối hôm qua nói chuyện, ý tứ, Phuong Nho vẫn là minh bạch.

Cái gọi là trời biết, địa (mà) biết, người biết, ta biết, Hoàng Thiên Cơ cũng hy vọng Phuong Nho đừng cho việc này để cho nhiều người hơn biết.

"Tốt Hiểu Đan, ta muốn đi chấp hành sứ mệnh nhiệm vụ!" Phuong Nho cười nhật một tiếng, vô cùng thân thiết nói rằng.

Tô Hiểu Đan lưu luyến không rời từ trên người Phuong Nho ngồi dậy thân, hai tròng mắt ẩn tình đối Phuong Nho khẽ cười gật đầu, hai người đứng lên.

Tại ôm nhau trong nháy mắt sau đó, Phuong Nho đối nàng vẫy tay từ biệt, sau đó giơ lên bước chân hướng tiểu thiên phong xuống núi đường bước đi.

Phuong Nho xuống núi, ngửa đầu đối Tô Hiểu Đan phát tay một cái, thoáng chớp giơ lên bước chân hướng Linh Dược Điền bước đi.

"Cũng không biết Lỗ Tử bá Đế Minh huy chương sự tình chuẩn bị thỏa đáng chưa." Phuong Nho vừa đi vừa ở trong lòng nghĩ, không khỏi bước chân nhanh hơn.

Đi tới Linh Dược Điền cửa vào, Phuong Nho trong nháy mắt một bước bước vào, ánh mắt hướng cái này vạn mẫu Linh Dược Điền đảo qua, nhất thời chính là chứng kiến hàng trăm hàng ngàn ánh mắt, vô cùng nhiệt liệt vẻ chờ mong nhìn sang.

Trong nháy mắt này, Linh Dược Điền bên trong đến thu hoạch vụ thu mùa đệ tử, vốn không bận rộn, bọn họ chứng kiến Phuong Nho xuất hiện, nhất thời toàn bộ như thủy triều trào cùng một chỗ.

Bọn họ rất có kỷ luật, như làm bằng sắt quân đội, chỉnh tề đứng thành hơn mười đứng hàng, mỗi một hàng lại có chỉ ít hai mươi người, trong nháy mắt tại Phuong Nho dưới ánh mắt, bọn họ tựa hồ cũng chuẩn bị xong giống như, có ít nhất hơn ngàn người liền xếp thành chỉnh tề hợp đội.

Mà Kiều Gia Lỗi, như người nhiều mưu trí quân sư, vẻ mặt hăng hái vẻ, đứng thẳng ở cái này trên ngàn người đại đội trước mặt, lấy vẻ mặt vẻ cung kính, nhìn Phuong Nho, chờ đợi lấy Phuong Nho từng bước đi tới.

Chứng kiến cái này cảnh tượng, Phuong Nho trong lòng nhất thời hiểu được, "Đế Minh." Từ hôm qua thành lập, đến sáng sớm hôm nay, hiển nhiên đi qua một đêm thời gian, Đế Minh danh tiếng trong nháy mắt ngay tại ngoại môn bên trong như sấm bên tai, để cho nhận hết Thiên Kinh Minh ức hiếp có ngạo khí đệ tử, nhao nhao nghe tiếng mà đến, đối Đế Minh yêu thương nhưng nhớ, gia nhập vào Đế Minh.

Mà rất lớn một bộ phận vốn là Thiên Kinh Minh đệ tử, sớm lấy là nhân tại Tào Doanh lòng đang hán, khi biết Phuong Nho thành lập Đế Minh sau đó, cũng là cùng Thiên Kinh Minh hoàn toàn vạch mặt, gia nhập vào Đế Minh bên trong.

Trước đây, những thứ này Thiên Kinh Minh thành viên đệ tử, bởi vì e ngại Thiên Kinh Minh ức hiếp trả thù, người tại Thiên Kinh Minh bên trong, tâm lại đối Thiên Kinh Minh sơ tở sơ vì trợ trên, thế nhưng vì tự bảo vệ mình, cũng không thể không nén giận.

Hiện tại Đế Minh thành lập, trực tiếp liền để những thứ này đệ tử hoàn toàn cùng Thiên Kinh quyết liệt, bởi vì bây giờ ngoại môn, đã không còn là Thiên Kinh Minh thiên hạ, hung hãn quật khởi thế lực mới "Đế Minh." Thành bọn họ hậu thuẫn.

Tại Đế Minh bên trong, có hàng trăm hàng ngàn cùng bọn họ tâm tư một dạng người, mà mỗi thời mỗi khác Đế Minh nhân viên đều ở đây tăng, lấy Tiểu Quan lớn, Phuong Nho trước mắt chứng kiến Linh Dược Điền những thứ này đệ tử, chính là có tương đối lớn một bộ phận, tại ngày hôm qua vẫn là Thiên Kinh Minh người, nhưng là bây giờ, những người này đều toàn tâm toàn ý gia nhập vào chính mình trong thế lực, đi theo chính mình.

Trước đây không dám thoát ly Thiên Kinh Minh, là bởi vì sợ Thiên Kinh Minh chèn ép, nhưng là bây giờ, bọn họ đã không sợ, bởi vì bọn họ tìm được chính mình tín ngưỡng, Phuong Nho ở ngoại môn bên trong như mặt trời ban trưa danh tiếng, đã để bọn họ kính nể đến sùng bái.

"Đế Minh thành viên, cung nghênh minh chủ giá lâm!"

Chỉnh tề nhất trí cung kính nhiệt huyết sôi trào thanh âm, ngưng tụ thành một cổ, bá Thiên Văn đều cho hòa tan.

Phuong Nho nội tâm, cảm giác được một loại không hiểu tư vị, tư vị này tựa như vui sướng, lại thích giống như cảm động, thế nhưng đột nhiên cũng có loại chính mình trên bờ vai trọng trách, nặng nề hạ xuống.

Mới qua một đêm thời gian, cái này Linh Dược Điền bên trong chấp hành nhiệm vụ đồng môn đệ tử, đã có nhiều như vậy người thành đi theo chính mình hòn đá tảng.

Chứng kiến bọn họ từng cái vui vẻ thêm chờ đợi khuôn mặt, Phuong Nho nội tâm là phiến giang đảo hải.

"Minh chủ, Linh Dược Điền 1350 vị thành viên, cung nghênh ngài giá lâm!" Kiều Gia Lỗi lập tức đứng ở Phuong Nho một bên, ôm quyền cung kính nói rằng: "Bản minh từ hôm qua thành lập, đến sáng nay, Đế Minh đã tập kết 3115 vị huynh đệ, bọn họ đều là toàn tâm toàn ý, đi theo minh chủ."

"Tốt!" Phuong Nho nhìn Kiều Gia Lỗi, đối hán điểm một cái tay, nói: "Lỗi Tử, khổ cực ngươi!"

"Đây đều là ta phải làm minh chủ, đây là ta vinh hạnh, ta không có chút nào khổ cực." Kiều Gia Lỗi vẻ mặt kích động nhìn Phuong Nho hồi đáp: "Hiện tại, mỗi thời mỗi khác, gia nhập vào chúng ta Đế Minh huynh đệ đồng môn, đều ở đây đổi mới, mỗi một khác đều ở đây biến hóa, bọn họ giống như ta, đều bị minh chủ nhân phẩm cùng thực lực còn có lòng dạ chiết phục."

"Minh chủ chính là chúng ta tín ngưỡng, chúng ta thề chết theo minh chủ!"

Thời khắc ở giữa, cái này 1350 vị Đế Minh Linh Dược Điền thành viên, đều dồn hết đủ sức để làm, lớn tiếng la lên ra, chấn tâm thần người trắng diện cùng lời nói, để cho Phuong Nho cảm động không thôi.

"Chư vị huynh đệ, các ngươi yên tâm, ta Phuong Nho có thể làm cho các ngươi như vậy tín nhiệm, ta chính là liều mạng, cũng sẽ không để các ngươi thất vọng." Phuong Nho vung cánh tay hô lên lớn tiếng nói: "Anh hùng bắt nguồn từ lùm cỏ, Đế Minh mỗi người như long, Thiên Kinh Minh làm xương làm bậy, ức hiếp đồng môn, chúng ta đều là ôm cùng một cái tín niệm, bắt đầu đi làm rất lợi hại chính mình, Thiên Kinh Minh nhân thân cộng phần, tất trong tương lai bên trong dòng sông thời gian, hoàn toàn theo sự môn bên trong im tiếng thu mình lại!"

"Đế Minh! Đế Minh!"

Tất cả thành viên đều kích động nhiệt huyết kêu gào, bọn họ vẫy tay, trong tay gắt gao siết quả đấm, Phuong Nho, cho bọn họ không gì sánh được hướng về phía trước động lực cùng tình cảm mãnh liệt.

Phuong Nho chứng kiến tràng diện này, trong nội tâm cảm động cùng kích động hỗn tạp, hấn cho tới bây giờ chưa từng nghĩ, mình có thể giống như bây giờ, đạt được mọi người tán thành, bọn họ nguyện ý vì mình một câu nói, một cái cam kết mà nhiệt huyết sôi trào.

Phuong Nho, nghiêng đầu nhìn Kiều Gia Lỗi, ý bảo hấn mà nói vài câu, Kiều Gia Lỗi gật đầu một cái, ở trước mặt mọi người, lầy khích lệ người nhiệt huyết lời nói, nói thao thao bất tuyệt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 180: Đế Minh huy chương canh hai

Phuong Nho nghe, cũng là đối Kiều Gia Lỗi miệng mới tán thưởng, hấn điệu ngữ liên châu, những câu phát triển lấy Đế Minh sau này quang minh tiền cảnh, chữ chữ biểu đạt ra Phuong Nho lòng dạ thực lực.

Hấn nói tới nói, đã ở trước mặt mọi người cấu vẽ ra một bộ bản kế hoạch, một bộ thuộc về Đế Minh sau này quang minh mỹ hảo bản kế hoạch.

Mọi người nghe cũng là nhiệt huyết sôi trào, nóng lòng muốn thử, vung tay vung chân ở giữa, trong ánh mắt toát ra nồng nặc hơn đối Phuong Nho về sùng bái.

Cái này hơn một ngàn người tâm, đều ở đây chặt chẽ tương liên, bọn họ não hải ý niệm trong đầu bên trong, hiện tại chỉ có một cái, cái kia chính là gia nhập vào Đế Minh, tương lai mình tiền đồ bùng sáng, theo Phuong Nho, chính mình nhân sinh sẽ phát sinh nghiêng trời lệch đất cái biến.

Trong nháy mắt này, Phuong Nho cảm giác có dừng khí, cái này 1350 tên đệ tử đối với mình tín ngưỡng, lại cất cao một tầng thứ, trong chỗ u minh, Phuong Nho có thể cảm giác được, một cổ nhân nhạ Tín ngưỡng chỉ lực, từ trên chín tầng trời được hạ xuống, sau đó này cổ Tín ngưỡng chỉ lực, bỗng nhiên hiểu rõ rơi vào đến trong cơ thể mình.

Thế nhưng này cổ Tín ngưỡng chỉ lực vừa vào đến trong cơ thể mình, trong chớp mắt Phuong Nho cũng cảm giác được, cái kia phản bùng chỗ phong ấn Công đức chỉ lực địa phương, thời khắc ở giữa liền đem này cổ Tín ngưỡng chỉ lực cho một lên phong ấn.

"Sur tôn xuất thủ, quả nhiên không phải tầm thường!" Phuong Nho thâm than trong lòng một tiếng, không thể không bội phục Hoàng Thiên Thần thông cường đại, loại này lực lượng thần bí, chỉ cần bị chính mình hấp thu, chính mình tu vi, lập tức hội không kim lại được đột phá đi tới.

Trực tiếp đập phá Hóa Khí Cảnh đỉnh phong bên trong đỉnh phong, đạt được Thần Nguyên Cảnh, thế nhưng Hoàng Thiên Cơ đã có dự kiến trước, tại này cổ Tín ngưỡng chỉ lực, vẫn là vừa mới rơi vào đến Phuong Nho trong cơ thể, trong chớp mắt đã bị này cổ phong ấn lực lượng cho phong ấn.

Phuong Nho biết Hoàng Thiên Cơ dụng tâm, chính mình muốn đập phá đạo này gông cùm xiềng xích, tấn thăng đến Thần Nguyên Cảnh, yêu cầu là mình nghị lực cùng quyết tâm, để cho mình đạo cơ càng vững chắc, mà chút ngoại lực tuy quý giá cùng trọng yếu, thế nhưng cùng mình nỗ lực hiểu ra tu luyện ra là hoàn toàn bất đồng.

Nếu như lúc này Phuong Nho đã hiểu ra luyện tinh hóa khí đến luyện khí hóa thần quá trình này then chốt, mà thiếu khuyết cơ duyên, cái kia Tín ngưỡng chỉ lực cùng Công đức chỉ lực chính là quý giá nhất cơ duyên cùng số mệnh.

Như Phuong Nho tại Hóa Khí Cảnh sơ kỳ tấn thăng đến trung kỳ lúc, hấn đã hiểu ra trong đạo lý, thiếu khuyết chính là cơ duyên, thế nhưng vào thời khắc ấy, Đế Minh tại Kiều Gia Lỗi kế sách hạ thành lập, nhất thời tiếp thu được trên chín tầng trời tiếp dẫn hạ xuống Tín ngưỡng chỉ lực, hấn trong nháy mắt có được cái này cơ duyên tấn chức.

Bây giờ hấn cơ duyên khổng lồ, thế nhưng ngược lại là thiếu khuyết tự thân đối luyện tinh hóa khí đến luyện khí hóa thần cái này quy tắc chung lĩnh ngộ, cái này cần thời gian.

Dù là hấn hiện tại không cần đi lĩnh ngộ quá trình này, dựa vào Công đức chỉ lực cùng Tín ngưỡng chỉ lực, cũng đủ làm cho hấn tấn chức đi tới, nhưng là lại sẽ phá hư hấn đạo cơ, đối trước mắt mà nói là thành cường đại, thế nhưng đối hấn sau này thành tựu ngược lại sẽ là trộn cước thạch.

Tại Kiều Gia Lỗi sau khi nói qua, Phuong Nho mất thấy chính mình đã không còn gì để nói, liền để cho mọi người mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng, các ty chức.

Mọi người đang nhiệt huyết sôi trào trạng thái dưới tán đi sau đó, Phuong Nho chính là đối Kiều Gia Lỗi nói một tiếng hướng khô ráo chỗ đi tới.

Phuong Nho ngồi xếp bằng, Kiều Gia Lỗi cũng ngồi xuống.

Phuong Nho mở miệng nói: "Lỗi Từ, Đế Minh phát triển, thực sự là ngoài ta dự liệu, đây hết thảy đều khổ cực người!"

"Minh chủ, đây là ta phải làm." Kiều Gia Lỗi mỉm cười ý khí phong phát nói: "Tự biết gia nhập vào sự môn tới nay, chứng kiến Thiên Kinh Minh ức hiếp đồng môn, vô cùng nhục nhã, lấy hùng tâm tráng chí gia nhập vào bọn họ, hy vọng từng bước khuyên nhủ bọn họ, thế nhưng kết quả lại là để cho ta mình cũng rơi vào hố phân, thật từ ta biết tên người sau đó, ta vẫn đang yên lặng quan tâm người, thành lập Đế Minh ngày ấy, ta biết chính là một cái cơ hội! Cho nên ta làm."

"Ừm! Thì ra là thế, ha ha ha." Phuong Nho nghe xong Kiều Gia Lỗi, lập tức vui sướng cười to vài tiếng, tự tay vỗ tại Kiều Gia Lỗi trên vai, nói: "Lỗi Từ, có lòng, ta nói rồi, hai người chúng ta nói chuyện với nhau lúc, không cần xưng hô mình chủ."

"Nơi đây nhưng có chúng ta Đế Minh nhiều huynh đệ như vậy nhìn, nghe đây!" Kiều Gia Lỗi gật đầu một cái, vừa cười vừa nói: "Hon nữa ta xưng hô mình chủ một tiếng, cũng không khách khí, mà là nhất định phải như vậy."

"Tốt Lỗi Từ, tùy người đi." Phuong Nho nhìn một chút, phát hiện Đế Minh thành viên, ánh mắt đều tràn đầy mỉm cười nhìn mình bên này, "Đế Minh huy chương sự tình chuẩn bị thế nào?"

"Chuẩn bị xong, người xem một chút." Kiều Gia Lỗi vỗ đùi, lập tức móc ra quy lĩnh túi, từ trong túi xuất ra một cái nhật lệnh bài màu vàng.

Lệnh bài kia chỉ có hai ngón tay cao thấp, tại lệnh bài trung ương chỗ, một cái kim sắc "Đế" chữ, như một vị thần đế, lấy dày rộng mạnh mẽ hai vai, chống đỡ trời cao.

Ở phía dưới, hai cái đậm kim sắc chữ nhỏ, điều khắc "Đế Minh." Hai chữ.

Phuong Nho bả huy chương này lật qua, nhất thời liền thấy mấy chữ này: Đế Minh mỗi người như long!

"Tốt!" Chứng kiến bề mặt này thiết kế đại khí bàng bạc huy chương, Phuong Nho nhìn không được tán thưởng một tiếng, nhìn về phía Kiều Gia Lỗi, nói: "Lỗi Từ, có lòng, Đế Minh huy chương làm rất tốt, tốt!"

"Đa tạ minh chủ khích lệ!" Kiều Gia Lỗi lập tức gật đầu tỏ ra một hơi, nói: "Minh chủ xác định sử dụng huy chương này sao? Còn có cần hay không sửa chữa địa phương?"

"Rất tốt, ta xem đến người dụng tâm!" Phuong Nho lại cẩn thận xem mấy lần huy chương này, gật đầu nói: "Huy chương chế luyện, số lượng nhiều liền sẽ để người đặc biệt khổ cực, cho nên ta kiến nghị, tại mình bên trong phát hiện đào móc ra một ít tin cậy nhân tài, thăng lên làm chúng ta Đế Minh nhân viên quản lý, mà huy chương, chỉ cấp cho cho những thứ này người!"

"Tốt!" Kiều Gia Lỗi gật đầu, Phuong Nho hẳn biểu thị tán thành, quả thực như Phuong Nho nói, chế tác một mặt dạng này huy chương, quả thực rất tiêu hao thời gian, nếu như Đế Minh bên trong, mỗi một vị thành viên đều cấp cho một viên huy chương, cái kia quả thực cần thời gian cùng tinh lực, "Minh chủ, ta ngược lại thật ra hy vọng trong tương lai, mỗi một vị Đế Minh huynh đệ, đều có thể có một khối tượng trưng bọn họ thân phận huy chương!"

"Ừm, ta cũng nghĩ như vậy." Phuong Nho gật đầu nói: "Hiện tại Đế Minh mới vừa thành lập, mỗi ngày gia nhập vào huynh đệ đều ở đây tăng, một mình người quản lý sẽ rất khổ cực, cho nên người ta cộng đồng nỗ lực, tại chúng ta mình bên trong, phát hiện đào móc ra mình châu đến, chúng ta liền không thể để cho hắn bị long đong, để cho mình châu tại mình bên trong phát quang phát nhiệt!"

"Tốt, có minh chủ bày mưu đặt kế, ta sẽ bắt tay vào làm làm chuyện này!" Kiều Gia Lỗi mỉm cười nói: "Bất quá từ phát hiện được bồi dưỡng, rồi đến phát huy được tác dụng, khả năng cần thời gian, bởi vì bất kỳ một cái nào người quản lý, đều sẽ ảnh hưởng đến Đế Minh phát triển, thậm chí là danh dự!"

"Đối, ta có thể nghĩ đến, ta biết người nhất định muốn lấy được." Phuong Nho rất tán thành gật đầu, nói: "Đối với Đế Minh quản lý, ta là một tay bả cái này quyền lực giao tại trên tay người, bởi vì ta biết, người sẽ không khiến ta thất vọng, hon nữa đang quản lý một thế lực năng lực cùng thủ đoạn phương diện, người so với ta ta cái này chuyên tâm khổ tu người mà nói, càng thành thạo."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 181: Bốn bề thọ địch

"Minh chủ đối ta tín nhiệm, ta chỉ có thể lấy hành động tới hồi biểu tượng!" Kiều Gia Lỗi kích động cười, đứng dậy, nói: "Minh chủ người là tu hành Cuồng

Nhân, ta sẽ không quấy rầy ngươi, ta đi làm chuyện ta!"

"Ừm, đi thôi!" Phương Nho đối hán gật đầu, nói: "Có chuyện gì, ngươi tùy thời có thể tìm ta!"

Kiều Gia Lỗi đáp một tiếng, gật đầu chính là dần dần đi xa, Phương Nho chứng kiến nắm trong tay Đế Minh huy chương, mỉm cười cất vào trong ngực.

"Xem ra là thời điểm trùng kích Thần Nguyên Cảnh!" Phương Nho chân mày giờ lên, khóe miệng hiển hiện vui vẻ, nhàn nhạt nỉ non một tiếng, "Hiện tại ta thiếu khuyết chính là đối cảnh giới linh ngộ, đối tu hành linh ngộ, chỉ cần ta hiểu ra tầng quan hệ này, tấn chức sự tình dễ dàng!"

Phương Nho trong nháy mắt chính là mắt nhắm lại, ôm lại thành đoàn, tâm thần đắm chìm mà xuống.

Mà lúc này, tại Thiên Kinh Minh ngoại môn tứ đại hộ pháp nơi ở bên trong, trên dưới trái phải tứ đại hộ pháp, từng cái sắc mặt tái xanh, bầu không khí tĩnh mịch, bọn họ đều mắt lớn trừng mắt nhỏ, trong sắc mặt toát ra một cỗ bất an.

"Lãnh Tinh, hiện tại làm sao bây giờ? Như thế nào cho phải a!" Hữu hộ pháp lưng hùm vai gấu Vương Thụy, lúc này thô to giọng cũng là trở nên vô lực thật nhỏ, thở dài một tiếng, nói: "Không nghĩ tới Phương Nho thành lập Đế Minh, trong vòng một đêm, thì có hơn ngàn người từ bản mình rời khỏi, đầu nhập vào đến Đế Minh bên trong!"

"Đúng vậy a chiều hiện tại cái này dưới hình thế đi, cái kia còn được!" Hạ hộ pháp Bắc Hạo trong sắc mặt không an thần sắc dừng động, một đôi tay xoa lấy liên tục, "Nếu để cho mình chủ biết ra môn phát sinh như vậy biến đổi lớn, chúng ta. . ."

"Đúng vậy a!" Tả hộ pháp Phong Trần, cái này tại bốn người tại nhất gầy nhom, cũng có vẻ tương đối huấn luyện viên người, đã ở lúc này có vẻ lo nghĩ bất an, "Chúng ta bốn người, nhưng là Thiên Kinh Minh ngoại môn thế lực đại biểu, mà bây giờ Phương Nho Đế Minh thành lập, trong nháy mắt liền để hơn một nghìn tên đệ tử phản bội bản mình, hơn nữa mỗi ngày đều có hơn trăm người đang làm quyết định này, nhao nhao đầu nhập vào đến Phương Nho Đế Minh bên trong." Phong Trần, càng nói càng kinh hãi, thanh âm cũng là càng nói càng nhỏ, nhỏ đến hán cũng không muốn lại nói.

Yên lặng không nói Tả hộ pháp Lãnh Tinh, nghe được mặt khác ba vị huynh đệ, nội tâm hán khăn trương cùng sợ, càng là đề cao rất nhiều.

Thiên Kinh Minh ở ngoại môn, nhưng là từ bốn người này nói chuyện, riêng là ức hiếp đồng môn làm vui, càng phải như vậy.

Hiện tại nhiều như vậy Thiên Kinh Minh thành viên, từng cái từ Thiên Kinh Minh thoát ly khỏi đi, gia nhập vào Phương Nho Đế Minh bên trong, hơn nữa mỗi ngày đều có người, từ Thiên Kinh Minh lui ra ngoài, tìm nơi nương tựa đến Phương Nho dưới trướng.

Tin tức này, hiện nay còn không có từ ngoại môn truyền đi, thế nhưng bọn họ biết, giấy gói không được lừa, nói không chừng tin tức này, lập tức hội truyền ra ngoại môn, thậm chí truyền tới Diệt Kinh Thiên trong tại.

Nghĩ tới đây, liền để cái này tứ đại hộ pháp trong lòng run lên, Thiên Kinh Minh ở ngoại môn phát sinh trọng đại như vậy thật lớn, đến lúc đó Diệt Kinh Thiên một truy cứu tới, bọn họ không cần nghĩ cũng biết, chính mình bốn người vận mệnh đáng lo.

"Phong độ!" Lãnh Tinh đột nhiên mở miệng nói ra một tiếng, "Hán chính là mình chủ phái tới quản lý nơi đây, nhưng là hán bây giờ lại mất tích lâu như vậy, âm tín hoàn toàn không có, chúng ta chỉ có thể bả tất cả trách nhiệm đều trốn tránh đến trên người hán mới được!"

"Đúng vậy a diệu kế a!" Vương Thụy trong lòng khê động, gật đầu, nói: "Từ lần trước, hán để cho chúng ta cho Phương Nho tiễn một phong thư, cho tới bây giờ cũng không nhìn thấy hán, sớm biết chúng ta liền không có ký hán, mở thư ra đến xem, viết cái gì."

"Nếu để cho mình chủ biết ở ngoại môn phát sinh trọng đại như vậy sự tình, chúng ta chỉ có thể như vậy." Phong Trần suy nghĩ đi qua, gật đầu nói: "Tự biết Hoàng Huyền sư huynh đi về sau, phong độ liền phái tới tiếp quản nơi đây, hiện tại khen ngược, phong độ cái này cấu tạp chúng trực tiếp liền bóc hơi khỏi thế gian, nỗi oan ức này, hán nhất định phải lưng."

"Không sai, kể từ đó, chúng ta mới có thể tự bảo vệ mình." Bắc Hạo lập tức thở phào một cái, dường như trong lòng treo tâm cũng nhẹ nhàng chậm chạp một tia, "Ta hiện tại hiểu kỳ là, hán ngày đó viết cho Phương Nho tin là nội dung gì, sớm biết liền mở ra đến xem!"

"Các ngươi có cảm giác hay không, đó là chiến thư!" Lãnh Tinh đột nhiên mở miệng nhìn về phía ba người bọn họ nói rằng: "Chẳng qua là lúc đó, phong độ nhiều lần cảnh cáo, nói hán đã tại trong thư thí bí pháp, chỉ cần chúng ta mở ra, hán thì sẽ biết, bằng không cũng sẽ không như bây giờ suy đoán."

"Chiến thư?" Nghe được Lãnh Tinh phân tích, ba người bọn họ cả kinh, Phong Trần mở miệng gật đầu nói: "Rất có thể."

"Nếu quả thật là chiến thư, cái kia. . ." Vương Thụy tựa hồ nghĩ đến cái gì, hít sâu một hơi, con mắt như ếch to bằng trứng, nói: "Lẽ nào hán đã chết tại Phương Nho thủ?"

Vương Thụy lời vừa nói ra, ba người khác cũng là trợn mắt hốc mồm hít sâu một hơi.

Tràng diện trong nháy mắt tại Vương Thụy đạo này suy đoán phía dưới, giống như chết yên tĩnh lại.

Trong đầu của bọn họ, không khỏi mà cùng nghĩ đến ngày đó phong độ cho đòi bọn họ đến đây, để bọn họ bả một phong cuốn thành một ít quyển tín điều, cho Phương Nho đưa đi.

Hơn nữa còn đặc biệt nhắc nhở bọn họ, nếu như bọn họ dám một mình mở ra tín điều, vậy bọn họ kết cục liền sẽ rất thê thảm.

Ôm thà rằng tin có không thể tin vô tâm tình, bọn họ cuối cùng không có can đảm kia mở ra cái kia đưa cho Phuong Nho tin điều là cái gì.

Cuối cùng đem tin điều giao cho tại Linh Dược Điền chấp hành nhiệm vụ một vị Thiên Kinh Minh thành viên, để cho giao cho Phuong Nho.

Bây giờ nghĩ đến, bọn họ cũng là hối tiếc chớ vội, sớm biết liền mở ra cái kia tin điều nhìn một chút liền đổi.

Hiện tại khen ngược, phong độ mặt tích không thấy bóng dáng, mà Đế Minh lại trong nháy mắt quật khởi, Thiên Kinh Minh ở ngoại môn ngay lúc sắp tứ phân ngũ liệt, cái này khiến thân là Thiên Kinh Minh ngoại môn tăng quản lý bọn họ, cảm giác được một cỗ bất an.

Thân là người quản lý, có trực tiếp trách nhiệm, đến lúc đó Diệt Kinh Thiên một truy cứu hạ xuống, bọn họ ngấm lại liền sợ.

Mặc dù bọn họ cũng không biết chính mình chủ là ai, thế nhưng bọn họ cũng là vãng mệnh tại Diệt Kinh Thiên miệng dụ, bằng không bọn họ cũng không can đảm đó dám làm xằng làm bậy, chiếm Thiên Kinh Minh cây to này, ức hiếp đồng môn.

"Phong độ khả năng chết thật!" Lãnh Tinh vô lực phun ra một câu, nhìn ba người khác lắc đầu, "Không có chứng cứ, cũng là chúng ta đùn đẩy trách nhiệm cơ hội tốt nhất."

"Không có hấn tại, chúng ta tin tức cũng không truyền tới mình chủ cái kia a!" Vương Thụy bất đắc dĩ nói rằng: "Nếu như kéo dài như thế, các loại (chờ) bản mình tất cả để từ đầu chạy sạch, Đế Minh như mặt trời ban trưa lúc, chúng ta bốn người vận mệnh cũng sẽ thê thảm, phải biết, tại trên tay chúng ta bị ức hiếp người, rất nhiều."

Nghe được Vương Thụy, Lãnh Tinh đám người lạnh lùng nguyền hấn một cái, thực sự là na hồ bất khai đề na hồ, vừa mới hơi chút thở phào tâm tình, tại hấn những lời này phía dưới, nhất thời lại khẩn trương.

Như Vương Thụy nói, nếu là thật đến một bước kia, vậy thì thật là là sẽ như thế, những cái kia bị bọn họ lấn ép qua đồng môn, đến lúc đó phản công mà đến, cái kia suy nghĩ một chút đều để bọn họ khẩn trương.

"Các người khác (đừng) nhìn ta như vậy, ta nói là sự thực mà thôi." Vương Thụy buông tay một cái vô lực cái.

"Hiện tại chỉ có thể đi được tới đâu hay tới đó." Lãnh Tinh thở dài một hơi thở, nói: "Hiện tại ta hy vọng mình chủ mau sớm phái người hạ xuống, nếu là không có chủ kiến đến đây chủ trì đại cuộc, đến lúc đó thực biết cái nào Vương Thụy nói như thế cũng không nhất định a."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Ngân Quang Thiên canh hai

Nửa ngày thời gian, lặng yên chạy đi, Phuong Nho cũng từ khoanh chân ngồi tĩnh tọa luyện hóa cảm ngộ bên trong, mở mắt.

Hồ!

Hắn khẽ nhếch miệng, phun ra một ngụm trọc khí, trong hai mắt hai đạo quang mang lóe lên mất đi.

"Luyện tinh hóa khí, luyện khí hóa thần, khí! Thần! Thần! Khí!" Phuong Nho nhàn nhạt nỉ non những lời này, trong hai mắt toát ra vẻ nghi hoặc, hiển nhiên lúc này hấn đối luyện tinh hóa khí đến luyện khí hóa thần cái giai đoạn này vẫn tồn tại một ít không có hiểu ra tới đồ vật.

Hắn dùng nửa ngày thời gian, luyện hóa cảm ngộ quá trình này, chứng kiến chính mình Đan Anh, đã tứ chi sinh trưởng đầy đủ hết, lúc này đã đến Đan Anh viên mãn cấp độ.

Nhưng là lại còn không có lĩnh ngộ ra hóa khí đến hóa thần cái này điểm mấu chốt, đây là tu luyện quy tắc chung nhảy, chỉ có chính mình cảm ngộ ra bên trong biến hóa, hấn lập tức hội cảnh giới đột phá, Đan Anh hóa thần nguyên mở thất khiếu, đến Thần Nguyên Cảnh.

Loại này lĩnh ngộ, là đối "Đạo." Lĩnh ngộ, có vài người cảm ở cái này cửa ải bên trong kẹt mấy năm, thậm chí mười năm, càng sâu vài chục năm đều không lĩnh ngộ ra đến, cuối cùng lòng tin mất đi, tu vi còn rút lui, cuối cùng tẩu hỏa nhập ma.

Mà Diệt Kinh Thiên bởi vì Tô Tiêu Tiêu duyên cớ, trong lòng thủy chung chú ý không Tô Tiêu Tiêu cách nàng mà đi, đối nàng quay giáo tương hướng, đối hấn cũng tạo thành thật lớn quấy nhiễu.

Như hần nói, nếu không phải là bởi vì Tô Tiêu Tiêu thành hần một cái tâm bệnh, hần sớm đã luyện khí hóa thần, đột phá hóa khí đỉnh phong, mở thần nguyên thất khiếu.

Cảm ngộ thiên cơ, ngộ đạo mình bạch thân, đạo tâm có thể nói trọng yếu nhất, Phuong Nho cũng đến bây giờ, mới hiểu hơn Hoàng Thiên Cơ lúc đó khổ tâm.

Nếu không phải là Hoàng Thiên Cơ lấy đại lực lượng, đại thần thông, đem bằng bạc Công đức chi lực phong ấn tại trong cơ thể mình, chính mình căn bản cũng không sẽ có cơ hội tới cảm ngộ cái này đối "Đạo." Lý giải.

Thiếu khuyết loại này lý giải, đạo cơ bên trong, liền sẽ thiếu khuyết trọng yếu nhất đồ vật, đối sau này thành tựu, quả thực thì sẽ là một loại tai nạn.

Bởi vì Phuong Nho biết, từ luyện tinh hóa khí đến luyện khí hóa thần, rồi đến luyện thần hoàn hư, thậm chí luyện hư hợp đạo, cái này bốn cái biết rõ chung quy nạp, đều là từng bước một đến gần vô hạn đến "Thiên đạo." Lý giải.

Nếu như mình từ luyện tinh hóa khí đến luyện khí hóa thần cái này quy tắc chung lĩnh ngộ cũng không có lý giải, liền tấn chức đi tới, cái kia sợ rằng đến luyện thần hoàn hư lúc, căn bản là hội trở thành một không thể vượt qua sinh tử bình chương.

Thiên đạo thiên đạo, tiền thiên sau đó nói, thiên là Trường Sinh chốn trở về, mà "Đạo" chính là từ thân đối "Thiên" lý giải.

"Xem ra muốn đột phá tầng bình chương này, còn cần một ít thời gian a!" Phuong Nho nhìn về phía thiên không, ni non tự nói một tiếng, thu tầm mắt lại.

"Ca ca, mau đến xem xem!" Đột nhiên đầu gỗ thanh âm tại trong đầu mình truyền đến, "Ta vừa mới tại Quý Tú Tài trên người, phát hiện một cái vật như vậy."

Phuong Nho vừa nghe đến đầu gỗ thanh âm, lập tức mắt nhắm lại, tâm thần trong nháy mắt sẽ đến đầu gỗ nơi này địa phương.

"Đầu gỗ, làm sao rồi?" Phuong Nho vừa xuất hiện, đầu gỗ chính là nhảy lên, nhảy lên Phuong Nho bả vai, "Người không phải đang tu luyện, chuẩn bị một lần hành động trùng kích đi tới, đến lúc đó đi độ lôi kiếp à."

"Đúng vậy a chỉ là vừa mới ta đi xem Quý Tú Tài thời điểm, trong lúc vô tình phát hiện cái này." Đầu gỗ gật đầu một cái, chính là xuất ra một cái lớn chừng ngón cái ống trúc, cho Phuong Nho truyền đạt, nói: "Cái này bên trong chứa, là một cái đưa tin phương tiện, Ngân Quang Thiên."

"Ngân Quang Thiên?" Phuong Nho trong nháy mắt tiếp nhận cái này ống trúc nhỏ, ba một tiếng, bả che vệt ra, nhẹ nhàng run lên, bên trong một con lớn chừng ngón cái ngân sắc như điện thiên đã bị Phuong Nho té ở tay mình tâm, gật đầu nói: "Đúng là Ngân Quang Thiên, cái này thiên tốc độ nhanh như ngân quang, ngược lại là thông tin truyền tin chọn đầu."

"Ca ca, thứ này, người nói là Quý Tú Tài dùng để cùng ai truyền lại tin tức." Đầu gỗ chớp chớp linh động con mắt nói rằng: "Có thể hay không cùng kia là cái gì Trương Tiên Lãnh có quan hệ!"

"Cũng không khả năng." Phuong Nho lắc đầu, chợt cũng gật đầu, nói: "Thế nhưng cũng có khả năng, bất quá cái này Ngân Quang Thiên phương pháp sử dụng, ta ngược lại thật ra biết, yêu cầu cho ăn huyết."

"Ừm, ta biết, cái này đơn giản." Đầu gỗ vỗ vỗ tay, cười nói: "Ta hiện tại liền đến Quý Tú Tài trên người, thả hần một thùng huyết tới dứt cho nó."

"Không cần nhiều như vậy a!" Phuong Nho cười cười, "Lại nói, người xem Quý Tú Tài đều gầy đến giống như một hầu tử giống như, làm sao có thể có một thùng huyết, chỉ cần vài giọt đã đủ, các loại (chờ) cái này Ngân Quang Thiên ăn uống đủ sau đó, hần sẽ đi tìm cái này người giết dây, chúng ta liền kiên trì chờ, đến lúc đó thì sẽ biết."

"Tốt, ca ca chờ đấy, ta đi một chút sẽ trở lại." Đầu gỗ gật đầu một cái, thân thể chớp mắt tiêu thất, trong nháy mắt liền vào Tam Sơn Đình bên trong.

Một lát nữa, đầu gỗ trở về, trong tay hần, dùng một đoàn thanh khí pháp phình, tại thanh khí nội bộ, bao vây lấy vài giọt màu đỏ tươi huyết dịch.

Đầu gỗ trong nháy mắt liền đem cái này đoàn thanh khí cho Phuong Nho truyền đạt, nói: "Tùy tùy tiện tiện liền từ trên người Quý Tú Tài rút vài giọt đi ra, đủ dùng không."

"Đủ." Phuong Nho gật đầu một cái, đem cái này thanh khí bên trong huyết dịch, rơi vào Ngân Quang Thiên trên người.

Ong ong ong!

Ngân quang cánh cấp tốc chấn động, ngón tay cái to thể hình, trong chớp mắt ngay tại thu nhỏ lại, Phuong Nho vội vàng đem hần bỏ vào tiểu trong ống trúc, đứng dậy.

"Đầu gỗ, người an tâm tu luyện, tranh thủ sớm ngày để cho ta dẫn người đi độ lôi kiếp." Phuong Nho nhìn về phía đầu gỗ vừa cười vừa nói: "Ta rất kỳ vọng ta đầu gỗ đệ đệ, sớm ngày lớn lên đấy!"

"Yên tâm đi ca ca, ta sẽ không để cho người thất vọng." Đầu gỗ rất là chăm chú gật đầu một cái cười nói.

"Tốt, ta đi ra ngoài, ta muốn bả cái này Ngân Quang Thiên thả ra ngoài, đến cái dẫn xà xuất động." Phương Nho đối đầu gỗ mỉm cười ở giữa phát tay một cái, trong chớp mắt Phương Nho thân ảnh biến mất không thấy.

Thoáng chốc, Phương Nho hai mắt mở đến, ánh mắt đầu đến trong tay mình, một cái ống trúc nhỏ ở trong tay mở lập, lúc này ống trúc đều khẽ chấn động.

Phương Nho biết, lúc này uống Quỷ Tú Tái huyết dịch Ngân Quang Thiên, đã vận sức chờ phát động, muốn nhất phi trùng thiên, bắt đầu hấn truyền tin sứ mệnh.

Ba!

Phương Nho trong nháy mắt đem ống trúc che vệt ra, hừ một tiếng, một đạo ngân quang nhất phi trùng thiên, Ngân Quang Thiên trong chớp mắt lấy mất thường nhìn không thấy tốc độ, biến mất ở trong bầu trời.

Chứng kiến Ngân Quang Thiên tiêu thất phương hướng, Phương Nho khoe miệng quai thượng lau một cái độ cong, nhàn nhạt rừ rừ nói: "Đây chính là cùng Quỷ Tú Tái có chặt chẽ liên lạc người giết đây, nếu như như đầu gỗ nói, là Trương Tiên Lãnh ngược lại là tốt nhất, nếu như vô lý. . . Lẽ nào thì sẽ là cùng Diệp Kinh Thiên liên lạc?"

Phương Nho nghĩ đến đây, mày nhíu lại hạ xuống, hấn suy đoán cũng không phải không có lừa thì sao có khời, dù sao Quỷ Tú Tái có thể sống đến bây giờ, chính là Diệp Kinh Thiên che chở hấn.

Diệp Kinh Thiên nuôi Hồ gây họa, dùng để đối phó chính mình, nói không chừng cái này Ngân Quang Thiên là Diệp Kinh Thiên dùng để cùng Quỷ Tú Tái liên hệ.

"Diệp Kinh Thiên liền Diệp Kinh Thiên đi, cho tới bây giờ lúc này, cũng quả thực đến đối mặt hấn thời điểm!" Phương Nho chân mày chợt giãn ra, trên mặt lộ ra lau một cái nhàn nhạt vẻ chờ mong, hấn chính là biết, chính mình vừa tới sư môn lúc, từ Tô Tiêu Tiêu chỗ biết được, Diệp Kinh Thiên tu vi, cũng chỉ là tại Hóa Khí Cảnh đỉnh phong.

Bây giờ chính mình tu vi, cũng đã đến tầng thứ này, Phương Nho trong lòng, ngược lại có điểm chờ mong cùng Diệp Kinh Thiên chính diện giằng co một lần.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 183: Tin tức nhẩn nhủ canh ba

Phương Nho tâm tư, nghĩ đến cùng Diệp Kinh Thiên chạm mặt hình ảnh.

Từ Thanh Thủy Trấn lần đầu chứng kiến Diệp Kinh Thiên lúc, lúc đó mình và Tô Tiêu Tiêu thân khốn Luyện Hồn Đại Trận bên trong, mặc dù lúc đó là Diệp Kinh Thiên xuất thủ, bả hai người mình cứu ra.

Lúc đó chính mình hay là tại trong lòng đối với hấn rất cảm tạ, chỉ là hấn vừa ra miệng, liền đối với mình phi thường khinh miệt, khẩu khí cuồng vọng vô biên, nhất thời trong lòng hạo cảm cùng lòng biết ơn cũng nhạt.

Rồi đến cùng ngày thượng sư môn, tại Tô Tiêu Tiêu Tiên Phong bên trong, bởi vì mình đến, hấn vậy mà xông vào Tiêu Tiên Phong, phá hỏng Tô Tiêu Tiêu lục mạng tinh kiếm quang trận, đòn nghiêm trọng Tam Sơn Đỉnh, thiếu chút nữa dưới con nóng giận, muốn giết mình.

Nếu không phải là Tô Tiêu Tiêu lấy chương giáo sư tôn lẫn nhau uy hiếp, sợ rằng mình đương thời không phải là chịu chút đau khổ da thịt đơn giản như vậy.

Nghĩ tới những thứ này, Phương Nho liền cảm giác trong cơ thể mình huyết dịch tại vô hạn sôi trào, một cổ kiềm nén đã lâu tức giận bác nhưng bạo phát.

Nếu không phải là bây giờ Quỷ Tú Tái tại trên tay mình, còn có chỗ đại dụng, Phương Nho thậm chí lập tức muốn lấy Quỷ Tú Tái làm đao, nhắm thẳng vào Diệp Kinh Thiên, đem hấn đáng ghê tởm sắc mặt tại trong sư môn vạch trần, để cho hấn trở thành chứng mất đi diệt.

Thế nhưng Phương Nho sau đó liền đem ý nghĩ này đè xuống, hấn biết, bây giờ Quỷ Tú Tái còn có trọng dụng, chính mình còn cần hấn, tìm được trước trong miệng hấn nói tới Trương Tiên Lãnh, bả sự tình hoàn toàn xác nhận hạ xuống sau đó, lúc kia Quỷ Tú Tái có thể chết.

Phương Nho ý tưởng cũng là thận trọng, đối với quan hệ đến gia tộc sống còn sự tình, cùng Diệp Kinh Thiên sự tình so với, đương nhiên là gia tộc mình sự tình trọng yếu hơn.

Hơn nữa bây giờ, chính mình tu vi đã cùng lúc đầu Diệp Kinh Thiên không hai, hơn nữa Phương Nho còn tự tin mình bây giờ so lúc đầu Diệp Kinh Thiên đã chỉ có hơn chứ không kém.

Diệp Kinh Thiên có hồn khí cấp bậc pháp bảo Ngũ Nhạc Lô, mình bây giờ cũng có hồn khí cấp bậc pháp bảo Tam Sơn Đỉnh, hơn nữa Tam Sơn Đỉnh hiện tại đã như đầu gỗ nổi, cũng nhanh muốn đến gần vô hạn đến độ lôi kiếp cấp độ.

Chỉ cần Tam Sơn Đỉnh tại trong lôi kiếp giành lấy cuộc sống mới, đến lúc đó Tam Sơn Đỉnh đẳng cấp sẽ là chất bay vọt, hơn nữa lực lượng cũng không thể so sánh nổi.

Hồn khí vượt qua lôi kiếp, chính là đã có "Tiên khí!" Danh xưng, tiên khí tiên khí, tiên nhân sử dụng pháp khí, không phải tầm thường.

Cho phép cất cánh Ngân Quang Thiên sau đó, Phương Nho muốn rất nhiều, cũng muốn rất nhiều ứng đối sự tình, trong lòng còn dâng lên một cỗ nhỏ chờ mong.

Hắn đang mong đợi Diệp Kinh Thiên lại là Ngân Quang Thiên tiếp thu người, chờ mong hắn hội đi tới nơi này, đến lúc đó chính mình liền sẽ có cơ hội kia cùng hắn vừa tranh đấu mang.

Thế nhưng lúc này muốn làm, vẫn là chỉ có đợi.

Cho nên Phương Nho nghĩ tới sau đó, liền đem những ý niệm này dứt bỏ, nhắm lại hai mắt, lần nữa luyện hóa cảm ngộ đạo mà đi.

Mà có trong nháy mắt vượt qua nghìn dặm danh xưng Ngân Quang Thiên, đã ông thanh chấn động, dĩ nhiên cũng làm sắp tiếp cận thân truyền Phong Dương Tiên điện đình núi.

Khoanh chân ngồi trên Dương bên trong tiên điện Lưu Dương, lúc này lỗ tai nhẹ nhàng run rẩy một cái, nhắm hai mắt cũng là mở to.

Khóe miệng hắn hơi hơi giơ lên, trên mặt hiện lên vẻ khinh thường cười nhạt, thản nhiên nói: "Quý Tú Tài rốt cuộc lại truyền tin đến, cái này sức sinh không biết lại có chuyện gì? Chẳng lẽ hắn đã đem Diệp Kinh Thiên giao cho chuyện làm tốt?"

Hừ!

Một đạo ngân quang từ trong điện một chỗ thông gió trong lỗ vọt một cái mà vào, trong chớp mắt rơi vào mở bàn tay ra Lưu Dương trong lòng bàn tay.

Ngân Quang Thiên rơi vào trên tay hắn, chỉ một thoáng phát sinh xì xì thanh âm, thì có một cỗ thuộc về Quý Tú Tài khí tức từ Ngân Quang Thiên bên trong tràn ngập ra.

Ngân Quang Thiên chính là Lưu Dương giao cho Quý Tú Tài, dùng để cùng mình nhấn nhủ tin tức phương tiện, chỉ cần Quý Tú Tài yêu cầu tìm Lưu Dương thời điểm, liền yêu cầu cho Ngân Quang Thiên cho ăn huyết.

Ăn Quý Tú Tài huyết Ngân Quang Thiên, liền sẽ tràn ra Quý Tú Tài khí tức, biểu thị Quý Tú Tài có việc muốn tìm chính mình, mà nếu như là Phương Nho dùng tự thân huyết, dứt cho Ngân Quang Thiên, vậy bây giờ Lưu Dương chính là sẽ không biết, là người phương nào cho mình tại truyền tông tin tức.

"Hừ!" Lưu Dương bàn tay nắm chặt, trong sắc mặt hiện lên thấy lạnh cả người, nói: "Quý Tú Tài chẳng lẽ nhanh như vậy cũng đã hoàn thành nhiệm vụ? Phương Nho chết tại trên tay hắn?"

Lưu Dương từ ngồi ngay ngắn bên trong đứng lên, chậm rãi đặc bộ suy nghĩ, nói: "Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu Đan đôi hoa tỷ muội này, hiện tại nhưng là còn ở bên ngoài trong môn quản lý tất cả sự vụ, chẳng lẽ Quý Tú Tài bằng vào một thanh tà ác Vạn Hồn Phiến, lại có thông thiên khả năng? Có thể tại Tô thị tỷ muội mí mắt hạ, đem Phương Nho chém giết?"

Lưu Dương nhíu mày, hắn thực sự có điểm không tin tin tức này, dù sao hắn biết, Phương Nho là Tô Tiêu Tiêu mang theo sư môn, vì Phương Nho, Tô Tiêu Tiêu đã tại trong sư môn làm ra vài món về Phương Nho đại sự.

Những đại sự này, đủ để kinh động sư môn, kinh động thân truyền Phong, kiện thứ nhất, bởi vì Phương Nho Linh Dược Điền sự kiện, cũng đã liên thân vì ngoại môn trưởng lão Trần Hùng Quan, đều bị phạt đi điện bích nhai điện bích ba tháng.

Mà thân truyền đệ tử Lăng Thu Thần tu vi bị phong ấn, cuối cùng trực xuất khỏi sư môn, những thứ này từng món một, đều cùng lấy Phương Nho có thiên ti vạn lữ quan hệ.

Hiện tại Quý Tú Tài phát tới Ngân Quang Thiên tin tức, làm sao có thể sẽ để cho Lưu Dương tin tưởng, hắn có thể nhanh như vậy liền đem Phương Nho giết chết, nếu như không có bà Phương Nho giết chết, vậy hắn Quý Tú Tài làm sao lại cho mình gửi tin nhắn đây?

Lưu Dương đi qua đi lại mấy lần, cước bộ chợt dừng lại, hai mắt hí lại, sầm mặt lại, nói: "Thôi được, ta ngược lại muốn nhìn một chút Quý Tú Tài đang giờ trò quỷ gì, nếu như hắn thật tại Tô thị tỷ muội mí mắt hạ, bà Phương Nho chém giết, hắc hắc. . . Thì trách không được ta."

"Quý Tú Tài, coi như ngươi hoàn thành Diệp Kinh Thiên giao cho ngươi sát sanh nhiệm vụ, ngươi cũng đừng nghĩ rồi trở về!" Luru Dương nghĩ đến một cái điệu kể, trên mặt hiện lên cười lạnh lạnh ý, "Ta chỉ sẽ đem ngươi giao cho Tô Tiêu Tiêu, để cho nàng tới xử lý, ha ha ha."

Luru Dương nghĩ đến đây, trong hai mắt phun trào ra trí tuệ vững vàng quang mang, hắn trong chớp mắt đem Ngân Quang Thiên thu, đi ra Dương Tiên điện, ngẩng đầu nhìn sắc trời một chút, hắn lấy ra một khối linh thú lệnh bài, trong nháy mắt đưa vào lực lượng.

Hào!

Linh thú thanh thúy kêu to xa xa truyền đến, không bao lâu son điều cái kia thân ảnh không lồ tại bầu trời xa xa bên trong hiển hiện, cấp tốc hướng Luru Dương vị trí chỗ ở lướt đến.

Cánh khổng lồ một cánh một gian, có cuồng phong đảo qua, cát bay đá chạy, trong chốc lát Linh Thú Sơn điều chỉnh là hạ xuống như trâu nước to bằng thân thể, tại Luru Dương bên người.

"Sắc trời còn sớm, đợi vào đêm lúc, ta liền mau chân đến xem." Luru Dương mắt nhìn sắc trời, tự tay tại linh thú trên người vỗ vỗ tay, chợt móc ra một viên đan dược cho son điều cho ăn đi.

Hoàng hôn Tây Trầm, một ngày quang cảnh mắt thấy đã sắp qua đi, thân từ Linh Dược Điện bên trong khoanh chân ngồi tĩnh tọa, cảm ngộ đạo ý Phương Nho cũng là vào lúc này mở mắt.

Hắn thở một hơi thật dài, chứng kiến sắc trời tối xuống, một ngày thời gian đã sắp qua đi.

Tại một ngày này bên trong, Phương Nho cũng là toàn tâm đề cho mình thể xác và tinh thần đều nhập tại bên trong hư không sâu xa, bả tự thân hóa làm một hạt bụi nhỏ, mặc cho ở nơi này trong hư không tùy ý phiêu đảng.

Mà hắn cũng theo chính mình loại này thả lỏng trạng thái, toàn tâm toàn ý tâm vô bàng vụ tới cảm ngộ đạo ý tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 184: Bóng đêm chi chiến

Luyện tinh hóa khí đến luyện khí hóa thần giai đoạn, là một cái chất chuyển biến, cái này chung quy hoàn toàn bất đồng chuyển biến, cũng không phải là trong cảnh giới đề thăng đơn giản như vậy cùng nước chảy thành sông.

Đây là liên quan đến đối thiên cảm ngộ cùng đối đạo lý giải, tự thân chính là chỗ này thiên đạo bên trong nhất nhỏ bé một phần tử, thiên đạo phía dưới vạn vật đều là con kiến hôi, thiên đạo không có ai, hắn như cũ vẫn là hội vạn chuyển.

Phương Nho chậm rãi đứng dậy, chứng kiến Linh Dược Điện bên trong đệ tử, đều khẩn cấp hướng Linh Dược Điện lối ra bước đi, ngày này bận rộn, chỉ có ở nơi này một chút, mới khiến cho bọn họ đi được so Hầu còn gấp gấp.

Phương Nho kiểm tra một lần linh dược, bây giờ linh dược này đã cách thành thực cách chỉ một bước, mắt thấy lập tức phải thu gặt, bây giờ ở ngoại môn lại thành lập Đế Minh.

Lúc này tiến vào nội môn tâm tình, ngược lại không có lấy trước như vậy nhiệt liệt.

Dù sao mình thể lực vẫn là vừa mới khởi bước, một khi vào nội môn, nơi đây tất cả, mình cũng hội xúc tua không đến, điểm ấy để cho Phương Nho có điểm không an tâm tới.

Phương Nho không yên lòng, cũng không phải là đối Kiều Gia Lỗi không yên lòng, mà là lo lắng đến lúc đó, chính mình vừa ly khai, một mình hắn hội ứng phó không được, dù sao chính là Đế Minh tín ngưỡng vị trí.

"Xem ra, tại vào nội môn trước giờ, rất có cần phải đem tất cả tụ hợp lại, đem những này nói cho bọn hắn biết." Phương Nho vừa đi vừa nghĩ đạo, bất tri bất giác liền đi tới chính mình nơi ở, đẩy cửa ra, tiên thi chuẩn bị xong com nước, người được này cỗ hương vị, Phương Nho cảm giác một ngày mệt nhọc đều có thể quét sạch.

Mà lúc này, ở ngoại môn một chỗ đỉnh núi phía trên, một đầu thật lớn linh thú, lặng yên không một tiếng động đáp xuống, thân ở linh thú lưng Luru Dương, một bước đáp xuống, trong sắc mặt toát ra lau một cái cười nhạt, trong chớp mắt, hắn liền đem Ngân Quang Thiên thả bay đi.

Như một đạo ngân quang tại trong màn đêm xẹt qua, trong chớp mắt tiêu thất tung tích.

Lưu Dương cử động lần này hiển nhiên là để cho Ngân Quang Thiên đi mật báo, đem hấn cho rằng "Quý Tú Tài" mang đến.

Phương Nho rửa tay, cùng Tô Hiểu Đan ngồi xuống nồng nhiệt đang ăn cơm, một bữa cơm ăn nghỉ, Phương Nho lại rửa mặt một phen, chính là ngồi ở trên giường, mà Tô Hiểu Đan nhưng là như cũ chạy đến bên trong giặt quần áo đi.

Hừ!

Đúng vào lúc này, đột nhiên từ trong cửa sổ một ánh hào quang lóe lên mà vào, trong chớp mắt Phương Nho cấp tốc một chương bỏ tới.

"Ồ!" Đột nhiên Phương Nho kinh ngạc một tiếng, thành chương đao mà đánh xuống bàn tay, trong nháy mắt chụp tới, vội vàng đem cái này lách vào tới Bạch Quang nắm trong tay.

"Ngân Quang Thiên." Phương Nho chứng kiến trong tay chậm rãi rung động cánh Ngân Quang Thiên, lập tức mừng rỡ trong lòng, vội vàng đứng lên, "Quả nhiên tới!"

"Hiểu Đan, ta đi ra ngoài một chút!" Phương Nho hướng phòng rửa mặt hô một tiếng, chính là cấp tốc giẫm chân tại chỗ xuất môn.

Thoáng chốc Phương Nho cầm trong tay Ngân Quang Thiên buông ra, lập tức chính là theo Ngân Quang Thiên bay đi phương hướng cấp tốc chạy đi.

Hướng phía cái này phương hướng một đường chạy như điên, Phương Nho phát hiện, đây không phải là đi Tiểu Lăng Phong phương hướng à, lập tức ngược lại là bước nhanh hơn.

Không bao lâu, Phương Nho thân ảnh chính là theo Ngân Quang Thiên thượng Tiểu Lăng Phong, mà Ngân Quang Thiên đã ở trong nháy mắt không có vào phía trước một đạo dưới ánh trăng thân ảnh mờ hồ bên trong, bị hấn giữ tại trên tay.

Phương Nho ngừng cước bộ, trước mặt phía trước mấy chục bước cái kia đạo thân ảnh mờ hồ, dưới ánh trăng, Phương Nho cũng thấy không rõ lắm hấn tướng mạo.

Thế nhưng cái kia thân trắng nõn quần áo, dưới ánh trăng ngược lại là tương đối dễ thấy, cùng mình cái này thân xám lạnh ngoại môn mặc vừa so sánh với, cũng biết người kia nhất định là thân truyền dưới đình tới.

"Diệp Kinh Thiên?" Phương Nho tại kích động trong lòng ni non một tiếng, chỉ thấy đạo này ánh trăng thân ảnh mờ hồ, hình thể cùng thân cao đều cùng mình trong ấn tượng Diệp Kinh Thiên chênh lệch không bao nhiêu.

"Người này không phải Quý Tú Tài?" Lưu Dương đứng tại chỗ, chấp hai tay nhìn đến Phương Nho vẫn không nhúc nhích, ngăn tại trong lòng mang theo nghi hoặc thán phục một tiếng, "Hắn không phải Quý Tú Tài, sẽ là ai? Phương Nho?"

Phương Nho không nhúc nhích, cũng không mở miệng, Lưu Dương cũng như vậy, hai người kinh ngạc mượn lấy mờ nhạt ánh trăng quan sát lẫn nhau cùng suy đoán, ai cũng đoán không ra ai tâm tư.

Thế nhưng, yên lặng vẫn bị đánh vỡ.

"Dẫn xà xuất động, quả nhiên thấu hiệu, xà rút cục đi ra!" Phương Nho, mang theo vẻ mong đợi cùng cười nhạt, dứt lời, thân thể cũng đột nhiên mà phát động, cước bộ một bước, thân thể như một chi bắn ra tiễn, trong chớp mắt hướng Lưu Dương đánh tới.

Lúc này, Phương Nho đôi bàn tay, vậy mà bắt đầu khởi động lên như kim sắc sáng bóng, như hai thanh khai quang bảo đao, rút cục vào lúc này rút đao ra vò.

"Hóa Ma Đao!"

Phương Nho trong nháy mắt vừa ra tay, liền lấy ra chính mình tại Quý Tú Tài chỗ thường tới chính tông hoàng cấp võ học, cái này võ học, đã ở gần hai ngày luyện hóa cảm ngộ hạ, lần thứ hai bị Phương Nho cô động một phen, lúc này coi như là hoạt học hoạt dụng, lần đầu tiên lấy ra thực chiến đối địch.

Ừm ừm!

Đen kịt trên không, nhất thời vào lúc này hiện lên từng cổ một chấn động, phảng phất có cự thú muốn phá vỡ không gian xiềng xích, từ đó chui ra ngoài, chỉ một thoáng, thuộc về Hóa Ma Đao thiên địa dị tượng hiển hiện ra.

Một thanh kim quang lóng lánh, lớn vô cùng kim đao tại trong hư không hiện lên, chứng kiến đao này, phảng phất dưới một đao, có thể đem ngọn sơn phong này chém thành hai khúc.

Lưu Dương biến sắc, đối mặt Phương Nho một đao kia bỏ tới cuộn cuộn đại thế, phảng phất chính mình tại dưới một đao này, sẽ bị chém thành hai khúc, thời khắc ở giữa hắn liền cảm nhận đến Phương Nho thực lực.

"Tốt lực lượng hùng hồn, ở ngoại môn bên trong vẫn còn có tu vi đạt được Hóa Khí Cảnh đỉnh phong người! Loại này tu vi cảnh giới, nhưng là đủ để tại

thân truyền Phong có một chỗ cắm dùi." Lưu Dương trong lòng vô cùng khiếp sợ, thế nhưng đối mặt Phương Nho cái này Hóa Ma Dao cuộn cuộn đao ý, hẳn biết mình không ra toàn lực, sợ rằng sẽ chết oan chết uổng.

Ngay sau đó hẳn tại thời khắc ở giữa chính là bàn tay đưa ra, mãnh mẽ hướng đánh tới Phương Nho vỗ tới.

Răng rắc!

Tại Lưu Dương một chưởng này đánh tới phía dưới, Phương Nho trong nháy mắt cũng cảm giác được, chính mình lâm vào một cái đen kịt trong thế giới, đột nhiên bầu trời một đạo không gì sánh được cường liệt lôi đình thiểm điện, như một con rít to lớn hướng chính mình đánh tới.

"Lôi Đình Vạn Tượng Kinh!" Phương Nho trong nháy mắt cũng biết, đây là sư môn bảo vật trấn giáo, hẳn không biết cái này bảo vật trấn giáo đẳng cấp, thế nhưng có thể trở thành một tòa sừng sững không ngã đại tông môn bảo vật trấn giáo, nhất định sẽ không kém.

Ừng ừng!

Hóa Ma Dao cùng cái này Lôi Đình Vạn Tượng Kinh bên trong thiên uy lôi đình đánh vào một chỗ, Phương Nho trong nháy mắt liền thấy chính mình kim đao tại lôi đình phía dưới như mưa đánh chuỗi tây, trong nháy mắt cùng cái này lôi đình hai hai tiêu tán thành vô hình.

Mà Phương Nho nhãn tình sáng lên, cái này khiến chính mình rơi vào đen kịt thế giới cũng biến mất không thấy gì nữa, trong chớp mắt bàn tay biến đổi, hóa thành huyền ảo thủ ấn, hướng Lưu Dương đánh tới.

Phương Nho vừa ra tay, chính là Phương Thiên Ấn bên trong một kích mạnh nhất thiên ấn, trên không chấn động, kim quang rực rỡ con dấu hiển hiện ra, lấy thế thái sơn áp đỉnh hướng Lưu Dương áp đi."

Lưu Dương tu vi cũng là Hóa Khí Cảnh đỉnh phong, thế nhưng lúc này đối mặt Phương Nho như vậy lực lượng hùng hồn, cùng liên tiếp xuất hiện võ học chiến kỹ, lúc này hẳn, trong lòng khiếp sợ đã cần phiên giang đao hải để hình dung.

Hắn lập tức trong lòng bàn tay như lôi đình quang mang bắt đầu khởi động không ngớt, một chưởng cấp tốc hướng Phương Nho vỗ tới.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 185: Là bạn không phải địch cạnh hai

Hắn mỗi lần xuất thủ, đều tựa như như ở chân trời đánh một cái lôi, tránh một đạo điện, nếu không phải là ý vào Lôi Đình Vạn Tượng Kinh cường đại, Lưu Dương tin tưởng mình lúc này đã trở thành bại tướng dưới tay Phương Nho, thậm chí chết bởi Phương Nho thủ bên trong.

Lưu Dương tâm cũng là xuất hiện không thể tin tưởng chấn động, hẳn cho tới bây giờ chưa từng tới, ngoại môn bên trong, lại có nhân vật như vậy, vậy mà có thể mang thân là thân truyền đệ tử chính mình, chiến có điểm luống cuống tay chân, chiến chính mình lòng tin giảm đi.

Ừng ừng!

Lôi Đình chi lực cùng kim sắc con dấu đột nhiên va chạm, cũng là Phương Nho dĩ thủ ấn cùng Lưu Dương bàn tay mãnh liệt một kích, nhất thời để cho Lưu Dương cước bộ bạch bạch bạch rút lui mấy bước mới dừng lại.

"Nếu không phải cậy vào sư môn bảo vật trấn giáo, Lôi Đình Vạn Tượng Kinh bàng thân, lúc này ngươi đã chết!" Phương Nho lúc này ngược lại không có động thủ, hẳn hiện tại đã thăm dò đi ra Lưu Dương lực lượng tu vi, lập tức cũng là phi thường trực tiếp làm cười lạnh một tiếng, lạnh lùng nói với Lưu Dương: "Thân truyền đệ tử, cũng chỉ thường thôi!"

Phương Nho biết, dựa vào bản thân tu vi cùng lực lượng, phải đối phó người trước mắt này, dù là hẳn là thân truyền đệ tử, mình cũng có lòng tin cùng đánh một trận, thậm chí bằng vào Tam Sơn Đình, đều có thể có cơ hội đưa hắn chém giết.

Nếu không phải là Lôi Đình Vạn Tượng Kinh thần kỳ cùng bá đạo, Phương Nho tin tưởng vừa mới chính mình lôi đình thủ đoạn, cũng đủ để đem người này xoa bóp.

"Ngươi đến cùng là ai?" Lưu Dương khuôn mặt dưới ánh trắng toát ra khiếp sợ, hẳn nhìn Phương Nho ôn cả giận nói: "Xem ra Quỷ Tú Tài cái kia súc sinh, đã chết oan chết uổng, ngươi bắt hắn Ngân Quang Thiên dẫn ta đến đây, để cho ta không nghĩ tới là, ngoại môn bên trong vậy mà lại có người nhân vật như thế."

"Không sai, Quỷ Tú Tài quả thực đã chết, hơn nữa sẽ chết tại trên tay ta." Phương Nho cười lạnh một tiếng, toàn thân đều vận sức chờ phát động, như một tấm kéo đến đây thẳng Cung, tùy thời chuẩn bị xuất thủ, "Phóng xuất Ngân Quang Thiên, chính là vì dẫn ngươi này Đại Độc Xà, mới tốt một lưới bắt hết, ta thật thay sư môn bị ai, riêng lớn một tòa tiên môn, dĩ nhiên tại thân truyền đệ tử bên trong, xuất hiện các ngươi loại này con sâu làm rầu nồi canh, vậy mà cùng nhân gian ác ma Quỷ Tú Tài cấu kết với nhau làm việc xấu, có các ngươi loại này cứ chuột y hệt, Thiên Hóa môn sớm muộn cũng sẽ hủy diệt!"

Phương Nho nói vừa xong, cước bộ một bước, thân thể nhanh như thiểm điện, cấp tốc hướng Lưu Dương đánh tới, lúc này đây, Phương Nho quyết định tận đại năng lực, muốn đem tên tặc này người chém giết.

"Ngươi là Phương Nho!" Đột nhiên Lưu Dương lớn tiếng nói ra một tiếng: "Chúng ta không nên thành địch nhân!" Đối mặt Phương Nho đàng đàng sát khí khí thế, Lưu Dương ngược lại không có xuất thủ, mà là cấp tốc gấp gấp thêm chân thành nói rằng.

Phương Nho một chương, như một thanh sắc bén bá khí đao, một đao tựa muốn đem Lưu Dương đầu lâu chặt xuống, thế nhưng lúc này, Lưu Dương không có không có trả tay, đối mặt Phương Nho mãnh liệt một kích, nếu như cái này xuống một đao, tất nhiên sẽ đầu người ở riêng.

Nghe được Lưu Dương, Phương Nho sống bàn tay cách cổ hấn chỗ khoảng cách lúc, dừng lại, nhướng mày, bỏ về phía cổ hấn sống bàn tay, thuận thế nhất chuyển, trực tiếp một chương vỗ tại hấn trên ngực.

Bành!

Cái này từ đao đổi thành chương một kích, mặc dù không đến mức đưa hấn đầu lâu chặt xuống, chính là lực lượng hay là không nhẹ, Lưu Dương bị Phương Nho một chương vỗ thân thể rút lui, phốc một tiếng phun ra một búng máu, cước bộ thất tha thất thểu, suýt nữa liền muốn ngã xuống đất, thế nhưng hấn lại che miệng ngực, ho khan, chống đỡ thân thể không có ngã xuống.

Phương Nho nhíu mày cũng có chỗ buông lỏng, hấn không có khả năng bằng người này một câu nói, liền sẽ tin tưởng hấn.

Mặc dù mình cường lực một kích, không có đem đầu hấn tước mất, chính là một chương nhưng cũng để cho Phương Nho nhìn ra, hấn đúng là không có trả tay ý tứ.

"Ngươi vừa mới nói chuyện là có ý gì?" Phương Nho đứng tại chỗ nhìn Lưu Dương hỏi: "Còn có, làm sao ngươi biết tên của ta? Ngươi là ai? Một cái cùng Quỷ Tú Tài có liên quan người, ta Phương Nho không sẽ cùng hấn làm bạn, sẽ chỉ cùng hấn làm địch nhân! Lẽ nào ngươi là sợ, không dám hoàn thủ sao?"

"Ha ha, Phương Nho tên, quả nhiên cũng không phải không phải hư danh." Lưu Dương vậy mà vui sướng cười to vài tiếng, ngay tại chỗ ngồi xuống, nói: "Mặc dù ngươi chính là ngoại môn đệ tử, thế nhưng tên ngươi, đã truyền khắp thân truyền Phong, sợ rằng trừ bây giờ còn đang ngồi từ quan Lưu Hòa Mộc Thần sư huynh không hỏi thế sự bên ngoài, ta nghĩ thân truyền trên đỉnh núi trăm tên thân truyền đệ tử, đều biết ngươi Phương Nho tên, hơn nữa hôm nay gặp mặt, mặc dù ngươi người không có ba đầu sáu tay, thế nhưng thực lực ngươi tu vi, đã có ba đầu sáu tay, Lưu mỗi đều muốn mặc cảm, cam bái hạ phong."

"Ngươi đến muốn nói cái gì?" Phương Nho không hề bị lay động, có vẻ có điểm không kiên nhẫn, "Thời gian của ta rất quý giá, ngươi tốt nhất đem lời nói rõ ràng ra, bằng không là địch không phải bạn."

Phương Nho nói là sự thực, hấn cũng không muốn bỏ thời gian lãng phí ở loại này cùng Quỷ Tú Tài có quan hệ trên thân người, đối với hấn nói mình danh tiếng như thế nào như thế nào, Phương Nho cũng không muốn nghe, bởi vì Phương Nho biết, đây hết thảy đều là bởi vì Tô Tiêu Tiêu, mà đổi thành một cái chính là Diệp Kinh Thiên.

"Ta vốn tưởng rằng, tới nay tới người, lại là Diệp Kinh Thiên, hiện tại nếu như ta suy đoán không nói bậy, ngươi cũng là Diệp Kinh Thiên người." Phương Nho lạnh lùng nói rằng: "Diệp Kinh Thiên Thiên Kinh Minh, thế lực trải rộng cả tòa sư môn, ngoại môn bên trong Thiên Kinh Minh đồng dạng tồn tại, lấy ức hiếp đồng môn làm vui, ngươi cũng sẽ không là cái gì đồ tốt, vậy mà cùng Quỷ Tú Tài cấu kết cùng một chỗ, ta nhẫn nại là có hạn độ."

"Phương Nho, ngươi đừng vội, hãy nghe ta nói." Lưu Dương gấp gấp vội vàng khoát tay, đứng lên, nói: "Chính là người tốt bên trong có người xấu, như vậy tương phản người xấu bên trong cũng là có người tốt, rất hiển nhiên, ta chính là cái tên xấu xa kia bên trong người tốt."

"Ngươi nói cũng không sai, ta đúng là Thiên Kinh Minh người, thế nhưng ta cũng là người tại Tào Doanh lòng đang hán, cũng không phải là toàn tâm toàn ý về đường cho hươu chạy." Lưu Dương chân thành nói rằng: "Ta gọi Lưu Dương, coi như cùng là sư huynh ngươi, bây giờ Diệp Kinh Thiên cũng không tiếp tục là đã từng cái kia Diệp Kinh Thiên, hấn hiện tại sở từ sở vì, đã có thể phân loại đến yêu ma một loại, ta sớm đã có đoạn tuyệt với hấn tâm tư, chỉ là đang đợi một cái cơ hội."

"Ừm!" Phương Nho vừa nghe, khẽ di một tiếng, nói: "Ngươi nói chuyện, ta sẽ không tin tưởng, nếu quả thật như lời ngươi nói, ngươi làm sao có thể sẽ cùng Quỷ Tú Tài liên lạc, trả lại cho hấn Ngân Quang Thiên, nếu không phải là Quỷ Tú Tài đã chết tại trên tay ta, lúc này chính là ta chết tại trên tay hấn, hiện tại tới gặp ngươi, cũng là Quỷ Tú Tài mà không phải ta."

"Ai, ta biết hiện tại muốn để ngươi trong thời gian ngắn tin tưởng ta, cũng quả thực rất khó." Lưu Dương bắt đầu dĩ thời dài một tiếng lắc đầu, nói: "Thế nhưng ta có thể nói cho ngươi, ta Lưu Dương nói tới những câu phát ra từ phế phủ, ngươi cũng biết Quỷ Tú Tài bây giờ tại sư môn thân phận là nội môn đệ tử phong độ, còn chân chính phong độ, lại bị ta bảo vệ, chờ đợi lấy một ngày kia đi ra, vạch trần Diệp Kinh Thiên chân diện mục, lúc đầu Diệp Kinh Thiên để cho ta đem phong độ gạt bỏ, ta cũng không có làm như thế, ta nói nhiều như vậy, ngươi tin cũng tốt, không tin cũng chẳng sao, chúng ta coi như không thể trở thành bằng hữu, nhưng là không thể trở thành địch nhân."

(cảm tạ mọi người cho tới nay chống đỡ, lần này lên - điểm 515 Fan tiết tác gia vinh quang Đường cùng tác phẩm Tổng Tuyển Cũ, hy vọng đều có thể chống đỡ một thanh. Mặt khác Fan tiết còn có chút hồng bao gói quà, linh một linh, bà đặt tiếp tục nữa!)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 186: Thả hổ về rừng?

"Cái gì! Ngươi nói là thật?" Phương Nho chấn động trong lòng, nhất thời có điểm kích động, lập tức đối Lưu Dương có vài phần tin tưởng, "Nếu quả thật như lời ngươi nói, cái kia vạch trần Diệp Kinh Thiên đối trá khuôn mặt cơ hội, lại đề cao rất nhiều."

"Ta đang mong đợi ngày đó sớm ngày đã tới." Lưu Dương Nhất gật đầu, cảm thán một tiếng, nhìn Phương Nho, nói: "Ngươi yên tâm đi, Diệp Kinh Thiên hiện tại đang bế quan trùng kích Thần Nguyên Cảnh, hắc phái quý Quý Tú Tài đến đây, mắt sáng xác thực, chính là muốn đưa ngươi vào chỗ chết, hiện tại tốt, Quý Tú Tài chết, liền sẽ để Diệp Kinh Thiên kế hoạch thất bại, hơn nữa ta cũng sẽ không đem tin tức này nói cho hắn biết, không ngươi đây ngược lại là phải cẩn thận, ngươi cũng biết, hắc đối ngươi là hận thấu xương."

"Hy vọng ngươi nói là thật." Phương Nho thở ra một hơi, đối Lưu Dương tin tưởng rất nhiều, nói: "Nếu như ngươi nói nói thật, ta nguyện ý tiếp thu ngươi người bạn này, vì sau này đem Diệp Kinh Thiên kéo xuống ngựa làm chút chuẩn bị, nếu như ngươi là gạt ta, ta Phương Nho tuyệt đối sẽ không tha thứ, coi như hôm nay bỏ qua ngươi, ngày sau ngươi cũng khó trốn vận rủi, còn như Diệp Kinh Thiên muốn đưa ta vào chỗ chết tâm tình, ta là biết, bất quá bây giờ ta, đã không còn là từ trước cái kia ở trước mặt hắn không chịu nổi một kích ta, tại hắn để cho ta trước khi chết, ta nhất định phải để cho hắn chết trước."

Phương Nho nói rất bá khí, để cho thân là thân truyền đệ tử Lưu Dương đều cười khổ một tiếng, gật đầu, bởi vì hắn biết, Phương Nho mặc dù bây giờ chỉ một gã ngoại môn đệ tử, thế nhưng thực lực đã đủ để đem chính mình đánh bại, e rằng đúng như Phương Nho nói, đến lúc đó cùng Diệp Kinh quyết chiến, đến chưa biết ai thắng ai, cũng chừng còn chưa biết.

Nếu như Phương Nho cũng học tập Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, Lưu Dương tin tưởng mình vừa mới khả năng đã ngay cả giải thích cơ hội cũng không có, liền sẽ mệnh tang tại Phương Nho trong tay, dù sao Lôi Đình Vạn Tượng Kinh Chí Cương Chí Mạnh, có thiên uy Đạo ý vị trí, một kích phía dưới, thì có bị mất mạng lực lượng.

"Yên tâm đi Phương Nho, chúng ta tuyệt đối có thể trở thành bằng hữu." Lưu Dương rất là có lòng tin mở miệng nói: "Chuyện bây giờ đã chân tướng đại bạch, không bằng ta đem cái này Ngân Quang Thiên tặng cho ngươi, nếu như ngày khác ngươi có vấn đề gì, ta có thể theo gọi theo đến." Lập tức, Lưu Dương ngược lại là có kết giao tâm tư, hắn cũng không muốn đối địch với Phương Nho.

"Ừm!" Phương Nho nghi hoặc một tiếng, chính là gật đầu, nói: "Đây chính là ngươi nói." Phương Nho trên mặt hiển hiện một nụ cười.

"Đương nhiên." Lưu Dương rất là chăm chú đáp một tiếng, hắn đem cái kia trang bị Ngân Quang Thiên ống trúc nhỏ cho Phương Nho đưa qua, nói: "Ta Lưu Dương nói được thì làm được, vô luận bất cứ chuyện gì, chỉ cần ngươi cho phép cất cánh ra Ngân Quang Thiên tới tìm ta, ta tuyệt đối chạy tới."

Phương Nho nhận lấy, gật đầu, liền đem ống trúc nhỏ thu.

"Cáo từ." Lưu Dương lập tức nhìn Phương Nho nói ra một tiếng, xuất ra linh thú linh bài đưa vào lực lượng, trong nháy mắt thì có linh thú bay nhào mà đến.

Lưu Dương thượng điều lưng, đối Phương Nho nói một tiếng bảo trọng, chính là cười linh thú nhất phi trùng thiên, biến mất ở trên trời cao.

"Lưu Dương." Nhìn Lưu Dương tiêu thất phương hướng, Phương Nho ni non một tiếng, khóe miệng hiện lên một cái độ cong, "Hy vọng ngươi không nên gạt ta, bằng không. . ."

Phương Nho hai mắt híp lại, cước bộ trên mặt đất đập một cái, thân thể mấy cái lên xuống biến mất ở tại chỗ.

Trở lại nơi ở bên trong, đẩy cửa phòng ra, ngồi trên giường Tô Hiểu Đan ánh mắt lập tức đưa tới, trong nháy mắt đứng lên.

"Ngươi trở về à!" Tô Hiểu Đan cười cười, lộ ra hai cái tiểu hồ nha đến, rất là vui vẻ kéo Phương Nho tay, hai người xếp hàng ngồi xuống tới.

"Ta đi ra ngoài đi bộ một chút." Phương Nho gật đầu, cười cười, cũng không có đem cùng Lưu Dương chạm mặt chiến đấu chuyện nói ra, hắn không muốn để cho lúc này cái gì cũng không biết Tô Hiểu Đan, tới biết những thứ này chuyện phiền lòng.

"Hiếu Đan, ngươi biết Lưu Dương sao?" Phương Nho nhảy nháy mắt, mở miệng hỏi: "Ta vừa mới, nghe trong liên minh huynh đệ nhắc tới tên này, cho nên hỏi một chút." Phương Nho vội vàng nói.

"Là thân truyền Phong thân truyền đệ tử Lưu Dương vẫn là?" Tô Hiếu Đan nhìn Phương Nho nói rằng: "Thân truyền đệ tử bên trong có một cái tên là Lưu Dương, ta ngược lại thật ra biết."

"Đúng đúng, chính là thân truyền đệ tử." Phương Nho gật đầu nói: "Ngươi đối cái này nhân loại giải sao?"

"Đại thể biết một chút đi." Tô Hiếu Đan cười cười đầu, đem đầu tựa ở Phương Nho trên vai, "Người này là Diệp Kinh Thiên người, cũng coi như Thiên Kinh Minh bên trong quyền cao chức trọng, sâu Diệp Kinh Thiên tin cậy người, hẳn là Thiên Kinh Minh ngũ đại phó minh đứng đầu, có thể nói là Diệp Kinh Thiên tâm phúc."

"Dạng này người a!" Phương Nho vừa nghe Tô Hiếu Đan, nhất thời trong lòng nổi lên lau một cái phần nộ, Lưu Dương vừa mới nói tới lời nói, vẫn còn ở Phương Nho bên tai tiếng vọng, hiện tại vừa nghe Tô Hiếu Đan giới thiệu, Phương Nho có loại bị Lưu Dương đùa giỡn cảm giác.

Theo Phương Nho, một cái có thể được Diệp Kinh Thiên tin cậy, tin cậy đến trở thành tâm hãn bụng người, càng là Thiên Kinh Minh ngũ đại phó minh đứng đầu, dạng này người, làm sao có thể trở thành bằng hữu mình.

"Lẽ nào người này vừa mới chỗ biểu hiện ra ngoài tất cả, cũng chỉ là giả tượng?" Phương Nho tại thầm nghĩ trong lòng một tiếng, "Có thể a, hẳn tự biết cùng ta tiếp tục đánh, kết cục chắc chắn phải chết, đơn giản dụng khổ thịt tính toán chịu ta một chương, lại nghe nhìn lẫn lộn, đôi trắng thay đen, ở trước mặt ta nể to Diệp Kinh Thiên, tốt giành được chiếm được ta tín nhiệm, ta thực sự là quá nhẹ tin người!"

"Ai, thực sự là thả hổ về rừng." Phương Nho hiện tại trong lòng, có điểm hối hận, một cái có thể được xưng là Diệp Kinh Tâm bụng người, chính mình liền tín nhiệm hẳn như vậy, còn đem hãn để cho chạy, lần sau cũng sẽ không có dạng này cơ hội.

"Phương Nho, ngươi đang suy nghĩ gì đấy?" Tô Hiếu Đan ngừng đầu, lưng lay Phương Nho cánh tay, chứng kiến Phương Nho trong sắc mặt dừng động từng vệt tức giận, lập tức hỏi.

"Ủm! Không, không có gì." Phương Nho vầy vầy đầu, cười cười, nói: "Ta nghe trong liên minh huynh đệ nói, cái này Lưu Dương tính cách như thế nào như thế nào tốt, bây giờ nghe ngươi vừa nói như vậy, ta mới tính xác định vậy cũng là nói sáo, có thể trở thành Diệp Kinh Thiên tâm phúc người, chắc là một cái khác Diệp Kinh Thiên."

"Hi hi, quản hãn nhiều như vậy làm gì, chỉ cần hãn không tìm làm phiền ngươi là được." Tô Hiếu Đan vừa cười vừa nói: "Hiện tại ngươi Đế Minh vừa mới thành lập, ngươi là muốn phải nhiều hơn điểm tâm, mặc dù mệt, thế nhưng tất nhiên lựa chọn, phải cố gắng làm đi."

"Ủm, ta sẽ." Phương Nho thở ra một hơi mỉm cười cười, nói: "Hiếu Đan, ngươi có thể nói cho ta một chút Lôi Đình Vạn Tượng Kinh sao? Thân là sư môn bảo vật trấn giáo, nó là đẳng cấp gì."

"Lôi Đình Vạn Tượng Kinh a!" Tô Hiếu Đan trong nháy mắt từ trên người Phương Nho ly khai, ngừng đầu, trong nháy mắt đưa ra trắng nõn người mới lái.

Đùng đùng!

Chỉ một thoáng, tại Phương Nho dưới tầm mắt, Tô Hiếu Đan con này trắng nõn người mới lái, tại từ nhu nhược vô lực trạng thái phía dưới, thời khắc ở giữa bắt đầu khởi động lên một cỗ nồng nặc lực lượng hủy diệt.

Cuồng bạo lôi đình quang mang phảng phất tại nâng một con trắng nõn trong bàn tay sinh diệt, chỉ cần nâng một chương vung ra, Phương Nho tin tưởng liền sẽ như bầu trời đánh một cái lôi hạ xuống, bả căn phòng này đều hủy diệt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 187: Gặp nhau lúc khó khác (đừng) cũng khó canh hai

"Chứng kiến a Phương Nho." Tô Hiếu Đan khoe môi vênh lên, lộ ra một nụ cười, nói: "Tu luyện Lôi Đình Vạn Tượng Kinh trước đó, nhất định phải tại Thân Truyền phong Lôi Hình đài bên trên, gieo xuống lôi đình mầm mống, viên này lôi đình mầm mống, chính là Lôi Đình Vạn Tượng Kinh chỗ căn bản, mà Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, lại phân nhất đến cửu trọng, nhất trọng so nhất trọng lợi hại, nói tới tu luyện tới cửu trọng, một chương phía dưới, có thể đem một ngọn núi tiêu diệt, thậm chí có thể hóa thân thiên uy, bộc phát ra như sấm chớp lực lượng!"

Tô Hiểu Đan trong chớp mắt thu công, trong tay bắt đầu khởi động Lôi Đình chi lực biến mất không thấy gì nữa, nhìn Phương Nho cười nói: "Đây chính là Lôi Đình Vạn Tượng Kinh."

"Thật không hổ là bảo vật trấn giáo!" Phương Nho thu hồi khiếp sợ tâm thần, chứng kiến Tô Hiểu Đan tại chính mình đối mặt giảng giải, diễn luyện, trong lòng đối cái này sư môn bảo vật trấn giáo, ngược lại là có hướng tới về.

"Hi hi, ngươi nghĩ học sao?" Tô Hiểu Đan nhìn Phương Nho hỏi.

"Muốn, nhưng là bây giờ ta còn chỉ là một gã ngoại môn đệ tử." Phương Nho từ chối cho ý kiến gật đầu, nói: "Chờ ta vào thân truyền rồi nói sau, cái này dù sao phải đến Thân Truyền phong Lôi Hình đài gieo xuống lôi đình mầm mống, đây là then chốt."

"Ừm, quả thực." Tô Hiểu Đan gật đầu, nhìn về phía ngoài cửa sổ, nói: "Thời gian cũng không còn sớm, hoặc là, hoặc là ta đi trở về." Tô Hiểu Đan nhìn về phía Phương Nho chớp chớp con ngươi, trong sắc mặt hiện lên lau một cái chờ mong.

"Tốt, ta đưa ngươi." Phương Nho chứng kiến Tô Hiểu Đan ánh mắt, vội vàng ngưng ngừng cười, nhúc nhúc, kéo Tô Hiểu Đan tay đứng lên.

Hai người xuất môn, như tản bộ hướng tiểu thiên phong đi tới, dưới ánh trăng, ngược lại là có vẻ hơi thích ý.

"Bất tri bất giác, một tháng liền còn sót lại năm ngày." Tô Hiểu Đan hơi có điểm tâm sự nặng nề nói rằng: "Cũng không biết Tiêu Tiêu tỷ sẽ ở ngày nào đó xuất quan, tiếp qua năm ngày, chính là xuống đến cái này ngoại môn một tháng kỳ hạn, Phương Nho ngươi linh được thế nào?"

"Mấy ngày nay các loại đi, liền sẽ chân chính thành thực." Phương Nho thở ra một hơi, bất tri bất giác ở giữa, một tháng này lại nhanh như vậy đi qua, Tô Hiểu Đan không nhắc nhở, Phương Nho thậm chí đều quên cái này vụ.

Hồi nghĩ một tháng này chỗ chuyện phát sinh, Phương Nho muôn vàn cảm khái, trong một tháng này, chỗ chuyện phát sinh rất nhiều, nhiều đến cải biến Phương Nho nhân sinh.

Nhất làm cho Phương Nho mừng rỡ, chính là mình tu vi, tại một tháng này vẫn chưa tới trong thời gian, chính mình tu vi, có thể nói là chất bay vọt, bây giờ còn kém một tầng đối thiên đạo cảm ngộ, liền có thể tự thân nguyên, mở thất khiếu.

Mà đối thành nhất kiện chuyện trọng yếu, chính là Quý Tú Tài chuyện, hiện tại Quý Tú Tài đã cùng một người chết không có phân biệt, bị đầu gối từ trên áp, hơn nữa còn từ trong miệng đào ra hắc thủ sau màn.

Đây hết thảy tất cả, đều phát sinh trong một tháng này, ngay cả Phương Nho chính mình hồi nghĩ một hồi, đều cảm giác một tháng này, qua được không gì sánh được phong phú, thu hoạch cũng là tràn đầy.

Nếu như không phải Linh Dược Điền ra chút ngoài ý muốn, vậy đơn giản xưng là hoàn mỹ, có thể nói là trúng mùa lớn.

"Nếu như ngươi linh được lập tức phải thành thực, vậy ta ngày mai liền truyền tin đến trong sư môn, làm trên mặt phái người hạ xuống thu gặt đi." Tô Hiểu Đan mở miệng nói: "Chỉ cần ngươi Linh Dược Điền thu gặt hoàn thành, ngươi cũng có thể tiến vào nội môn, nơi đó mới là tu luyện một nơi tốt đẹp đáng đề đến."

"Có thể chứ?" Phương Nho dừng bước lại nhìn Tô Hiểu Đan, nói: "Mặc dù ta cũng muốn sớm ngày vào nội môn, nhưng là bây giờ ngươi còn ở đây à!"

"Không sao." Tô Hiểu Đan cười cười nói rằng: "Lại nói, truyền tin đến Thân Truyền phong, lại đợi thêm mặt phái người hạ xuống thu gặt, xác nhận tương thưởng cho ngươi, rồi đến ngươi thu thập một chút, cũng không kém á."

"Tốt, cứ làm như vậy." Phương Nho lập tức gật đầu một cái, "Ta còn hội thừa dịp mấy ngày nay, bả Đế Minh tất cả huynh đệ triệu tập lại, nói cho bọn hắn biết một sự tình, trên thời gian, cũng quả thực an bài tràn đầy."

"Ừm, ngày mai ta liền sẽ truyền tin đi tới." Tô Hiểu Đan kéo Phương Nho tay, hai người bắt đầu hành tẩu, tiểu thiên phong đường nét ở dưới bóng đêm, như ẩn như hiện.

"Ngày mai làm xong về sau, ta sẽ đi Linh Dược Điền tìm ngươi." Tô Hiểu Đan cùng Phương Nho đi tới tiểu thiên phong Phong dưới chân, Tô Hiểu Đan lưu luyện không rời lời kéo Phương Nho hai tay nhìn hắn, nói "ta phải biết quý trọng chúng ta bây giờ cùng một chỗ thời gian, e rằng ngươi đi nội môn, ta thượng Thân Truyền phong, khả năng. . ."

"Ừm!" Phương Nho gật đầu một cái, lời kéo Tô Hiểu Đan tay, dùng sức lôi kéo, trong nháy mắt bả Tô Hiểu Đan kéo vào trong ngực mình, đem nàng ôm thật chặt ở, "Hiểu Đan không cần lo lắng, ta sẽ thủ hộ ngươi!"

"Ừm." Tô Hiểu Đan trong lòng dâng lên vẻ khổ sở, nghĩ đến cùng Phương Nho sắp chia tay, nàng trong lòng có vẻ có điểm hoảng loạn, một tháng này thời gian, nàng vừa mới cảm thụ được một tia thỏa mãn cùng vui sướng, trong chớp mắt liền muốn đối mặt phân biệt.

Nàng biết, về sau rất khó có nữa như bây giờ cơ hội, dù sao nàng biết nội môn không thể so với ngoại môn, ngoại môn còn cần thân truyền đệ tử còn quản lý sự vụ, thế nhưng đến nội môn, thân truyền đệ tử đã không có quyền can thiệp.

Bởi vì nội môn, chính là đệ tử ma luyện tràng, như một cái chiến trường, hoặc là trở thành chiến thần, chiến thắng trở về mà đi thông thân truyền, hoặc là

trở thành xương khô, trong chiến trường tiếp tục trầm luân.

Cùng ngoại môn so với, nội môn đã có điểm tàn nhẫn, cũng là đối trong sự môn đệ từ thúc giục, nếu muốn trở thành người trên người, liền muốn nếm trái trong khổ đau, bằng không không bàn gì nữa.

Tô Hiểu Đan thân thể, tại Phương Nho trong lòng run nhẹ, Phương Nho nghe được Tô Hiểu Đan giọng mũi, có một tia khổ sở nức nở.

"Lên đi Hiểu Đan." Phương Nho buông tay ra, để cho Tô Hiểu Đan từ trong ngực mình đi ra, đối nàng vừa cười vừa nói, tiện tay tại khóe mắt nàng bên trong nhẹ chùi chùi, Phương Nho cảm giác được có rõ ràng ẩm ướt ý.

Hiển nhiên Tô Hiểu Đan vừa mới khóc.

"Ừm!" Tô Hiểu Đan kiên cường gạt đầu một cái, lúc này Phương Nho tu vi, đã hầu như cùng Tô Hiểu Đan chạy song song với, tại Phương Nho trước mặt, Tô Hiểu Đan không có một chút cao thủ phải có lãnh ngạo, có đến là chìm nhỏ nép vào người điếm đấm đáng yêu.

Đưa mắt nhìn Tô Hiểu Đan cẩn thận mỗi bước đi hướng tiểu thiên phong đi tới, Phương Nho đứng tại chỗ đối nàng phát tay một cái, rốt cục nhìn theo Tô Hiểu Đan bóng lưng biến mất ở ánh mắt của mình bên trong, Phương Nho thu tầm mắt lại, xoay người hướng nơi ở bước đi.

"Gặp nhau lúc khó, khác cũng khó a!" Phương Nho đi tới, ở trong lòng cảm thán một câu, hẳn biết Tô Hiểu Đan trong lòng là thật không dễ chịu.

Đang ngẫm nghĩ chính mình, trong khoảng thời gian này tới nay, cùng Tô Hiểu Đan trong khi chung, Phương Nho phát hiện, chính mình bất tri bất giác bên trong, tựa hồ đối Tô Hiểu Đan cảm tình, đã vô hạn thăng hoa cùng chuyển biến.

Đối với thói quen Tô Hiểu Đan tồn tại, thói quen từ Linh Dược Điện trở về, từng ngậm từng ngậm ăn Tô Hiểu Đan tí mĩ chuẩn bị bữa cơm, thói quen nàng thúc giục mình tắm, để cho mình thay y phục, giúp tự mình giặt quần áo các loại.

Phương Nho lúc này cũng phát hiện, chính mình tựa hồ đối Tô Hiểu Đan sản sinh một chủng loại giống như ý lại cảm xúc.

"Nếu như ngày nào đó ly khai nàng, ta sẽ sẽ không thói quen? Có thể hay không còn giống như trước như thế, ảm lạnh không người hỏi?" Phương Nho ở trong lòng gỗ hỏi chính mình, nghĩ tới những thứ này, hẳn vậy mà cảm giác có điểm tâm hoảng sợ, có điểm mê man.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 188: Ngồi xem mặt trời mới mọc lên

Bất tri bất giác ở giữa, Phương Nho trở lại nơi ở, đóng cửa lại, lên giường, trầm tư.

Hồ!

Phương Nho thở ra một hơi thật dài, càng nghĩ những việc này, hẳn liền cảm giác mình tâm càng loạn, cái này một hơi thở ở giữa, bao hàm những thứ này tâm phiền ý loạn cảm xúc, đều muốn ở nơi này khẩu khí bên trong vừa phun cạn sạch.

Vậy vậy đầu, Phương Nho đem những tạp niệm này đè xuống, chợt chính là chuyên tâm tu luyện.

Bây giờ đã đến tu hành bình cảnh thứ nhất, đột phá bình cảnh này, không thua gì tân sinh, chính mình đối đạo lý giải, lại lại là mới tinh một mảnh thiên địa.

Nếu là bình cảnh, Phương Nho cũng biết cái này cần thời gian, đợi được chính mình chân chính cảm ngộ ra luyện tinh hóa khí đến luyện khí hóa thần giai đoạn, đó mới là đánh vỡ gông cùm xiềng xích, ngưng tụ thần nguyên lúc.

Đã từng Phương Nho tại trong sách chứng kiến không ít về cấm ở những thứ này bình cảnh bên trong, tâm phiền ý loạn, ý chí tinh thần sa sút, cuối cùng tu vi rút lui, cam chịu, thậm chí tẩu hỏa nhập ma, thân tử đạo tiêu sự tích.

Cho nên Phương Nho hiện tại cũng không vội tại cầu thành, trong lòng đối chương giáo Hoàng Thiên Cơ cũng trong lòng còn có cảm kích, nếu như không phải hắn, mình bây giờ tu vi là tấn chức đi tới, tự thân nguyên, nhưng là lại vì mất đi trọng yếu nhất thiên đạo cảm ngộ.

Bất tri bất giác ở giữa, một đêm thời gian, ngay tại Phương Nho như vậy trong cảm ngộ lặng lẽ trôi qua.

Phuong Nho rời giường, rửa mặt một phen sau đó, chính là xuất môn, thẳng đến tiểu thiên phong mà đi.

Bây giờ ở nơi này hiếm có thời gian bên trong, cùng Tô Hiểu Đan có thể giống như bây giờ, gần bó thắm thiết, ngày xem mặt trời mới mọc lên, Mộ xem mặt trời chiều rơi.

Sắp chia tay, Tô Hiểu Đan ngược lại là có vẻ tâm sự nặng nề, hôm nay xem ra, Tô Hiểu Đan trên mặt vui vẻ cũng không có trước đó nhiều như vậy.

Phuong Nho biết Tô Hiểu Đan không nhờ chính mình, bởi vì chỉ có phân ly, mới có thể có vẻ cùng một chỗ quý giá.

"Hiểu Đan hài lòng một điểm, chúng ta chỉ là tạm thời tách ra mà thôi." Phuong Nho ôn nhu cười, tự tay tại nàng cái kia như là thác nước tóc xanh bên trong vuốt ve một chút, nói: "Cũng không khác gì là, tại sao có thể có đoàn tụ đây! Phân biệt chỉ là vì chúng ta lần tiếp theo đoàn tụ làm chuẩn bị mà thôi."

"Nhưng là, ta còn không có tỉnh lại nha." Tô Hiểu Đan chớp chớp điểm đậm đáng yêu con ngươi nhìn Phuong Nho, vẻ mặt bất đắc dĩ, "Nếu như Tiêu Tiêu tỷ không bế nhốt lâu như vậy, ta liền sẽ không lãng phí nhiều thời gian như vậy."

"Xem, mặt trời mới mọc bốc lên." Phuong Nho chỉ vào từ từ dâng lên mặt trời mới mọc, trọng tâm câu chuyện một chuyển hướng, "Thiên đạo vận chuyển, Nhật Nguyệt giao thế, thái dương mỗi một ngày mọc lên, đều đại biểu cho hy vọng rực rỡ, mà chúng ta, liền muốn tin tưởng đạo này rực rỡ."

Nghe Phuong Nho, Tô Hiểu Đan đáp nhẹ một tiếng gật đầu.

"Phuong Nho, ta có dự cảm, Tiêu Tiêu tỷ mấy ngày nay sẽ xuất quan." Tô Hiểu Đan vừa nhìn bốc lên mặt trời mới mọc vừa nói: "Có thể nói không chừng hôm nay, hôm nay Tiêu Tiêu tỷ liền sẽ xuất quan."

"Khả năng a!" Phuong Nho gật đầu đáp: "Lúc này đây Tiêu sư tỷ bế nhốt lâu như vậy, ta phỏng đoán, trừ tu luyện bên ngoài, nàng có thể là muốn cho chúng ta càng nhiều ở chung thời gian."

"A!" Tô Hiểu Đan kinh ngạc một tiếng, người mới lái tại trên đầu mình vỗ một cái, than thở: "Ta làm sao không nghĩ tới a, ta thực sự là cô phụ Tiêu Tiêu tỷ hảo ý, vừa mới còn có chút trách cứ nàng bế nhốt lâu như vậy, hiện tại người vừa nói như vậy, ta liền biết."

"Hắc không có việc gì, nghe nói rơi vào bế tình người, riêng là nữ nhân, nàng chỉ số IQ hội kéo thấp, ha ha." Phuong Nho trêu ghẹo cười nói: "Xem ra ta Hiểu Đan, chính là như vậy người a!"

"Hi hi! Đúng không." Tô Hiểu Đan hé miệng cười, cũng không có phản bác, đem đầu tựa ở Phuong Nho trong bả vai, cùng Phuong Nho ngồi xem mặt trời mới mọc lên.

Làm mặt trời mới mọc bốc lên đến độ cao nhất định, Phuong Nho đứng lên, Tô Hiểu Đan biểu thị, hôm nay phải bởi Phuong Nho cùng đi Linh Dược Điện.

Bởi vì nàng dự cảm đến Tô Tiêu Tiêu trong mấy ngày gần đây sẽ xuất quan, một cái nữa, ngựa một tháng trước ngoại môn kỳ hạn thi sẽ đến, ở nơi này còn thừa không bao lâu ở giữa bên trong, Tô Hiểu Đan đã không muốn lãng phí nữa cùng với Phuong Nho thời gian.

Hai người vừa nói vừa cười, dắt tay đi tới Linh Dược Điện.

Linh Dược Điện bên trong đệ tử, đến thu hoạch vụ thu mùa, đã là từ lúc mới đầu bận rộn, đến bây giờ nhẹ nhàng.

Cho nên ngoại môn bên trong, Linh Dược Điện nhiệm vụ, là tất cả đệ tử cho rằng, tốt nhất nhiệm vụ, như Trịnh Kỳ Dương hai người nói, còn có thể tìm hiểu nguồn gốc.

Lúc này Linh Dược Điện đệ tử, đã tương đối lớn một bộ phận đệ tử, đều là Đế Minh thành viên, bọn họ nhiệt tình bốn phía nhìn Phuong Nho xuất hiện.

Dắt tay Tô Hiểu Đan đi tới, bọn họ từng cái, hiện tại đã tập mãi thành thói quen, Phuong Nho cùng Tô Hiểu Đan sự tình, có thể nói truyền khắp cả tòa ngoại môn Phong.

Chứng kiến chính mình chỗ đi theo người, có thể có cái này điểm phúc, có thể bên ngoài môn đệ tử thân phận, địa vị, cảm xuống Thân Truyền phong sư tỷ, cái này đã để bọn họ kính nể đến không được.

"Minh chủ sớm."

Một đạo mật môi nhiệt tình kính nể tiếng gọi truyền đến, Phuong Nho cũng vung thăm hỏi, hỏi đáp một tiếng, chính là cùng Tô Hiểu Đan đi tới chính mình linh dược chỗ.

Chứng kiến Phuong Nho cái kia một mẫu có thừa, bị ngô gấu hủy hoại linh dược, Tô Hiểu Đan thấy tương đương tức giận cùng đau lòng, chỉ là ngô gấu đã cuốn gói rút đi, tất cả sư môn ân oán đã xóa bỏ.

Tô Hiểu Đan cũng chỉ có thể bất đắc dĩ cảm thán vài tiếng, từ trong miệng nàng, thật đáng không ra một cái chữ thô tục tới. Có đến chỉ là chu chu mỏ, giậm chân một cái, hàm răng cắn chặt.

Phuong Nho thấy nàng cái dạng này, ngược lại còn thoải mái vài câu, sự tình như là đã phát sinh, đã không thể vẫn hồi, đối với chỉ là phế bỏ ngô gấu tu

vì, phá hấn đản điền, xử phạt thượng mặc dù không nguy hiểm đến tính mạng, thế nhưng đã tuyệt hấn tu hành cơ hội.

Lấy Phương Nho cách làm, coi như công đức nhất kiện, bằng ngô gấu tính cách, nếu như đang tu hành giới, không phải chết ở Phương Nho trên tay, một ngày kia, hấn cũng sẽ chết tại trên tay người khác.

"Tốt như vậy linh được, lại bị ác nhân phá hư, thực sự là đáng tiếc." Tô Hiểu Đan đưa ra người mới lái tại linh được quả thượng vuốt ve một chút, cảm thán nói: "Ta đã truyền tin Thân Truyền phong, hai ngày này hấn là sẽ người đến thu gặt, linh được đã thành thực."

"Đúng vậy a liền muốn thành thực!" Phương Nho cảm thán một tiếng, hồi thủ chính mình cái này ba mẫu nhiều tai nạn Linh Được Điền, một đường khúc chiết cùng nhấp nhô đi tới hôm nay, đúng là không dễ.

Hồi nhớ tới phát sinh ở cái này Linh Được Điền bên trong tất cả, Phương Nho có chút cảm thán, thế nhưng đáng giá cao hứng là, hiện tại tóm lại là thành thực, hơn nữa còn là cái này vạn mẫu Linh Được Điền bên trong nhất chỉ độc tú.

"Phương Nho, chúng ta đi bên kia đi một chút đi." Tô Hiểu Đan kéo Phương Nho tay, ngón tay kia hướng phương xa, nói: "Nơi đó, chính là chỗ này vạn mẫu Linh Được Điền trọng yếu nhất, Tiêu Tiêu tỷ ngay tại cái kia."

"Ừm!" Phương Nho thán phục một tiếng, theo Tô Hiểu Đan ngón tay nhìn về phía xa vô tận phương, Phương Nho biết, nơi nào là Lôi Trì đại trận vị trí.

Phương Nho cùng Tô Hiểu Đan từng bước hướng cái kia đi tới, dọc theo đường đi, Đế Minh thành viên đều nhiệt tình như lửa, kính nể có thừa cùng Phương Nho cùng Tô Hiểu Đan chào hỏi.

Thậm chí, trực tiếp xưng hô Tô Hiểu Đan vì mình chủ phu nhân, hoặc là tâu tử các loại.

Tô Hiểu Đan cũng là che miệng cười khẽ, gật đầu hồi ứng với, Phương Nho ngược lại là cảm giác tốt không nói.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 189: Chỉ cầu kiếp này canh hai

"Phương Nho, người thấy đi, lòng người thật đều là hướng thiện." Hai người rốt cục đi thật xa, dọc theo đường đi, đã không có Linh Được Điền, ngược lại là có từng mảnh một màu mỡ địa phương bỏ hoang, "Những người này, trước đây tại Thiên Kinh Minh lúc, bọn họ chủ kiến là Thiên Kinh Minh bên trong những cái kia không có điều ác nào không làm, ức hiếp thiện lương ác ôn, hiện tại bọn hấn gia nhập vào người Đế Minh, người thành bọn họ chủ kiến, bọn họ viên kia thiện lương tâm cũng khởi xướng quang mang."

"Nhân chi sơ, tính bản thiện nha." Phương Nho nhúc đầu có chút ngưng ngưng cười nói: "Chúng ta Đế Minh, là anh hùng bắt nguồn từ trong thảo莽, ta hi vọng bọn họ mỗi người như long, không ngừng vươn lên."

"Ừm ân, mỗi người như long, không ngừng vươn lên." Tô Hiểu Đan hé miệng cười khẽ, gật đầu, nói: "Liền giống như người, không ngừng vươn lên, khắp nơi như rồng, hi hi."

"Chẳng qua là ta còn không có gặp gió mây! Ha ha." Phương Nho rất là trêu ghẹo cười nói: "Có câu nói là kích lân há là vật trong ao, nhất ngô phong vân liền hóa long, ta hy vọng một ngày kia, có thể nhất phi trùng thiên, tựa như ta lý tưởng hào hùng."

"Nhất định sẽ." Tô Hiểu Đan nắm chặt Phương Nho tay, gật đầu cười nói: "Ta thích người a, hấn chính là một anh hùng cái thế, mà người, chính là ta cái thể anh hùng!"

"Ta rất vinh hạnh trở thành người cái thể anh hùng." Phương Nho nhìn về phía Tô Hiểu Đan, trong sắc mặt trào lên lau một cái cảm động, "Ta cũng nguyện ý trở thành người cái thể anh hùng, có một ngày, ta sẽ cỡi thần long, bay lượn chân trời, cùng người xem lượt thế gian này hoa nở hoa tàn, mây cuốn mây bay."

"Ừm!" Tô Hiểu Đan nghe xong Phương Nho, một đôi linh động hai mắt, kim lòng không được tuôn ra vụ khí, trong nháy mắt nhào vào Phương Nho trong lòng, hơi hơi nức nỏ, "Ta chờ ngày đó đến!"

"Người nhất định phải đáp ứng ta, không thể hướng thần đế huyết mạch khuất phục." Phương Nho chân thành tha thiết nói rằng: "Đông Thiên linh Từ Dương Cung đệ tử, Ngô Thanh Dương, người mang Thân Hoàng huyết mạch, hai năm trước thức tỉnh bạo động, truyền lại hấn ở chỗ này huyết mạch bạo động hạ giành lấy cuộc sống mới, cho nên Hiểu Đan người cũng không nên nản chí, sự do người làm nha, người cũng có thể."

Thật đối với Ngô Thanh Dương cái này chính mình chưa từng gặp mặt người, Phương Nho cũng không biết Ngô Thanh Dương tại hai năm trước huyết mạch bạo động thức tỉnh lúc, có hay không chịu nổi, thế nhưng lúc này vì cổ vũ Tô Hiểu Đan, Phương Nho cũng chỉ được ăn nói lung tung.

"Từ Dương Cung Ngô Thanh Dương?" Tô Hiểu Đan nỉ non một tiếng, dường như không hiểu, chợt chính là gật gật đầu nói: "Ta tận lực đi, nếu như ta tại huyết mạch bạo động hạ chết đi, cuộc đời này ta cũng không có nuôi tiếc."

"Vậy ta đây?" Phương Nho nhẹ nhàng hỏi: "Người liên không lo lắng ta, không có người sau này, cụt một tay khó chống sao?"

"Ta. . ." Tô Hiểu Đan trong chốc lát nghẹn lời, trong thanh âm nghẹn ngào, lúc này nàng khóc ào ào, nghe được Phương Nho lúc này, nàng bả ngày đó Phương Nho cùng Tô Tiêu Tiêu, ném ra...(đến) cửu tiêu vân ngoại, lúc này nàng cảm giác được, Phương Nho tâm, đã tại bất tri bất giác ở giữa, bị chính mình cảm động bất tù bình.

Tô Hiểu Đan một mực tin tưởng, lâu ngày sinh tình, cùng Phương Nho ở chung trong khoảng thời gian này, bất tri bất giác ở giữa, Phương Nho đến lúc này đối Tô Hiểu Đan cảm tình thăng hoa.

"Phương Nho, nếu như đến lúc đó ta thật cố gắng không được, đến lúc đó xin người tha thứ cho ta đi không từ già." Tô Hiểu Đan chân thành nói rằng: "Ta cũng hy vọng người không được vì ta thương tâm cùng khổ sở, nếu có kiếp sau, ta còn hội nhớ kỹ người, sẽ còn tìm được người!"

"Không! Ta đừng tới thế." Phương Nho đem Tô Hiểu Đan đẩy ra, trong sắc mặt rất tức tối nói rằng: "Kiếp sau quá mức xa xôi, ta chỉ cần kiếp này."

"Kiếp này à. . ." Tô Hiểu Đan nhìn Phương Nho nghiêm túc vừa khản trương còn mang theo tức giận biểu tình, đối với đẩy ra chính mình, chẳng những không có cảm thấy tức giận, ngược lại trong lòng cảm động tột đỉnh.

Nàng vẫn là lần đầu tiên chứng kiến Phương Nho loại về mặt này, về mặt này để cho Tô Hiểu Đan cảm giác được một cỗ ám áp cùng cảm động.

Đây là một loại cỡ nào quan tâm chính mình, lo lắng cho mình, khản trương chính mình biểu tình a, khản trương đến tức giận, vô lực tức giận.

"Đối, kiếp này." Phương Nho nhìn Tô Hiểu Đan nghiêm túc nói: "Tôi hôm qua ta trở lại nơi ở sau đó, muốn rất nhiều, ta thật có điểm sợ có một ngày, thì sẽ mất đi người, ta cũng không dám tưởng tượng, sau này bên trong dòng sông thời gian, ta một chiếc thuyền đơn độc, cô đơn đi về phía trước, Trường Sinh thì thế nào đây? Nếu như không có người, luôn là không trọn vẹn, người đáp ứng ta được không?"

"Ta. . ." Tô Hiểu Đan không biết trả lời như thế nào, bởi vì nàng đối trong cơ thể mình huyết mạch giác tỉnh không có nắm chắc, nàng không có nắm chắc có thể tại thân thể huyết mạch giác tỉnh lúc, rất hạ xuống, nàng lúc này không dám cho cho Phương Nho hứa hẹn, nguyên do bởi vì cái này hứa hẹn ngay cả nàng chính mình cũng không có nắm chắc thực hiện.

Nàng sợ ngày đó đến, hội nguyên do bởi vì cái này hứa hẹn, nặng thêm Phương Nho đau lòng cùng khổ sở, càng sâu thất vọng.

Đã từng, nàng còn tuổi nhỏ lúc, liên chính mắt thấy chính mình một vị chí thân, tại huyết mạch giác tỉnh bạo động lúc, ôm nỗi hận mà đi, từng cảnh tượng ấy, còn rõ ràng hiện lên tại Tô Hiểu Đan trong đầu, nàng rất sợ mình cũng sẽ ở một ngày nào đó, giẫm lên vết xe đổ, đi hướng diệt vong.

Nàng làm sao dám cho Phương Nho hứa hẹn?

Ứng thuận hứa hẹn chính là thiếu trưởng, một người không có nắm chặt hứa hẹn, Tô Hiểu Đan nội tâm quán quyết như đã không còn mà vẫn thấy vương vấn tuyến, nàng không dám tùy tiện cho phép.

Phương Nho lúc này thần thái, tràn ngập chăm chú cùng chấp nhất, nhìn Tô Hiểu Đan mắt không hề nháy một cái, chờ đợi lấy nàng một cái hồi đáp.

"Người có thể Hiểu Đan, người liên gật đầu a!" Phương Nho nói rằng.

"Chúng ta đi thôi Phương Nho." Tô Hiểu Đan thở dài một hơi, đã không có gật đầu, cũng không lắc đầu, ánh mắt nhìn về phía phương xa, nhìn Lôi Trì đại trận chỗ ngồi.

"Ài!"

Phương Nho thở khẽ một hơi thở, ở trong lòng bất đắc dĩ thở dài một tiếng, đi tới Tô Hiểu Đan bên người, kéo nàng ôn lương tay, gật đầu, nàng lý giải Tô Hiểu Đan tâm tình, cũng không lại tiếp tục truy vấn.

Hai người đặc bộ đi tới Linh Dược Điện phần cuối, trùng điệp núi lớn phẳng phát cao vút trong mây bung, đem Linh Dược Điện cắt đứt tại núi bên này, ngọn núi vù khí quanh quẩn, như tiên khí dày, mơ mơ hồ hồ bịt kín một tầng khăn che mặt bí ẩn.

Đây là Phương Nho lần đầu tiên, đi tới Linh Dược Điện phần cuối, cũng không biết cái kia như thẳng nhập đám mây núi cao là cái gì Phong, càng không biết Phong bên kia ra sao chỗ.

"Là cái này sao Hiểu Đan?" Phương Nho bốn phía nhìn quanh một vòng, mở miệng hỏi: "Nơi đây rộng tuếch, Lôi Trì đại trận. . ."

"Lôi Trì đại trận ẩn dấu ở trong hư không." Tô Hiểu Đan đưa ngón tay ra, chỉ vào phía trên, nói: "Không có sư tôn thiên lôi thần phù làm thành tiếp dẫn, Lôi Trì đại trận là sẽ không hiển hiện ra."

"Há, thì ra là thế." Phương Nho gật đầu, cũng liền thoải mái.

"Xem ra Tiêu Tiêu tỷ cũng nhanh muốn xuất quan." Tô Hiểu Đan khoe miệng hơi hơi hiển hiện một nụ cười, lúc này nàng tâm tình mặc dù cực kỳ trầm trọng, thế nhưng tại Phương Nho trước mặt, nàng vẫn là biểu hiện cùng với chính mình lạc quan.

"Cái kia chúng ta sẽ chờ ở đây các loại (chờ) đi." Phương Nho gật đầu, tìm một tảng đá lớn ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 190: Tiêu Tiêu xuất quan

Thời gian tại cấp tốc trốn, Tô Hiểu Đan cùng Tô Tiêu Tiêu tình như ruột thịt tỷ muội, sớm chiều ở chung ở giữa, hai người đã có lẫn nhau ăn ý cùng tâm linh cảm ứng.

Đối với nàng, Phương Nho là tin tưởng, có thể đứng như Tô Hiểu Đan nói, Tô Tiêu Tiêu lập tức phải xuất quan.

Cũng không biết Tô Tiêu Tiêu bế nốt lâu như vậy, tại Lôi Trì trong đại trận đem Lôi Đình Vạn Tượng Kinh tu luyện thứ mấy trọng, đem chính mình tu vi đề thăng tới người nào cảnh giới.

Hồi nhớ tới ngày đó tại tiểu thiên phong bên trong, chứng kiến Tô Tiêu Tiêu đập kiếm mà đi cô đơn bóng lưng, Phương Nho có loại lải đi không được cảm giác, bóng lưng kia, ở trong mắt Phương Nho, là như vậy cô đơn chiếc bóng, cô đơn lác đác.

"Đang suy nghĩ gì đấy!" Tô Hiểu Đan đi tới, ngồi ở Phương Nho bên người, nàng nhìn thấy Phương Nho thất thần, chính là mở miệng hỏi: "Người sẽ không vẫn còn đang trách ta?"

"Không có." Phương Nho hơi cười cợt, thu hồi tâm tư, nhìn về phía thiên không, thân thể ngửa ra sau nằm xuống, thuận tay giật xuống một khóa rơm rạ điều tại trong miệng, "Ta chỉ là ở suy đoán Tiêu sư tỷ xuất đầu lúc, lại là lấy cái dạng gì tu vi xuất hiện đây."

"Đúng vậy a! Ta cũng tốt chờ mong." Tô Hiểu Đan hai tay chống cằm, một đôi sáng sủa linh động hai tròng mắt chớp chớp, nói: "Nhìn thấy các người mỗi một người đều tu luyện vất vả như vậy, mà ta, lại giống như một cái người rảnh rỗi, có đôi khi ngẫm lại, nếu như ta không có thần đế huyết mạch truyền thừa, ta khả năng càng muốn giống như các người, khổ cực một đời, chỉ ít đối sau này có cái huyền tưởng."

"Thần đế huyết mạch thực sự là một thanh kiếm hai lưỡi." Phương Nho thở dài một tiếng, ánh mắt đờ ra nhìn xanh thẳm thiên không, nói: "Hiểu Đan, vô luận như thế nào, người đều muốn đáp ứng ta, thật đi cùng với người trong khoảng thời gian này, ta mới chính thức cảm nhận được bị một người yêu tư vị, cũng cho ta từ lúc mới đầu đối người hèn mọn cảm giác, đến bây giờ đối người xuất phát từ nội tâm yêu, ta không muốn mất đi người."

Tô Hiểu Đan nghiêng đầu qua chỗ khác, nháy nháy mắt nhìn Phương Nho, trong nháy mắt thân thể đập xuống, đặt ở Phương Nho trên người.

Phảng phất không có xương thân thể, lần đầu cùng Phương Nho thân thể chân chính tới một lần tiếp xúc thân mật.

Cái này đột ngột đến tất cả, đều để Phương Nho trái tim đồng vừa vang lên, cảm thụ được Tô Hiểu Đan trên người truyền đến ấm áp, nhìn chỉ có một ngón tay khoảng cách dài đối nhìn kỹ.

Người được nàng thở khê ra U Lan, cùng hơi lộ ra nặng nề hô hấp.

Cái kia kiều diễm ướt át môi hồng, như ẩn như hiện như là bạch ngọc hàm răng, Phương Nho cảm giác được, dòng máu của chính mình trong nháy mắt liền sôi trào.

Tô Hiểu Đan đặt ở Phương Nho trên người, một đôi mắt cẩn thận chăm chú nhìn Phương Nho, trong ánh mắt lộ ra nồng đậm tình yêu, cùng một loại như có như không khẩn trương.

Đi qua trước ngực nàng mềm mại, Phương Nho có thể cảm thụ được nàng cấp tốc tim đập, cùng thấy nàng như say rượu phê hồng sắc mặt.

Bốn mắt tương đối, hai người đều vẫn không nhúc nhích, duy nhất đang động, là Phương Nho mình cũng không chế không dưới mặt trần truồng, lúc này vậy mà phần nộ run rẩy.

Tô Hiểu Đan cũng là cảm thụ được Phương Nho phía dưới kia động tĩnh, hô hấp càng thêm nặng nề, sắc mặt càng là phê hồng như muốn nặn ra thủy tói.

Đã ở lúc này, Tô Hiểu Đan hai mắt, hơi hơi nhắm lại đi, kiều diễm ướt át môi, nhẹ nhàng một đô, hướng Phương Nho hôn mà đến.

Hô!

Phương Nho cảm giác mình huyết đều muốn thiêu đốt, chứng kiến Tô Hiểu Đan lúc này động thái, chính mình con mắt không kiềm lại được nhắm lại tới.

Ừng ừng!

Đột nhiên vào lúc này, một đạo nổ, tại hai người vang lên bên tai, chỉ một thoáng, Tô Hiểu Đan cùng Phương Nho hai người luống cuống tay chân, sắc mặt khẩn trương lung tung ngồi xuống.

Ánh mắt hi vọng, tại cái kia không trung, bắt đầu khởi động lên lau một cái như lời đình cường quang, một tòa thật lớn quang hình môn hộ hiển hiện ra.

Sau đó, môn hộ bên trong một đạo như lời điện quang mang phụt lên ra, cái kia đạo bị phụt lên đi ra quang mang, hiển nhiên là một người.

"Tiêu Tiêu tỷ!"

"Tiêu sư tỷ!"

Tô Hiểu Đan cùng Phương Nho trăm miệng một lời nhìn cái này hiển hiện cảnh tượng nói ra thanh âm, vừa mới hai người lúc đầu thiếu chút nữa liền muốn vượt qua Lôi Trì, nhưng là lại tại thời khắc mấu chốt, Tô Tiêu Tiêu xuất quan.

Quang mang rơi xuống đất, hóa thành một tập kích trắng duệ như tuyết, quần dài rơi xuống đất, tóc xanh tới eo như thác, nét mặt vui cười càng hơn hoa, phảng phất cửu thiên tiên tử hạ phàm trần Tô Tiêu Tiêu.

Lúc này Tô Tiêu Tiêu, ở trong mắt Phương Nho, khí chất thượng đã đại biến, lúc này nàng, càng có một loại đoan trang khéo, không cho phép kẻ khác khinh nhờn thần thánh uy nghiêm.

Chỉ thấy từng đạo đùng đùng lời đình quang mang, ở trên người nàng như ẩn như hiện lẩy, như từng cái nho nhỏ lời xà, tại trong cơ thể nàng triết phục, khi thì xông tới, trong nháy mắt lại chui trở về.

Phảng phất nàng chính là lời đình hóa thân, so với trước khi bề quan khí chất, lúc này Tô Tiêu Tiêu, càng gần gũi một loại "Tiên" khí.

"Tiêu Tiêu tỷ, ta rất nhớ ngươi a!" Tô Hiểu Đan quên hết tất cả, trong nháy mắt một thanh nhào vào Tô Tiêu Tiêu trên người, kích động hoa chân múa tay vui sướng, Tô Tiêu Tiêu trên người, thượng sờ sờ, nhìn xuống xem.

"Hi, Hiểu Đan, tỷ tỷ cũng tốt nhớ ngươi." Tô Tiêu Tiêu mỉm cười tự tay tại Tô Hiểu Đan trên gương mặt vuốt ve một chút, nhân tiện đưa nàng trên trán tóc xanh phát bên tai về sau, nháy nháy mắt nói: "Ngươi uống rượu sao? Làm sao khuôn mặt như thế hồng!"

Tô Tiêu Tiêu nói vừa xong, ánh mắt một đầu, liền thấy Tô Hiểu Đan phía sau, chính mỉm cười nhìn chăm chú vào chính mình Phương Nho, vừa nhìn Phương Nho khuôn mặt, vậy mà cũng hồng hồng.

Ngay sau đó, Tô Tiêu Tiêu tựa hồ liền nghĩ đến cái gì, phốc xuy che miệng cười, nụ cười này, có thể để người ta thần hồn điên đảo, đẹp không sao tả xiết.

"Tiêu sư tỷ, chúc mừng ngươi xuất quan, tu vi nâng cao một bước." Phương Nho một bước tiến lên, đối Tô Tiêu Tiêu mỉm cười chúc mừng.

"Ồ!"

Tô Tiêu Tiêu quan sát một chút Phương Nho, đột nhiên khẽ di một tiếng, trong nháy mắt liền không hề nguyên do một chương hướng Phương Nho vỗ tới, chỉ một thoáng, tại Tô Tiêu Tiêu trong bàn tay, một cỗ ánh mắt không tự nhiên lời đình quang mang, như một cái cuộn sạch ra lời xà, hướng Phương Nho đánh tới.

"A! Tiêu Tiêu tỷ ngươi làm gì thế? Hắn là Phương Nho a!" Tô Hiểu Đan còn cười lấy, đột nhiên liền thấy Tô Tiêu Tiêu xuất thủ, nhất thời kinh hãi hô to.

"Xem ra Tiêu sư tỷ là cảm thụ được ta tu vi!" Phương Nho mỉm cười, thầm nghĩ trong lòng một tiếng, "Đến tốt lắm!"

Đối mặt Tô Tiêu Tiêu cái kia khủng bố Lời Đình Nhất Kích, Phương Nho không những không giận mà còn lấy làm mừng, cước bộ một bước, bàn tay thành đao, ánh sáng màu vàng chợt hiện, trong nháy mắt liền vận chuyển lên Hóa Ma Đao võ học chiến kỹ.

Thời khắc ở giữa, Phương Nho thì dường như đi vào đến một cái lời đình luyện ngục bên trong, khắp nơi đều là tan ra trên không lời đình, cái kia khủng bố lời đình uy áp, như từng cái Lời Thần, muốn đem chính mình đánh thành tro.

"Đây chính là Lời Đình Vạn Tượng Kinh cường đại!" Phương Nho trong lòng trong nháy mắt liền thán phục một tiếng, "Cái này Lời Đình Vạn Tượng Kinh, tại Tiêu sư tỷ trên tay cùng Lưu Dương thượng vừa so sánh với, Lưu Dương nhất định chính là đối Lời Đình Vạn Tượng Kinh vũ nhục, xem ta Hóa Ma Đao."

Ở mảnh này thuộc về lõi đình thế giới, một thanh kim quang văng khắp nơi, Lực Phách Hoa Sơn kim sắc Bá Đạo hiển hiện ra, đao khí như lưu tinh đuôi, một đao Khai Thiên Phách Địa.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 191: Lôi Đình Vạn Tượng Kinh canh hai

Oanh!

Hóa Ma Đao như muốn trăm phá cái này thiên địa, cùng thiên uy tranh phong, khắp bầu trời nổ, Phương Nho chứng kiến, tại dưới một đao này, cái này lõi đình trên thế giới, từng cái cầm trong tay Lôi Đình Chi Chuy, oanh kích lấy Lôi Đình chi lực lõi đình chi thần bị chính mình một đao chém thành hai khúc, nhao nhao như trời thu lá rụng, từ thiên hạ vẫn lạc.

Chỉ một thoáng, thế giới vẫn là thế giới này, Phương Nho hai mắt tỏa sáng, liền thấy Tô Tiêu Tiêu nhếch miệng lên, vui vẻ mười phần, lần nữa hướng chính mình đánh tới.

"Phương Nho, tu luyện không sai, người dễ dàng, liền phá ta năm phần mười lực lượng, hiện tại cẩn thận, ta muốn tận bảy thành lực lượng!" Tô Tiêu Tiêu nhắc nhở lời nói truyền đến, thời khắc ở giữa, năng đôi bàn tay bên trong, quang mang đại thịnh.

Ừm ừm!

Tại Phương Nho trong tai, phảng phất vừa mới đánh một cái lõi hạ xuống, một đạo bằng thùng nước lõi đình thất luyện, như một cái lõi đình biến thành Lôi Long, gầm thét hướng Phương Nho đánh tới.

Tô Hiểu Đan đang ở một bên, nhất thời thờ phào một cái, bản còn đang lo lắng, Tô Tiêu Tiêu có phải hay không tu luyện được mê thất tâm chí, lại muốn đối Phương Nho đánh đập tàn nhẫn, hiện tại mới hiểu được, nguyên lai là Tô Tiêu Tiêu đang thử thăm dò Phương Nho tu vi.

"Phương Nho nỗ lực lên!" Tô Hiểu Đan đơn giản ngồi xuống, cào có hứng thú quan sát, thậm chí vì Phương Nho hò hét trợ uy, chọc cho Tô Tiêu Tiêu mắt trợn trắng, nói: "Có khác phái, không có nhân tính, hừ!"

"A... Tiêu Tiêu tỷ nỗ lực lên, người không được khi dễ hần nha." Tô Hiểu Đan không nói, thẳng thắn không nói thêm gì nữa, hứng thú mười phần quan sát, thầm nghĩ: "Xem ra Tiêu Tiêu tỷ Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, ở nơi này đoạn bế quan thời gian, đề thăng tới một cái hoàn toàn mới cấp độ!"

Đối mặt Tô Tiêu Tiêu một chương này đánh tới một cái chừng bằng thùng nước lõi đình chi long, phảng phất đây chính là trên chín tầng trời Lôi Long hóa thân, muốn đem chính mình thôn phệ.

Phương Nho cước bộ đập một cái, thân thể thật cao bay lên mà bay, chỉ một thoáng chính là đón đầu hướng đánh xuống.

Hóa Ma Đao!

Oanh!

Trên không mở ra, kim quang bắn ra bốn phía kim sắc Bá Đạo hiển hiện ra, trên không đều ở đây chấn động, Phương Nho cái này đón đầu vừa bỏ, phảng phất như nâng cao lên một thanh khai thiên đao, muốn tại dưới một đao này, đem một ngọn núi chém thành hai khúc.

Oanh!

Lôi Long gào thét mà đến, kim đao đón đầu nhất trăm, khắp bầu trời nổ phía dưới, hai hai tiêu tan thiên vô hình.

Phương Nho trong lòng, nhưng là vô cùng khiếp sợ, Tô Tiêu Tiêu hay là dùng bảy thành lực lượng mà thôi, mà chính mình, lúc này hiển nhiên là đem hết toàn lực.

Quy về kết quả suy nghĩ, Phương Nho cũng minh bạch, chính mình Hóa Ma Đao vũ kỹ, bây giờ căn bản không có dư thừa thời gian tu luyện, mặc dù là chính tông Hoàng cấp võ học, thế nhưng cùng Lôi Đình Vạn Tượng Kinh so với, khả năng còn kém không phải nhỏ tí tẹo nhiều như vậy.

Huống chi hiện tại là Tô Tiêu Tiêu xuất thủ, hiển nhiên Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, tại Tô Tiêu Tiêu trên tay, đã hiển hiện ra nên có bá đạo tuyệt luân lực

lượng.

"Rất tốt, Phương Nho người thật là làm cho ta mở rộng tầm mắt, hôm nay đơn giản ta liền tận một lần toàn lực a!" Tô Tiêu Tiêu có vẻ hưng phấn lời nói truyền đến, thời khắc ở giữa, nàng thân ảnh trở nên hư ảo.

"Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, lực trọng lời quang đột!" Tô Hiểu Đan chứng kiến cảnh tượng trước mắt, nhất thời trong lòng hoảng sợ, nàng hiện tại chứng kiến Tô Tiêu Tiêu hư ảnh, thật cũng không phải là nàng tốc độ quá nhanh, mà là Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, tu luyện tới đệ lục trọng lời quang đột.

Danh như ý nghĩa, như sấm quang tốc độ, lóe lên mắt đi, thế nhưng trước mắt lại xuất hiện cái kia lôi điện tránh đến từ lúc tuyết trắng, mà thật, cái này lôi quang đã là từ một trăm tám chục ngàn ngàn dặm có hơn trên chín tầng trời tránh hạ xuống.

"Phương Nho cẩn thận a!" Tô Hiểu Đan thành ăn gian nhắc nhở khí, mở miệng lớn tiếng nhắc nhở Phương Nho, bởi vì lúc này Tô Tiêu Tiêu, đã tới chân chính nhanh như lôi quang.

Kết kết!

Tại Tô Hiểu Đan nhắc nhở trong nháy mắt, Phương Nho bên tai liền truyền đến một đạo tựa như tia chớp âm thanh, cào là Tô Hiểu Đan không nhắc nhở, Phương Nho cũng cảnh giác không gì sánh được.

Tô Tiêu Tiêu nói muốn tận một lần toàn lực, mình có thể làm cho nàng đem hết toàn lực, Phương Nho đương nhiên sẽ không phớt lờ, hiện tại Phương Nho đã biết Tô Tiêu Tiêu tu vi, lúc này cũng là đến Hóa Khí Cảnh đỉnh phong, lại phối hợp Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, đối với chính mình không có cường lực đến có thể chống lại Lôi Đình Vạn Tượng Kinh võ học bàng thân, không cẩn thận, liền sẽ tại chỉ trong một chiêu, bị Tô Tiêu Tiêu đánh bại.

Mà đột nhiên ở bên tai truyền đến một đạo như thiểm điện âm thanh, để cho Phương Nho như tạc mao miêu, cường đại cột sống khê cong, trong nháy mắt thân thể như một tấm kéo ra Cung, cước bộ một bước, thân thể giống như một chi phóng xuất tiễn, trong nháy mắt liền thoát ra mấy chục bước.

Hoi hoai thoáng nhìn, tại chính mình vừa mới chỗ đứng vị trí, Tô Tiêu Tiêu một chương đánh xuống, trong chớp mắt Tô Tiêu Tiêu thân thể lại hư ảo.

"Lại tới! !" Phương Nho trong lòng kinh hãi, đối mặt cái này lôi quang đột như sấm quang thân pháp, lại phối hợp Lôi Đình Vạn Tượng Kinh cường lực thủ đoạn công kích, Phương Nho có loại chính mình chỉ có thể trốn cảm giác.

Thế nhưng, Phương Nho biết mình coi như trốn, cũng là chạy không khỏi, đem Lôi Đình Vạn Tượng Kinh tu luyện tới đệ lục trọng lời quang đột Tô Tiêu Tiêu, chính mình tốc độ, tỷ thí thế nào được với lôi quang đây.

Cho nên, Phương Nho cũng không có trốn nữa, mà là cước bộ một bước, thân thể hung hãn, thế sống chết can đảm đi phía trước đập đi.

Thủ ấn ngưng kết, tu luyện tới lô hỏa thuần thanh trạng thái Phương Thiên Ấn võ học, để cho Phương Nho sử dụng, càng có thể nắm chặt tốt hán kỹ xảo cùng lực lượng.

Trên không chấn động ở giữa, nhất tôn kim sắc con dấu hiển hiện ra, lấy thế thái sơn áp đỉnh, hướng Phương Nho trước người không gian mãnh mẽ áp mà xuống.

Thế nhưng đúng lúc này, vị này kim sắc con dấu, phảng phất dừng lại, bị ngưng tụ tại trong không gian, vẫn không nhúc nhích, cũng ở đây một chút, Phương Nho cảm giác có dừng khí, cảm giác được thân thể mình, đều không thuộc về mình.

Loại cảm giác này, Phương Nho thật quen thuộc, đây không phải là chính mình mở Thủy Lục đại trận, tiền mấy vạn oan hồn đến Hoàng Tuyền Quỷ Môn Quan bên trong, đối mặt vô thường hai đại quỷ tướng lúc, mình bị bọn họ động thiên phong ấn cảm giác sao?

Sao bây giờ đối mặt Tô Tiêu Tiêu, đều sẽ xuất hiện tình huống như vậy? Lẽ nào Tô Tiêu Tiêu muốn tu luyện đến Động Thiên Cảnh? Làm sao có thể?

"Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, thất trọng Lôi Ngục!" Tô Hiểu Đan đều không thể tin tưởng đứng lên, khiếp sợ thần tình ni non, "Tiêu Tiêu tỷ vậy mà đem Lôi Đình Vạn Tượng Kinh tu luyện tới đệ thất trọng, lôi đình thần ngục cấp độ!"

Tô Tiêu Tiêu thân ảnh hiển hiện ra, xuất hiện ở Phương Nho trước mặt, khoe miệng nàng bên trong hiện lên đắc ý vui vẻ nhìn Phương Nho gật đầu.

"Phương Nho, thế nào? Hiện tại thành hồ phách trong con ruồi, thân bắt do đi a!" Tô Tiêu Tiêu mỉm cười nhìn vẫn không nhúc nhích Phương Nho nói rằng: "Ta đã nói rồi, ánh mắt của ta sẽ không kém, ở nơi này ngăn ngừa một tháng, người vậy mà cũng trưởng thành đến để cho ta ngạc nhiên bước, tốt!"

Phương Nho vẫn duy trì một cái biểu tình kinh ngạc, vẫn không nhúc nhích, nghe Tô Tiêu Tiêu, trong lòng vô cùng khiếp sợ, khiếp sợ là Lôi Đình Vạn Tượng Kinh thủ đoạn nghịch thiên.

Phương Nho hồi nghĩ một hồi, trong nháy mắt liền liên tưởng đến lần kia tại Thiên Hóa Điện bên trong, sư tôn cũng là dùng cái này thần thông, đem Lăng Thu Thần tu vi phong ấn.

Hiện tại chính mình nhất thể nghiệm, mặc dù Tô Tiêu Tiêu khoảng cách sư tôn Hoàng Thiên Cơ tu vi chênh lệch cách xa vạn dặm, nhưng là lại đã có thể mang chính mình phong ấn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192: Cũng không phải là Hoàng cấp võ học

"Tiêu Tiêu tỷ, người mau đem Phương Nho phong ấn giải a! Dạng này đây lại hấn, nhiều khó chịu!" Tô Hiểu Đan chạy đến Tô Tiêu Tiêu bên người, lôi kéo Tô Tiêu Tiêu cánh tay, nhìn vẫn không nhúc nhích Phương Nho nói rằng.

"Yên tâm đi Hiểu Đan, lấy hấn tu vi, tiếp qua mấy hơi thở, trên người hấn phong ấn lực lượng liền sẽ tự động giải trừ." Tô Tiêu Tiêu vỗ vỗ tay, cười nói: "Lại nói, ai cho người vừa mới còn thay hấn nỗ lực lên, hừ, nói cho người, tỷ tỷ ta nổi máu ghen, ta muốn hảo hảo nghiêm phạt hấn một chút, nhìn người lần sau còn dám hay không nặng bên này nhẹ bên kia!"

"A! Tỷ tỷ, ta không phải có ý nhà." Tô Hiểu Đan làm nũng lắc Tô Tiêu Tiêu cánh tay về mặt vô tội.

"Ho khan!"

Tại nàng nói chuyện công phu, Phương Nho ho khan một tiếng, trong nháy mắt hai tay mạnh mẽ vung lên, nhất thời cái kia cổ như gông xiềng đồng dạng Trói Buộc Chi Lực, bị chính mình hoàn toàn tránh thoát, như đem chính mình buộc chặt sợi dây, bị chính mình mạnh mẽ căng đoạn, chỉ một thoáng ho khan một tiếng, lấy được tự do lần nữa.

"Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, thật không hổ là sư môn bảo vật trấn giáo!" Phương Nho lấy được tự do lần nữa, chính là đối Tô Tiêu Tiêu dựng thẳng một ngón tay cái cảm thán nói: "Không nghĩ tới, dùng võ học chi lực, vậy mà có thể đem người tạm thời phong ấn, đây quả thực tựa như luyện khí hóa thần cương bên trong Động Thiên Cảnh cường giả, lấy Động Thiên Chi Lực, đem người phong ấn a!"

"Phương Nho, người có không thể nào dạng!" Tô Hiểu Đan trong nháy mắt liền kéo Phương Nho tay, bên trái sờ sờ nhìn bên phải một chút, tâm sợ Phương Nho tại Tô Tiêu Tiêu trên tay thụ thương.

"Khụ khụ! !" Tô Tiêu Tiêu lập tức nhắc nhở ho khan vài tiếng, sợ đến Tô Hiểu Đan le lưỡi, buông ra Phương Nho tay, kéo Tô Tiêu Tiêu tay.

"Phương Nho, những thứ này đều không phải là trọng điểm, trọng điểm là người trong khoảng thời gian này, đối Hiểu Đan chiếu cố không sai." Tô Tiêu Tiêu cười đối Phương Nho gật đầu một cái, nói: "Chúng kiến Hiểu Đan hiện tại cái dạng này, ta là đã vui vẻ lại nổi máu ghen, người nhất định phải đối đãi nàng thật tốt a, ta nhưng là tình nguyện ta chịu chút dấm, cũng không muốn ta cô muội muội này chịu thiệt."

"Tỷ tỷ, Phương Nho đối ta rất khỏe!" Tô Hiểu Đan vội vàng mở miệng nói.

Phương Nho mỉm cười, đối Tô Hiểu Đan gật đầu, Tô Tiêu Tiêu âm thầm gật đầu, lúc này nàng đã nhìn ra một tia bụng khác, phát hiện Phương Nho đối Tô Hiểu Đan cảm tình, đã chuyển biến.

"Phương Nho, người đến cùng là được gì kỳ ngộ? Vậy mà tại gần như vậy trong thời gian, tu luyện tới Hóa Khí Cảnh đỉnh phong!" Tô Tiêu Tiêu nhìn Phương Nho nói rằng: "Hơn nữa hôm nay đối người hơi tìm tòi, ta phát hiện, nếu như không phải là bởi vì ta có Lôi Đình Vạn Tượng Kinh bàng thân, khả năng ta đều không phải là đối thủ của người, lực lượng người làm sao như vậy hùng hồn?"

"Đầu có đầu có, chỉ là tiến bộ một chút như vậy, còn không có tìm hiểu ra Đạo ý vị trí, bây giờ còn đang luyện tinh hóa khí cạnh cửa bồi hồi." Phương Nho lắc đầu cười nói: "Ngược lại là Tiêu sư tỷ người, đem Lôi Đình Vạn Tượng Kinh tu luyện tới cảnh giới như thế, vậy mà dùng võ học chiến kỹ cái này lực, đem ta phong ấn, thực sự để cho ta vô cùng rung động, cái này đã cùng Động Thiên Cảnh động thiên cách ly phong ấn, có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, không nghĩ tới võ học chi lực, vậy mà lại có như thế dị dạng lực lượng!"

"Võ học chi lực, chỉ là trong võ học lực lượng mà thôi, cùng trên thực lực tu vi chi lực, không thể so sánh nổi." Tô Tiêu Tiêu lắc đầu, nhìn Phương Nho nói rằng: "Thực lực tu vi đạt được luyện khí hóa thần Động Thiên Cảnh, đã tìm hiểu không gian pháp tắc, Hóa Địa Vi Lao, ngưng kết động Thiên Thần địa, có thể Cách Không Thủ Vật, xé rách trên không, pháp tướng ngày đi mây vạn dặm, thân thể lực Pháp Thương Khung, đây mới thực sự là lực lượng!"

"Thật thần kỳ." Phương Nho nghe được Tô Tiêu Tiêu giới thiệu, chấn động trong lòng, ngày đó tại Thủy Lục đại trận bên trong, đối mặt Vô và Thường Động Thiên Chi Lực phong ấn, loại kia thân bất do dĩ cảm giác, hiện tại còn rõ ràng hiện lên.

"Quả thực thần kỳ." Tô Tiêu Tiêu cười cười, nói: "Ta lần bế quan này, đem Lôi Đình Vạn Tượng Kinh tu luyện tới đệ thất trọng 'Lôi đình thần ngục.' Giai đoạn, chính là vừa mới một chiêu kia, lấy Lôi Đình chi lực, ngưng tụ thành một cái lồng giam, đưa người tạm thời phong ấn, hạn chế người hành động, thế nhưng cũng chỉ là duy trì mấy hơi thở, liền bị người phá lồng ra, nếu như người tu vi, lực lượng đều cao hơn ta, khả năng ta có thể phong ấn người thời gian ngắn hơn."

"Thế nhưng có mấy hô hấp thời gian cũng là đủ." Phương Nho một cân nhắc gật đầu nói: "Trong chiến đấu, sinh tử liền trong nháy mắt, cái kia mấy hơi

thở, đã đủ đủ ta tại trên tay người chết thật nhiều lần, quả thực khủng bố!"

"Cái này ngược lại không giả." Tô Tiêu Tiêu gật đầu cười nói: "Lần trước, tại Thiên Hóa Điện bên trong, sư tôn chính là lấy lõi đình thần ngục, đem Lăng Thu Thần tu vi phong ấn, hơn nữa một phong ấn chính là ba năm, nếu như tu luyện tới sư tôn tình trạng kia, Lõi Đình Vạn Tượng Kinh uy lực mới đúng như thánh chỉ, có nói là làm ngay chỉ lực."

"Ừm." Phương Nho gật đầu, nói: "Tiêu sư tỷ, người lần bế quan này lâu như vậy, trong cơ thể tàn dư cuồng bạo Lõi Đình chỉ lực, có phải hay không lại muốn tìm càng nhiều khi ở giữa đi luyện hóa?"

"Đúng vậy a! Bất quá cũng tốt." Tô Tiêu Tiêu gật đầu nói: "Ta bây giờ cách luyện khí hóa thần, tụ thần nguyên, mở thất khiếu, còn kém trọng yếu Đạo ý cảm ngộ, ta vừa lúc thừa dịp luyện hóa này cố cuồng bạo Lõi Đình chỉ lực thời gian, tới cảm ngộ đạo ý vị trí, một lần hành động đập phá gông cùm xiềng xiếc."

"Thiên ý khó hiểu, Đạo ý khó dò a!" Phương Nho cảm thán một tiếng, nói rằng: "Ta hiện tại, đã ở bình cảnh này bên trong, mỗi ngày đều tại tìm hiểu đạo này gông xiềng, bây giờ còn chưa mạnh mẽ!"

"Tu hành, trọng yếu là chính là tin tưởng vững chắc đạo của chính mình, là chính xác." Tô Tiêu Tiêu nhìn Phương Nho nhắc nhở: "Thiên ý tuy khó hiểu, nhưng không sánh bằng lòng người, Đạo ý tuy khó đo, nhưng đánh không lại chính mình bản ý, chính mình hảo hảo cân nhắc, ta có thể nói cho người, cũng chỉ có thể, dù sao ta hiện tại cảnh giới cùng người là, chúng ta nhìn một chút, ai trước đập phá đạo này gông xiềng, tụ thần nguyên, mở thất khiếu!"

"Tốt, ta tới làm bình phán! Tô Hiểu Đan lập tức cười hi hi nhắc tay nói rằng.

"Đối Phương Nho, người vừa mới sử dụng võ học chiến kỹ, là Hoàng cấp ở trên võ học a!" Tô Tiêu Tiêu đột nhiên nhìn về phía Phương Nho mở miệng nói: "Bất quá vừa mới nhìn người thi triển ra, cái này võ học thuần thực trình độ, như đứa trẻ ba tuổi đùa giỡn đại đao, không phải lực lượng không đủ, mà là người đối võ học nắm giữ trình độ, vẫn là vừa mới nhập môn, cũng không có lên tay."

Tô Tiêu Tiêu một lời bên trong địa, trong nháy mắt thì nhìn ra Hóa Ma Đao võ học này tại Phương Nho trên tay uy lực.

Cũng quả thực như Tô Tiêu Tiêu nói, Phương Nho đối Hóa Ma Đao tu luyện, cũng là không có đăng lên nhật báo, muốn tu luyện một môn võ học, riêng là đẳng cấp cao võ học, cái kia càng là yêu cầu thiên chuy bách luyện.

"Quả thực như vậy." Phương Nho từ chối cho ý kiến gật đầu nói: "Cái này võ học tên là Hóa Ma Đao, là chính tông Hoàng cấp võ học chiến kỹ, chỉ là gần đây bận quá, không có dư thừa thời gian tu luyện võ học, Tiêu sư tỷ cũng là liếc mắt một liếc thấy xuyên bản chất."

"Hóa Ma Đao? Hoàng cấp?" Tô Tiêu Tiêu hơi hơi thần phục, chợt lắc đầu nói rằng: "Trong mắt của ta, cái kia Hóa Ma Đao cũng không phải là Hoàng cấp võ học."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Địa cấp võ học? canh hai

"Không phải Hoàng cấp? Làm sao có thể?" Phương Nho cả kinh, nghĩ đến hóa ma tu luyện trong sách, sở tiêu chú Hoàng cấp chữ, làm sao có thể sẽ có giả.

"Ta ý là, so Hoàng cấp còn cao một cấp Địa cấp." Tô Tiêu Tiêu về mặt thành thật nói với Phương Nho: "Phải biết, càng võ học cao cấp, tu luyện càng trắc trở, vừa mới người một đao, phá ta Lõi Đình Vạn Tượng Kinh, chúng thần vẫn lạc, chính là Hoàng cấp võ học, hơn nữa còn là tại người cũng không quen thuộc luyện tinh hướng dưới, là không có khả năng dễ dàng như vậy, coi như phá hỏng ta Lõi Đình Vạn Tượng Kinh, cũng sẽ không tạo thành chúng thần vẫn lạc thương tổn, trừ Địa cấp võ học, căn bản không cái này thượng khả năng."

"A!" Phương Nho trợn mắt hốc mồm, mình cũng kinh ngạc tốt đỉnh, tâm tư nhanh chóng chuyển động, trong nháy mắt liền liên tưởng đến chính mình Phương Thiên Ấn võ học.

Phương Thiên Ấn vốn là cha mình gia truyền hạ xuống cho mình, thế nhưng đồng dạng võ học chiến kỹ, Phương Thiên Ấn tại cha mình trên tay, quả thực sẽ không tạo thành thiên địa dị tượng, mà ở trên tay mình, đã xuất hiện Hoàng cấp võ học thậm chí càng võ học cao cấp mới có thể có thiên địa dị tượng.

Loại tình huống này, Phương Nho trước đây liền cân nhắc qua, hần bà đây hết thấy, tất cả thuộc về cây đến Bồ Thiên Châu trên người, trước đây chỉ là chính mình cho rằng, bây giờ nghe Tô Tiêu Tiêu vừa nói, nhất thời liền đem cái này giả thiết phù thêm chân lý ảo khoác.

"Xem ra ta suy nghĩ không sai, Bồ Thiên Châu thật có đề thăng võ học chiến kỹ diệu dụng a!" Phương Nho ở trong lòng cảm thán, kích động hầu như muốn hét lớn ra, "Hóa Ma Dao vốn là chính tông Hoàng cấp võ học, bây giờ tại Tiêu sư tỷ trong miệng, vậy mà thành Địa cấp võ học, thực sự là khó tin, Bồ Thiên Châu lại có uy năng như thế! Chẳng những có thể trấn áp hấp dẫn Tà Ác lực lượng làm việc cho ta, lại vẫn có thể đề thăng võ học chiến kỹ đẳng cấp, cái này! ! Nếu như Lôi Đình Vạn Tượng Kinh tại trên tay ta, vậy sẽ là một cái dạng gì đẳng cấp tồn tại?"

"Phương Nho, ngươi cũng không nhất định giết mình." Tô Tiêu Tiêu thoáng cười nói rằng: "Càng cao cấp võ học, tu luyện càng nhẹ trắc trở, nếu như Hóa Ma Dao đúng như ta nói tới, vậy ngươi liền muốn gấp bội thời gian đi tu luyện mới được, dù sao một môn Địa cấp võ học chiến kỹ, uy lực đã ngập trời." Tô Tiêu Tiêu chứng kiến Phương Nho đang trầm mặc, đang thất thần, lập tức nhắc nhở.

"Tốt, ta biết, đa tạ Tiêu sư tỷ nhắc nhở." Phương Nho lập tức gạt đầu một cái, lấy lại tinh thần cười nói.

"Tiêu Tiêu tỷ, ta bây giờ còn có ba một tin tức tốt phải nói cho ngươi!" Ba người vừa đi vừa nói chuyện lấy, Tô Hiểu Đan mở miệng cười hi hi nói rằng.

"Là tin tức tốt gì a, nói nghe một chút." Tô Tiêu Tiêu nhìn về phía Tô Hiểu Đan vừa cười vừa nói.

"Đệ một cái tin tốt, chính là Phương Nho hiện tại có chính mình thế lực!" Tô Hiểu Đan nhìn về phía Tô Tiêu Tiêu, mắt không hề nháy một cái nói rằng, nằng nặc Tô Tiêu Tiêu nghe được cái này cái gọi là tin tức tốt, hội biểu hiện ra không cao hứng cảm xúc.

Quả thực, trong nháy mắt này ở giữa, Tô Tiêu Tiêu nụ cười trên mặt trong nháy mắt động lại trong nháy mắt, trong chớp mắt nụ cười thì có chỗ thu liễm gật gật đầu nói: "Rất tốt a, đều có chính mình thế lực, tên gọi là gì?"

"Đế Minh, Phương Nho thế lực, gọi Đế Minh." Tô Hiểu Đan hơi hơi cúi đầu đầu hồi nói.

"Đế Minh!" Tô Tiêu Tiêu nỉ non một tiếng, "Tốt tên."

"Tiêu sư tỷ, coi như ta thành lập chính mình thế lực, ta đã từng cái kia ta." Phương Nho nhìn ra Tô Tiêu Tiêu trên mặt vẻ ngưng trọng, lập tức mở miệng nói: "Ta sẽ không quên, tại Thanh Thủy trấn đối mặt hủy diệt lúc, là ai như thần tiên hạ phàm, cứu vớt Thanh Thủy trấn mười vạn lễ dân bách tính ở tại thủy hỏa, tại cha ta bên trong oan hồn nguyên rủa, đối mặt tử vong, tại còn thừa không đến hai cái có thể sống canh giờ bên trong, là ai xuất thủ, xoay càn khôn, đem ta cha từ Quỷ Môn quan bên trong cứu trở về, ta càng sẽ không quên nhớ, là ai cải biến ta vận mệnh cuộc đời, lập đi lập lại nhiều lần tương trợ với ta, để cho ta đi tới hôm nay, để cho ta nhân sinh phát sinh nghiêng trời lệch đất cải biến."

Phương Nho chân thành tha thiết mà cảm động đứng ở Tô Tiêu Tiêu trước mặt, nhìn nàng, mở miệng nói: "Người kia, chính là ngươi Tô Tiêu Tiêu, Tiêu sư tỷ!"

Phương Nho một phen lời tâm huyết, để cho Tô Tiêu Tiêu cùng Tô Hiểu Đan, trợn mắt hốc mồm, chứng kiến Phương Nho chân thành tha thiết chấp nhất ánh mắt, Tô Tiêu Tiêu trên mặt vẻ ngưng trọng biến mất không thấy gì nữa, mỉm cười gật đầu.

"Phương Nho, ngươi còn thiếu nhất kiện rất trọng yếu chuyện chưa nói a!" Tô Hiểu Đan ở bên nháy nháy mắt nhắc nhở.

"Đối! Tiêu sư tỷ cho ta, trợ giúp ta, thiên ngôn vạn ngữ cũng là nói không rõ, nói không hết." Phương Nho gật đầu nói: "Cho nên, coi như ta thành lập Đế Minh, có chính mình thế lực, thế nhưng lòng ta không thay đổi, ta, vẫn là cái kia ta!"

"Hiểu Đan, hiện tại nói cho ta biết đệ nhị một tin tức tốt đi." Tô Tiêu Tiêu đối Phương Nho gật đầu, trong lòng cũng thoải mái, chính là nhìn Tô Hiểu Đan nói rằng.

"Cái thứ hai cùng cái thứ ba, thật là." Tô Hiểu Đan chu chu mỏ, tâm tình tựa hồ có chút buồn bực, nói: "Hiện tại Phương Nho Linh Dược Điện, đã thành thực, ta cũng truyền tin cho Thân Truyền phong, đây là đệ nhị một tin tức tốt, cái thứ ba chính là Phương Nho Linh Dược Điện vừa thu lại cất hoàn thành, hẳn liền có thể có thể tiến vào nội môn, trở thành nội môn đệ tử."

"Ừm, không dễ dàng." Tô Tiêu Tiêu cũng gật đầu than thở: "Phương Nho lấy Chân Khí Cảnh thực lực tu vi, thành ngoại môn đệ tử, nhưng là bây giờ ngươi tu vi, đã đủ đề tấn thăng đến Thân Truyền phong, coi như Thân Truyền phong đệ tử, bằng thực lực, có rất nhiều thậm chí còn không phải đối thủ của ngươi."

"Không sao Tiêu sư tỷ, từng bước tới nha." Phương Nho rất là lạc quan cười nói: "Lại nói, ở ngoại môn bên trong, ta được đến tốt như vậy rèn đúc, còn ở bên ngoài trong môn thành lập Đế Minh cùng Thiên Kinh Minh địa vị ngang nhau, sự tôn nói qua, tâm tính đối, ở đâu đều là tu hành, không sao cả ngoại môn nội môn, vẫn là Thân Truyền phong."

"Ừm, ngươi có thể nghĩ như vậy tốt nhất." Tô Tiêu Tiêu gật đầu đồng ý nói: "Hiện tại ngươi có chính mình thế lực, vẫn là người đứng đầu một mình, đến lúc đó vào nội môn, ngươi đồng dạng có thể tìm dịp vượt, dù sao tại nội môn ngươi cũng là chưa quen cuộc sống nơi đây, có người quen là tốt rồi nhiều lắm."

"Ừm, ta sẽ." Phương Nho gật đầu nói.

Ba người vừa đi vừa nói chuyện ở giữa, đã đi vào đến Linh Dược Điện bên trong, tại Linh Dược Điện bên trong chấp hành nhiệm vụ đệ tử, cũng là đến từ bốn phương tám hướng ánh mắt đưa tới.

"Mau nhìn, mình chủ cùng mình chủ phụ nhân, còn có Tô sư tỷ tới!"

"Đúng vậy a! Minh chủ thực sự là uy phong bá khí."

"Ta muốn là lúc nào, có thể giống như mình chủ như vậy thì tốt!"

"Hội, người không được quên mình chủ nói, Đế Minh mỗi người như long, sau này chúng ta cũng sẽ biến thành mình chủ dạng này nam nhân!"

"..."

Thuộc về Đế Minh thành viên đệ tử, nhìn tràng diện này, nhao nhao toát ra kính nể thần sắc, người một lời ta một lời cũng là tràn ngập chờ mong thần sắc ở trên mặt.

"Tốt Phương Nho, tại mấy ngày nữa, cũng là ta và Hiểu Đan tới ngoại môn một tháng kỳ hạn, người bận rộn đi, ta và Hiểu Đan trước hồi tiểu thiên phong." Tô Tiêu Tiêu đối Phương Nho nói ra một thanh âm, chứng kiến Linh Dược Điền bên trong từng đôi nhiệt liệt ánh mắt nhìn bên này, lập tức chính là kéo Tô Hiểu Đan tay chân Bộ Nhất đạp, thân thể như cát cánh hồ điệp bay lên trời.

Tô Hiểu Đan không bỏ đối Phương Nho phát tay một cái, trong chớp mắt chính là cấp tốc đi xa.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 194: Đế Minh đại hội

Nhìn theo Tô Tiêu Tiêu hai người rời đi, Phương Nho thu tầm mắt lại.

Ánh mắt tại Linh Dược Điền bên trong đảo qua, chính là chứng kiến Kiều Gia Lỗi đứng ở đằng xa quan vọng.

Phương Nho đối hân vẫy tay, chính là chậm rãi ngồi vào khô ráo chỗ.

Một lát nữa, Kiều Gia Lỗi vui vẻ dạt dào chạy tới, ngồi vào Phương Nho bên người.

Phương Nho mở miệng nói: "Lỗi Tử, hiện tại chúng ta Đế Minh thành viên có bao nhiêu?"

"Minh chủ, chúng ta Đế Minh phát triển tình thế, thật là lớn tốt!" Kiều Gia Lỗi mừng không kể xiết nói rằng: "Đế Minh hiện tại huynh đệ, đã phát triển đến 5800 người, lập tức phải phá sáu ngàn đại quan, đợi một thời gian, Thiên Kinh Minh thực biết ở ngoại môn im tiếng thu mình lại, ngoại môn chúng đệ tử, đều sẽ trở thành chúng ta Đế Minh hôn đả tằng!"

"5800 sao!" Nghe thấy con số này, Phương Nho cũng là hơi hơi cảm thán, nói: "Khổ cực người, hôm nay trở về sau đó, người đem các huynh đệ triệu tập lại, ta nói ra suy nghĩ của mình nói."

"Tốt! Các huynh đệ sẽ chờ người những lời này đây." Kiều Gia Lỗi lập tức gật đầu một cái, trong nháy mắt vui vẻ nói rằng: "Ta hiện tại từng bước tại định chế Minh Quy, chính là vì đem các huynh đệ tư tưởng ngưng tụ lại cùng nhau, vì sau này làm chuẩn bị."

"Tốt!" Phương Nho gật đầu, tự tay ở trên vai hân vỗ, nói: "Đế Minh quản lý một gánh một cái đặt ở người trên vai, lời khách sáo ta cũng không nói, cái này người cảm." Phương Nho nói xong, chính là xuất ra 100 miếng Tử Khí Đan, đưa tới trước mặt hân.

"A! Cái này." Kiều Gia Lỗi nhìn một chút Phương Nho truyền đạt Tử Khí Đan, lập tức ánh mắt nóng rực, thế nhưng trong nháy mắt liền đẩy trở về nói rằng: "Minh chủ, không cần như vậy, nói thật, người có thể đủ như vậy tín nhiệm ta đã để cho ta rất cảm động, hơn nữa hiện tại ta ở chỗ này cảm giác qua được rất phong phú, sống được rất có giá trị, đây chính là ta muốn sinh hoạt."

"Khác (đừng) là mê, cảm." Phương Nho trong nháy mắt một tay lấy Tử Khí Đan nhét vào Kiều Gia Lỗi trên tay, không phải do hân cự tuyệt, "Lỗi Tử, người cũng chứng kiến, hiện tại ta Linh Dược Điền đã thành thực, phỏng chừng cái này một hai ngày, phía trên liền sẽ phái người hạ xuống thu gặt, đến lúc đó cũng là ta vào nội môn thời điểm, nếu như ta lý khai, người trọng trách sẽ nặng hơn."

"Minh chủ yên tâm, hôm nay người cho ta tín nhiệm, ngày mai ta cho người một cái cường đại Đế Minh." Kiều Gia Lỗi rất là hăng hái nói rằng: "Đối với mình chủ mà nói, chỉ phải nỗ lực tu hành chính là, chỉ có mình chủ thực lực tu vi vô hạn đề cao, chúng ta Đế Minh phát triển mới có thể càng nhanh hơn, như cuốn cuộn trường giang phi nhanh, đã xảy ra là không thể ngăn cản."

"Ha ha tốt." Phương Nho nghe được tâm thần vui sướng, lập tức đáp: "Đối, gần nhất người có hay không tại mình chủ xem xét đến có thể đề bạt nhân tài?"

"Ngược lại là có mấy cái như vậy, bất quá vẫn còn ở quan sát kỳ." Kiều Gia Lỗi cũng không giấu giếm gật đầu nói: "Đối với chuyện như thế này mặt, ta sẽ nghĩ lại cho kỹ, tuyệt đối sẽ không qua loa, mình chủ người yên tâm đi, ta sẽ bả tốt cửa này."

"Ta rất yên tâm, người cứ việc buông tay ra làm." Phương Nho gật đầu cười nói: "Người đi thông tri một chút đi, đêm nay tập hợp."

"Tốt!" Kiều Gia Lỗi đứng lên, đôi Phương Nho cung kính một tiếng, chính là xuống dưới.

Thời gian cấp tốc trốn, một ngày quang cảnh ngay lúc sắp đi qua, Linh Dược Điền bên trong đệ tử, cũng đều bắt đầu hướng lối ra bước đi.

Đế Minh thành viên đệ tử, chứng kiến Phương Nho đều sẽ cung kính một tiếng, trong sắc mặt tràn ngập chờ mong, bọn họ đã được đến Kiều Gia Lỗi thông tri, đêm nay Phương Nho muốn triệu tập mọi người mở một hội đại hội.

Phương Nho cũng đứng dậy, ra Linh Dược Điền, trở lại nơi ở.

Đẩy cửa phòng ra, nay trời có chút lạnh sạch, hiển nhiên Tô Hiểu Đan hôm nay chưa có tới chuẩn bị bữa cơm.

Phương Nho trong lòng có chút điểm thất bại, thói quen cùng Tô Hiểu Đan cùng đi ăn tối thời gian, hôm nay Tô Tiêu Tiêu trở về, khả năng Tô Hiểu Đan trong chốc lát không đi được thân.

Phương Nho cũng hiểu, chính là đi vào phòng rửa mặt rửa mặt một phen, chính là khoan chân ngồi trên giường nuốt vào một viên Tử Khí Đan, hấp thu luyện hóa.

Một lát nữa, ngoài cửa truyền đến rất nhỏ tiếng đập cửa, cùng Kiều Gia Lỗi thanh âm.

Phương Nho biết Kiều Gia Lỗi đã chuẩn bị xong, chính là xuống giường, mở cửa, chứng kiến Kiều Gia Lỗi ở ngoài cửa về mặt cung kính vui vẻ gật đầu.

"Mình chủ, các huynh đệ đã chuẩn bị xong." Kiều Gia Lỗi mỉm cười nói.

Phương Nho gật đầu một cái, Kiều Gia Lỗi ở phía trước dẫn đường, đi tới hoàn toàn trống trải trên quảng trường, lúc này Phương Nho chứng kiến đầu người bắt đầu khởi động, ồn ào tiếng người hội tụ thành một cổ.

Theo Phương Nho xuất hiện, cái này dày đặc thảo luận trong nhảy mắt liền an tĩnh lại, tầm mắt mọi người là tả đưa tới.

"Cung nghênh minh chủ!"

Ngập trời nổ ngưng tụ thành bốn chữ, xông thẳng vân tiêu, bả bầu trời mây đều hòa tan.

Phương Nho mỉm cười khoát khoát tay, mọi người đều an tĩnh lại, từng cái nóng bỏng khuôn mặt, từng đôi nhiệt liệt ánh mắt, tụ tập tại Phương Nho trên người.

Lúc này, Phương Nho đạo này có vẻ gây yếu thân ảnh, tại Đế Minh 5800 trong mắt người, là cao to như vậy, đây chính là bọn họ tùy tùng, bọn họ tín ngưỡng vị trí.

"Các vị Đế Minh huynh đệ, hôm nay triệu tập mọi người đến đây, có mấy giờ, yêu cầu thông tri mọi người." Phương Nho đứng trước người, mở miệng nói: "Chúng ta Đế Minh, giống như bắt nguồn từ lùm cỏ anh hùng, chúng ta có chính mình tín ngưỡng, có nhân cách của mình, các người có thể gia nhập vào Đế Minh bên trong, là ta vinh hạnh, cũng là các người vinh hạnh, các người lựa chọn sẽ không sai."

Phương Nho, như một cái đưng chuông reo, thẳng thắn mà dài, chấn ở trong lòng mọi người, dành cho bọn họ cường đại lòng tin.

Phương Nho biết trong này, rất lớn một phần là từ Thiên Kinh Minh đi ra ngoài, gia nhập vào Đế Minh bên trong, lúc này chính là muốn cho những người này, một viên thuốc an thần.

"Còn có vài ngày thời gian, ta liền muốn tấn chức nội môn, trở thành nội môn đệ tử, cho nên thừa dịp hiện tại có thời gian, bả chuyện này thông tri mọi người." Phương Nho nói rằng: "Chúng ta Đế Minh, bắt nguồn từ lùm cỏ, ngoại môn chính là lập mệnh chi địa, mà sau này, chính là chỗ an thân, cái này toàn bộ thiên hạ đều sẽ vang vọng Đế Minh hai chữ, chúng ta một chỗ nỗ lực, chế tạo ra mỗi người như long Đế Minh."

"Đế Minh! Đế Minh, mỗi người như long!"

Chúng đệ tử hoan hô lên, bọn họ nhiệt huyết sôi trào, Phương Nho, chính là một loại khích lệ, để bọn hắn hoàn toàn có lòng tin tin tưởng Phương Nho.

Phương Nho khoát tay chặn lại, mọi người thanh âm cũng bình phục lại.

Phương Nho nói tiếp: "Ta sẽ tại nội môn tiếp tục đem Đế Minh phát dương quang đại, mà ngoại môn bên trong tất cả sự vụ, đem toàn quyền giao cho Phó minh chủ Kiều Gia Lỗi quản lý, hiện tại Đế Minh vừa mới quật khởi, ta cũng hy vọng có chí chí sĩ, có năng lực người, Mao Toại tự đề cử mình, Đế Minh sẽ không để cho Minh Châu Mông Trần, chỉ cần người có năng lực, chỉ cần người nhiệt tình yêu thương bản mình, người liền có thể trở thành Đế

Mình quyết sách người, hiện tại để cho Phó mình chủ, mà nói hai câu."

Phuong Nho bả trọng yếu nói cho hết lời, lập tức đối bên người Kiều Gia Lỗi gật đầu, Kiều Gia Lỗi lập tức chính là mở miệng.

Điều ngữ liên châu hành văn liền mạch lưu loát tại Kiều Gia Lỗi trong miệng nói ra, Phuong Nho ở bên nghe được âm thầm gật đầu, tán thán không thôi.

Đối với Kiều Gia Lỗi miệng mới cùng năng lực quản lý, Phuong Nho đã hoàn toàn yên tâm hẳn có thể đảm nhiệm được, hẳn trong lời nói, miêu tả ra Đế Minh sau này.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 195: Chúng ta muốn làm quản lý canh hai

Một gương mặt mỹ hảo tiền cảnh sau này bản kế hoạch, tại Kiều Gia Lỗi trong giọng nói như một tấm triển khai đồ sộ họa quyền, để cho chúng đệ tử nghe được cả kinh cả kinh, trong lòng hướng tới hẳn miêu hội cái kia Đế Minh sau này.

Mà Phuong Nho tại hẳn trong miệng, cũng là bị nâng như thần tiên hạ phàm Trần, năng lực có thể thông thiên, Phuong Nho đều nghe có điểm tâm động, đây quả thực là đem mình Thần Hóa.

Trận này đại hội, duy trì liên tục chừng nửa canh giờ mới tại Phuong Nho hạ kết thúc mỹ mãn.

Đi qua trận này đại hội, Phuong Nho cũng nhìn ra được, đêm nay tham gia đại hội thành viên đệ tử, mỗi một cái đều là như đánh như máu gà nhiệt huyết sôi trào.

Chứng kiến cái hiệu quả này, Phuong Nho cũng là yên tâm, chính mình bả chuyện trọng yếu, vào hôm nay trận này đại hội bên trong nói, hiện tại tâm cũng là trầm tĩnh lại, coi như mình cái này trong vòng vài ngày vào nội môn, cũng không cần lo lắng nữa Đế Minh lực ngưng tụ.

Phuong Nho cùng Kiều Gia Lỗi vừa đi vừa nói rất nhiều, về Đế Minh tất cả, bây giờ muốn đạt được, Phuong Nho đều cùng Kiều Gia Lỗi tiến hành thảo luận.

Bất tri bất giác ở giữa, Phuong Nho trở lại chính mình nơi ở, chính là cùng Kiều gia nói lời từ biệt.

Khoanh chân ngồi vào trên giường, Phuong Nho cảm giác trong lòng có điểm không đăng, trước đây Tô Hiểu Đan tại thời điểm, hiện vào lúc này, chính mình vẫn là cùng Tô Hiểu Đan nói chỉ thuộc về hai người lặng lẽ nói.

Hôm nay, hiển nhiên Tô Hiểu Đan bởi vì Tô Tiêu Tiêu xuất quan, có thể sẽ không tới.

Bất quá trong lòng không đăng Quy Không đăng, thế nhưng hôm nay nhưng cũng coi xong thành một đại sự.

Đốc! Đốc! Đốc!

Đúng vào lúc này, bên ngoài truyền đến rất nhỏ tiếng đập cửa, Phuong Nho ánh mắt trong nháy mắt đầu đến trên cửa, chính là xuống giường.

Lẽ nào lại là Hiểu Đan?

Phuong Nho ở trong lòng nghĩ, mở cửa, chứng kiến ngoài cửa đứng bốn người, Phuong Nho trên mặt vừa mới hiển hiện vui vẻ trong nháy mắt liền thu liễm.

"Các người tới làm gì?" Phuong Nho nhìn Thiên Kinh Minh tứ đại hộ pháp, lập tức sắc mặt gấp gáp không kiên nhẫn quát lên.

Lúc đầu trong lòng cho rằng lại là Tô Hiểu Đan đến, nhưng không nghĩ là cái này bốn cái ở trong mắt chính mình vô cùng không lấy lòng tứ đại người cận bã, Phuong Nho làm sao có thể cho bọn hắn sắc mặt tốt.

Mặc dù lần trước đã tha thứ bọn họ, thế nhưng Phuong Nho cũng không muốn cùng cái này bốn cái ngay cả trong xương đều lộ ra người cận bã khí tức người cận bã có quá nhiều đồng thời xuất hiện.

"Ta. . . Chúng ta. . ." Chứng kiến Phuong Nho không vui sắc mặt cùng không kiên nhẫn lời nói, tứ đại hộ pháp từng cái sắc mặt lúng túng khó chịu, áp

úng không biết nói cái gì.

"Có chuyện nói mau, có rắm mau thả." Phương Nho rất muốn đóng cửa một cái, căn bản không muốn lý do bốn tên cận bã này.

"Chúng ta có thể vào nói sao?" Dẫn đầu Lãnh Tinh rất không có ý tứ hỏi.

Chứng kiến bốn người bọn họ sắc mặt khó chịu cùng lúng túng thay thế, Phương Nho lạnh lùng liếc liếc mắt, chính là xoay người hướng phòng trong bước đi.

Chứng kiến Phương Nho hành động, đã không có bằng lòng, cũng không không đáp ứng, tứ đại hộ pháp xử tại cánh cửa, người nhìn ta một chút, ta nhìn người một chút, sắc mặt xanh lét một hồi hồng một hồi lúng túng đến muốn tìm một địa (mà) gấp chui vào.

"Còn đứng ở nơi đó làm gì? Các người không phải muốn vào mà nói à." Phương Nho ngồi vào trên giường, chứng kiến bốn người này thần thái, ở trong lòng cười nhạt một chút, đối với cái này bốn cái ở trong lòng mình không hề hảo cảm người cận bã, Phương Nho cũng không cảm thấy muốn đối bọn họ hảo ngôn hảo ngữ.

Không có trực tiếp đưa bọn họ giống như rác rưởi đuổi ra khỏi nhà cũng đã rất khách khí, bây giờ lại còn muốn cầu muốn vào mà nói, nếu không phải là xem lần trước bọn họ ở trước mặt mình thành tâm ăn năn, quý xuống xin lỗi nhận sai phân thượng, Phương Nho căn bản không muốn phản ứng đến hần nhóm.

Nghe được Phương Nho, trong lòng bọn họ vui vẻ, vội vàng đi tới, tiện thể giữ cửa nhốt vào tới.

"Nói mau, nói dứt ngay." Phương Nho rất không kiên nhẫn nhìn bốn người này, đối với cái này bốn khuôn mặt, Phương Nho là liếc mắt cũng không muốn xem.

"Phương . . ."

"Minh chủ, chúng ta muốn bỏ gian tà theo chính nghĩa." Lưng hùm vai gấu Vương Thụy, một thanh cất dứt áp a áp ứng Lãnh Tinh, lập tức lớn giọng nói rằng: "Hiện tại Đế Minh, để cho chúng ta đoán trước tương lai mỗi người như long quang minh tiền cảnh, tại Thiên Kinh Minh, chúng ta bây giờ đã nhìn thấu, cái này chính là một cái ổ chuột, chúng ta hảo hảo một người, biến thành hiện tại cái dạng này, tất cả đều là Thiên Kinh Minh cái này ổ chuột bả chúng ta hại, chúng ta nghĩ rõ ràng, chúng ta muốn gia nhập đến người Đế Minh bên trong."

"Đối, minh chủ, Vương Thụy nói, chính là chúng ta hôm nay tới tìm người chủ ý tầm nhìn." Chứng kiến Vương Thụy đã nói ra, Bắc Hạo cũng gật đầu nói: "Hơn nữa chỉ cần chúng ta bốn người thoát ly Thiên Kinh Minh, chúng ta còn có thể kéo rất nhiều rất nhiều huynh đệ, cùng nhau gia nhập đến Đế Minh bên trong, lớn mạnh Đế Minh, suy yếu Thiên Kinh Minh."

"Chúng ta lời nói câu là thật, cũng là thành tâm thực lòng, hy vọng minh chủ bằng lòng chúng ta." Lãnh Tinh mở miệng chân thành tha thiết nói rằng.

Khô gầy như củi Phong Trần không nói chuyện, vẻ mặt yên lặng, chứng kiến hần như thế yếu đuối thân thể, giống như là miệt mài quá độ nam Kỳ.

Thế nhưng sau đó, ý hần Chính Ngôn Từ nói rằng: "Thế nhưng chúng ta có một cái khăn cầu, hy vọng chúng ta gia nhập vào Đế Minh sau đó, Đế Minh cũng đồng dạng có thể cho chúng ta bây giờ tại Thiên Kinh Minh địa vị!"

Vừa nghe Phong Trần câu nói này, Phương Nho lập tức có một loại kích động, chính là muốn ngay trước hần khuôn mặt mảnh mẽ phiền hần mười mấy cái lỗ tai, phiền hần hàm răng đều muốn rơi ra tới mới thoải mái, thế nhưng trong nháy mắt, Phương Nho liền đem cái này kích động tạm thời đè xuống.

"Đế Minh mỗi người như long, chỉ phải là những cái kia hiện tại gia nhập vào Đế Minh, trong xương cũng lộ ra ngạo khí đệ tử." Phương Nho lãnh ah cười, nhìn bốn người bọn họ lắc đầu, nói: "Các người không chỉ có là thể xác bên trong tiết lộ ra bọn chuột nhất khí tức, ngay cả trong xương cũng tràn ngập người cận bã mùi vị, ta Đế Minh không cần các người dạng này người, e như người người này cận bã nói, đang còn muốn ta Đế Minh bên trong đạt được hộ pháp chức vụ, nhất định chính là tại tìm chết!"

Phương Nho, như một chậu băng lãnh thủy, phủ đầu tạt vào đỉnh đầu bọn họ, thêm lượt toàn thân bọn họ, đông lạnh đến bọn họ xương tủy, để cho bốn người bọn họ sắc mặt trở nên vô cùng nhìn khá hơn.

"Còn nữa nói, các người hiện tại tìm nơi nương tựa ta, rõ ràng vì bỏ gian tà theo chính nghĩa, kì thực là vì tránh nạn mà đến." Phương Nho, như một thanh sắc bén đao, một đao liền đục lỗ bọn họ tâm tư, "Các người điểm nhỏ này thông minh, tiểu tâm tư đừng cho là ta không biết, ta Đế Minh không cần các người gia nhập vào, cũng không chào đón các người, càng chưa nói đang còn muốn ta Đế Minh bên trong, mưu được hộ pháp quản lý chức vụ, hiện tại các người lập tức rút cho ta, lập tức từ ta trong tầm mắt tiêu thất, rút xa chừng nào tốt chừng nấy."

"Minh chủ người nghe chúng ta nói, Phong Trần hần nói đều là nói nhảm, chúng ta căn bản chưa từng nghĩ muốn tại Đế Minh đang làm quản lý làm hộ pháp." Lãnh Tinh vội vàng giải thích: "Chúng ta chỉ cần gia nhập vào Đế Minh, một lần nữa đối nhân xử thế, thay đổi triệt để."

"Ta chính là phải làm hộ pháp, làm quản lý, đừng ở chỗ này thấp kém, chúng ta đi." Phong Trần nổi giận gầm lên một tiếng, phần nộ trùng Phương Nho liếc mắt, chạy đi muốn đi.

"Làm càn!" Phương Nho lúc đầu nghe được Phong Trần trước đó, trong lòng thì có muốn đánh hần kích động, bây giờ lại còn dám ở trước mặt mình trang bức giả trang điều, trong lòng vừa mới kiềm nén xuống dưới lửa giận, trong nháy mắt liền bộc phát ra, "Vừa mới bảo người rút người không rút, bây giờ muốn rút, liền bị chút giáo huấn à!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 196: Để người thanh tỉnh một chút

Phương Nho tay vỗ một cái, cách không hướng liền muốn xuất môn Phong Trần chớp tới, trong nháy mắt một cỗ thật lớn hấp lực, như một tấm tạo ra lưới lớn, trong nháy mắt liền đem Phong Trần cho bắt tới.

"A. . ." Mọi người kinh ngạc, Phong Trần càng là sợ hãi không thể tự kiềm chế, hân thân thể không nhận chính mình không chế, bị Phương Nho bắt tới.

Ba!

Một cái thanh thúy vang dội lỗ tai mãnh mẽ phiến tại Phong Trần trên mặt, tùy theo ra trừ trên mặt hân ngũ chỉ huyết hồng dấu tay bên ngoài, còn có mấy viên hàm răng cùng nhau từ trong miệng hân nhổ ra.

Phương Nho nhân thể tay nắm cửa đây, trực tiếp đem Phong Trần vút trên mặt đất, lạnh lùng nhìn hân nói rằng: "Cũng dám ở trước mặt ta miệng ra cuồng ngôn, người tốt đại cầu can đảm, đừng bảo là Đế Minh không cần các người loại cận bã này, các người lại vẫn mẹ nó muốn làm Đế Minh quản lý, bặt tại này, liền để người thanh tỉnh một chút."

Chứng kiến Phương Nho phần nộ sắc mặt, đập một lỗ tai Phong Trần đã không còn dám nhìn thẳng vào Phương Nho con mắt, Phương Nho vừa mới cái kia một tay, cách không đưa hân bắt trở lại thủ đoạn, đã đủ để cho hân sợ.

Lúc này Phương Nho, ở trong mắt bọn hân, đã có một loại ngưỡng mộ núi cao cao to, tại Phương Nho trước mặt, phảng phất chính là một tòa không thể vượt qua núi lớn.

Phương Nho uy nghiêm, lúc này ở bốn người bọn họ trong mắt là không thể nghi ngờ, co rúc ở mặt đất, bùm mặt gò má Phong Trần, sắc mặt tái nhợt vô lực, đồng thời cũng nhận được Lãnh Tinh ba người bạch nhãn.

Hiện tại bởi vì Phong Trần náo ra một màn này, bọn họ biết khả năng niệm võ mồm cũng sẽ không để Phương Nho gạt đầu.

"Hiện tại Đế Minh thành lập, như từ từ bay lên mặt trời mới mọc mặt trời mới mọc, hết thảy đều tràn ngập sinh cơ." Phương Nho lạnh lùng nhìn trước mắt bốn người cận bã cười lạnh nói: "Các người Thiên Kinh Minh, từng bước tại tan rã, các người bốn người, thân là Thiên Kinh Minh Ngoại Môn Hộ Pháp, là khó hết tội, cho nên tại Diệp Kinh Thiên không có biết trước đó, các người liền đánh tốt tính toán, nghĩ đến ta Đế Minh tới tránh nạn, ta nói cho các người biết, cái này là không có khả năng, Đế Minh không cần các người loại cận bã này, hiện tại rút đi!"

Tại Phương Nho sắc bén đến trực kích bọn họ bản tâm lời nói hạ, bốn người bọn họ ừ rừ như đầu bại công cầu, cụp đuôi hân xám xịt chặt vật rời đi.

Chứng kiến cái này bốn cái căn bản không đáng đồng tình người cận bã, Phương Nho rống một tiếng, để bọn hân nhân tiện đóng cửa lại.

Đưa đi bốn cái ôn thần, Phương Nho trên mặt hiển hiện một nụ cười, đối với chính mình đối đãi bốn tên cận bã này cách làm, coi như là tương đối nhẹ.

Ngắm lại chính mình vừa tới sư môn lúc, Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ hai người bị bọn họ ức hiếp không ngóc đầu lên được, chứng kiến bọn họ tựa như lão chuột xem qua miêu, hiện tại đây hết thảy đều được nhất thời, không đáng giá nhắc tới.

Phương Nho tĩnh tâm xuống, nghĩ hôm nay Tô Tiêu Tiêu tự nói với mình cái kia tịch thoại, cái gọi là thiên ý khó dò, lòng người càng khó dò hơn, Đạo ý khó hiểu, tin tưởng vững chắc chính mình bản tâm.

Phương Nho suy tư về ý những lời này, mặt ngoài ý tứ cũng là vừa nhìn liền hiểu, thế nhưng hướng sâu trong suy nghĩ, lại phảng phất như lọt cả rớt, lọt một tầng lại một tầng, muốn lọt đến một tầng cuối cùng, mới là bản tâm vị trí.

Phương Nho trong nháy mắt nhắm mắt lại, ôm lại thành đoàn, bắt đầu cảm ngộ thiên cơ, lĩnh hội Đạo ý, cảm ở bình cảnh này bên trong, không phá mà không vui.

Thời gian tại Phương Nho như vậy trong cảm ngộ cấp tốc trốn, một đêm thời gian chói mắt liền qua, đông phương chân trời bắt đầu nổi lên một tia ngân bạch sắc.

Phương Nho đã ở giờ này mở mắt, hai đạo quang mang lóe lên liền biến mất, hân khẽ nhếch miệng, thờ khẽ ra một ngụm trọc khí, chính là xuống giường, đến phòng rửa mặt rửa mặt một phen.

Hôm nay có muốn hay không đi bởi Hiểu Đan xem mặt trời mọc đây?

Phuong Nho xuất môn cước bộ có điểm do dự, ngày hôm qua Tô Tiêu Tiêu đã xuất quan, hiện tại Phuong Nho cũng có chút quyết đoán.

Hay là đi a!

Cuối cùng Phuong Nho ở trong lòng kẻ tiếp quyết định, đến lúc này, cùng Tô Hiểu Đan có thể gặp nhau thời gian càng ngày càng ít, ngay lúc sắp vào nội môn, Phuong Nho loại kia sống tại lập tức tâm tình, vẫn là khách lệ hân tiếp tục nữa.

Cất bước đi tới tiểu thiên phong, quan trên, quả thực chứng kiến Tô Hiểu Đan cái kia thân ảnh yếu điệu, mặt mang vui vẻ nhìn mình.

"Phuong Nho, không có ý tứ a, ngày hôm qua ta đều không đi được." Tô Hiểu Đan rúc vào Phuong Nho trong lòng nói xin lỗi: "Ngày hôm qua Tiêu Tiêu tỷ xuất quan, hai chúng ta tỷ muội trò chuyện một chút cũng rất muộn."

"Không sao!" Phuong Nho kéo nàng ôn lương tay cười cười, nói: "Tiêu sư tỷ đây? Làm sao không thấy được nàng?"

"Há, tỷ tỷ nàng tại luyện hóa trong cơ thể lưu lại cuồng bạo Lôi Đình chi lực đây." Tô Hiểu Đan hồi đáp: "Còn có một cái tin tốt phải nói cho ngươi, ta đã thu được phía trên hồi ứng với, Đan phong Kim Đồng mộc đồng hôm nay liền sẽ hạ xuống thu gặt linh dược!"

"A! Nhanh như vậy." Phuong Nho nhúc nhủ, trong lòng trào lên lau một cái nửa vui nửa buồn cảm xúc, bởi vì linh dược vừa thu lại cất, chính mình liền sẽ tiến vào khu trong nội môn, đến lúc đó cũng là cùng Tô Hiểu Đan phân biệt lúc.

"Đúng vậy a! Rất nhanh." Tô Hiểu Đan chớp chớp linh động con ngươi gật đầu đáp: "Đi thôi, đừng nghĩ nhiều, thái dương muốn mọc lên."

Hai người đến trên tảng đá lớn ngồi xuống, nhìn sườn núi kia bên trong từ từ dâng lên mặt trời mới mọc, song phương trầm mặc.

Đợi mặt trời mới mọc bốc lên đến độ cao nhất định, Phuong Nho đứng lên, cùng Tô Hiểu Đan nói lời từ biệt, Tô Hiểu Đan biểu thị muốn theo Phuong Nho cùng nhau đi tới Linh Dược Điện, bởi vì hôm nay là Phuong Nho Linh Dược Điện thành thực thu gặt thời gian.

Phân ly sắp tới, Tô Hiểu Đan tâm sự có vẻ nặng nề rất nhiều.

Hai người dắt tay hạ tiểu thiên phong, hướng Linh Dược Điện bước đi.

Đi tới Linh Dược Điện bên trong, đủ loại đối Phuong Nho cung kính bất chuyện tiếng nói liền không dứt truyền đến, Phuong Nho cũng là phát tay thăm hỏi.

Đi tới khô ráo chỗ sau khi ngồi xuống, Phuong Nho chứng kiến Tô Hiểu Đan tâm sự nặng nề đáng vẻ, lập tức mỉm cười, kéo tay nàng thả trong lòng bàn tay nói rằng: "Hiểu Đan, nhớ kỹ chúng ta hứa hẹn, hiện tại phân biệt, là vì sau này đoàn tụ làm chuẩn bị."

"Ừm, ta chính là không nỡ nha." Tô Hiểu Đan không bỏ nói rằng: "Bất quá ta cũng là quá mâu thuẫn, ngươi đi nội môn là chuyện tốt, từng bước đi lên thân truyền, ta là nên vì ngươi vui vẻ mới đúng."

Phuong Nho gật đầu, trong nháy mắt bên tai liền truyền đến một tiếng thanh thúy linh thú kêu to tiếng.

Ánh mắt nhìn lại, chỉ thấy trên trời cao, một con thật lớn sơn điều chính như cuồng phong mà đến.

"Tới!" Tô Hiểu Đan sắc mặt vừa nhảy, ni non một câu, hai người chậm rãi đứng lên.

Linh thú rơi xuống đất, tại linh thú trên lưng, hai vị ghim búi tóc tiểu đạo đồng nhảy xuống.

"Đan tỷ tỷ, đã lâu không thấy được ngươi." Kim Đồng cùng mộc đồng một chút địa, chính là chứng kiến Tô Hiểu Đan đi tới, lập tức tiểu bảo đi tới Tô Hiểu Đan trước mặt cười hì hì nói rằng.

"Đúng vậy a tỷ tỷ ở chỗ này quản lý ngoại môn sự vụ đây." Tô Hiểu Đan vươn tay, ở tại bọn hắn khuôn mặt nhỏ nhắn thượng sờ sờ cười giới thiệu: "Đây là Phuong Nho, cũng là hôm nay Linh Dược Điện nhân vật chính, hiện tại hắn quản lý lý do ba mẫu linh dược đã thành thực, các ngươi đi nhanh thu gặt a!"

"Phuong Nho!" Kim Đồng cùng mộc đồng nhảy nhảy mắt nhìn Phuong Nho gật đầu, vui vẻ thu liễm nói: "Mang chúng ta đi xem một chút đi!"

Mang theo hai vị đồng đi tới chính mình Linh Dược Điện, chứng kiến Phuong Nho cái này hai mẫu ruộng Linh Dược Điện, nhất thời để bọn hắn thích vô cùng mà trông, vô cùng rung động.

Chương 197: Linh dược thu gặt canh hai

"Cái này. . . Đây thật là Linh Dược Điền mấy năm qua này, trồng tốt nhất linh dược." Kim Mộc song đồng sách mong hạ miêng mong, mắt nhìn Phương Nho dựng thẳng cái ngón tay cái nói rằng: "Phương sư đệ, theo người linh dược này thu hoạch xem ra, chúng ta mang tương thưởng cho người đều thiếu."

"Không sao, thưởng cho không sao cả, các người bắt đầu đi." Phương Nho ah cười một tiếng, nói với bọn họ.

"Tốt!"

Kim Mộc song đồng không có nói nhảm, lập tức Kim đồng từ trong ngực xuất ra một cái quy linh túi, trong nháy mắt từ túi bên trong xuất ra một cái quả đấm lớn nhỏ thanh sắc linh đỉnh.

"Đi."

Kim đồng nói lảm bảm, lập tức vung tay lên, thoáng chốc trong tay quả đấm lớn nhỏ thanh sắc linh đỉnh liền trời nổi dựng lên, đón gió thấy tăng, trong nháy mắt cái này linh đỉnh thể tích liền do quả đấm lớn bành trướng đến cái bàn lớn.

Hô hô hô!

Thời khắc ở giữa, từ thanh sắc đỉnh miêng cuộn sạch ra một cỗ thật lớn khí lưu, khí lưu như rồng gió cuốn cuộn sạch tại Phương Nho cái này hai mẫu ruộng linh dược phía trên.

Từng buổi quả lớn rầu rĩ linh dược, trong nháy mắt bị nhổ tận gốc, nhao nhao hướng đỉnh trong miêng bị lôi kéo mà đi.

"Minh chủ liền muốn tiến vào nội môn a!"

"Đúng vậy a mau nhìn, phía trên phái người hạ xuống thu gặt minh chủ linh dược."

"Bằng minh chủ trồng linh dược, phần thưởng kia cũng là tương đương khả quan a!"

"Đi, thưởng cho bất quá chỉ là hơn mười viên thuốc, minh chủ xuất thủ đều so với bọn hán phóng khoáng."

"Đúng đấy, người cho rằng minh chủ sẽ quan tâm điểm này thưởng cho à."

". . ."

Rất nhiều Đế Minh thành viên đệ tử quan sát từ đằng xa, đếm rõ số lượng mười cái hô hấp, Phương Nho cái này hai mẫu ruộng linh dược cũng thu gặt hoàn tất.

Thanh sắc linh đỉnh lần nữa hóa thành quả đấm lớn nhỏ, bị Kim đồng thu.

Trong nháy mắt, Kim đồng xuất ra mười miếng Tử Khí Đan nháy con mắt nhìn Phương Nho nói rằng: "Phương sư đệ, chúng ta không nghĩ tới người linh dược trồng lâu như vậy tốt, dựa theo người cái này Linh Dược Điền thu hoạch đến xem, thưởng cho có ít nhất hai mươi miếng Tử Khí Đan, hôm nay chúng ta không mang nhiều như vậy, nơi đây chỉ có mười miếng, mặt khác mười miếng thiếu trước, ngày khác cho người đưa tới được không?"

"Dạng này a!" Phương Nho cười ha hả nhìn có vẻ có chút ngượng ngừng hai vị đồng tử.

"Được không Phương sư đệ?" Chứng kiến Phương Nho biểu tình, Kim đồng Mộc đồng lo lắng Phương Nho không đáp ứng, nếu như vậy, bọn họ còn phải khổ cực một chuyến, chạy hỏi Thân Truyền phong bỏ lấy Tử Khí Đan.

"Đương nhiên, hơn nữa ta xem các người cũng thật cực khổ, cái này mười miếng Tử Khí Đan nha." Phương Nho gật đầu cười nói: "Liền làm vì lễ gặp mặt tặng cho các người, mặt khác cái kia mười miếng, cũng các người phân đi."

"A!" Nghe được Phương Nho, trong nháy mắt để cho Kim đồng Mộc đồng cả kinh, còn cho là mình nghe lầm đâu, "Người là nói, cái này khen thưởng người không được? Hơn nữa còn phải làm làm lễ gặp mặt đưa cho chúng ta?"

"Đối, chính là như vậy." Phương Nho một gật đầu nói: "Ta vừa mới nhìn thấy các người cùng Hiểu Đan quan hệ không tệ, cũng gọi nàng gọi tỷ tỷ, ta làm sao có thể keo kiệt đây!"

"Cám. . . cảm ơn, hi hi." Kim đồng Mộc đồng cười miêng toe toét, tâm sợ Phương Nho đối ý giống như, vội vàng một người năm miếng chia đều, sau đó thu, cười nói: "Đan tỷ tỷ và tiêu tỷ tỷ đối ngã môn rất tốt, các nàng tựa như chúng ta thân tỷ tỷ, chúng ta quan hệ đương nhiên được."

"Ừm, hiện tại ta đối với các người có được hay không?" Phương Nho vui vẻ đặt câu hỏi nhìn bọn họ.

Tô Hiểu Đan ở bên, che miệng cười khế, đối với Phương Nho rộng lượng, nàng cũng là nhìn ở trong mắt, nói thật, chính là mười miếng hai mươi miếng Từ Khí Đan khen thưởng, Phương Nho cũng không để ở trong lòng.

Chính mình tùy tiện xuất thủ, cho người khác khen thưởng đều là sự môn vài lần, cũng có thể gặp Từ Khí Đan quý giá, chỉ là Phương Nho hiện tại chính là nhà giàu mới nổi, căn bản không quan tâm điểm ấy khen thưởng, còn không bằng đưa cho hai vị này Đạo Đồng, để bọn họ cao hứng một chút.

"Được trưởng lão gần nhất thế nào?" Tô Hiểu Đan nhìn hai vị Đạo Đồng hỏi.

"Mười ngày trước, trưởng lão liền bế quan!" Kim đồng thành thật trả lời: "Lúc này đây bế quan, trở nên dài lâu xuất quan lúc, khả năng cảnh giới lại muốn đột phá, hi hi."

"Bế quan a!" Tô Hiểu Đan thở khê U Lan gật đầu, nói: "Mấy ngày nữa tỷ tỷ liền muốn hồi Thân Truyền phong, đến lúc đó đi tìm các người chơi a."

"Tốt! Hiện tại trưởng lão đang bế quan, không ai quản chúng ta, ung dung nhiều." Kim đồng Mộc đồng nghịch ngợm cười cợt nói: "Tỷ tỷ cũng không nên lừa gạt chúng ta, đến lúc đó nhất định phải tới tìm chúng ta a."

"Tỷ tỷ lúc nào đã lừa gạt các người." Tô Hiểu Đan tự tay ở tại bọn họ trên gò má xoa bóp cười nói.

"Được." Kim đồng Mộc đồng từ theo tiếng nhìn Phương Nho nói rằng: "Phương sư đệ, người cho chúng ta lễ vật, chúng ta nhận lấy, về sau vào thân truyền, có chuyện gì tìm chúng ta."

"Ừm tốt." Phương Nho gật đầu cười nói: "Bất quá đến lúc đó, ta liền không phải là các người sư đệ, các người phải gọi ta cái gì?"

Kim đồng Mộc đồng nháy nháy mắt tại Phương Nho cùng Tô Hiểu Đan trên người hai người nhìn một chút cười hi hi nói: "Trừ con đế, chúng ta là không phải còn có thể gọi tỷ phụ!"

"Ách!" Phương Nho không nói cười, nhìn một chút bên người Tô Hiểu Đan, chính nhất khuôn mặt vui vẻ, âm thầm đối Kim đồng Mộc đồng tán thán.

"Tốt, chúng ta nhiệm vụ hoàn thành, phải đi về." Kim đồng Mộc đồng đối Phương Nho hai người phát tay một cái, chính là xoay người hướng linh thú đi tới.

Hào!

Son điêu kêu to, chở bọn họ nhất phi trùng thiên, chui lên trời cao, cấp tốc đi xa.

"Phương Nho, hiện tại người cũng đi ngoài cửa điện tìm Vân Đồng bả vào nội môn thủ tục làm a!" Tô Hiểu Đan nhìn Phương Nho nói rằng.

"Hiện tại sao? Không cần gấp gấp như vậy, ngày mai cũng được." Phương Nho kéo Tô Hiểu Đan tay cười nói: "Ta nghĩ tại nhiều cùng người một ngày, có thể chứ."

"Ừm ừm!" Tô Hiểu Đan hầu như cảm động như gật đầu như gà mổ thóc.

"Chúc mừng mình chủ gần tiến vào nội môn!"

Lúc này, tất cả Đế Minh tại Linh Dược Điện thành viên cùng kêu lên phát sinh chúc mừng, thanh âm to lớn mệnh mông cuộn cuộn, điếc màng nhĩ người.

"Các huynh đệ cũng phải nỗ lực, Đế Minh sau này cần nhờ mọi người a!" Phương Nho phát tay thăm hỏi, mỉm cười hồi đáp: "Ta đi nội môn, sẽ đem Đế Minh phát dương quang đại, đến lúc đó các huynh đệ đi nội môn, ta vẫn là mọi người chỗ dựa vững chắc! Nỗ lực a."

Phương Nho truyền xuống tiếp, nghe vào Đế Minh thành viên trong tai, đều là một trong thích, bọn họ có thể nghĩ đến lui về phía sau chính mình tiến vào khu trong nội môn, Đế Minh đại môn đã tại nơi đó vì bọn họ mở ra.

Theo Phương Nho dạng này mình chủ, để cho trong lòng bọn họ kiên định, cũng tích cực hướng về phía trước, không còn là từng tại Thiên Kinh Minh lúc dằn dặt, không có mục tiêu.

Tại Thiên Kinh Minh lúc, bọn họ giống như con ruồi không đầu, một ngày khắp nơi đi loạn, không biết ngày mai sẽ phát sinh cái gì, sau này nên làm những thứ gì, hiện tại bọn họ thoát ly Thiên Kinh Minh, gia nhập vào Đế Minh bên trong, tại Phương Nho lời nói và việc làm đều mẫu mực phía dưới, bọn họ rốt cuộc biết mình bây giờ muốn làm gì, ngày mai đi làm cái gì.

Bọn họ sống cũng có mục tiêu, tu hành cũng có phương hướng, đối sau này tràn ngập chờ mong cùng ước mơ.

"Mình chủ yên tâm, chúng ta hội, Đế Minh mỗi người như long!"

Đế Minh thành viên cao giọng la lên, từng cái ý mừng lưu lộ khuôn mặt xem ở trong mắt Phương Nho, để cho Phương Nho gấp bội cảm thấy vui mừng, lập tức đối bọn họ phát tay một cái, lôi kéo Tô Hiểu Đan tay từng bước hướng Linh Dược Điện lối ra bước đi.

Hiện tại chính mình Linh Dược Điền, đã không liên quan đến mình, chính mình sứ mệnh hoàn thành, chuyện còn lại, chính là vì tiến nhập tiến vào nội môn làm chuẩn bị.

Đi tới lối ra, thủ vệ đối Phương Nho gật đầu một cái, nói cho Phương Nho cần phải giao ra Linh Dược Điền lệnh bài, Phương Nho móc ra lệnh bài giao cho thủ vệ.

Đi ra Linh Dược Điền, Phương Nho quay đầu vừa nhìn, Linh Dược Điền cửa vào cái kia điêu khắc tại trên đá lớn đối Liên.

Phương Nho nhẹ nhàng lên tiếng: Thiên Hóa Linh Dược Điền, Đạo Môn một tác vương!

Lúc này, Phương Nho ngăn ngại có loại chính mình mới đến lúc ảo giác, hồi nhớ tới ra ngoài môn, nâng Vân Đồng phúc, đem mình đào ruộng nhiệm vụ, đổi thành trông giữ trồng linh dược.

Hiện tại chớp mắt một cái, chính mình linh dược đã thành thực thu gặt, mà chính mình tại ngoại môn tất cả, đều muốn trở thành mỹ hảo hồi ức.

"Đi thôi Phương Nho, nhìn cái gì chứ!" Tô Hiểu Đan kéo Phương Nho cánh tay mỉm cười nói: "Hiện tại ngươi rất cực nhẹ nhàng! Sau này đang chờ ngươi!"

"Phải nói, sau này đang chờ chúng ta!" Phương Nho một thanh ôm vào Tô Hiểu Đan eo nhỏ nhắn bên trên, khẽ cười nói, phảng phất không có xương thất lưng chi, ôm vào trên tay không đủ một nắm.

Hai người cười nói đi xa.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 198: Bốn mùa đỉnh cao

"Phu quân, hiện tại chúng ta đi thi sao? Hồi nơi ở?" Tô Hiểu Đan vui vẻ cùng Phương Nho dắt tay đi tới, tựa hồ có điểm chẳng có con mắt, lập tức Tô Hiểu Đan mở miệng hỏi, lúc này, Tô Hiểu Đan đối Phương Nho xưng hô đều ngọt ngào cải biến, nàng tâm sợ lập tức sẽ cùng Phương Nho ly biệt.

"Hồi nơi ở đi làm sao? Ngủ?" Phương Nho đùa giỡn nhìn Tô Hiểu Đan lắc đầu, "Ta biết ngoại môn rất lớn, cao thấp kỳ phong vô số, giống như tiểu thiên phong là tiếp đãi các ngươi những thứ này thân truyền đệ tử địa phương, Tiểu Lăng Phong là ngoại môn đệ tử ân oán mẫu thuẫn lời dài, giống như Tiểu Cảnh phong, việc nhỏ Phong các loại, đều là ngắm cảnh du ngoạn một nơi tốt đẹp đáng đề đến, trước đây không rảnh ở giữa, hôm nay mừng rỡ nhân rồi, không bằng chúng ta tiểu hai miệng đi cái kia lăng mạn lăng mạn!"

"Lăng mạn à, tốt!" Tô Hiểu Đan trong nháy mắt gật đầu theo tiếng, hé miệng mỉm cười môi hồng kiêu diễm ướt át, hai cái tiểu hỏ nha hiển lộ ra từng tia từng tia trắng muốt đầu răng, lôi kéo Phương Nho tay càng thêm thân mật một ít.

Thiên Hóa môn gì lớn, coi như đang ở trong môn đệ tử, cũng không biết, một là không rảnh ở giữa đi đi nhìn một chút, hai là căn bản không muốn đi, dù sao không phải là mỗi một tên đệ tử, đều có thể giống như Phương Nho dạng này, có mỹ nhân tiếp khách.

Mấy cái đại lão gia ăn no nhân rồi không chuyện gì làm, chung quy không đến mức chạy cái nửa chết nửa sống nhìn cái gì phong cảnh, còn không bằng có thời gian, dùng để tu luyện, hoặc là nằm ở trên giường làm một chút xuân mộng tới tự tại.

Phương Nho ý kiến, đạt được Tô Hiểu Đan cường liệt chống đỡ, có thể cùng Phương Nho hưởng thụ thế giới hai người, du sơn ngoạn thủy, đồng thời Phương Nho còn tự xưng tiểu hai miệng, cái này để cho Tô Hiểu Đan vui vẻ hầu như đến hưng phấn mà bước.

"Nghe nói Tiểu Cảnh phong cảnh sắc mê người, chúng ta trước hết đi Tiểu Cảnh phong đi." Phương Nho đề nghị, hắn cũng đã nghe nói qua, cái này ngoại môn có tòa Tiểu Cảnh phong, Phong bên trong phân bốn mùa, ngày đêm thay thế ở giữa, bốn mùa thay phiên lấy.

Tại chân núi vẫn là muôn hoa đua thắm khoe hồng, khắp nơi xuân ý dạt dào, quan trên một khoảng cách sau đó, giống như mặt trời chói chang cháy, giống như là tháng sáu mùa hạ, tại đi lên hành tẩu, đã thu diệp phiêu linh, tiêu điều không thôi, đến đỉnh núi nói tới là tuyết trắng mênh mang, Tuyết, đã là mùa đông cảnh sắc.

Trước đây, Phương Nho nghe được cái này về Tiểu Cảnh phong tin tức lúc, chính là muốn muốn đi xem rõ ngọn ngành, thế nhưng một không rảnh ở giữa, hai không người tiếp khách, dần dần cũng liền để ở một bên.

Hôm nay chính mình công đức viên mãn, sức mệnh hoàn thành, thành ngoại môn bên trong thanh nhàn nhất người, lại có Tô Hiểu Đan ở bên tiếp khách, Phuong Nho làm sao có thể bỏ qua cơ hội này.

Thật từ bỏ xem cái này Tiểu Cảnh phong quang cảnh, tối trọng yếu là, Phuong Nho nghĩ tại hiện tại hữu hạn trong thời gian, nhiều bồi bồi Tô Hiểu Đan, dù sao hiện trong lòng mình, quả thực coi Tô Hiểu Đan là thành người một nhà.

Chỉ kém một bước cuối cùng chưa hoàn thành, nếu như tiến hành phu thê lễ, vậy thì thật thành cưới nhau đạo lữ, như phạm thể bên trong phu thê không khác nhau chút nào.

Hai người cước bộ càng chạy càng xa, dần dần thoát ly bận rộn sự môn, cước bộ hướng phía Tiểu Cảnh phong phương hướng bắn ra lầy.

Dọc theo đường đi, Phuong Nho cũng cho Tô Hiểu Đan giới thiệu liên quan tới chính mình nghe tới Tiểu Cảnh phong thư giới thiệu hơi thở, Tô Hiểu Đan cũng là gật đầu hồi ứng với, biểu thị chính mình cũng đã nghe nói qua.

Hiện tại rốt cục có thời gian, lại đang Phuong Nho đồng hành, muốn đi trước Tiểu Cảnh phong nghiệm chứng thật giả, Tô Hiểu Đan trong lòng là mỹ tư tư.

Thật trong lòng hân, chỉ cần cùng với Phuong Nho, dù là cái gì cũng không làm, liền lẳng lặng ngồi ở Phuong Nho bên người, nàng cũng hiểu được rất thỏa mãn.

"Đối phu quân, Tiểu Tiêu tỷ nói chuyện với người người còn nhớ rõ sao?" Tô Hiểu Đan mở miệng nói: "Hiện tại người đối với đạo ý cảm ngộ, có tăng tiến chưa vậy?"

"Ừm nhớ kỹ." Phuong Nho gật đầu cười nói: "Cảm ngộ đạo ý là một cái huyền ảo quá trình, mỗi một bước đều là đang rình coi thiên cơ, đánh cắp thiên ý, không có dễ dàng như vậy, ta cũng chỉ có thể một bước một cái vết chân, cũng không sót ruột!"

"Ừm, ta biết người tâm tính, thế nhưng loại sự tình này cũng quả thực không gấp được." Tô Hiểu Đan gật đầu cười nói: "Từ luyện tinh hóa khí, đến luyện khí hóa thần, cái này quy tắc chung ở giữa nhảy liên quan quá nhiều, luyện tinh hóa khí tu luyện là mình thân thể, thật cũng là phép tắc, cái gọi là thân thể phép tắc, mà thân thể đến cực hạn, đến luyện khí hóa thần, chính là tìm hiểu không gian pháp tắc, đây là phép tắc thay thế, cũng là phép tắc biến hóa, tựa như chúng ta sinh tồn ở mảnh không gian này, chúng ta chính là thân thể, mà không gian, giống như luyện khí hóa thần cương! Xung là không gian pháp tắc."

Nghe được Tô Hiểu Đan, Phuong Nho trong nháy mắt có loại kinh ngạc, hân không nghĩ tới Tô Hiểu Đan bả những gì mình biết đồ vật, đủ số tự nói với mình, hơn nữa còn nói cho rõ ràng như vậy.

Đây quả thực không thua gì một cái trong tu hành kinh nghiệm quý báu, có thể đi qua Tô Hiểu Đan những lời này bên trong, hiểu ra rất nhiều thứ, thiếu đi rất nhiều đường vòng.

Cái này, đối với chính mình đối Đạo ý cảm ngộ có trợ giúp to lớn.

"Hiểu Đan, không nổi a!" Phuong Nho trong nháy mắt đối Tô Hiểu Đan gợn ngón tay cái lên, "Người cái này tịch thoại, ta khả năng muốn phá da đầu cũng không nghĩ đến, cái này đối ta đột phá bình cảnh, có trợ giúp to lớn!"

"Hi hi, thật đây cũng là cha ta nói cho ta biết, hiện tại người là phu quân ta, chỉ cần đối người có trợ giúp, ta là hội nghĩa vô phân cổ." Tô Hiểu Đan cười cười nhìn Phuong Nho lộ ra chân tình nói: "Ta hiện tại đối tu hành không có hứng thú, tất cả tâm tư đều đánh ở trên thân thể người, thật ta cũng không muốn người mệt như vậy."

"Ừm, ta không mệt, xem Tiểu Cảnh phong!" Phuong Nho gật đầu một cái, trong tầm mắt xa xa một chỗ kỳ phong đỉnh, vậy mà huy phát ra ánh mắt không tự nhiên trong suốt Tuyết Quang, tại dưới ánh mặt trời chiếu sáng, khoảng cách xa như vậy, đều quang mang chói mắt, "Thực sự là nhất phong hiện bốn mùa a!"

"Thật xinh đẹp, thật là kỳ lạ, thật cùng trong tin tức nói giống nhau như đúc." Tô Hiểu Đan cũng nhìn phía xa Tiểu Cảnh phong cảm thán.

Xa xa nhìn thấy, chỉ thấy đỉnh có Đông tuyết bao trùm, tại đi xuống một điểm, nhưng là một mảnh vàng óng ánh, đó là muốn phiêu linh lá rụng.

Mà ở phía dưới hai đoạn bên trong, nhưng là vẻ xanh biếc dạt dào, riêng là chân núi cái này một đoạn, đơn giản là trăm hoa đua nở, may là khoảng cách xa như vậy, cũng có thể chứng kiến cái kia vạn từ thiên hồng, hồ điệp như phiêu điệp xoay quanh.

"Đi!" Phuong Nho gắt gao lôi kéo Tô Hiểu Đan tay, hai người cước bộ nhanh hơn một chút, hướng xa xa Tiểu Cảnh phong chạy đi.

Đến Tiểu Cảnh phong chân núi, trong mũi đã nghe đến một cỗ nồng nặc mùi hoa, trong tầm mắt chứng kiến bận rộn hồ điệp xuyên hoa, trong tai nghe được hải lý mật hoa ong mật ong ong loạn hát, một mảnh xuân ý dạt dào, sinh cơ vô hạn.

Mà Tô Hiểu Đan giống như một hải tử giống như, tiến nhập Phong bên trong, có ở đây không nổi danh trên đóa hoa dùng mũi hít sâu, rất mùi thơm mùi hoa vị, thấm vào ruột gan.

Phuong Nho lấy xuống một đóa tử bạch giao nhau hoa, nhẹ nhàng lau vào đến Tô Hiểu Đan trong mái tóc, như hoa như ngọc mỹ nhân, hợp với hoa tươi,

lập tức tại Phuong Nho trong tâm mắt, Tô Hiểu Đan lại tăng thêm vài phần động nhân về.

Phuong Nho phát hiện, chính mình bẻ hoa, tại mấy hơi thở sau đó, tại lấy xuống đoạn trên cành, một đóa hoa một lần nữa dài ra nụ hoa, nụ hoa chớm nở thời khắc, mấy hơi thở ở giữa, đóa hoa nở rộ ra.

Chứng kiến cái này thần kỳ một màn, Phuong Nho trong lòng cảm giác cái này Tiểu Cảnh phong không đơn giản.

(lập tức phải 515, hy vọng tiếp tục có thể trùng kích 515 hồng bao báng, đến ngày 15 tháng 5 cùng ngày hồng bao mưa có thể tặng lại người cộng thêm tuyên truyền tác phẩm. Một khối cũng là yêu, khẳng định hảo hảo cang!)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 199: Một đêm bạc đầu canh hai

Thuộc về mùa xuân cái này một đoạn, có cực mạnh xuân chi lực, một đóa hoa bị lấy xuống, không đến hơn mười người hô hấp thời gian, lại có thể một lần nữa dài ra một đóa, đây là sinh sôi không ngừng.

Phuong Nho còn không tin, lại hái mấy đóa hạ xuống, vẫn là phát sinh sự tình, trước kia lấy xuống địa phương, trong chớp mắt lại sẽ mọc ra một đóa.

Tô Hiểu Đan có khả năng thái độ, thấy như vậy một màn cũng cảm thán không gì sánh được, loại hiện tượng này thực sự quá thần kỳ, phảng phất chính là có vô hạn sức sống, Vô Hạn Sinh Cơ, liên tục không ngừng.

Tô Hiểu Đan dặt một cái tán hoa đội ở trên đầu, lúc này phảng phất một cái tinh linh, xinh đẹp thêm tràn ngập linh động mùi vị.

Nàng đứng ở Phuong Nho trước mặt, thao túng tốt trên đầu tán hoa, cười hi hi hỏi Phuong Nho có xinh đẹp hay không, Phuong Nho chăm chú nói cho nàng biết, đẹp vô cùng.

Tô Hiểu Đan hai tay ôm một cái, vây quanh tại Phuong Nho trên gáy, mắt mắt nhu tình mật ý nhìn Phuong Nho nói rằng: "Ngày hôm qua chúng ta có một cái rất trọng yếu chuyện còn thiếu một chút liền làm thành, hôm nay sẽ không có người đến quấy rối chúng ta a!"

"Ách!" Phuong Nho nháy nháy mắt, nhìn thoáng mê say Tô Hiểu Đan, lúc này gò má nàng nổi lên phê hồng về.

Phuong Nho trong đầu, trong nháy mắt liền nghĩ đến ngày hôm qua đang chờ đợi Tô Tiêu Tiêu thời điểm, thiếu chút nữa thì cùng Tô Hiểu Đan tiến hành một lần tiếp xúc thân mật.

Bất quá tại thời khắc mấu chốt, Tô Tiêu Tiêu xuất quan, hai người luống cuống tay chân lúng túng một hồi.

Hiện vào thời khắc này, Tô Hiểu Đan ý vị thâm trường, cái kia thịt ục ục môi hồng tại hơi hơi run run, trong nháy mắt cũng có thể phá, rất là mê người.

"Di, Hiểu Đan mau nhìn, cái kia hai con hồ điệp đang làm gì thế!" Phuong Nho ánh mắt chứng kiến Tô Hiểu Đan phía sau một đóa hoa tươi bên trên, hai con màu sắc sỡ hồ điệp chong chung một chỗ, cánh khẽ vỗ phát một cái, phía trên cái kia hồ điệp, ở trong mắt Phuong Nho xem ra, chắc là một con công, lúc này đang làm có ý tứ hoạt động.

Tô Hiểu Đan đầu về phía sau xoay đi, chứng kiến cái này hai con hồ điệp tại sinh sôi nảy nở hoạt động, bả ánh mắt thu hồi lại, sắc mặt một hồng.

Phuong Nho có phản ứng, ở nơi này ngày tốt mỹ cảnh bên trong, nếu như tùy hứng xuống dưới, Phuong Nho biết chắc sẽ cùng Tô Hiểu Đan phát sinh một ít có thể tưởng tượng được sự tình.

Ngay sau đó, Phuong Nho vội vàng bứt ra, kéo Tô Hiểu Đan tay gạt đầu nói: "Ừm, ngày hôm qua chúng ta không có ở ăn chung bữa cơm, là rất trọng yếu, chúng ta tiếp tục hưởng thụ thượng tấu, hôm nay chúng ta muốn đi đến đỉnh núi, nhìn một chút cái kia tác phẩm nghệ thuật xuất sắc."

"Ách!" Tô Hiểu Đan nhất thời không nói, xem Phuong Nho biểu tình, dường như rất nghiêm túc.

Hừ, chỉ có biết ăn thôi, vừa mới ta rõ ràng cảm giác được chỗ của hắn có phản ứng, lẽ nào hắn còn không muốn cùng ta phát sinh chút gì sao?

Tô Hiểu Đan ở trong lòng hơi hơi giận dữ, mặc dù hai người ăn bữa cơm cũng rất trọng yếu, nhưng là lại có một cái so ăn càng chuyện trọng yếu, Phuong Nho căn bản cũng không đề cập.

"Hiểu Đan đi a, đứng ở nơi đó làm gì." Phương Nho đi ra hơn mười bước, chứng kiến Tô Hiểu Đan đứng tại chỗ, tựa hồ là đang tức giận, lập tức mỉm cười kêu lên.

"Ủm tói!" Tô Hiểu Đan lấy lại tinh thần, vội vàng đạp khởi bước một cái đi tới Phương Nho bên người, kéo Phương Nho đưa tới tay, hai người hướng trên đỉnh núi lên đi.

Quả thực, càng lên cao, Phương Nho cũng cảm giác càng thế, tựa hồ có một loại hỏa đang nung đồng dạng cảm giác, vừa mới tại chân núi lúc, vẫn một mảnh nhẹ nhàng khoan khoái xuân ý, bây giờ lại như lại đi vào một gian trong lò luyện, nhiệt độ đề cao rất nhiều.

Bất tri bất giác ở giữa, hai người xiêm y đều bị ướt đầm mồ hôi, cây đậu đại hân châu từ trên trán lăn xuống mà xuống.

"Đây là mùa hạ, Tiểu Cảnh phong Quý thứ hai cảnh sắc a!" Phương Nho cảm thán nói: "Chúng ta vẫn là tiếp lấy đi lên đi, nơi đây quá nóng!"

Tô Hiểu Đan chúi chúi trên trán mồ hôi, không chút do dự gạt đầu, không có ai nghĩ tại lò luyện trong khổ thân, loại này oi bức không chịu nổi tư vị cũng không tốt.

Hai người bước nhanh, ở nơi này gồ ghề Phong giữa đường đi về phía trước, dần dần cảm giác mát đánh tới, một mảnh lá héo vàng bay xuống, bị Phương Nho kẹp ở trong ngón tay, trong tầm mắt, những cái kia sinh trưởng đại thụ che trời, đều là một mảnh vàng óng ánh, như mũi xe.

Hiển nhiên, nơi này là mùa thu một đoạn, trên người nhiệt ý biến mất, chiếm lấy là cái kia gió thu cảm sắc, cảm giác mát từng sợi.

"Cái này Tiểu Cảnh phong, thực sự là quá thần kỳ!" Tô Hiểu Đan cảm thán nói: "Xem cái này trải trên mặt đất hoàng diệp, giống như một tấm kim sắc thảm, dẫm lên trên tốt mềm mại."

"Xem, cây kia thượng quả thực, quả lớn rầu rĩ a!" Phương Nho đưa tay chỉ thật cao trên cây, treo đầy như mắt rồng kích cỡ tương đương quả thực, lập tức cảm thán: "Nơi đây thực sự là mỗi ngày đều là trúng mùa lớn."

Phương Nho cong ngón búng ra, một dải lụa bắn ra, đánh vào trên cây đầu cành bên trên, nhất thời rắc rắc vừa vang lên, một chuỗi treo đầy quả thực nhánh cây rớt xuống.

"Thứ này cũng có thể ăn." Phương Nho lấy xuống một khóa không biết tên quả thực, lột ra da, lộ ra bên trong tiên trắng mọng nước thịt quả, lập tức nói rằng.

"Đúng vậy a cái này gọi là hỏa lệ, là có thể ăn, chỉ là không thể ăn nhiều, bằng không hỏa khí quá lớn, tổn thương tỳ (*lá lách)." Tô Hiểu Đan giải thích: "Cái này Tiểu Cảnh phong thật không đơn giản, tại sư môn nhiều năm như vậy, chỉ nghe về nó giới thiệu, hôm nay thực sự là nổi tiếng không bằng thấy một lần, thật là kỳ lạ."

Phương Nho nòng nhiệt ăn hỏa lệ, gạt đầu hồi ứng với, nói thật, cái này hỏa lệ mùi vị thật đúng là tâm không sai, cắn lấy trong miệng cái kia dồi dào ngọt ngào hơi nước phun ra, ngọt không gì sánh được.

Phương Nho lại đánh xuống một ít hỏa lệ, đưa cho Tô Hiểu Đan một thanh, ý bảo ăn ngon, để cho nàng nếm thử.

Vừa ăn vừa đi, hai người tiếp tục hướng đỉnh núi mà đi, dần dần thấy lạnh cả người đánh tới, thân là Hóa Khí Cảnh đỉnh phong thực lực tu vi, vốn là đối cái này Hàn Đông miễn dịch.

Thế nhưng ở nơi này Tiểu Cảnh phong bên trong, Phương Nho lại chân chính cảm nhận được cái gì gọi là gió lạnh như đao cạo trên mặt, hàn ý như băng đông lạnh đến xương tủy.

Lúc này Phương Nho đối cái này Tiểu Cảnh phong nghi hoặc càng ngày càng nhiều, cái này tuyệt đối không phải đơn giản bốn mùa thay thế cái này Phong, mà rất có thể là ở cái này Phong bên trong một cái địa phương nào đó, có cái gì nắm trong tay bốn mùa đồ vật cũng khó nói.

Bởi vì cái này đỉnh núi mùa đông, hàn ý mười phần, như vậy hàn ý có thể đông lạnh vào hân trong xương, làm thành thực lực đến Hóa Khí Cảnh đỉnh phong tồn tại, loại hiện tượng này quả là lạ lùng.

Rốt cục, Phương Nho cùng Tô Hiểu Đan đi tới Phong đàn, đọc đã mất một mảnh đẹp không sao tả xiết cảnh tuyết phong cảnh.

Sinh trưởng ở Phong bên trong thụ, bị tuyết trắng bao vây, thành từng viên một đặc biệt đóng băng chi thụ, trong tầm mắt, là đẹp mắt như vậy.

"Hi hi, phu quân, người lông mi, tóc đều trắng!" Tô Hiểu Đan trêu ghẹo nhìn Phương Nho cười nói, lúc này hai người đều lạnh run, cái kia đông lạnh xương hàn ý, đông lạnh đến trong cơ thể, huyết dịch đều lưu chuyển thông thả.

Mà ở hai người lông mi cùng trong đầu tóc, nhưng là bị bao trùm lên một tầng băng sương, phảng phất lúc này, hai người đều trong nháy mắt tóc bạc, cùng nhau sống quãng đời còn lại.

"Nhiều như vậy tốt, chúng ta một ngày ở giữa, liền từ tuổi trẻ dất tay sống quãng đời còn lại, đây là tượng trưng lâu dài ý tứ a!" Phương Nho hà ngậm khí, thành sương trắng, chớp mắt sương trắng này thì trở thành bông tuyết rơi xuống.

Hai tay đều đông lạnh thông hồng, tựa hồ muốn sưng lên tới.

(lập tức phải 515, hy vọng tiếp tục có thể trùng kích 515 hồng bao băng, đến ngày 15 tháng 5 cùng ngày hồng bao mưa có thể tặng lại người cộng thêm tuyên truyền tác phẩm. Một khối cũng là yêu, khẳng định hảo hảo cang!)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 200: Du sơn ngoạn thủy

"Người lạnh không Hiểu Đan?" Phương Nho nhìn Tô Hiểu Đan mở miệng hỏi, toàn thân hơi hơi run, có điểm hàm răng đều ở đây đánh lộn cảm giác.

"Không lạnh a! Ta ngược lại cảm giác thật thoải mái! Dường như, dường như trong cơ thể thần đế huyết mạch, đều lưu chuyển chậm chạp." Tô Hiểu Đan nháy nháy mắt mở miệng nói: "Người xem rất lạnh a, tôi ôm chặt ta."

Tô Hiểu Đan ôm thật chặt Phương Nho, để cho Phương Nho dễ chịu một điểm, đối với Tô Hiểu Đan, Phương Nho trong lòng cũng là hơi kinh hãi.

Tại dạng này hoàn cảnh hạ, Tô Hiểu Đan ngược lại cảm thấy rất thoải mái, chẳng lẽ nơi đây khí hậu, có thể đối trong cơ thể nàng thần đế huyết mạch, tạo thành một tia áp chế?

Tô Hiểu Đan trong cơ thể thần đế huyết mạch, mỗi thời mỗi khắc mỗi phút mỗi giây, đều ở đây cấp tốc lưu chuyển, tại trong cơ thể nàng hình thành đại chu thiên, tiểu chu thiên, thời thời khắc khắc đều đang tăng lên năng tu vi.

Nàng là nằm ngủ, tu vi đã ở chà xát tăng lên, tới cái này Tiểu Cảnh phong mùa đông đoạn, nơi đây giá lạnh khí hậu, ngược lại để cho nàng trong cơ thể thần đế huyết mạch lưu chuyển chậm lại.

Điều này không khỏi làm cho Phương Nho khiếp sợ, cái này Tiểu Cảnh phong đến cùng là cái gì dạng tồn tại? Ngay cả thần đế huyết mạch, đều có thể bị áp chế?

Nghĩ tới những thứ này, Phương Nho đối cái này Tiểu Cảnh phong hiếu kỳ đã không thể dùng lời nói mà hình dung được.

Có Tô Hiểu Đan ôm chặt, Phương Nho cảm giác ấm áp nhiều, mặc dù trời đông giá rét, nhưng là lại tịnh không đủ để để cho Phương Nho lùi bước.

Hắn kéo Tô Hiểu Đan tay, thương thức cái này nghìn dặm đóng băng, vạn dặm tuyết bay mỹ cảnh, những cái kia tuyết, cũng không phải là bầu trời rơi xuống, mà là cái này Phong bên trong hơi nước vụ khí, trên không trung chịu Tiểu Cảnh phong khí tức ảnh hưởng, biến thành hoa tuyết nhẹ nhàng rơi xuống.

"Đúng vậy a một ngày ở giữa, chúng ta liền đầu bạc, về sau ta đều sẽ không lại mất đi người!" Tô Hiểu Đan rất là cảm động than thở: "Nếu như có thể không phân tranh, ta thật muốn ở chỗ này đắp lên một gian hàn băng điện, chỉ ở hai người chúng ta, ở chỗ này, ta cảm giác thật thoải mái!"

"Bây giờ còn có thời gian, chúng ta đắp không tầm thường điện, liền đắp một gian nhà tuyết a!" Phương Nho trong nháy mắt gật đầu, nhìn Tô Hiểu Đan chân thành tha thiết nói rằng.

Hai người nhìn nhau cười, nói làm liên làm, bắt đầu ở trên mặt tuyết bái lên tuyết, từng bước xây.

Một khi động, Phương Nho cảm giác không ở lạnh như vậy, ngược lại còn có chút hơi nóng.

Một gian nhà nhỏ hình thức ban đầu ở tại bọn hắn nỗ lực hạ, đã hiển hiện ra.

Hai người vội vàng quên cả trời đất, không biết uể oải, phòng nhỏ tiến trình đang tăng nhanh, tất cả đều là dùng nơi đây tuyết động như băng điều đôi thế.

Không biết quá lâu dài, một gian băng tuyết xây phòng nhỏ liền đứng vững ở nơi này đỉnh phía trên.

Nhìn chính mình hai nhân kiệt làm, Phương Nho cùng Tô Hiểu Đan hài lòng cười.

Đây là thuộc về bọn họ hai người đồng lòng đất lực chế tạo nhà tuyết, gian phòng này nhà tuyết, tại dạng này khí hậu hoàn cảnh hạ, mãi mãi cũng sẽ không tiêu thất.

Bởi vì nơi này tuyết, sẽ không hòa tan.

"Đây là tham món lợi nhỏ phòng, thuộc về chúng ta nha!" Phương Nho cùng Tô Hiểu Đan đi vào gian phòng này nhà tuyết bên trong, bên trong cũng không rộng, Phương Nho vui vẻ dạt dào nói rằng: "Nếu như lần tiếp theo, chúng ta đi tới nơi này, chúng ta ở nơi này ở thêm một thời gian ngắn, ha ha."

"Tốt tốt!" Tô Hiểu Đan vỗ tay bảo hay, "Chúng ta thì ở lại đây, người già gần bó, hi hi." Tô Hiểu Đan dựa sát vào nhau đến Phương Nho trong lòng, biểu tình thỏa mãn hạnh phúc.

"Chúng ta xuống núi đi, ngày này qua thật nhanh." Phương Nho đáp nhẹ một tiếng, nhìn về phía sắc trời liền muốn lập hắc màn, lập tức nói rằng.

Cùng Tô Hiểu Đan đi ra nhà tuyết, hai người đứng ở nhà tuyết nhìn đằng trước mắt kiệt tác, lời kéo tay bắt đầu xuống núi.

Đội bọn hấn hạ Tiểu Cảnh phong, trời đã tối xuống, hai người hướng nơi ở bước đi.

Ngày mai sẽ là Phương Nho đi trước nội môn thời gian, hôm nay hai người thời gian, tại Tô Hiểu Đan trong lòng, nhưng là phong phú không gì sánh được, đây coi như là Phương Nho đi nội môn trước, cũng là cùng một chỗ tối nay, hai người nhất thích ý thời gian.

Hai người trở lại nơi ở, Thiên đã âm đạm xuống.

Tô Hiểu Đan chuẩn bị muốn bố trí một chút bữa cơm, nhưng là bây giờ sắc trời đã tối, Phương Nho cũng không tại để cho nàng bận rộn.

Hai người tựa sát nói rất nói nhiều, ngày mai Phương Nho liền muốn tiến vào nội môn, Tô Hiểu Đan suy nghĩ một chút, cũng cảm giác lòng buồn bực, có loại thờ không nổi.

Trò chuyện đến đêm khuya, tại Phương Nho ám chỉ hạ, vốn định tại nơi ở bên trong cùng Phương Nho cộng độ lương tiêu Tô Hiểu Đan, vẫn là lưu luyến không rời đứng lên, cùng Phương Nho xuất môn, hướng tiểu thiên phong bước đi.

"Phương Nho, sáng mai ta tới tiền ngươì." Đứng tiểu thiên phong chân núi, Tô Hiểu Đan từ Phương Nho trong ngực ly khai, nhìn Phương Nho chân thành tha thiết nói rằng.

"Hoặc là cũng không cần đến tiền ta!" Phương Nho khẽ cười khổ một chút, tự tay vuốt ve một chút Tô Hiểu Đan gương mặt, than thở: "Ta ghét nhất loại kia phân biệt trắng cánh, riêng là tại ngươì không bỏ dưới ánh mặt, thân bất do dĩ rời đi!"

"Nhưng là. . ."

"Liền để ta bình yên mà đi a!" Phương Nho nhìn Tô Hiểu Đan than thở: "Ve mùa đông thể lương bị ai, đối trường đình muộn, mưa rào bắt đầu nghỉ. Điều môn trưởng uống không tự, quyến luyến chỗ, Lan thuyền thôi phát. Cảm tay nhìn nhau hai mắt đầm lệ, nhưng lại không có nói ngưng ế. Niệm đi đi, Thiên Lí Yên Ba, sương chiều nặng nề Sở Thiên Khoát.

Đa tình từ xưa tổn thương ly biệt, càng sao chịu được vắng vẻ Thanh Thu tiết! Đêm nay tỉnh rượu nơi nào? Dương liễu bờ, Hiểu Phong tàn nguyệt. Lần này đi kinh niên, xác nhận ngày tốt điều kiện không có tác dụng. Liền dù có ngàn loại phong tình, càng cùng người phương nào nói?"

"Ừm, hết thấy đều nghe ngươì." Tô Hiểu Đan ôm vào Phương Nho trong lòng, vài lần nghẹn ngào, "Cảm tay nhìn nhau hai mắt đầm lệ, nhưng lại không có nói ngưng ế, thiên ngôn vạn ngữ nói không nên lời, như nghẹn ở cổ họng, ta cũng sợ."

"Đi thôi, ta đưa ngươì đi tới." Phương Nho kéo Tô Hiểu Đan tay, hướng tiểu thiên phong bước lên, đem Tô Hiểu Đan đưa lên tiểu thiên phong.

Cùng Tô Hiểu Đan làm nói lời từ biệt, tối nay từ biệt, Phương Nho cũng không biết muốn khi nào mới có thể lại gặp nhau.

Mặc dù Tô Hiểu Đan đến lúc đó có thể đi nội môn tìm chính mình, thế nhưng nội môn lại không thể so với ngoại môn, nội môn hiển nhiên có càng nhiều qui chế xí nghiệp, thân truyền đệ tử đã không nhúng tay vào được.

Phương Nho cùng Tô Hiểu Đan cáo biệt sau đó, chính là trở lại chính mình nơi ở bên trong.

Cũng không thứ gì chính lý, thậm chí ngay cả những thứ này ngoại môn mặc đều có thể không cần.

Khoanh chân ngồi trên giường, Phương Nho đem cùng Tô Hiểu Đan ly biệt tình kiêu nén xuống dưới, hấn tinh tế suy nghĩ lên Tô Hiểu Đan hôm nay đối mình nói chuyện tới.

Cái gọi là luyện tinh hóa khí tu luyện là thân thể phép tắc.

Phương Nho đối với cái này cơ bản lý giải rõ ràng, luyện tinh hóa khí tất cả cảnh giới, cơ bản đều là lấy Tu Luyện Nhục Thân làm chủ.

Mà như Tô Hiểu Đan nói, đến luyện khí hóa thần, nhưng là không gian pháp tắc.

Như chính mình sinh tồn ở mảnh không gian này, mảnh không gian này chính là phép tắc, mà chính mình tồn tại cũng là phép tắc.

Nghĩ tới ngày đó bày xuống Thủy Lục đại trận, tại Hoàng Tuyền Quý Môn Quan bên trong đối mặt Vô và Thường hai đại quý tướng lúc, bọn hấn thủ

đoạn cùng lực lượng, chính là lợi dụng không gian pháp tắc.

Bà không gian tu ra động thiên, lấy động thiên làm lồng giam, đem địch nhân nhốt tại trong lồng giam, thành mặc người chém giết thịt cá.

Phuong Nho nhắm mắt lại, ngồi xếp bằng, ôm lại thành đoàn, bắt đầu tìm hiểu đạo ý, hẳn biết, bình cảnh này không phải một sớm một chiều là có thể đột phá.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 201: Tiến đưa canh hai

Đương nhiên, Phuong Nho cũng có đủ đủ kiên trì cùng nghị lực, đây là hẳn không thiếu hụt nhất phẩm chất.

Thời gian lặng yên trôi, một đêm thời gian mới thoáng cái vượt qua, đông phương chân trời nổi lên ngân bạch sắc.

Cảm ngộ đạo ý Phuong Nho cũng là vào lúc này mở mắt, đối với Đạo ý cảm tình, phép tắc lý giải, hiển nhiên là càng ngày càng tăng lấy.

Có thể tại một ngày nào đó một thời khắc nào đó, Đạo ý cảm ngộ viên mãn, phép tắc lý giải khắc sâu, cũng là nước chảy thành sông lúc.

Phuong Nho xuống giường, đi tới phòng rửa mặt rửa mặt một phen, chính là đi tới.

Hôm nay là đến ngoài cửa điện tìm Vân Đồng xin tiến vào nội môn thời gian, Phuong Nho không muốn kinh động bất luận kẻ nào, cứ như vậy, tự mình một người, không ràng buộc đi vào.

Tối hôm qua đã nói rõ với Tô Hiểu Đan, tình nhân sợ nhất tổn thương ly biệt, Phuong Nho sợ hơn cũng chán ghét dạng này tràng cảnh.

Trong thiên hạ, ai lại muốn cùng chính mình âu yếm người tách ra đây? Cho dù là như Phuong Nho như vậy người tu hành, cũng không ngoại lệ.

Thế nhưng phân biệt nhưng là vì lần tiếp theo đoàn tụ làm chuẩn bị, cũng không khác gì là nỗi khổ, làm sao biết đoàn tụ ngọt.

Đi tới ngoài cửa điện, Vân Đồng đã tại trong điện quét sạch tốt trong điện vệ sinh.

Hắn chứng kiến Phuong Nho đến, chính là cười hi hi đi tới Phuong Nho trước mặt.

"Phuong Nho, đã lâu không gặp a." Vân Đồng đối Phuong Nho rất là hảo cảm nhìn hắn cười nói: "Hôm qua người Linh Dược Điện đã thu gặt hoàn thành, hiện tại là tới xin tiến vào nội môn đi."

"Đúng vậy a Vân Đồng Tử, đã lâu không gặp." Phuong Nho đối hắn cười gật đầu, nói rằng: "Hiện tại làm phiền người giúp ta xét duyệt một cái đi."

"Ừm." Vân Đồng gật đầu, chính là hướng trước điện hành tẩu, vừa đi vừa nói nói: "Ta đã chuẩn bị cho người tốt, đây là tiến vào nội môn giấy thông hành."

Vân Đồng bả một phong thư đưa qua, phong thư trên viết xét duyệt đi qua chứng minh.

Phuong Nho nhận lấy, hẳn biết đây là chính mình từ ngoại môn tiến vào nội môn thư đề cử, đến lúc đó cầm phong thư này đến nội môn đi đưa tin là được.

Vân Đồng cùng Phuong Nho nói rất nhiều, cuối cùng lấy ra một khối linh dược lệnh bài, cùng Phuong Nho hướng ngoài điện bước đi.

Ra ngoài cửa điện, trong nháy mắt để cho Phuong Nho chứng kiến cảm động một màn.

Chỉ thấy cái này rộng mở ngoài điện, mấy ngàn đệ tử chính tề tập kết cùng một chỗ, chứng kiến Phuong Nho đi ra, nhất thời cái này mấy nghìn người thanh âm ngưng tụ thành một câu nói.

"Cùng tiến mình chủ, tiến vào nội môn!"

Mấy nghìn người thanh âm ngưng tụ thành mấy chữ này, thanh âm to lớn như sấm rền vang vang vọng tại mảnh không gian này, bả bầu trời mây đều cho

chấn nhát.

Chính mình vốn không muốn kinh động bất luận kẻ nào, lại không nghĩ rằng vẫn là để những huynh đệ này biết, hiện tại cũng chạy tới tiền đưa tới.

Phuong Nho trong lòng nổi lên một cỗ cảm động, ánh mắt đảo qua, liền thấy trước người Kiều Gia Lỗi, chính đại giẫm chặn tại chỗ hướng chính mình đi tới.

"Minh chủ, hôm nay ngươi liền muốn bước lên nội môn, các huynh đệ đều tự phát đến đây vì minh chủ tiền đưa." Kiều Gia Lỗi đứng ở Phuong Nho trước mặt, sắc mặt thành khẩn nói rằng: "Cung Chúc minh chủ tiền đồ như gấm!"

"Cung Chúc minh chủ tiền đồ như gấm!"

Chợt, chúng Đế Minh thành viên, đều tâm miệng nhất trí cung kính ra, đối với trên mặt bọn họ chỗ bắt đầu khởi động chân thành tha thiết cùng kính nể, Phuong Nho nhìn ra được, mình đã trong lòng bọn họ vững vàng cảm rồi, mình chính là bọn họ tín ngưỡng vị trí.

"Cảm tạ các huynh đệ, thiên ngôn vạn ngữ đều không nói bên trong." Phuong Nho nhìn mọi người nói rằng: "Ta sẽ tại nội môn chờ các ngươi, Đế Minh cây, ở chỗ này, thế nhưng Đế Minh cành lá, muốn bắt đầu kéo dài đến nội môn, từng bước đến Thân Truyền phong, cuối cùng để cho Đế Minh hai chữ, vang vọng phía thế giới này, Đế Minh mỗi người như long!"

"Đế Minh mỗi người như long!"

Một lớp cao hơn một lớp tiếng gầm, như sấm rền vang vọng, Đế Minh hai chữ, đã tại ngoại môn truyền khắp mỗi một cái góc, thành viên cũng là như như vết dầu loang càng lan càng lớn.

Phuong Nho, để bọn hắn tuyên truyền giác ngộ, nhiệt huyết sôi trào.

"Lỗi Từ, Đế Minh trọng trách, liền thật đặt ở ngươi trên vai!" Phuong Nho tự tay tại Kiều Gia Lỗi bả vai vỗ vỗ.

"Yên tâm đi minh chủ, ta chi phí thượng nhân đầu làm cam đoan, tuyệt đối sẽ không cô phụ ngươi, sẽ không cô phụ Đế Minh!" Kiều Gia Lỗi giọng nói trịnh trọng nói rằng, tại hắn trong ánh mắt lộ ra chân thành tha thiết không gì sánh được, hiển hiện ra đảm đương khí độ thế.

"Đối ngươi, ta là rất yên tâm, chỉ là Đế Minh trọng trách này quá nặng, hiện tại trong nháy mắt liền đặt ở ngươi một người trên vai, một chỗ nỗ lực." Phuong Nho nhìn hắn mỉm cười, "Lỗi Từ, đem ngươi quy linh túi lấy ra."

Nghe được Phuong Nho, Kiều Gia Lỗi nháy nháy mắt, nghi hoặc thần sắc lóe lên liền biến mất, chợt xuất ra quy linh túi đưa tới Phuong Nho trước mặt.

"Bà lỗ hồng tạo ra đi." Phuong Nho lắc đầu, xem Kiều Gia Lỗi biểu tình, hắn còn tưởng rằng là Phuong Nho yêu cầu cái này túi.

Kiều Gia Lỗi nghe theo, bà túi miệng tạo ra, nhìn Phuong Nho không rõ ràng cho lắm.

Phuong Nho trong nháy mắt xuất ra chính mình quy linh túi, trong nháy mắt liền hướng Kiều Gia Lỗi quy linh trong túi liên tục không ngừng đổ ra Từ Khí Đan.

"A! Minh chủ ngươi đây là..." Kiều Gia Lỗi chứng kiến cái kia Từ Khí Đan, dốc vốn hướng chính mình linh trong túi ngã vào, lúc này khiếp sợ nghi hoặc đan vào, không rõ Phuong Nho ý tứ.

Ước chừng ngược lại 500 miếng Từ Khí Đan đi ra, Phuong Nho bà linh túi vừa thu lại, nhìn Kiều Gia Lỗi nói rằng: "Cái này 500 miếng Từ Khí Đan, là làm vì ban cho vật."

Phuong Nho một bước tiến lên, đứng ở chúng Đế Minh thành viên trước mặt nói rằng: "Tại ta đi nội môn thời khắc, ta lưu lại 500 miếng Từ Khí Đan, làm thành Đế Minh ở ngoại môn ban cho, bất kỳ cái gì có công lao tại Đế Minh huynh đệ, đều có thể dựa theo bản mình quy củ đạt được Từ Khí Đan ban cho."

"Minh chủ xuất thủ, không phải tâm thương a!"

"500 miếng Từ Khí Đan! Minh chủ đại thủ bút."

"Ta nhất định phải vì bản mình lập công, cảm xuống ban cho."

"Chỉ có 500 miếng, nếu là không nỗ lực, thực sự là hội không chiếm được cái này ban cho!"

"Nếu như bà cái này Từ Khí Đan, đổi thành Từ Khí Đan là tốt rồi, như thế nhân thủ có phần a!"

Đế Minh thành viên, lúc này châu đầu ghé tai nghị luận, đối với cái kia 500 miếng Từ Khí Đan, bọn họ đều vung tay vung chân, muốn cảm xuống cái này ban cho.

"Các vị huynh đệ, ta biết, còn con này 500 miếng Từ Khí Đan, căn bản không đủ cho mọi người nhân thủ một viên ban cho." Phuong Nho trong nháy mắt để cho tràng diện an tĩnh lại, "Dù là, chính là đem ta toàn thân móc sạch, cũng không đủ lớn giá một người một viên, cho nên cái này 500 miếng Từ

Khí Đan, liền làm vì ban cho vật, chỉ cần đạt được ban cho cấp cho điều kiện, liền muốn a đạt được, mọi người nỗ lực a!"

Phuong Nho buổi nói chuyện, nói chân thành, bây giờ Đế Minh quật khởi đã có quy mô, đương nhiên đây chỉ là luận nhân số, Phuong Nho toàn bộ gia sản cộng lại, cũng mới hơn ngàn miếng Từ Khí Đan, quả thực không đủ nhân thủ một viên.

Mà khi của bọn hắn mất, lưu lại cái này 500 miếng Từ Khí Đan, làm thành ban cho, liền sẽ tốt hơn khích lệ bọn họ, dù sao cái này Từ Khí Đan ban cho, cho dù là một viên, cũng là Cực Bảo quý.

So với việc sư môn keo kiệt, Phuong Nho xuất thủ liền có vẻ cực kỳ hào phóng không gì sánh được, ngoại môn đệ tử căn bản không có bất luận cái gì nhiệm vụ ban cho Từ Khí Đan.

"Tốt bảo trọng!" Phuong Nho nói ra một tiếng, tại Kiều Gia Lỗi trên vai vỗ, nhìn về phía Vân Đồng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 202: Từ xưa đa tình tổn thương ly biệt

Hào!

Linh Thú Sơn điều mình gọi thanh thúy dài truyền đến, chỉ một thoáng thời cát đi thạch đáp xuống.

"Mời đi Phuong Nho." Vân Đồng đối Phuong Nho ngoắc tay, dẫn đầu bước lên điều lưng.

Phuong Nho nhảy lên liền bình ổn đáp lên, lập tức đối lấy mọi người phát tay.

Linh thú một tiếng kêu to, trong nháy mắt chở Phuong Nho cùng Vân Đồng nhất phi trùng thiên, chớp mắt không có vào trời cao.

Theo linh thú bay lên trong bầu trời, Phuong Nho ánh mắt thoáng chốc nhìn về phía tiểu thiên phong vị trí.

Xa xa, Phuong Nho chứng kiến tại tiểu thiên phong đình, một đạo hầu như mờ nhạt bóng người màu xanh lục lẻ loi đứng ở đó, tựa hồ tại đối với mình phát tay.

Đó là Tô Hiểu Đan thân ảnh, đạo thân ảnh này theo linh thú cực nhanh xẹt qua, tại Phuong Nho trong tầm mắt càng ngày càng mờ nhạt, mờ hồ bên trong, Phuong Nho vẫn là có thể thấy nàng là ở đối với mình phát tay.

Phuong Nho nội tâm như thủy triều đang chấn động, hắn vươn tay, đối lấy Tô Hiểu Đan cái kia đạo thân ảnh mờ hồ quơ lên tay, dần dần, liền cái kia thân ảnh mờ hồ cũng biến mất ở Phuong Nho trong tầm mắt.

"Phuong Nho!" Tại tiểu thiên phong phía trên, Tô Hiểu Đan nhìn chở Phuong Nho không trong mây bùng tiêu thất linh thú, lên tiếng hô to một tiếng, một tâm tình xảo xinh đẹp khuôn mặt, toát ra nồng nặc thần sắc không muốn, tiện đà lệ như cắt đứt quan hệ hạt châu, ngã xuống.

Cầm tay nhìn nhau hai mắt đầm lệ, nhưng lại không có nói ngưng ứ. Niệm đi đi, Thiên Lí Yên Ba, sương chiều nặng nề Sở Thiên Khoát.

Đa tình từ xưa tổn thương ly biệt, càng sao chịu được vắng vẻ Thanh Thu tiết! Đêm nay tỉnh rượu nơi nào? Dương liễu bờ, Hiểu Phong tàn nguyệt. Lần này đi kinh niên, xác nhận ngày tốt điều kiện không có tác dụng. Liền dù có ngàn loại phong tình, càng cùng người phương nào nói?

Tối hôm qua, Phuong Nho nói tới những lời này, rõ ràng tại Tô Hiểu Đan trong đầu hiện lên, nàng không thể tự kiềm chế khóc, ngồi xổm người xuống, ôm hai đầu gối, từ từ nghẹn ngào, đầm đìa đáng yêu.

Mà lúc này, Phuong Nho đã thân thể bình ổn đứng linh thú lưng, phảng phất không trong mây bùng.

Phuong Nho ánh mắt nhìn xuống dưới, một mảnh sương mù dày đặc bao phủ, phảng phất mình lúc này chính là trên đám mây - Up In The Air bên trong xuyên toa.

Phuong Nho biết, đây là sư môn Phong Sơn đại trận, lấy chính mình hiện nay nhục thân phạm thai, là xem không đến bất luận cái gì đồ vật.

Chứng kiến Phuong Nho tựa hồ có tâm sự, Vân Đồng cũng không hỏi nhiều, dưới chân linh thú cái kia cánh không lồ phát một cái, chính là một hồi cấp

tốc bay lượn, trong chớp mắt chính là cực xa khoảng cách.

Đó là Hiểu Đan thân ảnh, nàng hiện tại khẳng định rất khó chịu a!

Phương Nho ở trong lòng suy nghĩ, nghĩ đến trước đó trong tầm mắt, cái kia đạo thân ảnh mơ hồ, tại tiểu thiên phong bên trong đối với mình phát tay, loại kia không nói rõ ràng buộc, quanh quẩn tại Phương Nho trong lòng.

"Phương Nho sư đệ, hồi tỉnh hồn đi, cũng nhanh đến." Vân Đồng chứng kiến Phương Nho trong sắc mặt hiện lên ràng buộc, lập tức hi hi cười, nhắc nhở: "Đến nội môn, liền không thể so với ngoại môn a, ở nơi nào chính là thiên chuy bách luyện lò luyện, bà thiết đều muốn chùy thành thép."

"Ừm!" Phương Nho tại Vân Đồng lời nói hạ thu hồi tâm tư, trên mặt hơi cười cợt, lập tức chính là khoanh chân ngồi xuống tới.

Hào!

Son điệu một tiếng kêu to, chợt chính là cấp tốc đáp xuống, nhất thời cái kia thanh tú trăm sông, thác nước ầm vang cảnh tượng vào Phương Nho trong tầm mắt.

Vừa mới ngồi xuống Phương Nho, cũng là chứng kiến đây hết thảy, cảm thán đứng lên.

Chỉ thấy trước mắt kỳ phong vô số, từng đạo thác nước lớn từ đỉnh núi bên trong khuynh tiết mà xuống, càng để cho Phương Nho giật mình cùng cảm thán chính là cái kia cao vút phẳng phát vào trong mây một tòa tháp sắt.

Tháp này đột ngột từ mặt đất mọc lên, cao vút trong mây, lớn vô cùng hình tượng, lúc này đang ở không trung, Phương Nho đều tựa hồ muốn nhìn lên, đều nhìn không thấy đỉnh tháp bùng.

Ở chỗ này tháp xung quanh, Phương Nho lấy mắt thường đều có thể chứng kiến, vô số đạo lóe kim quang phù vân, ngưng tụ thành từng cái lớn vô cùng xiềng xích.

Xiềng xích đầu này quấn chặt lại nơi này tháp phía trên, mà đổi thành một đầu, phẳng phát cắm vào không biết trong hư không, phẳng phát như vô số điều lớn vô cùng long xà, đem tháp này cho buộc chặt.

"Cái này! Chính là Trần Yêu Tháp!" Phương Nho chứng kiến tháp này, trước mắt tất cả cảnh sắc đều ảm đạm phai mờ, không có gì so tháp này càng chấn nhiếp nhân tâm.

"Đúng vậy a! Đây chính là Trần Yêu Tháp." Vân Đồng ở bên gạt đầu đáp: "Trần Yêu Tháp nhưng là bản môn nội môn đệ tử lò luyện, người đến nội môn sau đó, chính là một khối không có chuy đoán qua thiết, vút xuống Trần Yêu Tháp bên trong đi thiên chuy bách luyện, liệt hỏa Luyện Tinh thép."

"Thực sự là kỳ vật!" Phương Nho cảm thán, ánh mắt nhìn Trần Yêu Tháp chưa rời mờ nửa bước.

Hào!

Son điệu một tiếng kêu to, trong chớp mắt cát bay đá chạy hạ xuống, chợt Phương Nho ánh mắt cũng là từ trong khiếp sợ thu hồi lại.

"Phương Nho sư đệ, đi đưa tin a!" Vân Đồng cười nói: "Ta chỉ có thể đưa người đến nơi đây, về sau cần phải nhớ đến xem ta."

"Nhất định." Phương Nho đối hán gạt đầu, chợt xuất ra mấy viên Tử Khí Đan cho hán chuyển tới, "Vân Đồng Tử, khổ cực người."

Vân Đồng hi hi cười, không có cự tuyệt cùng chối từ, duỗi tay ra liền nhận lấy, ôm vào trong lòng.

Cùng Phương Nho nói lời từ biệt sau đó, Vân Đồng chính là ngựa không dừng vó sai bước điều lưng, nhất phi trùng thiên mà đi.

Nhìn theo Vân Đồng ly khai, Phương Nho ánh mắt nhìn về phía phía sau một chỗ trên đại điện.

Tám biển hắc chữ to mạ vàng, sách thị lấy: Bên trong cánh cửa điện. Ba chữ.

Cái này cùng ngoại môn ngoài cửa điện có hiệu quả hay như nhau.

Phương Nho lần đầu đi ngoại môn lúc, Trần Hùng Quan liền giải thích qua ngoài cửa điện ý tứ, hiện tại cửa này bên trong điện ý tứ, Phương Nho cũng là vừa nhìn liền hiểu.

Ngoài cửa điện vẫn là người ở ngoài cửa, không phòng, mà bên trong cánh cửa điện, hiển nhiên là từ ngoài cửa đi vào bên trong cánh cửa, đã đăng đường nhập thất.

Phương Nho đạp khỏi bước thẳng nhóc hướng bên trong cánh cửa điện bước đi.

Tóp năm tóc ba đi qua đệ tử, ánh mắt đều đầu đến Phương Nho trên người.

"Lại tân tấn một vị thường dân tiến đến, mau nhìn."

"Đã lâu không thấy được tân nhân, xem tiểu tử này tể bì nộn nhục, yếu đuối đáng vẽ, không biết có phải hay không là chúng ta ngoại môn Thiên Kinh Minh người?"

"Đi hỏi một chút chính là, nếu như là chúng ta Thiên Kinh Minh người, cái kia mấy tháng này, ngược lại là có người bùng trà rót nước, ngược lại nước rửa chân."

"Nếu như không phải đây?"

"Nếu như không phải, hắc hắc..."

Ba cái lão bài nội môn đệ tử, lúc này chứng kiến Phuong Nho cái này khuôn mặt mới, lập tức chính là dừng bước lại, nghị luận.

Mắt thấy Phuong Nho càng đi càng gần, ba người bọn họ rốt cục hạ quyết tâm, giờ lên bước chân hướng Phuong Nho đi tới.

"Nội môn cũng là không phải là nhiều a!" Phuong Nho tại vừa mới, liền đã thấy cái này tam đôi không tình hảo ý ánh mắt, không cần nghĩ cũng biết, mấy cái này lão bài nội môn đệ tử, là chứng kiến mình là mới tới, muốn trêu cợt trêu cợt.

"Ba vị, các người chống đỡ ta đường." Phuong Nho cước bộ, ở nơi này ba người trước mặt dừng lại, nguyên nhân không có nó, ba người này, thành một hàng rất cố ý ngăn trở chính mình.

"Nha, hảo tiểu tử, không hiểu quy củ thật sao?" Ở giữa thanh niên, mặt coi thường mang theo cười nhạo nhìn Phuong Nho. "Còn rất ngạo a."

"Người tên là gì? Ở ngoại môn có phải hay không Thiên Kinh Minh đệ tử?" Một gã khác đại hán khô ngô, vạm vỡ không gì sánh được, hấn vung tay vung chân ở giữa, nhất thời đốt ngón tay bên trong vang lên một hồi đùng đùng âm thanh, một đôi như lão hổ hai mắt, lộ bất thiện quang mang trừng mắt Phuong Nho, trực tiếp mở miệng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 203: Dụ vượt canh hai

Thiên Kinh Minh cái này rác rưởi mình, thực sự là không chỗ nào không có mặt, ta chân trước vừa tới, đám này rác rưởi chân sau liền xuất hiện.

Phuong Nho ở trong lòng hơi hơi phẫn nộ, chợt chính là giống như cười mà không phải cười đối bọn họ lắc đầu, giờ lên bước chân, liền muốn từ bên cạnh đi tới.

Hiện tại chính mình vừa mới đến, cũng còn không có đi báo danh, căn bản không muốn gây chuyện sinh sự, hơn nữa cái này ba người tu vi, tại Phuong Nho cảm ứng trông được đến, cũng chỉ là Chân Khí Cảnh đỉnh phong, cùng mình kém cách xa vạn dặm, Phuong Nho căn bản cũng không muốn cùng cái này ba cái rác rưởi vướng víu.

Coi như muốn vướng víu, Phuong Nho cũng muốn chờ mình bả nhập môn thủ tục làm thỏa đáng lại nói.

"Trở lại cho ta!" Chứng kiến Phuong Nho vừa sai bước qua, liền muốn từ chính mình ba người bên người đi vòng qua, vừa mới Phuong Nho lắc đầu rất ý tứ rõ ràng, hấn không phải Thiên Kinh Minh người.

Đại hán khô ngô nhất thời giận dữ, đưa ra dày rộng bàn tay to, mãnh mẽ hướng Phuong Nho bả vai một trào, hấn một trào này, trong bàn tay bắt đầu khởi động lên một cỗ cự lực, cho dù là một tảng đá, tại hấn một trào này phía dưới, đều phải bị bóp nát.

Mà hai người khác, nhưng cũng là tức giận dị thường, trong sắc mặt tràn ngập vẻ giận dữ, trong nháy mắt liền một tả một hữu, đem Phuong Nho ngăn ở ở giữa, ba người góc cạnh tương hổ.

Đại hán khô ngô tay, trong nháy mắt đã bắt tại Phuong Nho trên vai, chỉ một thoáng, hấn liền khiến cho thượng lực lượng không lồ, cái kia cổ kính, dường như muốn bả Phuong Nho xương vai đều bóp nát.

"Tiểu tử, ngươi quá không hiểu quy củ." Mắt thấy Phuong Nho bị đại hán khô ngô bắt lại bả vai, dừng bước lại, phía trước thanh niên nhường mảy lãnh trừng mắt Phuong Nho, "Hôm nay, liền để chúng ta ca ba, dạy dỗ ngươi nhập môn quy củ."

Chỉ một thoáng, Phương Nho cánh tay trong nháy mắt phát lực, lực lượng khổng lồ trong nháy mắt liền vọt tới trên bờ vai, chỉ là hơi chấn động một chút, này cổ cự lực như hướng áp hồng thủy, trong chớp mắt đem đại hán khôi ngô tay cho đánh văng ra.

Sau đó, Phương Nho phi thân chính là một cước.

Bành!

Một tiếng tiếng vang trầm trầm, từ đại hán khôi ngô lồng ngực chỗ vang lên, hán thân hình khổng lồ không nhận chính mình không chế mấy cái lão đảo, trong chớp mắt té trên mặt đất, trong ánh mắt lộ ra vừa ra thống khổ cùng vẻ không hiểu nhìn về phía Phương Nho.

Kể cả khiếp sợ, còn có hai vị này, Phương Nho xuất thủ quá nhanh, hơn nữa vền vẹn một cước, đã đem đại hán khôi ngô đá bay, người khác không hiểu cái này đại hán khôi ngô, thế nhưng hai vị này nhưng là biết.

Trước mắt tên này nhìn bạch bạch tịnh tịnh, yếu không trải qua gió người, vẫn là một gã mới vừa từ ngoại môn tân tấn đi lên tân nhân, lại dễ dàng như vậy liền đem nội môn lão bài đệ tử, Chân Khí Cảnh đỉnh phong người đá bay.

Điều này nói rõ cái gì?

Chính bọn nó đều không thể tin được, đây là thật.

Phương Nho phần nộ ánh mắt đảo qua, trong chớp mắt lại muốn xuất thủ, bả trước mắt cái này hai gã kinh ngạc, nghi hoặc cản đường cầu cho đỡ nhào lại nói.

Bất quá đúng lúc này, một giọng nói ngạo mạn cùng khinh thường truyền tới.

"Nha, náo nhiệt như thế, ta còn tưởng rằng có màn gì hay để nhìn đâu, nguyên lai là các ngươi cái này ba con, lại đang khi dễ người a!" Hơi cười nhạo lời nói, lo lắng truyền đến, trong giọng nói tràn ngập nồng nặc ý khinh bỉ.

Phương Nho tìm theo tiếng mà trông, liền chứng kiến một gã mày kiếm mắt sáng, thể như môn ném lao, ngũ quan tuần tú lộ ra từng tia từng tia bức người anh khí thanh niên tuần kiệt, trên mặt lộ khinh thường vui vẻ, đặc bộ mà đến.

Rất hiển nhiên, người này là đang giúp mình, cũng làm cho Phương Nho nhìn ra, cái này đi tới thanh niên tuần kiệt cùng cái này ba cái Thiên Kinh Minh người cận kề, không phải người cùng một đường.

Có lẽ là mặt khác thể lực người.

"Dụ vượt, ngươi bớt lo chuyện người." Dẫn đầu Thiên Kinh Minh thanh niên nhìn đi tới dụ vượt cả giận nói: "Đây là ta Thiên Kinh Minh chuyện, ngươi tốt nhất không nên nhúng tay."

"Dụ vượt? Hẳn chính là dụ vượt, Tiêu sư tỷ để cho ta tìm người?" Phương Nho nhìn đi tới dụ vượt, lập tức nói thầm một tiếng, sắc mặt biến thành nhỏ bé thư giãn ra.

Cảm thụ được Phương Nho ánh mắt, dụ siêu thị tuyến quảng tới, đối Phương Nho mỉm cười, gật đầu, chỉ một thoáng, hẳn chính là đứng ở Phương Nho bên người, khinh thường nhìn đối mặt Thiên Kinh Minh thanh niên.

"Ồ? Đây là ngươi Thiên Kinh Minh chuyện?" Dụ vượt có tình kinh ngạc nhìn đối mặt lác đầu, "Chiếu ngươi nói như thế, vậy ta còn thực sự là xen vào việc của người khác, bất quá trước hết để cho ta hỏi một chút vị huynh đệ kia, nếu như đây thật là ngươi Thiên Kinh Minh chuyện, ta lập tức quạt ngươi hai cái bạt tai, hướng ngươi bồi tội."

"Tốt!" Đối mặt lập tức gật đầu, bất quá trong nháy mắt hẳn tựa hồ ý thức quẹo góc, dường như vừa mới dụ vượt, nói sai, "Ngươi..."

"Vị huynh đệ kia, ngươi xem tốt lạ mặt a!" Dụ vượt căn bản không để ý tới đối mặt cái kia muốn nổ tung thần thái, xem nói với Phương Nho: "Ta tại nội môn cũng coi như lão du điền, hầu như đại bộ phận mặt, ta đều biết cũng có chút ấn tượng, duy chỉ có đối ngươi, ta là không có một chút ấn tượng, ngươi sẽ không thực sự là Thiên Kinh Minh người đi."

"Dụ vượt huynh, ngưỡng mộ đã lâu!" Phương Nho trong nháy mắt ôm quyền, đối dụ vượt cười nói: "Ngươi ta bạn tri kỷ đã lâu, còn ở bên ngoài môn lúc, ta chợt nghe qua ngươi đại danh, hôm nay gặp mặt, quả nhiên là nghe danh không bằng gặp mặt."

"A! Chỉ giáo cho đây?" Dụ vượt nháy nháy mắt, hơi lộ ra không có ý tứ cười nói: "Tốt, ta biết, ta đã nói rồi, bằng ta thông minh tài trí, ta không có khả năng đối đang ở nội môn người tu hành không có ấn tượng nha, ngươi nguyên lai là mới vừa từ ngoại môn tân tấn tiến đến, nói như vậy, ngươi chính là không có quan hệ gì với Thiên Kinh Minh rồi."

Dụ vượt lập tức bả ánh mắt đầu đến đối mặt, cười lạnh nói: "Đừng ba cuồng, ngươi thực sự là ý thức bị lừa đá, đá ngọc đi, vị huynh đệ kia vừa mới từ ngoại môn tân tấn mà đến, ngươi vậy mà niêng đây nói vậy, nói đây là ngươi Thiên Kinh Minh chuyện, ngươi chẳng lẽ muốn muốn mạnh mẽ cướp người? Ta cho ngươi biết, có ta ở đây, ta Hồng Trần Cự Mộng có thể sẽ không đáp ứng, cái này máu mới, luôn là muốn rót vào mới mẽ địa phương, ngươi Thiên Kinh Minh tiếng xấu vang rền, so như rãnh nước bẩn, làm sao có thể để cho như vậy máu mới, rót vào rãnh nước bẩn đi đây."

"Dụ vượt, ngươi quá phận." Đừng ba cuồng nghe được hàm răng cắn chặt, rất nhanh quả đấm, mãnh mẽ hướng dụ vượt đập tới.

"Đến tốt lắm." Dụ vượt không những không giận mà còn lấy làm mừng, nói một tiếng, đối mặt đứng ba cuồng quả đấm, hấn trực tiếp nắm lên quả đấm mãnh mẽ cùng đứng ba cuồng quả đấm đối oanh mà đi.

Răng rắc!

Hai cái quả đấm lấy cứng chọi cứng nhẹ nhàng ở một chỗ, nhất thời như hai cái thiết chùy đập đánh nhau, trong nháy mắt liền vang lên một tiếng thanh thúy, sau đó chính là đứng ba cuồng quả đấm nhểc hít vào khí lạnh.

Theo Phương Nho, đứng ba Cuồng Cuồng mới vừa một quyền kia, có ít nhất mấy cây ngón tay tại dụ vượt trong quả đấm bị gõ nát, hiện tại chính đau nhức xuống đại hân, tí nha hít vào cảm lạnh khí.

"Đứng ba cuồng, đứng ba cuồng, cha ngươi sớm giúp ngươi bả tên lấy tốt, gọi ngươi không được cuồng, hiện tại được rồi, không nghe cha ngươi, tay đều bị ta cắt đứt, nhìn ngươi còn cuồng không cuồng." Dụ vượt một bộ rất đau lòng nhức óc biểu tình cười nói: "Ta chờ cơ hội này đã lâu, đáng tiếc ngươi một mực không có can đảm đó dám động thủ với ta, hôm nay thực sự là thoải mái a!"

"Ngươi..."

"Đại ca ngươi tay?" Đại hân khôi ngô cùng một gã khác thanh niên một tả một hữu vây quanh ở đứng ba cuồng bên người, sắc mặt phần nộ trùng mắt dụ vượt, thế nhưng đối mặt dụ vượt, liền bọn họ xưng huynh gọi đệ đại ca đều bị cắt đứt ngón tay, bọn họ hiển nhiên không có khả năng kia dám ra tay.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 204: Ngạo Cử Thiên

"Còn không mau rút đi." Dụ vượt phần nộ quát, đảo mắt chính là xem nói với Phương Nho: "Huynh đệ, ngươi chính là vừa mới tấn chức đi lên, nhanh đi đem thủ tục làm, ta đối với ngươi rất có hứng thú."

"Ách. . . Bản thân giới tính nam, yêu thích nữ." Phương Nho thấy buồn cười nhìn dụ vượt, "Ta đi trước đem thủ tục làm, đến lúc đó chúng ta bàn lại, ngươi liền sẽ rõ ràng."

"Đi, ta cũng là yêu thích nữ, đương nhiên, cái này có đôi khi là có thể suy nghĩ chuyển hoán nha, hắc hắc." Dụ vượt nhìn Phương Nho cổ tình biểu tình liếm liếm đầu lưỡi.

Sợ đến Phương Nho đầu cũng không hồi hướng bên trong cánh cửa điện chạy đi.

Hôm nay cái này ba cái Thiên Kinh Minh người, tại Phương Nho nghĩ đến, vẫn tính là may mắn, nếu như không phải dụ vượt qua hiện, sợ rằng cái này ba người tại Phương Nho trên tay, tuyệt đối không phải gãy mấy cây ngón tay như vậy quả thực chuyện.

Có dụ vượt qua đầu, Phương Nho cùng lúc nhìn một chút cái này Tô Tiêu Tiêu trong miệng người như thế nào, về phương diện khác, chính mình mới đến, điểm ấy danh tiếng để cho dụ cực đoan đi qua ra, là không còn gì tốt hơn nhất.

Phương Nho cũng không phải là một cái ưa thích làm náo động người, thế nhưng tình thế bất buộc lúc, nơi đầu sóng ngọn gió cũng phải lên.

Đi tới bên trong cánh cửa điện, trong điện hai cái thanh tú ngây thơ chất phác tiểu đạo cô ánh mắt, chợt quăng tới.

"Hai vị Tiểu Tiên Từ, các ngươi khỏe, ta là tân tấn đến nội môn đệ tử, đây là ta thơ đề cử." Phương Nho mang trên mặt vui vẻ, bả thơ đề cử đưa tới.

Vừa nghe Phương Nho lễ độ như vậy tướng mạo xưng hô hai người mình vì Tiểu Tiên Từ, nhất thời hai vị này tiểu đạo cô hài lòng lộ ra như là bạch ngọc răng trắng, đem Phương Nho truyền đạt tin tiếp nhận đi.

"Hiện tại trường lão không ở, bất quá ngươi trước tiên có thể nhìn một chút cái này." Bên trong một vị tiểu đạo cô cho Phương Nho truyền đạt một quyển sách nhỏ, Phương Nho tiếp nhận vừa nhìn, nguyên lai là về nội môn qui chế xí nghiệp, thưởng phạt điều lệ.

Đối với cái này, Phương Nho là không có tâm tình xem, thế nhưng cũng không tiện ở nơi này hai vị tiểu đạo cô trước mặt biểu hiện ra ngoài, chính là giả bộ làm rất là chăm chú đáng về từng trang từng trang đảo.

Di, đây là!

Phuong Nho cũng không chuyên tâm lật qua lại sách này, đột nhiên có một cái chế độ để cho hắn thấy tâm thần chấn động.

"Nội môn khắp nơi đều là chiến trường, không có gì ngoài Trấn Yêu Tháp tranh yêu phân mà tranh đấu ở ngoài, bất kỳ cái gì nơi chốn đều có thể luận bàn võ nghệ, ma luyện võ đạo! Nhưng, không được đả thương người tính mệnh!"

Điều này chế độ, rơi ở trong mắt Phuong Nho, trong nháy mắt để cho hắn rất là giật mình.

"Đây quả thực so Hiểu Đan nói cho ta biết tình huống, còn muốn nghiêm trọng a, khắp nơi đều là chiến trường, bất kỳ cái gì nơi chốn đều có thể lấy luận bàn danh nghĩa tiến hành đánh lộn?" Phuong Nho ở trong lòng âm thầm cảm thán, hắn không nghĩ tới tại nội môn bên trong, vậy mà đã có như vậy rộng thùng thình điều lệ.

"Bất quá quyền cước không có mất, vũ kỹ vô tình, cái này không thương tổn tánh mạng người, một cái sơ sẩy, sợ rằng sẽ gây thành thảm họa a!" Phuong Nho cũng phân tích lấy, người tu hành, tu được là thể xác và tinh thần vui sướng, nộ liền muốn ra, như vậy mới đối tu hành lợi lớn nói lừa đảo.

Thế nhưng cảnh giới cao người vừa đánh nhau, đánh cho bốc hỏa ba trượng chỗ, rất có thể lại biến thành sinh tử bác giết.

"Hai vị Tiểu Tiên Tử, trong lúc này môn qui chế xí nghiệp, thực sự là bạo lực a!" Phuong Nho chỉ vào điều này chế độ nói rằng: "Nếu như đang luận bàn bên trong, không cần thận đem người đánh chết, làm sao bây giờ?"

"Chết thì chết thôi, ai cho người muốn đánh nhau a!" Một vị tiểu đạo cô tròn mắt một cái nói rằng: "Hơn nữa, theo ta được biết, dường như cho tới bây giờ không có ở luận bàn bên trong chết qua nhân sự đi, cho nên hậu quả ta cũng không biết, nếu như người không muốn chết a, cũng không cần cùng người khác luận bàn là được."

"Ách, không phải như vậy." Phuong Nho khoát khoát tay cười nói: "Ta là sợ, ta đánh chết người khác."

". . ." Tiểu đạo cô tròn lên lớn mắt to nhìn ung dung bình tĩnh Phuong Nho, nhất thời nghẹn lời lắc đầu, "Đánh lộn rất nguy hiểm, hậu quả rất nghiêm trọng."

"Hai vị Tiểu Tiên Tử, có phải hay không. . ." Phuong Nho lời còn chưa nói hết, đột nhiên bên tai truyền đến ngoài điện một hồi xao động, phảng phất có một đám người tại cãi nhau.

Phuong Nho có chút suy nghĩ, cũng không nói xong, chính là nhắc chân hướng ngoài điện chạy đi.

"Uy, Phuong Nho, người làm gì thế đi a, tay người tiếp theo còn không có làm tốt đây." Tiểu đạo cô ở phía sau hét lớn, "Mới tới chính là hiếm thấy đa quái, chúng ta lỗ tai đều sắp bị âm ỉ ra cái kén, những thứ này đệ tử, chính là không yên tĩnh, cả ngày cãi nhau đánh lộn, hừ!"

"Đúng đây, cũng không biết trường lão nghĩ như thế nào, chế định ra dạng này chế độ đến, khiến cho nơi nào đều có thể đánh lộn." Một cái khác tiểu đạo cô cũng phụ họa nói, nho nhỏ môi rất tức tối vênh lên.

"Hay là trước bả cái này Phuong Nho thân phận thủ tục làm tốt, trở nên dài lâu trở về xét duyệt đi." Hai gã tiểu đạo cô lẫn nhau nhìn nhau một cái, chính là công việc lu bù lên.

Đối với nội môn loại này khắp nơi đều là chiến trường hiện tượng, hiển nhiên các nàng đã sâu ghét cay ghét đắng tuyệt, mỗi ngày nghe đến đó cãi nhau, chứng kiến nơi đó đánh lộn.

Phuong Nho một chạy đi bên trong cánh cửa điện, chính là chứng kiến lúc này ở ngoài điện trên quảng trường, đã có hai cỗ người đối nghịch.

Cái này hai cỗ người, mỗi một cỗ đều không dưới mười người, Phuong Nho ánh mắt thoáng chốc chứng kiến dự vượt cũng ở đây hai cỗ nhóm người bên trong.

Phuong Nho cấp tốc hướng bọn họ chạy đi, bên tai truyền đến lời nói cũng càng phát ra rõ ràng.

"Dự vượt, người bất quá chỉ là cá thảo, cá ăn cỏ mà thôi, vì sao lập đi lập lại nhiều lần cùng ta Thiên Kinh Minh làm khó dễ?" Một gã ngũ quan lạnh lùng nghiêm nghị như hàn mang thanh niên tròn mắt lóe ra hàn quang tròng mắt dự vượt chất vấn quát lạnh: "Hôm nay vậy mà cùng ta Thiên Kinh Minh đoạt huyết dịch, còn cắt đứt đứt ba cuống ngón tay, món nợ này người dự định tính thế nào? Người coi thực sự là vô pháp vô thiên, khi ta Thiên Kinh Minh không người là sao?"

"Nha, Ngao Cửu Thiên, người cũng chỉ có thể cuồng ngao cửu thiên mà thôi, nhiều một ngày đều không được." Dự vượt trong sắc mặt, toát ra lau một cái nhàn nhạt vẻ ngưng trọng, ở nơi này ngưng trọng phía dưới, nhưng là lấy vẻ khinh thường vui vẻ che giấu, "Ta Hồng Trần Cự Mộng tại nội môn là mọi người mong bắt đầu địa phương, có máu mới chảy vào tiến đến, lẽ nào chỉ cho phép người Thiên Kinh Minh đoạt? Thì không cho ta Hồng Trần Cự Mộng muốn?"

"Hừ! Ít năm như vậy, biết người miệng mồm lợi hại, vẫn là thủ thượng kiến chân chương a!" Ngao Cửu Thiên lạnh rên một tiếng, tay run một cái ở giữa, chợt nghe bên tai kết kết vừa vang lên, như một tiếng sấm rền đang lao nhanh.

Dự vượt lông mi nhú một cái, nụ cười thu liễm, trong sắc mặt vẻ ngưng trọng hơi lộ ra rõ ràng, đôi mắt Ngao Cửu Thiên, đã là biết cây biết, dự vượt tựa hồ cũng không có nắm chắc chiến thắng Ngao Cửu Thiên.

Mà Ngao Cửu Thiên lạnh lùng nghiêm nghị sắc mặt, lại như một thanh ra khỏi vỏ bảo kiếm, nổi lên hàn mang, đối với dụ vượt, hấn tựa hồ cũng không để tại mắt trong.

"Dụ vượt, lúc này, làm sao có thể thiếu ta?" Phuong Nho chạy tới, trong nháy mắt đứng ở dụ vượt bên người, rất là ung dung đối dụ vượt cười, nói: "Việc này nguyên nhân bắt nguồn từ ta, tại phía trên chiến trường này, ta cái này vừa mới lên trận tân binh tiểu tốt, chỉ có thể đi tới!"

"Người, Ngao Cửu Thiên thật sao?" Phuong Nho ánh mắt chợt dời một cái, vui vẻ thu liễm, cả người khí chất biến đổi, thoáng chốc từ vừa mới nụ cười kia có thể câu thân thiện đáng về thư sinh chất, biến thành một loại để cho người ta thấy mà sợ nghiêm túc biểu tình.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 205: Các đại thế lực cạnh tranh

"Cửu ca, chính là hấn!" Đại hấn khôi ngô trong nháy mắt chỉ vào Phuong Nho nói rằng: "Hôm nay chính là vì tiểu tử này, đánh lộn."

"Ách!" Ngao Cửu Thiên ánh mắt híp lại, chứng kiến Phuong Nho ánh mắt, lúc này hấn trong tai, căn bản liền đại hấn khôi ngô đều không nghe được chút nào.

Phuong Nho ánh mắt, lúc này trong mắt hấn, như hai luồng thiêu đốt liệt hỏa, để trong lòng hấn đều có một cỗ kinh dị.

Cái này vẫn là người mới sao? Thật mạnh khí thế!

Ngao Cửu Thiên con người hơi co lại, ở trong lòng cảm thán, khí thế của hấn, lúc này ở Phuong Nho trước mặt, trong nháy mắt bị áp bách uể oải xuống dưới, đây hoàn toàn là thực lực tu vi thượng khí thế, tâm linh khí thế, võ đạo khí thế.

Các loại khí thế ngưng tụ thành một cỗ uy áp, để cho Ngao Cửu Thiên tâm thần đều có điểm ngẩn ngơ, tựa hồ trước mắt cái này vừa mới tấn thăng đến nội môn tới "Tân nhân." Như là từ trên trời giáng xuống hạ xuống Thiên Thần.

Tràng diện tựa hồ động lại dừng lại, Phuong Nho tùy ý vừa đứng, liếc Ngao Cửu Thiên, để cho khí thế của hấn toàn tiêu.

Dụ vượt đột nhiên cảm thụ được một màn này, trong lòng thoáng chốc khiếp sợ, lúc này Phuong Nho như một thanh rút kiếm ra Sao Kiếm, phong mang tất lộ.

Đại hấn khôi ngô chỉ vào Phuong Nho tay đều dừng lại giữa không trung, chứng kiến Phuong Nho, hiển nhiên bị Phuong Nho khí thế uy áp cho rung động tâm thần, sinh ra một loại chiến tức.

"Từ nội môn mới ban bố chỗ nghỉ tạm chỗ đều là chiến trường điều lệ sau đó, quả thật là càng ngày càng ... hơn náo nhiệt lên ha." Đột nhiên, một giọng nói không đúng lúc nghỉ xa xa truyền đến.

Loại thanh âm này hùng hồn mạnh mẽ, như chuông lớn lớn Nhôm gõ, vừa nghe tiếng này âm, phảng phất liền có thể tưởng tượng đến, nói ra loại này hùng hồn thanh âm người, nhất định là một cái đại hấn.

Giương cung bạt kiếm tràng diện, hết sức căng thẳng chiến đấu, ở nơi này nói không đúng lúc nghỉ trong giọng nói bị khuấy tràng, Phuong Nho vận sức chờ phát động thủ đoạn công kích, cuộn cuộn phi nhanh lực lượng, đã ở lúc này hơi hơi thu liễm, ánh mắt liếc đi.

Trong nháy mắt này, Ngao Cửu Thiên phảng phất đạt được đại xá, toàn thân loại kia uể oải khí thế, đã ở lúc này có chỗ buông lỏng, hấn trường thờ phào một hơi, như chọn gánh nặng người, bà trọng trách để xuống, tại nghỉ xả hơi.

"Gió Phá Lang, người náo nhiệt này gom góp có thể không phải lúc a!" Dụ siêu thị tuyên đầu đi, đối lấy gió Phá Lang không vui nói rằng: "Muốn xem náo nhiệt, lặng lẽ đến xem là tốt rồi, người như vậy lớn giọng, hữu điều mắc câu cá, đều bị người hù dọa chạy, thật mất hứng."

Phuong Nho ánh mắt nhìn lại, liền thấy một cái cao lớn thô kệch, thân cao tám thước, thể như tháp sắt hấn từ lớn nhảy qua bước chân đi tới.

Người này tướng mạo cuồng dã, sư tử con mắt râu quai nón, như một đầu đứng thẳng hùng sư, để cho người ta nhìn đến kính sợ, sau lưng hấn, theo năm ba cái người hầu đệ tử, vừa nhìn chính là tại nội môn có thể lực nhân vật.

"Cá trăm cô, lời này của ngươi còn kém vậy." Gió Phá Lang đi tới, nhìn dụ vượt nói rằng: "Thực sự ta nói chuyện trước đó, ta cũng đã xa xa chú ý tới nơi đây, ta vừa mới cái kia một tiếng, có thể nói là vừa đúng, muốn đánh một khi va chạm gây gỗ, ta cảm giác xảy ra đại sự."

Gió Phá Lang ánh mắt chứng kiến Phương Nho trên người, một đôi sư tử con mắt lấp lánh có thần, tinh quang bắt đầu khởi động, tựa hồ muốn đem Phương Nho xem cái xuyên.

Thế nhưng Phương Nho thực lực khí tức thu liễm đến mức tận cùng, cho dù là tại vừa mới liền muốn ra tay đánh nhau, hắn cũng không có đem mình thực lực chân chính bạo lộ ra.

Hắn chỉ là đem thực lực của chính mình khí tức, thả ra tại để cho cảm thụ người khác đến Chân Khí Cảnh sơ trung kỳ phạm vi, những người này, không có ai biết hắn thực lực chân thật tu vi, đã là Hóa Khí Cảnh đỉnh phong, đang ở cảm ngộ đạo ý, trùng kích thần nguyên.

"Như biển như núi!" Gió Phá Lang quan sát Phương Nho một lúc lâu, cuối cùng cảm thán một câu lắc đầu, nói: "Xem ra, vị huynh đệ kia là tân tấn vào nội môn tới huyết dịch."

"Phương Nho!" Phương Nho đối gió Phá Lang gật đầu, lập tức nói lên chính mình danh hào, nói: "Ở ngoại môn lúc, ta liền tin via hệ nội môn tàn khốc cùng nghiêm khắc, hôm nay vừa đến, quả thực chính là nghe danh không bằng gặp mặt, ta xem như là lĩnh giáo."

"Gió Phá Lang, hoan nghênh hoan nghênh!" Gió Phá Lang lập tức cũng nói lên chính mình danh hào, mặt lộ vui vẻ nói: "Ngoại môn là ma luyện tâm tính, nội môn là chinh chiến sa trường, Phương Nho huynh đệ ngươi mới đến, không bằng liền gia nhập vào. . ."

"Đi đi đi, đồng nát, ngươi cái gì ý tứ?" Dụ vượt vừa nghe lập tức không cao hứng cắt đứt gió phá mà lang, hơn nữa trực tiếp đưa hắn tên có ý đều bỏ, "Làm nửa ngày, ngươi là tới đoạt huyết dịch a, đợi một bên cho ta, ta nói cho các ngươi biết, Phương Nho là ta Hồng Trần Cự Mộng người, các ngươi Thiên Kinh Minh cũng tốt, thủy mặc giang sơn cũng được, ta thái độ liền mở cái này, ai theo ta đoạt, ta sẽ đưa hắn một cái tai hạt dưa làm lễ vật."

"Ngươi cái này chết cá, máu mới chảy vào đến, các thể lực đều có phần, đoạt huyết dịch bằng bản lĩnh của mình." Gió Phá Lang gầm hét lên: "Hơn nữa, ta thấy một lần Phương Nho huynh đệ, cũng rất đối mắt, ta nghĩ hắn hội gia nhập vào thủy mặc giang sơn đến, đúng không Phương Nho."

"Thủy mặc giang sơn?" Phương Nho trong lòng trong nháy mắt, cũng cảm giác tên này tựa hồ cùng quen mình một người, vô cùng tương tự, "Mặc Thiên Triều?" Hắn tại thâm nghĩ trong lòng một tiếng, phỏng đoán phương hướng, một châm chỉ thấy huyết.

"Phương Nho." Lúc này, nội môn trong điện, hai vị tiểu đạo cô thân ảnh đi tới, hô to lấy Phương Nho tên.

"Đến!" Phương Nho lập tức đối dụ siêu hạng người gật đầu, chính là cất bước hướng bên trong cánh cửa điện chạy đi.

"Phương Nho." Ngao Cửu Thiên nhìn Phương Nho chạy đi bóng lưng, cắn răng một cái, trên mặt hàn mang bắt đầu khởi động, quả đấm một nắm chặt, nhưng mà, nổi lên lau một cái cười nhạt.

"Chúng ta đi." Ngao Cửu Thiên mắt nhìn dừng ba cuồng đấm người, lập tức quát một tiếng, nhất thời ừng thốc hắn đệ tử, tan tác như chim muông đi theo hần cước bộ ly khai.

"Không tiễn a!" Dụ vượt có ý lạt đại thanh âm còn vẫy tay chê cười nói.

"Cá chết, chó đực ý." Ngao Cửu Thiên đi vài bước, dừng thân thân quay đầu lạnh lùng trừng dụ vượt liếc mắt hừ nói: "Chuyện này, ta sẽ nói cho vô tâm, thể lực tranh, đại tranh chi thể, chờ coi."

"Lãnh vô tâm a! Tốt, đi nói cho hắn biết đi." Dụ vượt nhướng mày, phát tay một cái, "Ta xem hắn có thể làm gì ta, có thể đem Hồng Trần Cự Mộng thế nào?"

"Hừ!" Ngao Cửu Thiên tay áo vung, đi nhanh mà đi.

"Cá chết, không cảm thấy kinh ngạc đi." Gió Phá Lang đưa ra như quạt hương bồ dày rộng bàn tay to, mãnh mẽ tại dụ vượt trên vai vỗ, nói: "Thiên Kinh Minh có lãnh vô tâm tọa trấn, thể mãnh mẽ như lửa, dù là ngươi Hồng Trần Cự Mộng cùng ta thủy mặc giang sơn liên minh, khả năng cũng không phải Thiên Kinh Minh đối thủ."

"Đi, chờ cùng ta nói chuyện gì liên minh." Dụ vượt một tay lấy gió Phá Lang đặt ở trên bả vai mình bàn tay to xốc lên, không vui nói: "Tiêu Tiêu tỷ bá Hồng Trần Cự Mộng giao cho ta xử lý, ta liền sẽ để hắn tâm vô bàng vụ xử lý tốt, hắn lãnh không ngôi sao coi là một thứ gì? Diệt Kinh Thiên cầu mà thôi, còn có, ngươi cũng đừng nghĩ đến cái gì liên minh a, chúng ta minh chủ, cùng ngươi minh chủ Mặc Thiên Triều, nhưng là không có qua lại gì, hơn nữa ngươi cũng đừng cho là ta không biết, Mặc Thiên Triều đối Tiêu Tiêu tỷ ý đồ kia, có phải hay không Mặc Thiên Triều để ngươi trăm phương ngàn kế năm lần bảy lượt tới nói gì với ta liên minh?"

Chương 206: Các đại thế lực hai

"Người này cá chết, thực sự là chó cắn Lã Động Tân a!" Gió Phá Lang hét lớn: "Minh chủ cùng minh chủ ở giữa sự tình không liên quan chúng ta chuyện, chúng ta cũng quản không, hiện tại chỉ là tình thế như vậy, lẽ nào liên không nên suy nghĩ một chút sao? Thiên Kinh Minh Mạnh Như Hồ, gia đại nghiệp đại, lại tiếp tục như thế, chúng ta những thứ này thế lực nhỏ, có một ngày sẽ bị hấn thôn tính cũng khó nói."

"Được, ca người trước hết nghỉ ngơi một chút đi, diệt người uy phong có thể, Thiên Kinh Minh diệt không ta Hồng Trần Cự Mộng uy phong." Dụ vượt cười nhạt, đôi gió Phá Lang khoát khoát tay, chính là không để ý tới hấn.

"Tùy theo người đi." Gió Phá Lang tay mở ra, nói: "Hiện tại máu mới chảy xuôi tốc độ càng ngày càng chậm, vì đoạt huyết dịch, liền bằng bản lãnh của mình đi."

"Người thật đúng là chưa từ bỏ ý định." Dụ vượt ôn cả giận nói: "Đã như vậy, vậy thì bằng bản lãnh của mình đi, Phương Nho nhất định là ta Hồng Trần Cự Mộng người, chờ coi."

"Mọi chuyện còn chưa ra gì." Gió Phá Lang nhếch miệng cười to, "Vi đoạt huyết dịch, chỉ có thể để cho bản mình trấn mình chi bảo, Mạc Ưu mà tiểu nha đầu kia ra thì đấu."

"Người. . . Vô si." Dụ vượt nhất thời nóng nảy, "Mạc Ưu mà nhưng là các người thủy mặc giang sơn tên đứng đầu bảng, người làm như thế, chẳng lẽ muốn muốn Phương Nho?"

"Người cái này chết cá, đầy đầu bản thủ tư tưởng." Gió Phá Lang tức miệng mắng to: "Đến lúc đó người thì sẽ biết."

"Cũng là đủ." Dụ vượt khoát khoát tay, nhìn gió Phá Lang ôn cả giận nói: "Người suốt ngày nghĩ những thứ này làm sao đoạt huyết dịch, làm sao liên minh chuyện, nếu là có bản lĩnh, người đi bả mười hai sinh đem trọn hợp đến người thủy mặc giang sơn đi a!"

"Cái này còn cần người nói, phòng chừng người cũng không ngoại lệ." Gió Phá Lang bắt đắc dĩ buông tay một cái, nói: "Mười hai sinh tướng, mặc dù chỉ có 12 cái thành viên, thế nhưng mỗi một người đều tu vi cao thâm, lại đoàn kết nhất trí, đồng thời còn thấp như vậy điều, ta đều tìm bọn hấn vô số lần, bọn họ căn bản vô tâm gia nhập vào Đại Gia Đình, chỉ nghĩ tới bọn họ đoàn thể nhỏ sinh hoạt, ai, bắt đắc dĩ."

"Ừm, đồng cảm." Dụ vượt cũng bắt đắc dĩ nôn một hơi thở, tràn đầy đồng cảm gật đầu, "Trần Yêu Tháp bên trong, cái này mười hai sinh đem cùng Thiên Kinh Minh trăm người chiến, đều giết được Thiên Kinh Minh cái kia trăm người đánh toi bời, phá phủ bảo mệnh, thực sự là đánh một trận thành viên thiên hạ biết a!"

"Ha ha, còn không phải là bởi vì Thiên Kinh Minh năm lần bảy lượt muốn đem bọn họ mười hai người chinh hợp tiến đến." Gió Phá Lang cười to nói: "Cuối cùng cái này mười hai sinh đem không đáp ứng, bả Thiên Kinh Minh làm cho gấp gáp, dĩ nhiên tại Trần Yêu Tháp trăm người vây giết bọn họ, đúng là nhất chiến thành danh."

"Bằng không. . ."

"Đừng nói, đình chỉ." Gió Phá Lang tựa hồ biết dụ vượt nghĩ tại nói cái gì nữa, lập tức ngăn hạ cắt đứt hấn, nói: "Hai mươi tám Kiếm khách, ba mươi sáu thiên cương, 72 Địa Sát, một trăm lẻ tám đơn hảo hán khoan khoan khoan khoan, những thứ này đoàn thể nhỏ ta đều đi tìm vô số lần, người cũng không cần lại nói để cho ta đi tìm bọn họ, mọi người đều có chí khác nhau!"

"Ta cái đi, người thực sự là trong bụng ta giun dũa." Dụ vượt trọn to hai mắt đối gió Phá Lang mắng to một tiếng, nói: "Ta nghĩ nói, người vậy mà biết hết đạo, mụ nội nó, người cũng thật không uống công ta kết bạn với người một hồi."

"Ha ha ha, cũng vậy." Gió Phá Lang hào sảng cười to nói: "Nói nhiều như vậy, người có bản lĩnh, người đi bả Trần Yêu bảng đệ nhất vị kia cầm xuống a!"

"Thần long thấy đuôi không thấy đầu, làm sao cầm?" Dụ vượt lúc này như sương mù, nói: "Yêu bảng xếp hàng thứ nhất yêu nghiệt, Hóa Vô Sinh, vô luận là thế lực kia, đều đối hấn chạy theo như vịt, ai không muốn đem hấn kéo vào chính mình trong đội ngũ? Chỉ là người ta nguyện ý không? Nghe nói Thiên Kinh Minh lãnh vô tâm đích thân tìm qua Hóa Vô Sinh, cuối cùng cũng không có trúng dùng, hơn nữa người xem hai người bọn họ tên, thần kỳ giống như, một cái vô tâm, một cái vô sanh, cũng là kỳ tai!"

"Nói thật, lãnh vô tâm cũng là một thiên tài, chỉ là vào sai đội ngũ, cùng lầm người." Gió Phá Lang như có điều suy nghĩ gật đầu nói: "Không nói cái này, làm sao Phương Nho còn chưa có đi ra?"

"Đi ra cũng chuyện không liên quan người, cắt cho ta." Dụ vượt lập tức tức giận mắng một tiếng, ánh mắt nhìn về phía bên trong cánh cửa điện phương hướng.

"Tiểu tử tính khí học giỏi một điểm, ta cái này quạt hương bồ bàn tay to, một chưởng nhưng là phải vỡ tảng đá lớn." Gió Phá Lang khẽ mỉm cười dương dương tự đắc cái kia rộng thùng thình như quạt hương bồ bàn tay to.

"Tai lợn cũng có lớn như vậy." Dụ vượt chầm chọc khiêu khích nói.

"Ngươi. . ." Gió Phá Lang nhất thời khí nghẹn lời, cũng không tính toán với hắn, hiển nhiên hai ải hệ rất tốt.

"Ngươi cái gì ngươi, còn không mau cút đi." Dụ vượt khí định thần nhân, hai tay khoanh tại trước ngực, nhìn gió Phá Lang.

"Cuớp đoạt huyết dịch, cũng không phải trong thời gian ngắn chuyện, trước không với ngươi tính toán." Gió Phá Lang nộ trọng lên giận dữ nhìn dụ vượt liếc mắt, lập tức vung tay lên, bên người theo vài tên thành viên chính là theo gió Phá Lang đi.

"Đều biết sao?" Hai vị đạo cô trăm miệng một lời nhìn Phương Nho hỏi.

"Cái này có gì không rõ ràng." Phương Nho gật đầu một cái cười nói: "Không phải là tuân thủ qui chế xí nghiệp nha, thế nhưng thùng rỗng kêu to a."

"Khác (đừng) ba hoa, biết là được." Một vị tiểu đạo cô rẽ ngã ba: "Mặc dù nội môn khắp nơi đều là chiến trường, nhưng là vẫn hy vọng ngươi có thể thiếu chuẩn bị đỡ, còn như ngươi có nghe hay không, là ngươi chuyện, báo cho biết ngươi, nhưng là chúng ta chuyện."

"Tốt, biết hai vị Tiểu Tiên Từ." Phương Nho bắt đắc dĩ gật đầu,

"Đây là nội môn mặc, nội môn đệ tử lệnh bài thân phận, còn có nơi ở tin tức." Bên trong một vị đạo cô cầm trong tay đồ vật đưa qua.

Phương Nho một thanh tiếp nhận, cái này nghi thức, không phải là cùng ngoại môn không sai biệt lắm nha.

"Cảm tạ." Phương Nho cười nói ra một tiếng, "Ta cáo từ trước a."

Nói vừa xong, Phương Nho xoay người đi ra cửa bên trong điện, ánh mắt một đầu, liền thấy dụ vượt vẫn còn ở kiên trì chờ đợi mình.

"Rất cực làm tốt đi." Dụ vượt cười đi tới, tự tay khoát lên Phương Nho trên vai, "Để cho ta nhìn ngươi một chút phân phối tại phòng số mấy."

Dụ vượt một thanh cảm lấy Phương Nho lệnh bài, sau khi xem gật đầu một cái thờ dài nói: "Dĩ nhiên là ngũ hai số một, mấy chữ này tuyệt."

"Ngũ hai một sao." Phương Nho tiếp nhận lệnh bài, quả thực tại trên lệnh bài chứng kiến ngũ hai một chữ dạng, gật đầu một cái nói: "Chữ số không sai, không biết cùng cái nào người hữu duyên cùng dưới mái hiên."

"Ngất, ngươi cho rằng là ngoại môn a." Dụ vượt lập tức trợn mắt trừng một cái, "Ngoại môn là com tập thể, nội môn là tiểu tảo, một người một gian phòng"

"Dĩ nhiên là dạng này." Phương Nho cười cười, theo dụ vượt cước bộ hướng nơi ở bầy đi tới, vừa đi bên trong, Phương Nho hỏi: "Dụ vượt, muốn hỏi thăm ngươi hai người, bọn họ là hay không tại Hồng Trần Cự Mộng."

"Nói đi, cái nào hai cái, ta Hồng Trần Cự Mộng về số người ngàn, chỉ cần ngươi hỏi đến ra, ta đáp được với." Dụ vượt rất là ung dung cười nói.

"Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ." Phương Nho lập tức báo ra hai người tên, "Bọn họ là một tháng trước tiến vào nội môn, thời gian qua đi một tháng, không biết bọn họ hiện tại như thế nào."

"Há, hai người bọn họ a, đúng là ta Hồng Trần Cự Mộng người." Dụ vượt lập tức cười hỏi đáp: "Xem ra ngươi cùng quan hệ bọn hắn không sai, nếu như ta phỏng đoán không nói bậy, ngươi khả năng cùng Tiêu Tiêu tỷ quan hệ cũng không phải bình thường, tựa như. . . Tựa như ta và Tiêu Tiêu tỷ quan hệ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 207: Ngươi lại có chính mình thế lực cạnh hai

Dụ Siêu cước bộ dừng lại, nhìn Phương Nho, trong sắc mặt bắt đầu khởi động lau một cái chăm chú.

Cái này chăm chú biểu tình, xuất hiện ở dụ càng loại này cả ngày hi bị tiểu kiểm trên thân người, Phương Nho cảm giác là lạ.

"Không sai, kỳ Dương cùng Hồ Vũ là ta ở ngoại môn cùng dưới mái hiên huynh đệ." Phương Nho gật đầu cười nhạt nói: "Tiêu sư tỷ đi, xem như là ta đại ân nhân."

"Ồ?" Dụ Siêu gật đầu một cái, khẽ đi một tiếng. "Ta đã nói rồi, người mới vừa nhìn thấy ta lúc, hãy nói ra một ít cổ quái, ta còn tại buồn bực, bây giờ nghe người nói ra Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ tên, ta không sai biệt lắm liền đoán được, bởi vì Trịnh Kỳ Dương cùng Hồ Vũ mới vừa vào nội môn lúc, chính là chỉ mặt gọi tên muốn tìm ta, muốn gia nhập Hồng Trần Cự Mộng, đối với máu mới rót vào, tại nội môn, nhưng là các đại thể lực chạy theo như vịt tồn tại, về sau ta vừa hỏi mới biết được, nguyên lai ở ngoại môn lúc, bọn họ có được Tiêu Tiêu tỷ chiếu cố."

"Ừm, đúng là dạng này." Phương Nho giờ lên bước chân, cùng Dụ Siêu đi, "Ở ngoại môn lúc, ta liền thường xuyên nghe Tiêu sư tỷ các nàng nhắc tới người, hôm nay gặp mặt, quả nhiên cũng không phải không phải hư danh, chuyện hôm nay, vẫn có lao người."

"Thật! Tiêu Tiêu tỷ thật thường xuyên nhắc tới ta?" Dụ Siêu rất là kinh ngạc và vui vẻ còn có chút kích động nhìn Phương Nho, "Có nàng câu nói đầu tiên đủ, Hồng Trần Cự Mộng cái này gánh nặng, nàng cứ như vậy giao cho ta, ta không thể để cho nàng thất vọng."

"Ừm, người không để cho hấn thất vọng." Phương Nho hỏi đáp: "Hai ta vị huynh đệ ở tại nơi nào?"

"Đừng nóng vội, đợi lát nữa ta mang người đi tìm bọn họ." Dụ Siêu cười nói: "Hiện vào lúc này, là tu tự thân thời điểm, sáng sớm nửa ngày chính mình tìm hiểu tu luyện, buổi chiều nửa ngày chính là liếc tháp."

"Liếc tháp? Trần Yêu Tháp sao?" Phương Nho một trận, chính mình mới đến, đối những lời này không phải rất lý giải, cái hiểu cái không.

"Đối, tại Trần Yêu Tháp bên trong ma luyện, sinh tử bác giết, đã ma luyện sinh tử ý chí, lại ma luyện kinh nghiệm võ đạo." Dụ Siêu gật đầu cười nói: "Nội môn rất nhiều thứ, người muốn từng bước khai quật, không nên gấp."

"Ừm." Bất tri bất giác ở giữa, Phương Nho trong tầm mắt, liền xuất hiện một tòa phảng phất thẳng nhập đám mây cự phong, tại Phong các vị trí, các ngõ ngách, từng ngọn như tiên Vũ lầu các vật kiến trúc hùng tri lấy.

Những kiến trúc này ở giữa ở giữa lịch sự tao nhã, chẳng chịt vào Phong các vị trí, có chút như lún vào tại Phong trong vách, như tiên người cung khuyết.

Mỗi một ở giữa đều cách xa nhau lấy, phảng phất chỗ này cao vút trong mây bùng cự phong, chính là vì những thứ này như cung khuyết nơi ở mà tồn tại.

Chứng kiến cảnh tượng này, Phương Nho có chút cảm thán, cái này cùng ngoại môn cái kia liên tiếp mảnh nhỏ nơi ở so với, nhất định chính là không so được, đây mới là Tu Hành Giới tu hành giả nơi ở.

"Cái này Phong thật cao!" Phương Nho dừng bước lại ngưỡng không nhìn tới đỉnh, trên đỉnh đã là tiên vụ dày, như tiên khí tại phiêu đăng.

"Ở lại càng cao đệ tử, thực lực tu vi cũng là cao cao tại thượng, thân phận địa vị, càng là vạn người bao vây." Dụ Siêu cảm thán nói: "Theo ta được biết, quần tiên Phong đỉnh, còn không có một vị đệ tử có bản lĩnh ở lại."

"Quần tiên Phong?" Phương Nho trong nháy mắt mình bạch, cái này nơi ở đỉnh cao, tên là quần tiên Phong, lấy từ quần tiên ý tứ, "Cái này đỉnh gì cao, nhìn không thấy cuối, có thể ở tại đỉnh người, khẳng định bất phàm."

"Đúng vậy a đi thôi, trước dẫn người đi người nơi ở." Dụ Siêu nói một tiếng, đạp khởi bước thẳng nhóc hướng quần tiên Phong bước đi.

Một cái gấp gheh không bằng phẳng thông Phong đường, từng bước như lên thiên.

Phương Nho lúc này, rốt cục cùng dụ đến chính mình nơi ở.

Một gian rất khác biệt lịch sự tao nhã cỡ nhỏ hoa lệ như cung khuyết tiểu điện, tọa lạc ở quần tiên Phong bên trong một khối đột xuất cự thạch bên trong, phía trên, một đạo đón khách cảnh từng đầu như mũi xe kéo dài tại nơi ở phía trên, tại nơi ở bên sổ nhà bên trên, ba cái thoán thể có khắc ngũ hai một ba chữ.

Chứng kiến chính mình nơi ở, Phương Nho lòng tràn đầy vui mừng, lập tức đi đến trước phòng, đưa lệnh bài làm chìa khoá cắm vào môn trong lỗ khoá.

Cạch!

Theo một tiếng thanh thúy, cửa bị mở ra, lập tức Phương Nho một bước bước vào, chứng kiến bên trong bố trí đơn giản, nhưng để cho người ta thoải mái bài biện, có chút thoả mãn.

"Thế nào!" Dụ lên đi tới, đứng ở Phương Nho bên người cười nói: "Nơi đây có thể so với ngoại môn mạnh hơn đi."

"Ừm, quả thực như vậy." Phương Nho gật đầu một cái, cầm trong tay nội môn y phục nhét vào trên giường, ngồi xuống, "Ngồi đi Dụ Siêu."

"Phương Nho, người cũng đừng vào Hồng Trần Cự Mộng đi." Dụ Siêu ngồi xuống đến, chính là khẩn cấp mở miệng nói: "Hồng Trần Cự Mộng, chính là mộng bắt đầu địa phương, hơn nữa người và Tiêu Tiêu tỷ quan hệ lại không sai, hiện tại có thể tới giúp ta một tay tay."

"Cái này." Phương Nho không biết nói như thế nào, lập tức chính là móc ra Đế Minh huy chương, cho Dụ Siêu đưa tới.

Dụ Siêu chứng kiến Phuong Nho muốn nói lại thôi đáng về, chứng kiến Phuong Nho truyền đạt một viên như lệnh bài huy chương, lập tức nhận lấy.

"Đề Minh! Mỗi người như long!" Dụ Siêu cẩn thận nhìn một cái này cái thuộc về Đề Minh huy chương, lập tức kinh ngạc nhìn Phuong Nho, nói: "Đề Minh? Người gia nhập vào thế lực? Nội môn ta có thể chưa nghe nói qua cái thế lực này." Dụ Siêu chột tại trên người mình mọc ra một viên huy chương tới.

Chỉ thấy Dụ Siêu huy chương này, cao thấp cùng Đề Minh huy chương không sai biệt lắm, thế nhưng Dụ Siêu này cái huy chương, nhưng là chính thể lấy một tia nhàn nhạt lam sắc.

Tại huy chương bên trong, một vòng trắng tròn bốc lên, điểm chuế mấy cái tinh thần, huy chương bên trong có khắc Hồng Trần Cự Mộng bốn chữ, hẳn vượt qua bên kia, chính là có khắc: Mộng bắt đầu địa phương.

"Tại sao có thể như vậy, người làm sao đã gia nhập vào thế lực!" Dụ Siêu bả Đề Minh huy chương cho Phuong Nho đưa qua, về mặt bất đắc dĩ, "Hoặc là, người rời khỏi hiện tại thế lực, gia nhập vào Hồng Trần Cự Mộng? "

"Dụ Siêu, ta là Đề Minh mình chủ, bản mình cây đâm vào ngoại môn." Phuong Nho cười nhạt nói: "Chuyện này, Tiêu sư tỷ đã biết được, người yên tâm, mặc dù chúng ta có mỗi người thế lực, thế nhưng chúng ta không có thế lực tranh, tương phản, chúng ta còn có thể thế lực tương phụ."

"Minh chủ!" Dụ Siêu nhìn Phuong Nho thở ra một hơi, than thở: "Nói cách khác, người bây giờ thế lực, tại nội môn chỉ người một người, quang can tư lệnh rồi...!"

"Quả thực như vậy." Phuong Nho gật đầu nói: "Ngoại môn Thiên Kinh Minh nhất gia độc đại, khắp nơi ức hiếp đồng môn, Đề Minh bắt nguồn từ lùm cò, không tập hợp thành một luồng, liền vô pháp cùng Thiên Kinh Minh chống lại, đây cũng là Đề Minh thành lập ước nguyện ban đầu."

"Nói như thế, hiện tại ngoại môn Đề Minh, đã có cùng Thiên Kinh Minh chống lại thực lực?" Dụ Siêu hơi hơi giật mình, hẳn cũng biết Thiên Kinh Minh ở ngoại môn nhất gia độc đại tình huống, "Thiên Kinh Minh tiếng xấu vang rền, dù là tại nội môn danh tiếng cũng vô cùng không tốt, thế nhưng không thể phủ nhận, Thiên Kinh Minh phát triển lâu như vậy, nhưng là thế lực lớn nhất tổ chức, người bây giờ có chính mình thế lực, ta cũng không thể cưỡng cầu."

"Ừm, liên minh a!" Phuong Nho mở miệng nói: "Mặc dù nội môn Đề Minh, bây giờ chỉ có một mình ta, thế nhưng ta có lòng tin cùng tín niệm, để cho Đề Minh ở chỗ này có một chỗ cắm dùi."

PS: Cảm tạ thái tử phiêu hồng khen thưởng, cũng cầu tất cả đặt, xin ủng hộ chính duyệt, quyền sách phía chính phủ bầy "273500928 < giao lưu bầy, > đặt VIP đáng tin đảm người ái mộ: 540802588 , xem sách lậu lỗi ra đánh chết.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 208: Huỳnh đệ tụ hợp

"Rất khó." Dụ Siêu lắc đầu, nói: "Hiện tại nội môn đệ tử, hai vạn có thừa, thì có mười lăm ngàn người gia nhập vào đại hình thế lực, cơ bản đều dừng lại hạ xuống, hiện tại người vừa mới từ ngoại môn tấn chức đi lên, muốn phát triển ra một thế lực đến, nói dễ vậy sao!"

"Ta biết, đây nhất định là gian nan." Phuong Nho cũng tràn đầy đồng cảm gật đầu nói: "Thế nhưng đối nhân xử thế nha, chính là không được rất lợi hại mới đi bắt đầu, muốn bắt đầu đi trở nên rất lợi hại, Đề Minh có thể ở ngoại môn bên trong, trong khoảng thời gian ngắn, trong nháy mắt tan rã Thiên Kinh Minh một phần ba lực lượng, hiện tại đến nội môn, Đề Minh đồng dạng hội không phụ sự mong đợi của mọi người."

"Trừ phi người có năng lực mị lực, bả những cái kia cỡ nhỏ đoàn thể chiêu mộ chính hợp đến người dưới trướng, bằng không, muốn từ nó trong thế lực đào chân chân tướng, gần như không thể có thể." Dụ Siêu nhất chăm kiến huyết, hiện tại nội môn thế lực, cơ bản thành hình, gia nhập vào thế lực đệ tử, lâu ngày lớn tuổi, đối thế lực đều có lòng trung thành, lúc này liền không thể so với ngoại môn Thiên Kinh Minh đào người dễ dàng như vậy.

Dù sao ngoại môn Thiên Kinh Minh danh tiếng quá thái, không có Thiên Kinh Minh không có lòng trung thành thành viên, đều đi ra ngoài, gia nhập vào Đề Minh bên trong.

"Hiện tại nội môn cỡ nhỏ đoàn thể nhiều không?" Phuong Nho mở miệng hỏi.

"Có ít nhất năm, sáu ngàn người, lấy hơn mười hơn trăm người số ngưng tụ thậm trọng, lâu ngày, những thứ này đoàn đội nhỏ liền hình thành chính mình thế lực." Dụ Siêu mở miệng nói: "Trong lúc này, đặc biệt mười hai sinh tướng, hai mươi tám Kiểm khách đột xuất nhất."

"Mười hai sinh đem? Hai mươi tám Kiếm khách?" Phương Nho nỉ non một câu, nhìn Dụ Siêu, đối với trong lúc này môn thể lực tình huống, Phương Nho hiện tại là hoàn toàn không biết gì cả.

"Ừm, mười hai sinh tướng, lấy mười hai cầm tinh mệnh danh, đừng xem cái này đoàn đội chỉ có mười hai người, thế nhưng bọn họ đều là lấy một chọi mười mãnh tướng, hơn nữa cái này mười hai người, tu vi cũng không tệ, quan trọng hơn là quá đoàn kết." Dụ Siêu có chút cảm thán nói rằng: "Mà hai mươi tám Kiếm khách, đã có hai mươi tám người, cái này hai mươi tám người, mỗi cái cầm kiếm, đều là một Kiếm Phong Vân nhân vật lợi hại, bất quá những người này đều rất khiêm tốn, cơ bản không sẽ chọc cho chuyện, bất quá cũng không sợ chuyện, ngược lại là có ngông nghênh."

"Xem ra tại nội môn Tấn Nhân căn bản là không có, coi như bọn họ không nguyện ý gia nhập vào thể lực lớn, cũng có chính mình ba năm bạn thân tổ hợp thể lực." Phương Nho gật đầu một cái cảm thán, "Đây chính là bồi dưỡng đạo đức cá nhân thân!"

"Người bước kế tiếp định làm như thế nào?" Dụ Siêu nhìn Phương Nho hỏi: "Hoặc là, người trước hết gia nhập vào Hồng Trần Cự Mộng, còn như phát triển người Đế Minh, chờ người tại nội môn có một chút nhân khí sau đó, mới tính toán như thế nào?"

"Hiện tại ta trên vai khiêng, là mấy ngàn Đế Minh huynh đệ hy vọng." Phương Nho chăm chú chân thành tha thiết nhìn Dụ Siêu lắc đầu: "Ta làm sao có thể bồi dưỡng đạo đức cá nhân thân?"

"Được rồi! Tùy người." Dụ Siêu đứng lên, "Ta dẫn người đi tìm xem người hai vị huynh đệ đi, bất quá ta liền muốn nói trước, người cũng không nên lấy huynh đệ danh nghĩa, đem bọn họ móc đi nha."

"Yên tâm đi, ta sẽ không tả hữu bọn họ tư tưởng." Phương Nho đứng lên mỉm cười nói: "Nếu như bọn họ biết Đế Minh tồn tại, bọn họ nghĩ đến, ta ngược lại vì khuyên bọn họ ở lại Hồng Trần Cự Mộng."

"Thế nhưng." Phương Nho thoải mái nhất chuyện, than thở: "Nếu như bọn họ cố ý muốn tới, đến lúc đó còn hy vọng người chờ có trách ta, càng không được trách cứ hấn nhóm."

"Ách!" Dụ Siêu cước bộ trong nháy mắt dừng lại, hấn ánh mắt đầu đến Phương Nho trên người, thanh tú lông mi hơi hơi vận một cái, chợt nôn một hơi thờ lắc đầu, nói: "Cái này khó mà nói."

Phương Nho chứng kiến Dụ Siêu tựa hồ thật có điểm không cao hứng biểu tình, lập tức cười nhạt một tiếng, điểm một cái, nói: "Đến lúc đó xem đi!"

Hai người cước bộ dần dần đi tới, bên người vội vã mà qua đệ tử, có một chút đối Dụ Siêu cung kính chào hỏi, vừa nghe chính là Hồng Trần Cự Mộng thành viên.

Mà có một chút mang theo một tia nói đùa bắt chuyện, Dụ Siêu cũng đều ghẹo hồi ứng với, mà thậm chí, trực tiếp đối Dụ Siêu nhìn chăm chăm không có thiện ý, những thứ này vừa nhìn chính là cùng Dụ Siêu không hợp nhãn, có lẽ là Thiên Kinh Minh thành viên.

Dọc theo con đường này, cũng làm cho Phương Nho kiến thức đến Dụ Siêu nhân duyên, tại nội môn là vô cùng tốt.

Đương nhiên, ở chung một thời gian ngắn, Phương Nho cũng phát giác, Dụ Siêu tính cách hi hã, phi thường tùy tính, là một cái rất dễ thân cận người.

"Ngay tại cái kia!" Dụ Siêu đột nhiên dừng bước, tay một ngón tay, ở phía xa mấy trăm bước núi non phía trên, hai tòa gấn bó mà lân cận nhỏ điện phủ đứng vững, "Người hai vị huynh đệ, sẽ ngụ ở cái kia, người tự mình đi tới tìm bọn hấn đi."

"Người đây?" Phương Nho nhìn về phía Dụ Siêu hỏi: "Hoặc là cùng đi đi, tất cả mọi người là huynh đệ, không có gì khách khí."

"Huynh đệ các người phân biệt một tháng lâu, hiện tại tụ họp, khẳng định có rất nhiều cũ muốn tự, ta trước hết hỏi nơi ở." Dụ Siêu thoáng cười khoát tay nói: "Ta ở tại ngũ bát bát, cùng người khoảng cách không xa, đến lúc đó tới ta đi!"

"Được." Phương Nho cũng không khách sáo gật đầu một cái, đưa mắt nhìn Dụ Siêu chấp tay đi xa, chợt thu tầm mắt lại, hướng Trịnh Kỳ Dương hai người nơi ở bước đi.

Đốc đốc đốc!

Phương Nho đi tới dẫn đầu một tòa nơi ở trước, dùng ngón tay rất nhỏ đánh ba tiếng, kích động trong lòng vẽ hiện lên ở trên mặt, lúc này hấn đối hai vị này cửu biệt huynh đệ, ở nơi này mới đến nội môn, có một loại đất khách muốn gặp bạn cố tri kích động.

"Ài?" Phòng trong truyền đến thanh âm, Phương Nho vừa nghe đạo thanh âm này, chính là trong lòng hơi động, đây không phải là Trịnh Kỳ Dương thanh âm à.

Phương Nho cố ý hạ giọng, để cho mình thanh âm thay đổi tia mùi vị, bất chước Thiên Kinh Minh ngoại môn tứ đại hộ pháp một trong Lãnh Tinh thanh âm, nói: "Mở rộng cửa, ta là Lãnh Tinh, tứ đại hộ pháp một trong."

"Cái gì!" Trịnh Kỳ Dương thanh âm từ nơi ở bên trong nghi hoặc bên trong lộ ra tức giận truyền đến, chợt Phương Nho chính là nghe được tiếng bước chân.

Thanh âm đến cạnh cửa, chỉ một thoáng trong nháy mắt từ bên trong mở ra.

Khuôn mặt quen thuộc, quen thuộc khí chất, người quen biết, đều không thay đổi, trở nên là lúc này Trịnh Kỳ Dương ở trong mắt Phương Nho, nhiều một phần trầm ổn, thiếu vài phần nóng ý, hơn nữa mặt bên trong toát ra vẻ kiên nghị.

"Phương. . . Phương Nho!" Trịnh Kỳ Dương cho rằng thực sự là Lãnh Tinh, vốn là lộ ra một tia tức giận mặt, khi nhìn đến đứng ngoài cửa Phương Nho lúc, cả người hấn sắc mặt đều phải biến đổi.

Trở nên nghi hoặc, hấn xoa xoa con mắt, chợt không thể tin tưởng kêu lên Phương Nho tên, thoáng chốc xử tại cánh cửa tròn mắt hốc mồm, khiếp sợ, kích động.

"Kỳ Dương, huynh đệ của ta, đã lâu không gặp." Phương Nho mỉm cười, trong sắc mặt đồng dạng lộ ra vẻ kích động, chứng kiến vị này ở ngoại môn bên trong kết xuống thâm hậu hữu nghị huynh đệ, lúc này tha hương ngộ cố tri vui sướng, là không cần nói cũng biết, huống chi, cái này bạn cố tri vẫn là huynh đệ mình.

"Hảo huynh đệ, người rốt cục trở về." Trịnh Kỳ Dương trong nháy mắt cho Phương Nho ôm một cái, tới biểu thị hấn lúc này nội tâm cảm động không thôi.

"Hảo huynh đệ, dưới ban ngày ban mặt, hai cái đại nam nhân dạng này ôm. . ." Phương Nho trêu ghẹo cười, Trịnh Kỳ Dương vội vàng đem Phương Nho mời đến gian phòng của mình bên trong.

PS: Cầu đặt, quyền sách thành tích rất thảm, bởi vì thiếu khuyết đề cử, nếu như người cho rằng quyền sách là một quyền sách hay, mời trợ thượng giúp một tay đi. Quyền sách là hết lòng lộ tuyến kịch tình loại tiểu thuyết, không phải NC(não tàn, óc lộn) một đường thoải mái, nhìn đến đây huynh đệ, hấn là sẽ tri vị

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 209: Lòng người Dịch Biến

"Phương huynh, người chừng nào thì tới?" Trịnh Kỳ Dương cùng Phương Nho ngồi xuống, hấn chính là thích từ đó đến xem Phương Nho hỏi: "Chúng ta phân biệt một tháng, ta mỗi ngày đều đang trông chờ người nhanh lên một chút trở về, không nghĩ tới bây giờ thực sự là bị ta trông được."

"Ha ha, ta vừa mới đến, chính là ngựa không dừng vó tới tìm người." Phương Nho thư thái cười nói: "Còn may mà Dụ Siêu, bằng không, trong lúc này môn quân tiên Phong lớn như vậy, ta cũng không biết làm sao tìm được các người, người tại sao lại gọi dậy như thể sinh cắt xung hô, trực tiếp kêu tên."

"Dụ phó mình sao!" Trịnh Kỳ Dương gật đầu một cái, nói: "Đổi, người ba mẫu Linh Dược Điền có phải hay không thích lấy được trứng mùa lớn."

"Ừm, là." Phương Nho gật đầu cười nói: "Nếu không phải là Linh Dược Điền thu gặt, ta còn sẽ không như thế mau lên đây, hiện tại đi tới nơi này, hết thấy đều là mới, ngược lại là người và Hồ Vũ hiện tại tu vi thế nào, ở chỗ này qua được như thế nào?"

"Tu vi nha." Trịnh Kỳ Dương hơi lộ ra cười đắc ý, chính là trong nháy mắt đem khí tức toàn thân tràn ngập ra.

Phương Nho trong nháy mắt liền cảm ứng được Trịnh Kỳ Dương lúc này tu vi, lập tức gật đầu.

"Chân Khí Cảnh trung kỳ đỉnh phong cảnh, một tháng, liền trưởng thành đến gần đến Chân Khí Cảnh cảnh giới đỉnh cao, tốt." Phương Nho lập tức đối Trịnh Kỳ Dương tán thán một tiếng, "Xem ra tại nội môn tu luyện tốc độ, đơn giản là ngoại môn mấy lần a!"

"Ừm, nơi này chính là trời sinh chiến trường, đúng là đất lành để tu hành." Trịnh Kỳ Dương đem khí tức vừa thu lại, gật đầu cười nói: "Riêng là Trần Yêu Tháp, sách sách, lại có thể tu luyện được chu đáo tồn tại, trong sinh tử bác giết, kinh nghiệm chiến đấu, võ đạo vận dụng, thực chiến các loại, chỉ có tại Trần Yêu Tháp bên trong có thể không kiêng nể gì cả đại triển thân thủ ma luyện."

"Ừm, người bây giờ xông đến nhiều ít tầng!" Phương Nho gật đầu hỏi: "Ta nghe nói Trần Yêu Tháp có mười tám tầng địa ngục danh xưng, có thể thấy được tầng này so một tầng hung hiểm."

"Đúng vậy a Trần Yêu Tháp quả thực như vậy, ta hiện tại cũng liền xông đến số này là cực hạn." Trịnh Kỳ Dương xòe bàn tay ra, năm ngón tay lay động một chút, nói: "Hon nữa cái này tầng thứ năm, ta đều muốn bóp Mệnh Phù chạy thoát thân, bên trong tầng thứ năm yêu vương, thực lực của hấn đối ta tới nói, quá mạnh mẽ."

"Yêu vương!" Phương Nho trong lòng hướng tới, nỉ non một tiếng, "Mạnh bao nhiêu."

"Ngược lại ta không phải là đối thủ, cũng may vào tháp trước có thể lĩnh một viên Mệnh Phù, làm thành chạy trốn tác dụng." Trịnh Kỳ Dương bắt đầu đi cảm thán nói: "Bất quá đáng tiếc là, một ngày chỉ có một ô Mệnh Phù có thể lĩnh, một khi sử dụng, liền muốn đệ nhị thiên tài có tư cách tiến vào Trần Yêu Tháp."

"Thì ra là thế." Phương Nho gật đầu cười nói: "Một ngày cơ hội chỉ có một lần, đây cũng là sư môn bồi dưỡng sách lược, phải biết rằng trừ kinh nghiệm thực chiến, quan trọng hơn là, muốn lợi dụng thời gian ở không, bỏ những kinh nghiệm này tiêu hóa hết, củng cố tự thân tu vi, tìm ra tự thân chỗ thiếu sót, hấp thụ giáo huấn, thực lực mới có thể đột nhiên tăng mạnh."

"Ừm" Trịnh Kỳ Dương tràn đầy đồng cảm gật đầu, nói: "Phương Nho, ngươi bây giờ gia nhập vào Hồng Trần Cự Mộng đi."

"Không có!" Phương Nho lắc đầu, nhìn Trịnh Kỳ Dương.

"Cái kia. . . Làm sao." Trịnh Kỳ Dương không hiểu hỏi: "Hiện tại nội môn thể lực, chính như Tiêu sư tỷ nói, trăm nhà đua tiếng, tẩn tẩn vào nội môn được gọi là huyết dịch, các đại thể lực đều chạy theo như vịt, tranh nhau cướp đoạt, chẳng lẽ ngươi. . ."

"Kỳ Dương, ngươi không biết, ngươi ly khai ngoại môn một tháng này, phát sinh rất nhiều chuyện, hiện tại ta đã có chính mình thể lực." Phương Nho cảm thán nói, chợt xuất ra Đế Minh huy chương cho Trịnh Kỳ Dương đưa qua.

Trịnh Kỳ Dương không hiểu nháy nháy mắt, tiếp nhận Phương Nho truyền đạt huy chương, cận kề bụng nhìn.

"Đế Minh!" Trịnh Kỳ Dương nhìn này cái kim sắc bá khí huy chương, nói ra huy chương bên trong sở thuộc, toàn bộ sau khi xem, hẩn khiếp sợ nhìn Phương Nho, nói: "Đế Minh, chính là ngươi thể lực?"

"Ừm, Đế Minh giống như anh hùng bắt nguồn từ lùm cỏ, vì chống lại Thiên Kinh Minh ức hiếp mà thành lập, hiện tại đang ở cấp tốc quật khởi, cảm rở ở ngoại môn bên trong, sau này mỗi người như long." Phương Nho cười, cảm thán nói rằng: "Bởi vì như thế, thân ta là người đứng đầu một mình, bây giờ tại nội môn là quang can tư lệnh, thể nhưng bá vai ta bên trên, nhưng là khiêng ngoại môn mấy ngàn Đế Minh huynh đệ hy vọng, ta làm sao có thể gia nhập vào nó thể lực!"

"Phương Nho, ta hảo huynh đệ, ta theo dự phó mình nói một chút, ta muốn gia nhập vào Đế Minh bên trong." Trịnh Kỳ Dương đứng lên, bá huy chương cho Phương Nho đưa qua, "Ồ ngoại môn lúc, huynh đệ chúng ta liền không phân biệt, hiện tại ngươi đến, nơi ở phân, thể nhưng gia cũng nên đoàn tụ, ta nguyện làm Đế Minh mà chiến!"

"Kỳ Dương tọa." Phương Nho vẫy tay, trong lòng cảm động, "Hiện tại gia không có xây xong, nơi nào an thân! Hoặc là ngươi trước cần Hồng Trần Cự Mộng như thế nào?"

"Không được." Trịnh Kỳ Dương quả đoán lắc đầu, nhìn Phương Nho nói rằng: "Ngươi ở nhà ngay tại, dù là hiện tại cái nhà này còn không giấu được gió, đỡ không được mưa, thể nhưng ta tình nguyện cùng ngươi ở đây trong mưa nỗ lực chạy nhanh, vì thể nỗ lực."

"Hảo huynh đệ!" Phương Nho trong lòng cảm động không thôi, đứng lên, "Đã như vậy, chuyện này, liền để ta tới cùng Dự Siêu nói đi, Hồ Vũ đây?"

"Hẩn a!" Trịnh Kỳ Dương sắc mặt biến thành hơi tối, chợt chính là nôn một hơi thở, than thở: "Hẩn sẽ ngu ở phụ cận."

"Xảy ra chuyện gì?" Chứng kiến Trịnh Kỳ Dương biểu tình, Phương Nho trong lòng hơi hơi hơi hồi hộp một chút, nói: "Lẽ nào huynh đệ ở giữa còn phát sinh không thoải mái sự tình?"

"Ai, cũng không biết nói như thế nào." Trịnh Kỳ Dương đứng lên thở dài nói: "Một tháng này tới nay, Hồ Vũ tâm tính tựa hồ tại nội môn thay đổi rất nhiều, trong mắt của ta, đã có điểm nịnh nọt, a ông lão nịnh hót, say mê tại quyền thế leo lên bên trong, cả người trở nên có điểm dối trá, có lẽ là nội môn cái chỗ này lớn, hẩn tâm tính cũng lớn đi, hẩn có thể cũng không sai, chẳng qua là ta tâm tính thay đổi."

"Tại sao có thể như vậy?" Phương Nho đều khiếp sợ, quả thực có điểm không tin, nếu không phải là lời này là từ Trịnh Kỳ Dương trong miệng nói ra, Phương Nho căn bản sẽ không tin tưởng đã từng cái kia nhìn thật thà thành thật Hồ Vũ, sẽ trở thành Trịnh Kỳ Dương trong miệng cái dạng này.

"Ba chúng ta huynh đệ, đã lâu không có tụ, đi tìm một chút hẩn." Phương Nho lập tức dẫn đầu đi đến cạnh cửa, Trịnh Kỳ Dương vội vàng mở cửa, hai người đi tới.

Phương Nho tiến độ nhích sang bên cùng Trịnh Kỳ Dương lân cận nơi ở bước đi, thoáng chốc đi tới trước cửa, đưa ngón tay ra gõ cửa một cái.

Bành bành bành!

Gõ cửa độ mạnh yếu hiển nhiên gia tăng, Phương Nho nội tâm cũng có chút không hiểu, hẩn không tin Hồ Vũ hiện tại lại biến thành Trịnh Kỳ Dương trong miệng như thế người.

"Người phương nào?" Bên trong phòng truyền đến Hồ Vũ thanh âm, đạo thanh âm này vẫn là thanh âm quen thuộc, duy nhất có điểm thay đổi là, trong giọng nói nhiều một tia khí tức cao ngạo.

"Ta!" Trịnh Kỳ Dương đầu tiên mở miệng, "Kỳ Dương."

"Há, chờ chút!" Hồ Vũ giọng nói vừa chậm, nhàn nhạt thanh âm truyền đến.

Phuong Nho cùng Trịnh Kỳ Dương đứng ở cánh cửa cùng đội, bên trong lại nhưng vẫn là an tĩnh như vậy.

PS: Cầu đặt, xin ủng hộ bản chính duyệt, ngại một khối đồ ăn vặt tiền, có thể xem một tháng, xem sách lậu lôi ra đàn tiểu JJ oOo

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 210: Lòng người Dịch Biến hai

Trịnh Kỳ Dương nhìn Phuong Nho nháy nháy mắt, nói: "Hoặc là ngại nói!"

"Không, chúng ta sẽ nhìn một chút phải đợi bao lâu a!" Phuong Nho khoát khoát tay, sắc mặt bình tĩnh, nội tâm kinh dị, đã ở xác định lấy Trịnh Kỳ Dương thuyết pháp.

"Hồ Vũ, ngại có phải hay không ngại?" Chờ một lát, Trịnh Kỳ Dương sắc mặt biến thành nộ, lập tức đổi lấy môn gia tăng thanh âm hô.

"Chờ một chút, xong ngay thôi." Hồ Vũ lười biếng thanh âm không nóng không vội từ bên trong truyền đến.

Nghe đến đó, Phuong Nho trong lòng, hơi chấn động một chút, trong sắc mặt nổi lên lau một cái ôn nộ, cũng có chút bất đắc dĩ.

Hồ Vũ thật thay đổi?

Phuong Nho lúc này ở trong lòng cảm thán không gì sánh được, đây là đã từng cái kia Hồ Vũ, chính mình đã từng cái kia cùng dưới mái hiên huynh đệ sao? Hoặc có lẽ là, Hồ Vũ cùng kỳ Dương giữa hai người, có hiểu lầm gì đó? Tôn thương cảm tình?

Huynh đệ ở giữa, nếu như bởi vì một chút tiểu hiểu lầm liền tổn thương cảm tình, tại sao có thể xứng đôi huynh đệ hai chữ!

Phuong Nho ở trong lòng trái lo phải nghĩ, trong sắc mặt nổi lên lau một cái tương đối nồng nặc về bất đắc dĩ, dù sao, hiện tại Hồ Vũ chỗ biểu hiện ra ngoài, quả thật làm cho Phuong Nho có điểm tâm hàn.

"A! Dụ phó mình ngại tới." Đột nhiên Trịnh Kỳ Dương đối Phuong Nho sử dụng một cái ánh mắt, lập tức thanh âm thêm cao gia tăng, giọng nói cung kính nói rằng.

Chỉ một thoáng, Hồ Vũ bên trong gian phòng, chính là vang lên một hồi vội vàng xao động tiếng bước chân, tại Trịnh Kỳ Dương lời nói vừa mới rồi nháy mắt sau đó, kết vừa vang lên, hần cửa phòng mở ra.

Hồ Vũ xuất hiện ở cánh cửa, trong sắc mặt vừa mới dừng động ý mừng, thế nhưng đột nhiên chứng kiến đứng ở hần cánh cửa Phuong Nho, chính nhất khuôn mặt bất đắc dĩ cùng ôn Nộ chi sắc, cả người hần trở nên chấn động.

"Phuong. . . Phuong Nho!" Hồ Vũ hơi lộ ra khiếp sợ biểu tình hạ, là lắp bắp nói ra Phuong Nho tên, mà một bên Trịnh Kỳ Dương thì là lãnh lạnh rên một tiếng, chấp tay ở sau lưng, bả ánh mắt hơi lộ ra chán ghét liếc về một bên.

"Đối, là ta." Phuong Nho gật đầu một cái, thờ dài một tiếng, lắc đầu, bất đắc dĩ cười nói: "Thật chẳng lẽ là thế sự biến đổi, cảnh còn người mất sao? Cái này bể môn canh ăn rất ngon lành!"

"Ta. . . Không phải như vậy, Phuong Nho, làm sao ngại tới?" Hồ Vũ lắc đầu, nghe được Phuong Nho, sắc mặt hần có điểm nhìn không thấu biến ảo, tựa hồ có điểm lúng túng xanh lúc đỏ lúc trắng một hồi.

"Làm sao? Ta liền không thể tới sao?" Phuong Nho nội tâm như đổ nhào ngũ vị bình ngũ vị tạp trần, chứng kiến Hồ Vũ đáng vẻ, Phuong Nho tỏ ra một hơi.

Không nghĩ tới, Hồ Vũ thật biến thành dạng này, thật nịnh nọt, đã từng cùng dưới mái hiên tình huynh đệ, đều bị hần quên mất đi.

Phuong Nho ở trong lòng cảm thán, hần thực sự không nghĩ ra, cùng một người, chỉ là đổi một hoàn cảnh mà thôi, tâm hần nhưng là thay đổi, lẽ nào đã từng chân thành tha thiết lưu lộ, đều chỉ là bởi vì lúc đó hoàn cảnh bức bách?

"Không không, ta không phải ý tứ này, ta nói sai." Hồ Vũ sững sờ ở cánh cửa, có vẻ rất là khẩn trương, "Ta vốn là muốn nói, ngươi rất cục tởm."

"Đúng vậy a nếu như ta chậm một chút nữa đến, khả năng ngươi cũng không nhớ rõ tên của ta, ta nhớ được ngươi đã từng còn có ta người huynh đệ này." Phuong Nho nhìn Hồ Vũ, thế nhưng Hồ Vũ cũng không dám xem Phuong Nho con mắt, hần chỉ là cúi thấp đầu, ngón tay xoa lấy, toàn thân đều tựa hồ có điểm không được tự nhiên.

"Ta vĩnh viễn cũng sẽ không quên ngươi là huynh đệ của ta." Hồ Vũ khẽ ngẩng đầu, ánh mắt cùng Phuong Nho hừng hực ánh mắt một cái đối nhìn kỹ, chính là trong nháy mắt cúi đầu, không dám ở xem Phuong Nho con mắt, "Chỉ là. . . Chỉ là người trong giang hồ thân bất do dĩ dĩ, người, đều là thường đi chỗ cao, lẽ nào ta sai sao?"

Nghe được Hồ Vũ, Phuong Nho vậy mà á khẩu không trả lời được, đây chính là Hồ Vũ lúc này lời trong lòng, giống như từng tại ngoại môn là, cái kia đã từng lộ ra chân tình là.

Ngươi không thay đổi, chỉ là tâm biến.

"Phuong Nho, chúng ta đi thôi." Trịnh Kỳ Dương rất là kích động kéo áo bào, lập tức chính là lấy khí làm đao, đem cái này áo choàng chặt đứt, "Hôm nay, ta liền cắt bỏ đoạn nghĩa, cùng hần tuyệt cái này tình huynh đệ."

Phuong Nho vung tay lên, trong nháy mắt liền ngăn cản Trịnh Kỳ Dương hành vi, nói: "Trước bình tĩnh một chút."

Chúng kiến Trịnh Kỳ Dương động tác, Hồ Vũ không nói gì, chỉ là xử tại cánh cửa, như một cái đánh đinh cọc gỗ, tiến thoái không được, trong hai cái khó này, lại không biết nói nội tâm hần ý tưởng.

"Phuong Nho, thật ta trông ngươi trở về, chính là muốn cùng ngươi một chỗ xác nhận một chút tâm hần." Trịnh Kỳ Dương trong sắc mặt dừng động giống như nộ không phải là nộ, thế nhưng ở nơi này tức giận bên trong có vẻ hơi chân tay luống cuống lo nghĩ, "Hiện tại xác nhận, cái này nhân loại, không chỉ có cùng ta là đồng môn, ngoại môn bên trong huynh đệ, thật, hần càng là cùng ta tại trong thế tục phạm trần, có giao tình thâm hậu hữu nghị bạn thân, hiện tại ngươi thấy đi, chúng ta tại bức này hần mở rộng cửa chờ bao lâu? Cũng không sánh nổi một câu dụ phó mình ba chữ phân lượng, hần cũng không tiếp tục là đã từng cái kia thật thà thành thật Hồ Vũ, cũng không phải huynh đệ của ta bạn thân của ta." Trịnh Kỳ Dương vậy vậy đầu, trong sắc mặt có một cổ vẻ mất mát đang dừng động.

Thẳng đến Trịnh Kỳ Dương cái này tịch thoại, Phuong Nho mới biết được, nguyên lai hai người bọn họ ở giữa hữu tình, cũng không phải là đồng môn đơn giản như vậy, đã tại nhập môn trước đó, chính là một đôi anh em tốt.

Hiện tại Phuong Nho đặc biệt có thể hiểu được Trịnh Kỳ Dương cảm giác cùng tâm tình, một cái đã từng cùng một cái cái quần xuyên bạn thân, bây giờ lại trở nên xa lạ như vậy, trong thời gian ngắn quả thật làm cho người chịu không.

"Không mời chúng ta đi vào ngồi một chút sao?" Phuong Nho nhìn về phía Hồ Vũ, mở miệng hỏi: "Vô luận như thế nào, ta tới, mặc kệ ngươi là người thay đổi, vẫn là tâm biến, ta đối với ngươi ấn tượng, vẫn là dừng lại ở đã từng cái kia ngươi bên trong, người thường đi chỗ cao không sai, thế nhưng ngươi thường đi chỗ cao trên đường, có thể bả đã từng huynh đệ vứt bỏ sao?"

"Mời vào a!" Hồ Vũ khẽ thở dài một cái một tiếng, vội vàng tránh ra thân, đối Phuong Nho chấp tay nói.

"Đi thôi!" Phuong Nho kéo Trịnh Kỳ Dương cánh tay một thanh, hai người đi vào, ngồi xuống.

Hồ Vũ ngồi cúi thấp đầu, sắc mặt khó chịu không gì sánh được, yên lặng không nói, Phuong Nho nhìn hần trong nháy mắt, chính là mở miệng nói: "Hồ Vũ, tại Hồng Trần Cựu Mộng thế nào? Dụ Siêu đối ngươi như thế nào?"

"Dụ. . . Dụ phó mình đối ta rất khỏe." Hồ Vũ hồi đáp: "Hần bây giờ trả lại cái chức vị, một tên tiểu đội trưởng chức vị, ta rất cảm kích hần."

"Ừm! Tiểu đội trưởng, rất tốt." Phuong Nho khẽ di một tiếng, gật đầu, "Vậy thì cố gắng lên, tiểu đội trưởng, trung đội trưởng, đại đội trưởng, thậm chí làm được hộ pháp vị trí, trở thành người trên người."

"Ta sẽ nỗ lực." Hồ Vũ ngẩng đầu mắt nhìn Phuong Nho, nói: "Ngươi là lúc nào tới? Tại sao tới tìm ta, nhưng không nói lời nào? Lẽ nào ngươi cũng dừng hần đến xò xét ta?" Hồ Vũ ánh mắt, hơi lộ ra ôn nộ liếc liếc mắt Trịnh Kỳ Dương.

Trong lòng hần, hiện tại khả năng vẫn còn đang trách Trịnh Kỳ Dương vừa mới tại sao muốn dùng Dụ Siêu tên tới hồ lộng hần, đưa tới tại Phuong Nho trước mặt bại lộ một ít không muốn bại lộ đồ vật.

Thế nhưng Trịnh Kỳ Dương nhưng là chẳng thèm ngó tới nguyệt hần một cái, chính là đưa ánh mắt dời.

PS: Cầu đặt, cầu phiếu đề cử, có nguyệt phiếu cũng ném ra tới đi, cảm tạ chống đỡ a, xin ủng hộ bản chính duyệt.

Chương 211: Lòng người dễ đổi ba

"Vàng thật không sợ lửa, tình huynh đệ so chân kim còn muốn thật, phải dùng tới thăm dò sao?" Phương Nho nhíu mày, đối trước mắt Hồ Vũ tựa hồ có điểm xa lạ, "Trừ phi trong lòng ngươi thật không có chúng ta hai vị này huynh đệ, huynh đệ chúng ta cảm tình, tại ngươi nơi đây đã không chịu nổi hòa luyện!"

"Một lời khó nói hết." Hồ Vũ ngửa đầu thờ dài một hơi, tựa hồ muốn đem đề nén ở trong lòng không hiểu khí độ vừa phun cạn sạch, "Phương Nho, xin ngươi tin tưởng ta, chúng ta vẫn là huynh đệ, bao quát kỳ Dương ở bên trong, ba người chúng ta, vẫn là đã từng như thế huynh đệ."

Trịnh Kỳ Dương ánh mắt thu hồi, đầu đến Hồ Vũ trên người, khẽ nhíu mày, nói: "Ngươi thả xuống được thân phận bây giờ, thả xuống được hiện tại tất cả đối trá danh phận, thoát ly Hồng Trần Cự Mộng, gia nhập vào Phương Nho Đế Minh sao?"

"Cái gì?" Hồ Vũ biến sắc, khiếp sợ một tiếng, "Đế Minh? Phương Nho thế lực của ngươi?" Hồ Vũ ánh mắt đầu đến Phương Nho trên người.

"Ừm, ở ngoại môn lúc, cũng chính là các ngươi sau khi rời khỏi, vì chống lại Thiên Kinh Minh mà thành lập thế lực, tên cứ gọi Đế Minh." Phương Nho chăm chú nhìn Hồ Vũ nói rằng: "Bất quá bây giờ Đế Minh tại nội môn bên trong, không hề nhân khí đáng nói, tính toán đầu ra đây giống như ta kỳ Dương hai người."

"Ngươi thoát ly Hồng Trần Cự Mộng?" Hồ Vũ nhìn về phía Trịnh Kỳ Dương kinh ngạc hỏi: "Hiện tại ngươi là Đế Minh thành viên?"

"Đối, ta muốn cùng theo Phương Nho, là đế minh mà chiến, dù là hiện tại Đế Minh tại nội môn còn chẳng là cái thá gì, thế nhưng sau này đây!" Trịnh Kỳ Dương giọng nói có vẻ kích động, hẳn chứng kiến Hồ Vũ biểu tình, hiển nhiên rất tức giận, "Sau này mỗi người như long, đây chính là Đế Minh, cũng là huynh đệ của ta Phương Nho thế lực."

"Ta làm không được!" Hồ Vũ suy nghĩ một hồi, chính là lắc đầu, nói: "Dụ phó mình đối ta như vậy chiều cố, bằng ta một cái vừa mới tiến vào nội môn tân nhân, đều có thể đặc biệt đề bạt ta làm thiếp đội trưởng, ta làm sao có thể để cho hấn thất vọng, cô phụ hấn đối ta tín nhiệm?"

"Thảo!" Trịnh Kỳ Dương hiển nhiên động chân nộ, mắng to một tiếng đứng lên, chỉ vào Hồ Vũ mũi mắng: "Ngươi lòng dạ quá sâu, ta đến bây giờ mới tính chân chính nhận thức ngươi, Dụ Siêu đối ngươi nót chiếu, tín nhiệm, cũng bởi vì một tên tiểu đội trưởng chức vị, ngươi liền đem chính mình linh hồn đều cho bán, ngươi chẳng lẽ không ngăn lại, là ai ở ngoại môn thay ngươi xuất đầu, là ai giúp ngươi tìm về cốt khí, để ngươi cái này nhìn thấy Thiên Kinh Minh như chuột chạy qua đường đồng dạng bị ức hiếp người, từ nay về sau không cần lo lắng hải hùng, là ai cho ngươi tấn chức tu vi đan dược? Là ai đánh vỡ ngươi gông xiềng? Là ai có thể vì ngươi, cùng toàn bộ Thiên Kinh Minh là địch? Cái này nhân loại chính là Phương Nho, lẽ nào ngươi thật như vậy nhanh liền vong bản sao?"

Trịnh Kỳ Dương nổi giận đùng đùng tay áo vung, trực tiếp đi nơi ở, hiển nhiên không muốn ở chỗ này đợi tiếp.

Phương Nho cũng đứng lên, nhìn Hồ Vũ thờ dài, nói: "Ngươi tu hành, suất tính làm, chỉ cần ngươi qua được sinh hoạt, là ngươi mình muốn sinh hoạt, ngươi liền đừng cảm đuôi theo đi, ta không trách ngươi, cũng không oán ngươi, tự giải quyết cho tốt a!"

"Phương Nho. . ."

Phương Nho nói vừa xong, chính là ra khỏi phòng, Hồ Vũ nâng tay lên, kêu nữa Phương Nho, Phương Nho đã không có quay đầu.

"Lẽ nào ta có sai sao?" Hồ Vũ rơi vào trong trầm tư, hàm răng cắn chặt.

"Tức chết ta." Trịnh Kỳ Dương trở lại nơi ở, Phương Nho gót chân tiến đến, liền chứng kiến Trịnh Kỳ Dương nổi giận đùng đùng sắc mặt gầm thét.

"Thời gian nhân chứng tâm, không có gì có thể khi." Phương Nho ngồi xuống thờ dài nói: "Có thể Hồ Vũ có chính mình truy cầu, như hấn nói, hấn cũng không sai, chúng ta cũng không cần lại vì chuyện này hao tổn tinh thần, làm thành huynh đệ, ta cũng là hy vọng hấn có một phần cảm tử tiền đồ."

"Phương Nho, ta cảm thấy hấn quá đối trá." Trịnh Kỳ Dương thở ra một hơi than thở: "Nếu như bây giờ Đế Minh, là so Hồng Trần Cự Mộng mạnh hơn tồn tại, hấn chẳng lẽ còn hội kiên trì hấn lập trường sao? Hấn chỉ có thể cùng hưởng phúc, không thể cộng cam khổ."

"Không có việc gì, mọi người đều có chí khác nhau nha." Phương Nho nói rằng: "Hơn nữa ta cũng nói với Dụ Siêu qua, sẽ không bởi vì các ngươi là ta huynh đệ, tựa muốn đem các ngươi móc đi, hiện tại Hồ Vũ nguyện ý ở lại Hồng Trần Cự Mộng cũng không tệ, chỉ ít hướng Dụ Siêu có câu trả lời không phải."

"Tùy hấn đi." Trịnh Kỳ Dương thở ra một hơi, có chút thất lạc thần sắc có vẻ hơi buồn bã.

"Tốt, chúng ta đi thôi, mang ta đi Trấn Yêu Tháp đi một chút." Phương Nho đứng lên, thoáng cười, nói: "Ta mới đến, hiện tại ngươi so với ta còn muốn quen thuộc nơi đây."

"Được." Trịnh Kỳ Dương đứng lên, hai người đi nơi ở.

"Kỳ Dương, ta biết Trần Yêu Tháp trong, lại sẽ có người không có hảo ý, phía sau hạ độc thủ, người gặp được sao?" Phương Nho vừa đi bên trong, đối Trịnh Kỳ Dương hỏi.

"Không có." Trịnh Kỳ Dương lắc đầu, nói: "Trần Yêu Tháp ở bên ngoài thoạt nhìn là một tòa tháp lớn, thế nhưng vừa tiến vào bên trong, nhưng khác thế giới, hơn nữa địa vực rộng rộng rãi, ta nghe nói vừa tới năm tầng là tay mới ô dù, rất khó ở bên trong gặp phải khác (đừng) vào tháp đồng môn, dường như không phải ở vào cùng một cái không gian bên trong."

"Thì ra là thế." Nghe Trịnh Kỳ Dương vừa nói, Phương Nho hiểu được, gật đầu, trong tâm mắt, toà kia phảng phất cảm thẳng vào đám mây tháp lớn cũng càng ngày càng gần.

Phương Nho ngẩng đầu, ánh mắt trời cao phần cuối, vù khí dày, đã thấy không rõ đỉnh tháp bùng.

"Lập tức là hôm nay liếc tháp thời gian, rất chờ mong." Trịnh Kỳ Dương liếm liếm môi nói rằng: "Hôm nay vô luận như thế nào cũng muốn liều mạng một thanh, xem có thể hay không xông qua tầng thứ năm, thật ước ao Trần Yêu trên bảng tiếng tăm lừng lẫy người, riêng là xếp hàng thứ nhất Hóa Vô Sinh, chỉ nghe tên, không gặp người a!"

"Hóa Vô Sinh?" Phương Nho ni non một tiếng, "Trần Yêu bảng đệ nhất sao?"

"Đúng vậy a một mực đứng hàng đầu bảng, không người siêu việt." Trịnh Kỳ Dương thở dài nói: "Tới nội môn một tháng, ta mới biết được, nguyên lai trong nội môn là tầng long ngoạ hổ, một ít thực lực tu vi sớm đã đến Hóa Khí Cảnh sư huynh, lại dừng lại ở nội môn, cũng không có tấn chức thân truyền dự định, dần dần minh bạch, nguyên lai những người này biết thượng Thân Truyền phong, chính mình chẳng là cái thứ gì, thế nhưng bọn họ ở lại nội môn, nhưng là danh tiếng lan xa, như sấm bên tai tồn tại."

"Quả thực như vậy." Phương Nho gật đầu, "Dù sao tại Thân Truyền phong, còn có cường đại hơn thân truyền đệ tử lực áp quần hùng ánh sáng, những thứ này tại nội môn có cực cao danh vọng người, một tiến vào đến Thân Truyền phong, chính là âm đạm phai mờ, ngược lại vẫn không bằng tiếp tục lưu lại nơi đây trưởng thành, đợi trưởng thành đến thực lực nhất định, đến lúc đó lại vào thân truyền, liền cũng càng dễ dàng sinh tồn."

"Ừm." Nghe được Phương Nho, nhất tâm kiến huyết, Trịnh Kỳ Dương rất tán thành gật đầu, "Đến!"

Phương Nho bên tai, cũng truyền tới nhón nháo ồn ào tiếng người, ánh mắt nhìn lại, liền chứng kiến đã có rất nhiều đệ tử tới chỗ này, chuẩn bị hôm nay liếc tháp tu luyện.

PS: Trời cao không tính là cao, cao nhất phải là lòng người, tại chúng ta trong quá trình trưởng thành, có phải hay không có mấy cái như vậy đã từng không có gì giấu nhau bằng hữu, huynh đệ, cho tới bây giờ không lời nào để nói? Người thay đổi sao? Thật là tâm biến, lại cũng không trở về được đã từng! Cầu đặt

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 212: Đứng hàng thứ trước 10

Phương Nho đi cùng Trịnh Kỳ Dương tiến độ, hai người kẻ vai đi tới Trần Yêu Tháp trước mặt.

Lúc này Phương Nho đứng chấp tay, lần đầu lấy khoảng cách gần như vậy nhìn lên tháp này, chính mình đứng ở tháp này trước mặt, như con kiến nhìn trời.

Cổ phác, thần bí, lâu đời, hoang vắng khí tức đập vào mặt, cái kia cao không thấy đỉnh dày bốc lên, như rồng như xà kim sắc phù thoán gắt gao đem tháp này quần quanh, như từng cái thật lớn kim quang xiềng xích.

Phảng phất những thứ này quần quanh phù thoán vừa biến mất, tháp này liền sẽ phóng lên cao, biến mất không thấy gì nữa.

"Thực sự là vĩ ngạn!" Phương Nho ở trong lòng tán thán một tiếng, ánh mắt thu hồi, chứng kiến một cánh lớn vô cùng cửa tháp đóng chặt, sau đó có một chút đệ tử đi tới cửa trước, cửa này chính là rất nhỏ vừa mở, bên trong cánh cửa dừng động từng đạo thật lớn rung động.

Trong nháy mắt, những cái kia đệ tử cước bộ một bước, cả người liền biến mất ở trong rung động, hiển nhiên tiến vào bên trong tháp.

Phuong Nho ánh mắt tại đảo qua, liền chứng kiến tại bên kia, một khối cự đại thạch bi cao cao đứng vững.

Đá này bia có một người cao, chính thể hiện lên ánh sáng màu xanh nhạt, như từng đạo giọt nước đang lỏng lẻo.

Thế nhưng trong tấm bia đá, lại có không dưới mười người tên đang lóe tia sáng chói mắt.

"Trần Yêu bảng!" Phuong Nho vừa nhìn, liền chứng kiến tấm bia đá đỉnh đầu chỗ, ba cái phù điêu to bằng chữ phi long đi xa.

Phuong Nho trong nháy mắt dời bước đi tới tấm bia đá trước mặt, nhìn kỹ.

Nguyên lai khối này cự đại thạch bi, chính là Trần Yêu bảng, từ một đến mười, hiện lên mười cái tên, những tên này đều ở đây vệt sáng chói diệt, tựa hồ bất cứ lúc nào cũng sẽ hữu danh tự tiêu thất, tên mới thay thế được.

Đây chính là Trần Yêu bảng hiện tại tin tức, chỉ có chiếm số một, ổn cư đầu bảng một cái tên, nhưng là ổn định mà đứng, cũng không biết theo tên chớp hiện mà biến hóa.

Cái này nói rõ lúc này, còn không người nào có thể siêu việt vị này yêu bảng đệ nhất nhân.

Xếp hàng thứ nhất chính như Trịnh Kỳ Dương nói, chính là từng tên một vì Hóa Vô Sinh đệ tử.

Từ đệ nhất đến đệ thập, Trần Yêu bảng chỉ hiện lên mười người tên, chương hiển mười người này tại nội môn vô thượng vinh quang cùng quang huy.

"Phuong Nho ngươi xem, dự phó mình bài danh đều ở đây vị thứ sáu." Trịnh Kỳ Dương đi tới, đứng ở Phuong Nho bên người nói rằng: "Vị thứ bảy, là cùng Hồng Trần Cự Mộng giao hảo thể lực, thủy mặc giang sơn người, gió Phá Lang, một vị có mưu mạnh mẽ thấp sát đại hán."

"Ừm." Phuong Nho gật đầu, cái này vị thứ bảy gió Phá Lang, Phuong Nho gặp qua, cũng có ấn tượng.

"Bất quá ngươi xem xếp hạng thứ ba cùng đệ bát hai cái, là Thiên Kinh Minh người." Trịnh Kỳ Dương giới thiệu: "Cái này xếp hạng thứ ba lãnh vô tâm là Thiên Kinh Minh tại nội môn người chương đả, có thể xếp ở vị trí thứ ba, thực lực cũng không cần nói, mà người thứ tám Ngạo Cửu Thiên, cũng là Thiên Kinh Minh nồng cốt, nhân xưng Cửu ca." Trịnh Kỳ Dương âm thanh nhỏ bé hạ xuống, tâm sợ người khác nghe được.

Dù sao hiện tại nơi đây đệ tử quá nhiều, mà chút đệ tử bên trong, cũng là thể lực khắp nơi tụ tập, Thiên Kinh Minh đệ tử đang ở trong đó khẳng định số lượng cũng không ít, Trịnh Kỳ Dương cũng không dám ở trước mặt những người này đối bọn họ bình phẩm từ đầu đến chân, chỉ là đôi Phuong Nho giới thiệu.

"Kỳ Dương, ngươi biết cái này xếp hạng thứ nhất đệ nhị hai vị, là phương nào thể lực người sao?" Phuong Nho nhìn về phía Trịnh Kỳ Dương hỏi: "Lẽ nào bọn họ không phải Thiên Kinh Minh người? Vậy mà so với cái này lãnh vô tâm bài danh cao hơn."

"Theo ta được biết, bọn họ không phải Thiên Kinh Minh người." Trịnh Kỳ Dương cười cười lắc đầu nói: "Hiện tại nội môn thể lực, trăm nhà đua tiếng, thể nhưng cũng có không nguyện ý gia nhập vào thể lực, bồi dưỡng đạo đức cá nhân thân người, như xếp hạng thứ nhất cùng đệ nhị hai vị này, đương nhiên, muốn bồi dưỡng đạo đức cá nhân thân còn nhất định phải có thực lực, ta nghe nói lãnh vô tâm đều tự mình đi tìm bọn họ, thể nhưng bọn họ cũng không có gia nhập Thiên Kinh Minh."

"Thì ra là thế." Phuong Nho gật đầu, nhìn bảng xếp hạng này thượng đẳng vừa cùng đệ nhị đọc lên âm thanh đến, "Hóa Vô Sinh, chọn một."

Hai người này chính là Trần Yêu trên bảng đệ nhất và thứ hai, đệ tam chính là Thiên Kinh Minh lãnh vô tâm.

"Ngươi xem đệ tứ cổ Thiên Hoang, cái này nhân loại cũng không đơn giản." Trịnh Kỳ Dương có chút cảm thán nói rằng: "Hắn tổ kiến đoàn thể nhỏ, tên là mười hai sinh tướng, tại nội môn cũng là như sấm bên tai tồn tại."

"Cổ Thiên Hoang! Mười hai sinh đem!" Phuong Nho lần nữa nghe được cái này thể lực nhỏ giới thiệu, hiển nhiên so với trước kia từ Dụ Siêu trong miệng giải càng chính xác, "Nguyên lai thành lập mười hai sinh đem người, tên là cổ Thiên Hoang."

"Đúng vậy a! Bọn họ cái đoàn thể này, chỉ có mười hai người, thể nhưng mỗi cái đều là lấy một chọi mười làm trăm nhân vật lợi hại." Trịnh Kỳ Dương cảm thán nói: "Nghe nói Thiên Kinh Minh có lòng kéo bọn họ nhập ngũ bị cự tuyệt, Thiên Kinh Minh ghi hận trong lòng, tại Trần Yêu Tháp bên trong lấy trên trăm người đối bọn họ tiến hành một lần vây công, còn lời thể son sắt nói muốn vĩnh cửu đem bọn họ thanh ra Trần Yêu Tháp, buồn cười là, cái kia thượng bách nhân đội ngũ bị bọn họ mười hai người giết ngược, từng cái bóp nát Mệnh Phù chạy thoát thân."

"Chứng kiến người kia à, Cửu ca để cho chúng ta chú ý người này hướng đi, tùy thời báo cáo." Ở trong đám người, một đôi không có hảo ý con mắt liếc nhìn Phuong Nho, châu đầu ghé tai ở giữa lời nói nhỏ nhẹ nói.

"Thật đúng là cái kia mới tới." Một gã khác thanh niên gật đầu một cái, lập tức nói rằng: "Xem ra hắn là muốn vào Trần Yêu Tháp, có muốn hay không báo cáo?"

"Đương nhiên phải báo cáo, trừ hắn tránh ở trong phòng, bằng không hết thấy phải báo cáo, đi nhanh."

"Đúng." Người này lập tức lĩnh mệnh trong đám người đi ra chạy nhanh mà đi.

Phuong Nho bả Trấn Yêu trên bảng tên đều xem một lần, đã ở Trịnh Kỳ Dương giới thiệu, biết những người này bối cảnh.

Xếp hàng thứ nhất cùng thứ hai, xem như là tiếng tăm lưng lầy Tán Nhân, Vô Tở Chức không có thể lực, thể nhưng thực lực cao thâm, tự do tự tại.

Đệ tam là Thiên Kinh Minh lãnh vô tâm, đệ tứ là mười hai sinh đem người sáng lập cổ Thiên Hoang, đệ ngũ là một gã tên là tuần kiếm người.

Tại Trịnh Kỳ Dương giới thiệu, tuần kiếm cũng là một cái cỡ nhỏ đoàn thể người sáng lập, danh tiếng gần như chỉ ở mười hai sinh đem phía dưới hai mươi tám Kiếm khách thủ lĩnh, người sáng lập.

Mà đệ lục cùng vị thứ bảy, Phuong Nho nhận thức là Hồng Trần Cự Mộng Dụ Siêu cùng thủy mặc giang sơn gió Phá Lang.

Người thứ tám cũng là Thiên Kinh Minh nông cốt, Ngao Cừ Thiên.

Đệ cửu cùng người thứ mười hai người, một người tên là Vân tông Long, chính là cỡ nhỏ đoàn thể "Ba mươi sáu thiên cương" người sáng lập, cùng tên là tuyệt vọng "72 Địa Sát." Người sáng lập.

Những thứ này đều là Trịnh Kỳ Dương đối Phuong Nho giới thiệu, chứng kiến trấn này yêu bảng, Phuong Nho cũng có thể từ đó giải trong lúc này môn tàng long ngoa hồ, cái này trên bảng top 10, liền đại biểu cho nội môn hiện nay đỉnh tiêm thể lực cùng lực lượng.

"Phuong Nho đi thôi, chúng ta đi lĩnh Mệnh Phù." Trịnh Kỳ Dương nói với Phuong Nho: "Mệnh Phù đã là tại bên trong tháp chạy trốn về vào cửa, cũng là vào tháp duy nhất bằng chứng, một ngày chỉ hạn lĩnh một lần, lãng phí phải ngày mai trở lại! Rất trân quý."

"Tốt, hôm nay ta liền đại khai sát giới, ha ha." Phuong Nho nói vừa xong, ánh mắt đầu đến Trấn Yêu trong bảng, hấn trong hai mắt toát ra ánh sáng khác thường.

Cái này quang mang, dường như ánh sáng hy vọng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 213: Trấn Yêu Tháp

Phuong Nho hiện tại biết, chính mình nếu muốn ở nội môn đặt chân, nếu muốn để cho Đế Minh tại nội môn có một chỗ cắm dùi, chỉ ở dựa vào chính mình.

Chỉ cần mình tên tại Trấn Yêu trên bảng vĩnh hằng bất diệt, mình mới sẽ có năng lực để cho Đế Minh tại nội môn bên trong phát dương quang đại, bằng không không có tiếng tăm gì, Đế Minh muốn tại nội môn cái này trăm nhà đua tiếng trong thể lực quật khởi, đơn giản là ý nghĩ kỳ lạ thiên phương dạ đàm.

Phuong Nho ánh mắt thu hồi, trong lòng dừng động cường liệt nguyện vọng, cái kia chính là tranh thủ cầm xuống cái này Trấn Yêu bảng thứ tự.

Dựa vào bản thân hiện nay thực lực, Phuong Nho có lòng tin ở nơi này Trấn Yêu trong bảng tranh đấu một tịch vị, chỉ có như vậy, mới có thể đứng vững vàng cuộc bộ, làm tự mình nghĩ làm việc.

Thu tầm mắt lại, Phuong Nho cùng Trịnh Kỳ Dương đi tới đứng ở Trấn Yêu Tháp bên cạnh một tòa cỡ nhỏ trong kiến trúc.

Bên trong có một cái Đạo Đồng tọa trấn, phát ra vào tháp bằng chứng, Mệnh Phù.

"Chứng kiến à, cái kia tấm bia đá chính là lĩnh Mệnh Phù trước đó thân phận chứng thực." Trịnh Kỳ Dương chỉ vào trong điện một khối thật cao tấm bia đá đối Phuong Nho giới thiệu: "Chỉ cần đem lực lượng đưa vào trong tấm bia đá, tự thân tin tức liền sẽ cùng Mệnh Phù bằng định."

"Ừm!" Phuong Nho hiểu được, chứng kiến từng cái đệ tử, đưa bàn tay đặt tại trong tấm bia đá, chớp mắt quang mang lóe lên, đồng tử liền giao cho bọn họ một cái đậm lam sắc Mệnh Phù.

Hiển nhiên, cái kia chính là vào tháp bằng chứng.

Trịnh Kỳ Dương đi tới tấm bia đá bên cạnh, đưa bàn tay đặt tại phía trên, quang mang lóe lên sau đó, chính là đến đồng tử chỗ lĩnh hôm nay vào tháp Mệnh Phù.

Phuong Nho cũng nghe theo, đưa bàn tay theo ở phía trên bia đá, nhất thời Phuong Nho cảm giác từ trong tấm bia đá tuôn ra một cổ dị dạng hấp lực, đang hấp thu, lôi kéo trong cơ thể mình khí tức.

Tấm bia đá hấp thu chính mình khí tức, dường như không phải lực lượng khí tức, vẫn là một cổ để cho Phuong Nho cảm giác mà nói, là đang hấp thu tánh mạng mình khí tức.

Dường như chính mình thọ mệnh, đều ở đây bị tấm bia đá này hấp thu, chính mình thọ mệnh vào lúc này, tựa hồ tiêu thất một tia.

Người tu hành, tính mệnh hữu hạn, không tu luyện tới Trường Sinh không Tử Cảnh giới, tính mệnh vẫn là siêu thoát không ra thiên địa ở ngoài, rất nhiều người tu hành, tại năm tháng dài đằng đặc bên trong, cuối cùng cảm ở bình cảnh thượng không thể đột phá thiên địa gông xiềng, cuối cùng khí huyết tan rã, sinh mệnh chung kết, một thân tu vi hóa thành khối bụi.

Mà sinh mệnh, chính là người tu hành quý giá nhất đồ vật, qua một ngày thì ít một ngày, thiên đạo vận chuyển phía dưới, sinh mệnh thời gian mỗi một phút mỗi một giây đều ở đây tiêu thất.

Mà trước mắt tấm bia đá này lại có thể hấp thu người sinh mệnh khí tức, hóa thành tự thân tin tức ngưng tụ tại Mệnh Phù bên trong, điều này không khỏi làm cho Phuong Nho kinh dị.

Kinh dị về kinh dị, Phuong Nho không nghĩ ra, chính là lĩnh chính mình Mệnh Phù cùng Trịnh Kỳ Dương từng bước đi tới cửa.

Mạng này phù, toàn thân chuyển một cỗ nhàn nhạt huyết sắc, phảng phất có huyết dịch tại Mệnh Phù bên trong lưu động, Phuong Nho tinh tế cảm ứng, dường như mạng này phù bên trong chỗ chảy xuôi, chính là mình huyết dịch.

Thảo nào tấm bia đá hấp thu tánh mạng mình khí tức, nguyên lai mạng này phù, mệnh phía trước phù ở phía sau, chính là mình mặt khác một cái mạng a, chỉ cần tại Trấn Yêu Tháp bên trong chịu đến tử vong uy hiếp, bùa này có thể bảo vệ một mạng.

Phuong Nho nhất thời như có sở ngộ, ở trong lòng cảm thán một tiếng, chính là xuất môn, đi tới Trấn Yêu Tháp trước mặt.

"Phuong Nho, một bước vào cửa này, chúng ta ở bên trong liền không dứt tay cùng tiến thoái khả năng, ta biết ngươi là nhất định có thể đi qua năm tầng." Trịnh Kỳ Dương nhìn Phuong Nho mỉm cười nói: "Vừa tới năm tầng là tay mới ô dù, đến tầng thứ sáu mới có thể cùng nó liếc tháp đồng môn gặp nhau, ta tranh thủ hôm nay đựng một cái, xem có thể thông qua hay không cái này tầng thứ năm."

"Cổ lên nha!" Phuong Nho đối hấn gật đầu một cái, tay hướng trên bả vai hấn vỗ, bên nhìn nhau cười khích lệ cho nhau gật đầu, Trịnh Kỳ Dương dẫn đầu bước vào Trấn Yêu Tháp đại môn.

Chứng kiến Trịnh Kỳ Dương tiêu thất, Phuong Nho ánh mắt dừng động hùng hực quang mang, đầu đến Trấn Yêu trên bảng.

Chứng kiến trong bảng chớp hiện nổi danh chữ, riêng là thứ nhất thứ hai cái kia vĩnh hằng bất động, vững như bàn thạch hai cái tên, Phuong Nho liếm liếm môi.

Chợt, Phuong Nho chính là không tiếp tục do dự, một bước bước vào, thân thể không có vào đến Trấn Yêu Tháp cái kia cánh cửa cực lớn như nổi lên trong rung động, biến mất không thấy gì nữa.

Bạch!

Phuong Nho một bước vào Trấn Yêu Tháp đại môn, liền cảm giác mình cảnh sắc trước mắt tại cực tốc biến Huyễn, tựa hồ có vạn tầng không gian tầng tầng lớp lớp, tại trong không gian, có một cái như nhộng động đường hầm không thời gian, thông hướng không biết thần bí chỗ.

Chỉ ở trong chớp mắt, Phuong Nho ánh mắt liền khôi phục thanh minh, hấn phát hiện, mình lúc này đi tới một mảnh Hoang Vu Sa Mạc bên trong.

Một cỗ cực nóng khí tức đánh mà mà đến, xa xa cái kia mệnh mông cuộn cuộn bão cát như rồng gió cuộn tại cuộn sạch.

Thật lớn ngập trời âm thanh, phảng phất như long trời lở đất vang vọng ở bên tai.

"Đây chính là Trấn Yêu Tháp nội thế giới?" Phuong Nho bốn phía nhìn quanh, sinh lòng cảm thán, chân thật như vậy không gì sánh được thế giới, mình chính là thân ở cảnh, đi tới nơi này mảnh nhỏ một mảnh Hoang Vu Sa Mạc địa vực.

Hô hô hô!

Chỉ một thoáng, Phuong Nho vang lên bên tai một cỗ như thiên quân vạn mã đang lao nhanh âm thanh, tựa hồ có thiên quân vạn mã đang ở hướng chính mình phi nhanh mà đến.

Ánh mắt đảo qua, Phuong Nho liền thấy xa xa một đoàn rậm rạp bóng đen như thiên hạ quạ đen đồng dạng hắc hướng bên này vọt tới.

"Cái này!" Phuong Nho chứng kiến những thứ này từ mơ hồ biến trong tích bóng đen, rốt cục thấy rõ, những thứ này diện mục khả tăng, vô cùng xấu xí hình thù kỳ quái, nguyên lai là tất cả Nhân Hình Quỷ Thú.

Những quái thú này, có một chút dài ngu đồng dạng đầu, có một chút là ngựa khuôn mặt, còn có một ít khuôn mặt dữ tợn, răng nanh u mịch, móng to sắc bén quanh quần trên không trung, hình thể to lớn như trâu nước đồ vật.

Chứng kiến cái này một cổ mấy ngàn nhiều đại quân yêu thú, Phương Nho mới biết được cái này Trần Yêu Tháp chỗ kinh khủng, vừa xuất hiện chính là nhiều như vậy, bả tại trong tháp tu hành ma luyện người, muốn ăn sống nuốt sống.

Phương Nho trong nháy mắt cước bộ một bước, thân thể như một đạo thiểm điện, lúc này trong cơ thể hần lực lượng như mở cổng hồng thủy, tại hần toàn thân tứ chi bách hài bên trong cuộn không ngừng.

Lúc này đây, Phương Nho không giữ lại chút nào, đối mặt cái này thiên quân vạn mã đại quân yêu thú, Phương Nho chiến ý, nhiệt huyết trong nháy mắt bị đốt.

Bởi vì ở chỗ này, hần có thể không kiêng nể gì cả đại khai sát giới, chỉ có ở chỗ này, có thể không hề pháp chế, không cần thương hại giết.

Hơn nữa hần biết, ở chỗ này chém giết yêu thú, không chỉ có thể thu được điểm cống hiến, đổi lấy tài nguyên thường cho, càng có thể làm cho mình tên ở lại Trần Yêu trong bảng, đoạt được một tịch vị.

Kiệt kiệt!

Âm u khủng bố tiếng cười, để cho người ta rừng mình vang vọng tại Phương Nho bên tai, cái này thật lớn tiếng cười ngưng tụ thành một cổ, như một đạo buồn lòng người chỉ ma âm.

Đầu tiên bầu trời lượn vòng lấy một đầu thật lớn yêu thú, một cái đáp xuống, đưa ra sắc bén như đao móng vuốt, mãnh mẽ hướng Phương Nho đánh tới.

"Đao tới!"

Phương Nho trong lòng gầm lên một tiếng, tay vỗ một cái, trong nháy mắt liền vận hành Hóa Ma Đao võ học, trong cơ thể hùng hồn không gì sánh được lực lượng trong chớp mắt ngưng tụ thành một thanh kim quang long lánh, bá khí không gì sánh được kim đao.

PS: Cầu đặt, cầu tắt cả chống đỡ, đọc sách dưỡng tính, ta hy vọng xem sách truyện, có thể cho người nuôi ra tốt đẹp phẩm chất, bắt đầu đi trở nên rất lợi hại!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 214: Thiên châu lộ ra thần uy canh ba

Đây cũng là Phương Nho gần đây suy nghĩ ra được võ học Vận Dụng Chi Đạo, lấy tự thân lực lượng hóa khí tụ đao, tùy tâm mà ham muốn, lấy lực lượng làm Bá Đao, thậm chí Phương Nho còn có thể lấy Phương Thiên Ấn vận hành phương pháp, đem lực lượng ngưng tụ thành một viên thật lớn con dấu.

Bất quá đây hết thảy điều kiện tiên quyết chính là muốn tự thân lực lượng đủ hùng hồn, hơn nữa uy lực kinh người.

Xích!

Phương Nho nhìn cũng không nhìn, phát tay chính là một đao, cái kia sẽ phải đem chính mình còn như chỗ chết thiên không quái vật, gần như chỉ ở Phương Nho dưới một đao này, liền thành hai đoạn, huyết vụ như hoa nở rộ.

Chợt, Phương Nho cước bộ đi phía trước một bước, thân thể như điện, hồ gặp bầy dê, trong nháy mắt giống như một cây đao, đâm vào đến quân địch trái tim.

Hoắc hoắc hoắc!

Kim sắc Bá Đao, chuôi đao là long đầu, thân đao độ cong như thay đổi thẳng, những thứ này yêu thú thi thể, tại Phương Nho kim đao hạ, như là đậu hũ bị cắt kim loại thành hai đoạn.

Không chịu nổi một kích!

Phương Nho ở trong lòng cười lạnh một tiếng, loại này Đồ Yêu vui sướng cảm giác tự nhiên mà sinh, cái này Trần Yêu Tháp tầng thứ nhất yêu vật, từng

cái nhìn hung thần ác sát, thế nhưng thực lực quá yếu.

Đương nhiên, cái này chỉ là tương đối với Phương Nho thực lực mà nói, bằng Phương Nho hiện nay Hóa Khí Cảnh đỉnh phong thực lực, đối mặt còn con này tầng thứ nhất yêu vật, nhất định chính là hành thủy lưu thủy giết vui sướng không gì sánh được.

Tại chém giết những yêu vật này đồng thời, Phương Nho có thể cảm thụ được, chính mình lĩnh Mệnh Phù, đang hấp thu những thứ này chết ở chính mình dưới đao yêu vật khí tức.

Mệnh Phù giống như là tại thống kê số lượng, cái này khiến Phương Nho trong lòng hơi hơi vui vẻ.

Xem ra mạng này phù, trừ chạy thoát thân tác dụng bên ngoài, vẫn là cùng Trần Yêu bằng tương liên hệ.

Hơn một nghìn nhiều yêu vật, như thủy triều hướng Phương Nho vọt tới, bọn họ như không hề trí tuệ con mồi, đối mặt Phương Nho cái kia cực nhanh chém giết, từng cái tre già măng mọc.

Xích!

Kim đao xẹt qua, quang mang phía dưới kim đao chỗ xẹt qua không gian, thì có mấy con yêu vật ngã xuống đất.

Chỉ có mấy cái hô hấp thời gian, lấy Phương Nho vì giải đất trung tâm, liền hình thành một mảnh chân không sân bãi, thế nhưng chỉ là trong chớp mắt, cái kia như thủy triều yêu vật lại xông tới.

Bọn họ quơ sắc bén trào, chưởng, thậm chí quyền, hung hãn hướng Phương Nho công kích, thế nhưng Phương Nho thực lực mạnh mẽ không ai bằng, kim đao sắc bén vô biên, những yêu vật này thậm chí ngay cả Phương Nho góc áo đều không vượt liền chết đến mức không thể chết thêm.

Không biết Bồ Thiên Châu, đối những yêu vật này trong cơ thể lực lượng khí tức, có hay không hấp thu tác dụng?

Phương Nho bên chém giết những yêu vật này, trong lòng bên suy tư về cái này khiến chính mình tâm động ý tượng.

Ngay sau đó Phương Nho trong nháy mắt liền câu thông lên đan điền khí hải bên trong Đan Anh, bởi vì Bồ Thiên Châu tồn tại ở Đan Anh bên trong.

Phương Nho muốn làm thì làm, đối mặt cái này Yêu Tộc đại quân, lúc này không làm, chờ đến khi nào, chỉ ít tổng yếu thí nghiệm một chút.

Ong ong ong!

Đan Anh tại Phương Nho trong đan điền bị Phương Nho câu thông, chỉ một thoáng, từ Phương Nho đỉnh đầu, bắt đầu khởi động lên một mảnh kim quang, kim quang bốn phía, bỗng nhiên là nhất tôn kim sắc phiên bản bồ túi Đan Anh.

Cái này anh tứ chi cường tráng mạnh mẽ, béo ị thịt như kim thao chế tạo, từ Đan Anh phần bụng chỗ, một hạt cũng không dễ thấy quang mang lóe lên, thế nhưng Đan Anh không thất khiếu, phẳng phát hai mắt hai Khiếu Vị đưa, có hai con mắt muốn phá tan gông xiềng, mờ.

Đây chính là Phương Nho còn không có đạt được Thần Nguyên Cảnh cấp độ, thất khiếu chưa lộ ra.

Đây chính là Bồ Thiên Châu quang mang, âm đạm nhưng thần bí, lâu đời.

Đan Anh vừa hiển hiện, Phương Nho khí tức trong nháy mắt vô hạn cất cao, chân chính Hóa Khí Cảnh đỉnh phong thực lực tu vi, vào lúc này biểu lộ không bỏ sót.

Đây chính là hấn thực lực chân chính, không hề thu liễm, Đan Anh bên ngoài hiện!

Rống!

Thượng Thiên Yêu vật thật lớn gào thét hội tụ thành một cỗ, bọn họ cũng cảm thụ được Phương Nho thực lực, thế nhưng bọn họ cũng không có sợ đến chạy trốn, tương phản, bọn họ tựa hồ còn như bị đến khiêu khích, càng thêm liều mạng hướng Phương Nho đánh tới.

"Đan Anh Đan Anh, ta gốc rễ thân, bao la thiên địa, vùng thiếu vắng mình thật!"

Phương Nho trong miệng nói lắm bả, tất cả tâm thần, lực lượng, ý chí, toàn bộ thả vào Đan Anh bên trong, trong chốc lát, kim quang bốn phía Đan Anh, vào lúc này hai bàn tay kia mạnh mẽ nắm thành quyền.

Hô!

Từ Đan Anh phần bụng vùng đan điền, đột nhiên viên kia buồn bã quang mang, thuộc về Bồ Thiên Châu quang mang như Tinh Thần chi quang lấp lóe dựng lên.

Tựa hồ Bồ Thiên Châu bị Đan Anh cho điều động.

Đan Anh cái kia nắm chặt chuyển quyền một quyền, chậm rãi hướng trước mắt yêu vật kia đại quân đánh tới, một quyền này nhìn vô cùng chậm rãi, như

vừa mới học được đi đường tiểu hải tử, tại ngã trái ngã phải từng bước cẩn thận từng li từng tí hướng phía trước hành tẩu.

Thế nhưng Phuong Nho đã ở trong nháy mắt, cảm thụ được, cái này như tiểu hải tử học đi đường một quyền, nhưng là bao hàm hạ cở dĩ dạng lực lượng.

Cở lực lượng này, không phải mình loại này khoẻ mạnh lực lượng, mà là thuộc về loại kia so với cái này khoẻ mạnh lực lượng, càng mệnh mỏng hơn lực lượng.

Đây chính là Đan Anh lực lượng.

Oanh!

Bổ Thiên Châu vào lúc này, như lưu tinh đọng địa cầu từ Đan Anh phản bùng, nháy mắt xuất hiện ở Đan Anh trong quả đấm.

Một quyền xuống dưới, nhất thời một cỗ thật lớn lực lượng thần bí giống như xúc tu tràn ngập.

Từng cây một xúc tu, như từng cây một châm, mãnh mẽ đâm vào đến cái này hơn ngàn con yêu vật vị trí trái tim.

Trong chốc lát, Phuong Nho liền chứng kiến những thứ này đối công kích mình mà đến yêu vật, vào lúc này như bị hạ quyết định thân thuật, định ở nơi nào vẫn không nhúc nhích.

Mà từng đạo như ngàn châm xúc tu, hình thành từng đạo nhỏ yếu quang mạng, nhao nhao đâm vào bọn họ vị trí trái tim.

Trong chớp mắt, những yêu vật này khí tức bắt đầu như triều hạ thủy triều, đang ở cực nhanh yếu bớt, trong chớp mắt những yêu vật này cái kia dữ tợn khuôn mặt, bắt đầu trở nên càng thêm dữ tợn, già nua.

Phảng phất những yêu vật này sinh mệnh, đều vào lúc này bị Bổ Thiên Châu cực nhanh hấp thu, bọn họ đang ở cực nhanh già nua.

Chỉ là trong chốc lát, cái này hơn ngàn con yêu vật ngay tại chỗ ngã một cái, như cây khô phong hóa.

"A! Thật giỏi!" Phuong Nho nội tâm, lúc này khiếp sợ đến tột đỉnh.

Trước đây thời điểm, mặc dù chỉ là một cái ý nghĩ, thế nhưng hôm nay thử một lần nghiệm, quả thực thấu hiểu.

Mà Bổ Thiên Châu đang hấp thu cái này hơn ngàn con yêu vật sau đó, trong nháy mắt liền ngưng tụ ra một cỗ thật lớn thuần túy dị dạng lực lượng.

Những lực lượng này đang không có Phuong Nho đồng ý tình hướng dưới, lại bị Bổ Thiên Châu trực tiếp đưa vào Phuong Nho trong cơ thể.

"A. . ."

Phuong Nho vào giờ khắc này, thoải mái rên rỉ một tiếng, hầu như muốn dục tử dục tiên, loại kia như châm cứu cảm giác, xuất hiện lần nữa.

Phuong Nho có thể thiết thân cảm thụ được, Bổ Thiên Châu bả này cỗ hấp thu yêu vật lực lượng, chuyển thành thuần túy lực lượng sau đó, chính là toàn bộ đưa vào chính mình thân thể bên trong.

Phảng phất chính mình bộ thân thể này, chính là một khối tạp thiết, bây giờ tại Bổ Thiên Châu lực lượng đưa vào hạ, như một cái lò luyện, muốn đem chính mình khối này như tạp thiết thân thể, luyện hóa, đập thành tinh thép.

Loại này thoải mái phiêu phiêu dục tiên thoải mái cảm giác, chỉ là duy trì mấy hơi thở, Phuong Nho liền cảm giác tiêu thất.

Mà lúc này, mới phát hiện cái này hơn ngàn con yêu vật tất cả tinh túy lực lượng, vẫn là quá ít quá ít, ít đến gần đủ luyện hóa chính mình thân thể mấy hơi thở.

PS: Hôm nay tăng thêm một chương, vì thái tử tăng thêm < Tử Dương Cung Đại sư huynh Ngô Thanh Dương >, còn thiếu bốn chương, hội bù vào, cầu đặt, cầu phiếu đề cử, nguyệt phiếu, khen thưởng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 215: Yêu vương

"Ha ha, đây quả thực là hướng bằng lực khí!" Phương Nho chứng kiến những cái kia té trên mặt đất như phong hoá yêu vật thi thể, vui sướng cười to, "Chỉ là trong nháy mắt sự tình, Bồ Thiên Châu liền đem cái này hơn ngàn con yêu vật cho hấp thu, hỏi ai có thể có cái tốc độ này?"

Phương Nho thu Đan Anh, tâm thần vui sướng, hiện tại xác nhận Bồ Thiên Châu có thể hấp thu cái này yêu vật lực lượng vì mình luyện hóa thân thể sau đó, niềm tin của hắn càng nhiều.

Đồng thời, hắn cũng suy tính đến, ý nghĩ của mình là chân thật hữu hiệu, Bồ Thiên Châu có thể hấp thu những yêu vật này tất cả khí tức, luyện hóa thành có thể dùng thuần túy lực lượng, cung chính mình đáp nện "Tạo Hóa Thiên Thể."

Thế nhưng vừa mới hấp thu hơn ngàn con yêu vật tất cả nhưng cố sức suy tính khí tức, cũng chỉ là giúp mình đáp nện một đỉnh nửa điểm, Phương Nho cũng biết, cái này Tạo Hóa Thiên Thể, muốn đáp nện viên mãn, chỉ sợ không phải ngàn con vạn con đơn giản như vậy, sợ rằng phải mấy ức, mấy tỉ, thậm chí mấy chục tỉ trăm tỷ suy tính.

Bất quá bây giờ tìm được phương pháp có thể thực hành được, Phương Nho lòng tin chính là càng nhiều, như bị đến cổ vũ binh sĩ, nhiệt huyết sôi trào, hy vọng bốc lên.

Ngay sau đó Phương Nho chính là cước bộ một bước, bắt đầu ở cái này trong sa mạc xuyên toa.

Hắn biết, mỗi một tầng đều sẽ có một cái yêu vương tọa trấn, chỉ có tìm được cái này yêu vương, chém giết, chính mình mới có thể đi vào tầng thứ hai.

Cho tới bây giờ, Phương Nho mới biết được cái này Trấn Yêu Tháp bên trong bộ phận thế giới bao lớn, hắn chạy nhanh hồi lâu, dọc theo đường đi còn chém giết một ít đông du tây lạc yêu vật, nhưng là lại vẫn là không có tìm được yêu vương hạ lạc.

Thật đối với cái này Trấn Yêu Tháp nội bộ thế giới mênh mông mà nói, Phương Nho còn không biết tại bên trong tháp thời gian và ngoài tháp thời gian, cũng là không thành có quan hệ trực tiếp.

Vừa mới Phương Nho lợi dụng Bồ Thiên Châu chém giết hơn ngàn con yêu vật, nhìn thời gian tốn hao rất nhiều, thực sự ngoài tháp, thời gian mới vừa mấy phút nữa mà thôi.

Đây chính là tại Trấn Yêu Tháp nội bộ, có Thời Gian Gia Tốc Nghịch Thiên Công Năng, người tại bên trong tháp tu hành chỗ tốt, tất nhiên là không cần nói cũng biết.

Thế nhưng đang ở Trấn Yêu Tháp em vợ thẳng nhóc, nhưng là hồn nhiên không biết, như Phương Nho tại Trấn Yêu Tháp bên trong, hắn có thể chứng kiến mặt trời lên trăng lặn, đây hết thảy là chân thật như vậy không gì sánh được.

"Chẳng lẽ lớn như vậy một mảnh địa vực, cũng chỉ có hơn ngàn con yêu vật?" Phương Nho chạy nhanh hồi lâu, dọc đường tìm kiếm trấn thủ bản tầng yêu vương, dọc theo đường đi vụn vặt lẻ tẻ chém giết vài đầu khắp nơi loạn lạc tiểu yêu, nhưng trong lòng thì khả nghi hoặc.

Bất tri bất giác ở giữa, Phương Nho có thể chứng kiến ở trên bầu trời Hồng Nhật, đều đã tại hướng tây mà rơi, Phương Nho trong lòng lo lắng cho mình tại tầng thứ nhất này chỗ tiêu hao thời gian quá nhiều.

"Ồ!"

Phương Nho đột nhiên kinh dị một tiếng, xa xa, trong tầm mắt liền chứng kiến cực xa chỗ, tựa hồ có một tòa ảo ảnh vật kiến trúc cao cao đứng vững.

Ở nơi này khắp nơi đều là sa mạc hoang vu khu vực, chứng kiến cái kia vật kiến trúc, như ảo ảnh mờ ảo, nhưng chân thực.

Phương Nho trong lòng kinh hãi một tiếng, cước bộ lần nữa nhanh hơn, cả người đều thần thái sáng láng.

Càng ngày càng rõ ràng vật kiến trúc, chứng minh đây không phải là ảo ảnh.

Chỉ thấy cái này kiến trúc, âm u quỷ dị, phảng phất chính là một cái thật lớn bộ xương khô đầu đứng vững.

Mà ở cái này bộ xương khô đầu quanh thân, Phương Nho chứng kiến ba bước một tốp, Ngũ Bộ Nhất Tiểu Yêu binh, trong tay cầm đủ loại kiểu dáng vũ khí gác tuần tra, có vẻ vô cùng đầu vào đầy, quy củ không gì sánh được.

"Thật lớn phái tráng!" Phương Nho sợ a một tiếng, khoe miệng quải thượng một cái độ cong, "Xem ra nơi này chính là bản tầng yêu vương nơi ở, đều có chính mình cung điện."

Chứng kiến những cái kia ánh mắt bốn phía nhìn quét tuần tra yêu binh yêu tướng, Phương Nho trong chớp mắt đã bị phát hiện.

Những cái kia Yêu binh lú rú không biết đang nói cái gì, từng đôi thô bạo con mắt cũng như bị điên hướng Phương Nho trừng tới.

Sau đó mấy trăm Yêu binh dốc toàn bộ lực lượng, quơ trong tay xấu xí vũ khí hướng Phương Nho chạy tới.

"Đám này tiểu tạp chủng." Phương Nho cười nhạt cười lạnh một tiếng, trong nháy mắt chính là giờ tay lên một cái, một thanh kim quang lóng lánh Bá Dao xuất hiện ở trong tay.

Hiển nhiên lại là Hóa Ma Dao.

Mặc dù Bồ Thiên Châu có thể hấp thu những thứ này Yêu binh sinh mệnh, lực lượng luyện hóa thành thuần túy lực lượng, để dùng cho chính mình luyện hóa thân thể, thể nhưng Phương Nho lúc này rõ ràng cho thấy ngứa tay.

Đối với loại này mười bước giết mười yêu, nghìn dặm không lưu hành khoai ý ân cừu quả quyết sát phạt, chiến trường giết địch sự tình, Phương Nho là trong say mê.

Nếu như dùng Bồ Thiên Châu xuất thủ, Phương Nho căn bản không có cơ hội ra tay, trực tiếp chính là hấp thu, luyện hóa.

Xích xích xích!

Một đao mà xuống, bụi đất tung bay, bay lên trong bụi đất, còn thấm mang theo vô số Yêu binh huyết dịch.

Tất cả hình thù kỳ quái yêu vật, như là đậu hũ, tại Phương Nho kim sắc Bá Dao phía dưới, đơn giản chính là một đao thành hai đoạn.

Hổ vào bầy dê xung phong liều chết, hồi chọn, xoay người trăm, đón đầu vừa bỏ, chặn ngang trăm các loại đủ loại đao pháp vô sự tự thông.

Từng cổ một Yêu binh thi thể nổi gót ngã xuống đất, chúng nó huyết dịch rất lớn lấp bắp đến Phương Nho xiêm y bên trong, bà Phương Nho nhiễm như một cái chiến thần.

Để cho Yêu binh nghe tin đã sợ mất mật, quá ư sợ hãi.

Cái này không dưới 500 Yêu binh, gần như chỉ ở hơn mười cái hô hấp thời gian, gục tiếp theo hơn phân nửa, còn lại hơn phân nửa lúc này dĩ nhiên tại cặp kia thô bạo trong hai mắt, toát ra một tia sợ hãi.

Sợ hãi phía dưới, liền muốn hướng cái kia bộ xương khô trong lâu đài trốn.

Thế nhưng.

Phương Nho căn bản không cho bọn họ cơ hội, luận tốc độ, những thứ này hình thể khổng lồ hình thù kỳ quái, tại Phương Nho trong mắt chính là như ốc sên đang bò đồng dạng chậm.

"Là thời điểm kết thúc!" Phương Nho nhìn những thứ này quá ư sợ hãi Yêu binh bóng lưng nỉ non một tiếng.

Trong tay kim sắc Bá Dao trong chớp mắt rời khỏi tay.

Huru!

Đao này, cũng không phải là đao thật, mà là Phương Nho lấy tự thân lực lượng, hóa khí thành đao, vận chuyển là chính tông Hoàng cấp võ học Hóa Ma Dao chiến kỹ.

Bá Dao tuột tay, sắc bén bá đạo âm thanh như bà không gian làm vải vẽ tranh sơn dầu, bị xé nứt ra một vết thương.

Đao mang như lửa, lòi ra thật dài đuôi, nhắm những con sói kia bái chạy thoát thân Yêu binh bỏ tới.

Chỉ là một cái nháy mắt ở giữa, kim đao đánh xuyên một đầu Yêu binh phía sau lưng, tiếp lấy hai đầu, tam đầu mấy đầu, kim đao chui vào đến Yêu binh trung tâm.

Phương Nho lúc này khoe miệng hiện lên lau một cái độ cong, trong miệng hét lớn một tiếng: Bạo!

Ầm ầm!

Kim sắc Bá Dao chỉ một thoáng, tại Phương Nho khổng chế hạ, trong nháy mắt chính là kim quang văng khắp nơi, hóa thành một cỗ bàng bạc lực lượng, như một cái ném vào đến Yêu binh trong đám lựu đạn.

Đây chính là Phương Nho đối lực lượng vận dụng, đã đến tinh diệu không gì sánh được trình độ.

Ở nơi này kim đao nổ mạnh trong nháy mắt, trong nháy mắt thì có trên trăm đầu Yêu binh bị tạc huyết nhục văng tung tóe, nó không có nổ chết, cũng là vào lúc này bị thương rất nặng, thành cụt tay cụt chân, ngã xuống đất gãy dụn.

Oanh!

Đúng vào lúc này, cái kia như bộ xương khô trong lâu đài, hai đao khối đen lan tràn ra.

Thật lớn khói đen như phong Hỏa Lang yên, khói đen như xà trên không trung phi nhanh cuộn, trong chớp mắt chính là khói đen ngưng tụ, thành hai vị tướng mạo hung ác không gì sánh được, tựa hồ muốn đem Phương Nho ăn sống nuốt sống thật lớn mặt đen yêu vương.

PS: Không lấy đặt vì con mắt cáit dẩu, đều là đùa giỡn lưu manh, xin ủng hộ bản chính duyệt, mời đặt hàng đi. Nếu không ngại vài đồng tiền, thế nhưng có thể chi trả ta, chống đỡ quyền sách đi được xa hơn xa hơn. . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 216: Hấp thu

"Yêu vương!" Phương Nho chứng kiến cái này hai vị hung thần ác sát, như vậy thô bạo ánh mắt nhìn mình lom lom, nội tâm không sợ ngược lại còn thích, chính mình muốn tìm đồ vật, rốt cục xuất hiện.

"Xem ra vẫn là một trống một mái." Phương Nho nhìn cái này hai đầu đập lập trên không, ở trên cao nhìn xuống nhìn mình lom lom yêu vương, một đầu thân mang nhìn giống như khai giáp, một đầu khác, nhưng là thân mang màu sắc rực rỡ áo dài, nhìn tương đương ác tâm buồn nôn.

Cái này nhìn là đực yêu vật, bắp thịt hờ ra, tràn ngập bạo phát tính lực lượng, từng cái huyết quản thật lớn như xà tại hấn cánh tay bên trong sai tung phức tạp hiển hiện.

Hắn toàn bộ mặt, đều là đen thui như xóa sạch than củi, thật dài răng nanh cong lên như câu, một đôi thô bạo huyết hồng chi nhãn, như hai cái ngọn đèn nhỏ lồng.

Mà cái kia mặc màu sắc rực rỡ mẫu yêu, nhưng là tương đương không phối hợp, đặc biệt cái kia trước ngực hờ ra hai luồng, như hai cái quả cầu to, tựa hồ muốn đem cái kia màu sắc rực rỡ xiêm y đều xanh bạc, hình tượng này, cái này thân hình, thấy Phương Nho nuốt chút nữa thì bả tối hôm qua cơm đều phun ra.

Ngay sau đó, Phương Nho chính là cước bộ đập một cái, toàn bộ thân hình giống như vọt lên mà bay điều hâu, tay vò một cái, kim sắc bá khí xuất hiện, một đao nhắm cái kia mẫu yêu bổ tới.

Đối mặt như vậy ác tâm tướng mạo cùng thân hình, Phương Nho thật sự là cảm giác quá ngược lại khẩu vị, một đao vừa muốn đem nó kết, không được ở trước mặt mình ác tâm chính mình.

"Muốn chết."

Công yêu trong miệng phun ra một đao Phương Nho nghe không hiểu Yêu Ngữ, thế nhưng vền vền hai chữ, nhưng là bộc lộ ra ngập trời tức giận, tại Phương Nho nghe tới, hắn nói chính là hai chữ này.

Oanh!

Công yêu bàn tay to lớn vỗ, như quạt hương bồ bàn tay, đánh ra một đao cuộn cuộn phi nhanh gió yêu ma, nhắm Phương Nho nhào tới.

Mà mẫu yêu, cũng cũng thô bạo hai mắt rất là tức giận tung một đao càng làm cho Phương Nho buồn nôn mị nhãn, lập tức, cũng là một chưởng thành chộp hướng Phương Nho chộp tới.

Đối mặt cái này trống mái lưỡng yêu cùng đánh, Phương Nho khê cau mày, kim sắc Bá Đao đảo qua, một đao tựa muốn đem cái này hai đầu yêu vương bàn tay chém gãy.

Hắc sắc gió yêu ma trong chớp mắt hóa thành hai cái cự mãng, tại Phương Nho dưới một đao này, đầu trần rơi xuống đất.

Trống mái lưỡng yêu vương trong lòng cả kinh, chúng nó không nghĩ tới Phương Nho thực lực.

Thế nhưng, Phương Nho cũng không cho chúng nó bất cứ cơ hội nào.

"Chết!"

Phương Nho gào thét một tiếng, nhìn cái kia lớn ngược lại khẩu vị mẫu yêu vương, lập tức chính là một đao phách Hoa Sơn.

Huru!

Công yêu vương làm sao để cho Phương Nho như nguyện, cái này mẫu yêu vương nhưng là chính mình hậu cung, dùng để phát tiết. Thúi. Muốn giao hảo, làm sao có thể để cho Phương Nho giết chết.

Trong nháy mắt, công yêu vương chính là ngoác miệng ra, vô cùng tanh hôi đầu lưỡi, vậy mà như một cái thật lớn sợi dây, trong chớp mắt đã đem Phương Nho thân thể cho quấn quanh.

Lôi kéo.

Phương Nho thân thể lại bị cái này công yêu vương đầu lưỡi cho cuốn lại,

Mà công yêu vương miệng, đã ở lúc này mạnh mẽ trương, cái này miệng lớn như bồn máu, thậm chí có thể mang một đầu đại trâu nước đều rõ ràng nuốt vào.

"Súc sinh kia cũng dám muốn, vậy mà muốn đem ta sống ăn." Phương Nho trong nháy mắt liền thấy công yêu vương cái kia khủng bố bồn máu miệng lớn, như ếch thè, muốn coi mình là con muỗi ăn được trong bụng.

Mà mẫu yêu vương cũng lộ ra thần sắc tham lam, đưa ra thật dài đầu lưỡi liếm liếm môi, tựa hồ tại bỏ cáo công yêu vương cho mình chữa chút.

Hiển nhiên, công yêu vương đối mẫu yêu vương ý bảo biểu thị bằng lòng, đầu lưỡi vừa phun, nhắm mẫu yêu vương trong miệng đưa đi.

Phương Nho bị cuốn tại đầu lưỡi, chứng kiến cái này ác tâm hai đại yêu vương, là ở lấy chính mình làm con muỗi đẩy tới đưa đi, lửa giận trong lòng thực sự là lập tức bị đốt.

Cái này hai cái ngu xuẩn, thật sự cho rằng đem ta chế phục.

Phương Nho cười lạnh một tiếng, chứng kiến ác tâm mẫu yêu vương, lúc này cũng miệng vừa phun, thật dài đầu lưỡi, liền hướng chính mình cuốn tới, lập tức cười lạnh một tiếng.

Trong nháy mắt, Phương Nho duỗi tay ra, một tay liền đem mẫu yêu vương cái kia lăm mồm bóp ở trong tay, đồng thời tay kia bóp công yêu vương đầu lưỡi.

Sao băng!

Trong chớp mắt, Phương Nho toàn thân lực lượng cuộn cuộn phi nhanh ra, đem lực lượng ngưng tụ thành một cỗ, sử dụng toàn thân mình huyết nhục, vô hạn vận chuyển, thân thể Trầm Trọng Như Sơn ngọn núi, mãnh mẽ hướng mặt đất rơi xuống.

Mà hai tay kháp hai đại yêu vương đầu lưỡi, cũng bị Phương Nho cho vô hạn kéo dài, kéo đến mặt đất.

"Các ngươi như thế ân ái, ta liền làm chút chuyện tốt, cho các ngươi buộc chung một chỗ, chết cùng một chỗ a!" Phương Nho đắc ý cười lạnh một tiếng, hai tay cấp tốc quấn quanh, trong chớp mắt đưa chúng nó đầu lưỡi buộc chung một chỗ.

Hai đại yêu vương biểu tình thống khổ rơi mặt đất, đối mặt Phương Nho, chúng nó hiển nhiên là quá yếu.

Chính là tầng thứ nhất yêu vương, tại sao có thể là Phương Nho đối thủ, sở dĩ không có quyết định thật nhanh giết bọn nó, thật là Phương Nho không Dương lãng phí bọn họ sinh mệnh khí tức.

"Là thời điểm kết thúc!" Phương Nho vỗ vỗ tay, trong chớp mắt đỉnh đầu chỗ kim quang bắn ra bốn phía, hấn Đan Anh xuất hiện.

Hóa Khí Cảnh đỉnh phong thực lực, lan tràn ra, như núi cao biển rộng, để cho cái này hai đại yêu vương thô bạo trong ánh mắt toát ra vẻ sợ hãi.

Chúng nó căn bản không nghĩ tới, Phương Nho thực lực thật không ngờ cao siêu, đơn giản là dễ dàng, đang lúc trò tay, có thể đưa chúng nó giết chết tồn tại.

Đan Anh bên trong Bồ Thiên Châu, lần nữa phát quang phát nhiệt, giống như xúc tu hai đạo quang mang bạo xạ ra, trong chớp mắt đâm vào đến chúng nó vị trí trái tim.

Hai đại yêu vương trong nháy mắt liền vẫn không nhúc nhích, toàn thân sinh mệnh khí tức tại liên tục không ngừng bị Bồ Thiên Châu hấp thu.

Mấy hơi thở sau đó, hai đại yêu vương trọng tải trước đó những cái kia tiểu yêu cũ đường, hóa thành như phơi khô cây khô, chết đến mức không thể chết thêm.

Mà hơn những cái kia tiểu yêu, cũng đã bị Bồ Thiên Châu hấp thu sinh mệnh khí tức.

Hấp thu hai đại yêu vương sinh mệnh khí tức Bồ Thiên Châu, lần nữa đem này cỗ dị dạng lực lượng luyện hóa thành thuần túy lực lượng, đưa vào Phương Nho trong máu thịt, trợ hấn luyện hóa thân thể, đắp nặn Tạo Hóa Thiên Thể.

"A. . . Thoải mái."

Phuong Nho không khỏi rên rỉ, loại này hấp nặn quá trình, tuyệt không thể tả, như châm cứu nhẹ ghim, chính mình thân thể như một cái động không đáy, này cố hấp nặn lực lượng, cũng chỉ là mấy hơi thở liền tiêu thất.

Hiển nhiên là Bồ Thiên Châu hấp thu lực lượng không đủ.

"Cái này Tạo Hóa Thiên Thể, nhất định chính là một cái động không đáy, cũng không biết muốn hấp thu nhiều ít yêu vật lực lượng, mới có thể hấp nặn viên mãn, đây thật là một đầu dài chinh đường." Phuong Nho có chút cảm thán thâm nghĩ, "Xem ra cái này hai đại yêu vương toàn bộ sinh mệnh khí tức, có thể bù đắp được hơn một nghìn tiểu yêu toàn bộ."

Phuong Nho mỉm cười một tiếng, vỗ vỗ tay, chứng kiến chính mình máu nhuộm trường sam, ngược lại là bất đắc dĩ cười cười.

Đưa mắt nhìn bốn phía, Phuong Nho đang tìm tiến nhập tầng tiếp theo cửa vào, ánh mắt đầu đến cái kia bộ xương khô trong lâu đài.

Phuong Nho hướng trong lâu đài đi tới.

Vào thành Bảo, Phuong Nho trong tầm mắt, quả thực liền thấy một kẻ hở xuất hiện ở trong không gian.

Kẻ hở này như một đạo đường hầm không gian, cũng không biết đi thông nơi nào, chỉ thấy từng đạo thần bí khó lường quang mang đang lóng lánh lẩy.

Ngay sau đó, Phuong Nho chính là một bước bước vào, cả người, biến mất ở trong cái khe.

PS: Cầu đặt, cầu tắt cả chống đỡ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 217: Xà biển

Phuong Nho cảm giác, mình bây giờ vị trí này như nhộng động đường hầm, như chính là đường hầm không thời gian.

Chỉ là trong chớp lát, trước mắt mình một mảnh biển ảo, sau đó chính là một mảnh thanh minh.

"Đây là!"

Phuong Nho phát hiện, mình lúc này rơi vào một mảnh đại thụ che trời san sát, một mảnh vẻ xanh biếc sum suê, lại có vẻ vô cùng trong khu rừng rậm nguyên thủy.

Đây chính là Trần Yêu Tháp tầng thứ hai hoàn cảnh, cùng vừa mới tầng thứ nhất cái kia Hoang Vu Sa Mạc so sánh, nơi đây hiển nhiên nếu như mặt khác một mảnh thế giới.

Kiệt kiệt!

Phuong Nho ngẩng đầu, liền thấy tại cái kia cổ thụ trên nhánh cây, vài đầu kim mao nồng đậm, khuôn mặt giống như như Hàu Quái Mankey vật.

Bất quá, thứ này đáng đáp rất giống Hàu, chính là chúng nó thể hình, nhưng là hàu từ mấy lần, quả thực như một đầu trâu nước đại kim Mao Hàu, ngồi chồm hổm đứng ở cành cây bên trong, đối với mình nhìn chăm chăm.

Hơn nữa, cái này kim mao Hàu răng nanh vô cùng sắc nhọn nổi bật, một đôi mắt huyết hồng không gì sánh được, cái kia thật dài Hàu cánh tay, thật dài buông xuống dưới, Hàu Trảo bên trên, sắc bén kia móng vuốt, như mấy bả sắc bén lạt.

"Súc sinh." Phuong Nho trừng mắt trên nhánh cây này Yêu Hàu mắng một tiếng.

Trong chớp mắt, cái này có năm đầu có thừa Yêu Hàu, tựa hồ rất tức tối nổi trận lôi đình, chúng nó thân thể linh hoạt nhảy lên, trong chớp mắt thật dài Hàu cánh tay bắt lại rủ xuống mà xuống cây mây.

Một cái nhện nhạo ở giữa, cái này năm đầu Yêu Hàu liền nhảy xuống cây đến, đem Phuong Nho cho vây kín.

Súc sinh kia ngược lại là so tăng thứ nhất súc sinh thông minh một ít a.

Phuong Nho cười lạnh một tiếng, tại thâm nghĩ trong lòng, đột nhiên, bên trong một đầu Yêu Hầu ti nha một tiếng, thân hình như quỷ mị, hướng Phuong Nho nhào tới.

Cũng trong cùng một lúc, mặt khác bốn đầu Yêu Hầu cũng đồng thời nhảy ra, mãnh mẽ lấy Phuong Nho làm trung tâm, làm con mồi phác sát mà đến.

"Đao tới!"

Phuong Nho mặt không đổi sắc, duỗi tay ra, nắm chặt, một vết kim quang hiện lên, hóa thành một thanh kim sắc Bá Đao.

Xích!

Chuyển hình bán nguyệt ánh đao đảo qua mà đi, dẫn đầu tam đầu Yêu Hầu lập tức ngay tại dưới một đao này, thành đao hạ quý, bị mở ngực bể bụng.

Tựa như tia chớp tốc độ, Phuong Nho hồi thân lại đảo qua, nắm đầu Yêu Hầu lập tức chết đến mức không thể chết thêm.

"Quá yếu!" Phuong Nho lắc đầu cười lạnh một tiếng tay nắm chặt ở giữa, đem lực lượng hóa khí mà thành Hóa Ma Đao thu hồi trong cơ thể.

Đưa mắt nhìn bốn phía, Phuong Nho phát hiện rừng rậm này quá mức rậm rạp, khắp nơi đều là đại thụ che trời đứng vững, phảng phất như mê cung.

Ngay sau đó chỉ phải đi được tới đâu hay tới đó, tìm kiếm yêu vật liệp sát, tới trọng yếu là tìm tới nơi này yêu vương.

Rống!

Đang ở Phuong Nho hành tẩu lúc, đột nhiên bên tai truyền đến một tiếng hổ gầm chấn sơn lâm.

Cái này thật lớn Mãnh Hổ Gầm Thét tiếng, chấn lá cây rùng rùng, màng tai rung động.

Ánh mắt đảo qua, Phuong Nho liền chứng kiến một đầu ngũ thải ban lan Cự Hổ, từ cái kia rừng trong cỏ nhô đầu ra.

"Đi tìm chết!" Phuong Nho nổi giận gầm lên một tiếng, cước bộ một bước, thân thể như điện mạng trong nháy mắt sẽ đến mãnh hổ này bên người.

Răng rắc!

Hai tay trong chớp mắt liền tóm lấy cái này thật lớn đầu hổ, mãnh mẽ xoay, mãnh hổ này đều vẫn không rõ chuyện gì xảy ra, liền đoạn tuyệt sinh cơ.

Phuong Nho trong lòng khỏi phải nói có bao nhiêu tức giận, tại tầng thứ hai này bên trong, đi lâu như vậy, lại luôn chứng kiến một ít lệ loi du đảng yêu thú, cũng chưa từng xuất hiện như trong tầng thứ nhất, cái kia Yêu Sơn yêu biến đại quân yêu thú.

Con đường đi tới này, Phuong Nho tính toán một chút, chính mình chỉ ít chém giết 500 đầu đủ loại yêu thú, nhưng là lại vẫn là không có tìm được đại quân yêu thú, sào huyệt.

Chém giết cái này lôi sấm to mưa nhỏ mãnh hổ, Phuong Nho vỗ vỗ tay, cước bộ lần nữa hướng phía trước hành tẩu, vừa đi, Phuong Nho ánh mắt cũng đang tìm con mồi.

Một đầu thật lớn như điều chim to, lúc này lao xuống mà đến, coi Phuong Nho là lão chuột phác sát mà đến.

Khặc!

Khó nghe tiếng kêu, như Ma Thiết vang lên, Phuong Nho cước bộ dừng lại, thân thể bất động, ánh mắt chút ngưng, chặt trừng mắt cái này khí thế hung hung phi điều thú.

"Đi tìm chết!" Tới trước mắt, chớp mắt nó cái kia như móc sắt ngũ trảo liền muốn đem Phuong Nho đến cái xách bay, thế nhưng Phuong Nho nhưng là khinh thường cười, đầm ra một quyền.

Máu thịt be bét chim to thành đồng cặn bã, lông vũ xuống một chỗ, chết.

"Quá dằn vặt người, tầng thứ hai này vụn vặt lẻ tẻ, khi nào là đầu?" Phuong Nho có điểm không kiên nhẫn, dạng này một đầu một đầu đánh tiếp, khi nào là cái đầu.

Thế nhưng cũng không có cách nào, cái này Trần Yêu Thập sự tình, chính là cổ quái như vậy, chỉ có thể nước chảy bèo trôi, tới một con giết một con, tới hai con giết một đôi.

Dọc theo đường đi, tại bất tri bất giác ở giữa, Phuong Nho lại chém giết trên trăm con yêu thú, dần dần, trong tầm mắt, xa xa phía trước khai lãng.

Phía trước, tựa hồ là một đạo rừng rậm nguyên thủy lối ra, tại bên trong vùng rừng rậm này, tia sáng âm đạm, thế nhưng phía trước chỗ, lại có cường liệt

quang mang, hiện lên bên ngoài cùng nơi đây không phải cùng một hoàn cảnh.

Nhìn đến đây, Phuong Nho cước bộ không khỏi cấp tốc nhanh hơn, trong nháy mắt hướng cái kia như lối ra địa phương chạy nhanh mà đi.

Tắt tắt tốt tốt!

Phuong Nho cự ly này giống như lối ra địa phương càng ngày càng gần, thế nhưng bên tai, lại truyền đến từng đợt rậm rạp âm thanh.

Tiếng này vang, nghe vào trong tai kinh khủng dị thường, như thành thiên thượng trăm đầu cự xà đang thè lưỡi hí.

Rốt cục Phuong Nho đi tới cái này giống như lối ra địa phương, ánh mắt ra bên ngoài một đầu, nhất thời liền chứng kiến một mảnh mảng xà như là biển tại cái kia trống trải mặt đất đưa lên thật dài thân rắn, hộc như cây kéo lưỡi.

Những thứ này cự xà, từng cái đều to chừng miệng chén, thậm chí có một ít, đều có cỡ thùng nước, hơn nữa trên người nhan sắc ngũ thải ban lan, vừa nhìn chính là kịch độc không ai bằng yêu xà.

Quan trọng hơn là, đây quả thực là một mảnh xà biển, đếm cũng đếm không xuể cự xà đan vào, đi khắp, hộc lưỡi.

Ta đi!

Phuong Nho thấy như vậy một màn, cảm giác mình có dây đặc khủng bố chứng, đầu óc đều có bắn tia ngát.

Vẫy vẫy đầu, Phuong Nho lập tức thân thể hơi hơi co rút lại trở về, hít sâu một hơi.

Xem ra chỉ có thể dùng Bồ Thiên Châu lực lượng, đem các loại súc sinh khí tức hấp thu, quá ác tâm! Nhất định chính là xà biển.

Phuong Nho ở trong lòng suy tư trong nháy mắt, chợt chính là từ đỉnh đầu bên trong một mảnh kim quang tường hòa bốn phía.

Vù vù!

Đan Anh hiển hiện ra, Phuong Nho khí tức bỗng cất cao, Hóa Khí Cảnh đỉnh phong bên trong đỉnh phong thực lực lan tràn ra.

Trong chớp lát, Phuong Nho cước bộ nhảy lên, thân thể nhảy ra nơi đây, xuất hiện ở đây xà cạnh biển duyên.

Đó cũng chưa lộ ra thất khiếu Đan Anh, đã ở lúc này như tiểu hải tử học đi đường chậm rãi nắm giữ chuyển quyền, một quyền chậm rì rì đi phía trước vùng đi.

Mà Đan Anh bên trong Bồ Thiên Châu, như là cổ sao chổi, trong nháy mắt liền xuất hiện ở Đan Anh trong tay.

Chỉ một thoáng, cái này đếm cũng đếm không xuể cự xà, cái kia tam giác ánh mắt tà ác đầu đến Phuong Nho nơi đây, trong nháy mắt từng cái cự xà giấy dựa duyên đáng đáng người, hướng Phuong Nho như thủy triều vọt tới.

Hồ!

Đã ở lúc này, từ Bồ Thiên Châu bên trong, bạo xạ ra trăm ngàn đạo quang mang.

Quang mang như điện, như châm, như xúc tu, trong chớp mắt lấy mau hơn thêm điện tốc độ, đâm vào đến những thứ này đi khắp mà đến cự xà nơi buông tim.

Nhất thời, những thứ này cự xà thân thể, như bị định thân, nhao nhao vẫn không nhúc nhích, ánh mắt bắt đầu uể oải, trên người khí tức bắt đầu tiêu thất.

Chỉ qua chớp lát, cái này có ít nhất hơn một nghìn cái kịch độc yêu xà, liền thành từng cỗ một thân khô, như phong hoá ngã xuống đất.

PS: Cầu tất cả đặt, quyền sách tự khai sách tới nay, liền không nhận chờ thấy, thiếu khuyết trọng yếu phi thường đề cử, tất cả đều là dựa vào mình đang chạy nhanh, không có cây dù hải tử, có biện pháp nào! Còn hy vọng mọi người ủng hộ một chút đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 218: Cự xà yêu vương

Mà Bồ Thiên Châu đang hấp thu những thứ này yêu xà toàn bộ sinh mệnh khí tức sau đó, đem này cổ bằng bạc lực lượng luyện hóa thành thuần túy không ai bằng dị dạng lực lượng, hướng Phurong Nho thân thể bên trong chuyển vận mà đến.

Loại này phiêu phiêu dự tiên thoải mái cảm giác, lần nữa tràn ngập tại Phurong Nho toàn thân, loại này được tạo nên cảm giác, để cho Phurong Nho cảm giác được tuyệt không thể tả.

Phảng phất như chính mình khối này tạp thiết, chính đang từng bước lò luyện, đập, muốn chế tạo thành tinh thép.

"A!" Khi cuối cùng một tia đập nện chi lực tiêu thất, Phurong Nho thoải mái không gì sánh được rên rỉ một tiếng, cảm thụ được chính mình thân thể, chính đang từng bước, vô cùng thông thả đập nện, trong lòng ý mừng tất nhiên là không cần nói cũng biết.

Bây giờ, đối đã từng cái kia thần bí không hiểu, xa không thể chạm Tạo Hóa Thiên Thể, cũng có trên thực chất nhận thức.

Phurong Nho tin tưởng, chỉ cần gắng sức, có công mài sắt, có ngày nên kim, chỉ cần mình kiên trì, dù là hiện tại cái này đập nện quá trình cực kỳ thông thả, nhưng sẽ có một ngày sẽ thành công.

Phurong Nho rất hướng tới Tạo Hóa Thiên Thể là thứ gì, thế nhưng cùng Bồ Thiên Châu tương quan, hẳn liền tin tưởng tuyệt đối bất phàm.

Nhìn té trên mặt đất thành thân khô xà biển, Phurong Nho cười lạnh một tiếng, đập thân rắn đi về phía trước chạy nhanh mà đi.

Lúc này, chính hắn cũng không biết chính mình tổng cộng chém giết nhiều ít con yêu thú, thế nhưng Mệnh Phù nhưng ở cực nhanh ba động, hắn biết Mệnh Phù hội một cái không lọt giúp mình thống kê.

Đập như phong hoá đồng dạng cự xà thi thể, Phurong Nho một đường không trở ngại đi về phía trước bước đi.

Bởi vì hắn phát hiện, nơi này chính là một cái thật lớn hầm hại, cái này hơn một nghìn con cự xà, chính là ở nơi này hố to bên trong, bây giờ bị chính mình tiêu diệt, muốn đi ra nơi đây, tìm kiếm yêu vương.

Cước bộ mạnh mẽ đập ở giữa, Phurong Nho thân thể nhảy lên một cái, trong chớp mắt nhảy ra cái này hố to, trong tầm mắt, trong nháy mắt liền bằng phẳng.

Chỉ thấy nơi này là một mảnh thảm cỏ xanh như cỏ nguyên cảnh sắc, tại cuối tầm mắt bên trong, Phurong Nho phát hiện cực xa chỗ, có một ngọn núi cao.

Cái này núi cao mờ nhạt không rõ, thế nhưng tựa hồ có như tầng thứ nhất yêu vương nơi ở đường nét.

Nhìn đến đây, Phurong Nho lòng không khỏi vui vẻ, lập tức vội vàng bước nhanh hơn, thân thể như điện hướng cái kia như tòa thành núi cao lao đi.

Dần dần, trong tầm mắt bắt đầu xuất hiện nhiều đội Yêu binh đang đi tuần.

Bao quát thiên hạ, đều có thật lớn chim tại xoay quanh.

Chỉ một thoáng, Phurong Nho hiển nhiên bị ở trên bầu trời xoay quanh tuần tra cự điều phát hiện ra.

Loại này cự điều, lông vũ căn căn nổi màu bạc, cứng rắn như sắt, trước đó tại rừng rậm lúc, đã bị Phurong Nho chém giết mấy chục con.

Khắc!

Cự điều một tiếng sắc nhọn kêu to, chớp mắt một cái lao xuống, nổi lên một cổ gió xoáy hướng Phurong Nho phác sát mà đến.

Phurong Nho ngẩng đầu nhìn lên, vẫn không nhúc nhích, nhìn cái này cự điều khí thế hung hung nhào tới, thoáng chốc, chính là cấp tốc duỗi tay ra, năm ngón tay vô lấy.

Trong nháy mắt tiện tay chưởng như kim mãnh mẽ kèm ở cái này cự điều cánh tay kia to chi trào.

Cước bộ trên mặt đất dùng sức đập một cái, Phurong Nho toàn bộ thân hình nhân thể nhất chuyển, trong chớp mắt hai chân đập đến cái này cự điều cái kia cứng rắn bằng phẳng trên sống lưng.

Khắc!

Cự điều tựa hồ bị đau, quát to một tiếng, cánh khổng lồ mạnh mẽ phiến, chờ Phurong Nho nhất phi trùng thiên.

Phurong Nho đang ở trên lưng nó, nó tựa hồ tương đương tức giận, muốn đem Phurong Nho bỏ rơi cống đến, thế nhưng Phurong Nho chính là vững như bàn thạch, thân thể không hề bị lay động.

Hơn nữa Phurong Nho hai tay còn gắt gao kèm ở nó Thiết Vũ, ngược lại còn khống chế lấy nó đi về phía trước cấp tốc bay đi.

Đây cũng là Phương Nho nghĩ đến biện pháp, bả sức sinh kia làm thú cười bay trên trời, có thể né qua mặt đất tuần tra Yêu binh, đến lúc đó tại một lưới bắt hết.

Trong tầm mắt, xa xa cái kia như tòa thành núi cao càng ngày càng rõ ràng, Phương Nho rốt cục thấy rõ, cái này núi cao thật chính là một tòa nguy nga tòa thành.

Mà trước mắt, cái kia Yêu binh cũng là càng ngày càng nhiều, Phương Nho thô sơ giản lược tính một chút, sợ chỉ ít hai nghìn có thừa.

Những thứ này Yêu binh, đều là lấy song chi như người đứng thẳng, từng cái trường hình thù kỳ quái, xấu xí vô cùng, hơn nữa tứ chi phát triển, vừa nhìn ngay cả có đại lực lượng.

"Đi xuống cho ta." Phương Nho cười lạnh một tiếng, hai chân trong nháy mắt dùng sức, như là một ngọn núi đi xuống đè một cái, cái này cự điều trong nháy mắt ngay tại không trung không bay nổi, cấp tốc hướng phía dưới rơi xuống.

Bành!

Trong chốc lát, cái này cự điều thân thể đã bị Phương Nho một cước đạp lên mặt đất, ngũ tạng đều bị đè ra đến, tuyệt sinh tức.

Mà cùng một thời gian, trong nháy mắt liền đưa tới hơn ngàn đạo thô bạo ánh mắt.

Những thứ này tuần tra Yêu binh phát hiện Phương Nho, cái này ngoại tộc, nhất thời nhiều tiếng sóng lớn ngưng tụ chung một chỗ, bọn họ quơ vũ khí trong tay, từng cái không muốn sống hướng Phương Nho chạy tới.

Chỉ một thoáng, Phương Nho cũng không có làm vô vị chiến đấu, trực tiếp chính là câu thông Đan Anh.

Vù vù!

Từ Phương Nho phía trên đỉnh đầu, một hồi kim quang tường hòa hiện lên ra, Đan Anh tại kim quang bên trong hiển hiện, như tiểu hài tử tập tễnh học theo, đứng cảm tiến tới nhưng giống như cẩn thận từng li từng tí một quyền, chậm rãi hướng đám này bốn phương tám hướng như thủy triều vọt tới Yêu binh vùng đi.

Hô hô hô hô!

Trong chốc lát, Bồ Thiên Châu tựa như tia chớp xuất hiện ở Đan Anh trúng quyền đầu bên trong, nhanh đến mức khó mà tin nổi tốc độ ở giữa, liền bạo xạ ra hàng trăm hàng ngàn vết quang mang.

Những ánh sáng này, như xúc tu, cũng như điện mạng ngân châm, vô cùng chuẩn xác, một kích bị mất mạng hình thành một đạo ùn ùn kéo đến lưới lớn.

Trong chớp mắt đem cái này chỉ ít hai nghìn có thừa Yêu binh cho bao phủ, cũng giữa sát na này, Phương Nho trong tầm mắt, chứng kiến những thứ này lấy không muốn sống tốc độ hướng chính mình chạy tới Yêu binh, đột nhiên như bị hạ quyết định thân thuật, vẫn không nhúc nhích.

Chứng kiến cái này cảnh tượng, Phương Nho đều tán phục không gì sánh được, tán phục Bồ Thiên Châu Nghịch Thiên Chi Lực, dù là những thứ này Yêu binh nhiều hơn nữa cái gấp mười gấp trăm lần, Phương Nho đều tin tưởng Bồ Thiên Châu hội lấy tự thân lực lượng thủ đoạn, đưa bọn họ trở thành thuốc bổ, hấp thu.

Đương nhiên, Phương Nho cũng biết cái này Bồ Thiên Châu chỗ khác thường chính là đối những thứ này ngoại tộc có nghịch thiên tác dụng, tựa hồ đối với Bồ Thiên Châu mà nói, những thứ này yêu loại còn có những cái kia ma loại, chính là mình tối cường thuốc bổ.

Từng cái Yêu binh khí tức tại cực nhanh biến mất, trong chớp mắt trở nên già nua không gì sánh được, mất đi sức sống, như phong hoá cây khô.

Hơn hai ngàn đầu Yêu binh, chỉ dùng mấy cái hô hấp thời gian, đã bị Bồ Thiên Châu hấp thu hai bàn tay trắng, thành cây khô ngã xuống đất.

Rống!

Đã ở lúc này, đột nhiên từ cái này như núi cao trong lâu đài, truyền ra một tiếng rung trời gào thét.

Phương Nho ánh mắt vừa nhìn, liền thấy một đạo trắng tấp như phóng hỏa khói báo động khói đen phóng lên cao.

"A..."

Bồ Thiên Châu hấp thu hơn hai ngàn đầu Yêu binh toàn bộ lực lượng, đi qua luyện hóa tại đám thuần túy lực lượng sau đó, không nói lời gì liền hướng Phương Nho thân thể bên trong chuyển vận mà đến.

Trong nháy mắt này, loại này tuyệt không thể tả phiêu phiêu dục tiên cảm giác lần nữa tràn ngập toàn thân hắn, hơn nữa lần này chỗ chuyển vận tới lực lượng so sánh với hai lần tựa hồ càng nhiều, trong nháy mắt liền để Phương Nho trong say mê, bả xa xa cái kia trong lâu đài gào thét ra yêu vương vút qua một bên.

Trong lâu đài như phóng hoả khói báo động khói đen vọt một cái đi ra, trong chớp mắt như một cái thật lớn hắc xà, trên không trung lặn một vòng, nhanh chóng hướng Phương Nho lướt đến.

Trong chốc lát, khói đen trên không trung ngưng tụ, biến thành nhất tôn đầu người thân rắn cự xà yêu vương, lấy độc ác mắt tam giác quang mang, bễ nghễ lấy Phương Nho.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 219: Trấn Yêu Tháp tầng thứ ba

"Thoải mái a!" Bồ Thiên Châu bên trong lực lượng, rốt cục một tia không dư thừa toàn bộ chuyển vận đến Phương Nho trong máu thịt, giúp hắn hấp nhận lấy Tạo Hóa Thiên Thể.

Chỉ là trong chốc lát, loại này như châm cứu, một đâm một đâm nhỏ bé vào mặt hấp nhận phương pháp, liền để Phương Nho có thể thiết thân cảm thụ được chính mình thân thể, đang bị hấp nhận trong quá trình, loại kia thoải mái không gì sánh được, phiêu phiêu dục tiên thoải mái cảm giác.

Hơn nữa, mặc dù cái này Bồ Thiên Châu hấp thu yêu vật số lượng rất nhiều, thế nhưng đi qua luyện hóa thành thuần túy lực lượng, nhưng là quá ít quá ít, ít đến liền Phương Nho đều cảm giác được, chỉ là như vậy một tia.

Mà chính mình thân thể, nhưng là bảy thước thân thể, muốn đem thân thể này toàn bộ tạo thành công, vậy đơn giản không phải sớm chiều ở giữa sự tình.

"Vô tri nhân loại, nguoi đơn giản là tại tìm chết." Cái kia đầu người thân rắn yêu vương đập lập trên không, bễ nghễ lấy Phương Nho, đồng thời trong miệng gào thét ra Phương Nho nghe không hiểu kỳ lý oa lạc Yêu Ngữ.

Thế nhưng vừa nhìn nó cái kia giận không kềm được ánh mắt, Phương Nho cũng đoán được, hắn không phải là cùng chính mình chào hỏi, tương phản, nhất định là đang chửi mắng chính mình.

"Yêu quái, nói cái gì chim hót đâu, đại gia nghe không hiểu, có thể hay không vui vẻ nói chuyện phiếm." Phương Nho lười biếng buông tay một cái, đối cái này yêu vương căn bản không để vào mắt.

Còn con này tầng thứ hai yêu vương, ở trước mặt mình, trừ tướng mạo xấu một điểm, thân thể lớn một chút, nhìn hung ác một điểm bên ngoài, nó thực lực, ở trước mặt mình, nhất định chính là không chịu nổi một kích tồn tại.

Rống!

Yêu vương chứng kiến Phương Nho cũng không hề bị lay động biểu tình, lập tức dường như tương đương tức giận cùng phẫn nộ mở miệng rống to một tiếng.

Tại nó miệng to một tấm rống to hơn phía dưới, trong nháy mắt Phương Nho chứng kiến cực ác tâm một màn.

Chỉ thấy đêm cũng đêm không xuê màu sắc rực rỡ lớn bằng cánh tay con rắn nhỏ, như mưa rơi theo hắn trong miệng liên tục không ngừng phụt lên đi ra.

Những thứ này màu sắc rực rỡ xà, vừa phun đi ra, chính là trên không trung thân thể vung, hộc lưỡi hướng Phương Nho như mưa rơi đập tới.

Ta đi!

Phương Nho trong lòng mắng to một tiếng, giờ tay lên một cái ở giữa, chính là kim quang vừa vang lên, một thanh thật lớn kim quang Bá Đạo bị nắm trong tay.

Oanh!

Phương Nho hai tay cầm đao, đón lấy cái kia không trung đập lập yêu vương chính là một đao.

Ánh đao bộc lộ tại năng, chuyển hình trăng khuyết, ở trong không gian vang lên một đạo sắc bén cọt âm thanh.

Cái kia đêm cũng đêm không hết màu sắc rực rỡ con rắn nhỏ, ở nơi này ánh đao phía dưới, giống như là cát đậu phụ bị bỏ làm hai.

Ánh đao tốc độ không giảm, thẳng đến yêu vương mà đi, tựa hồ bả không gian này đều muốn chém ra một vết thương.

Yêu vương ánh mắt động dung, nó căn bản không nghĩ tới Phuong Nho lực lượng cường đại như vậy.

Chỉ là một đao chi uy, đao quang kia liền phi nhanh mà đến, như sóng đang khuếch tán, chớp mắt liền đến trước mặt mình.

Yêu vương phía sau, đột nhiên một hồi bắt đầu khởi động, một cái thật lớn như là thùng nước cái đuôi lớn vung ra, mãnh mẽ hướng ánh đao quát tới.

Bành!

Ánh đao cùng nó thật lớn đuôi rần một cái va chạm ở giữa, không gian bên trong vung lên một đạo rung động, ánh đao tiêu tán.

Thế nhưng!

Đột nhiên Phuong Nho cầm đao đi tới trước mặt nó, trên mặt hiện lên một nụ cười lạnh lùng lắc đầu.

"Liền chút bản lĩnh này, đã ở gia trước mặt làm bộ, muốn chết!" Phuong Nho quát lạnh một tiếng, mặc kệ nó có nghe hay không không hiểu, lập tức chính là một đao bổ tới.

Khoảng cách gần như vậy xuống một đao, Phuong Nho tin tưởng nếu như bổ trúng, cái này yêu vương lập tức phải bị cắt thành hai phần.

Thế nhưng.

Yêu vương sợ hãi trong ánh mắt, nhưng là toát ra một tia chạy trốn tuyệt vọng, trong chớp mắt tại Phuong Nho một đao này bổ tới lúc, nó trong nháy mắt liền hóa làm một cỗ khói đen muốn bốn phía chạy trốn.

Bành!

Phuong Nho một đao này chém xuống, bổ trúng khói đen, khói đen trên không trung trong nháy mắt liền hiện hình, thành một cái cái đuôi lớn, lấp bắp xuất huyết hoa rơi xuống.

Phuong Nho vừa nhìn, con rắn này đuôi, sợ rằng đều có nặng mấy chục cân, đem cái kia bãi cỏ đều đập ra một cái hố.

Phốc!

Đứt đuôi yêu vương, chạy trốn mấy chục bước, chính là khói đen ngưng tụ thành nó hình thể, trong miệng phụt lên xuất huyết dịch.

Thế nhưng.

Nội tâm nó bên trong, nhưng ở lúc này tràn ra một cỗ khí tức tử vong, nó ánh mắt hơi hơi lui về phía sau thoáng nhìn.

Liền thấy Phuong Nho chỗ, lúc này bắt đầu khởi động lên kim quang, trong chớp mắt một đạo phong mang như châm chui vào.

Nó muốn né tránh, thế nhưng uổng công.

Xích!

Bỏ Thiên Châu chỗ bạo xạ ra tới như ngân châm quang mang, trong chớp mắt liền đâm vào đến nó nơi bụng tim.

Nhất thời nó toàn bộ sinh mệnh khí tức, liền tục không ngừng bị lôi kéo hấp thu ra, nó khí tức tại tiêu tán, tại già nua.

Qua chốc lát, cái này yêu vương thân thể như phong hoá cây khô, từ không trung lóc lên rơi, mất đi sức sống.

Mà Bỏ Thiên Châu hấp thu đầu này yêu vương toàn bộ sinh mệnh khí tức sau đó, trong nháy mắt chính là luyện hóa thành thuần túy lực lượng, đưa vào Phuong Nho thân thể bên trong.

Trong ngày này, loại này để cho Phuong Nho phiêu phiêu dục tiên, dục tử dục tiên thoải mái cảm giác, đã như ăn cái kia không có ngừng hạ xuống.

Tại Bỏ Thiên Châu đem toàn bộ lực lượng đều chuyển vận xong sau, Phuong Nho mới hồi phục tinh thần lại.

Phuong Nho cảm thán nếu như một ngày đều như thế thoải mái xuống dưới, có thể hay không thần kinh chết lặng.

Nhìn trước mắt chồng chất như núi yêu thú thi thể, Phuong Nho vỗ vỗ tay, miệng trầm canh gác thôi một cái, hướng cái kia trong lâu đài bước đi.

Quả thực, một khe hở không gian xuất hiện ở trong lâu đài, Phuong Nho chớp mắt liền bước vào, đây là đi thông tầng thứ ba thông đạo.

Lần nữa đi qua một cái như nhộng nói Không Gian Thông Đạo, Phuong Nho ánh mắt đột nhiên sáng ngời, khôi phục thanh minh, trong tai truyền đến ào ào nghe được nghe được âm thanh.

"A! Làm sao tầng thứ ba là như thế này!" Phương Nho trong nháy mắt liền giật mình không ít, hẳn phát hiện mình, lúc này vậy mà xuất hiện ở một tòa trên cô đảo.

Cái này đảo biệt lập, bị Quần Hải quay chung quanh, tại đảo biệt lập ở giữa, trong tầm mắt lại có đếm cũng đếm không xuể đảo biệt lập như lưng rùa hiển hiện trên mặt biển.

Mà một tòa tiếp một tòa đảo biệt lập, vừa có một cái lớn vô cùng xích sắt tương liên.

Hiển nhiên, muốn đi qua đảo biệt lập đến mặt khác đảo biệt lập, liền muốn dựa vào đầu kia thật lớn xích sắt mới được.

Đến đâu thì hay đến đó, Phương Nho rất nhanh thì thu thập khiếp sợ tâm tình, bởi vì nơi này là Trấn Yêu Tháp, tất cả cảnh tượng đều là Trấn Yêu Tháp bên trong thế giới.

Nơi đây thế giới, nhưng là như thế vô cùng chân thật.

Từ tầng thứ nhất Hoang Vu Sa Mạc, đến tầng thứ hai rừng rậm nguyên thủy, hiện tại tầng thứ ba, nhưng là Quần Hải lượn quanh đảo biệt lập, đếm cũng đếm không xuể đảo biệt lập, từng ngọn lẻ loi như lưng rùa di chuyển trên mặt biển.

Tầng thứ nhất hoàn cảnh cũng như là một cái thế giới mới tinh, nhưng là lại vừa tựa hồ có liên lạc chặt chẽ, cái này khiến Phương Nho thất kinh đồng thời, cảm thán Trấn Yêu Tháp kỳ dị.

Đang không có tiến nhập Trấn Yêu Tháp trước đó, Phương Nho cũng phỏng đoán qua cái này Trấn Yêu Tháp nội bộ, lại là hình dáng gì, nhưng là bây giờ vừa tiến đến, mới phát hiện, chính mình trước đây phỏng đoán, đều là sai.

Ánh mắt đảo qua, Phương Nho liền phát hiện, ở nơi này trên cô đảo, xa xa đã có Yêu binh ba cái một đám, năm cái một người tại tới lui.

Hơn nữa trên cô đảo Yêu binh, nhìn còn không ít đáng vẽ.

Dạng này một tòa đảo biệt lập, diện tích có ít nhất hơn một nghìn mét vuông, hơn nữa lân thạch đá lôm chôm, gập ghềnh, không có bằng phẳng đường, chỉ có cao thấp hình dạng mặt đất.

Cũng dễ dàng cho người ăn dẫu, người đứng ở hòn đá phía sau, phía trước Yêu binh còn phát hiện không người.

PS: Có phiếu đề cử huynh đệ, nhất định phải nhớ kỹ đọc sách sau đó, bà nhóm đầu, có nguyệt phiếu cũng giống vậy, Thiên Hành Kiện, quân tử lấy tự mình cố gắng mà không thôi, trên đầu biên tập không cho đề cử, hết thấy đều chỉ có dựa vào tự chúng ta, nếu như người cho rằng đây là một quyển đáng giá người đề cử sách hay, mời ủng hộ mạnh mẽ một cái đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 220: Niềm vui tràn trề

Hơn nữa trong tai trừ nghe được một tia nước biển dậy sóng tiếng, cái này đảo biệt lập chính là có vẻ không tức giận, chìm không thêm ĩa.

Duy nhất tức giận, chính là chỗ này đảo biệt lập thượng Yêu binh rống lên một tiếng.

Phương Nho yểm đang ở một tầng đá lớn sau đó, ánh mắt đầu đến phía trước, chứng kiến không còn có hai mươi cỗ cỗ binh có lắc lư, có đến ngồi, có đến đứng, còn có được thoải mái nằm tại cái kia từng đảo dạt phơi nắng.

Chứng kiến cái này một cỗ, Phương Nho thô sơ giản lược tính ra một chút, những thứ này có thể chứng kiến Yêu binh, có ít nhất trên trăm con.

Ánh mắt tại vừa nhìn, cái này trong biển như lưng rùa Cô gia chìm nhiều như vậy, tất cả Yêu binh cộng lại, sợ rằng tiếp thu hơn vạn Yêu binh, hơn nữa còn không thấy được yêu vương tòa thành.

Phương Nho biết, tại yêu vương hiện đang ở trong đảo, đây tuyệt đối là Yêu binh dày đặc nhất địa phương.

Hiện tại cũng lười cùng những thứ này ở trong mắt chính mình nhỏ yếu thương cảm Yêu binh quá nhiều vương vãi, Phương Nho trực tiếp chính là hiển hiện

Đan Anh, lợi dụng Bồ Thiên Châu lực lượng, đem các loại Yêu binh hút khô.

Vù vù!

Phuong Nho trong nháy mắt từ cự thạch sau đó nhảy ra, miệng tại còn vì hấp thu lực chú ý cố ý hô to một tiếng.

Trong chớp mắt có thể nghe được Phuong Nho thanh âm Yêu binh, thô bạo ánh mắt đều đưa tới, chỉ một thoáng, những thứ này Yêu binh trong miệng gào thét lớn hướng Phuong Nho chạy tới.

Chứng kiến Phuong Nho, chúng nó như chứng kiến có thể miệng mỹ vị, trong miệng đều lưu lên ác tâm nuốt bọt.

Một hồi kim quang bắt đầu khởi động, Phuong Nho trên đỉnh đầu, Đan Anh hiển hiện ra, trong nháy mắt, chính là có trên trăm đạo như ngân châm quang mang bạo xạ ra.

Những thứ này chạy nhanh mà đến Yêu binh, trong nháy mắt đã bị như ngân châm quang mang cho đâm vào trái tim, thân thể đình bất động đứng nguyên tại chỗ, tất cả khí tức, bắt đầu tiêu tán.

Chỉ là mấy cái hô hấp thời gian, ầm ầm vừa vang lên, cái này trên trăm đầu Yêu binh liền chết cũng không biết chuyện gì xảy ra, đã bị hút khô, ngược lại một chỗ.

Bồ Thiên Châu quy luật chính là một khi hấp thu những thứ này Yêu binh lực lượng luyện hóa thành thuần túy lực lượng sau đó, chính là không nói lời gì cho Phuong Nho chuyển vận mà đến.

Phuong Nho cảm thấy tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp, mỗi một lần hấp thu một điểm lại chuyển vận cho chính mình, quá bất quá nghiệm.

Trước mắt, Phuong Nho nhãn châu xoay động động, hắn đang suy tư xem có biện pháp nào không, trước tiên đem chút ít này Nhược Lực suy tính, tạm thời chứa đựng tại Bồ Thiên Châu bên trong, đợi được thời điểm tích súc đủ thời điểm, lại một lần nữa tính cho mình chuyển vận.

Thế nhưng,

Phuong Nho phát hiện, chính mình không chế không Bồ Thiên Châu, chỉ có thể khống chế chính mình Đan Anh, mà Đan Anh tựa hồ có thể không chế Bồ Thiên Châu.

Chỉ là Đan Anh lúc này chưa lộ ra thất khiếu, còn không có như vậy thuận buồm xuôi gió.

Cho nên, Phuong Nho cũng quan chưởng phải nhiều, trực tiếp để cho Bồ Thiên Châu bả lực lượng chuyển vận cho chính mình.

"Thu!" Phuong Nho trong nháy mắt đem Đan Anh thu nhập trong cơ thể, cước bộ nhảy lên ở giữa, liền nhảy lên cái kia cao cỡ một người thật lớn xích sắt bên trong.

Thân thể đứng ngạo nghễ tại xích sắt phía trên, Phuong Nho đứng càng cao, trong nháy mắt thì nhìn được xa hơn, hắn đang tìm kiếm lấy tầng này yêu vương hành cung.

Thế nhưng trên mặt biển, vụ khí mê man, chỉ có thể nhìn thấy xung quanh mấy trăm tọa chênh lệch không hai đảo biệt lập như lưng rùa hiển hiện.

Ngay sau đó, Phuong Nho thu tầm mắt lại, cước bộ như bay, thân thể như điện tại xích sắt bên trong bước qua.

Xích sắt, chính là một cái liên tiếp ràng buộc, Phuong Nho đến đến một tòa khác đảo biệt lập, vừa rơi xuống trong đảo, chớp mắt phóng xuất Đan Anh, tốc chiến tốc thắng đem cái này đảo biệt lập bên trong Yêu binh hấp thu.

Lần nữa lấy tốc độ nhanh nhất đi xuống một tòa đảo biệt lập.

Cứ như vậy, lấy chính mình tốc độ nhanh nhất, Phuong Nho tại đảo biệt lập ở giữa xuyên toa.

Một tòa đảo biệt lập bên trong Yêu binh, Phuong Nho đều nhớ không rõ chính mình chém giết nhiều ít đầu Yêu binh, vượt qua nhiều tọa đảo biệt lập.

Thế nhưng trên mặt biển này đảo biệt lập, rất nhiều, may là đến bây giờ, liền Phuong Nho đều nhớ không rõ mình tới chém giết bao nhiêu.

Chỉ là mơ hồ trong đó, có thể chứng kiến cực xa chỗ, đã có một tòa tương đối lớn đảo lớn đường nét.

Chứng kiến cái kia cự điều đường nét, Phuong Nho nội tâm vui vẻ.

Loại kia đảo lớn, cùng những thứ này đảo biệt lập so với, hiển nhiên so với cái này chút đảo biệt lập diện tích lớn hơn cái đo đếm lần, hơn nữa mơ hồ trong đó, tựa hồ có cường hân điểm khí tức từ cái này đảo lớn bên trong khuếch tán ra.

Phuong Nho mang theo hưng phấn tâm tình, lần nữa nhảy lên xích sắt, thân thể như trên cao cực nhanh xiết đi dây, đi xuống một tòa đảo biệt lập đập đi.

Lần nữa thu gặt chừng mười tọa đảo biệt lập Yêu binh sau đó, rốt cục trong tầm mắt, có thể rõ ràng chứng kiến xa xa cái kia đảo lớn tướng mạo.

Cái kia đảo lớn, như một đầu đũa đưa ra Rùa khổng lồ, vác một ngọn núi lớn tại trong biển.

Phuong Nho chứng kiến từng đạo yêu khí màu đen tại cái kia trên đảo lớn khoảng không xoay quanh, tụ mà không tiêu tan, mà ở đảo lớn bên trong, lại có số lượng vô cùng khổng lồ Yêu binh đại quân đang đi tuần cùng gác.

"Rốt cuộc tìm được!" Phuong Nho trên mặt nổi lên ý mừng, chính mình tại cái này vô số đảo biệt lập bên trong xuyên toa, hiện tại rốt cuộc tìm được cái này sào huyệt.

Ngay sau đó, Phuong Nho nhảy lên xích sắt, thân thể như bay, hướng đảo lớn lao đi.

Làm Phuong Nho thân thể, vẫn còn ở xích sắt bên trong phi nhanh lúc, liền có Yêu binh phát hiện Phuong Nho, chúng nó thô bạo ánh mắt, nhao nhao đưa tới.

Sau đó, Yêu binh bên trong, dâng lên một cổ như thủy triều ồn ào, tựa hồ chúng nó dùng chính mình ngôn ngữ tại truyền lại tin tức.

Trong chớp mắt, tất cả Yêu binh đều sôi trào, bọn họ đập lên như trâu rừng điên cuồng tiến độ, bắt đầu trùng tên ra tiếng oanh minh vang, hướng Phuong Nho chạy tới.

Phuong Nho tất nhiên là phát hiện cái tình huống này, cũng không biện pháp chuyển, chân mình đập xích sắt, phát sinh tiếng vang dòn giã, làm sao có thể sẽ không bị những thứ này Yêu binh phát hiện.

Đối Phuong Nho mà nói, đây càng tốt, khiến cái này Yêu binh phát hiện mình, ngược lại so với chính mình đi hấp dẫn nó nhóm dễ dàng hơn.

Ánh mắt đảo qua, Phuong Nho liền thấy những thứ này hướng chính mình nổi giận không gì sánh được chạy tới Yêu binh, rậm rạp như con kiến ra tổ nhiều.

Phuong Nho đều tính toán không đến, sợ rằng số lượng này không dưới năm nghìn, như một chi khổng lồ quân đội, chúng nó quơ vũ khí trong tay, oa oa gầm to hướng chính mình chạy tới.

Phuong Nho thân thể trên không trung một cái xoay tròn, trong nháy mắt chính là rơi xuống đất.

Đối mặt sẽ phải chạy đến trước mặt mình, muốn đem chính mình chém thành muôn mảnh Yêu binh, Phuong Nho giờ tay lên một cái, một thanh kim đao hiện lên.

Thanh đao hoàn mỹ, kim quang tràn lan, như một thanh Diệt Ma chiến đao.

Hóa Ma Đao cái này chính tông Hoàng cấp võ học, tại Phuong Nho trong tay, tựa hồ như Tô Tiêu Tiêu nói, đã siêu việt Hoàng cấp, lấy hóa khí chi lực tụ lực thành đao.

Đi qua những thời giờ này ma hợp sử dụng, Phuong Nho phát hiện, mình đã sử dụng càng ngày càng thuận buồm xuôi gió, nắm chuôi này kim sắc chiến đao, ý chí bên trong, liền sẽ dẫn sinh ra một cổ hào khí vượt mây.

Xích!

Phuong Nho lúc này đối mặt cái này thiên quân vạn mã Yêu binh, không có trực tiếp sử dụng Bỏ Thiên Châu thủ đoạn nghịch thiên, mà là muốn ở nơi này thiên quân vạn mã Yêu binh bên trong, giết cái Tam Tiến Tam Xuất, niềm vui tràn trề.

Tay cầm kim sắc chiến đao Phuong Nho, như nhất tôn chiến thần, một đao ở nơi này thiên quân vạn mã Yêu binh bên trong, mở ra một vết thương.

Hắn thân thể chớp mắt bị Yêu binh bao phủ, nhưng là lại máu tươi như mưa, tại Yêu binh trong đám nở rộ, tất cả Yêu binh sinh mệnh tại Phuong Nho dưới đao bị chung kết.

PS: Uá thích liền đặt đi, chống đỡ bản chính, Đế Minh mỗi người như long!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 221: Như hổ thêm cánh

Chỉ một thoáng, thì có trên trăm đầu Yêu binh chết ở Phuong Nho chiến đao phía dưới.

Vừa bỏ!

Đao khí như hồng, xoẹt một tiếng, sẽ có mấy đầu Yêu binh thân thể bị xé thành hai nửa.

Vậy một cái!

Mấy đầu mấy trăm cân Yêu binh, cũng sẽ bị chọn tới giữa không trung, lại nện xuống đến, đem cái kia rậm rạp đồng loại cho đập chết.

Đào qua!

Thoáng chốc thì có mấy đầu Yêu binh tại trong ánh đao bị chặn ngang chém thành hai đoạn.

Vô sự tự thông đao pháp, tại Phuong Nho trong tay tự nhiên mà thành, chỉ vì chiến đấu mà sinh.

Toàn thân hần đều là huyết, trên mặt hần, trên tóc, lông mi khắp nơi đều là huyết dịch tại nhỏ xuống.

Thế nhưng những thứ này huyết, cũng không phải hần, mà là chết tại trên tay hần Yêu binh huyết dịch.

Đào nhỏ địa phuong phía trên, đã bị Yêu binh huyết dịch nhiễm hồng, Phuong Nho không biết uể oải, càng đánh càng hăng, chưa từng có như vậy ác chiến, chưa từng có như vậy sáng khoái một trận chiến.

Hần thậm chí đều muốn dạng này không ngủ không nghỉ tiếp tục đánh, tại loại này bị bày yêu vây quanh trong chiến trường, giết thống khoái, dùng cái này tới ma luyện chính mình võ đạo, dùng cái này tới lĩnh ngộ chiến đấu áo nghĩa vị trí, cùng đối với mình võ học thượng vận dụng cùng kỹ xảo.

Thế nhưng nghĩ đến Bồ Thiên Châu có thể mang những thứ này Yêu binh sinh mệnh khí tức toàn bộ đều hấp thu, luyện hóa thành thuần túy lực lượng, dùng để đập nện chính mình thân thể, Phuong Nho đã cảm thấy những thứ này chết ở chính mình dưới đao Yêu binh, là lãng phí.

Dù sao những thứ này chết Yêu binh, Bồ Thiên Châu là sẽ không ở hấp thu chúng nó.

Chỉ một thoáng, Phuong Nho chính là mở ra một đạo lỗ hồng, nhảy ra vòng vây, cước bộ mấy cái lên xuống ở giữa, liền càn ra Yêu binh mấy chục thước khoảng cách.

Những thứ này Yêu binh hồng mắt, thô bạo không gì sánh được thần tình phía dưới, cho rằng Phuong Nho là muốn chạy trốn, lập tức nhao nhao gầm thét hướng Phuong Nho chạy tới.

Vù vù!

Phuong Nho trên đỉnh đầu, một đạo tường hòa kim quang hiện lên, kim quang bên trong Đan Anh xuất hiện.

Hóa Khí Cảnh đỉnh phong bên trong đỉnh phong thực lực lan tràn ra, chứng kiến cái này như thủy triều hướng chính mình vọt tới Yêu binh, Phuong Nho cười.

Đám này Yêu binh, tại chính mình vừa mới thủ hạ, có ít nhất mấy trăm chết bởi dưới đao, bây giờ lại vẫn có nhiều như vậy, như con kiến ra tổ, xem ở Phuong Nho trong mắt, đây chính là Bồ Thiên Châu thuốc bổ.

Xích xích xích!

Chỉ một thoáng, Đan Anh thông thả như tiểu hài tử tập tễnh học theo, dừng cảm tiến tới một quyền, chậm rãi đi về phía trước vung đi.

Bồ Thiên Châu như một tia điện, xuất hiện ở Đan Anh quyền bên trong.

Chỉ một thoáng chính là bạo xạ ra mấy ngàn nói như ngân châm quang mang.

Quang mang dày đặc hình thành một mảnh lưới lớn, trong chớp mắt đem này cổ như thủy triều vọt tới Yêu binh cho bao phủ.

Trong nháy mắt, những thứ này Yêu binh thân thể đều dừng lại.

Tại chúng nó vị trí trái tim, một đạo như ngân châm quang mang, vô cùng chuẩn xác đâm vào nơi đó.

Trong chốc lát, cái này chỉ ít năm nghìn có thừa, tiếp cận sáu ngàn đầu Yêu binh khí tức, ngay tại nhanh chóng tiêu tán, như trời qua sinh mệnh, chúng nó nhanh chóng già nua, thoái hóa, trong chớp mắt như phơi khô thi thể.

Xoẹt!

Thành phiến Yêu binh thi thể ngã xuống đất, lại bị Bồ Thiên Châu hấp thu chuyển hóa tại đám thuần túy lực lượng, hướng Phuong Nho thân thể bên trong chuyển vận mà đến.

Rống!

Liền trong nháy mắt này, đột nhiên Phuong Nho trong tai, liền nghe được cái kia yêu vương hành cung trong lâu đài, truyền ra một tiếng kinh thiên động địa gào thét.

Phảng phất như mười đầu mãnh hổ đồng thời Hô Khiếu Sơn Lâm.

Cái kia lớn vô cùng tiếng gầm, toát ra cực độ phẫn nộ.

Chỉ một thoáng, Phuong Nho ánh mắt, liền chứng kiến tại cái kia trên thành bảo không trung, những cái kia tụ mà không tiêu tan hắc khí, một đạo thẳng tắp như khói báo động yêu khí xông thẳng Lăng Tiêu.

"A!" Đột nhiên, Bồ Thiên Châu bên trong chuyển vận ra một cỗ tinh thuần bàng bạc lực lượng, như châm cứu cảm giác, lần nữa tràn ngập tại toàn thân mình bên trong.

Phuong Nho bất chấp nhìn cái kia phẫn nộ ngập trời yêu vương là thứ gì, lúc này là không bị không chế hưởng thụ loại này được tạo nên thoải mái cảm giác.

Trên thành bảo không trung, nồng nặc yêu khí màu đen, như khói đen ngưng tụ, trong chớp mắt liền ngưng tụ thành một đầu trắng đen xen kẽ khổng lồ mãnh hổ.

Cái này mãnh hổ, dĩ nhiên tại trên lưng, sinh trưởng ra hai đạo thật lớn hai cánh.

Đây chính là như hổ thêm cánh, chân chính lão hổ dài ra cánh.

Xoạt!

Cái này lớn vô cùng, có ít nhất một đầu voi lớn như vậy thân thể, trên không trung, cái kia thật lớn hai cánh vỗ, chính là quyền được cát bay đá chạy.

Nó cái kia thô bạo không gì sánh được, phẫn nộ ngập trời huyết hồng hai mắt, trong chớp mắt liền đầu đến đang tiếp thụ áp nạn Phuong Nho trên người.

Chỉ một thoáng, nó thật lớn hai cánh vỗ, bốn máu há to miệng, truyền ra một tiếng điếc tai nhức óc gào thét, thân thể khổng lồ như một vệt ánh sáng, tốc độ không gì sánh được hướng Phuong Nho nhào tới.

"Thoải mái!" Phuong Nho vừa mới tiếp thu hết Bồ Thiên Châu lực lượng chuyển vận, ở trong lòng cảm thán một tiếng, chính là ánh mắt thoáng nhìn, chứng kiến một đầu quái vật lớn, như quang mang hướng chính mình phác sát mà đến.

Cái kia cuộn cuộn đập vào mặt tinh phong, để cho Phuong Nho có điểm buồn nôn, trừ cái đó ra, Phuong Nho còn cảm thụ được một tia đặng đặng sát khí.

"Sức sinh, cho rằng biết bay liền không tầm thường à." Phuong Nho cước bộ đập một cái, không trốn không né, trực tiếp tay cầm thành quyền, thân thể mãnh mẽ hướng cái này phác sát mà đến phi hổ yêu vương đánh tới.

Phuong Nho thân thể, ở nơi này phi thiên hổ trước mặt, không thua gì một người tại một đầu voi trước mặt, thế nhưng Phuong Nho trong thân thể chỗ tràn ngập ra thực lực khí tức, lại không thể khinh thường.

Phuong Nho thân hình nhảy lên một cái, trong quả đấm bắt đầu khởi động lên lực lượng kinh khủng, phảng phất hấn cái này quả đấm, lúc này không phải huyết nhục, mà là sắt thép.

Oanh!

Cấp tốc phác sát mà đến phi thiên hổ cùng không hề nhượng bộ chút nào Phuong Nho, trong nháy mắt này như lưu tinh đụng địa cầu đụng vào nhau.

Phuong Nho một quyền này, đập trúng phi thiên hổ nơi trán, sức mạnh như thế va chạm, để cho Phuong Nho trong nháy mắt liền cảm thụ được phi thiên hổ thực lực.

Chính là tầng thứ ba yêu vương, Phuong Nho căn bản là không có đem để vào mắt, liền Trịnh Kỳ Dương bằng Chân Khí Cảnh đỉnh phong thực lực, đều có thể xông đến tầng thứ năm, huống chi chính mình.

Rống!

Phi thiên hổ cái trán, tại Phuong Nho một quyền này phía dưới, trong nháy mắt thì có nứt ra vết tích, cái kia trắng đen xen kẽ bộ lông bên trong, bắt đầu thẩm thấu ra tinh hồng huyết dịch.

Hơn nữa.

Tại vừa mới Phương Nho một quyền kia bên trong, phi thiên hồ cái kia khổng lồ như voi thân thể, dĩ nhiên tại không trung bị đánh lật mấy cái bỏ nhào, cuối cùng lại vẫn vô lực rớt rơi xuống mặt đất.

Cái kia thật lớn hai cánh như gà mái cánh, thu nạp đến trên người.

Tại nó cái kia thô bạo trong hai mắt, lúc này rõ ràng có điểm chóng mặt.

Có thể thấy được vừa mới Phương Nho một quyền kia chỉ lực nặng bao nhiêu, sợ rằng thiếu chút nữa, liền muốn tại Phương Nho một quyền kia bên trong, bị đánh chết.

Phương Nho quyền kia, không chỉ có là chính mình lực lượng cường đại, hướng chi vẫn là song song lấy cực nhanh tốc độ tới một người chạm vào nhau, như hai chiếc cấp tốc chuyển động mã xa, đột nhiên đụng vào nhau, đều là mượn lực tình huống.

"Súc sinh, ngược lại là bay a!" Phương Nho rơi xuống đất, mang trên mặt khinh thường vui vẻ, nhìn vẫn còn ở chóng mặt phi thiên hồ, nói: "Nếu không phải là tiểu gia ta vừa mới giấu, hiện tại chỉ sợ ngươi đã chết."

Phương Nho chứng kiến phi thiên hồ cái trán bên trong, cái kia thẩm thấu ra huyết dịch càng ngày càng nhiều, cơ hồ đem nó toàn bộ hồ mặt đều nhiễm hồng, chính là biết, súc sinh kia tại vừa mới một quyền kia bên trong, khẳng định bị đánh nát xương trán, nếu như lại như thế giằng co nữa, sợ rằng chính mình không động thủ, cái này yêu vương cũng sẽ chết oan chết uổng.

Nói như vậy, liền lảng phí.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 222: Trên biển thủy tinh cung

"Không có ý nghĩa, quá yếu!" Phương Nho lắc đầu, không muốn làm tiếp không có ý nghĩa tranh đấu, tới lảng phí chính mình thời gian, thừa dịp cái này yêu vương còn chưa có chết, liền đem nắm cơ hội, lợi dụng Bồ Thiên Châu đem hấp thu lại nói.

Vù vù!

Một hồi kim quang từ Phương Nho trên đỉnh đầu hiển hiện, hán Đan Anh xuất hiện lần nữa, một quyền, chậm rãi như tiểu hải tử học theo, dừng cảm tiến tới hướng Bạch Hồ yêu vương vùng đi.

Chỉ một thoáng, một đạo như ngân châm quang mang bạo xạ ra, trong chớp mắt liền đâm vào đến Bạch Hồ yêu vương vị trí trái tim.

Mấy cái hô hấp sau đó, cái này không ai bì nổi Bạch Hồ yêu vương, thế nhưng mất đi toàn bộ tức giận, thành phong trào hóa thi thể, ầm ầm vừa vang lên té trên mặt đất.

Một đầu yêu vương toàn bộ sinh mệnh khí tức, tại Phương Nho tính ra, nhưng là bù đắp được hơn ngàn con tiểu yêu toàn bộ, đây chính là hiếm có dinh dưỡng, dùng để đáp nặn chính mình thân thể, Phương Nho cũng không muốn lảng phí.

Bồ Thiên Châu đem luyện hóa sau thuần túy lực lượng, cho Phương Nho chuyển vận xong sau, Phương Nho chính là vỗ vỗ tay, hướng cái kia trong lâu đài bước đi.

Bây giờ qua tầng thứ ba, Phương Nho vừa đi bên trong, đã ở vừa suy nghĩ lấy tầng thứ tư lại là cái hoàn cảnh gì.

Hiện tại, Phương Nho ngược lại là có điểm mong đợi, cái này Trấn Yêu Tháp bên trong thế giới, thực sự là không thể diễn tả bằng ngôn từ.

Đến trong lâu đài, Phương Nho chứng kiến một khe hở không gian hiển hiện, lập tức vội vã một bước bước vào, lần nữa tiến vào một cái như nhộng động Không Gian Thông Đạo bên trong, hướng tầng thứ tư mà đi.

Bạch!

Một chút thời gian, Phương Nho liền cảm giác trước mắt mình sáng lên, trong tầm mắt đảo qua, Phương Nho phát hiện mình lúc này, vậy mà chân đạp một con thuyền thuyền nhỏ, lẻ loi phiêu dăng ở một tòa đại dương mênh mông bên trên.

Chứng kiến tình cảnh này, Phương Nho trong lòng vô cùng khiếp sợ đồng thời, cũng có chút hoài nghi, là không phải mình vẫn còn ở tầng thứ ba bên trong.

Phải biết, vừa mới tại tầng thứ ba bên trong, cũng là một vùng biển, thế nhưng trên biển lại có đếm cũng đếm không xuể đảo biệt lập.

Thế nhưng tầng này, nhưng là hoàn toàn một tòa đại hải, nước biển xanh lam, mênh mông vô bờ.

Muốn không phải là không có chứng kiến đảo biệt lập, Phương Nho đều cho là mình hay là tại tầng thứ ba bên trong.

Tại sao có thể như vậy?

Phương Nho ở trong lòng một tiếng vô cùng kinh ngạc, ánh mắt mờ mịt một cổ, mình là như vậy bất lực, dưới chân thuyền nhỏ theo gió vượt sóng cấp tốc tại về phía trước, hoàn toàn không cần chính mình dùng bất luận khí lực gì, nó đều đang chạy.

Chỉ là ở nơi này biển rộng mênh mông bên trong, bốn phương tám hướng đều không dựa vào bờ, như một mặt thật lớn lam sắc màn vải, gió êm sóng lặng, nhưng ẩn giấu không biết sát khí.

"Không nghĩ tới cái này tầng thứ tư, dĩ nhiên là một tòa đại hải, vậy trong này yêu vật, chẳng phải là giấu ở trong nước!" Phương Nho lấy lại tinh thần, trầm nghĩ trong lòng, ánh mắt cấp tốc ở nơi này trên mặt biển đảo qua.

Không biết hung hiểm, so trên mặt nổi hung hiểm càng khiến người ta chờ đợi lo lắng, Phương Nho cũng không biết lúc nào, lại đột nhiên từ này trong biển thoát ra thứ gì.

Đột nhiên, Phương Nho trong tai, xa xa truyền đến một cổ kịch liệt bọt nước bắt đầu khởi động tiếng.

Hắn ánh mắt tìm theo tiếng mà trông, trong nháy mắt liền thấy phía trước mấy ngàn bước rộng cách biển nét mặt, từng đạo như là lưỡi đao lợi kỳ trên mặt biển như đao miệng cấp tốc cắt qua.

Cái này!

Phương Nho trong lòng giật mình, kinh hãi là ở nơi này một tầng bên trong, đối thủ mình đã là tại dưới nước, hơn nữa những cái kia hiển hiện trên mặt biển như là lưỡi đao lợi kỳ, đều bố cáo lấy có một con đầu hung hãn thực nhân Sa.

Xem ra chỉ có thể dùng Bồ Thiên Châu lực lượng, đem cái này khắp nơi lòng đập.

Phương Nho lập tức nghĩ đến biện pháp, hắn cũng không muốn tới một người trong biển bắt con ba ba, chẳng trực tiếp lợi dụng Bồ Thiên Châu lực lượng đem các loại dưới nước yêu vật trực tiếp hấp thu chuyển.

Vù vù!

Muốn làm thì làm, Phương Nho trên đỉnh đầu, không gian một hồi bắt đầu khởi động, chợt một đạo tường hòa kim quang tản ra.

Đan Anh hiển hiện, Bồ Thiên Châu như lưu tinh truy nguyệt xuất hiện ở Đan Anh trong quả đấm.

Chỉ một thoáng, từ Bồ Thiên Châu bên trong bạo xạ ra mấy trăm đạo như ngân châm quang mang.

Quang mang đan vào thành một tấm lưới, trong nháy mắt tựu lấy Phương Nho làm trung tâm, hướng tứ phương bao phủ.

Những cái kia du động lợi kỳ, trong chớp mắt đình chỉ du động, Bồ Thiên Châu bên trong cái kia như ngân châm quang mang, trong chớp mắt đâm vào đến chúng nó nơi buông tìm.

Mấy hơi thở, chừng mười cái thật lớn như thuyền răng nhọn Sa thi thể, liền hiển hiện trên mặt biển, hiển nhiên bị Bồ Thiên Châu hấp thu hầu như không còn, mất đi sức sống.

Chứng kiến Bồ Thiên Châu đối những yêu vật này có mọi việc đều thuận lợi hiệu quả cùng lực lượng, Phương Nho trong lòng mỹ tư tư.

Hắn tin tưởng, ở nơi này Trấn Yêu Tháp bên trong, mình mới là bá chủ, xông lên Trấn Yêu bảng thứ nhất, đều không nói chơi.

Thử hỏi, ai có thể như chính mình dạng này, hoàn toàn không cần động thủ, đều có thể đem các loại yêu thú chém giết.

Hơn nữa, huống chi là hấp thu những thứ này yêu thú sinh mệnh khí tức, chuyển hóa thành thuần túy lực lượng đến đắp nặn chính mình thân thể, đây đã là hỗ trợ lẫn nhau thủ đoạn.

Đã chém giết yêu thú, lại đắp nặn chính mình thân thể, nhất cử lưỡng tiện.

Bồ Thiên Châu chỗ bạo xạ ra tới quang mang, như lưới lớn bao phủ khắp nơi, Phuong Nho ở nơi này lưới lớn trung tâm, an toàn vô cùng đi vào.

Những cái kia tiềm tàng tại thủy, vừa mới nổi lên mặt nước, liền tới công kích Phuong Nho dưới nước yêu thú, tại trong chớp mắt đã bị Bồ Thiên Châu lực lượng đâm vào trái tim, hấp thu hầu như không còn.

Trong chốc lát, thì có hơn ngàn con thật lớn trong nước yêu thú, bị hút khô, thật lớn thì thể uống cạn một chén lớn.

Có Bồ Thiên Châu thủ đoạn nghịch thiên, Phuong Nho nhất định chính là tọa hưởng lấy ngư ông đắc lợi, trong nháy mắt đã đem nguy cơ gạt bỏ tại trong trướng nước.

Ở nơi này biển rộng mênh mông bên trong đi về phía trước, Phuong Nho cũng không biết đi về phía trước bao lâu, đi về phía trước rất xa, những nơi đi qua, chỉ thấy tất cả thật lớn dưới nước yêu thú thì thể trôi lên.

Chúng nó toàn bộ khí tức tại trong chớp mắt đã bị Bồ Thiên Châu cho hấp thu hầu như không còn, Phuong Nho ngược lại còn cảm giác được một cổ thích ý.

Tại thuyền nhỏ tiến lên trong quá trình, Phuong Nho thô sơ giản lược tính ra một chút, ở nơi này trong biển chết ở Bồ Thiên Châu trong tay thật lớn dưới nước yêu thú, đã có mấy ngàn con nhiều.

Thế nhưng xa xa vẫn là mê mẩn mịt mờ, cũng không biết cái này thuyền nhỏ hội chờ mình tới đạt đến nơi nào.

Có thể một đường đi về phía trước, chính là muốn đến yêu vương tòa thành vị trí, Phuong Nho cũng lười để ý hội, liền liền dạng nước chảy bèo trôi.

Càng đi càng xa, chết ở Bồ Thiên Châu trong tay yêu thú đã liền Phuong Nho đều chẳng muốn đi tính toán, dần dần, tại cái kia cực xa chỗ, Phuong Nho trong tầm mắt, rốt cục chứng kiến một tia, thật lớn kiến trúc đường nét.

"Rốt cục phải đến sao!" Phuong Nho ngấm con mắt nhìn, khoe miệng quải thượng một cái độ cong, chứng kiến cái kia cực xa chỗ trên mặt biển, rốt cục có một tòa như trên biển thủy tinh cung thật lớn vật kiến trúc đường nét.

Mà lúc này, hiển nhiên những cái kia tiềm tàng trong nước, tìm kiếm một kích trí mạng yêu vật cũng càng ngày càng nhiều.

Thế nhưng có Bồ Thiên Châu có thấy rõ tiên thiên cơ hội, trong chớp mắt đã đem những nguy cơ này hóa giải, hấp thu, khiến cái này hình thể to lớn yêu thú thành thi thể.

Trên mặt biển thủy tinh cung, càng phát ra rõ ràng, như lưu ly trong suốt, trên mặt biển nhất định chính là một đạo đặc biệt phong cảnh.

Thế nhưng phá hư cái này phong cảnh, chính là tại thủy tinh cung bên trong, từng cổ một tụ mà không tiêu tan yêu khí màu đen quanh quẩn.

Để cho cái này xinh đẹp thủy tinh cung, dính vào không khí quý quái.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 223: Tuyệt mỹ nữ yêu Vương

Gần ngay trước mặt thủy tinh cung, như một tòa vô căn cứ di chuyển trên mặt biển lưu ly ngọc chất hoa lệ cung điện.

Từng đạo trong suốt như Ngọc Quang trạch, từ này thủy tinh cung giữa dòng chuyển.

Như vậy đẹp không sao tả xiết thủy tinh cung, giống như là một đầu thật lớn con rùa, lấy nó rất nặng lưng rùa, đem cái này Cung der ở trên mặt nước.

Từng đạo yêu khí màu đen, như một cái vòng xoáy tại thủy tinh cung bầu trời ngưng tụ.

Như tối đen như mực lôi vân hắc động đang xoay tròn, để cho người ta nhìn không hàn mà tức.

Thế nhưng đây hết thảy, cũng không có để cho Phuong Nho cảm giác được cho dù là may mắn sợ, tương phản, Phuong Nho càng là chờ mong cái này yêu vương mau mau lần ra.

Chính là tầng thứ tư yêu vương, coi như bản lĩnh thông thiên, thì có thể làm gì?

Ở trước mặt mình, đây căn bản không có đủ một điểm tính khiêu chiến.

Oanh!

Đang ở Phương Nho đánh giá cái này không hề thủy tinh cùng lúc, đột nhiên trong tai truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Chỉ thấy từ thủy tinh cung bên trong, một đạo cường liệt hắc quang phóng lên cao, trong chớp mắt bạo xạ đến thủy tinh cung phía trên trong bầu trời, cái kia đạo vòng xoáy trong hắc động.

Trong nháy mắt này, Phương Nho chứng kiến một đạo thân ảnh.

Một đạo tương tự với nhân loại thân ảnh, xuất hiện ở cái kia trong nước xoáy.

"Làm sao có thể? Tầng thứ tư yêu vương, lại có điểm tương tự với thân người thân!" Phương Nho cảm thán, dường như hẳn lúc này không phải muốn cùng cái này yêu vương quyết một trận tử chiến, mà là đang xem cuộc vui.

Chỉ thấy cái này yêu vương, tay áo phiêu phiêu, màu bạc nhạt quần dài đưa nàng thân thể bao vây, dài ngang eo phát, như thác rơi xuống.

Sắc mặt bên trong, có một tia khí băng hàn lưu chuyển, hung ác phần nộ ánh mắt, cùng nàng cái này ngọt tướng mạo, có điểm không hợp nhau.

"Ta đi, cái này yêu vương không được, đều muốn hóa thành hình người!" Phương Nho chứng kiến đầu này đập lập trên không, cầm trong tay một thanh cốt kiếm mỹ nữ yêu vương, vậy mà dị thường tức giận nhìn mình lom lom, không phải sợ năng thật lợi hại, ngược lại là cảm thán không gì sánh được.

"Người cái này tử nhân loại, vì sao xông ta thánh địa, quấy nhiễu tộc nhân ta thanh tĩnh, lạm sát tộc nhân ta?" Trong trẻo nhưng lạnh lùng không gì sánh được thanh âm, mang theo một tia nổi giận bình tĩnh, nàng trừng mắt Phương Nho Cốt Kiếm một ngón tay, nói: "Hôm nay, hay dùng mạng người tôi tế tự những thứ này bị chết tại trên tay người ta tộc anh linh."

Bạch!

Nàng nói vừa xong, cước bộ đi phía trước một bước, thân thể như điện, quang mang như lửa, trong chớp mắt hướng Phương Nho oanh sát mà đến.

Trần Yêu Tháp bên trong thế giới, thật không đơn giản, mới tầng thứ tư, dĩ nhiên cũng làm có yêu vương có như thế trí tuệ, giống như người đồng dạng linh trí, lại vẫn nói ta lạm sát nàng tộc nhân? Chẳng lẽ những yêu vật này bà nơi đây trở thành phồn diễn sinh sống thánh địa?

Phương Nho ở trong lòng hơi hơi cảm thán, trong chớp mắt liền thấy yêu vương phác sát mà đến.

Như một quả cầu lửa từ trên trời giáng xuống, lại như một đạo Băng Tuyết Phong Bạo hướng chính mình đánh tới.

Phương Nho có chút điểm vô cùng kinh ngạc, mới tầng thứ tư yêu vương, làm sao thực lực liền mạnh như vậy, Trịnh Kỳ Dương bọn họ là làm sao đi qua nơi đây?

Ngay sau đó, cũng không phải do hắn suy nghĩ nhiều, trong miệng quát lạnh một tiếng.

Đao tới!

Hóa Ma Đao kim quang lập loè, hoàn mỹ thân đao tự nhiên mà thành, một đạo đao mang phun ra nuốt vào ở giữa, để cho người ta trông đã khiếp sợ.

"Tất nhiên sinh là yêu, ta muốn đi qua nơi đây, thì trách không được ta không thương hương tiếc ngọc! Dù là dung mạo người như hoa như ngọc, cũng trở ngại không ta đi tới cước bộ." Phương Nho trong miệng quát lạnh một tiếng, đối mặt cuộn cuộn sát ý mà đến yêu vương, dương tay chính là một đao bổ tới.

Oanh!

Dưới một đao này, đao khí một tiết nghìn dặm, như một đạo mở Thiên Đao nhận, trực tiếp đem cái này ngoài khơi cũng như màn vải bỏ ra một đạo thủy đạo.

Bọt nước văng khắp nơi, những cái kia di chuyển trên mặt biển yêu thú thi thể, ở nơi này đao khí phía dưới, bị một phân thành hai.

Đao khí như hồng, chém thẳng vào trời cao.

Đối mặt Phương Nho cái này cuộn cuộn đại thế, chưa từng có từ trước đến nay một đao, phác sát mà đến yêu vương, cái kia như hàn băng sắc mặt, đều là động dung, khiếp sợ.

Ầm ầm!

Đao khí cùng nàng trong tay tối cường lực lượng Cốt Kiếm một cái va chạm, cường đại đến chưa từng có từ trước đến nay đao khí, trực tiếp đã đem

trong tay nàng Cốt Kiếm cho chém gãy, sau đó trong nháy mắt chính là bành vừa vang lên, đao khí đánh vào trên thân nàng.

Chỉ một thoáng, đầu này giống như người không hai nữ yêu Vương, thân thể trên không trung cấp tốc bay ngược, trong miệng phụt lên xuất huyết dịch, vẻ mặt khiếp sợ.

Nàng căn bản không nghĩ tới, Phương Nho thực lực lực lượng, vậy mà cường đại trình độ như vậy.

Chỉ là một đao ở giữa, thắng bại chỉ thấy rõ ràng.

Mà Phương Nho chính mình, đã ở vừa mới một đao kia bên trong, nhũn mảy lại, trên mặt hiện ra lau một cái mình cũng cảm thấy khó tin ý mừng.

"Không nghĩ tới, ta vừa mới một đao kia, dĩ nhiên tại vô hình trung, rót vào tự ta vô đạo tinh túy, cái kia chính là đối đạo lý giải, vừa mới một đao kia, chính là đạo ý." Phương Nho đột nhiên hoảng có chỗ thu, "Không có ai có thể ngăn cản ta về phía trước, bình thường một đao, bao hàm ta quyết tâm, ta Đạo ý, uy lực đã bắt phạm, một đường đi về phía trước, chỉ vì thuộc về ta cái kia một mảnh thiên địa! Bất luận cái gì cản Sơn Hổ, trợn cước thạch, đều muốn trở thành ta dưới chân đá kê chân."

Phương Nho ở trong lòng không hiểu cảm khái, lúc này, hắn đột nhiên có loại bỗng nhiên hiểu rõ linh ngộ, đây là một loại đối "Đạo ý" linh ngộ, cũng là đối tự thân vô đạo linh ngộ, càng là đối với mình đi ngược lên trời, một đường đi về phía trước, dù là nhiều ít gian khổ, nhiều ít đá kích, nhiều ít thất bại, đều đánh không chết quyết tâm.

Phản này quyết tâm, cũng là tu đạo đạo tâm, linh ngộ một, liền có thể làm cho mình đối nói truy cầu càng thêm chấp nhất.

Con đường tu hành, vốn là nghịch thiên vì đi, đạo tâm trong năm tháng tổng hội như tại đại lăng đảo sa bị đảo tận, đến lúc đó sẽ có một loại chuyện không phải là thành bại chuyển đầu không cảm giác bị thất bại đá kích đạo của chính mình tâm.

Vừa mới đối mặt cái này tương mạo đáng đẹp, nói là tộc nhân đòi công đạo đại nghĩa lời nói, để cho Phương Nho nội tâm có một tia hơi hơi sóng lớn, thế nhưng cái này cùng chính hắn một đường đi về phía trước, gió mặc gió, mưa mặc mưa tu đạo chí tâm so với, đây tính toán là cái gì.

Cho nên vừa mới một đao kia, hắn là bỏ nát những thứ này để cho tâm hắn sinh hồ thẹn áy náy cảm giác, cũng trong phút chốc, đem cái kia cổ chưa từng có từ trước đến nay quyết tâm, rót vào tại một đao kia bên trong.

Một đao kia, chính là hắn quyết tâm một đao, tại hắn quyết tâm phía dưới, bất kỳ cái gì trở ngại đều muốn ở nơi này một đao bên trong phá diệt.

Một đường đi về phía trước, không có bất kỳ đồ vật, có thể ngăn cản hắn đi về phía trước cước bộ.

Rống!

Đang ở Phương Nho đắm chìm trong loại kia trong nháy mắt linh ngộ được Đạo ý, chấp nhất cùng với chính mình một đường đi về phía trước quyết tâm lúc, đột nhiên bên tai truyền đến một tiếng ngập trời rống giận.

Phương Nho trong nháy mắt liền thu hồi tâm thần, hắn suýt chút nữa quên mình lúc này là ở Trần Yêu Tháp bên trong, đang cùng một đầu tuyệt mỹ nữ yêu Vương Tiến đi lấy sinh tử quyết đấu.

Phương Nho ánh mắt nhìn lại, tại cái kia không trung, nơi nào còn có tuyệt mỹ nữ yêu Vương thân ảnh.

Chỉ thấy một đầu toàn thân vậy màu bạc như khải giáp, hình thể có thể so với một chiếc thuyền lớn răng nhọn cự sa vậy cái kia thật lớn như cây kéo đuôi to, trên không trung mở tròn máu miệng lớn, mãnh mẽ hướng chính mình cắn nuốt.

"Hiện hình!" Phương Nho chứng kiến đầu này yêu vương hiển hiện ra chân thực nguyên hình, cùng vừa mới cái kia tương mạo tuyệt mỹ nữ yêu Vương đáng vẻ, chênh lệch khá xa, quả thực khác nhau trời vực.

PS: Cầu chống đỡ, phiếu đề cử, nguyệt phiếu, khen thưởng, đặt, ngày hôm qua hồi biên tập, hắn cự tuyệt cho trên quyền sách đề cử cơ hội, hơn nữa còn đá kích bản thân nhiệt tình, để cho bản thân mở sách mới, đây là chê cười, ta làm sao lại đem chính mình dốc hết tâm can lịch huyết sở sáng tác thần đề TJ, hiện tại thật yêu cầu mọi người chống đỡ, dù là chỉ có người nhóm đang nhìn, cho các người mà viết, ta cũng muốn viết xong! !

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 224: Năm tầng qua thang mây

Ngay sau đó, đối mặt như vậy xấu xí cự sa yêu vương, Phương Nho đã không có loại kia lòng nhân từ.

Cũng không muốn sẽ cùng nó ham chiến, trong chớp mắt, một hồi tường hòa kim quang, từ Phương Nho trên đỉnh đầu hiện lên.

Hắn trực tiếp đem Đan Anh hiển hiện ra, lợi dụng Bồ Thiên Châu lực lượng trực tiếp đem đầu này yêu vương hấp thu.

Vù vù!

Bồ Thiên Châu bên trong, một đạo ngân châm quang mang bạo xạ ra, trực tiếp liền đâm vào đến cuộn cuộn phi nhanh mà đến cự sa yêu vương vị trí trái tim.

Nó thân thể không lồ, cũng trong nháy mắt này dừng lại, sinh mệnh khí tức tại cực nhanh trôi qua.

Trong chốc lát, đầu này có thể hóa hình người yêu vương, ngay tại Bồ Thiên Châu hấp thu bên trong, mất đi toàn bộ khí tức, trong nháy mắt từ không trung rơi xuống phía dưới.

Bánh vừa vang lên, nện ở trong biển, lấp bắp lên mấy người cao bột nước.

Phương Nho thoả mãn vỗ vỗ tay, nhận lấy loại kia tuyệt không thể tả thân thể hấp nặn quá trình.

Hôm nay tại Trần Yêu Tháp bên trong, Phương Nho đã không nhớ rõ đây là lần thứ bao nhiêu hưởng thụ loại này phiêu phiêu dục tiên tư vị.

Hắn Tạo Hóa Thiên Thể, chính như Quy Tắc tại hấp nặn lấy, nhiều như vậy yêu thú sinh mệnh khí tức, bị Bồ Thiên Châu luyện hóa thành thuần túy lực lượng sau đó, dùng để hấp nặn chính mình thân thể, nhưng là lại là cơ hồ nhỏ bé.

Bất quá Phương Nho cũng không vội, hiện tại tìm được hấp nặn thân thể phương pháp, hắn liền tin tưởng, một ngày kia chắc chắn đem chính mình thân thể, tạo thành Tạo Hóa Thiên Thể.

Cũng chỉ có đến lúc đó, có thể mới có thể biết bên trong bí mật.

Làm Bồ Thiên Châu tại mấy hơi thở, đem hấp thu lực lượng toàn bộ chuyển vận đến Phương Nho thân thể bên trong sau đó, Phương Nho cũng từ loại kia phiêu phiêu dục tiên thoải mái cảm giác bên trong hồi phục tới.

Dưới chân thuyền nhỏ, tiếp tục tiến lên lấy, thoáng chốc đi tới thủy tinh cung bên cạnh.

Phương Nho nhảy xuống thuyền nhỏ, một bước bước vào thủy tinh cung bên trong.

Chứng kiến một khe hở không gian hiển hiện lấy, Phương Nho khẩn cấp bước vào.

Tiến vào không gian này nhộng Đạo chi bên trong, Phương Nho trong lòng hiếu kỳ cũng bắt đầu nhiều.

Hắn nhớ kỹ Trịnh Kỳ Dương nói qua, vừa tới năm tầng là tay mới ô dù, ở chỗ này không sẽ cùng cùng đi liếc tháp đồng môn gặp, hơn nữa Trịnh Kỳ Dương một mực cấm ở tầng thứ năm, đánh không lại trần thủ bản tầng yêu vương.

Bằng Trịnh Kỳ Dương Chân Khí Cảnh đỉnh phong thực lực, vậy mà đánh không lại tầng thứ năm yêu vương, Phương Nho đã ở suy đoán cái này tầng thứ năm lại là một cái dạng gì hoàn cảnh, trần thủ bản tầng yêu vương, thực lực lại là một cái thể nào tồn tại?

Chân Khí Cảnh đỉnh phong người, đều đánh không lại, chẳng lẽ trần thủ tầng thứ năm yêu vương, lại là Hóa Khí Cảnh tồn tại?

Phương Nho ở trong lòng suy tư, ngược lại là có điểm mong đợi, cái này Trần Yêu Tháp bên trong, một tầng so một tầng hung hiểm, khiêu chiến độ khó cũng là một tầng so một tầng đề cao.

Bất kể thể nào dạng, Trần Yêu Tháp cũng có mười tám tầng địa ngục danh xưng, mới chính là mười tám tầng, không có khả năng đơn giản như vậy.

Đương nhiên, trước mắt mà nói, đối Phương Nho mà nói, phía trước cái này mấy tầng còn không có gì khiêu chiến, chỉ là phía sau như thế nào, ngay cả Phương Nho cũng biết.

Thế nhưng hắn người mang Bồ Thiên Châu, đối yêu vật có thiên nhiên áp chế hấp thu, ngược lại để Phương Nho không có cảm giác được nguy hiểm gì, có chí là âm thầm vui vẻ.

Phải biết, chính mình hấp nặn thân thể thành Tạo Hóa Thiên Thể cơ hội, đều ở chỗ này, yêu vật càng mạnh, chúng nó trong cơ thể ẩn chứa sinh mệnh khí tức liền sẽ càng nồng đậm, đối với mình hấp nặn thân thể có gặp may mắn trợ giúp.

Bạch!

Phuong Nho ánh mắt nhoáng lên, khôi phục thanh minh.

Hắn ánh mắt đảo qua, mờ mịt chung quanh, liền phát hiện mình lúc này đứng ngao nghể tại một ngọn núi cao đỉnh bên trong.

Trong tầm mắt, khắp nơi đều là phóng lên cao núi cao, một mảnh biển rừng pháp phòng, lục âu sum suê.

Đứng nơi này quan vọng, Phuong Nho cho là mình lúc này là tại trong sự môn, đang đứng tại nơi nào đó trên đỉnh núi cao, ngắm nhìn từng ngọn phóng lên cao núi cao pháp phòng.

Tại Phong cùng Phong ở giữa, Phuong Nho chứng kiến, từng ngọn treo trên bầu trời rủ xuống thang mây, thành giao thông nữ nói.

Tại chính mình chỗ đứng lập núi cao bên trong, thì có một cái rộng vài trượng thang mây đi thông xa xa cái kia núi cao bên trong.

Thang mây phía dưới, chính là một mảnh mê man sương mù sắc, hiển nhiên, phía dưới là vực sâu vạn trượng, té xuống chính là phần thân toái cốt kết cục.

Phuong Nho nhặt lên một khối to bằng đầu người tảng đá, hướng Phong ném tới, qua một lúc lâu đều không có nghe được hồi âm.

Ngay sau đó thồn thức một tiếng, vỗ vỗ tay.

Hắn biết, cái này Phong phía dưới, đã là sâu không thấy, mà người muốn từ cái này chật hẹp thang mây phía trên đi qua, cũng là có chút điểm nguy hiểm.

Một trận gió thổi tới, thang mây cũng như bàn đu dây tại cái kia lắc lư, chập chòn ra kệt kệt kệt kệt âm thanh, phảng phất cái này thang mây, bất cứ lúc nào cũng sẽ gãy mất, sau đó ngã xuống.

Bất quá Phuong Nho trong tầm mắt, ngược lại là không nhìn thấy yêu thú cái bóng, dường như bốn phương tám hướng, đều là im lặng, phong cảnh như tranh vẽ.

"Kỳ Dương chính là cấm ở tầng này một mực làm khó dễ, hôm nay ta liền tới gặp gỡ." Phuong Nho mỉm cười một tiếng, tinh tế nỉ non, lập tức hướng cái kia thang mây đi tới.

Thang mây là từng tấm ván, khoanh ở hai cái thật lớn xích sắt bên trong, người đi ở phía trên, đều sẽ tả điều hữu hoảng, đang nhìn xem Phong cái kia mặt mờ vụ khí dày, sợ cao nhân chứng kiến tình hình này đều sẽ đầu vàng mắt hoa bước bất động bước chân.

Thế nhưng Phuong Nho lại đối cái này căn bản không có ảnh hưởng, một cước bước lên cái này như nhảy dây loạn choạng thang mây, lập tức lực lượng toàn thân như sao băng, trong miệng quát lạnh một tiếng: Định.

Cái này lay động như bàn đu dây thang mây, tại Phuong Nho một cước định lực phía dưới, phảng phất như một ngọn núi đè xuống, vững vàng đem cái này loạn choạng thang mây cho bình ổn hạ xuống.

Phuong Nho từng bước hướng thang mây đối mặt đi tới.

Thang mây chỗ mắc đến đối mặt ngọn núi, theo Phuong Nho cũng là cực xa.

Phảng phất cái này thang mây như một con cự xà kéo dài qua tại giữa hai ngọn núi, đầu này ở chỗ này, một đầu khác cắm vào trong sương mù mịt mờ, thấy không rõ phương hướng.

Đám này Phong bên trong, khắp nơi một mảnh vụ khí quanh quẩn, mê mẩn mịt mờ, như lên sương mù buổi sáng, ánh mắt thấy chỗ, cũng không xa.

Phuong Nho từng bước hướng đối mặt đi lại, ánh mắt bốn phía nhìn quét, tìm kiếm yêu thú cái bóng.

Bất tri bất giác ở giữa, Phuong Nho liền đi hơn phân nửa lộ trình.

Hắn đã mơ hồ trong đó, có thể chứng kiến tại vụ khí phần cuối, thang mây xen vào tại đối diện núi cao bên trong.

Ngay sau đó, Phuong Nho cước bộ không khỏi nhanh hơn rất nhiều.

Đột nhiên vào lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến, để cho Phuong Nho sinh lòng cảnh giác, hành tẩu cước bộ cũng là dừng lại.

Kiệt kiệt! !

Từng đạo sắc nhọn âm u tiếng cười, truyền vào Phuong Nho trong tai.

Lúc này, đột nhiên dưới chân thang mây bắt đầu kịch liệt lay động.

Phảng phất như một con thuyền bình ổn trên mặt biển tiến lên thuyền, đột nhiên đụng phải sóng to gió lớn, thuyền nhỏ trên mặt biển lang bạc kỳ hồ, tả điều hữu hoảng.

Không cẩn thận, thuyền nhỏ cũng sẽ bị một cái sóng lớn đập bay.

Mà thang mây, giống như cái kia đột nhiên gặp sóng to gió lớn cuộn sạch thuyền nhỏ, trong nháy mắt này lay động dựng lên.

Cho ta định!

Phương Nho ở trong lòng hét lớn một tiếng, vừa mới thả lỏng lòng cảnh giác, đã ở chỉ một thoáng căng thẳng.

Tại Phương Nho cự lực đè một cái phía dưới, cái này kịch liệt lay động thang mây, rốt cục bình ổn rất nhiều, đột nhiên trong tai trừ nghe được cái kia sắc nhọn âm hiểm cười bên ngoài, còn truyền đến bành bành bành bành cấp tốc tiếng bước chân.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 225: Thang mây chi chiến

Tìm theo tiếng mà trông, Phương Nho liền thấy tại thang mây hai mặt, đột nhiên chứng kiến tiền hậu giáp kích tư thế, hai đội khổng lồ Yêu binh như thiên quân vạn mã qua cầu độc mộc hướng chính mình giáp công mà đến.

"Đến tốt lắm, gia đang rầu tìm không được các người đám này súc sinh, lại không nghĩ rằng còn có chút trí tuệ, phải chờ ta đi tới thang mây phân nửa lúc, mới đến trở tay không kịp." Phương Nho cười lạnh một tiếng, giơ tay lên một cái, trong chớp mắt hóa khí thành đao, kim quang lóng lánh Hóa Ma Đao bị nắm trong tay.

Loại này đối mặt thiên quân vạn mã, ta từ thông thả, không hề bị lay động ngạo ý, trong nháy mắt để cho dòng máu của hắn sôi trào.

Dù là bây giờ đang ở thang mây bên trong, có ngã xuống liền phản thân toái cốt nguy hiểm, hắn cũng hồn nhiên không sợ, có đến là một cổ dũng khí đập trời cao, đánh một trận hồi sinh từ hào khí vượt mây.

"Giết!"

Đối mặt sẽ phải đem mình làm bánh chèo bao Yêu binh, Phương Nho ngược lại dẫn đầu giẫm chân tại chỗ, thân đao nhất chuyển, đập lên binh ổn thêm cấp tốc tiến độ, một đao cắm vào Yêu binh trái tim.

Trong chớp mắt, tại Phương Nho dưới một đao này, cuộn cuộn đại thế, chưa từng có từ trước đến nay một đao bên trong, thì có mấy đầu Yêu binh ở nơi này chật hẹp thang mây bên trong như lá rụng hướng Phong rơi xuống mà đi.

Yêu binh huyết, như mưa tại vậy, đem cái này thang mây nhiễm hồng, phía sau Yêu binh chen không tiến vào, phía trước Yêu binh bị một đao kết tính mệnh, từ thang mây bên trong rơi xuống.

Trong lúc nhất thời, Phương Nho chiến ý vô song, bất kỳ cái gì Yêu binh, ở trước mặt hắn, đều bên trong giây, căn bản không chống nổi hắn một đao chi uy.

Trong chớp mắt, đám này Yêu binh ngay tại Phương Nho trong tay, bị tàn sát qua trăm.

Thế nhưng chúng nó không biết sống chết, thô bạo hai mắt huyết hồng không gì sánh được, một đầu tiếp một đầu Yêu binh, từ thang mây bên trong rơi xuống, chiến đấu kịch liệt, xa xa xem, chính là chứng kiến cái này ở thang mây bên trong, vô số Yêu binh đem thang mây nhồi vào.

Thang mây nơi trung tâm, một đạo tại Yêu binh trước mặt, có vẻ gầy yếu không chịu nổi thân ảnh, cả người là huyết quơ một thanh kim sắc Bá Đao, ở nơi này vạn Thiên Yêu binh vây kín bên trong, không có một đầu Yêu binh có thể mang cái này nhìn gầy yếu không chịu nổi nhân loại cảm xuống.

Phương Nho một đao mãnh mẽ bỏ xuống, đao khí cái nào cầu vòng, trong nháy mắt liền thu lấy mấy đầu Yêu binh tính mệnh, lúc này hắn, chiến ý trong chốc lát không hai, như chiến thần đích thân tới, giết được Yêu binh nghe tin đã sợ mất mật.

Là thời điểm kết thúc!

Phương Nho ở trong lòng cảm thán, loại này trong thiên quân vạn mã, khoái ý ân cừ tàn sát, để cho hắn không bỏ xuống được trong tay Bá Đao.

Thế nhưng mỗi giết chết một đầu Yêu binh, Bồ Thiên Châu hấp thu dinh dưỡng lại thiếu một phần.

Chiến niềm vui tràn trề, không biết uể oải, nhưng không nghĩ lãng phí nữa.

Vù vù!

Hắn nhanh chóng tuôn ra một mảnh khu vực chân không, trong chớp mắt đem Đan Anh hiển hiện ra.

Tại hần đỉnh đầu bên trong, một hồi kim quang bắt đầu khởi động, Đan Anh một quyền vung ra, như tập tễnh học theo tiểu hài tử, dững hờng mà thẳng trước.

Bổ Thiên Châu đã ở chỉ một thoáng hưng phấn không gì sánh được, lập tức bạo xạ ra hàng trăm hàng ngàn vết như ngân châm quang mang.

Quang mang hình thành một đạo thật lớn lưới ánh sáng, trong chớp mắt đem nơi đây bao phủ.

Hưu hưu hưu!

Như ngân châm bạo xạ ra âm thanh, nghe vào Phương Nho trong tai vô cùng rõ ràng.

Trong chớp mắt, những thứ này gào thét Yêu binh đều an tĩnh lại, chúng nó sinh mệnh khí tức đang trôi qua, tại tiêu tán.

Tại chúng nó vị trí trái tim, như có một cây ngân châm đâm vào nơi đó, cực nhanh hấp thu chúng nó toàn bộ.

Trong chốc lát, cái này chỉ ít số Thiên Yêu binh, ngay tại Bổ Thiên Châu thủ đoạn nghịch thiên bên trong, thành như phong hoá cây khô, mất đi toàn bộ sinh mệnh khí tức, toàn bộ hướng thang mây phía dưới rơi xuống mà đi.

"Cho ta thu!" Phương Nho đột nhiên, ở trong lòng hét lớn một tiếng, câu thông Đan Anh muốn trong nháy mắt thu hồi trong cơ thể, hiện vào giờ phút như thế này, Phương Nho không muốn để cho Bổ Thiên Châu đem những này hấp thu lực lượng chuyển vận cho chính mình.

Đan Anh trong nháy mắt liền tiêu thất, tiến nhập Phương Nho đan điền khí hải chỗ, kể cả một chỗ, còn có Bổ Thiên Châu.

Trên thời gian, Phương Nho nắm chặt vừa đúng, chỉ cần Bổ Thiên Châu còn chưa kịp đem hấp thu lực lượng luyện hóa thành thuần túy lực lượng, ở nơi này khe hở, Phương Nho đầu tiên thu Đan Anh.

Thật đúng là đi!

Phương Nho thờ phào một cái, đây cũng là hắn suy nghĩ ra được một điểm phương pháp, hiện tại thử một lần, thật đúng là dùng được.

Kể từ đó, Phương Nho có thể trước hết để cho Bổ Thiên Châu đem các loại hấp thu luyện hóa tốt lực lượng để dành, đợi được thời điểm một chỗ chuyển vận cho chính mình, miễn cho hấp thu một lần chuyển vận một lần, quá phiền phức.

Tiêu diệt mấy ngàn con Yêu binh, hiển nhiên hiện tại là an toàn, Phương Nho thân ảnh cực nhanh tại thang mây bên trong xuyên toa, hướng thang mây nơi cuối cùng lao đi.

Một bước bước lên núi cao, thoát ly thang mây, loại này làm đến nơi đến chốn cảm giác, mới khiến cho Phương Nho cảm giác được tự tại.

Ánh mắt đảo qua ở giữa, lại một tòa thang mây xuất hiện, hiển nhiên, thang mây bả cái này từng ngọn núi cao tương liên, phải tìm được bản tàng yêu vương, chỉ có đề xuống con đường này đi.

Phương Nho không do dự, lần nữa bước lên này đi thông khác một ngọn núi cao thang mây, hắn biết những cái kia Yêu binh, phải đợi chính mình đi lên thang mây sau đó mới có thể xuất hiện, muốn tại như cầu độc mộc bên trong thang mây phía trên, đem mình làm văn thần.

Thế nhưng,

Phương Nho sẽ sợ sao? Hắn ngược lại tràn ngập chờ mong, hy vọng bảo tố tới mãnh liệt hơn một ít.

Có vừa mới kinh nghiệm, Phương Nho đi ở thang mây bên trong, càng là cẩn thận một chút.

Thế nhưng bước chân hắn, nhưng ở vô hạn nhanh hơn.

Dưới chân thang mây, chi chi nha nha vang, Phương Nho mỗi một bước đạp xuống đi, khác một bước đã cấp tốc nhảy ra, như một ngọn gió xẹt qua.

Khi hắn hành tẩu đến phân nửa lúc, đột nhiên trong tai lần nữa truyền đến kiệt kiệt âm u tiếng cười.

Chợt, dưới chân thang mây, lại một lần nữa bị ngoại lực lay động.

Phương Nho khóe miệng hiển hiện một cái độ cong, tất cả lực lượng như sao băng, một đôi chân như mọc rễ đạp mạnh lấy thang mây, trong nháy mắt để cho cái này lay động tốc độ bình ổn hạ xuống.

Như thiên quân vạn mã hướng chính mình đánh tới cấp tốc tiếng bước chân, lại một lần nữa tại thang mây bên trong vang lên.

Phuong Nho chứng kiến, trước sau hai mặt, có như thủy triều Yêu binh lại một lần nữa quơ trong tay xấu xí vũ khí, hướng chính mình đằng đằng sát khí vọt tới.

Ai!

Chứng kiến cái này cảnh tượng, Phuong Nho lắc đầu, thật sự là vì những thứ này Yêu binh chỉ số IQ đáng lo.

E rằng đối những thứ này Yêu binh mà nói, đây chính là chúng nó kẻ sách, muốn coi Phuong Nho là con mồi, chạy tới thang mây trung tâm lúc, tiền hậu giáp kích, tiến thoái không đường.

Thế nhưng Phuong Nho lại đem chúng nó những thứ này kẻ sách trở thành não tàn biểu hiện.

Rõ ràng tại vừa mới cái kia đạo thang mây lúc, chúng nó kẻ sách này cũng đã mất đi hiệu lực, hiện tại vẫn như cũ như vậy, ngược lại để Phuong Nho cười lạnh.

Ngay sau đó, Phuong Nho cũng lại lười nhác cùng chúng nó làm nhiều vươngong vù.

Vù vù!

Từ Phuong Nho trên đỉnh đầu, kim sắc tường quang hiển hiện, Đan Anh hiển hiện ra.

Như tiểu hải từ tập tễnh học theo một bước vung ra, Bồ Thiên Châu thoáng chốc nở rộ như ngân châm quang mang.

Cái này vô số kẻ Yêu binh, trong nháy mắt bị Bồ Thiên Châu ngân châm quang mang như lưới lớn cho bao phủ.

Xích xích xích!

Từng đạo như ngân châm quang mang, đâm vào đến chúng nó vị trí trái tim, tất cả Yêu binh, cũng như bị hạ quyết định thân thuật, chúng nó khí tức tại cấp tốc biến mất.

PS: Uá thích liền đặt đi. Cầu chống đỡ,

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 226: Hình người yêu vương

Có ít nhất mấy ngàn con Yêu binh toàn bộ sinh mệnh khí tức, tại sau một lát bị Bồ Thiên Châu hấp thu hầu như không còn, thành từng cỗ một thân khô, như phong hoá thi thể, nhao nhao như mưa xuống rớt xuống thang mây, rớt xuống thang mây hạ cái kia vực sâu vạn trượng.

Phuong Nho vỗ vỗ tay, giải quyết hết những thứ này IQ thấp hạ không gì sánh được, thực lực ở trước mặt mình không đáng giá nhắc tới Yêu binh sau đó, chính là lần nữa cấp tốc xuyên toa.

Cái này tầng thứ năm, đều là núi cao cao ngất, thang mây mắc.

Mê mẩn mờ ánh mắt, Phuong Nho cũng không biết cái này tầng thứ năm có bao nhiêu toà cự phong, muốn đi qua bao nhiêu cái dạng này thang mây, mới có thể tìm được yêu vương vị trí.

Phuong Nho hiện tại, coi như là thăm dò cái này tầng thứ năm Yêu binh chiến lược.

Chỉ cần mình đi tới thang mây trung tâm, sẽ có vô số Yêu binh, chuyển tiền hậu giáp kích tư thế, đối với mình vây kín.

Cứ như vậy, Phuong Nho đã vượt qua không dưới mười ngọn thang mây.

Bị Bồ Thiên Châu hấp thu Yêu binh, Phuong Nho thô sơ giản lược tính toán hạ, ít nhất là mấy vạn nhiều.

Trước mắt, từng cái thang mây, vẫn là bốn phương thông suốt đi thông Phong chỗ sâu, Phuong Nho tiếp tục tiến lên lấy.

Đọc theo đường đi, đem các loại Yêu binh lực lượng, bằng vào Bồ Thiên Châu thủ đoạn nghịch thiên, hấp thu, luyện biến thành của bản thân.

Bất tri bất giác ở giữa, Phương Nho đã đi qua không dưới hai mươi cái thang mây.

Ở nơi này ở giữa, bị Bồ Thiên Châu hấp thu Yêu binh số lượng, đã là mấy vạn, đã để Phương Nho đều không tính được tới, nhớ không rõ.

Thế nhưng, Bồ Thiên Châu bên trong luyện hóa lực lượng, lại bị Phương Nho lợi dụng chính mình Đan Anh, không chế lấy.

Hắn muốn duy nhất, để cho Bồ Thiên Châu bả cổ lực lượng này chuyển vận cho chính mình.

Dần dần, Yêu binh số lượng, tựa hồ càng ngày càng nhiều.

Phương Nho cũng suy đoán, chính mình khoảng cách yêu vương nơi ở, càng ngày càng gần.

Bởi vì chỉ có yêu vương phụ cận, những thứ này Yêu binh mới là dày đặc nhất.

Yêu binh càng nhiều, đối Phương Nho mà nói, lại càng tốt, muốn đáp nặn chính mình thân thể, cần thiết lực lượng, quá mức khổng lồ, cực lớn đến tốt đỉnh.

Mỗi đầu Yêu binh xuất hiện, đều tre già măng mọc đang vì đáp nặn Phương Nho thân thể, làm công hiến.

Nếu có người chứng kiến Phương Nho cái này trừ yêu thủ đoạn, là như thế nghịch thiên, sợ rằng liền Trần Yêu băng xếp hàng thứ nhất Hóa Vô Sinh đều muốn rút xuống móng, cam bái hạ phong.

Lại một lần nữa tại thang mây phía trên, thu gặt số Thiên Yêu binh sinh mệnh khí tức, Phương Nho bước qua cái này nói thang mây, đi lên núi cao.

Trong tầm mắt, xa xa, có một tòa vô cùng lớn núi cao, hướng dựng lên.

Toà kia Phong, về khí thế so với cái này chút Phong càng vĩ ngạn, hơn nữa tại Phong một bên, còn có nồng nặc yêu khí màu đen quanh quần.

Chứng kiến tình hình này, Phương Nho tâm thần vui vẻ.

Rốt cục phải đến sao!

Chứng kiến xa xa toà kia cự phong, Phương Nho chân mày buông lỏng, vung tay vung chân.

Ngay sau đó, chứng kiến trước mắt còn có ba đạo thang mây lộ trình, mới có thể thông hướng cái kia cự phong, chính là bước nhanh hơn, hướng cái kia cự phong lao đi.

Cái này ba đạo thang mây, cũng là Yêu binh dày đặc nhất địa phương.

Phương Nho đi tới thang mây trung tâm, nhất thời bốn phương tám hướng đều hưởng ứng ra khiến lòng run sợ gào thét cùng cười the the.

Thang mây kịch liệt bị ngoại lực lay động, Phương Nho lại không hề bị lay động.

Trực tiếp chính là hiển hiện ra Đan Anh, lấy Bồ Thiên Châu lực lượng đem các loại miệng cộp gan thò Yêu binh hóa thành đáp nặn chính mình thân thể dinh dưỡng.

Ở nơi này tầng thứ năm Yêu binh số lượng, đã cực lớn đến một cái kinh người con số.

Có ít nhất mấy trăm ngàn Yêu binh, thành đáp nặn Phương Nho sức mạnh thân thể, chứa đựng tại Bồ Thiên Châu bên trong.

Khoảng cách yêu vương cái kia cự phong càng ngày càng gần, khi cuối cùng một đạo thang mây, bị Phương Nho đi hết, lúc này, hắn bước lên yêu vương vị trí cự phong.

Một tòa vô cùng hoa lệ cung điện, như cung khuyết quỳnh lâu hùng tri nơi này Phong bên trong.

Chứng kiến chỗ này hùng tri tại chỗ này cự phong cung khuyết đại điện, Phương Nho phảng phất cảm giác mình chứng kiến, không phải yêu vương hành cung, mà là người tu hành thánh điện.

Lúc đó tại Thân Truyền phong lúc, Phương Nho liền thấy qua thân truyền đệ tử điện phủ, nhưng là bây giờ chứng kiến chỗ này từng đứng ở chỗ này đại điện, hiển nhiên so thân truyền đệ tử sở tu hành điện phủ cũng phải lớn hơn.

Chỉ là tại chung quanh đại điện, có hắc sắc quỷ dị yêu khí quanh quần, để cho cái này hoa lệ cung điện, tràn đầy âm u mùi vị.

Rống!

Đột nhiên, một đạo đỉnh tai như óc tiếng gầm, tự đại trong điện truyền ra.

Chỉ một thoáng, Phương Nho cảm giác được một cổ đại địa tại chấn động ảo giác, cái kia thật lớn gào thét, phảng phất như một con mãnh thú thuở hồng hoang liền muốn phá lồng ra.

Oanh!

Một đạo tiếng vang cực lớn, như một đạo sấm rền ở chân trời lăn qua, trong chớp mắt, chỉ thấy một vệt hào quang, từ trong đại điện phóng lên cao.

Ánh sáng như màu máu, tựa hồ như một cái sông máu xuyên qua trời cao, để cho người ta thấy mà sợ.

"Thảo nào kỳ Dương một mực cấm ở tầng này làm khó dễ, chỉ bằng trần thủ bản tầng yêu vương, chỗ bày ra thực lực, cũng quả thật có chút thực lực." Phương Nho chứng kiến cái kia đạo phóng lên cao huyết quang, tại thâm nghĩ trong lòng một tiếng, trên mặt hiện ra vui vẻ.

Đạo tới!

Phương Nho ở trong lòng quát lạnh một tiếng, giơ tay lên một cái, chớp mắt một vệt kim quang hiện lên, kim quang hóa thành bá khí Hóa Ma Dao, nắm trong lòng bàn tay.

Huyết sắc Trường Quang, chớp mắt như một vệt ánh sáng màu máu chỉ nhận, lấy phác thiên cái thiên sát khí, hướng Phương Nho chém tới.

Phảng phất lúc này, cái này đạo huyết quang, chỉ là một đạo Khai Thiên Phách Địa ánh đao, muốn một đao đem Phương Nho chém thành hai khúc.

"Cút cho ta!"

Phương Nho quát lạnh một tiếng, trong tay kim sắc bá khí, lập tức chính là một đao hướng cái này bỏ tới huyết sắc Trường Quang bỏ tới.

Oanh!

Thật lớn chuyển hình bán nguyệt ánh đao màu vàng óng, từ Phương Nho dưới một đao, bạo dũng ra.

Dưới một đao, bao hàm Phương Nho tinh thần, chưa từng có từ trước đến nay, chỉ vì tìm kiếm thuộc về mình cái kia một phần thiên địa quyết tâm.

Đạo ý đều đã bao hàm hấn ý chí cùng quyết tâm, nhất thời không gian cũng như màn vải vang vọng ra bị phách mở lời vang.

Ánh đao màu vàng óng cùng cái kia huyết sắc hồng quang, như hai đại cao thủ tuyệt thế kiếm trong tay, đột nhiên tới một người đại đối quyết.

Oanh vừa vang lên, phảng phất như không ở giữa đều vào lúc này nổ mạnh thành mảnh nhỏ.

Cái kia cường liệt lực đánh vào cùng dư ba, trong nháy mắt đem xung quanh cự thạch cuộn sạch, cự thạch đều được đá vụn, khắp nơi lấp bấp bay loạn.

"Ách!"

Một đạo kinh dị thanh âm vang lên.

Ánh đao tán đi, dư uy không dứt, ánh đao màu đỏ ngòm rốt cục tụ lại, hình thành cả người cao to có chín thước, toàn thân mặc quần áo huyết hồng không gì sánh được, dữ tợn sừng thú chất khải giáp trung niên nam nhân.

Đối, là một người, còn là một nam, trung niên chi tướng, ca má chòm râu, ánh mắt trống rỗng như không, tướng mạo nhìn vô cùng nghiêm túc.

Cái này thân mang huyết sừng dài chất khải giáp trung niên nam nhân, đập lập trên không, chỗ trống như không có con người hai mắt, bề ngoài lấy Phương Nho, tựa hồ đối Phương Nho vừa mới một đao kia có chỗ kiêng kỵ.

Phương Nho cũng nhìn hấn, chứng kiến cái này cùng người giống nhau như đúc yêu vương, Phương Nho cũng là kinh ngạc không gì sánh được.

Thế nhưng trong nháy mắt nghĩ đến tại tầng thứ tư lúc, mỹ nữ kia yêu vương, tại chính mình dưới một đao, lộ ra nguyên hình, cái này tầng thứ năm yêu vương, đến lúc đó cũng bất quá là như thế, tất nhiên sẽ hiển hiện ra nó nguyên hình.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 227: Dao ý vô song

"Kỳ Dương hội kệt ở chỗ này làm khó dễ, cũng lại chỗ khó tránh khỏi, không nghĩ tới cái này yêu vương khí tức, so sánh với một tầng mạnh hơn, tại ta cái kia dưới một đao, vậy mà không có hiện ra nguyên hình." Phương Nho đánh giá đầu này đập lập trên không, bề ngẩng cùng với chính mình yêu vương, cảm thụ được nó thực lực, ở trong lòng âm thầm tính toán.

Vừa mới, yêu quái này Vương, biến thành thân cái kia huyết quang trăm, chính là hấn nhất kích tất sát chí lực, thế nhưng tại Phương Nho trước mặt, cũng không có đưa đến hiệu quả.

Tương phản, còn bị Phương Nho cái kia cuộn cuộn đại thể một đao, bức cho bách khai.

Lúc này, so Phương Nho càng kinh hãi, chính là chỗ này yêu vương, hấn căn bản không nghĩ tới, chính mình một đòn tất sát, dĩ nhiên tại trước mắt nho nhỏ này nhân loại trên người, bị hóa giải vô tung vô ảnh.

Muốn chính mình, vừa mới yêu vương biến thành thân huyết quang trăm, bản thân liền là hấn tự thân toàn bộ một kích.

Lấy tự thân toàn thân huyết nhục, lực lượng, sinh mệnh khí tức hóa thân huyết quang nhất trăm, tương đương với đưa nó tự thân toàn bộ tất cả, đều ngưng tụ ở vừa mới địa (mà) huyết quang trăm bên trong.

Thế nhưng tại Phương Nho trước mặt, nhưng là không được tác dụng, điều này không khỏi làm cho hấn chấn động, chấn động hơn, cái kia như không có con người chỗ trống hai mắt, đều có động dung.

Song phương quan sát chốc lát, Phương Nho lắc đầu, một liếm môi, trên người chiến ý bị đốt.

Phương Nho lúc này ý tưởng chính là muốn cùng cái này có hơi chút thực lực hình người yêu vương, đại chiến một trận.

Chỉ một thoáng, Phương Nho cước bộ đập một cái, toàn bộ thân hình giống như cát cánh phác sát con mồi điều hầu, đột ngột từ mặt đất mọc lên.

Trong tay kim sắc Bá Đao, một đao đao mang phụt lên ra, đây là hấn đem tự thân lực lượng, vô hạn dừng mãnh vào đến Hóa Ma Đao bên trong.

Hóa Ma Đao vào lúc này, vang lên ô tiếng ô ô vang, phảng phất có vô số yêu ma tại sám hối chính mình tội nghiệt, đang khóc tự trách chính mình sở sở sở vì.

Ở nơi này một chút, Phương Nho mới chính thức lĩnh ngộ được sáng tạo Hóa Ma Đao môn võ học này tiền bối dụng ý vị trí.

Một đao hóa ma, loại bỏ nguyên tội, để cho yêu ma sinh lòng sám hối.

Oanh!

Bá khí không ai bằng một đao, đao khí như trường hồng, không gian phá, như thủy tinh mở tung.

Thật lớn bán nguyệt đao khí, vô hạn sắc bén hướng hình người yêu vương bổ tới.

Một đao này chi uy, tựa hồ có thể mang một ngọn núi chém thành hai khúc.

Cảm thụ được Phương Nho dưới một đao này lực lượng kinh khủng, đao khí bên trong, ẩn chứa quyết tâm ý chí, yêu vương sắc mặt chỉ một thoáng biến ảo, hiển hiện ra một cổ đảm chiến.

Thế nhưng, đối mặt Phương Nho cái này cuộn cuộn đại thể một đao, hấn biết không thể trốn đi đâu được, chỉ có đánh một trận, chết mà là đủ.

Xích!

Hình người yêu vương cước bộ ở trên hư không một bước, toàn bộ huyết hồng thân thể chỉ một thoáng mãnh mẽ ngưng tụ.

Hóa thành một đao thật lớn ánh sáng đỏ ngòm.

Quang mang như máu, Bạo Lệ chi Khí phóng lên cao.

Lúc này đây, yêu vương cũng là hết mình lớn nhất bản năng, lại một lần nữa lấy tự thân toàn bộ, ngưng tụ thành một vệt ánh sáng màu máu trường hồng, mãnh mẽ hướng Phương Nho cái này cuộn cuộn đại thể một đao đánh tới.

Ừng ừng!

Kim sắc khai thiên đao chặt đao khí, chớp mắt cùng huyết sắc trường hồng quang mang đụng vào nhau.

Lúc này phảng phất thanh thế to lớn, không gian phá toái, liền cái kia thật lớn yêu vương điện phủ, đều ở đây cổ trùng kích phía dưới, oanh vừa vang lên, trong nháy mắt nghiêng.

Phốc!

Cũng trong nháy mắt này, một vệt ánh sáng màu máu quăng dựng lên, liền mang tại không gian phun huyết dịch.

Trong chớp mắt, này hình người yêu vương trong thân thể, toát ra càng tia sáng chói mắt.

Quang mang lấp lóe, chỉ một thoáng một đầu toàn thân huyết hồng không gì sánh được huyết sắc lớn cánh chim hiển hiện ra.

Đây chính là yêu vương nguyên hình, nguyên lai là một đầu huyết sắc hỏa điều.

Phuong Nho chứng kiến cái này yêu vương tại chính mình dưới một đao, bởi vì không chịu nổi chính mình một đao chỉ uy, rốt cục bị đánh ra nguyên hình, thụ thương nghiêm trọng.

Vù vù!

Phuong Nho trên đỉnh đầu, thoáng thời gian nhất đao ánh sáng màu vàng hiện lên, hắc Đan Anh hiển hiện ra.

Chiến đến lúc này, Phuong Nho đã biết cái này yêu vương đến cùng đồ mật lộ, không có tái chiến tiếp ý nghĩa.

Ngay sau đó một đao ngân sắc xung điện, từ Bồ Thiên Châu bên trong bạo xạ ra, trong chớp mắt quang mang như điện mang, đem cái này huyết sắc hỏa điều thân hình không lồ cho bao phủ.

Yêu vương khí tức, nhanh chóng trôi qua, bị Bồ Thiên Châu đâm vào tại chính trái tim, điên cuồng hấp thu nó toàn bộ.

Sau một lát, cái này yêu vương toàn bộ sinh mệnh khí tức, rốt cục bị Bồ Thiên Châu hấp thu hầu như không còn.

Phuong Nho tâm thần vui vẻ, hắn có thể cảm giác được, cái này yêu vương ẩn chứa sinh mệnh khí tức, so phía trước yêu vương muốn không lồ nhiều, đơn giản là phía trước những cái kia yêu vương gấp hai có thừa.

Bị hấp thu hầu như không còn yêu vương, thân thể như phong hoá cây khô, từ không trung rơi xuống, Phuong Nho thoáng chốc thu hồi Đan Anh, vỗ vỗ tay hướng điện phủ bước đi.

Hiện tại vừa tới năm tầng, đã hoàn mỹ đi qua.

Cũng liền bày tỏ tay mới ô dù đến đây kết thúc, Phuong Nho trong lòng có chút mong đợi, bởi vì đến tầng thứ sáu, có người nói sẽ có cùng liếc tháp đồng môn gặp nhau cơ hội.

Cái này Trần Yêu Tháp nội thể giới, nhất định chính là mặt khác một mảnh thiên địa, tựa hồ là một cái độc lập thể giới.

Mà ở cái này độc lập thể giới sở sinh tồn, đều là Yêu tộc ngoại tộc.

Phuong Nho trong lòng vừa đi vừa suy tính đã từng Tô Hiểu Đan tự nói với mình về Trần Yêu Tháp sự tình.

Tô Hiểu Đan từng nói, cái này Trần Yêu Tháp chính là nhất kiện tuyệt thế pháp định, trấn áp đi thông Yêu tộc không gian liệt phùng.

Yêu tộc chính là đi qua cái khe kia, tiến vào Trần Yêu Tháp bên trong, cuộn cuộn không dứt tiến đến, cung sư môn đệ tử chém giết, hình như là bắt rùa trong hồ, bả những yêu tộc này ngoại tộc, phóng tới Trần Yêu Tháp, có đi không có về, trăm thảo trừ căn.

Hiện tại Phuong Nho tại Trần Yêu Tháp bên trong một lịch luyện, trong lòng đối thuyết pháp này, cũng là phi thường tin tưởng.

Nhưng nhìn đến Trần Yêu Tháp cái kia cao to vĩ ngạn đáng vẻ, như vậy pháp bảo, đơn giản là cấp độ nghịch thiên pháp bảo.

Có thể trấn áp không gian liệt phùng pháp bảo, quân hắn thật già, cũng tuyệt đối là không tầm thường tồn tại.

Phuong Nho đi tới trong điện đường, chứng kiến một khe hở không gian hiển hiện, lập tức khẩn cấp một bước bước vào, tiến vào đi thông tầng thứ sáu nhộng Đạo chỉ bên trong.

Sau một lát, Phuong Nho cảm giác trước mắt mình sáng lên, khôi phục thiên địa thanh minh vẻ.

Bạch!

Phuong Nho xoa xoa con mắt, hắc ánh mắt bốn phía nhìn quanh, nhất thời liền thấy hoàn toàn hoang vắng tàn bại cảnh tượng.

Chỉ thấy xa xa, mấy phần hấp hối phóng hoá vô lực phiêu tán.

Khắp nơi đều là chiến tranh phía dưới chỗ đang thiêu đốt gạch bể ngói bể, từng mảnh một phế tích, từng cổ một hài cốt, hài cốt phía trên, còn có sắc bén thép rồng tên dài cắm ở cái kia.

Chứng kiến cái cảnh tượng này, Phuong Nho phảng phất cảm giác mình lúc này đưa thân vào một mảnh trong chiến trường.

Khắp nơi đều là phóng hoả khói báo động tận trời rung tăn ra, rách nát trên thành tường, nhuộm nhìn thấy mà giập mình vết máu.

Những cái kia té trên mặt đất thi thể, có trước người mặt khải giáp nhân loại tướng sĩ, cũng có thân thể dị dạng không lồ yêu thú.

Đây hết thấy cất đồ nát hoang vu cảnh tượng, xem ở Phuong Nho trong mắt, nhất thời cảm giác được một cô bi thương.

Đột nhiên, một hồi tất tất tốt tốt thanh âm xa xa truyền tới hần trong tai.

Phuong Nho tìm nhìn uốn người mà trông, liền chứng kiến hai cái đầu bao vải thô khăn, thân mang vải thô áo dài, chân đạp giày cỏ dẹt giày rom, hai cái này cùng loại Nông phu nhân, nom nớp lo sợ hướng bên này lao đảo chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 228: Không có khả năng thế giới

Chứng kiến hai cái này giống như Nông phu nhân loại, trong mắt bọn họ, tràn đầy hoảng sợ cùng sợ, phảng phất sau lưng bọn họ, có cái gì cường đại ma quỷ đang đuổi mệnh.

Bọn họ chạy một hồi, lại sau này nhìn một chút, vừa vội trốn mau chạy, thế nhưng thể lực khả năng tiêu hao nghiêm trọng, bọn họ cước bộ chạy trốn dĩ thường thông thả.

Một người trong, vậy mà dưới chân ngăn trở một cổ thi thể, trực tiếp té ngã trên đất, gào khóc thét gọi.

Rống!

Đột nhiên, tại cái này, Phuong Nho chứng kiến, một đạo hắc ảnh, lấy cực nhanh tốc độ chui ra ngoài, trong chớp mắt liền thấy chạy trốn hai cái này nông phu trang phục người.

Nó gào thét một tiếng, cái kia thật dài cánh tay, sắc bén ngũ trảo, chớp mắt hướng hai cái này nông phu chộp tới.

Lúc này, hai cái này chạy trốn nông phu, song trong mắt lộ ra hoảng sợ tuyệt vọng.

Xích!

Đúng lúc này, một đạo ánh sáng màu vàng, lấy sét đánh không kịp bưng tai tốc độ đột nhiên đi ra.

Ánh sáng màu vàng, chuyển hình bán nguyệt, là một đạo vô cùng sắc bén đao mang.

Phuong Nho một đao bổ tới, đao khí như hồng, một đao đã đem trên trăm bước có hơn yêu thú kia chém tới.

Cái kia gần chết tại đây yêu thú lợi trảo phía dưới hai cái nông phu, cho là mình khó thoát khỏi cái chết, nhưng là lại đột nhiên đạt được Phuong Nho người cứu mạng.

Yêu thú một cánh tay như là đậu hũ tại Phuong Nho dưới một đao này gãy mất, sau đó Phuong Nho thân ảnh xuất hiện, trực tiếp một đao, đem yêu thú này chém thành hai khúc.

Hai cái sẽ chết nông phu, tại kề cận cái chết, lại chứng kiến một đạo gầy yếu thân ảnh ra hiện tại bọn họ trước mặt, đưa bọn họ từ kề cận cái chết kéo trở về.

Nhất thời, trong lòng kinh hãi không cần nói cũng biết.

Phuong Nho chém giết yêu thú, xoay người, mắt lộ ra thiện ý nhìn hai cái này nông phu.

"Đa tạ công tử người cứu mạng." Hai cái nông phu kích động liền ôm quyền, vội vàng quỳ xuống đối lấy Phương Nho cảm tạ.

Phương Nho vội vàng đem bọn họ kéo lên, cười nói: "Nơi đây xảy ra chuyện gì?"

Đối với Trần Yêu Tháp bên trong thế giới, nơi đây đã phát sinh tất cả, Phương Nho đều cảm giác quá chân thực, hiện tại tầng thứ sáu dĩ nhiên là dạng này hoàn cảnh, không khỏi làm Phương Nho sinh lòng nghi hoặc.

Phương Nho cảm thụ qua, trước mắt hai cái này nông phu, trên người quả thực không có ngoại tộc khí tức, có cũng chỉ là thuộc về nhân loại khí tức, hơn nữa, cùng bọn họ tướng mạo chứa, cũng chỉ là không lồ mạnh mẽ nông phu mà thôi.

Trần Yêu Tháp không phải nói chỉ có yêu thú sao? Vì sao lại có nhân loại xuất hiện ở đây?

Đây là Phương Nho lúc này nội tâm nghi hoặc, hẳn thực sự không nghĩ ra, vì sao Trần Yêu Tháp bên trong, sẽ có chân thật như vậy thế giới, bây giờ lại liền nhân loại đều xuất hiện.

Vừa nhìn cái này tầng thế giới thứ sáu, hiển nhiên chính là sinh sống ở nơi này nhân loại, đang cùng yêu thú khai chiến, hơn nữa chiếu hiện nay tình thế đến xem, vẫn là yêu thú phương diện chiếm thượng phong.

Nhân loại hộ thành tường, đều bị đánh vỡ, hoàn toàn hoang vắng khí tức.

Nghe được Phương Nho vấn đề, hai cái nông phu nhìn nhau, trong ánh mắt toát ra không hiểu thần sắc, có thể bọn họ không hiểu Phương Nho làm sao lại như thế ngu xuẩn vấn đề.

"Công tử người không biết sao?" Một cái nông phu chớp chớp nghi hoặc không hiểu hai mắt nhìn Phương Nho, thờ dài nói: "Chúng ta Vô Quốc Vô Hoàng, ba tháng trước băng hà, cái này Vô Quốc thủ hộ giả tách rời đi, hẳn chỗ trấn thủ yêu nghiệt chi hải liền mất đi lực lượng trấn áp, vô số yêu ma phá vỡ phong ấn thoát đi đi ra, ba tháng trước đây, chúng ta Vô Quốc vẫn một mảnh thái bình thịnh thế, quốc thái dân an cường thịnh cảnh tượng, lại không nghĩ rằng, ba tháng về sau hiện tại, nhưng là nước mất nhà tan! Ô. . ."

Hai cái lão nông ru xuồng y xóa sạch mắt, nhìn không được bi thương từ đó đến, khóc ra tiếng.

Nghe được bọn họ, Phương Nho mạnh mẽ nhú một cái, trong lòng cảm thán hàng ngàn hàng vạn, không nghĩ tới cái này tầng thế giới thứ sáu, dĩ nhiên là một quốc gia cùng yêu ma đối kháng.

"Công tử, nghe người nói, người thật giống như đối nơi đây hoàn toàn không biết gì cả, chẳng lẽ người không phải chúng ta Vô Quốc người sao?" Nông phu lau khô nước mắt chảy xuống, nhìn Phương Nho hỏi: "Lẽ nào công tử, là hải ngoại tiên nhân? Đến đây cứu ta Vô Quốc tại cực khổ tiên nhân sao?"

"Xem như thế đi!" Phương Nho không biết phải trả lời như thế nào, lập tức gật đầu, nói: "Hung thịnh, bách tính khổ! Vong, bách tính khổ! Ta không biết bằng ta sức lực một người, có thể hay không cứu khổ cứu nạn, nhưng, tận lực thử một lần."

"Tiên nhân ở trên, chịu chúng ta cúi đầu." Hai cái lão nông lập tức vội vàng hướng Phương Nho bái đi, trong nháy mắt bị Phương Nho vịn.

"Các người không cần đa lễ, liền nói cho ta một chút nơi đây tình huống a!" Phương Nho lập tức ngồi xuống, nhìn bọn họ hỏi: "Chúng ta bây giờ vị trí chỗ ở là đâu, còn có bao nhiêu giống như các người bách tính sống sót?"

"Tiên nhân, người thấy xa xa cái kia tàn phá đại diện sao?" Nông phu tự tay chỉ hướng xa xa, tại hẳn chỉ phương hướng, Phương Nho chứng kiến một tòa khổng lồ đại diện đường nét, chỉ là tại bây giờ, khắp nơi một mảnh tàn phá, cung điện kia cũng không còn ngày xưa vinh quang.

Chứng kiến Phương Nho gật đầu một cái, nông phu thu tay về nói rằng: "Cái kia chính là hồng thủy Thân Vương Phủ, nơi này là hồng thủy thân vương quản hạt địa giới, xưng là Hồng Châu, hồng thủy thân vương tên là Vũ Hồng, là Vô Hoàng thân đệ đệ, Vô Hoàng băng hà sau đó, tất cả đại cục đều là hồng thủy thân vương chưởng quản, bây giờ tại cái này Hồng Châu bên trong, sống sót bách tính, đều tại nơi đó ẩn thân bảo mệnh."

"Hồng thủy thân vương!" Phương Nho nỉ non một tiếng, đứng lên, nói: "Đi, mang ta tới."

Hai cái nông phu đứng lên, gật đầu một cái, mang theo Phương Nho hướng hồng thủy Thân Vương Phủ bước đi.

"Hay là ta mang bọn người đoạn đường đi." Phương Nho chứng kiến hai vị này nông phu đi đường gian nan, cước bộ thông thả, lập tức hai tay một trào, trong nháy mắt đưa bọn họ bắt lại, mà chân sau Bộ Nhất đạp ở giữa, Phương Nho đã bắt của bọn họ bay lên dựng lên.

Phương Nho cảm thụ qua, nơi đây trong không khí, có dị thường dồi dào linh khí, hiển nhiên là Trần Yêu Tháp gây nên, người tu hành, xông đến tầng này, liền không chỉ là đơn phương chém yêu Đồ Ma đơn giản như vậy, cái này đã tại trong chỗ u minh, bả lịch luyện đệ tử, đẩy về phía đến nhân tộc cùng Yêu tộc đối kháng bên trong.

Mượn nơi đây dồi dào không gì sánh được linh khí nồng nặc, Phương Nho có thể giống như tại trong sư môn như thế, bay lên trời.

Hai vị nông phu trong nháy mắt này, cảm thụ được bay lên kỳ diệu, lập tức đối Phương Nho vị này "Hải ngoại tiên nhân." Kính nể trình độ càng là đề cao rất nhiều, cũng vì bọn họ cái này nhiều tai nạn quốc gia, gặp phải một cái chém yêu Đồ Ma thượng tiên.

Mấy cái hô hấp thời gian, Phương Nho liền mang theo bọn họ từ không trung rơi xuống, trong tầm mắt, liền thấy tại cái kia tàn phá cửa điện lớn miệng, vẫn còn có tức sát khí lạnh thấu xương, trong tay cầm trường mâu trường đao khải giáp tướng sĩ như cọc gỗ gác.

"Người nào!" Phương Nho vừa hạ xuống đến, nhất thời thì có hơn mười cái đàng đàng sát khí tướng sĩ, tiếng giận dữ âm truyền đến, đồng thời trường mâu trường đao đều đối chuẩn Phương Nho.

"Mọi người dừng tay." Một người trong nông phu, trong nháy mắt bả khóa lại trên đầu vải thô khăn kéo, uy nghiêm hô to một tiếng, "Đây là đến đây xin giúp đỡ chúng ta hải ngoại tiên nhân, chúng ta Võ Quốc cứu tinh!"

PS: Có phiếu đề cử mỗi giờ cao đánh khê, bả nhóm ném ra đến, nguyệt phiếu cũng giống vậy, cầu tất cả chống đỡ a! Cũng hoan nghênh gia nhập vào quyền sách QQ Group

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 229: Đại nghĩa vị trí

"Gặp qua tiên sinh." Những sát khí này đàng đàng tướng sĩ, chứng kiến cái này nông phu giật xuống khăn, lập tức vô cùng cung kính một gối chạm đất, tôn kính giọng nói hô.

Chứng kiến cái này lúc trước, không có nói một câu nông phu trang phục người, lúc này vừa nói, nguyên lai là che giấu tung tích có quyền thế người.

Bị những thứ này thủ hộ tại hồng thủy Thân Vương Phủ tướng sĩ, dĩ lễ đối đãi, được xưng hô vi tiên sinh, hiển nhiên là hồng thủy Thân Vương Phủ cấp quan trọng nhân vật.

Một cái khác nông phu đối Phương Nho cười cười, gật đầu, nhỏ giọng nói: "Tiên nhân chớ trách, hiện tại yêu ma đối nói danh vọng quan nhân, đều là hạ hủn phải chết lệnh, không thể không như vậy giấu giếm thân phận."

"Gặp qua tiên nhân!" Tất cả tướng sĩ trong sắc mặt, toát ra vẻ kích động, đối Phương Nho lễ bái.

"Mọi người không cần đa lễ, đứng lên đi." Phương Nho phát tay một cái, lấy tự thân lực lượng, hóa thành một đạo gió mát đưa bọn họ nhẹ nhàng nâng lên, cho thấy chính mình thực lực cường đại.

Cảm thụ được Phương Nho cái này nhẹ nhàng viết vung tay lên chỉ lực, đã đem chính bọn họ như hồng mao nâng lên, nhất thời càng làm cho bọn họ đối Phương Nho tôn kính cùng tràn ngập hy vọng.

Tại Phương Nho trong mắt, trước mắt những thứ này tướng sĩ, cùng phổ thông nông phu không sai biệt lắm, thế nhưng so nông phu cường đại một điểm biểu hiện, chính là chỗ này những người này, đều là thân kinh bách chiến, dũng khí đập người Hồ Lang Chi Sư.

"Hồng thủy thân vương ở đây không, tiên sinh?" Phương Nho nhìn về phía cái này được xưng hô vi tiên sinh người hỏi: "Dẫn ta đi gặp gặp hân, ta muốn bả nơi đây thế cục hiểu rõ ràng, không thể có một tia qua loa."

"Thượng tiên mời đi theo ta." Tiên sinh chứng kiến Phương Nho cũng là cực kỳ tôn trọng, vội vàng vừa chấp tay, tại đi trước dẫn đường, hướng cái này tàn phá đại điện bước đi.

"Tiên sinh, người trở về a, tìm hiểu thế nào?" Tiến nhập đại điện, Phương Nho trong tầm mắt, liền chứng kiến một người đàn ông trung niên vừa nói vừa đi đến, người này thân mang quần áo nho nhã trường bào, tướng mạo lại uy nghiêm, râu cá trê cần bỏ qua một bên, hai mắt lấp lánh có thần, tựa như nhất tôn hiệu lệnh thiên hạ tướng soái tài.

"Gặp qua hồng thủy thân vương." Tiên sinh lập tức khom người chào, khẩu khí bất đắc dĩ nói: "Lão hủ có phụ thân vương phó thác, cũng không có hỏi thăm đến thái tử tin tức, thiếu chút nữa bỏ mình trên đường, nếu không phải là vị này thượng tiên cứu, sợ rằng hiện tại cũng về không được."

Hồng thủy thân vương ánh mắt, lập tức chính là đầu đến Phương Nho trên người, hân quan sát tỉ mỉ lấy Phương Nho.

Chứng kiến Phương Nho một thân Máu Nhuộm Trường Bào, cả người cũng như nhất tôn chiến thần đích thân tới, từng tia thuộc về yêu thú tiên huyết khí tức, từ Phương Nho trên người tràn ngập ra.

Chứng kiến Phương Nho mi thanh mục tú tướng mạo, khí chất lóe lên tuần lãng, cả người đều có một loại không đành lòng lửa trần gian phiêu dật xuất

trần cảm giác.

Loại cảm giác này, xem ở hồng thủy thân vương trong mắt, chính là một loại thần bí cảm giác khó lường, phảng phất trước mắt cái này nhìn hơi lộ ra thiếu niên gây yêu trên người, có một loại có thể xoay chuyển cân khôn lực lượng tại triết phục.

"Gặp qua thượng tiên!" Hồng thủy thân vương quan sát Phương Nho trong nháy mắt, chính là vội vàng đối Phương Nho chấp tay, khẩu khí tôn trọng bất chuyện, "Mời lên ngồi!"

Ở trong mắt bọn hắn, có thể xưng là thượng tiên người, cũng là muốn hết sức cung kính, huống chi hiện tại chính là Vô Quốc sống còn lúc, có Phương Nho dạng này thượng tiên đích thân tới, như chứng kiến cứu tinh.

"Hồng thủy thân vương không cần đa lễ." Phương Nho mỉm cười, vừa mới quan sát bên trong, Phương Nho cũng cảm thụ được cái này hồng thủy thân vương, lòng mang một cỗ hạo nhiên chính khí, có một cỗ ngày tận thế tinh thần ở chính giữa ba động, lập tức đối hắn khoát khoát tay, đi tới trong chỗ ngồi ngồi xuống.

"Thượng tiên, hiện nay chính là rối loạn lúc, cũng không trà ngon chiêu đãi, xin thứ lỗi." Hồng thủy thân vương ngồi ở Phương Nho đối mặt, vẫy tay để cho mấy cái hạ nhân hoá trang nha hoàn bung tới nóng hôi hôi nước trà nói thờ dài nói: "Chưa từng nghĩ hoàng huynh một băng hà, hắn chỗ trấn áp yêu nghiệt chi hải, phong ấn lực lượng tiêu tán, bên trong yêu ma nhân cơ hội phá hải ra, bà cái này êm đẹp thái bình thịnh thế, quây đến đây quốc huyết vũ, ai, tội nghiệt a!"

"Hồng thủy thân vương, ta vừa mới nghe người Hòa Tiên Sinh nói tới hỏi thăm cái gì thái tử tin tức, là chuyện gì xảy ra!" Phương Nho nhẹ ngửi một miệng trà, nhìn về phía hồng thủy thân vương hỏi, "Lẽ nào thái tử, chính là bốn quốc Vô Hoàng chi tử? Hiện tại tung tích không rõ?"

"Không sai, đúng là như vậy." Hồng thủy thân vương có chút bất đắc dĩ lắc đầu thờ dài nói: "Thái tử chính là hoàng huynh đích trưởng tử, cũng là hoàng huynh đệ dưới gối con trai duy nhất, tại hoàng huynh băng hà ngày, hắn cũng đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, hắn là hoàng huynh huyết mạch duy nhất, cũng là toàn bộ Vô Quốc duy nhất hoàng thất người thừa kế, ta nhất định phải đem hết khả năng tìm được hắn."

"Ừm! Làm sao lại phát sinh dạng này chuyện." Phương Nho khẽ nhíu mày, nói: "Cũng không biết còn hay không còn ở nhân gian."

"Ta chính là ta lo lắng nhất." Hồng thủy thân vương sắc mặt bi thương nói rằng: "Cho nên mấy tháng này tới nay, ta trừ chỉ huy các nơi hăng hái bảo vệ quốc gia bên ngoài, tất cả tinh lực, đều là đưa lên đang tìm thái tử trong chuyện, thế nhưng mấy tháng đi qua, vẫn là không thu hoạch được gì, ai."

"Hồng thủy thân vương có thể hay không cung cấp bức họa, báo cho biết tục danh, ta cũng tốt hỗ trợ tìm kiếm một ... hai" Phương Nho lập tức nói rằng.

Đối với cái này Trần Yêu Tháp bên trong tất cả, Phương Nho đều thiết thân cảm thụ được một loại vô cùng chân thật, đây quả thực là một cái khác độc lập thế giới, thế giới này, dường như có chính mình văn minh, chính mình tín ngưỡng.

Hiện tại đến tầng thứ sáu, Phương Nho phát hiện, đây tựa hồ là nhân tộc cùng Yêu tộc chiến tranh, đây là hai đại chủng tộc ở giữa độ sức.

Đối với cái này Vô Quốc hoàng đế Vô Hoàng sự tích, Phương Nho cũng rất là bội phục.

Vô Hoàng, phảng phất chính là chỗ này Vô Quốc thần, lấy chính mình thân phận tôn quý, dựa vào bản thân sức lực một người, trấn áp cái kia cái gọi là yêu nghiệt chi hải.

Hiện tại Vô Hoàng chết, không có ai có năng lực trấn áp yêu nghiệt chi hải, những cái kia bị trấn áp tại yêu nghiệt chi hải Yêu tộc ngoại tộc, chính là chạy thoát, tại Vô Quốc đại khai sát giới.

Đây là một hồi thuộc về nhân tộc cùng Yêu tộc chiến tranh, Vô Hoàng chết, thế nhưng tinh thần hắn không có chết, Vô Quốc trên dưới hăng hái phản kháng, tựa hồ tại cường đại Yêu tộc trước mặt, nhưng là không chịu nổi một kích.

Lúc này, đã đến diệt quốc biên giới, mà Phương Nho thậm chí nhiều hơn liếc tháp đồng môn, xông đến tầng này thời điểm, vận mệnh đều tựa hồ sẽ đem bọn họ đẩy về phía đến nhân tộc trong đội ngũ, vì nhân tộc mà chiến.

Phương Nho hiện tại xông đến tầng này, mới phát hiện cái này Trần Yêu Tháp bên trong, vô luận là thế giới bố cục, vẫn là tinh thần giáo hóa, đều là tại thời động một cái người tu hành, biết mình đại nghĩa vị trí.

Như trước mắt Phương Nho, xông đến nơi đây, phát hiện nơi đây, là một cái thuộc về quốc gia nhân tộc đang ở hủy diệt biên giới, mà hủy diệt quốc gia này người, thì không phải là người, mà là Yêu tộc.

Hiện tại cũng giống như mình nhân tộc, đang gặp hủy diệt nguy cơ, hiện tại Phương Nho muốn làm, chính là cùng quốc gia này đồng mệnh vận, cộng hô hấp, cùng Yêu tộc chiến đấu đến.

Cái này đã không chỉ là trăm yêu trừ ma đơn giản như vậy sự tình, đã thăng hoa đến đại nghĩa ở nơi này bước, vì nhân tộc mà Chiến Địa bước, đây chính là đại nghĩa.

PS: Cảm tạ Âu Dương huynh đệ phiếu hồng khen thưởng, đến tiếp sau sẽ vì tăng thêm 5 chương, cộng thêm thái tử bốn chương, tổng cộng thiếu chương 9, chờ ngày nào trời mưa, ta sẽ chuyển tâm gõ chữ, đem những này thiếu bù vào tới! Cảm tạ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 230: Võ Quốc thế cục

Mà một quốc gia Đế, Võ Hoàng, một lòng vì nước vì dân, cuối cùng liền chết đều là cục cung tận tụy, hiện tại liền hân duy nhất một cây dòng độc đinh đều chẳng biết đi đâu, Phuong Nho dĩ nhiên muốn vì tốt như vậy hoàng đế làm chút cái gì.

Có thể giúp hân tìm được hân huyết mạch duy nhất tốt nhất, nếu như hân huyết mạch thái tử, đã chết, vậy coi như là trúng mục tiêu + đã định trước chuyện, thế nhưng chỉ ít Phuong Nho hội đem hết khả năng, cùng cái này nhiều tai nạn quốc gia một chỗ dặt tay chiến đấu hăng hái, cùng Yêu tộc Quyết Nhất Thư Hùng.

"A!" Hồng thủy thân vương vừa nghe Phuong Nho, lập tức trên mặt hiển hiện ra khiếp sợ vẻ kích động, hân một lát đều khê nhếch cái miệng nói không ra lời, "Thượng tiên ý tứ, là muốn đại triển thần thông, giúp ta Võ Quốc tìm kiếm một chút thái tử hạ lạc sao?"

"Đúng là như vậy!" Phuong Nho lập tức gật đầu chân thành nói: "Dọc theo con đường này, ta cũng ít nhiều đối Võ Quốc có điểm giải, bốn quốc Đế, Võ Hoàng trên đời lúc, vậy mà lấy vạn kim chỉ khu thân phận, bằng bản thân chỉ thần lực, trấn áp yêu nghiệt chi hải, vì cái này Thiên Hạ Bách Tính mưu thái bình phúc, bây giờ hân nuôi tiếc rồi đi, dưới gối một cái, cũng âm tín hoàn toàn không có, ta tất nhiên đến, trừ cùng các người bảo vệ mảnh đất này ở ngoài, đương nhiên cũng hy vọng có thể ta tận hết khả năng, giúp Võ Hoàng tìm được cái kia huyết mạch duy nhất, để cho Võ Hoàng tinh thần kéo dài tiếp."

"Hào hảo hảo! !" Hồng thủy thân vương hầu như kích động muốn nước mắt trào ra, trong nháy mắt đứng lên, liền muốn đối Phuong Nho quỳ xuống lạy, cảm tạ Phuong Nho vị này "Thượng tiên." Đại ân tại đại đức.

Thân là một quốc gia thân vương, dưới một người, trên vạn vạn người thân phận, thế nhưng tại Phuong Nho trước mặt, hân căn bản không có loại kia phạm tục bên trong cao cao tại thượng, mà là cảm kích đến không biết như thế nào báo đáp Phuong Nho ân đức.

Phuong Nho mắt thấy hồng thủy thân vương cử chỉ, cũng biết hân muốn làm gì.

Ngay sau đó tại hồng thủy thân vương đầu gối không chỉ địa địa, chính là vung tay lên, một cổ mềm nhẹ lực lượng, đã đem hân thân thể nâng.

"Hồng thủy thân vương không phải làm cái này đại lễ, người ta đều là người, đối kháng Yêu tộc sứ mệnh, đối chúng ta mà nói là nhất trí!" Phuong Nho cười nhạt nói: "Cũng xin đem thái tử bức họa cùng tính danh nói cho ta biết đi, đến lúc đó ta dễ dàng cho hỏi thăm."

Hồng thủy thân vương không nghĩ tới Phuong Nho cái này trong lòng bọn họ thượng tiên, dĩ nhiên là như vậy bình dị gần gũi, không có một chút cao cao tại thượng kiêu ngạo, mà là đặc biệt quan tâm cái này nhiều tai nạn quốc gia, cùng Võ Hoàng huyết mạch duy nhất thái tử.

Ngay sau đó hồng thủy thân vương gật đầu một cái, tay khê vậy, thì có nha hoàn đem giấy và bút mực bung lên.

Hồng thủy thân vương sách bút được, trong chớp lát, ngay tại trên tờ giấy trắng vẽ ra một cái trông rất sống động nhân vật chân dung, tại chân dung bên cạnh còn viết xuống người này tên.

Thôi khô hắc, hồng thủy thân vương đem bức họa cho Phuong Nho truyền đạt.

"Vô thì khoảng không!" Phuong Nho vừa tiếp xúc với qua bức họa, liền thấy bức họa bên trong, một người dáng dấp tuấn lãng, mày kiếm mắt sáng thiếu niên bức họa, vẽ trông rất sống động, tại bức họa bên cạnh viết tên này.

"Ừm, thái tử đúng là như vậy tên." Hồng thủy thân vương gật đầu đáp: "Đáng tiếc tại hoàng huynh băng hà cùng ngày, hân liền mất tích chẳng biết đi đâu, cũng không biết sinh tử, ta thực sự là xấu hổ!"

"Cát nhân tự có thiên tương, thân vương yên tâm." Phuong Nho an ủi: "Hiện tại Võ Quốc tình thế thế nào? Có thể hay không cho ta một tấm Sơn Hà Địa Lý Đồ, báo cho ta biết một ít chuyện trọng yếu."

"Tốt, thượng tiên mời xem qua." Hồng thủy thân vương chợt từ trong ngực lấy ra một quyển trường giấy, trong nháy mắt đem cái này trường giấy mở ra trên bàn, Phuong Nho đứng lên.

Chỉ thấy cái này trường giấy, chính là một tấm thật lớn Sơn Hà Địa Lý Đồ, trong địa đồ, đem sơn hà, địa lý, thành trì, thôn trang các loại tất cả tồn tại đồ vật, đều vẽ ra tới.

Phuong Nho liếc mắt nhìn, chính là cảm thán cái này Võ Quốc to lớn, rậm rạp thành trì, thôn trang đánh dấu, còn có núi sông đều ở đây bên trong.

Chỉ sợ thành trì này cũng không dưới trăm tòa, còn có thôn trang các loại hơn một nghìn.

"Thượng tiên mời xem, chúng ta bây giờ vị trí địa phương, chính là chỗ này." Hồng thủy thân vương ngón tay chỉ tại tên là Hồng Châu trên thành trì, nói: "Đây là ta trấn thủ thành trì, thái bình thịnh thế lúc, người miệng mấy triệu, chỉ là hiện tại chết trận sa trường, táng thân yêu bụng rất nhiều, bây giờ sợ rằng chỉ có mấy trăm ngàn."

Phuong Nho gật đầu, hẳn xem tới được hồng thủy thân vương trong mắt chỗ bộc lộ ra ngoài bi thương.

"Lần này yêu nghiệt chi hải mất đi trấn áp lực lượng, yêu ma ngoại tộc đại quân, liên liên tục không ngừng đi qua yêu nghiệt chi hải tiến nhập ta Võ Quốc cảnh nội." Hồng thủy thân vương ngón tay ở trên bản đồ vạch một cái, chớp mắt điểm hướng ở bản đồ Cực Bắc Chi Địa, ghi chú yêu nghiệt chi hải chỗ, nói: "Nơi đây, chính là yêu ma đại bản doanh, lấy yêu nghiệt chi hải chỗ phóng xạ hạ xuống minh châu, Ninh Châu, lang Châu, còn có cái này hiến Châu cũng đã là hoàn toàn tĩnh mịch, không có người ở, hiện tại yêu ma đại quân xuôi nam, ngày đêm ồ ạt phá hư, đánh lấy bay Châu, đi Châu, nhìn Châu, xuyên Châu, mà ta Hồng Châu, xem như là yêu ma đại quân yếu kém nhất thành trì, vô số chạy nạn bách tính, đều tới nơi đây trốn, yêu ma đã ở hướng ta Hồng Châu tăng binh, Võ Quốc thật đến sống còn thời khắc mấu chốt!" Vũ Hồng mặt lộ vẻ đáng lo về thống khổ nhìn về phía Phuong Nho thở dài một tiếng.

"Thân vương không cần nản lòng, người bây giờ phải làm cho tốt, chính là trấn an được những thứ này chạy trốn tới nơi đây bách tính!" Phuong Nho nhìn Vũ Hồng nói rằng: "Bách tính là quốc chi căn bản, hiện tại người lại nói cho ta một ít, những thứ này tại Hồng Châu bên trong cường đại yêu ma vị trí đi, ta muốn tới một người giết tặc giết tiên vương, diệt những thứ này súc sinh chủ kiến, để bọn hán loạn đầu trận tuyến, mất đi chỉ huy lại nói."

"Như vậy rất tốt, thượng tiên xin nghe ta nói." Vũ Hồng mừng rỡ trong lòng, đối Phuong Nho loại này tài cao mật lớn, cũng là thâm biểu đồng ý cùng kính nể, lập tức chính là ở bản đồ bên trong, từng cái xẹt qua, giới thiệu yêu ma vị trí.

Phuong Nho cùng hồng thủy thân vương một trò chuyện đến đêm khuya, không chỉ có từ hồng thủy thân vương nơi đây hiểu được Võ Quốc hiện nay thế cuộc khốn trương, cũng biết hiện nay Hồng Châu bên trong, những yêu tộc kia thủ lĩnh cứ điểm vị trí, còn có ở nơi này Hồng Châu bên trong, có bao nhiêu yêu ma đại quân.

Hơn nữa đối với Võ Quốc hiện nay nó một ít Châu tình huống, cũng đều từ Vũ Hồng chi đàm hiểu rõ ràng.

Nguyên lai, những cái kia trấn thủ một châu bá chủ, cũng như Vũ Hồng dạng, là Võ Hoàng huynh đệ, Vũ Hồng trấn thủ Hồng Châu, lấy tên hán mệnh danh, mà hán Châu cũng là như vậy.

Hiện tại Hồng Châu khoảng cách yêu nghiệt chi hải xa xôi nhất, cho nên Yêu tộc binh mã, ở chỗ này là yếu kém nhất, nhưng là lại có mấy cái Yêu tộc đầu lĩnh mang theo binh mã đi tới nơi này, đã cùng Vũ Hồng triển khai tham liệt chiến tranh.

Vừa nhìn hiện nay Hồng Châu tình huống cũng biết, Phuong Nho có thể tưởng tượng được, những cái kia khoảng cách yêu nghiệt chi hải hơi gần Châu, lúc này tất nhiên là áp lực thật lớn, thời thời khắc khắc đều có diệt Châu nguy hiểm.

Đang mở hết Võ Quốc tình huống trước mắt sau đó, Phuong Nho trong nháy mắt thì có một loại lửa cháy đến nơi gấp gáp cảm giác.

Cho nên tại đêm khuya lúc, giải không sai biệt lắm sau đó, Phuong Nho đứng dậy.

"Hồng thủy thân vương, người nhiệm vụ chính là trấn an được những công việc này hạ xuống bách tính, còn có tổ chức tướng sĩ, chống cự những thứ này Yêu binh tiến công, đừng cho bách tính đói bụng, chịu cảm hoá, được bệnh nặng." Phuong Nho nhìn về phía Vũ Hồng nói rằng: "Tối nay, ta liền trước lấy Hồng Châu cảnh nội mấy cái này Yêu tộc thủ lĩnh thủ cấp, loạn những thứ này súc sinh đầu trận tuyến."

PS; hôm nay có ba chương đổi mới, đề danh cảm tạ Âu Dương huynh đệ phiêu hồng, trước bù một Chương. Đến tiếp sau chương 3:

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 231: Lấy bạo chế bạo tăng thêm

"Thượng tiên, người thực sự là ta Võ Quốc cứu tinh, người yên tâm, ta sẽ không để cho những người dân này đói bụng ngủ." Vũ Hồng sinh lòng kích động đối Phuong Nho liền ôm quyền, thân thể một tập.

Khi hấn ngừng đầu lên lúc, Phuong Nho đã biến mất không thấy gì nữa, chứng kiến nguyên bản Phuong Nho chỗ đứng vị trí, lúc này rỗng tuếch, Vũ Hồng trên mặt hiển hiện một đầu ánh sáng hy vọng, đối với Phuong Nho thủ đoạn, trong mắt hấn, chính là tiên nhân thủ đoạn.

"Thiên có thượng tiên phủ xuống, Võ Quốc cứu quốc có hi vọng a!" Vũ Hồng vội vàng đối thiên địa cúi đầu, hiển hiện ra hấn thành kính thương người chí tâm

Mà Phuong Nho, lúc này đã ở dưới bóng đêm, thân thể như một đạo hắc ảnh tại xuyên qua.

Hấn lấy đi Vũ Hồng địa đồ, đối với hiện nay Hồng Châu thậm chí toàn bộ Võ Quốc tình thế, cũng như xem vân tay trên bàn tay hiểu rõ ràng.

Mà hiện nay, tại Hồng Châu cảnh nội, thì có năm cái cường đại yêu vương, thống lĩnh số lượng khổng lồ Yêu binh, tại đối Hồng Châu tiến hành đánh.

Võ Quốc rất lớn, chỉ ít tại Vũ Hồng quân hạt trấn thủ Hồng Châu phía dưới, thì có mười cái thành trì về Hồng Châu quân hạt.

Mà ở cái này mười cái thành trì phía dưới, lại có gần một trăm cái thôn trang.

Bây giờ Phuong Nho hiểu được, hiện tại có năm cái yêu vương, chiếm giữ năm cái thành trì, chuyển hình quạt thế cục, hướng Hồng Châu đẩy mạnh.

Yêu binh những nơi đi qua, khắp nơi trên đất không có người ở, gặt gao trốn trốn.

Mà cử đi tiên tuyến chống cự tướng sĩ, nhưng là huyết vậy chiến trường, bảo vệ quốc gia, để cho ánh bình minh bách tính, có chạy thoát thân thời gian.

Phuong Nho đầu tiên đi trước, chính là cách chính mình hiện nay gần nhất "Đào thành."

Đào thành có yêu vương tọa trấn, thống soái lấy Yêu binh đẩy mạnh.

Mà Phuong Nho cũng hiểu biết, tại Đào thành thông hành Hồng Châu chủ đạo bên trên, có tướng sĩ cùng với đối kháng, cũng là một mối ứng phó, lâu dần, những thứ này tướng sĩ cũng là không đỡ được Yêu binh tiến độ.

Nếu không phải là hiện tại đầu gỗ chính đang bế quan tu luyện, chuẩn bị trùng kích đến Lôi Tai phủ xuống cảnh giới, Phuong Nho còn muốn mượn trợ đầu gỗ lực lượng, mang chính mình lảng không hư độ.

Hiện tại, Phuong Nho không dễ dàng quá nhiều nó, để cho đầu gỗ tâm vô bàng vụ tu luyện, chờ đợi lấy sớm một ngày mang đầu gỗ đi độ Lôi Kiếp.

Mặc dù không có đầu gỗ trợ giúp, thế nhưng Phuong Nho tốc độ cũng không chậm.

Hấn thân thể nhanh đến cực hạn, trong chớp mắt chính là vài dặm, cảm giác được hơi có uể oải lúc, Phuong Nho cũng nhanh chóng đem Tử Khí Đan ném vào trong miệng hấp thu luyện hóa.

Chưa tới một canh giờ thời gian, Đào thành liền mất ngay trước mắt.

Phuong Nho trong tai, cũng truyền tới từng đợt tiếng chém giết vang.

Mặc dù là đêm khuya, thế nhưng hiển nhiên đối Yêu tộc mà nói, không có thời gian phân chia, ngược lại đêm khuya càng làm cho những thứ này Yêu binh lực lượng tăng lên một tầng.

Thế nhưng đối với nhân tộc tướng sĩ mà nói, đêm khuya lại càng lộ vẻ uể oải.

Thế nhưng phía sau, chính là bọn họ muốn thủ hộ gia viên bách tính, những thứ này tướng sĩ cũng chỉ có thể dùng thượng tính mệnh tới bảo vệ.

Suru!

Phuong Nho vô cùng trí tốc độ, rốt cục xuất hiện ở đây mảnh nhỏ đang đánh hừng hực trong chiến trường.

Phuong Nho đứng ở một chỗ nóc nhà phía trên, chớp mắt chứng kiến ở mảnh này cây đuốc ẩn thiên hồng trên chiến trường, khắp nơi đều là chiến tranh hỏa diễm đang thiêu đốt, vô số tiên huyết tại lấp bắp.

Đối mặt hình thể khổng lồ Yêu binh đại quân, nhân loại tướng sĩ, tại chúng nó trước mặt, liền có vẻ nhỏ yếu thương cảm.

Thế nhưng may là như vậy, những thứ này nhìn thân thể nhân loại nhỏ yếu tướng sĩ, nhưng cũng không có phía sau một người lui chạy thoát thân, trên người bọn họ, tản ra như hổ như lang hùng tráng khí tức.

Máu nhuộm khái giáp, tại hỏa quang phía dưới, ẩn chiếu bọn họ từng cái như Địa Ngục đi lên mãnh tướng, cùng những thứ này hình thể khổng lồ Yêu binh huyết chiến hồi sinh từ.

Chứng kiến lấy tính mệnh tại chống cự lấy những thứ này Yêu binh trùng tên nhân loại tướng sĩ, từng cái chết ở Yêu binh lợi trao trọng đề phía dưới, Phuong Nho lửa giận vô hạn bốc cháy lên.

"Tất cả tướng sĩ nghe lệnh, phụng Hồng Thân Vương mệnh dụ, toàn bộ tướng sĩ lui giữ thành trì, an tâm nghỉ ngơi!" Phương Nho đột nhiên mở miệng lớn nói rằng, thật lớn to lớn thanh âm, như một mặt thật lớn chuông lớn lớn Nhôm khuếch tán ra.

Ở nơi này đầy đất chém giết trên chiến trường, Phương Nho thanh âm lại vô cùng cường lực xuyên thấu, truyền tới mỗi người trong tai, thậm chí cũng làm cho những cái kia Yêu binh trở nên sững sờ.

Phương Nho nói vừa xong, trong tay nâng cao lên một cái từ Vũ Hồng trong tay đem ra lệnh bài.

Những thứ này hồi quay đầu lại, chứng kiến đạo kia gây yếu thân ảnh, đứng ngao ngễ tại nóc nhà phía trên, tay áo không gió từ lên, trong chớp lát, những người này cảm giác mình là nghe lầm.

Hiện tại nhưng là chiến tranh đến kịch liệt thời khắc, một lui lại, những thứ này Yêu binh liền sẽ trúng tên tới, lúc này tại sao có thể lui lại?

Nhưng nhìn đến Phương Nho trong tay nâng cao lệnh bài, tại hỏa quang hạ nhấp nháy phát quang, nhưng cũng là vô cùng chân thật.

Quân Lệnh Như Sơn, chứng kiến lệnh bài kia, nghe được Phương Nho mệnh lệnh, tất cả tướng sĩ không rõ ràng cho lắm, thế nhưng cũng chỉ được nghe theo.

Bọn họ vừa đánh vừa lui, lui hướng phía sau thành trì này.

Đạo tới!

Phương Nho giờ tay lên một cái, xích vừa vang lên. Kim sắc bá khí phun kinh người đạo mang, bị hấn nắm trong tay.

Cước bộ đập một cái, Phương Nho thân thể như bay lên dựng lên điều hâu, chớp mắt liền nhảy xuống nóc nhà, vượt qua tường thành, đứng ở tướng sĩ trước người.

Lúc này, Phương Nho cái này lực một người, như một người đã đủ giữ quan ải, vạn người không thể - khai thông tường đồng vách sắt.

Che ở nhân loại tướng sĩ trước người, chứng kiến Phương Nho cái này nói bóng lưng gây yếu, trong tay cái kia phun đạo mang Bá Đạo, nhất thời cho những thứ này uể oải nhân loại tướng sĩ một loại cảm giác an toàn.

"Tất cả tướng sĩ nghe lệnh, lập tức lui vào thành trì, đóng kỹ cửa thành, an tâm nghỉ ngơi." Phương Nho hơi hơi hơi quá mức, nhìn phía sau những cái kia sắc mặt biến thành nhỏ bé kích động Hồ Lang Chi Sư, nói: "Bỏ thành tướng quân ở đâu?"

"Có mặt tướng!" Một đạo thân mang thiết Khải trung niên uy nghiêm nam tử ôm quyền đứng ra, đối Phương Nho liền ôm quyền.

"Tốt! Ngươi thân là tướng quân, đem ta mệnh lệnh truyền đạt ra, nơi đây tất cả, đều giao cho ta!" Phương Nho đối tướng quân này nói ra một tiếng, chớp mắt thu tâm mất lại, cước bộ đập một cái, trong tay kim sắc Bá Đạo giương lên, Phương Nho toàn bộ thân ảnh, đã chạm vào Yêu binh nội địa.

Chứng kiến Phương Nho chưa từng có từ trước đến nay can đảm dũng khí cùng can đảm, tất cả tướng sĩ đều buồn vui nẩy ra, tướng quân vội vàng vung tay lên, đề xuống Phương Nho mệnh lệnh, chỉnh hợp bộ đội lui hướng thành trì.

Xích!

Tinh phong huyết vũ dưới đạo qua, chưa từng có từ trước đến nay hồi sinh tử, đã từng không biết như thế nào đạo, lúc này nâng đạo liếc yêu ma!

Ở nơi này cửa từ nhất sinh trong chiến trường, Phương Nho như chiến thần đích thân tới.

Trong tay kim sắc Bá Đạo thành Khai Thiên Lợi Khí, chỉ một thoáng liền có vô số đếm không hết số yêu ma như là đậu hũ bị phách thành hai đoạn.

Vô số huyết dịch lấp bắp lấy, tại hỏa quang ẩn chiếu xuống, có vẻ vô cùng khủng bố.

Phương Nho chứng kiến người nhân loại này tướng sĩ, đã tại chiến tranh phía dưới, uể oải không chịu nổi, tử thương vô số, lúc này chính mình sẽ vì bọn họ giành mạng sống, lấy sức lực một người đối kháng hiện nay những yêu tộc này ngoại tộc.

Xích!

Kim sắc Bá Đạo, như một đạo lấy mạng đạo mang, đạo mang phun ra nuốt vào ở giữa, liền có mấy đầu hình thể khổng lồ Yêu binh, bị đầu một nơi thân một nẻo.

Như mưa máu ở trong trời đêm bay là tả.

Yêu binh huyết dịch, mang theo một tia mùi tanh hôi, tràn ngập tại bên trong chiến trường này.

Phương Nho tại Yêu binh giải đất trung tâm, giết được thất tiến thất xuất.

Mỗi xuống một đao, sẽ thu cắt mất mấy đầu Yêu binh sinh mệnh.

Lúc này Phuong Nho không có động tới sử dụng Bồ Thiên Châu ý niệm trong đầu.

Hắn chứng kiến cái này Vô Quốc trên dưới, chiến tranh nổi lên bốn phía, ánh bình minh bách tính tử thương vô số, thành công Yêu binh trong bụng bữa ăn, phụ nữ già yếu và trẻ nít càng là trốn không thoát sanh thiên.

Những thứ này nhân tộc vận mệnh. Vào lúc này, có vẻ dị thường nhỏ bé, bọn họ không chịu nổi những yêu tộc này ngoại tộc trùng tên.

Phuong Nho thầm nghĩ bằng tay Bá Đao, lấy bạo chế bạo, lấy nợ máu tới trả bằng máu phượng thức, khiến cái này Yêu binh đầu một nơi thân một nẻo, hẳn chúng nó ném thứ loại này hô tư vị.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 232: Chiến thần đích thân tới

Mà Bồ Thiên Châu vừa xuất hiện, chính là hấp thu, luyện hóa, sẽ chỉ làm những yêu vật này chết không đau đi.

Đó cũng không phải Phuong Nho muốn kết quả, Phuong Nho muốn, chính là để cho trước mắt những thứ này ngoại tộc, thống khổ chết ở chính mình dưới đao, vì chúng nó tội nghiệt, trả giá tử vong đại giới.

Cái gọi là thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sở cầu.

Thánh Nhân Bất Nhân, lấy bách tính vì chó rom

Mà bây giờ, là cái này Yêu tộc ngoại tộc bất nhân, lấy nhân tộc ánh bình minh bách tính làm kiến hôi, vì no bụng chi thực.

Ở nơi này chiến tranh chi hỏa bên trong, vô số nhân tộc sinh linh, tại chúng nó trọng đề hạ bị chúng nó vô tình trùng tên.

Thiên nếu bất nhân, ta liền nghịch hôm nay.

Thánh Nhân Bất Nhân, ta tự có đạo đức tốt, ngao Vương Thần, ngao mạn khanh, vương hầu tương tự nình có loại?

Mà lúc này, là cái này Yêu tộc ngoại tộc trùng tên nhân tộc sinh linh, sử dụng quốc thái dân an, an cư lạc nghiệp dân giàu nước mạnh, tứ hải thái bình hát cảnh tượng, tan thành bọt nước.

Vô số Vô Quốc ánh bình minh bách tính, ở nơi này tràng trong chiến hỏa, cửa nát nhà tan, Già với Trẻ, Phụ Nữ và Trẻ Em không người chăm sóc.

Đây hết thấy đầu sỏ gây nên, chính là chỗ này chút đáng chết Yêu tộc ngoại tộc.

Phuong Nho cảm giác, chính mình một bầu máu nóng, đều ở đây sôi trào.

Phần nợ đao mang, không thể địch nổi, vô số Yêu binh, tại Phuong Nho Bá Đao hạ đầu một nơi thân một nẻo.

Giết! Giết! Giết!

Phuong Nho trong đầu, chỉ có một chữ, chỉ có một cái ý niệm trong đầu, chính là dùng những yêu tộc này ngoại tộc tanh hôi máu, tới tẩy trừ những cái kia trong cuộc chiến tranh này, chết thảm nhân tộc oan hồn.

Lúc này, Phuong Nho căn bản không có nghĩ tới, cái này Trần Yêu Tháp bên trong, mình bây giờ vị trí thế giới, đến thật hay giả, là thật là hư.

Hắn chỉ thấy vô số nhân tộc sinh linh tại Yêu tộc ngoại tộc chiến tranh hạ, cửa nát nhà tan, Thê ly Tử tán.

Cũng chứng kiến thế giới này, cái này Vô Quốc bên trong, tất cả mình đã từng thấy nhân loại, đối với mình đầu lấy hy vọng hòa quang.

Nhân đạo khó, khó ở chỗ lên trời, xông đến tầng này, Phuong Nho mới biết được, trên bả vai mình, trừ muốn nhô lên cái kia vô tình khung lỗ, chính mình lưng, càng phải nhô lên cái này nhân đạo hy vọng, dù là hiện tại Phuong Nho, chính hắn cũng biết mình nhỏ bé, thế nhưng thân là nhân tộc một phần tử,

mặc dù chín chết không hối hận!

Lui trở về trong thành trì nhân tộc tướng sĩ, lúc này cũng đứng ở trên tường thành.

Bọn họ dùng chính mình vô cùng khiếp sợ hai mắt, nhìn tại ánh lửa kia soi sáng trong chiến trường, lấy sức lực một người, tại Yêu binh trong đồng, giết thất tiến thất xuất.

Vô số Yêu binh huyết dịch, suốt ngày không trung bay là tả huyết hoa, chứng kiến Phuong Nho cái này đạo tiêu thóp bụng ánh, lúc này như chiến thần đích thân tới dũng mãnh không gì sánh được.

Bọn họ kinh ngạc đến ngây người!

Chỉ nhìn được toàn thân nhiệt huyết đều ở đây cút, con mắt trừng như ếch, khề nhếch miệng thở ra, thân thể vẫn không nhúc nhích.

Phảng phất bọn họ là đang nhìn một trận biểu diễn, một trận hãnh diện biểu diễn.

Khặc!

Đột nhiên.

Một đạo sắc nhọn gào thét cắt đứt bọn họ ý niệm trong đầu, chỉ một thoáng, những thứ này tướng sĩ lấy lại tinh thần.

"Tướng quân, người này là thần tiên hạ phàm!" Một gã máu me đầy mặt tí binh sĩ khiếp sợ cảm thán nói.

"Chiến thần cũng không gì hơn cái này!" Một gã khác phụ họa nói.

"Chiến thần đích thân tới! Chúng ta có hi vọng!" Khác một tên binh lính hầu như muốn chảy ra nước mắt.

"Nhớ kỹ hần, là hần cứu chúng ta, hần chính là chúng ta chiến thần!" Tướng quân đột nhiên cảm động không thôi nhìn một đám thuộc hạ trịnh trọng nói: "Hần có Hồng Thân Vương ban cho lệnh bài, mặc phiêu trần, không phải ta Võ Quốc người, nếu không phải là hần một thân trắng đuê nhuộm máu, tất nhiên là một vị hải ngoại thượng bên trong phủ xuống."

Nghe được tướng quân, bọn binh lính chấn động trong lòng, trong nháy mắt nghĩ đến Phuong Nho thân phận.

Thượng tiên!

"Không xong không tốt, Huyết Bức lão yêu tự mình đến!" Chứng kiến trên bầu trời, đột nhiên một vệt ánh sáng màu máu cấp tốc lướt đến, tại trên đường, phát ra trận trận phần nộ âm u bào cười, chúng tướng sĩ sắc mặt cứng đờ.

Từ nơi này chút tướng sĩ trong sắc mặt, có thể chứng kiến vẻ hoảng sợ hiện lên.

Phảng phất cái này Huyết Bức lão yêu hung danh, đã để bọn họ nghe tin đã sợ mất mật.

"Không biết chúng ta chiến thần, có thể hay không ngăn cản a!" Một tên binh lính môi run run, trong lòng run sợ nói rằng

"Ai, xem đi, quân lệnh mặc dù như núi, thế nhưng!" Tướng quân cau mày một cái lắc đầu, trong nháy mắt nghiêm sắc mặt, nói: "Nếu như hần không phải Huyết Bức lão yêu đối thủ, chúng ta dù là cái quân lệnh, cũng muốn ra khỏi thành yêu miệng đoạt thức ăn!"

"Vâng!" Chúng tướng sĩ cảm thấy kính nể, trăm miệng một lời trịnh trọng theo tiếng, bởi vì lúc này tướng quân, chính là nói đến bọn họ trong tâm khảm.

Lúc này trong chiến trường, trong con mắt của bọn họ, đạo kia gầy gò thân ảnh, như chiến thần tại xuyên toa, bá khí kim đao, đao mang phun ra nuốt vào ở giữa, không nhiễm một vệt máu.

Thế nhưng trong trời đêm, đầu kia như sông dài huyết quang, nhưng là cấp tốc tại cướp gàn.

Một tiếng âm u phần nộ bào cười, nghe vào trong tai, phảng phất như xa xôi thiên ngoại, lại như gần ở bên tai tiếng vọng, để cho người ta không hàn mà tức.

Mà Phuong Nho lúc này trong chiến trường, ác chiến đến niềm vui tràn trề, không biết uể oải, đối với cái kia xa xa không trung, truyền đến âm u bào cười, hần là nghe được rõ ràng.

Phuong Nho ngược lại không có cảm giác được dù là một chút sợ hãi, có chi là hưng phấn.

Hần cảm thụ được một cỗ cực kỳ mạnh mẽ khí tức, tại cực nhanh cướp gàn, cỗ hơi thở này độ cường hoành, Phuong Nho một tỉnh ra, liền so Trần Yêu Tháp năm vị trí đầu tăng bất luận cái gì một tăng yêu vương, đều mạnh hơn đại khái gấp mấy lần.

Thế nhưng.

Theo Phuong Nho, có chính mình cậy vào, đối với Yêu tộc ngoại tộc, Phuong Nho cũng không sợ hãi.

Bây giờ, Phuong Nho cũng đoán được, là tọa trấn Đào thành yêu vương tại cấp tốc chạy tới, trong lòng ngược lại là thư sướng.

Có thể không cần chính mình lại đi trước tìm kiếm, chính nó liền đưa tới cửa, tốt như vậy chuyện, Phuong Nho sao lại không cao hứng.

"Đến! Thật mạnh yêu khí!" Trên tường thành chúng tướng sĩ, đều nhũ mảy, ngừng thở, sắc mặt đều ở đây run, hiển nhiên do tâm mà phát lộ ra sợ.

Xích!

Một đạo ánh sáng đỏ ngòm, như thất luyện huyết hồng sông dài, từ xa xa không trung chọt vọt tới.

Không gian cũng như màn vải, ở nơi này đạo huyết quang phía dưới, phảng phất bị trăm phá.

Trong chớp mắt, cái này đạo huyết quang hướng trong chiến trường Phuong Nho chém tới, tựa hồ muốn dưới một kích này, đem Phuong Nho đầu lâu chém xuống tới.

Tại luồng hào quang màu đỏ ngòm này chém xuống tới đồng thời, Phuong Nho chứng kiến, những cái kia vây quanh chính mình tấn công mạnh không sợ chết Yêu binh, ở nơi này đột nhiên, toàn bộ đều triệt thoái phía sau, không cùng Phuong Nho ham chiến.

Chỉ một thoáng, lấy Phuong Nho làm trung tâm, liền hình thành một mảnh khu vực chân không.

Phuong Nho ngửa đầu một cái, liền thấy bao la dưới bóng đêm, một đạo thật lớn huyết hồng thất luyện, như một cái Trường Giang như cuộn cuộn hướng chính mình chém tới.

Cường đại như vậy yêu khí, đây là tại Trấn Yêu Tháp bên trong, lần đầu cảm thụ.

"Chết đi cho ta!" Phuong Nho quát lạnh một tiếng, hai tay chỉ một thoáng bắt lại chuỗi đao, lực lượng hùng hồn thoáng chốc đưa vào.

Chọt, từ Phuong Nho trong tay kim sắc Bá Đao bên trong, một đạo thật lớn đao mang phụt lên ra.

Chớp mắt!

Phuong Nho chính là một đao hướng cái kia cuộn cuộn như trường giang chém tới huyết hồng ánh đao bỏ tới.

Ừng ừng!

Ánh đao màu vàng óng, như một đạo thật lớn nửa tháng, từ kim đao bên trong phún ra ngoài.

PS: Cầu tất cả chống đỡ, đặt,

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 233: Bao hàm hy vọng một đao

Thoáng chốc cùng đạo kia huyết quang thất luyện đánh vào một chỗ.

Thật lớn lực đánh vào, phảng phất không gian như thủy tinh nghiền nát, thật lớn lực đánh vào, trực tiếp đem phụ cận vài đầu hình thể khổng lồ Yêu binh cuộn sạch dựng lên.

Liền mang, còn có té trên mặt đất đồng kia tích giống như núi thi thể, đều bị xa xa quăng.

"A!" Chứng kiến vừa mới một màn kia, trên tường thành chúng tướng sĩ, đều nuốt mồ hôi, treo tâm, hơi hơi buông xuống, đều khiếp sợ tới đỉnh.

Vừa mới Huyết Bức lão yêu cái kia nhất trăm, bọn họ nhưng là không chỉ có chính mắt thấy qua vài lần, hơn nữa còn có người tự mình cảm thụ qua cái kia uy lực, chỉ là cái kia trùng kích dư ba, đều để bọn họ thụ thương không sâu.

Từng tạt trên chiến trường, bọn họ tận mắt thấy chính mình chiến hữu, tại Huyết Bức lão yêu cái kia một vết ánh sáng màu máu trăm bên trong, bị đánh giết từ phân ngũ liệt.

Thế nhưng,

Phương Nho vừa rồi lại lấy sức lực một người, lấy một đao bổ ra, vậy mà đem cái kia không bổ huyết quang trăm xóa sạch.

Lúc này Phương Nho cái này đao tiêu thóp bụng ảnh, ở trong mắt bọn họ, lại một lần nữa cất cao, thành chân chính chiến thần.

Thấy như vậy một màn, bọn họ tựa hồ muốn chảy ra nước mắt, tràn ngập kích động, muốn hô to một câu.

"Ách!" Đột nhiên, tại Phương Nho trong tầm mắt, cái kia bao la hư không, nhất tột huyết hồng không gì sánh được mặc, chỉ lộ ra người tướng mạo hèn mọn người đàn ông trung niên, không có bằng chứng vô cơ đứng thẳng hư không, ở trên cao nhìn xuống bề nhẽ cùng với chính mình.

Chỉ thấy người đàn ông trung niên này, phảng phất như bao một giường thật to huyết hồng ga giường, toàn thân hần, đều bao bọc ở cái này huyết hồng trường bào bên trong, cái kia hèn mọn tướng mạo, để cho người ta xem ác tâm.

Đầy ý thức, mảnh khỏe híp híp mắt, cái xô gãy khuôn mặt, cái chồi lông mi, cái này vừa nhìn, liền để Phương Nho cảm giác được chính mình, cho tới bây giờ chưa thấy qua bi ôi như vậy, xấu như vậy người.

Có thể, hần căn bản cũng không phải là người.

Hần trong cổ họng lạnh lùng hừ một cái, tựa hồ đối với mình vừa mới cái kia một đao như trường giang huyết quang trăm không có gỡ xuống Phương Nho tính mệnh mà bất mãn.

Thoáng chốc, hần hèn mọn trên mặt, lộ ra một cái âm u nụ cười, xem ở trong mắt Phương Nho, cái này hồng bào biến thái lão yêu, quả thực so với khốc còn khó coi hơn.

"Chiến thần cẩn thận a, đây là xú danh lưng lấy Huyết Bức lão yêu! Quý kẻ đa đoan." Từ trên tường thành, các tướng sĩ nhắc nhở thanh âm truyền đến, bọn họ không phải sợ Phương Nho đánh không lại, mà là lo lắng Phương Nho bên trong cái này âm hiểm không gì sánh được Huyết Bức lão yêu quỷ kế.

"Chúng tướng sĩ nghe lệnh, mau ngủ, nghỉ ngơi dưỡng sức, nơi đây tất cả, giao cho ta!" Phương Nho nhìn về phía tường thành, nhất thời lấy uy nghiêm giống như mệnh lệnh khẩu khí nói rằng.

"Nhưng là. . ." Chúng tướng sĩ đều muốn nói lại thôi, bọn họ mặc dù rất mệt mỏi, nhưng là lại tựa hồ không yên lòng tới.

Liên tục cùng Yêu tộc kháng chiến, tinh thần bọn họ đều là buộc chặt trạng thái, trong thời gian ngắn làm sao ngủ được?

Thế nhưng mệnh lệnh chính là mệnh lệnh, không phải do bọn họ kháng cự, tại Phương Nho cái kia uy nghiêm lại mang quan tâm ánh mắt phía dưới, thân là tướng quân nhân vật, rốt cục gật đầu, đối thuộc hạ tuyên bố ngủ mệnh lệnh.

Trên tường thành tướng sĩ bắt đầu ly khai, bọn họ rốt cục có thể hảo hảo ngủ lấy một an giấc.

Bởi vì tất cả có bị bọn họ tôn xưng là "Chiến thần!" Phương Nho tại chịu lấy, Phương Nho thủ đoạn cùng lực lượng, bọn họ cũng là rõ như ban ngày.

Chứng kiến chúng tướng sĩ rốt cục phục tùng mệnh lệnh lui xuống đi, Phương Nho ánh mắt thu hồi lại.

"Thật là cuồng vọng tiểu tử!" Một đạo Phương Nho nghe không hiểu Yêu Ngữ từ Huyết Bức lão yêu trong miệng lú rú nói ra, cái kia âm u giọng nói, nghe được người tề da da đầu.

"Đại gia mày, người một cái chết biến thái mặc cái này sao hồng làm gì, đại gia ta nghe không hiểu người chim hót, nhanh lên rút cho ta hạ xuống nhận lấy cái chết." Phương Nho đại đao một gánh, đặt ở trên vai, chỉ vào không trung đập đập Huyết Bức lão yêu khinh bỉ mắng.

Chợt tại Phương Nho lời nói phía dưới, nhất thời hai tay hần nắm chặt chuỗi đao, mãnh mẽ hướng Huyết Bức lão yêu bổ tới.

Xích!

Kim sắc chuyển hình bán nguyệt đao mang, như Khai Thiên Phách Địa một đao, bỗng nhiên hướng không trung Huyết Bức lão yêu bổ tới.

Một đao này, cuộn cuộn đại thế về phía trước, tựa hồ không người nào có thể ngăn cản đao này khí đem gầm trời này bổ ra.

Đây chính là Phương Nho đao ý, bao hàm hần lĩnh ngộ quán thông ý chí cùng quyết tâm.

Ở nơi này tầng thứ sáu bên trong, Phương Nho lại có mới lĩnh ngộ, cái kia chính là vì nhân tộc mà chiến, vì đại nghĩa mà chiến.

Trước đó, hần lĩnh ngộ là mình một đường đi về phía trước, gió mặc gió, mưa mặc mưa, chỉ vì tìm kiếm thuộc về mình cái kia một mảnh thiên địa, bất kỳ cái gì che trước mặt mình cản Sơn Hổ chướng ngại vật, đều muốn trở thành bụi bặm, trở thành đá kê chân.

Nhưng là bây giờ, Phương Nho tại cơ sở này bên trên, lại lĩnh ngộ ra mới đồ vật.

Cái kia chính là tại, ở mảnh này một đường đi về phía trước, tìm kiếm thuộc về mình một mảnh thiên địa đường bên trong, hấn chứng kiến chính mình đồng tộc đồng loại kêu rên khắp nơi, hấn chứng kiến trong ánh mắt bọn họ, đối với mình chỗ kỳ thác hy vọng, hấn có loại kia vì nhân tộc, mặc dù chính chết không hối hận thề nguyện.

Bây giờ, những thứ này lĩnh ngộ tất cả, đều bao hàm tại đạo ý bên trong.

Một đạo này, dường như cái kia đen kịt dưới bầu trời đêm, đột nhiên một đạo thiểm điện, có thể thoát khỏi tương dạ không chiếu phát sáng.

Cũng giống trên bầu trời tinh thần, mặc dù tản ra yếu ớt ánh sáng đom đóm, nhưng trời cao nhưng bởi vì cái này tia ánh sáng đom đóm, mà càng rực rỡ.

Như vậy đạo ý, cuộn cuộn phi nhanh, giống như là tràn ngập hy vọng một đạo, ở nơi này một đạo bên trong, bao hàm hấn ý chí, quyết tâm, nguyện vọng.

Mỗi người như long nguyện vọng, rốt cuộc không cần tự dung gặp những yêu tộc này ngoại tộc trùng tên ý nguyện.

Chỉ có mỗi người như long, Yêu tộc ngoại tộc lại có gì lực lượng chống lại?

Thật mạnh đạo ý!

Huyết Bức lão yêu, đang ở không trung, nội tâm chấn động, nó trở thành Phương Nho một đạo này bỏ tới mục tiêu điểm, hấn thoát khỏi cũng cảm giác được, một cỗ muốn làm chính mình phá diệt, hủy diệt cuộn cuộn đạo ý, tựa hồ trong chớp mắt muốn đem chính mình thâm lý và phán quyết.

Hấn cảm thụ được, cái này cường đại đạo ý bên trong, bao hàm một cỗ nồng nặc không gì sánh được lực lượng thần bí, cỗ lực lượng này, để cho hấn dường như chứng kiến, những cái kia chết ở trong tay mình vô số nhân loại oan hồn, tại đối với mình chửi bới.

Tựa hồ một đạo này, chính là hy vọng đạo, chỉ có chính mình chết tại đây dưới đạo, mới có thể khiến cái này oan hồn bình phục, để bọn hấn lại thấy ánh mặt trời, cảm giác hy vọng đã tới.

Một sát na này, Huyết Bức lão yêu tâm thần, đều đều có điểm ngăn ngại, tựa hồ bị không hiểu lay động, cảm giác được mình là một cái nghiệp chướng nặng nề tội ác tây trời người.

Thế nhưng.

Chỉ là trong nháy mắt, Huyết Bức lão yêu liền thân thể chấn động, lấy lại tinh thần.

Hấn chứng kiến, thật lớn đạo mang ở trước mắt vô hạn phóng đại, chớp mắt liền muốn đem chính mình thôn phệ.

Hấn làm sao có thể cam tâm tình nguyện nhận lấy cái chết?

Ngay sau đó.

Hấn gào to một tiếng, thật lớn thêm sắc nhọn thanh âm, phảng phất như xéng trên mặt đất cực nhanh ma sát, chói tai làm người ta buồn nôn.

Tại thét dài đi qua, hấn thân thể đột nhiên chấn động, trên người món kia thật lớn huyết hồng trường bào, phảng phất biến thành hai miếng thật lớn huyết hồng cánh.

Mạnh mẽ đánh ở giữa, hấn thân thể như một vệt ánh sáng màu máu, xông thẳng tới chân trời.

Răng rắc!

Kim sắc không ai bằng ánh đạo, nhưng ở cái này trong chớp mắt, cắt kim loại đến hấn cánh bên trong một góc.

Khắc!

Hấn phát sinh thể lương thét chói tai, một khối lớn cỡ bàn tay Huyết Sí, từ không trung rơi xuống mà xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 234: Bỏ mạng truy sát

"Muốn chạy trốn!" Phương Nho tựa hồ nhìn ra cái này Huyết Bức lão yêu ý đồ, ngay vừa mới rồi một đao kia bên trong, chỉ lát nữa là phải đem Huyết Bức lão yêu chém giết, thế nhưng hắn lại hy sinh hết một đồng máu thịt, muốn chạy thoát thân.

Chứng kiến ngã xuống Huyết Sĩ, huyết nhục vẫn còn đang ngọa nguỵ, tựa hồ có cực mạnh sinh mệnh lực, hiển nhiên đây là Huyết Bức lão yêu bản mạng vị trí.

Phương Nho đầu chịu thả hắn chạy trốn, lập tức cước bộ đập một cái, thân thể như bay lên điều hâu, cấp tốc nhảy lên, đuổi theo cấp tốc chạy trốn Huyết Bức lão yêu truy mệnh mà đi.

Xích!

Thụ thương Huyết Bức lão yêu, lúc này hiển nhiên đã tốc độ thông thả rất nhiều, Phương Nho tìm đúng cơ hội, một đao cách không bỏ tới.

Hình bán nguyệt đao khí cấp tốc lẩn qua, hướng trong chạy trốn Huyết Bức lão yêu chém tới.

Lúc này Huyết Bức lão yêu, cảm giác được từ xuất đạo tới nay lần đầu từ vong nguy cơ.

Nó căn bản không nghĩ tới, ở nơi này chỉ lát nữa là phải diệt vong Võ Quốc bên trong, vậy mà lại xuất hiện Phương Nho dạng này người.

Liền nó cũng không là đối thủ, bỏ qua một thịt bản mạng huyết nhục, đổi lấy một cái mạng.

Bây giờ lại còn như một cái chó nhà có tang, bị Phương Nho đuổi theo không có thờ dắc thời gian.

Những cái kia mạnh mẽ đao khí, một đạo tiếp một đạo bỏ tới, đã muốn phòng ngừa bị Phương Nho đuổi theo, lại muốn tránh né cái kia mạnh mẽ đao khí, Huyết Bức lão yêu cảm giác được khí tức từ vong.

"Chết tiệt, ghê tởm, người này đến là thần thánh phương nào? Võ Quốc bên trong làm sao lại xuất hiện như vậy cao thủ? Kéo dài như thế, ta mệnh mất rồi." Huyết Bức lão yêu bên chạy thoát thân, bên ở trong lòng chửi bới cùng suy nghĩ, lập tức hắn thật nhỏ nhãn châu xoay động, tựa hồ nghĩ đến biện pháp, "Có..."

Huyết Bức lão yêu thân thể nhất chuyển, cấp tốc hướng một cái phương hướng lao đi.

Phương Nho từng bước ép sát, chứng kiến Huyết Bức lão yêu trốn chết phương hướng, lập tức chân mày buông lỏng, lau một cái cười nhạt nổi lên.

"Muốn trốn chết đến Hoa Thành sao? Vừa lúc, hạ một mục tiêu, chính là chiếm cứ tại súc sinh kia chi vương." Phương Nho đối Võ Quốc địa lý son hà đều nhớ trong đầu, lúc này chứng kiến Huyết Bức lão yêu trốn chết phương hướng, chính là biết ý hắn đồ.

Hắn là muốn chạy trốn vong đến Hoa Thành bên trong, tìm kiếm chiếm cứ tại Hoa Thành bên trong yêu vương, cùng Phương Nho quyết một trận tử chiến.

Thế nhưng Phương Nho làm sao lại sợ?

Nếu không phải là cái này huyết bức yêu vương đột nhiên chuyển biến trốn chết phương hướng, Phương Nho cũng không muốn sẽ cùng nó vướng víu, trực tiếp tể xuất Bồ Thiên Châu đem hấp thu luyện hóa.

Tại Bồ Thiên Châu thủ đoạn nghịch thiên bên trong, Huyết Bức lão yêu là căn bản trốn không thoát lòng bàn tay.

Nhưng là bây giờ, Phương Nho ngược lại bỏ đi cái ý nghĩ này, mà là mượn cái này Huyết Bức lão yêu lực lượng, tìm được trước chiếm cứ tại Hoa Thành bên trong yêu vương lại nói.

Đến lúc đó lại cùng nhau diệt trừ, một lưới bắt hết.

Huyết Bức lão yêu lúc này đúng như một đầu thật lớn huyết sắc con dơi.

Hắn thân hình khổng lồ cái kia huyết hồng cánh vỗ phía dưới, hãy nhìn đến một đạo nhìn thấy mà giật mình huyết dịch tại nhỏ xuống.

Đây là bị Phương Nho một đao kia chỗ chặt đứt một góc, lúc này chính là chỗ này sẹo miệng, thành nó chỗ trí mạng.

Tốc độ nó chợt giảm, thường thường hồi phía dưới, chứng kiến Phương Nho từng bước ép sát truy mệnh mà đến.

Hơn nữa Phương Nho còn thường thường bỏ ra một đạo mạnh mẽ đao khí, để nó chạy trốn đường, trở nên đặc biệt nguy hiểm.

Không cẩn thận, liền sẽ tại Phương Nho đao khí phía dưới, trở thành cái kia dưới đao quỷ.

Đối mặt cái này chạy thoát thân biến thái hồng y lão yêu, Phương Nho chân mày hơi hơi vặn một cái, trên mặt lộ một nụ cười lạnh lùng.

Hắn hiện tại đã nhìn ra Huyết Bức lão yêu đã là một mối chạy thoát thân.

Đạo kia bị chính mình chém xuống tổn thương miệng, hiển nhiên là tổn thương bản nguyên.

Cánh một góc, đã bị chặt đứt, tinh hồng huyết, tại nó cấp tốc vỡ hạ, đã là không ngừng được đang chảy.

Nếu không phải là vì để cái này Huyết Bức lão yêu mang chính mình tìm được Hoa Thành yêu thành nơi ở, Phương Nho lúc này là có thể chém giết.

Thế nhưng Phương Nho liền muốn để nó trước sống thêm một hồi, đợi khi tìm được Hoa Thành yêu vương, đạt được chính mình tầm nhìn, cái này Huyết Bức lão yêu cũng có thể chết.

Xích!

Truy đuổi ở giữa, Phương Nho lại là một đạo cách không bỏ tới, mạnh mẽ hình bán nguyệt đao khí, phẳng phất ở trong không gian mở ra màn vải, lầy nhanh chóng như sét tứ thế hướng chạy trốn Huyết Bức lão yêu chém tới.

Khắc!

Huyết Bức lão yêu cái kia hèn mọn mặt, lúc này càng lộ ra hèn mọn, trở nên vô cùng tái nhợt, mất máu quá nhiều, hơn nữa cũng không có dừng nghỉ lấy hơi cơ hội.

Phía sau, một đạo sắc bén âm thanh, như mọc ra mắt mũi tên nhọn cấp tốc bỏ tới.

Nó biết lại là Phương Nho đối với mình phách một đạo, lúc này Huyết Bức lão yêu, đều là đang tiêu hao tại tánh mạng mình, không cẩn thận chính là thân tử đạo tiêu kết cục.

Nó thân thể như con quay, đột nhiên một hồi cấp tốc hạ xuống, xoay tròn, tại tinh xảo phi hành bản năng, vòng qua một gốc cây thật lớn thụ.

Bành!

Đại thụ thành cái khiên, mạnh mẽ đao khí bỏ vào đại thụ bên trên, đại thụ âm âm mà đứt, rầm rầm bị chém eo mà đứt.

Huyết Bức lão yêu khó khăn lắm hóa giải lần này nguy hiểm, thân thể một đạo bay lượn, trên không trung nhỏ huyết dịch cấp tốc lao đi.

Lúc này, nó tổn thương miệng, tựa như không có đóng chặt vòi nước, một giọt một giọt máu như sợi tơ vĩnh viễn không thôi.

"Ghe tôm, cái này nhân loại, đến là thần thánh phương nào, đêm nay chẳng lẽ ta huyết bức Địa Yêu, thật muốn vẫn lạc hay sao?" Một bên chạy thoát thân Huyết Bức lão yêu, lúc này ở trong lòng không cam lòng thầm nghĩ, vô hạn tuyệt vọng dâng lên.

"Không biết, tuyệt đối sẽ không, ta huyết bức Địa Yêu chính là của ta vương thân đảm nhiệm Địa Yêu bá tước, làm sao có thể sẽ chết!" Huyết Bức lão yêu trong lòng dâng lên cường đại hy vọng, "Lập tức phải đến Hoa Thành, đến lúc đó cùng Khuê Xà Yêu Quân hội hợp, nhất định phải cầm xuống cái này tử nhân loại, ta muốn đem hắn huyết dịch hút khô, đem hắn đầu khớp xương rõ ràng gặm đoạn!"

"Hoa Thành đang nhìn, cái này biến thái hồng bào lão yêu từ kỳ liền tới gặp!" Phương Nho chứng kiến xa xa. Một tòa thật lớn thêm tàn phá thành trì như ẩn như hiện, trong không khí tràn ngập phóng hỏa tiêu mùi thuốc lá nói.

Cái này tiêu mùi thuốc lá đạo, là thuộc về chiến tranh tàn khốc mùi vị, bà nguyên bản mùi hoa này thành mùi vị, cho triệt để xóa đi.

Phương Nho tại Sơn Hà Địa Lý Đồ trông được đã có đánh dấu, hoa này thành sở dĩ xưng là Hoa Thành, là bởi vì nơi này mùi hoa được gọi là, nồng nặc mùi hoa để cho người ta say.

Nhưng là bây giờ, mùi hoa nhiều lần theo khói tan, chiến tranh tận đốt Vạn gia vui mừng.

Khắc!

Huyết Bức lão yêu đột nhiên ở nơi này một chút, trong miệng phát sinh sắc nhọn thét dài.

Cái này đạo trường hét dài nghe vào Phương Nho trong tai, giống như là tại mật báo đạn tín hiệu, xa xa truyền ra, tốc hành gần ngay trước mắt Hoa Thành bên trong.

Cái này hồng bào lão biến thái là ở mật báo a!

Phương Nho trong nháy mắt cũng biết Huyết Bức lão yêu ý đồ, nó sắc nhọn thét dài bên trong, đại biểu Yêu tộc truyền tin ngôn ngữ, giọng nói kia tựa hồ giống như nhân loại người cứu mạng hô hét.

"Chết!" Đã ở lúc này, Phương Nho trong lòng, rốt cục không kềm chế được chung kết cái này Huyết Bức lão yêu tâm tình.

Bá khí kim đao, lấy long đầu làm chuôi, long thân vì nhận, phun ra đao mang như một đạo lưu tinh đuôi, có thể mang địa cầu xô ra một cái lỗ thủng.
Đao giương lên ở giữa, mãnh mẽ hướng tốc độ kia càng ngày càng chậm Huyết Bức lão yêu bỏ tới.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 235: Khuê Xà Yêu Quân

Oanh!

Một đao này, là Phương Nho kiếm chế đã lâu một đao, cũng là tích súc đã lâu một đao.

Trong đao ý cảnh, như cuộn cuộn phi nhanh trường giang Hoàng Hà, không người nào có thể ngăn cản.

Đây là hấn đao ý, bao hàm hấn tất cả ý chí cùng quyết tâm.

Có một đường đi về phía trước, tìm kiếm thuộc về mình cái kia mảnh nhỏ thiên địa trường kiếm Trường Ca chưa từng có từ trước đến nay.

Lại có vì nhân tộc mà chiến, nhìn chúng đồng loại mỗi người như long vĩ đại nguyện lực, mặc dù chín chết không hối hận dứt khoát dứt khoát.

Còn có, đem trước mắt cái này đã sớm chết tiết Huyết Bức lão yêu chém ở dưới đao, còn thể gian thanh thiên đại nghĩa.

Dưới một đao này, quý khóc thần gào, không gian tựa hồ cũng tại đổ nát, lồm xướng, vụn vụn.

Đang ở vết đao phía dưới Huyết Bức lão yêu, lúc này trong lòng bên trong, thoáng chốc dâng lên một cỗ vô hạn tuyệt vọng.

Nó vốn cho là mình liền muốn được cứu trợ, nó đã phát sinh tín hiệu cầu cứu, Hoa Thành đang nhìn, lập tức liền có thể lấy cùng chiếm cứ ở chỗ này Khuê Xà Yêu Quân hội hợp.

Thế nhưng Phương Nho lúc này chỗ bỏ ra tới một đao, cái kia liên tục không ngừng mãnh mẽ chi lực, tựa hồ không gian đều ở đây đổ nát, vô số không gian đều ở đây trước mắt lồm xướng vụn vụn.

Nó tựa hồ cảm giác mình bị khuấy vào đến một cỗ vụn vụn trong nước xoáy, như trong vòng xoáy con kiến, vô lực gãy dựa.

Đây chính là Phương Nho tất phải giết hạ, mãnh mẽ đao ý, để nó sợ hãi thăng hoa thành không chế tinh thần, cảm giác tử vong đã tới.

Tại nó cảm giác được tử vong đã tới, thiên hạ dưới đất không thể trốn đi đâu được trong nháy mắt, cái kia cường đại đao khí, cũng là ầm ầm tới.

Như một cái thiêu đốt đạn pháo đang đánh con ruồi, trực tiếp liền bỏ vào Huyết Bức lão yêu trên thân hình.

Ừm ừm!

Ở nơi này trong chớp mắt, Phương Nho khoe miệng hiện lên lau một cái độ cong, hấn cười.

Huyết Bức lão yêu thân thể, lúc này ở chính mình dưới một đao, thành bốn phía lấp bắp huyết dịch cùng thịt vụn, chết đến mức không thể chết thêm.

Vụt!

Kim đao cắm xuống, mũi đao xuống đất, Phương Nho sáng khoái cười to vài tiếng.

"Sớm chết tiết súc sinh, để ngươi sống lâu như thế, chính là vì để ngươi nuôi lớn gia tìm được chiếm cứ ở chỗ này một đầu khác súc sinh." Phương Nho nhìn khắp bầu trời bay là tà huyết vụ, tự tay ở giữa, trên lòng bàn tay rậm rạp huyết vụ như Tiểu Vũ rơi.

"Lớn mặt!" Đột nhiên, một đạo ngập trời gào thét từ xa xa truyền đến.

Thật lớn thêm sắc nhọn tiếng gầm, nghe vào Phương Nho trong tai, chính là nghe không hiểu Yêu Ngữ nói.

Thế nhưng nghe khẩu khí, Phuong Nho cũng biết lai giả bất thiện, hơn nữa cái này khiến chính mình nghe không hiểu ngôn ngữ, bằng cảm giác, Phuong Nho liền kết luận là đang chửi mình.

Tìm theo tiếng mà trông, Phuong Nho liền thấy một đạo tựa hồ cùng bóng đêm nhập làm một thể tinh hắc làn gió cuốn tới.

Cường đại yêu khí, tràn ngập mà đến.

Bằng cảm giác, Phuong Nho liền kết luận, cái này so với Huyết Bức lão yêu đều mạnh hơn hoành người đến, nhất định là chiếm cứ tại Hoa Thành bên trong yêu vương, thống soái một phương Yêu binh, đánh Hồng Châu thành hồ Ngũ đại yêu tộc tướng quân một trong.

Đào thành, Hoa Thành, thành phố nổi tiếng, Phong thành, Thủy thành, cái này ngũ thành chính là chuyển hình quạt tứ thế, phóng ra Hồng Châu, cũng là Hồng Châu lớn nhất năm tòa thành trì.

Đào thành yêu vương Huyết Bức lão yêu, tại vừa mới chết ở Phuong Nho dưới đào, hiện tại một đường truy đuổi, đi tới Hoa Thành.

Tại trước khi chết, Huyết Bức lão yêu phát sinh tín hiệu cầu cứu, lúc này hiển nhiên là chiếm cứ tại Hoa Thành yêu vương, Khuê Xà Yêu Quân đến đây.

Phuong Nho đối với cái này ngũ đại thành trì yêu vương danh hào, cũng từ Hồng Thân Vương trong miệng biết được, bây giờ thấy Khuê Xà Yêu Quân rút cục tại Huyết Bức lão yêu cầu cứu hạ xuất hiện.

Phuong Nho trong lòng, nhưng là vui vẻ không gì sánh được, lúc này, còn không có tiến nhập Hoa Thành, Khuê Xà Yêu Quân đơn thương độc mã đến đây, trước tiên đem cái này Vương cầm xuống lại nói.

Cái kia tinh hắc làn gió, chợt cuốn tới, như một đạo thật lớn gió lốc, bà bên cạnh một cây đại thụ, đều nhỏ tận gốc, hiển nhiên là lửa giận tại đốt.

Tinh Hắc Yêu gió, bỗng nhiên hướng Phuong Nho cuốn tới.

Ở nơi này gió yêu ma bên trong, Phuong Nho chứng kiến một cái giống như rồng mà không phải là rồng càng giống như cự xà thân ảnh, tại yêu khí bên trong làm mưa làm gió.

Oanh!

Như Thiên Hàng Vãn Thạch tinh Hắc Yêu gió, không để ý mọi việc, vừa đến, liền hướng Phuong Nho đánh tới.

Gió yêu ma bên trong, một thanh chính xác không gì sánh được trường kiếm, đột nhiên lạt ra.

Ở nơi này trường kiếm lạt ra nháy mắt, Phuong Nho phảng phất chứng kiến từng vì sao rơi, hướng chính mình đập tới.

Thật là lợi hại!

Phuong Nho lập tức ở trong lòng cảm thán, đồng thời cũng làm cho hắc khốc môi vênh lên, lộ ra một tia bình tĩnh vui vẻ.

Cái này Khuê Xà Yêu Quân thực lực cùng xú danh, tại Hồng Thân Vương trong miệng, xếp ở vị trí thứ ba, tại Hồng Châu ngũ đại yêu vương xếp hạng thứ ba tồn tại.

Cùng chết ở chính mình dưới đào Huyết Bức lão yêu so sánh, hiển nhiên cái này xếp hạng thứ ba so cuối cùng đệ ngũ cường hãn không phải nhỏ tí tẹo.

Nó lạt đi ra một kiếm, liền bao hàm một cỗ tinh thần trụ lạc, đập về phía nhân gian ý cảnh.

Cái này nói rõ, cái này Khuê Xà Yêu Quân thực lực, đã tu hành đến cảnh giới nhất định, võ học tạo nghệ trên có rất cao tiêu chuẩn.

"Phá cho ta!" Phuong Nho lạnh lùng vừa quát, một tay nắm chặt, cái kia cắm trên mặt đất kim sắc bá khí run lên, bị Phuong Nho nắm trong tay, mãnh mẽ hướng Khuê Xà Yêu Quân vừa bổ.

Xích!

Hình bán nguyệt đao khí, như trong hư không một đạo thiểm điện, bà hắc ám xua tan, trầm phá.

Như cuộn cuộn phi nhanh, vĩnh viễn không ngừng nghỉ trường giang Hoàng Hà chưa từng có từ trước đến nay, mãnh mẽ đao ý, bao hàm Phuong Nho quyết tâm ý chí.

Ừm ừm!

Đao khí cùng kiếm khí một cái va chạm, phảng phất như hai cái lựu đạn đụng vào nhau.

Không gian cũng như thủy tinh nghiền nát, cường đại trùng kích dư ba, đem bên cạnh mấy cây đại thụ chấn tứ phân ngũ liệt, khắp nơi bay loạn.

"Ách!"

Tinh Hắc Yêu gió tụ hợp một chút, trong chớp mắt, thì trở thành một đạo trong trời nhưng lạnh lùng âm u thân ảnh.

Đạo thân ảnh này, toàn thân quần áo trường bào màu đen, từ trên xuống dưới, liền giày đều là hắc, thể nhưng hắc sắc mặt tái nhợt âm nhu như một cái bệnh nặng kỳ quái người.

Đây là một cái tự nam tự nữ người lưỡng tính, tướng mạo thoát nhìn là nam, thể nhưng khí chất lại giống như nữ, như bất nam bất nữ biến thái.

Hắn một tay phụ về sau, phụ sau trong tay trái, sắc bén mũi kiếm cao hơn đỉnh đầu hắn, tay phải tùy ý trung bày, mắt lộ ra tinh quang trừng mắt Phương Nho.

"Ta đi, lại là một cái biến thái." Phương Nho quan sát một chút hắn, chính là nhìn không được đối đánh giá, "Đây chính là Khuê Xà Yêu Quân."

"Chết tiệt con kiến hôi, ngươi cũng dám tại mặt của ta da hạ, giết huyết bức, ngươi thực sự là nên băm thầy vạn đoạn!" Khuê Xà Yêu Quân thanh âm lạnh lùng truyền tới, thể nhưng nghe vào Phương Nho trong tai, nhưng là nói gì không hiểu, lú rú như chìm đang gọi.

Đây là Yêu tộc ngôn ngữ, Phương Nho căn bản nghe không hiểu, thể nhưng trong giọng nói, Phương Nho vẫn là nghe đi ra, cái này Khuê Xà Yêu Quân, khẳng định không phải tại tán thưởng chính mình, mà là đang chửi bới chính mình.

Hơn nữa, Khuê Xà Yêu Quân thanh âm vừa ra miệng, Phương Nho thì càng thêm kết luận, nó chính là một cái biến thái, dài một tám lớn tuổi chưa kết hôn thanh niên mặt, nói lớn tuổi chưa kết hôn nữ thanh niên thanh âm, nghe vào trong tai, phảng phất không phải thanh âm này không phải từ trước mắt yêu bên trong nói ra.

"Mẹ, đại gia nghe hiểu ngươi chim hót, thể nhưng trước khi chết, luôn có đi ngôn phải đóng đội, có rắm cũng nhanh thả, ta tạm thời không ngại." Phương Nho cười nhạo nhìn Khuê Xà Yêu Quân, trong nháy mắt đem bá khí kim đao đỡ lên bả vai, đối hắn khinh bỉ cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 236: Khuê Xà Yêu Quân hai

"Muốn chết!" Ngập trời tức giận, từ Khuê Xà Yêu Quân trên mặt hiện lên, không biết hắn có nghe hay không không hiểu Phương Nho, thể nhưng hắn nhưng ở Phương Nho trên mặt, chứng kiến kia đối chính mình cười nhạo biểu tình.

Loại vẻ mặt này, tràn ngập khiêu khích cùng khinh bỉ, cái kia nồng nặc vẻ cười nhạo, Khuê Xà Yêu Quân làm sao lại chịu được được?

Thân là một đời yêu vương, công thành tiên phong, chỉ có vô số nhân loại tại nó trên tay bỏ mạng, lúc nào sẽ có nhân loại tại trước mặt nó cười nhạo mình.

Hiển nhiên.

Phương Nho đã triệt để đưa nó làm tức giận, nó đã không muốn nhìn thấy người trước mắt lại đứng ở nơi đó cười nhạo mình.

Hắn muốn đem Phương Nho một kiếm giết chết, mới giải mối hận trong lòng.

Thể nhưng.

Phương Nho hiển nhiên so với nó còn muốn phần nộ, một cái gánh đao động tác, cũng đã cho thấy Phương Nho làm tốt sét đánh không kịp bưng tai đánh chết chuẩn bị.

Hồng Châu hiện nay như vậy tình thế nghiêm trọng, người người sinh hoạt tại sinh sôi trong lửa nóng, mà muốn giảm bớt thể cục trước mắt, nhất biện pháp nhanh chóng, chính là đánh chết chiếm cứ tại Hồng Châu bên trong ngũ đại yêu vương, loạn chúng nó kế hoạch tấn công cùng tiến độ.

Đêm nay Phương Nho đi ra nhiệm vụ mục tiêu, chính là từng cái đánh chết, bắt giặc trước hết giết Vương!

Xích!

Tại Khuê Xà Yêu Quân cấp tốc kiếm lạt đến từ lúc, Phương Nho càng là đi trước một bước, một đao bỏ tới.

Ừng ừng!

Tại Khuê Xà Yêu Quân trường kiếm lạt đến từ lúc, trên mũi kiếm, lau một cái tinh quang tan rã, phảng phất như tinh thần tại phá diệt.

Phương Nho trước mắt, phảng phất cũng chứng kiến trên trời cao tinh thần, từng viên một như mưa tại hạ, phủ xuống nhân gian, muốn đem nhân gian hủy diệt.

Đây chính là Khuê Xà Yêu Quân đạo, Hủy Diệt Chi Đạo.

"Tiên vẫn như sao!"

Khuê Xà Yêu Quân trong miệng quát nhẹ, một dải lụa quang mang, sắc bén bạo xạ ra, Vạn Tinh như mưa rơi xuống phía dưới, phảng phất mỗi một viên tinh thần đều đại biểu cho tang thương chính đạo quân tiên nhao nhao vẫn lạc.

Hiển nhiên, Khuê Xà Yêu Quân lần này, là một kích toàn lực, không bàn mà hợp ý nhau chính nó Đạo ý, hủy diệt Đạo ý.

Thế nhưng đôi mắt thanh thế không lồ như vậy một kích, Phương Nho như đỉnh thiên mà đứng nhân gian chiến thần.

Hắn song ánh mắt lộ ra đôi nhân đạo thương hại, trong tay kim sắc Bá Đạo đao mang phụt lên, bễ nghễ trời cao.

Hắn tựa hồ phải lấy chính mình lưng, nhô lên phương này trời cao, muốn để cái này hủy diệt nhân gian chính đạo yêu vật, đều tan thành mây khói, còn thể gian một cái thanh thiên ban ngày.

Mạnh mẽ không ai bằng một đao, nhắm thẳng vào trời cao, đôi mắt vẫn lạc như mưa tinh thần, Phương Nho hét lớn một tiếng, lấy một cổ chính mình mặc dù chín chết không hối hận quyết tâm ý chí, làm người nói mà chiến.

Một đao này, bá khí trong chớp lát không hai, đao mang cũng như một đạo đầy tháng, soi sáng trời cao, chém thẳng vào Khuê Xà Yêu Quân.

Một đao này bên trong, bao hàm hắn tất cả quyết tâm cùng ý chí, một đường gian khổ Vô Âm, trọn đời chín chết không hối hận dứt khoát dứt khoát.

Này cô ý chí cường đại, cũng là tang thương Nhân Đạo Ý Chí.

Phương Nho tại Trấn Yêu Tháp tầng này, xông đến nơi đây, hắn từ đó lĩnh ngộ đồ vật, là trước đó chưa từng có.

Trước đây, hắn chỉ biết là nhất ý khổ tâm tu luyện, tâm vô bàng vụ đề thẳng chính mình, chỉ vì một đường đi về phía trước, mình có thể có thực lực cường đại cùng năng lực, làm tự mình nghĩ làm việc, bảo vệ mình muốn người giám hộ.

Khi đó, hắn muốn người giám hộ, rất đơn thuần, trừ thân nhân, chính là bằng hữu người yêu.

Bây giờ tại nơi đây, hắn chứng kiến người chết đói khắp nơi, trăm dặm không có người ở, nghìn dặm không gà gáy nhân đạo tang thương.

Nhân tộc, ở chỗ này gặp lấy Yêu tộc gót sắt trùng tên, hắn thân là nhân tộc một phần tử, hắn biết mình muốn làm gì.

Hắn biết hắn hiện tại từ phải bảo vệ thân nhân, người yêu bằng hữu bên ngoài, hắn đồng dạng còn có yêu cầu thù hận đồ vật.

Cái kia chính là nhân đạo tinh thần.

Lấy thiên lương làm đao, thương hại vì nhận, tàn sát hết chư thiên yêu ma, còn nhân đạo một phần trường tồn tính tình cương trực.

Cái này Phương Nho, lúc này suy nghĩ sở ngộ.

Đều bao hàm ở nơi này một đao bên trong.

Hiển nhiên, hắn đao khí, vào lúc này, càng tinh tiến, như dưới bầu trời đêm tinh quang, đầy trời cao, chiếu sáng đại địa, cùng trăng sáng đồng huy.

Tinh Thần chi quang mặc dù ở trên trời cao cơ hồ nhỏ bé, thế nhưng vô số ngôi sao khóa khóa phát quang phát nhiệt, mới có thể có thể dùng gầm trời này càng mệnh mỏng hơn.

Trần ngập ý chí cường đại cùng quyết tâm đao khí, cùng cái kia như tinh thần trụ lạc vô biên kiếm khí đánh vào một chỗ.

Tiếng vang cực lớn, tựa hồ thanh thế to lớn, không gian như thủy tinh nghiền nát.

Phương Nho ánh mắt, khôi phục thanh minh.

Đám kia ngôi sao như tiên vẫn lạc hình ảnh biến mất không thấy gì nữa, mà là chứng kiến vô cùng kinh hãi Khuê Xà Yêu Quân, đối với mình toát ra chấn động.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 237: Khuê Xà chết

Khuê Xà Yêu Quân vào lúc này, hiển nhiên là vận dụng chính mình tất cả lực lượng, trong chớp mắt, một ngưng tinh hồng huyết dịch, từ hân trong miệng phun ra.

Huyết dịch bị nó nôn tại trường kiếm trong tay phía trên.

Trong chớp mắt, hân trường kiếm trong nháy mắt chính là như cháy bùng hực mà nổi lửa diễm, phảng phát thành một cây đuốc kiếm.

"Đi!" Khuê Xà Yêu Quân sắc mặt vừa loáng tái nhợt, hao phí lực lượng bản nguyên, trường kiếm trong tay một ngón tay mà bay, hư vừa vang lên, cắm vào cái kia thật lớn rắn cạp nong bên trong.

Tại độ lửa trường kiếm không có vào đến rắn cạp nong hình thái lúc, nhất thời cái này thật lớn rắn cạp nong, trên người lập lòe ra từng đợt lân phiến hóa quang.

"Rống!" Rắn cạp nong ngửa mặt lên trời thét dài, tựa hồ cái kia bồn máu há to miệng ở giữa, đều muốn bả trời cao nuốt vào.

Ừng ừng!

Phương Nho bao hàm tất cả quyết tâm ý chí một đao, đã ở chỉ một thoáng bỏ tới.

Trong chớp mắt, mạnh mẽ đao khí, bổ vào cái này khổng lồ rắn cạp nong phía trên, nhất thời không gian rung động.

Tại rắn cạp nong thân thể khổng lồ phía trên, lấp bắp ra từng đợt hỏa quang, từng cục như thiêu đốt hỏa diễm Lân Giáp từ đó bị chém xuống tới.

Rống!

Rắn cạp nong vào lúc này, có vẻ dị thường tức giận, đối lấy Phương Nho chính là âm thanh ngập trời gào thét.

Một đao thật lớn hỏa diễm, từ rắn cạp nong trong miệng phụt lên đi ra.

"Rắn cạp nong dị hỏa!"

Cái này hỏa, không phải thật sự hỏa, nhưng là lại có chúc hòa thiêu đốt ý, phảng phát liên huyết dịch cũng sẽ ở ngọn lửa này hạ, bị từ trong ra ngoài luyện khô.

Phương Nho trong nháy mắt, liền cảm giác mã cổ cực hạn chúc ý, như lửa châm đâm vào trong cơ thể mình, tại dòng máu của chính mình bên trong thiêu đốt.

"Bổ Thiên Châu cho ta trấn áp." Phương Nho ở trong lòng một hồi gào thét, chớp mắt câu thông Đan Anh, lợi dụng Đan Anh khống chế Bổ Thiên Châu, kích thích ra từng đạo đối cái này Yêu tộc ngoại tộc dị dạng lực lượng, trong nháy mắt tiến hành trấn áp.

Bổ Thiên Châu lúc này, chính là phát huy ra nó thủ đoạn nghịch thiên, đối đãi Tà Ác lực lượng trấn áp, Bổ Thiên Châu việc đáng làm thì phải làm.

Có Bổ Thiên Châu lực lượng, Phương Nho trong nháy mắt liền cảm giác được toàn thân một mảnh thanh lương, cái kia cổ muốn đem dòng máu của hân đều luyện khô chúc ý, thời khắc ở giữa biến mất không còn tăm hơi vô tung.

Chứng kiến Phương Nho trên trán toát ra một mồ hôi lớn chùng hạt đậu, Khuê Xà Yêu Quân trên mặt, lộ ra ý vị sâu xa nụ cười âm lãnh.

"Kiệt kiệt, tại ta rắn cạp nong dị hỏa đốt cháy phía dưới, ngươi đây nên chết con kiến hôi, sẽ chết không nơi táng thân!" Khuê Xà Yêu Quân nội tâm tại đắc ý gào thét, hân tựa hồ chứng kiến Phương Nho trên mặt tái nhợt vẻ.

Thế nhưng.

Nhưng vào lúc này, Phương Nho vậy mà bước ra một bước, mặc cho rắn cạp nong cái kia bồn máu miệng lớn bên trong phụt lên đi ra rắn cạp nong dị hỏa đốt cháy chính mình, hân từ lù lù bất động, tựa hồ không có chuyện gì.

"Cái gì! Làm sao có thể?" Khuê Xà Yêu Quân kinh ngạc, khiếp sợ quả thực không thể tin được người trước mắt, vậy mà không sợ hãi một bước tiến lên trước, đứng ở rắn cạp nong dị hỏa trung tâm, mặc cho dị hỏa đốt cháy, vậy mà vô thường vô phạt.

Vậy làm sao có thể không cho Khuê Xà Yêu Quân khiếp sợ, không có ai so Khuê Xà Yêu Quân rõ ràng hơn, cái này rắn cạp nong dị hỏa uy lực.

Đây là có thể đốt cháy tất cả tồn tại, cũng là chính nó thực lực mạnh nhất biểu hiện.

Phải biết, cái này rắn cạp nong dị hóa, nó cũng sẽ không dễ dàng sử dụng, cái này dù sao cũng là tổn thương bốn nguyên lớn kỹ năng, có thương tích địch một ngàn, tổn hại tám trăm nói đến, bởi vậy có thể thấy được cái này rắn cạp nong dị hóa uy lực bất phàm.

Thế nhưng bây giờ, đối mặt Phương Nho thực lực mạnh mẽ, đao ý vô song, nó không có lựa chọn nào khác, muốn dùng cái này lớn kỹ năng tới chung kết Phương Nho tính mệnh, kết thúc trận chiến đầu này.

Bây giờ vừa nhìn, hiển nhiên không có đưa đến nó muốn hiệu quả, đây không phải là thỏa thỏa thất bại thảm hại sao?

"Lê nào rắn cạp nong dị hóa đối hấn vô hiệu?" Khuê Xà Yêu Quân hầu như muốn tan vỡ lắc đầu. "Làm sao có thể, rắn cạp nong dị hóa phía dưới, dù là mạnh mẽ hơn ta một cảnh giới đồng loại yêu vương, đều muốn nuốt hận tại chỗ, làm sao có thể hội đối trước mặt cái này tử nhân loại không tạo được thương tổn? Giết không hấn..."

Rắn cạp nong yêu trong đám đó tâm, vô số khó tin ý tưởng hiện lên, chính nó đều không hiểu nổi làm sao lại xuất hiện tình huống như vậy.

Rõ ràng là lớn kỹ năng, ngăn con sóng dữ lớn kỹ năng, nhưng ở Phương Nho trước mặt lật không nổi một điểm đợt sóng.

Xem Phương Nho đang ở dị hóa trung tâm đốt cháy, ngược lại còn rất là hừng thụ đáng vẻ, cái kia cười nhạo biểu tình vui vẻ, nhiều lần để cho Khuê Xà Yêu Quân nổ tung phát cuồng.

"Xem ra người này không thể địch lại, trốn!" Khuê Xà Yêu Quân tựa hồ cảm giác trước mắt Phương Nho không thể chiến thắng, lúc này ở nó trong lòng bốc lên ra một cái làm nó mình cũng cảm thấy mất mặt ý tưởng.

Chạy thoát thân, thành nó lúc này duy nhất ý niệm trong đầu, liền cường đại nhất kỹ năng, đều không làm gì được Phương Nho, niềm tin của hấn đã xuống dốc không phanh, cảm giác tại tiếp tục như vậy, chính mình ngược lại sẽ chết.

Bốn nguyên tiêu hao nghiêm trọng, đến lúc đó ngược lại sẽ muốn chạy trốn đều trốn không.

Cho nên tại rắn cạp nong yêu bày mọc lên cái ý niệm này sau đó, hấn lập tức bắt đầu hành động, liền muốn chạy trốn.

"Muốn chạy sao? Chậm!" Phương Nho lạnh lùng thanh âm không tình cảm chút nào truyền tới, nghe vào Khuê Xà Yêu Quân trong tai, phảng phất như một đạo thâm li và phán quyết, "Thiên sát cái này súc sinh, hôm nay ta hay dùng ngươi xú huyết, tế tự ta nhân tộc những cái kia bị chết tại trên tay ngươi oan hồn."

Phương Nho nói vừa xong, trong tay kim sắc bá khí một vòng, mạnh mẽ phách, phù đầu nhất trăm, hướng rắn cạp nong đầu lâu bỏ tới.

Ừng ừng!

Vốn có chạy trốn chi tâm Khuê Xà Yêu Quân, tại Phương Nho cái này tích súc đã lâu một đạo bên trong, cái kia cuộn cuộn phi nhanh như trường giang Hoàng Hà đạo ý. Đao khí đập trời cao.

Tiếng vang cực lớn, phảng phất bắn hết ở giữa đánh nát, Khuê Xà Yêu Quân cái này thật lớn rắn cạp nong hình thể, trong chớp mắt phát sinh một hồi gào thét.

Nhất thời bành vừa vang lên, như một cái thùng thuốc súng nổ mạnh, rắn cạp nong khổng lồ hình thể trong nháy mắt bạo tử phân ngũ liệt.

Phốc!

Ở nơi này phía dưới, Khuê Xà Yêu Quân chân thực thân ảnh quăng dựng lên, trên không trung phun huyết dịch, toàn bộ âm nhu trong sắc mặt, đều là trắng bệch như tờ giấy, phảng phất bệnh nặng người sắp chết.

Phương Nho bước ra một bước, thân thể nhảy lên, toàn bộ thân hình như bay lên dựng lên điều hâu, đuổi sát Khuê Xà Yêu Quân thân ảnh, trong tay kim sắc Bá Đao một vòng.

"Chết đi, sám hối ngươi tội nghiệt đi!" Phương Nho trong hai mắt, nhìn Khuê Xà Yêu Quân, không có vẻ thương hại cùng cảm tình, có đến chỉ là thiêu đốt đến mức tận cùng lửa giận.

Xích!

Lúc này Khuê Xà Yêu Quân, đã trọng thương bốn nguyên, đã đến cùng đồ mạt lộ, không còn có phản kháng lực lượng.

Tại nó trong hai mắt, một cổ đối tử vong vẻ sợ hãi hiện lên ra.

Phương Nho kim sắc Bá Đao, cái kia bỏ tới đao ảnh ở trước mắt vô hạn phóng đại, tử vong sắp tới.

"Đừng a..." Khuê Xà Yêu Quân vào lúc này nội tâm tan vỡ, phát sinh một tiếng cầu xin kêu thảm thiết, thế nhưng nghe vào Phương Nho trong tai, chính là một tiếng thê thảm tuyệt vọng chìm hút.

Mặc dù nghe không hiểu Yêu Ngử, thế nhưng trong giọng nói, Phương Nho vẫn là minh bạch, cái này Khuê Xà Yêu Quân lúc này là đối mặt cái chết lúc cuối cùng hò hét.

Đối mặt như vậy ác ma, Phương Nho sao lại có nửa phần lòng nhân từ?

Một đao bổ tới, trực tiếp làm

Không có có cái gì có thể ngăn cản hắn quyết tâm, hắn ý chí.

Oanh!

Khuê Xà Yêu Quân thân thể, tại Phương Nho dưới một đao này, trong nháy mắt oanh vừa vang lên, thân thể nổ mạnh, vô số huyết nhục văng tung tóe, chết đến mức không thể chết thêm.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 238: Lên đường bình an

Đình!

Nó trường kiếm trong tay theo nó tử vong rơi xuống mà xuống, rơi trên mặt đất trên một tảng đá, vang lên thanh thúy, phát ra ánh sáng mang.

Lúc này, Phương Nho nội tâm trở nên một sự trống rỗng, trong lòng bên trong, dâng lên một cỗ rạo rực.

Loại này cần quét yêu ma, còn nhân gian chính đạo thanh thiên cuộn cuộn cảm giác, để cho hắn cảm giác mình có loại công đức viên mãn cảm giác.

Ánh mắt nhìn về phía cái kia rơi xuống đất phát ra ánh sáng yếu ớt trường kiếm, Phương Nho như có mây, hướng trường kiếm đi tới.

Đi tới trường kiếm một bên, Phương Nho nhặt lên, đây là Khuê Xà Yêu Quân vũ khí, cầm ở trên tay, một mảnh ấm áp, trọng lượng tương đương.

Cái này cũng chỉ có hai ngón rộng trường kiếm, cánh tay trường thân kiếm, thế nhưng cầm trong tay, Phương Nho lại cảm giác có ít nhất nặng mấy trăm cân, tương đương với một tảng đá lớn trọng lượng.

"Chẳng lẽ tại Trấn Yêu Tháp bên trong, còn có thể được những vật này?" Phương Nho nhìn trường kiếm trong tay, như có điều suy nghĩ, chợt, hắn liền bất chấp tất cả, trực tiếp móc ra quy linh túi, đem cái này trường kiếm ném vào đến trong túi.

Hắn muốn thực nghiệm một chút, đến lúc đó nếu như ra Trấn Yêu Tháp, xem có phải hay không trả lại linh trong túi, có thể tìm được cái này trường kiếm, nếu như có thể, vậy cái này Trấn Yêu Tháp đơn giản là Kỳ Địa.

Phải biết, cái này trường kiếm nhưng là rắn cạp nong yêu bầy vũ khí, hơn nữa xem ra cũng không tệ lắm đáng về.

Nếu như Phương Nho có thể dùng kiếm này làm vật trung gian, đem Hóa Ma Dao vận hành lực lượng, tái nhập đến đó kiếm bên trong, như vậy trong uy lực càng tăng lên một tầng.

Bây giờ Hóa Ma Dao võ học, chỗ hiển hóa ra ngoài kim sắc Bá Dao, chỉ là văn hóa lấy tự thân lực lượng, hóa khí thành đao, cũng không phải là thực chất bảo đao, chỉ là hắn lực lượng hóa khí mà đến mà thôi.

"Hồng Châu ngũ đại yêu vương, bài danh đệ ngũ cùng đệ tam hai cái lớn súc sinh đã chết, kế tiếp trước tìm trái hồng mềm bóp." Phương Nho suy tính, trên mặt lộ ra vui vẻ."Chỉ có thể trước đem cách đây gần nhất thành phố nổi tiếng yêu vương bóp lại nói, hắc hắc, chính là bài danh gần như chỉ ở Huyết Bức lão yêu phía trên vị thứ tư Bạo Lang Ngân Vương, không thể làm gì khác hơn là để cho ta trước tiễn người một đoạn đường."

Phương Nho nghĩ kỹ kế hoạch, cước bộ đạp một cái, thân thể lên xuống ở giữa tiêu thất ở dưới bóng đêm.

Cái này hắn cùng với Khuê Xà Yêu Quân vừa mới đại chiến địa phương, yên tĩnh xuống, sắc trời cũng dần dần chiếu sáng.

Trấn Yêu Tháp mặt trời lên tháng khác, như thế giới bên ngoài không khác nhau chút nào, có ban ngày, có đêm tối, hữu tình thiên, có mưa rào xối xả.

Cái này theo Phương Nho xem ra, nhất định chính là một cái khác độc lập thêm thế giới chân thật, thế giới này đã phát sinh tất cả, đều chân thực đến tột đỉnh.

Đồng phương chân trời bắt đầu nổi lên ngân bạch sắc.

Còn không có cháy hết phóng hỏa mạo hiểm từng sợi trong chiến tranh chỗ còn sót lại tàn khốc.

Trăm dặm không gà gáy, người chết đói như hồng mao, một mảnh thể lương tàn phá cảnh tượng, để cho người ta nhìn đến lòng chua xót.

Ừng ừng!

Trần thủ Đào thành tướng sĩ, lúc này đều tinh thần sung mãn chờ xuất phát, mở ra thành trì đại môn.

Tất cả tướng sĩ, nối đuôi nhau ra, từng cái như hổ như lang, tản ra một cổ hổ lang mãnh tướng khí tức.

Bọn họ có mấy ngàn người, trần thủ ở cái này, phía trước hơn mười dặm, chính là chân chính Đào thành vị trí, ở tại bọn hắn phía sau, chính là bọn họ yêu cầu thủ hộ gia viên, đây là Đào thành đi thông Hồng Châu cuối cùng nhất đạo bình chương.

Ở tại bọn hắn phía sau, tay trái gà không chặt thể mà quả phụ, người già yếu đều tụ tập ở nơi đó bảo mệnh, tráng đinh đều là tông quân.

Chiếm cứ tại Đào thành yêu vương thống soái, Huyết Bức lão yêu, tại tối hôm qua cùng Phương Nho đại chiến nơi này.

Đối với kết quả, bọn họ không biết, bởi vì bọn họ sớm bị Phương Nho mệnh lệnh đi ngủ.

Khó nghi được thời gian, tối hôm qua bọn họ ngủ được đặc biệt hương vị ngọt ngào, suốt ngày kháng chiến uể oải, đang ra lệnh phía dưới, tinh thần thư giãn, ngã xuống tựa như ngủ được chết đi.

Bởi vì có đạo kia ở trong mắt bọn hắn được xưng là "Chiến thần." Bóng người, lấy sức lực một người, ngăn cơn sóng dữ, đại chiến Huyết Bức lão yêu, vì bọn họ tranh thủ thời gian nghỉ ngơi.

Hiện tại cái này rậm rạp đầu người bắt đầu khởi động, sợ là không dưới tám ngàn người tướng sĩ, vừa ra tới, bọn họ chứng kiến đêm qua chiến trường, từng cổ một Yêu binh thi thể lung tung đổ xuống một chỗ.

Đại bộ phận hình thể khổng lồ Yêu binh, đều bị đầu một nơi thân một nẻo, có bị chặn ngang chặt đứt, có đến mất đi yêu đầu.

Có thể tạo thành trọng đại như vậy thương tổn, bọn họ vô cùng kinh hãi.

Đây đều là đêm qua lúc, bọn họ chiến thần, lấy tay bên trong kim đao, đem các loại Thiên Sát Yêu binh làm đầu hũ cắt.

"Thu thập chiến trường!" Tướng sĩ bên trong, thân là tướng quân người, vung cánh tay hô lên. "Đem những này chết tiết Yêu tộc súc sinh, toàn bộ tập trung lại, lấy hỏa phần, huynh đệ chúng ta, toàn bộ xuống mồ an táng!"

Tại tướng quân mệnh lệnh phía dưới, tất cả tướng sĩ đều công việc lu bù lên.

Đây là bọn hắn quét tước chiến trường phương thức, dù là những thứ này Yêu binh hiện tại chết, thể nhưng thi thể còn phải tiến hành đốt cháy thành phần.

Bọn họ làm như vậy đạo lý, là sợ những thi thể này hội hư thối sinh thư, đến lúc đó tản ra ôn dịch, liền sẽ tạo thành đại phiền toái.

Từng cổ một khổng lồ Yêu binh thi thể, yêu cầu hai ba cái tướng sĩ hợp lực mới có thể giơ lên.

Bất tri bất giác ở giữa, đã đem những thứ này Yêu binh Yêu thi thể, xây thành như một ngọn núi nhỏ.

Mà đổi thành một bên, một gương mặt trên băng ca, thì để trong chiến trường hi sinh nhân tộc tướng sĩ.

Bà mắt thường có thể thấy Yêu binh thi thể thanh lý thành như ngọn núi sau đó, chúng tướng sĩ cũng là thán phục.

Bọn họ biết, trước mắt cái này chồng chất giống như núi Yêu binh thi thể, đại bộ phận là đêm qua chết bởi Phương Nho dưới đao.

Mà chứng kiến đặt mặt đất trên băng ca, chỉ có mấy trăm nhiều nhân tộc tướng sĩ thi thể, tất cả tướng sĩ đều yên lặng, khổ sở, có một chút thậm chí lớn tiếng khóc, kêu to của bọn hắn tên.

Hiển nhiên, trong lúc này, có bọn họ thân nhân, chết ở Yêu binh trùng tên phía dưới, hiện tại âm dương lưỡng cách, Người sống, thống khổ, người mất ngủ yên.

"Nguyên ta tướng sĩ, các ngươi lên đường bình an, kiếp sau tiếp tục làm ta Vô Quốc người!" Tướng quân lấy xuống đầu trong trọng khôi, buồn bã mặc niệm "Các ngươi đều là ta Vô Quốc lưng, lần này Vô Quốc tai ương khó, thân ta là các ngươi tướng quân, lại không có năng lực đem các ngươi an toàn đưa về nhà hương, bây giờ chết trận sa trường, các ngươi yên tâm, đợi yêu nghiệt bình phục ngày, tề tựu chi thư, cho các ngươi thơ ca tụng! Hảo nam nhi có chết cũng vinh dự, cúi chào!"

Tất cả tướng sĩ, tại tướng quân Tế Từ bên trong, đều là tà lấy xuống trên đầu trọng khô, vô hạn thân thương mặc niệm, một lần cuối cùng nhìn theo những chiến hữu này lên đường.

Bọn họ trong trí nhớ, có đến là kẻ vai chiến đấu, không oán không hối roi vãi nhiệt huyết, lấy cũng không cường tráng thân thể, ngăn cản tàn bạo yêu loại gót sắt trùng tên.

"Nhập thổ vi an!" Mặc niệm cúi chào sau đó, tướng quân thanh âm có chút khàn giọng phát tay một cái, trong lúc lơ đãng, cái này thiết cốt tướng tài, khê vuốt hạ khóe mắt.

Tất cả tướng sĩ bắt đầu bận việc, có gió lên cây đuốc, dẫn theo thụ dầu hướng đông kia tích như núi Yêu binh thi thể đi tới, có đến bắt đầu ở xa xa đào hầm, bắt đầu gió lên trên băng ca nhân tộc chiến sĩ đi hướng cuối cùng chốn trở về.

Hô hô hô!

Cây cối bát sái tại giống như núi nhỏ Yêu binh trên thi thể, hàng trăm hàng ngàn cái cây đuốc đều nhét vào những thi thể này bên trong, lửa lớn rừng rực thiêu đốt dựng lên.

Trong không khí bắt đầu tràn ngập lên một cỗ mùi khét thúi, nồng nặc khói đen đứng thiên dựng lên.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 239: Yêu tộc đại bộ đội

Mà đổi thành một bên, từng cỗ một nhân tộc tướng sĩ thi thể, được đặt ở đào hố sâu bên trong, nhập thổ vi an.

Đội mọi chuyện sắp xếp, thiên đô sáng choang, chúng tướng sĩ chuẩn bị nghỉ ngơi và hồi phục, chờ mệnh lệnh.

"Đêm qua cái kia chiến thần đi đâu?" Tướng quân suy tư về ni non một tiếng, hai đầu lông mày lộ ra vẻ rầu rĩ. "Huyết Bức lão yêu thi thể cũng không tìm được, chiến thần cũng chưa thấy lấy, chẳng lẽ..."

Tướng quân trong đầu hơi hồi hộp một chút, trong chớp mắt chính là lắc đầu bật hơi nói: "Không có việc gì, bằng không tối hôm qua chúng ta tại sao có thể ngủ được tốt như vậy, lại không yêu loại quấy rối, có thể chiến thần truy kích Huyết Bức lão yêu đi thôi!"

"Chúng tướng sĩ nghe lệnh, thẳng đến Đào thành." Tướng quân vung cánh tay hô lên, tuyên bố ra uy nghiêm mệnh lệnh.

"Vâng!" Máy nghìn người trăm miệng một lời xếp thành một cỗ, xông thẳng vân tiêu.

Trùng trùng điệp điệp nhân tộc đại quân, bắt đầu hướng Đào thành đi đến, bọn họ trên vai khiêng trường mâu đại đao, sắc bén yếu ớt, lúc này đây, lại chính là mới nhất thiên, tân huyết chiến.

Mà lúc này Phương Nho, đã tới thành phố nổi tiếng vị trí chỗ.

Hắn thân thể nằm ngửa tại một gốc cây đại thụ trên cành cây, ánh mắt liếc nhìn xa xa tên kia thành vị trí.

Thành phố nổi tiếng, chính là Hồng Châu ngũ đại thành trì một trong.

Theo Phương Nho biết được tin tức, chiếm cứ nơi này chỗ, thống soái Yêu binh một đường đẩy mạnh yêu vương, chính là tại Hồng Thân Vương trong miệng, khùng bố bảng bài danh đệ tứ Bạo Ngân Lang Vương.

Sở dĩ gọi là Bạo Ngân Lang Vương, cũng là bởi vì nó tàn bạo, máu tanh, Cự Xi phía dưới, gió cuốn mây tan.

Nhân loại tướng sĩ, bách tính, bị chết tại nó trên tay nhân số, gần như chỉ ở Khuê Xà Yêu Quân phía dưới.

Hơn nữa theo Phương Nho từ Hồng Thân Vương trong miệng biết được tin tức, cái này ngũ đại yêu vương, chúng nó chỉ huy Yêu binh số lượng, đều lấy vạn làm đơn vị.

Đã bị tiêu diệt Huyết Bức lão yêu, xếp hạng cuối cùng, thế nhưng nó cũng thống soái lấy tiếp cận hai vạn Yêu binh, mà bây giờ chiếm cứ tại thành phố nổi tiếng Bạo Ngân Lang Vương, nó chỉ huy Yêu binh, đã là tăng lên gấp bội, đến 40 ngàn số.

Đã bị tiêu diệt Khuê Xà Yêu Quân, hấn bộ đội, đã phá 6 vạn số.

Mà ở Hồng Châu đứng hàng đệ nhị cùng đệ nhất mặt khác hai đại yêu vương, hai người bọn họ Yêu binh lực tổng cộng, chính là phá hai trăm ngàn con số.

Thế nhưng đang đại chiến bên trong, Yêu binh con số giảm mạnh, nhân tộc vong hồn tăng lên, đây là một cái tử cục.

Càng khiến người sợ hãi là, tại Võ Quốc cực bắc vị trí, cái kia yêu nghiệt chi hải bên trong, mỗi ngày đều có liên tục không ngừng Yêu binh, từ đó đi tới, gia nhập vào trong chiến trường, tàn sát nhân tộc bách tính, tướng sĩ.

Không có Võ Hoàng thân lực trấn áp, yêu nghiệt chi hải, liền thành một cái Yêu binh truyền tống tràng, vô số Yêu binh đi qua yêu nghiệt chi hải, từ không biết tên địa phương, đi tới nơi này.

Như vậy dưới cục thế, Phương Nho cảm giác Võ Quốc là trong mưa gió phiêu diêu ánh nến, không cẩn thận, khả năng liền sẽ tắt.

Hiện tại nơi này là Trần Yêu Tháp tầng thứ sáu.

Phương Nho bây giờ dĩ nhiên minh bạch, tầng này khiêu chiến độ khó, nhất định chính là không thua gì lên trời.

Loại này bấp bênh, nhân tộc chỗ đối mặt diệt tộc tại ương khiêu chiến, rất có thể rất nhiều liếc tháp đồng môn, cũng sẽ ở trận này hai tộc trong chiến đấu, bóp nát Mệnh Phù không cam lòng chạy ra ngoài tháp.

Phương Nho cùng hai đại yêu vương chiến đấu một buổi tối, một buổi tối này bên trong, hấn lĩnh ngộ đồ vật, là trước đó chưa từng có.

Hơn nữa đối mặt cường đại Yêu tộc đối thủ, hấn từ đó lĩnh ngộ kinh nghiệm chiến đấu, chiến kỹ vận hành thủ đoạn, trong sinh tử bác giết, cũng như biển như Dương.

Đương nhiên, một buổi tối này, chỗ cũng tiêu hao hơn mười miếng Tử Khí Đan làm thành thân thể cung cấp.

Võ Quốc to lớn, như Hồng Châu dạng này đại châu thì có mấy chục toà, trên thành trì ngàn, thôn trang hơn vạn.

Liếc tháp đồng môn đệ tử, xông đến tầng này, trong nháy mắt thì sẽ gia nhập nhân tộc đội ngũ, tiếp tục kháng chiến.

Thế nhưng Phương Nho đến bây giờ, cũng chưa từng gặp qua một cái đồng môn, có thể đều phân tán.

Tại Phương Nho tiểu hoi thờ trong chốc lát bên trong, đột nhiên trong tầm mắt hấn, chứng kiến xa xa thành phố nổi tiếng, một cỗ trùng trùng điệp điệp Yêu binh đại quân ra khỏi cửa thành.

"Những thứ này súc sinh là muốn tiến hành tiến công." Phương Nho ngồi xuống, nhìn cái kia trùng trùng điệp điệp Yêu Tộc đại quân, hình thể khổng lồ như đứng thẳng cầu vồng, một cỗ nồng nặc yêu khí, từ trên người bọn họ tản ra, ngưng tụ thành một cỗ không tiêu tan Tà Ác Chi Khí, tựa hồ muốn che đầy trời cao ánh sáng.

Đây chính là bọn họ Bạo Lệ chi Khí, chỉ vì giết chóc, nhân loại ở trong mắt chúng, chính là thức ăn, là địch thủ cũ.

Phương Nho không có động tác, ngồi ở đây trên cây khô nhìn chúng nó đi về phía trước phương hướng.

Phương Nho biết, tại thành phố nổi tiếng phía trước, có nhân loại tướng sĩ bình chương hùng tri.

Như Đào thành đường tấn công bên trên, đem qua chính mình chứng kiến tướng sĩ.

Các tướng sĩ tại đi thông Hồng Châu yếu đạo trong thành trì, lấy sinh mệnh, lấy tiên huyết bảo vệ phía sau bọn họ cuối cùng một khối gia viên.

"Như vậy binh lực, xem ra ta phải cho các tướng sĩ giảm thiểu một chút áp lực mới được." Phương Nho đứng lên, nhìn cái kia cực nhanh tiến lên Yêu binh đại bộ đội, trong ánh mắt toát ra phần nộ quang mang.

Chợt.

Bước chân hấn đạp một cái ở giữa, toàn bộ thân ảnh đã bay lên trời, trong nháy mắt liền nhảy ra mấy trượng có hơn.

Hấn thân ảnh như một tia điện, nhanh đến cực hạn.

Hấn muốn tiến hành chặn giết, ở nơi này Yêu binh đại bộ đội chạy tới nhân loại thành trì trước đó, trước khuấy giết hấn cái yêu ngưỡng ngựa lật lại nói.

Phương Nho thu liễm khí tức, cước bộ như điện, cấp tốc đến gần những thứ này Yêu binh đại bộ đội.

Khắc!

Đột nhiên, một đầu quanh quẩn trên không trung cự đầu, phát sinh một tiếng sắc nhọn kêu to, tựa hồ như cắt cỏ kinh động đến xà, bỗng nhiên giật mình cái này Yêu binh đại bộ đội.

Đây chính là Yêu binh điều tra binh, ở trên trời lấy lợi hại như ung con mắt, bắt lấy nó có thể phát hiện nguy cơ.

Hiển nhiên, Phuong Nho bị nó phát hiện ra.

Hắn đang ở nhả nhủ tín hiệu.

Tiến lên Yêu binh, đang nghe đạo thanh âm này sau đó, vô số thô bạo ánh mắt đều là tà nhìn sang.

Chỉ thấy một đạo gầy gò nhân loại thân ảnh, ngao ngễ mà đứng, một thanh bá khí kim đao, đứng ở trước người.

Phuong Nho lúc này loại khí thể này thần thái, như dáng vẻ tiêu điều dịch thủy hàn, trắng sẫm một đi không trở lại sa trường anh hùng.

Hắn phải lấy đơn thương độc mã anh hùng khí thể, như trứng chọi đá ngăn cản cái này trùng trùng điệp điệp Yêu binh bộ đội.

"Đi!" Yêu binh đại bộ đội bên trong, một cái hiển nhiên là có chút chức vị Yêu binh tiểu đầu mục, trong miệng gào thét ra Yêu tộc ngôn ngữ, tựa hồ tại phát ra mệnh lệnh.

Tại nó mệnh lệnh phía dưới, nhất thời từ Yêu binh đại bộ đội bên trong, thì có trên trăm cá thể hình khổng lồ như Lão Thủy ngư yêu loại, gào thét không gì sánh được hướng Phuong Nho chạy tới.

"Mẹ, nhìn như vậy không nổi ta, vậy mà phải như thế mấy cái súc sinh tới chiều dài ta, đơn giản là muốn chết." Phuong Nho nhìn hướng chính mình đánh tới chớp nhoáng trên trăm Yêu binh, khóe miệng giương lên, cười lạnh một tiếng ở giữa, tay nắm chặt, đứng ở trước người kim sắc Bá Đao, bị nắm trong tay.

"Tại đại gia trước mặt, các ngươi những thứ này chết tiết súc sinh, chỉ có một con đường chết." Phuong Nho lạnh lùng vừa quát, cước bộ đi phía trước một bước, toàn bộ thân ảnh như ảnh thẳng nhóc xuyên toa, chớp mắt dẫn đầu sát nhập đến hướng chính mình chạy tới trên trăm Yêu binh bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 240: Vô biên vô hạn

Xích xích xích!

Đao khởi đao rơi, tinh hồng huyết dịch từ Yêu binh trên thân hình lấp bắp ra.

Tại Phuong Nho trong mắt, chúng nó quả thực đồ ăn có thể, như đậu hũ vừa đụng liền vỡ.

Trên trăm cái Yêu binh, hầu như tại mấy cái hô hấp thời gian, liền bị chết hơn phân nửa tại Phuong Nho thủ.

Khắc!

Bầu trời xoay quanh cự đầu, lần nữa phát sinh sắc nhọn kêu to, tiếng kêu to bên trong mang theo một cổ cấp bách.

Đi vào Yêu binh, được nghe lại tiếng này kêu to sau đó, rốt cục biết xảy ra chuyện gì.

Chúng nó ánh mắt quăng tới, liền thấy Phuong Nho gió cuốn mây tan sạch sẽ gọn gàng giơ tay chém xuống.

Mỗi xuống một đao, thì có phần nộ đao mang đem Yêu binh chém thành hai khúc.

Lúc này, Yêu binh tiểu đầu mục rốt cuộc biết, cái kia dám lấy lực một người, đến đây đảo loạn bộ đội mình cước bộ con kiến hôi, dĩ nhiên là có vài phần thực lực.

"Rống! Giết!" Yêu binh tiểu đầu mục không tiếp tục do dự, hấn chứng kiến Phuong Nho giơ tay chém xuống đáng vẽ, đem đồng loại đơn giản chém giết, nó biết không có thể lại khinh thị Phuong Nho.

Lúc này, chỉ có tập lũ yêu chi lực, lấy yêu biến chiến thuật, đem Phuong Nho giết chết lại nói.

Tại Yêu binh tiểu đầu mục mệnh lệnh dưới, nhất thời thì có phá Thiên Yêu binh, điên cuồng hét lên kêu loạn như giồng là chó điên hướng Phuong Nho chạy tới.

Cái này Yêu binh đại bộ đội, tại Phuong Nho trong mắt, ít nhất là tiếp cận một vạn, bây giờ Yêu binh tiểu đầu mục, lần nữa tiếp viện, phái ra thượng Thiên Yêu binh chạy tới.

Mà hơn, lần nữa tiến lên, chúng nó kế hoạch hoàn mỹ, mục tiêu là lấy cự lực đẩy mạnh, cướp đoạt Hồng Châu.

"Chết cho ta." Phuong Nho hiển nhiên là nộ, trong chớp mắt, trên đỉnh đầu hấn trống, một hồi kim quang hiện lên ra.

Lúc này, hấn rút cuộc phải sử dụng phạm vi lớn phải giết thủ đoạn, đem Bồ Thiên Châu té xuất.

Đây cũng là Phuong Nho xông đến cái này tầng thứ sáu sau đó, lần đầu sử dụng Bồ Thiên Châu lực lượng.

Nếu như không phải tình thế bức bách, mắt thấy cái này trùng trùng điệp điệp Yêu binh, liền muốn đi tới, đánh nhân tộc tướng sĩ trấn thủ thành trì, Phuong Nho thì không muốn làm như vậy.

Dù sao, hấn càng muốn lấy bạo chế bạo, để cho những yêu tộc này ngoại tộc trả bằng máu trả bằng máu.

Thất phu lúc này lấy trong tay nhận, nổi giận chém yêu ma vạn vạn ngàn!

Phuong Nho lúc này suy nghĩ trong lòng, chính là vì cái kia ngăn cản, đảo loạn những thứ này đi tới Yêu binh.

Vù vù!

Tường hòa kim quang từ Phuong Nho trên đỉnh đầu hiện lên ra, hấn Đan Anh hiển hiện ra.

Đan Anh như tiểu hài tử học theo tập tễnh, cẩn thận từng li từng tí lại dừng cảm tiến tới, một quyền đi về phía trước vung đi

Trong chớp mắt, một đạo như là cổ sao chói quang mang, từ Bồ Thiên Châu bên trong lướt đi, thoáng chốc liền hình thành một mảnh ùn ùn kéo đến lưới lớn, đem cái này tứ phương bao phủ.

Hưu hưu hưu!

Như Bạo Vũ Lê Hoa Châm sắc bén âm thanh, trên không trung vang vọng, từng đạo như ngân châm quang mang, ở trên không bên trong, hình thành một đạo không gì sánh kịp lưới ánh sáng.

Cái này vượt mười ngàn Yêu binh, trong chớp mắt, tại chúng nó cái kia thô bạo trong hai mắt, toát ra vẻ nghi hoặc.

Thế nhưng.

Thời khắc ở giữa, liền có dày như mưa hạ ngân châm quang mang, chớp mắt hướng chúng nó lạt đi.

Cái này quang mang cực nhanh, nhanh đến mức khó mà tin nổi cấp độ.

Chỉ là trong nháy mắt, ở nơi này toàn bộ Yêu binh vị trí trái tim, thế nhưng có một cái thật nhỏ như ngân châm quang mang đâm vào nơi đó.

Tất cả Yêu binh, vào giờ khắc này, cũng như bị hạ quyết định thân thuật, vẫn không nhúc nhích, sắc mặt chất phác, chất phác bên trong bắt đầu, chúng nó sinh mệnh khí tức, bắt đầu cấp tốc trôi qua.

Hơn một vạn Yêu binh, toàn bộ vào lúc này như hóa đá vẫn không nhúc nhích, ùn ùn kéo đến ngân châm lưới ánh sáng, trên không trung đan vào.

Từng đạo nồng nặc sinh mệnh khí tức, bắt đầu từ Yêu binh trong cơ thể, bị Bồ Thiên Châu lấy thủ đoạn nghịch thiên hấp thu đi ra.

Mấy cái hô hấp sau đó, cái này trùng trùng điệp điệp Yêu binh đại bộ đội, giống như phong hóa cây khô, toàn bộ theo tiếng ngã xuống đất, mất đi sinh mệnh khí tức.

"Quá kinh khủng!" Phuong Nho thấy như vậy một màn, cũng không khỏi giật mình cảm thán, "Yêu tộc ngoại tộc, tại Bồ Thiên Châu thủ đoạn phía dưới, nhất định chính là thập toàn đại bổ thang a!"

Nhiều như vậy Yêu binh, chỉ là tại mấy cái hô hấp thời gian, liền toàn bộ bị Bồ Thiên Châu rút sạch sinh mệnh khí tức, Phuong Nho đều xem thế là đủ rồi.

Làm Bồ Thiên Châu hấp thu làm cái này hơn vạn Yêu binh sinh mệnh khí tức sau đó, chớp mắt liền muốn lấy lại.

Thế nhưng.

Đột nhiên vào lúc này, Phuong Nho đột nhiên cảm giác thiên địa bên trong, một hồi thật lớn chấn động.

Cái này chấn động, phẳng phất có loại để cho hắn cảm giác mình chỗ đứng mặt đất, đều muốn sụp đổ ảo giác.

Tựa hồ tại dưới đất, có một cỗ vô biên vô hạn cự lực tại cuộn, càng tựa hồ như một cái triết phục ở dưới đất cự long tại xuyên toa.

Phuong Nho vào lúc này, đều có loại đứng không vững thân thể lay động.

Hắn kinh ngạc không gì sánh được, cái này Trần Yêu Tháp thế giới, làm sao lại xuất hiện tình huống như vậy? Chẳng lẽ là thế giới này muốn hủy diệt? Bằng không, làm sao lại xuất hiện loại này như không ở giữa đều muốn sụp đổ chấn cảm.

Phuong Nho còn chưa kịp nghĩ rõ ràng vấn đề này, đột nhiên, hắn tựa hồ cảm giác mình bị một cỗ vô biên vô hạn lực lượng, cho thu lấy toàn thân, từ trong ra ngoài, toàn thân tất cả.

Lúc này, Phuong Nho cảm giác mình tựa hồ cũng hô hấp đều hô không, huyết dịch đều tựa hồ đình chỉ lưu động, cả người đều có loại như muốn ngắt đi hít thở không thông cảm giác.

"Hồng bét!" Phuong Nho trong lòng, trong nháy mắt dâng lên cái ý niệm này, thế nhưng vừa mới dâng lên cái ý niệm này trong nháy mắt, hắn đột nhiên cảm giác mất tối sầm lại, tựa hồ thân thể mình bị cái kia cỗ vô biên vô hạn lực lượng cho nắm lên.

Hắn mắt không thể coi, mũi không thể ngửi, tai không thể nghe, ngay cả chân tay cũng không thể động.

Hắn chỉ cảm thấy, này cỗ lực mạnh như một cái đại thủ, đem mình nắm thật chặt, như điều hâu vô gà con, không biết muốn đem chính mình bắt đi nơi nào.

Phuong Nho chỉ cảm thấy, chính mình đang ở nhảy trùng điệp không gian, không gian cường lực đè ép chi lực, đang bắt cùng với chính mình này cỗ vô biên vô hạn cự lực phía dưới, như giấy mỏng.

"Đến xảy ra chuyện gì? Ai có thể nói cho ta biết đến xảy ra chuyện gì?" Phuong Nho có trong nội tâm, vô lực gào thét, hắn đều không phản ứng kịp, chỉ là dùng Bồ Thiên Châu hấp thu một ít Yêu binh sinh mệnh khí tức, lại đột nhiên phát sinh dạng này sự tình, "Chẳng lẽ, ở nơi này Trần Yêu Tháp tầng thứ sáu, còn sẽ có lợi hại như vậy yêu vương?"

Ngay tại Phuong Nho suy đi nghĩ lại thời khắc, hắn đột nhiên cảm giác mình nhảy tốc độ dừng lại.

Cái kia cỗ cầm lấy chính mình vô biên vô hạn lực lượng, cũng đột nhiên như điều hâu móng vuốt, buông lỏng.

Tại này cỗ vô biên vô hạn lực lượng, từ trên người chính mình ly khai nháy mắt, Phuong Nho mới cảm giác được, chính mình khôi phục tự do, trong cơ thể cái kia tựa hồ cũng đình chỉ lưu động huyết dịch, cũng như mở cổng hồng thủy, cuộn cuộn phi nhanh.

Hắn ánh mắt, dần dần đang mơ hồ, từ mơ hồ biến trong tích.

Trong tai cũng truyền tới thật nhỏ âm thanh, mũi miệng cũng từng từng ngậm từng ngậm hô hấp thổ nạp lấy.

Vừa mới cái kia tất cả, cũng như giữ tại trong nước, hiện tại như nổi lên mặt nước, hết thảy đều thoải mái.

Đội Phuong Nho ánh mắt rõ ràng sau đó, hắn kinh ngạc phát hiện, mình lúc này đang đứng tại một chỗ mệnh mông không gì sánh được trong tình không.

Nơi đây, như Hư Không Loạn Lưu, từng cục thiêu đốt lửa cháy hùng hực cự thạch, từ bên cạnh mình lướt qua người, cái kia cường liệt chúc ý, phẳng phất có thể thiêu cháy tất cả.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 241: Thiên mệnh số

Thế nhưng, tại Phuong Nho quanh thân bên trong, lại có lau một cái nhàn nhạt vòng sáng đưa hấn bao phủ, những cái kia sượt qua người thật lớn vẫn thạch, cấp tốc không đầu đánh tới, hù dọa Phuong Nho vừa nhảy,

Bất quá cách Phuong Nho mui bước khoảng cách, cái kia không đầu cuộn cuộn đánh tới thật lớn vẫn thạch, lại đột nhiên ầm ầm vừa vang lên, trong nháy mắt đã bị chấn đắc tứ phân ngũ liệt.

"Ta đây là ở đâu?" Phuong Nho mặc danh kỳ diệu, nội tâm vô cùng rung động, hấn ngẩng nhìn bốn phía, một mảnh mênh mông không gì sánh được, thần bí bí đồ sộ về.

"Người ở đây ta ngao du Hư Không Loạn Lưu bên trong!" Một đạo trầm ổn như núi thanh âm, như lâu đời lâu dài tiếng chuông, thanh thúy truyền tới Phuong Nho trong tai.

"Thực sự là Hư Không Loạn Lưu!" Nghe được có người hồi đáp, Phuong Nho trong lòng tựa hồ thật cao hứng xác định ý nghĩ của mình, thế nhưng trong chớp mắt, hấn đột nhiên toàn thân chấn động.

"Người là ai? Người tại sao muốn đem ta mang tới nơi này?" Phuong Nho nội tâm có điểm sợ hãi, một cái có thể mang chính mình từ Trấn Yêu Tháp bên trong, lấy lực mạnh nắm bắt đến Hư Không Loạn Lưu bên trong người đến, loại thực lực này nhất định chính là loại kia viễn cổ cấp bậc "Thần đế." Thu đoạn.

Hơn nữa, hấn vẫn có thể tại Hư Không Loạn Lưu bên trong ngao du, không có thực lực cường đại, ở nơi này Hư Không Loạn Lưu bên trong, căn bản là trong chớp mắt hội phi yên diệt sự tình.

Không có thực lực cường đại, có thể liên Hư Không Loạn Lưu biên giới đều nhìn không thấy.

Thế nhưng hấn, nhưng ở nơi đây ngao du, vậy làm sao có thể không cho Phuong Nho sợ hãi?

Hư Không Loạn Lưu là cái gì? Hư Không Loạn Lưu chính là trên chín tầng trời, cũng không có quy tắc không gian, nơi đây hết thảy đều tại vô thì vô khắc sinh diệt, nơi đây đã là có thể chớp mắt gạt bỏ vô thượng cường đại mà phượng, cũng là chớp mắt có thể thành tựu vô thượng thực lực địa phượng.

Nơi đây cũng là hiếu kỳ nhất gặp chi địa, vô số Tiên Thiên Linh Căn, chính là ở chỗ này dân sinh ra, vô số tiền bối di thuế đều ở chỗ này chôn dấu.

Nơi đây, chính là một cái quý giá hiếm trung cầu bảo khố, nhưng cũng là một cái có thể gạt bỏ tất cả cơ quan bầy rập.

Phuong Nho rất nhiều điển tịch, hấn biết cái này Hư Không Loạn Lưu danh tiếng, thế nhưng hôm nay đột nhiên bị này cổ cự lực mang tới nơi đây, chứng kiến đây hết thảy, hấn đều khiếp sợ tột đỉnh.

Hơn nữa lúc này, hấn phát hiện mình trên người, tàng kia như vô trùng màn sáng bảo vệ chính mình không bị thương tổn, nội tâm hấn cũng mới hơi chút nhẹ nhõm một chút.

Như vậy đã nói lên, cái chuỗi này chính mình mang tới nơi đây "Người." Đối với mình cũng không thương tổn ý, ngược lại còn bảo vệ chính mình, không nhận nơi đây ảnh hưởng.

Phuong Nho biết, dựa vào bản thân hiện nay thực lực, chính là như con kiến hôi tại voi trước mặt, chỉ cần bị những cái kia cấp tốc thiêu đốt vẫn thạch đụng vào, lập tức hội hội phi yên diệt.

"Ta? Ai? Ta đều quên ta là ai." Như núi xa tiếng chuông thanh âm, không hiểu cảm thán một tiếng, hấn cái này một tiếng cảm thán, phảng phất thời gian trường hà đều ở đây đảo lưu."Ta sẽ đem người mang tới nơi này, là bởi vì người tại trong cơ thể ta, kích phát một đạo để cho ta kinh hi lực lượng! Cho nên ta mới có thể đem người mang tới, người không cần sợ hãi, ta đối với người cũng không có ác ý."

Oanh!

Ngay tại thanh âm hấn sau khi dừng lại, đột nhiên Phuong Nho cảm giác trước mắt cái kia hư miếu mênh mông Hư Không Loạn Lưu bên trong, lau một cái ánh sáng hiện lên.

Cái này ánh sáng chói mắt như ngẩng đầu nhìn ngày, Phuong Nho đều không không chế được đánh tới hất xì, xoa xoa con mắt.

Đội ánh sáng tán đi sau đó, Phuong Nho ngẩng đầu, đột nhiên chứng kiến cảnh tượng, khác hấn kinh ngạc không gì sánh được, khê nhếch miệng, sừng sốt một chút.

"Trấn Yêu Tháp! ! !" Phuong Nho không khỏi hò hét lên tiếng, hấn chứng kiến, một tòa bảo tháp trôi nổi tại Hư Không Loạn Lưu bên trong, thân tháp tản ra một cổ tường hòa kim quang.

Chỉ là bây giờ cái này Trấn Yêu Tháp cao thấp, ở trong mắt Phuong Nho, chỉ có cánh tay cao thấp, mà không phải trong sự môn, cái kia như xen vào đám mây cự vô phách.

"Ủm! Nguyên lai ta gọi Trấn Yêu Tháp! Đối ta nhớ." Trấn Yêu Tháp phát sinh một giọng nói, trong chớp mắt ánh sáng lóe lên, liền biến Huyền thành một cái hoa lão đạo râu bạc người.

Đạo nhân này, râu dài rũ đến trước ngực, trường mi rũ đến khoe miệng, cùng cái kia râu dài đều tựa như liên tiếp đến một chỗ.

Sắc mặt hắn nhìn phổ thông như cự tục trường thọ lão nhân, có một cổ cổ phác, lâu đời, trải qua thương hải tang điền lâu đời khí tức.

Thế nhưng sắc mặt, xem ở trong mắt Phương Nho, nhưng là ôn hoà không gì sánh được, như lần Cự lão gia gia, mặt mũi hiền lành.

"Không nghĩ tới, lão gia gia người chính là Trần Yêu Tháp tiên hồn a!" Phương Nho có chút khiếp sợ cảm thán nói rằng: "Người vì sao đột nhiên muốn dẫn ta tới nơi đây đây? Ta bây giờ còn tại tầng thứ sáu, vì ta nhân tộc chinh chiến đây."

"Ừm ha ha, bởi vì ta vừa mới không phải nói nha, ta cảm thụ được từ trên người người, kích thích ra một đạo làm ta đều kinh hi lực lượng." Trần Yêu Tháp nói, cước bộ tại Hư Không Loạn Lưu bên trong, từng bước hướng Phương Nho đi tới, những cái kia không đầu đánh tới thật lớn vẫn thạch, cách hắn mấy chục bước lúc, liền nhao nhao nổ mạnh, căn bản tới gần không hắn mười bước bên trong.

"Là Bồ Thiên Châu sao?" Phương Nho lập tức ở trong lòng thầm nghĩ, không khỏi gật đầu, chính mình mới vừa sử dụng Bồ Thiên Châu, hấp thu Yêu binh sinh mệnh khí tức, chớp mắt đã bị Trần Yêu Tháp bản mạng tiên hồn mang tới nơi đây: "Chẳng lẽ, hắn đều đối Bồ Thiên Châu có niệm tưởng?"

Phương Nho trong lòng cả kinh.

"Người ở đây trong cơ thể ta diễn hóa trên thế giới, chỗ kích thích ra lực lượng, cũng không thuộc về bản thân người lực lượng, là cái gì chứ?" Trần Yêu Tháp tiên hồn lão giả, đi tới Phương Nho bên người, mặt mũi hiền lành nhìn Phương Nho hỏi, sắc mặt hắn trần ngập lau một cái chờ mong, tựa hồ Bồ Thiên Châu lực lượng, liền hắn đều hướng tới không gì sánh được.

"Ừm, không có gì, chỉ là một ít thủ đoạn nhỏ mà thôi." Phương Nho nhúc nhúc đầu, nhìn tiên hồn lão giả nói rằng: "Lão gia gia, người chính là bản mạng ta trở về đi, hiện tại, chính là chiến sự căng thẳng thời điểm, Vô Quốc chính diện trước khi diệt quốc nguy hiểm đây!"

"Không vội, vì nhân tộc mà chiến, chính là ta chỗ diễn hóa tinh thần giáo hóa, trẻ nhỏ dễ dạy a!" Tiên hồn lão giả khoát khoát tay, bình dị gần gũi vui vẻ động ở bên mép, nói: "Người nói cho ta biết đi, ta cũng không có ác ý, chẳng qua là ta ở nơi này Hư Không Loạn Lưu bên trong ngao du không biết được bao nhiêu tuế nguyệt, tìm kiếm đột phá thiên mệnh cơ hội, hiện tại người vừa mới chỗ kích thích ra cỗ lực lượng kia, tựa hồ để cho ta hiểu ra rất nhiều, người coi như giúp ta một chút, nếu như ta đến lúc đó đột phá không thiên mệnh số, đến lúc đó liền sẽ vĩnh viễn biến mất ở cái này bên trong dòng sông thời gian!"

"A! Đột phá thiên mệnh cơ hội? Người hội tiêu thất?" Phương Nho trong lòng cả kinh, chứng kiến tiên hồn lão giả trên mặt toát ra một tia bất đắc dĩ, như bắt lặc lão nhân: "Ta muốn thế nào giúp người đây?"

"Người chỉ phải nói cho ta biết, người vừa mới kích thích ra cỗ lực lượng kia, là bắt nguồn từ nơi nào là được." Hắn gió nhẹ râu dài, về mặt chờ mong nhìn Phương Nho, nói: "Thiên mệnh số đã tới lúc, nếu như ta còn đột phá không thiên mệnh, ta liền thật vĩnh viễn tiêu thất, người chỗ kích thích ra lực lượng, để cho ta cảm thụ được đột phá thiên mệnh cơ hội, nói cho ta biết đi."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 242: Hư Không Loạn Lưu

Chứng kiến cái này Trần Yêu Tháp biến thành thân tiên hồn lão giả, cái kia đáng thương đáng đáp, Phương Nho cũng trong tâm khảm nhẫn, đồng thời, Phương Nho cũng cảm thán, như trước mắt cường đại như vậy "Khí hồn." Có thể tự do tại Hư Không Loạn Lưu bên trong ngao du tồn tại, vậy mà lại có thiên mệnh số.

Cái này thiên mệnh số, tại Phương Nho trong tai, vẫn là đầu một đầu nghe được, liền hắn qua trong điện tịch cũng không có ghi chép qua, hắn cũng không biết là cái gì thiên mệnh.

Nhưng là từ Trần Yêu Tháp khí hồn trong miệng nghe, tựa hồ nếu như hắn đột phá không thiên mệnh, tựa hồ chính là sẽ chết.

Có nên nói cho biết hay không hắn là Bồ Thiên Châu lực lượng đây?

Phương Nho trong lòng cũng là quần quýt không gì sánh được, bởi vì Bồ Thiên Châu cái này nghịch thiên chi bảo, để cho Phương Nho thấy rõ cường đại giá trị vị trí.

Chính mình nhân sinh, cũng là bởi vì Bồ Thiên Châu mà thay đổi.

Cái gọi là thất phu vô tội, mang bấu vật tội, trên người mình có Bồ Thiên Châu tồn tại, nếu để cho trước mắt tiên hồn lão già biết, hán có thể hay không đột nhiên trở mặt thành thù, giết chính mình đoạt bảo?

Đây đều là Phuong Nho suy nghĩ vấn đề, nếu như Bồ Thiên Châu thật có thể trợ giúp Trần Yêu Tháp đột phá thiên mệnh, cái kia đến lúc đó hán vì mình, muốn là chuyện gì đều làm được, cái kia mình làm thế nào?

Phuong Nho tâm như thất thường, thực sự không biết như thế nào mở miệng, thế nhưng, tựa hồ cũng không nỡ cự tuyệt.

Chứng kiến Phuong Nho thế khó xử biểu tình, Trần Yêu Tháp khí hờn, lại có vẻ rất kiên trì, cũng không có cấp bách truy vấn, đối với hán mà nói, điểm ấy thời gian tựa hồ chờ.

"Đề Minh giống như anh hùng bất nguồn từ lùm cỏ, tương lai mỗi người như long!" Phuong Nho trong lòng, hiện lên thành lập Đề Minh lúc lời nói hùng hồn, cái kia mỗi người như long ý tưởng, không phải là hy vọng chúng sinh như rồng sao?

Muốn một lúc lâu, Phuong Nho nội tâm tựa hồ cũng muốn thông một điểm, hán nguyên ý nói cho tiên hồn lão già, dù sao hán là Trần Yêu Tháp tiên khí hồn, cũng có thể xưng là tiên hồn, thần hồn các loại.

"Thật, cái kia quả thực không phải ta lực lượng," Phuong Nho nhìn tiên hồn lão già thò ra một hơi mở miệng nói: "Mà là ta trong gia tộc, đòi đòi tương truyền hạ xuống một bảo vật lực lượng."

"Ừm! Có thể hay không để cho ta mở mang kiến thức một chút!" Tiên hồn lão già rất là chờ mong nói rằng: "Ta đã nhớ không rõ ta tồn tại nhiều ít cái tuế nguyệt, cũng không nhớ rõ ở nơi này Hư Không Loạn Lưu bên trong ngao du bao lâu, ta một mực tìm kiếm thiên mệnh đột phá cơ hội cũng chưa từng tìm được, hiện tại người để cho ta chứng kiến hy vọng a!"

"Bồ Thiên Châu!" Phuong Nho lẳng lặng nhìn tiên hồn lão già, mở miệng nói ra.

"Bồ Thiên Châu! Dĩ nhiên là Bồ Thiên Châu! !" Tiên hồn lão già đều trong nháy mắt khiếp sợ một lát nói không ra lời. "Bồ Thiên Châu lại vẫn tồn tại! Trần áp chư thiên vạn giới vô thượng bảo vật Bồ Thiên Châu, vậy mà ở trên thân thể người!" Tiên hồn người kích động tột đỉnh, nhìn Phuong Nho ánh mắt, đều trở nên nóng rực không gì sánh được.

Ánh mắt này, để cho Phuong Nho cảm giác có điểm sợ, cảm giác mình giống như là một khối mỡ vị tạng thịt bò, xếp tại một đầu mành hồ trước mặt.

"Đối! Đây cũng là cơ duyên xảo hợp phía dưới mà thôi." Phuong Nho cước bộ không khỏi hơi hơi lui lại hai bước, nhìn tiên hồn lão già nói rằng: "Xin mạng ta trở về a! Ta chỗ nói cho người, có hay không đã trợ giúp cho người?"

"Đừng nóng vội!" Tiên hồn lão già cười nhạt, nói: "Để cho ta xem một chút được chứ? Kể từ đó, ta liền thật có thể tìm được đột phá thiên mệnh cơ hội!"

"Cái này. . . Không tốt a!" Phuong Nho càng ngày càng không muốn đợi tiếp, trong lòng hán hơi hơi dâng lên thấy lạnh cả người, bây giờ lại có điểm hối hận nói cho hán biết.

Bởi vì hán tại tiên hồn lão già trong mắt, chứng kiến một luồng nồng nặc về tham lam.

"Người không vì đã, trời tru đất diệt, vậy thì thật trách không được ta, ai!" Tiên hồn lão già tựa hồ rất bất đắc dĩ thở dài một tiếng, hán một tiếng này phía dưới, Phuong Nho trong lòng mành mẽ lộp bộp, bởi vì hán trong nháy mắt cũng cảm giác được đến từ chính cái này tiên hồn lão già sát ý.

Hoặc có lẽ là, vì trên người mình Bồ Thiên Châu, hán đã không thể không như vậy, cũng như hán nói, người không vì đã, trời tru đất diệt.

"Người vì Bồ Thiên Châu, muốn giết ta!" Phuong Nho nhìn hán vô lực cười, lắc đầu, nói: "Nếu như người lấy loại tâm tính này, e là cho dù đạt được Bồ Thiên Châu, người cũng đột phá không thiên mệnh số!"

"Người biết cái gì?" Tiên hồn lão già mờ mịt hai mắt, lập tức từ một cái mặt mũi hiền lành lão gia gia, biến thành một cái già mà không kính lão vô lại. "Cái gọi là người không biết can đảm, người là không biết Bồ Thiên Châu cường đại! Cho nên, đối không được! Đã người không nguyện ý cho ta, ta chỉ có thể tự mình động thủ."

Hán nói vừa xong, bỗng nhiên đối Phuong Nho đưa lên bàn tay, trong lòng bàn tay vô số sơn hà tại phá toái người, hư không đang sinh diệt lấy.

Phuong Nho ở nơi này một chút, phảng phất cảm giác thiên đô đè xuống, đặt ở trên người mình, bàn tay hán còn không có chân chính phát chính mình, chỉ là xòe bàn tay ra, hướng chính mình chộp tới, cái kia cỗ lực lượng kinh khủng áp bách, liền để Phuong Nho cảm giác mình thân thể, tựa hồ cũng muốn nổ mạnh thành bột mịn.

"Người dám!" Đột nhiên, một đạo phần nộ ngập trời thanh âm, từ cách xa đến không biết tên địa phương mênh mông cuộn cuộn truyền đến, như một đạo chân trời bên trong, cuộn cuộn chạy tới Lôi Minh.

Đạo thanh âm này già nua không gì sánh được, nghe vào Phuong Nho trong tai, tựa hồ giống như đã từng quen biết.

Cái kia cỗ như thiên đề xuống cự lực, tại đạo thanh âm này phía dưới, trong nháy mắt liền tan rã, Phuong Nho tâm tư nhất chuyển, trong nháy mắt liền trong đầu tìm kiếm, cái này thanh âm quen thuộc ký ức.

"Là hấn!" Phương Nho nội tâm chấn động, hấn tại trong trí nhớ trong nháy mắt tìm được, về đạo thanh âm này giống như đã từng quen biết thời gian.

Bỗng nhiên, Phương Nho nghĩ đến đã từng chính mình một cái không gì sánh được chân thực mộng cảnh, ở trong giấc mộng, là đạo thanh âm này tự nói với mình, mình là Tạo Hóa Thiên Thể chuyện.

Thế nhưng đã từng, chính mình lại muốn thoát đi cái kia không gì sánh được chân thực mộng cảnh, chỉ là cái này thanh âm quen thuộc, vĩnh viễn tại trong đầu hấn vô pháp ma diệt.

Bây giờ lại một lần nữa nghe được đạo thanh âm này, Phương Nho trong lòng, trong nháy mắt có loại được cứu trợ cảm giác.

"Ai?" Tiên hồn lão giả trong ánh mắt đều lộ ra kinh ngạc, nghe thế nói như từ xa xôi vô cùng phương truyền đến thanh âm, trong thanh âm chỗ bao hàm lực lượng, vậy mà trong chớp mắt đưa hấn lực lượng tan rã, đánh xơ xác.

Loại thực lực này, hiển nhiên đã siêu việt Trần Yêu Tháp tiên hồn.

Ngay tại tiên hồn lão giả sau đó, đột nhiên trong hư không, một con lớn vô cùng bàn tay chột vồ mà xuống.

Ở nơi này trong lòng bàn tay, vô số ngôi sao đang lóe lên, nhật nguyệt tại trong bàn tay hấn bốc lên, sơn hà đại địa tại trong bàn tay hấn miêu tả, vô số thật lớn vẫn thạch, nhao nhao nổ mạnh.

Tay đưa ra phía trước Trần Yêu Tháp tiên hồn, ở nơi này từ hư không chột vồ mà xuống trong lòng bàn tay, toàn bộ thân hình bỗng nhiên uốn lượn, tựa hồ một cỗ cường đại đến vô biên vô hạn lực lượng, đem hấn lưng đều đè cong.

Oanh!

Tiên hồn lão giả, rốt cục không chịu nổi cái này bàn tay khổng lồ bên trong áp lực, thân thể chỉ một thoáng truyền ra nổ, hóa thành một Tôn Bảo tháp.

Cự chương đánh tới, mạnh mẽ liếc, bàn tay nắm chặt ở giữa, vậy mà đem cái này Trần Yêu Tháp gắt gao giữ tại trong lòng bàn tay.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 243: Nhân duyên tế hội

Trần Yêu Tháp tiên hồn gãy giữa như thế nào, đều không làm nên chuyện gì, bị cái kia bàn tay to lớn nắm được không hề phản kháng lực lượng, tựa hồ như một cái mảnh liệt gãy dựa xà, bị bắt được bảy tác, vô luận hấn gãy giữa như thế nào cũng không làm nên chuyện gì.

"Nghe lần thứ hai đến người thanh âm!" Phương Nho vui mừng kích động hướng phía cái kia bàn tay to lớn kêu gào: "Người đã từng nói cho ta biết, ta hiện tại đã biết rồi!"

"Ta biết!" Thanh âm già nua truyền đến, mang theo vẻ vui vẻ yên tâm, nói: "Thất phu vô tội, mang báu vật tội, về sau, cũng không cần lại để cho bất luận kẻ nào biết bí mật này!"

"Ta biết!" Phương Nho kích động hồi đáp. "Ta có thể nhìn một chút người sao? Hôm nay nếu không phải là người, chỉ sợ ta đã không còn tồn tại."

"Ai! Người không phải chứng kiến ta sao?" Thanh âm già nua thở dài một tiếng, nói rằng: "Ta hiện tại còn không phân thân nổi, nếu như nhân duyên tế hội chỉ tế đã tới, người ta có thể có thể gặp nhau!"

"A! Ta có rất nhiều vấn đề muốn hỏi, lại không biết nói từ đâu hỏi." Phương Nho nhúc nhúc cảm thán nói: "Người định xử lý như thế nào Trần Yêu Tháp? Cũng không nên hủy hấn a!"

"Này pháp bảo tu hành cũng không dễ, ta sẽ đưa hấn cùng ta làm người bạn, giáo hóa hấn!" Thanh âm già nua thiện ý nói rằng: "Ta hiện tại sẽ đưa người trở về, về sau nỗ lực tu hành, tạo thành chân chính Tạo Hóa Thiên Thể, người phải biết, người sứ mệnh thật lớn, tại người không có lớn lên trước đó, bí mật này không thể lại đối ngoại nhân nói! Mà người bây giờ muốn hỏi, cũng Mặc Tu hỏi, tại người trưởng thành đồng thời, người bây giờ muốn hỏi, chung quy sẽ ở trong lại mình bạch."

"Ta sẽ! Được rồi." Phương Nho ngã một lần, biết mình vẫn là quá mức thiện lương. "Hy vọng nhân duyên tế hội ngày đó, sớm đi đến đi."

Lúc đầu hắn là ôm hão tâm làm việc thiện, thế nhưng kết quả, nhưng là nông phu cùng xà cẩu sự, hôm nay nếu không phải là đạt được lão giả tương trợ, sợ rằng hiện tại mình đã hồi phi yên diệt.

Oanh!

Ngay tại Phương Nho sau đó, hắn đột nhiên cảm giác mình bị một nguồn sức mạnh bao vây, đang ở xuyên thấu chồng chất không gian.

Bạch!

Đội Phương Nho ánh mắt khôi phục thanh minh, hắn phát hiện mình làm đến nơi đến chốn, đi tới Trấn Yêu Tháp trong thế giới.

Vừa mới chỗ trải qua cái kia tất cả, rõ ràng tại trong đầu hắn còn đọng.

Lúc này, hắn nhìn giới lần nữa trống trải rất nhiều, đối thế sự quan điểm, lại thành thực vài phần.

Hiện tại hắn biết cái này Trấn Yêu Tháp tiên hồn, đã bị lão giả bắt đi, về sau, có thể sẽ không lại phát sinh tương đồng chuyện.

Hắn căn bản không nghĩ tới, liền Trấn Yêu Tháp tiên hồn, đều sẽ đối Bồ Thiên Châu sản sinh lòng mơ ước, thậm chí vì Bồ Thiên Châu, dĩ nhiên cũng làm muốn giết mình, mạnh mẽ cướp đoạt.

Đi qua việc này, Phương Nho càng thêm xác định mình bây giờ vẫn là rất giải Bồ Thiên Châu, tất nhiên là một cái tuyệt thế đại bảo bối.

Vừa mới, hắn lần nữa từ Trấn Yêu Tháp trong miệng nghe nói, còn đây là trấn áp chư thiên tồn tại.

Nghĩ đến chính mình vậy mà người mang dị bảo như vậy, Phương Nho cũng cảm giác ý thức một hồi mê muội.

"Ta sứ mệnh thật lớn?" Phương Nho nghĩ đến lão giả, câu nói này để cho Phương Nho chân mày nhỏ bé vận. "Ta chẳng lẽ không phải ta? Ta còn có gì sứ mệnh?"

Phương Nho suy tư về, đối với hiện tại chính mình mà nói, là căn bản suy tư không ra.

"Mặc kệ nó." Phương Nho nghĩ không ra cái nguyên do, chợt lắc đầu, than thở: "Hiện tại ta muốn làm, chính là hảo hảo nỗ lực tu hành, trừ cái đó ra, tất cả đều là phù vân."

Phương Nho nghĩ thông suốt những thứ này, chính là bỏ những ý nghĩ kia dè xuống.

Hắn mắt nhìn bốn phía, phát hiện thành phiến Yêu binh thi thể loạn ngược lại một chỗ, những thứ này Yêu binh thi thể, đều là trước đó bị Bồ Thiên Châu hấp thu hầu như không còn sinh mệnh khí tức quân tiên phong.

Mà Phương Nho cũng không có ở nơi này Yêu binh đại bộ đội bên trong, chứng kiến Bạo Ngân Lang Vương thi thể.

Hắn ánh mắt nhìn về phía thành phố nổi tiếng vị trí.

Phương Nho khoe miệng treo lên lau một cái độ cong, hắn biết Bạo Ngân Lang Vương, lúc này tọa trấn bên trong thành.

Chính Phương Nho muốn cất bước hướng tên lao đi lúc, trong tai truyền đến một đại đội nhân mã tiếng bước chân.

Tìm theo tiếng mà trông, Phương Nho cười, hắn phát hiện, là mình trong đội ngũ nhân tộc tướng sĩ, trùng trùng điệp điệp đại bộ đội đi đến tới.

Những thứ này nhân tộc tướng sĩ, tất nhiên là ở phía trước trong thành trì đợi một lúc lâu, còn không có thấy Yêu binh đi vào đánh, chính là không kèm chế được khởi xướng tiến công.

Bọn họ làm sao biết, ở nơi này nửa đường, cái này Yêu binh đại quân, đã bị Phương Nho thu gặt?

Thu tầm mắt lại, Phương Nho cước bộ vút qua, toàn bộ thân hình nhanh như thiểm điện, hướng thành phố nổi tiếng lao đi.

Hắn đã biết, lúc này thành phố nổi tiếng, chỗ trấn thủ Yêu binh số lượng, đã không đáng để lo.

Hiện tại hắn muốn làm, chính là lấy Bạo Ngân Lang Vương mạng chó, chuyện còn lại, chính là giao cho những thứ này chạy tới nhân tộc tướng sĩ xử lý.

Thủ lĩnh vừa chết, còn lại Yêu binh tiểu tốt, mất đi chỉ huy, liền sẽ trận cước đại loạn, đây là Phương Nho kế hoạch.

Dù sao, ở nơi này Hồng Châu cảnh nội, còn có khủng bố yêu vương đứng hàng thứ nhất cùng đệ nhị thủ lĩnh, yêu cầu chính mình đi vào đánh chết.

Không bao lâu, Phương Nho sẽ đến thành phố nổi tiếng quanh thân.

Hắn quan sát một chút.

Tại hai bên cửa thành môn, có cường hãn Yêu binh tại gác, trên tường thành, tháp canh bên trong, đều có Yêu binh thân ảnh.

Những thứ này chết tiệt súc sinh, công chiến nhân loại thành trì, dùng cái này làm cứ điểm, trước Hồng Châu đầy mạnh, đã bả thành trì này, trở thành chúng nó ổ.

Phuong Nho vòng qua cửa thành, thân thể cấp tốc như điện xuyên toa, không bao lâu tựu lấy thể nhanh như chớp không kịp bịt tai, lướt vào trong thành trì.

Phuong Nho biết, cái này Bạo Ngân Lang Vương chính là cư trú ở thành phố nổi tiếng đã từng phủ thành chủ.

Hắn mục tiêu chuẩn xác, ở trong thành Yêu binh mí mắt hạ, căn bản không có bị phát hiện hướng phủ thành chủ lao đi.

Đọc theo con đường này, hắn phát hiện, ở trong thành, cũng còn có số Thiên Yêu binh.

Không bao lâu, Phuong Nho sẽ đến ở vào thành phố nổi tiếng mặt đông phương vị trong thành chủ phủ.

Người khác vẫn còn ở ngoài phòng, liền nghe được phòng trong truyền tới một ít chính mình nghe không hiểu tà thuyết mê hoặc người khác Yêu Ngữ.

Ở nơi này phủ thành chủ xung quanh, Phuong Nho phát hiện, không có mấy người Yêu binh thủ vệ.

Có thể đối với Bạo Ngân Lang Vương mà nói, những thủ vệ này căn bản vô dụng, hơn nữa chúng nó cũng tin tưởng, nhân loại tướng sĩ, căn bản không có khả năng có năng lực đánh tới nơi này.

Đối với Phuong Nho dạng này liếc tháp người mà nói, chính là một cái chuyện xấu.

Bành!

Phuong Nho trực tiếp một cước, đã đem trong nhà này đóng chặt đại môn nhét bay.

Trong nháy mắt, Phuong Nho thân ảnh ngạo nghễ mà đứng ở cánh cửa bên trong.

Hắn chứng kiến phòng trong, có một con hình thể khổng lồ, đầu sói thân người, người mặc ám kim sắc dữ tợn trọng giáp, bộ lông căn căn lóe ra hào quang màu bạc thô bạo Lang Vương.

Đây chính là Bạo Ngân Lang Vương, về ngoài không sai, thể nhưng đối Phuong Nho mà nói, tựa hồ cũng không có vào hắn pháp nhãn.

Trừ cái này Bạo Ngân Lang Vương bên ngoài, Phuong Nho còn chứng kiến, có hai đầu như gấu quái vật hình người, xem ra, là Bạo Ngân Lang Vương dưới trưởng tướng quân.

"Rống! Tại sao có thể có nhân loại xuất hiện ở đây." Bạo Ngân Lang Vương bôn máu há to miệng, học Phuong Nho nghe không hiểu ngôn ngữ, thô bạo ánh mắt lóe huyết quang trừng mắt Phuong Nho.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 244: Cửa thành treo đầu

Tại Bạo Ngân Lang Vương lời nói phía dưới, mặt khác hai đầu có chút chức vị yêu thú, chính là một tả một hữu như cuồng phong hướng Phuong Nho đánh tới.

"Rống!"

Chúng nó trong miệng khổng lồ phun trào ra sát ý ngút trời, thật lớn Lang Nha Bồng ở trong tay mãnh mẽ hướng Phuong Nho đập tới.

"Rác rưởi!" Phuong Nho không hề bị lay động, chứng kiến cái này hai đầu khí thể hung hung quái thú lắc đầu, tôi luyện một ngụm.

Giờ tay lên một cái ở giữa, một vệt kim quang bắt đầu khởi động, kim sắc Bá Dao trong nháy mắt bị Phuong Nho hóa khí thành đao, giữ trong tay.

"Cút ngay cho ta!" Phuong Nho một đao quét ngang, mục tiêu chính là chỗ này hai đại chạy vội tới trước mắt, quơ Lang Nha Bổng đập về phía chính mình yêu thú.

Đao phong như tinh hỏa, một đao phá thương khung!

Xích xích!

Hai đao cấp tốc tiếng vang, từ này hai đại yêu thú trong lồng ngực đảo qua, chúng nó tốc độ, tại Phuong Nho trong mắt, thực sự quá chậm.

Chúng nó nâng cao Lang Nha Bổng, chỉ lát nữa là phải đập về phía Phuong Nho, thế nhưng tại Phuong Nho tốc độ phía dưới, một đao thì đem bọn hắn mở ra.

Oanh!

Lưỡng tại yêu thú trong chớp mắt liền thành hai đoạn, ầm ầm ngã xuống đất, đến chết chúng nó đều không minh bạch, chết như thế nào.

"Bạo Ngân Lang Vương, đến ngươi." Phuong Nho khoe miệng bên trong hiện lên vẻ sát ý cười nhạt, nhìn Bạo Ngân Lang Vương nói rằng.

Lúc này, Bạo Ngân Lang Vương mới biết được Phuong Nho khủng bố, nó hai đại đặc lực dưới trướng, không nghĩ tới ngay cả một chiêu đều không đi qua, sẽ chết tại Phuong Nho trong tay, cái này khiến nó vô cùng khiếp sợ.

Trong nhân tộc, lúc nào xuất hiện dạng này người?

"Rống! Muốn chết." Bạo Ngân Lang Vương bôn máu há to miệng, phần nộ giọng nói ra Phuong Nho nghe không hiểu, trong nháy mắt nó lui về phía sau lưng vừa kéo, một thanh chuôi dài đại đao bị nó nắm trong tay, trong nháy mắt hướng Phuong Nho bổ tới.

"Lấy chút thực lực đi ra." Phuong Nho cười lạnh nói, đao giương lên, không sợ hãi một đao bổ tới.

Bành.

Đao cùng đao va chạm, cường liệt hỏa quang lấp lấp, Bạo Ngân Lang Vương toàn thân cự lực một đao, vốn có thể Khai Sơn Liệt Thạch, thế nhưng cùng Phuong Nho một cái va chạm, nó cánh tay đều bị chấn tê dại, thân thể rút lui mấy bước.

Lúc này, nó là chân chính kiến thức đến Phuong Nho lực lượng hùng hồn, thô bạo song trong mắt lộ ra vẻ khiếp sợ.

Thế nhưng.

Một đao thân ảnh căn bản không có cho hắn phản ứng cơ hội, như ảnh thẳng nhóc bá khí bổ tới.

"Quá yếu, cùng rắn cạp nong không cùng đẳng cấp, chết đi." Phuong Nho một đao bổ tới, khai sơn phá địa, miệng miệng còn cười nhạo hết lớn một tiếng.

Kim sắc Bá Đao, đao khí như hồng, một đao mãnh mẽ bổ xuống, ở trong mắt Bạo Ngân Lang Vương, toát ra lau một cái sợ hãi.

Oanh!

Nó vội vã nâng đao ngăn cản, thế nhưng nó chuôi dài đại đao, bành vừa vang lên, dĩ nhiên tại Phuong Nho một đao này bên trong, liền vũ khí đều đoạn.

Kim đao thẳng xuống dưới, sắc bén bổ vào Bạo Ngân Lang Vương trong bả vai, trong chớp mắt, một cánh tay đều bị Phuong Nho cắt đứt xuống tới.

Bạo Ngân Lang Vương tại cái kia thống khổ hết thảy, từ chỗ cánh tay, tinh hồng tiên huyết phun tung toé, về mặt thống khổ.

Một vết ánh đao, lần nữa chọt chém tới, một đao này, thẳng tước nó đầu lâu.

Xích!

Bạo Ngân Lang Vương hét thảm không có qua ba tiếng, đầu lâu liền bay lên, đầu người ở riêng.

Tại Phuong Nho trước mặt, tại nhân tộc tướng sĩ bên trong có lấy hung danh Yêu binh thủ lĩnh, còn như là kiến hôi.

"Là thời điểm lập điếm uy!" Phuong Nho nhìn té trên mặt đất ngòm củ tỏi Bạo Ngân Lang Vương cười lạnh một tiếng.

Hắn trong chớp mắt đem Bạo Ngân Lang Vương đầu lâu nói ở trên tay, chọt cấp tốc xuất môn.

Hắn thân thể cấp tốc như gió xẹt qua, sau một lát, liền cướp đến danh địa tường thành chỗ.

Cước bộ đập một cái, thân thể nhảy lên, liền nhảy lên thật cao tường thành.

Thoáng chốc, tại trong tường thành tuần thú Yêu binh ánh mắt, đều là tả nhìn sang.

Khi chúng nó phát hiện, có nhân loại xuất hiện ở trên tường thành sau đó, đều gầm to hướng Phuong Nho chạy tới.

Huu huu huu cung tiễn âm thanh xẹt qua không gian, như mưa rơi hướng Phuong Nho chỗ đứng vị trí phóng tới.

Phuong Nho nhìn cũng không nhìn, một đao mãnh mẽ phách mà đi.

Oanh!

Chuyển hình bán nguyệt thật lớn đao khí, như cắt bể không gian phong mang, hướng cái kia phóng tới vũ tiễn đánh tới.

Những thứ này thép rồng tiễn, vẫn còn ở không trung, đã bị hấn mạnh mẽ một đao cho chém thành bột phấn.

Tại trong chớp mắt, Phuong Nho cước bộ một bước, thân thể cướp đến tháp canh, trong tay dẫn theo Bạo Ngân Lang Vương thủ cấp, trong chớp mắt đem tháp canh bên trong Yêu binh chém giết, đem Bạo Ngân Lang Vương thủ lĩnh giết.

Hắn trong tầm mắt, chứng kiến nhân tộc tướng sĩ trùng trùng điệp điệp đại bộ đội, liền muốn đạt được.

Phuong Nho khóe miệng hiển hiện vui vẻ.

Làm Bạo Ngân Lang Vương thủ cấp, bị giết lúc đi ra, nhất thời tất cả Yêu binh đều hoảng loạn.

Không có gì, so với cái này càng làm cho những thứ này Yêu binh hoảng loạn cùng đâm chiến.

Chúng nó rõ ràng hợp lý, lúc này đều đã chết, liền thủ cấp đều bị treo thị chúng, làm sao có thể không cho chúng nó sợ.

Xoạt!

Phía dưới, công thành mà nhân loại tới tướng sĩ, trong miệng phát sinh xung phong hò hét, mấy ngàn trên vạn người, đồng thời hò hét, cái kia thanh âm to lớn, hội tụ thành một dòng lũ lớn.

Phuong Nho biết mình mục đạt được, trước mắt tất cả chuyện, liền giao cho nhân loại tướng sĩ.

Chính mình muốn làm, chính là bỏ tên này thành cửa thành bỏ ra.

Phuong Nho nhảy xuống tường thành, đem cửa thành một đao bỏ ra, mà hậu thân thân rút qua, cấp tốc biến mất ở nơi đây.

Hắn đã nổi danh thành, một đường cấp tốc chạy nhanh, hắn mục tiêu mình xác, hạ một mục tiêu, chính là đánh chết Hồng Châu cảnh nội, cường đại hơn Yêu binh thống lĩnh.

Mà khoảng cách thành phố nổi tiếng hơi gần một ít Phong thành, chiếm cứ ở nơi nào Yêu binh thống lĩnh, có Hồng Thân Vương trong miệng, xếp hàng thứ hai "Hắc Mao Sư Vương."

Đây chính là Phuong Nho hiện tại mục tiêu, cái này Hắc Mao Sư Vương, bài danh đã tại Khuê Xà Yêu Quân phía trên, thủ hạ Yêu binh có tiếp cận mười vạn số, đánh chết nó, có thể giải Hồng Châu khẩn cấp.

Phuong Nho lướt đi thật xa, thân thể nhảy lên một gốc cây đại thụ.

Hắn hồi thân xoay nhìn.

Chứng kiến thành phố nổi tiếng tất cả phương vị, đã là khắp nơi trên đất khói báo động, cái kia cường liệt xung phong cùng hò hét tiếng, đại biểu cùng chương hiện lúc này ở trong danh thành chiến đấu, là cỡ nào kịch liệt.

Nhân tộc tướng sĩ, ở nơi này một lần phản công bên trong, hiển nhiên đã tại Phuong Nho trợ giúp hạ, hành diện.

Hồ!

Phuong Nho thu tầm mắt lại, ngửa đầu nhìn về phía xanh thẳm trời cao, thở một hơi thật dài.

Trên mặt hắn hiển hiện một nụ cười.

Lúc này hắn biết mình đã tại thành phố nổi tiếng, Đào thành, Hoa Thành cái này ba chỗ yêu vương chiếm cứ trong thành trì, sứ mệnh hoàn thành, đánh chết thủ lĩnh thành công, xong việc thối lui đã tới.

Hắn biết, bây giờ còn có lớn hơn khiêu chiến đang chờ hắn.

Tại Phong thành cùng Thủy thành cái này lưỡng tại Hồng Châu cảnh nội trong thành trì lớn, còn chiếm cứ số một số hai đại yêu vương.

Dù sao, tại Phong thành cùng Thủy thành bên trong hai đại yêu Vương Thống lĩnh, bất kỳ cái gì một cái lấy ra, đều là so hiện nay bị chính mình chém giết tam đại yêu vương thủ lĩnh cộng lại, đều muốn lợi hại tồn tại.

Chúng nó chỉ huy Yêu binh số lượng, đã là mười vạn số, cái này đối Hồng Châu thậm chí toàn bộ Võ Quốc mà nói, đều là một cái tai họa cực lớn, như trong cơ thể u ác tính, nhất định phải tẩy rửa.

"Nhân sinh làm bao nhiêu! Khoái ý sách ân cừ, ta mặc dù hàn môn chỗ, nhưng có ngạo nhân xương, ha ha ha..."

Phượng Nho trong miệng vui sướng ngẫu hứng đỉnh ra một bài, thể nhưng lấy sáng khoái trong tiếng cười, thân thể vút qua, hướng cực xa Phong thành lao đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 245: Nhảy vào trước 10

Phong thành, cũng là khoảng cách thành phố nổi tiếng lân cận một điểm thành trì lớn, ở nơi nào chỗ chiếm cứ yêu vương thống soái, chính là Hồng Thân Vương trong miệng, xếp hàng thứ hai Hắc Mao Sư Vương.

Mà cùng lúc đó, tại Trần Yêu Tháp bên ngoài.

Trần Yêu Tháp cánh cửa bên trong, từng đợt quang mang bắt đầu khởi động.

Đội quang mang bình phục sau đó, nguyên lai là từng cái liếc tháp trở về đệ tử.

Lúc này sắc trời đã dần dần hắc trầm xuống, hiển nhiên nửa ngày liếc tháp thời gian đã sắp qua đi.

Ở nơi này chút liếc tháp trở về đệ tử trên mặt, có thể chứng kiến từng vệt không cam lòng biểu tình đang dừng động.

", Hắc Mao Sư Vương cái kia súc sinh quá lợi hại."

"Đúng vậy a gặp phải hắn, một hiệp liền đem ta quét ra tới."

"Ài, chiếu chúng ta dạng này đánh tiếp, cứu Võ Quốc là không có hi vọng."

"Cũng không phải là à, hoàn hảo có Trần Yêu Bảng thượng yêu nghiệt chịu đựng được."

"Mẹ, cũng không biết cái này tầng thứ sáu, dĩ nhiên là dạng này khiêu chiến phương thức, còn có để hay không cho người qua..."

Những thứ này về mặt oán giận mà không cam lòng đệ tử, đều tìm đập nhanh nhìn về phía người kia cao Trần Yêu Bảng, cái kia trên bảng nổi danh người, thì thành bọn họ ngưỡng mộ núi cao tồn tại.

"A! Các người xem, người thứ mười đưa, dường như toát ra một con ngựa ô!"

"Đúng vậy a! 72 Địa Sát người sáng lập, tuyệt vọng tên bị bài trừ bảng bên ngoài!"

Bạch!

Tại Trần Yêu Tháp cánh cửa, lần nữa một ánh hào quang lóe lên ra.

Đội quang mang bình phục sau đó, hiển hiện ra Trịnh Kỳ Dương thân hình tới.

"Thật không nghĩ tới, hôm nay xông đến tầng thứ sáu, vậy mà lại là đại biểu nhân tộc Võ Quốc cùng Yêu tộc đại chiến, đáng tiếc a!" Trịnh Kỳ Dương thân ảnh vừa xuất hiện, chính là trên mặt lộ ra một tia ý mừng, hiển nhiên hẳn hôm nay rốt cục xông qua tầng thứ năm, đến tầng thứ sáu.

Chỉ là nghe hắn nhận thấy than trong giọng nói, hiển nhiên vẫn là mang theo một tia không cam lòng, tất nhiên cũng là bóp nát Mệnh Phù, bị quét ra tới.

"Không biết Phương Nho thế nào!" Trịnh Kỳ Dương bốn phía nhìn quanh hạ, như đang tìm trong đám người, thân ảnh quen thuộc.

Thế nhưng nhìn tới nhìn lui, cũng không chứng kiến Phương Nho thân ảnh, ngược lại là nghe được chúng đệ tử trong miệng nghị luận cùng kinh ngạc.

Hắn ánh mắt chợt hướng Trần Yêu Bảng đầu đi.

"Phương Nho! !" Trịnh Kỳ Dương lập tức tâm thần chấn động, hắn xoa xoa con mắt, cho là mình hoa mắt."Thực sự là Phương Nho, ta không có hoa mắt, thiên! Đều xông vào Trần Yêu Bảng trước 10!"

Chỉ thấy tại Trần Yêu Bảng người thứ mười đưa, Phương Nho tên thình lình mà đứng.

Lúc đầu Trần Yêu Bảng đệ thập, là đoàn thể nhỏ một người thủ lĩnh, 72 Địa Sát tuyệt vọng, nhưng là bây giờ, tên hắn tiêu thất, bị Phương Nho thay thế được.

Phương Nho thành Trần Yêu Bảng bên trong một con ngựa ô.

"Phương Nho là ai.?"

"Không biết..."

"Không biết..."

"Chưa nghe nói qua..."

Những cái kia ánh mắt tụ tập tại Trần Yêu Bảng bên trong đệ tử, mỗi một người đều toát ra không rõ ràng cho lắm biểu tình lắc đầu.

Đối với Phương Nho tên, tại nội môn bên trong, đúng là không người nào biết, trừ những cái kia Phương Nho nhận thức người bên ngoài.

Nhưng là bây giờ, Trần Yêu Bảng bên trong, Phương Nho cái này để bọn hắn xa lạ tên đột nhiên xuất hiện ở phía trên, làm sao có thể không cho bọn họ khiếp sợ?

Nội môn đệ tử đều có giác ngộ, cái này Trần Yêu Bảng tốt nhất bảng top 10, cơ bản đều là bền lòng vững dạ tồn tại.

Dù sao, điều này đại biểu trên bảng người, tại Trần Yêu Tháp bên trong công hiến.

Muốn Lô siêu việt trên bảng bất cứ người nào, cho dù là bây giờ Phương Nho thay thế được tên thứ mười vị trí này thượng nhân, đó cũng là tương đương không dễ dàng.

Dù sao, đây là bọn hắn tích lũy tháng ngày tại Trần Yêu Tháp bên trong làm ra ra công hiến tổng cộng.

Nhưng là bây giờ, Phương Nho cứ như vậy đột nhiên thoát ra đầu đến, bả tuyệt vọng thay thế được.

Trần Yêu Bảng biến hóa, đối với nội môn mà nói, chính là một khối thực lực tu hành bảng.

Chỉ có có thực lực người, mới có thể ở nơi này trên bảng trường tồn, thực lực hơi chút chỗ thua kém một điểm, tại mười tên có hơn, cũng là không biết biểu hiện tại Trần Yêu Bảng bên trong.

Thậm chí như tuyệt vọng, hiện tại đã bị Phương Nho thay thế được.

Cho nên Trần Yêu Bảng thứ tự vừa có biến động, đối nội môn đệ tử mà nói, vậy cũng là như biến thiên, chấn động tương đối lớn.

Ngay tại những này người không hiểu ra sao, người hỏi ta ta hỏi người, bọn họ những người này, đều đại biểu cho mỗi người thế lực, Trần Yêu Bảng thứ tự biến động, lập tức hội oanh động nội môn.

Phương Nho cái này xa lạ tên, lập tức sẽ ở trong nội môn, một pháo mà hồng.

"Quá ghê tởm, người này lại đem lão đại chúng ta đều chen đi." Một gã 72 Địa Sát thành viên, rất là tức giận bất bình cả giận nói.

"Cát." Không thuộc về 72 Địa Sát đệ tử, vừa nghe xong cái này đệ tử, đều đối hắn giơ ngón tay giữa lên, khiến cho hắn rất khó kham, vội vàng đẩy ra đoàn người chạy.

"Ta biết Phương Nho là ai, đồng thời còn giao tình tương đương." Trịnh Kỳ Dương lúc này trong nháy mắt đứng ra, vẻ mặt vui vẻ nói: "Các người cho rằng Phương Nho chỉ là ở nơi này cuối cùng coi như sao? Sai! Hắn mục tiêu là cái kia trên bảng đệ nhất nhân! !" Trịnh Kỳ Dương khí rất đủ vỗ ngực.

"Dừng a!" Lớn hơn khinh thường cùng cười nhạo vang lên, từng cái ngón giữa tại Trịnh Kỳ Dương trước mặt lay động.

"Các người không tin?" Trịnh Kỳ Dương mặt lộ vui vẻ, nhìn mọi người nghi vấn hỏi: "Có dám hay không đánh cược."

"Đánh cuộc gì?" Chúng đệ tử đều cười nhạo hồng.

Đối với Trịnh Kỳ Dương, bọn họ biểu thị tương đương mực cười, mặc dù Phuong Nho có thể chen vào trước 10, thế nhưng muốn chen lên thứ nhất, bả xếp hàng thứ nhất Hóa Vô Sinh cho dồn xuống tới, đối bọn họ mà nói, quả thực là lời nói vô căn cứ.

Muốn nói khu trong nội môn, thế lực vang nhất thuộc về Thiên Kinh Minh, thế nhưng luận cá nhân cực kỳ có thanh danh, sẽ phải thuộc về Hóa Vô Sinh.

Mặc dù những thứ này đệ tử bên trong, thậm chí không có người thấy Hóa Vô Sinh dáng dấp ra sao, thế nhưng chỉ bằng hấn tại Trần Yêu Bảng bên trong, lâu dài không thay đổi hàng thứ nhất tên, cũng đã để cho chúng đệ tử xem vang danh người, cũng không phải không phải hư danh.

"Chỉ cần Phuong Nho một ngày kia, xông tới Trần Yêu Bảng vị trí số một, các người liền rời khỏi chính mình sở thuộc thế lực, gia nhập vào Đế Minh bên trong!" Trịnh Kỳ Dương quát lớn: "Đế Minh, chính là Phuong Nho sáng tạo thế lực, ta cũng là Đế Minh một thành viên, đánh cuộc này chủ các người có dám tiếp?" Trịnh Kỳ Dương nhìn về phía mọi người, về mặt thành thật.

Lúc này, hấn quên hết tất cả, duy nhất ý niệm trong đầu, chính là muốn bả Phuong Nho danh tiếng vô hạn đề cao, bả Đế Minh danh hào, đánh ra tới.

"Nếu như người thua đây?" Người gây sự tiếng cười lạnh truyền đến, từng đạo không có hảo ý ánh mắt nhìn Trịnh Kỳ Dương, phảng phất tại trước mặt bọn họ đứng không phải Trịnh Kỳ Dương, mà là một cái cười sạch y phục nữ nhân.

"Ta thua, ta liền rời khỏi sư môn!" Trịnh Kỳ Dương hơi chút một suy nghĩ, lập tức liền lớn tiếng nói: "Đánh cuộc này chủ các người nếu như nguyện ý, ta lập tức liền viết biên nhận theo!"

"Tốt!" Chúng đệ tử quên thân phận mình, tại chỗ liền ứng với tiếp đó, bọn họ mặc dù có chính mình thế lực, cũng không có thoát ly tâm tư, thế nhưng bọn họ tin tưởng Trịnh Kỳ Dương nhất định sẽ thua.

Nguyên nhân không có nó, xếp hàng thứ nhất Hóa Vô Sinh, thật sự là ngưỡng mộ núi cao tồn tại, bằng Phuong Nho cái này thoát ra hắc mã, muốn đem Hóa Vô Sinh dồn xuống đến, ở trong mắt bọn họ, vậy đơn giản là giống như nằm mơ.

PS: Có phiếu đề cử huynh đệ, mời nhất định phải nhớ kỹ ném ra đến, mỗi ngày đều có nhóm, có nguyệt phiếu cũng giống vậy, mặt khác khỏi điểm bên kia, ta cũng chứng kiến có bằng hữu tại đặt, ta không có khỏi điểm hào, chỉ có thể ở nơi đây cảm tạ! Hy vọng đồng dạng bỏ ra nhóm a < khỏi điểm đọc sách bằng hữu. > thần để một đường trường chạy tới không có tốt đề cử, biết người không nhiều, hy vọng cũng hỗ trợ đề cử cho người xem sách bằng hữu chia sẻ một cái đi! ! Cảm tạ

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 246: Danh chấn nội môn

"Tốt! Quân tử nhất ngôn, Khoái Mã Nhất Tiên, viết biên nhận theo." Trịnh Kỳ Dương trên mặt lộ ra vẻ nghiêm túc, tại chỗ tìm tới giấy bút hắc, bắt đầu ghi danh lên những người này tên.

Một người một cái tên, tại đề lên thủ ấn, lập tức thì có ước chừng năm sáu trăm người kí tên đồng ý.

Bận việc thật lâu, Trịnh Kỳ Dương chứng kiến viết năm sáu trang chứng từ, nhưng trong lòng thì vui vẻ.

Hôm nay cái chữ này theo, mặc dù quan hệ đến hấn sau này tiền đồ, thế nhưng hấn lại đối Phuong Nho tràn ngập lòng tin, dù là đến lúc đó Phuong Nho thật hướng không vào thứ nhất, hấn cũng không có sợ.

"Đế Minh nếu muốn quét khỏi, có chút hi sinh, vẫn là cần phải." Trịnh Kỳ Dương ở trong lòng cảm thán, hấn làm ra tất cả, hấn thấy, đều là đáng giá, dù là chính là hi sinh hấn chính mình, đề cao Đế Minh đề cao Phuong Nho nổi tiếng, hấn tựa hồ cũng không đáng kể, "Đồ, không nhất định thắng, thế nhưng không cá cược, nhất định sẽ không thắng."

Hiển nhiên dễ thấy, hấn đối Phuong Nho tình huynh đệ, là không cần nói cũng biết.

"Phuong Nho, ta có thể làm, dù là dùng tới tính mệnh, ta cũng sẽ đi làm! Cố lên nha! !" Trịnh Kỳ Dương nhàn nhạt ni non, trên mặt dừng động một tia vẻ mơ ước, đây là một loại đối tượng lai hướng tới, cùng đối Phuong Nho tín nhiệm.

"Cái gì? Phương Nho xông vào Trấn Yêu Bảng trước 10!" Lúc này, tại quần tiên Phong một chỗ u nhiên nơi ở bên trong, cao lớn thô kệch tháp sắt cự hán Phong Phá Lang, nghe xong một cái đệ tử sau đó, trên mặt toát ra vẻ khiếp sợ.

Hắn mãnh mẽ từ chỗ ngồi đứng lên, biểu tình toát ra khó tin.

"Lão đại, còn có so với cái này càng khiếp sợ tin tức." Tên này mới từ Trấn Yêu Tháp trở về đệ tử, lúc này bẩm báo nói: "Cái này Phương Nho, nhìn như cái tân nhân, nhưng là lại đã sáng tạo chính mình thế lực."

"Cái gì? Hắn lại có chính mình thế lực?" Phong Phá Lang càng giật mình, trên mặt dữ tợn lay động. "Người là làm thế nào biết?"

"Nói đến nực cười, hôm nay tại Trấn Yêu Tháp ngoài cửa, một cái tên là Trịnh Kỳ Dương người, vậy mà trước mặt mọi người đánh đổ." Hắn khinh thường cười nói: "Một tân nhân, sáng tạo một cái cơ hồ nhỏ bé thế lực, vậy mà cuồng vọng không có biên, nói muốn bắt lại Trấn Yêu Bảng vị trí số một, nếu như Phương Nho làm được, như vậy chúng ta những thứ này đánh đổ người, liền muốn rời khỏi mỗi người thế lực, gia nhập vào kia cái gì Đế Minh bên trong, đơn giản là nực cười tới cùng, hắn cho rằng đầu tiên là đùa giỡn? Đừng bảo là hắn có bản lĩnh kia hay không bả Hóa Vô Sinh cái kia yêu nghiệt dồn xuống đến, coi như hắn xông đến thứ nhất, chúng ta cũng không khả năng rời khỏi thủy mặc giang sơn, gia nhập vào hắn."

"Lại có dạng này chuyện!" Phong Phá Lang càng nghe càng cảm thấy có ý tứ, hắn chậm rãi ngồi trở lại chỗ ngồi, cười ha ha một tiếng nói: "Hôm nay không có đi liếc tháp, thực sự là bỏ qua chuyện tốt, xem ra cá chết cũng không chiếm được tiện nghi, bả Phương Nho kéo đến Hồng Trần Cự Mộng bên trong, ha ha."

"Lão đại, ta đi xuống trước." Báo cáo người vừa chấp tay, cung kính nói rằng.

"Ừm, đi thôi." Phong Phá Lang gật đầu một cái, phát tay một cái, nhìn theo cái này báo cáo người mở rộng cửa ly khai.

"Mạc Ưu nha đầu phiền tử này, chuyển đi này liếc tháp mấy ngày, còn chưa có đi ra" Phong Phá Lang sắc mặt toát ra bất đắc dĩ. "Xem ra muốn tạm thời trên tay cảm sự tình thả một chút, đến trong tháp liếc đảo qua."

"Cái gì? Phương Nho tiểu tử kia, vậy mà vọt tới Trấn Yêu Bảng trước 10." Lúc này, tại Ngao Cửu Thiên nơi ở bên trong, hắn mới vừa nghe xong hội báo người tin tức, lập tức chính là giận không kềm được đứng bật lên, trên mặt dừng động nòng nặc đỏ kị ngọn lửa. "Xem ra, hắn tại Trấn Yêu Tháp bên trong, thực sự là thuận buồm xuôi gió a, ta nghĩ ta phải làm chút gì mới được."

"Cửu ca, hắn không chỉ có xông lên Trấn Yêu Bảng trước 10, thậm chí hắn còn sáng tạo chính mình thế lực, tên là Đế Minh." Hội báo người tiếp tục báo cáo: "Hôm nay ở đây người, đều đánh đổ, viết biên nhận theo, chờ đây xem Trịnh Kỳ Dương tiểu tử kia cút ra khỏi sự môn."

"Đế Minh? Đánh đổ?" Ngao Cửu Thiên về mặt lãnh ngạo liếc nhìn hắn một cái, nói: "Còn viết biên nhận theo, đánh cho cái gì đổ, vì sao viết biên nhận theo."

"Sự tình là như thế này." Hội báo người sinh động như thật cho Ngao Cửu Thiên nói, hôm nay tại Trấn Yêu Tháp ngoài cửa chỗ chuyện phát sinh.

"Lòng tham không đáy, chỉ bằng hắn?" Ngao Cửu Thiên về mặt cười nhạt phi một tiếng, nói: "Chỉ bằng hắn cũng muốn xông lên yêu bảng thứ nhất, bả Hóa Vô Sinh dồn xuống tới? Nhất định chính là tự rước nhục."

"Hiện tại ta cho ngươi một cái nhiệm vụ, ngươi chiếu ta nói làm." Ngao Cửu Thiên nhìn hội báo người, nhướng mày, lập tức tuyên bố đối Phương Nho cực kỳ bất lợi âm mưu.

"Hừ, dám theo ta Cửu ca chơi, ngươi còn mềm dẻo." Ngao Cửu Thiên tuyên bố hết nhiệm vụ, nhếch miệng lên, hiện lên liên tục cười lạnh. "Vô luận cá nhân, vẫn là thế lực, tại ta Thiên Kinh Minh trước mặt, đều chẳng qua là con kiến hôi đồ vật bình thường, Phương Nho, chờ đấy..."

Lúc này, Phương Nho nhảy vào Trấn Yêu Bảng trước 10 tin tức, như một cái nổ mạnh lựu đạn, tại nội môn bên trong trong nháy mắt liền truyền khắp toàn bộ nội môn.

Các tất cả thế lực lớn nhỏ, đều biết hôm nay Trấn Yêu Bảng biến thiên.

Riêng là đoàn thể nhỏ, 72 Địa Sát, lão đại bọn họ tuyệt vọng, bị Phương Nho bài trừ bảng bên ngoài, đây càng để cho trong lòng bọn họ nộ không chỗ ra.

Dù sao có thể tại Trấn Yêu Bảng bên trên, có một tịch vị người, đều là một khối biển chữ vàng, danh khí càng ngày càng tăng.

Phương Nho cái này thất đột nhiên xông tới hắc mã, lúc này như một khóa từ từ bay lên tinh thần, quang mang, bắt đầu lan ra.

"Phương Nho vậy mà nhảy vào trước 10!" Bị quét ra tháp Hồ Vũ, lúc này trở lại chỗ mình ở, ngồi ở trên giường chờ ra.

"Ta hắn là cao hứng dìm cho hắn mới đứng." Hồ Vũ vầy vầy đầu, sắc mặt có điểm cứng ngắc, giống như cười mà không phải cười, tựa hồ cười không nổi. "Nhưng là ta làm sao không cao hứng nổi đây?"

Hồ Vũ ngửa đầu thở một hơi thật dài, trong sắc mặt dừng động không hiểu cảm xúc, không biết vừa mừng vừa lo, càng giống như nhận nhậ một cỗ phiền muộn.

"Ta không thể tiếp tục như vậy." Hồ Vũ rù rì nói: "Vô luận như thế nào, Phuong Nho đều ở đây đã từng, là cùng ta xưng huynh gọi đệ hảo huynh đệ, hiện tại mặc dù chúng ta không phải đi ở cùng một con đường bên trong, thế nhưng chúng ta vẫn là huynh đệ a! Ta vì sao lại có cổ nhân nhạ thất lạc ở trong lòng lái đi không được?"

"Ta chán ghét loại cảm giác này." Hồ Vũ tay cầm thành quyền, trùng điệp ở trên giường bành đập một quyền. "Có lẽ có một ngày, Phuong Nho thực biết như kỳ Dương nói như thế, nhảy vào Trấn Yêu Bảng cao cấp nhất vị trí, nếu như cái thời gian đó, ta nên đi nơi nào?"

Hồ Vũ tự hỏi, hần lúc này có vẻ có một chút mê man.

Hần hiện tại thân vì Hồng Trần Cựu Mộng một tên tiểu đội trưởng, thật hần tự mình biết, chỉ là có hoa không quả hư danh.

Lấy thực lực của hần cùng tư lịch, hần căn bản quản bất động Hồng Trần Cựu Mộng bên trong bất luận một vị nào thành viên.

Có thể lập tức Hồng Trần Cựu Mộng không có quyền lực tiểu đội trưởng, hần cũng không biết đây hết thảy, cũng phải từ hần ở ngoại môn lúc, có được Phuong Nho chiếu cố, tại Tô Tiêu Tiêu trước mặt chào hỏi đưa tới kết quả.

Dù càng không phải một đứa ngốc, đối với Tô Tiêu Tiêu chiếu cố hơn người, cho dù là một tân nhân như Hồ Vũ Trịnh Kỳ Dương, Dù Siêu hay là cho Hồ Vũ một cái không có tên, cũng không thực quyền tiểu đội trưởng chức vị.

Hiện tại Phuong Nho tại nội môn, một pháo mà hồng, xông vào Trấn Yêu Bảng top 10 lần, lúc này, Hồ Vũ tâm, tựa hồ lại hỗn loạn lên.

Hần đã không biết mình lựa chọn, là đúng hay sai, hần mê mang.

Lúc này, hần ở trong lòng cẩn thận suy tính, kế tiếp đường, hần muốn thế nào đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 247: Đồng môn gặp nhau

Lúc này, đang ở Trấn Yêu Tháp bên trong Phuong Nho, đã dần dần chứng kiến Phong thành đường nét.

Đối với Trấn Yêu Tháp bên ngoài chỗ chuyện phát sinh, hần cũng không cảm kích, thậm chí lúc này hần chính mình cũng không biết chính mình, đã xông lên Trấn Yêu Bảng top 10 lần.

Tốc độ của hần như một ánh hào quang đang nhảy, hần không còn dám có dây dưa, từ thành phố nổi tiếng đi trước Phong thành lộ trình, nói ít đều là trên trăm dặm số, dọc theo con đường này, tốc độ của hần nhanh đến cực hạn.

"Rốt cục nhanh đến." Phuong Nho chứng kiến xa xa Phong thành đường nét, thầm nghĩ trong lòng một tiếng, trường thở dài một hơi, đồng thời một viên Từ Khí Đan ném vào trong miệng.

Dần dần, hần bên tai, bắt đầu nghe được thuộc về chiến tranh xung phong, chém giết hò hét, cùng tiếng binh khí va chạm âm.

Suru!

Phuong Nho đi tới cái này tọa rách nát trong thành trì, nơi đây chính là nhân tộc tướng sĩ trấn thủ binh chướng, ngăn cản phía trước Phong thành Yêu Tộc đại quân.

Phuong Nho phát hiện, tòa thành trì này, so Đào thành Hoa Thành thành phố nổi tiếng cũng phải lớn hơn, nơi đây nhân tộc tướng sĩ số lượng cũng là gấp mấy lần tăng trưởng.

Dù sao, nơi đây áp lực, so với nó ba tòa thành trì áp lực cũng lớn.

Bọn họ chỗ đối mặt, là Phong thành Hắc Mao Sư Vương, còn có hắc đi Sư Vương thống lĩnh mười vạn Yêu binh đại quân.

"Người nào?" Một đạo tiếng quát truyền vào Phuong Nho trong tai, chột hơn mười đạo hung hãn ánh mắt đều là tá đầu đến Phuong Nho nơi đây.

"Hải ngoại tiên nhân, Phuong Nho." Phuong Nho chột xuất ra Hồng Thân Vương lệnh bài, bọn họ chứng kiến Phuong Nho trong tay lệnh bài, nghe được

Phuong Nho, lập tức tâm thần chấn động, vội vàng hành lễ.

"Nguyên lai là thượng tiên phủ xuống, đắc tội đắc tội!" Một vị trong tướng điện, tản ra uy nghiêm hồ lang khí tức mãnh tướng, vội vàng cung kính thờ dài.

"Không cần đa lễ, ngươi nhưng là bổn thành tướng quân?" Phuong Nho phát tay một cái, nhìn về phía cái này rất có tướng tài chỉ tướng người hỏi: "Ta yêu cầu giải một chút nơi đây tình huống."

"Thượng tiên, ta gọi thù liệt, chỉ là một gã phó tướng." Thù liệt cung kính nói: "Tướng quân hiện tại đang ở bên trong, hội kiến cùng thượng tiên mặt khác mấy vị hạ xuống thượng tiên."

"Ừm!" Phuong Nho trong lòng cả kinh, từ thù liệt trong giọng nói, Phuong Nho không sai biệt lắm biết, ở nơi này Phong thành bên trong, chính mình rốt cục cùng đi lén tháp đồng môn gặp nhau. "Mau dẫn đi ta đi!" Phuong Nho mỉm cười nói rằng.

Thù liệt đáp một tiếng, ở phía trước dẫn đường, Phuong Nho vừa đi, ánh mắt đầu đến dưới thành, chỉ thấy bên trong chiến trường kia chém giết, dị thường mãnh liệt.

Tại nhân tộc tướng sĩ bên trong, Phuong Nho còn phát hiện một ít thân mang cùng mình một dạng người.

Chứng kiến tình huống này, Phuong Nho thả lỏng trong miệng khí, trên mặt hiển hiện vui vẻ, hẳn biết, những người kia, là cùng chính mình đồng môn, gia nhập vào tại nhân tộc tướng sĩ trong đội ngũ, vì nhân tộc tướng sĩ tăng sĩ khí, giảm bớt áp lực.

Theo thù liệt tiến độ, dần dần đến một chỗ tàn phá đại phủ bên trong, bên trong dần dần truyền đến nói chuyện với nhau thanh âm.

Theo cuối cùng một cánh cửa bước vào, Phuong Nho trong tầm mắt, chứng kiến ba vị cũng giống như mình đồng môn, được tôn sùng là thượng tiên, ngồi trên chỗ ngồi.

Ở một bên, nhưng là một vị thân mang trọng khải người đàn ông trung niên, trên người tản ra từng cỗ một hân tướng khí tức.

Người này, chính là tướng quân!

"Tướng quân, thượng tiên phủ xuống." Thù liệt vừa tiến vào, lập tức chính là thân thể khom người, thờ dài bẩm báo nói.

Trong nháy mắt, phòng trong bốn người ánh mắt đều đưa tới, đầu đến Phuong Nho trên người.

"Thượng tiên phủ xuống, không có từ xa tiếp đón, mời ngồi!" Tướng quân vội vàng đứng lên, đối Phuong Nho cung kính hô.

"Tướng quân không cần đa lễ." Phuong Nho đối hân mỉm cười khoát khoát tay, ánh mắt nhưng là nhìn về phía mặt khác ba vị đồng môn trên người, bát mục tương đối, quan sát lẫn nhau.

"Sư huynh sư tỷ tốt!" Phuong Nho lập tức đối cái này ba người mỉm cười, hô: "Tại hạ Phuong Nho!"

Cái này ba người, hai vị thanh niên nam tử, một vị nữ tử.

"Ngươi tốt." Ba người ánh mắt không có chút rung động nào gật đầu một cái.

"Ta gọi Mạc Ưu Nhi, ngươi tốt Phuong Nho." Một vị duy nhất nữ tử, nhìn Phuong Nho đứng lên, đối Phuong Nho mỉm cười, rất là hữu hảo giới thiệu: "Vị này chính là tuyệt vọng, vị kia là Tổng Thủy Công."

"Mạc sư thư ngươi tốt." Phuong Nho hồi lấy mỉm cười, nhìn về phía hai vị này thanh niên, nói: "Trần Yêu Băng trước 10 tuyệt vọng, ngưỡng mộ đã lâu, còn có Tổng sư huynh, ngưỡng mộ đã lâu."

"A! Nguyên lai mấy vị thượng tiên, đều xuất từ đồng môn a! Mau mau ngồi." Tướng quân đang ở một bên, nghe được Phuong Nho mấy người, lập tức vội vàng chấp tay, bắt chuyện Phuong Nho ngồi xuống. "Dâng trà."

Đối với Phuong Nho, tuyệt vọng cùng Tổng Thủy Công hai người, vẫn chưa làm nhiều phản ứng, Mạc Ưu Nhi mỉm cười ở giữa, mời Phuong Nho ngồi xuống.

Phuong Nho ngồi xuống, từ tuyệt vọng hai người trong mắt, chứng kiến đối với mình khinh thường, cũng không sẽ cùng bọn họ nói cái gì, ngược lại là cùng Mạc Ưu Nhi nói chuyện với nhau vài câu.

"Tướng quân, hiện tại Phong thành thế cục như thế nào?" Phuong Nho ngửa một ngụm bụng lên trà tùy ý hỏi.

"Ngang ngược tàn ác, coi mình là một nhân vật!" Đột nhiên, một đạo châm chọc cười nhạo truyền đến, truyền tới Phuong Nho trong tai, cái này mang lại lời nói, nhất thời để cho Phuong Nho trong lòng một cỗ tức giận không ngờ.

Trong chớp mắt, Phuong Nho ánh mắt đầu đến Tổng Thủy Công trên mặt, chỉ thấy Tổng Thủy Công chính nhất khuôn mặt ngạo mạn cùng khinh thường nhìn chính mình, hắc hắc cười nhạo.

Có thể trong mắt hân, Phương Nho chính là cùng những cái kia trong nháy mắt bị quét ra ngoài tháp, bóp nát Mệnh Phù chạy trốn đệ tử, căn bản không có ở nơi này cùng bọn chúng bình khởi bình tọa, cùng tướng quân đàm luận thế cục nói kế hoạch tư cách.

Dù sao, Phương Nho vừa đến, liền gọi bọn họ là sư huynh, ở trong mắt bọn họ, Phương Nho người xa lạ này, căn bản vào không pháp nhãn bọn họ.

"Tổng sư huynh, cái kia ngang ngược tàn ác, chỉ là tại hạ sao?" Phương Nho sắc mặt bình tĩnh, nhìn không ra vui giận, tinh quang bắt đầu khởi động hai mắt nhìn Tổng Thủy Công nói rằng.

"Nơi đây còn có người khác sao?" Tổng Thủy Công cười lạnh nhìn chung quanh một chút. "Tuyệt vọng không chỉ có là Trần Yêu Bảng trước 10 tồn tại, càng là 72 Địa Sát lão đại, mà Mặc sư thụ, cũng là thủy mặc giang sơn cánh tay trái bờ vai phải, mặc dù tên không ở Trần Yêu Bảng trước 10 trong vòng, thế nhưng thực lực không kém chúng ta, mà ta, mặc dù cũng không có nhảy vào Trần Yêu Bảng trước 10, nhưng một trăm lẻ tám đơn hảo hán, ta là thủ! Mà người Phương Nho, coi là một cái gì? Mau tới chiến trường đi, bị quét ra tháp đi hảo hảo tu hành a!"

Quả nhiên, Tổng Thủy Công là trong đầu khinh thường Phương Nho người xa lạ này, hân buổi nói chuyện, đều tiết lộ ra chính mình cao quý, mà Phương Nho coi là gì chứ?

Trong mắt hân, Phương Nho bất quá là một cái trang bức người thôi, căn bản không có tư cách ngồi ở chỗ này, cùng bọn họ một chỗ đàm luận hiện tại thế cục.

"Công trình thủy lợi." Một bên Mặc Ưu Nhi vừa nghe Tổng Thủy Công, lập tức nêu lên kêu một tiếng, nhìn một chút Phương Nho cái kia hai đầu lông mày, dần dần hiện lên phong mang, lập tức tâm sợ sẽ xuất hiện không tốt tràng diện. "Bớt tranh cãi." Mặc Ưu Nhi đối Tổng Thủy Công nhắc nhở.

Tuyệt vọng nhìn một chút Phương Nho trên mặt bắt đầu nổi lên tức giận, cũng không nói lời nào, chỉ là nâng chung trà lên chậm rì rì uống, dường như chuyện không liên quan đã.

Chứng kiến Phương Nho hai đầu lông mày nổi lên phong mang tức giận, Tổng Thủy Công ngược lại là mặt coi thường lắc đầu, nhìn Phương Nho rất là không thèm để ý biểu tình.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 248: Nhìn với cặp mắt khác xưa

Bánh!

Phương Nho chén trà trong tay, trùng điệp để lên bàn một cái, lại leng keng một tiếng, cái kia chuyển bọt nước nước trà, nhảy ra, lại rơi xuống ở trong ly.

Hân trong nháy mắt đứng, hai đầu lông mày cái kia bộc lộ tài năng tức giận, hiển nhiên là để cho Phương Nho nổi giận.

"Thượng tiên không nên tức giận. Bớt giận a!" Tướng quân mắt thấy tình huống không ổn, lập tức tìm đập nhanh chạy tới, về mặt cung kính nhìn Phương Nho thờ dài khuyên nhủ: "Hiện tại đối đầu kẻ địch mạnh, ta Võ Quốc có chư vị thượng tiên phủ xuống cứu, đã là vạn hạnh, làm sao có thể lấy cùng lập trường, dựng lên tranh chấp đây?"

"Tướng quân, người trước lại ngồi xuống." Phương Nho nhìn về phía khuyên bảo tướng quân, đối hân cùng khí nói một câu.

"Nha, muốn thế nào?" Tổng Thủy Công trong nháy mắt đứng, ngưng mắt nhìn Phương Nho, nói: "Muốn đánh lộn thật sao? Tới nha."

"Ta chấp người một tay!" Phương Nho nhìn Tổng Thủy Công cười lạnh một tiếng, lập tức một tay phụ về sau, đưa tay phải ra, chớp mắt nắm thành quả đấm.

"Cái gì!" Nghe được Phương Nho, chứng kiến Phương Nho đó cũng không đem Tổng Thủy Công để vào mắt biểu tình, một bên Mặc Ưu Nhi cùng tuyệt vọng cũng vì đó chấn động.

Hoặc Hứa Phương Nho, ở tại bọn hân trong tai, chính là một câu chê cười, cũng dám khinh thường như vậy.

Tổng Thủy Công thân là một trăm lẻ tám đơn hảo hán thế lực người sáng lập, dù nói thế nào cũng có vài phần thực lực, mà Phương Nho cái này xa lạ như vậy người, vậy mà lại nói ra dạng này mạnh mẽ, làm sao có thể không cho bọn họ khiếp sợ, thậm chí cảm giác nhục cười.

"Muốn chết!" Tổng Thủy Công trong nháy mắt liền nổi giận đùng đùng, không nghĩ tới trước mắt cái này chính mình như vậy coi thường người, vậy mà vừa mở miệng đã nói để cho mình một tay, đây quả thực là vô cùng nhục nhã.

Oanh!

Tổng Thủy Công chớp mắt chính là một chưởng hướng Phương Nho đánh tới.

Tại hân một chưởng này bên trong, Phương Nho có thể chứng kiến một cỗ ảo giác không ngờ, như đại địa tại dịch hãm.

"Cũng không biết tiểu tử này thực lực, có phải hay không cùng hân ngoài miệng công phu lợi hại." Ngồi xem cuộc vui tuyệt vọng tại thâm nghĩ trong lòng, hân biết Tổng Thủy Công thực lực, chính là Hóa Khí Cảnh sơ kỳ chênh lên tu vi.

Hơn nữa Tổng Thủy Công cái này vừa ra tay chính là vạn vật Huyền sinh, mặt đất sụt lún dị tượng, chính là Tổng Thủy Công thành danh kỹ năng, cũng là hân gia truyền tuyệt kỹ.

Tên là "Ảo giác thần chưởng."

Phương Nho chân mày chút ngưng, chứng kiến Tổng Thủy Công một chưởng này đánh tới khí thế, như đại địa tại hân một chưởng này bên trong đồ nát, lập tức cũng biết hân vũ kỹ này lợi hại, ít nhất là Hoàng cấp võ học.

Thế nhưng tại lực đạo bên trên, Phương Nho trong nháy mắt cũng cảm giác được, cái này Tổng Thủy Công căn bản không phát huy ra bản thân hân vũ kỹ này toàn bộ lực lượng.

"Quá yếu!" Phương Nho nhìn Tổng Thủy Công một chưởng vỡ giận thế, không khỏi lắc đầu, không hề bị lay động.

Trong tay hân, trong nháy mắt liền bắt đầu khởi động lên một cỗ hùng hồn không gì sánh được lực lượng.

Trong chớp mắt, tại Phương Nho trong bàn tay, kết thành một cái kỳ ảo thủ ấn.

Thủ ấn chút ngưng tụ, như thực chất hiện lên, như nhất tôn vàng óng ánh con dấu bị hân siết trong tay.

"Hóa Khí Cảnh! !" Chứng kiến Phương Nho chiêu thức ấy, nhất thời tuyệt vọng cùng Mạc Ưu Nhi đều hơi khiếp sợ, đây là hóa khí ngưng vạn vật thủ pháp.

Chỉ có đến Hóa Khí Cảnh người, hơn nữa lực lượng hùng hồn không ai bằng, vạn khí lô hóa thuần thanh, mới có thể lấy tự thân khí lực, ngưng tụ huyền hóa thành như thực chất hiện tượng.

Như Phương Nho vận hành Hóa Ma Dao võ học, hân có thể lấy tự thân khí lực, hóa khí tụ đạo, hình thành một thanh kim quang Bá Dao, như thực chất nắm trong tay.

Hiện tại Phương Nho không có dùng xuất đạo thấy máu Hóa Ma Dao, mà là vận hành gia truyền tuyệt kỹ Phương Thiên Ấn chiến kỹ, trong nháy mắt, một viên kim sắc con dấu liền xuất hiện ở trên tay hân.

Ừng ừng!

Trong chớp mắt, Phương Nho mãnh mẽ hướng Tổng Thủy Công vỗ tay chưởng đánh tới.

Phảng phất cái này miếng con dấu, muốn đem cái này đồ nát đại địa cho trấn áp, bá yêu nghiệt này trấn áp.

Chỉ là cái này chỉ trong một chiêu, Tổng Thủy Công cũng cảm giác được một cỗ không thể địch nổi lực lượng, từ Phương Nho trên người lan tràn ra.

Cái viên kia thật lớn con dấu, trong mắt hân phóng đại, chớp mắt liền oanh ở trên người hân.

Sức mạnh mãnh mẽ phía dưới, Tổng Thủy Công trong chớp mắt thân thể đã bị đánh bay, toàn thân khí huyết khô nóng, một ngụm nhiệt lưu nhắm yết hầu chỗ chạy tới.

Phốc!

Cuối cùng, Tổng Thủy Công thực sự nhìn không được, phun một ngụm máu tươi nôn ra, trong sắc mặt đều là không thể tin tưởng nhìn Phương Nho.

"Thế nào? Ta Phương Nho có không có tư cách ngồi ở chỗ này, cùng các người nói chuyện nơi đây, thế cục trước mắt?" Phương Nho lãnh ah cười, trừng mắt về mặt không thể tin tưởng Tổng Thủy Công quát lên: "Mất chỗ không nên nhìn người thấp, ta chỉ một mình chiến ba thành, lấy rắn cạp nong, ngân lang, huyết bức tam đại lão yêu thủ cấp, người nhưng có chiến tích như vậy? Lại vẫn dám ở trước mặt ta miệng mồm nhiều tiếng luận anh hùng?"

Phương Nho, như một cái tạc đạn nặng ký, lúc này ánh mắt của hân nhìn chung quanh ở đây tuyệt vọng cùng Mạc Ưu Nhi một, một câu nói bên trong liền đem chính mình chiến tích cho báo ra tới.

Chiến tích như vậy vừa ra miệng, nhất thời tràng diện đều yên lặng lại.

Tuyệt vọng đánh giá Phuong Nho, lúc này, hắn là quan sát tỉ mỉ, trước mắt cái này để cho hắn nhìn tựa hồ không được tốt lắm người, vậy mà lại có chiến tích như vậy.

Đang phối hợp chỉ là chỉ trong một chiêu, liền đem Tổng Thủy Công cho đánh bay, thực lực như thế, thủ đoạn như vậy, đơn giản để cho người ở tại tràng nhìn với cặp mắt khác xưa.

Thế nhưng vô luận bọn họ như thế nào cảm thụ Phuong Nho khí tức, đều không cảm giác được, chỉ cảm thấy Phuong Nho trên người tản mát ra một cỗ như biển như núi thâm bất khả trắc.

Đây là Phuong Nho cố ý làm như thế, đi qua Tổng Thủy Công sự tình, Phuong Nho biết mình nếu như lại ở trước mặt những người này ra vẻ đáng thương, chỉ sợ cũng thực biết trở thành tôn tử.

Cho nên, hắn muốn giả bộ lão tử, giả trang gia gia, để bọn hắn đối với mình nhìn với cặp mắt khác xưa, dĩ lễ đối đãi.

Dù sao, ở chỗ này, quả đấm chính là đạo lý, quả đấm tiểu thì trách không được người khác không nhìn.

"A! Thượng tiên quả nhiên thần thông quảng đại, vậy mà lấy bản thân chỉ thần lực, đánh chết tam đại lão yêu Vương, giải ta Hồng Châu khẩn cấp a!"
Tướng quân vừa nghe Phuong Nho, trong nháy mắt liền khen không dứt miệng, thậm chí còn muốn một gối quỳ xuống, biểu thị đối Phuong Nho cảm tạ, bất quá Phuong Nho trong nháy mắt liền ngăn lại hắn.

"Hừ! Chờ cho ta nhìn." Tổng Thủy Công mãnh mẽ hướng khoe miệng lau một cái, bả khoe miệng bên trong vết máu biến mất, rất là cừu thị trừng Phuong Nho liếc mắt, chongo câu nói tiếp theo, chính là xoay người chạy ra ngoài đi.

"Anh hùng quả nhiên ra thiếu niên!" Tuyệt vọng nhìn Phuong Nho mỉm cười, đối Phuong Nho nhìn thẳng vào, nói: "Không nghĩ tới tam đại lão yêu, đã bị ngươi đánh gục, thực sự là lợi hại!"

"Nơi nào, tuyệt vọng huynh chính là Trần Yêu Bảng trước 10 tồn tại, càng là lợi hại." Phuong Nho khách sáo hồi ứng với một câu, cũng không để ý tới Tổng Thủy Công ngoan thoại, lập tức ngồi xuống.

"Phuong Nho, không nghĩ tới ngươi vậy mà lập xuống như vậy công lao, sợ rằng hiện tại tuyệt vọng đều bị ngươi bài trừ bảng bên ngoài!" Mạc Ưu Nhi phát sinh như chuông bạc tiếng cười, hơi hơi che miệng nhìn Phuong Nho hai người

"Ha ha, bài trừ liền bài trừ đi, bằng Phuong Nho sư đệ thực lực, lên bảng là sớm muộn là." Tuyệt vọng ngược lại là sáng khoái cười, tựa hồ cũng không để ở trong lòng."Hiện tại chúng ta liền thảo luận hạ hiện nay cái này Phong thành thế cục đi."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 249: Trảm Thủ Hành Động

"Ủm." Phuong Nho gạt đầu một cái, tướng quân xóa sạch đồ mờ hôi, lập tức móc ra một cái bản đồ, nói tường tận.

Từ tướng quân trong miệng, Phuong Nho hiểu được, cái này trong Phong thành Hắc Mao Sư Vương, chính là nhân vật mạnh mẽ, hơn nữa tướng quân nói, cùng Phuong Nho chính mình tại Hồng Thần Vương trong miệng giải đường kính lớn hơn, cơ bản không sai biệt lắm.

Hơn nữa cái này Hắc Mao Sư Vương có ba gã cường đại thù hạ, cái này ba gã cường đại thù hạ, chính là cùng Khuê Xà Yêu Quân không sai biệt lắm thực lực.

Nhân tộc tướng sĩ, chỉ có thể ở đây bình chương bên trong bảo vệ phía sau nóng thổ, căn bản không có lực lượng đi vào đánh Phong thành.

Cũng may có liếc tháp đệ tử, mỗi ngày đều sẽ có đệ tử gia nhập vào, tại nhân tộc trong đội ngũ, trở thành trụ cột vững vàng y hệt.

Thế nhưng những thứ này đệ tử, rất nhiều người mục tiêu, đều lấy đánh chết Hắc Mao Sư Vương làm chủ, chỉ bất quá Hắc Mao Sư Vương quá mạnh, hoặc là những thứ này đệ tử quá yếu, căn bản cũng không có thành công qua.

Căn bản là tráng sĩ một đi không trở lại, chớp mắt bị quét ra ngoài tháp.

Lâu ngày, đánh chết Hắc Mao Sư Vương nhiệm vụ, cũng không có đệ tử đi làm, cùng đi tìm chết, còn không bằng trong chiến trường chém giết thực lực thấp một lần Địa Yêu binh.

Dù sao một khi bị quét ra ngoài tháp, đại giới chính là lãng phí một ngày liếc tháp thời gian, được chờ tới ngày thứ hai mới có tư cách tiến vào.

"Phương Nho, cái này Vô Quốc địa vực rộng rộng rãi, chúng ta liếc tháp đồng môn, đều bị phân tán tại các phái hơn trong thành trì, đối kháng Yêu tộc, cho nên lực lượng so với tán ra, ngươi đã lấy sức lực một người, đánh chết tam đại yêu vương thủ cấp, bây giờ cái này Hắc Mao Sư Vương tính mệnh, có phải hay không cũng có thể đảm nhiệm được?" Tuyệt vọng nhìn Phương Nho khẽ cười nói: "Ta đối với ngươi có lòng tin."

"Ta và ngươi một chỗ!" Mạc Ưu Nhi nhìn Phương Nho cười nói: "Cái này Hắc Mao Sư Vương quá mạnh, ta đã thất bại hai lần, lần này tìm một bạn, chỉ ngươi, chúng ta chấp hành Trảm Thủ Hành Động như thế nào?"

"Có thể, không thành vấn đề." Phương Nho mỉm cười, cũng không có từ chối chính là nhận lời. "Hiện tại trước không nói cái này Vô Quốc thế cục như vậy chầy mi, liên cái này Vũ Châu thế cục, cũng là nước sôi lửa bỏng, phải biết, không có gì ngoài cái này Hắc Mao Sư Vương, ở nơi này Hồng Châu cảnh nội Thủy thành bên trong, còn có xếp hàng thứ nhất Phi Thiên Hồ Vương, đây đều là chúng ta mục tiêu."

"Ha ha, thật sáng khoái, việc này không nên chậm trễ." Tuyệt vọng đứng lên. "Phương Nho, ngươi và Mạc Ưu Nhi chấp hành Trảm Thủ Hành Động, ta sẽ trong chiến trường, tổ chức lực lượng, cùng Yêu binh chống lại, hi vọng các ngươi thành công."

"Tốt!" Phương Nho cùng Mạc Ưu Nhi cũng đứng lên, trên mặt cười, gật đầu.

"Chư vị thượng tiên, thực sự là ta Vô Quốc cứu tinh." Tướng quân sắc mặt kích động, thật sâu làm một áp.

Phương Nho ba người đi tới, đứng ở trên tường thành.

Chứng kiến trong chiến trường nhiệt huyết ném Tử Trảm mặt, một trận thuộc về nhân tộc cùng Yêu tộc chiến tranh, thiêu đốt mỗi người huyết dịch.

Tại nhân tộc trong đội ngũ, Phương Nho chứng kiến Tổng Thủy Công như quỷ thần chém giết những thứ này Yêu binh cho hả giận, nhìn hấn trong sắc mặt tức giận, Phương Nho biết mình đã vừa mới đắc tội hấn.

Thế nhưng Phương Nho cũng không ngại, cái gọi là Người không phạm Ta, Ta không phạm Người, Tổng Thủy Công xem như là gieo gió gặt bão, bây giờ dù là thành chính mình địch nhân, Phương Nho cũng không ở từ.

"Phương Nho, ta cùng với công trình thủy lợi giao tình còn có thể, hấn là miệng thẳng tâm nhanh chủ, tại trên tay ngươi ăn chút thiệt thòi, ta sẽ nói với hấn nói, ngươi chớ để ở trong lòng." Tuyệt vọng nhìn Phương Nho nói rằng: "Nhiều bằng hữu nhiều đường đi, nhiều nhiều địch nhân bả đao, hướng chi vẫn là đồng môn sư huynh đệ, các ngươi không nên thành địch nhân."

"Hy vọng đi!" Phương Nho thu tầm mắt lại, nhìn tuyệt vọng hơi cười cợt.

"Ưu nhi sư tỷ, chúng ta lên đường đi." Phương Nho xem nói với Mạc Ưu Nhi: "Ngươi đã đâm giết qua Hắc Mao Sư Vương, ngươi tương đối quen thuộc, dẫn đường a!"

"Ừm, trực tiếp gọi tên ta là tốt rồi, không được sư tỷ sư tỷ gọi." Mạc Ưu gật đầu một cái, cười nói: "Đáng tiếc là thất bại hai lần, lúc này đây chỉ cho phép thành công, bằng không vậy thì thật là mất mặt."

"Sẽ thành công." Phương Nho rất là tự tin gật đầu, trong chớp mắt hai người cước bộ nhảy lên, thân thể đằng địa (nà) lướt trên, trong nháy mắt lướt xuống tường thành, tránh vào trong chiến trường.

Bạch!

Một đạo ánh sáng màu vàng tại Phương Nho trong tay bắt đầu khởi động, trong chớp mắt một thanh kim sắc Bá Đao bị hấn giữ trong tay.

Xích xích xích!

Một đạo bỏ ra, mấy đầu hình thể khổng lồ như Lão Thủy ngư Yêu binh, chớp mắt đã bị thôn phệ, chém eo, huyết dịch lấp bắp.

Chứng kiến Phương Nho sinh mãnh như vậy, Mạc Ưu Nhi càng là trong lòng giật mình, ngay cả nàng, lẫn nhau phải giống như Phương Nho dạng này, cũng là trắc trở.

Chứng kiến Phương Nho thực lực như thế, trong lòng nàng ngược lại là âm thầm vui vẻ, nàng cảm thấy lần này đánh chết Hắc Mao Sư Vương, rốt cục có hi vọng.

Đã từng hai lần đánh chết Hắc Mao Sư Vương, cuối cùng đều là thất bại, kết quả là bị quét ra Trấn Yêu Tháp.

"Phương Nho, theo sát ta." Mạc Ưu Nhi một kiếm xuyên thủng một đầu yêu thú thân thể, nghiêng đầu đối Phương Nho nói xong, chớp mắt chính là bước nhanh, muốn lao ra chiến trường.

Phương Nho gật đầu một cái, vừa đánh vừa lui, cùng sau lưng Mạc Ưu Nhi, hướng Phong thành phương hướng mà đi.

"Không nghĩ đến người này ẩn dấu sâu như thế, hừ!" Tống Thủy Công nhìn Phương Nho đại sát tứ phương hung mãnh vẻ, nhưng trong lòng thì khiếp sợ Phương Nho thực lực.

Mặc dù vừa mới Phương Nho để cho hắn khó chịu, thế nhưng tại thực lực cường đại trước mặt, bất kỳ cái gì đồ vật cũng không có chỗ che giấu.

Hiện tại trong chiến trường chứng kiến Phương Nho hung mãnh như vậy sát pháp, cái kia thu gặt tốc độ, quả thực xem thế là đủ rồi, đối địch với Phương Nho ý tưởng, thật là có điểm bất ổn.

Không có cách nào khác có người nguyện ý cùng người khác là địch, Tống Thủy Công không ngốc, trừ phi bây giờ không có biện pháp, hắn chính là không phải muốn đối địch với Phương Nho.

Phương Nho cùng Mạc Ưu Nhi lao ra chiến trường, nhanh chóng hướng Phong thành lao đi.

Phong thành ngay tại phía trước, Yêu binh đại quân cũng là tuần hoàn không thôi từ Phong thành bên trong phát ra, tiến công nhân tộc bảo vệ thành trì.

Chỉ cần chúng nó đánh hạ nhân tộc bảo vệ trấn thủ thành trì, chúng nó hướng Hồng Châu đẩy mạnh tiến độ liền sẽ vô hạn nhanh hơn, đến lúc đó toàn bộ Hồng Châu đem trở thành Địa Ngục.

"Phương Nho, ta cho ngươi biết, tại Hắc Mao Sư Vương bên người, cái kia tam đại Yêu binh thuộc hạ, cũng là dị thường lợi hại, đến lúc đó giao cho ngươi." Mạc Ưu Nhi vừa đi vừa nói chuyện: "Ngươi chỉ cần giúp ta đem ba cái thủ hạ giải quyết, Hắc Mao Sư Vương liền giao cho ta, ta nhất định phải báo thù, hừ hừ!"

"Thật là không có vấn đề." Phương Nho nhanh chóng hồi ứng với, trong chớp mắt Phong thành ngay trước mắt.

Sưu!

Phương Nho cùng theo Mạc Ưu Nhi cước bộ yểm đang ở cây đại thụ sau.

Ánh mắt nhìn lại, chỉ thấy Phong thành Yêu binh thực sự là như núi như biển.

Xếp tại cửa thành miệng gác Yêu binh, thì có hơn mấy trăm ngàn, tại trên tường thành tuần thú Yêu binh, cũng là nối liền không dứt, mà tháp canh, tiền thấp các nơi, khắp nơi đều là Yêu binh thân ảnh.

Hơn nữa trong cửa thành, nhiều đội thượng Thiên Yêu binh, thường cách một đoạn thời gian liền ra khỏi thành, đi về phía trước trong chiến trường tiếp viện.

"Hắc Mao Sư Vương một ngày không chết, sợ rằng đánh xuống nhân tộc thành trì là sớm muộn chuyện." Phương Nho chứng kiến tình huống này cảm thán."Có như thế yêu vương chỉ huy, những thứ này Yêu binh tiêu tốt thì có kế hoạch cùng mục đích mạnh."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 250: Trảm Thủ Hành Động hai

"Quả thực như vậy." Mạc Ưu Nhi gật đầu đáp: "Đợi chút nữa chúng ta liền từ mặt bên vào thành, ta biết nơi đó Yêu binh lực lượng yếu kém, vào thành thẳng đến phủ thành chủ, lấy nó thủ cấp."

"Tất cả ngươi làm chủ, đi thôi." Phương Nho gật đầu, trong chớp mắt cùng Mạc Ưu Nhi vút qua ra, theo Mạc Ưu Nhi cước bộ hướng nòng quen thuộc đường chạy đi.

Dọc theo con đường này, vì không rút dây động rừng, Phương Nho hai người cũng là một đường vừa đi vừa nghỉ, bên trong yểm thân tại phía sau cây như đợi thời cơ điều hòa, khi thì động như thỏ chạy, cấp tốc đi về phía trước.

"Chính là chỗ này!" Mạc Ưu Nhi xóa sạch bả cái trán thẩm thấu ra tới mồ hôi hột, đứng ở dưới tường thành nhìn lên.

Phương Nho vừa nhìn, quả nhiên nơi này Yêu binh số lượng tương đối yếu kém, lập tức thế nhưng thân thể nhảy lên, cước bộ đạp một cái liền lên trong tường thành.

Xích!

Vài đầu còn chưa kịp phản ứng Yêu binh, trong nháy mắt ngay tại Phuong Nho trong tay ném mạng chó, Mạc Ưu Nhi theo sát mà lên.

"Đi!" Mạc Ưu Nhi mỉm cười, bước đầu tiên nhảy xuống tường thành, trốn đông trốn tây hướng phủ thành chủ phương hướng lao đi.

Phuong Nho chứng kiến, ở nơi này trong Phong thành, Yêu binh cũng là coi đây là đại bản doanh, tuần tra Yêu binh đội ngũ nối liền không dứt.

Hơn nữa, những thứ này có chút thực lực Yêu binh, còn phân phối trong thành nơi ở.

Thậm chí tại quảng trường khổng lồ phía trên, Phuong Nho còn chứng kiến vô số Yêu binh, đang tiếp thụ lấy huấn luyện, tại trong quảng trường Luyện Vũ.

Hiển nhiên, cái này Phong thành bên trong Yêu binh, tổ chức đã tại chiếm cứ nơi này chỗ Hắc Mao Sư Vương thống lĩnh hạ vô hạn đề thăng.

"Phuong Nho chứng kiến à, chính là cái kia." Mạc Ưu Nhi hơi hơi thở gấp kiêu. Thở gấp, lau mồ hôi hột, chỉ về đằng trước người thành chủ kia Phủ nói rằng: "Cái này Hắc Mao Sư Vương bị đi lạt nhiều, người xem hiện tại cánh cửa đều bố trí nhiều lính như vậy lực, có chút khó khăn!"

Phuong Nho chứng kiến, ở cửa thành trong miệng, hai đội Yêu binh như cọc gỗ đứng ở hai bên, chúng nó cái kia thô bạo tính hồng chi nhân, vẫn còn ở bốn phía nhìn quét, hiển nhiên rất sâm nghiêm.

"Để ta giải quyết, người không được ham chiến, ta giải quyết những thứ này súc sinh về sau, cùng người sẽ cùng." Phuong Nho nói, nhú mồm, nhìn Mạc Ưu Nhi.

"Ừm!" Mạc Ưu Nhi gật đầu, cùng Phuong Nho đối mặt liếc mắt, chờ đợi xuất kích.

"Người tìm đúng thời cơ." Phuong Nho nói ra một tiếng, trong chớp mắt cước bộ một bước, thân thể từ sau tường vút qua ra, như một ánh hào quang, mãnh mẽ hướng cửa thành miệng Yêu binh thủ vệ đánh tới.

Xích!

Yêu binh còn chưa kịp phản ứng lúc, bị Phuong Nho một quyền thu tiền râu đầu lâu, dẫn đầu một đầu Yêu binh, cái kia như bí đồ đầu lớn, trong chớp mắt nẫu như.

"Rống!" Cánh cửa cái này không dưới hai mươi cái Yêu binh, trong chớp mắt liền phát sinh thật lớn gào thét, toàn bộ hướng Phuong Nho công tới.

Mạc Ưu Nhi nhìn đây hết thấy, cũng ở đây một chút, thân thể vút qua ra, nhanh như như thiểm điện, trong chớp mắt ở nơi này khe hở, lướt vào đến bên trong cánh cửa.

Bạch!

Phuong Nho trong tay kim quang bắt đầu khởi động, chớp mắt hóa thành kim quang bá khí Hóa Ma Dao, một đao chém thẳng vào, quét ngang.

Xích xích!

Chuyển hình bán nguyệt đao khí, không thể địch nổi, bành bành vừa vang lên, trong nháy mắt liền thu cắt xông lên tam đầu Yêu binh sinh mệnh, đưa chúng nó thân thể chém eo.

Bạch!

Đon đao phó hội! Kim sắc Bá Dao tiến quân thần tốc, mũi đao phía trên, từ Yêu binh trong thân thể xuyên thủng, như xuyên mút quả, hai đầu Yêu binh bị thu gặt.

Còn con này hai mươi con Yêu binh, cơ hồ là tại Phuong Nho gió cuốn mây tan thủ đoạn hạ, đã bị thu thập sạch sẽ.

Trong chớp mắt, Phuong Nho thân thể vút qua, thẳng đến đi vào, cùng Mạc Ưu Nhi sẽ cùng.

Chạy vội tới bên trong, Phuong Nho bên tai liền nghe được bên trong truyền đến tiếng đánh nhau.

Lúc này, hiển nhiên Mạc Ưu Nhi đã cùng bên trong nhân vật mạnh mẽ tranh tài.

"Rống!"

Âm thanh tiếng điếc tai nhức óc ngập trời gào thét, từ trong mặt truyền tới Phuong Nho trong tai.

Nghe được tức giận như thế gào thét, Phuong Nho vì Mạc Ưu Nhi cái kia tiểu thân bản bóp đồ mồ hôi.

Hắn vội vàng quẹo vào cái này phiến tròn môn, đập vào mắt chính là chứng kiến tam đầu thân người Quái Thủ quái vật, quơ thật lớn nặng nề vũ khí, đem Mạc Ưu Nhi cho vây kín.

Đây chính là Hắc Mao Sư Vương tam đại cường đại thù hạ, mỗi một trên đầu người, đều tản ra từng cỗ một máu tanh không gì sánh được khí tức.

Chúng nó răng nanh sâm trường, hai mắt huyết hồng như hồng đèn lồng, trong tay cầm thật lớn Lang Nha Bổng, còn có thật lớn đại phù đại chùy, vung vẩy ở giữa, không khí đều phát sinh tiếng ô ô.

Mạc Ưu Nhi trường kiếm trong tay, vung vẩy xuất ra đạo đạo thất luyện kiếm khí, trong lúc nhất thời, vậy mà lấy nho nhỏ thân thể, cùng cái này cao to uy mãnh yêu thú, chiến ngang sức ngang tài.

Bạch!

Phương Nho một bước bước lên, trường đao trong tay một gạt, bành vừa vang lên, trực tiếp cùng tay kia cầm chùy lớn yêu thú tới một người va chạm mạnh.

Oanh!

Nó cái kia nặng nề chùy lớn, tại Phương Nho dưới một đao này, vậy mà như bùn mong bị chém đứt, thành một cây thiết côn, đầu búa rơi xuống.

"Phương Nho, giao cho ngươi." Mạc Ưu Nhi chứng kiến Phương Nho xuất hiện, sắc mặt vui vẻ, vội vàng rời khỏi vòng chiến đấu, nói một tiếng một về sau, chính là hướng bên trong gian nhà chạy đi.

"Ừm!" Phương Nho gật đầu một cái, chứng kiến một đầu yêu thú, liền muốn truy kích Mạc Ưu Nhi mà đi, Phương Nho làm sao có thể để cho hắn như nguyện, một đao bổ tới, đao khí như hồng.

Bành!

Cầm trong tay đại phù yêu thú, đối mặt Phương Nho cuộn cuộn bổ tới một đao, vội vàng hồi thân một búa bổ tới, mà đổi thành một con móng to bên trong, trào bên trong cự phủ phủ mà bay, trên không trung xoay tròn cấp tốc, hướng Mạc Ưu Nhi ném mạnh mà đi.

"Chết!" Phương Nho gầm lên một tiếng, cầm đao mà lên, một đao mãnh mẽ phách, như hồng đao khí phảng phất có thể xé rách không gian, vang lên xôn xao vũ vũ âm thanh.

Mạc Ưu Nhi cảm giác được phía sau cái kia cấp tốc lướt đến cự phủ, trong nháy mắt xoay người một kiếm, mũi kiếm chính xác điểm tại cái kia xoay tròn mà đến cự phủ bên trên, vang lên một tiếng thanh thúy.

Đồng thời, dưới một tiếng vang thật lớn, nàng nhìn thấy cầm trong tay hai lưỡi búa yêu thú, tại Phương Nho vừa mới một đao kia bên trong, bị đến cái phủ đầu phách, bị cắt thành hai phần.

Chứng kiến Phương Nho sinh mãnh như vậy, chớp mắt liền liền giải quyết một con yêu thú cường đại, Mạc Ưu Nhi không có làm dừng lại, nhấc chân một đạp, trực tiếp đem gian phòng này môn bị đá văng, lách mình vào bên trong.

"Rống!"

Hai đầu yêu thú phát sinh thật lớn gào thét, chúng nó con mắt càng là huyết hồng không gì sánh được, Bạo Lệ chi Khí hơi thở vô hạn tản ra.

Phương Nho căn bản không để ý tới, trong tay kim sắc Bá Đao, mỗi xuống một đao, cái kia sức mạnh mãnh mẽ như xé rách trời cao, cả cái này hai đầu yêu thú giết không còn cách nào khác.

Mà buồng trong bên trong, Phương Nho cũng nghe đến động tĩnh, chỉ là không biết Mạc Ưu Nhi là có năng lực hay không, đem Hắc Mao Sư Vương cầm xuống.

Rống rống!

Cái này hai đầu yêu thú, đột nhiên phát sinh ngập trời rống to, sau đó, tại chúng nó trong thân thể, tản mát ra từng đợt ánh sáng đỏ ngòm.

Ở chỗ này quang mang phía dưới, Phương Nho phát hiện, chúng nó thân thể tại vô hạn cất cao, tựa hồ là thôi động một loại cường bạo bí pháp.

Chúng nó thân thể, bỗng trở nên lớn, phảng phất như một tòa căn phòng nhỏ, khổng lồ như vậy thân thể, xem ở trong mắt Phương Nho, rất là kinh người.

Oanh!

Chúng nó giờ lên cái kia cự như sơn nhạc móng to, mãnh mẽ hướng Phương Nho giẫm đến, Phương Nho thân hình tại chúng nó trong mắt, lúc này như một con kiến nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 251: Hắc Mao Sư Vương

Oanh!

Một cước thất bại, đại địa đều tựa hồ đang chấn động, Phương Nho trong lòng cảm thán, cái này không hề là hắc sư Vương đắc ý thủ hạ, lại có như vậy cuồng bạo bí pháp.

"Súc sinh, ta liền gọt chân ngươi." Phương Nho quát lạnh một tiếng, trong tay kim sắc Bá Đạo, một đao quét tới.

Đao khí như trường hồng, phách ngôi sao Trảm Nguyệt.

Một đao chém thẳng vào yêu thú cái này thật lớn móng to.

Oanh!

Bây giờ, Phương Nho đao ý bên trong, đã bao hàm hấn một đường đi về phía trước, không sợ hãi quyết tâm ý chí, mạnh mẽ đao ý phía dưới, tất cả ngăn cản, đều muốn hóa thành ảo ảnh trong mơ.

Yêu thú móng to, tại Phương Nho dưới một đao này, bỗng mà đứt, nó thân thể không hề bắt đầu khuynh đảo, bốn máu miệng lớn bên trong phát sinh điên cuồng kêu thảm thiết.

Thân thể khổng lồ vào lúc này cấp tốc thu nhỏ lại, hiển nhiên tại Phương Nho dưới một đao này, cho phá nó cuồng bạo khí độ.

"Chết đi cho ta!" Phương Nho nổi giận gầm lên một tiếng, đại đao giương lên, cước bộ đập một cái, thân thể đằng địa (mà) nhảy lên, một đao Khai Thiên Phách Địa bỏ tới.

Oanh!

Thật lớn Bá Đạo hư ảnh, chuyển ánh sáng màu vàng bắt đầu khởi động, đao khí thành vòng tròn nguyệt hình, một đao chém bổ xuống đầu.

Yêu thú này, tại Phương Nho dưới một đao này, bị chia làm hai nửa, huyết dịch văng khắp nơi.

Mà đổi thành một đầu yêu thú, thật lớn cây búa hướng Phương Nho đập tới.

Cái kia bị phá vỡ không gian âm thanh, phảng phất không gian đều bị nó cho đánh vỡ.

Phương Nho vết đao vẩy một cái, mũi đao một điểm ở giữa, điểm tại nó chùy lớn phía trên.

Trong lúc nhất thời đốm lửa bắn tứ tung, nó thân thể khổng lồ đều ở đây rút lui, có thể thấy được Phương Nho lực lượng mạnh mẽ hấn.

Xích!

Kim đao tiến quân thần tốc, người như lưu tinh, Phương Nho lấy mũi đao mở đường, lực lượng khổng lồ dũng mãnh vào, muốn trực tiếp đem yêu thú này thân thể xuyên thủng.

Tại yêu thú còn không có phản ứng tới kịp lúc trong nháy mắt, kim sắc Bá Đạo mũi đao, đã đâm vào yêu thú này lồng ngực, sau đó cấp tốc không có vào.

Oanh!

Phương Nho từ người đeo đao, trực tiếp từ yêu thú trong thân thể phía trước vào phía sau ra, tại yêu thú lồng ngực chỗ, một cái thật lớn lỗ máu hiển hiện.

Chỉ một thoáng, yêu thú này thân thể ầm ầm ngã xuống đất, tam đầu Hắc Mao Sư Vương thủ hạ đắc lực, lúc này toàn bộ thành thi thể, ngã trong vũng máu.

Phương Nho không có dừng lại lâu, liền muốn lướt vào đến trong phòng, trợ Mạc Ưu Nhi đánh chết Hắc Mao Sư Vương.

Hồ!

Đúng vào lúc này, một đạo tiếng hô, từ cánh cửa bên trong truyền ra.

Phuong Nho vừa nhìn, chỉ thấy một đạo thân ảnh kiêu tiêu, vậy mà từ bên trong cánh cửa bị quét bay đi ra.

"Mạc Ưu Nhi!" Phuong Nho trong nháy mắt thì nhìn sạch, cái này bị từ bên trong như đường pa-ra-bôn, bị quét bay đi ra, chính là Mạc Ưu Nhi.

Phuong Nho cước bộ vội vàng đáp một cái, thân thể nhảy lên, hai tay chống một cái, trong nháy mắt đem Mạc Ưu Nhi thân thể bắt lại, đem nàng kéo xuống địa (mà) tới.

Khụ khụ!

Mạc Ưu Nhi vẻ mặt tái nhợt, ho khan hai tiếng, nhìn Phuong Nho bật hơi một tiếng: "Không nghĩ tới, ta đánh giá thấp Hắc Mao Sư Vương thực lực, ta căn bản không phải nó đối thủ, chúng ta mau trốn a!"

"Trốn? Làm sao có thể? Có thể chạy trốn tới nơi nào? Yêu quái này chưa trừ diệt, Hồng Châu thế cục liền sẽ như lửa rừng lan tràn, đã xảy ra là không thể ngăn cản." Phuong Nho lập tức lay động đầu, cự tuyệt Mạc Ưu Nhi thuyết pháp.

"Rống! Chỉ bằng các người điểm ấy lực lượng, cũng muốn tại bản vương trước mặt dương oai, đơn giản là muốn chết!" Một đạo cùng người giống nhau như đúc người đàn ông trung niên thân ảnh, trong nháy mắt xuất hiện ở cánh cửa bên trong, trong miệng hân phát sinh kinh thiên rống to, sau đó lú rú nói một ít Phuong Nho căn bản nghe không hiểu Yêu tộc ngôn ngữ.

Thế nhưng nghe ngữ khí, Phuong Nho đều biết, hân là đối hai người mình thật sâu khinh thường.

Hắc Mao Sư Vương cường hân như vậy? Dĩ nhiên có cùng người không khác nhau chút nào!

Phuong Nho chứng kiến cái này đi tới nam tử, rung động trong lòng.

Chỉ thấy người này, trung niên tướng mạo, râu quai nón ghim râu, như một đầu uy mãnh hùng sư, lấp lánh có thân hai mắt, tản ra từng cỗ một sắc bén quang mang.

Hắn thân cao chín thước, rộng thể lớn, bàn tay lớn như quạt hương bồ, thân mang một thân màu đen đậm chất sừng dữ tợn khái giáp, trong tay nắm một thanh bản tay rộng cự kiếm, trong kiếm từng đạo phong mang kiếm khí phun ra nuốt vào, tản mát ra kinh người lực lượng.

Hắn, chính là hắc đi Sư Vương, quái vật hình người, tu vi cao thâm, đã có thể biến ảo giống như người không hai.

"Nhưng là! Chờ chết ở đây cũng không phải biện pháp, cái này Hắc Mao Sư Vương thực lực vượt qua ta dự liệu!" Mạc Ưu Nhi vẻ mặt khẩn trương, nhìn Phuong Nho, nói: "Rút lui trước đi, ngày sau lại tổ chức nhân thủ, không được làm hi sinh vô ích, bị quét ra ngoài tháp lăng phí tu hành quý giá thời gian."

"Hoặc là người đi trước, ta tới cấp cho người đi đoạn hậu!" Phuong Nho nhìn về phía Mạc Ưu Nhi bình tĩnh nói rằng: "Không chiến một lần, làm sao biết thắng thua, huống hồ ta mục tiêu chính là lấy đánh chết những thứ này thủ lĩnh làm chủ, phải biết, Thủy thành Phi Thiên Hồ Vương, so trước mắt sức sinh kia mạnh hơn, hôm nay lùi một bước, ngày mai lui trọn đời!"

"Được rồi! Chết thì chết a!" Mạc Ưu Nhi nghĩ một hồi, chứng kiến Phuong Nho ánh mắt kiên định chột gật đầu một cái. "Hôm nay chúng ta liền không lùi, dù là bị quét ra ngoài tháp, ta cũng cùng người cùng tiến thoái!"

"Tốt!" Phuong Nho gật đầu một cái, ánh mắt nhìn về phía cái kia tức giận chính nòng Hắc Mao Sư Vương trên người, trong chớp mắt, Hắc Mao Sư Vương đã không có đang cho bọn hắn thời gian, bước chân hắn một bước ở giữa, trong tay cự kiếm phun trào ra một đạo kinh người kiếm quang, mãnh mẽ hướng Phuong Nho hai người lạt tới.

"Chiếu cố tốt chính mình!" Phuong Nho nói ra một tiếng, cước bộ đi phía trước một bước, trong tay kim sắc Bá Đạo nhất chuyển, một đạo bồ tới.

Mạc Ưu Nhi khề dạ, trường kiếm lả tả, gọt ra hơn mười đạo kiếm khí, đánh thẳng Hắc Mao Sư Vương.

Oanh!

Hắc Mao Sư Vương cự kiếm, trên không trung lạt ra một cái vòng xoáy, hàng trăm hàng ngàn vết Kiếm Hư ảnh tại vòng xoáy giữa dòng chuyển, chớp mắt hình thành một cái thật lớn kiếm trận.

"Kiếm bão táp!" Hắc Mao Sư Vương cười lạnh một tiếng.

Vụt vụt vụt vụt!

Như kiếm mưa kiếm hư ảnh, lúc này như thực chất sự quay tròn con xoáy bên trong phụt lên ra, khu vực này, lúc này đều bị cái này kiếm hư ảnh gói.

Một thanh kiếm, hiện lên hàn mang, hướng Phuong Nho cùng Mạc Ưu Nhi không lưu tình chút nào chạy tới.

Phuong Nho mảy dao mà xuống, thật lớn hình bán nguyệt dao khí mãnh mẽ hướng Hắc Mao Sư Vương bổ tới, đối mặt cái kia vòng xoáy bên trong cái kia liên tục không ngừng vô số mũi kiếm đánh tới.

Dao khí cùng kiếm ảnh trên không trung xao động ra từng đợt nổ vang rung trời, Phuong Nho lúc này cảm giác được, cái này Hắc Mao Sư Vương thực lực, thật không phải là thấp.

Mà Mạc Ưu Nhi, nhưng ở lúc này có vẻ có điểm lực bất tòng tâm, nàng giật mình là, cái này Hắc Mao Sư Vương thực lực ở trước mặt mình, quả thực có thể nói khủng bố.

Cái kia rậm rạp kiếm ảnh, trong vòng xoáy liên tục không ngừng thoát ra, lực đạo được, trên không trung phát sinh sắc bén hư âm thanh, Mạc Ưu Nhi hiển nhiên đều có điểm chống đỡ không được.

Phuong Nho tất nhiên là chứng kiến tình huống này, cứ tiếp như thế, Mạc Ưu Nhi sợ rằng chống đỡ thêm một hồi, cũng sẽ bị quét ra ngoài tháp.

Phuong Nho cước bộ trong nháy mắt một bước, dao khí như hồng roi xuống, giúp đỡ Mạc Ưu Nhi hóa giải một chút áp lực.

"Người trước đi thôi!" Phuong Nho trong nháy mắt đối Mạc Ưu Nhi nói ra một tiếng. "Ta tới vì người đi đoạn hậu, không được làm hy sinh vô vị."

"Không được!" Mạc Ưu Nhi lúc này ngược lại cự tuyệt Phuong Nho yêu cầu. "Ta nói, chết thì chết a! Ngược lại bất quá chỉ là bị quét ra ngoài tháp, ta càng cũng may hơn loại này sinh tử áp lực hạ ma luyện ý chí cùng vô đạo."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 252: Đại chiến Hắc Mao

Phuong Nho liếc nhìn nàng một cái, không nói gì nữa, trong tay kim dao dao khí tuyệt luân, cùng Mạc Ưu Nhi kề vai làm chiến.

"Là nên kết thúc!" Hắc Mao Sư Vương lạnh lùng tiếng quát, lấy Yêu Ngữ hình thái quát lạnh, chỉ một thoáng, hắc thân ảnh vút qua, trong tay cự kiếm một điểm, nhắm Phuong Nho lạt tới.

Ở nơi này trong chớp mắt, Phuong Nho từ Hắc Mao Sư Vương khí thế bên trong, chứng kiến một đầu toàn thân hắc lóe ánh sáng thật lớn Hắc Mao hùng sư, lấy cuộn cuộn phi nhanh tốc độ. Giương bốn máu miệng lớn, một ngậm liền hướng chính mình cắn nuốt.

Đây chính là Hắc Mao Sư Vương kinh sợ lòng người khí thế, hạng người bình thường, ở nơi này phía dưới, trong nháy mắt liền sẽ ngốc lăng chốc lát, bị làm sợ hãi tâm thần.

Từ vòng liền trong nháy mắt này.

Cùng một thời gian, Mạc Ưu Nhi cùng Phuong Nho kề vai mà chiến, nàng đồng dạng cảm thụ được Hắc Mao Sư Vương khí thế, so với việc Phuong Nho, nàng toàn thân đột nhiên run lên, cả đầu đều có một cỗ Không Minh, tựa hồ bị làm sợ hãi tâm thần.

Hắc Mao Sư Vương thân thể, trong chớp mắt liền đến Phuong Nho hai mặt trước.

Trong tay hắc cự kiếm một điểm, thời khắc ở giữa liền một kiếm phân hai, hóa thành hai đạo kiếm quang.

Một ánh kiếm, như gào thét kiếm xà chạy về phía Phuong Nho, khác một ánh kiếm chạy về phía Mạc Ưu Nhi.

Hắc Mao Sư Vương một kích này, là muốn nhất cử lưỡng tiện, một hòn đá ném hai chim, bả Phuong Nho cùng Mạc Ưu Nhi giết chết.

"Ta lưng làm sao có thể uốn lượn? Ta ý chí có thể nào hàng phục! Một đường về phía trước, đi ngược lên trời, tìm kiếm thuộc về ta một mảnh thiên địa, thuộc về ta nhân tộc một mảnh nghỉ ngơi lấy lại sức thiên địa!" Phuong Nho vào lúc này, trong cơ thể nhiệt huyết cuộn cuộn phi nhanh, như mở công hồng thủy, đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Đối mặt cái này Hắc Mao Sư Vương một kích trí mạng, về khí thế kinh sợ, Phuong Nho cảm giác mình lúc này, hồn nhiên vong ngã, vì mình, cũng vì đại nghĩa, mặc dù chín chết không hối hận vậy!

Trong tay hắc kim đao giương lên, xích vừa vang lên, một đạo thật lớn đao mang phụt lên ra.

Lúc này, Phuong Nho ở nơi này kề cận cái chết bên trong, lĩnh ngộ lại một lần nữa làm sâu sắc, loại kia chưa từng có từ trước đến nay, không sợ hãi, cường đại quyết tâm ý chí, toàn bộ ở nơi này đao ý bên trong phi nhanh.

Oanh!

Không hề xinh đẹp một đao, mãnh mẽ phách mà đi, thẳng đến Hắc Mao Sư Vương đầu lâu.

"A!" Thế nhưng Mạc Ưu Nhi lại hét thảm một tiếng, hóa thành một đạo quang mang, tại Hắc Mao Sư Vương một kiếm phía dưới, trong nháy mắt bị quét ra ngoài tháp.

Phuong Nho trong lòng bên trong, một hồi cường đại tức giận, dâng lên.

Một cái đứng ở bên cạnh mình người, chính mình vậy mà nhìn tận mắt nàng bị quét ra ngoài tháp, nếu như nơi đây không phải Trần Yêu Tháp, vậy có phải hay không chính là tận mắt thấy Mạc Ưu Nhi chết ở chính mình mí mắt hạ, mà bất lực?

Phuong Nho tâm, vào lúc này triệt để điên cuồng cùng nổ tung.

Hắn chứng kiến Mạc Ưu Nhi ngay tại bên cạnh mình ngã xuống, nếu không phải là nơi này là Trần Yêu Tháp, có Mệnh Phù bàng thân, sợ rằng hiện tại Mạc Ưu Nhi đã chết, mà không phải bị quét ra ngoài tháp.

Loại cảm giác này, để cho Phuong Nho huyết dịch nghịch lưu, trong đầu chỉ có một cái ý niệm trong đầu: Giết chết hắn!

Ừng ừng!

Mãnh mẽ đao khí bên trong, cường đại quyết tâm ý chí, chưa từng có từ trước đến nay, chính là muốn bả Hắc Mao Sư Vương chém giết.

Lúc này ở Mạc Ưu Nhi tiêu thất nháy mắt, Phuong Nho lực lượng càng là 99% vô hạn dừng mãnh vào đến kim đao bên trong, tại hắn cái này cường đại quyết tâm ý chí bên trong, lúc này còn bao hàm một cỗ cảm giận ngút trời.

Hắc Mao Sư Vương cùng Phuong Nho một đao va chạm, trong sắc mặt, trong nháy mắt hiện lên một vẻ khiếp sợ, bước chân hắn đều lui lại hai, ba bước.

Hắn cảm thụ được Phuong Nho lúc này lực lượng, quả thực hùng hồn không tưởng nổi.

Tại Phuong Nho đao ý bên trong, hắn cũng cảm thụ được Phuong Nho quyết tâm cùng ý chí.

Hắn chỉ thấy, một thiếu niên, đỉnh thiên mà đứng, đao chỉ trời cao, lấy Bất Khuất Ý Chí cùng lưng, nhô lên trên đầu trời cao.

Này cỗ đi ngược lên trời ý chí cường đại, ở trong mắt Hắc Mao Sư Vương, hình thành một bộ dạng này hình ảnh.

Đối mặt trước mắt tên này cầm trong tay kim đao thiếu niên, Hắc Mao Sư Vương đang tấn công nhân tộc thành trì đại chiến bên trong, lần đầu tiên hiện ra thần sắc khiếp sợ.

Hắn khiếp sợ trước mắt gã thiếu niên này, lại có như vậy quyết tâm cùng ý chí, hơn nữa lực lượng còn như vậy hùng hồn.

Xích!

Phuong Nho cái này thì không có bất cứ gì ý tưởng, bất kỳ cái gì ý niệm trong đầu, chỉ có một cái, chính là giết chết trước mắt súc sinh kia.

Bước ra một bước, kim đao vừa bỏ, nhất trăm, không gian vang lên âm vang, đao khí phảng phất có thể xé rách trời cao, cắt kim loại đại địa, mãnh mẽ hướng Hắc Mao Sư Vương bổ tới.

Hắc Mao Sư Vương cự kiếm, phun ra nuốt vào lấy hàn mang, cùng Phuong Nho trong nháy mắt liền giao thủ mấy chục hiệp.

Một tòa phòng ở, ở tại bọn hắn trong chiến đấu, âm âm đỏ nát.

Cường đại đao khí cùng kiếm khí vô hạn phát sinh tiếng nổ đùng đoàng, trùng kích dư ba chấn nơi này đại địa tựa hồ cũng đang rung rung.

"Thật mạnh đao ý, trong nhân tộc, lại có như vậy nhân vật!" Hắc Mao Sư Vương bị Phuong Nho bức bách, dĩ nhiên tại rút lui, lúc này nội tâm hắn là khiếp sợ.

Hắn căn bản không nghĩ tới, tại trong nhân tộc, vậy mà lại giống như Phuong Nho như vậy dũng mãnh hắn tướng.

Phải biết, đến đây đánh chết hắn liếc tháp đệ tử, quá nhiều, thế nhưng có thể tại hắn trên tay đi qua mấy hiệp không nhiều.

Như Mạc Ưu Nhi, vừa mới ngay tại hắn trong một kích, bị quét ra ngoài tháp.

Mà bây giờ Phuong Nho, cũng không khỏi nhưng.

Không chỉ có không có bị hấn quét ra ngoài tháp, tương phản, lúc này còn đem hấn bức bách từng bước rút lui, còn từ trên người Phuong Nho, cảm thụ được không gì sánh được mạnh mẽ chiến ý cùng lực lượng.

Mà Phuong Nho, cũng biết cái này Hắc Mao Sư Vương thực lực, thật không ngờ được, không hổ là Hồng Châu cảnh nội xếp hàng thứ hai tồn tại.

Hấn nghĩ tới, cái kia xếp hàng thứ nhất Phi Thiên Hồ Vương, chẳng phải là càng mạnh.

Bất quá Phuong Nho cũng không có sợ hãi, hấn đã cảm thụ được Hắc Mao Sư Vương lúc này đã tại cùng mình trong đại chiến, khí thế bất đầu uể oải.

Muốn chiến thắng hấn, chỉ là sớm muộn chuyện.

Phuong Nho trong nháy mắt đem mấy viên Tử Khí Đan ném vào trong miệng, bổ sung trong cơ thể thiếu thốn khí lực.

Không lẽ được lực ở trong người tan ra, hấn lực lượng không ngừng không nghỉ tiêu xài, kim sắc Bá Đạo đao khí tung hoành, Hắc Mao Sư Vương sắc mặt bắt đầu toát ra lau một cái nòng nặc kinh tâm run rẩy.

"Chết đi cho ta!" Phuong Nho đột nhiên đánh chuẩn một cái cơ hội, tại Hắc Mao Sư Vương thân thể tư nghiêng lúc, cước bộ đập một cái, thân thể nhảy lên ở giữa, trong tay kim sắc Bá Đạo tán mất ra mạnh mẽ đao mang.

Một đao! Chém thẳng vào Hắc Mao Sư Vương đầu lâu.

Hắc Mao Sư Vương sắc mặt tái nhợt một tia, đối mặt cuộn cuộn đại thế một đao, trong tay hấn cự kiếm vội vàng vẫy một cái, muốn đẩy ra Phuong Nho bỏ tới kim đao.

Tại Phuong Nho đao ý bên trong, cái kia cuộn cuộn phi nhanh đại thế, chưa từng có từ trước đến nay khí thế, chính mình tại dưới một đao này, giống như là châu châu đá xe, sẽ bị triển áp.

Tại đại thế trước mặt, bất kỳ cái gì người ngăn cản, sẽ trở thành lịch sử bụi bặm, tan thành mây khói.

Ừng ừng!

Một đao này, là Phuong Nho trí mạng nhất một đao, tìm đúng Nhất Đao Trí Mệnh cơ hội, Phuong Nho căn bản không muốn cho thêm Hắc Mao Sư Vương bất cứ cơ hội nào.

Ánh đao văng khắp nơi, đao khí tung hoành, như thái sơn áp đỉnh, nhắm Hắc Mao Sư Vương đánh xuống.

Hấn cự kiếm cùng Phuong Nho Bá Đạo vừa đụng, trong nháy mắt bị Bá Đạo áp mở, kim sắc Bá Đạo cấp tốc đè xuống, trong nháy mắt vết đao cắt tại Hắc Mao Sư Vương trên cánh tay.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 253: Chuyện phát y đi

Xích!

Một cánh tay, tại Phuong Nho dưới một đao này, bị trong nháy mắt chém gãy, huyết dịch văng khắp nơi, cùng Hắc Mao Sư Vương thống khổ gầm rú.

"Chết đi cho ta!" Phuong Nho máu me be bét khắp người địch, cả người nhìn như Địa Ngục đi tới chiến thần, kim đao quét ngang, thế phải đem Hắc Mao Sư Vương đầu lâu cắt đứt xuống.

Lúc này, đoạn một cái cánh tay Hắc Mao Sư Vương, trong sắc mặt rốt cục hiển hiện ra vẻ kinh hoàng thất thố thần thái, đối mặt Phuong Nho cấp tốc gọt tới một đao, hấn thậm chí đều bị chấn động vẫn không nhúc nhích.

"Rống!" Hắc Mao Sư Vương ngửa mặt lên trời phát sinh hét dài một tiếng, thật lớn tiếng gầm tăng tăng lại trùng trùng điệp điệp truyền ra, tựa hồ truyền

khắp toàn bộ Phong thành.

Hắn là tại bắt chuyện cái này Phong thành bên trong Yêu binh, phát sinh tín hiệu.

Bạch!

Một đao lột bỏ, vết đao phong mang không gì sánh được, giống như là cắt đậu phụ tại Hắc Mao Sư Vương trên cổ, rạch một cái mà qua.

Phốc!

Một cột máu suối phun tuôn ra, Hắc Mao Sư Vương đầu lâu bị Phương Nho một đao đánh bay.

Đinh!

Tùy theo một chỗ, còn có Hắc Mao Sư Vương trong tay cự kiếm, nổi lên hàn mang rớt xuống đất, Phương Nho nhìn cũng không nhìn, trực tiếp nhặt lên vớt xuống quy linh trong túi.

Hắc Mao Sư Vương đầu lâu rơi xuống đất trong nháy mắt, chớp mắt thì trở thành một cái bí đồ Đại Hắc long đầu sư tử, tại hắn trong ánh mắt lộ ra hết sức không cam lòng.

Hắn thân thể cũng theo đó âm âm ngã xuống, cho đến chết lúc, người khác thân mới tiêu thất, lộ ra nguyên hình, là một đầu thật lớn Hắc Mao hùng sư.

Hô! Hô!

Phương Nho miệng lớn Đại Phẩm thờ hồn hển, cùng Hắc Mao Sư Vương đại chiến bên trong, một trận chiến này, để cho hắn tựa hồ cũng có điểm hư thoát.

Cùng Hắc Mao Sư Vương trong đại chiến, hắn nín một hơi thở, lúc này mới cảm giác được uể oải không chịu nổi.

Mồ hôi lớn chừng hạt đậu từ cái trán lăn xuống, hắn vội vàng ném vào mấy viên Tử Khí Đan đến trong miệng luyện hóa, bổ sung cần thiết.

Bước đi bước chân, Phương Nho đi tới Hắc Mao Sư Vương đầu lâu một bên, một tay đem sọ đầu này nhấc tới.

Hắn bên tai, truyền đến đại đội nhân mã tiếng bước chân, cùng Yêu binh rống to âm thanh.

Hiển nhiên Yêu binh nghe được Hắc Mao Sư Vương tiếng hô, lúc này đã chạy tới.

Phương Nho ngửa mặt lên trời cười to, dẫn theo Hắc Mao Sư Vương đầu lâu, thân thể mấy cái lên xuống ở giữa nhảy lên tường rào, rồi đi nơi này.

Chờ Yêu binh chạy tới lúc, chứng kiến cái này đại chiến hiện trường, phát hiện chúng nó thủ lĩnh đã bị đầu một nơi thân một nẻo, đầu lâu cũng tìm không được, nhất thời trắng diện hỗn loạn.

Phương Nho cũng mặc kệ những thứ này, hắn sứ mệnh hoàn thành, dẫn theo đầu lâu thẳng đến ngoài thành.

Dù là Mạc Ưu Nhi ở trước mặt hắn bị quét ra ngoài tháp, thế nhưng lúc này Hắc Mao Sư Vương đền tội, cuối cùng là để cho Phương Nho tìm về khí thế.

Phương Nho dẫn theo Hắc Mao Sư Vương thủ cấp, nhìn trong Phong thành, vô số Yêu binh hướng phủ thành chủ phương hướng chạy đi, trên mặt nổi lên vui vẻ.

Đây chính là tại quân địch nơi buông tim, lấy nó thủ lĩnh thủ cấp tại bàn tay.

Mười dặm giết một người, nghìn dặm không lưu hành, chuyện phát y đi, ẩn sâu công và danh!

Phương Nho cước bộ bỗng tăng tốc, lúc này nơi đây Yêu binh không chỉ có loạn đầu trận tuyến, sợ rằng càng biết nổ tung.

Dù sao trừ yêu Vương thủ lĩnh, còn có tiểu đầu mục.

Đến lúc đó cái này Phong thành, đem thực biết dư luận xôn xao.

Phương Nho tốc độ, nhanh đến cực hạn, hắn trong chớp mắt vắng lai lúc đường lao đi, nhảy lên tường thành, nhảy ra Phong thành, thẳng đến nhân tộc trấn thủ trong thành trì.

Đi tới trên chiến trường, Phương Nho chứng kiến trong chiến trường, vẫn còn tiếp tục khí thế ngất trời Chiến Tranh Trùng Diện.

Hắn phát hiện, tuyệt vọng đã ở nhân tộc trong đội ngũ, triển hiện thực lực mạnh mẽ.

Tuyệt vọng trong tay, chính là một thanh anh hồng trường thương, thân thương như rồng, đầu thương sắc bén lưu chuyển tinh quang.

Hắn thương pháp như hồ điệp xuyên hoa, tại Yêu tộc nội địa bên trong, như xuyên nứt quả, một kích phía dưới, đem mấy cái Yêu binh đánh bay.

Thân thể không lồ như vậy Yêu binh, ở trong tay hắn, đơn giản ở giữa chọn tới giữa không trung, có thể thấy được tuyệt vọng thực lực được, không hổ là nhảy vào Trấn Yêu Bảng trước 10 tồn tại.

Hơn nữa, ở trong mắt Phương Nho, tuyệt vọng thương pháp như rồng, đầu thương run lên, liền có vô số huyền ảnh như xà đầu đung đưa, trong chớp mắt có thể mang một đầu Yêu binh thân thể huyết động.

Phương Nho đứng ở đi tới nhân tộc trấn thủ trên tường thành, trong nháy mắt cầm trong tay Hắc Mao Sư Vương thủ cấp nâng cao.

"Phạm ta nhân tộc người, mặc dù xa tất giết!" Phương Nho trong thanh âm, bao hàm hắn toàn bộ lực lượng, thanh âm như chuông lớn lớn Nhôm như sóng triều, một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng đầy mạnh.

Truyền tới trong chiến trường.

Trong chiến trường, cái kia rung trời tiếng chém giết, đều tựa hồ bị Phương Nho câu nói này cho che đậy.

Nhất thời trong chiến trường, vô luận là nhân tộc tướng sĩ, vẫn là Yêu Tộc đại quân, tất cả ánh mắt đều đưa tới.

Một khóa đen kịt ý thức, tại Phương Nho trong tay còn nhỏ huyết dịch, hai mắt là đều là vẻ không cam lòng.

"Thiên! Hắn vậy mà làm được!" Tuyệt vọng ánh mắt một đưa tới, trong nháy mắt liền thấy Phương Nho trong tay nâng cao Hắc Mao Sư Vương đầu lâu, nhất thời sắc mặt run lên, nhin không được phát sinh cảm thán.

"Hắn vậy mà giết Hắc Mao Sư Vương! !" Tổng Thủy Công thân trong chiến trường, ánh mắt một quăng tới, liền thấy Phương Nho trong tay nâng cao đầu lâu, nhất thời trong lòng lạnh run, vẻ mặt không thể tin tưởng."Hắn đến cùng là cái gì địa vị? Trong nội môn, khi nào thoát ra một người như vậy tới?"

"Xoạt! Giết a, phạm ta nhân tộc người, mặc dù xa tất giết!" Nhân tộc tướng quân, khi nhìn đến Phương Nho trong tay nâng cao Hắc Mao Sư Vương đầu lâu sau đó, hắn kích động hầu như nước mắt trào ra, lập tức trường kiếm trong tay vung lên, phát sinh thật lớn gào thét.

Tất cả nhân tộc tướng sĩ, vào lúc này, bọn họ cảm giác mình nhiệt huyết đều bốc cháy lên, phía sau, chính là bọn họ bảo vệ nóng thổ, hiện tại Phương Nho trong tay đầu lâu, cho bọn hắn vô hạn lòng tin.

Mà Yêu Tộc đại quân, nhưng ở chứng kiến Phương Nho trong tay đầu lâu trong nháy mắt, đều hiển hiện ra đại ra, có một chút thậm chí quỳ xuống, rất là trung thành cầu nguyện.

Nhân tộc tướng sĩ lòng tin cùng sĩ khí chịu đến cổ vũ, vô hạn cất cao, trong tay bọn họ đao kiếm trường mâu, càng là lực đạo gia tăng rất nhiều.

Yêu Tộc đại quân, lúc này lại có chạy trốn chết chuẩn bị, thậm chí có một ít Yêu binh, cũng bắt đầu xoay người chạy trốn.

"Giết! !" Nhân tộc tướng sĩ, thật lớn phẫn nộ, thanh âm hội tụ thành một cỗ, vô số đao kiếm trường mâu, đâm vào đến không tin rằng Yêu binh trong thân thể, thu cắt chúng nó tính mệnh.

Phương Nho trong nháy mắt tay vò một cái, đem cầm ở trên tường thành một thanh lay động đại kỳ nắm trong tay.

Trong nháy mắt đem Hắc Mao Sư Vương đầu lâu treo ở cái này trên chiến kỳ, để cho cái này đầu lâu cùng chiến kỳ một chỗ lay động.

Tuyệt vọng cấp tốc lui ra khỏi chiến trường, lướt lên tường thành, đi tới Phương Nho trước mặt, vẻ mặt kinh hãi cùng không thể tin tưởng nhìn Phương Nho.

"Phương Nho, ngươi thật làm được!" Tuyệt vọng một lúc lâu nói ra một câu."Ngươi thật là làm cho ta nhìn với cặp mắt khác xưa, ta tuyệt vọng có thể bội phục không người không nhiều, hiện tại, ngươi tính một người trong!"

"Tuyệt vọng huynh nói quá lời!" Phương Nho mỉm cười ở giữa, thở khè một hơi thở."Đáng tiếc, Mạc Ưu Nhi ở trong trận chiến đấu này, tai họa bị mất tại Hắc Mao Sư Vương trong tay, bị quét ra ngoài tháp!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 254: Rộng lớn chí hướng

"Ừm, chiến tranh luôn sẽ có hi sinh." Tuyệt vọng gật đầu, mỉm cười, chứng kiến Phuong Nho nghiêm túc sự tình biểu tình, tự tay ở trên vai hắn vỗ, nói: "Hắc Mao Sư Vương cái này lật đầu, bây giờ rốt cục bị người đánh chết, hiện tại cái này Phong thành thế cục hẳn là sẽ giảm bớt hạ xuống, cũng bởi vì Hắc Mao Sư Vương biến số này, ta đã cùng huynh đệ bọn ta ở nơi này Phong thành bên trong đợi hơn một tháng."

"Ừm, người một mực không có đi vào từng đánh chết cái này súc sinh sao?" Phuong Nho nhìn về phía tuyệt vọng mỉm cười.

"Tại sao không có, chỉ là không có người thực lực này!" Tuyệt vọng tự giấu cười cười, nói: "Ta 72 Địa Sát toàn thể thành viên, đều không có thể đem Hắc Mao Sư Vương cầm xuống, thử qua mấy lần sau đó, ngược lại không nguyện ý lại tự làm mất mặt, hiện tại cũng trong chiến trường giết địch đây! Xấu hổ."

"Hắc Mao Sư Vương thực lực quả thực cường đại." Phuong Nho gật đầu, đối với tuyệt vọng, hắn cũng đồng ý, Phuong Nho đã biết, tuyệt vọng thực lực gần như chỉ ở Hóa Khí Cảnh sơ kỳ chênh lên, còn khoảng cách Hóa Khí Cảnh trung kỳ có một chút khoảng cách.

Mà chính mình, nhưng là Hóa Khí Cảnh đỉnh phong, đã tại tìm hiểu đạo ý tồn tại.

Tại trên thực lực, đã so tuyệt vọng cao vô số lần, huống hồ Phuong Nho còn có lợi hại hơn thủ đoạn, so với tuyệt vọng đến, chính là một cái trên trời một cái dưới đất, là không có được so.

"Phuong Nho, không biết người là có hay không gia nhập vào thế lực?" Tuyệt vọng rất là chân thành tha thiết nhìn Phuong Nho nói rằng: "Bây giờ nội môn đại thế đã định, Thiên Kinh Minh lấy thúng úp voi, hành vi bất chính, Hồng Trần Cự Mộng phát triển nhanh chóng, đối xử với mọi người ôn hòa, thủy mặc giang sơn tự cấp tự túc, cái này ba thế lực lớn, tại nội môn bên trong, xem như là thế lực lớn, mà thế lực nhỏ như ta 72 Địa Sát, đều là ý hợp tâm đầu huynh đệ ngưng tụ chung một chỗ, bảo đoàn sinh tồn, không cho người khác ức hiếp, không biết Phuong Nho người là có hay không có thế lực?"

"Không biết tuyệt vọng huynh, có nghĩ tới hay không, có một ngày, cả trong lúc này trong môn tất cả thế lực nhỏ, ngưng tụ thành một cái thế lực lớn?" Phuong Nho nhìn về phía tuyệt vọng mỉm cười, hỏi ngược lại: "Nếu quả thật có thể như vậy, chỉ sợ cũng sẽ trở thành trong nội môn, cái thứ tư thế lực lớn!"

"Không có! Cho tới bây giờ không có nghĩ như vậy!" Tuyệt vọng lay động đầu nhìn Phuong Nho, nói: "Trong nội môn, thế lực nhỏ, như tiểu gia đình, một gia đình thành viên, khí phách luôn là hợp nhau, nếu muốn để cho cái này từng cái độc lập tiểu gia đình, toàn bộ ngưng tụ thành một cái đại gia đình, đó là không thể thực hiện được, cái kia ngăn hội mâu thuẫn không ngừng, lập tức hội tứ phân ngũ liệt, hơn nữa trừ thế lực nhỏ bên ngoài, còn có bồi dưỡng đạo đức cá nhân thân Tán Nhân, như Trần Yêu Băng xếp hàng thứ nhất đệ nhị Hóa Vô Sinh cùng chọn một, hai người này liền không có gia nhập bất kỳ thế lực nào."

"Phuong Nho huynh, làm sao lại hỏi cái này?" Tuyệt vọng nhìn Phuong Nho hỏi: "Lẽ nào người có thế lực? Cũng đúng, giống như người như vậy ưu tú người, làm sao lại không có thế lực đây? Ha ha."

"Ừm, ta quả thật có chính mình thế lực." Phuong Nho chăm chú gật đầu một cái, hơi hơi thờ dãi. "Chỉ bất quá, ta là chính mình thành lập thế lực, bắt nguồn từ ngoại môn, bây giờ tại nội môn bên trong, ta cái thế lực này, trừ ta bên ngoài, cũng chỉ có ta một cái khác huynh đệ, ha ha."

"Thì ra là thế!" Tuyệt vọng hiểu được, gật đầu một cái, nói: "Ta minh bạch, Phuong Nho người chí hướng rộng lớn a, người mới vừa yêu cầu vấn đề, ta xem như là minh bạch."

"Tuyệt vọng huynh có thể hay không hội chống đỡ?" Phuong Nho đơn đao nhắm thẳng vào, Giản nói dễ giật mình nhìn tuyệt vọng.

Nghe được Phuong Nho, tuyệt vọng mỉm cười biểu tình tùy theo động lại, dần dần mà tiêu thất.

Hắn nháy nháy mắt, ánh mắt nhìn về phía trong chiến trường, đứng chấp tay nói: "Nếu quả thật có một ngày như vậy, ta có thể sẽ gia nhập vào, nhưng là bây giờ không được!"

"Tốt! Có người câu nói này là đủ!" Phuong Nho mỉm cười, cũng không có nhụt chí, hắn biết, dựa vào bản thân một câu nói như vậy, là không có khả năng cả tuyệt vọng kể cả hắn 72 Địa Sát kéo vào chính mình Đế Minh bên trong.

Chính mình coi là gì chứ? Dù là bây giờ coi như đánh chết Hắc Mao Sư Vương, có một chút để cho hắn bội phục cảm giác thành tựu ở nơi này, thế nhưng người để cho hắn đem mình thế lực kể cả mình cũng tìm nơi nương tựa chính mình, cái kia là không có khả năng.

Phuong Nho cái này tịch thoại, cũng chỉ là thăm dò một chút, bây giờ nghe tuyệt vọng hồi đáp, Phuong Nho nội tâm, vẫn là tương đối vui vẻ.

"Tuyệt vọng huynh, ta hy vọng ngày đó sớm ngày đến." Phuong Nho nhìn về phía tuyệt vọng, tự tay ở trên vai hắn vỗ xuống. "Ở ngoại môn lúc, Thiên Kinh Minh lấy ức hiếp đồng môn làm vui, Đế Minh giống như bắt nguồn từ lùm cò anh hùng, trong nháy mắt quật khởi, cùng Thiên Kinh Minh chống lại, cho nên tất cả đều có khả năng."

"Đế Minh! Chính là người thành lập thế lực?" Tuyệt vọng nhìn về phía Phuong Nho hỏi: "Đế Minh Đế Minh, thần đế mình! Tên rất hay."

"Quá khen." Phuong Nho cười cười. "Tương lai mỗi người như long!"

"Phuong Nho huynh, ngươi chí hướng rộng lớn, lòng dạ rộng lớn, ngươi người bạn này, ta giao định!" Tuyệt vọng vươn tay, có Phuong Nho trước mặt.

Phuong Nho gật đầu một cái, một tay nắm lấy, nhân phẩm hẳn, đã để tuyệt vọng tin phục tán thành.

"Công trình thủy lợi, tới." Tuyệt vọng ánh mắt, chứng kiến đứng ở đằng xa muốn tới đây, lại không tới Tổng Thủy Công, lập tức kêu lên.

Tại tuyệt vọng tiếng kêu hạ, Tổng Thủy Công đi bộ đi tới, đi tới Phuong Nho hai mặt trước.

"Công trình thủy lợi, chứng kiến đi, Phuong Nho hẳn làm được!" Tuyệt vọng tự tay vỗ Tổng Thủy Công lồng ngực cười nói: "Ngươi và Phuong Nho có chút hơi hiểu lầm, hiện tại cũng không cần tại tính toán, Phuong Nho nhân phẩm không sai, là cái có thể thâm giao người."

"Đạo bất đồng, mưu cầu khác nhau! Không có hiểu lầm gì đó không hiểu lầm." Tổng Thủy Công xem Phuong Nho liếc mắt, chớp mắt bỏ ánh mắt dò, tựa hồ trong lòng đối Phuong Nho cũng không để ý tới."Có thể đánh chết Hắc Mao Sư Vương, cũng không thể chứng minh cái gì, người với người giao tiếp, thấy không phải thực lực, tuyệt vọng ngươi cũng không cần lại nói, cáo từ!"

Tổng Thủy Công nói vừa xong, giẫm chặn tại chỗ sẽ phải rời khỏi.

Phuong Nho nghe vào trong tai, nhìn ở trong mắt, biết cái này Tổng Thủy Công lòng dạ, ngược lại là chặt hẹp, làm người bụng dạ hẹp hòi, hơn nữa tựa hồ đối với chính mình đánh chết Hắc Mao Sư Vương, ngược lại còn có chút đồ kị.

Đối với dạng này người, Phuong Nho xem như là thấy rõ, người này, không có khả năng cùng mình trở thành bạn, có thể một ngày kia, thật đúng là hội thành địch nhân cũng khó nói.

"Ai, không cần phải đề ý đến hắn." Tuyệt vọng thở dài một tiếng, xem nói với Phuong Nho: "Thật công trình thủy lợi chính là có một điểm nhỏ gia đình tính khí, ngươi không cần chú ý."

"Người hiểu ta, gọi là lòng ta buồn, không biết ta người, gọi là ta lo gì, ta làm sao lại bởi vì một người xa lạ chú ý." Phuong Nho lắc đầu, toàn bộ không xem ra gì cười nói: "Hiện tại Phong thành thế cục giảm bớt, ta hạ một mục tiêu, chính là Thủy thành Phi Thiên Hồ Vương, tuyệt vọng huynh có hay không có ý đó?"

"Ách, hiện tại Hắc Mao Sư Vương vừa mới chết, trong Phong thành Yêu binh trận cuộc đại loạn, chính là công phá lúc." Tuyệt vọng một chút suy tư nói rằng: "Ngươi trước đi một bước, đợi Phong thành thế cục ổn định lại, ta liền sẽ cùng ta huynh đệ, đi vào Thủy thành cùng ngươi sẽ cùng, hy vọng lúc kia, Phi Thiên Hồ Vương thủ cấp, đã bị ngươi gỡ xuống."

PS: Quyển sách này nói như thế nào đây! Không có được biên tập quan tâm, một mực không có đề cử tại đại chúng trước mặt, cứ như vậy một mực yên lặng không nghe thấy một đường gian khổ đi tới hiện tại, cho nên số 6 ngày đó < cũng chính là ngày thứ Hai > quyển sách dự định hướng nhất bảng, hướng bảng, hướng là dễ bán bảng, nói thật, chính là dựa vào khen thưởng, đem quyển sách đẩy lên trên bảng trước 10, chỉ cần đạt được cái mục tiêu này, chúng ta thì thành công, dù là tại trên bảng dừng lại mấy cái như vậy giờ đồng hồ, cũng sẽ hiện ra ở đại chúng trong tầm mắt mấy giờ, đây là một cái giữ tại lớn đề cử, thành công hay không, số 6 ngày ấy, chúng ta một chỗ trường kiểm Trường Ca a! ! Có năng lực, hy vọng số 6 ngày đó ủng hộ một chút đi. Số 6 ngày đó cũng là bạo phát đôi mới một ngày.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 255: Thiên hướng Hồ Sơn đi

"Cũng tốt, xin từ biệt a!" Phuong Nho gật đầu một cái, đối tuyệt vọng nói một tiếng, nhìn về phía khoảng cách nơi đây cực xa Thủy thành phượng hướng.

"Bảo trọng!" Tuyệt vọng đáp một tiếng."Đến lúc đó Trần Yêu Tháp ở ngoài, ta sẽ tìm ngươi."

"Ừm, bảo trọng." Phuong Nho nói ra một tiếng, chính là thân thể nhảy lên, như bay lên dựng lên điều hầu, nhảy xuống tường thành, thân thể nhanh như như thiểm điện hướng Thủy thành phượng hướng lao đi.

Nhìn Phuong Nho tiêu thất bóng lưng, tuyệt vọng trường thở một hơi dài nhẹ nhõm, than thở: "Kíchn lân há là vật trong ao, nhất ngộ phong vân liền hóa long a! Người này nhất định bất phàm."

"Tuyệt vọng, hẳn nói gì với ngươi?" Đợi Phuong Nho đi rồi, Tổng Thủy Công lại vòng trở lại, nhìn tuyệt vọng hỏi.

"Ha ha, không có gì, bắt quá ta thật cho rằng Phương Nho người này, có thể thâm giao." Tuyệt vọng nhìn Tổng Thủy Công, lập tức ở trên vai hấn vỗ vỗ. "Người thành đại sự, không cần câu tiểu tiết, người vừa mới, quả thực qua!"

"Hừ, tuyệt vọng, người chẳng lẽ đều bị hấn che đây tâm chí." Tổng Thủy Công đối tuyệt vọng xem thường, cười lạnh lạnh âm thanh, nói: "Tại trước công chúng phía dưới, hấn dám để cho ta khó chịu, cái này oán ta sẽ nhớ kỹ cả đời, một ngày nào đó phải trả trở về."

"Ai! Tùy người đi, ta nói đến thế thôi." Tuyệt vọng thờ dài, chính là thả người nhảy lên, từ trong tường thành nhảy xuống, nhảy vào đến trong chiến trường, bắt đầu gia nhập vào giết chóc bên trong.

Yêu tộc chủ kiến, Hắc Mao Sư Vương đầu lâu, đã kể cả nhân tộc chiến kỳ, treo móc ở trên thành tường, Yêu Tộc đại quân, quân tâm tan rã, đã không có sĩ khí.

Lúc này, tại nhân tộc sĩ khí tăng nhiều lúc, tràng diện trong nháy mắt liền thành nghiêng về một phía tình huống.

Yêu Tộc đại quân, bắt đầu chạy trốn chết, trong quá trình này, tất cả thật lớn Yêu binh, ngược lại trong chiến trường.

"Giết a!" Tận trời nhân tộc tướng sĩ hò hét, như sấm rền vang vọng, thật lớn tiếng gầm bả bầu trời mây tản đều tách ra.

Đồng! Đồng! Đồng!

Tại trong tường thành, trống trận lôi minh, rung trời trống trận tiếng, đánh thẳng vào trong chiến trường mỗi một vị nhân tộc tướng sĩ tâm linh.

Điều này đại biểu xung phong trợ uy trống trận thanh âm, như từng tiếng mạnh tim đập tiếng, vang vọng tại trong chiến trường, để cho mỗi một cái nhân tộc tướng sĩ nhiệt huyết thiêu đốt, sôi trào không thôi.

Tuyệt vọng trong nháy mắt chỉ huy liếc tháp đồng môn, trong chiến trường, lấy hấn 72 Địa Sát dẫn đầu, tại có Tổng Thủy Công một trăm lẻ tám đơn hảo hán phối hợp, bọn họ lực ngưng tụ mạnh không ai bằng.

Trừ cái đó ra, còn có một chút nó thế lực đệ tử, bởi vì không phải cùng bản thân hấn thế lực tại một chỗ, cho nên, cũng lấy tuyệt vọng chỉ huy vì mệnh lệnh, hình thành một thanh sắc bén đao nhọn, trực kích Yêu Tộc đại quân trái tim.

Sư môn liếc tháp đệ tử, mới là trận chiến này giữa sân trụ cột vững vàng, tỷ như Hồ Lang Chi Sư nhân tộc tướng sĩ càng thêm lợi hại, lực sát thương càng thêm thật lớn.

Lúc này chiến trường, đã thành một mảnh đơn phương tàn sát.

Yêu Tộc đại quân, chúng nó thủ lĩnh vừa chết, hiện tại đã loạn đầu trận tuyến, đánh toi bời, vô tâm ham chiến, tất cả Yêu binh, đều Yêu Tâm hoảng sợ, muốn trốn.

Thế nhưng nhân tộc tướng sĩ, nhưng căn bản không cho cơ hội này, trong tường thành chuẩn bị lâu ngày thiêu đốt lửa cháy hừng hực tên, như khắp bầu trời hỏa diễm lưu tinh, hung hăng rơi xuống, cắm vào Yêu binh đại quân nội địa.

Trên người bọn họ nồng nặc da lông, tại khắp bầu trời hỏa diễm tiến tên phóng xuống, vậy mà trên người da lông bị đốt, bốc cháy lên lửa lớn rừng rực.

Lúc này, loại này đơn phương tàn sát, đã để biệt khuất từ lâu nhân tộc tướng sĩ cảm giác được một loại trước đó chưa từng có qua hành diện cảm giác.

Bị áp bách chèn ép lâu, lúc này loại trạng thái này, đã để bọn họ chân chính cảm giác được hy vọng rạng đông, thắng lợi quang mang ở phía trước lập loè.

Mà Phương Nho lúc này, đã chuyển phát y đi, đối với trong Phong thành chiến đấu, hấn biết không Hắc Mao Sư Vương thống lĩnh, nhân loại tướng sĩ, tại tuyệt vọng các loại (chờ) liếc tháp đồng môn trợ giúp hạ, là rất dễ dàng bình phục.

Đối với tại trăm dặm có hơn Thủy thành, Phương Nho chỉ có thể lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới.

Dù sao tại phía xa trên trăm dặm có hơn, dù là như hấn hết tốc lực tiến về phía trước, cũng sẽ tiêu hao mấy canh giờ.

Phương Nho dọc theo con đường này, phi nước đại sắp si một canh giờ, mệt, hấn liền phóng chậm một chút cước bộ, thân thể ma luyện, như vận chuyển tốc độ cao máy móc, không có một khắc dừng lại nghỉ.

Trong cơ thể lực lượng, tại hấn như vậy sinh tử giao chiến, liên tục không ngừng vận chuyển tuần hoàn bên trong, vô hạn như thiên chuy bách luyện tạp thiết, đánh thành thép ròng.

Hấn lực lượng, đã so với tiến nhập Trấn Yêu Tháp trước đây, muốn hùng hồn không chỉ gấp đôi, hơn nữa đối với võ đạo lĩnh ngộ, vũ kỹ vận hành, càng là nước lên thì thuyền lên, dễ thắng một cấp bậc không thôi.

Thật, thực lực của hấn tu vi, lực lượng hùng hồn phương diện, đã tại Hóa Khí Cảnh đỉnh phong bên trong đỉnh phong, đã đến thủy mãn từ tràn đầy trạng thái.

Hiện tại hấn khiếm khuyết, chính là đối Đạo ý cảm ngộ.

Tại Đạo ý trong cảm ngộ, hấn đồng dạng tại Trần Yêu Tháp trong rèn luyện, lại có hoàn toàn mới kiến giải cùng lĩnh ngộ, bây giờ, chỉ kém như vậy một lớp màng, hấn chỉ cần đâm một cái phá, lập tức phải hóa khí tụ thần nguyên, đạt được Thần Nguyên Cảnh.

Thần Nguyên Cảnh, đã đến một cái khác quy tắc chung lớn tu hành cảnh giới, chính là luyện khí hóa thần quy tắc chung.

Tại Trần Yêu Tháp bên trong, đối với nhân tộc đại nghĩa vị trí, lĩnh ngộ được loại kia mặc dù chín chết không hối hận chưa từng có từ trước đến nay Tinh Thần Ý Chí, là quý báu nhất đồ vật.

Khoảng cách Thủy thành còn có một nửa đường lộ trình, ven đường bên trong, Phương Nho còn tiện tay giải quyết hết một ít rai rác Yêu binh, dần dần, bước chân hấn thả chậm hạ xuống.

Lặn lội đường xa, thần kinh căng thẳng, cái này vừa để xuống chậm cước bộ, người thì ung dung thoải mái rất nhiều.

Bất quá, đây chỉ là tạm thời, đi vài phút sau đó, Phương Nho cước bộ lần nữa nhanh hơn, thân thể như gió, vượt qua.

Bầu trời ánh chiều tà bắt đầu rơi xuống, Trần Yêu Tháp bên trong thế giới, hắc bạch lại muốn bắt đầu luân thế.

Đội mặt trời lặn phía tây, trời cao kéo tấm màn đen lúc, Phương Nho trong tầm mắt, xa xa chứng kiến Thủy thành đường nét.

Thủy thành, cũng là Hồng Châu cảnh nội, cường đại nhất yêu vương chiếm cứ thành.

Tại Hồng Thân Vương trong miệng, thành này chỗ chiếm cứ yêu vương, chính là khủng bố bảng xếp hàng thứ nhất tồn tại, so Hắc Mao Sư Vương còn lợi hại hơn.

Nói thật, Phương Nho cũng không có sợ, đánh hiểu chuyện tới nay, hấn sẽ không sợ qua cái gì.

Mẫu thân hấn nói cho hấn biết câu nói kia, bồi bạn hấn, khích lệ hấn.

Không được rất lợi hại mới đi bắt đầu, muốn bắt đầu đi trở nên rất lợi hại.

Ở nơi này cái trở nên rất lợi hại đường bên trong, chính là muốn chưa từng có từ trước đến nay, không sợ hãi, dù là biết rõ núi có hổ, thiên hướng Hồ Sơn đi dứt khoát cùng can đảm.

Đây chính là hấn bắt đầu đi trở nên rất lợi hại đường, không có có cái gì có thể ngăn cản bước chân hấn.

Mặc dù sắc trời hắc trầm xuống.

Thế nhưng Phương Nho trong tầm mắt, xa xa thành trì chỗ, nhưng là hỏa quang bao phủ, tản ra, trong đêm đen, đó là thuộc về cây đuốc quang mang, bả xa xa phóng hoá Lang Thành, chiếu rọi một mảnh mây đen.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 256: Súc sinh không bằng

Phương Nho bước chân cấp tốc chạy vào, bên tai cũng dần dần truyền đến chém giết hò hét cùng xung phong gào thét.

Mơ hồ còn có trống trận lời minh âm thanh, vũ khí va chạm, tử vong thê gọi, nhiều loại thanh âm giao hòa vào nhau, hợp thành một khúc thuộc về chiến tranh tàn khốc giao hưởng, nghe vào trong tai người, vô hạn bi phẫn.

Cái kia trống trận lời minh, là đi tới bỏ ta!

Cái kia tử vong thê lương, là vệ quốc lời thề!

Cái kia sắt thép va chạm âm thanh, là nhiệt huyết thiêu đốt chiến ý!

Cái kia khắp bầu trời phóng hoả khói báo động, là che khuất bầu trời oán khí.

Giết! Phàm ta nhân tộc người, giết.

Cuối cùng sẽ có một ngày, Mã Phóng Nam Sơn, Đào Thương Nhập Khố, nhân tộc không chiến sự, vạn dân hưởng thái bình.

Đây chính là Phương Nho lúc này nội tâm cảm xúc, hần hơ hấp hơi hơi nặng nề, cước bộ cũng nhanh hơn rất nhiều, phía trước thành trì rốt cục gần ngay trước mắt.

Khoảng cách càng gần, cái kia phóng lên cao hỏa quang liền càng phát ra nồng nặc, bả cái này nữa bầu trời đều tựa hồ rọi sáng.

Hơn nữa nghe vào trong tai tiếng chém giết cùng trống trận lôi minh tiếng, cũng càng thêm rõ ràng.

Suru suru suru!

Ngay tại Phương Nho đến thành trì nơi cửa chính, liền muốn lướt lên trên thành tường, đột nhiên từ trong tường thành, mấy đạo thân ảnh vút qua mà xuống, che ở Phương Nho trước mặt.

"Người đến nhưng là liếc tháp đệ tử?" Che ở Phương Nho trước mặt có năm bóng người, bọn họ thân mang cũng giống như mình, từng cái trên mặt hiện lên nghiêng ngả vui vẻ nhìn Phương Nho nói.

Chứng kiến mấy người này biểu tình, Phương Nho trong lòng cảm giác được một cỗ khó chịu, từ mấy người này trong ánh mắt, Phương Nho nhìn ra một tia cùng loại can đảm đánh cướp thổ phỉ, gặp được đường người như vậy biểu tình.

Dường như mình là một cái người qua đường, hiện tại đột nhiên ở trước mặt mình thoát ra mấy cái thổ phỉ, đang quan sát chính mình.

"Lẽ nào còn phải hỏi sao? Tại Trấn Yêu Tháp bên trong, vì Võ Quốc bốn ba, Đồ Yêu Thi Ma, cứu lại nhân tộc đại nghĩa ở tại thủy hỏa, chư vị tay áo sạch sẽ không nhiễm yêu máu, chẳng lẽ là ở cái này làm mưa làm gió?" Phương Nho ánh mắt lạnh lẽo, trừng mắt mấy người này phản đạo: "Tránh ra." Phương Nho không muốn đề ý tới bọn họ, liền muốn lướt lên tường thành.

Từ Tổng Thủy Công trong sự kiện, Phương Nho xem như là biết, người với người ở giữa ở chung, cũng không phải là ta lấy thành tâm đối người khác đầu lấy đầu lý, người khác liền sẽ hỏi ta quỳnh dao.

"Tốt một mảnh đại nghĩa từ." Dẫn đầu một gã thanh niên, tiến lên một bước, nhìn Phương Nho nói rằng: "Trấn Yêu Tháp chính là nội môn đệ tử tu hành quý giá chỉ địa, ta cho ngươi biết, nước này thành đã bị ta Thiên Kinh Minh đặt bao hết, bất kỳ cái gì không thuộc về ta Thiên Kinh Minh đệ tử, muốn ở chỗ này thành lịch luyện, kiếm lấy công hiến, cũng chỉ có hai lựa chọn."

"Cái gì!" Phương Nho quả thực nổi trận lôi đình, vừa nghe người này, trong nháy mắt đã nghĩ một quyền đâm chết hần kích động.

"Hai lựa chọn, đệ nhất hoặc là gia nhập vào ta Thiên Kinh Minh, đạt được ta Thiên Kinh Minh che chở, tại Thủy thành bên trong tu hành, hoặc là đi, hắc hắc..." Hần âm trầm cười, nói: "Mỗi ngày nộp lên năm miếng Từ Khí Đan cho chúng ta, làm thành bảo hộ phí, bằng không..."

"Bằng không muốn thế nào?" Phương Nho lửa giận đã khó có thể kiềm chế, hiện tại rốt cuộc biết, mấy người này là Thiên Kinh Minh rác rưởi, vậy mà đem Thủy thành địa phương bàn, để cho không thuộc về Thiên Kinh Minh đệ tử hoặc là gia nhập vào bọn họ, hoặc là nghĩ tại nước này trong thành tu hành ma luyện, sẽ phải bị bọn họ giao cái gọi là "Bảo hộ phí."

Đây quả thực là buồn cười, dĩ nhiên tại Trấn Yêu Tháp bên trong, nảy sinh ra bọn họ loại này không hề nhân tính, vì tư lợi, phá hư quy củ rác rưởi đi ra.

Vậy làm sao có thể không cho Phương Nho tức giận? Tại Phương Nho trong mắt, bọn họ những thứ này sở sở sở, quả thực có thể so với súc sinh còn không bằng.

"Nếu không thì cút!" Chứng kiến Phương Nho tựa hồ một bộ xương cứng đáng sợ, trên mặt hiện lên lửa giận, bọn họ vung tay lên giận dữ hét.

"Con mẹ ngươi. ." Phương Nho gầm lên một tiếng, trong lòng tức giận, rốt cục giống như Hóa Sơn bộc phát ra, song quyền một nắm chặt, đốt ngón tay đùng đùng như như rang đậu, một quyền không lưu tình chút nào hướng cái này cùng mình kêu gào rác rưởi đánh tới.

Võ Quốc diệt quốc gần ngay trước mắt, mặc dù đây là Trấn Yêu Tháp thế giới, nhưng là lại là một cái vô cùng chân thật thế giới, nếu như ở chỗ này, tại loại này nhân tộc cùng Yêu tộc trong đại chiến, vẫn không thể đem những này người tinh thần giáo hóa trở thành nhân tộc quảng đầu ném lâu nhiệt huyết, vậy những người này, đơn giản là không có thuốc nào cứu được.

Nếu như những việc này, là phát sinh ở Trấn Yêu Tháp ở ngoài đây? Những người này là không phải cũng đều vì bản thân tư lợi, đối với mình tộc loại không hề thương hại? Chỉ biết đòi lấy?

Bánh!

Phương Nho tức độ, cùng tư vi, còn có lực lượng, ở trước mặt những người này, đơn giản là một tòa không thể vượt qua Cao Sơn.

Một quyền xuống dưới, quyền phong vang tai, hần liền phản ứng đều không phản ứng kịp, liền hóa làm một ánh hào quang, bị quét ra Trấn Yêu Tháp.

Hơn bốn người, trong nháy mắt liền lấy lại tinh thần.

Bọn họ căn bản không nghĩ tới Phuong Nho cũng dám động thủ, cái này ở trước đó, là cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp.

Bất quá Phuong Nho lấy quyền quan cho bọn hắn giải thích, chỉ là ngũ quyền, ngũ quyền liền đem cái này năm cái Thiên Kinh Minh rác rưởi quét ra ngoài tháp.

"Xem ra nước này thành bên trong, đều không khác mấy là Thiên Kinh Minh người!" Phuong Nho một hơi thở giải quyết hết cái này năm cái trông khá được mà không dùng được người, vô vô tay rừ rừ nói: "Thiên Kinh Minh, người người oán trách, mẹ dĩ nhiên tại Trấn Yêu Tháp bên trong phân chia địa bàn, làm ra loại này không hề nhân tính sự tình đến, cũng được, ta Phuong Nho cùng Thiên Kinh Minh ngược lại đã thủy hỏa bất dung, ta sẽ thấy bả đám lừa này lại đốt lớn một chút."

Trấn Yêu Tháp vốn là nội môn đệ tử tu hành lịch luyện tốt nhất nơi chốn, vừa có thể lấy tại trong tháp ma luyện ý chí võ đạo, trong sinh tử bác giết, còn lấy lấy tại trong tháp chém giết yêu thú thu được điểm công hiến, dùng để trong cửa đổi lấy tu hành quý giá tài nguyên.

Như đan dược, võ học, vũ khí, thậm chí pháp bảo.

Chỉ cần điểm công hiến đủ đủ, đều có thể đổi lấy đến, thế nhưng bây giờ, Thiên Kinh Minh đám này rác rưởi, lại nhìn trúng điểm này, coi đây là quyền lợi, đặt bao hết Thủy thành, bức bách không thuộc về Thiên Kinh Minh thành viên, hoặc là gia nhập vào bọn họ, hoặc là cho bọn hắn giao cái gọi là bảo hộ phí.

Đây quả thực trọt thiên hạ cười chê, háms lợi đen lòng, táng tận thiên lương.

Phuong Nho cước bộ đập một cái, thân thể vút qua ở giữa, liền lên tường thành.

Lên tới trong tường thành, Phuong Nho liền thấy, tại trên tường thành có tốp năm tốp ba đồng môn, rất là nhân nhả nhìn bên trái một chút bên phải nhìn một cái, mà ở phía dưới trong chiến trường, đã là người Sơn Yêu biến, chiến tranh tiếng chém giết vang dội không thôi.

Nhân tộc tướng sĩ, cầm trong tay cung tiễn ở trên tường thành, dựng cung lên lấp tên, hóa tiễn trở lên, như lưu tinh hỏa vũ vãi hướng chiến trường.

Đêm khuya, chính là cái này Yêu tộc chiến lực đại thịnh lúc, cũng là nhân tộc tướng sĩ càng uể oải lúc.

Chiến tranh tàn khốc, chính như hỏa như trà tiến hành, Phuong Nho chứng kiến đây hết thấy, chứng kiến những cái kia tại trên tường thành nhân nhả lác lư, cũng không có gia nhập đến trong chiến trường đồng môn, lập tức cũng biết, những người này cũng là Thiên Kinh Minh người.

Bọn họ tại Thủy thành bên trong, chỉ là vợi vàng thu bảo hộ phí.

"Cái kia, tới!" Ngay tại Phuong Nho chứng kiến mấy cái kia lác lư đồng môn lúc, bọn họ ánh mắt cũng phát hiện Phuong Nho, lập tức rất là ngạo mạn đối Phuong Nho vẫy tay.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 257: Rác rưởi quét ra tháp

Phuong Nho lạnh lùng hừ một cái, đi tới, nhìn bọn họ nói: "Có phải hay không muốn nhận bảo hộ phí?"

"Giao sao?" Thanh niên cầm đầu nhìn Phuong Nho nói rằng: "Ta cho ngươi biết, vào thành trước, giao một lần bảo hộ phí, xưng là lệ phí vào thành, hạ chiến tràng lại giao một lần, tới đi!" Hắn nói đối Phuong Nho vươn tay, rất ý tứ rõ ràng.

"Tốt!" Phuong Nho chau mày, lửa giận trong lòng kiềm nén đến cực hạn, trong nháy mắt tiện tay chưởng đưa ra, lực mạnh như kim chế trụ tay hắn.

Trong nháy mắt này, hắn biến sắc.

"Cút xuống cho ta." Phuong Nho gầm lên một tiếng, cầm lấy tay hắn, mạnh mẽ dùng sức, trong nháy mắt liền đem người này thân thể như đồng cát vung lên tới.

Cái này có ít nhất năm người Takagi tường, người này bị Phuong Nho mạnh mẽ bỏ rơi, như đoạn tuyến phong tranh, mãnh mẽ quăng dưới thành trong chiến trường.

Một đầu ngựa đầu gào thét, giương bốn máu miệng lớn Yêu binh, thấy có người ảnh tấp đến, trong nháy mắt liền đưa ra song trảo, bắt lại bị Phuong Nho phất người đến.

Mạnh mẽ xé, trong nháy mắt hần liền hóa làm một ánh hào quang bị quét ra ngoài tháp.

"Người cũng dám tại Thiên Kinh Minh địa bàn dương oai, muốn chết." Hơn ba người chứng kiến Phuong Nho không nói một tiếng, không hề lời nói, thì đem bọn hần người bỏ rơi xuống dưới, lập tức quát lên một tiếng lớn, liền muốn ra tay với Phuong Nho.

Thế nhưng những người này, tại Phuong Nho trong mắt, nhất định chính là không chịu nổi một kích rác rưởi, thực lực liên Hóa Khí Cảnh cũng chưa tới đạt đến.

Chỉ là Chân Khí Cảnh thực lực, làm sao vào khỏi Phuong Nho pháp nhãn, như thế nào lại là Phuong Nho đối thủ.

"Đều rút cho ta." Phuong Nho mãnh mẽ hét lớn một tiếng, chân lên như gió, mãnh mẽ quét ngang, cái này trong ba người thì có hai người bị Phuong Nho một cước quét xuống tường thành, ngã xuống, hóa làm chày thoát thân quang mang, quét ra ngoài tháp.

"Đến người!" Phuong Nho lạnh lùng trừng mắt về mặt hoảng sợ Thiên Kinh Minh thành viên lạnh lùng nói rằng.

"Ta... Ta tự mình tới." Kiến thức Phuong Nho thực lực, vừa mới cái kia bị Phuong Nho bỏ rơi đi, trong nháy mắt bị Yêu binh xé rách bạn thân, cái kia khủng bố kết cục, hần run run một câu, chính mình nhảy xuống.

"Bốn thành tướng quân ở đâu?" Phuong Nho gầm lên một tiếng, trong tay Hồng Thân Vương ban cho dừng bài như chớp diệu kim sắc lệnh tiễn ở trong tay nâng cao.

Nhìn thấy Hồng Châu lớn nhất quân hạt người lệnh bài, như Hồng Thân Vương đích thân tới, vừa mới chứng kiến bên này đã phát sinh một màn tướng sĩ, đều phục hồi tinh thần lại.

Đối với những thứ này ở trong mắt bọn hần là thượng tiên tồn tại người đánh lộn, bọn họ căn bản cũng không dám đến đây khuyên can.

Hiện tại Phuong Nho vừa xuất ra đại biểu Hồng Thân Vương lệnh bài, bọn họ mới biết được, Phuong Nho quyền lực có thể lớn hơn.

"Trong báo cáo tiên, tướng quân đã mấy ngày trước chết trận sa trường, phó tướng hiện tại đang ở bên trong ngủ!" Một gã tiểu đầu mục vội vàng chạy tới nhìn Phuong Nho cung kính bẩm báo nói: "Có muốn hay không thuộc hạ đi vào bẩm báo?"

"Ngủ?" Phuong Nho vừa nghe, trong lòng nhất thời cảm giác rất buồn cười, hiện tại chính là chiến tranh như lửa như trà thời điểm, thân là tướng sĩ Chi Huy Giả, hần vậy mà chạy đi ngủ, cái này còn thể thống gì?

"Mang ta đi tìm hần." Phuong Nho thu lệnh bài, nhìn cái này về mặt tiêu tụy, uể oải không chịu nổi tướng sĩ nói rằng: "Ta ngược lại muốn nhìn một chút, cái này thân là tướng lĩnh người, tại hiện vào lúc này, hần huynh đệ ở chỗ này ném đầu lâu, vậy nhiệt huyết, vị quốc vong thân, hần dựa vào cái gì hô thiên ngủ, hần là như thế nào ngủ được? Thì như thế nào ngủ được yên tâm thoải mái."

"Thượng tiên mời đi theo ta." Người này Cự Cung giắt đến phía sau túi cung bên trong, ở phía trước cho Phuong Nho dẫn đường, hạ tường thành hướng trong thành bước đi.

Phuong Nho cùng sau lưng hần, theo bước chân hần hướng thành này phủ thành chủ phương hướng đi lại.

Vừa đi, Phuong Nho còn bên vừa hỏi lấy về thành này một ít tình huống.

Càng hỏi, Phuong Nho liền càng kinh ngạc, thành này, làm thành ngăn cản tại Thủy thành đi thông Hồng Châu hùng quan bình chương, áp lực không cần nói cũng biết.

Hơn nữa Thủy thành bên trong Yêu binh số lượng, lại là phá mười vạn số, Yêu binh thống soái, Phi Thiên Hồ Vương lại là Hồng Châu cảnh nội khủng bố xếp hàng thứ nhất tồn tại.

Một cái khác, từ dẫn đường tướng sĩ trong miệng biết được, bốn thành bên trong liếc tháp đệ tử, cũng như trò đùa, tựa hồ cũng không có đem trận chiến tranh này coi là chiến tranh.

Điểm ấy, Phuong Nho xem như là biết, Thiên Kinh Minh bá Thủy thành coi là quyền lợi thu quát điểm, đến đây Thủy thành ma luyện đệ tử, liền sẽ như Phuong Nho vừa mới đến lúc, bị tầm đòi bảo hộ phí.

Trong quá trình này, rất có thể rất nhiều liếc tháp đồng môn ly khai Thủy thành, đi trước nơi khác, hoặc là cũng có một chút giao bảo hộ phí, gia nhập vào trong chiến trường ma luyện.

Thế nhưng Thiên Kinh Minh tại Thủy thành bên trong sở tổ sở vì, đã là không có ai đạo, bọn họ không muốn Thủy thành chiến tranh cứ như vậy kết thúc.

Bởi vì Thủy thành đối bọn họ mà nói, chính là một chỗ có thể mò được đại lượng chất béo địa phương, đi tới Thủy thành muốn ma luyện đệ tử, sẽ phải bị bọn họ nộp lên bảo hộ phí.

Nếu như Thủy thành chiến tranh lúc đó kết thúc, bọn họ thì sẽ mất đi cái này kiếm chất béo cơ hội.

Cho nên Thiên Kinh Minh thành viên, chiếm thành là vua, đối với chiến tranh chỉ coi trò đùa, liền liền dạng một mực hao tổn.

Phurong Nho lửa giận trong lòng không ngờ, hận không thể bả Thiên Kinh Minh tại Thủy thành thành viên toàn bộ quét ra ngoài tháp.

Coi chiến tranh Như nhi làm trò, quá độ chiến tranh chết nhân tài, loại này sở tổ sở vi, đã vượt qua nhân đạo sở tổ sở vi, Phurong Nho đối với bọn họ làm như vậy, quả thực đến không thể nhịn được nữa cấp độ.

Phurong Nho phỏng đoán, ở nơi này riêng lớn Võ Quốc bên trong, lấy Thiên Kinh Minh thế lực, rất có thể tại rất nhiều nơi, đều có loại hiện tượng này tồn tại.

"Thượng tiên, phó tướng quân đang ở bên trong, ta liền không đi vào." Dẫn đường tướng sĩ đi tới một chỗ rách nát đại phủ để cánh cửa, chính là dừng bước lại, nhìn Phurong Nho nói rằng: "Ta về trước đi phòng thủ!"

Phurong Nho gạt đầu, chính là đi vào, thẳng đến phòng khách.

Vào đến bên trong, những thứ này thành trì đều bởi vì chiến tranh mà tàn phá không chịu nổi, tại một chỗ cửa đại viện miêng, hai cái binh sĩ giữ cửa, chứng kiến Phurong Nho xuất hiện, chính là vô cùng cung kính thờ dài hành lễ, bắt chuyện thượng tiên.

"Phó tướng có ở bên trong?" Phurong Nho khoát khoát tay, đối hai cái này thủ vệ binh sĩ hỏi.

"Thượng tiên chờ, ta đi thông báo một tiếng." Một sĩ binh sắc mặt khê động, vội vàng nói.

"Không cần bẩm báo." Phurong Nho khoát tay chặn lại, chân một đạp, trực tiếp đem cái này cây quạt môn đá văng.

Phurong Nho trong lòng là tức giận không gì sánh được, bỗng thành đại tướng quân chết trận sa trường, hiện tại chiến tranh như lửa như trà đang tiến hành, tất cả tướng sĩ đều ở đây rơi vãi nhiệt huyết, cái này phó tướng lại ngủ ở chỗ này.

Vậy làm sao có thể không cho Phurong Nho tức giận? Tại Đào thành, Hoa Thành, Phong thành lúc, đều chưa từng thấy dạng này Chỉ Huy Giả, Thủy thành áp lực lớn hơn, hấn rơi vào giấc ngủ lên thấy tới.

Bành!

Tại Phurong Nho một cước phía dưới, cánh cửa này bay thẳng vào trong nhà.

Trong nháy mắt phòng trong liền truyền ra thanh âm kinh hoàng: "Ai... Ai, có phải hay không đánh vào tới."

Ở nơi này thanh âm phía dưới, Phurong Nho còn nghe được nẩy tiếng thuộc về nữ nhân hoảng loạn tiếng kêu sợ hãi.

Phurong Nho một bước bước vào, lạnh lùng trừng liếc mắt canh giữ ở cánh cửa binh sĩ quát lên: "Còn ngần ra ở chỗ này làm gì? Mau tới chiến trường, giết địch."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 258: Chém giết vô năng chỉ tướng

Tại Phurong Nho tiếng quát hạ, thủ vệ hai gã binh sĩ sợ đến tè ra quần vội vàng vàng chạy đi.

Phurong Nho vừa tiến vào phòng trong, liền thấy tại trên một cái giường, hai cái thân không một vật, bọc cái quần một nam một nữ, chính hoang mang nhìn chính mình.

Nam nhân là một người trung niên nam nhân, giữ lại một lầy chòm râu, sắc mặt hoang mang giống như một người nhu nhược, mà rúc vào bên cạnh hấn nữ nhân, nhưng là một cái phong vận phụ nữ trung niên, tóc buông xuống, trên mặt vẽ kinh hoàng càng là nồng nặc.

Chứng kiến tình cảnh này, Phương Nho quả thực cảm thấy khó coi, giẫm chặn tại chỗ ngồi vào ghế trên.

"Bên trên... Thượng tiên, ngươi..." Áp úng thanh âm từ người đàn ông trung niên trong miệng truyền ra, hắn có vẻ rất là sợ.

"Ngươi nhưng là bổn thành phó tướng quân?" Phương Nho lạnh lùng nhìn hắn chằm chằm hỏi.

"Mặt tướng đứng a!" Hắn vội vàng hồi đáp.

"Nếu là, tốt, như ngươi loại này ham muốn tư nhân. Muốn, che đậy tâm chí ngu ngốc người, làm sao xứng đôi chức vị này?" Phương Nho tức giận không ngờ đứng lên, đi tới trước giường, lạnh lùng trừng mắt cái này vô dụng phó tướng. "Huỳnh đệ ngươi ở bên ngoài ném đầu lâu, vậy nhiệt huyết, bảo vệ quốc gia, ngươi nhưng ở trên giường này phong lưu khoái hoạt, tham sống sợ chết, chỉ bằng loại người như ngươi cận kề, làm sao xứng làm bọn họ tướng quân? Dựa vào cái gì tới lãnh đạo những cái kia nhiệt huyết tướng sĩ?"

"A... Thượng tiên, ta..." Phó tướng quân trong chốc lát thất kinh, không biết nói cái gì, trên mặt vẻ kinh hoàng càng là nồng nặc, hắn tại Phương Nho trên mặt chứng kiến nồng nặc sát khí.

"Ta hôm nay liền trăm ngươi, để ngươi loại này ngu ngốc vô năng bọn chuột nhắt tan biến tại thiên địa ở giữa." Phương Nho lập tức liền xuống sát tâm, đối phó người như thế, không giết không đủ để sang bằng phần, không giết không đủ để dẹp loạn chính mình lửa giận, càng không thể dẹp loạn những cái kia chính trong chiến trường bảo vệ quốc gia, cùng Yêu tộc huyết chiến tướng sĩ.

"A... Thượng tiên tha mạng a." Tại Phương Nho sát tâm nổi lên bốn phía phía dưới, hắn vậy mà sợ đến trực tiếp từ trên giường lăn xuống đến, toàn thân không mặc gì cả, ngay cả một quần cộc cũng không có, cút ngay xuống đất tới quý sắp tại Phương Nho trước mặt cầu xin tha thứ.

Liền mạng là, tám kia chân cũng cùng nhau bị ngăn, càng làm cho Phương Nho chứng kiến không muốn nhìn thấy, cái kia phong vận phụ nữ, toàn thân trần trụi một mặt, cái kia thật lớn hai viên thịt cầu, rũ xuống tại trước ngực.

Chứng kiến cái này khó coi một màn, Phương Nho tay vén lên, một cổ khí lưu đem chân nhấc lên, đem phụ nữ kia phủ, một chương mảnh mẽ hướng cái này phó tướng vỗ tới.

Bành!

Thật lớn tức giận một chương, vỗ vào cái này phó tướng đầu lâu chỗ, trong chớp mắt, cái này phó tướng mạng chó liền thất lạc tại Phương Nho trên tay.

"A..." Trên giường phụ thẳng nhóc phát sinh sợ kêu sợ hãi, nàng nhìn thấy vừa mới vẫn còn ở trên người mình chuyển động nam nhân, hiện tại trong chớp mắt sẽ chết, làm sao không sợ, hắn còn sợ Phương Nho kể cả nàng một chỗ diệt.

"Thượng tiên đừng có giết ta, ta cũng là bị buộc a!" Phụ nữ bên gọi bên phát sinh cầu xin tha thứ, nói: "Ta cũng là số khổ người, vốn là trong thành này Liễu thị vợ, ai biết cái này sắc ma ở nơi này chiến tranh thời khắc, đem ta cưỡng bắt bạo chiếm, ta cũng là cùng đường A Thượng tiên..."

Nghe xong cái này hơi có mấy phần tư sắc phụ nữ, Phương Nho thở dài một tiếng, nói: "Yên tâm, ta không biết giết ngươi, muốn dân bách tính là vì thiên, ta giết chó này quan, là bởi vì không quen nhìn hắn loại này ngu ngốc vô năng cử chỉ, toàn thành giai bình lực kháng Yêu tộc, quảng đầu ném lâu nhiệt huyết, hắn nhưng ở trên giường này phong lưu khoái hoạt, như vậy cầu quan không chết không đủ để bình dân phần, không đủ để an ủi tế những cái kia chết trận sa trường anh hùng tướng sĩ, ngươi đi đi."

Phương Nho nói vừa xong, liền đi ra khỏi phòng thẳng nhóc, đi ra ngoài bước đi.

Lúc đầu tìm đến cái này phó tướng, là muốn giải một chút trước mặt Thủy thành thế cục, cùng về Thiên Kinh Minh ở chỗ này thành làm mưa làm gió thể hình thái.

Lại không nghĩ rằng chứng kiến tình cảnh như vậy, vốn là có lửa giận trong lòng ngực Phương Nho, chứng kiến đây hết thảy, căn bản là nhẫn không.

Thân là một thành phó tướng quân, không ở chiến trường chỉ huy tướng sĩ lực kháng đại địch, nhưng ở trên giường hưởng thụ cá nước thân mật, dạng này cầu quan, Phương Nho cũng không muốn lưu hắn, giết hắn cũng là chết không có gì đáng tiếc, chết chưa hết tội.

Thử nghĩ một chút, nhiệt huyết tướng sĩ, không sợ hi sinh, bảo vệ quốc gia tại chiến trường tiền tuyến rơi vãi nhiệt huyết, bọn họ tướng quân nhưng ở trên giường ham muốn tư nhân. Muốn, cùng một cái nữ nhân ở trên giường tung chính mình sắc. Muốn.

Dạng này tướng quân, trừ chết, còn có thể làm gì?

"Đại ca, chính là hắn, chính là hắn bá huỳnh đệ chúng ta tuôn ra ngoài tháp." Ngay tại Phương Nho đi ra thành này chủ phủ, đi ra bên ngoài lúc này, đột nhiên một đám người xuất hiện ở hắn phía trước, một người trong chỉ vào hắn, rất là phần nộ nói rằng.

Phương Nho vừa nhìn, cái này chỉ mình, không phải là vừa mới tại trên tường thành, chính mình sợ đến nhảy xuống tường thành không có chết ra Trần Yêu Tháp người sao?

Không nghĩ tới, hắn vậy mà gọi người, tìm phiền toái cho mình thôi.

Cái kia được xưng là đại ca, tại Phuong Nho trong mắt, là cả người cao ngất như môn ném lao, toàn thân y phục còn nhuộm đầy vết máu thanh niên.

Cái này thanh niên, mày như vậy mực, hai mắt hân khí bức người, trong tay nắm một thanh trường kiếm, trường kiếm tại trong vỏ kiếm, như một cái không vũ Vô Tú Tài.

Hắn trên y phục vết máu, có một cổ tanh hôi, hiển nhiên là trong chiến trường, chém yêu Đồ Ma, Yêu binh huyết dịch lấp bắp ở trên người hắn đưa tới.

Hắn hân khí bức người hai mắt, hiện lên hàn mang đánh giá Phuong Nho, Phuong Nho cũng đánh giá hắn.

Nhìn sơ một chút, Phuong Nho cũng biết, người này khả năng chính là Thiên Kinh Minh ở nơi này Thủy thành trong chiến trường một cái đầu mực, có thể chính là tại Trần Yêu Tháp bên ngoài, hắn tại Thiên Kinh Minh địa vị, vậy cũng không thấp.

Bởi vì Phuong Nho đã cảm thụ được, người này thực lực, đã đến Hóa Khí Cảnh sơ kỳ chệch lên, khoảng cách Hóa Khí Cảnh trung kỳ cũng còn sót lại như vậy một chút khoảng cách.

Thế nhưng liền chút thực lực ấy, đã nghĩ tìm chính mình phiền phức, vậy đơn giản là tự rước nhục, Phuong Nho căn bản không quan tâm, cũng không để hắn vào trong mắt.

Đối với Thiên Kinh Minh tại Thủy thành chiến trường sở tổ sở vị, Phuong Nho hận không thể tìm ra người trong cuộc tới quát hắn hai bạt tai.

Hiện tại chính mình không đi tìm, hắn ngược lại tìm đến, cái này ở giữa Phuong Nho ý muốn.

"Đại ca, cái này sức sinh hư chúng ta quy củ, không giao bảo hộ phí coi như, còn động thủ đánh người, bả mấy người chúng ta huynh đệ quét ra ngoài tháp, thù này phải báo a." Cái kia từ nhảy tường thành người, cắn răng trừng mắt Phuong Nho ở bên hét lớn.

"Vừa rồi không đem người quét ra Trần Yêu Tháp, là ta sai, không có ý tứ ta quá nhân từ!" Phuong Nho ánh mắt từ cái kia được xưng là đại ca trên thân người dời, lạnh lùng trừng đến gọi là ồn ào trên thân người, lắc đầu, nói: "Hiện tại, ta sẽ không lại nhân từ."

Phuong Nho nói vừa xong, cước bộ chính là động.

Hắn đi phía trước dời một cái, thân thể như một vệt ánh sáng, tốc độ kinh hồng, trong chớp mắt liền cướp đến gọi là rầm rĩ người trước mặt, đâm tới một quyền.

Hắn đây là muốn tại nhóm người này trước mặt, đem cái này gọi là rầm rĩ người, đánh ra Trần Yêu Tháp.

Cái này cũng biểu hiện ra hắn thực lực cường đại, cùng quyết tâm.

Dù là người tên là nhiều hơn nửa người tới, cũng không có ai có thể bảo vệ được người.

Muốn người cút, người phải cút.

PS: Hôm nay hướng bằng, chúng ta nhiệt huyết đánh một trận a! Vô hạn bạo phát. Có bao nhiêu càng bao nhiêu hơn. Mời lẫn nhau chuyển cáo.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 259: Một người đã đủ giữ quan ải canh hai

"A..." Kêu gào người căn bản không nghĩ tới, Phuong Nho vậy mà lại tại chính mình người đồng thể mạnh tình huống dưới, còn dám đối với mình trong nháy mắt xuất thủ, đây quả thực là không đúng lẽ thường.

"Cút cho ta!" Phuong Nho căn bản không quản đối phương có bao nhiêu nhân mã, làm được chính là nhất kích tất sát, trước tiên đem cái này gọi là rầm rĩ người quét rác đồng dạng liếc đi ra ngoài hãy nói.

"Ách!" Một bên được xưng là đại ca người, đã ở trong nháy mắt phục hồi tinh thần lại, hắn khiếp sợ, kinh ngạc đồng thời, trong nháy mắt cái kia giữ chuỗi kiếm bên trong tay, vụt vừa vang lên, một thanh thanh phong lưu chuyển trường kiếm rút đi ra, chớp mắt liền hướng Phuong Nho một lạt.

"Quá không coi ai ra gì, người một cái thẳng khôn." Hắn tiếng giận dữ âm cũng vang lên theo, trường kiếm hàn mang bắn ra bốn phía, liền muốn cắm vào

Phuong Nho đầu lâu bên trong đi. "Tại ta Luru Vô Ngũ trước mặt, lại vẫn dám công nhiên hành hung, ngươi đơn giản là muốn chết."

"Chết đi cho ta!" Phuong Nho nổi giận gầm lên một tiếng, một quyền liền nện ở sọ đến gốc lẳng kêu gào người trên đầu, trong nháy mắt, hắn liền hóa làm một ánh hào quang, bị đánh ra ngoài tháp.

Huru!

Bên tai, trừ Luru Vô Ngũ gào thét, còn có một đạo sắc bén đâm xuyên không gian âm thanh truyền đến, như vậy sắc bén âm thanh, để cho Phuong Nho da đầu đều ở đây tê dại.

Hiển nhiên, hắn một kiếm này, chính là muốn một kiếm đâm xuyên đầu mình, đem mình quét ra Trần Yêu Tháp.

Cùng một thời gian, Phuong Nho cảm giác được, chính mình Mệnh Phù, kịch liệt sóng gió nổi lên, tựa hồ là cảm thụ được chính mình tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc, liền muốn hóa thành một cỗ lực lượng, đem chính mình tổng xuất Trần Yêu Tháp.

Phuong Nho rốt cuộc biết, mạng này phù bảo mệnh tác dụng, chỉ cần gặp phải đứng bên bờ vực sống chết thời khắc, Mệnh Phù liền sẽ tự động thiêu đốt, sau đó hóa thành một cỗ lực lượng, đem vãng mệnh người đưa đi.

Thế nhưng Phuong Nho làm sao có thể để cho loại tình huống này xuất hiện, đầu hắn phiên diện, một quyền quét ngang, đối lấy Luru Vô Ngũ lạt tới mũi kiếm, lấy huyết nhục chống lại.

Thời khắc ở giữa, tại Phuong Nho trong quả đấm, liền bắt đầu khởi động lên một cỗ nồng nặc lực lượng hùng hồn.

Oanh!

Kiếm cùng quyền một cái va chạm, sắc bén kia mũi kiếm, phụt lên ra vài đạo kiếm khí, mãnh mẽ hướng Phuong Nho đánh tới, Luru Vô Ngũ thì phải ở nơi này trong một kích, đem Phuong Nho quét ra Trần Yêu Tháp.

"Đao tới!"

Phuong Nho chậm qua một hơi thở, trong lòng nhất niệm, trong cơ thể Hóa Ma Đao võ học thoáng chốc vận hành, ông thanh vừa vang lên, một thanh kim sắc Bá Đao xuất hiện ở trong tay.

Vết đao giương lên, mãnh mẽ hướng Luru Vô Ngũ bổ tới.

Tại dưới một đao này, cái kia đao khí tung hoành, Luru Vô Ngũ thần sắc chấn động, tại Phuong Nho đao ý bên trong, hắn chứng kiến một cỗ không thể địch nổi cường đại quyết tâm cùng ý chí.

Một thiếu niên, lấy hắn lưng khởi động một phương trời cao, đỉnh thiên mà đứng, không ngừng vươn lên.

Cái này cường đại Tinh Thần Ý Chí cùng quyết tâm, tại Phuong Nho đao ý bên trong, liền xuất hiện ở Luru Vô Ngũ trong tầm mắt, chứng kiến cuộn cuộn đại thế một đao, nội tâm hắn Âm Sinh ra không thể chiến thắng tâm tư.

Những cái kia cùng hắn cùng nhau đến đây Thiên Kinh Minh người, thực lực ở tại bọn hắn trong chiến đấu, đã có thể bỏ qua không tính, bị Phuong Nho đao khí đảo qua, chớp mắt thì có mấy người hóa làm quang mang bị quét ra ngoài tháp.

"Luru Vô Ngũ, bọn ngươi Thiên Kinh Minh, thực sự là không có điều ác nào không làm, vậy mà lợi dụng đồng môn liếc tháp quý giá thời gian tu hành, thỏa mãn tư dục, thu quát cái gọi là bảo hộ phí? Các ngươi còn là người sao? Hôm nay ta xem ngươi bảo vệ ai." Phuong Nho tiếng giận dữ âm vang lên, "Ngay cả ngươi, sợ rằng tự thân đều khó bảo toàn."

Oanh!

Đao khí như trường hồng, nửa tháng giống như giương cung.

Cuộn cuộn phi nhanh bổ về phía Luru Vô Ngũ, ở nơi này một đao bên trong, Luru Vô Ngũ đầu gì cũng là Hóa Khí Cảnh sơ kỳ chếch lên nhân vật, đang khiếp sợ trong nháy mắt sau đó, trường kiếm trong tay của hắn, thời khắc ở giữa nổi lên như sương lạnh quang mang.

"Một kiếm hóa ma!"

Tại Luru Vô Ngũ một kiếm này bên trong, nhất thời trong không gian bắt đầu khởi động lên một cỗ rung động, phảng phất một đạo thiêu đốt hỏa diễm kiếm quang từ trong hư không chém xuống, trong kiếm quang, một cỗ sức mạnh mạnh mẽ tựa hồ muốn đâm xuyên trời cao, bả Phuong Nho trầm dưới kiếm.

Đây chính là Luru Vô Ngũ cường đại nhất võ học chiến kỹ, liếc mắt liền biết là chính tông Hoàng cấp võ học chiến kỹ.

Đối mặt Phuong Nho, hắn đã cảm giác được một cỗ không thể chiến thắng ý chí, lúc này hắn cũng đã tận chính hắn cố gắng lớn nhất, không muốn tại Phuong Nho trên tay bị bại quá khó chịu.

Ừng ừng!

Như từ trong hư không chém xuống phát cáu điểm kiếm quang, thời khắc ở giữa cùng Phuong Nho cái kia cuộn cuộn đại thế, không thể ngăn cản đao khí đánh vào một chỗ.

Chỉ một thoáng, không gian này phẳng phất như thủy tinh nghiền nát, cường đại trùng kích dư ba, bốn phía cuộn sạch.

Những cái kia thực lực cúi xuống Thiên Kinh Minh thành viên, còn chưa kịp trốn tránh, đã bị cái này cường đại sóng xung kích vén thượng thiên, trên không trung, hóa làm từng đạo quang mang, bị quét ra ngoài tháp.

Phốc!

Lưu Vô Ngũ thân là vết đao trên mũi kiếm chống lại người, hấn một kiếm này, mặc dù đã rất lợi hại, thế nhưng đối mặt Phuong Nho, bằng thực lực của hắn tu vi, vẫn là chênh lệch quá xa.

Toàn thân hắn, lúc này trong cơ thể ngũ tạng đều bị một cỗ cường đại lực lượng chấn phẳng phát đi vi, trong cơ thể khí huyết sôi trào không ngớt, một ngum nhiệt lưu nhấm yết hầu chỗ mãnh mẽ vọt.

Trong chớp mắt, một ngum nhiệt huyết phụt lên ra, thân thể rút lui, lao đảo một cái suýt chút nữa ngã xuống.

Suru!

Phuong Nho cước bộ nhảy lên, thân thể vút qua ở giữa, cũng đã đến Lưu Vô Ngũ trước mặt.

Lưu Vô Ngũ ở trước mặt mình, cùng mình phỏng đoán, vẫn là quá yếu, vô luận là tu vi, vẫn là lực lượng, cùng mình không ở một cấp bậc.

Trong chớp mắt, một thanh kim sắc Bá Đao, liền đỡ đến Lưu Vô Ngũ trên cổ.

Phuong Nho lạnh lùng nhìn hắn, không tình cảm chút nào ba động, có chỉ là cường đại phần nộ.

"Lưu Vô Ngũ, Thủy thành trong chiến trường, các người Thiên Kinh rác rưởi mình, còn có bao nhiêu rác rưởi đi lấy thu bảo hộ phí hoạt động, thu quát đến đây liếc tháp đồng môn Tử Khí Đan?" Phuong Nho quát hỏi: "Người đừng cho rằng Trần Yêu Tháp thế giới, chỉ là một cái thế giới giả tưởng, ta cho người biết, tháp này bên trong yêu vật, đều là thật thật tại tại chân thực sinh mệnh, mà Võ Quốc đại biểu cho ta nhân tộc tinh thần vị trí, các người dĩ nhiên tại loại này Dân Tộc Đại Nghĩa trong chiến trường, bản thân tư dục ức hiếp đồng môn, khi dễ đến trên đầu ta, ta liền không thể chịu đựng, đối với các người loại này bại hoại, ta Phuong Nho gặp một lần giết một lần!"

"Phuong Nho." Lưu Vô Ngũ nhướng mày, một tay lấy khoe miệng tơ máu biến mất, chứng kiến gác ở trên cổ mình kim đao, hắn ngược lại ngửa mặt lên trời cười ha ha. "Phuong Nho thật sao? Tốt, người cũng dám công nhiên khiêu khích Thiên Kinh Minh, ta cho người biết, từ nay về sau, cái này khu trong nội môn, đem không có người đất dung thân."

"Thật sao?" Phuong Nho nhíu mày lại, cười lạnh một tiếng gian phòng này, nắm chuôi đao tay chớp mắt dùng sức. "Ta hiện tại liền đem người cái này rác rưởi quét sạch đi ra ngoài, sau này tại Trần Yêu Tháp lại gặp nhau, ta như cũ không nhân thủ mềm, Thiên Kinh Minh ở trong mắt ta, chính là một đồng cỏ, người bất quá là cái này cỏ trong một cái thư."

Răng rắc!

Phuong Nho nói vừa xong, vết đao lôi kéo, thời khắc ở giữa, Lưu Vô Ngũ liền hóa đạo một ánh hào quang biến mất không thấy gì nữa, đã bị quét ra ngoài tháp.

Hồ!

Phuong Nho thu Hóa Ma Đao, thở ra một hơi thật dài, ngửa đầu nhìn một chút liền muốn sáng choang trời cao.

PS: Thiêu đốt nhiệt huyết thời điểm đến. Không oán không hối một lần xung phong. Thành bại bất luận đều là anh hùng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 260: Giương cung bạt kiếm canh ba

Thiên Kinh Minh tại Thủy thành trong chiến trường, hẳn là chiếm lấy đã lâu, sợ rằng chiến đấu sẽ không ngớt a!

Phương Nho ở trong lòng suy tư về, chậm rãi hướng trên tường thành bước đi.

Mà lúc này, tại Trấn Yêu Tháp bên ngoài, cũng đã là một mảnh ồn ào muôn người đều đổ xô ra đường.

"Ta trời ạ, các người mau nhìn, cái kia con ngựa đen bả Ngạo Cửu Thiên dồn xuống tới!"

"Quá kinh khủng, lại tăng lên một cái thứ tự."

"Phương Nho, thực sự là hắc mã bên trong hắc mã, sợ rằng tại mấy ngày nữa, Ngạo Cửu Thiên đều phải bị bài trừ bằng bên ngoài."

"Nói cái gì đó, chúng ta Cửu ca làm sao có thể bị hấn nặn đi ra." Một gã Thiên Kinh Minh thành viên, lập tức phản nộ phản bác.

"Người mất mù sao? Trấn Yêu Bảng ngay tại cái kia, lẽ nào người không nhìn thấy." Một gã đệ tử rất là cuồng ngạo cười mắng.

Xa xa, nhất đại đội đệ tử, trùng trùng điệp điệp hướng Trấn Yêu Tháp lao tới mà đến.

Lúc này chính là ban ngày buổi xế chiều, cũng là một ngày liếc tháp thời gian.

Cái này trùng trùng điệp điệp đội ngũ, rất là chỉnh tề, dẫn đầu dĩ nhiên là Ngạo Cửu Thiên, tại hấn bên cạnh, là vẻ mặt lửa giận Lưu Vô Ngũ, còn có hai gã khác thanh niên.

Hiển nhiên, cùng Ngạo Cửu Thiên song song hành tẩu, nhất định là cái này Thiên Kinh Minh bên trong, có điểm địa vị nhân vật.

Vây quanh ở Trấn Yêu Tháp bên ngoài, chờ đợi tiến nhập Trấn Yêu Tháp bên trong liếc tháp đệ tử, nghe đến đó chỉnh tề tiếng bước chân, đều ngưng nghị luận, ánh mắt xem ra, nhất thời đều tan tác như chim muông.

Tại nội môn sống lâu đệ tử, vừa nhìn thấy cái này tư thế, bọn họ cũng biết Thiên Kinh Minh lại muốn làm cái gì chuyện xấu, đây là tập kết lực lượng, làm một ít khác người sự tình.

"Mau nhìn, Thiên Kinh Minh lại xuất động."

"Không biết người nào quý xui xẻo chọc vị này ôn thần, xem tiếng này thế, lại là phải đến Trấn Yêu Tháp bên trong thanh trừng a!"

"Ai, ta nghe nói hiện tại Trấn Yêu Bảng thượng đột nhiên xông tới hắc mã Phương Nho, dường như tại Trấn Yêu Tháp bên trong, cùng Thiên Kinh Minh đối đầu, người xem cái kia lão ngũ không có, hẳn chính là bị Phương Nho tuôn ra tới."

"Trời ạ! Người uống thuốc chưa vậy? Lòi như vậy người cũng dám nói."

"Đi, người thích tin hay không, ta ngược lại cũng là nghe nói..."

"Mặc kệ nó, ngược lại không phải nhằm vào ta tới là được, Thiên Kinh Minh lần này xuất động lực lượng, so đã từng đối phó mười hai sinh đem còn không lờ, sợ rằng thực sự là đụng với ngạnh tra." Từng tên một đệ tử châu đầu ghé tai, khe khẽ bàn luận, tâm sợ bị người khác nghe được.

Cũng thế, dám nói Thiên Kinh Minh nói bậy, đơn giản là tự rước lấy họa sự tình.

Phải biết, Thiên Kinh Minh tại nội môn, đã là thanh danh tại ngoại, đương nhiên, cái này thanh danh cũng không phải là tốt danh tiếng, người gặp người sợ tồn tại.

", Phương Nho cái này súc sinh, thực sự là ăn gan hùm mật gấu, cũng dám tại Trấn Yêu Tháp bên trong, đối ta Thiên Kinh Minh huynh đệ động thủ." Ngạo Cửu Thiên vẻ mặt sương lạnh, tức giận bức người, vừa đi vừa quay đầu nhìn một chút bên người Lưu Vô Ngũ, tự tay tại hấn phía sau lưng vỗ vỗ, nói: "Lão ngũ, người yên tâm, lần này, chính là tập bọn ta huynh đệ chỉ lực, cũng phải đem cái kia súc sinh, tuôn ra Trấn Yêu Tháp."

"Cửu ca, hiện tại Thủy thành trong chiến trường, còn có Mạc Tà cùng sao Hôm, không biết có hay không cùng Phương Nho cái kia súc sinh tao ngộ bên trên." Lưu Vô Ngũ khẽ cắn môi, nhìn Ngạo Cửu Thiên nói rằng: "Ta không nghĩ tới, trong nội môn vậy mà xuất hiện một người như vậy, Cửu ca, đến lúc đó tại Trấn Yêu Tháp bên trong, cũng nhất định phải cẩn thận, thực lực của hấn không thể phủ nhận, rất mạnh!"

"Sợ hấn cái gì, cường thịnh trở lại cũng như cũ luân chết hấn." Ngạo Cửu Thiên không lấy vì sâu phi một ngụm, trên mặt hiện lên khinh thường cười nhạt, nhìn về phía bên người hai gã khác thanh niên nói rằng: "Tiểu Quang, tiểu đao các người lòng tin sao?"

"Cửu ca, đây là chúng ta cực kỳ có lòng tin chuyện." Một người có mái tóc rất thưa thớt như người hói đầu thanh niên liếm liếm môi, lộ ra âm hiểm cười hồi đạo, hẳn chính là để cho trần trụi

"Sát nhân chuyện này, giống như chúng ta nữ nử, nhẹ nhàng như thường, hắc hắc, " tiểu đao cái kia chặt hẹp hai mắt, khẽ hí một cái, như hai đạo vá,

trong sắc mặt đều là hèn mọn biểu tình. "Giết hần chỉ là đem hần quét ra Trần Yêu Tháp, nhiệt huyết sôi trào, vết đao liếm máu, mà cùng một cái nữ nhân ở trên giường cuộn cuộn, hắc hắc, tư vị kia cũng là hồi vị vô cùng đây này."

"Thao, ngươi liền không thể chính kinh một điểm, suốt ngày tỉnh. Trùng lên óc, cẩn thận hút khô ngươi." Ngao Cửu Thiên quát mắng một tiếng, tự tay tại tiểu đao trên đầu hung hăng vỗ một cái. "Lúc này đây, liền để hần nổi danh, đương nhiên ra là một cái giết tên, hần không phải sáng tạo cái gì rác rưởi. Để Minh thể lực sao? Dám cùng ta Thiên Kinh Minh là địch, ta xem có ai dám gia nhập vào hần."

"Cái kia gọi Trịnh Kỳ Dương, không phải tại lực mạnh tuyên dương à." Một gã phía sau hần đệ tử, đột nhiên cảm một câu nói, dường như tại vui vẻ chính mình bảm bảo một đại sự.

"Ta đi ngươi. Mẹ, lúc nào đến phiên ngươi nói chuyện." Ngao Cửu Thiên xoay người chính là một cái lỗ tai, đánh cho cái này Thiên Kinh Minh đệ tử, trên gương mặt năm đao vết máu, hần cũng không biết Ngao Cửu Thiên vì sao phải đánh chính mình, rất là ủy khuất bùm mặt không dám thở mạnh.

"Cửu ca yên tâm, Trịnh Kỳ Dương ta biết, chỉ cần tại Trần Yêu Tháp bên trong bị ta gặp, ta liền nhất định diệt hần." Tiểu Quang cười hắc hắc, nhìn Ngao Cửu Thiên nói rằng.

"Ừm, chỉ cần cùng Phương Nho có quan hệ người, giết không tha!" Ngao Cửu Thiên lạnh lùng hừ một cái nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng.

Bọn họ nhất đại đội nhân, không dưới năm trăm người, trùng trùng điệp điệp đi tới Trần Yêu Tháp cánh cửa, đột nhiên, Ngao Cửu Thiên ánh mắt, đầu đến Trần Yêu Bảng bên trên.

Chứng kiến Trần Yêu Bảng thượng thứ tự trong nháy mắt, hần mặt đều xanh.

Phương Nho tên, lúc này đã đem hần thay thế được, đến vị thứ chín, mà Ngao Cửu Thiên tên, đã bị dồn xuống đến, đến người thứ mười.

Lúc đầu Ngao Cửu Thiên đứng hàng đệ cửu, hiện tại đã không còn tồn tại, Phương Nho chiếm lấy.

"Súc sinh!" Ngao Cửu Thiên nhìn không được nổi giận một tiếng, "Lại lần này xuống dưới, lão tử đều phải bị hần bài trừ bảng bên ngoài, cái này còn được!"

"Cửu ca không nên tức giận, sau ngày hôm nay, cái này súc sinh đem không có cơ hội tại Trần Yêu Tháp an tâm tu hành!" Một bên tiểu đao lập tức thoải mái nói rằng: "Về sau, hần Phương Nho chính là ta Thiên Kinh Minh địch nhân, trên trời dưới đất, đem không có ân thân địa phương, xin bớt giận."

Một bên Lưu Vô Ngũ nhưng không có lên tiếng, nói thật, dù là hôm nay xuất động Thiên Kinh Minh nhiều như vậy thành viên, hơn nữa liền Ngao Cửu Thiên còn có tiểu đao Tiểu Quang các loại (chờ) Thiên Kinh Minh có chút nhân vật thực quyền đều xuất động.

Thế nhưng hần lại vẫn là không có lòng tin, hần cùng với Phương Nho trận chiến kia, hần nhớ buồn như mới, Phương Nho một đao kia phong tình, một đao kia đao ý, đao ý bên trong chỗ bắt khuất quyết tâm cùng ý chí.

Thiếu niên kia đỉnh thiên mà đứng, lấy tự thân lưng, khởi động phía trên trời cao.

Ý cảnh như thế này, để cho Lưu Vô Ngũ ngẫm lại cũng cảm giác khiếp sợ và nghĩ mà sợ, như một giấc mộng yếm, loại ở trong lòng hần, để cho hần đối mặt Phương Nho, thì có một loại không thể chiến thắng cảm giác.

Phương Nho ý cảnh, hần thấy, thực sự quá cường đại, hần từ cho là mình lĩnh ngộ không giống Phương Nho như thế ý cảnh.

Ý cảnh như thế kia, cần thiết Tinh Thần Ý Chí, bao hàm đồ vật rất nhiều.

PS: Để Minh bắt nguồn từ lùm cỏ, tương lai mỗi người như long. Để Minh các huynh đệ, chúng ta kiếm chỉ phương xa đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 261: Gió nổi mây phun canh tư

Đã muốn một người tinh thần như một, còn phải tại cảm ngộ bên trong thăng hoa ra đạo của chính mình.

Phương Nho đạo, ở trong mắt Lưu Vô Ngũ, là vô cùng mê mông, liền đôi biểu hiện lấy thiên đạo trời cao, đều áp không khom hần lưng, cũng không

thể để cho hấn khuất phục, thử hỏi, còn có cái gì có thể lấy ngăn cản cho hấn?

Đây chính là Luru Vô Ngũ không có lòng tin đầu nguồn, hôm nay mặc dù xuất động Thiên Kinh Minh nhiều người như vậy, thế nhưng Luru Vô Ngũ nghĩ đến, tại Trấn Yêu Tháp lúc, Phương Nho vẫn là lấy sức lực một người, tại hấn mí mắt hạ, đem tên kia đệ tử quét ra ngoài tháp.

Loại kia không biết sợ khí thế, lấy tánh mạng người ta tại hàng ngàn hàng vạn bảo hộ bên trong cường hấn, đã rung động thật sâu ở Luru Vô Ngũ.

"Lão ngũ, tại sao không nói chuyện." Ngạo Cửu Thiên chứng kiến Luru Vô Ngũ tựa hồ có tâm sự, chính là vỗ vỗ bả vai hấn hỏi: "Người sẽ không bị Phương Nho dọa sợ chứ? Ha ha."

"Cửu ca, cẩn thận chạy được vạn năm thuyền, tất cả vẫn là cẩn thận mới là tốt." Luru Vô Ngũ ho khan một tiếng, cười khổ một tiếng nói rằng: "Ta đang suy tư Phương Nho ý cảnh, thật rất cường đại, không giao thủ sẽ không hiểu."

"Thao, người thực sự là bị Phương Nho dọa sợ." Ngạo Cửu Thiên rất tức tối đẩy đẩy hấn, nói: "Người yên tâm, hôm nay Cửu ca ta liền giúp người tìm về lòng tin, giúp người an ủi một chút."

"Đi lĩnh Mệnh Phù a!" Luru Vô Ngũ ngượng ngừng cười, nói ra một tiếng, thất hồn lạc phách hướng Mệnh Phù lĩnh chỗ đi tới.

Đúng vào lúc này, lại nhất đại đội tiếng bước chân cấp tốc truyền đến.

Ngạo Cửu Thiên đám người tìm theo tiếng nhìn lại, nhất thời chứng kiến một đội trùng trùng điệp điệp đệ tử, lấy Dụ Siêu cùng Phong Phá Lang dẫn đầu, đang nhanh chóng hướng Trấn Yêu Tháp chạy tới.

Ở bên cạnh họ, còn có Mạc Ưu Nhi đám người, đều là cái này hai đại trong thế lực, có uy tín danh dự nhân vật, thực lực cũng không sai.

Hôm nay, tại Trấn Yêu Tháp đội liếc tháp đệ tử, xem như là mở mắt, Thiên Kinh Minh đại đội nhân mã vừa tới, hiện tại Hồng Trần Cự Mộng cùng thủy mặc giang sơn nhân mã, lại lấy tập kết phương thức xuất hiện.

"Hôm nay là cái ngày gì?" Một cái đệ tử có điểm khiếp sợ ngần ngại hỏi.

"Đúng vậy a! Đây là muốn Đại Quyết Chiến thời gian sao?" Một gã khác đệ tử cũng khiếp sợ nói rằng.

"Nội môn tam đại thế lực lớn nhất, hôm nay thật không ngờ vừa khốp tập kết? Thiên, đây là muốn làm gì?"

"Người xem, Hồng Trần Cự Mộng Dụ Siêu cùng thủy mặc giang sơn Phong Phá Lang, hai cái này đại biểu cho cái này hai đại thế lực lão đại, dĩ nhiên tại lúc này đây như thế đồng tâm đi cùng một chỗ, lẽ nào liên minh bọn họ?"

"Trời mới biết! Ta cũng không phải bọn họ thành viên."

"Ta bấm ngón tay tính toán, hôm nay có xảy ra chuyện lớn!" Một gã đệ tử rất là giả trang khép ngón tay than thở.

"Thôi đi, còn cần người tính? Mẹ trang bức, bị sét đánh." Tất cả mọi người đối hấn giờ ngón tay giữa lên, chửi bới, sợ đến hấn đầu cũng không dám ngẩng lên.

Đây là làm cho công phần.

"Mẹ, bọn họ tới xem nào nhiệt gì?" Ngạo Cửu Thiên lạnh lùng hừ một cái, sắc mặt trở nên cực vi khó coi."Lẽ nào liên minh bọn họ?"

Hôm nay là hấn Thiên Kinh Minh đối phó Phương Nho, thế phải bả Phương Nho quét ra ngoài tháp thời gian, hiện tại Dụ Siêu cùng Phong Phá Lang mang theo trùng trùng điệp điệp nhân mã cũng tới, cái này đáng giá suy nghĩ.

Sợ rằng Dụ Siêu bọn họ cũng là lai giả bất thiện, huống hồ chứng kiến Dụ Siêu cùng Phong Phá Lang đi cùng một chỗ, Ngạo Cửu Thiên đã ở suy đoán, bọn họ có phải hay không thế lực liên minh.

Nếu như liên minh, hai đại thế lực đồng khí liên chi, cái kia sợ rằng trong nháy mắt liền sẽ cùng Thiên Kinh Minh không khác nhau chút nào, tại về số người từng có cái này mà không bằng.

"Nha, Ngạo Cửu Thiên, rất khéo a!" Dụ Siêu đám người đi tới, chính là phân phó tất cả đệ tử đi vào lĩnh Mệnh Phù, chợt chính là nhìn về mặt không vui Ngạo Cửu Thiên, hi hi tiểu kiêu đánh tới bắt chuyện.

Không rõ tình huống người, còn tưởng rằng Dụ Siêu cùng Ngạo Cửu Thiên là quan hệ tốt bằng hữu, biết tình huống người biết, Dụ Siêu vĩnh viễn là cái này hi hi tiểu kiêu đáng đáp, dường như xưa nay sẽ không tức giận.

"Đứng dịp cái gì đứng dịp, các người hôm nay làm gì tới." Ngạo Cửu Thiên khí tay áo vung, lạnh lùng nhìn Dụ Siêu cùng Phong Phá Lang, hỏi ra một câu rất khôi hài.

"Đây là cái gì? Đây là Trấn Yêu Tháp đi, ta không đi sai địa phương a?" Dụ Siêu chỉ vào Trấn Yêu Tháp rất là nghi hoặc cười khẩy nói: "Lẽ nào cái này Trấn Yêu Tháp thành nhà người? Chỉ cho phép người đi, không cho phép chúng ta đi a?"

"Ngươi..." Ngao Cửu Thiên lập tức bị khí có điểm nghẹn lời, trong lúc nhất thời không biết nói cái gì cho phải. "Tốt, ngươi rất có loại."

"Lẽ nào ngươi không có loại sao? Ta đi, ta hiện tại mới biết được." Dụ Siêu ha hả cười, chợt vỗ vỗ bên người tháp sắt cự hán, hai người cất tiếng cười to. "Ngươi vậy mà không có loại, ha ha ha..."

"Muốn chết! Một con cá chết, một cái đồng nát, đơn giản là tuyệt phối." Ngao Cửu Thiên toàn thân đều bị khí run rẩy, muốn không phải là không có lòng tin lấy một chọi hai, hẳn sợ rằng lập tức phải động thủ bà Dụ Siêu cùng Phong Phá Lang thu thập.

Thế nhưng đối mặt Dụ Siêu hai người, hẳn biết mình coi như xuất ra tất cả vốn liếng, cũng không khả năng đánh thắng được người ta, coi như Lưu Vô Ngũ đám người hỗ trợ, cái kia Dụ Siêu cùng Phong Phá Lang bên người, cũng còn có Mạc Ưu Nhi đám người.

Dạng này chiến đấu, hẳn không nắm chắc, ngược lại để Dụ Siêu bọn họ cười không được.

"Đương nhiên, chúng ta là anh em tốt, làm sao có thể không xứng, ngược lại là ngươi." Dụ Siêu ngưng cười âm thanh, nhìn quét một chút tại Ngao Cửu Thiên bên người đối với mình nhìn chăm chăm tiểu Quang cùng tiểu đao, cười nói: "Ngươi và bọn họ ngược lại là thật xứng, có thời gian làm cào cơ, bạo bạo cục cũng không tệ nha."

"Cút cho ta!" Ngao Cửu Thiên lúc này sắc mặt đều khí bá trắng, cũng lại không không chế được, không quan tâm một quyền hướng Dụ Siêu ném tới.

Dụ Siêu nụ cười vừa thu lại, trong chớp mắt một quyền mà lên, hai người quả đấm đánh vào một chỗ, nhấc lên một cỗ khí lãng.

Bành!

Hai người đều rút lui hai bước, hiển hiện ra thể lực ngang nhau tương xứng thực lực tu vi.

"Muốn đánh đến bên trong đánh, nơi đây để cho người ta chế giễu." Phong Phá Lang vung tay vung chân, thật to tiếng nói rống một câu, trừng mắt Ngao Cửu Thiên đám người, chỉ chỉ Trần Yêu Tháp nói rằng.

Tiểu đao cùng tiểu Quang nhấc chân lên bước, chứng kiến Phong Phá Lang lại lùi về, đối mặt cái này như tháp sắt cự hán, hơn nữa thực lực không tệ, bọn họ tự biết không phải là đối thủ, đã không dám động thủ.

Tràng diện trong lúc nhất thời giương cung bạt kiếm, tràn ngập mùi thuốc súng, thành một đạo bắt đầu phiên giao dịch đồ ăn, để cho hiện trường đệ tử, đều gọi thẳng đã nghiền, hẳn không thể bọn họ lập tức làm.

Phong Phá Lang, trong nháy mắt để cho những cái kia xem cuộc vui đệ tử phần nộ không thôi, nói như thế, là không có khả năng có một ăn no đại chiến chi nhân phúc.

Đến Trần Yêu Tháp đi, đánh lộn chuyện, ai còn có tâm tình xem ở đâu, đều nắm chặt tu hành, không muốn lãng phí quý giá này thời gian.

Dù sao không có thực lực cường hãn, rất dễ dàng đã bị yêu thú quét ra ngoài tháp.

"Ngao Cửu Thiên, hôm nay ngươi mục, ta đã biết." Dụ Siêu thu liễm hi bi tiểu kiếm biểu tình, nhìn Ngao Cửu Thiên nói rằng: "Muốn trí Phương Nho vào chỗ chết, hỏi trước một chút chúng ta!"

"Được a, vậy thì tại Trần Yêu Tháp bên trong, xem xem ai chết trước đi." Ngao Cửu Thiên trong sắc mặt hàn mang càng phát ra nồng nặc, lãnh lạnh rên một tiếng, xoay người hướng lĩnh Mệnh Phù địa phương bước đi.

PS: Hôm nay vô hạn bạo bạo bạo bạo! Liều mạng, chiến đấu a!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 262: Hết sức căng thẳng năm canh

Dụ Siêu đám người chứng kiến Trần Yêu Bảng bên trên, đã sát nhập tên thứ chín Phương Nho tên, trên mặt bọn họ nổi lên một cỗ vui vẻ.

Mạc Ưu Nhi càng là năm năm trắng noãn như hành quả đấm, hẳn đã đem Trần Yêu Tháp bên trong, liên quan tới chính mình cùng Phương Nho đánh chết

Hắc Mao Sư Vương sợ tình, nói cho Phong Phá Lang.

Lúc đầu Phong Phá Lang còn muốn để cho Mạc Ưu Nhi bả Phung Nho kéo đến thủy mặc giang sơn, hiện tại đã bỏ ý niệm này đi, một là hẳn biết Phung Nho có chính mình thế lực, hai là Mạc Ưu Nhi đã tại cùng Phung Nho trong khi chung, bị Phung Nho phẩm chất chiết phục.

Hôm nay Dự Siêu thu được về Ngao Cửu Thiên tập kết nhân thủ, muốn tại Trần Yêu Tháp bên trong, xuống tay với Phung Nho tin tức sau đó, chính là tìm được Phong Phá Lang, không nghĩ tới ăn nhíp với nhau, hai đại thế lực tập kết nhân thủ, chuẩn bị làm Phung Nho chỗ dựa vững chắc.

Có thể tại nội môn bên trong Hùng Bá Nhất Phung, thanh danh vang dội thế lực, đều có có chút tài năng, tình báo phung diện, chính là thủ vị.

Có thể Dự Siêu tại Thiên Kinh Minh an bài năm, cũng có thể tất cả mọi người an bài năm tại mỗi người trong thế lực, hỏi thăm thế lực đối nghịch nhất cử nhất động.

Đây chính là tình báo trọng yếu chỗ, không có tình báo, chính là con ruồi không đầu, không thể Liêu Dịch Tiên Cơ, đem thất bại thảm hại.

"Phung Nho thực sự là khó tin, có thể hẳn thật có hy vọng xông lên đầu bảng cũng khó nói." Mạc Ưu Nhi kinh ngạc nói rằng.

"Hắn muốn đem chính mình thế lực phát triển, cái này Trần Yêu Bảng chính là một khối biển chữ vàng." Dự Siêu từ chối cho ý kiến nói rằng: "Đi thôi, chúng ta cũng đi lĩnh Mệnh Phù, xử lý thế lực sự tình, thực sự là tiêu hao thời gian, cũng không biết Vô Quốc hiện tại thế cục thế nào."

"Xem Phung Nho bài danh, ta nghĩ Hắc Mao Sư Vương đã bị hắn đánh chết, hi hi." Mạc Ưu Nhi thì là nói như thế.

"Hắn còn chưa phải là không có bảo vệ được người, tiểu tử kia." Phong Phá Lang vui tươi hơn hờn nhìn Mạc Ưu Nhi nói rằng: "Bất quá Hắc Mao Sư Vương cũng quả thực lợi hại, chiến tranh luôn sẽ có hi sinh, điều này cũng không có thể trách hắn, đổi thành ta, ta cũng bảo hộ không người."

"Chính người đều không bảo trụ có được hay không." Mạc Ưu Nhi giận dữ nhìn Phong Phá Lang nói rằng: "Lần trước làm sao diệt đội kia mà."

"Ách..." Phong Phá Lang nhất thời im lặng, cái này tháp sắt cự hán, một chút đã bị Mạc Ưu Nhi nói rõ chỗ yếu, nghĩ đến lần trước cùng Mạc Ưu Nhi đám người đánh chết Hắc Mao Sư Vương, kết quả thật đúng là diệt đội.

"Toàn bộ lao tới Thủy thành a! Lúc này đây, chắc là một trận vui sướng lòng người đại chiến." Dự Siêu vừa đi vừa, mắt nhìn Phong Phá Lang cười nói: "Không nghĩ tới, lúc này đây chúng ta hai đại thế lực, vậy mà lấy Phung Nho vì ban đầu phát điểm, muốn tại Trần Yêu Tháp bên trong, tới một lần niềm vui tràn trề đại chiến! Ngâm lại nhân thế lực sôi trào."

"Nếu không phải là Ưu nhi nha đầu, cầm tạo thành thái độ, ta còn không muốn tranh đoạt vùng nước đục này, ai." Phong Phá Lang ngược lại là thẳng thắn biểu đạt chính mình quan điểm: "Cá chết, người đối tính? Làm sao không đem hắn kéo đến người Hồng Trần Cự Mộng, ngược lại còn vì hắn cùng Thiên Kinh Minh không tiếc huyết chiến."

"Tiêu Tiêu tỷ ý tứ, ta sẽ không phản đối." Dự Siêu sắc mặt cười nhạt một tiếng, mở miệng nói: "Nếu như bây giờ Mạc Thiên Triều đối người truyền đạt mệnh lệnh ý kiến, người lẽ nào hội không nghe sao?"

"Được rồi, người nói có đạo lý." Phong Phá Lang minh bạch Dự Siêu hành động: "Ưu nhi nha đầu, ta cho người biết a, sự kiện lần này sau đó, chúng ta thủy mặc giang sơn cũng không thể lại vì ngoại nhân đi làm tổn công mà không có kết quả đắc tội với người sự tình."

"Thiên Kinh Minh một mực là chúng ta đối đầu có được hay không." Mạc Ưu Nhi khí ục ục giậm chân một cái, giận dữ trừng Phong Phá Lang liếc mắt, nói: "Lại nói, chúng ta làm như thế, cũng là Thiên thời Địa lợi Nhân hòa a, Phung Nho bây giờ tại Trần Yêu Tháp bên trong, lại đem Thiên Kinh Minh tại Thủy thành thành viên, bao quát Lưu Vô Ngủ ở bên trong đều quét ra ngoài tháp, muốn không phải chúng ta tin tức linh thông, sợ rằng cũng không biết Ngao Cửu Thiên tập kết nhân thủ, muốn tại Trần Yêu Tháp bên trong xuống tay với Phung Nho, chúng ta cùng cá chết hợp tưng liên hoành, ngay tại Trần Yêu Tháp bên trong, cùng Thiên Kinh Minh huyết chiến một lần, coi như là luyện binh a! Lại giao Phung Nho một cái dạng này bằng hữu, có sao mà không làm đây."

"Ừm ừm, vẫn là Ưu nhi nha đầu sông tan băng." Dự Siêu gật đầu cười hi hi nói rằng: "Đồng nát, Thiên Kinh Minh đã không có khả năng cùng người trở thành bạn, mà Phung Nho lại có thể trở thành bằng hữu người, vì bằng hữu giúp bạn không tiếc cả mạng sống chuyện, người khẳng định nguyện ý làm."

"Đắc đắc đắc, khác (đừng) làm phiền, thật giống như ta là người xấu." Phong Phá Lang không nói cười, thờ dài nói: "Nếu như mình chủ biết chúng ta làm như vậy, không biết sẽ như thế nào?"

"Hắn hiện tại bế quan trùng kích cảnh giới, đầu thêm cho người đang làm gì." Dự Siêu trợn mắt một cái, ba người đi vào lĩnh Mệnh Phù cung điện nhỏ, sát bên người cùng Ngao Cửu Thiên mà qua.

Hiển nhiên, Ngao Cửu Thiên đã lĩnh Mệnh Phù, mấy người ánh mắt đều không có hảo ý lãnh liếc liếc mắt, Dự Siêu ba người vội vàng bước đi, lĩnh Mệnh Phù.

"Xem ra hôm nay Trần Yêu Tháp bên trong, đúng là tình phong huyết vũ a." Một gã đệ tử chứng kiến cái này giương cung bạt kiếm cục diện, lập tức nhỏ giọng nói.

"Tam đại đình tiếm thế lực, quyết một trận tử chiến nhíp điệu, không thể bỏ qua." Một gã khác đệ tử phụ họa nói.

"Vé vào cửa đã cầm, ta hôm nay cái gì cũng không làm, chính là đi xem trò vui." Lại một gã đệ tử nhìn một chút trên tay Mệnh Phù cười hì hì nói rằng.

"Thần tiên đánh lộn, vạ lây người vô tội, hơn nữa tiến nhập Trấn Yêu Tháp, không cùng bọn họ bảo đảm, người đều không biết có phải hay không là hội truyền tống đến bọn họ đi địa phương, cũng không cần lãng phí quý giá thời gian tu hành, hảo hảo tu hành mới là vương đạo." Một gã khác đệ tử rất là trịnh trọng nhắc nhở.

"Các người biết bọn họ vì sao lại đột nhiên thanh thế như vậy to lớn tập kết nhân thủ sao? Các người biết đây là vì cái gì sao?"

"Thao, lẽ nào người biết?"

"Các người nhìn một chút Trấn Yêu Bảng, cái kia đột nhiên xông tới hắc mã, Phương Nho! Hắc không chỉ có xông lên Trấn Yêu Bảng, hắc vậy mà không quen nhìn Thiên Kinh Minh tại Trấn Yêu Tháp bên trong sở tổ sở vì, hắc bá Thiên Kinh Minh hơn mười người, quét ra ngoài tháp!"

"ĐxxCM, đồ vật có thể ăn vậy, không thể nói lung tung, người không có bằng chứng nói như thế, nếu như bị Thiên Kinh Minh nghe được, người liền phiền phức!" Một gã hảo tâm đệ tử, khiếp sợ nhắc nhở.

"Thích tin hay không." Tên này đệ tử rất là cười nhạt rên một tiếng, trên mặt tự tin hình thái rất là làm cho người tin phục.

"Lẽ nào, người chính là trong truyền thuyết, cái kia truyền bá lời đồn người..."

"..."

Ngao Cửu Thiên sau khi đi ra, bắt đầu tụ họp nổi hắc Thiên Kinh Minh thành viên, từng cái tay nắm, từng cái chính tề có hứng thú bước vào Trấn Yêu Tháp cái kia hiện lên như sóng gợn quang mang trong môn hộ.

Đây chính là cái gọi là bảo đoàn.

Bọn họ một người tiếp một người, tay nắm, kể từ đó, tiến vào Trấn Yêu Tháp bên trong, cũng sẽ không đơn độc bị truyền tống mở, mà là sẽ hình thành một cái chỉnh thể.

Đây cũng là nội môn trong thế lực, tập trung hành động một loại phương thức, nếu như không lời như vậy, lấy Trấn Yêu Tháp thế giới diện tích, những người này tùy ý phân tán, tựa như vụn cát.

"Nhanh lên một chút!" Ngao Cửu Thiên sắc mặt tức giận chính nồng, hắc ánh mắt đã thấy Dụ Siêu đám người bắt đầu đi tới.

PS: Đấu với trời, đi ngược lên trời, cùng Yêu Đấu, đại nghĩa vị trí, đấu với người, cũng không phải ta nguyện. Đánh đi! Vì thần đế mà chiến. Vì chúng ta thiêu đốt nhiệt huyết, Bất Diệt Ý Chí cùng quyết tâm, để cho thần đế vang vọng, để cho Đế Minh tiểu ngạo trời cao,

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 263: Hết sức căng thẳng hai

Vừa mới cùng Dụ Siêu đối chọi gay gắt, còn động thủ, nếu không phải là cố kỵ Phong Phá Lang đám người cùng Dụ Siêu cùng chung mối thù, thêm tự có chuyện quan trọng trong người, chỉ sợ sẽ không cứ như vậy từ bỏ ý đồ.

Ngao Cửu Thiên lần này tập kết nhân thủ, đã vượt qua 500, tiếp cận sáu trăm, cái này còn không phải Thiên Kinh Minh toàn bộ lực lượng.

Chỉ là Ngao Cửu Thiên có thể kéo thành viên, dù sao Thiên Kinh Minh cái thế lực này, có thể xưng là nội môn đệ nhất thế lực, không chỉ là về số người.

Còn có trên thực lực cũng không nói chơi, như Ngao Cửu Thiên loại này Hóa Khí Cảnh trung kỳ thực lực người, cũng có khối người, thậm chí so với hắc thực lực còn cường đại hơn, cũng có.

Làm cuối cùng một cái Thiên Kinh Minh thành viên, biến mất ở Trấn Yêu Tháp lúc mới nhập môn, Ngao Cửu Thiên trừng mắt đi tới Dụ Siêu lạnh lùng phi một tiếng, chính là một bước bước vào Trấn Yêu Tháp trong môn, biến mất không thấy gì nữa.

"Cá chết, cái này Ngao Cửu Thiên thực lực cùng người tương đương, thế nhưng thủ đoạn đa dạng, lại có cái kia pháp bảo lợi hại bàng thân, đến lúc đó tại Trấn Yêu Tháp bên trong đối đầu, người cũng phải cẩn thận a, nhưng đừng mất mặt." Phong Phá Lang cười ha ha nói: "Hắc Ngao Cửu Thiên chỉ là

Thiên Kinh Minh hộ pháp một trong, mà người nhưng là Hồng Trần Cự Mộng Phó minh chủ, người hiểu được."

"Hừ, chê cười, hần pháp bảo người nghĩ rằng ta không có thấy qua? Hần có, ta làm sao có thể chưa vậy?" Dụ Siêu khinh thường cười nói: "Cái kia tàn phá "Thái âm huyền kiếm" Mặc dù rất lợi hại, nhưng chung quy là tàn phá, hần còn phá không ta "Định hải châu." Phòng ngự, quý dị là, cái kia "Thiên viên bá thể." Cùng "Thái âm kiếm pháp." Cũng không biết sức sinh kia được kỳ ngộ gì."

"Ừm, cho nên phải cẩn thận." Phong Pháp Lang sắc mặt rùng mình, nói: "Tốt nhất là có thể nhắc nhở một chút Phuong Nho, không được bị thua lỗ, mặc dù cái kia thái âm huyền kiếm là tàn phá, thể nhưng lực sát thương vẫn là kinh người, không thể khinh thường."

"Đi thôi, vào tháp." Dụ Siêu khẽ gật đầu, chính là nhìn mình thế lực thành viên, nói: "Các huynh đệ, bảo đoàn tiến nhập!"

Tại Dụ Siêu sau đó, Phong Pháp Lang cũng phát sinh đồng dạng mệnh lệnh, để cho mình thế lực thành viên, cùng Hồng Trần Cự Mộng thành viên, bảo đoàn vào tháp.

Dụ Siêu cùng Phong Pháp Lang, mỗi người tại chính mình trong thế lực điều đi mấy trăm thành viên, cộng lại không sai biệt lắm năm trăm người.

Đương nhiên cái này năm trăm người, cũng không phải là cái này hai đại thế lực toàn bộ thành viên, đây chỉ là một tiểu bộ phận, dù sao đây không phải là thật quyết một trận tử chiến, cũng không cần lao chúng sư động đại chúng.

Hồng Trần Cự Mộng lần này xuất động ba trăm tên thành viên, mà thủy mặc giang sơn thì ít một chút, không sai biệt lắm hai trăm đáng vè, về số người còn chưa đủ để 500.

Làm cái này toàn bộ nhân thủ, toàn bộ bảo đoàn tiến vào Trần Yêu Tháp bên trong. Dụ Siêu mấy người cũng là một bước bước vào, biến mất ở trong cánh cửa.

Mà lúc này, Trần Yêu Tháp thế giới, đã là một mảnh sáng như tuyết.

Húc Nhật đã bốc lên đi lên, điều này đại biểu hy vọng quang mang, cả toàn bộ Thủy thành soi sáng son hà nghiêng nát, khắp nơi trên đất khỏi báo động.

Phuong Nho đã không nhớ rõ chính mình tại Trần Yêu Tháp đợi bao lâu.

Hần chứng kiến mặt trời lên tháng khác, cùng nhân tộc tại trận đại chiến này bên trong giãy dụa.

"Xem ra không phải giải quyết hết cái này Phi Thiên Hồ Vương, chính là bị nó giải quyết, sự tình một, vẫn là ra tháp tiêu hóa một thời gian ngắn!" Phuong Nho đi tới trên thành tường, nhìn dưới thành chiến trường, vẫn là như lửa như trà đang tiến hành.

Nhân loại tướng sĩ cùng liếc tháp đồng môn, đều ở đây trận đại chiến này bên trong, trả giá cùng với chính mình toàn bộ.

Bất quá ở trong mắt Phuong Nho, hần ngược lại là trong chiến trường chứng kiến một ít dữ dội không gì sánh được đồng môn, trong chiến trường đại sát tứ phương.

Những người này, Phuong Nho cũng không xác định có phải hay không Thiên Kinh Minh tại Thủy thành thành viên.

Bà Lưu Vô Ngủ đám người quét ra ngoài tháp, ngược lại là vẫn chưa có người nào tìm đến phiền phức.

Hiện tại Thủy thành tướng quân, đã mấy ngày trước chết trận sa trường, mà cái kia ngu ngốc vô năng phó tướng, cũng an ủi chết trận tướng sĩ anh linh, lúc này Thủy thành tướng sĩ, hiển nhiên là rối mắt đầu trạng thái.

Đối với chém giết cái kia ngu ngốc vô năng phó tướng, Phuong Nho cũng không có cảm thấy mình làm sai, ngược lại không giết hần, không đủ để sang bằng chính mình chính mình lửa giận, không đủ để dẹp loạn những thứ này quăng đầu ném lâu nhiệt huyết tướng sĩ lửa giận.

Phuong Nho ánh mắt trong chiến trường quét mắt, hần chuẩn bị ở nơi này chút thân mạng trọng khải nhân tộc tướng sĩ bên trong, khai quật ra một vị dũng mãnh đại tướng tài.

Đến lúc đó, liền có thể bằng trong tay, Hồng Thân Vương ban cho lệnh bài, tiến hành đề bạt.

Ào ào ào!

Đúng vào lúc này, trong chiến trường chiến đấu cả đêm Yêu Tộc đại quân, bắt đầu lui lại, những thứ này Yêu binh, buổi tối sức chiến đấu, hiển nhiên so ban ngày cường thịnh hơn.

Mà nhân tộc tướng sĩ, đi qua một đêm huyết chiến, rất nhiều ngã trong vùng máu không thể dậy được nữa, hiện tại còn đứng, cũng là uể oải không chịu nổi.

Có thể bọn họ cũng thói quen loại chiến đấu này phương thức, thói quen Yêu tộc đánh phương thức.

Đối mặt Yêu tộc lui binh, nhân tộc tướng sĩ ngược lại không có truy kích, đều là trường đao trường mâu cắm trên mặt đất, từng ngum từng ngum thờ hờn hèn.

Tại Yêu binh lui lại vài dặm sau đó, trong thành trì thành cửa bị mở ra, nhân tộc tướng sĩ bắt đầu nối đuôi nhau mà vào.

Mà Phuong Nho chứng kiến, liếc tháp đồng môn, có một chút trực tiếp thả người nhảy lên, như bay lên điều hâu, trực tiếp nhảy lên tường thành.

"Lão ngu, lão ngu!" Đột nhiên một đạo tiếng kêu, từ một danh nhảy lên tường thành đồng môn trong miệng truyền ra.

Phuong Nho nhìn người nọ, bên kêu, ánh mắt còn bốn phía nhìn quét, tựa hồ là đang tìm kiếm trong miệng hấn kêu gọi người.

Thời khắc ở giữa, hấn tầm mắt và Phuong Nho một đôi, Phuong Nho cái này nói khuôn mặt xa lạ, hấn cho tới bây giờ chưa thấy qua, chính là giam chặn tại chỗ hướng Phuong Nho đi tới.

"Lão ngu? Lưu Vô Ngủ?" Phuong Nho ở trong lòng trong nháy mắt vừa phân tích, lập tức cũng biết hấn chỗ gọi người là người nào.

Nhìn cái này đi tới mình, ánh mắt còn mang theo nồng đậm khinh thường thần tình, Phuong Nho kết luận, người này cũng phải là Thiên Kinh Minh thành viên.

Có thể quen thuộc như thể thân thiết hô hoán Lưu Vô Ngủ vì lão ngu, rất hiển nhiên quan hệ bọn hấn giao tình cũng không tệ lắm.

"Người tên là gì? Vì sao ta tại nước thành lâu như vậy, cho tới bây giờ chưa thấy qua người?" Người này vết máu đầy người, vậy cũng là trong chiến trường chém giết Yêu binh chỗ lấp bắp đến trên người hấn, cái kia như để ra nghi vấn giọng nói, cũng không hữu hảo thái độ vừa nhìn thấy ngay.

"Ta giống như người, đều là đồng môn, đến đây liếc tháp đệ tử, không biết cũng không kỳ quái." Phuong Nho biểu tình đạm nhiên, nhìn cái này đối với mình cũng không hữu hảo người nói: "Vừa rồi trong chiến trường, ta thấy người đứng mảnh không gì sánh được, đại sát tứ phượng, thật lợi hại!"

"Khác (đừng) nói sang chuyện khác, nói mau, tên gọi là gì? Lúc nào tới?" Hấn cũng xem thường, ngạo mạn nhướng mày nhìn Phuong Nho quát lạnh: "Nước này thành, nhện là ta Thiên Kinh Minh địa bàn, người không phải là ta Thiên Kinh Minh thành viên, bảo hộ phí giao sao?"

"Sao Hôm, làm sao?" Đúng lúc này, một giọng nói từ tường thành chỗ truyền đến, một đạo thân ảnh, tại vài đệ tử bao vây hạ, từng bước chậm rãi đi tới.

Tại đạo thanh âm này phía dưới, ngưng mắt nhìn chất vấn Phuong Nho thanh niên, nghiêng đầu sang chỗ khác nói rằng: "Không có gì, tới nơi này một cái khuôn mặt mới, thật đang chất vấn đây."

Phuong Nho ánh mắt cũng chứng kiến chính giam chặn tại chỗ đi tới thanh niên trên mặt.

PS: Hôm nay đụng một cái a! Bắt đầu đi trở nên rất lợi hại, đây là thần đế bắt đầu, tất cả vừa mới bắt đầu. Đế Minh bắt đầu! !

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 264: Tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc

Tại sao Hôm sau đó, tên này thanh niên ánh mắt cũng đầu đến Phuong Nho trên mặt, ở chỗ này trên mặt người, Phuong Nho chứng kiến một cỗ tà mị khí độ, nhìn thì tựa hồ rất âm hiểm.

"Thiên Kinh Minh ở nơi này Thủy thành bên trong, thực sự là lấy thúng úp voi." Phuong Nho tại thâm nghĩ trong lòng một tiếng, trên mặt toát ra một tia nhàn nhạt cười nhạt tới.

"Mạc Tà, người thấy lão ngu sao?" Sao Hôm chứng kiến đi tới bên người thanh niên mở nói rằng: "Tới hôm qua vẫn còn ở chiến trường, chẳng lẽ bị quét ra ngoài tháp?"

"Yên tâm, bằng lão ngu thực lực, chỉ cần không phải đi đánh chết Phi Thiên Hồ Vương, sẽ không có chuyện." Tướng mạo tà mị nam tử, khoe miệng hiển hiện lau một cái tà tiếu, ở trong mắt Phuong Nho, cái kia cỗ âm hiểm biểu tình càng thêm nồng nặc, cùng hấn tên rất xứng đôi.

"Ừm" Sao Hôm gật đầu một cái, nhìn về phía Phuong Nho lạnh lùng quát: "Tới Thủy thành tu hành quy củ, mỗi ngày đều phải đóng bảo hộ phí, hiện tại người biết phải làm sao a?"

"Biết, không phải là bảo hộ phí sao?" Phuong Nho xem thường cười nhạt cười, nói: "Các người nếu là có bản lĩnh, liền chính mình từ tay ta vỗ lên đem đi

đi."

Phuong Nho trong nháy mắt móc ra mấy viên Từ Khí Đan bày trong bàn tay, tròn trịa không gì sánh được như lớn chừng trái nhãn Từ Khí Đan, khóa khóa hiện lên một tia từ khí nhàn nhạt lưu chuyển, đặt trước mặt bọn họ.

"Mụ nội nó, nguoi đơn giản là tại tìm chết." Sao Hôm sắc mặt trong nháy mắt liền nổi giận không gì sánh được, chứng kiến bày ở trước mặt mình Phuong Nho bàn tay, tại trong lòng bàn tay hiện lên từ khí mấy viên Từ Khí Đan, nghe được Phuong Nho, đây quả thực là khiêu khích.

Mạc Tà cái kia tà mị nụ cười cũng là tại Phuong Nho về sau, trong nháy mắt động lại, toàn bộ sắc mặt trở nên âm trầm không gì sánh được.

Bọn họ căn bản không nghĩ tới, Phuong Nho cũng dám đối bọn họ nói lời như vậy, làm loại sự tình này.

Tại sao Hôm tiếng này tiếng hét phần nộ phía dưới, nhất thời tại Thủy thành bên trong đệ tử, những cái kia vốn là khoanh chân ngồi trên đất thượng điều tức đệ tử, cũng là trong nháy mắt mở mắt, ánh mắt nhìn sang.

Chợt đều đứng dậy hướng trên tường thành vọt tới.

Phuong Nho chứng kiến những tình huống này, những thứ này như ong trào mà đến đệ tử, ở nơi này Thủy thành bên trong số lượng khổng lồ, chỉ ít đều biết trầm, hơn nữa lại giả bất thiện, hiển nhiên đều là Thiên Kinh Minh thành viên.

Bọn họ nghe được sao Hôm tiếng quát năg, đều cho rằng nơi này có chuyện muốn phát sinh, hiện tại cũng chạy tới.

Mà có một chút cũng không có động đệ tử, Phuong Nho suy đoán, những cái kia là ở nước này trong thành ma luyện, giao bảo hộ phí, đồng dạng là số lượng khổng lồ.

Thế nhưng để cho Phuong Nho không hiểu là, những người này số lượng nhiều như vậy, vì sao sẽ không có người dám phản kháng, ngược lại nguyện ý giao bảo hộ phí cho những người trước mắt này cận bã?

Hắn nói vừa xong, tay đẩy ra, mãnh mẽ hướng Phuong Nho cái kia xòe bàn tay ra bên trong, cái kia mấy viên Từ Khí Đan chớp tới.

Mà tay kia, lại như điều hâu móng vuốt, nhanh chóng hướng Phuong Nho nơi cổ bóp tới.

Hắn đây là hai ông đũa một, đã muốn đem Phuong Nho trong tay Từ Khí Đan bắt vào tay, lại phải đem Phuong Nho còn như chỗ chết, quét ra Trấn Yêu Tháp.

Phuong Nho nhú mày, đối với trước mắt cái này sao Hôm, thực lực của hắn cùng Lưu Vô Ngũ không sai biệt lắm, chắc là cái này Thiên Kinh Minh tại Thủy thành bên trong, có điểm quyền lực tiểu đầu mục.

Liên một chút như vậy thực lực, ở trước mặt mình có thể làm gì?

Phuong Nho cái kia xòe bàn tay ra trong nháy mắt nắm chặt thành quyền, lần người tiến lên một bước, một quyền trực đảo Hoàng Long, mãnh mẽ hướng trên mặt hắn đánh tới.

Phuong Nho tốc độ, nhanh như thiểm điện, hắn căn bản không nghĩ tới, cũng không phản ứng Phuong Nho vậy mà lại dám hoàn thủ, hơn nữa tốc độ vẫn như thế nhanh.

Răng rắc!

Tại Phuong Nho một quyền này phía dưới, trọng lực nện tại hắn trên gương mặt, nhất thời từ hắn khóe miệng tràn ra huyết dịch, phi một tiếng, mấy viên hàm răng trộn máu loãng nhỏ ra.

"Thiên Kinh rác rưởi mình, ở nơi này Thủy thành bên trong sở sở vị, ta đã nhất thanh nhị sở." Phuong Nho lạnh rên một tiếng, quát lên: "Các nguoi không phải muốn tìm Lưu Vô Ngũ sao? Ta nói cho các nguoi biết, hắn đã giống như rác rưởi bị ta quét ra Trấn Yêu Tháp, các nguoi những thứ này rác rưởi giống như vậy."

"Cái gì?" Cái kia không có động tác Mạc Tà, vào lúc này rốt cục động dụng, thực lực của hắn tại Phuong Nho trong cảm thụ, so trước mắt chịu một quyền của mình sao Hôm thậm chí bị chính mình quét ra Trấn Yêu Tháp Lưu Vô Ngũ cũng mạnh hơn một phần.

Mạc Tà thực lực tu vi khí tức, tại Phuong Nho trong cảm thụ, tựa hồ cùng Ngạo Cửu Thiên tương xứng.

Hắn ôn nộ một tiếng, cước bộ một bước, trong chớp mắt hướng Phuong Nho đánh tới.

Tay hắn tới eo lưng ở giữa một trào, cái kia thanh dừng tại bên hông hắn cây quạt, ba vầng vang lên, trong nháy mắt như không tước xòe đuôi mở ra.

Cái quạt xếp này, phiền cốt như từng cây một mọc ra mắt không tước lông vũ, phảng phất lúc này cái này quạt xếp không phải quạt xếp, mà là một đầu không tước, mở ra huyền lệ bình đuôi, nói không nên lời huyền ảo.

Tại cây quạt bên trong, Phuong Nho trong nháy mắt liền thấy, một đầu như vật sống không tước đứng đầu, nó cái kia thâm thúy quý dị con mắt tựa hồ tại

quạt xếp mở ra trong nháy mắt, mở tới.

Lúc này, tại Mạc Tà trong tay quạt xếp, phảng phát đều không phải là quạt xếp, mà là một đầu không tước, bị hấn cầm trong tay.

Loại cảm giác này, liền Phuong Nho đều nói không được, chỉ là từ này như không tước quạt xếp bên trong, cảm thụ được một cỗ sức mạnh mạnh mẽ đang chấn động.

Không tước cấp kia thâm thúy quý dị trong hai mắt, tựa hồ có một loại nhiếp nhân tâm phách ma lực, để cho Phuong Nho trong nháy mắt này, cả người đều có một loại đại ra.

Hào!

Tại Phuong Nho bên tai, còn phảng phát nghe được một tiếng đến từ tại phía xa ngoài cửu thiên, lại như gần ở bên tai không tước kêu to tiếng.

Thời khắc ở giữa, tại Phuong Nho trong tầm mắt, tựa hồ chứng kiến một đầu toàn thân lông lánh xanh lam Hỏa Vũ không tước, từ trên trời giáng xuống, ở trên trời phiến phiến khởi vũ, khiến người ta say mê.

Mạc Tà trên mặt, toát ra một tia quý dị tà mị vui vẻ, cái kia phảng phát so đao nhận còn muốn sắc bén cây quạt, trong chớp mắt liền muốn gọt đến Phuong Nho trên cổ, để cho Phuong Nho đầu người ở riêng.

Đột nhiên, tự cho là phù bên trong, một hồi chấn động mãnh liệt hiện lên, tựa hồ liền muốn phóng xuất ra cường đại bảo hộ chi lực, đem Phuong Nho bao vây, tiện đà tổng xuất Trần Yêu Tháp bên ngoài.

Đây là Mệnh Phù diệu dụng vị trí, cũng là tại Phuong Nho lúc này lâm vào đứng bên bờ vực sống chết chi tế lúc, Mệnh Phù bảo hộ công năng liền muốn mở ra.

Phuong Nho ở nơi này Mệnh Phù ba động trong chớp nhoáng này, cả người chấn động, bị thu lấy tâm thần cũng là phục hồi tinh thần lại.

Tại Phuong Nho lấy lại tinh thần trong nháy mắt, thoáng chốc chính là ý thức giữa ra sau, cước bộ rút lui, trong chớp mắt, vậy sẽ phải đem hấn đầu lâu đều muốn cắt đứt xuống tới quạt xếp, lau hấn chớp mũi chổ, nhẹ nhàng vạch qua.

"Ách!" Mạc Tà trong cổ họng phát sinh tiếng hừ nhẹ, ở nơi này thế ngàn cân treo sợi tóc, không nghĩ tới Phuong Nho vậy mà lấy lại tinh thần, hơn nữa còn làm ra phản ứng, khó khăn lắm né qua một kích trí mạng này.

Tại Mạc Tà trong mắt, Phuong Nho vốn là chết, bị quét ra ngoài tháp, thế nhưng Phuong Nho phản ứng, vượt lên trước hấn dự liệu.

Phuong Nho trong nháy mắt này, cước bộ cấp tốc lui lại vài chục bước, trong chớp mắt giờ tay lên một cái ở giữa, một đạo ánh sáng màu vàng hiện lên.

Kim sắc Bá Đao, trong chớp mắt bị hấn nắm trong tay.

Lúc này, Phuong Nho còn lòng còn sợ hãi, vừa mới thực sự là tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc, thiếu chút nữa ngã tại Mạc Tà trong tay.

PS: Lên lên lên hướng! Đế Minh đệ nhất chiến, tín ngưỡng chi chiến, có năng lực, ưa thích quyền sách, mời vào hôm nay đưa ra người thực lực mạnh mẽ cánh tay a!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 265: Ai có thể ngăn?

"Thật quý dị cây quạt, tất không phải là phạm vật!" Phuong Nho ở trong lòng cảm thán, trong nháy mắt cước bộ một bước, trong tay kim sắc Bá Đao một vòng, hướng cấp tốc đánh tới Mạc Tà bổ tới.

Đối với Mạc Tà trong tay quạt xếp, bốp cò đi ra lực lượng, cái kia nhiếp nhân tâm phách lực lượng, xác thực vô cùng quý dị, hơn nữa tại Phuong Nho trong tầm mắt, xuất ra hiện đầu kia xanh lam không tước, phảng phát tại viễn cổ lúc khí tức, đập vào mặt.

Mà sao Hôm bị Phuong Nho một quyền phía dưới, phá hủy mấy viên nha, trong lòng tức giận không ngờ, cái kia treo móc ở bên hông đại đao, rút ra một cái, vụt một tiếng, rút đao ra vỏ, cước bộ như bay, phối hợp Mạc Tà công kích, hướng Phuong Nho lướt đi.

Trên tường thành, lúc này người ta tấp nập, thuộc về Thiên Kinh Minh thành viên. Bả nơi đây cho vây cái chặt như nêm cối, bọn họ đều món vũ khí cầm ở trên tay, lại không ai dám lên đi vào.

Loại chiến đấu này, bọn họ tự biết mình, cũng không dám tiến lên, có lẽ là đối Mạc Tà cùng sao Hâm có lòng tin, bọn họ chỉ là tời trợ trận.

Trên tường thành chiến đấu, đã hấp dẫn những cái kia cho Thiên Kinh Minh giao bảo hộ phí đệ tử, bọn họ đều là Phuong Nho hò hét trợ uy.

"Ai! Thiên Kinh Minh thật không phải thứ gì, không cho bảo hộ phí liền giết người, quá không cần thể diện."

"Cũng không phải là sao? Vị kia huynh đệ phiền phức, bị Thiên Kinh Minh nhiều người như vậy vây quanh, một con đường chết."

"Đúng vậy a! Ngươi không thấy được Thiên Kinh Minh hộ pháp Mạc Tà trong tay pháp bảo, vậy thì thật là vô cùng quý dị, lợi hại vô cùng, giết người vô hình a!"

"Ta làm sao không biết, đó là Mạc Tà thành danh pháp khí, nghe nói là nhất kiện thời kỳ viễn cổ pháp bảo, là thời kỳ viễn cổ Không Tước Vương Bản Mệnh Thánh Khí, chỉ là thời gian xa xưa, đã tàn phá, thế nhưng vẫn như cũ lợi hại a! Cũng không biết hẳn làm sao có hiệu kỳ như vậy gấp, đạt được lợi hại như vậy pháp bảo, ai!"

"Người kia có thể phải bị quét ra tháp, vẫn không nhúc nhích, hiển nhiên bị cái kia Không Tước Vương Bản Mệnh Thánh Khí thu lấy tâm thần." Một người thờ dài nói, chứng kiến Mạc Tà đối Phuong Nho đánh tới, mà Phuong Nho lại vẫn không nhúc nhích, hẳn đều không đành lòng xem.

"Xoạt!" Đột nhiên những thứ này người quan khán, hét lên kinh ngạc, nguyên lai Phuong Nho tại tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc ở giữa, đột nhiên lấy lại tinh thần, khó khăn lắm né qua Mạc Tà cái kia một kích trí mạng.

Hơn nữa hiện tại trong tay còn ra hiện một thanh kim quang lỏng lánh Bá Đao, thật lớn đao mang phun ra nuốt vào ở giữa, trong nháy mắt liền khởi xướng phản công, hướng Mạc Tà bổ tới.

Cái này khiến những thứ này tại Thủy thành bên trong, giao bảo hộ phí ma luyện đệ tử, cái kia treo tâm cũng dễ xuống, đồng thời vì Phuong Nho kinh hô.

Lúc này Phuong Nho, ở trong mắt bọn hắn chính là một cái anh hùng.

Ở nơi này Thủy thành bên trong ma luyện tu hành đệ tử, trừ không phải Thiên Kinh Minh thành viên, chính là giao cái gọi là bảo hộ phí.

Bọn họ đều có mỗi người thể lực, có là cỡ nhỏ đoàn thể thành viên, có thậm chí là Hồng Trần Cự Mộng hoặc thủy mặc giang sơn thành viên.

Bọn họ tại Trần Yêu Tháp bên trong, một đường liếc tháp đi tới nơi này, gặp phải Thiên Kinh Minh nghiền ép, vẫn là nén giận, giao "Bảo hộ phí."

Có lẽ đối với Thiên Kinh Minh sở sở vì, bọn họ có đã thành thói quen, có đến khả năng cũng là bất đắc dĩ, chỉ có thể nén giận.

Nhưng là bây giờ, Phuong Nho dĩ nhiên tại nơi đây đánh đập tàn nhẫn, đối địch với Thiên Kinh Minh, làm như vậy, trong nháy mắt liền để những thứ này đệ tử cảm giác vui sướng lòng người.

Xích!

Phuong Nho một đao bổ tới, cái kia chuyển hình bán nguyệt đao mang, nhất thời như Khai Thiên Phách Địa, đem tường thành đều bổ ra một đạo khe rãnh, còn lấy phi nhanh cuộn cuộn tư thế, hướng vọt mạnh mà dài Canh hai người chém tới.

Loại này đao ý, đã tại Phuong Nho trong tay, phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, đối với võ đạo ma luyện cùng cảm ngộ, đã đến lô hỏa thuần thanh tư thế.

Hóa Ma Đao vốn là chính tông Hoàng cấp võ học, thế nhưng Phuong Nho lại dựa vào Hóa Ma Đao phương pháp vận hành, hóa khí thành đao, uy lực tại hẳn hùng hồn không gì sánh được trong sức mạnh, đã nước lên thì thuyền lên.

Hơn nữa, như Tô Tiêu Tiêu nói, Hóa Ma Đao tại Phuong Nho trong tay thi triển ra, cũng không phải là Hoàng cấp đẳng cấp, mà là tới đất cấp trình độ.

Như vậy có thể thấy được, Phuong Nho lực lượng hùng hồn bàng bạc, đã tại trước mặt bọn họ, là mệnh mong y hết.

Cái này sao Hâm thực lực, Phuong Nho đã biết được, chỉ là Hóa Khí Cảnh sơ kỳ chếch lên cùng Lưu Võ Ngũ không sai biệt lắm, dạng này thực lực, ở trước mặt mình, quả thực không đủ một đao.

Mà Mạc Tà, nhưng là cùng Ngạo Cửu Thiên không sai biệt lắm, dĩ nhiên là Hóa Khí Cảnh trung kỳ chếch lên thực lực, hơn nữa không biết hẳn được kỳ ngộ gì, trong tay cái kia giống như không tước quạt xếp, là quý dị thần bí, nhưng là cực kỳ khó chơi.

Phuong Nho biết, có thể có được kỳ ngộ người, đều là người mang đại khí vận mà người lạ, tựa như chính mình, chính mình kỳ ngộ cũng nhiều.

Đối mặt Phuong Nho cuộn cuộn đại thế, không thể ngăn cản một đao.

Dẫn đầu vọt tới sao Hâm, trong nháy mắt liền cảm giác mình trước mắt, xuất hiện một thiếu niên, lấy đỉnh thiên lập địa tư thế, chịu lấy trên đầu trời cao,

bằng trời cao nghiêng nát, đổ nát, cũng vô pháp đề cong hấn lưng.

Hấn vung ra một đao, đao khí như hồng, thẳng quán trời cao, muốn đem gằm trời này vô hạn đánh nát.

Loại rung động này hình ảnh, để cho sao Hôm tâm thần chấn động, cái kia mạnh mẽ đao khí, chớp mắt đến trước mắt.

"Cho ta cẩn thận!" Mạc Tà thanh âm tại sao Hôm bên tai hết lớn.

Thời khắc ở giữa, trong tay hấn như không tước quạt xếp mạnh mẽ phiến.

Hào! Hào!

Trong nháy mắt này, phảng phất thiên ngoại thiên bên trong, truyền xuống tới hai đạo thanh thúy dài kêu to, như tiên vui kêu to, giống như là phiến phiến khỏi vũ Không Tước tiên tử, đang nhảy lấy một khúc tuyệt vời tiên nhạc.

Một đạo xanh lam màn sáng, trong chớp mắt đem sao Hôm bao phủ, màn sáng tại chỉ một thoáng, chính là hình thành một đạo như vỏ trứng ánh sáng, đem sao Hôm bao vây bảo hộ.

Oanh!

Cũng trong nháy mắt này, Phương Nho cái kia mạnh mẽ đao khí, lấy cuộn cuộn phi nhanh, không thể ngăn cản đại thế, thời khắc ở giữa bỏ vào bao phủ tại sao Hôm trên người xanh lam màn sáng phía trên.

Phảng phất cái này như vỏ trứng xanh lam màn sáng, như một cái cái phao, đem sao Hôm bảo hộ ở bên trong, hấn như hổ phách trong con ruồi, vẫn không nhúc nhích.

Khấp bầu trời nổ, tại Phương Nho đao khí bỏ vào cái kia xanh lam màn sáng lúc ầm ầm vang lên, lực lượng khổng lồ, như kéo dài lửa rừng bốn phía cuộn sạch, trong chớp mắt đã đem sao Hôm bên người Mạc Tà đều trùng kích thân thể trượt lui, không thể tự kiềm chế.

Mà đang ở bên trong màn sáng bộ trưởng Canh, nhưng ở này cổ thật lớn chấn lực phía dưới, vậy mà nhện không được một ngụm nhiệt lưu phụt lên ra.

Lập tức, cái kia xanh lam màn sáng, cũng trong nháy mắt này như lấp bắp cái phao, ầm ầm tản ra.

Phốc!

Sao Hôm thân thể như quãng đường pa-ra-bôn, may là Phương Nho một đao này, cũng không có phách ở trên người hấn, cái kia lực lượng cường đại, hay là đem hấn chấn thổ huyết, thân thể quãng.

Thực lực như thế, tại Phương Nho trước mặt, vẫn là quá yếu.

Nếu không có Mạc Tà trong tay cái kia quý dị không tước phiến, thì triển ra bảo hộ màn sáng, sợ rằng tại vừa mới cái kia dưới một đao, hấn cũng đã bị Phương Nho quét ra ngoài tháp.

"Tốt!" Một lớp phản chấn tiếng người, như sóng biển vang lên, chứng kiến Phương Nho một đao đã đem sao Hôm đánh bay, nhất thời những cái kia xem cuộc vui đệ tử, đều nhện không được vỗ tay bảo hay, vì Phương Nho ủng hộ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 266: Đều là thiên tài canh hai

"Trong chúng ta trong môn, lúc nào ra dạng này một cái anh hùng?"

"Nội môn bố cục, có phải hay không phải đôi? Cái này nhân loại tốt xa lạ, dường như không ở bên trong môn thấy qua, cũng giống là chúng ta hồng pháp cũ mộng thành viên." Một gã Hồng Trần Cựu Mộng thành viên đệ tử nghi hoặc cảm thán.

"Đúng vậy a trước đây chưa thấy qua, ta tại nội môn nói ít cũng có hai năm, cái này nhân loại, đúng là chưa thấy qua."

"Thật mạnh, dưới một đao, sao Hâm rác rưởi kia cũng không phải là."

"Nếu không có Mạc Tà bảo hộ, vừa mới một đao kia, hân đã bị quét ra tháp."

"Cường!"

Từng tên một đệ tử, trong cơ thể nhiệt huyết đều sôi trào, bọn họ nghị luận âm ỉ, chứng kiến trên tường thành chiến đấu, quả thực có loại không gì sánh được vui sướng.

"Ta muốn giết người, không người nào có thể bảo vệ được!" Phương Nho lạnh lùng vừa quát, liếc mắt Mạc Tà, cước bộ một bước ở giữa, trong tay kim sắc Bá Đao, lần nữa một vòng.

Xích xích!

Sức mạnh mạnh mẽ như hai đao đao khí trường hồng, Trảm Phá Thương Khung như cuộn cuộn phi nhanh ra.

Một đao chém về phía Mạc Tà, một đao khác bổ về phía roi xuống tại trong tường thành, sắc mặt tái nhợt sao Hâm.

Phương Nho đây là đối sao Hâm hạ ý quyết giết, thế phải đưa hân quét ra Trấn Yêu Tháp.

"Các ngươi còn đứng ngây đó làm gì? Lên cho ta!" Sao Hâm chứng kiến Phương Nho một đao kia, lần nữa bổ tới, sắc mặt run lên, hiện ra sợ thần sắc, lập tức vội vàng đổi bốn phía Thiên Kinh Minh thành viên hết lớn: "Giết cho ta hân, trùng điệp có thưởng." Nói vừa xong, hân vết đao một điểm địa, thân thể vội vàng đứng lên.

"Vô ngã sáu đao trăm!"

Tại hân đứng lên trong nháy mắt, hân đại đao trong tay, tại thời khắc ở giữa như bốc cháy lên một lửa cháy hùng hực, đối mặt Phương Nho cuộn cuộn đại thế không thể ngăn cản một đao, sao Hâm cũng là liều mạng.

Chỉ thấy cái kia như thiêu đốt lửa cháy hùng hực thân đao, ở trong tay hân lấy phách, trăm, chọn, liếc, chui, hoa các loại (chờ) tư thế, một hơi thở liền trăm vùng ra sáu đao.

Mỗi một đao, đều để hân sắc mặt tái nhợt vài phần, cả người hân khí chất, ở nơi này sáu dưới đao, bỗng biến đổi, phảng phất tùy tâm sở dục, vô dục vô cầu.

Lúc này, cái này sao Hâm dường như không phải tại đối mặt cái chết chiến đấu, mà là chìm đắm trong võ học chiến kỹ diễn luyện bên trong, diễn luyện lấy cái này lợi hại võ học.

Ở nơi này sáu dưới đao, Phương Nho cũng giống như chứng kiến, ở một cái sơn cốc u tĩnh bên trong, một lão giả, cầm trong tay cự đao, lấy một loại vô ngã vô niệm vô cùng diệu trạng thái, đao đao Bát Hoang Lục Hợp, diễn luyện lấy cái này vô ngã sáu đao trăm.

Vô ngã không muốn vô niệm, chính là tu luyện võ học, có thể gặp không thể cầu đỉnh phong trạng thái, Phương Nho đã từng tu luyện Phương Thiên Ấn thời điểm, liền đi vào đến trong loại trạng thái này.

Hiện tại sao Hâm vừa sử dụng ra cái này áp rương võ học, nhìn như hình như là tiến vào loại này vô ngã trong trạng thái, thật nếu không, hân chỉ là sử dụng lên cái này vô ngã sáu đao trăm lúc, để xuống võ học này phương thức vận hành, cường chế xuất hiện loại cảm giác này.

Phương Nho liếc mắt chính là xem thấu cái này sao Hâm không đủ, dù là sở học của hân biết cái này vô ngã sáu đao trăm, là tiền bối kia lão giả, tại vô ngã vô niệm trạng thái lúc sáng tạo hạ xuống đao, thế nhưng hân tiến nhập không cái trạng thái này, thực lực tu vi lại cùng chính mình không so được, hân cái này sáu đao, cũng không mạnh mẽ, ngược lại có điểm sứt sẹo cảm giác.

Cái này sáu khí thế, chính là Vô Ngã Vô Tha không một cắt, chưa từng có từ trước đến nay, bất úy sinh tử, Phương Nho liếc mắt liền thấy xuyên, mà sao Hâm hiển nhiên không có cái này phẩm chất, cũng không có lĩnh ngộ ra cái này sáu đao tinh túy.

Bất luận cái gì tiền bối cổ nhân lưu lại "Đạo." Lưu lạc đến từng cái tu hành giả trong tay, bọn họ sở tu hành đi ra thành tựu cùng uy lực, đều là không giống nhau.

Như Hóa Ma Đao, tại Quỷ Tú Tài trong tay, như là yêu ma, thế nhưng đến Phương Nho trong tay, lại vừa vận tương phản, kim đao phía dưới, tất cả yêu ma đều muốn phá diệt, đây chính là chêngh lệch.

Ừm ừm!

Phương Nho cái kia cuộn cuộn đại thế một đao, đao ý bên trong chỗ bao hàm, trừ chính mình một đường đi về phía trước, chưa từng có từ trước đến nay, tìm kiếm thuộc về hân bên mình thiên địa đi ngược lên trời bên ngoài, lại đang Trấn Yêu Tháp bên trong, vì Dân Tộc Đại Nghĩa, chỗ ngày tận thế, cảm ngộ đến chính mình tại này đi tới đường bên trong, mặc dù chín chết không hối hận không oán không hối.

Loại này đao ý, là đi ngược lên trời không sợ hãi, cái này sao Hâm vô ngã sáu đao trăm, đao ý bên trong không có bất kỳ đồ vật, làm sao có thể lại là Phương Nho đối thủ.

Đạo ý, tựa như người linh hồn, không có đạo ý tựa như một cường đại, thế nhưng không có linh hồn trí tuệ thể xác, đạo ý giao phó cho, chính là đại biểu cho chính mình đối đạo cảm ngộ cùng lý giải, tựa như cho cường đại thể xác, giao phó linh hồn, để cho hắn có linh trí.

Mặc dù đây là người khác đạo, thế nhưng chỉ có cảm ngộ đạo ý, hoặc là đạo của chính mình ý, cuối cùng cũng có một ngày, Phương Nho cũng sẽ sáng tạo ra thuộc về hắn đạo của chính mình.

Lấy đạo đối đạo, đạo khí đụng nhau, trong nháy mắt liền vang lên không gian phá toái âm âm, sao Hôm cái này sáu đạo, vốn cũng là bá đạo tuyệt luân, thế nhưng cùng Phương Nho cái này đại thể cuộn cuộn một đạo so sánh, lập tức chỉ thấy rõ ràng.

Hắn đạo khí, tại Phương Nho một đạo bên trong, trong nháy mắt liền tan rã, tứ phân ngũ liệt, như một đầu trâu nước cùng một đầu lớn tê giác đụng vào nhau.

Cái kia mạnh mẽ đạo khí, như bạo đi tia lửa văng khắp nơi, đem bốn phía trùng kích cuộn sạch.

Những cái kia trong lòng sợ Thiên Kinh Minh thành viên, sợ hãi rút rè hướng Phương Nho chạy tới, thành đạo hơn mười người, dĩ nhiên tại cái này độc Bạo Đạo khí cuộn sạch hạ, trong chớp mắt đã bị trùng kích nhấp nhô hơn mười đạo quang mang, bị quét ra Trấn Yêu Tháp.

Mà đối thành một đạo đạo khí, nhưng là bỏ về phía Mạc Tà.

Tại Phương Nho đạo khí bên trong, Mạc Tà con ngươi hơi co lại, hắn đồng dạng tại Phương Nho cái này cuộn cuộn đại thể, không thể ngăn cản một đạo bên trong, chứng kiến Phương Nho đạo ý.

Đó là một cái bất khuất thiếu niên, như đỉnh thiên mà đứng chiến thần, lấy chính mình hai vai cùng lưng, nhô lên trên đầu phía kia trời cao.

Mặc cho trời cao nghiêng nát, cự lực triển áp, thiếu niên này là bất động, lấy tay bên trong Bá Đạo, chỉ thiên đạp đất, một đạo phá thương khung.

Mạc Tà hô hấp nặng nề, hắn vội vàng vẫy vẫy đầu, đạo kia âm âm tới hình bán nguyệt đạo khí, đã hung hắn bỏ tới.

Ở nơi này cuộn cuộn đại thể, không thể ngăn cản một đạo bên trong, Mạc Tà phảng phất chứng kiến mình là một cái châu châu đá xe, không biết tự lượng sức mình tội nhân, ngăn trở ở đại thể trước mặt, lật không nổi sóng lớn.

"Thiên âm thất truyền, vạn cổ ré dài!"

Mạc Tà hét lớn một tiếng, trong miệng phát sinh hét dài một tiếng, trong tay cái kia như khổng tước quạt xếp, vào lúc này ở giữa oanh vừa vang lên, chớp mắt liền bắt đầu khởi động từng cỗ một nòng nặc xanh lam quang mang.

Cái này quang mang, phảng phất như một đạo thiêu đốt đến lô hỏa thuần thanh lam sắc Hanabi, ở nơi này lam hỏa bên trong, một đầu phảng phất đang ngủ say xanh lam khổng tước, tại Niết Bàn Trọng Sinh, liền muốn ở nơi này trong biển lửa tỉnh lại.

Hào hào hào!

Mấy đạo như tiên vui kêu to, phảng phất như ngoài cửa thiên truyền đến, cái này kêu to, dư âm không dứt, như một tiếng tiếp theo một tiếng hồi âm hưởng triệt để tại Phương Nho bên tại.

Như từng đạo hoa lệ, tại ca tụng, tại ca ngợi, đang diễn hát.

Oanh!

Đã ở thời khắc ở giữa, xanh lam trong biển lửa, đang ngủ say khổng tước, mở mắt.

Tại ánh mắt nó bên trong, hai đạo xanh thăm thăm quang mang, thoáng chốc đầu đến Phương Nho trên người.

PS: Cầu đặt, cất dấu, phiếu đề cử. Hôm nay yard nhiều ít càng bao nhiêu hơn đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 267: Chờ đến khi nào canh ba

Đầu này toàn thân xanh lam không tước, phảng phất tại vật sống, trên người tản ra một cỗ lâu đời khí tức.

Toàn thân nó, cũng như một đạo ngọn lửa màu xanh lam đang thiêu đốt, khí tức kinh khủng tràn ngập tại chỗ.

Cái kia khiến người tâm hai mắt màu trắng bên trong, hai đạo xanh thăm thẳm quang mang, như hai cái lục sắc đèn lồng, để cho Phương Nho cảm giác được chấn động trong lòng.

Hào!

Nó ngoác miệng ra, một tiếng thanh thúy không gì sánh được kêu to, quanh quẩn bên tai dư âm không dứt ở giữa, tựa hồ để cho người ta ý thức đều Không Minh, toàn bộ bên tai, chỗ nghe qua từ đạo thanh âm này bên ngoài, lại không bất kỳ thanh âm gì.

Hô!

Chỉ một thoáng, một đạo xanh lam không gì sánh được hóa điểm, từ nó trong miệng phụt lên ra.

Hóa điểm như xà, chúc người nhiệt độ trong nháy mắt lên cao, tựa hồ có thể đem người nướng khét.

Như tiết áp hồng thủy, mãnh mẽ hướng Phương Nho cuốn tới, tốc độ cực nhanh, quả thực quý thần khó lường huyền cơ.

Xích!

Phương Nho đao một vòng ở giữa, điên cuồng hét lên một tiếng, một đao bổ tới.

Không gian chấn động, đao khí tung hoành, thật lớn bán nguyệt đao khí, trong chớp mắt bổ vào cái này nói xanh lam hóa điểm phía trên.

Thế nhưng.

Làm đao khí cùng hóa điểm một cái va chạm ở giữa, ngọn lửa kia lại bị một phân thành hai, biến thành hai đạo hóa điểm, phảng phất tại Phương Nho một đao này bên trong, hóa điểm bị phân ly.

Mà cái kia xanh lam hóa điểm, chớp mắt như hai cái vô cùng linh hoạt linh xà, nhân thể xoắn một cái, cuốn một cái, như hai cái xà tại triển miên, đem Phương Nho cái kia đao khí quán quanh, đồng thời thôn phệ.

Phương Nho chứng kiến tình hình này, nhưống mày, cước bộ mạnh mẽ đạp, giờ lên trong tay kim sắc Bá Đao, thân thể vút qua, Bá Đao giờ qua đỉnh đầu.

Oanh!

Lấy Lực Phách Hoa Sơn tư thế, vô hạn lực lượng hùng hồn không gì sánh được phát ra, trong chốc lát, một đạo như thiêu đốt hóa điểm đao mang xoa lấy thật dài đuôi lửa, hung hãn hướng cái này không tước bổ tới.

"Ta thiên! Mạc Tà cái kia pháp bảo, quả thực có thể nói khủng bố."

"Cái kia... Cái kia chính là thời kỳ viễn cổ Không Tước Vương à..."

"Không Tước Vương Bán Mệnh Thánh Khí, không nghĩ tới coi như là tàn phá, cũng còn có uy năng như thế, nếu như thời kỳ toàn thịnh, thật là bao kinh khủng!"

"Cũng không biết người kia có thể ngăn cản hay không được cái này Mạc Tà thủ đoạn..."

Oanh!

Phương Nho một đao này, cái kia lực lượng không lồ, cường đại quyết tâm ý chí cùng đao ý, chỉ một thoáng liền hình thành một đạo đao khí trường hồng, như trường giang phi nhanh, hướng cái này không tước bổ tới.

Trong nháy mắt này, không tước cái kia huyền lệ bình đuôi trong chớp mắt nở rộ ra, cái kia thật lớn thêm huyền lệ bình đuôi, hiển hiện ra đoạt người nhãn cầu không tước xòe đuôi.

Cái kia thật lớn vĩ bình, xanh lam trên lông vũ, như có một cái cái quý dị con mắt ở nơi nào lấp lóe chớp động.

Huru huru huru!

Đột nhiên, từ không tước bình đuôi bên trong, cái kia như con mắt đồ vật vọt bắn ra hơn mười trên trăm đạo như ngân châm quang mang, quang mang chói mắt so mặt trời chói chang tựa hồ còn cường liệt hơn.

Phảng phất đột nhiên, có một đạo tuyết Bạch Quang mang chột hiện, có thể cho người trước mắt tạm thời mù.

Phương Nho cũng ở đây một chút, đột nhiên cảm giác mình trước mắt một mảnh trắng xoá, con mắt tại vừa mới đạo kia cường liệt trong ánh sáng, phảng phất bị lạt mù, tựa hồ cái gì đều nhìn không thấy.

Thế nhưng Phương Nho biết, chính mình con mắt cũng không có bị lạt mù, mà là đạo ánh sáng kia quá mức cường liệt, cường liệt đến để cho con mắt trong nháy mắt này căn bản thích ứng không.

Đây là nguy hiểm tín hiệu, trong mắt không một vật, cũng không biết chính mình tình cảnh.

Thế nhưng bên tai, lại truyền đến càng phát ra rõ ràng sắc bén thanh âm, loại này sắc bén âm thanh, phảng phất như từng cây một vô cùng sắc bén châm, như bạo vũ lê hoa hướng chính mình lạt tới.

Phương Nho chỗ bỏ đi ra một đạo kia, đã ở chỉ một thoáng hướng không tước trên thân hình bỏ tới, cái kia mạnh mẽ đạo khí, phảng phất không gì không phá.

Cái này viên cổ Không Tước Vương chỗ còn sót lại cái này không tước thánh khí, tại thực lực tu vi so Phương Nho còn thấp một tầng thứ Mạc Tà trong tay, dĩ nhiên có thể phát sinh uy năng như thế, có thể thấy được pháp bảo ở trong chiến đấu tầm quan trọng, đơn giản là không cần nói cũng biết.

Oanh!

Đạo khí trong nháy mắt này, đánh mạnh đánh vào Không Tước Vương trên thân hình, trong chớp mắt như ánh lửa tại lấp bắp, Không Tước Vương đều phát sinh rã dài.

Mà ở Không Tước Vương phía sau, duy trì pháp bảo này duy trì liên tục tính Mạc Tà, nhưng ở dưới một đạo này, yết hầu nóng lên, phốc một tiếng, phun một ngụm máu tươi nhỏ ra.

Hắn loại này làm phép, cùng Tô Tiêu Tiêu đã từng không sai biệt lắm, xem ra là chủ tu pháp bảo, đến trễ tự thân tu hành tồn tại.

Đã từng Tô Tiêu Tiêu toàn thân toàn bộ ý tứ luyện Tam Sơn Đỉnh, cùng Tam Sơn Đỉnh khí huyết tương thông, có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục.

Về sau đang cùng Diệp Kinh Thiên cùng Trần Hùng Quan trong chiến đấu, Tô Tiêu Tiêu phát hiện cái này thiếu sót trí mạng, cho nên đem pháp bảo cùng tự thân phân ly, không ở dựa vào pháp bảo, mà là tu hành tự thân.

Hiện tại Mạc Tà hiển nhiên cũng là như vậy, hắn chính là toàn tâm tứ luyện pháp bảo, đến là thực lực quá yếu ớt, tại Phương Nho nắm lấy cơ hội cái này trong một kích, hiển nhiên để cho hắn thụ thương.

Trong nháy mắt này, cái kia Không Tước Vương trên người quang mang lớn yếu, tựa hồ là Mạc Tà có điểm không nhìn được.

"Cơ hội tốt!" Phương Nho đã nhìn ra bụng khác, Tô Tiêu Tiêu đã từng nói với hắn, đừng quá mức dựa vào pháp bảo, chủ yếu tu luyện tự thân, cho nên hắn đối với đầu gối ý lại cũng không lớn.

Hiện tại hắn đã biết Mạc Tà chính là ý lại trong tay hắn pháp bảo, toàn bộ thể xác và tinh thần khí huyết đều cùng cái này Không Tước Vương chỗ còn sót lại Bản Mệnh Thánh Khí tương thông.

Đều là có vinh cùng vinh có nhục cùng nhục, chỉ cần Không Tước Vương tại Phương Nho trong tay chịu đến đòn nghiêm trọng, liền sẽ cùng cấp bị Mạc Tà thừa nhận.

Mạc Tà là thực lực gì? Vèn vèn Hóa Khí Cảnh trung kỳ chếch lên một chút thực lực, tại chính mình Hóa Khí Cảnh đỉnh phong, đã cảm ngộ cảm ngộ được không sai biệt lắm mặt người trước, đơn giản là không so được.

Nếu không phải là Mạc Tà có như thế pháp bảo, sợ rằng Phương Nho chiến đấu không biết như bây giờ như vậy khổ cực.

Mà Phương Nho ánh mắt, đã ở lúc này khôi phục lại.

Hắn trường đao một ngón tay, thân thể vút qua, đi như ánh sáng, mau hơn điện, đao mang phun ra nuốt vào ở giữa, mấy đạo đánh xuống.

Xích xích xích!

Từng đạo như rồng giống như rắn mạnh mẽ đạo khí, ở trong không gian chấn động, cắt kim loại, lần nữa hướng cái này Không Tước Vương bỏ tới.

Lúc này Mạc Tà cái kia hơi lộ ra sắc mặt tái nhợt, toát ra một tia lo lắng tới.

Đối mặt Phương Nho, hắn thật cảm giác được một cỗ cường đại dị thường, không thể chiến thắng ý niệm trong đầu.

Rầm rầm rầm!

Khổng Tước Vương trên người quang mạng càng phát ra yếu ớt, như nền tàn trong gió, liền muốn tắt.

Phương Nho cái này tam đao, lần nữa ầm ầm tới, bổ vào Khổng Tước Vương trên người, cái này tam đao, giống như là cái kia mưa rền gió dữ, trong chớp mắt, đem cái kia tàn chúc đã diệt.

Phốc!

Tại Khổng Tước Vương thân thể tiêu thất trong nháy mắt, Mạc Tà trong miệng huyết dịch như một đoá nở rộ hoa hồng máu, hắc thân thể cũng trùng điệp quăng, trong tay quạt xếp cũng âm đạm xuống.

"Thủy thành huynh đệ đồng môn, các ngươi chẳng lẽ còn nguyện ý tiếp tục chịu được Thiên Kinh Minh nghiền ép cùng bóc lột? Hoàn nguyện ý mặc cho bọn họ đòi lấy, mà nén giận sao?" Phương Nho kim sắc Bá Đao giương lên, nhìn về phía trong thành những cái kia khiếp sợ nhìn chính mình trận đại chiến này chứng đồng môn đệ tử nói rằng: "Có áp bách cùng khi dễ địa phương, sẽ có phản kháng, sư huynh đệ à, chờ đến khi nào?"

Phương Nho, nói hiên ngang lẫm liệt, hắc nhìn về phía trong thành những cái kia đồng môn, những thứ này giao cái gọi là bảo hộ phí người, vào lúc này chứng kiến Phương Nho thắng lợi, trước đây năm bề bầy mạng bọn họ, vào hôm nay, tại Phương Nho lời nói hạ, rốt cục có điểm động dung.

PS: Canh thứ ba đưa đến, chúng ta bài danh rơi đệ thập! ! Đặt đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 268: Khó gặp địch thủ cạnh tranh

Thứ hỏi, ai nghĩ tự đứng cho người khác giao bảo hộ phí đây? Huống chi nơi đây không phải địa phương tư nhân, mà là trong sư môn, nội môn đệ tử tu hành ma luyện chỉ địa.

Cho Thiên Kinh Minh giao bảo hộ phí vốn là hành động bất đắc dĩ, trước đây không dám lộ ra cùng phản kháng, là bởi vì cụt một tay khó chống, hiện tại Phương Nho lấy tư thái thắng lợi, đem Thiên Kinh Minh ở nơi này Thủy thành trung chỉ huy người đánh bại, liền cho bọn hắn vô hạn lòng tin.

Thiên Kinh Minh thành viên, chứng kiến lão đại của mình, đều ở đây Phương Nho thủ hạ bị bóp cò, lập tức từng cái mộng.

Tại Phương Nho lời nói khích lệ phía dưới, sau một lát, từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại người, rốt cục có người hưởng ứng.

Đây chính là phản ứng dây chuyền, chỉ cần có một người hưởng ứng, liền sẽ kéo những cái kia chần chừ chừ chừ người cũng hưởng ứng.

"Vị sư huynh này nói chuyện không sai, hắc Thiên Kinh Minh dựa vào cái gì thu chúng ta bảo hộ phí? Hắc khi nào bảo hộ qua chúng ta?" Một gã đệ tử phát sinh hò hét, rút kiếm dựng lên, hướng trong tường thành vọt tới.

"Đối! Hôm nay thì làm cái này Thiên Kinh Minh, đem bọn họ quét ra Thủy thành, quét ra Trấn Yêu Tháp." Lại một gã đệ tử la lên, hắc ngẩng lên đã nổi giận, trong khoảng thời gian này đều đem mình tích lũy Từ Khí Đan, làm bảo hộ phí giao cho Thiên Kinh Minh, cái kia Từ Khí Đan, có thể đều là mình ở nơi này Trấn Yêu Tháp bên trong, ra sức chém yêu, đoạt được điểm cống hiến đổi lấy.

Cứ như vậy không công hai tay dâng cho Thiên Kinh Minh, làm sao có thể không tức giận.

"Không sai, bà chúng ta Từ Khí Đan nhỏ ra!" Tất cả đệ tử một viên đá làm đầy lên sóng lớn ngập trời, đều hưởng ứng, trong lòng bọn họ kiềm nén như Hỏa Sơn phần nổ, rốt cục bộc phát ra.

Thiên Kinh Minh thành viên, vào lúc này đều sợ hãi.

Bọn họ tại trên tường thành, nhìn xem Phương Nho, cái này có thể mang hai người bọn họ lão đại đều đánh bay cường giả, bọn họ không phải cũng ngang kháng.

Chứng kiến những cái kia giao bảo hộ phí, hiện tại phản kháng đệ tử, bọn họ từng cái nhảy xuống tường thành, cùng những cái kia chém giết mà đến đệ tử công tới.

Thủy thành bên trong, trong lúc nhất thời thành một mảnh đại hỗn chiến, quang mạng thời khắc đều ở đây bắt đầu khởi động, mỗi một phần mỗi giây, đều có người bị quét ra Trấn Yêu Tháp.

Vang vọng thiên địa tiếng gọi ầm ĩ, ở nơi này Thủy thành bên trong như sấm bên tai.

Phuong Nho chứng kiến đây hết thấy, trên mặt lộ ra vui vẻ.

Mỗi người, đều có lang tính, đặc biệt nam nhân, làm sao có thể một mực bị người khác đè nặng, Phuong Nho chỉ là tại thích hợp thời điểm, làm một cái tấm gương, khích lệ bọn họ phản kháng, không cần nhất muội mặc cho Thiên Kinh Minh nghiền ép.

Phuong Nho ánh mắt thu hồi lại, nhìn về phía sắc mặt khó coi không gì sánh được, có vẻ hết hồn, đang ở vùng vẫy giãy chết Mạc Tà.

Cái kia sao Hôm, đã tại trước đó, Phuong Nho một đao kia bên trong, bị quét ra Trần Yêu Tháp.

Lúc này Thủy thành thể cục, đã đại loạn, siêu thoát ra Thiên Kinh Minh áp chế trạng thái, tất cả không thuộc về Thiên Kinh Minh đệ tử, đều phản kháng, bạo động!

Thân là Thiên Kinh Minh tại Thủy thành quản hạt người, hiện tại Thủy thành xuất hiện tình huống như vậy, đã vượt quá bọn họ dự liệu, cái này một mảng lớn chất béo thành, lúc này mất thấy liền cái này nếu như vậy sụp đổ, vượt qua bọn họ không chế.

"Đến người, súc sinh." Phuong Nho dẫn theo kim khí bá khí, từng bước hướng Mạc Tà đi tới, Phuong Nho trên mặt dừng động lau một cái khoái ý, mỗi tới gần một bước, đều để Mạc Tà sắc mặt rung động một chút.

Đây là một loại vô lực tuyệt vọng cùng kiềm nén, đôi mắt Phuong Nho, Mạc Tà đã cảm giác được thúc thủ vô sách.

Liên nhất dựa ý lại pháp bảo "Ré dài." Đầu đã không làm gì được Phuong Nho, hắn đã hết biện pháp, vô kế khả thi.

Hơn nữa vừa mới cùng Phuong Nho trong chiến đấu, hiển nhiên Phuong Nho một đao kia để cho hắn thụ thương không nhẹ, trong tay pháp bảo nhất định là chịu đòn nghiêm trọng.

Đây là có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục biểu hiện.

Người tu hành, quá mức ý lại pháp bảo, kết quả cuối cùng, đều rất thê thảm.

Đương nhiên, tương phản, nếu như hôm nay Mạc Tà đối thủ, không phải Phuong Nho, mà là một cái thực lực tu vi cùng hắn không sai biệt lắm tiếng người, sợ rằng trong chớp mắt sẽ chết cho hắn ré dài bên trong.

"Người thực sự là đuổi tận giết tuyệt?" Mạc Tà lúc này thân thể run lên, sắc mặt tái nhợt nhìn từng bước ép sát mà đến Phuong Nho. "Người làm như vậy kết cục, chính là chết không nơi táng thân, người cho rằng người làm như vậy, xem như là anh hùng sao? Không biết thời thế người, không có kết cục tốt."

"Câm miệng!" Phuong Nho lạnh lùng vừa quát, càng nghe càng tức giận, cái này Thiên Kinh Minh người, mỗi một người đều dưỡng thành loại này tâm cao khí ngạo, vô pháp vô thiên cuồng vọng tâm tính, một bộ thiên hạ lão tử đệ nhất thái độ.

Cái này khiến Phuong Nho phi thường khó chịu, cùng Thiên Kinh Minh tính thị tử đối đầu, làm sao có thể sợ người trước mắt này cận bã uy hiếp?

Phuong Nho gầm lên một tiếng, cước bộ bỗng tăng tốc, trong tay kim sắc Bá Đao nhất chuyển, mãnh mẽ hướng Mạc Tà bổ tới.

Lúc này muốn làm, chính là nhắm mắt làm ngơ, lập tức đem người này cận bã quét ra Trần Yêu Tháp lại nói.

"A!" Mạc Tà trong sắc mặt, hiện ra vẻ tuyệt vọng, hắn chứng kiến Phuong Nho căn bản không sợ hắn mở miệng uy hiếp, chính là một đao bổ tới.

Cái kia mãnh mẽ đao khí, sắc bén tựa hồ bá không gian đều chém vỡ.

Hắn dùng hết chút sức lực cuối cùng, vội vàng ba vừa vang lên, mở ra trong tay ré dài, lúc này hắn pháp bảo, đã không có trước khi bắt đầu cái kia ánh sáng như hoa tạng mạnh trạng thái, ảm đạm quang mang, cơ hồ nhỏ bé.

Trong chớp mắt, tại hắn quanh thân bên trong, liền dâng lên một mảnh xanh lam quang mạng, quang mạng hình thành một cái đàn màn, đưa hắn toàn thân bao vây lại.

Đây là trước đó, hắn muốn bảo hộ sao Hôm lúc, chỗ thi triển một cái hộ thân khiên, ở nơi này pháp bảo không có chịu đến đòn nghiêm trọng lúc, đều bị Phuong Nho một đao phá thuẫn, huống chi là hiện tại?

Oanh!

Xuống một đao, mãnh mẽ đao khí oanh bổ vào bao vây toàn thân hắn đàn màn phía trên, nhất thời cái này đàn màn còn như là đậu hũ, bị Phuong Nho một đao đánh nát.

"Phuong Nho người cái này súc sinh! Dừng tay cho ta." Đột nhiên Phuong Nho bên tai, truyền đến một tiếng thật lớn gào thét.

Đạo thanh âm này rất quen thuộc, Phuong Nho trong nháy mắt cũng biết là ai tới.

Phốc!

Mạc Tà quanh thân bên trong, cái kia đâm màn phá trong nháy mắt, trong miệng hắn cũng chọt phụt lên ra một ngụm máu tươi, thân thể như đường pa-ra-bôn quăng, như đoạn tuyến phong tranh, hướng dưới tường thành trùng điệp rơi xuống mà đi.

"Cứu ca!" Mạc Tà vốn là người sắp chết, lập tức phải bị quét ra Trấn Yêu Tháp, hắn tại rơi xuống trong nháy mắt, đột nhiên cũng nghe đến một thanh âm quen thuộc, cái kia tái nhợt tuyệt vọng trên mặt, hiện lên lau một cái kim lòng không được ý mừng, nhàn nhạt nở một tiếng."Cứu ca tới! Cứu ca cứu ta!" Hắn phát sinh cuối cùng hò hét, giống như thê lương gấm rú.

"Không có ai có thể cứu được ngươi, cút đi cho ta." Phương Nho thân thể xuất hiện, che hắn ánh mắt, Phương Nho theo hắn rơi xuống phương hướng, nhảy xuống, kim sắc Bá Đạo giờ qua đỉnh đầu, phù xuống đầu Mạc Tà đánh xuống.

"Dừng tay cho ta!" Ngao Cửu Thiên quả nhiên đến, hơn nữa lúc này hắn đang ở không trung, dưới chân đạp một thanh lưu quang bốn phía không lồ phi kiếm, tốc độ như lưu quang, nhanh như thiểm điện.

Thế nhưng,

Hắn nhưng vẫn là ngại tốc độ này chậm, hắn trên không trung xa xa chứng kiến Phương Nho vậy mà đối hắn, chẳng quan tâm, không quan tâm, chính là muốn tại hắn chạy tới lúc, đem Mạc Tà tại hắn mí mắt hạ giết chết, quét ra Trấn Yêu Tháp.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 269: Thế lực tụ hợp năm canh

Lúc này Ngao Cửu Thiên, toàn bộ sắc mặt đều là nỗi giận xanh, như từng con giun triết phục, cái kia phần nộ hai mắt, đều tựa hồ muốn phun ra lửa.

Trước mắt, hắn chứng kiến Phương Nho nhảy lên hạ tường thành, trong tay kim đao giờ qua đỉnh đầu, mãnh mẽ chính là vừa bỏ mà xuống, chém thẳng vào cái kia không có lực phản kháng chút nào Mạc Tà.

Tay hắn vung lên ở giữa quốc, dưới chân cái kia lưu quang bốn phía không lồ phi kiếm, vậy mà hưu vừa vang lên, lấy nhanh chóng như sét tốc độ, mãnh mẽ hướng Phương Nho chạy tới.

Mà Ngao Cửu Thiên thì là thân thể trên không trung lảng không một bước, như giẫm trên đất bằng hướng trong tường thành lướt đến.

"Rác rưởi, chính là muốn quét ra Trấn Yêu Tháp, cút ra ngoài cho ta." Phương Nho tiếng hét phần nộ bên trong, cái kia mãnh mẽ một đao, tại Mạc Tà tuyệt vọng trong hai mắt phóng đại, trong chớp mắt dưới một đao, Mạc Tà liền hóa làm một ánh hào quang bị quét ra ngoài tháp.

Phương Nho đã cảm giác được, như một treo lợi kiếm treo đầu khi tức nguy hiểm, bắt đầu mãnh liệt hướng chính mình chạy tới.

Làm thu thập Mạc Tà sau đó, thân thể vội vàng nhất chuyển, cước bộ tại trên tường thành đạp một cái, toàn bộ thân hình như một cái trượt ra đi cá chạch.

Oanh!

Ngay tại Phương Nho hai chân chỗ đạp tường thành vị trí, một vết hào quang chói mắt chạy tới, chọt đánh mạnh ở vị trí này phía trên, cái kia kiên cố cự thạch tường thành, ở nơi này đạo quang hoa oanh kích phía dưới, như là đậu hũ đổ nát ra một cái đại lỗ thủng.

Phương Nho trực cảm thấy, vừa mới tựa hồ có một cái túi thuốc nổ, nhét vào trên tường thành, để cho cái này thành tường đều run rẩy ba run rẩy.

Đạo quang hoa kia từ đó nát ra trong lỗ thủng vọt một cái đi qua, lại lượn quanh đi lên, như một cái linh hoạt như thường xà, xuất hiện ở Phương Nho trong tầm mắt.

Đó là một thanh bàn tay rộng kiếm, toàn bộ thân kiếm lưu quang bốn phía, phảng phất như một thanh kiếm tiên, bắt đầu khởi động ra từng cỗ một sức mạnh mãnh mẽ.

Cái chuỗi này kiếm tiên, treo lơ lửng giữa trời, tại Phương Nho trong tầm mắt, phảng phất tại trên thân kiếm, một cái tóc dài râu dài bạch mi lão nhân, đang lấy trang nghiêm không gì sánh được thần thái, ngưng mắt nhìn chính mình, tựa hồ muốn đối với mình phát động Lôi Đình Nhất Kích.

Chứng kiến loại tình huống này, Phương Nho trong nháy mắt chấn động trong lòng, hẳn biết, khả năng này là Ngạo Cửu Thiên pháp bảo mạnh mẽ, cái kia lão già lông mày trắng, rất có thể chính là kiếm này Kiếm Linh, cũng xưng là khí hồn.

Hiển nhiên, kiếm này ít nhất là hồn khí cấp bậc, hơn nữa từ vừa mới đối công kích mình mà đến tốc độ, vẫn là trong uy lực, đều rất cường đại.

Không biết cái này kiếm, cùng đầu gỗ so với, ai hơn lợi hại?

Phương Nho nhìn cái kia như lợi kiếm treo đầu kiếm tiên, ở trong lòng nghĩ, cùng đầu gỗ làm so với.

Pháp bảo thứ này, đủ loại kiểu dáng, thiên biến vạn hóa, hình thái không đồng nhất, như Tô Tiêu Tiêu tặng cho Phương Nho Tam Sơn Đỉnh, chính là một chiếc đỉnh, mà Diệp Kinh Thiên, thì là nhất tôn lô, vừa mới chính mình quét ra Trần Yêu Tháp Mạc Tà, pháp bảo là một khổng tước phiến.

Nhiều mặt, thậm chí, một cọng cỏ, một cây đầu gỗ cũng có thể là một kiện pháp bảo, cái này để cho người không kịp chuẩn bị, đoán không được.

Suru!

Ở trên tường thành, Ngạo Cửu Thiên thân ảnh ngạo nghễ mà đứng, hất chắp hai tay, ánh mắt băng lãnh vô tình, tràn đầy căm giận ngút trời trừng mắt Phương Nho.

Đồng thời, hẳn cũng chứng kiến tại Thủy thành bên trong, một mảng lớn hỗn chiến đang tiến hành.

Vô thì vô khác đều có quang mang đang nhấp nháy, mỗi một phần giây, đều có đệ tử bị quét ra Trần Yêu Tháp.

Thủy thành thế cục, trong nháy mắt liền để hấn càng là tức giận đến thất khiếu bốc yên.

Đang yên đang lành một cái thu quát chất béo địa phương, bây giờ lại gây nên bạo động, những cái kia đóng bảo hộ phí đệ tử, hiện tại cũng phản kháng, đây quả thực để cho hẳn không kịp chuẩn bị.

Mà có thể gây nên biến cố này thủy tác dừng người, hẳn không cần nghĩ cũng biết, là Phương Nho.

Phương Nho đem Thiên Kinh Minh tại Thủy thành bên trong tối cường chủ lực, từng cái quét ra Trần Yêu Tháp, còn dạy toa những thứ này đệ tử khởi xướng phản kháng.

Có Đái Đầu Đại Ca, những thứ này chịu lâu bức bối này khuất khí đệ tử, đương nhiên là không nả ra không thoải mái.

Hiện tại Thủy thành loại này để cho đầu hấn đau cực diện, hóa thành căm giận ngút trời, như hỏa diễm đồng dạng tại trên mặt hấn thiêu đốt, hẳn biểu tình nhìn, rất là kinh người.

Tay hấn chỉ trong một chiêu, thanh tiên kiếm kia chính là như long xà, hư vừa vang lên, rơi vào trong tay hấn.

Tiến nhập Trần Yêu Tháp sau đó, ngạo chín tại ý vào người mang pháp bảo, trực tiếp ngự kiếm phá không mà đến, tốc độ không nói chơi, hẳn đã phân phó xong tất cả, để cho Thiên Kinh Minh đệ tử, toàn bộ lao tới Thủy thành, một là bả Phương Nho đánh chết ra Trần Yêu Tháp, một cái khác, chính là hướng Thủy thành bên trong tăng sức chiến đấu, tốt để dằn cho khổng chế thành này.

Nhưng là bây giờ cái này hỗn loạn thế cục, mỗi dẫn hỏa đã châm lửa, đại hỗn chiến đã khai hỏa, hiện tại hẳn biết, muốn lại một lần nữa thu hồi Thủy thành cái này chất béo địa bàn, chỉ sợ không phải dễ dàng như vậy.

"Cá chết, ngươi có thể mau hơn chút nữa à." Lúc này, tại đi thông Thủy thành trong bầu trời, một khỏa màu xanh thẫm óng ánh trong suốt như trân châu phi thúy thật lớn hạt châu, huyền phù tại không trung, đang lấy phá không tốc độ hướng Thủy thành lướt đến.

Ở nơi này như trân châu phi thúy bên trong hạt châu, có thể thấy được Dụ Siêu, Phong Pháp Lang còn có Mạc Ưu Nhi ba người ở bên trong, Phong Pháp Lang lại tùy tiện nói rằng.

"Ngươi nghĩ rằng ta không muốn nhanh, ngươi ăn mập như vậy, cản trở biết không." Dụ Siêu trắng Phong Pháp Lang liếc mắt cười nói: "Về sau được giám béo, ngươi nếu như lại Phi Hạ đi, ta cái này định hải châu đều không cho ngươi tọa."

"Ai, hết cách rồi, ca chính là uống nước đều sẽ mập." Phong Pháp Lang về mặt bất đắc dĩ nháy mắt ra hiệu nói rằng: "Chẳng lẽ, ta ngay cả thủy cũng không thể uống? Thủy nhưng là Sinh Mệnh Chi Nguyên."

"Hi hi." Mạc Ưu Nhi đang ở một bên che miệng cười khê, nói: "Lang đại ca, ngươi và Dụ Siêu thực sự là một đôi kẻ dở hơi."

"Còn cười cười, nếu không phải là bởi vì ngươi, ta mới không nguyện ý tại hấn cái này phá trong hạt châu chịu con chim này khí." Phong Pháp Lang giận dữ trắng Mạc Ưu Nhi liếc mắt than thở: "Nếu như ta không ở cái này, các ngươi cô nam quả nữ, ta không yên lòng cái này chết cá."

"Cút cho ta." Dụ Siêu ha hả cười, đưa lên một cước, trực tiếp đá vào Phong Pháp Lang cái kia như trâu cái mông trên cặp mông.

"Ai nha ta đi, ngươi thật hạ được chân..." Phong Pháp Lang bị Dụ Siêu một cước phía dưới, cái này xanh thẫm hạt châu nhất thời liền bắt đầu khởi động

một hồi rung động, vậy mà thật bả Phong Phá Lang đã đi ra ngoài, Phong Phá Lang thanh âm ở phía sau hùng hùng hổ hổ truyền đến.

Nơi này chính là trên cao a, giống như Phong Phá Lang loại này như tháp sắt cự hán, khả năng té xuống liền sẽ hóa làm Bạch Quang truyền ra Trần Yêu Tháp.

Thế nhưng tại Phong Phá Lang bị đá đi ra trong nháy mắt, đột nhiên tay hấn một trảo, lại chính là ở trong tay xuất hiện một thanh thật lớn Khai Sơn Phủ.

Cái này phủ, cán búa như tời bằng sắt tạo, tại chuôi trên có rõ ràng khắc hoa đường văn, cái kia cự đại phủ nơi cuối, nửa một cái tàn nguyệt độ cong, đáng tiếc không được hoàn mỹ là, tại phủ miệng bên trên, có một vết thương, để cho cái này nhìn bá khí sắc bén búa, thiếu một phân bá khí, nhiều một tia cổ phác khí tức.

Chiến phủ xuất hiện ở trong tay hấn trong nháy mắt, hấn thân thể cũng như cự thạch đồng dạng hướng rơi xuống, thế nhưng đột nhiên cái này phủ kim quang đại phóng, chớp mắt thì trở thành nhất kiện uy mãnh như thiên thần hạ phẩm chiến giáp phi ở trên người hấn.

Ở chỗ này chiến giáp chỗ sau lưng, hai cây như búa chiến kỳ cắm lập, như hát hí khúc trang phục diễn, rồi lại so trang phục diễn nhiều mấy phần bá đạo.

PS: Canh thứ năm đưa đến, chữ vạn bạo phát. Cầu một chút đặt đi. Ngày hôm qua hướng bằng, chúng ta Đế Minh hiển hiện ra mỗi người như long phẩm chất, chúng ta lực ngưng tụ, đã để người nhìn với cặp mắt khác xưa, vì một mục tiêu, một cái tín ngưỡng, chúng ta đều toàn lực ứng phó, thiên, đem không ở lại, có thể đụng tay đến!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 270: Đại chiến Ngạo Cửu Thiên

Trận chiến này giáp khoác lên Phong Phá Lang trên người, dĩ nhiên tại cái này tháp sắt cự hán bên trong, bắt đầu khởi động một cỗ như chiến thần khí chất.

Lấy hấn cái này cao lớn vạm vỡ thân thể, khoác lên cái này uy phong lẫm lẫm cự phủ hóa thân chiến giáp, quả thực để cho người ta thấy mà sợ.

Đây chính là Phong Phá Lang đặc ý pháp bảo: Bàn phủ, trận chiến này giáp, chính là bàn phủ chiến giáp.

Dụ Siêu đối Phong Phá Lang có thể nói là không có không biết, bằng không, cũng sẽ không đem hấn từ định hải châu bên trong đá ra.

Suru!

Phong Phá Lang tại bàn phủ chiến giáp gia thân tình hướng dưới, như một đầu bay lên gấu, mạnh mẽ vọt ở giữa, thân hình khổng lồ như một cái thiêu đốt đạn pháo, đuổi sát Dụ Siêu cước bộ.

Đương nhiên, Dụ Siêu cũng là có ý đang chờ đợi hấn, bằng không rất khó đuổi theo.

"Cá chết, ngươi nghĩ hại chết lão tử a." Phong Phá Lang lên đến Dụ Siêu bên người, phá miệng nhếch miệng cười mắng: "Lúc này đây, thực sự là bị ngươi chơi lớn."

"Đồng nát, khác (đừng) chít chít méo mó, nhanh lên, Ngạo Cửu Thiên hiện tại đã đến Thủy thành, không biết Phương Nho hiện tại tình huống thế nào." Dụ Siêu sắc mặt trở về thái độ bình thường nói rằng: "Hết tốc lực tiến về phía trước đi, không được cản trở, lại nói, không chơi lớn một chút, có ý gì?"

Vù vù!

Dụ Siêu nói vừa xong, cái này định hải châu mạnh mẽ chấn, nhất thời tốc độ siêu nhiên như lưu quang cấp tốc hướng Thủy thành lao tới mà đi.

"Vậy thì nhiều lần, ai nhanh!" Phong Phá Lang hô lên một cuồng hống, đồng thời chấn động, tốc độ cũng không chậm hướng Thủy thành lao đi.

Đang đuổi đánh Ngạo Cửu Thiên cước bộ trước đó, Dụ Siêu đã cùng Phong Phá Lang phân phó mệnh lệnh, mệnh lệnh này, có thể nói là để cho Ngạo Cửu Thiên cũng không nghĩ đến, đây cũng là Phong Phá Lang trong miệng chơi sơ suất chỉ.

Mà lúc này, tại đi thông Thủy thành đường bên trong, một đội trùng trùng điệp điệp nhân mã, đang lấy cấp tốc lao tới hướng Thủy thành.

Cái này một đội nhân mã, chính là Thiên Kinh Minh thành viên, dẫn đầu, chính là tiểu Quang cùng tiểu đao mang theo đội, bọn họ không có pháp bảo, không thể giống như Ngao Cửu Thiên bọn họ, lợi dụng pháp bảo tốc độ chạy tới Thủy thành, bọn họ chỉ có thể đem hết toàn lực, cực nhanh chạy tới.

Bằng tốc độ bọn họ, từ nay về sau địa (mà) đến Thủy thành, không có ba canh giờ là không có khả năng đến, Ngao Cửu Thiên đã phân phó xong bọn họ, tâm vô bàng vụ, tốc độ cao nhất chạy tới Thủy thành.

Thế nhưng lúc này sau lưng bọn họ vài dặm chỉ địa, lại là mặt khác nhất đại đội trùng trùng điệp điệp nhân mã, cũng là tốc độ cao hành tiến lầy.

Đây chính là Dụ Siêu cùng Phong Phá Lang nhân mã, nhiệm vụ bọn họ, đã biết được.

Dụ Siêu cùng Phong Phá Lang đối bọn họ truyền đạt mệnh lệnh một cái gian khổ nhiệm vụ, nhiệm vụ này, để bọn họ hân nhiệt huyết sôi trào.

Cái kia chính là tại gặp phải Thiên Kinh Minh nhân mã, lập tức tiến vào trạng thái chiến đấu, trận chiến đấu này, không cần tại Thủy thành khai hòa, mà là đang đi thông Thủy thành nửa đường giữa đường, phải đánh vang.

Ngao Cửu Thiên căn bản sẽ không nghĩ đến, Dụ Siêu cùng Phong Phá Lang, sẽ dám tiên hạ thủ vi cường, đến lúc đó, cái này đúng là một trận tao ngộ chiến.

Tại Dụ Siêu cùng Phong Phá Lang nhân mã bên trong, có một cái thân ảnh quen thuộc cũng đang ở bên trong.

Cái này nhân loại, chính là Phươg Nho ở ngoại môn lúc kết giao huynh đệ, Hồ Vũ.

Thế nhưng từ đến nội môn sau đó, Hồ Vũ tâm tính đã thật to cái biến, Phươg Nho tựa hồ cũng đối hắn có chút thất vọng.

Lúc này Hồ Vũ, không có tiếng tăm gì xen lẫn trong cái này bàng đại đội ngũ bên trong, vẻ mặt buồn thiu.

Hắn nhìn thấy bây giờ Phươg Nho, cùng ngoại môn lúc Phươg Nho, đã là một khóa từ từ bay lên cự tính.

Mà chính mình, bây giờ lại còn vẫn như cũ như vậy, dường như một cái cỏ cũng được không có cũng được tồn tại.

Hắn thậm chí có chút mất mát cùng hối hận chính mình, lúc đó có phải hay không tôn trọng cháu Phươg Nho tâm, phá hư phần này tình huynh đệ.

Ở nơi này bàng đại đội ngũ đằng trước, dẫn đội vài tên, vẫn là Hồng Trần Cự Mộng cùng thủy mặc giang sơn có chút thực lực tiểu đầu mục, hắn cổ động phía sau huynh đệ, tăng thêm tốc độ.

Đối với cùng Thiên Kinh Minh ma sát, cái này ba thế lực lớn đã không phải là lần một lần hai, dù loại cỡ nhỏ chiến đấu cũng là vô số kể.

Thế nhưng như hôm nay dạng này, ba thế lực lớn tụ họp, số lượng lấy mấy trăm tính toán chiến đấu, nhưng là còn thuộc lần đầu.

Cái này khiến bọn họ cảm giác được một cỗ nhiệt huyết sôi trào mùi vị, có thể cùng thế lực đối nghịch, Thiên Kinh Minh con vật khổng lồ này phân cao thấp, những người này trong lòng, đều là nhiệt huyết thiêu đốt.

"Mọi người tăng thêm tốc độ, Thiên Kinh Minh những cái kia rác rưởi, ngay ở phía trước, lúc này đây, chúng ta sáng khoái một trận chiến, để bọn họ biết, chúng ta Hồng Trần Cự Mộng huynh đệ, cũng không phải là ăn chay." Dẫn đầu dẫn đội một gã thanh niên tuấn kiệt, hồi thân thủ vung lên, vui sướng cười to nói.

Mà lúc này, tại Thủy thành bên trong, trên thành tường, Phươg Nho đã đứng ở Ngao Cửu Thiên đối lập mặt mấy trăm bước khoảng cách.

Trong tay hắn nắm chuôi này kim sắc Bá Đao, toàn bộ thân đao kim sắc đao mang như hỏa diễm đang phun ra nuốt vào.

Hắn ánh mắt, lạnh lùng trừng mắt đối mặt mấy trăm bước Ngao Cửu Thiên.

Đây là từ vào nội môn tới nay, lần thứ hai cùng Ngao Cửu Thiên chạm mặt.

Mặc dù chỉ là chạm mặt hai lần, thế nhưng đại biểu cho mỗi người lập trường hai người, nhưng là giương cung bạt kiếm phía dưới, bầu không khí vô cùng khẩn trương.

Tại Ngao Cửu Thiên cái kia phun lửa trong hai mắt, phảng phất trước mắt Phươg Nho, là hắn cừu nhân giết cha, có thù không đội trời chung hận.

Hắn ánh mắt oán độc bên trong, đều là lửa giận đang thiêu đốt.

"Phươg Nho, người cái này súc sinh, người biết, người đã triệt để tiếp xúc Thiên Kinh Minh nghịch lân." Ngao Cửu Thiên lạnh lùng lời nói, giống như là cần hàm răng từng chữ từng chữ mài đi ra."Ta Thiên Kinh Minh, tại Trấn Yêu Tháp bên trong, đi lấy bảo hộ đồng môn đệ tử việc thiện, tiểu thu một điểm bảo hộ phí dùng, người lại công nhiên châm ngòi, đem cái này an tĩnh cục diện đánh vỡ, đảo loạn, người tội đáng chết vạn lần, người biết."

"Ra về đạo mạo nguy quân tử! Ta nhổ vào." Phươg Nho cười lạnh một tiếng, phi ra một ngụm đàm, thật sâu trơ trên cùng cảm giác buồn cười."Nghiên ép đồng môn, không chuyện ác nào không làm, thu quát mồm hôi nước mắt nhân dân, ức hiếp đồng môn, bá nội môn đệ tử tu hành ma luyện Trấn Yêu Tháp, hóa làm chính mình địa bàn, làm như thế, người lại vẫn dám nói khoác mà không biết ngượng? Ta cho người biết, ta Phươg Nho cùng người cái

này rác rưởi Thiên Kinh Minh, sớm đã là thủy hỏa bất dung, hôm nay liền để ta tới kiến thức một chút, ngươi cuồng ngạo sở hữu là cái gì."

Phương Nho nói vừa xong, cước bộ đi phía trước một bước, toàn bộ thân hình như một tia điện, trong tay kim sắc Bá Đạo nhân thể giương lên, thời khắc ở giữa phụt lên ra một đạo thật lớn đao mang.

"Đơn giản là muốn chết!" Ngạo Cửu Thiên lạnh lùng vừa quát, trong tay cái kia lưu quang bốn phía pháp bảo cấp kiếm tiên giương lên ở giữa, nhất thời vang lên một đạo răng rắc tiếng.

Phảng phất trong không gian, bị hấn cái này tùy ý một kiếm, liền lạt ra một cái phá động.

Đây chính là hấn vẫn lấy làm kiêu ngạo pháp bảo: Thái âm huyền kiếm.

Đối mặt Phương Nho cái kia như điện mang tránh tới thân ảnh, hấn chỉ một thoáng cước bộ đập một cái, thân thể xung kích ra, tốc độ cực nhanh.

"Âm hiểm Dương Dương, hợp hợp tới tấp, thái âm phân hoá, tám kiếm rõ ràng."

"Đệ nhất kiếm, tiếng sấm liên tục kiếm!"

Ngạo Cửu Thiên vào lúc này, tay kia bên trong kiếm, đột nhiên kiếm quang đại thịnh, ở cách Phương Nho mấy chục bước lúc, mãnh mẽ hướng Phương Nho một điểm.

Xích xích xích, ùng ùng!

Phảng phất như một cái sấm rền ở chân trời lăn qua, dị thường vang mà thôi.

PS: Các ngươi là ta lưng. Để Minh lưng! Bên cạnh ta có các ngươi đấm huynh đệ này mà vĩ đại, các ngươi đều là vĩ đại nhất.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 271: Thái Âm Kiếm Pháp

Nhất thời tại Phương Nho ánh mắt, liền thấy trước mặt mình cảnh sắc biến đổi, phảng phất mình lúc này đi tới trong một vùng hư không, trên hư không, tồn tại lão già lông mày trắng, trường kiếm hướng chính mình một ngón tay, thoáng chốc hóa thành tám đạo thất luyện không gì sánh được kiếm khí, như sấm xà hướng chính mình chém tới.

Cái này tám đạo kiếm khí, trên không trung lẫn nhau quấn quýt, như sấm xà tại thiên miên, trong chớp mắt, liền ngưng tụ thành một cái thật lớn kinh người Lôi Cầu,

Đây chính là Ngạo Cửu Thiên võ học chiến kỹ, đã có thiên địa dị tượng, cái kia hung hấn chém tới tám đạo kiếm quang, ngưng tụ thành Lôi Cầu, như chân trời lăn qua sấm rền, tấn mãnh không gì sánh được, nhanh như thiểm điện.

"Cút cho ta!" Phương Nho nổi giận gầm lên một tiếng, trong tay kim sắc Bá Đạo thoáng chốc phun trào ra mãnh mẽ đao khí.

Đao khí như hồng, dường như muốn bả gầm trời này đều đánh nát.

Xích!

Phương Nho một đao mãnh mẽ bỏ xuống, thật lớn hình bán nguyệt đao khí, phảng phất bả phương này hư không đều trăm phá, lấy cuộn cuộn phi nhanh đại thế, hướng cái kia cấp tốc hướng chính mình chạy tới Lôi Cầu đánh tới.

Oanh!

Thật lớn đao khí cùng cái kia thật lớn Lôi Cầu một cái va chạm, nhất thời cái kia cường đại trùng kích dư ba bốn phía cuộn sạch, phương này không gian đều tựa như run rẩy ba run rẩy.

Phương Nho ánh mắt trong nháy mắt khôi phục thanh minh, cái kia trong hư không cảnh tượng cùng lão già lông mày trắng đều biến mất không thấy gì nữa.

Mắt thấy chỉ thấy Ngạo Cửu Thiên cái kia hơi hơi thần sắc khiếp sợ chợt lóe lên.

Tại vừa mới cái kia trong lúc giao thủ, Phương Nho trên người khí thế, biểu lộ không bỏ sót, riêng là đao ý bên trong, ẩn chứa cái kia cố ý chí cùng quyết tâm, đều để Ngạo Cửu Thiên khiếp sợ.

Không giao thủ không biết sâu cạn, hiện tại hẳn rất cực có điểm tin tưởng Lưu Vô Ngũ.

Ngay vừa mới rồi cái kia trong lúc giao thủ, Phương Nho rơi vào đến cái kia hư không lão giả lông mày trắng cảnh tượng bên trong, mà ở Ngạo Cửu Thiên trong tâm mắt, nhưng là chứng kiến một cái kiên cường thiếu niên, một đường về phía trước, gió mặc gió, mưa mặc mưa, tìm kiếm thuộc về hẳn cái kia một mảnh thiên địa, lấy cái kia Bất Khuất Ý Chí cùng quyết tâm, đi ngược lên trời, dùng cái kia không khom lưng, nhô lên trên đầu trời cao.

Dưới một đao, đao phá thương khung!

Ngạo Cửu Thiên nội tâm vô cùng khiếp sợ, hẳn căn bản không nghĩ tới Phương Nho ý chí cùng quyết tâm cường đại như vậy, tại loại ý chí này bên trong, còn có một cỗ mặc dù chín chết không hối hận không biết sợ, đại nghị lực tinh thần.

Phương Nho hét lớn một tiếng, không sợ hãi giẫm chân tại chỗ đến đây, trong tay kim sắc Bá Đao, bá khí tuyệt luân một đao bổ tới.

Lần thứ hai cùng Ngạo Cửu Thiên chạm mặt, nhưng là như thế đại chiến một mặt, Phương Nho biết cái này Ngạo Cửu Thiên tại nội môn Thiên Kinh Minh, quyền lực cũng không thấp, đối phó loại này tại Thiên Kinh Minh bên trong, có hết sức quan trọng phân lượng người, Phương Nho không chút nào hàm hồ, chính là muốn đưa hẳn quét ra thấp cho thông khoái.

"Kiếm thứ hai, bốn lời kiếm."

"Kiếm thứ ba, Phong Lôi kiếm."

"Cùng bốn kiếm, tiếng sấm kiếm."

Bá bá bá!

Ngạo Cửu Thiên lập tức, đã không dám ở Phương Nho trước mặt khinh thường, trong tay hắc pháp bảo cấp kiếm tiên, gạt ra mấy đạo cuộn cuộn phi nhanh kiếm hoa, mỗi một kiếm cũng như lôi đình đang lao nhanh.

Tại hẳn liên tiếp xuất kích trong nháy mắt, Phương Nho lần nữa chứng kiến hư không trong cảnh tượng, cái kia lão giả lông mày trắng bộ mặt tức giận, đang ở trong hư không, đối lấy chính mình bá bá bá ra không vài đạo kiếm khí.

Kiếm khí như vồng, bên tai vang dội phi nhanh cuộn cuộn, không dứt hơn tai tiếng sấm vang rền.

Như cuộn cuộn phi nhanh mà đến phi nước đại lôi, lại có vù vù như cuồng phong lớn gió đột ngột lôi, càng giống như hơn ở chân trời hung hẳn vừa vang lên, bị phá vỡ cửu tiêu tiếng sấm.

Cái này ba loại lôi âm, đại biểu cho Ngạo Cửu Thiên vừa mới chỗ bóp cò đi ra ba đạo vô cùng lợi hại kiếm thuật.

Hiển nhiên, kiếm thuật này bá đạo tuyệt luân, lấy Cửu Thiên Chi Lôi làm mỗi như, bị tiền bối cổ nhân, xem lôi xúc động, sáng tạo ra lực sát thương mạnh mẽ như thế thần thông chiến kỹ.

Hơn nữa kiếm thuật này thần thông, cùng hẳn trong tay cái kia pháp bảo cấp kiếm tiên tựa hồ hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, trong uy lực vậy mà đề thăng mấy lần, có thể sống sinh đem người đánh chết.

Lúc này, Phương Nho mới cảm giác được một tia áp lực.

Ngạo Cửu Thiên là thực lực gì? Chỉ là Hóa Khí Cảnh trung kỳ chệch lên một chút thực lực, lại làm cho Hóa Khí Cảnh đỉnh phong Phương Nho, đều cảm giác được một tia áp lực, cái này ngay cả có pháp bảo mạnh mẽ bằng thân chỗ lợi hại.

Hơn nữa, hẳn kiếm thuật này thần thông, cũng quả thực uy lực cực lớn.

Cửu Thiên Thần Lôi, vốn là đại biểu trời uy tồn tại, có thể tại thần lôi bên trong sáng tạo ra thần thông như thế võ học, sáng tạo cái này võ học chi tiền bối, cũng nhất định là một cái khó lường nhân vật.

Phương Nho đột nhiên cảm giác, chỗ ở mình hư không, khắp nơi đều tràn đầy từng cỗ một cuồng bạo Lôi Đình chi lực, khắp nơi đều là phi nhanh cuộn cuộn cuồng bạo lôi đình.

Từng cái thật lớn tiếng sấm ở bên tai nổ vang, một tia điện ở trước mắt hiện lên, phảng phất thiên đồ muốn dịch.

Mà cái kia trong hư không lão giả lông mày trắng, lúc này phảng phất quý dị cười, trường kiếm trong tay của hẳn mãnh mẽ hướng Phương Nho một điểm.

Chỉ một thoáng, vùng hư không này bên trong tất cả cuồng bạo lôi đình, đều điên cuồng hướng hẳn mũi kiếm ngưng tụ, vô hạn ngưng tụ.

Tại hân mũi kiếm bên trong, chỉ một thoáng liền ngưng tụ ra một đoàn thật lớn lõi đình quang mang, ở nơi này trong ánh sáng, một cỗ sức mạnh mang tính chất hủy diệt ở chính giữa chấn động.

Đây chính là Ngạo Cửu Thiên, Tứ Kiếm Hợp Nhất chỗ lợi hại.

Tứ Kiếm Hợp Nhất, hiển nhiên cũng đến Ngạo Cửu Thiên cực hạn cảnh, bằng không hẳn có thể sẽ ngũ kiếm hợp nhất, sáu kiếm hợp nhất, thậm chí cái này Thái Âm Kiếm Pháp tám kiếm hợp nhất.

Phương Nho trong lòng ở nơi này chỉ một thoáng, dâng lên một cỗ nhiệt huyết sôi trào chiến ý.

Đối mặt một cái cầm trong tay lợi hại kiếm tiên pháp bảo, thế nhưng thực lực tu vi so với chính mình thấp Ngạo Cửu Thiên, Phương Nho cảm giác được, ở nơi này Trấn Yêu Tháp bên trong, hẳn tính là đối thủ thứ nhất.

Có thể làm cho chính mình tại tu vi cao hơn hẳn tình huống dưới, cảm giác được áp lực, đồng thời cũng cảm thấy pháp bảo ở trong chiến đấu, thực sự là sống còn then chốt.

Nghĩ đến đối phó Quỷ Tú Tài lúc, may là Quỷ Tú Tài so thực lực của chính mình tu vi cao, thế nhưng tại đầu gối một cái ra bất ngờ ở giữa, vừa may chỗ tốt xuất kích, Lôi Đình Nhất Kích bên trong trấn áp, cũng đã tin tưởng pháp bảo lợi hại.

Hiện tại Ngạo Cửu Thiên cái này kiếm tiên pháp bảo, đồng dạng vô cùng lợi hại, phối hợp ngang nhau kiếm thuật thần thông võ học, quả thực có thể siêu cấp sát nhân.

"Ha ha ha ha, Ngạo Cửu Thiên, hôm nay ta liền triệt để đánh ngươi tin tâm, đánh ngươi vẫn lấy làm kiêu ngạo vốn liếng." Phương Nho vào lúc này phát sinh cười to, lạnh lùng tiếng quát truyền ra ngoài.

Trong tay hân kim sắc Bá Dao, trong nháy mắt tìm tới bả vai, nhìn cái kia trong hư không lão giả lông mày trắng, cước bộ tại chỉ một thoáng mạnh mẽ đập.

Lúc này, Phương Nho thân thể như một viên như đạn pháo bay lên trời, kim sắc Bá Dao vừa kéo, bị hai tay hân giữ tại chuôi đao bên trong.

Hô hô hô!

Lúc này, cả thanh kim đao, cũng như bốc cháy lên kim sắc hỏa diễm, cái kia như trường hồng đao mang, xoa lấy một đao thật dài đuôi.

Lúc này Phương Nho, hùng hồn không ai bằng lực lượng, liên tục không ngừng cùng trong tay kim sắc Bá Dao hợp hai thành một.

Kim đao vốn là hân lấy tự thân khí lực hóa khí mà thành, hiện tại lần nữa đem khí lực đưa vào, nhất thời, chuôi này kim đao, trong nháy mắt liền phồng lớn rất nhiều, như một thanh khai đao cự nhận, bốc cháy lên.

Lão giả lông mày trắng mũi kiếm, rốt cục đem cái này trong hư không cuồng bạo lõi đình, toàn bộ đều ngưng tụ thành một điểm.

Chỉ là một điểm lõi đình quang mang, bên trong chỗ phát ra khí tức kinh khủng, đều để cái này hư không tại chấn động.

PS: Cầu tất cả chống đỡ. Phiếu đề cử cái gì đều ở đây đọc sách sau đó, đập tới đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 272: Chiến ý sôi trào canh ba

Đây là Tứ Kiếm Hợp Nhất toàn bộ lực lượng, cũng đại biểu cho Ngạo Cửu Thiên lực lượng, cùng trong tay hân cái kia pháp bảo cấp kiếm tiên lực lượng, còn có hân cái này cường đại võ học chiến kỹ lực lượng.

Cái này ba loại lực lượng, hiện tại toàn bộ ngưng tụ thành một điểm, chỉ có lớn chừng cái trứng gà, cái kia chói mắt ánh sáng, như một khóa gần nổ mạnh hỏa được nắm móng, tựa hồ muốn đem tất cả hủy diệt.

Cảm thụ được bên trong lực lượng kinh khủng, Phương Nho cũng hơi kinh hãi.

Một cái có pháp bảo mạnh mẽ, vũ kỹ cường đại bằng thân người, thực lực tu vi, dù là so với chính mình thấp, cũng có thể siêu cấp sát nhân.

"Phá cho ta!"

Phuong Nho nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể trên không trung, cái kia thật lớn kim đao, như thiêu đốt hỏa diễm khê múa.

Oanh!

Thật lớn đao khí, đã như trắng tròn, ở trong không gian vừa bỏ mà xuống, hướng cái kia lão giả lông mày trắng bỏ tới, ở trong mắt Phuong Nho, tràn ngập kiên nghị không biết sợ quang mang.

Hắn liên tiếp bỏ ra mấy đao, mỗi một đao đao khí, đều bao hàm hấn chưa từng có từ trước đến nay, đi ngược lên trời, mặc dù chín chết không hồi hận Đao ý ở chính giữa.

Đao khí cũng như có linh tính, bao hàm hấn toàn bộ quyết tâm ý chí.

Như cuộn cuộn đại thế phi nhanh về phía trước, đem bất kỳ ngăn trở nào người đều muốn triển áp ý niệm, giống như đỉnh thiên mà đứng thiếu niên, cái kia không khom lưng, muốn đem phuong này trời cao khỏi động.

Ừng ừng!

Cũng trong nháy mắt này, lão giả lông mày trắng trường kiếm kia một điểm.

Ngưng tụ tại hấn mũi kiếm bên trong, đến cực hạn cái kia một điểm ánh sáng, chỉ một thoáng, tựa như một đạo Diệt Thế Thần Lôi ánh sáng, cồn động hủy diệt khí tức kinh khủng, hướng Phuong Nho đánh tới.

Những nơi đi qua, trong hư không đều vang dội thật lớn thêm tiếng vang trầm trầm, như thật lớn Lôi Minh ở chân trời rầm rầm rầm lẫn qua.

Phuong Nho cái kia chưa từng có từ trước đến nay, tìm kiếm thuộc về hơi thở sợ một phuong thiên địa quyết tâm, vì Dân Tộc Đại Nghĩa, mặc dù chín chết không hồi hận ý chí, đều bao hàm tại hấn đao ý bên trong.

Cũng là mạnh mẽ như vậy, như đại thế cuộn cuộn, chưa từng có từ trước đến nay, không thể ngăn cản.

Hơn mười đạo đao khí, trong chớp mắt một đạo tiếp một đạo bỏ vào cái kia cấp tốc hướng chính mình đánh tới thần lôi ánh sáng bên trong.

Mỗi một đạo đao khí phía dưới, đều sẽ vang dội đỉnh tai nhức óc âm thanh, phảng phất vùng hư không này cũng như thủy tinh, sẽ bị chấn vỡ.

Phuong Nho vừa ra tay, chính là hơn mười trên trăm đạo đao khí hung hấn chém ra, mà hậu thân thân vút qua, cấp tốc hướng cái kia lão giả lông mày trắng lao đi.

Ừng ừng!

Đúng vào lúc này, đạo kia thần lôi ánh sáng, đột nhiên mãnh mẽ nổ tung.

Phảng phất tại lúc này, thiên đô dịch hạ xuống, cái kia thật lớn lực chấn động, trùng kích chi lực, trong chớp mắt đem vùng hư không này chấn đặc nghiền nát.

"Không tốt!" Phuong Nho nói thầm một tiếng, hấn trong nháy mắt cũng cảm giác được, một cỗ cuồng bạo đến vô biên vô hạn cuồng bạo chi lực, như sóng biển cuộn sạch hướng chính mình cuốn tới.

Đây là đạo kia thần lôi ánh sáng đột nhiên nổ tung, tại thần lôi ánh sáng bên trong, chỗ áp súc, ngưng tụ đến đỉnh điểm cuồng bạo chi lực, bốn phía cuồng bạo xông tới, tựa muốn đem Phuong Nho thôn phệ.

Phuong Nho trong tâm mắt, như khát máu lang, trong nháy mắt liền liếc về cái kia lão giả lông mày trắng trên người, hấn chứng kiến lão giả lông mày trắng trên mặt hiện ra đặc ý âm hiểm cười.

"Chết cho ta." Phuong Nho hét lớn một tiếng, trong tay kim đao thoáng chốc gợn qua đỉnh đầu, trong cơ thể hấn lực lượng điên cuồng tuôn ra, như Khai Thiên Phách Địa hướng cái kia lão giả lông mày trắng vừa bỏ mà xuống.

Những cái kia cuồng bạo trùng kích chi lực, chỉ lát nữa là phải vọt tới trước mắt mình, đem mình thôn phệ.

Thế nhưng.

Tại Phuong Nho dưới một đạo này, đó cũng không thua tại cái này cuồng bạo chi lực sức mạnh mạnh mẽ, thật lớn như trường hồng đao khí, như trường giang Hoàng Hà đang lao nhanh.

Trong chớp mắt, cái này hư không như màn vải nứt ra một vết thương, mạnh mẽ không ai bằng đao khí, bá đạo vô biên hướng vừa bỏ phía dưới, bà cái

kia đánh thẳng tới cuồng bạo chỉ lực, đều cho đánh xơ xác.

Đao khí dư thế không giảm, ầm ầm tới, mãnh mẽ bỏ vào cái kia lão giả lông mày trắng trên người.

Nhẹ ù ù!

Trong nháy mắt này, cái này hư không, rốt cục cũng lại không chịu nổi, trong nháy mắt nghiền nát tan rã, tiêu tán.

Phốc!

Phương Nho ánh mắt khôi phục thanh minh trong nháy mắt, liền thấy Ngạo Cửu Thiên phun một ngụm máu tươi nôn ra, thân thể lão đảo một cái, cước bộ bất ổn lui về phía sau cấp tốc rút lui, suýt chút nữa ngã sắp xuống.

Trong tay hắn thái âm huyền kiếm, vốn là lưu quang bốn phía, thế nhưng lúc này lại là quang mang ảm đạm xuống, hiển nhiên tại vừa mới trong trận chiến ấy, thiết thân chịu Phương Nho đòn nghiêm trọng.

Cuối cùng một đao kia lực lượng, đã là Phương Nho không giữ lại chút nào một đao, Hóa Khí Cảnh đỉnh phong bên trong đỉnh phong, kém nửa bước Thần Nguyên Cảnh lực lượng, dưới một đao, lực lượng mạnh mẽ, không cách nào hình dung.

Ngạo Cửu Thiên trong sắc mặt, hiển hiện ra lau một cái tái nhợt.

Tại tái nhợt phía dưới, một cổ không thể tin tưởng vẻ khiếp sợ rõ ràng dừng đọng.

Hắn căn bản không nghĩ tới Phương Nho thực lực, vậy mà cường hãn tới mức như thế.

Tại vừa mới trong trận chiến ấy, hắn chứng kiến, chính là cái kia chưa từng có từ trước đến nay thiếu niên, đi ngược lên trời, cái kia tràn ngập cuộn cuộn đại thế, không thể ngăn cản đao ý bên trong, cái kia cổ mặc dù chín chết không hối hận không biết sợ.

Lúc này Ngạo Cửu Thiên, rốt cục tin tưởng cũng chứng thực Lưu Vô Ngã.

Tại không có cùng Phương Nho giao thủ trước đó, Phương Nho tại Ngạo Cửu Thiên trong mắt, là vào không hắn pháp nhãn.

Nhưng là bây giờ đánh một trận, hắn mới biết được, chính mình trước đó ý tưởng, là buồn cười biết bao.

Hắn nghĩ tới, bằng trong tay thái âm huyền kiếm pháp bảo cùng Thái Âm Kiếm Pháp võ học, một mực là cao cao tại thượng tồn tại.

Thậm chí một ít tu vi còn cao hơn hắn một số người, đều nuốt hận tại hắn dưới kiếm.

Nhưng là bây giờ, Phương Nho lại đón đầu một kích, để cho hắn tỉnh táo lại.

Hắn những thứ này cao ngạo cậy vào, lúc này ở Phương Nho trong tay, vẫn không thể nào xoay chuyển căn khôn.

Trung phản, thái âm huyền kiếm, vẫn còn ở vừa mới cùng Phương Nho trong chiến đấu, bị đòn nghiêm trọng bốn nguyên, lại được tế luyện hồi lâu, mới có thể khôi phục tới.

Đây quả thực là trần trụi đá kích, trong lúc nhất thời, vậy mà để cho Ngạo Cửu Thiên có điểm không chịu nhận cái hiện thực này.

"Ta vậy mà bại? Ta vậy mà thua vào tay hắn?" Ngạo Cửu Thiên sắc mặt tái nhợt bên trong, bắt đầu khởi động lau một cái liền chính hắn đều không chịu nhận thân tình, hắn nhìn từng bước lạnh lùng đi tới Phương Nho, lâm bầm."Ta làm sao lại thua vào tay hắn? Ta làm sao có thể sẽ bại ở nơi này súc sinh trong tay? Ta không tin. . ."

"Súc sinh nói người nào?" Phương Nho lạnh lùng vừa quát.

"Súc sinh nói người." Ngạo Cửu Thiên lạnh lùng hét lớn một tiếng, chỉ vào Phương Nho."Người cái này súc sinh, người tại sao có thể là ta Ngạo Cửu Thiên đối thủ, làm sao có thể! !"

"Há, người thừa nhận là được." Phương Nho cười lạnh nói, đứng ở Ngạo Cửu Thiên trước mặt lắc đầu."Ồ trong mắt ta, người còn chưa xứng làm đối thủ của ta, người đừng như thế dễ mất chính mình, đối ta mà nói, người chỉ là cái này Trần Yêu Tháp bên trong rác rưởi, liếc cho thống khoái."

"Không ai bị nổi Ngạo Cửu Thiên bại, mau nhìn a!" Thủy thành bên trong hỗn chiến vẫn còn tiếp tục, hiện tại còn sống sót ở trong thành, không có bị quét ra tháp, cũng đã là có vài phần thực lực người, lúc này một người quát to lên.

Ở chỗ này nhân đại hô phía dưới, nhất thời đao kiếm vang lên âm thanh đều ngưng, bọn họ ánh mắt đều tới tường thành chỗ quảng tới.

PS: Đây là hôm nay canh thứ ba. Một a! Cầu chống đỡ

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 273: Tuôn ra Trấn Yêu Tháp

Bọn họ chứng kiến ngạo cử thiên sắc mặt tái nhợt, khóe miệng treo lên tơ máu, còn có cái kia điên cuồng không thể tự kiềm chế cười to.

"Trời ạ! Người kia đến là ai a! Ngạo Cửu Thiên dĩ nhiên có không phải đối thủ của hần."

"Đúng vậy a! Quá bất khả tư nghị, phải biết rằng Ngạo Cửu Thiên trong tay thái âm huyền kiếm, nhưng là vô cùng lợi hại pháp bảo, hần bằng vào này pháp bảo, nhưng là có thể lấy một làm hai, đã từng còn chém giết qua so với hần thực lực còn tu vi còn cường đại hơn người a."

"Bại, thực sự bại, người xa lạ kia, đến là thần thánh phương nào? Nội môn lúc nào xuất hiện lợi hại như vậy nhân vật?"

"Trấn Yêu Bảng bên trên, đều không người này tên, hiện tại hần lại đem Ngạo Cửu Thiên một lần hành động đánh bại, chỉ sợ hần danh tiếng lập tức phải vang vọng nội môn!"

"Làm sao người biết Trấn Yêu Bảng thượng không có tên hần? Người ở nơi này mặt đợi bao lâu?"

". . ."

"Nội môn sắp trở trời!" Một gã đệ tử cảm thán nói.

"Các huynh đệ, hiện tại chính là đem Thủy thành bên trong, những thứ này rác rưởi Thiên Kinh Minh thành viên quét ra đi thời cơ tốt nhất, giết a!" Một gã đệ tử từ cảm thán trong khiếp sợ lấy lại tinh thần, đồng thời hét lớn một tiếng, hành diện.

Tại hần đạo thanh âm này phía dưới, Thiên Kinh Minh thành viên, lúc này đều nản lòng thoái chí sợ không gì sánh được.

Lúc đầu cho rằng Ngạo Cửu Thiên chạy tới, cục diện này sẽ xoay chuyển, nhưng là bây giờ thậm chí ngay cả Ngạo Cửu Thiên đều bại, trong bọn họ tâm là tan vỡ.

Đối mặt nó đệ tử lần nữa tấn công mạnh mẽ mà đến, có một chút Thiên Kinh Minh đệ tử, trực tiếp chính là từ đi bóp nát Mệnh Phù, không còn ham chiến hóa thành Bạch Quang rời khỏi Trấn Yêu Tháp.

Có người làm như thế, Thiên Kinh Minh thành viên, cũng bắt đầu từng cái noi theo, tự động bóp nát Mệnh Phù rời khỏi Trấn Yêu Tháp.

Trong nháy mắt này, trên trăm đạo quang mang đồng thời lập lòe, quang mang đi qua, người đã biến mất không thấy gì nữa.

"Phương Nho, chúng ta không đến muộn a!" Đúng vào lúc này, một giọng nói truyền đến, trên không trung, một viên xanh thăm hạt châu, phá không mà đến.

Nghe được đạo thanh âm này, Phương Nho trong lòng một duyệt, hần nghe ra được, đây là Dụ Siêu thanh âm.

"Ngạo Cửu Thiên, là nên kết thúc." Phương Nho nhìn về phía Ngạo Cửu Thiên, cước bộ một bước, kim đao giương lên, mãnh mẽ hướng hần bỏ tới.

Phương Nho đây là muốn giờ lên, đem ngạo chín ra quét ra Trấn Yêu Tháp.

"Súc sinh, người chờ ta." Đối mặt Phương Nho mãnh mẽ phách mà đến một đạo, Ngạo Cửu Thiên lạnh lùng thanh âm truyền đến, tại hần trong ánh mắt, ánh mắt oán độc không nháy một cái trừng mắt Phương Nho.

"Cút đi, súc sinh." Phương Nho hét lớn một tiếng, một đạo vừa bỏ mà xuống, trong chớp mắt Ngạo Cửu Thiên hóa thành một đạo quang mang, bị quét ra Trấn Yêu Tháp.

Hồ!

Phương Nho trùng điệp thư một hơi thở, nói thật, tại vừa mới trong đại chiến, Phương Nho biết bên trong nguy hiểm, nếu như mình thực lực kém một điểm, lực lượng yếu một điểm, sợ rằng hiện tại kết cục liền sẽ vừa vận tương phản.

"Phương Nho, người đâu? Ngạo Cửu Thiên tên vương bát đần kia đây." Dụ Siêu vừa rơi vào trong tường thành, thu định hải châu, nhìn Phương Nho hỏi: "Chúng ta sẽ không tới chậm a?"

"Phuong Nho, chúng ta lại gặp mặt, hi." Mạc Ưu Nhi nhìn Phuong Nho mỉm cười, nói: "Chúng ta nhận được tin tức, Ngao Cửu Thiên muốn tại Trấn Yêu Tháp bên trong gây bất lợi cho ngươi, đem ngươi quét ra ngoài tháp, cho nên vội vã chạy tới, đáng tiếc chúng ta tốc độ chậm nửa nhịp, chưa cùng thượng Ngao Cửu Thiên cuộc bộ."

"Đúng vậy a Phuong Nho, Ngao Cửu Thiên không phải giành trước chúng ta một bước tới sao? Hiện tại hắn ở đâu?" Dụ Siêu nhìn Phuong Nho hỏi.

"Hắn. . ."

"Bay ta một chết." Phong Phá Lang thanh âm truyền đến, hắn vừa rơi vào trong tường thành, trên người bàn phủ chiến giáp chớp mắt co rút lại, hóa thành một đạo lưu quang biến mất không thấy gì nữa. "Ta không có cản trở đi. . ." Phong Phá Lang về mặt vô tội nhìn Phuong Nho ba người nháy mắt mấy cái hỏi.

"Mau nhìn, đó là lão đại chúng ta, Dụ Siêu." Thủy thành bên trong một gã đệ tử, đột nhiên kích động quát to lên. "Lão đại chúng ta cùng vị sư huynh kia quen thuộc như vậy, vị sư huynh kia khẳng định cũng là ta Hồng Trần Cự Mộng người."

"Chúng ta Phong lão đại cũng tới." Một gã thủy mặc giang sơn thành viên cũng nói ra kích động thanh âm. "Nếu ta nói, chắc là chúng ta thủy mặc giang sơn."

"Nơi đây đã không có Ngao Cửu Thiên." Phuong Nho cười nhạt nói rằng.

"Lê nào!" Dụ Siêu cùng Phong Phá Lang còn có Mạc Ưu Nhi ba người, đều toát ra khiếp sợ thần tình nhìn Phuong Nho, không thể tin tưởng mở to con mắt. "Hắn sẽ không phải là bị quét ra Trấn Yêu Tháp a?!"

"Không sai, hắn quả thật bị ta quét ra đi." Phuong Nho không chăm chú gật đầu một cái, nói: "Ta không nghĩ tới là, Thiên Kinh Minh vậy mà chiếm lấy nước này thành, hóa thành địa bàn, nghiền ép đến đây liếc tháp đồng môn nộp lên Tử Khí Đan, dưới cơn nóng giận, thẳng thắn một không làm hai nghĩ, đem bọn họ quét ra đi."

"Phuong Nho, chỉ sợ ngươi muốn nhất phi trùng thiên!" Phong Phá Lang nhếch miệng cười lớn một tiếng, nhìn Phuong Nho gật đầu. "Không nghĩ tới ta suy đoán không có sai, lần đầu nhìn thấy ngươi lúc, ta cũng cảm giác được ngươi là thâm bất khả trắc, lại không nghĩ rằng sâu như vậy."

"Phuong Nho, ta không thể không đối ngươi nhìn với cặp mắt khác xưa." Dụ sườn núi đối Phuong Nho giờ ngón tay cái lên, than thở: "Xem ra ngươi có thể đủ sáng tạo chính mình thế lực, cũng không phải là không phải hư danh."

"Phuong Nho, ngươi một trận chiến này a, ngươi danh tiếng lập tức hội vang vọng nội môn!" Mạc Ưu Nhi hi hi cười, nhìn Phuong Nho nói rằng: "Ngươi muốn phát triển chính mình thế lực, đây là một cái cơ hội tuyệt hảo."

"Ah, các ngươi ngươi một câu hắn một câu, nói ta quái không có ý tứ." Phuong Nho nhúc nhích đầu cười nói: "Bất quá Đế Minh muốn tại nội môn bên trong quật khởi, đây có lẽ là một cái cơ hội."

Phuong Nho cũng biết, chính mình Đế Minh, bắt nguồn từ ngoại môn bên trong, cây đều đâm vào nơi đó, hiện tại chính mình muốn khai chi tán diệt đến trong nội môn đến, đầu tiên chính mình danh tiếng phải đề cao.

Mà cùng Ngao Cửu Thiên đánh một trận, bả Thiên Kinh Minh tại Thủy thành thành viên quét ra Trấn Yêu Tháp, chiến tích như vậy, sợ rằng tại nội môn bên trong một truyền ra, trong nháy mắt liền sẽ nhắc lên sóng to gió lớn.

Phuong Nho danh tiếng, trong trận chiến này, sợ rằng so xong vào Trấn Yêu Bảng còn cường liệt hơn.

Phải biết, Ngao Cửu Thiên tại nội môn bên trong, coi như là một cái hành sự cao điệu, rất có thanh danh người, bây giờ lại thua ở Phuong Nho trong tay, bị quét ra Trấn Yêu Tháp.

Hơn nữa trừ Ngao Cửu Thiên, ở nơi này Thủy thành bên trong không chế được Thủy thành những cái kia Thiên Kinh Minh tiểu đầu mục, Lưu Vô Ngũ, sao Hóm, Mạc Tà đều bị quét sạch đi ra ngoài, hiện tại càng là phát động tại Thủy thành bên trong tu hành ma luyện đệ tử, hăng hái phản kháng, bả Thiên Kinh Minh tại Thủy thành tất cả đệ tử, đều tuân ra Trấn Yêu Tháp.

Như vậy chấn nhiếp nhân tâm chiến tích, Phuong Nho muốn không nổi danh đều khó khăn.

"Phuong Nho ngươi yên tâm làm, ta Phong Phá Lang đại biểu thủy mặc giang sơn đối ngươi tổng xuất thành ý chúc mừng!" Phong Phá Lang vỗ lồng ngực nói rằng: "Chúc ngươi Đế Minh, sớm ngày quật khởi, chúng ta thương mệnh nhất trí đối chuẩn Thiên Kinh Minh ha ha."

"Đa tạ!" Phuong Nho gật đầu cười nói: "Hôm nay các ngươi có lòng, thân ta tại bên trong tháp, cũng không biết Đạo Tháp bên ngoài xảy ra chuyện gì, không nghĩ tới Ngao Cửu Thiên vậy mà muốn đem ta tuân ra Trấn Yêu Tháp, lại không nghĩ rằng kết quả là, ngược lại bị ta quét sạch đi ra ngoài, ngẫm lại liền vui sướng."

"Đúng vậy a thế lực nếu muốn cường đại, tình báo là thủ vị." Dụ Siêu gật đầu nói: "Ta cũng là đạt được Tiêu Tiêu tỷ truyền lời, nằng để cho ta toàn lực trợ giúp ngươi, thật không nghĩ tới ngươi và Tiêu Tiêu tỷ quan hệ lại tốt như vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 274: Đánh một trận dương danh

"Ừm!" Phương Nho cả kinh, chợt gạt đầu than thở: "Tiêu Tiêu tỷ đối ta tới nói, so như ân tái tạo, không nghĩ tới đến nội môn, nàng vẫn còn ở trợ giúp ta, đa tạ Dụ Siêu huynh."

"Phương Nho, ngươi khả năng còn không biết đi, ngươi bây giờ đã xông vào Trấn Yêu Bảng trước 10, xếp tại đệ cửu!" Mạc Ưu Nhi mở miệng cười nói: "Ta trước đó liền suy đoán không sai, tuyệt vọng bị ngươi bài trừ bảng bên ngoài, Ngạo Cửu Thiên đồng dạng bị ngươi dồn xuống tới."

"Ta lên bảng sao?" Phương Nho nhúc đầu có vẻ có điểm khiếp sợ, hắn đang ở bên trong tháp, đối ngoại tháp sự tình, hoàn toàn không biết gì cả, hiện tại một nghe được tin tức này, trong lòng nhất thời liền bắt đầu khởi động qua về hưng phấn cảm giác.

"Xem ra, bà nội này Phi Thiên Hồ Vương cái tai họa này diệt trừ sau đó, phải ra tháp." Phương Nho trong lòng có kế hoạch, nhìn về phía Dụ Siêu ba người nói: "Yêu quái này bài danh tại Hồng Châu cảnh nội thứ nhất, không bằng mấy người chúng ta liên thủ đem diệt trừ a!"

"Ha ha ha, đang có ý này." Phong Phá Lang hào sảng cười to nói: "Lần trước đánh chết Hắc Mao Sư Vương, không nghĩ tới đoàn diệt, lần này đánh chết so Hắc Mao Sư Vương còn lợi hại hơn Phi Thiên Hồ Vương, giấu lại liền kích động! Tất nhiên Ngạo Cửu Thiên cái tai họa này đã trừ, hôm nay ta liền đem dồn hết đủ sức để làm, đều phát đến cái kia "Miêu" Vương trên người, ha ha ha."

"Phương Nho, vậy liền hành động a!" Dụ Siêu ha ha cười, trên mặt toát ra lau một cái vẻ nghiêm túc. "Ta suy đoán, chỉ cần Phi Thiên Hồ Vương lần nữa bị ngươi đánh chết, ngươi bài danh sẽ còn đề thăng, cũng là thời điểm tuyên dương Đế Minh thời điểm! Tiêu Tiêu tỷ để cho ta Hồng Trần Cự Mộng, toàn lực làm người hậu thuẫn, ta không thể để cho nàng thất vọng. Bởi vì ta cho tới bây giờ không có để cho nàng thất vọng qua, dù là hiện tại nàng để cho ta toàn lực trợ giúp ngươi, ta cũng không oán không hối, toàn lực ủng hộ."

"Ừm, chính là ý này." Phương Nho gạt đầu, trong lòng hắn kế hoạch chính là như vậy. "Tiêu Tiêu tỷ đối ta ân tình, đã không cần báo đáp, Dụ Siêu huynh, cảm tạ!"

Rèn sắt liền muốn nhân lúc nóng, hiện tại chính mình danh tiếng như mặt trời ban trưa, lúc này không tuyên dương Đế Minh, chờ đến khi nào?

Hơn nữa hiện tại Dụ Siêu buổi nói chuyện, nói lộ ra chân tình, Tô Tiêu Tiêu ở trong mắt hắn, phảng phất như thần linh, nói là làm ngay.

"Lão đại. . ."

Một đoàn trong thành đệ tử, hiện lên trong tường thành, bọn họ trong miệng phát sinh hưng phấn kích động hò hét.

Dụ Siêu cùng Phong Phá Lang bọn họ nhìn sang, lập tức liền nhận ra, những thứ này đệ tử bên trong, đều là mình trong thế lực thành viên.

"Các huynh đệ, các ngươi lúc này đây, làm tốt lắm a!" Dụ Siêu gạt đầu đối chạy đến bên cạnh mình đệ tử cười nói: "Lúc này đây, coi như là cho Thiên Kinh Minh một cái đòn đầu thống kích, xem như là trên danh nghĩa đệ nhất chiến, một trận chiến này đánh cho xinh đẹp."

"Không sai, ta thủy mặc giang sơn bên trong, đều là hùng tâm gan hồ hảo nam nhi." Phong Phá Lang cũng đối với chính mình thế lực thành viên tán thưởng nói: "Về sau, ta sẽ bớt thời gian hệ thống một chút, để cho các huynh đệ tận khả năng lấy thành quân kết đội bảo đoàn tiến nhập Trấn Yêu Tháp, miễn cho bị người bắt nạt."

"Lão đại, vị sư huynh này là người chúng ta sao?" Một vị Hồng Trần Cự Mộng thành viên, lấy ánh mắt sùng bái nhìn Phương Nho đối Dụ Siêu hỏi.

"Lão đại, hắn là không phải chúng ta thủy mặc giang sơn người?" Cùng một thời gian, thủy mặc giang sơn trong thành viên, cũng có đệ tử hỏi ra đồng dạng vấn đề.

"Hôm nay là ta tại Trấn Yêu Tháp bên trong, nhất hân diện một ngày." Một gã khác đệ tử kích động nói rằng.

"Các huynh đệ, an tĩnh một chút." Đối mặt lập tức náo nhiệt lộ ra tràng diện, Dụ Siêu liền vội vàng khoát tay cười nói: "Vấn đề này, liền để chính hắn tới đáp các ngươi đi." Dụ Siêu chỉ chỉ Phương Nho.

Phương Nho chứng kiến những thứ này vọt tới đệ tử, từng đôi vô cùng lo lắng ánh mắt, dừng động kinh nể, ý sùng bái nhìn chính mình, chính mình thành trận này trung tiêu điểm.

Trong lúc nhất thời, Phương Nho nhẹ nhàng ho khan một tiếng, đối với bọn họ những ánh mắt này, Phương Nho thật cũng thói quen, ở ngoại môn lúc, hắn

sáng tạo Đế Minh, vậy được viên gì nhiều, ánh mắt kia cũng là bức nào cực nóng, hần đều trải qua.

Bây giờ tại trong nội môn, ở nơi này Trấn Yêu Tháp bên trong, đối mặt cái này trên trăm tên đệ tử vô cùng lo lắng ánh mắt, Phương Nho vẫn là trấn tĩnh bình yên, cũng không có cảm giác gì không có ý tứ.

Anh hùng, bản thân liền là yêu cầu ca tụng, lúc này, Phương Nho chính là anh hùng, chỉ ít tại những kinh nghiệm này Thủy thành hồn chiến đệ tử trong mắt, Phương Nho chính là anh hùng.

Không có lý do gì khác.

Có thể lấy sức lực một người, đem nước này trong thành Thiên Kinh Minh vãi tên tiểu đầu mục quét ra Trấn Yêu Tháp, càng có thể tại Ngạo Cửu Thiên chạy tới sau đó, cùng Ngạo Cửu Thiên trong đại chiến, đem đánh bại, quét ra tháp.

Bức này chiến tích, bản thân liền là một loại lệnh ở đây đệ tử, ngưỡng mộ núi cao chiến tích.

"Chư vị huynh đệ đồng môn tốt!" Phương Nho háng giọng, mặt mang vui vẻ nói rằng: "Ta gọi Phương Nho, trước đây không lâu mới từ ngoại môn tiến vào nội môn, cho nên mọi người đối ta tương đối xa lạ, ta vốn là một cái rất điệu thấp người, thế nhưng ở ngoại môn lúc, chỉ thấy kiểm chứng Thiên Kinh Minh ức hiếp đồng môn vô sỉ hành vi, bây giờ đến nội môn, dĩ nhiên tại Trấn Yêu Tháp cái này thánh địa tu hành, hay là hần Thiên Kinh Minh lấy thùng úp voi, ức hiếp đồng môn, cho nên ta nghĩ khiêm tốn nữa, trận chiến ngày hôm nay, thậm nghĩ để cho hần Thiên Kinh Minh biết, trên đời này, vẫn có đạo nghĩa, cái này trong sư môn, vẫn có cùng hần Thiên Kinh Minh tranh phong Đế Minh tồn tại."

"Đế Minh! ?" Phương Nho, nghe được chúng đệ tử trong lòng nhiệt huyết sôi trào, cũng vô cùng khiếp sợ, khó trách bọn hần chứng kiến Phương Nho xa lạ như vậy, dĩ nhiên là vừa mới trước đây không lâu từ ngoại môn tấn chức đi lên.

Một cái vừa mới tấn thăng đến nội môn người, dĩ nhiên cũng làm có thực lực như thế, trong chớp nhoáng này liền để ở đây đệ tử, đối Phương Nho càng thêm sùng bái.

Một tân nhân, vậy mà vừa đến, liền quét ngang Thiên Kinh Minh tại Thủy thành kinh doanh đã lâu thế lực, càng đem tại nội môn bên trong, đã có chút thanh danh Ngạo Cửu Thiên đều đánh bại, điều này không khỏi làm cho bọn họ khiếp sợ.

Làm Phương Nho câu nói sau cùng, nói ra Đế Minh hai chữ lúc, đồng thời lại để cho những thứ này đệ tử nghe được mê hoặc, không hiểu.

Đây cũng là Phương Nho trong kế hoạch một bộ phận, muốn để cho mình thế lực rất nhanh quét khỏi, truyền bá, phải lấy tự thân làm điểm mốc, bắt đầu truyền ra những tin tức này.

"Không sai, mọi người không phải hiểu kỳ ta là không phải là các người trong thế lực một phần tử sao?" Phương Nho mở miệng cười nói: "Ta cũng không thuộc về Hồng Trần Cựu Mộng, cũng không thuộc về thủy mặc giang sơn, ta có chính mình thế lực, tên là Đế Minh, tên của ta gọi Phương Nho, mọi người chỉ giáo nhiều hơn!"

"Ừm! Thì ra là thế." Chúng đệ tử hiểu được, Phương Nho buổi nói chuyện nói kiên định, chân thành, mặt còn hơi hơi liền ôm quyền biểu thị chính mình kính ý.

Nghe được Phương Nho, Dụ Siêu gật đầu, Phong Phá Lang ánh mắt nhìn về phía ở phía xa, không biết đang nhìn cái gì, Mạc Ưu Nhi ngược lại là cười hi hi, khuôn mặt vui vẻ.

"Chúng ta Hồng Trần Cựu Mộng, vĩnh viễn là Đế Minh minh hữu!" Dụ Siêu mở miệng lập tức tỏ thái độ, chột tự tay đập đập Phong Phá Lang phía sau lưng.

Nghe được Dụ Siêu tỏ thái độ, Hồng Trần Cựu Mộng thành viên, đều vui vẻ gật đầu phụ họa, chỉ sợ bọn họ thân là nội môn trước ba thế lực lớn, thế nhưng chỉ cần là cùng Thiên Kinh Minh là địch không phải bạn, cái kia chính là cùng chung mối thù.

PS: Đoàn Ngo Tiết đến! Chúc mọi người ngày lễ vui sướng, được như nguyện, vạn sự như ý, ăn nhiều bánh chưng, nhiều hơn đặt!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 275: Điểm tướng Long Siêu canh ba

Coi như Đề Minh hai chữ, cái này thế lực mới tên, chỉ sợ bọn họ chưa từng nghe qua, thế nhưng trước mắt Phuong Nho, cũng đã làm bọn hắn tin phục, tôn kính, sùng bái.

"Cái gì!" Phong Phá Lang hỏi quá mức, cố tình vô tri hỏi.

"Chúng ta thủy mặc giang sơn cũng vĩnh viễn cùng Phuong Nho Đề Minh giao hảo." Mạc Ưu Nhi nói với Phong Phá Lang.

"Đương nhiên, cái này không là vấn đề." Gió phả nhếch miệng cười, nói: "Giống như Phuong Nho dạng này người, chỉ có thể làm bạn, không thể làm địch nhân, ha ha."

"Đa tạ!" Phuong Nho đối Dụ Siêu cùng Phong Phá Lang liền ôm quyền, nháy mắt mấy cái, tựa hồ nhớ đến một chuyện.

"Đối, các người nhưng có Hồng Thân Vương lệnh bài?" Phuong Nho nhìn về phía Dụ Siêu bọn họ hỏi.

"Không có!" Dụ Siêu cùng Phong Phá Lang nhất trí lắc đầu hồi đáp. "Vật kia có ích lợi gì?"

"Là như thế này, bây giờ nước này thành bên trong, thống lĩnh tướng sĩ tướng quân, đã chết trận sa trường, mà cái kia ngu ngốc vô năng phó tướng, cũng đã bị ta chém giết thị chúng." Phuong Nho nói rằng: "Hiện tại những thứ này nhân tộc tướng sĩ, răn mất đầu, ta nghĩ ở nơi này chút tướng sĩ bên trong, chọn lựa hai gã lợi hại một chút, làm tướng quân, các người cảm thấy thế nào?"

"Cái này đề nghị không sai." Dụ Siêu gật đầu tán thành nói: "Lẽ nào người có kia cái gì lệnh bài? Người là làm thế nào chiếm được?"

"Ta tại Đào thành lúc, cứu hai người, là bọn hắn mang ta đi tìm được Hồng Thân Vương, cuối cùng hắn cho ta một cái lệnh bài." Phuong Nho như thực chất hồi nói: "Xem ra cái này Trần Yêu Tháp bên trong, chúng ta gặp cũng không được đầy đủ, rất có thể một chuyện nhỏ, liền cất dấu không biết chuyện xấu cùng kỳ ngộ."

"Ừm, quả thực như vậy." Dụ Siêu cùng Phong Phá Lang gật đầu, nói: "Vậy trước tiên đề bạt một cái đi, lại đi đánh chết Phi Thiên Hồ Vương."

Phuong Nho gật đầu, đứng trong tường thành, nhìn xuống trong thành trì đang ở nghỉ ngơi và hồi phục nhân tộc tướng sĩ.

Vừa mới trong thành trì đại hỗn chiến, hiển nhiên đề bọn hắn lòng còn sợ hãi, ở trong mắt bọn hắn, Tào Tháp đệ tử, đều là hải ngoại thượng tiên.

Trong mắt bọn họ thượng tiên, đều ở đây đánh lộn, cái này khiến bọn họ cảm giác kinh hãi thật đường.

"Chúng tướng sĩ nghe lệnh!" Phuong Nho nhìn một chút tại trong thành trì nghỉ ngơi và hồi phục, trong ánh mắt còn mang theo vẻ lo âu tướng sĩ, lập tức xuất ra Hồng Thân Vương ban cho lệnh bài.

Lệnh bài màu vàng óng, tại quang mang phía dưới, rạng ngời rực rỡ, Phuong Nho âm thanh ở giữa như chuông lớn gõ nhấn nhủ xuống dưới.

Các tướng sĩ chứng kiến Phuong Nho trong tay lệnh bài, lập tức đều đều là tả đứng lên, rất có tổ chức xếp thành chỉnh tề hàng dài, chờ đợi Phuong Nho mệnh lệnh.

Chứng kiến Phuong Nho như vậy uy vũ hiệu lệnh tam quân, loại uy phong này, để cho người ở tại tràng, đều cảm giác Phuong Nho lúc này như một gã đại tướng, uy phong lẫm lẫm.

"Bỏn thành tướng quân, mấy ngày trước chiến trường sa trường, vị quốc vong thân, mà ngu ngốc vô năng phó tướng, đã bị bọn ta chém đầu răn chúng." Phuong Nho cương liệt lời nói nghiêm chỉnh truyền xuống, nói: "Hiện tại bỏn thành bên trong, chúng tướng sĩ đều là răn mất đầu tư thế, cho nên đi qua nhiều lần suy nghĩ, ta lấy Hồng Thân Vương mệnh lệnh, tại trong các người, đề bạt hai gã anh dũng vô song đại tướng, làm thành quân long đứng đầu, bởi vì ta đối với các người không lắm giải, cho nên mọi người có thể Mao Toại tự đề cử mình."

Phuong Nho nói vừa xong, cái này ở cái này tính bằng đơn vị hàng nghìn tướng sĩ bên trong, liền nhắc lên một cỗ sóng to gió lớn, bọn họ đều sôi trào.

Đang sôi trào một hồi đi qua, tràng diện đột nhiên một chút an tĩnh, sau đó ở nơi này tính bằng đơn vị hàng nghìn tướng sĩ bên trong, bạo phát ra chỉnh tề nhất trí hò hét.

"Long Siêu, Long Siêu!"

Long Siêu hai chữ, dường như tên người, vang vọng ở nơi này Thủy thành bên trong, tính bằng đơn vị hàng nghìn tướng sĩ, chỉnh tề nhất trí reo hò tên này, để cho Phuong Nho bọn người kinh hãi.

Nếu như cái này Long Siêu là một cái tên, cái kia người này ở nơi này mấy vạn tướng sĩ trong lòng, cái kia nhưng là một cái vô cùng chịu bọn họ tôn sùng anh hùng.

"Cái này Long Siêu không được a, xem ra chắc là những thứ này tướng sĩ bên trong một một nhân vật anh hùng." Dụ Siêu hơi hơi khiếp sợ cười nói: "Không nghĩ tới, xưa nay không làm sao cùng những thứ này tướng sĩ giao tiếp chúng ta, sẽ thấy cái này khác thường một màn."

Ở nơi này mấy vạn tướng sĩ đội ngũ hình vuông bên trong, đột nhiên một gã thân mang trọng giáp người, từ trong đội đi tới, tại hắn đi tới trong nháy mắt, tất cả hò hét đều thoáng chốc đình chỉ, tràng diện trong chớp mắt liền an tĩnh lại.

Cái này đi tới trước người tướng sĩ, thân mang trọng khải, đầu đội trọng khôi, hấn vừa xuất hiện, liền hấp dẫn Phuong Nho đắm người ánh mắt.

Bởi vì hấn nhất cử nhất động, đều để những thứ này tướng sĩ an tĩnh, rất hiển nhiên, người này khả năng chính là các tướng sĩ hò hét Long Siêu.

Hấn lấy xuống trên đầu trọng khôi, lộ ra một bộ thanh niên mặt, kiên nghị trên mặt, lẳng đọng lấy một cỗ cơ trí cùng mưu lược, tại hấn cái kia như bát lông mi lông mày rậm bên trong, một cỗ anh dũng khí độ bộc lộ ra ngoài, xem cái này tướng mạo, thì có một loại đại tướng tài cảm giác.

Hấn xoay người, nhìn trong tường thành Phuong Nho, đúng lúc này, Phuong Nho cước bộ nhảy lên, thân thể bay lên ở giữa, liền rơi vào bên cạnh hấn, nhìn hấn.

"Long Siêu gặp qua thượng tiên!" Long Siêu lập tức đối Phuong Nho ôm quyền hành lễ, vẻ mặt cung kính.

"Người chính là Long Siêu? Quả thực có tướng tài chi tướng." Phuong Nho nhìn hấn khẽ mỉm cười gật đầu. "Có thể làm cho chúng tướng sĩ như vậy ủng hộ tôn sùng người, thành này tướng quân chức vụ, cũng trọng nâng ở người."

"Đa tạ thượng tiên!" Long Siêu lại liền ôm quyền, nhìn về phía trước mặt tướng sĩ nói rằng: "Cảm tạ các huynh đệ ưu ái cùng tín nhiệm, ta Long Siêu, đầu có thể rơi, máu có thể chảy, bảo vệ quốc gia thể sống chết không hối hận!"

"Bảo vệ quốc gia, thể sống chết không hối hận!" Chúng tướng sĩ chỉnh tề nhất trí hồi đáp lời Long Siêu, thật lớn tiếng gầm xông thẳng đi tiêu, chấn lòng người phối.

"Thượng tiên, ta có một người hướng người đề cử, có thể làm vì bản thành tướng quân." Long Siêu xem nói với Phuong Nho, hấn sắc mặt quang minh lỗi lạc, cũng không tư tâm.

"Ừm, chủ tướng từ người, phó tướng chính người định đoạt a!" Phuong Nho đối hấn gật đầu, biểu hiện ra cường liệt tín nhiệm, đối với những thứ này tướng sĩ đề bạt sự tình, Phuong Nho biết, chính mình chỉ cần đề bạt ra một gã chủ tướng là được, nó phó tướng cái gì, để cho chính bọn nó đi xử lý mới không còn gì tốt hơn nhất.

"Đa tạ thượng tiên tín nhiệm, thuộc hạ định không có nhục sứ mệnh." Long Siêu trên mặt toát ra ý mừng, Phuong Nho, chính là đối hấn lớn nhất tín nhiệm.

"Ừm, yên tâm đi, cuối cùng sẽ có một ngày, cái này yêu ma tránh lui, Võ Quốc hội đang thịnh." Phuong Nho đối hấn cười cười, thoải mái nói rằng, thật Phuong Nho thân là người ngoài cuộc, chỉ là Tảo Tháp đệ tử, hấn biết, đối với Trần Yêu Tháp bên trong, liên tục không ngừng vọt tới Yêu tộc, là không có khả năng chém tận giết tuyệt.

Tự biết lần trước bị Trần Yêu Tháp tiên hồn, nắm bắt đến Hư Không Loạn Lưu bên trong, Phuong Nho liền xác định, cái này Trần Yêu Tháp là tuyệt thế pháp bảo, trấn áp nhân tộc cùng Yêu tộc một khe hở không gian.

Trần Yêu Tháp như một cái phong bế cái chai, mà chỗ miệng bình, chính là đạo kia Yêu tộc không gian liệt phùng vị trí.

Yêu tộc đi qua không gian liệt phùng, đi tới nhân tộc thế giới, như chui vào trong chai con ruồi, chỉ có thể ở trong chai, không thể ra đến bên ngoài làm hại nhân gian.

PS: Đoan Ngọ Tiết vui sướng, ăn nhiều bánh chưng, nhiều hơn đặt. Canh thứ ba dâng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 276: Đánh chết kế hoạch

Tảo Tháp đệ tử, tiến nhập Trần Yêu Tháp, chính là tới đánh con ruồi. Hoặc là bị con ruồi đốt.

Mà Võ Quốc, như Trần Yêu Tháp tiên hồn nói, đây chỉ là hấn chỗ biến hóa ra vạn vật, là nhân tộc tinh thần vị trí, Tảo Tháp đệ tử, tại Trần Yêu Tháp bên trong tu hành chém yêu, chính là giáo hóa bọn họ minh bạch đại nghĩa vị trí, chém giết những thứ này liên tục không ngừng dùng mãnh vào đến trong tháp Yêu tộc yêu ma, vì Trần Yêu Tháp đứng hàng trừ độc.

Phuong Nho biết những thứ này, thể nhưng trước mắt những thứ này, như có chân thực huyết nhục, thân phận chân thật nhân tộc tướng sĩ lại không biết, bọn họ chỉ là Trần Yêu Tháp biến hóa ra nhân tộc tinh thần mà thôi.

Bọn họ chỉ biết là, mình là Võ Quốc tướng sĩ, sinh ra, cũng chỉ vì Võ Quốc mà chiến.

Có thể Trần Yêu Thập làm trấn áp không gian liệt phùng, đã có 99% lực lượng dùng ở trấn áp trong cái khe, còn lại lực lượng, diễn hóa ra như vậy số lượng không lồ nhân tộc tướng sĩ, hóa thân giáo hóa, cùng Tảo Thập đệ tử cùng tiến lùi.

"Ừm, ngày đó sẽ tới!" Long Siêu kiên nghị gật đầu, vẻ mặt vẻ chờ mong, chiến tranh này phía dưới, tứ bề báo hiệu bất ổn, Quốc Tướng không quốc, gia không thành gia, không người nào nguyện ý chiến tranh, thế nhưng nhưng lại không thể không hăng hái phản kháng, vì quốc gia đánh một trận, vì người nhà đánh một trận.

"Cô lên nha!" Phương Nho thân tay ở trên vai hấn vỗ vỗ, chính là cước bộ đạp một cái, nhảy lên tường thành.

"Thực sự là khác thường một màn." Chứng kiến Phương Nho đi lên, Dụ Siêu sắc mặt tương đối nghiêm túc một chút đầu than thở: "Ở nơi này Trần Yêu Thập trên thế giới, có như thế tính tình thật một màn, thực sự là chưa bao giờ nghe."

"Khác (đừng) cảm thán, giết phi thiên miếu Vương lại nói." Phong Phá Lang nhếch miệng cười nói rằng: "Phi thiên miếu Vương chưa trừ diệt, những thứ này nhân tộc tướng sĩ áp lực liền chỉ có thể càng ngày càng lớn, hiện tại là thời điểm đánh chết."

"Đổi hai vị huynh đệ, các người gặp qua cái này nhân loại sao?" Phương Nho chợt móc ra Võ Quốc thái tử, võ thi trống bức họa, từ từ triển khai, trông rất sống động bức họa hiển hiện tại Dụ Siêu đám người trước mặt.

Xem bức họa một lát, Dụ Siêu cùng Phong Phá Lang bọn người là lắc đầu.

"Cái này võ thi trống là ai?" Dụ Siêu hiếu kỳ hỏi: "Phương Nho, người làm sao có người này bức họa, lẽ nào đây cũng là kia cái gì Hồng Thân Vương cho người?"

"Ừm, cái này võ thi trống là Võ Quốc Võ Hoàng dưới gối huyết mạch duy nhất, là Võ Quốc thái tử." Phương Nho hồi nói: "Võ Hoàng lấy bản thân chỉ thân lực, trấn áp Cực Bắc Chi Địa yêu nghiệt chi hải, nhưng ở số bằng trước băng hà, mới đưa đến hiện tại Võ Quốc cục diện, võ thi trống cũng vào lúc đó mất tích, Hồng Thân Vương giao phó ta hỗ trợ tìm kiếm một chút, vì Võ Quốc tìm được cái này duy nhất ngôi vị hoàng đế người thừa kế."

"Cái này Trần Yêu Thập, chúng ta thực sự là toi công lẫn lộn." Dụ Siêu tự giễu cười, mắt nhìn Phong Phá Lang đám người. "Tại Trần Yêu Thập bên trong mục, chính là tu hành, chém yêu, mức độ lớn nhất thu được điểm công hiến, dùng để đổi lấy tu hành vật tư, lại không nghĩ rằng Phương Nho người ở đây Trần Yêu Thập bên trong, đã có nhiều như vậy kỳ ngộ, lại là đạt được Hồng Thân Vương lệnh bài, lại là hỗ trợ tìm kiếm thái tử, ta làm sao không có gặp phải đây? Xem ra thực sự là dục tốc tắc bất đạt, đổi cái này nhân tộc tướng sĩ, quan tâm quá ít!"

"Đúng vậy a ta cũng cảm thấy như vậy." Phong Phá Lang buông tay cười nói: "Nếu biết, cái kia mọi người liền một chỗ hỗ trợ tìm kiếm đi, tại trong tháp tu hành đồng thời, cũng nhiều lưu ý một chút."

"Ừm, đi thôi, đánh chết Phi Thiên Hồ Vương." Phương Nho thu bức họa, thở dài một hơi, mỉm cười nói: "Sự tình một, liền ra tháp, cũng không biết tại Trần Yêu Thập bên trong, đợi bao lâu, ta đã cảm giác được, ta dường như ở chỗ này đợi thật lâu cảm giác, mỗi ngày thần kinh đều là căng thẳng chặt, không thể phủ nhận, đây thật là thánh địa tu hành."

"Cái này dĩ nhiên, bằng không, Tiên Đạo tứ môn danh tiếng này, làm sao tới." Phong Phá Lang cười to nói: "Lên đường đi, ta đại phu đã khát khao khó nhịn."

"Ta xem người là bị ngẹn nước tiểu." Dụ Siêu lật một cái liếc mắt.

"Ta. . ." Phong Phá Lang nhất thời không nói gì lấy đối, phần nộ cười, nhảy xuống tường thành. "Cá chết, không được cản trở, đuổi kịp ca phong tao tiến độ."

"Người tiến độ không có gió, ngược lại là tao ép một cái." Dụ Siêu ha hả cười hồi đạo, trong chớp mắt nhảy xuống tường thành, theo sát mà lên.

Phương Nho giống như vậy, đối với Phi Thiên Hồ Vương chiếm cứ chi địa, hiển nhiên Phong Phá Lang đám người, quen thuộc hơn.

"Phương Nho, cái này Phi Thiên Hồ Vương thực lực, so Hắc Mao Sư Vương đều mạnh nhiều." Mạc Ưu Nhi đi ở Phương Nho bên người nói rằng: "Đánh chết Hắc Mao Sư Vương thời điểm, người không có bảo vệ tốt ta, lúc này đây cũng không thể lại giẫm lên vết xe đổ nha!"

"Ách. . ." Phương Nho trong chốc lát ngẹn lời, cũng không biết trả lời thế nào, hơi có điểm lúng túng, lúc đó đối mặt Hắc Mao Sư Vương lúc, một cái sơ sẩy, Mạc Ưu Nhi đã bị đánh chết ra tháp.

Lúc đó chuyện này, cũng làm cho Phương Nho rất là cảm tức, đồng đội té ở bên cạnh mình, muốn cứu cũng lúc này đã trễ, Phương Nho cũng là không có cách nào.

"Hi hi, ta là nói đùa, cũng không trách." Nhìn ra Phương Nho vẻ lúng túng, Mạc Ưu Nhi cười cợt nói: "Nếu như lần này ta cản trở, đó cũng là ta thực lực không đủ, ngược lại cũng sẽ không chết thật, chỉ là bị quét ra tháp mà thôi, đánh chết những thứ này yêu vương, bản thân liền là rất mà liều, người không biết chú ý chuyện cười này a?"

"Lần này ta tận lực a!" Phương Nho nhìn về phía Mạc Ưu Nhi mỉm cười nói: "Ta chỉ hy vọng chúng ta bốn người, chiến thắng trở về mà về."

"Ừm ừn." Mạc Ưu Nhi cười hi hi gật đầu hồi ứng với, theo sát Dụ Siêu hai người tiến độ.

Như vậy vốn có sức chiến đấu đội ngũ, ngược lại để Mạc Ưu Nhi yên tâm rất nhiều, năng thực lực bản thân cũng không cao, chỉ là Hóa Khí Cảnh sơ kỳ chênh lên mà thôi.

Thế nhưng năng lực giao tế, nhưng là không sai, dù sao cũng là muội tử, khắp nơi đều làm người ta yêu thích, mạng lưới quan hệ tương đối không lỏng, như 72 Địa Sát lão đại tuyệt vọng cùng một trăm lẻ tám đơn hảo hán lão đại Tổng Thủy Công, đều cùng năng giao tình không tệ.

Khả năng này trừ hần năng lực giao tế tốt bên ngoài, muội tử thân phận, cũng vì năng được ưu thế thật lớn.

Dù sao ở nơi này Thiên Hóa môn bên trong, nam nhiều nữ thiếu tỉ lệ, đã là sói nhiều thịt ít, đối với muội tử, tự nhiên là ưu thế không gì sánh được.

"Mau nhìn, tốt lắm nghiêm phòng ngư." Phương Nho một nhóm bốn người, rốt cục đi tới Thủy thành biên giới bên trong, bọn họ yểm thân tại một chỗ phía sau cây, Phong Phá Lang Chỉ Đạo.

Phương Nho chứng kiến, nước này thành bên trong, cái kia nghiêm mật Yêu binh đội ngũ, nổi lên không dứt tuần tra, tại hai bên cửa thành môn, càng là có rất nhiều Yêu binh bố phòng gác.

Tại trên tường thành tiền tháp, tháp canh, đều là Yêu binh thân ảnh.

Hào!

Một đạo sắc nhọn kêu to ở trên không bên trong truyền đến, Phương Nho bọn họ ngẩng đầu nhìn lên, nguyên lai là một đầu ở trên trời xoay quanh điều tra Yêu binh.

Phương Nho bốn người cấp tốc đem thân thể kẻ sát tại trong cây khô, cũng may nhánh cây này điệp sum xuê, cũng không có bị cái này điều tra Yêu binh phát hiện.

"Đánh chết Phi Thiên Hồ Vương không thể phớt lờ, hiện tại tuyệt đối không thể đánh rắn động cỏ." Dụ Siêu mở miệng nói: "Đối với cái này Phi Thiên Hồ Vương, chúng ta đã tại trong tay nó thất bại hai lần, lúc này đây nhất định phải lấy lại danh dự."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 277: Ác sát khí độ

"Đi theo ta." Phong Phá Lang gật đầu một cái, chứng kiến thiên cái này không trung điều tra Yêu binh đã đi xa, lập tức cấp tốc lướt đi đi, lấy hần không lỏng như vậy thân thể, dĩ nhiên có có vẻ vô cùng linh hoạt.

Phương Nho đám người vội vã rút qua ra, hiển nhiên bọn họ đối nước này thành địa hình, đã là quen việc dễ làm.

Như lừa dối tốc độ, né qua trùng điệp tuần tra Yêu binh phòng tuyến, Phương Nho bốn người rốt cục đi tới Thủy thành bên trong, một chỗ dưới tường thành.

Tàn phá tường thành, là châm lửa thiêu đốt chứng minh, nơi này Yêu binh lực lượng tương đối yếu kém.

"Phương Nho, đánh chết Miêu vương nhiệm vụ, trước hết giao cho ngươi." Tại tường thành dưới chân, Phong Phá Lang đột nhiên xem nói với Phương Nho: "Ngươi mục tiêu chỉ có một cái, xông vào phủ thành chủ, Miêu vương ngay tại cái kia, ta và cá chết còn có Ưu nhi nha đầu, liền sẽ toàn lực vì ngươi tẩy rửa rác rưởi."

"Có thể!" Phương Nho mỉm cười, một thanh kế tiếp.

"Mèo này Vương thủ hạ, đã từng có ngũ đại lợi hại phó tướng, chỉ bất quá đã tại chúng ta mọi người nỗ lực hạ, đem đánh chết." Dụ Siêu nhìn Phương Nho cười nói: "Thế nhưng trong phủ thành chủ, Yêu binh thủ vệ thực lực cũng không thể khinh thường, hiện tại chúng ta bả hy vọng ký thác ở trên thân thể ngươi, các loại (chờ) chúng ta tẩy rửa những cái kia rác rưởi, hội lấy tốc độ nhanh nhất lấy ngươi dắt tay đánh chết Miêu vương."

"Vậy liền hành động đi." Phương Nho gật đầu một cái, lập tức biết mình áp lực son đại, thế nhưng nhưng trong lòng mơ hồ có cỗ hưng phấn ý, điều này

nói rõ Dụ Siêu cùng Phong Phá Lang, đã đem cái này đại kỳ phóng tới trên bả vai mình.

Nói vừa xong, bốn người gạt đầu một cái, thương lượng xong kế hoạch hành động, chính là trực tiếp nhảy lên, bước lên tường thành.

"Phuong Nho, nhìn người, vô luận như thế nào cũng nhất định phải chống đỡ đến chúng ta đến." Phong Phá Lang sắc mặt toát ra vẻ nghiêm túc nhìn Phuong Nho.

"Có thể!" Phuong Nho bình tĩnh trong sắc mặt, khỏe miệng treo một cái độ cong, bình tĩnh như thể ung dung thái độ, cho Phong Phá Lang bọn họ một loại cường đại lòng tin.

Trước mắt Phuong Nho, tại trước mặt bọn họ chỗ biểu hiện ra ngoài đậm nhiên cùng lòng tin, như một bức tường, có thể che gió che mưa.

Bốn người cấp tốc nhảy xuống tường thành, nhanh chóng như sét tứ thế lách mình đến một chỗ gian nhà phía sau, mượn trong thành kiến trúc vì công sự che chắn, hướng Phi Thiên Hồ Vương nơi ở lao đi.

Quản chế phủ thành chủ vị trí, Yêu binh số lượng rõ ràng nhiều lên.

Tại phủ thành chủ phủ đệ hai bên, càng là có như cọc gỗ Yêu binh vẫn không nhúc nhích gác, vô cùng thâm nghiêm.

"Chứng kiến đi, trong phủ thành chủ này Yêu binh, đều là Yêu binh bên trong tinh anh." Bốn người thu hồi thăm hỏi ánh mắt, Phong Phá Lang mở miệng nói: "Ba người chúng ta hấp dẫn hòa lực, tẩy rửa những thứ này rác rưởi, đưa bọn họ toàn bộ dẫn tới bên trong phủ, đóng cửa đánh chó, Phuong Nho cái gì cũng không cần quản, trực tiếp đi đánh chết Miêu vương."

"Ta đếm ba tiếng." Bốn người đối mặt liếc mắt, Dụ Siêu mở miệng nói: "Ba tiếng sau đó, chúng ta một chỗ hướng."

"Ba."

"Hai."

"Một, hướng."

Dụ Siêu ba tiếng khẽ đếm chữ, bước đầu tiên bước ra, Phuong Nho ba người trong nháy mắt bay vọt ra, bốn người như nhanh chóng như sét tứ thế, trong nháy mắt liền cướp đến phủ thành chủ trước mặt.

"Rống!" Phuong Nho bốn người xuất hiện, trong nháy mắt để cho cái này Yêu binh thủ vệ sững sờ, chúng nó căn bản không nghĩ tới, dưới ban ngày ban mặt, vậy mà lại có nhân tộc dám đến nơi đây dương oai.

Phong Phá Lang trong tay, cái kia thanh bá khí cự phủ nắm trong tay, như tháp sắt cự hán, kinh người cự phủ, vừa nhìn liền hướng đầy bạo tạc tính chất lực lượng.

Mà Dụ Siêu trong tay, nhưng là một cây bích lục như phi thúy Trường Tiêu, toàn thân xanh thăm thẳm, như mỹ ngọc chế tạo, đây chính là hấn lợi hại vũ khí, có sáu lỗ, tên là: Tiên âm.

Đây cũng là Dụ Siêu vẫn lấy làm kiêu ngạo vốn liếng, đồng dạng là có đại khí vận trong người người.

Mà thực lực yếu nhất Mạc Ưu Nhi, trường kiếm trong tay run lên, trong nháy mắt gạt ra một mảnh võng kiếm, đem Yêu binh bao phủ.

Tại Phong Phá Lang cự phủ phía dưới, một búa chi lực tựa hồ có thể Khai Thiên Phách Địa, mấy đầu Yêu binh tại hấn một búa phía dưới, liền thân thể nổ mạnh, chết đến mức không thể chết thêm.

Dụ Siêu trong tay tiên âm một điểm ở giữa, thì có mấy cái phủ văn từ cái này sáu cái trong lỗ nhảy ra, bùa này văn, từng cái thiên kì bách quái, phát sinh một đạo so một đạo vang dội âm thanh, phảng phất như cái kia tiếng mài đao âm, càng phát ra soàn soạt dựng lên.

Phủ văn một kích đánh vào cái này hình thể khổng lồ Yêu binh phía trên, nhất thời liền tiến vào không thấy, thời khắc ở giữa, những thứ này chịu phủ văn Yêu binh, thần tình ngẩn ngơ, ở nơi này một mảnh khắc thời gian, phảng phất tại chúng nó trong cơ thể, một khóa châm lửa lựu đạn âm ầm nổ mạnh, đem những này Yêu binh từ trong tới ngoài, tạc tứ phần ngũ liệt, cực kỳ máu tanh.

Phuong Nho xem như là mở mắt, lần đầu tiên cùng Dụ Siêu bọn họ dặt tay chiến đấu, mới biết được Phong Phá Lang như đồ tể dũng mãnh, cự phủ phía dưới, tất cả Yêu binh đều được huyết nhục.

Mà Dụ Siêu thủ đoạn, càng là kinh thế hãi tục, hiển nhiên trong tay hấn Trường Tiêu vật phi phạm, cái kia nhảy phủ văn có thể đánh vào Yêu binh trong cơ thể, sau đó trong nháy mắt nổ mạnh, lực sát thương kinh người.

Phuong Nho thì là một đao đánh bay cánh cửa bên trong mấy cái Yêu binh, một cước đá văng cửa phủ, lách mình lướt vào đi.

"Đóng cửa đánh chó kế hoạch." Phong Phá Lang đối Dụ Siêu hai người nháy mắt, Phuong Nho đã mở ra cửa phủ, lập tức ba người hiểu ý lướt vào đi.

Những thứ này Yêu binh thủ vệ trong nháy mắt liền bay vọt mà vào, làm toàn bộ Yêu binh thủ vệ sau khi tiến vào, cái này cửa phủ bành vừa vang lên, bị

giảm.

Đây chính là bọn họ thương lượng đóng cửa đánh chó kế hoạch, để cho tiến đến ra không được, bên ngoài không biết bên trong đang làm gì, đây chính là ngay tại chỗ quét sạch.

Phuong Nho đã bắt chấp bọn họ là như thế nào đóng cửa đánh chó pháp, hẳn có chính mình nhiệm vụ mục tiêu.

Thành này chủ phủ trọng đại, vào cửa phủ sau đó, Phuong Nho cấp tốc hướng bên trong lao đi, từng có chém giết Hắc Mao Sư Vương kinh nghiệm, Phuong Nho biết cái này Phi Thiên Hồ Vương nơi ở, chắc cũng là ở trong phủ phòng khách.

Phuong Nho cướp đến cái này Sảnh trong viện, chứng kiến một đội Yêu binh đang đi tuần, trong chớp mắt, những thứ này Yêu binh cũng phát hiện hắn, liền hướng hắn gào thét mà đến.

Đối với loại tiểu tạp toái này, Phuong Nho căn bản không quan tâm, hai tay chỉ một thoáng liền niết lên Phuong Thiên Ân thủ ấn.

Cách không mấy chục bước một kích ra, nhất thời trong không gian vang lên bạo ở giữa, từng vị như quả đấm vàng óng ánh con dấu bắt đầu khởi động ra, trong nháy mắt ở giữa đánh vào chạy nhanh mà đến Yêu binh phía trên.

Bành bành bành!

Mấy đạo tiếng vang phía dưới, từng cái lỗ máu xuất hiện ở Yêu binh trên thân hình, chúng nó còn không có chạy đến Phuong Nho trước mặt, cũng đã bị chém giết.

Phuong Nho không ngừng chạy chút nào, lấy tốc độ nhanh nhất hướng Phi Thiên Hồ Vương nơi ở lao đi.

Để cho Phuong Nho không tưởng được là, càng đến gần chủ kia Sảnh, tuần la Yêu binh thì càng ít, thậm chí đến cuối cùng đã một cái cũng không nhìn thấy.

"Tốt sát nhân khí hơi thờ!" Ngay tại Phuong Nho đi tới phòng khách chính trước cửa lúc, đột nhiên cảm giác được một cỗ như biển như núi khí tức kinh khủng, từ cái này trong phòng khách chính tràn ngập ra.

Loại khí tức này, cường đại dị thường, đây là một loại hung thần ác sát khí tức, phảng phất tại chủ kia trong sảnh, có nhất tôn tuyệt thế hung thần, ác ma tại hô hấp thổ nạp.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 278: Phi Thiên Hồ Vương

Phuong Nho nhấc lên một chút đầu, liền thấy ở nơi này phòng khách chính trên không trung, một đạo tinh hắc không gì sánh được yêu khí tụ mà không tiêu tan, yêu quái này khí như mây đen, tại phòng khách chính bầu trời hơi hơi chấn động, ngăn ngại có từng đạo lôi xà đang lao nhanh.

Loại cảm giác này giống như là, người đi tới hàm cầu cánh cửa, lỗ mũi của người bên trong, trong nháy mắt liền sẽ người được đập vào mặt tanh tưởi, loại này ác sát khí độ, hướng Phuong Nho đánh mà đến, giống như là người được một cỗ tinh phong huyết vũ, càng là làm người ta kinh ngạc run rẩy.

"Phi Thiên Hồ Vương quả nhiên khủng bố, không hổ là Hồng Châu cảnh nội xếp hàng thứ nhất yêu vương." Phuong Nho thu tầm mắt lại, ở trong lòng hơi hơi khiếp sợ, nghĩ đến Hắc Mao Sư Vương đều lợi hại như vậy, hiện tại cái này Phi Thiên Hồ Vương hiển nhiên lợi hại hơn.

Này cỗ từ hắn bên trong phòng tràn ngập mà đến ác sát khí độ, hiển nhiên là phi thiên hồ thiên đang tu luyện lợi hại gì công pháp, khí tức ngưng tụ không tiêu tan, tại hô hấp thổ nạp bên trong.

Vù vù!

Đột nhiên, không gian bên trong truyền ra một tiếng thật nhỏ chấn động, chủ kia chủ tịch không trung nồng nặc yêu khí, trong nháy mắt ở giữa mãnh mẽ hướng đình bên trong khoan một cái, như một cái hắc xà chui vào, biến mất không thấy gì nữa.

Đồng thời, cái kia cỗ đập vào mặt ác sát khí độ, cũng thời khắc ở giữa biến mất không thấy gì nữa.

Phuong Nho ánh mắt chút ngưng, trong nháy mắt liền thấy chủ kia phòng cửa bị nhẹ nhàng đẩy ra, từ bên trong phòng, đi ra cả người áo bào trắng, áo bào trắng bên trong, từng cái hắc sắc sớ hiển hiện, phảng phất trên người người này áo bào trắng, không phải vải vóc, mà là khoắc nhất kiện da hổ.

Đây là một trung niên nhân, tướng mạo uy nghiêm, có loại hồ hồ sinh uy khí thế, thô đen lông mi như hai cái ngọc tà, cái kia lấp lánh có thần trong đôi mắt, tinh quang lưu chuyển.

Hắn vừa đi ra, chấp hai tay, ngưng mắt nhìn Phuong Nho, tại hắn trên mặt, có thể chứng kiến lau một cái ôn Nộ chi sắc đang lưu chuyển.

Hoặc Hứa Phuong Nho chấm dứt, quấy nhiễu đến hắn tu luyện, trong mắt hắn, Phuong Nho tựa hồ căn bản là một con giun dế, cái kia cô cao cao tại thượng ánh mắt, ngưng mắt nhìn Phuong Nho.

Đây chính là Phi Thiên Hồ Vương?

Phuong Nho đánh giá hắn, ở trong lòng khiếp sợ, từ nay về sau "Người" trên người, Phuong Nho cảm thụ được một cỗ lực lượng kinh khủng đang lao nhanh, phảng phất tại trên người người này, ẩn núp một đầu cự thú, bất cứ lúc nào cũng sẽ đi ra đả thương người.

Lấy Phuong Nho hiện nay Hóa Khí Cảnh đỉnh phong bên trong đỉnh phong thực lực, đối mặt cái này Phi Thiên Hồ Vương, đều cảm giác được hắn khủng bố, có thể tưởng tượng được, cái này Phi Thiên Hồ Vương thực lực, có thể so Phuong Nho cao hơn, còn mạnh hơn.

"Nhìn thấy bản vương, còn không quỳ xuống?" Một đạo to lớn thanh âm từ Phi Thiên Hồ Vương miệng miệng nói ra, để cho Phuong Nho khiếp sợ không gì sánh nổi là, hắn nói dĩ nhiên là tiếng người, mà không phải Phuong Nho nghe không hiểu Yêu Ngữ.

Một gã yêu vật, hóa thành hình người coi như, bây giờ lại còn miệng phun tiếng người, điều này nói rõ trước mắt Phi Thiên Hồ Vương, đã ra hồn.

Hắn nói vừa xong, chấp tay phía sau song sau trong nháy mắt liền mãnh mẽ đưa ra, sau đó đối lấy Phuong Nho chính là nhấn một cái.

Phuong Nho cùng hắn cách xa nhau chỉ ít còn có mấy trăm bước, thế nhưng tại Phi Thiên Hồ Vương cái kia như quạt hương bồ to bằng tay đối với mình đè xuống tới nháy mắt, trong nháy mắt Phuong Nho cũng cảm giác được một cỗ lực lượng kinh khủng, cuộn cuộn phi nhanh mà đến.

Phảng phất tại trên đỉnh đầu của mình trống, một con móng to lộ ra, muốn đem chính mình vỗ vào mặt đất.

Phuong Nho vận sức chờ phát động Phuong Thiên thủ ấn, cũng ở đây trong chớp mắt, mãnh mẽ hướng trên đầu đâm tới một quyền.

Oanh!

Tại Phuong Nho trong quả đấm, nhất thời một cỗ lực lượng hùng hồn như mở cống hồng thủy, phi nhanh ra, thật lớn thủ ấn oanh một cái mà lên, cùng trên đỉnh đầu hắn trống móng to tới một người mãnh liệt va chạm.

Móng to tiêu tán, Phuong Nho chân đều hãm sâu đến dưới đất, dưới chân chỗ đập đá xanh trái thiết muốn bắn, trong nháy mắt vỡ nát.

"Còn có chút ý tứ!" Phi Thiên Hồ Vương cười lạnh lạnh cười, khinh thường phun ra mấy chữ. "Các ngươi những công việc này được không kiên nhẫn con kiến hôi, hết lần này đến lần khác quấy rối bản vương, thực sự để cho bản vương phiền phức vô cùng, chết đi cho ta!"

Phi Thiên Hồ Vương lời còn chưa dứt, cước bộ đi phía trước một bước, nhất thời thân thể như một đạo trắng đen xen kẽ quang mang, mấy trăm bước tốc độ, chớp mắt sẽ đến Phuong Nho trước mặt, bàn tay to lộ ra, như hồ trảo, tựa muốn đem Phuong Nho ý thức cào nát.

Thật nhanh!

Phuong Nho trong lòng vì kinh, chuyển Phuong Thiên Ấn thủ ấn, trong nháy mắt liền hướng Phi Thiên Hồ Vương đánh tới bàn tay to đánh tới.

Bành bành bành!

Phuong Nho vừa ra tay, trong tay tốc độ cực nhanh, như từng đạo huyền ảnh, đây là Phuong Thiên Ấn đã tại hắn dưới việc tu luyện, đến một cái tối cao cao, so lò lửa còn muốn thuần thành.

Phuong Thiên Ấn vừa ra tay, chính là lấy tốc độ xung, lấy Phuong Thiên Ấn phương pháp vận hành, liên tục không ngừng lực lượng trái rộng hấn tứ chi bách hải, từng vị quả đấm lớn nhỏ vàng óng ánh con dấu, tại hắn trong quả đấm ngưng tụ, tuôn ra, cùng Phi Thiên Hồ Vương bàn tay to đánh vào một chỗ.

Lần giao thủ này ở giữa, Phuong Nho mới chấn động Phi Thiên Hồ Vương thực lực, một lần kia va chạm, Phuong Nho cũng cảm giác mình cánh tay, quả đấm, là ở gõ một khối thiết bản.

Lúc đầu Phuong Nho bản thân lực lượng cùng bấp thịch, giống như thiết bản, thế nhưng cùng Phi Thiên Hồ Vương vừa đụng chạm, mới khắc sâu cảm nhận được, cái này Phi Thiên Hồ Vương lực lượng càng hùng hồn, thực lực tựa hồ cao hơn chính mình.

Lẽ nào cái này Phi Thiên Hồ Vương, đã siêu việt Hóa Khí Cảnh, đã hóa khí luyện thần, ngưng tụ thần nguyên?

Phuong Nho ở trong lòng khiếp sợ nghĩ đến, cước bộ tại bất tri bất giác ở giữa, dĩ nhiên tại hơi hơi lui lại, mà Phi Thiên Hồ Vương nhưng là từng bước ép

sát.

Nó mỗi một chương phách đến, năm ngón bên trong trừ như một con sắc bén hồ trào, lực lượng thật lớn, tốc độ cực nhanh, tựa hồ căn bản cũng không cho Phương Nho một điểm thở dốc thời gian.

"Nhanh như hồ đối vô mồi!"

Đột nhiên Phi Thiên Hồ Vương nhướng mày, hai chân trên mặt đất mạnh mẽ đạp, cái kia cứng dày nền đá bản, răng rắc vừa vang lên, trong nháy mắt bị mũi chân hấn đạp phá vỡ, sau đó hấn thân thể mãnh mẽ nhảy lên, như một đầu hổ nhào mà đến mãnh hổ.

"Thiên, địa, người ba ấn hợp nhất!"

Phương Nho nhướng mày, trong hai tay thủ ấn cực tốc biến Huyền, trong nháy mắt mười ngón tay liền kết thành một cái huyền diệu khó giải thích thủ ấn, ở chỗ này thủ ấn ngưng tụ mà thành trong nháy mắt, thời khắc ở giữa liền vang lên một hồi thật nhỏ âm vang.

Phương Thiên Ấn có ba thức, người ấn, Địa Ấn cùng thiên ấn, cái này ba ấn có thể hợp nhất, chính là đem ba ấn lực lượng quý tích vận hành, toàn bộ trong cùng một lúc vận hành, ngưng tụ lại cùng nhau, như ba cái sông, chỗ lưu phương hướng khác biệt, nhưng kết quả cuối cùng, vẫn là quy về đại hải.

Ba ấn hợp nhất, như Ngao Cửu Thiên Tứ Kiếm Hợp Nhất, yêu cầu lực lượng cường đại làm cơ sở, còn có đối cửa này võ học thuần thực trình độ, đạt được lô hỏa thuần thanh cấp độ mới được.

Phương Thiên Ấn, chính là Phương Nho thuở nhỏ mà bắt đầu tu hành võ học gia truyền, hơn nữa tại đã từng, hấn tiến vào vô ngã vô niệm không muốn trong trạng thái, càng là lĩnh ngộ được Phương Thiên Ấn tinh túy.

Đối với Phương Thiên Ấn tạo nghệ lĩnh ngộ, Phương Nho đã siêu việt cha hấn Phương Thiên, chỉ sợ sẽ là sáng tạo Phương Thiên Ấn tiền bối trên đời, chứng kiến Phương Nho có thể đem Phương Thiên Ấn tu luyện tới như vậy tiêu chuẩn, đều sẽ tán dương.

Như mãnh hổ chụp mồi mà đến Phi Thiên Hồ Vương, lúc này trên người xao động ra một cỗ sức mạnh cường hấn, ở trong mắt Phương Nho, lúc này Phi Thiên Hồ Vương không phải một người, mà là một đầu thật lớn Bạch Hổ, hướng chính mình bổ nhào mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 279: Khủng bố như vậy

Chỉ một thoáng, Phương Nho cái này ba ấn hợp nhất mãnh mẽ hướng nhào tới Phi Thiên Hồ Vương đẩy đi, tại hấn kết ấn trong hai tay, tia sáng chói mắt đang lóng lánh, nhất tôn thật lớn hoàng kim con dấu một tiếng âm vang, từ tay hấn ấn bên trong phun ra.

Oanh!

Không gian đều ở đây Phương Nho cùng Phi Thiên Hồ Vương một kích này bên trong phát sinh chấn động, như đang lay động.

Bạch bạch bạch đạp!

Phương Nho trong nháy mắt này, thân thể không kim lại được lui lại, cước bộ rời khỏi mấy bước mới dừng lại, toàn thân khí huyết cũng hơi tại chấn động.

"Có chút ý tứ, vậy mà tiếp được ta năm phần mười lực lượng, không có việc gì!" Phi Thiên Hồ Vương trong sắc mặt toát ra lau một cái trêu tức nhìn Phương Nho. "Bất quá vẫn là quá yếu!"

"Chút lòng thành!" Phương Nho cười lạnh một tiếng, trừng mắt Phi Thiên Hồ Vương rất là ung dung hồi nói: "Sau ngày hôm nay, Thủy thành bên trong, lại không ngại hơi sức sinh kia!"

Hồ!

Phi Thiên Hồ Vương cái kia như ngọa tâm song mi vận một cái, cước bộ như bay, nổi giận dùng dùng biểu tình hiện lên, trong chớp mắt hướng Phương Nho lần nữa chạy tới.

"Mãnh Hổ Hạ Sơn!"

Phi Thiên Hồ Vương khí thế, trong lúc đó, như một đầu trong núi sâu mãnh hổ, tại một ngày này nhảy ra sơn lâm, khí thế vô song.

Cái kia bàn tay to mãnh mẽ hướng Phuong Nho vỗ, toàn bộ thân hình như bay lên trời nhảy lên, tại Phuong Nho trong tầm mắt, đây quả thực là một đầu thô bạo Bạch Hồ Vương, nhảy xuống sơn lâm, đem mình làm con mồi phác sát.

"Đao tới!"

Phuong Nho ở trong lòng thét to lên một tiếng, giờ tay lên một cái ở giữa, một thanh kim đao nơi tay, đao mang phun ra nuốt vào ở giữa, hóa thành trường hồng, mãnh mẽ hướng Phi Thiên Hồ Vương vừa bổ mà xuống, thế phải bả mãnh hổ này chém thành mèo bệnh.

Bành!

Như trường hồng đao khí, giống như phi nhanh trường giang, vẽ ra trên không trung một đạo rung động, phi nhanh cuộn cuộn hướng nhào tới Phi Thiên Hồ Vương bổ tới.

Bây giờ, Phuong Nho đao kỹ năng càng phát ra thuần thực, cô đọng, đao ý bên trong chỗ bao hàm ý chí cùng quyết tâm, càng là kiên định, loại kia mặc dù chín chết không hối hận không biết sợ, đại nghị lực, càng là chưa từng có từ trước đến nay, đi ngược lên trời.

Phi Thiên Hồ Vương đánh ra bàn tay không lồ, lông lánh rực người Bạch Quang, như mãnh hổ lợi trào, để cho không gian phá toái.

Hắn chứng kiến Phuong Nho cái kia cuộn cuộn phi nhanh mà đến một đao, đao khí như hồng đao dài Giang, đao ý bên trong ý chí cường đại, đồng dạng để cho hắn ghé mắt.

Thế nhưng hắn tựa hồ cũng không sợ, dám lấy cái kia bàn tay to chọt vỗ tại như trường hồng đao khí bên trong.

Hai hai chạm vào nhau, không gian vang lên tiếng nổ, như vại nước trong nháy mắt nghiền nát, Phi Thiên Hồ Vương thân thể cũng hơi chấn động, trong sắc mặt hiện lên một tia kinh hãi.

Vừa mới Phuong Nho một đao kia, hắn cũng dám lấy huyết nhục chi khu ngạnh bính, cũng đã nói rõ hắn căn bản không nhìn Phuong Nho những công kích này, Phuong Nho trong mắt hắn, là không có lợi hại gì chỗ.

Bất quá bây giờ trong lòng hắn dâng lên kinh hãi, đối Phuong Nho quan điểm, trong nháy mắt liền đề cao một tia.

Không có lý do gì khác, vừa mới Phuong Nho một đao kia, đã đem hắn lay động, đao khí bên trong sức mạnh cường悍, đã cho hắn biết, Phuong Nho không phải trước đó loại kia đến đây đánh chết hắn đệ tử, không phải tốt như vậy bóp trái hồng mềm.

Xích xích xích!

Phuong Nho lần nữa mấy đao đánh xuống, mỗi một đao đao khí, đều chuyển hình bán nguyệt, như bổ ra Không Gian Lợi Nhận, cuộn cuộn phi nhanh chém về phía Phi Thiên Hồ Vương.

Lúc này Phi Thiên Hồ Vương, sắc mặt bên trong toát ra lau một cái nhìn thẳng vào ngưng trọng, đối với Phuong Nho cái này cuộn cuộn đại thế đao ý, hắn đã không dám ở xem nhẹ Phuong Nho.

Cái kia bàn tay lớn vỗ một cái, nhất thời ở trong tay hắn, liền xuất hiện một cây giống như côn không phải là côn, giống như roi không phải là roi vân tay đáng vũ khí.

Cái này vũ khí có lớn bằng cánh tay, đòn gánh dài ngắn, từng vòng vân tay, như một cái Kim Tiên, toàn thân chuyển một loại ám kim vẻ, lưu chuyển từng cổ một tinh hồng như máu quang mang.

Hắn nắm lấy cái này Kim Tiên, trong nháy mắt chính là hướng Phuong Nho bổ tới mấy đạo đao mười đạo đao khí một điểm.

Ầm ầm!

Không gian như thủy tinh tại phá toái, từ hắn cái kia Kim Tiên bên trong, nhất thời liền phun ra một cổ mãnh liệt lực lượng, như biển như Dương, đem Phuong Nho bổ tới đao khí cuộn sạch.

Lúc này Phuong Nho cái này cường悍 như vậy đao khí, bao hàm tất cả quyết tâm ý chí đao ý, vậy mà như mưa rền gió dữ thuyền nhỏ, ở trên biển tao ngộ sóng biển chọt vỗ.

Mạnh mẽ như thế đao khí, dĩ nhiên tại Phi Thiên Hồ Vương cái kia Kim Tiên một điểm phía dưới, trong nháy mắt đã bị thôn phệ, tan rã, biến mất không còn tăm hơi vô tung.

Phuong Nho trong lòng khiếp sợ, hắn căn bản không nghĩ tới cái này Phi Thiên Hồ Vương thật không ngờ cường悍, khủng bố như vậy.

Cũng minh bạch Dụ Siêu bọn họ, vì sao lại tại lần lượt hành động thất bại, bị cái này Phi Thiên Hồ Vương quét ra Trấn Yêu Tháp.

Dựa vào bản thân hóa khí đỉnh phong bên trong đỉnh phong thực lực, vậy mà phát sinh cường đại nhất sức mạnh, cũng không thể đem trước mắt Hồ Vương tạo thành cái gì tính thực chất thương tổn, huống chi bọn họ cái kia hóa khí trung kỳ chếch lên thực lực tu vi.

Đây cũng quá biến thái!

Phương Nho trầm mặc trong lòng một tiếng, lúc này đối mặt cái này Phi Thiên Hồ Vương, lại có một loại thúc thủ vô sách cảm giác.

Không phải mình quá yếu, mà là đối phương quá mạnh, sợ rằng Phi Thiên Hồ Vương như Phương Nho suy nghĩ, đã là siêu việt Hóa Khí Cảnh, đến luyện khí hóa thần cương bên trong, tụ thần nguyên, thông suốt tồn tại.

Yêu tộc, bản thân thân thể liền không lỗ, trong cơ thể có thể chứa lực lượng, so nhân tộc càng không lỗ, một đầu luyện khí hóa thần tụ thần nguyên, thông suốt yêu vương, lực lượng kia, đơn giản là không thể miêu tả.

Lúc này đối mặt Phi Thiên Hồ Vương, Phương Nho cực nhanh tự hỏi, phải như thế nào đi đối phó hắn.

Trong đầu hắn cấp tốc suy tính hiện tại phương pháp có thể thực hành được, bản thân mình lực lượng, đã là đến một cái cực hạn, trừ phi đột phá cảnh giới, luyện khí hóa thần, tụ thần nguyên, thông suốt, để cho mình lực lượng cất cao đến một cái độ cao mới.

Thế nhưng đối với Đạo ý cảm ngộ, Phương Nho biết mình đã cảm ngộ không sai biệt lắm, tu vi đã đến thủy mãn từ tràn đầy trạng thái, hiện tại khuyết thiếu chính là yên tĩnh tâm tới tâm vô bằng vụ đắm tằm này màng, để thăng tới luyện khí hóa thần quy tắc chung, tụ thần nguyên, Thần Nguyên Cảnh.

Thần Nguyên Cảnh, chính là Đan Anh lột xác thần nguyên, từ luyện tinh hóa khí, để thăng cái biến đến luyện khí hóa thần.

Thần nguyên thần nguyên, trái lại chính là nguyên thần nguyên thần, Đan Anh đã không phải là phạm thai, đã cùng thần có quan hệ, cùng thần để có quan hệ, thành tựu thần để bước đầu tiên.

"Thật chẳng lẽ phải vận dụng Bồ Thiên Châu mới được sao?" Phương Nho ở trong lòng niệm tưởng, trong đầu cực nhanh suy nghĩ, cuối cùng bả đánh chết Phi Thiên Hồ Vương đòn sát thủ, suy nghĩ đến Bồ Thiên Châu trên người.

Đối mặt cường đại như vậy yêu vương, Phương Nho đã vô kế khả thi, một kích mạnh nhất, tại Phi Thiên Hồ Vương trước mặt cũng như chê cười, căn bản không tạo được tính thực chất thương tổn.

"Không đến cuối cùng trước mắt, ta tuyệt đối không sử dụng Bồ Thiên Châu!" Phương Nho lắc đầu, trong lòng quyết định.

Đây coi như là tại Trần Yêu Tháp bên trong, cái thứ nhất phi thường vốn có tính khiêu chiến đối thủ, dù là hiện tại tạm thời không thể đối hắn tạo thành thương tổn, thế nhưng cùng hắn bác giết qua lộ trình bên trong, Phương Nho từ đó có thể trải nghiệm lĩnh ngộ được rất nhiều thứ.

Cái này chính là sinh tử bên trong ma luyện, trong sinh tử bác giết, cùng Phi Thiên Hồ Vương chiến đấu, chính là một loại bả ý thức dừng tại trên thất lưng quần hành vi, thần kinh buộc chặt, từ đó học được rất nhiều đáng quý đồ vật.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 280: Thất khiêu bốc yên

"Người xem như là đến đây chịu chết nhân trung, cái thứ nhất để cho ta con mắt nhìn nhau người." Phi Thiên Hồ Vương một kích phá Phương Nho hơn mười đạo dao khí sau đó, cũng không có nóng lòng xuất thủ lần nữa, mà là trừng mắt Phương Nho nói rằng: "Thế nhưng cũng liền không hơn, xem ra đây cũng là người cực hạn, còn có cái gì áp rương thủ đoạn, cứ việc lấy ra đi, bằng không người đem không có cơ hội!"

Vừa mới cùng Phương Nho trong chiến đấu, để cho Phi Thiên Hồ Vương đối Phương Nho quả thực nhìn với cặp mắt khác xưa liếc mắt, tại Phương Nho đao ý bên trong, hắn cũng chứng kiến một cái bất khuất thiếu niên, đi ngược lên trời, lấy bất khuất lưng, nhô lên một phương trời cao.

Thế nhưng tại thực lực cường đại trước mặt, Phương Nho cái này cường đại đao ý, vẫn bị hắn đánh nát, trước kia chút Tảo Tháp đệ tử, làm sao có thể giống như Phương Nho dạng này tại hắn trên tay rất lâu như vậy? Hơn nữa còn có thể bỏ ra mạnh mẽ như thế đao ý.

Đao này trùng ý không biết sợ, đại nghị lực, một đường về phía trước, đi ngược lên trời ý cảnh, bản thân liền đại biểu cho Phương Nho lúc này nhận thấy ngộ đạo ý.

Chỉ cần cho Phương Nho thời gian lắng đọng, lại đi cảm bã, lập tức chính là luyện khí hóa thần, tụ thần nguyên, mở thất khiếu tồn tại.

Cuồng vọng!

Phương Nho lạnh lùng phi một ngụm, không thể phủ nhận Phi Thiên Hồ Vương thực lực rất mạnh, hơn nữa ánh mắt vô cùng chuẩn, liếc mắt liền thấy xuyên mình bây giờ trạng thái.

"Sách sách sách, người thật coi chính mình thứ gì?" Phương Nho cười ha ha một tiếng, đao chỉ Phi Thiên Hồ Vương ngạo ý nói: "Người mèo này Vương tự cho là đúng, ta áp rương đồ vật Kiến Huyết Phong Hầu, liền sợ người ngòm củ tỏi, ta còn muốn cùng người vui đùa một chút."

"Muốn chết!" Phi Thiên Hồ Vương đang nghe được Phương Nho cái này tịch cực kỳ nghiêm trọng khiêu khích nói như vậy về sau, sắc mặt kia bên trong bại lộ, như một đầu gào thét mãnh hổ trong chớp mắt hướng Phương Nho lướt đến.

Trong tay hắc Kim Tiên, trong chớp mắt như bốc cháy lên lửa cháy hùng hực, tựa hồ như một cây thiêu hỏa côn, không gian ở giữa, thoáng chốc bắt đầu khởi động lên một cỗ chấn động, thẳng tước Phương Nho ý thức, hạ tử thủ, hiển hiện ra Phi Thiên Hồ Vương lúc này loại kia cảm giận ngút trời.

Phương Nho, đã châm lửa hắc cừu hận, hắc đã mất đi kiên trì.

"Mèo này Vương khởi xướng biểu diễn, thực sự là dọa người." Phương Nho thâm mắng trong lòng một tiếng, cảm thụ được cái kia cuộn cuộn đập vào mặt sát ý, cái kia thiêu đốt lửa cháy hùng hực Kim Tiên, bả không gian đều gõ bễ."Vậy thì tề xuất Khuê Xà Yêu Quân tề luyện tại hắc trong kiếm bản mạng tinh hồn a!"

Phương Nho trong nháy mắt từ quy lĩnh trong túi đánh ra Khuê Xà Yêu Quân trường kiếm, lúc đó tại Hoa Thành lúc, chém giết Khuê Xà Yêu Quân, đạt được hắc vũ khí, Phương Nho đã biết ở nơi này trường kiếm bên trong, có Khuê Xà Yêu Quân khổ cực hơn nửa đời người tề luyện bản mạng tinh hồn.

Lúc đó Phương Nho cùng đánh một trận, Khuê Xà Yêu Quân tại cuối cùng, sử dụng ra kiếm này bên trong cái này một kích mạnh nhất, thế nhưng Phương Nho có Bồ Thiên Châu bằng thân, để cho Khuê Xà Yêu Quân cái này một kích mạnh nhất thất bại.

Hiện tại Khuê Xà Yêu Quân vừa chết, trong thanh kiếm này, Khuê Xà Yêu Quân quyền khống chế liên tiêu thất, Phương Nho có thể lợi dụng, tạm thời ngăn cản Phi Thiên Hồ Vương cái này cường hãn một kích, đến lúc đó các loại (chờ) Dự Siêu bọn họ chạy tới, liền sẽ tăng cường lực lượng.

Phương Nho cước bộ vừa lui, trong tay xuất hiện một thanh chính xác trường kiếm, lập tức tụ lấy ý niệm khống chế được thanh trường kiếm này, thôi động trong kiếm Khuê Xà Yêu Quân tề luyện tinh hồn.

Oanh!

Trường kiếm tại Phương Nho trong tay, rực rỡ hào quang, hư không chấn động, hiển hiện cùng mảnh nhỏ dung nham biến lửa, ở nơi này trong biến lửa, một đầu hình thể to lớn, sừng lân rõ ràng đại xà hiển hiện ra.

Đại xà này, chính là Khuê Xà Yêu Quân bản mạng tinh hồn, hắc tề luyện tại trường kiếm bên trong, dùng để phát sinh một kích mạnh nhất, biến lửa thao thao, đại xà há miệng một cái, nhất thời liền phụt lên ra có thể đem đại địa đều nóng chảy hòa điểm.

Hỏa điểm trực tiếp bao phủ lại, liền hướng nhào tới Phi Thiên Hồ Vương thôn phệ mà đi.

Ừng ừng!

Phi Thiên Hồ Vương biến sắc, hắc cường đại một kích, cùng đại xà đụng nhau, trong nháy mắt liền đại xà này đều ở đây gào thét, có thể thấy được Phi Thiên Hồ Vương một kích này lực lượng mạnh mẽ.

"Khuê Xà Yêu Quân?" Phi Thiên Hồ Vương liếc mắt liền nhận ra đại xà này là ai."Súc sinh a, không nghĩ tới Khuê Xà Yêu Quân đã chôn vùi tại trên tay người, người đơn giản là tội đáng chết vạn lần!" Phi Thiên Hồ Vương phát sinh phản nộ tiếng rít.

"Không chỉ là nó, người cũng không ngoại lệ." Phương Nho đắc ý quát to, lập tức lại lần nữa thôi động trường kiếm trong tay, khống chế được đại xà hướng Phi Thiên Hồ Vương phát sinh đánh mạnh.

Oanh!

Đại xà miệng to một tám, ngấp trời hỏa điểm lần nữa cuộn sạch ra, mục tiêu chính là Phi Thiên Hồ Vương, đây chính là yêu cùng yêu chiến đấu, Phương Nho vui sướng trong lòng không thôi, rốt cục kéo lên một cái bia đỡ đạn, có thể ngăn cản một chút cái này Phi Thiên Hồ Vương.

Phương Nho biết, đại xà này tại Phi Thiên Hồ Vương trước mặt, cũng là chống đỡ không bao lâu, đến lúc đó rất có thể cái này Khuê Xà Yêu Quân bản mạng tinh hồn, sẽ bị Phi Thiên Hồ Vương đã diệt, vậy cái này bả kiếm, liền mất đi pháp lực, thành sắt vụn.

Đương nhiên, Phương Nho cũng nhìn ra, cái này kiếm tài liệu không sai, có thể có thể lợi dụng tài liệu này, chính mình chế tạo thành toàn mới đồ vật.

"Hừ, nếu như Khuê Xà Yêu Quân bản mạng tinh hồn đã diệt sau đó, Dự Siêu bọn họ còn chưa, ta còn có Hắc Mao Sư Vương cái kia thanh cự kiếm có thể lợi dụng một chút, hắc hắc." Phương Nho ở trong lòng đắc ý thâm nghĩ, "Miêu vương, hiện tại để người đồng loại tương tàn, coi như là phế vật lợi dụng, ha ha ha."

Phuong Nho một bên thúc giục trường kiếm bên trong đại xà đối Phi Thiên Hồ Vương phát động biến lửa thể tiến công, bên kia, trong tay kim đao lại mãnh liệt hướng Phi Thiên Hồ Vương bổ ra từng đạo đao khí, trong lúc nhất thời, vậy mà để cho Phi Thiên Hồ Vương tức giận đến thất khiếu bốc yên.

"Chết đi cho ta!" Phi Thiên Hồ Vương phát sinh hét dài một tiếng, thân thể nhảy lên một cái, như một đầu bay lên mãnh hổ, trong tay Kim Tiên như một cây thông hồng hòa điểm trường côn, mãnh mẽ đánh xuống một đòn.

Ừng ừng!

Đại xà rốt cục vào giờ khắc này, bị Phi Thiên Hồ Vương cường lực một kích đánh cho phát sinh thể thảm gào thét, trong chớp mắt hóa thành một bãi dung nam dịch, tiêu tán ở thiên địa ở giữa.

Trường kiếm bên trong, tất cả lực lượng đều vào giờ khắc này tiêu tán vô tung vô ảnh, thật thành một thanh phế kiếm, Phuong Nho không chút nghĩ ngợi liền ném vào đến quy lĩnh trong túi, lần nữa đánh ra một thanh cự kiếm.

"Hắc hắc..." Phuong Nho âm trầm cười cười, trong nháy mắt ý niệm dừng mãnh vào đến cự kiếm bên trong, Phuong Nho liền thấy một đầu Hắc Mao hùng sư, đang ở ngủ say.

"Đứng lên cho ta chiến đấu." Phuong Nho nổi giận gầm lên một tiếng, thôi động cự kiếm bên trong Hắc Mao Sư Vương bản mạng tinh hồn, trong nháy mắt này, ngũ sư từ mắt lờm một cái, thành một đầu Tinh Sư, điên cuồng hét lên một tiếng, phi nhanh ra.

"Rống!" Hư không vô hạn chấn động, phảng phất hình tại dám một cái vòng xoáy phong bạo, tại trong gió lốc, một đầu toàn thân đen kịt Sư Vương phi nhanh ra, mở miệng gào thét, đối lấy Phi Thiên Hồ Vương cắn xé mà đi.

"Hắc Mao Sư Vương! !" Phi Thiên Hồ Vương con mắt đều hồng, hấn hiện tại hận không thể bả Phuong Nho thiên đao vạn quả."Rống!" Phi Thiên Hồ Vương ngửa mặt lên trời thét dài, như Hồ Khiêu Sơn Lâm, phát tiết trong lòng hấn căm giận ngút trời.

Để cho Phi Thiên Hồ Vương thấy như vậy một màn, cũng đã biểu thị những thứ này hấn đồng loại, đã chết tại Phuong Nho thủ, hiện tại Phuong Nho lợi dụng cự kiếm bên trong tế luyện bản mạng tinh hồn, ngược lại cùng mình đại chiến, vậy làm sao có thể không cho Phi Thiên Hồ Vương tức giận, hấn quả thực tức điên.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 281: Thần chi lực

Phuong Nho làm như vậy, đã triệt để tiếp xúc Phi Thiên Hồ Vương nghịch lân, hấn khí mình tại sao không ở lúc bắt đầu sau khi, liền đem trước mắt cái này con kiến hôi giết.

Hiện tại cái này liên tiếp xuất hiện thủ đoạn, dĩ nhiên là lấy đạo của người trả lại người đồng loại tương tàn, Phi Thiên Hồ Vương hận không thể bả Phuong Nho toái thi vạn đoạn.

Thế nhưng Phuong Nho nhưng là vui vẻ không được, Phi Thiên Hồ Vương càng là tức giận, càng là khí huyết tức giận lên đầu, Phuong Nho liền càng cao hứng.

Có thể làm cho lợi hại như vậy yêu vương tại trên tay mình cất biệt, Phuong Nho trong nháy mắt liền đảo qua trước đó phiền muộn, hùng hùng hổ hổ chọc tức lấy Phi Thiên Hồ Vương, càng là tay liên tục bổ ra mãnh mẽ đao khí, để cho Phi Thiên Hồ Vương tả hữu thụ địch.

Hấn đã muốn cùng Hắc Mao Sư Vương bản mạng tinh hồn chiến đấu, lại muốn ngăn cản Phuong Nho cái kia mãnh mẽ đao khí, trong lúc nhất thời lại có chút lo lắng sao không tràng diện này.

Xích xích xích!

Phuong Nho liên tiếp chính là hơn mười đao chém ra, hơn mười đạo mãnh mẽ đao khí lộ ra lên một mảnh âm vang, phảng phất bả không gian đều bổ nát, thế nhưng đao khí cuộn sạch đến Phi Thiên Hồ Vương trước mặt lúc, trong tay hấn Kim Tiên một điểm, lại đem cái này mãnh mẽ đao khí đánh nát.

Tu vì như thế thực lực, đã lệnh Phuong Nho vô cùng rung động, phải biết, Hắc Mao Sư Vương căn bản không cái này năng lực, có thể mười cái Hắc Mao Sư Vương, mới có thể cùng cái này một cái Phi Thiên Hồ Vương sánh vai.

"Đánh chết người một cái mào chết Vương, chém chết người một cái mào chết Vương, người một cái chết biến thái, cảm chính mình roi làm vũ khí, tự thiên đi..." Phương Nho một bên bỏ ra đao khí, một bên trừng kích lấy Phi Thiên Hồ Vương thần kinh, Phương Nho muốn làm, chính là làm hấn tức giận, tức giận đến hấn phổi đều muốn nổ banh mới được.

Rống!

Hắc Mao Sư Vương Bản Mệnh Tinh Nguyên, mạnh hơn Khuê Xà Yêu Quân nhiều, mệnh hấn có thể phun nước hỏa, hóa lôi điện, thậm chí có cường hấn sức chiến đấu, tại Phương Nho không muốn sống thôi động hạ, càng làm cho Hắc Mao Sư Vương bản mạng tinh hồn mạnh mẽ mấy lần.

Nếu như là Hắc Mao Sư Vương bản thân thôi động cái này khổ cực tế luyện nửa đời người tinh hồn, tuyệt đối sẽ không đem hết toàn lực thôi động, dù sao đây quả thực là tại hưởng hủy diệt phương hướng vô hạn thôi động.

Dù sao này bản mệnh tinh hồn, như Phương Nho dạng này không muốn sống, không lưu chỗ trống thôi động, cuối cùng lực lượng là đề thăng mấy lần, nhưng một lần sau đó, này bản mệnh tinh hồn liền sẽ tổn thương bản nguyên, cuối cùng tiêu tán thiên địa ở giữa.

Không phải hài tử nhà mình, sẽ không đau lòng vì, Phương Nho cũng mặc kệ nhiều như vậy, trước mắt chính là muốn mượn những lực lượng này, tới chống cự Phi Thiên Hồ Vương, còn như cái này Hắc Mao Sư Vương bản mạng tinh hồn hủy diệt không hủy diệt, hấn căn bản không quan tâm.

"Ta sẽ để người chết không nơi táng thân." Phi Thiên Hồ Vương lửa giận hóa thành thét dài, như một đạo lấy mạng ma âm truyền ra ngoài, tại Hắc Mao Sư Vương bị không muốn sống thôi động đến cực hạn sau đó, lực lượng mạnh mẽ vô biên, hơn nữa Phương Nho đao khí cũng liên tục không ngừng bổ tới, Phi Thiên Hồ Vương rốt cực giận không kềm được.

Hấn thét dài đi qua, vù vù vừa vang lên, thiên địa một hồi chấn động, vậy mà ở trên đỉnh đầu hấn trống, hiển hiện ra một đầu Bạch Hồ tới.

Cái này Bạch Hồ tại chân thực cùng hư huyền ở giữa, nửa thật nửa giả, không thể phỏng đoán, tại Bạch Hồ trên người, từng có một mệnh mong lực lượng thần bí tràn ngập ra, cỗ lực lượng này, để cho Phương Nho đan điền khí hải bên trong Đan Anh đều run nhẹ, hiển nhiên đây chính là thần nguyên chi lực.

Quả thực, cái này Phi Thiên Hồ Vương đã luyện khí hóa thần, tụ thần nguyên, thông suốt.

Phương Nho chứng kiến, đầu này hiển hiện ở trên đỉnh đầu hấn Bạch Hồ Vương, hai mắt hai khiêu đã mở, tản ra uy phong lẫm lẫm quang mang, mà mũi hai khiêu, tai hai khiêu cùng miệng một khiêu, nhưng là không có mở ra.

Hiển nhiên, Phi Thiên Hồ Vương tu vi, đã là thần nguyên hai khiêu cảnh, đã mở ra hai cái khiêu, chỉ cần hấn thất khiêu mở ra, chính là thần nguyên Thất Khiêu Cảnh đỉnh phong, bước vào kế tiếp cường đại hơn cảnh giới: Nguyên thay đổi cảnh, cũng xưng nguyên thần thay đổi.

Phương Nho cho đến giờ phút này, mới triệt để chứng thực chính mình suy đoán, chỉ là không nghĩ tới là, cái này Phi Thiên Hồ Vương đã mở ra lưỡng khiêu, hơn nữa xem ra, chiếc kia một khiêu, cũng có mở ra ý đồ.

Thảo nào mạnh như vậy! Luyện tinh hóa khí, cùng luyện khí hóa thần lực lượng, đơn giản là khác nhau trời vực!

Phương Nho ở trong lòng cảm thán, biết không phải là chính mình không được, mà là cái này Phi Thiên Hồ Vương quá lợi hại, so với chính mình không chỉ có là cao hai cái cảnh giới đơn giản như vậy chuyện, mà là hấn cùng với mình không phải là ở một cái tu hành quy tắc chung bên trong, tương đương với một cái ở trên trời, một cái tại đất hạ, có cách biệt một trời.

"Chết đi cho ta!" Phi Thiên Hồ Vương đang ở giữa không trung, phía sau hai miếng cánh khổng lồ như tuyết lông, hấn gào to một tiếng, vận dụng tới cường lực lượng, thần nguyên chi lực, cũng xưng thần chi lực.

Đây cũng là Phương Nho lần đầu chứng kiến, một gã Thần Nguyên Cảnh tu vi "Người" sử dụng thần chi lực, cảm thụ được như vậy vô biên vô hạn sáng sức mạnh, Phương Nho Đan Anh một hồi co rút nhanh, tựa hồ tương đương sợ.

"Cái này, chính là thần chi lực!" Phương Nho khiếp sợ, loại này khiếp sợ không phải sợ, mà là một loại hướng tới, chỉ có chứng kiến thần chi lực người, mới có thể tin tưởng cái này thần chi lực là như thế vô biên vô hạn, tựa hồ thiên đê không còn cao, cái này khiến Phương Nho đối cảnh giới này, tràn ngập chờ mong cùng chờ mong.

Hết dài!

Rống!

Trên đầu hấn Bạch Hồ Vương nguyên thần ngửa mặt lên trời vừa kêu, cái kia cũng không có mở khiêu miệng khiêu, vậy mà phát sinh hồ gầm thanh âm, như lệnh vận thú thần phục hiệu lệnh, thiên địa phong vân biến sắc.

Mà Hắc Mao Sư Vương bản mạng tinh hồn, nhưng là phát sinh rống to ré dài tiếng, thế nhưng tại Bạch Hồ Vương thần nguyên tiếng thét dài bên trong, nhất thời liền âm đạm phai mờ, căn bản không được so.

Bạch Hồ Vương nguyên thần trường cái nào sau đó, trong chớp mắt đi phía trước một bước, tựa hồ liền xuyên phá không gian hạn chế tốc độ, từ Hắc Mao Sư Vương bản mạng tinh hồn bên trong xuyên thủng mà qua.

Hắc Mao Sư Vương tỉnh hồn, vào giờ khắc này phát sinh bi thương gào thét, vậy mà trực tiếp bị Bạch Hồ Vương thần nguyên từ bên trong ra ngoài xuyên thủng, cướp đoạt đi nó tất cả sinh mệnh lực, hóa thành một bãi cửu khí, theo gió phiêu tán.

"Đây chính là thần chi lực!" Phương Nho xem đều ngậy người, liếm liếm môi, trong ánh mắt hiện lên vô biên hướng tới.

Thế nhưng,

Bạch Hồ Vương thần nguyên, chớp mắt liền hướng Phương Nho lướt đến, tốc độ cực nhanh vượt qua tưởng tượng.

Phương Nho trong cơ thể nhiệt huyết bị vô hạn châm lửa, mạnh mẽ đao chém ra, đem toàn bộ lực lượng, toàn bộ quyết tâm cùng ý chí, ngưng tụ ở nơi này một đao bên trong.

Đao khí tung hoành, như trường hồng thác nước, giống như phi nhanh đại giang đại hà, chưa từng có từ trước đến nay, bổ nát trời cao tư thế đánh vào lướt đến Bạch Hồ Vương thần nguyên phía trên.

Ừ ừ ừ Long!

Một cái va chạm ở giữa, Phương Nho phốc vừa vang lên, một ngum máu tươi nhện không được phụt lên đi ra, thân thể bị quật bay ra.

Vừa mới một đao kia va chạm, cường đại chấn lực, chấn Phương Nho huyết dịch trong cơ thể cuộn cuộn không thôi, toàn thân cũng hơi tê dại.

"Phương Nho!"

"Phương Nho!"

"Phương Nho!"

Ba đạo tiếng kêu đến từ ba người trong miệng lo lắng hò hét ra, sau đó ba người này đều tới một cái phương hướng lao đi, tại Phương Nho nện xuống mặt đất trước đó, trong nháy mắt đem Phương Nho cho tiếp được.

Ba người này, chính là tây rùa Yêu binh rác rưởi Dụ Siêu, Phong Phá Lang cùng Mạc Ưu Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 282: Một khúc tiên âm chôn cất quần ma

Bọn họ một chạy tới nơi này, liền thấy Phương Nho bị Phi Thiên Hồ Vương cường lực đánh bay, tim cũng nhảy lên đến cuống họng, tâm sợ Phương Nho sẽ bị rung ra Trần Yêu Tháp.

"Các ngươi tới!" Phương Nho một tay lấy khoe miệng huyết dịch biến mất, trên mặt thiêu đốt hùng hực như lửa chiến ý, cùng Phi Thiên Hồ Vương đánh một trận, để cho Phương Nho cảm giác được một loại trước đó chưa từng có vui vẻ.

Cùng cường đại như vậy đối thủ đánh một trận, để cho Phương Nho từ đó lĩnh ngộ được sinh tử trong nháy mắt tinh túy, hân nhiệt huyết sôi trào cuộn cuộn, chiến ý dậy sóng, dù là cứ như vậy chết trận, hân cũng cảm giác rất đáng giá.

Dù sao cái này Phi Thiên Hồ Vương, có thể nói là một khối tốt nhất đá mài đao, chính mình liền đao, muốn tại cục đá mài đao này bên trong, đem mình mài sắc bén hơn.

"Hoàn hảo chúng ta không tới trễ." Dụ Siêu gật đầu một cái mỉm cười. "Phương Nho, ngươi thật là làm cho chúng ta bội phục, vậy mà lấy sức lực một người, ở nơi này Miêu vương trong tay, chống đỡ đến bây giờ."

"Nếu không phải là những cái kia rác rưởi phát hiện nơi đây chiến đấu, chạy tới viện binh, chúng ta đã sớm đến, hoàn hảo ngươi vẫn còn ở!" Phong Phá Lang nhếch miệng cười, đối Phương Nho toát ra kính nể thần sắc nói rằng: "Hiện tại là thời điểm phản kích."

"Trời ạ! Nguyên lai mèo này Vương là Thần Nguyên Cảnh tồn tại." Mạc Ưu Nhi lập tức phát sinh khiếp sợ, hân đã phát hiện Phi Thiên Hồ Vương thần nguyên, lập tức nhìn về phía Phương Nho, lộ ra không thể tin tưởng thần tình tới. "Phương Nho, ngươi đến cùng là cái gì tu vi?"

"Ưu nhi, bây giờ không phải là thảo luận lúc này." Phương Nho đối hán cười, nhìn về phía Dụ Siêu hai người khoáy ý nói rằng: "Hai vị huynh đệ, hôm nay chúng ta bốn người, liên chiến hán cái oanh oanh liệt liệt, vô luận sinh tử, đều là anh hùng!"

"Tốt! Coi như bại, cũng là một loại vinh quang." Phong Phá Lang cười ha ha một tiếng, trong tay cự Phủ Nhất lắc, phát sinh nặng nề tiếng hô.

"Tốt, chiến hán cái oanh oanh liệt liệt a!" Dụ Siêu Trường Tiêu khẽ múa, trong cơ thể nhiệt huyết đã thiêu đốt.

"Ta tận lực không kéo các ngươi chân sau..." Mạc Ưu Nhi nháy nháy mắt nói rằng.

"Các ngươi những con kiến hôi này, tốt! Hiện tại cũng đến đông đủ a!" Phi Thiên Hồ Vương, ngửa mặt lên trời một hồng, hồ gầm ré dài, hán uy nghiêm trong đôi mắt, toát ra ngập trời tức giận. "Hôm nay, bản vương đã đem các ngươi bảy kiến cỏ này đánh thành bột mịn." Trên đỉnh đầu hán trống hiển hiện ra thần nguyên, ngửa mặt lên trời vừa kêu, phong vân chấn động.

"Súc sinh chó có càn rồi!" Phong Phá Lang hét lớn một tiếng, cùng Phương Nho mấy người đối liếc mắt một cái, chính là bước đầu tiên bước ra, trong tay cự Phủ Nhất giương, chỉ một thoáng, cái này cự phủ giống như bốc cháy lên hỏa diễm, Phong Phá Lang lúc này như chiến thần phụ thể, mãnh mẽ hướng Phi Thiên Hồ Vương lao đi.

Mạc Ưu Nhi trường kiếm trong tay run lên, xoẹt vừa vang lên, một mảnh kiếm quang như mưa, thoáng chốc hình thành một đạo võng kiếm hướng Phi Thiên Hồ Vương bao phủ tới.

Xích xích xích!

Mấy đạo đao khí như hồng, giống như trường giang phi nhanh, đao khí giữa ngang dọc, vang lên bả không gian đều trầm phá tiếng nổ, Phương Nho nhiệt huyết đang thiêu đốt, chiến ý đang sôi trào, lực lượng như mở cổng hồng thủy, hùng hồn không tưởng nổi.

Hét dài!

Phi Thiên Hồ Vương thần nguyên, cự hét dài phía dưới, mãnh mẽ đánh, tốc độ nhanh như mất đi hình bóng, trong nháy mắt hướng Phương Nho đám người lướt đến, trong lúc nhất thời, Phương Nho bốn người đều có một loại như có gai ở sau lưng cảm giác, tựa hồ Phi Thiên Hồ Vương thần nguyên, chính là đối với mình đánh tới.

"A..." Đột nhiên, ở phía sau, truyền đến một tiếng vội vàng không kịp chuẩn bị kêu sợ hãi, Phương Nho đám người vừa nghe, trong lòng cả kinh, đó là Mạc Ưu Nhi thanh âm.

Ánh mắt thoáng nhìn, tại Mạc Ưu Nhi vừa mới chỗ đứng vị trí, Phi Thiên Hồ Vương thần nguyên xuất hiện ở nơi đó, một ánh hào quang tại tiêu tán, Mạc Ưu Nhi đã bị nó trong chớp mắt quét ra Trần Yêu Tháp.

"Ưu nhi nha đầu! !" Phong Phá Lang kêu sợ hãi ra nàng tên, lửa giận trong lòng đem hán con mắt đều châm lửa, thật lớn bàn phủ, oanh vừa vang lên, hướng gần ngay trước mắt Phi Thiên Hồ Vương vừa bỏ mà đi. "Ngươi một cái súc sinh, rốt cuộc lại tại mắt của ta hạ giết nàng, có bản lãnh gì hướng gia gia đến, ăn gia gia một bữa."

"Phách địa một bữa!"

Oanh!

Phong Phá Lang cái này một bữa, trong chớp mắt như thực chất một thanh thật lớn chiến phủ hiển hiện, như trắng rầm phủ nhận lưu chuyển ra bả đại địa đều muốn phách dịch khí thể, mãnh mẽ hướng Phi Thiên Hồ Vương đánh xuống.

"Con kiến hôi, chết không có gì đáng tiếc." Đối mặt Phong Phá Lang cái này thanh thế hạo đại một kích, Phi Thiên Hồ Vương vậy mà đứng tại chỗ không có di động một bước, uy nghiêm trong đôi mắt lộ ra nồng nặc vẻ khinh thường.

Trong tay hán Kim Tiên, chỉ một thoáng hướng Phong Phá Lang cái kia bỏ tới cự Phủ Nhất diễm, nhất thời một cỗ không thể địch nổi mệnh mong lực lượng phun ra, mà đổi thành một tay, vậy mà mãnh mẽ đánh, như kinh đào phách ngạn, mãnh mẽ hướng Phương Nho vỗ tới, đồng thời, hán thần nguyên, đã như một đạo lưu tinh, hướng Dụ Siêu thôn phệ mà đi.

Ừng ừng!

Hán lực lượng cường đại, vậy mà lấy một địch ba, không thấy chút nào hoảng loạn cùng rơi vào hạ phong, như biển như núi lực lượng, hiển hiện ra Phi Thiên Hồ Vương cái này Thần Nguyên Cảnh cường đại, cường đại đến khó tin.

Dù là hiện tại Phương Nho ba người, lấy Phương Nho vì đao nhọn số một, thực lực tu vi tối cường, tựa hồ trong lúc nhất thời, cũng không thể bả Phi Thiên Hồ Vương thế nào, tương phản, Mạc Ưu Nhi cái này duy nhất nữ tử, vừa đối mặt, đã bị Phi Thiên Hồ Vương gạt bỏ ra tháp.

Rầm rầm rầm!

Phong Phá Lang tay đưa ra phía trước, trong miệng một ngụm nhiệt huyết phụt lên ra, thân thể như đường pa-ra-bôn bay cao, Phi Thiên Hồ Vương cường đại một kích, chấn lực phía dưới, trong nháy mắt đã đem hán cự Phủ Nhất đánh cho đánh nát, thời khắc ở giữa đem đánh bay.

Phuong Nho đôi mắt hấn bàn tay to như kinh đào phách ngàn lực lượng vũ, bỏ tới trước mặt hấn kim đao, cũng như chịu đến vô hạn lực cản, cũng đã không thể đánh xuống chút nào, thoáng chốc cuồng một cô lực lượng cuồng bạo vén lên, đem Phuong Nho đều nhấc lên, thân thể bạch bạch bạch lui lại mấy chục bước, trong cơ thể khí huyết sôi trào.

Mà lợi hại nhất thần nguyên, như tốc độ ánh sáng cướp đến Dụ Siêu trước mặt, tựa hồ nghỉ tại giống như xuyên thủng Hắc Mao Sư Vương như thế, đem Dụ Siêu cũng tới thân thân xuyên thủng.

Thế nhưng,

Đột nhiên, tại Phuong Nho trong thân thể, bắt đầu khởi động lên một cỗ như là sóng lớn quang mang, thời khắc ở giữa, một khóa xanh lam giống như lục như phi thúy hạt châu hiện lên, phủ đầu đem Dụ Siêu toàn thân đều bao phủ, đây là hấn pháp bảo, định hải châu.

Oanh!

Phi Thiên Hồ Vương thần nguyên, cùng một thời gian tập kích tại đem Dụ Siêu bảo vệ được định hải châu phía trên, chỉ một thoáng vang lên một đạo tiếp một đạo, một lớp cao hơn một lớp rung động.

Bành!

Định hải châu tựa hồ cũng đến cực hạn chịu đựng, như một cái cái phao, trong nháy mắt này phát ra tiếng vang, biến mất không thấy gì nữa.

Suru!

Ở nơi này trong lúc nhất thời bên trong, một đạo thân ảnh tự định Hải Châu bên trong vút qua ra, nhảy lên giữa không trung, như giẫm trên đất bằng đứng đứng ở nơi đó, từng cái kỳ diệu phù văn, tại hấn dưới chân nhảy.

Hấn pháp bảo chịu đòn nghiêm trọng, thế nhưng hấn lại giống như không có việc gì, bởi vậy có thể thấy được, Dụ Siêu chủ tu là tự thân, mà không phải cái kia pháp bảo, nếu như hấn là ý lại pháp bảo tu hành, sợ rằng hiện tại đã bị thương nặng.

"Một khúc tiên âm chôn cất quần ma, vắng lai trường sinh nhiều tịch tịch!"

Từ Dụ Siêu trong miệng, nói ra hai câu cực kỳ chấn động lời nói, hai câu này nghe thê lương lại không sợ, phảng phất không phải từ miệng hấn miệng nói ra, lúc này Dụ Siêu tựa hồ thay đổi một người khác, khí chất trên đều có vẻ khác biệt.

PS: Mọi người nhiều hơn đặt, bỏ phiếu thật nhiều

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 283: Thần chi lực khủng bố

Hấn nhẹ nhàng cầm trong tay Trường Tiêu tiên âm đặt ở trong miệng, nhẹ nhàng thổi một cái, từng cái kỳ diệu phù văn như tiên vui giống như tiên âm lẫn cả nhảy ra.

Cái này tất cả mọi chuyện, đều phát sinh trong nháy mắt, chỉ là giao thủ ở giữa, liền hiển hiện ra Phi Thiên Hồ Vương cường đại, cũng hiển hiện ra Thần Nguyên Cảnh cường đại.

Đây chính là khác nhau một trời một vực, thiên nhượng phân chia, thực lực cách xa quá lớn.

Phong Phá Lang bụng miệng ngực, ho khan vài tiếng, ho ra mấy búng máu đàm, phi nhỏ ra, lau miệng sừng đứng lên.

Phuong Nho chứng kiến Dụ Siêu lúc này thần thái, trong tai truyền đến từ hấn tiên âm bên trong thổi đi ra tiên âm, như chân chính tiên âm.

Cái kia kỳ diệu phù văn từng cái trên không trung nhảy, tản mát ra các loại khác biệt sáng bóng, như kim, như ngân, nghe vào trong tai, Phuong Nho trong nháy mắt cảm giác mình chiến ý vô hạn sôi trào, nhiệt huyết vô hạn thiêu đốt, tựa hồ có một cỗ vô cùng vô tận kỳ diệu lực lượng, tại trên người mình bắt đầu khởi động, tại khích lệ chính mình.

"Đom đóm ánh sáng cũng dám cùng nhật nguyệt tranh huy?" Phi Thiên Hồ Vương vừa ra tay, đã đem Phương Nho mấy cái đẩy lùi, thậm chí Phong Phá Lang còn bị thương nặng, hẳn chứng kiến Dụ Siêu lúc này thần thái, một cái kia cái nhảy phù vân đều tới chính mình vọt tới, lập tức chính là một kích mà xuống, trong tay hân Kim Tiên quang mang loá mắt.

"Giết!" Phong Phá Lang điên cuồng hét lên một tiếng, nhất kiện uy phong lẫm lẫm, như chiến thần Khai chiến giáp ở trên người hẳn ngưng tụ, chỉ một thoáng bàn phù chiến giáp gia thân, hẳn khí chất như chiến thần hạ phàm, cước bộ bắn ra, thân thể như một cái thiêu đốt đạn pháo, hướng vọt lên ở giữa không trung Phi Thiên Hồ Vương lao đi.

Phương Nho trong tay kim đao, lúc này đao mang kia phun ra nuốt vào ở giữa, cao vài trượng đao mang như lưu tinh đuôi chổi loá mắt.

Lúc này, Phương Nho đem tất cả tinh, khí, thần, lực đều ngưng tụ ở một đao này bên trong.

Cái kia cường đại can đảm quyết tâm, hung hãn không hồi hận ý chí, hùng hồn không gì sánh được lực lượng, đều ngưng tụ tại kim đao bên trong.

Một đao này, là thuận tiện lúc này sức mạnh lớn nhất, một kích mạnh nhất, tại đối mặt cái này tựa hồ không thể chiến thắng trước mặt địch nhân, Phương Nho hùng tâm ý chí chiến đấu bị triệt để kích thích ra.

Dụ Siêu thổi đi ra một khúc tiên âm chôn cất quần ma, trên đường trường sinh nhiều tịch tịch tiên nhạc, càng như lửa cháy đổ thêm dầu, để cho Phương Nho đám lửa này thiêu đốt càng tốt đẹp hơn vượng.

Chứng kiến như thiêu đốt đạn pháo lướt đến Phong Phá Lang, Phi Thiên Hồ Vương không hề bị lay động, như ngựa tầm hai đao nhú mảy, bàn tay to một ngón tay, nhất thời cái kia thân nguyên, điên cuồng gào thét một tiếng, trên không trung một chạy, hướng Phong Phá Lang lao đi.

Oanh!

Thần nguyên móng to tìm tòi, cùng Phong Phá Lang đánh vào một chỗ, nhất thời răng rắc rắc rắc tiếng vang lên, Phong Phá Lang trên người cái kia uy phong lẫm lẫm bàn phù chiến giáp, đột nhiên ở nơi này một chút, phát sinh thanh thúy tiếng.

Mấy cái hô hấp sau đó, trận chiến này Khai đột nhiên chấn động, hóa thành một chuỗi âm đạm quang mang biến mất không thấy gì nữa.

Phốc!

Tại chiến giáp tiêu thất nháy mắt, Phong Phá Lang oa một tiếng, trên không trung phun ra huyết dịch, thoáng chốc hóa thành một đạo quang mang bị gạt bỏ, quét ra Trấn Yêu Tháp.

Mà Dụ Siêu thổi đi ra tiên âm phù văn, thành phiên thành phiên trên không trung thời khắc ở giữa ngưng tụ, vô số phù văn ngưng tụ thành một cây Trường Tiêu, cùng hẳn trong tay Trường Tiêu giống nhau như đúc.

Tiên âm vừa hiển, nhất thời lấy nhanh chóng như sét tứ thế, mãnh mẽ hướng Phi Thiên Hồ Vương một đám.

Bành!

Tại Phi Thiên Hồ Vương trước người năm bước khoảng cách, tiên âm một đám ở giữa, phát sinh một tiếng nổ vang, đó là Phi Thiên Hồ Vương hộ thân nguyên lực trảo, dĩ nhiên tại tiên âm một đám phía dưới phá.

"Ách!" Phi Thiên Hồ Vương trong cổ họng hừ nhẹ ra một tiếng, trong sắc mặt hiện lên vẻ kinh ngạc, hẳn không nghĩ tới trước mắt cái này cây sáo vậy mà rách chính mình hộ thân nguyên lực trảo.

Mà ở hẳn trong tai, chỗ nghe được là, nhưng lại như là một vị cường hãn vô biên thần đế gào thét thanh âm, muốn đem hẳn chôn vùi.

Xích!

Một đạo Khai Thiên Phách Địa tiếng sấm, tại hẳn trong tai vang đến, trong tầm mắt, một đạo như trường giang Hoàng Hà phi nhanh đao khí trường hồng, giống như trời cao rơi xuống, muốn đem hẳn chém thành hai khúc.

Sự tình phát sinh quá nhanh, đều trong nháy mắt này, từ Phong Phá Lang xuất thủ bắt đầu, ba người đều xuất thủ, tại Phong Phá Lang bị bóp cò quét ra ngoài tháp trong nháy mắt, Dụ Siêu tiên âm đánh tới, Phương Nho một kích mạnh nhất bổ tới.

Phương Nho ba người ngưng tụ lực lượng, vô cùng cường đại, cào là đối mặt với cái này đạt được thần nguyên lưỡng khiêu cảnh Phi Thiên Hồ Vương đều chiến lâu như vậy, đều xuất ra mỗi người bản lĩnh giữ nhà, áp rương thủ đoạn.

- một trận chiến này, nhưng cũng là thảm liệt không gì sánh được.

Phi Thiên Hồ Vương ánh mắt thoáng nhìn, tàn nát ra kinh người hung quang, bàn tay to mãnh mẽ hướng Phương Nho bổ tới kim đao một trảo, hẳn đã cảm thụ được Phương Nho một đao này cường đại.

Cái kia cuộn cuộn phi nhanh chiến ý, nghịch thiên quyết tâm ý chí, mặc dù chín chết không hồi hận chưa từng có từ trước đến nay đại nghị lực, đều bao hàm ở nơi này đao ý bên trong.

Oanh!

Không gian đều ở đây chấn động, như bị phá vỡ một cái lỗ hồng. Phi Thiên Hồ Vương cái kia chớp tới bàn tay to, lại có một ngón tay tại Phung Nho một đao này bên trong chém xuống tới.

"Rống!" Phi Thiên Hồ Vương gào to một tiếng, thô bạo hai mắt lúc này đơn giản bùng hồng như hai cái ngọn đèn nhỏ lồng, hấn giận không kềm được, lại bị Phung Nho chém rụng một ngón tay.

Nếu không phải là hấn mạnh mẽ quá đáng, sợ rằng vừa mới một đao kia, liền muốn nuốt hận tại chỗ, đây đã là Phung Nho hiện tại cực hạn, một đao này, có thể nói là sợ thiên địa, quý thần khiếp một đao.

Nhưng là lại chỉ là chém xuống Phi Thiên Hồ Vương một ngón tay, đại bộ phận lực lượng, đều bị Phi Thiên Hồ Vương ngăn cản, đánh nát, có thể thấy được đại cảnh giới thượng không thể vượt qua, thực lực ở giữa cách xa.

Oanh!

Tại Phi Thiên Hồ Vương gây mất ngón tay trong tích tắc, cái kia điên cuồng đối lấy Phung Nho đánh ra mấy chưởng, mỗi một chưởng cũng như thật lớn hồ trào nhào tới, muốn tới Phung Nho vào chỗ chết quyết tâm.

Bành bành bành!

Mà thu kỳ diệu phù văn ngưng tụ thành tiên trường âm Tiêu, cũng trong nháy mắt mạnh mẽ ghim, đâm vào Phi Thiên Hồ Vương phản bội chỗ, liền muốn đâm vào trong cơ thể hấn, hóa thành nổ mạnh hóa thành, từ trong ra ngoài từng khúc nổ mạnh.

Thế nhưng

Chỉ là đâm vào 0,5 cm khoảng cách, tiên âm liền rút cuộc vào không mây may, đột nhiên Phi Thiên Hồ Vương phản bội mạnh mẽ trống, như bành trướng khí cầu, trong chớp mắt đem cái này vền vẹn bên trong đâm vào 0,5 cm tiên âm cho bức bách ra ngoài.

Rầm rầm rầm!

Tại tiên âm bị bức bách ra ngoài trong nháy mắt, Dự Siêu sắc mặt trở nên trắng bệch trong nháy mắt, trong miệng oa một tiếng, phun một ngụm máu tươi nhỏ ra.

Hiển nhiên, hấn đã đem hết toàn lực cùng Phi Thiên Hồ Vương đấu pháp, nhưng vẫn là kỳ soa một bước, không phải Phi Thiên Hồ Vương đối thủ, tiên âm bị bức bách ra ngoài trong nháy mắt, cái kia cổ hồi hơn chỉ lực, đem hấn chấn thương.

Hấn đột nhiên Trường Tiêu một ngón tay, hét lớn một tiếng: Bạo.

Trong chốc lát, cái kia tất cả phù văn ngưng tụ mà thành tiên âm, hóa thành một mối cái nhảy phù văn, như bị đốt thuốc nổ, đem Phi Thiên Hồ Vương quanh quẩn, tiếp lấy nhao nhao cấp tốc nổ mạnh, truyền ra đinh tai nhức óc âm thanh.

Phung Nho tại Phi Thiên Hồ Vương mấy chưởng phát hạ, cái kia cổ không thể chiến thắng mệnh mong lực lượng, một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng như kinh đảo phách ngân đem Phung Nho thân thể đánh sập lui.

Đột nhiên ở bên cạnh hấn, một ánh hào quang lóe lên ra, một con thật lớn hồ trào lộ ra đến, lấy nhanh chóng như sét tư thế, muốn đem Phung Nho vò chết.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 284: Đánh đến một khắc cuối cùng

Phung Nho biết, đây là Phi Thiên Hồ Vương thần nguyên, Phi Thiên Hồ Vương bị chính mình trầm phá một ngón tay, hiển nhiên là muốn đem chính mình giết chết cho thống khoái, lực lượng cường đại đối với mình không ngừng nghỉ công kích.

Phung Nho kim đao một điểm, bỏ về phía cái này dò tới móng to, chỉ là một hiệp, Phung Nho lại bị cái này móng to thân vọt thân như đường pa-ra-

bôn quăng dựng lên, trong cơ thể khí huyết quay cuồng ở giữa, một ngum nhiệt lưu rất cực nhin không được phụt lên ra, sau đó trùng điệp đập xuống đất.

Trong nháy mắt này, Phuong Nho bên tai nghe được ùng ùng nổ mạnh nổ từ Phi Thiên Hồ Vương chỗ truyền đến, hấn khốc mất liếc qua quét, đó là Dụ Siêu kỳ diệu phù văn sức nổ, đối phó Yêu binh lúc, Phuong Nho liền kiến thức qua, nhưng là bây giờ cái này phù văn nhưng là đánh không vào Phi Thiên Hồ Vương trong cơ thể.

Phuong Nho cảm thụ được Mệnh Phù ba động, tựa hồ còn kém một chút xiu, chính mình cũng sẽ bị Mệnh Phù bao vây, tổng xuất Trần Yêu Tháp.

"Xem ra có nữa không có lựa chọn." Phuong Nho ở trong lòng thở dài, lúc này hấn đã đem hết toàn lực, cùng Dụ Siêu ba người liên thủ, đều đã không phải là cái này Phi Thiên Hồ Vương đối thủ. "Chỉ có thể dùng Bồ Thiên Châu sao?" Phuong Nho tựa hồ quyết định.

"Phuong Nho, ta đi trước một bước!" Dụ Siêu thanh âm lưu lại dư âm đang vang vọng, một trong chớp mắt, Phi Thiên Hồ Vương thần nguyên, dùng hấn thần chỉ lực, một trào phía dưới, liền đem Dụ Siêu gạt bỏ, quét ra Trần Yêu Tháp.

Tại Dụ Siêu ly khai trong nháy mắt, hấn phát ra âm thanh.

Đỉnh tai nhức óc tiếng nổ mạnh vang, rất cực đỉnh chỉ, Phuong Nho gian nan đứng lên, hấn cảm giác được toàn thân đều nóng bỏng đau, cùng Phi Thiên Hồ Vương đánh một trận, đã đến cực hạn.

Hấn chứng kiến tại Phi Thiên Hồ Vương trong lúc nổ tung, Phi Thiên Hồ Vương hình thái hiển hiện ra.

Một đầu tuyết trắng không gì sánh được, điều điều hắc bạch phân minh sắc sở đại ngach hồ trên không trung quạt hai miếng cánh khổng lồ, một cái to lớn chữ vương tại nó cái trán bên trong đặc biệt dễ thấy, thô bạo trong hai mắt, toát ra nhân tính hóa ngập trời phẫn nộ.

Hiển nhiên, cái này Phi Thiên Hồ Vương, rất cực bị đánh ra nguyên hình, có thể thấy được vừa mới cái kia tiên âm sức nổ cường đại, có thể đem tu vi này đã đạt được luyện khí hóa thần, thần nguyên mở lường khiến Phi Thiên Hồ Vương đánh ra nguyên hình, cái này chiến tích tuy bại nhưng vinh a.

"Rống!" Phi Thiên Hồ Vương ngửa mặt lên trời hét dài, vô biên tức giận chấn đặc khu vực này đều run rẩy. "Thực sự là xem thường các ngươi mấy cái này con kiến hôi, vậy mà đem bản vương lay động, thế nhưng cũng chỉ là như vậy!"

Phi Thiên Hồ Vương phát gào thét, thật lớn hai cánh một cánh thanh âm, hướng Phuong Nho như tốc độ ánh sáng lướt đến.

Vù vù!

Phuong Nho phía trên đỉnh đầu, một hồi kim quang bắt đầu khởi động, hư không chấn động, hấn Đan Anh hiển hiện ra.

Một quyền vung ra, như tiểu hải tử tập tễnh học theo, cẩn thận từng li từng tí lại chưa từng có từ trước đến nay không sợ hãi, hấn Đan Anh lúc này đã đến đại viên mãn, đã là thủy mãn từ tràn đầy trạng thái, lập tức phải luyện khí hóa thần lột xác thần nguyên, thông suốt.

Đan Anh một quyền phía dưới, một đạo như ngân châm quang mang trong nháy mắt từ Đan Anh bên trong bay ra, cùng cái kia cuộn cuộn lướt đến Phi Thiên Hồ Vương vọt tới.

"Thứ gì?" Phi Thiên Hồ Vương chấn động trong lòng, hấn đột nhiên cảm giác được toàn thân mình đều có một loại như có gai ở sau lưng cảm giác, thậm chí sâu trong linh hồn đều tràn ra về sợ hãi run rẩy. "Gặp nguy hiểm! !"

Phi Thiên Hồ Vương cấp tốc quay đầu, thân thể linh hoạt vừa vội tốc độ nhất chuyển, tạm thời buông tha đem Phuong Nho gạt bỏ ý niệm trong đầu, nghĩ tại thấy rõ ràng là thứ gì làm cho hấn không kim lại được sản sinh sợ, run rẩy lực lượng là cái gì.

Như hấn tu vi đã đạt được thần nguyên lường khiến cảnh, đối tình cảnh nguy hiểm đã có một loại tâm huyết dâng trào cảm giác, đặc biệt nhạy cảm, cái kia cỗ làm hấn linh hồn không hiểu run rẩy sợ cảm giác, để cho hấn cảm giác được tử vong uy hiếp.

"Diệt cho ta hấn!" Phuong Nho nổi giận gầm lên một tiếng, lúc này cái kia kiếm nén đã lâu phẫn nộ, như Hỏa Sơn bộc phát ra.

Đối với cái này chân chính áp rương cường sát nhất tay giản, Phuong Nho lúc này, không có lựa chọn nào khác, nên liều mạng, hấn đã liều mạng, liền thân bên mấy vị huynh đệ đều liều sạch, mắt thấy mình cũng cũng bị cái này Phi Thiên Hồ Vương đánh chết ra tháp, Phuong Nho trả thế nào chịu được được?

Bồ Thiên Châu vừa xuất hiện, hóa thành ngân quang, cũng không chói mắt, Phi Thiên Hồ Vương một cảm giác được nguy hiểm trí mạng, thân thể dừng lại đến giữa không trung, trong nháy mắt liền thấy một đạo ngân quang như bốn lỏi như cuộn cuộn phóng tới.

Ở nơi này không tầm thường chút nào xa ánh sáng màu bạc như ngân châm trong ánh sáng, Phi Thiên Hồ Vương con ngươi co rụt lại.

"Đây là cái gì?" Hấn cảm thụ được cái này như bốn lỏi cuộn cuộn, cấp tốc hướng chính mình chạy tới ngân quang, cái kia làm hấn linh hồn đều run rẩy trí mạng tin tức, chính là từ đạo ngân quang này bên trong phát ra.

Bồ Thiên Châu biến thành làm ngân quang, như một đạo lưu tinh, trên không trung vạch phá không gian, xoa lấy một đạo thật dài ngân quang đuôi, càng đến gần Phi Thiên Hồ Vương, Phi Thiên Hồ Vương thì càng khắc sâu cảm thụ được cái kia nguy hiểm trí mạng khí tức càng gần.

Mà Bồ Thiên Châu, lại như phát hiện mỹ vị bữa tiệc lớn người săn đuổi, phát hiện Phi Thiên Hồ Vương đầu này con mồi, chính Thao Thiết không gì sánh được chạy trốn.

Phi Thiên Hồ Vương nghe được Phuong Nho tiếng hét phẫn nộ, chứng kiến Phuong Nho cái kia lòng tin không gì sánh được khuôn mặt, cái kia thô bạo hồ nhãn, rốt cục nhiều lần chuyển động sau đó, nhanh chóng quay đầu, liền muốn lấy tốc độ nhanh nhất hóa thành quang mang chạy trốn.

Xoẹt!

Liền trong nháy mắt này, đột nhiên một đạo vô hình lưới lớn bao phủ xuống, như một con thật lớn lưới cá dạt ra, điểm một cái ngân quang đan vào, chớp mắt đem Phi Thiên Hồ Vương muốn chạy trốn bốn phương tám hướng đều cho phong tỏa.

Ngân quang lưới lớn thời khắc ở giữa vừa thu lại, Phi Thiên Hồ Vương phát sinh điên cuồng hét lên, đỉnh đầu hấn bên trong, thần nguyên cũng hiển hiện ra, muốn xé rách cái này bao phủ lưới lớn chạy thoát.

Chỉ cần hấn thần nguyên chạy đi, dù là hấn thân thể bị hủy, hấn đều sẽ không chết, đây chính là tu vi đạt được luyện hóa Khí Thần đại cương bên trong chỗ lợi hại.

Thế nhưng,

Hấn thần nguyên vừa ra tới, mãnh mẽ phát sinh sức mạnh cường hấn, lộ ra móng to hướng cái kia lưới lớn xé một cái ở giữa, cái lưới này cũng không có phá, ngược lại lộ ra lên đùng đùng âm thanh, lấp bắp lên tinh hóa, mạnh mẽ co lại, như vòng bắt cá, đem Phi Thiên Hồ Vương cùng hấn thần nguyên bắt lấy tại trong lưới.

Phi Thiên Hồ Vương lúc này hiển hiện ra hoảng loạn, trong hốt hoảng thô bạo hai mắt trở nên càng thô bạo, điên cuồng hơn, hấn muốn đánh vỡ cái này lưới bạc, thế nhưng tại hấn đỉnh đầu bên trong, một chùm quang mang như điện, như châm, mãnh mẽ chui vào.

Hấn trọn to vô lực lại tuyệt vọng song đồng, thấy rõ ở nơi này như châm ngân quang trong, một khóa tròn trịa không gì sánh được, phát ra thất sắc quang thái viên châu, chấn động ra từng cỗ một sức mạnh mang tính chất hủy diệt, lấy cường lực tư thế, đưa hấn trấn áp, hơn nữa mãnh mẽ đâm vào đến trái tim của hấn chỗ bộ vị.

Phi Thiên Hồ Vương vào giờ khắc này, tất cả giấy dựa đều ngưng, như bị hạ quyết định thân phù, vẫn không nhúc nhích, trong cơ thể hấn không lộ khí huyết, không lộ tu vi, không lộ sinh mệnh lực như biển như núi bị Bồ Thiên Châu hấp thu đi ra.

Phi Thiên Hồ Vương khí tức tại cực nhanh biến mất, như triều hạ nước biển, một đi không trở lại.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 285: Xông vào tiền tám

Ngao ô!

Đến cuối cùng, Phi Thiên Hồ Vương phát sinh một tiếng tương tự với lang gào thét, tất cả sinh mệnh lực bị Bồ Thiên Châu hấp thu hầu như không còn, hấn thân thể oanh ta ngược lại sập, trong nháy mắt này, từ nó trong thân thể, lau một cái quang mang hiện lên.

Là hấn thần nguyên hiển hiện ra, hấn còn muốn trốn nữa, nhưng ở Bồ Thiên Châu trước mặt, hấn tựa hồ căn bản là trốn không.

Bồ Thiên Châu trong chớp mắt, đem cái này thần nguyên trấn áp, chỉ một thoáng giống như ngân quang bay trở về.

Phuong Nho chứng kiến, bị Bồ Thiên Châu trấn áp Phi Thiên Hồ Vương thần nguyên, lại vẫn đang giãy giụa, cũng không có bị Bồ Thiên Châu hấp thu, ngược lại là trấn áp bắt trở lại.

Chuyện gì xảy ra?

Phuong Nho chứng kiến tình hình này, cũng là như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc, trong chớp mắt Bồ Thiên Châu trở về đến chính mình Đan Anh bên trong, liền mạng, còn có Phi Thiên Hồ Vương thần nguyên cũng cùng nhau vô vào đi.

Oanh!

Chỉ một thoáng, Phương Nho đột nhiên cảm giác được một cỗ cực lớn đến tột đỉnh, như biển như Dương dị dạng lực lượng, từ Bỏ Thiên Châu bên trong bạo phát đi ra.

Cái này lực lượng, cực lớn đến liên Phương Nho đều không biết bao nhiêu, như châm cứu cảm giác, nước vọt khắp toàn thân hấn mỗi một cái góc.

"A..." Phương Nho nhin không được phát sinh từng tiếng tuyệt không thể tả rên rỉ, loại này phiêu phiêu dục tiên thoải mái cảm giác, làm cho Phương Nho cảm giác mình lúc này, như rơi vào trên đám mây bên trong, bay, bay.

Rất hiển nhiên, đây là Bỏ Thiên Châu đem hấp thu được Yêu tộc lực lượng, luyện hóa chuyển hóa thành thuần túy lực lượng, tại cực nhanh đối Phương Nho chuyển vận, luyện hóa hấn thân thể, vì hấn hấp nhận Tạo Hóa Thiên Thể.

Từ lần trước, Phương Nho không chế được Đan Anh, đem Bỏ Thiên Châu hấp thu Yêu tộc lực lượng tạm thời chứa đựng, đợi được thời điểm cùng nhau hấp thu, hiện tại Bỏ Thiên Châu hấp thu Phi Thiên Hồ Vương tu vi này đạt được Thần Nguyên Cảnh yêu vương, Phương Nho cũng lại không không chế được Bỏ Thiên Châu.

Một đầu Phi Thiên Hồ Vương, lại hợp với mấy trăm ngàn Yêu binh toàn bộ sinh mệnh khí tức, cỗ lực lượng này không thể bảo là không lớn.

Riêng là Phi Thiên Hồ Vương, một thân tu vi vô cùng lợi hại, sinh mệnh lực gì không lồ, Phương Nho cũng không biết, lúc này đây, chính mình Tạo Hóa Thiên Thể, sẽ bị hấp nhận tới trình độ nào.

Có thể một phần vạn, có thể một phần ngàn, có thể 1%.

Phương Nho chỉ cảm thấy, dòng máu của chính mình, cũng như sôi trào nước sôi, phát sinh ừng ực ừng ực âm thanh, huyết quản tại vô hạn trở nên lớn biến lớn thay đổi rộng, gân cốt tại vô hạn cứng cỏi, bì mô huyết nhục tại vô hạn căng mìn, tàn mất ra từng tia từng tia hào quang.

Phương Nho lúc này, giống như là tăng tại một cái thật lớn trong lò luyện, bị liệt hỏa nung khô, bị chùy lớn rèn luyện, cái gọi là bách luyện thành thiết, vạn luyện thành thép.

Hấn thân thể vô hạn tại tăng cường, hấn tu vi, vốn là Hóa Khí Cảnh đỉnh phong bên trong đỉnh phong, lực lượng cũng mạnh mẽ khó tin. Hiện tại hấn thân thể, lần nữa được tạo nên, bị rèn luyện, hấn cảm giác có dừng khí, chính là mình dường như vốn là một con chứa đầy nước chum đựng nước, thủy đã bắt đầu tràn ra tới.

Nhưng là bây giờ cái này chum đựng nước lần nữa bị gia tăng thêm cao cứng cổ, bên trong tràn ra tới thủy, tiếp tục tăng lên.

Cái này lực, chính là đại biểu cho hấn lực lượng, mà thủy hang, chính là hấn thân thể, thân thể càng bên trong mạnh mẽ, cho nên chịu tải dung nạp lực lượng, liền càng hùng hồn, cũng càng nhiều.

Bỏ Thiên Châu bên trong lực lượng, còn liên tục không ngừng chuyển vận cho Phương Nho, vì hấn hấp nhận lấy Tạo Hóa Thiên Thể, Phương Nho thoải mái rên rỉ không ngừng, phiêu phiêu dục tiên, loại kia mạnh mẽ không tưởng nổi lực lượng, nhét đầy lấy toàn thân hấn, để cho hấn lúc này cảm giác có dừng khí, ngay tại lúc này nếu như đối mặt Phi Thiên Hồ Vương, dù là Phi Thiên Hồ Vương vẫn là thần nguyên lưỡng khiếu cảnh, mình cũng có sức mạnh đánh bại hấn.

Đây chính là lực lượng mang đến cho hấn lòng tin, hiện tại mặc dù Phương Nho vẫn không có tấn thăng đến luyện khí hóa thần cấp độ, thể nhưng lúc này hấn lực lượng, đã hùng hồn bằng bạc cùng Thần Nguyên Cảnh lưỡng khiếu cảnh Phi Thiên Hồ Vương đều không lên trên dưới.

Đại cảnh giới đề thăng, cũng không phải là trên lực lượng cao thấp vấn đề, mà là đối Đạo ý cảm ngộ đến chính mình lý giải.

Trong sách có ghi chép, có một chút MẶC đại nho, bọn họ không tu võ học, chỉ ngộ đạo lý do, viết sách Tịch, bất tri bất giác ở giữa liên tấn thăng đến cấp độ cực cao.

Mà có một chút mẫn phu đại năng, lực lượng ngập trời, dời núi toái thạch, lại cảm ở đại cảnh giới cương bên trong không thể càng Lôi Trì một bước, đây chính là quan hệ đến Đạo ý cảm ngộ sự tình.

Mà bây giờ Phương Nho lực lượng, đã mạnh mẽ đến như vậy khó tin cấp độ, hấn lực lượng bởi vì tự thân thể chất duyên cớ, đã siêu việt thuộc về luyện tinh hóa khí cảnh giới này lực lượng, hơn nữa siêu việt mấy lần, hấn lực lượng đã mạnh mẽ đến có thể chống lại luyện khí hóa thần đại cảnh giới nhân vật.

Đây chính là hấn thể chất duyên cớ, thân thể, chính là đạo cơ, hấn đạo cơ đã cường hấn không tưởng nổi, long trời lở đất, hấn đạo cơ cũng sẽ không suy sụp.

Mà cùng lúc đó, tại Trần Yêu Tháp bên ngoài, nhưng là đầu người bắt đầu khởi động.

Từng đột Bạch Quang tại Trần Yêu Tháp cánh cửa lỏng lách, Bạch Quang đi qua, hiển hiện ra bị quét ra tháp tới đệ tử.

"Tin tức động trời, tin tức động trời a." Một đạo thanh âm hưng phấn ở trong đám người vang lên. "Hôm nay Trần Yêu Tháp, tuyệt thế đại chiến, Trần Yêu Bảng thượng hắc mã Phương Nho, cùng Ngạo Cửu Thiên quyết chiến Thủy thành, Ngạo Cửu Thiên bị quét ra ngoài tháp, đại bại mà về."

"Cái gì!"

"Ngao Cửu Thiên thua..."

"Thiên Kinh Minh bại..."

"Phuong Nho thắng..."

"Thảo nào trước đó ta thấy Ngao Cửu Thiên hóa làm Bạch Quang đi ra đây! Nguyên lai là thua."

"Nguyên lai là thật, thảo nào hôm nay cái này Trấn Yêu Tháp nào nhiệt như thế, trước đó cái kia Bạch Quang sẽ không dừng lại, tất cả đều là Thiên Kinh Minh thành viên bị quét ra đến, ta trời ạ, cái kia Phuong Nho có mạnh như vậy sao!"

"Ta tham dự Thủy thành đánh một trận, ta nói chuyện những câu là thật, Phuong Nho thắng, hán không đem Thiên Kinh Minh tại Thủy thành lão đại đều quét ra tháp tới." Tên này đệ tử tuyên dương nói.

Trong lúc nhất thời, nghị luận ầm ỉ, Phuong Nho đem Ngao Cửu Thiên đánh bại tin tức nhất thời tại chúng nhân trên miệng như ôn dịch cấp tốc truyền bá ra.

"Mọi người mau nhìn Trấn Yêu Bảng!" Một gã đệ tử ánh mắt đầu đến Trấn Yêu Bảng bên trong, đột nhiên phát hiện Trấn Yêu Bảng bên trong lại phát sinh biến hóa.

"Trời ạ! Xem ra không sai, Ngao Cửu Thiên tên đến vị thứ chín, Phuong Nho tăng lên đến người thứ tám."

"Ngao Cửu Thiên bị dồn xuống đến, cái này Phuong Nho thực sự là hắc mã bên trong hắc mã, kế tiếp bị bài trừ bảng bên ngoài, chính là hán."

"Một cái chưa bao giờ nghe tân nhân, vậy mà tam liên nhảy, xông vào Trấn Yêu Bảng trước 10 tên thứ tám, thực sự là khủng bố."

"Ta nhớ được ta còn cái kia gọi Trịnh Kỳ Dương đánh đổ, lẽ nào..." Một gã đệ tử kinh hãi rù rì nói.

Lúc này, Phuong Nho bài danh, đến người thứ tám, Ngao Cửu Thiên đến vị thứ chín, người thứ mười là một cái thể lực nhỏ lão đại, ba mươi sáu thiên cương người sáng lập, Vân tông Long.

Những thứ này đệ tử đều vô cùng khiếp sợ, Phuong Nho tên đã vang vọng nội môn, vốn đang đối Thủy thành chiến dịch không biết rõ tình hình, không tin đệ tử, bây giờ thấy Trấn Yêu Bảng bên trong biến hóa, nhất thời đều tin tưởng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 286: Tạo Hóa Thiên Thể

"Cái này Phuong Nho dám cùng Thiên Kinh Minh làm địch, lại vẫn dám ở Trấn Yêu Tháp bên trong đem Ngao Cửu Thiên quét ra tháp đến, lẽ nào hán là tài cao mặt lớn, không sợ Thiên Kinh Minh trả thù? Phải biết, hiện tại đệ tam lãnh vô tâm, nhưng là Thiên Kinh Minh cường giả."

"Cái này, chính là đáng giá chúng ta tôn kính bội phục địa phương, Phuong Nho thực sự là không nổi."

Những thứ này đệ tử, người một lời ta một lời, nghị luận ầm ỉ lấy, đối với Phuong Nho, bọn họ trừ kính nể vẫn là kính nể.

Bạch!

Lại một ánh hào quang lóe lên ra, bạch mang tán đi, xuất hiện một cái tháp sắt cự hán, chính là Phong Phá Lang.

Sắc mặt hán có vẻ tái nhợt, cùng Phi Thiên Hồ Vương trong đại chiến, hán thụ thương, bị Phi Thiên Hồ Vương quét ra Trấn Yêu Tháp.

Tại Trấn Yêu Tháp bên trong, Mệnh Phù sẽ chỉ ở liên quan đến vãng mệnh nhân tính mệnh du quan, sắp gặp tử vong thời khắc, đột nhiên tàn mát ra một cỗ cường đại lực lượng, đem vãng mệnh người bao vây bảo hộ, trong nháy mắt tổng xuất.

Thế nhưng tại Trấn Yêu Tháp bên trong thụ thương đổ máu, nhưng là thật sự tình.

"Ai, xem ra lại thất bại." Phong Phá Lang vừa ra tới, về mặt về bắt đắc dĩ, ở trong lòng cảm thán một tiếng, hần nghĩ tới bị quét ra tháp thời khắc, Phuong Nho cùng Dụ Siêu đều tận bản lĩnh, thế nhưng Phi Thiên Hồ Vương quá cường đại.

Trong tai nghe được cuộn cuộn sôi trào nghị luận, Phong Phá Lang mắt nhìn Trần Yêu Bảng, khi hần chứng kiến Trần Yêu Bảng bên trong người thứ tám tên là Phuong Nho thời điểm, hần chấn động toàn thân, bắt đắc dĩ trong sắc mặt, hiện lên một nụ cười.

"Lẽ nào thành công?" Phong Phá Lang tại thầm nghĩ trong lòng một tiếng, chứng kiến Phuong Nho bài danh đã tăng lên một vị."Chỉ cần thành công là tốt rồi, cũng không uống phí ta và Ưu nhi nha đầu hi sinh vô ích."

"Lão đại, là người!" Một gã thủy mặc giang sơn đệ tử chứng kiến Phong Phá Lang, hưng phấn chạy tới bắt chuyện.

"Đối là ta." Phong Phá Lang giả ra rất nhẹ nhàng đáng vẻ, thế nhưng sắc mặt tái nhợt hiện lên hần lúc này rất suy yếu."Nói cho các người biết cái tin tức, Phuong Nho là Đế Minh lão đại, hôm nay hần đã đem Thủy thành Phi Thiên Hồ Vương đánh chết, Ngạo Cửu Thiên tính là gì? Có thể cùng Phi Thiên Hồ Vương so sao? Ta, chính là quyền uy, các người không được hoài nghi!"

Phong Phá Lang lập tức nói xong, chính là xoay người muốn đi, cùng Phuong Nho dắt tay đánh một trận Phi Thiên Hồ Vương, Phuong Nho thực lực đã làm hần tin phục, hần thầm nghĩ đủ khả năng giúp Phuong Nho một chút, đề cao hạ Phuong Nho cùng Đế Minh nổi tiếng.

"Cũng không biết Ưu nhi nha đầu thế nào, ta phải đi xem nàng." Phong Phá Lang ở trong lòng nghĩ, nghĩ đến trước hết bị đánh chết quét ra tháp Mạc Ưu Nhi, Phong Phá Lang đã cảm thấy thật có lỗi nàng.

Bạch!

Lại một đạo Bạch Quang hiện lên, Dụ Siêu thân ảnh ra hiển hiện ra, cùng Phong Phá Lang so sánh, Dụ Siêu sắc mặt chỉ có hơn chứ không kém, hiển nhiên hần thụ thương so Phong Phá Lang còn nghiêm trọng hơn một điểm.

"Mặc dù thất bại, thế nhưng tuy bại nhưng vinh." Dụ Siêu vừa vững thân thân hình, ngay tại trong lòng cảm thán."Không nghĩ tới Phi Thiên Hồ Vương thực lực đều đề thăng tới Thần Nguyên Cảnh, cũng không biết Phuong Nho thế nào, ta tại bực này hần."

Dụ Siêu nghĩ đến cuối cùng lúc, Phuong Nho bị đánh bay, nằm trên mặt đất, mình bị Phi Thiên Hồ Vương thần nguyên bắn trúng, bắt đắc dĩ bị quét ra đến, hần biết Phuong Nho cụt một tay khó chống, lập tức sẽ đi hướng tương đồng vận mệnh.

Tại Dụ Siêu trong tầm mắt, chứng kiến một cái quen thuộc tháp sắt cự hán bóng lưng, Dụ Siêu lập tức cứ gọi ra tên hần.

"Đồng nát." Dụ Siêu quát to một tiếng, Phong Phá Lang cước bộ dừng lại, quay đầu cười, đối Dụ Siêu vẫy tay.

Dụ Siêu chạy tới, nói rằng: "Người chạy gì a, chúng ta chờ ở đây Phuong Nho đi."

"Người cũng bị quét ra tới!" Phong Phá Lang nháy nháy mắt, kinh ngạc nói rằng: "Cái kia... Cái kia trên bảng, Phuong Nho thứ tự đều đề thăng một gã, đến đệ bát, không phải đánh chết thành công sao?"

"Cái gì!" Dụ Siêu nhìn về phía Trần Yêu Bảng, quả nhiên Phuong Nho tên đã tại người thứ tám, lập tức trong lòng vô cùng khiếp sợ."Cái này. . . Chuyện gì xảy ra đây?"

"Lẽ nào người không có cùng Phuong Nho đem mèo kia Vương đánh chết?" Phong Phá Lang về mặt khó tin."Cái kia Phuong Nho là thế nào tăng lên?"

"Ta cũng không biết." Dụ Siêu lắc đầu."Ta chỉ chậm người một bước mà thôi, Phi Thiên Hồ Vương tu vi rất cao, thực lực quá mạnh, đã là Thần Nguyên Cảnh mở lưỡng khiếu yêu vương, chúng ta không phải là đối thủ, cuối cùng ta cũng chứng kiến Phuong Nho bị đánh bay, nhưng bây giờ Trần Yêu Bảng giải thích thế nào?"

Dụ Siêu cùng Phong Phá Lang đối mặt liếc mắt, mắt lớn trừng mắt nhỏ lắc đầu, đối với cái này, bọn họ cũng không hiểu, nếu như Phi Thiên Hồ Vương không có bị đánh chết, Phuong Nho lại là dựa vào cái gì đề thăng một cái thứ tự, thế nhưng muốn nói đánh chết, bọn họ đều không phải cũng tin tưởng.

"Ta mau chân đến xem Ưu nhi nha đầu thụ thương không có." Phong Phá Lang trầm bệ không được giải mở miệng nói: "Người cũng thụ thương không nhẹ, trở về chữa thương đi."

"Người chính là trước quan tâm chính người đi, người cũng không tốt gì." Dụ Siêu nhìn hần ha hả cười, tự tay ở trên người hần vỗ vỗ."Người như thế ưa thích nha đầu kia, liền bày tỏ đi, bằng không, trời mới biết người đối nàng là thứ tình cảm này."

"Chuyện ta, người không cần quản, ta đi." Phong Phá Lang nhếch mép, từng bước đi xa, nói đến cái vấn đề này, Phong Phá Lang căn bản là bộ dáng này, tương đối chăm chú.

Dụ Siêu trừng mắt Trần Yêu Tháp cánh cửa xem hồi lâu, cũng không chứng kiến Phuong Nho đi ra, hơi hơi thở ra một hơi, ho khan vài tiếng hướng quần tiên Phong bước đi.

"Lẽ nào Phi Thiên Hồ Vương, bị Phuong Nho giải quyết?" Dụ Siêu vừa đi vừa nghĩ, chợt lắc đầu, nghĩ đến Phi Thiên Hồ Vương thực lực, lúc đó chính mình ba người liên thủ đều không thể đánh chết, hiện tại Phuong Nho một người, làm sao có thể đánh chết?

Thế nhưng, không có đánh chết, Phương Nho bài danh lại là làm sao đề thăng đi lên?

Dụ Siêu trăm bề không được giải, nghĩ đến quá nhiều, trong cơ thể nóng bỏng đau đớn, để cho hấn nhin không được ho khan.

Lúc này, tại Trấn Yêu Thập nội bộ, Bồ Thiên Châu bên trong toàn bộ lực lượng, rốt cục vào giờ khắc này, toàn bộ đều chuyển vận cho Phương Nho.

"A!" Phương Nho khẽ nhếch miệng, phun ra một ngụm trọc khí, cước bộ mạnh mẽ đạp ở giữa, toàn bộ thân hình đều vọt lên giữa không trung.

Đừng đừng!

Toàn thân hấn phát sinh thanh thúy như như rang đậu âm thanh, huyết dịch trong cơ thể phi nhanh ở giữa, có thể nghe được từng tia như sóng lớn cuộn cuộn phi nhanh âm thanh.

Lúc này, hấn huyết quán mở rộng to thêm, khí huyết hùng hồn không gì sánh được, hấn gân như gân bò kiên cường dẻo dai, xương giống như thép đúc cường ngạnh, bì mô so da trâu còn mạnh hơn, lại tản ra một tia trong suốt như ngọc hào quang.

Hấn lớn cột sống một chút uốn lượn, như một con rồng, giống như một cây cung, mạnh nữa bắn ra, nhất thời thân thể giống như một cây rời dây cung tiễn, trên không trung lướt đi thật xa.

Hấn lực lượng, giống như một cái nhồi vào thuốc nổ bao thuốc nổ, vừa dùng lực giống như bao thuốc nổ muốn nổ mạnh, có thể khai sơn tạc địa.

Nhìn chính mình thân thể này, cảm thụ được chính mình lực lượng, Phương Nho thỏa mãn không thể tự kiềm chế.

"Đây chính là Tào Hóa Thiên Thể!" Phương Nho cảm thán một tiếng, chỉ là đáp nặn 1% Tào Hóa Thiên Thể, liền để Phương Nho giật mình không gì sánh được.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 287: Phi Thiên Hồ Vương bảo tàng

Phương Nho cảm giác được, mình lúc này, đã đem cái này Tào Hóa Thiên Thể, đáp nặn 1%, ý tứ nói đúng là, đem hấn thân thể chia làm một trăm phần, có một phần đã là Tào Hóa Thiên Thể, còn lại 99 phần, còn cần một bước một cái vết chân đáp nặn.

"Di, đây là?" Ngay tại Phương Nho kiểm tra chính mình thời điểm, hấn đột nhiên phát hiện, chính mình ngón trỏ phải, có một tia dị dạng.

Căn này ngón tay, ở bề ngoài xem, cùng nó ngón tay, không có khác nhau chút nào, bất kỳ cái gì khác biệt.

Thế nhưng Phương Nho nhưng có thể cảm giác được, căn này ngón tay dường như ẩn giấu một con rồng, có một cỗ khó tin lực lượng, tại cái ngón tay này bên trong triết phục.

Tựa hồ chỉ cần mình nguyện ý, dùng căn này ngón tay chỉ đi ra ngoài, có thể mang một tảng đá lớn đánh nát.

Phương Nho lập tức nhắm mắt lại, tinh tế cảm thụ, hấn nhất thời liền phát hiện, căn này ngón tay, tựa hồ không còn là huyết nhục, mà là trong suốt như ngọc, như lưu ly.

Lưu ly là cái gì? Lưu ly là ở trong hỏa hoạn cực hạn nung khô, bùn đất đều có thể thành lưu ly, không có một tia tạp chất.

Hiện tại Phương Nho cái này huyết nhục chỉ khu một ngón tay, vậy mà kết cấu, đã không phải là huyết nhục, mà là giống như lưu ly, cái này không thể không khiến Phương Nho khiếp sợ.

Hơn nữa, hấn còn cảm thụ được, căn này trong ngón tay ngón tay, sọc mặt khác chín cái đều mạnh hơn, hấn cảm thấy, dù là hiện tại dùng đao kiếm, đem mình căn này ngón tay đặt ở trên tấm thốt dùng sức chặt, khả năng hấn căn này ngón tay không biết chém đứt, ngược lại cái kia đao kiếm hội đoạn.

"Lẽ nào đây chính là hoàn toàn Tào Hóa Thiên Thể?" Phương Nho chứng kiến cái này chính mình căn này ngón tay khiếp sợ ni non."Có người nói tu vi đạt được Bất Phôi Kim Thân lúc, chính là thân thể như ngọc, huyết dịch như kim, thủy không thể chìm, hỏa không thể đốt, đao thương bất nhập, mà lưu ly, là so ngọc cao cấp hơn tồn tại a!"

Một khối lớn cỡ bàn tay mỹ ngọc, bị lửa cháy bùng bùng đốt cháy, đã trừ tạp chất thành lưu ly sau đó, cũng chỉ có to bằng móng tay, có thể thấy được lưu ly sự tinh khiết.

Phương Nho cực nhanh từ không trung nhảy xuống, trong tầm mắt trong nháy mắt liền thấy Phi Thiên Hồ Vương cái kia thanh vũ khí.

Phương Nho khoe miệng hiển hiện một cái độ cong, hẳn nhiên tại đã biết những binh khí này chỗ lợi hại.

Không chỉ là vũ khí này tài liệu tốt, quan trọng hơn là, tại những vũ khí này bên trong, có Phi Thiên Hồ Vương bản mạng tinh hồn tế luyện cường đại phải giết thủ đoạn.

Như Khuê Xà Yêu Quân cùng Hắc Mao Sư Vương vũ khí bên trong, đều có chúng nó bản mạng tinh hồn tế luyện đồ vật ở chính giữa, cùng Phi Thiên Hồ Vương trong đại chiến, còn đưa đến một chút hiệu quả.

Phương Nho một thanh nhát lên Phi Thiên Hồ Vương cái này Kim Tiên vũ khí, trong nháy mắt đã đem ý niệm trong đầu quăng vào đi.

Ở nơi này Kim Tiên bên trong, quả nhiên Phương Nho liền thấy, một đầu toàn thân tuyết trắng không gì sánh được, hắc cái tung hoành sắc sở lớn Bạch Hồ, ở chính giữa phun ra nuốt vào.

Thế nhưng Phi Thiên Hồ Vương đã chết, trong này hẳn chỗ tế luyện bản mạng tinh hồn, liền mất đi linh trí, sẽ chỉ vắng mệnh tại thôi động người.

Phương Nho cảm thụ một chút, cái này treo con người lớn Bạch Hồ, mạnh hơn Hắc Mao Sư Vương nhiều, đến là Thần Nguyên Cảnh cấp độ Phi Thiên Hồ Vương khổ cực hơn phân nửa lớn đời tế luyện sát chiêu.

Hiện tại đây hết thấy, đều thuộc về Phương Nho, Phương Nho cười hắc hắc, đem cái này Kim Tiên thu, lại một cái cường đại trợ lực, có cái này thần nguyên lương khiêu cảnh Hồ Vương bản mạng tinh hồn làm đòn sát thủ, nếu có người khác chiến đấu lúc, đột nhiên tế xuất đến, sợ rằng đối phương lập tức sẽ gặp phải một kích trí mạng.

Phương Nho nhìn một chút xa xa Phi Thiên Hồ Vương thi thể, đã như phong hoá, món kia như hồ da áo choàng lớn, đưa nó phủ, Phương Nho đi tới.

Tự tay xé ra, trong nháy mắt đem cái này khoác lên Phi Thiên Hồ Vương trên người da hồ áo choàng kéo ra.

"Nặng như vậy?" Phương Nho trong nháy mắt cảm thán, cái này Bạch Hồ da nhìn thấy, nhắc ở trong tay, đều nặng nề vô cùng, sờ ở trong tay, lại mềm nhũn như tơ lụa, như cừu.

Phương Nho trong chớp mắt từ quy linh trong túi, xuất ra thành sắt vụn, nhưng còn sắc bén một thanh trường kiếm, đây là Khuê Xà Yêu Quân trường kiếm, bên trong bản mạng tinh hồn, đã bị Phi Thiên Hồ Vương hủy diệt, thanh kiếm này đã mất đi linh tính cùng pháp lực, trừ sắc bén một điểm bên ngoài, đã không có gì nó giá trị, muốn nói có, cũng chính là thanh kiếm này tài liệu không phải phổ thông sắt thường.

Hắn cầm trường kiếm mảnh mẽ hướng cái này hồ trắng áo choàng một lát, sắc bén mũi kiếm đâm ở da hồ phi phong trung, nhất thời liền rách cuộc lát không đi vào.

Phương Nho nhìn một chút vừa mới bị trường kiếm lát qua địa phương, phát hiện dường như căn bản cùng không có lát trước đó giống nhau như đúc, căn bản không có một điểm vết tích.

"Đồ tốt a!" Phương Nho đem trường kiếm thu hồi, nhìn cái này da hồ áo choàng như chứng kiến nhất kiện bảo bối."Thứ này, thực sự là đao kiếm bất nhập, không biết nước lửa có thể hay không xâm?"

"Trước mặc kệ, nơi này còn là Phi Thiên Hồ Vương nơi ở, được mau rồi đi mới được." Phương Nho vội vàng đem cái này da hồ áo choàng ném vào quy linh trong túi, trong sắc mặt tràn ngập vui vẻ."Ngược lại là phải thử một chút ngón tay này uy lực, xem có phải hay không Tạo Hóa Thiên Thể."

Phương Nho bên trái nhìn một cái nhìn bên phải một chút, chứng kiến trước cửa cái kia thật lớn chặt chẽ đôn đá, hẳn hướng đá này đôn đi tới.

Loại này đôn đá nói ít hơn một nghìn cân, lúc đầu tại đôn đá phía trên, là có thạch sư, chỉ là chiến tranh phía dưới, trên đôn đá thạch sư, khả năng đã đánh nát, chỉ còn lại cái này thật lớn đôn đá.

Đi tới đá này đôn trước mặt, Phương Nho dùng trước nó ngón tay, tuôn ra lực lượng mảnh mẽ hướng trên đôn đá một điểm, trong nháy mắt ngón tay như thép ròng chui, ở trên đôn đá xuyên thủng ra một ngón tay động.

Ngón tay từ lỗ ngón tay bên trong rút ra, Phương Nho trong nháy mắt dùng căn này như lưu ly ngón tay, không chút nào cố sức, cứ như vậy bình thường hướng trên đôn đá điểm tới.

Răng rắc!

Tại hẳn ngón tay chỉ ở nơi này trong đôn đá lúc, ngón tay trong nháy mắt đem đá này đôn điểm ra một cái hang đến, mà hậu chiêu chỉ vừa kéo đi ra, nhất thời tại trong đôn đá liền vang lên một tiếng thanh thúy âm thanh.

Tại đôn đá phía trên, từng đạo da nề bắt đầu lan tràn, mấy cái hồ hấp sau đó, từ vừa mới điểm này đi ra lỗ ngón tay bên trong, răng rắc mấy tiếng về sau, đôn đá tứ phân ngũ liệt thành mấy cái toái thạch.

"Cái này. . ." Phương Nho chứng kiến trước mắt tất cả, cảm giác được khó tin, sắc mặt đại ra sau một lát, chính là hiện lên vẻ mừng rỡ như điên. "Thực sự là Tạo Hóa Thiên Thể? Cái này không chút nào cố sức một điểm, hoàn toàn không sử dụng ta bản thân lực lượng, vậy mà đạt tới cái này dạng hiệu quả, nếu như điểm tại trên thân người? " Phương Nho không dám tưởng tượng, cái ngón tay này cường đại.

Hiển nhiên, Bồ Thiên Châu đã dùng mệnh môn lực lượng, đưa hấn cái ngón tay này, tạo thành công, lúc này căn này ngón tay toàn bộ, đều có lẽ là Tạo Hóa Thiên Thể.

Nếu là có một ngày, toàn bộ thân hình huyết nhục, đều bị tạo thành dạng này, vậy đơn giản là siêu việt hiện nay Tu Hành Giới Bất Phôi Kim Thân như mỹ ngọc thể chất, mà là trước đó chưa từng có như lưu ly thể chất, Phương Nho cũng không dám tưởng tượng.

Cái này, có thể chính là Tạo Hóa Thiên Thể.

"Không biết Bồ Thiên Châu đem Phi Thiên Hồ Vương thần nguyên trấn áp sau đó, có hay không luyện hóa thành tinh thuần lực lượng." Phương Nho nghĩ đến Bồ Thiên Châu lúc đó đem Phi Thiên Hồ Vương hấp thu hầu như không còn sau đó, ngược lại là đem thần nguyên trấn áp đồng thời bắt trở lại, hấn trong nháy mắt đã nghĩ tìm hiểu ngọn ngành.

Thế nhưng bên tai, lại truyền tới từng tiếng rống giận tiếng, hiển nhiên có đại lượng Yêu binh, tựa hồ phát hiện nơi này không hợp khác, muốn tới kiểm tra.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 288: Ra tháp

Phương Nho trong nháy mắt liền tạm thời bỏ đi vừa mới nghĩ pháp, đối diện với mấy cái này Yêu binh, Phương Nho căn bản không sợ, nhưng là lại cũng không muốn sẽ xuất thủ, hôm nay đánh một trận, thu hoạch quả lớn, hơn nữa cũng chiến chết lặng.

"Xem ra là thời điểm ra tháp." Phương Nho hơi cười cợt, hấn hạ quyết tâm, đây cũng là hấn đến đây đánh chết Phi Thiên Hồ Vương lúc, liền định ra kế hoạch.

Rèn sắt sẵn còn nóng, chủ yếu nhất là, Phương Nho bây giờ muốn để cho Đế Minh tại nội môn bên trong quật khởi, vì đến lúc đó tự đứng ngoài trong môn tấn chức đi lên Đế Minh thành viên, trực tạo một cái có thể che gió che mưa bên cạnh.

Thứ hai, ở nơi này Trấn Yêu Tháp bên trong tích lũy kinh nghiệm quý báu, rất nhiều, hấn cũng muốn tìm chút thời giờ tĩnh tâm xuống, tiêu hóa một chút, quan trọng hơn là, lúc này hấn nhất cần một chút thời gian, trùng kích Thần Nguyên Cảnh.

Đạo ý cảm ngộ, hấn đã tại Trấn Yêu Tháp tu hành bên trong, cảm ngộ không sai biệt lắm, chỉ cần hấn bước vào luyện khí hóa thần cương bên trong, đạt được Thần Nguyên Cảnh, lực lượng kia nhất định chính là ừn ừn kéo đến đẳng lên.

Dù sao tu vi đến luyện khí hóa thần đại cảnh giới lúc, Đan Anh lột xác thành thần nguyên, cũng chính là nguyên thần, mà bắt đầu nắm giữ "Thần chi lực." Thần đế lực lượng.

Giống như Phi Thiên Hồ Vương vì sao cái này cường hấn, cũng là bởi vì hấn đã đến luyện khí hóa thần đại cảnh giới bên trong, thần nguyên mở luồng khiêu, đã có thần chi lực.

Luyện tinh hóa khí là Tu Luyện Nhục Thân phép tắc, cảnh giới này chỉ là Tu Luyện Nhục Thân, bả cái này đạo cơ tu luyện tốt, lại bắt đầu cảm tình Đạo ý, đánh nát quy tắc, tấn thăng đến luyện khí hóa thần đại cảnh giới bên trong.

Phương Nho bên tai, đã nghe được càng ngày càng gần Yêu binh gào thét cùng đại đội tiếng bước chân, hấn trong chớp mắt cước bộ đạp một cái, thân thể nhảy lên một cái, như một đầu bay lên điều hầu, trên không trung cấp tốc vút qua, ra tường rào, hướng thành trì biên giới như một ánh hào quang lao đi.

Nổi trên mặt nước thành, Phương Nho câu thông lấy Mệnh Phù, nếu muốn rời đi nơi này đi ra ngoài, trừ bị quét ra đi bên ngoài, cũng chỉ được câu thông Mệnh Phù, đem chính mình đưa đi.

Tại Phương Nho câu thông trong nháy mắt, Mệnh Phù bên trong bắt đầu khởi động lên một cỗ chấn động mãnh liệt, chỉ một thoáng một cỗ cường đại đến liên Phương Nho cũng không thể phản kháng lực lượng, như một thanh ô dù đưa hấn nâng lên, trong chớp mắt hóa thành một đạo Bạch Quang tránh vào chân trời.

Phuong Nho bị này cổ nhu hòa bảo hộ chỉ lực, như ô dù bảo hộ ở bên trong, lại nhìn không thấy bên ngoài, hần chỉ cảm giác mình tại phi hành tốc độ cao, trong chớp mắt, lại đang vượt qua tầng tầng lớp lớp không gian.

Thời gian cũng không biết quá lâu dài, Phuong Nho cảm giác dường như qua thật lâu, lại hình như chỉ qua chốc lát, hần đột nhiên cảm giác mình thân thể nhẹ một chút, tựa hồ tại vừa rồi, xuyên thấu qua một tầng cứng rắn vật chất, như tại trong tường sắt vượt qua.

Hần ánh mắt một thanh minh, liền thấy mình đã ra Trấn Yêu trấn, đang đứng tại Trấn Yêu Tháp cánh cửa, bầu trời, đã kéo tấm màn đen, đầy sao lấp lánh như chỉ ma vùng khắp toàn bộ trời cao, một vòng trăng tròn ở trên thiên bên trong rù xuồng.

"Đêm khuya a!" Phuong Nho chứng kiến tình cảnh này ni non một câu."Thảo nào vốn là náo nhiệt nhất địa phương, đều an tĩnh như thế, cũng không biết lần này tại Trấn Yêu Tháp bên trong đợi bao lâu?"

Phuong Nho ánh mắt nhìn quét ở giữa, đột nhiên dừng lại ở Trấn Yêu Bảng bên trên, chứng kiến trên bảng chính mình bài danh, nhất thời kích động muốn cười to ba tiếng, thế nhưng cái này đêm hôm khuya khoắc, hần vẫn nhìn xuống cái này kích động, hần cấp tốc hướng Trấn Yêu Bảng vị trí chạy đi.

Đứng ở Trấn Yêu Bảng trước mặt, Phuong Nho chứng kiến biến hóa, chính mình xuất hiện, đánh vỡ cái này Trấn Yêu Bảng hồi lâu tới nay nhất thành bất biến.

Trấn Yêu Bảng thượng đẳng một, vẫn là Hóa Vô Sinh, thứ nhì là chọn một, đệ tam là Thiên Kinh Minh theo như đồn đãi nội môn Chương Quân Giả, đệ tứ vẫn là đoàn thể nhỏ mười hai sinh đem người sáng lập cổ Hoang thiên, đệ ngũ là đồng dạng đoàn thể nhỏ, lại sở hữu không muốn chiến lược, hai mươi tám Kiếm khách lão đại tuần kiếm, đệ lục đệ thất vẫn là Dụ Siêu cùng Phong Phá Lang.

Mà mình đã chui lên đệ bát, thành hoàn toàn xứng đáng hắc mã, bả nguyên bản xếp tại vị trí này hồi lâu Ngao Cửu Thiên chen xuống, thành đệ cửu.

Nguyên bản đệ cửu ba mươi sáu thiên cương người sáng lập Vân tông Long thành đệ thập, mà 72 Địa Sát lão đại tuyệt vọng, đã bị bài trừ bằng bên ngoài, sợ là rất khó xuất hiện lần nữa tại trên bảng.

Chứng kiến cái này vinh quang, Phuong Nho kích động trong lòng là không cần nói cũng biết.

Muốn tại nội môn bên trong đánh ra Đế Minh danh tiếng, muốn quật khởi, Phuong Nho biết, tên mình, chính là một khối biển chữ vàng, dù sao thực lực chính là tất cả, cường giả liên vi tôn.

"Xem ra là thời điểm hành động." Phuong Nho quyết định kế hoạch, ni non một tiếng."Ta ngay ở chỗ này dựng đứng một khối chiều bài, để cho có nhân thức ý chí tìm tới cửa a!"

Phuong Nho nhìn chung quanh một chút, chứng kiến xa xa một khối như cửa phòng tám ván gỗ, hần cấp tốc chạy đi, đến gần vừa nhìn, thật đúng là một cánh hư mất cửa phòng, bị ném bỏ ở chỗ này.

Phuong Nho xuất ra một thanh trường kiếm, trong chớp mắt lấy kiếm làm bút, ở nơi này trong cửa gỗ cấp tốc phi long đi xà, gọt ra một hàng chữ tới.

"Ta Phuong Nho, đại biểu Đế Minh thành tìm cùng chung chí hướng có chí chi sĩ gia nhập vào, Đế Minh bắt nguồn từ lùm cò, tương lai mỗi người như long!"

Phuong Nho mắt nhìn gọt ở nơi này cửa phòng những chữ này, rất là thoả mãn gật đầu, hần dẫn theo cửa gỗ, đi tới Trấn Yêu Bảng bên cạnh, mạnh mẽ đánh, đem cái này cửa phòng đánh vào địa (mà) bên trong, hăm sâu một thước.

Làm tốt đây hết thấy, Phuong Nho vỗ vỗ tay, cũng may đây là đêm hôm khuya khoắc, đến ngày mai Tảo Tháp lúc, cũng sẽ bị vô số đệ tử chứng kiến tám chiều bài này.

Phuong Nho một chiều này, cũng là đi qua suy nghĩ, kể từ đó, mặc kệ có thể hay không hấp dẫn đến đồng môn đến đây, nhưng ít ra Đế Minh hai chữ, sẽ theo Phuong Nho danh tiếng cùng nhau đề cao.

"Thần lực thần vi kinh doanh một cái thực lực, thực sự là mệt, ta coi như là nhọc lòng, tận tâm tận lực." Phuong Nho lần nữa mắt nhìn Trấn Yêu Bảng thượng bài danh, lại nhìn một chút chính mình dựng đứng chiều bài, chính là ni non một tiếng, xoay người hướng quần tiên Phong phương hướng đi tới."Cũng không biết kỳ Dương thế nào, không biết hần đi qua tầng thứ năm chưa vậy?"

Phuong Nho thân ảnh, dần dần biến mất trong bóng đêm.

Đi tới quần tiên Phong, Phuong Nho nghĩ một hồi, chính mình lần này có thể sẽ bế quan một thời gian ngắn, hoặc là vài ngày, hoặc là hơn mười ngày, phải toàn lực trùng kích luyện khí hóa thần quy tắc chung Thần Nguyên Cảnh.

Dù sao, hiện tại chính mình lực lượng, đã đạt được một cái khủng bố cấp độ, đối với Đạo ý cảm ngộ cũng đến một điểm liên phá biên giới.

Vì tâm vô bàng vụ trùng kích Thần Nguyên Cảnh, Phuong Nho định tìm hạ Trịnh Kỳ Dương, dù sao từ bước vào Trấn Yêu Tháp sau đó, đã liền Phuong Nho cũng không biết bao lâu không có cùng Trịnh Kỳ Dương đã gặp mặt.

Ngay sau đó, hần chính là hướng Trịnh Kỳ Dương nơi ở trung hành đi, ngay tại sắp gần sát Trịnh Kỳ Dương nơi ở lúc, đột nhiên hần bên tai truyền đến

một tiếng từ xa đến gần ong ong chấn động tiếng.

Tiếng này âm, tựa như ong mật bay lượn trên không trung, phát ra tới loại kia âm thanh.

Phuong Nho tìm theo tiếng mà trông, ở nơi này đen kịt dưới bóng đêm, chỉ thấy xa xa, một đạo thật nhỏ yếu ớt ngân quang trên không trung lòi ra một đạo tàn ảnh, hướng bên này bay tới.

"Đó là? Ngân Quang Thiên?" Phuong Nho nhìn ra cái này cấp tốc như quang lướt đến đồ vật, lập tức chính là biết đây là vật gì.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 289: Cùng mục tiêu

Sau một lát, Ngân Quang Thiên cướp đến Phuong Nho bên người, Phuong Nho cấp tốc vươn tay chụp tới, cái này Ngân Quang Thiên đã bị hấn bắt ở trong tay.

Phuong Nho biết, cái này Ngân Quang Thiên chính là truyền tin kỳ vật, nhất thuần thiên lý, tốc độ cực nhanh.

Làm Ngân Quang Thiên bị hấn kiềm ở trong tay sau đó, nhất thời một cỗ tin tức từ Ngân Quang Thiên bên trong truyền tới.

"Luu Dương? Dĩ nhiên là Luu Dương." Phuong Nho trong lòng nghĩ đến người này vật, chính là khí phần điển ung, lần trước ở ngoại môn lúc, hai người liền gặp nhau qua, còn tranh đấu một trận, Phuong Nho còn chiếm thượng phong.

Sau đó, Phuong Nho tại Tô Hiểu Đan trong miệng biết được, cái này Luu Dương chính là Thiên Kinh Minh chân chính thực quyền nắm chắc người, chính là Diệp Kinh Thiên tâm phúc, thân là Thiên Kinh Minh chân chính Ngũ Đại Hộ Pháp đứng đầu.

Biết được tình huống này sau đó, Phuong Nho lúc đó liền cảm giác mình bị Luu Dương lừa dối, hiện tại không nghĩ tới, chính mình vừa mới ra Trần Yêu Tháp, cái này Luu Dương tìm tới cửa đến, cái này khiến Phuong Nho cảm thấy quá bất khả tư nghị.

"Lần trước bị người miệng lưỡi trơn tru lừa dối, lúc này đây, nhìn người như thế nào từ tròn nói." Phuong Nho quát lạnh một tiếng, trong nháy mắt cảm trong tay Ngân Quang Thiên buông ra, lập tức chính là thân thể lướt gấp, theo Ngân Quang Thiên hướng một cái phương hướng chạy đi.

Cái này Ngân Quang Thiên, sẽ đem Phuong Nho mang tới Luu Dương vị trí, đây cũng là Ngân Quang Thiên diệu dụng chỗ.

Đối với nội môn, Phuong Nho cũng không quen thuộc tất, cũng không biết cái này Ngân Quang Thiên sẽ đem mình mang đi nơi nào.

Phuong Nho theo Ngân Quang Thiên, vào một tòa núi lớn Phong, tại trong ngọn núi lướt gấp, cấp tốc hướng đỉnh núi mà lên.

"Luu Dương." Phuong Nho quan trên đỉnh, rốt cục chứng kiến một đạo dưới bóng đêm thân ảnh, ở nơi nào ngồi xếp bằng, chính là hét lớn một tiếng. "Thiên Kinh Minh Ngũ Đại Hộ Pháp đứng đầu, Diệp Kinh Thiên tâm phúc, chân chính cánh tay trái bờ vai phải, ta nói không sai à?"

"Phuong Nho huynh, người nói dối, ta chờ người vài ngày." Luu Dương đứng lên, nghe được Phuong Nho, rất là bình tĩnh ôn hòa hỏi nói: "Chúng ta từ biệt có một chút thời gian, bất quá ta cũng không biết người đã vào nội môn, ta còn đi ngoại môn tìm người mới biết được người đã trở thành nội môn đệ tử, thật đáng mừng." Luu Dương Nhất từng bước đi tới.

"Đứng lại, không được qua đây." Phuong Nho rất là tức giận chỉ vào từng bước Luu Dương nói rằng: "Chúng ta không có thân mật như vậy, nếu như lần trước, ta biết người thân phận chân thật là Diệp Kinh Thiên tâm phúc, chỉ sợ người khổ nhục kể cũng sẽ mất đi hiệu lực."

"Phuong Nho huynh, người có phải hay không hiểu lầm?" Luu Dương không rõ ràng cho lắm thờ dãi một tiếng, nói: "Mặc dù ta là Thiên Kinh Minh Ngũ Đại Hộ Pháp đứng đầu, cũng là Diệp Kinh Thiên trong mắt bụng, thế nhưng ta sớm đã với hấn không phải người cùng một đường, ta giống như người, đều là đang chờ đợi một cái cơ hội, một cái vạch trần Diệp Kinh Thiên súc sinh kia nguy quân tử cơ hội."

"Ah, người nghĩ rằng ta sẽ tin tưởng người sao?" Phuong Nho khinh thường cười nhạt vài tiếng. "Người liền cho rằng, ta tốt như vậy lợi dụng? Đừng tại diễn kịch, người đã có mục đích gì? Còn có, ta mới vừa từ Trần Yêu Tháp đi ra, người làm sao lại lập tức lợi dụng Ngân Quang Thiên tìm được ta? Người lòng dạ quá sâu."

"Ta Luu Dương dám đối ta Thiên Hóa tổ sư phát thệ, ta nói tới những câu là thật, như có nửa câu nói sáo, trời đánh ngũ lôi." Luu Dương tự tay bần tay,

chân thành phát sinh thù địch."Còn có, ta tới trong chừng mấy ngày, một mực tìm tàng ở nơi này gỗ lớn trong rừng tìm kiếm người khí tức, lại không nghĩ rằng, đêm nay Ngân Quang Thiên đưa người tìm được, thật là làm cho ta thờ phào."

Phương Nho biết, trong lúc này môn không thể so với ngoại môn, không phải thân truyền đệ tử nghĩ đến là có thể đến chỗ này phương, thân truyền đệ tử tới nội môn, như Tô Hiền Đan nói, muốn xin, đạt được phê chuẩn mới có thể đến, không có xin tự động lên lên đến, thuộc về vi phạm sự môn quy củ, nếu như vẫn còn ở trong nội môn làm ra đại nghịch bất đạo sự tình, hành vi phạm tội sẽ rất nghiêm trọng.

Đương nhiên nếu như giống như Lưu Dương dạng này, lên lên hạ xuống, lại tìm tàng ở nơi này gỗ lớn trong rừng không làm nó xúc phạm sự môn quy củ hành vi phạm tội sự tình, dù là sự môn biết, cũng sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt không biết truy cứu.

Hiện tại Lưu Dương tìm đến Phương Nho, chính là lên lên hạ xuống, ẩn thân ở nơi này gỗ lớn trong rừng, phái ra Ngân Quang Thiên thăm dò Phương Nho khí tức, không nghĩ tới đêm nay Phương Nho vừa mới ra tháp, đã bị cái này Ngân Quang Thiên tìm kiếm được, có thể thấy được cái này Ngân Quang Thiên chỗ lợi hại.

"Người tìm ta có chuyện gì?" Phương Nho hơi hơi thờ phào, Lưu Dương cũng dám đối Thiên Hóa tổ sư phát sinh thù địch, điểm ấy để cho Phương Nho hơi chút thoải mái một điểm, người tu hành, sẽ không dễ dàng phát thệ, càng sẽ không đối với mình tín ngưỡng "Thần." Phát thù địch, nếu quả thật vi phạm, kiếp nạn buông xuống.

Đây là cũng tu hành người này kiêng kỵ nhất, dưới tình huống bình thường, căn bản sẽ không cầm cái này mở ra trò đùa, bởi vì tất lại không biết một ngày kia, vi phạm, cho mình gieo xuống tai nạn.

"Diệp Kinh Thiên cũng nhanh muốn xuất quan." Lưu Dương nhìn về phía Phương Nho mở miệng nói: "Ta lần này tới tìm người, chính là vì nói cho người, chỉ sợ hấn luyện khí hóa thần thành tựu Thần Nguyên Cảnh, vừa xuất quan phát hiện Quý Tú Tài chưa hoàn thành nhiệm vụ, mà người còn sống cho thật tốt, đến lúc đó lỗi đình tức giận, sợ rằng sẽ tự mình ra tay với người, người phải cẩn thận mới được!"

"Người chính là vì nói cho ta biết cái này?" Phương Nho chấn động trong lòng, cất bước hướng Lưu Dương đi tới."Người thực sự là toàn tâm toàn ý muốn cùng Diệp Kinh Thiên phân rõ giới hạn sao? Tại sao lại muốn tới nói cho ta biết những thứ này?"

"Bởi vì chúng ta có cùng một mục tiêu a!" Lưu Dương từ chối cho ý kiến mỉm cười, thờ dài nói rằng: "Tại trong sự môn, có thể tìm được một cái vì cùng mục tiêu mà một chỗ phấn đấu, một chỗ hướng phía cái mục tiêu này nỗ lực đi tới người rất khó, vì bà Diệp Kinh Thiên kéo xuống ngựa, kéo xuống hấn đối trá, chúng ta vốn là một lòng, ta đương nhiên không hy vọng người ở đây nửa đường, xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, cho nên sớm thông báo người, muốn phòng Diệp Kinh Thiên."

"Nói như thế, vừa mới là ta trách oan người." Phương Nho trong lòng khẽ chấn động trong nháy mắt, đối với trước mắt Lưu Dương, Phương Nho cũng không biết có nên tin hay không, cũng đoán không được hấn cuối cùng mục, có phải hay không như hấn hiện tại nói tới.

Thế nhưng Phương Nho nghe ra được, Lưu Dương hiện tại, đúng là muốn cùng Diệp Kinh Thiên bất lưỡng lập, hơn nữa chỗ báo cho biết, cũng đúng là đối với mình tốt.

"Ha ha, có hiểu lầm liền muốn tiêu trừ, không quan hệ." Lưu Dương cười cười nói rằng: "Ta còn mang một người đến, người nhìn một chút."

Lưu Dương nói vừa xong, chính là xoay người hướng trong rừng đi tới, một lát nữa, mang một người đi ra.

Ở dưới bóng đêm, Phương Nho cũng thấy không rõ người này tướng mạo như thế nào, chỉ là mơ hồ nhìn người nọ vóc người gầy gò.

"Phương Nho, còn nhớ ta không?" Một đạo hơi lộ ra khàn giọng thanh âm từ trong miệng người này truyền ra, hấn cùng với Lưu Dương đi tới Phương Nho trước mặt."Ài, thực sự là thế sự khó liệu, trước đây ta có lỗi với người, coi thường người, hôm nay ta trước hướng người bồi cái không phải."

"Người là?" Phương Nho thấy không rõ người này, thanh âm cũng nghe không ra người này từ lúc nào cùng mình từng có đan vào.

Hấn nói xong, thật sâu đối Phương Nho bái một cái, chợt đứng lên, Lưu Dương ở bên thờ dài.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 290: Nhất nguyên chi lực

"Ta là phong độ, còn nhớ rõ sao? Người ở đây ngoại môn lúc, chúng ta thiếu chút nữa ước chiến Tiểu Lăng Phong, nếu không phải là Vân Đồng tìm

ngươi có việc." Phong độ hơi lộ ra kích động giọng nói, nhìn Phương Nho nói rằng: "Đây hết thấy, đều là ta gieo gió gặt bão, bây giờ nghĩ lại, ta thực sự là mất hết can đảm, biết vậy chẳng làm."

"Là ngươi à." Phương Nho thở ra một hơi, hơi cười cợt. "Đều đi qua, ngươi xem ta đều nghe không ra ngươi thanh âm, căn bản không nhớ rõ việc này." Phương Nho khoát khoát tay.

"Phương Nho huynh, phong độ chính là chịu Lăng Thu Thần giật dây, đi ngoại môn đối phó ngươi." Lưu Dương mở miệng nói: "Mà Lăng Thu Thần, lại là Diệp Kinh Thiên giật dây, Lăng Thu Thần đang chen ép ngươi trong quá trình, xúc phạm môn quy, bị phong ấn tu vi, trục xuất khỏi sư môn, xem như là gieo gió gặt bão, mà Diệp Kinh Thiên rất tức giận, hẳn chỉ chú trọng kết quả, trong mắt hắn, Lăng Thu Thần sống hay chết đều không có quan hệ gì với hắn, cuối cùng hẳn vì cho Quý Tú Tài tìm một thân phận, phát rồ muốn ta đem phong độ vô thanh vô tức gạt bỏ, để cho quý thanh tú thay thế phong độ, hẳn thiên toán vạn toán, đều không tính được tới, Quý Tú Tài lúc này đã chôn vùi ở trong tay ngươi, hẳn sau khi xuất quan, biết chuyện này, ngươi suy nghĩ một chút, có phải hay không hội lỗi đình tức giận, muốn trừ ngươi cho thống khoái."

"Diệp Kinh Thiên cái kia súc sinh! Ngươi quân tử, chết không yên lành." Phong độ than thở khóc lóc, song quyền nắm chặt đùng đùng vang, toàn thân run nhè nhẹ lấy. "Phương Nho, có một ngày, ta nhất định sẽ đứng ra, vạch trần Diệp Kinh Thiên tên ma quỷ này súc sinh chân diện mục, ngươi..."

"Yên tâm đi phong độ, ta với ngươi mục tiêu, cộng đồng nỗ lực." Phương Nho vờn tay, Lưu Dương cùng phong độ gật đầu một cái, đưa tay đưa ra, ba người đem quả đấm đụng nhau. "Vì sư môn tương lai, Diệp Kinh Thiên Tudor không xứng vị, hẳn không có tư cách Tọa Sư môn Đại sư huynh cái chuỗi này ghé gập, càng không tư cách làm chúng ta Đại sư huynh, hẳn sở sở vì, đợi thời cơ chín muồi thời khắc, lập tức là đực bố trí khắp thiên hạ, khi đó, cũng là hẳn từ kỷ!"

"Ừm, ta hy vọng ngày đó sớm một chút đến." Phong độ nức nở nói: "Ta hiện tại quá cầu thả nhân sinh, không có thiên lý thời gian, nếu không phải là Lưu Dương đại ca đem ta cứu, chỉ sợ ta sớm đã bị mất mạng, mà ta đối với ngươi, là vô hạn hổ thẹn." Phong độ nhìn về phía Phương Nho chân thành nói rằng.

"Đều đi qua, ta không trách ngươi." Phương Nho đối hắn gật gật đầu nói: "Ngươi và Quý Tú Tài, chính là lật mở Diệp Kinh Thiên trái tim, sắc bén nhất hai thanh đao, ngươi cũng không cần chán chường, Đại nạn không chết tất có Hậu phúc, tỉnh lại đi, hảo hảo tu hành đi."

"Ừm, ta nhất định phải tỉnh lại, các ngươi đều là ta đại ân nhân." Phong độ vội vàng liền muốn đối Phương Nho cùng Lưu Dương quỳ xuống, lại bị Phương Nho ngăn lại.

"Phương Nho huynh, ta lúc này đây đến, thứ nhất ta là đem những này nói cho ngươi, Diệp Kinh Thiên liền muốn xuất quan, ngươi phải cẩn thận ứng đối, thứ hai, ta gần đây đã chạm tới Đạo ý cánh cửa, ta nghĩ bề quan một thời gian ngắn, trùng kích một chút." Lưu Dương chân thành nói rằng: "Ở nơi này phong vân nổi lên bốn phía, bạo vũ tương lâm tràng diện hạ, nhiều một phần thực lực là hơn một phần nắm chặt."

"Há, về sau chúng ta liền sẽ không còn có hiểu lầm." Phương Nho tín nhiệm Lưu Dương, chủ yếu nhất là, hôm nay hắn canh chừng tốc độ cũng cùng nhau mang đến, điểm ấy để cho Phương Nho đối hắn gần cách toàn tiêu. "Ngươi an tâm bề quan đi, Diệp Kinh Thiên xuất quan tựu xuất quan đi, hẳn tới tìm ta càng tốt hơn, hiện tại ta, không phải cái kia bị hắn tùy ý quăng bay đi ta."

"Ừm, nhìn ra được." Lưu Dương gật đầu, hẳn đã cảm thụ qua Phương Nho thực lực, để cho hắn khiếp sợ là, Phương Nho trên người tràn ngập ra như biển như núi khí tức cường đại, để cho đồng dạng thân là Hóa Khí Cảnh đỉnh phong tu vi hắn, đều cảm giác được một cỗ ngưỡng mộ núi cao cường đại. "Không biết rõ làm sao hồi chuyện, Phương Nho huynh còn giống như không có luyện khí hóa thần đi, nhưng là từ trên thân người cảm thụ được lực lượng, lại kinh khủng dị thường, sợ rằng hiện tại nếu như ta với ngươi động thủ, ta căn bản ở trong tay ngươi thật không hạ mười cái hiệp đấu, trừ phi, trừ phi ta sử dụng Lôi Đình Vạn Tượng Kinh, có thể còn có lực đánh một trận."

"Thật sao? Vậy thì thử xem." Phương Nho mỉm cười, đối phong độ ý chào một cái, để cho hắn thối lui.

Chứng kiến Phương Nho lúc này thần thái, phong độ hơi hơi khiếp sợ, vội vàng rời khỏi mấy chục bước có hơn, trước đây chính mình còn khắp nơi cùng với là địch nhân, bây giờ lại đã trưởng thành tới mức như thế, liền Lưu Dương đều cam bài hạ phong, phong độ cảm giác cái này giống như mộng.

Nghe được Phương Nho, trong giọng nói rõ ràng chiến ý sôi trào, Lưu Dương không khỏi giật mình, cái này Phương Nho cũng là phần tử háo chiến.

"Chuẩn bị xong sao?" Phương Nho tùy ý đứng thẳng, tay áo không gió từ mở. "Ta hy vọng ngươi toàn lực ứng phó, dù là Lôi Đình Vạn Tượng Kinh cũng sử dụng được, để cho ta kiến thức một chút."

"Tới đi!" Lưu Dương sáng khoái ứng chiến, tay vò một cái, nhất thời một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong tay. "Vậy ta liền tận ta toàn lực, thử xem Phương Nho huynh công lực à!"

Hưu!

Phương Nho trong chớp mắt, lấy một ngón tay mảnh mẽ điểm tới, hơn nữa lúc này, hắn đem lực lượng ngưng tụ vào căn này trong ngón tay.

Căn này ngón tay, chính là đã tạo thành Tọa Hóa Thiên Thể tồn tại, đã là như lưu ly, trong chớp mắt, hắn căn này trong ngón tay, liền bắt đầu khởi động lên một cỗ lực lượng kinh khủng.

Phương Nho rất muốn thí nghiệm một chút, căn này đã tạo thành công ngón tay, đã có rất mạnh, hiện tại vừa lúc tìm Lưu Dương thí nghiệm thí nghiệm.

Kết kết!

Thời khắc ở giữa, Lư Dương trường kiếm trong tay bắt đầu khởi động lên một cổ sí bạch như điện quang mang, trong nháy mắt này, tựa hồ đánh một cái lòi, hắc kiếm này bên trong, cuồng bạo Lôi Đình chi lực đang lao nhanh lấy.

Hắc thanh trường kiếm này, lúc này như một thanh kiếm quang, vô số lòi đình ánh sáng tại trong kiếm ùng ùng vang vọng, sau đó cả thanh thân kiếm Lôi Đình chi lực mạnh mẽ co lại, trong nháy mắt ngưng tụ thành một điểm, như trứng gà kích cỡ tương đương quang mang, tại hắc mũi kiếm bên trong nhảy.

"Phương Nho huynh cẩn thận, đây là ta một kích mạnh nhất, Lôi Đình Vạn Tượng Kinh tứ trọng đỉnh phong, nhất nguyên chi lực." Lư Dương nhắc nhở một tiếng, trong chớp mắt hướng Phương Nho điểm tới ngón tay lật đi.

Ừng ừng!

Tại hắc một kiếm lật ra trong nháy mắt, phảng phất chân trời đánh tiếng sấm, hắc mũi kiếm bên trong nhảy cái kia lớn chừng cái trứng gà một điểm lòi đình ánh sáng, chính là nhất nguyên chi lực.

Hắc toàn bộ lực lượng, đều áp súc, ngưng tụ ở nơi này nhất nguyên phía trên, cùng Ngao Cửu Thiên Thái Âm Kiếm Pháp, Tứ Kiếm Hợp Nhất toàn bộ lực lượng, ngưng tụ thành một đoàn, có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, nhưng là lại không thể cùng Lôi Đình Vạn Tượng Kinh sánh vai.

Tại Lư Dương Nhất kiếm lật đi ra trong nháy mắt, phảng phất hư không chấn động, nghiền nát, hắc mũi kiếm bên trong nhất nguyên Lôi Đình chi lực mãnh mẽ nổ tung, hướng Phương Nho điểm tới ngón tay đánh tới.

Oanh!

Phương Nho cái ngón tay này, nhìn chính là bình thường phổ thông, chỉ có một chút xú quang thiểm thức, lấp lóe bên trong, phảng phất căn này ngón tay là trong suốt sáng bóng lưu ly, mà không phải huyết nhục.

Cái này một chỉ điểm ra, chớp mắt cùng Lư Dương lật xuất kiếm tiêm đụng với, Phương Nho một chỉ này, chớp mắt liền điểm tại cái kia mãnh mẽ tạc thiên nhất nguyên Lôi Đình chi lực bên trên, nhất thời khí lãng cuộn cuộn, cuộn sạch ra.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Châu Thần Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.